

Bible. N T. Oriya. 1875

THE
NEW TESTAMENT

OF
OUR LORD AND SAVIOUR
JESUS CHRIST,

IN ORIYA.

ବର୍ମପୁସ୍ତକରଅନୁବାଦ

ଅର୍ଥାତ୍

ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ନୂତନ ନିୟମ ।

ଗ୍ରୀକ ଭାଷାରୁ ଭାଷାନ୍ତରୀକୃତ ।

CUTTACK:

PRINTED AT THE ORISSA MISSION PRESS, FOR
THE BIBLE TRANSLATION SOCIETY.

1875.

12
Driga. spoken by some
five millions of people on
the east coast of India and
on both sides of the 20°
north latitude. Nos fine (5)
dialects
1880

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପତ୍ର ।

ପ୍ରସାଦ ।

ମାଧ୍ୟମ ଲେଖିତ ମଙ୍ଗଳସମାବୃତ୍ତ	୧
ମାର୍ଜ ଲେଖିତ ମଙ୍ଗଳସମାବୃତ୍ତ	୨୮
ଲୁକ ଲେଖିତ ମଙ୍ଗଳସମାବୃତ୍ତ	୧୧୧
ଯୋହନ ଲେଖିତ ମଙ୍ଗଳସମାବୃତ୍ତ	୧୮୩
ପ୍ରେସ୍‌ବିଟେରିଆନ୍ ଫିର୍ଷ୍ଟ ବୁକ୍ସ	୨୩୯
ବେର୍ମାନ୍ ମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରତି ପାଞ୍ଜି ପ୍ରେସ୍‌ବିଟେରିଆନ୍ ଚିଠାଉ	୩୧୨
କରନ୍ତାୟ୍ ମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରତି ପାଞ୍ଜି ପ୍ରେସ୍‌ବିଟେରିଆନ୍ ପ୍ରଥମ ଚିଠାଉ	୩୪୨
କରନ୍ତାୟ୍ ମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରତି ପାଞ୍ଜି ପ୍ରେସ୍‌ବିଟେରିଆନ୍ ଦ୍ୱିତୀୟ ଚିଠାଉ	୩୭୨
ଗାଲ୍‌ସ୍‌ବର୍ଗ ମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରତି ପାଞ୍ଜି ପ୍ରେସ୍‌ବିଟେରିଆନ୍ ଚିଠାଉ	୩୯୨
ଏର୍ଷ୍ଟିନ୍ ମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରତି ପାଞ୍ଜି ପ୍ରେସ୍‌ବିଟେରିଆନ୍ ଚିଠାଉ	୪୦୨
ଫିଲ୍‌ସ୍‌ବର୍ଗ ମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରତି ପାଞ୍ଜି ପ୍ରେସ୍‌ବିଟେରିଆନ୍ ଚିଠାଉ	୪୧୨
କଲ୍‌ସ୍‌ବର୍ଗ ମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରତି ପାଞ୍ଜି ପ୍ରେସ୍‌ବିଟେରିଆନ୍ ଚିଠାଉ	୪୧୯
ଥେସ୍‌ବର୍ଗ ମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରତି ପାଞ୍ଜି ପ୍ରେସ୍‌ବିଟେରିଆନ୍ ପ୍ରଥମ ଚିଠାଉ	୪୨୫
ଥେସ୍‌ବର୍ଗ ମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରତି ପାଞ୍ଜି ପ୍ରେସ୍‌ବିଟେରିଆନ୍ ଦ୍ୱିତୀୟ ଚିଠାଉ	୪୩୨
ଜମ୍‌ସ୍‌ବର୍ଗ ପ୍ରତି ପାଞ୍ଜି ପ୍ରେସ୍‌ବିଟେରିଆନ୍ ପ୍ରଥମ ଚିଠାଉ	୪୩୭
ଜମ୍‌ସ୍‌ବର୍ଗ ପ୍ରତି ପାଞ୍ଜି ପ୍ରେସ୍‌ବିଟେରିଆନ୍ ଦ୍ୱିତୀୟ ଚିଠାଉ	୪୪୪
ଜେସ୍‌ବର୍ଗ ପ୍ରତି ପାଞ୍ଜି ପ୍ରେସ୍‌ବିଟେରିଆନ୍ ଚିଠାଉ	୪୪୦
ଫିଲ୍‌ମୋନର ପ୍ରତି ପାଞ୍ଜି ପ୍ରେସ୍‌ବିଟେରିଆନ୍ ଚିଠାଉ	୪୫୩
ଏର୍ଷ୍ଟିନ୍ ମାନ୍‌ସ୍‌ବର୍ଗ ପ୍ରତି (ପାଞ୍ଜି ପ୍ରେସ୍‌ବିଟେରିଆନ୍) ଚିଠାଉ	୪୫୫
ଯାକ୍ସ୍‌ବର୍ଗ ସଂସାଧାରଣ ଚିଠାଉ	୪୭୫
ପିତରର ପ୍ରଥମ ସଂସାଧାରଣ ଚିଠାଉ	୪୮୩
ପିତରର ଦ୍ୱିତୀୟ ସଂସାଧାରଣ ଚିଠାଉ	୪୯୧
ଯୋହନର ପ୍ରଥମ ସଂସାଧାରଣ ଚିଠାଉ	୪୯୭
ଯୋହନର ଦ୍ୱିତୀୟ ଚିଠାଉ	୫୦୫
ଯୋହନର ତୃତୀୟ ଚିଠାଉ	୫୦୭
ସିନ୍ଥୁଦାର ସଂସାଧାରଣ ଚିଠାଉ	୫୦୮
ଯୋହନର ପ୍ରତି ପ୍ରକାଶିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ	୫୧୦

ପୁସ୍ତକର ନାମ ସଙ୍କେତ ମାଳା ।

ନାମ ।	ସଙ୍କେତ ।	ନାମ ।	ସଙ୍କେତ ।
ମାଥିଉ ..	..	ମାଥି ୧	୧
ମାର୍କ ..	..	ମା ୨	୨
ଲୁକା ..	..	ଲୁ	୩
ଯୋହନ ..	..	ଯୋ	୪
ପ୍ରେରିତ ..	..	ପ୍ରେ	୫
ରୋମୀୟ ..	..	ରୋ	୬
୧ କରନ୍ଥୀୟ ..	.. ୧	କ	୭
୨ କରନ୍ଥୀୟ ..	.. ୨	କ	୮
ଗାଲତୀୟ ..	..	ଗାଲ	୯
ଏଫିଶୀୟ ..	..	ଏଫି	୧୦
ଫିଲିପୀ ..	..	ଫିଲି	୧୧
କଲସୀୟ ..	..	କଲ	୧୨
୧ ଥେସଲନିକୀୟ ..	.. ୧	ଥେ	୧୩
୨ ଥେସଲନିକୀୟ ..	.. ୨	ଥେ	୧୪
		ପ୍ରକାଶିତ ଭବିଷ୍ୟତ-	
		ବାକ୍ୟ ..	୧୫

୧ ପଦ ।

୧ ଅବ୍ରହ୍ମାମର ସନ୍ତାନ ଦାଉଦ, ତାହାର ସନ୍ତାନ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ବଂଶାବଳି ।
 ୨ ଅବ୍ରହ୍ମାମର ତନୁଜ ଯିସ୍ତାକ ; ଯିସ୍ତାକର ତନୁଜ ଯାକୁବ । ଯାକୁବର ତନୁଜ ଯିହୁଦା
 ୩ ଓ ତାହାର ଭ୍ରାତୃଗଣ । ତାମାର ଗର୍ଭରେ ଯିହୁଦାର ଜନ୍ମଲର ପେରସ ଓ
 ୪ ଜେରହ । ସେହି ପେରସର ତନୁଜ ହେସ୍ରୋଶ । ହେସ୍ରୋଶର ତନୁଜ ଆରାମ ।
 ୫ ଆରାମର ତନୁଜ ଅମ୍ମିନାଦାବ । ଅମ୍ମିନାଦାବର ତନୁଜ ନହଶୋନ । ନହଶୋନର
 ୬ ତନୁଜ ସଲମୋନ । ରାହାବର ଗର୍ଭରେ ସେହି ସଲମୋନର ଜନ୍ମଲର ବୋଆଜ ।
 ୭ ଉତର ଗର୍ଭରେ ବୋଆଜର ତନୁଜ ଓବେଦ । ଓବେଦର ତନୁଜ ଯିଶା । ଯିଶାର
 ୮ ତନୁଜ ଦାଉଦ ରାଜା । ଉତ୍ତୟର ଭାରିଆ ଯେ ଥିଲ, ତାହାର ଗର୍ଭରେ ଦାଉଦ
 ୯ ରାଜାର ତନୁଜ ସଲମାନ । ସଲମାନର ତନୁଜ ଇହବୟାମ । ଇହବୟାମର ତନୁଜ
 ୧୦ ଅବୟ । ଅବୟର ତନୁଜ ଆସା । ଆସାର ତନୁଜ ଯିହୋଶାଫଟ । ଯିହୋଶାଫଟର
 ୧୧ ତନୁଜ ଯିହୋରାମ । ଯିହୋରାମର ତନୁଜ ଉଜୟ । ଉଜୟର ତନୁଜ ଯୋଅମ ।
 ୧୨ ଯୋଅମର ତନୁଜ ଆହଜ । ଆହଜର ତନୁଜ ହଜକୟ । ହଜକୟର ତନୁଜ
 ୧୩ ମିନଶୀ । ମିନଶୀର ତନୁଜ ଆମୋନ । ଆମୋନର ତନୁଜ ଯୋଶିୟ । ବାବଲ
 ୧୪ ନଗରରେ ପ୍ରବାସର କିଛି ପୂର୍ବରେ ଯୋଶିୟର ତନୁଜ ଯିଖନୟ ଓ ତାହାର
 ୧୫ ଭ୍ରାତୃଗଣ । ବାବଲରେ ପ୍ରବାସର ଉତ୍ତରେ ଯିଖନୟର ତନୁଜ ଶୟଲତୟଲ ।
 ୧୬ ଶୟଲତୟଲର ତନୁଜ ଜିରବାବଲ । ଜିରବାବଲର ତନୁଜ ଅବୟଦ । ଅବ-
 ୧୭ ଦର ତନୁଜ ଏଲୟାକିମ । ଏଲୟାକିମର ତନୁଜ ଆଜୋର । ଆଜୋରର
 ୧୮ ତନୁଜ ସାଦୋକ । ସାଦୋକର ତନୁଜ ଆଶିମ । ଆଶିମର ତନୁଜ ଏଲୟଦ ।
 ୧୯ ଏଲୟଦର ତନୁଜ ଏଲୟାଜର । ଏଲୟାଜରର ତନୁଜ ମତ୍ତାନ । ମତ୍ତାନର ତନୁଜ
 ୨୦ ଯାକୁବ । ଯାକୁବର ତନୁଜ ମାଉୟାର ସ୍ବାମୀ ଯୁଷ୍ଟ । ଏହି ମାଉୟାର ଗର୍ଭରେ
 ୨୧ ଯୀଶୁ ଜନ୍ମଲେ, ଯାହାଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଭିଷିକ୍ତ) କହନ୍ତି । ଏମନ୍ତେ ଅବ୍ର-
 ହାମଠାର ଦାଉଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସବୁସୁଦ୍ଧା ଚୌଦ ପୁରୁଷ । ଦାଉଦଠାର ବାବଲ-
 ରେ ପ୍ରବାସ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚୌଦ ପୁରୁଷ । ଓ ବାବଲରେ ପ୍ରବାସ ହେବା-
 ଠାରୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚୌଦ ପୁରୁଷ ।

ଯାଣୁ ଶ୍ରୀକ୍ଷର ଜନ୍ମର କୃତ୍ତିନୁ ଏହି । ତାହାଙ୍କର ମାତା ମାରିୟା ମୁଷଫର ୧୮
 ପ୍ରତି ବାଗୁଛା ଥାଇ ଦୁହିଙ୍କର ସଙ୍ଗ ହେବାର ପୂର୍ବରେ ସେ ଧର୍ମଆତ୍ମାଠାରୁ ଗର୍ଭ-
 ବଞ୍ଚା ହୋଇଲେ । ତାହାର ସ୍ବାମୀ ମୁଷଫ ଧାର୍ମିକ ହେବାରୁ ସେ ଯେମନ୍ତ ପ୍ରକାଶ- ୧୯
 ରେ ଅପସାଦ ନ ପାୟେ, ଏହା ବିଚାର ତାହାକୁ ଗୁପ୍ତରେ ଛିଡା ଦେବାକୁ ମନରେ
 କଲେ । ଏଥିରେ ଭାବନା କରୁ ୨ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କର ଦୂତ ସ୍ବପ୍ନରେ ତାହାକୁ ଦର୍ଶନ ୨୦
 ଦେଇ କହିଲେ, ହେ ଦାଉଦର ସନ୍ତାନ ମୁଷଫ, ଆପଣା ଭାସିଆ ମାରିୟାକୁ
 ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଭୟ ନ କର, ଯେହେତୁ ତାହାର ଯେ ଗର୍ଭଧାରଣ, ସେ ଧର୍ମ-
 ଆତ୍ମାଠାରୁ ହୋଇଲେ । ସେ ପୁତ୍ରକୁ ପ୍ରସବ କରିବ; ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ତାହାର ନାମ ୨୧
 ଯାଣୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଶାଣକର୍ତ୍ତା) ଦେବ; ଯେହେତୁ ସେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେ-
 ମାନଙ୍କର ପାପରୁ ଶାଣ କରିବେ । ଏଥିରେ “ଦେଖ, ଜଣେ କନ୍ୟା ଗର୍ଭବତୀ ୨୨
 ହୋଇ ପୁତ୍ରକୁ ପ୍ରସବ କରିବ, ପୁଣି ତାହାର ନାମ ଅମାନୁଏଲ ହେବ, ଅର୍ଥାତ୍
 ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସହିତ ଈଶ୍ବର,” ଭବିଷ୍ୟତ୍ବକ୍ତା ଦ୍ବାରା ପରମେଶ୍ବରଙ୍କର ଯେ ଉକ୍ତି ୨୩
 ଥିଲା, ତାହା ସିଦ୍ଧ ହୋଇଲେ । ତହିଁରେ ମୁଷଫ ନିଦ୍ରାରୁ ଉଠି ଈଶ୍ବରଙ୍କର ଦୂତର ୨୪
 ଆଦେଶ ମାନି ଆପଣା ଭାସିଆକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ । ମାତ୍ର ଆପଣା ପ୍ରଥମଜାତ ପୁତ୍ରର ୨୫
 ପ୍ରସବ ନୋହିବା ଯାଏ, ତାକୁ ସମ୍ପୋଗ ନ କଲେ; ଏହି ପୁତ୍ରକୁ ସେ ଯାଣୁ ନାମ
 ଦେଲେ ।

୨ ପଦ୍ୟ ।

ହେହେଦ ରାଜାର ଅଧିକାର ସମୟରେ ସିନ୍ଧୁଦା ଦେଶର ବେଥଲହିମ ୧
 ନଗରରେ ଯାଣୁର ଜନ୍ମ ହେଲାଉତ୍ତରେ, ଯୋକାୟେ ପଣ୍ଡିତମାନେ ପୂର୍ବଦେଶର
 ସିରଗାଲମ ନଗରରେ ଆସି ଏହା ପଚାରିଲେ, ସିନ୍ଧୁଦାୟମାନଙ୍କର ରାଜା ଯେ ୨
 ଜନ୍ମଅଛନ୍ତି, ସେ କେଉଁଠାରେ? ଯେହେତୁ ପୂର୍ବଦେଶରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହା-
 ଙ୍କର ତାରା ଦେଖି ତାହାଙ୍କୁ ପୂଜା କରିବାକୁ ଆସିଅଛୁଁ । ଏକଥା ଶୁଣି ହେହେଦ ୩
 ରାଜା ଓ ତାହାର ସହିତ ସିରଗାଲମ ନଗରସ୍ଥ ସକାଳ ଲୋକ ବ୍ୟାକୁଳ ହୋଇ-
 ଲେ । ଏଥିରେ ସେ ସବୁ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ଓ ଲୋକଙ୍କର ଅଧ୍ୟାପକମାନଙ୍କୁ ଡକାଇ ୪
 ପଚାରିଲେ, ଶ୍ରୀକ୍ଷ କେଉଁଠାରେ ଜନ୍ମ ହେବେ? ସେମାନେ ଉତ୍ତର କଲେ, ୫
 ସିନ୍ଧୁଦା ଦେଶର ବେଥଲହିମଠାରେ, ଯେହେତୁ ଭବିଷ୍ୟତ୍ବକ୍ତା ଦ୍ବାରା ଏମନ୍ତ
 ଲେଖାଅଛି ଯଥା । “ହେ ସିନ୍ଧୁଦା ଦେଶସ୍ଥ ବେଥଲହିମ, ତୁମ୍ଭେ ସିନ୍ଧୁଦାର ୬
 ସମସ୍ତ ରାଜଧାନୀର ମଧ୍ୟରେ କ୍ଷୁଦ୍ର ନୁହ, ଯେହେତୁ ଆତ୍ମର ଇଶ୍ବାୟେଲ ଲୋକ-
 ଙ୍କର ପ୍ରତିପାଳନ ଯେ କରିବେ, ଏମନ୍ତ ଜଣେ କର୍ତ୍ତା ତୁମ୍ଭର ମଧ୍ୟରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ
 ହେବେ ।” ତେଣୁ ହେହେଦ ରାଜା ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କୁ ଗୁପ୍ତରେ ଡକାଇ ସେ ତାରା ୭

- ୮ କେଉଁ ସମୟରେ ଦେଖାଗଲା, ଏହା ବିଶେଷ କରି ପଚାରିଲା । ତହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବେଅଲହସ ନଗରକୁ ପଠାଇ କହିଲା, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଇ ଯତ୍ନରୂପେ ସେ ଶିଶୁର ଅନ୍ୱେଷଣ କର; ପୁଣି ଉଦ୍ଦେଶ ପାଇଲେ ଆମ୍ଭକୁ ବାର୍ତ୍ତା ଦିଅ; ତହିଁ-
- ୯ ରେ ଆମ୍ଭେ ଯାଇ ତାହାଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା । ରାଜାର ଏମନ୍ତ ଆଜ୍ଞା ଶୁଣି ସେମାନେ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ; ଏଥିରେ ପୂର୍ବଦିଗରେ ଯେଉଁ ତାରା ଦେଖିଥିଲେ, ସେ ତାରା ସେମାନଙ୍କର ଆଗେ ଯାଇ ଯେଉଁଠାରେ ଶିଶୁ ଅଛନ୍ତି, ସେ ସ୍ଥାନର
- ୧୦ ଉପରେ ସ୍ଥଳିତ ହୋଇ ରହିଲା । ତାରା ପୁନର୍ବାର ଦେଖି ସେମାନେ ମହାନନ୍ଦରେ ଉଲ୍ଲାସିତ ହୋଇଲେ, ପୁଣି ଘର ମଧ୍ୟରେ ଯାଇ ତାଙ୍କର ମାତା ମାଉସୀର ସଙ୍ଗରେ ସେ ଶିଶୁକୁ ଦେଖି ଦଣ୍ଡବତ୍ତ କରି ତାହାଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କଲେ । ପୁଣି ଆପଣାମାନଙ୍କର ଗଣ୍ଡିରା ଫିଟାଇ ସୁନା, କୁନ୍ଦର, ଗନ୍ଧରସ ନେଇ ତାହାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନା
- ୧୧ ଦେଲେ । ଅନନ୍ତରେ ହେରୋଦର ନିକଟରେ ପୁନର୍ବାର ନ ଯିବାକୁ ସ୍ୱପ୍ନରେ ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ ପାଇ ସେମାନେ ଆନ ପଥ ଦେଇ ଆପଣା ଦେଶକୁ ଗଲେ ।
- ୧୨ ସେମାନଙ୍କର ଗଲ୍ଲଭୂରେ ଦେଖ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଦୂତ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଯୁଷ୍ଠଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ କହିଲା, ଉଠ, ତୁମ୍ଭେ ଶିଶୁକୁ ଓ ତାହାଙ୍କର ମାତାକୁ ନେଇ ମିଶର ଦେଶକୁ ଯିବ; ପୁଣି ତୁମ୍ଭକୁ ଆମ୍ଭେ ବାର୍ତ୍ତା ନ ଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ସେ ସ୍ଥାନରେ
- ୧୩ ଥାଅ; ଯେହେତୁ ଶିଶୁକୁ ବଧ କରିବାକୁ ହେରୋଦ ତେଜ୍ଜା କରିବ । ଏଥିରେ ସେ ଉଠି ଶିଶୁକୁ ଓ ତାହାଙ୍କର ମାତାକୁ ନେଇ ରାସରେ ମିଶରକୁ ଯାଇଲେ,
- ୧୪ ପୁଣି ହେରୋଦର ମରଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ଦେଶରେ ରହିଲା । ଏଥିରେ “ମିଶର ଦେଶଠାରୁ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ପୁତ୍ରକୁ ତାଳିଅଛୁ,” ଏହି ଯେ କଥା ଈଶ୍ୱର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଦ୍ୱାରା କହିଥିଲେ ତାହା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ।
- ୧୫ ପଣ୍ଡିତମାନେ ଯେ ତାହାକୁ ହେଲା କଲେ, ହେରୋଦ ଏହା ଜାଣି ମହାକ୍ରୋଧିତ ହୋଇଲା । ପୁଣି ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କଠାରେ ବିଶେଷରୂପେ ପଚାରିବାର ସମୟ ପ୍ରମାଣେ ବେଅଲହସ ଓ ତାହାର ସୀମାର ମଧ୍ୟରେ ଦୁଇ ବରଷ ବୟସର ଉଣା ଯେତେ ବାଳକ ଥିଲେ, ସେଠାରେ ଲୋକ ପଠାଇ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବଧ କରାଇଲା ।
- ୧୬ ଏନିମନ୍ତେ “ରାମହସୁରରେ କ୍ରନ୍ଦନ ଓ ହାହାକାର ଓ ବିଳାପର ଶବ୍ଦ ଶୁଣା ଗଲା । ରାହେଲ ଆପଣା ଶିଶୁଗଣର ନିମନ୍ତେ ରୋଦନ କରୁଁ, ପ୍ରବୋଧ କଥା
- ୧୭ ନ ମାନଇ, ଯେହେତୁ ସେମାନେ ନାହାନ୍ତି ।” ଏଥିରେ ଯିହମିୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଦ୍ୱାରା ଯେ କଥା ଉକ୍ତ ଥିଲା, ତାହା ସଫଳ ହେଲା ।
- ୧୮ ହେରୋଦ ମଲ୍ଲଭୂରେ ଈଶ୍ୱରର ଦୂତ ସ୍ୱପ୍ନରେ ମିଶର ଦେଶରେ ଯୁଷ୍ଠ-
- ୧୯ ଥକୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ ବୋଇଲା, ଉଠ, ଶିଶୁକୁ ଓ ତାହାଙ୍କର ମାତାକୁ ନେଇ

ଇଣ୍ଡାପ୍ରେଲ ଦେଶକୁ ଯାଅ ; ଯେଉଁମାନେ ଶିଶୁକୁ ନଷ୍ଟ କରିବାର ଚେଷ୍ଟା
କଲେ ସେମାନେ ମରିଅଛନ୍ତି । ଏଣୁ ସେ ଉଠି ଶିଶୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ମାତାକୁ ଘେନି ୧୧
ଇଣ୍ଡାପ୍ରେଲ ଦେଶରେ ଅଇଲେ । ପୁଣି ସିନ୍ଧୁଦା ଦେଶର ରାଜାସନରେ ଅର୍ଥଲଭ ୧୨
ଆପଣା ପିତା ହେରେଦର ସ୍ଥାନରେ ରାଜହ କରୁଅଛନ୍ତି, ଏହା ଶୁଣି ସେଠାରେ
ସିବାକୁ ସେ ଭୟ କଲେ । ତହିଁ ସ୍ଵପ୍ନରେ ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ ପାଇଁ ସେ ଗାଲିଲର ଏକ ୧୩
ପ୍ରଦେଶକୁ ଫେରି ନାଜରତ ନାମରେ ଏକ ନଗରରେ ଯାଇ ବାସ କଲେ । ଏଥି-
ରେ “ସେ ଯେ ନାଜରୟ ଖ୍ୟାତ ହେବ,” ଏହି ଯେ କଥା ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ରାଗଣ
ଦ୍ଵାରା ଉକ୍ତ ଥିଲା, ତାହା ସଫଳ ହୋଇଲା ।

୩ ପଦ ।

ଯୋହନ ତୁବକ ନାମରେ ସେହି ସମୟରେ ସିନ୍ଧୁଦା ଦେଶର ଅରଣ୍ୟରେ ୧
ଆସି ଘୋଷଣା କରି କହିଲା, ମନ ଫେରାଅ ; ଯେହେତୁ ସ୍ଵର୍ଗର ରାଜ୍ୟ ସନ୍ନି- ୨
କଟ ହୋଇଲା । “ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର, ତାହାଙ୍କର ରାଜଦାଣ୍ଡ ୩
ସଲଖ କର, ଅରଣ୍ୟରେ ଏହି ବାକ୍ୟବାଦୀ ଏକ ଜଣର ରବ,” ଏମନ୍ତ କଥା
ସିଶାୟୟ ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ରାର ମୁଖର ଯୋହନର ବସୟରେ କଥିତ ଥିଲା । ଯୋ- ୪
ହନର ବସ୍ତ୍ର ଓଟର ଲେମ୍ବଜାତ, ଓ ତାହାର କଟିରେ ଚର୍ମ ପଟୁକା, ପୁଣି ତାହାର
ଖାଦ୍ୟ ପଙ୍ଖାପାଲ ଓ ବନମଧୁ ଥିଲା । ତେତେବେଳେ ସିରୁଗାଲମ ନଗରନିବାସି- ୫
ମାନେ ଓ ସିନ୍ଧୁଦା ଦେଶର ପୁଣି ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀର ଦୂର କୂଳରେ ଯେତେ ଲେଙ୍କେ,
ସେମାନେ ବାହାର ହୋଇ ତାହାର ନିକଟକୁ ଆସି ଆପଣା ୬ ପାପ ସ୍ଵୀକାର କରି
ଯର୍ଦ୍ଦନରେ ତାହାର ଦ୍ଵାରା ତୁବତ ହୋଇଲେ ।

ପୁଣି ଆପଣାର ନିକଟରେ ତୁବତ ହେବା ପାଇଁ ଆସନ୍ତା ଅନେକ ୭ ଫାରୀଶୀ
ଓ ସାଦୁକୀ ଲେକମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ଆହୋ ସର୍ପର ବଂଶ,
ଆଗାମି କ୍ରୋଧଠାରୁ ପଳାଇବାକୁ କେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଚେତନା ଦେଲା ? ମନ ୮
ଫେରାଇବାର ଉପଯୁକ୍ତ ଫଳ ଫଳ ; ଅଥବା ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପିତା ଅବ୍ରହାମ
ଅଟନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନେ ୯ ଏମନ୍ତ ଭାଲି ନ କୁହ । ଯେଣୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
ଏହା ବୋଲି, ଇଶ୍ଵର ଏହି ୧୦ ପଥରର ଅବ୍ରହାମର ସନ୍ତାନ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବାକୁ
ପାରନ୍ତି । ଆଉ ଏବେହେଁ ବୃକ୍ଷର ମୂଳରେ କୁହାଉ ଲଗା ଯାଅ, ଏହିହେତୁ ୧୧
ଯେ ବୃକ୍ଷ ଉତ୍ତମ ଫଳ ନ ଫଳଇ, ସେ କଟା ଯାଇ ଅଗ୍ନିରେ ପକା ଯିବ । ଆଉ ୧୨
ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମନ ଫେରାଇବାର ହେତୁ ଜଳରେ ତୁବାଉଅଛୁ ପ୍ରମାଣ ;
ପୁଣି ଆମ୍ଭର ପଶ୍ଚାତ୍ତ ଯେ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ସେ ଆମ୍ଭଠାରୁ ବଡ଼, ଆମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କର
ପାଦୁକା ବହିବାର ଯୋଗ୍ୟ ନୋହି ; ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ନି ଓ ଧର୍ମାଗ୍ନରେ

୧୨ ତୁମ୍ଭାଇବେ । ତାହାଙ୍କର ହସ୍ତରେ କୁଲ ଅଛି, ଆଉ ସେ ଆପଣା ଖଳା ଶୁଦ୍ଧ-
 ଋଷେ ହାତ ଗହମ ସବୁ ଏକଠା କରି ଗୋଲରେ ରଖିବେ, ପୁଣି ସବୁ ଭୃଷକୁ
 ଅନିବାରଣ ଅଗ୍ନିରେ ପୋଡ଼ାଇବେ ।

୧୩ ଏଥିଉତ୍ତର ଯୀଶୁ ଯୋହନ ଦ୍ଵାରା ଭୁବିତ ହେବାର ନିମନ୍ତେ ଗାଲିଲୀ ଦେଶ-
 ୧୪ ଠାରୁ ତାହାର ନିକଟରେ ଯର୍ଦ୍ଦନକୁ ଆଇଲେ । ପୁଣି ଯୋହନ ତାହାଙ୍କୁ ନିଷେଧ
 କରି କହିଲେ, ତୁମ୍ଭର ଦ୍ଵାରା ଭୁବିତ ହେବାର ଆମ୍ଭର ଆବଶ୍ୟକ ଅଛି; ତେଣୁ
 ୧୫ ତୁମ୍ଭେ କିପାଁ ଆମ୍ଭର ନିକଟକୁ ଆସୁଅଛୁ? ତେବେ ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ଏବେ
 ଏମନ୍ତ ଅନୁମତି ଦିଅ; ଯେହେତୁ ଏହିପ୍ରକାରେ ସବୁ ଧର୍ମକର୍ମ ସାଧନ କରିବାର
 ୧୬ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ; ତେଣୁ ସେ ଅନୁମତି ଦେଲେ । ଯୀଶୁ ଭୁବିତ ହୋଇ ଜଳ
 ମଧ୍ୟରୁ ଉଠି ଗଲେ; ସେହିକ୍ଷଣି ଦେଖ, ସ୍ଵର୍ଗ ଦ୍ଵାର ତାହାଙ୍କର ପ୍ରତି ମୁକୁଳା
 ହୁଅନ୍ତେ, ସେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଆଗ୍ନି କାପ୍ରାର ପରି ଓହ୍ଲାଇ ଆପଣାର ଉପରେ
 ୧୭ ଆସିବାକୁ ଦେଖିଲେ । ଆଉ ‘ଏହି ଆମ୍ଭର ପ୍ରିୟ ପୁତ୍ର, ଏହାଙ୍କଠାରେ ଆମ୍ଭର
 ପରମ ସନ୍ତୋଷ,’ ଏମନ୍ତ ଏକ ଆକାଶବାଣୀ ହୋଇଲେ ।

୪ ପଦ୍ୟ ।

୧ ଅନନ୍ତରେ ଯୀଶୁ ଶମ୍ଭୁତାନ ଦ୍ଵାରା ପରୀକ୍ଷିତ ହେବାର ନିମନ୍ତେ ଆଗ୍ନି ଦ୍ଵାରା
 ୨ ବନକୁ ଆକର୍ଷିତ ହୋଇ ଚାଲି ଶବ୍ଦ ଦିନରୁ ଉପବାସ କରନ୍ତେ କ୍ଷୁଧିତ ହେଲେ ।
 ୩ ତହିଁରେ ପରୀକ୍ଷକ ତାହାଙ୍କର ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଯେବେ ଈଶ୍ଵର-
 ୪ ଙ୍କର ପୁତ୍ର ଅଟ, ତେବେ ଆଜ୍ଞା କରି ଏହି ପଥର ଗୁଡ଼ାକ ଗୋଟି କରି । ଏଥିରେ
 ସେ ଉତ୍ତର କଲେ, ଏହା ଲେଖାଅଛି, “କେବଳ ଗୋଟିରେ ମନୁଷ୍ୟ ବଞ୍ଚିବ
 ନାହିଁ, ପୁଣି ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ମୁଖର ଯେ କଥା ବାହାର ହୁଅଇ, ତହିଁରେଇ
 ୫ ବଞ୍ଚିବ ।” ତେବେ ଶମ୍ଭୁତାନ ତାହାଙ୍କୁ ପୁଣ୍ୟନଗରକୁ ନେଇ ମନ୍ଦିରର ଏକ ରୁଡ଼ାର
 ୬ ଉପରେ ରଖି କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଯେବେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ପୁତ୍ର ଅଟ, ତେବେ ଏସ୍ଥା-
 ନର ତେଇଁ ପଡ଼; ଯେହେତୁ ଏମନ୍ତ ଲେଖାଅଛି, “ସେ ତୁମ୍ଭର ବିଷୟରେ ଆପଣା
 ଦୂତଗଣକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେବେ; ତେଣୁ ତୁମ୍ଭର ଗୋଡ଼ ଯେମନ୍ତ ପଥରରେ ନ ବାଜଇ,
 ୭ ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ସ୍ଵହସ୍ତରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଧରି ରଖିବେ ।” ତହିଁରେ ଯୀଶୁ ତାହାକୁ
 କହିଲେ, ଏହା ଲେଖାଅଛି, “ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା ନ
 ୮ କର ।” ଅନନ୍ତରେ ଶମ୍ଭୁତାନ ତାହାଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଅତି ଉଚ୍ଚ ଏକ ପଦ୍ମ ଉପ-
 ୯ ରକୁ ନେଇ ଜଗତର ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟ ଓ ତାହାର ଐଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ ଦେଖାଇ ତାହାଙ୍କୁ
 କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଯେବେ ଦଣ୍ଡବତ୍ତ କରି ଆମ୍ଭକୁ ଭଜନା କରିବ, ତେବେ ଆମ୍ଭେ
 ୧୦ ଏହି ସମସ୍ତ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେବା । ତହିଁରେ ଯୀଶୁ ତାହାକୁ କହିଲେ, ଦୂର ହୁଅ,

ଶୟନ; ଯେହେତୁ ଲେଖାଅଛି, “ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭଜନା
କର, ପୁଣି କେବଳ ତାହାଙ୍କର ସେବା କର ।” ତେଣୁ ଶୟନ ତାହାଙ୍କୁ ଶ୍ରଦ୍ଧା- ୧୧
ନ୍ତେ ଦେଖ, ସ୍ୱର୍ଗର ଦୂତଗଣ ଆସି ତାହାଙ୍କର ସେବା କଲେ ।

ଯୋହନ କାରାଗାରରେ ବନ୍ଦ ହୋଇଅଛି, ଏକଥା ଶୁଣି ଯୀଶୁ ଗାଲିଲକୁ ୧୨
ଗଲେ । ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ସେ ନାଜରତ ନଗର ଶୁଦ୍ଧ ସମୁଦ୍ର କୂଳେ ଜିବୁଲନ ଓ ୧୩
ନପ୍ରାଲ ଏହି ଦୁଇ ପ୍ରଦେଶର ସୀମାର ମଧ୍ୟରେ ଯେ କଫର୍ନାହୁମ ନଗର, ସେଠା-
ରେ ଯାଇ ବାସ କଲେ । ତହିଁରେ “ସମୁଦ୍ର ପାଖେ ଯର୍ଦ୍ଦନର ପାରିରେ ଅନ୍ୟ- ୧୪
ଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ଗାଲିଲରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଜିବୁଲନ ଓ ନପ୍ରାଲ ପ୍ରଦେଶରେ ଯେଉଁ ୧୫
ଲୋକମାନେ ଅନିକାରରେ ବସିଥାନ୍ତି, ସେମାନେ ମହାଆଲୁଅ ଦେଖିବେ; ପୁଣି
ଯେଉଁମାନେ ମୃତ୍ୟୁଶ୍ୱୟାତ୍ତ ପ୍ରଦେଶରେ ବସିଥାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଆଲୁଅ
ପ୍ରକାଶ ହେବ ।” ଏହି ଯେ କଥା ଯିଶୁଙ୍କୁ ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ତାର ମୁଖର ଉକ୍ତି ଥିଲା, ୧୬
ତାହା ସିଦ୍ଧ ହେଲା ।

ଏଉତ୍ତର ଯୀଶୁ ମଙ୍ଗଳସମ୍ବାଦର ପ୍ରଚାର କରି ଏହି କଥା କହିବାକୁ ଆରମ୍ଭ ୧୭
କଲେ, ମନ ଫେରାଅ; ଯେହେତୁ ସ୍ୱର୍ଗର ରାଜ୍ୟ ସନ୍ନିକଟ ହେଲା । ଅନନ୍ତରେ ୧୮
ଯୀଶୁ ଗାଲିଲର ସମୁଦ୍ର କୂଳରେ ଯାଉଁ, ଆମ୍ଭିୟ ପୁଣି ତାହାର ଭଉଁ ଶିମୋନ
ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହାକୁ ପିତର କହିଲେ, ଏହି ଦୁଇ ଜଣକୁ ସମୁଦ୍ରରେ କାଲ ପକାଇବାକୁ
ଦେଖିଲେ; ଯେହେତୁ ସେମାନେ ମତ୍ସ୍ୟଧାରୀ । ତେବେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ୧୯
ଆମ୍ଭର ପଶ୍ଚାତ୍ ଆସ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମନୁଷ୍ୟଧାରୀ କରିବା । ତେଣୁ ସେମା- ୨୦
ନେ ସେହିକ୍ଷଣେ ଜାଲ ଶୁଦ୍ଧ ତାହାଙ୍କର ପଛେ ଗଲେ । ସେ ସ୍ଥାନର ଯାଉଁ, ସେ ୨୧
ଜେବଦାର ପୁଣି ଯାକୁବ ଓ ଯୋହନ ନାମରେ ଦୁଇ ଭାଇଙ୍କୁ ପିତାର ସଙ୍ଗେ
ନାବର ଉପରେ ଜାଲ ସଜାଡିବାକୁ ଦେଖି ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକିଲେ । ତହିଁରେ ୨୨
ସେହିକ୍ଷଣେ ସେମାନେ ନାଆ ଓ ଆପଣାମାନଙ୍କର ପିତାଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ ତାହାଙ୍କର ପଶ୍ଚା-
ତ୍ତଗାମୀ ହେଲେ ।

ଏଥିଉତ୍ତରେ ଭଜନାଳୟରେ ଉପଦେଶ ଦେଉଁ, ଓ ରାଜ୍ୟର ମଙ୍ଗଳସମ୍ବାଦର ୨୩
ଦୋଷଣା କର, ପୁଣି ଲୋକମାନଙ୍କର ସବୁ ପ୍ରକାର ରୋଗ ଓ ପୀଡା ସୁସ୍ଥ କର, ୨୪
ଯୀଶୁ ସମସ୍ତ ଗାଲିଲ ଦେଶରେ ଭ୍ରମଣ କଲେ । ତହିଁରେ ତାହାଙ୍କର ସୁଖ୍ୟାଦି ୨୫
ସମୁଦାୟ ସୁନ୍ଦର ଦେଶରେ ବ୍ୟାପିଲା; ପୁଣି ଭୂତଗ୍ରସ୍ତ ଓ ମୃଗୀରୋଗୀ ଓ ପକ୍ଷୀ-
ଦ୍ୱାରା ଲଦ୍ୟାଦି ଯେତେ ଲୋକ ନାନା ପ୍ରକାର ରୋଗରେ ପୀଡିତ ହୋଇ କଷ୍ଟ
ପାଉଥିଲେ, ଏ ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କର ନିକଟକୁ ଆସାଯାନ୍ତେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ
ସୁସ୍ଥ କଲେ । ଏଥିରେ ଗାଲିଲ ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଓ ସିରଗାଲମ ଓ ସିନ୍ଦୁପାୟ ଦେଶ- ୨୬
ଠାରୁ ପୁଣି ଯର୍ଦ୍ଦନର ପାରିରୁ ଅତି ଲୋକଗହଳ ତାହାଙ୍କର ପଛେ ଗମନ କଲେ ॥

୫ ପଦ୍ୟ ।

୧ ଲୋକଗହଳ ଦେଖି ଯାଶୁ ଏକ ପବନର ଉପରେ ଯାଇ ବସନ୍ତେ ତାହାଙ୍କର
 ୨ ନିକଟରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଅଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ସେ ଆପଣା ଭୁଣ୍ଡ ଫିଟାଇ ସେମା-
 ୩ ନଙ୍କୁ ଏହି ଉପଦେଶ କର କହିଲେ । ଅଭିମାନଶୂନ୍ୟ ଲୋକେ ଧନ୍ୟ, ଯେହେତୁ
 ୪ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର । ଖେଦଯୁକ୍ତ ଲୋକେ ଧନ୍ୟ, ଯେହେତୁ ସେମାନେ ସାନ୍ତୁନା
 ୫ ପାଇବେ । ନମ୍ରଶୀଳ ଲୋକେ ଧନ୍ୟ, ଯେହେତୁ ସେମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଅଧିକାର
 ୬ ପାଇବେ । ଧର୍ମଲୁଗି କ୍ଷୁଧିତ ଓ ଭୃଷିତ ଲୋକେ ଧନ୍ୟ, ଯେହେତୁ ସେମାନେ
 ୭ ପରିତ୍ରସ୍ତ ହେବେ । ଦୟାଳୁ ଲୋକେ ଧନ୍ୟ, ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଦୟା ପାଇବେ ।
 ୮ ନିର୍ମଳାନ୍ତଃକରଣ ଲୋକେ ଧନ୍ୟ, ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦର୍ଶନ
 ୯ ପାଇବେ । ମିଳଣକାରକ ଲୋକେ ଧନ୍ୟ, ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ
 ୧୦ ସନ୍ତାନଗଣ ବଖ୍ୟାତ ହେବେ । ଧର୍ମର ନିମନ୍ତେ ତାଡ଼ିତ ଲୋକେ ଧନ୍ୟ, ଯେହେତୁ
 ୧୧ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାର । ଆତ୍ମର ନିମନ୍ତେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଯେବେ
 ୧୨ ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା ଓ ତାଡ଼ଣା କରନ୍ତି, ପୁଣି ମିଥ୍ୟା କର ନାନାଦି ମନ କଥା
 ୧୩ ବୋଲନ୍ତି, ତେବେହେଁ ଭ୍ରମେମାନେ ଧନ୍ୟ । ସେହି ସମୟରେ ଉଲ୍ଲାସ କର,
 ୧୪ ପୁଣି ଅଭିଶପ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅ; ଯେହେତୁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଭ୍ରମେମାନେ ମହାଫଳ
 ୧୫ ପାଇବ; ସେମାନେ ଭ୍ରମମାନଙ୍କର ପୂର୍ବକାଳର ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟାଗଣକୁ ଏହିପରି
 ୧୬ ତାଡ଼ଣା କରୁଥିଲେ ।

୧୭ ଭ୍ରମେମାନେ ପୃଥିବୀର ଲବଣସ୍ୱରୂପ, ପୁଣି ଲବଣ ଅସ୍ୱାଦୁ ହୋଇଲେ ତାହା
 ୧୮ କେମନ୍ତ କର ଲବଣଯୁକ୍ତ ହୋଇବ? ତହିଁ ତାହା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟଯୋଗ୍ୟ
 ୧୯ ନୋହେ, କେବଳ ବାହାରେ ପକାଇ ମନୁଷ୍ୟର ପାଦ ତଳେ ଚଳିତ ହେବାର
 ୨୦ ଯୋଗ୍ୟ । ଭ୍ରମେମାନେ ଜଗତର ଆଲୁଅସ୍ୱରୂପ; ପବନ ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ ନଗର
 ୨୧ ଗୁପ୍ତ ହେବାକୁ ପାରଇ ନାହିଁ । କେହି ପ୍ରତାପ ଜ୍ୱଳାଇ ମାଗର ତଳେ ନ ଥୋଇ
 ୨୨ ଦାପରଖା ଉପରେ ଥୁଅନ୍ତି; ତହିଁରେ ସେ ଦାପ ଗୃହସ୍ଥିତ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ
 ୨୩ ଆଲୁଅ ଦିଅଇ । ତେମନ୍ତ ଲୋକଙ୍କର ସାକ୍ଷାତରେ ଭ୍ରମମାନଙ୍କର ଆଲୁଅ
 ୨୪ ପ୍ରକାଶ ହେଉ, ତହିଁରେ ସେମାନେ ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ସୁକର୍ମ ଦେଖି ଭ୍ରମମାନଙ୍କ
 ୨୫ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତାର ଧନ୍ୟବାଦ କରବେ ।

୨୬ ଆତ୍ମେ ଯେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କି ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟର ଲେଖ କରବାକୁ ଅଛନ୍ତି, ଏମନ୍ତ
 ୨୭ ନ ଭଲ; ଲେଖ କରବାକୁ ନୋହେ, ସଫଳ କରବାକୁ ଆତ୍ମେ ଅଛନ୍ତି । ଏହି-
 ୨୮ ହେତୁ ଆତ୍ମେ ସତ୍ୟ ବୋଲି, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଧୂଂସ ନ
 ୨୯ ହେବ, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ସମସ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ ହେଲେ ବ୍ୟବସ୍ଥାଠାରୁ ଏକ ମାତ୍ରା କି

ଏକ ବିନ୍ଦୁର ଲେଖ ନ ହେବ । ଏନିମନ୍ତେ ଯେକେହି ଏହି ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞାର ସ୍ମୃତି-କୁହିଁ ଲଙ୍ଘନ କରି ସେହିଭାବେ ଲେଖକୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଅଇ, ସେ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟରେ ସମସ୍ତର ସ୍ମୃତି ଗଣିତ ହେବ । ପୁଣି ଯେଉଁଜନ ତାହା ପାଳନ କରି ସେଭାବେ ଶିକ୍ଷା ଦିଅଇ, ସେ ସ୍ୱର୍ଗ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରଧାନଭାବେ ଗଣିତ ହେବ । ଆଉ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହି, ଅଧ୍ୟାପକ ଓ ଫାର୍‌ଗୀ ଲେଖକଙ୍କଠାରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଧାର୍ମିକ-ପଣ ଅଧିକ ନୋହିଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କେବେହେଁ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ ନୋହିବ ।

“ନରହତ୍ୟା ନ କର, ପୁଣି କେହି ନରହତ୍ୟା କଲେ, ସେ ବିଚାର ସ୍ଥାନରେ ଦଣ୍ଡଯୋଗ୍ୟ ହେବ,” ପୁରୁଷାଳର ଲେଖମାନଙ୍କୁ ଏହି ଉକ୍ତି ବାକ୍ୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିଅଛ । ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ବୋଲି, ଯେକେହି ଅକାରଣରେ ଆପଣା ଭାଇର ପ୍ରତି ହିଂସା କରଇ, ସେ ବିଚାର ସ୍ଥାନରେ ଦଣ୍ଡଯୋଗ୍ୟ । ପୁଣି ଯେକେହି ଆପଣା ଭାଇକୁ ପାଷଣ୍ଡ ବୋଲଇ, ସେ ମହାସଭାରେ ଦଣ୍ଡନାୟ ହୋଇବ । ଆଉ ତୁ ମୁତ, ଏ କଥା ଯେବେ କେହି ଆପଣା ଭାଇକୁ ବୋଲଇ, ତେବେ ସେ ନରକାଗ୍ନିରେ ଦଣ୍ଡଯୋଗ୍ୟ ହୋଇବ । ଏନିମନ୍ତେ ବେଦର ନିକଟରେ ଆପଣା ନୈବେଦ୍ୟ ଆଣିଲେ ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗେ ତୁମ୍ଭ ଭାଇର କୌଣସି ବିରୋଧର କାରଣ ଆମ୍ଭେ, ଏହା ଯେବେ ସେଠାରେ ମନରେ ପଡେ, ତେବେ ବେଦର ସମ୍ମୁଖେ ଆପଣାର ନୈବେଦ୍ୟ ରଖି ଆଗେ ଯାଇ ତୁମ୍ଭ ଭାଇର ସଙ୍ଗରେ ମିଳ, ପଛେ ଆସ, ଆପଣା ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କର । ଆଉ ବାଟରେ ଯାଉଁ, ବିବାହର ସଙ୍ଗେ ବେଗେ ମିଳଣ କର; ନୋହିଲେ କିଜାଣି ବିବାହ ତୁମ୍ଭକୁ ବିଚାରକର୍ତ୍ତାଠାରେ ସମର୍ପି ଦିଅଇ, ପୁଣି ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ପ୍ରହାରକଠାରେ ସମର୍ପଣ କଲେ ତୁମ୍ଭେ ବନ୍ଧୁତ୍ୱରେ ବନ୍ଧ ହୁଅ । ତାହା ହେଲେ ଆମ୍ଭେ ସତ୍ୟ ବୋଲି, କଉଡ଼ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରଶୋଧ ନ କଲେ ସେଠାରୁ କଦାପି ବାହାରକୁ ଆସି ନ ପାରିବ ।

“ତୁମ୍ଭେ ବ୍ୟଭିଚାର ନ କର,” ପୁରୁଷାଳର ଲେଖକଙ୍କର ପ୍ରତି ଏହି ଉକ୍ତି ବାକ୍ୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିଅଛ । ପୁଣି ଆମ୍ଭେ କହି, କେହି ଯେବେ କୌଣସି ସ୍ତ୍ରୀର ପ୍ରତି କାମଭାବରେ ଅନାଇ ଆମ୍ଭେ, ତେବେ ସେ ତାହାର ସଙ୍ଗେ ମନେ ବ୍ୟଭିଚାର କଲଣି । ଏନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭର ଦକ୍ଷିଣ ଚକ୍ଷୁ ଯେବେ ତୁମ୍ଭର ବାଧା ଜନ୍ମାୟେ, ତେବେ ତାହା ଓପାଉ ଦୂରେ ପକାଅ; ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତିରକୁ ନରକରେ ପକାଇବାକୁ ତୁମ୍ଭର ଏକ ଅଙ୍ଗର ନାଶ ହେବାର ଲଭ । କିଅବା ତୁମ୍ଭର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଯେବେ ବାଧା ଜନ୍ମାୟେ, ତେବେ ତାହାକୁ ଛେଦନ କରି ଦୂରେ ପକାଅ; ଯେହେତୁ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତିରକୁ ନରକରେ ପକାଇବାକୁ ଏକ ଅଙ୍ଗର ନାଶ ହେବାର ଲଭ ।

୩୧ ଉକ୍ତି ଅଛି, “କେହି ଯେବେ ଆପଣା ସ୍ତ୍ରୀକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା
୩୨ କରଇ, ତେବେ ସେ ତାହାକୁ ଶ୍ଳତପସି ଦେଉ ।” ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
ବୋଲି, ବ୍ୟଭିଚାର ଦୋଷ ବିନା କେହି ଯେବେ ଆପଣା ସ୍ତ୍ରୀକୁ ପରିତ୍ୟାଗ
କରଇ, ତେବେ ସେ ତାହାକୁ ବ୍ୟଭିଚାର କରାୟେ; ଓ ଯେଉଁଜନ ସେହି
ତ୍ୟକ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ବିବାହ କରଇ, ସେହି ବ୍ୟଭିଚାର କରଇ ।

୩୩ ଆବର “ତୁମ୍ଭେ କୌଣସି ମିଥ୍ୟା ରାଗ ନ କରି ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ପ୍ରତି ଆପଣା
ରାଗ ପାଳନ କର,” ପୁରକାଳର ଲୋକଙ୍କୁ ଏହି ଉକ୍ତି ବାକ୍ୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ
୩୪ ଶୁଣିଅଛ । ପୁଣି ଆମ୍ଭେ କହି, କୌଣସି ରାଗ ନ କରି, ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଵର୍ଗ ନାମରେ
୩୫ ନ କରି, ଯେହେତୁ ସେହି ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସିଂହାସନ । ପୃଥିବୀ ନାମରେ ନ କରି,
ଯେହେତୁ ସେହି ତାହାଙ୍କର ପାଦପାଠ । ଯିଉଁଶାଲମ ନାମରେ ନ କରି, ଯେ-
୩୬ ହେତୁ ସେହି ମହାରାଜାର ନଗର । ଆପଣାର ମସ୍ତକର ରାଗ ନ କରି, ଯେହେତୁ
୩୭ ତାହାର ଏକ କେଶ ଧଳା କି କଳା କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭର ସାଧ୍ୟ ନାହିଁ । ପୁଣି
ତୁମ୍ଭର କଥାବାର୍ତ୍ତାରେ ହଁା ହଁା ନା ନା ବୋଲି, ଯେହେତୁ ଏଥିରୁ ଯେ ଅଧିକ
ସେ ଦୁଷ୍ଟରୁ ଜନ୍ମଇ ।

୩୮ ଆଉ “ଚକ୍ଷୁର ପରିଶୋଧେ ଚକ୍ଷୁ ଓ ଦାନ୍ତର ପରିଶୋଧେ ଦାନ୍ତ,” ଏହି ପୁର
୩୯ ଉକ୍ତି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିଅଛ । ପୁଣି ଆମ୍ଭେ କହି, ହିଂସକ ଜନର ବାଧା ନ
କରି; ମାତ୍ର କେହି ଯେବେ ତୁମ୍ଭର ଦକ୍ଷିଣ ଗାଲରେ ଜାଗୁଡ଼ା ମାରଇ, ତେବେ
୪୦ ତାହାର ପ୍ରତି ବାମ ଗାଲ ଫେରାଇ ଦିଅ । କେହି ତୁମ୍ଭର ନାମରେ ଗୁହାରି କରି
ତୁମ୍ଭର ଉତ୍ତରା ନୁଗା ନେବାକୁ ପାହୁଲେ ତାହାକୁ ଗିଲିଧର ନେବାକୁ ଦିଅ ।
୪୧ ପୁଣି କେହି ଏକ କୋଶ ଘେନି ଯିବାର ପାଞ୍ଚ ତୁମ୍ଭକୁ ବେଗାଇ ଧରିଲେ ତାହାର
୪୨ ସଙ୍ଗେ ଦୁଇ କୋଶ ଯାଅ । ଯେଉଁଜନ ତୁମ୍ଭଠାରେ ମାଗଇ, ତାହାକୁ ଦିଅ;
ପୁଣି କେହି ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଉଧାର ନେବାକୁ ପାହୁଲେ ତାହାର ପ୍ରତି ବିମୁଖ ନ ହୁଅ ।

୪୩ “ଆପଣା ପ୍ରତିବାସିକ ପ୍ରେମ କର, ଓ ଶତ୍ରୁକୁ ଘୃଣା କର,” ଏହି ପୁର ଉକ୍ତି
୪୪ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିଅଛ । ପୁଣି ଆମ୍ଭେ କହି, ଶତ୍ରୁକୁ ପ୍ରେମ କର; ପୁଣି ଯେଉଁ-
ମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶାପ ଦିଅନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କର; ଯେଉଁମାନେ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ କର; ପୁଣି ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭ-
୪୫ ମାନଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା ଓ ତାଡ଼ଣା କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର । ତହିଁରେ
ଯେ ଦୁଷ୍ଟ ଓ ସାଧୁ ଲୋକର ଉପରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦୟ କରନ୍ତି, ପୁଣି ଧର୍ମିକ ଓ
ଅଧର୍ମିକଗଣର ଉପରେ ବୃଷ୍ଟି ବର୍ଷାନ୍ତି, ଏମନ୍ତ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସ୍ଵର୍ଗାୟ ପିତା,
୪୬ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହେବ । ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ
କରନ୍ତି, କେବଳ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କି ଫଳ ହେବ?

ପାଷଣ୍ଡଜାତମାନେ କି ଏମନ୍ତ କରନ୍ତି ନାହିଁ? ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେବେ କେବଳ ୪୭
ଆପଣାମାନଙ୍କର ଭଲଗଣକୁ ନମସ୍କାର କର, ତେବେ କି ଅଧିକ କର୍ମ କର?
ପାଷଣ୍ଡଜାତମାନେହେଁ କି ସେଠିଏ ନ କରନ୍ତି? ଏ ସକାଶୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ୪୮
ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତା ଯେମନ୍ତ ସିଦ୍ଧ ଅଟନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତେମନ୍ତ ସିଦ୍ଧ ହୁଅ ।

୭ ପଦ୍ୟ ।

ସାବଧାନ, ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଯେମନ୍ତ ଦେଖିବେ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଗୋଟି-
ରେ ଧର୍ମକର୍ମ ନ କର, ତାହା କଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତାଠାରୁ କୌଣସି
ଫଳ ନ ପାଇବ । ଏଣୁ ଯେବେ ଦାନ କର, ତେବେ କପଟି ଲୋକେ ଯେମନ୍ତ
ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ପ୍ରଣୟା ପାଇବା ପାଇଁ ଭଜନାଳୟରେ ଓ ରାଜଦାଣ୍ଡରେ ଭୁଣ୍ଡ
ବଜାନ୍ତି, ତେମନ୍ତ ନ କର; ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି, ସେମାନେ ଆପଣା ୨
ଫଳ ପାନ୍ତି । ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ଯେବେ ଦାନ କର, ତେବେ ଆପଣାର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ
କି କରୁଅଛୁ ତାହା ବାମ ହସ୍ତକୁ ନ ଜଣାଅ । ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭର ଦାନ ଗୋପନ-
ରେ ହୁଅଇ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭର ପିତା ଯେ ଗୁପ୍ତରେ ଦେଖନ୍ତି, ସେ ପ୍ରକାଶରେ ତୁମ୍ଭକୁ
ଫଳ ଦେବେ ।

ଆଉ ଯେବେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ତେବେ କପଟିମାନଙ୍କର ମତେ ନ ହୁଅ; ଯେ-
ହେତୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଯେମନ୍ତ ଦେଖିବେ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଭଜନାଳୟରେ
ଓ ରାଜଦାଣ୍ଡର କୋଣରେ ଠିଆ ହୋଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଭଲ ଜାଣନ୍ତି;
ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି, ସେମାନେ ଆପଣା ୨ ଫଳ ପାନ୍ତି । ଏନିମନ୍ତେ
ପ୍ରାର୍ଥନା କାଳରେ ନିରୋଳ ସ୍ଥାନରେ ଯାଇ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ କରି ତୁମ୍ଭର ଗୁପ୍ତସ୍ଥାନସ୍ଥ
ପିତାଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭର ପିତା ଯେ ଗୁପ୍ତରେ ଦେଖନ୍ତି, ସେ
ତୁମ୍ଭକୁ ପ୍ରକାଶରେ ଫଳ ଦେବେ । ଆଉ ପ୍ରାର୍ଥନା କାଳରେ ଦେବପୂଜକମାନ-
ଙ୍କର ପ୍ରାୟେ ବ୍ୟର୍ଥ ପୁନରୁକ୍ତି ନ କର; ଯେହେତୁ ଅନେକ କଥା କହିବାରୁ
ସେମାନେ ଗ୍ରାହ୍ୟ ହେବେ, ଏହା ବୋଧ କରନ୍ତି ! ସେମାନଙ୍କର ମତେ ନ ହୁଅ ;
ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କି ୨ ପ୍ରୟୋଜନ, ତାହା ମାଗିବାର ପୂର୍ବରେ ତୁମ୍ଭମାନ-
ଙ୍କର ପିତା ଜାଣନ୍ତି । ଏନିମନ୍ତେ ଏହିପ୍ରକାର ପ୍ରାର୍ଥନା କର । ହେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର
ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତା, ତୁମ୍ଭର ନାମର ପୂଜା ହେଉ । ତୁମ୍ଭର ରାଜ୍ୟ ଆସୁ । ଯେଉଁଠି ୧୦
ସ୍ୱର୍ଗରେ ସେଠିଏ ପୃଥିବୀରେ ତୁମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା ସଫଳ ହେଉ । ଆଜି ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ୧୧
ନିତ୍ୟ ଭକ୍ଷ୍ୟ ହୁଅ । ଆମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ଅପରାଧମାନଙ୍କୁ ଯେମନ୍ତ କ୍ଷମା କର, ୧୨
ତେମନ୍ତ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଅପରାଧ କ୍ଷମା କର । ପରାକ୍ଷରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ନ ଆଣ, ୧୩
ପୁଣି ଦୁର୍ଲ୍ଲଭଠାରୁ ରକ୍ଷା କର; [ଯେଣୁ ରାଜା, ଗୌରବ, ପରାକ୍ରମ ସଦାସବଦା

୪ ଭୁମ୍ଭୁର । ଆମେନ ।] ଏନିମନ୍ତେ ଯେବେ ପରର ଅପରାଧ କ୍ଷମା କର, ତେବେ
 ୫ ଭୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତା ଭୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରବେ । ଯେବେ ପରର ଅପରାଧ
 କ୍ଷମା ନ କର, ତେବେ ଭୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କର ପିତାହିଁ ଭୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କର ଅପରାଧ କ୍ଷମା ନ
 କରବେ ।

୬ ଆଉ ଯେବେ ଉପବାସ କର, ତେବେ କପଟିମାନଙ୍କର ମତେ ବିଷଣୁବଦନ ନ
 ହୁଅ ; ଯେଣୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଯେମନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ଉପବାସ ଦେଖିବେ, ଏଥି-
 ୭ ପାଇଁ ସେମାନେ ଆପଣା ମୁଖକୁ ମଲିଣ କରନ୍ତି ; ଆମ୍ଭେ ସତ୍ୟ ବୋଲି, ସେ-
 ୮ ମାନେ ଆପଣା ମୁଖ ଫଳ ପାନ୍ତି । ଏଣୁ ଉପବାସ ସମୟରେ ଯେମନ୍ତ ଲୋକଙ୍କ-
 ୯ ଠାରେ ଭୁମ୍ଭୁ ଉପବାସର ପରି ନ ଦିଶ, ପୁଣି ଅଗୋଚର ଯେ ଭୁମ୍ଭୁର ପିତା,
 ତାହାଙ୍କଠାରେ ଦିଶ, ଏହେତୁ ଆପଣା ମସ୍ତକରେ ତେଲ ମଖାଅ ଓ ମୁଖ ପ୍ରସା-
 ୧୦ ଲଣ କର ; ତହିଁରେ ଭୁମ୍ଭୁର ପିତା ଯେ ଗୁପ୍ତରେ ଦେଖନ୍ତି, ସେ ପ୍ରକାଶରୂପେ
 ଭୁମ୍ଭୁକୁ ଫଳ ଦେବେ ।

୧୧ ଯେଉଁଠାରେ ଯୋକ ଓ କଳଙ୍କ ଖାମ୍ବେ ଓ ଚୋରମାନେ ସିନି କର ଚୋର
 ୧୨ କରନ୍ତି, ଏମନ୍ତ ପୃଥିବୀରେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ପାଇଁ ଧନ ସଞ୍ଚୟ ନ କର । ପୁଣି
 ଯେଉଁଠାରେ ଯୋକ ଓ କଳଙ୍କ ନ ଖାମ୍ବେ ଓ ଚୋରମାନେ ସିନି କର ଚୋର
 ୧୩ ନ କରନ୍ତି, ଏମନ୍ତ ଯେ ସ୍ୱର୍ଗ ସେଠାରେ ଆପଣା ମୁଖ ଧନ ସଞ୍ଚୟ କର । ଯେ-
 ୧୪ ହେତୁ ଯେଉଁଠାରେ ଭୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କର ଧନ, ସେଠାରେ ଭୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କର ମନ । ଚକ୍ଷୁ
 ଶରୀରର ଦୀପ୍ତି ; ଏନିମନ୍ତେ ଭୁମ୍ଭୁ ଚକ୍ଷୁ ଯେବେ ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଅଇ, ତେବେ ସବୁ
 ୧୫ ଶରୀର ଆଲୁଅମୟ ହେବ । ପୁଣି ଚକ୍ଷୁ ମଲିଣ ହେଲେ ଭୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କର ସବୁ ଶରୀର
 ଅଜ୍ଞକାରମୟ ହେବ । ଏନିମନ୍ତେ ଭୁମ୍ଭୁର ଅନ୍ତରସ୍ଥ ଦୀପ୍ତି ଯେବେ ଅଜ୍ଞକାର ହୁଅଇ,
 ତେବେ ସେ ଅଜ୍ଞକାର କେତେ ବଡ଼ !

୧୬ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଦୁଇ ମୁନିବର ସେବା କରବାକୁ ନ ପାରଇ । ଯେହେତୁ ସେ
 ଏକ ଜଣକୁ ମନ ଜାଣି ଆନକୁ ଉତ୍ତମ ଜାଣଇ, ଅଥବା ଏକକୁ ମାନ ଆନକୁ
 ହେଲା କରଇ ; ଭୁମ୍ଭୁମାନେ ଈଶ୍ୱର ଓ ଧନ ଏହି ଦୁଇର ସେବା କରବାକୁ ନ
 ୧୭ ପାରବ । ଏନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ବୋଲି, ଜୀବନର ପାଇଁ କି ଖାଇବ, କି ପିଇବ,
 ପୁଣି ଶରୀରର ପାଇଁ କି ପିନ୍ଧିବ, ଏବିଷୟରେ ନ ଭଲ । ଉଷ୍ୟଠାରୁ ଜୀବନ, ଓ
 ୧୮ ବସ୍ତ୍ରଠାରୁ ଶରୀର କି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନୁହଇ ? ଆକାଶର ପକ୍ଷିଙ୍କୁ ଅନାଅ ; ସେମାନେ ନ
 ବୁଗନ୍ତି ଓ ନ କାଟନ୍ତି ପୁଣି ଅମାରରେ ନ ରଖନ୍ତି, ତଥାପି ଭୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କର ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ
 ପିତା ସେମାନଙ୍କୁ ଆହାର ଦିଅନ୍ତି ; ଭୁମ୍ଭୁମାନେ କି ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନୁହ ?
 ୧୯ ଭୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ କେଉଁଠି ନ ଭବିତ ହୋଇ ଆପଣାକୁ ଆହୁରି ହାତେ
 ୨୦ ଦୀର୍ଘ କର ପାରଇ ? ଆଉ ବସ୍ତ୍ରର ନିମନ୍ତେ କିପରି ଭବିତ ହୁଅ ? ବିଲର କାନୁଡ଼

ପୁଷ୍ପ କେମନ୍ତ ବଢ଼ନ୍ତି, ତାହା ବିବେଚି ଦେଖ । ସେ ସବୁ ଶ୍ରମ ନ କରନ୍ତି, ଅବା ସୁତା ନ କାଟନ୍ତି; ତଥାପି ଆମ୍ଭେ କହୁ, ଯେ ସଲମାନ ଆପଣା ସବୁ ଐଶ୍ବର୍ଯ୍ୟରେ ହେଲେ ଏହାର ଗୋଟାକର ପର ବଢ଼ୁଥିବ ନ ଥିଲା । ଏମିତି ଆଜି ବର୍ତ୍ତମାନ କାଲି ତୁଲିରେ ପକା ଯାଏ, ଏମନ୍ତ ଯେ କ୍ଷେତର ଘାସ ତାକୁ ଯେବେ ଇଶ୍ବର ଏପ୍ରକାରେ ବେଶ ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ହେ ଅଳ୍ପବିଶ୍ୱାସୀମାନେ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କି ଅଧିକ କର ନ ଦେବେ? ଏଣୁ ଚିନ୍ତା କର ନ କୁହ, ଆମ୍ଭେମାନେ କି ଖାଇବା? କି ପିଇବା? ପୁଣି କେଉଁ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିବା? ଯେହେତୁ ଦେବପୂଜକମାନେହେଁ ଏ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଭବିତ ହୁଅନ୍ତି । ଆଉ ଏହି ପଦାର୍ଥ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରୟୋଜନ ହୁଅଇ, ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତା ଜାଣନ୍ତି । ଏମିତି ମନ୍ତ୍ର ଇଶ୍ବରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଓ ତାହାଙ୍କର ଧର୍ମ ବିଷୟରେ ପ୍ରଥମରେ ଚେଷ୍ଟା କର, ତେଣୁ ଏହି ପଦାର୍ଥ ସବୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦିଆ ଯିବ । କାଲିର ନିମନ୍ତେ ଚିନ୍ତା ନ କର, ଆପଣା ବିଷୟରେ କାଲି ଆସେ ଚିନ୍ତିତ ହେବ, ଆଜିର ଯେ ଦୁଷ୍ଟର, ସେ ଆଜିର ନିମନ୍ତେ ବହୁତ ॥

୭ ପଦ ।

ପରର ଚର୍ଚ୍ଚା ନ କର, ତେଣୁ ତୁମ୍ଭର ଚର୍ଚ୍ଚା ନୋହିବ । ଯେହେତୁ ଯେପରି ଚର୍ଚ୍ଚାରେ ଚର୍ଚ୍ଚା କର, ସେପରି ଚର୍ଚ୍ଚାରେ ତୁମ୍ଭର ଚର୍ଚ୍ଚା ହେବ; ଓ ଯେପରି ମାପରେ ମାପ କର, ସେପରି ମାପରେ ପରିଣୋଧ ପାଇବ । ଆଉ ଆପଣା ଆଶିରେ ଯେଉଁ ଆଡ଼କାଠ ଅଛି, ତାହା ନ ଦେଖି ତୁମ୍ଭର ଭାର ଚକ୍ଷୁରେ ଯେ କୁଟା ଅଛି, ତାହା କିପରି ଦେଖୁଅଛୁ? ତୁମ୍ଭର ନିଜ ଚକ୍ଷୁରେ ଆଡ଼କାଠ ଥାଉଁ ହେ ଭାର, ତୁମ୍ଭର ଚକ୍ଷୁର କୁଟା ବାହାର କରିବାକୁ ଦିଅ, ଏମନ୍ତ କଥା ଆପଣା ଭାରକୁ କିପ୍ରକାରେ କହି ପାର? ହେ କପଟୀ, ଆଗେ ଆପଣା ଚକ୍ଷୁର ଆଡ଼କାଠ କାତ, ତେବେ ଦୃଷ୍ଟି ନିର୍ମଳ ହେଲେ ତୁମ୍ଭ ଭାରର ଚକ୍ଷୁର କୁଟା କାନ୍ତି ପାରିବ । କୁକୁରମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ବସ୍ତ୍ର ନ ଦିଅ, ଓ ଘୁଷୁଡ଼ର ଆଗେ ମୁକ୍ତା ନ ପକାଅ; କି-ଜାଣି ସେମାନେ ଗୋଡ଼ ଦେଇ ତାହା ମାଡ଼ନ୍ତି, ତହିଁ ଫେରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିଦାରଣ କରନ୍ତି ।

ମାଗ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦିଆ ଯିବ; ଖୋଜ, ତହିଁରେ ଉଦ୍ଦେଶ ପାଇବ; ଦ୍ୱାରରେ ମାର, ତହିଁରେ ତାହା ଫିଟା ଯିବ । ଯେହେତୁ ଯେ ମାଗଇ, ତାହାକୁ ମିଳଇ; ଯେ ଖୋଜଇ, ସେ ଉଦ୍ଦେଶ ପାଏ; ଆଉ ଯେ ମାରଇ, ତାହାର ନିମନ୍ତେ ଦ୍ୱାର ଫିଟାଯାଏ । ଆପଣାର ପୁତ୍ର ଶେଣୀ ମାଗିଲେ ତାହାକୁ ପଥର ଦେବ, କାଅବା ମାଛ ମାଗିଲେ ତାହାକୁ ସର୍ପ ଦେବ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ କି

୧ ଏମନ୍ତ କେହି ଜନ ଅଛନ୍ତି? ଏନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନ ହୋଇ ଯେବେ ଆପଣା ୨
ବାଳକଗଣକୁ ଉତ୍ତମ ଦ୍ରବ୍ୟ ଦେବାକୁ ଜାଣ, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତା-
ଠାରେ ଯେଉଁମାନେ ମାରନ୍ତି, ସେ କି ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ଦ୍ରବ୍ୟ ନ ଦେବେ?

୨ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ସବୁ ବ୍ୟବହାର ଇଚ୍ଛା କର, ସେମାନଙ୍କଠାରେ
ସେଉଁପେ ବ୍ୟବହାର କର; ଯେହେତୁ ଶାସ୍ତ୍ର ଓ ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟର ସାର ଏହି ।

୩ ଦୁର୍ଗମ ଦ୍ୱାର ଦେଇ ପ୍ରବେଶ ହୁଅ; ଯେହେତୁ ସଦନାଶର ଯେ ଦ୍ୱାର ସେ
ବଡ଼, ଓ ତାହାର ଯେ ବାଟ ସେ ଫରଶୁ, ଆଉ ଅନେକେ ତହିଁରେ ଚାଲନ୍ତି ।

୪ ପୁଣି ଜୀବନର ଯେ ଦ୍ୱାର ସେ ଦୁର୍ଗମ, ଓ ତାହାର ଯେ ବାଟ ସେ ସାନ, ଆଉ
ତାହା ଯେଉଁମାନେ ପାଆନ୍ତି, ସେମାନେ ଅଳ୍ପ ।

୫ ଯେଉଁମାନେ ମେଣ୍ଟାର ବେଶରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ଆସନ୍ତି, ପୁଣି ଅନ୍ତରେ
ଦୂରନ୍ତ କେନ୍ଦୁଆବାଘ, ଏମନ୍ତ ମିଥ୍ୟା ଉପଦେଶକମାନଙ୍କଠାରୁ ସାବଧାନ ହୁଅ ।

୬ ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଣିବ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ କଣ୍ଟା ଗଛର ଦ୍ରାକ୍ଷାଫଳ କିଅବା

୭ କାନକୋଳି ଗଛର ଛମୁର ଫଳ କି ତୋଳନ୍ତି? ସେହି ପ୍ରକାରେ ସବୁ ଉତ୍ତମ

୮ ଗଛ ଉତ୍ତମ ଫଳ ଫଳଇ, ପୁଣି ସବୁ ମନ ଗଛ ମନ ଫଳ ଫଳଇ । ଭଲ ଗଛ

ମନ ଫଳ ଫଳିବାକୁ ନ ପାରଇ, ପୁଣି ମନ ଗଛ ଭଲ ଫଳ ଫଳିବାକୁ ନ ପାରଇ ।

୯ ଆଉ ଯେଂ ଗଛ ଉତ୍ତମ ଫଳ ନ ଫଳଇ, ସେ କଟା ହୋଇ ଅଗ୍ନିରେ ପକା

୧୦ ଯାଏ । ଏନିମନ୍ତେ ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିବ ।

୧୧ ଆତ୍ମକୁ ପ୍ରଭୁଂ କହନ୍ତି, ଏପରି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ ନୋହିବେ,

୧୨ ପୁଣି ଆତ୍ମର ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତାର ଇଚ୍ଛାକ୍ରିୟା ଯେ କରଇ, ସେ ପ୍ରବେଶ ହେବ । ସେ

୧୩ ଦିନରେ ଅନେକେ ଆତ୍ମକୁ କହୁବେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭର ନାମରେ

ଆମ୍ଭେମାନେ କି ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟ କହି ନାହିଁ? ତୁମ୍ଭ ନାମରେ କି ଭୂତମାନଙ୍କୁ

ଛଡ଼ାଇ ନାହିଁ? ତୁମ୍ଭ ନାମରେ କି ନାନା ପ୍ରକାର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକ୍ରିୟା କର ନାହିଁ?

୧୪ ତେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ କହିବା, ହେ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କର ସମସ୍ତେ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
କେବେ ନ ଜାଣିଲୁଁ; ଆତ୍ମଠାରୁ ଦୂର ହୁଅ ।

୧୫ ଏଣୁ ଯେକେହି ଆତ୍ମର ଏ ସମସ୍ତ କଥା ଶୁଣି ପାଳନ କରଇ, ଆମ୍ଭେ ପାଷାଣ
ଉପରେ ଘରନିର୍ମାଣକାର ଜ୍ଞାନବାନ ଲୋକର ସଙ୍ଗେ ତାହାକୁ ଭୁଲଣା ଦେଇ ।

୧୬ ତହିଁ ବୃକ୍ଷି ପତ୍ର ବଢି ଆସି ବାୟୁ ବହୁ ସେ ଘରକୁ ଲାଗିଲୁ, ପୁଣି ତାହା ପଡ଼ିଲା

୧୭ ନାହିଁ; ଯେଣୁ ତାହା ପଡ଼ିନ ପାଷାଣ ଉପରେ ଥିଲା । ଆଉ ଯେକେହି ଆତ୍ମର

ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ଶୁଣି ନ ପାଲଇ, ବାଲୁକାର ଉପରେ ଘର ନିର୍ମାଣକାର ଅଜ୍ଞା-

୧୮ ନର ସଙ୍ଗେ ତାହାର ଭୁଲଣା ଦେଇ । ଯେହେତୁ ବୃକ୍ଷି ପତ୍ର ବଢି ଆସି ବାୟୁ

ବହୁ ସେ ଘରକୁ ଲାଗିଲେ ତାହା ପଡ଼ି ଗଲା, ପୁଣି ତାହାର ନିପାତ ବଡ଼ ହେଲା ।

ଯୀଶୁ ଏହି ସବୁ କଥା ସମାପ୍ତ କଲେ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କର ଉପଦେଶରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ମଣିଲେ । ଯେହେତୁ ସେ ଅଧ୍ୟାପକଗଣର ପ୍ରାୟେ ଉପଦେଶ ନ ଦେଇ କର୍ତ୍ତା ପ୍ରାୟେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଲେ ।

୮ ପଦ୍ୟ ।

ପଦ୍ମତର ଓଢ଼ାଲୁଇଉଡ଼ାରେ ଅପାର ଲୋକ ତାହାଙ୍କର ପଛେ ଗଲେ । ତହିଁରେ ଜଣେ କୁଣ୍ଡା ଆସି ତାହାଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡବଦ୍ଧ କରି କହିଲା, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଯେବେ ଆପଣଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ହୁଅଇ, ତେବେ ଆମ୍ଭକୁ ପରଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ ପାରନ୍ତି । ଯୀଶୁ ହାତ ବଢାଇ ତାହାକୁ ଛୁଇଁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା ଅଛି, ପରଶ୍ଚିତ ହୁଅ । ସେହିକ୍ଷଣରେ ସେ ତାହାର କୁଣ୍ଡର ମୁକ୍ତ ହେଲା । ଅନନ୍ତରେ ଯୀଶୁ ତାହାକୁ କହିଲେ, ସାବଧାନ, ଏହା କାହାକୁ ନ କୁହ । ମାତ୍ର ଯାଜକ ନିକଟରେ ଯାଇ ଆପଣାକୁ ଦେଖାଅ, ପୁଣି ଲୋକମାନଙ୍କଠାରେ ଯେଉଁ ଶୋଧନ ପ୍ରମାଣ ଦାନ ମୋଶା ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା, ତାହା ଉତ୍ତର କର ।

ଯୀଶୁ କଫର୍ନାହୁମ ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲାଉଡ଼ାରେ ଜଣେ ଶୟେସେନାପତି ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ବିନତି କରି କହିଲା, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭର ଦାସ ପକ୍ଷାଦ୍ଵାରା ବ୍ୟାଧିରେ ଅତି ପୀଡ଼ିତ ହୋଇ ଗୃହରେ ଶୟନ କରୁଅଛି । ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ଆମ୍ଭେ ଯାଇ ତାହାକୁ ସୁସ୍ଥ କରିବା । ସେ ସେନାପତି ତାହାଙ୍କୁ କହିଲା, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆପଣ ଯେ ଆମ୍ଭର ଗୃହରେ ଆସିବ, ଏମନ୍ତ ଯୋଗ୍ୟ ଆମ୍ଭେ ନୋହି । କଥାମାତ୍ର ଆଜ୍ଞା କରନ୍ତୁ, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭର ଦାସ ସୁସ୍ଥ ହେବ । ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ନିଜେ ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ ହୋଇ, ପୁଣି ଆମ୍ଭର ଆୟତ୍ତରେ ଥୋକାୟେ ସେନାଗଣ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ଏକ ଜଣକୁ ଯାଅ କହିଲେ ସେ ଯାୟେ; ଆନକୁ ଆସ ବୋଲିଲେ ସେ ଆସଇ; ଆଉ ଆମ୍ଭର ଦାସକୁ ‘ଏହା କର’ ବୋଲିଲେ ସେ ତାହା କରଇ । ଯୀଶୁ ତାହାର ଏହି କଥା ଶୁଣି ଚମତ୍କୃତ ହୋଇ ଆପଣା ପଶ୍ଚାତ୍ତାପୀ ଲୋକ-ମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି, ଇସ୍ରାୟେଲ ମଧ୍ୟରେହେଁ ଏମନ୍ତ ବିଶ୍ଵାସ ପାଇ ନାହିଁ । ଆଉ ଆମ୍ଭେ କହି, ପୁଣି ଓ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନେକେ ଆସି ସ୍ଵର୍ଗରାଜ୍ୟରେ ଅବ୍ରହାମ ଓ ଇସ୍ହାକ ଓ ଯାକୁବର ସଙ୍ଗେ ଏକତ୍ର ବସିବେ; ପୁଣି ଯେଉଁଠାରେ ହନନ ଓ ଦନ୍ତର କିଡ଼ମିତି ହୁଅଇ, ସେହି ବାହାର ଅଳ-କାରରେ ରାଜ୍ୟର ସନ୍ତାନମାନେ ପକା ସିବେ । ଏଉଡ଼ାରେ ସେ ଶୟେସେନା-ପତିକୁ କହିଲେ, ଯାଅ, ତୁମ୍ଭର ବିଶ୍ଵାସୀନୁସାରେ ମଙ୍ଗଳ ହେଉ; ତହିଁରେ ସେହିକ୍ଷଣି ତାହାର ଦାସ ସୁସ୍ଥ ହେଲା ।

ଅନନ୍ତରେ ଯୀଶୁ ପିତରର ଗୃହରେ ଆସି ତାହାର ଶାଶୁକୁ କ୍ଷୁଦ୍ରରେ ପୀଡ଼ିତା

* ଶୟନରେ ଦେଖିଲେ । ତହିଁରେ ତାହାର ହସ୍ତ ଛୁଇଁବାମାତ୍ରେ ଜ୍ୱର ଶୁଭଲ ।
ତେଣୁ ସେ ଉଠି ସେମାନଙ୍କର ସେବା କଲେ ।

୧ ସଞ୍ଜବେଳେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ଲୋକମାନେ ଅନେକ, ଭୂତପ୍ରସ୍ତୁତ ତାହା-
ଙ୍କର ନିକଟକୁ ଆସିଲେ; ତହିଁରେ ସେ ବଚନରେ ଭୂତଗଣକୁ ଛଡ଼ାଇଲେ,
୨ ପୁଣି ସବପ୍ରକାର ପୀଡ଼ିତମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କଲେ । ଏନିମନ୍ତେ “ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର
ଦୁର୍ଗଳତା ଧରିଲେ ଓ ବ୍ୟାଧି ସହିଲେ,” ଏହି ଯେ କଥା ଯିଶାଉସ୍ ଭବିଷ୍ୟତ-
୩ ବକ୍ତା ଦ୍ୱାରା ଉକ୍ତ ଥିଲା ତାହା ସିଦ୍ଧ ହେଲା । ଏଥୁଅନନ୍ତରେ ଯୀଶୁ ଚାହିଁଆଡ଼େ
୪ ଲୋକସମୂହକୁ ଦେଖି ସେ ହୃଦର ଆନ ପାରିବାକୁ ଯିବାକୁ ଆଜ୍ଞା କଲେ । ଏଥି-
ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଅଧ୍ୟାପକ ଆସି କହିଲେ, ହେ ଶୁଭ, ଆପଣ ଯେ କେଉଁ
୫ ସ୍ଥାନରେ ଯିବେ, ଆମ୍ଭେ ଆପଣଙ୍କର ପଛେ ଯିବା । ତହିଁରେ ଯୀଶୁ କହିଲେ,
କୋକିଶିୟାଲିର ଗାଡ଼ ଅଛି, ଆକାଶ ପକ୍ଷିଗଣର ବସା ଅଛି; ପୁଣି ମନୁଷ୍ୟ-
୬ ପୁତ୍ରର ମୁଣ୍ଡ ରଖିବାର ସ୍ଥାନ ନାହିଁ । ଅନନ୍ତରେ ଆଉ ଏକ ଶିଷ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ
କହିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆମେ ଆମ୍ଭର ପିତାଙ୍କୁ ଯୋଡ଼ିବାକୁ ଆମ୍ଭକୁ ଅନୁମତି ଦେଉନ୍ତୁ ।
୭ ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୃତମାନେ ମୃତମାନଙ୍କୁ କବର ଦେଉନ୍ତୁ; ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର
ପଛେ ଆସ ।

୮ ଅନନ୍ତରେ ସେ ନାବରେ ଚଢ଼ନ୍ତେ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ
୯ ଗଲେ । ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ଦେଖ, ସମୁଦ୍ରରେ ଏମନ୍ତ ପ୍ରବଳ ଝଡ଼ ଉଠିଲା, ଯେ ମହା-
୧୦ ତେଉରେ ନାବ ଆଛନ୍ନ ହେଲା; ପୁଣି ସେ ନିଦ୍ରା ଥିଲେ । ଏନିମନ୍ତେ ଶିଷ୍ୟଗଣ
ଆସି ତାହାଙ୍କର ନିଦ୍ରା ଭାଙ୍ଗି କହିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ମରି, ଆତ୍ମ-
୧୧ ମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କର । ପୁଣି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସିମାନେ,
କେଉଁହେତୁ ଭୟ କର? ତେଣୁ ସେ ଉଠି ବାୟୁ ଓ ସମୁଦ୍ରକୁ ତର୍କନ କଲେ;
୧୨ ତହିଁରେ ସବମୟ ସୁସ୍ଥିର ହେଲା । ଏଣୁକରି ଲୋକମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜ୍ଞାନ କରି
କହିଲେ, ଆହା! ବାୟୁ ଓ ସମୁଦ୍ର ଏହାଙ୍କର ବଶ! ଏ କିପ୍ରକାର ଲୋକ !

୧୩ ଅନନ୍ତରେ ପାରି ହୋଇ ସେ ଗାଦିଆସ୍ ଦେଶରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ
ଭୂତପ୍ରସ୍ତୁ ଦୁଇ ଲୋକ କବରସ୍ଥାନରୁ ବାହାର ହୋଇ ତାହାଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ଦେଖା
କଲେ । ସେମାନେ ଏମନ୍ତ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଥିଲେ, ଯେ ସେ ସ୍ଥାନ ଦେଇ କେହି ଯିବାକୁ
୧୪ ନ ପାରନ୍ତୁ । ସେମାନେ ବଡ଼ କରି ଡାକିଲେ, ହେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୀଶୁ, ଆତ୍ମ-
ମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ତୁମ୍ଭର କି ବସୟ? ତୁମ୍ଭେ କି ନିର୍ଦ୍ଦିତ ସମୟର ପୂର୍ବେ ଆତ୍ମ-
୧୫ ମାନଙ୍କୁ ଯତ୍ନଶା ଦେବାକୁ ଆସିଅଛୁ? ସେ କାଳରେ କିଛି ଦୂରରେ ଘୁଷୁଡ଼ିର ଏକ
୧୬ ବଡ଼ ପଲ ଚଉଁଥିଲା । ତହିଁରେ ଭୂତମାନେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ମିନିତ କରି କହିଲେ,
ଯେବେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଛଡ଼ାଅ, ତେବେ ଏ ଘୁଷୁଡ଼ିର ପଲରେ ଯିବାକୁ ଆଜ୍ଞା କର ।

ସେ କହିଲେ, ଯାଅ ; ତେଣୁ ସେମାନେ ବାହାର ହୋଇ ଘୁଷୁଡ଼ିର ପଲରେ ଗଲେ । ଏଥିରେ ସମସ୍ତ ଘୁଷୁଡ଼ି ଗତନ୍ତି ସ୍ଥାନ ଦେଇ ଅତିବେଗେ ଧାଇଁ ସମୁଦ୍ରରେ ପଡ଼ି ବୁଡ଼ି ମଲେ । ପୁଣି ରକ୍ଷକମାନେ ପଲାଇ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଭୂତପ୍ରସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ କିଏ ହେଲା, ସେ ସବୁ କହିଲେ । ଏଣୁନନ୍ତ ନଗରର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଯାଣୁର ସଙ୍ଗେ ଦେଖା କରବାକୁ ବାହାରକୁ ଆଇଲେ । ପୁଣି ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖି, ଆପଣ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସୀମାଠାର ପ୍ରସ୍ଥାନ କରନ୍ତୁ, ଏହା ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ॥

୯ ପଦ ।

ଅନନ୍ତରେ ଯାଣୁ ନାବରେ ଚଢ଼ି ପୁନଃବାର ପାଈ ହୋଇ ନିଜ ନଗରକୁ ଆଇଲେ । ସେଠାରେ କେତେ ଲୋକ ଜଣେ ପକ୍ଷାଘାତକୁ ଖଟି ଉପରେ ଶୁଆଇ ତାହାଙ୍କର ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ । ଯାଣୁ ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଦେଖି ସେହି ପକ୍ଷାଘାତକୁ କହିଲେ, ହେ ପୁଅ, ସୁସ୍ଥିର ହୁଅ, ତୁମ୍ଭର ପାପ କ୍ଷମା ହେଲା । ଏକଥା ଶୁଣି ଥୋକାୟେ ଜଣ ଅଧ୍ୟାପକ ମନେ କହିଲେ, ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା କରୁଛି । ଯାଣୁ ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଭାବନା ବୁଝି ବୋଇଲେ, କିପରି ମନେ ଏମନ୍ତ କୁଭାବନା କରୁଅଛୁ? ତୁମ୍ଭର ପାପ କ୍ଷମା ହେଲା, କିଅବା ତୁମ୍ଭେ ଉଠି ଚାଲ, ଏହି ଦୁଇର ମଧ୍ୟରେ କି କହିବାକୁ ସହଜ? ପୁଣି ପୃଥିବୀରେ ପାପ ମାର୍ଜନା କରବାକୁ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରର ପରାକ୍ରମ ଅଛି, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେହେ ଜାଣିବ, (ଏଥିପାଇଁ ସେ ପକ୍ଷାଘାତକୁ କହିଲେ,) ଉଠ, ଆପଣା ଖଟ ତୋଳି ଘରକୁ ଯାଅ । ଏଥିରେ ସେ ଉଠି ଆପଣା ଘରକୁ ଗଲା । ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଏଠିପେ ଦେଖି ଚମକିତ ହେଲେ ଆଉ ଈଶ୍ୱର ମନୁଷ୍ୟକୁ ଏମନ୍ତ ପରାକ୍ରମ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ତାହାଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ କଲେ ।

ଅନନ୍ତରେ ଯାଣୁ ସେଠାର ଯାଉଁ କରସଞ୍ଚୟ ସ୍ଥାନରେ ବସିବାର ମାଧିଉ ନାମରେ ଏକ ଜଣକୁ ଦେଖି ତାହାକୁ କହିଲେ, ଆତ୍ମର ପଛେ ଆସ । ତହିଁରେ ସେ ଉଠି ତାହାଙ୍କର ପଛେ ଗଲା ।

ଏଥିଉତ୍ତର ଯାଣୁ ଘର ମଧ୍ୟରେ ଭୋଜନ କରବାକୁ ବସନ୍ତେ ଅନେକ କରସଞ୍ଚାଦକ ଓ ପାପିଷ୍ଠ ଲୋକ ଆସି ତାହାଙ୍କର ଓ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟଗଣର ସଙ୍ଗେ ବସିଲେ । ଫାରିସୀମାନେ ତାହା ଦେଖି ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଗୁରୁ କିମିମନ୍ତେ କରସଞ୍ଚାଦକ ଓ ପାପିବର୍ଗର ସହିତ ଭୋଜନ କରନ୍ତି? ଯାଣୁ ତାହା ଶୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ସୁସ୍ଥ ଲୋକର ବୈଦ୍ୟ-ଠାରେ ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ, ପୁଣି ଅସୁସ୍ଥ ଲୋକର । ଏଣୁ “ବଳିଦାନର ଆମ୍ଭେ

ଦୟାକୁ ଭଲ ଜାଣି,” ଏହି କଥାର ଅର୍ଥ ଯାଇ ଶିଖ । ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ଧାର୍ମିକ ଲୋକଙ୍କୁ ତାଙ୍କବାକୁ ଆସି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ମନ ଫେରାଇବା ପାଇଁ ପାପିମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କବାକୁ ଆସିଅଛୁ ।

୧୪ ଏଥିରେ ଯୋହନର ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କର ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, ଫାର୍‌ଶି-ମାନେ ଓ ଆମ୍ଭେମାନେ ଅନେକବାର ଉପବାସ କରୁଥାଉ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭର ଶିଷ୍ୟ-
 ୧୫ ଗଣ ଉପବାସ ନ କରନ୍ତି କିପାଇଁ? ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ସଖା-ଗଣର ସଙ୍ଗତେ ବର ଥାଆନ୍ତି, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ କି ସେମାନେ ବିଳାପ କରବାକୁ ପାରନ୍ତି? ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ବର ନିୟୁ ଯିବ, ଏମନ୍ତ ସମୟ
 ୧୬ ଆସିବ; ତେତେବେଳେ ସେମାନେ ଉପବାସ କରବେ । ପୁରତନ ବସନରେ କେହି ନୂଆ ବସନର ତାଲୀ ନ ଦିଅଇ, ଯେହେତୁ ସେ ତାଲୀରେ ମୂଳ ବସନ
 ୧୭ ଛୁଣ୍ଟି ଯାଏ, ପୁଣି ସେ ଛୁଦ୍ର ଅଧିକ ମନ ଦିଶଇ । ଆଉ ପୁରତନ କୁମ୍ଭାରେ କେହି ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ନ ରଖଇ । ଯେହେତୁ ତାହା କଲେ କୁମ୍ଭା ଫାଟି ଯାଇ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଗଳି ପଡ଼ଇ, ତେଣୁ ଦୁହେଁ ନଷ୍ଟ ହୁଅଇ; ପୁଣି ନୂଆ କୁମ୍ଭାରେ ନୂଆ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଥୋଇଲେ ଦୁଇର ରକ୍ଷା ହୁଅଇ ।

୧୮ ତାହାଙ୍କର ଏହି କଥା କହିବା ସମୟରେ ଜଣେ ଅଧିପତି ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରି କହିଲେ, ଆମ୍ଭର କନ୍ୟା ଏବେ ମଲ୍ଲ ପ୍ରାପ୍ତେ; ମାତ୍ର ଆପଣ ଆସି ତାହାର
 ୧୯ ଦେହରେ ହସ୍ତ ଦେଉନ୍ତୁ, ତହିଁରେ ସେ ବଞ୍ଚିବ । ତେଣୁ ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟଗଣର ସଙ୍ଗେ
 ୨୦ ଉଠି ତାହାର ପଛେ ଚାଲି ଗଲେ । ଏଥିମଧ୍ୟରେ ବାର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ପ୍ରଦର ରୋଗରେ ଗ୍ରସ୍ତିତା ଏକ ସ୍ତ୍ରୀ ପଶ୍ଚାତରେ ଯାଇ ତାହାଙ୍କର ବସନର ଦଣି ଛୁଇଁଲେ ।
 ୨୧ ଯେହେତୁ କେବଳ ତାହାଙ୍କର ବସନ ଛୁଇଁ ପାରିଲେ ଆମ୍ଭେ ସୁସ୍ଥା ହେବା, ସେ
 ୨୨ ସ୍ତ୍ରୀ ଏହା ମନେ ପକାଇଲେ । ତହିଁରେ ଯୀଶୁ ମୁଖ ଫେରାଇ ତାହାକୁ ଦେଖି କହିଲେ, ଆଗୋ କନ୍ୟା, ସୁସ୍ଥିର ହୁଅ, ତୁମ୍ଭର ବିଶ୍ୱାସ ତୁମ୍ଭକୁ ସୁସ୍ଥା କରିଅଛି ।
 ତତ୍ପରେ ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ସୁସ୍ଥା ହେଲେ ।

୨୩ ଏଥିରେ ଯୀଶୁ ଅଧିପତିର ଘରେ ଆସି ବାଦ୍ୟକର ଆଦି ଅନେକ ଲୋକଙ୍କର
 ୨୪ କୋଲାହଳ କରିବାକୁ ଦେଖି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ବାଟ ଛାଡ଼, କନ୍ୟା ମୃତା ନୋହେ, ସେ ନିନ୍ଦ୍ରା ଥିଲା । ଏକଥା ଶୁଣି ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉପହାସ କଲେ ।
 ୨୫ ପୁଣି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାହାର କଲେଉଡ଼ରେ ସେ ଭିତରକୁ ଯାଇ କନ୍ୟାର ହସ୍ତ ଧରିବା-
 ୨୬ ମାତ୍ର ସେ ଉଠିଲେ । ତହିଁରେ ସେହି ଦେଶର ସବୁଠାରେ ଏହି କର୍ମର ସୁଖ୍ୟାତ ବ୍ୟାପିଲା ।

୨୭ ଯୀଶୁ ସେଠାରୁ ଚାଲି ଯିବାବେଳେ, ହେ ଦାଉଦର ସନ୍ତାନ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦୟା କର, ଏହା ବୋଲି ଦୁଇ ଜଣ ଅଳ୍ପ ତାହାଙ୍କର ପଛେ ଯାଇ ଉଚ୍ଚେ-

ସ୍ବରେ ତାକିଲେ । ଯାଶୁ ଘର ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ ହୁଅନ୍ତେ, ସେହି ଦୁଇ ଅଳ୍ପ
ତାହାଙ୍କର ନିକଟକୁ ଅଇଲେ । ତେଣୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ଏହି କର୍ମ
କରିବାକୁ ଆମ୍ଭର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ଏହା ବିଶ୍ବାସ କର? ସେମାନେ
ଉତ୍ତର କଲେ, ହଁ, ପ୍ରଭୁ । ଏଥିରେ ସେ ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ସ୍ପର୍ଶ କରି କହିଲେ, ମୁଁ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଶ୍ବାସ ପ୍ରମାଣେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘଟୁ । ସେହିକ୍ଷଣରେ ସେମାନଙ୍କର
ଆଖି ଭଲ ହେଲା । ତହିଁ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, ସାବ-
ଧାନ, ଏବିଷୟ ଯେମନ୍ତ କେହି ନ ଜାଣନ୍ତି । ପୁଣି ସେମାନେ ଯାଇ ସେ ଦେଶର
ସବୁଠାରେ ତାହାଙ୍କର କାର୍ତ୍ତି ପ୍ରକାଶ କଲେ । ଅଳ୍ପମାନେ ଗଲୁଉତ୍ତରେ ଲୋକ-
ମାନେ ଜଣେ ଭୂତଗ୍ରସ୍ତ ଘୁଙ୍ଗା ମନୁଷ୍ୟକୁ ତାହାଙ୍କର ପାଖକୁ ଆଣିଲେ । ତହିଁରେ
ଭୂତ ଛୁଡ଼ା ଯାନ୍ତେ, ସେ ଘୁଙ୍ଗା କଥା କହିଲା; ପୁଣି ସବୁ ଲୋକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ମଣି
କହିଲେ, ଇଶ୍ଵାୟେଲ ମଧ୍ୟରେ ଏମନ୍ତ କେବେହେଁ ଦେଖା ଯାଇ ନାହିଁ । ପୁଣି
ଫାର୍‌ସୀମାନେ କହିଲେ, ସେ ଭୂତର ରାଜା ଦ୍ଵାରା ଭୂତଗଣକୁ ଛୁଡ଼ାନ୍ତି ।

ଅନନ୍ତରେ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କର ଭଜନାଳୟରେ ଉପଦେଶ ଦେଉଁ, ରାଜ୍ୟର
ସୁସମାବୁର ଘୋଷଣା କରୁଁ, ପୁଣି ଲୋକମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଯେତେ ପ୍ରକାର
ରୋଗ ଓ ବ୍ୟଥା ଥିଲା, ସବୁକୁ ସୁସ୍ଥ କରୁଁ, ସମସ୍ତ ନଗର ଓ ଗ୍ରାମ ଦେଇ ଭ୍ରମଣ
କଲେ । ତହିଁରେ ଲୋକସମୂହକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଓ ଅରକ୍ଷକ ମେଷର ପରି ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ
ଦେଖି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ତାହାଙ୍କର ଦୟା ଜନ୍ମିଲା । ପୁଣି ସେ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟ-
ମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଶସ୍ୟ ବହୁତ ଅଟଇ, ପୁଣି ମୂଲ୍ୟମାନେ ଅଳ୍ପ; ଏଣୁ କ୍ଷେତ୍ର
ମଧ୍ୟରେ ଆଉ ମୂଲ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଠାଇବାର ପାଇଁ ଶସ୍ୟର ଅଧିକାଂଶ ନିକଟରେ
ପ୍ରାର୍ଥନା କର ॥

୧୦ ପଦ୍ୟ ।

ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯାଶୁ ଆପଣାର ବାର ଜଣ ଶିଷ୍ୟ କହିକି ତାଙ୍କ ଅପବିତ୍ର ଭୂତ-
ଗଣକୁ ଛୁଡ଼ାଇବାର ପାଇଁ ପୁଣି ସବୁପ୍ରକାର ରୋଗ ଓ ବ୍ୟାଧିର ଶାନ୍ତି କରିବାର
ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଲେ । ବାର ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କର ନାମ ଏହି, ପ୍ରଥମ
ଜଣ ଶିମୋନ ଯାହାର ଉପନାମ ପିତର, ଓ ତାହାର ଭାଇ ଆନ୍ଦ୍ରୀୟ । କେବଳାର
ପୁତ୍ର ଯାକୁବ ପୁଣି ତାହାର ଭାଇ ଯୋହନ । ଫିଲିପ୍ ଓ ବାର୍ଥଲମ୍ବୀ, ଥୋମା ଓ
କରସମ୍ବାଦକ ମାଧବ । ଆଲଫିର ପୁତ୍ର ଯାକୁବ, ଓ ଲେବା ଯାହାର ଉପନାମ
ଥକୀୟ । କିଶାମୟ ଶିମୋନ, ଓ ଖାଣ୍ଟଙ୍କୁ ଯେ ପରହସ୍ତଗତ କଲା ସେ ଇସ୍ଵାରିଓଫୟ
ସିନ୍ଧୁଦା । ଯାଶୁ ଏହି ଦ୍ଵାଦଶ ଜଣକୁ ପଠାଇ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, ଆନନ୍ଦ-
ଶାୟ ଲୋକଙ୍କର ବାଟରେ ପୁଣି ଶମିରୋଣୀୟମାନଙ୍କର କୌଣସି ନଗରରେ

୧୭ ପ୍ରବେଶ ନ ହୋଇ ଲୁଣ୍ଡାଘେଲ ଗୋବିନ୍ଦ ହଜା ଯେ ସବୁ ମେଷ, ସେମାନଙ୍କ-
 ୧୮ ଠାରେ ଯାଅ । ପୁଣି ଯାଉଁ, 'ସ୍ବର୍ଗରାଜ୍ୟ ସନ୍ନିକଟ ହେଲୁ,' ଏକଥା ଘୋଷଣା
 ୧୯ କର କର । ରୋଗଗ୍ରସ୍ତମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କର, କୁଷ୍ଠମାନଙ୍କୁ ପରିଚ୍ଛାର କର, ମୃତ ଲୋକ-
 ୨୦ ମାନଙ୍କୁ ଜୀବନ ଦାନ କର, ଓ ଭୂତମାନଙ୍କୁ ଛୁଡ଼ାଅ । ବିନାମୂଲ୍ୟରେ ଭୂମ୍ବେମାନେ
 ୨୧ ପାଇଅଛୁ, ବିନାମୂଲ୍ୟରେ ଦିଅ । ଆପଣା, ଥଲିରେ ସୁନା କି ରୂପା କି ତମ୍ବା କିଛି
 ୨୨ ନ ନିଅ । ଆଉ ଯାହାର ପାଇଁ ହୋଇ କିଅବା ଦ୍ବିତୀୟ ନୁହା ଅବା ଜୁତା କିଅବା
 ୨୩ ବାଉ ଏହାର ନ ନିଅ; ଯେହେତୁ କାର୍ଯ୍ୟକାମୀ ଭରଣପୋଷଣର ଯୋଗ୍ୟ
 ୨୪ ଅଟଇ । ଆଉ ଭୂମ୍ବେମାନେ ଯେ କୌଣସି ନଗରରେ କିଅବା ଗ୍ରାମରେ ପ୍ରବେଶ
 ୨୫ ହୁଅ, ସେଠାରେ କେସେ ଯୋଗ୍ୟବନ୍ତ, ତାହା ଜ୍ଞାତ ହେଲେ ଯିବାର ସମୟ
 ୨୬ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ତାହାର ସଙ୍ଗେ ରହ । ଏଥିରେ ଭୂମ୍ବେମାନେ ଯେବେ କାହାର ଗୃହରେ
 ୨୭ ପ୍ରବେଶ ହୁଅ, ତେବେ ତାହାକୁ କଲ୍ୟାଣ କର । ତହିଁରେ ସେ ଗୃହସ୍ଥ ଯେବେ
 ୨୮ ଯୋଗ୍ୟପାତ୍ର ହୁଅଇ, ତେବେ ସେ ମଙ୍ଗଳବାଞ୍ଛା ତାହାଠାରେ ବର୍ତ୍ତିବ; ନ ହେଲେ
 ୨୯ ତାହା ଭୂମ୍ବେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବର୍ତ୍ତିବ । ପୁଣି ଯେକେହି ଭୂମ୍ବେମାନଙ୍କୁ ଆଦର୍ଶ୍ୟ ନ କରବ,
 ୩୦ ଓ ଭୂମ୍ବେମାନଙ୍କର କଥା ନ ଶୁଣିବ, ସେହି ଘରରୁ କିଅବା ସେ ନଗରରୁ ଚାଲି
 ୩୧ ଯିବାରବେଳେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ପାଦଧୂଳି ଝାଡ଼ି ପକାଅ । ଆମ୍ଭେ ଭୂମ୍ବେମାନଙ୍କୁ
 ୩୨ ସତ୍ୟ କହି, ବିଚାର ଦିନରେ ସେ ନଗରର ଦଶାରୁ ସିଦ୍ଧୋମ ଓ ଅମୋରା
 ୩୩ ନଗରର ଦଶା ସହ୍ୟ ହେବ ।

୩୪ ଆଉ ଦେଖ, କେନ୍ଦୁଆବାଘଗଣର ମଧ୍ୟରେ ଯେମନ୍ତ ମେଣ୍ଟା, ତେମନ୍ତ ଭୂମ୍ବେ-
 ୩୫ ମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ; ଏନିମନ୍ତେ ସର୍ପର ପରି ବୁଦ୍ଧିମନ୍ତ* ଓ କାପ୍ତାର ପରି ଅହଂସକ
 ୩୬ ହୁଅ । ପୁଣି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ସାବଧାନ ଥାଅ; ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଭୂମ୍ବେ-
 ୩୭ ମାନଙ୍କୁ ରାଜସଭାରେ ସମର୍ପଣ କରବେ, ଓ ଭଜନାଳୟରେ ପ୍ରହାର କରବେ ।
 ୩୮ ପୁଣି ଆମ୍ଭର ସକାଶେ ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଓ ରାଜାମାନଙ୍କର ସ୍ଥମ୍ଭରେ ସେମାନଙ୍କର ଓ
 ୩୯ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବାର ନିମନ୍ତେ ଭୂମ୍ବେମାନଙ୍କୁ ଅଣା ଯିବ ।
 ୪୦ ପୁଣି ଏହିରୂପେ ସମର୍ପିତ ହେଲେ ଭୂମ୍ବେମାନେ କିପ୍ରକାରେ ଅବା କି କଥାରେ
 ୪୧ ଉତ୍ତର କରବ, ତାହା ବିଷୟରେ ଭବିତ ନ ହୁଅ; ଯେହେତୁ ସେ ସମୟରେ
 ୪୨ ଭୂମ୍ବେମାନଙ୍କର କି କହିବାକୁ ଉଚିତ, ତାହା ସେକ୍ଷଣି ଭୂମ୍ବେମାନଙ୍କର ମନରେ ଦୟା
 ୪୩ ଯିବ । ଯେହେତୁ ସେ ସମୟରେ ଯେ କହିବେ, ସେ ଭୂମ୍ବେମାନେ ନୁହ, ପୁଣି
 ୪୪ ଭୂମ୍ବେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତି ପିତାର ଆତ୍ମା କହିବେ । ଆଉ ଭାଇ ଭାଇକୁ ଓ ପିତା
 ୪୫ ପୁତ୍ରକୁ ମୃତ୍ୟୁରେ ସମର୍ପଣ କରବେ । ପୁଣିମାନେ ଆପଣା, ପିତାମାତାର ବିଷ-
 ୪୬ ଷରେ ଉଠି ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କରାଇବେ । ପୁଣି ଆମ୍ଭର ନାମ ସକାଶେ ସମସ୍ତେ ଭୂମ୍ବେ-

* ଅବା ସତର୍କ ।

ମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରବେ; ମାତ୍ର ଯେଉଁଠି ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସହିବ, ସେ ପରି-
 ବାଣ ପାଇବ । ଆଉ ସେମାନେ ଯେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏକ ନଗରରେ ତାଡ଼ଣା
 କରନ୍ତି, ତେବେ ଆଉ ନଗରକୁ ପଳାଅ; ଆମ୍ଭେ ସତ୍ୟ ବୋଲି, ଯେ ମନୁଷ୍ୟ-
 ପୁତ୍ରର ଆଗମନର ପୂର୍ବରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇଶ୍ରାଏଲ ଦେଶର ସବୁ ନଗର ଦେଇ
 ଯାହା କର ନ ସାରିବ । ଗୁରୁଠାରୁ ଶିଷ୍ୟ ବଡ଼ ନୋହେ, ଓ କର୍ତ୍ତାଠାରୁ ଦାସ
 ବଡ଼ ନୋହେ; ଶିଷ୍ୟ ଆପଣା ଗୁରୁର ଓ ଦାସ ଆପଣା କର୍ତ୍ତାର ତୁଲ୍ୟ ହେଲେ
 ବହୁତ । ସେମାନେ ଯେବେ ଘରର କର୍ତ୍ତାକୁ ଭୁଲାଇ କର କହନ୍ତି, ତେବେ ପରି-
 ଜନଙ୍କୁ କି ସେଭାବେ ନ କହିବେ? ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ ନ କର ।
 ଯେହେତୁ ଯାହା ପ୍ରକାଶ ନ ହେବ, ଏମନ୍ତ ଆଚ୍ଛାଦିତ କିଛି ନାହିଁ; ଓ ଯାହା
 ଜଣା ନ ଯିବ, ଏମନ୍ତ ଗୁପ୍ତ କିଛି ନାହିଁ । ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଅଜ୍ଞକାର-
 ରେ କହି, ତାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଲ୍ଲାଅରେ କହ; ପୁଣି କର୍ତ୍ତାରେ ଯାହା ଶୁଣ,
 ତାହା ଘରର ଉପରେ ଘୋଷଣା କର । ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ଶତ୍ରୁରକୁ ବଧ
 କରବାକୁ ପାରନ୍ତି, ଆତ୍ମକୁ ବଧ କରବାକୁ ନ ପାରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ ନ କର ।
 ପୁଣି ଯେ ଶତ୍ରୁର ଓ ଆତ୍ମ ଦୁଇକୁ ନରକରେ ନାଶ କରବାକୁ ପାରନ୍ତି, ତାହାଙ୍କୁ
 ଭୟ କର । ଦୁଇ ଘରଚଟିଆ ପକ୍ଷୀ କି ଏକ ପରସ୍ପାରେ ବିକା ନ ଯାନ୍ତେ? ତଥାପି
 ତୁମ୍ଭ ପିତାର (ଅନୁମତି) ବିନା ସେମାନଙ୍କର ଗୋଟାୟେ ଭୂମିରେ ନ ପଡ଼ଇ ।
 ପୁଣି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମସ୍ତକର ବାଲ ସବୁ ଗଣିତ ଅଛି । ଏନିମନ୍ତେ ଭୟ ନ କର;
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନେକ ଘରଚଟିଆ ପକ୍ଷୀର ବହୁମୂଲ୍ୟ । ଆଉ ଯେ କେହି ସମୁଦ୍ରର
 ସାକ୍ଷାତରେ ଆମ୍ଭକୁ ସ୍ୱୀକାର କରଇ, ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତାର ସାକ୍ଷାତରେ
 ତାହାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରବା । ପୁଣି ଯେ କେହି ମନୁଷ୍ୟର ଶ୍ରେଣୀରେ ଆମ୍ଭକୁ ଅସ୍ୱୀ-
 କାର କରଇ, ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତାର ଶ୍ରେଣୀରେ ତାହାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରବା ।

ଆମ୍ଭେ ଯେ ପୃଥ୍ବୀରେ ଶାନ୍ତି ଦେବାକୁ ଆସିଅଛୁ, ଏମନ୍ତ ନ ଭଲ । ଆମ୍ଭେ
 ଶାନ୍ତି ନୋହେ ଖଣ୍ଡା ଦେବା ପାଇଁ ଆସିଅଛୁ; ଯେହେତୁ ପୁତ୍ର ପିତାର ସଙ୍ଗେ,
 ଓ କନ୍ୟା ମାତାର ସଙ୍ଗେ, ପୁଣି ପୁତ୍ରବନ୍ଧୁ ଶ୍ୱଶୁର ସଙ୍ଗେ ବିରୋଧ କରଇବାକୁ
 ଆସିଅଛୁ । ତହିଁରେ ମନୁଷ୍ୟର ଶତ୍ରୁ ଆପଣା କୁଟୁମ୍ବ ହେବେ । ପୁଣି ଯେ
 କେହି ପିତାକୁ କି ମାତାକୁ ଆମ୍ଭଠାରୁ ଅଧିକ ସ୍ନେହ କରଇ, ସେ ଆମ୍ଭର ଯୋଗ୍ୟ
 ନୋହେ । ପୁଣି ଯେ କେହି ଆପଣା ପୁତ୍ର କି କନ୍ୟାକୁ ଆମ୍ଭଠାରୁ ଅଧିକ ପ୍ରେମ
 କରଇ, ସେ ଆମ୍ଭର ଯୋଗ୍ୟ ନୋହେ । ଆଉ ଯେ କେହି ଆପଣା କୁଣ୍ଡ ନେଇ
 ଆମ୍ଭର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପୀ ନ ହୁଅଇ, ସେ ଆମ୍ଭର ଯୋଗ୍ୟ ନୋହେ । ପୁଣି ଯେ କେହି
 ଆପଣା ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା କରଇ, ସେତାହା ହରଇବ । ଯେକେହି ଆମ୍ଭର ନିମନ୍ତେ ଆପଣା
 ପ୍ରାଣ ହରାଏ, ସେ ତାହା ରକ୍ଷା କରବ ।

୦ ଆଉ ଯେ କେହି ଭୃମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଅତିଥ୍ୟ କରଇ, ସେ ଆତ୍ମକୁ କରୁଅଛି;
 ପୁଣି ଯେ ଆତ୍ମର ପ୍ରତି ଅତିଥ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରଇ, ଯେ ଆତ୍ମକୁ ପଠାଇଲେ, ତାହା-
 ୧ କର ପ୍ରତି କରୁଅଛି । ଆଉ ଯେଉଁଠି ଆତ୍ମର ଆତ୍ମର ଆତ୍ମର ମଣି ଅତିଥ୍ୟ କରଇ,
 ସେ ଆତ୍ମର ନ୍ୟାୟ ଫଳ ପାଇବ । ଯେ କେହି ଧର୍ମିକକୁ ଧର୍ମିକ ମଣି ଅତିଥ୍ୟ
 ୨ କରଇ, ସେ ଧର୍ମିକ ମନୁଷ୍ୟର ଫଳ ପାଇବ । ଆଉ ଯେ କେହି ଏହି କ୍ଷୁଦ୍ର ଲୋକର
 ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଏକ ଜଣକୁ ଆତ୍ମର ଶିଷ୍ୟ ମଣି ଏକ ତାଟିଆ ଶୀତଳ ଜଳ ଦିଅଇ,
 ଆତ୍ମେ ଭୃମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି, ସେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଫଳ ଅପ୍ରାପ୍ତ ନ ହେବ ॥

୧୧ ପଦ୍ୟ ।

୧ ଏହିଭାବେ ଯାଣୁ ଆପଣା ଦ୍ଵାଦଶ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେବାର ସମାପ୍ତ କରି ନଗ-
 ରେ, ଉପଦେଶ ଦେବାକୁ ଓ ମଙ୍ଗଳସମାବୃତ୍ତ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ସେଠାର
 ୨ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ । ଏଥିଉତ୍ତର ଯୋହନ ବନ୍ଧୁରରେ ଥାଇ ଗ୍ରୀଷ୍ମର କର୍ମର ସମା-
 ବୃତ୍ତ ଶୁଣି ଆପଣାର ଶିଷ୍ୟ ଦୁଇଜଣକୁ ପଠାଇ ଦିଅନ୍ତେ, ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ
 ୩ ଏହା ପଚାରିଲେ, ଯାହାଙ୍କର ଆଗମନ ହୁଅନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ କି ସେହି ଜନ? ଅବା
 ୪ ଆତ୍ମେମାନେ ଆନର ଅପେକ୍ଷା କରିବା? ଯାଣୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଇ
 ୫ ଯାହା, ଶୁଣୁଅଛୁ ଓ ଦେଖୁଅଛୁ, ତାହାର ସମାବୃତ୍ତ ଯୋହନଙ୍କୁ କହ । ଅନ୍ତ-
 ମାନେ ଚକ୍ଷୁ ପାନ୍ତି । ଶ୍ରେଷ୍ଠମାନେ ଗମନାଗମନ କରନ୍ତି । କୁଣ୍ଡଳମାନେ ପରିଚ୍ଛନ୍ନ
 ହୁଅନ୍ତି । ବଧିରମାନେ ଶୁଣନ୍ତି । ମୃତ ଲୋକମାନେ ସଜୀବ ହୋଇ ଉଠନ୍ତି ।
 ୬ ଦିବ୍ୟମାନଙ୍କଠାରେ ମଙ୍ଗଳସମାବୃତ୍ତ ଘୋଷଣା ହୁଅଇ । ପୁଣି ଆତ୍ମେ ଯାହାର
 ଶୁଣିବାର କାରଣ ନୋହି, ସେ ଧନ୍ୟ ।

୭ ସେମାନେ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲାଉଥିବାରେ ଯାଣୁ ଲୋକଗଣଙ୍କୁ ଯୋହନ ବନ୍ଧୁରେ
 କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାହାର ହୋଇ ଅରଣ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ କି ଦେଖିବାକୁ ଯାଇ-
 ୮ ଥିଲ? କି ବାୟୁରେ ହଲିଲ ନଳ ଗୋଟିଏ? ଅବା କି ଦେଖିବାକୁ ଯାଇଥିଲ? କି
 ସୁଷ୍ଣ ବସନ ପିନ୍ଧିଲ ଏକ ମନୁଷ୍ୟକୁ? ଦେଖ, ଯେଉଁଠି ସୁଷ୍ଣ ବସନ ପିନ୍ଧିଲ,
 ୯ ସେମାନେ ରାଜଗୃହରେ ଥାନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ଦେଖିବାକୁ ବାହାରେ
 ଯାଇଥିଲ? କି ଜଣେ ଉଦ୍‌ବିଷ୍ଣୁବକ୍ରାକୁ? ତାହାର ପ୍ରମାଣ; ପୁଣି ଆତ୍ମେ ଭୃମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ
 ୧୦ କହି, ସେ ଉଦ୍‌ବିଷ୍ଣୁବକ୍ରାର ବଡ଼ । ଯେହେତୁ “ଦେଖ, ଆତ୍ମେ ଆପଣା ଦୂତକୁ ଭୃମ୍ଭୁର
 ଅଗ୍ରସର କରି ପଠାଇ, ସେ ଆଗେ ଯାଇ ଭୃମ୍ଭୁର ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ,” ଯାହାର
 ୧୧ ବନ୍ଧୁରେ ଏହି କଥା ଲେଖିତ ଥିଲା, ସେ ଏହିଆଡ଼େ ଆତ୍ମେ ଭୃମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ମନ୍ତ୍ରଣ
 ବୋଲି, ଯୋହନ ଭୁବକଠାର ବଡ଼ କେହି ସ୍ଵୀକୃତିକର ଜନ୍ମ ହୋଇ ନାହିଁ; ତଥାପି
 ୧୨ ସ୍ଵର୍ଗରାଜ୍ୟର ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତର କ୍ଷୁଦ୍ର ଯେଉଁଠି, ସେ ଯୋହନଙ୍କଠାର ବଡ଼ ଅଟେ । ପୁଣି

ଯୋହନ ଡ୍ରବକର କାଳାବଧି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟ ବଳାନ୍ତ ହୋଇ ଆସିଅଛି, ତହିଁରେ ଦୃଢ଼ଚିତ୍ତ ଲୋକମାନେ ବଳରେ ତାହା ଅଧିକାର କରୁଅଛନ୍ତି । ଯେ- ୧୫
ହେତୁ ସବୁ ଭବିଷ୍ୟତ୍ତ୍ୱକ୍ରା ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯୋହନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଆଗତ କଥା ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ । ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେବେ ଏହି କଥା ଘେନିବାକୁ ପାର, ୧୬
ତେବେ ଯେ ଏଲ୍‌ୟର ଆଗମନ ହୁଅନ୍ତି, ସେ ଏହି ଜଣ । ଯାହାର ଶୁଣିବାକୁ ୧୭
କଷ୍ଟ ଅଛି, ସେ ଶୁଣୁ ।

ଆମ୍ଭେ କାହାର ସଙ୍ଗେ ଏକାଳର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୁଲଣା ଦେବା? ହାଟରେ ୧୮
ବସି ଯେଉଁ ବାଳକମାନେ ଆପଣା ୨ ସର୍ଜିଗଣକୁ ଡାକି କହନ୍ତି, ‘ଆମ୍ଭେ ସବୁ ତୁମ୍ଭ ୧୯
ପାଖରେ ବଣୀ ବଜାଇଲୁ’, ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ନୃତ୍ୟ ନ କଲ । ଆମ୍ଭେମାନେ
ତୁମ୍ଭ ପାଖରେ ରୋଦନ କଲୁ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଳାପ ନ କଲ,’ ଏମନ୍ତ
ବାଳକଗଣର ସଙ୍ଗେ ସେମାନଙ୍କର ଭୁଲଣା ହେବ । ଯେହେତୁ ଯୋହନ ଆସି ୨୦
ଭୋଜନ ପାନ ନ କଲେ; ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ କହନ୍ତି, ସେ ଭୂତଗ୍ରସ୍ତ । ପୁଣି ୨୧
ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଆସି ଭୋଜନ ପାନ କଲେ; ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ କହନ୍ତି, ଦେଖ,
ଏହି ଏକଜଣ ଭୋକ୍ତା ଓ ମଦ୍ୟପାୟୀ, ଆଉ ପାଷଣ୍ଡ ଓ ପାପିମାନଙ୍କର ବନ୍ଧୁ ।
ମାତ୍ର ଜ୍ଞାନମାନେ ଜ୍ଞାନର ବ୍ୟବହାର ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଜାଣନ୍ତି ।

ଏଥିଉତ୍ତର ଯେଉଁ ୨ ନଗରରେ ତାହାଙ୍କର ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକ୍ରିୟା କରା ଯାଇ- ୨୦
ଥିଲା, ସେ ନଗରସ୍ଥ ନିବାସିମାନଙ୍କର ମନଫେରଣ ନ ହେବାରୁ ସେ ସେହି ସମ-
ସ୍ତକୁ ଧମକାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ । ହାୟ ୨ କୋରାଜାନ, ହାୟ ୨ ବେଥ୍‌ସେଦା, ତୁମ୍ଭମାନ- ୨୧
ଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଯେ ୨ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ କରା ଯାଇଅଛି, ତାହା ଯେବେ ଧୋର ଓ
ସୀଦୋନ ମଧ୍ୟରେ କରା ଯାଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ଚିରକାଳ ପୂର୍ବରେ ସେମାନେ ଚଟ
ଓ ଭୟରେ ବସି ମନ ଫେରାଇଥାନ୍ତେ । ଏହିନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ବୋଲି, ବିର୍ତ୍ତର ଘନରେ ୨୨
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦଶାରୁ ଧୋର ଓ ସୀଦୋନର ଦଶା ସହ୍ୟ ହେବ । ଆଉ ହେ କମ୍- ୨୩
ନୀହମ, ତୁମ୍ଭେ ସ୍ୱର୍ଗପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଉଠିକ୍ତ ହୋଇଅଛ, ପୁଣି ନରକରେ ନିପାତ ହେବ;
ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭଠାରେ ଯେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ କରା ଯାଇଅଛି, ତାହା ଯେବେ ସୀଦୋନ-
ରେ କରା ଯାଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ସେ ଆଜିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଥାନ୍ତା । ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ୨୪
କହି, ବିର୍ତ୍ତର ଘନରେ ତୁମ୍ଭର ଦଶାଠାରୁ ସୀଦୋନର ଦଶା ସହ୍ୟ ହେବ ।

ସେ ସମୟରେ ଯିଶୁ କହିଲେ, ହେ ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀର ଏକାଧିପତି ପିତା, ୨୫
ତୁମ୍ଭେ ଜ୍ଞାନବନ୍ତ ଓ ବିଦ୍ୟାବନ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଏସବୁ ବିଷୟ ଗୁପ୍ତ ରଖି
ବାଳକମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ପ୍ରକାଶ କଲ; ଏମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭର ଧନ୍ୟବାଦ କର । ହେ ୨୬
ପିତା, ଏହି ମତ ହେଉ; ଯେହେତୁ ଏହି ତୁମ୍ଭର ପୃଷ୍ଠିରେ ଭଲ । ସବୁ ବିଷୟ ପିତା ୨୭
ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରୁଅଛନ୍ତି; ପୁଣି ପିତା ବିନୁ ପୁତ୍ରକୁ କେହି ନ ଜାଣନ୍ତି, ଆଉ

ପୁଅ ଓ ଯେ କୌଣସି ଜନର ପ୍ରତି ପୁଅ ତାହାକୁ ପ୍ରକାଶ କରି ଆସନ୍ତି, ଏହି ଦୁଇର ବନ୍ଧୁ କେହି ପିତାକୁ ନ ଜାଣନ୍ତି ।

ହେ ପରଶ୍ରାବ ଓ ଭରତସ୍ତ୍ର ଲୋକ ସମସ୍ତେ, ଆମ୍ଭର ନିକଟକୁ ଆସ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ରାମ ଦେବା । ଆମ୍ଭେ ବନତ ଓ ନମ୍ରଚିତ୍ର ହେବାରୁ ଆମ୍ଭର ଯୁଆଳି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଘେନ, ପୁଣି ଆମ୍ଭଠାରେ ଶିଖ; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆସଣା, ମନରେ ବିଶ୍ରାମ ପାଇବ । ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭର ଯୁଆଳି ସହଜ, ଓ ଆମ୍ଭର ବୋହୂ ହାଲୁକା ।

୧୨ ପଦ୍ୟ ।

ସେ ସମୟରେ ଯାଣୁ ବିଶ୍ରାମବାରରେ ଶସ୍ୟକ୍ଷେତ ଦେଇ ଗମନ କରନ୍ତେ, ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ କ୍ଷୁଧିତ ହୋଇ ଶସ୍ୟର ଶାଁଷା ଛୁଣ୍ଡାଇ, ଖାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ । ତାହା ଦେଖି ଫାର୍‌ଶିମାନେ ଯାଣୁକୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ବିଶ୍ରାମବା-
ରରେ ଯେ କର୍ମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନୋହେ ତାହା ତୁମ୍ଭର ଶିଷ୍ୟଗଣ କରୁଅଛନ୍ତି । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଦାଉଦ ଓ ତାହାର ସଙ୍ଗିମାନେ କ୍ଷୁଧିତ ହୋଇ ସେ କି କର୍ମ କଲେ, ତାହା କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ପଢି ନାହିଁ? ସେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଆବାସରେ ଯାଇ ଯେଉଁ ଦର୍ଶନରୋଷି ଯାଜକଗଣ ଛୁଡ଼ା ତାହାର ଓ ତାହାର ସଙ୍ଗିମାନ-
ଙ୍କର ଭୋଜନ କରିବାର ଅକର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ତାହା ଭୋଜନ କଲେ । କିଏବା ଯାଜକମାନେ ବିଶ୍ରାମବାରରେ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ ବିଶ୍ରାମବାରର ନିୟମ ଲଙ୍ଘନ କରି ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ହୁଅନ୍ତି, ଶାସ୍ତ୍ରରେ କି ଏହାର ତୁମ୍ଭେମାନେ ପଢି ନାହିଁ? ଆଉ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହି, ଏହି ସ୍ଥାନରେ ମନ୍ଦିରଠାରୁ ବଡ଼ ଏକ ଜଣ ଅଛନ୍ତି । ପୁଣି “ବଳିଦାନରୁ ଆମ୍ଭେ ଦୟାକୁ ଭଲ ଜାଣି,” ଏ ବଚନର ଅର୍ଥ ଯେବେ ଜାଣନ୍ତୁ, ତେବେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷିମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ କରି ନ କହନ୍ତୁ । ଯେହେତୁ ମନୁଷ୍ୟର ପୁଅ ବିଶ୍ରାମବାରର କର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି ।

ଏଥିଉତ୍ତର ସେହି ସ୍ଥାନର ଯାଇ ସେ ସେମାନଙ୍କର ଭଜନାଳୟରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ଏକ ଜଣ ଶୁଦ୍ଧହସ୍ତ ରୋଗୀ ସେଠାରେ ଥିଲା । ତେଣୁ ଯାଣୁକୁ ଅଧିବାଦ କରିବାକୁ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ବିଶ୍ରାମବାରରେ ସୁସ୍ଥ କରିବାର କି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ? ସେ କହିଲେ, ବିଶ୍ରାମବାରରେ କାହାରି ଏକ ମେଣ୍ଟା ଯେବେ ଖାତରେ ପଡ଼ଇ, ତେବେ ଯେ ଧରି ନ ତୋଳଇ, ଏମନ୍ତ ଲୋକ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ କେ ଅଛନ୍ତି? ମେଷଠାରୁ ମନୁଷ୍ୟ କି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନୋହେ? ଏକାରଣ ବିଶ୍ରାମବାରରେ ଭଲ କର୍ମ କରିବାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଏଥିରେ ସେ ସେହି ମନୁଷ୍ୟକୁ କହିଲେ, ହାତ ବଢାଅ । ତହିଁରେ ସେ ହାତ ବଢାନ୍ତେ ତାହା ଆନ ହସ୍ତର ମତେ ସୁସ୍ଥ ହେଲା ।

ତେଣୁ ଫାର୍‌ଶିମାନେ ବାହାରେ ଯାଇ କପ୍ରକାରେ ତାହାକୁ ବଧ କରିବାକୁ ପାରିବେ, ତାହାଙ୍କର ବିରକ୍ତରେ ଏହି କୁବରୁ କଲେ । ଯାଣୁ ତାହା ଜାଣି ସ୍ଥାନାନୁରେ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ; ପୁଣି ମହାଜନତା ତାହାଙ୍କର ପଛେ ଗମନ କରନ୍ତେ, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରି, ଆତ୍ମକୁ ପ୍ରକାଶ ନ କରି, ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ତହିଁରେ “ଦେଖ, ଏହି ଆତ୍ମର ମନୋନୀତ ସେବକ ଓ ଆତ୍ମର ପ୍ରିୟପାତ୍ର, ଯାହା-ଠାରେ ଆତ୍ମର ମନର ସନ୍ତୋଷ । ଏହାଙ୍କର ଉପରେ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଆତ୍ମକୁ ଥୋଇବା, ସେ ଆନନ୍ଦେଶୀୟମାନଙ୍କଠାରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରକାଶ କରିବେ; ସେ କାହାର ସଙ୍ଗେ ବିରୋଧ କି କଲହ ନ କରିବେ, ଓ ବାଟର ମଧ୍ୟରେ ଆପଣା ରବ ନ ଶୁଣାଇବେ । ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଛେବୁ ନଳ ନ ଭାଙ୍ଗିବେ, ପୁଣି ଧୂଆଁ ଆତ୍ମକୁ ବଳିତା ନ ନିଭାଇବେ । ପୁଣି ଆନନ୍ଦେଶୀୟମାନେ ଏହାଙ୍କର ନାମରେ ଭରସା ରଖିବେ,” ଏମନ୍ତ ଯିଶାରୟ ଉଦ୍‌ବିଷ୍ୟତ୍ବକ୍ରାର ଏହି ବାକ୍ୟ ସଫଳ ହେଲା ।

ଅନନ୍ତରେ ଲୋକମାନେ ଏକ ଭୂତଗ୍ରସ୍ତ ଅଳ୍ପ ଘୁଙ୍ଗା ମନୁଷ୍ୟକୁ ତାହାଙ୍କର ନିକଟରେ ଘେନି ଗଲେ, ପୁଣି ସେ ତାହାକୁ ଏମନ୍ତ ସୁସ୍ଥ କଲେ, ଯେ ସେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲା ଓ କଥା କହିଲା । ଏଥିରେ ସମସ୍ତେ ଚମତ୍କାର ଜ୍ଞାନ କରି କହିଲେ, ଏ କି ଦାଉଦର ସନ୍ତାନ ନୁହନ୍ତୁ? ପୁଣି ଫାର୍‌ଶିମାନେ ତାହା ଶୁଣି କହିଲେ, ଏଇଟା କେବଳ ଭୂତଗଣର ରାଜା ବାଲଜିବୁ ବ ଦ୍ଵାରା ଭୂତମାନଙ୍କୁ ଛତାୟେ । ଯାଣୁ ସେମାନଙ୍କର ମାନସ ଜାଣି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, କୌଣସି ରାଜ୍ୟ ଆପଣାର ବିପକ୍ଷରେ ଭିନ୍ନ ହୋଇଲେ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହୁଅନ୍ତୁ; ପୁଣି ଯେ କୌଣସି ନଗର କିଅବା ପରିବାର ଆପଣାର ବିପକ୍ଷରେ ଭିନ୍ନ ହୁଅନ୍ତୁ, ତାହା ରହିବାକୁ ନ ପାରିବ । ସେଉଁଠି ଶତ୍ରୁତାନ ଯେବେ ଶତ୍ରୁତାନକୁ ବାହାର କରି ଆପଣାର ବିପକ୍ଷରେ ଭିନ୍ନ ହୁଅନ୍ତୁ, ତେବେ କପ୍ରକାରେ ତାହାର ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥିର ହେବ? ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଯେବେ ବାଲଜିବୁ ବ ଦ୍ଵାରା ଭୂତମାନଙ୍କୁ ଛତାଇ, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନେ କାହାର ଦ୍ଵାରା ଭୂତଗଣକୁ ଛତାନ୍ତି? ଏହିହେତୁ ସେମାନେହିଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧ ହେବେ । ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ଯେବେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ଆତ୍ମ ଦ୍ଵାରା ଭୂତମାନଙ୍କୁ ଛତାଇ, ତେବେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ରାଜତ୍ଵ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲା । ଯେହେତୁ କେହି ପ୍ରବଳ ମନୁଷ୍ୟକୁ ପ୍ରଥମେ ନ ବାନ୍ଧିଲେ କପ୍ରକାରେ ତାହାର ଘରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ଧନ ଲୁଟି କରିବାକୁ ପାରିବ? ତାହା କଲେ ସିନା ସେ ତାହାର ଘର ଲୁଟି କରିବାକୁ ପାରିବ । ଯେ କେହି ଆତ୍ମର ସପକ୍ଷ ନ ହୁଅନ୍ତୁ, ସେ ଆତ୍ମର ବିପକ୍ଷ; ପୁଣି ଯେ ଆତ୍ମର ସଙ୍ଗେ ସାଉଁଟି ନାହିଁ, ସେ ଛତାଇ ପକାୟେ ।

ଏନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହି, ମନୁଷ୍ୟର ସବୁ ପ୍ରକାର ପାପ ଓ ନିନ୍ଦାର

କ୍ଷମା ହୋଇ ପାରେ, ପୁଣି ଧର୍ମଆତ୍ମର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ ନିନ୍ଦା, ତାହାର କ୍ଷମା ନୋହିବ । ଆଉ ଯେ କେହି ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରର ବିରୁଦ୍ଧେ କଥା କହିଲେ, ତାହାର କ୍ଷମା ହୋଇ ପାରେ; ପୁଣି ଯେ କେହି ଧର୍ମଆତ୍ମର ବିରୁଦ୍ଧରେ କଥା କହିଲେ, ଇନ୍ଦ୍ର-କାଳରେ କି ପରକାଳରେ ତାହାର କ୍ଷମା କେବେହେଁ ନୋହିବ । ବୃକ୍ଷକୁ ଭଲ ବୋଲିଲେ ତାହାର ଫଳକୁ ଭଲ ବୋଲିବାକୁ ହେବ; ଆଉ ବୃକ୍ଷକୁ ମନ୍ଦ ବୋଲିଲେ ତାହାର ଫଳକୁ ମନ୍ଦ ବୋଲିବାକୁ ହେବ । ଯେହେତୁ ସ୍ୱାମୀ ଫଳରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବୃକ୍ଷକୁ ଚିହ୍ନା ଯାଏ । ଆରେ ସର୍ପର ବାଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନ୍ଦ ହୋଇ କିପ୍ରକାରେ ଭଲ କଥା କହିବାକୁ ପାରିବ? ଯେହେତୁ ଅନ୍ତଃକରଣର ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବ ଅନୁସାରେ ମୁଖର ବାକ୍ୟ ବାହାରର । ଭଲ ମନୁଷ୍ୟ ଅନ୍ତଃକରଣରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଭାବରୁ ଉତ୍ତମ ବିଷୟ ବାହାର କରଇ; ପୁଣି ମନ୍ଦ ମନୁଷ୍ୟ ମନ୍ଦ ଭାବରୁ ମନ୍ଦ ବିଷୟ ବାହାର କରଇ । ଆଉ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହି, ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଯେତେ ଅସାର ବଚନ କହିନ୍ତି, ତାହାର ଉତ୍ତର ବିଚାର ଦିନରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ହେବ । ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାର ବାକ୍ୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ, କିଅବା ଆପଣାର ବାକ୍ୟରେ ସଦୋଷଭୂୟେ ଗଣିତ ହେବ ।

ତେତେବେଳେ ଥୋକାୟେ ଅଧ୍ୟାପକ ଓ ଫାର୍‌ଗୀ ଉତ୍ତର କହି କହିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭଠାରୁ କୌଣସି ଚିହ୍ନ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କର । ତହିଁରେ ସେ ପ୍ରଭୁତ୍ୱ କଲେ, ଏହି ଦୁଷ୍ଟ ଓ ପାରଦାୟକ ବାଣ ଚିହ୍ନ ଖୋଜନ୍ତି, ପୁଣି ଯୁନସ ଉଦ୍‌ବିଷ୍ୟଭବକ୍ରାର ଚିହ୍ନ ବିନ୍ଦୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉ କୌଣସି ଚିହ୍ନ ଦେଖା ନ ଯିବ । ଯେହେତୁ ଯୁନସ ଯେମନ୍ତ ତିନି ଦିବାସି ବଡ଼ ମାଛର ଉଦରରେ ଥିଲା, ତେମନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟର ପୁତ୍ର ତିନି ଦିବାସି ପୃଥିବୀର ମଧ୍ୟସ୍ଥଳେ ରହିବେ । ଆଉ ବିଚାର ଦିନରେ ନିମାଗୟ ଲୋକମାନେ ଏହି ସବୁ ଲୋକମାନଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠି ଦୋଷୀ କରବେ । ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଯୁନସର ଉପଦେଶରେ ମନ୍ଦ ଫେରିଲେ, ପୁଣି ଦେଖ, ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଯୁନସଠାରୁ ବଡ଼ ଏକଜଣ ଅଛନ୍ତି । ଆଉ ବିଚାର ଦିନରେ ଦକ୍ଷିଣ ଦେଶର ରାଣୀ ଏହି ସବୁ ଲୋକର ପ୍ରତିକୂଳରେ ଉଠି ଦୋଷୀ କରବେ । ଯେହେତୁ ସେ ରାଣୀ ସଲ୍‌ମାନର ବିଦ୍ୟାର କଥା ଶୁଣିବାକୁ ପୃଥିବୀର ପ୍ରାନ୍ତରୁ ଆସିଥିଲା, ପୁଣି ଦେଖ, ସଲ୍‌ମାନଠାରୁ ବଡ଼ ଏକଜଣ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି ।

କୌଣସି ଅପବିତ୍ର ଭୂତ ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ବାହାର ହେଲାଉତ୍ତରେ ସେ ଶୁଷ୍କସ୍ଥାନ ଦେଇ ଗମନ କରି ବିଶ୍ରାମ ଖୋଜଇ । ପୁଣି ତାହା ନ ପାଇଲେ ସେ ବୋଲଇ, ଯେ ଗୃହଠାରୁ ଆସିଅଛୁ, ସେହି ଗୃହକୁ ଫେରି ଯାଇ, ଏଉତ୍ତର ସେଠାରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ତାହା ଶୂନ୍ୟ ଓ ହତା ଓ ଶୋଭାଯୁକ୍ତ ଦେଖଇ । ତେତେବେଳେ

ପୁନଃବାର ଯାଇ ଆପଣାଠାର ଦୁଷ୍ଟ ଆଉ ସାତ ଭୂତକୁ ସଙ୍ଗରେ ଘେନି ସେହି ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶି ଏକଦି ବାସ କରନ୍ତି । ତହିଁରେ ସେହି ମନୁଷ୍ୟର ପୁଅ ଦଶାବ୍ଦ ଶେଷ ଦଶା ଆନ୍ତର ମନ ହୁଅଇ । ଏହି ଦୁଷ୍ଟ ବନ୍ଧର ପ୍ରତି ସେତେପ ଘଟିବ ।

ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି ସବୁ କଥା କହିବାର ସମୟରେ ତାହାଙ୍କର ମାତା ଓ ଭ୍ରମାମାନେ ତାହାଙ୍କର ସଙ୍ଗେ କଥା କହିବାକୁ ବାଞ୍ଛା କର ବାହାରେ ଠିଆ ହେଲେ । ତେଣୁ କେହି ଜଣେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲା, ଦେଖ, ତୁମ୍ଭର ମାତା ଓ ଭ୍ରମାମାନେ ତୁମ୍ଭର ସଙ୍ଗେ କଥା କହିବାର ଚେଷ୍ଟାରେ ବାହାରେ ଠିଆ ହେଉଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ସେ ତାହାକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଆମ୍ଭର ମାତା କେ? ଅଥବା ଆମ୍ଭର ଭ୍ରମାମାନେ କେ? ଏଥିମଧ୍ୟରେ ସେ ଶିଷ୍ୟଗଣର ପ୍ରତି ହାତ ବଢାଇ କହିଲେ, ଏହି ଦେଖ, ଆମ୍ଭର ମାତା ଓ ଭ୍ରମାମାନେ । ଯେହେତୁ ଯେ କେହି ଆମ୍ଭର ସ୍ବର୍ଗସ୍ଥ ପିତାର ଇଚ୍ଛା କ୍ରିୟା କରଇ, ସେହି ଆମ୍ଭର ଭ୍ରାତୃ ଓ ଭଉଣୀ ଓ ମାତା ॥

୧୩ ପଦ ।

ସେ ଦିନରେ ଯାଣୁ ଗୃହର ବାହାର ହୋଇ ସମୁଦ୍ର କୂଳରେ ବସିଲେ, ପୁଣି ତାହାଙ୍କର ନିକଟରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜନତା ଉପସ୍ଥିତ ହେବାରୁ ସେ ଏକ ନାବରେ ଚଢି କର ବସିଲେ, ପୁଣି ଲୋକ ସବୁ ଡାରରେ ଠିଆ ହୋଇ ରହିଲେ । ଏଥିରେ ସେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦ୍ବାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଅନେକ ଉପଦେଶ ଦେଇ କହିଲେ । ଶୁଣ, ଏକଜଣ ବାଜବାପକ ବାଜ ବୁଣିବାକୁ ବାହାରିଲା । ବାଜ ବୁଣିବାବେଳେ କିଛି ବାଟର ପାଖରେ ପଡିଲା, ତାହା ପକ୍ଷିଗଣ ଆସି ଖୁଣ୍ଟି ଖାଇଲେ । ଆଉ କିଛି ବାଜ ଅଳ୍ପ ମାଟିଯୁକ୍ତ ପାଷାଣ ସ୍ଥଳରେ ପଡିଲା, ତହିଁରେ ଗଭୀର ମାଟି ନ ଥିବାରୁ ତାହା ତତ୍ତ୍ବେଣ ଅକ୍ଷୁଦ୍ର ହୋଇ ଉଠିଲା । ସୂର୍ଯ୍ୟର ଉଦୟ ହୋଇଲେ ତେର ନ ବଢିବାରୁ ତାହା ଖର ପାଇ ଶୁକ ଗଲା । ଆଉ କିଛି କଣ୍ଟାର ମଧ୍ୟରେ ପଡିଲା, ତହିଁରେ କଣ୍ଟା ସବୁ ବଢି ତାକୁ ଗ୍ରାସି ପକାଇଲା । ଆଉ କିଛି ବାଜ ଭଲ ମାଟିରେ ପଡିଲା, ପୁଣି ତାହାର ମଧ୍ୟରେ କେତେ ଶଯ୍ୟେ ଗୁଣ, କେତେକ ଷାଠିୟେ ଗୁଣ, କେତେ ଚିରଣ ଗୁଣ ଫଳ ଧରିଲା । ଯାହାର ଶୁଣିବାକୁ କଣ୍ଠ ଅଛି ସେ ଶୁଣୁ ।

ଏଥିଉତ୍ତର ଶିଷ୍ୟମାନେ ଆସି ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ଆପଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କଥା କ'ଣ କହିଅଛନ୍ତି? ତହିଁରେ ସେ ଉତ୍ତର କଲେ, ସ୍ବର୍ଗରାଜ୍ୟର ନିଗୂଢ ବସୟ ଜାଣିବାର [ସାମର୍ଥ୍ୟ] ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦୟା ଯାଇଅଛି, ପୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ ଦୟା ଯାଇ ନାହିଁ । ଯେହେତୁ ଯାହାରଠାରେ ବଢଇ, ତାହାକୁହିଁ ଦୟା ଯିବ, ତେଣୁ ତାହାର ବହୁତ ହେବ; ପୁଣି ଯାହାରଠାରେ ବଢଇ ନାହିଁ, ତାହାର ଯେ କିଛି ଅଛି,

ତାହାହିଁ ତାହାଠାରୁ ନିୟୁତ ଯିବ । ସେମାନେ ଦେଖି ନ ଦେଖନ୍ତି, ଶୁଣି ନ ଶୁଣନ୍ତି
 ଓ ନ ବୁଝନ୍ତି, ଏନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର କଥା କହି । ଏଥିରେ ଯିଶାଉସ୍
 ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ବକ୍ତ୍ରାର ଏହି ଉକ୍ତି ବାକ୍ୟ ସେମାନଙ୍କଠାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଅଛି, ଯଥା ।
 “ତୁମ୍ଭେମାନେ କଣ୍ଠରେ ଶୁଣିବ ପୁଣି ନ ବୁଝିବ । ଚକ୍ଷୁରେ ଦେଖିବ ପୁଣି ଗୋ-
 ଚର ନ ହେବ । ଯେଣୁ ଏମାନେ ଚକ୍ଷୁରେ ଦେଖି ଓ କଣ୍ଠରେ ଶୁଣି ଓ ଚିତ୍ତରେ
 ବୁଝି ମନ ଫେରାଇଲେ ପଛେ ଆମ୍ଭେ କୌଣସି ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରି,
 ଏହେତୁ ସେମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ମୋଟ ଓ କଣ୍ଠ ଭାଗ ହୋଇଅଛି, ଓ ଚକ୍ଷୁକୁ ସେ
 ମାନେ ମୁଦ୍‌ଛନ୍ତି ।” ପୁଣି ଧନ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ, ଯେହେତୁ ସେ ଦେଖଇ ;
 ଧନ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କଣ୍ଠ, ଯେହେତୁ ସେ ଶୁଣଇ । ଆଉ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
 ସତ୍ୟ ବୋଲି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ଦେଖୁଅଛୁ, ତାହା ଅନେକ ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ବକ୍ତ୍ରା
 ଓ ଧର୍ମିକ ଲୋକ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ, ମାତ୍ର ଦେଖିବାକୁ ନ ପାଇଲେ ।
 ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ଶୁଣୁଅଛୁ, ତାହା ସେମାନେ ଶୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ
 ମାତ୍ର ଶୁଣିବାକୁ ନ ପାଇଲେ ।

ବାଜବାପକର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ଅର୍ଥ ଶୁଣ । ବାଟର ପାଖରେ ପଡ଼ିଲା ବାଜର ଅର୍ଥ
 ଏହି । ଯେବେ କେହି ରାଜ୍ୟର କଥା ଶୁଣି ନ ବୁଝଇ, ତେବେ ପାପାକୁ ଅସି
 ତାହାର ମନରୁ ସେହି ସବୁ ରୋପିତ କଥା ହରଣ କରି ନିଅଇ । ଆଉ ପାଷାଣ
 ସ୍ଥଳରେ ଯେ ବାଜ ପଡ଼ିଲା, ତାହାର ଅର୍ଥ ଏହି । କେହି ସେ କଥା ଶୁଣିବା-
 ମାତ୍ରେ ଆହ୍ଲାଦିତ ହୋଇ ଘେନଇ, ପୁଣି ତାହାର ମନରେ ମୂଳ ବୃଦ୍ଧି ନ ହେ-
 ବାରୁଁ ସେ କିଛିକାଳମାତ୍ର ରହଇ । ଏଉଡ଼ରେ ସେହି କଥାର ନିମନ୍ତେ କୌ-
 ଣସି କ୍ଳେଶ କି ତାତଣା ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ସେ ଜଣ ସେହିକ୍ଷଣେ ବରକ୍ର ହୁଅଇ ।
 ଆଉ ଯେ ବାଜ କଣ୍ଟାବଣର ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ିଲା, ତାହାର ଅର୍ଥ ଏହି । କେହି କଥା
 ଶୁଣିଲେ, ସାଂସାରିକ ଚିନ୍ତା ଓ ଧନଭ୍ରାନ୍ତି ସେ କଥାକୁ ଗ୍ରାସି ରଖଇ, ତହିଁରେ
 ସେହି ବିଫଳ ହୁଅଇ । ପୁଣି ଯାହା ଭଲ ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଲା, ତାହାର ଅର୍ଥ ଏହି ।
 ଯେଉଁମାନେ ସେ କଥା ଶୁଣି ତାହା ବୁଝନ୍ତି, ସେମାନେ ଫଳବନ୍ତ ହୋଇ କେହି
 ଶତ୍ରେୁ ଗୁଣ ଓ କେହି ଷାଠିଶ୍ରେ ଗୁଣ ଓ କେହି ଛତୁଣ ଗୁଣ ଫଳ ଫଳନ୍ତି ।

ଏଥିଉଡ଼ରେ ସେ ଆଉ ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେଇ କହିଲେ । ସ୍ୱର୍ଗର ରାଜ୍ୟ ଏମନ୍ତ
 ଏକ ଗୃହସ୍ଥର ଭୂଲ୍ୟ ଯେ ଆପଣା କ୍ଷେତରେ ସୁଦୀନ ବୁଣିଥିଲା । ପୁଣି ରାସିକାଲେ
 ଲୋକ ସବୁ ନିଦ୍ରା ଗଲେ ତାହାର ଶତ୍ରୁ ଅସି ସେ ଗହମ ବାଜର ମଧ୍ୟରେ ବାଲୁଙ୍ଗା
 ଘାସର ବାଜ ବୁଣି ଚାଲି ଗଲା । ଏଥିଉଡ଼ରୁ ଯେତେବେଳେ ବାଜ ସବୁ ଗଜା
 ହୋଇ ଉଠି ଶିଷା ବାହାରିଲା, ତେତେବେଳେ ବାଲୁଙ୍ଗା ଘାସ ଦେଖା ଗଲା ।
 ତେଣୁ ସେ ଗୃହସ୍ଥର ଦାସମାନେ ଅସି ତାହାକୁ କହିଲେ, ହେ ଅବଧାନ, ତୁମ୍ଭ

କ୍ଷେତରେ କି ଭଲ ବାଜ ବୁଣି ନାହିଁ? ତେବେ ବାଲୁଙ୍ଗା ଘାସ କେଉଁଠାରୁ ହେଲା? ତହିଁରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, କୌଣସି ଶବ୍ଦ ଏ କର୍ମ କରିଥିବ । ଦାସମାନେ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯାଇ ତାହା ଓପାଡ଼ି ପକାଇବା, ଏହା କି ଆପଣଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ହୁଏ? ପୁଣି ସେ କହିଲା, ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାଲୁଙ୍ଗା ଘାସ ଓପାଡ଼ିବାବେଳେ କିଜାଣି ତାହା ସଙ୍ଗରେ ଗହମର ଓପାଡ଼ିବ; ଏନିମନ୍ତେ ଶସ୍ୟ କାଟିବାର ବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୁହିଙ୍କି ଏକଟି ବଢିବାକୁ ଦିଅ । ଏଥିଉତ୍ତରେ କାଟିବାରବେଳେ କଟାଳିମାନଙ୍କୁ କହିବା, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଥମେ ବାଲୁଙ୍ଗା ଘାସ ସବୁ ଏକଠା କରି ପୋଡ଼ିବାର ନିମନ୍ତେ ବଢା । କରି ବାଜି, ପୁଣି ଗହମ ସବୁ ଆମ୍ଭର ଗୋଲ୍ଲରେ ନେଇ ରଖ ।

ପୁଣି ସେ ଆଉ ଏକ ଉପମାର କଥା ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ । ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ଗୋଟିପ୍ରେ ସୋରଷ ବାଜି ନେଇ ଆପଣା କ୍ଷେତରେ ବୁଣିଲା, ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟ ଏହି ବାଜିର ସଦୃଶ୍ୟ । ଯେହେତୁ ତାହା ସବୁ ବାଜିର ସାନ, ମାତ୍ର ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲେ ତାହା ସବୁ ଶାକର ବଡ଼; ଆଉ ଏମନ୍ତ ଗଛ ହୋଇ ଉଠଇ, ଯେ ତାହାର ତାଳରେ ଆକାଶ ପକ୍ଷିଗଣ ଆସି ବସନ୍ତି ।

ସେ ଆଉ ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ । ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ଯେଉଁ ତାଞ୍ଜା ନେଇ ତିନି କଠା ମୟୂଦା ମଧ୍ୟରେ ସବୁ ମିଶ୍ରିତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘୋଡ଼ାଇଲେ, ସେ ତାଞ୍ଜାର ଭୁଲ୍ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟ ।

ଏହିତ୍ରୈ ଯାଣୁ ଲୋକଗଣର ନିକଟେ ପଟାନ୍ତର କଥାରେ ଏହି ସବୁ ପ୍ରସଙ୍ଗ କହିଲେ, ପୁଣି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ବିନ୍ଦୁ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି କଥା ନ କହିଲେ । ଆଉ “ଆମ୍ଭେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ଉପଦେଶ ଦେବା, ଓ ଜଗତର ପତ୍ରିନର ଯେଉଁ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଗୁପ୍ତ ହେଲା, ତାହା ଘୋଷଣା କରିବା,” ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟହବକ୍ରାର ଏହି ଉକ୍ତି ବଚନ ଏଥିରେ ସଫଳ ହୋଇଲା ।

ଅନନ୍ତରେ ଯାଣୁ ସବୁ ଲୋକଙ୍କୁ ବିଦାୟ କରି ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲା- ଉତ୍ତରେ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟଗଣ ନିକଟରେ ଆସି କହିଲେ, କ୍ଷେତର ବାଲୁଙ୍ଗା ଘାସର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କଥା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉନ୍ତୁ । ତହିଁରେ ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଭଲ ବାଜି ଯେ ବୁଣିଲେ, ସେ ମନୁଷ୍ୟର ପୁତ୍ର । କ୍ଷେତ ଯେ ସେ ଜଗତ । ଭଲ ବାଜି ଯେ ସେ ରାଜ୍ୟର ସନ୍ତାନଗଣ । ବାଲୁଙ୍ଗା ବାଜି ଯେ ସେ ପାପାତ୍ମର ସନ୍ତାନ-ଗଣ । ଯେଉଁ ଶବ୍ଦ ତାହା ବୁଣିଲା ସେ ଶୟତାନ । କାଟିବାର ସମୟ ଯେ ସେହି ଜଗତର ଶେଷ । ପୁଣି କଟାଳିମାନେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଦୂତଗଣ । ଆଉ ଯେମନ୍ତ ବାଲୁଙ୍ଗା ଘାସ ଏକଠା କରି ପୋଡ଼ା ଯାଏ, ତେମନ୍ତ ଜଗତର ଶେଷରେ ଘଟିବ । ଯେହେତୁ ମନୁଷ୍ୟର ପୁତ୍ର ଆପଣା ଦୂତଗଣକୁ ପଠାଇ ଦେବେ; ତହିଁରେ ସେମାନେ

ତାହାଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ସବୁ ବିଦ୍ମକାନ୍ତ ବିଷୟ ଓ ଅଧାର୍ମିକ ଲୋକଙ୍କୁ ଏକଠା
କରି ଯେଉଁଠାରେ ରୋଦନ ଓ ଦନ୍ତର କିଛିମିତି ହେବ, ସେହି ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡରେ
୪୩ ପକାଇ ଦେବେ । ତେବେବେଳେ ଧାର୍ମିକ ଲୋକମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ପିତାର
ରାଜ୍ୟରେ ସୂର୍ଯ୍ୟର ପରି ତେଜସ୍ବୀ ହେବେ । ଯାହାର ଶୁଣିବାକୁ କଣ୍ଠି ଅଛି
ସେ ଶୁଣୁ ।

୪୪ ଆଉ କେହି କ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ପୋତା ଧନ ଦେଖିଲେ ତାହା ଗୁପ୍ତ କରି ରଖଇ,
ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ଆନନ୍ଦରେ ଯାଇ ଆପଣାର ସବୁସ୍ବ ବିକି ସେ କ୍ଷେତ୍ରକୁ କିଣଇ,
ଏମନ୍ତ ଧନର ସଦୃଶ ସ୍ବର୍ଗର ରାଜ୍ୟ ।

୪୫ ଆଉ ଯେ କୌଣସି ଏକ ବଣିଆ ଦବ୍ୟ ମୁକ୍ତା ଅନ୍ୱେଷଣ କରୁ, ଏକ ମହାମୂଲ୍ୟ
୪୬ ମୁକ୍ତା ଦେଖି ଆପଣାର ସବୁସ୍ବ ବିକି ତାହା କିଣଇ, ତାହାର ସଦୃଶ ସ୍ବର୍ଗର ରାଜ୍ୟ ।

୪୭ ପୁନର୍ବାର ସ୍ବର୍ଗର ରାଜ୍ୟ ସମୁଦ୍ରରେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ସବୁ ପ୍ରକାର ସଂଗ୍ରହକାନ୍ତ ଏକ
୪୮ ଜାଲର ସଦୃଶ । ସେ ଜାଲ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ଲୋକମାନେ ଯେମନ୍ତ କୂଳରେ ତାହା

ଓଟାଇ ନେଇ ବସି ଭଲ, ସାଉଣ୍ଡି କରି ପାଟରେ ରଖନ୍ତି, ମନ ସବୁ ପକାଇ
୪୯ ଦିଅନ୍ତି, ତେମନ୍ତ ଜଗତର ଶେଷରେ ହେବ । ଯେହେତୁ ସ୍ବର୍ଗର ଦୂତଗଣ ଆସି

ଧାର୍ମିକ ଲୋକମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ପାପିମାନଙ୍କୁ ଭିନ୍ନ କରି ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡରେ ପକା-
୫୦ ଇବେ; ସେଠାରେ ରୋଦନ ଓ ଦନ୍ତର କିଛିମିତି ହେବ ।

୫୧ ଯାଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ଏହି ସବୁ ପ୍ରସଙ୍ଗ ବୁଝିଲ?
୫୨ ତହିଁରେ ସେମାନେ କହିଲେ, ହଁ ପ୍ରଭୁ । ତେବେ ସେ କହିଲେ, ଯେମନ୍ତ କୌ-

ଣସି ଗୃହସ୍ଥ ଆପଣା ଭଣ୍ଡାରର ନୂଆ ଓ ପୁରୁଣା ସାମଗ୍ରୀ ବାହାର କରଇ, ତେ-
ମନ୍ତ ସ୍ବର୍ଗରାଜ୍ୟ ବିଷୟରେ ସୁଶିକ୍ଷିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପଦେଶକ ହୁଅଇ । ଯାଣୁ ଏହି
ସବୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କଥା ସମାପ୍ତ କରି ସେ ସ୍ଥାନର ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ ।

୫୩ ଏଥୁଅନନ୍ତରେ ଯାଣୁ ସ୍ବଦେଶରେ ଆସି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭଜନାଳୟରେ ଉପ-
୫୪ ଦେଶ ଦେଲେ । ତହିଁରେ ସେମାନେ ତମଲୁତ ହୋଇ କହିଲେ, ଏହାର ଏମନ୍ତ

୫୫ ଜ୍ଞାନ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକ୍ରିୟା କେଉଁଠାରୁ ହେଲା? ଏ କି ସୁନ୍ଦରର ପୁଅ ନୋହେ?
ପୁଣି ଏହାର ମାତାର ନାମ କି ମାରିୟା ନୋହେ? ଯାକୁବ, ଯୁସୁଫ, ଶିମୋନ,

୫୬ ସିନ୍ଦ୍ରଦା, ଏ ସବୁ କି ଏହାର ଭଉଁମାନେ ନୁହନ୍ତି? ଆଉ ଏହାର ଭଉଁଣୀମାନେ କି
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ନାହାନ୍ତି? ତେବେ ଏହି ସବୁ ଏ କେଉଁଠାରୁ ପାଇଲା?

୫୭ ଏତ୍ତେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରତି ବିରକ୍ତ ହେଲେ । ତହିଁରେ ଯାଣୁ ସେମା-
ନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆପଣାର ଦେଶ ଓ ଆପଣାର ପରିବାର ଛାଡ଼ି ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ତ୍ରା

୫୮ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ବର୍ଜିତ ନୁହଇ । ଏଣୁ ସେମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ବାସ ସକାଶେ ସେଠାରେ ସେ
ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ ନ କଲେ ॥

୧୪ ପଦ୍ୟ ।

ସେ ସମୟରେ ହେବେଦ ରଜା ଯାଶୁର ସୁଖ୍ୟାତି ଶୁଣି ଆପଣାର ଦାସଗଣକୁ
 କହିଲେ, ଏହି ଜନ ଯୋହନ ତୁବକ ହେବ; ସେ ମୃତ୍ୟୁର ଉଠିଅଛି, ଏନିମନ୍ତେ
 ତାହାଙ୍କଠାରୁ ଏଋଷ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ଭୂ। ପ୍ରକାଶ ହେଉଅଛି । ପୂର୍ବେ ହେବେଦ ଆପଣା
 ଭାର୍ଯ୍ୟ ଫିଲିପର ସ୍ତ୍ରୀ ହେବେଦୟାର ଲଗି ଯୋହନକୁ ଧରି ବ୍ରଜନ କର ବନ୍ଦ୍ୟରେ
 ପକାଇଥିଲ । ଯେହେତୁ ଯୋହନ କହିଥିଲ, ଏହାକୁ ରଖିବାର ତୁମ୍ଭର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
 ନୋହେ । ଏନିମନ୍ତେ ରଜା ତାହାକୁ ବଧ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲ, ମାତ୍ର
 ସେ ଲେକମାନଙ୍କୁ ଭୟ କଲ; ଯେହେତୁ ସମସ୍ତେ ଯୋହନକୁ ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ତା
 କର ମାନନ୍ତେ । ପୁଣି ହେବେଦର ଜନ୍ମଦିନର ଉତ୍ସବ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ ହେ-
 ବେଦୟାର କନ୍ୟା ସେମାନଙ୍କର ଶ୍ରମରେ ନୃତ୍ୟ କର ହେବେଦର ଭୁକ୍ତି ଜନ୍ମା-
 ଲଲ । ତେଣୁ ରଜା ରାଣ କର ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲ, ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ମାଗ, ଆମ୍ଭେ ତାହାର
 ଦେବା । ଏଥିରେ ସେ କନ୍ୟା ଆପଣା ମାତାର ଶିଷାନୁସାରେ କହିଲ, ଯୋହନ
 ତୁବକର ମୁଣ୍ଡ ପାଦରେ କର ଆମ୍ଭକୁ ଦିଅ । ଏ କଥା ଶୁଣି ରଜା ଶୋକାନ୍ବିତ
 ହେଲ, ତଥାପି ଭୋଜନ ଆସନସ୍ଥ ସର୍ଜିମାନଙ୍କର ଓ ନିଜ ରାଣର ସକାଶେ ତାହା
 ଦେବାକୁ ଆଜ୍ଞା କଲ । ଏନିମନ୍ତେ ବନ୍ଦ୍ୟରରେ ଲେକକୁ ପଠାଇ ଯୋହନର
 ମୁଣ୍ଡ ଛେଦନ କରାଇ ତାହା ଥାଲିରେ ଅଖାଇ ସେ କନ୍ୟାକୁ ଦେଲ; ପୁଣି
 ସେ ତାହା ଆପଣା ମାତାର ପାଖକୁ ନେଇ ଗଲ । ଅନନ୍ତରେ ଯୋହନର ଶିଷ୍ୟ-
 ଗଣ ଆସି ଶବ ଘେନି ଯାଇ କବର ଦେଲେ, ପୁଣି ଯାଶୁର କତିକୁ ଯାଇ ସମ୍ପାଦ
 କହିଲେ । ଯାଶୁ ଏହା ଶୁଣି ନାବରେ ଏକାକୀ ନିର୍ଜନ ସ୍ଥାନକୁ ଗମନ କଲେ;
 ପୁଣି ଲେକମାନେ ତାହା ଶୁଣି ନାନା ନଗରଠାରୁ ଆସି ପାଦଗତରେ ତାହାଙ୍କ
 ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ଗମନ କଲେ । ତେବେ ଯାଶୁ ବାହାରେ ଆସି ବହୁତ ଲେକମାନଙ୍କୁ
 ଦେଖି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତି କରୁଣାୟୁକ୍ତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କର ପୀଡ଼ିତ ଲେକ
 ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କଲେ । ପୁଣି ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ଶିଷ୍ୟଗଣ ତାହାଙ୍କର
 ନିକଟରେ ଆସି କହିଲେ, ଏହି ନିର୍ଜନ ସ୍ଥାନ ପୁଣି ବେଳ ଅବସାନ; ଏନିମନ୍ତେ
 ଲେକମାନେ ଯେମନ୍ତ ଗ୍ରାମେ ଯାଇ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ କିଣିବେ,
 ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବଦାୟ କରନ୍ତୁ । ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏମାନଙ୍କର
 ଯିବାର ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୋଜନ କରାଅ । ତହିଁରେ
 ସେମାନେ କହିଲେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏଠାରେ କେବଳ ପାଞ୍ଚ ରୋଟି ଓ ଦୁଇ
 ମାଛ ଅଛି । ସେ କହିଲେ, ତାହାର ଆମ୍ଭର ନିକଟକୁ ଆଣ । ଏଥିରେ ସେ
 ଲେକମାନଙ୍କୁ ଘାସର ଉପରେ ବସିବାକୁ ଆଜ୍ଞା କର ପାଞ୍ଚ ରୋଟି ଓ ଦୁଇ ମାଛ

ନେଇ ସ୍ବର୍ଗ ଆଡ଼େ ଅନାଇ ଆଶୀର୍ବାଦ କର ଭାଙ୍ଗି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ, ଓ
 ୧୦ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ । ତହିଁରେ ସମସ୍ତେ ଭୋଜନ କରି ତୃପ୍ତ
 ହୋଇଲେ, ପୁଣି ଭୋଜନର ଉତ୍ତରେ ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟ ସାଉଣ୍ଡି ବାର ଟୋକାଇ ପୁଣି କରି
 ୧୧ ଉଠାଇ ନେଲେ । ଏହି ଭୋକ୍ରାମାନେ ସ୍ତ୍ରୀ ବାଳକ ଛତା ପାଞ୍ଚ ହଜାର ପୁରୁଷ ଥିଲେ ।
 ୧୨ ତଦନନ୍ତରେ ଯୀଶୁ ଲୋକ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିଦାୟ କରିବାର ସମୟରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ
 ଏକ ନାବରେ ଚିଣି ଆପଣାର ଆଗେ ସେ ପାଉଁରେ ଯିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ।
 ୧୩ ପୁଣି ଲୋକ ସମସ୍ତେ ବିଦାୟ ହେଲେ ସେ ନିରୋଳରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାର ନିମନ୍ତେ
 ଏକ ପବନରେ ଗମନ କରି ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହିଠାରେ ଏକାକୀ ରହିଲେ ।
 ୧୪ ସେ ସମୟରେ ସମ୍ମୁଖ ବତାସି ଲାଗି ସମୁଦ୍ରର ମଧ୍ୟରେ ଲହରୀରେ ନାବ ଟଳି
 ୧୫ ହେଲା । ଯୀଶୁ ଚତୁର୍ଥ ପ୍ରହର ରାତିରେ ସମୁଦ୍ରର ଉପରେ ଗମନ କରି ସେମା-
 ୧୬ ନଙ୍କର ନିକଟକୁ ଗଲେ । ପୁଣି ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ଚାଲୁ
 ୧୭ ଦେଖି ବ୍ୟାକୁଳ ହୋଇ, ଏହି ଭୂତ ବୋଲି ଭୟରେ ତାଙ୍କ ଛାଡ଼ିଲେ । ତେଣୁ
 ୧୮ ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ସୁସ୍ଥିର ହୁଅ, ଏହି ଆମ୍ଭେ, ଭୟ ନ କର । ପିତର
 ପ୍ରଭୁତ୍ବ ଦେଇ କହିଲା, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଯେବେ ଆପଣ ଅଟନ୍ତି, ତେବେ ଆମ୍ଭକୁ
 ୧୯ ଆପଣଙ୍କର ନିକଟରେ ଜଳ ଉପରେ ଯିବାକୁ ଆଜ୍ଞା କରନ୍ତୁ । ତହିଁରେ ସେ
 କହିଲେ, ଆସ, ପୁଣି ପିତର ନୌକାର ଓହ୍ଲାଇ ଜଳର ଉପରେ ତାହାଙ୍କର
 ୨୦ ଆଡ଼େ ଗମନ କଲା । ମାତ୍ର ପ୍ରତୀତି ବାୟୁ ଦେଖି ସେ ଭୟର ଡୁବିବାକୁ ଲାଗିଲା ;
 ୨୧ ଏଣୁ ସେ ଉଚ୍ଛ୍ବସରେ ତାଙ୍କ କହିଲା, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭକୁ ରକ୍ଷା କର । ଯୀଶୁ
 ସେହିକ୍ଷଣି ହାତ ବଢାଇ ତାହାକୁ ଧରି କହିଲେ, ହେ ଅଳ୍ପବିଶ୍ବାସୀ, କିପରି ସନ୍ଦେହ
 ୨୨ କଲ ? ଏଥିରେ ସେମାନେ ନାବରେ ଆରୋହଣ କରନ୍ତେ ବତାସି ନିବୃତ୍ତ ହେଲା ।
 ୨୩ ତେଣୁ ନାବରେ ଥିବାର ଲୋକ ସବୁ ଆସି ତାହାଙ୍କୁ ପୂଜା କରି କହିଲେ, ନିତାନ୍ତ
 ଭୁଲ୍ଲେ ଈଶ୍ବରଙ୍କର କୁମର ।
 ୨୪ ତହିଁ ପାଉଁ ହୋଇ ସେମାନେ ଗିନେସରତ ନାମ ଦେଶରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ
 ୨୫ ସେଠାବର ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁର ପରିଚୟ ପାଇ ସେହି ଦେଶର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗେ
 ସମ୍ପାଦ ପଠାଇ ଯେତେ ପାଞ୍ଚିତ ଥିଲେ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କର ନିକଟକୁ ଅଣା-
 ୨୬ ଇଲେ । ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ବସ୍ତ୍ରର ଦଶମାଦି ସ୍ପର୍ଶ କରିବାକୁ ବିନତି କଲେ,
 ପୁଣି ଯେତେ ଲୋକ ଛୁଇଁଲେ, ତେତେକ ସୁସ୍ଥ ହେଲେ ।

୧୫ ପଦ୍ୟ ।

୧ ଏଥିଉତ୍ତର ଯିରୁଶାଲମର ଥୋକାୟେ ଅଧ୍ୟାପକ ଓ ପାରୁଶୀ ଯୀଶୁର ନିକ-
 ୨ ଟରେ ଆସି କହିଲେ, ତୁମ୍ଭର ଶିଷ୍ୟଗଣ ଅଧୁଆ ହାତରେ ଭୋଜନ କରି କିମନ୍ତେ

ପ୍ରାଣନମାନଙ୍କର ପୂଜାପର ଘାତର ଲଙ୍ଘନ କରୁଅଛନ୍ତି ? ସେ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ପୂଜାପର ଘାତରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଆଜ୍ଞା କିପରି ଲଙ୍ଘନ କର ? ଯେହେତୁ ଈଶ୍ଵର ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ପିତା ମାତାକୁ ସମ୍ମାନ କର,” ପୁଣି “ଯେଉଁଜନ ଆପଣା ପିତା ମାତାକୁ ନିନ୍ଦା କରଇ, ସେ ନିତାନ୍ତ ହତ ହେବ ।” ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ କହ, ଯେଉଁଜନ ଆପଣା ପିତା କି ମାତାକୁ ଏ କଥା କହଇ, ଆତ୍ମାର ଯାହା ତୁମ୍ଭକୁ ପ୍ରାପ୍ତବ୍ୟ, ତାହା ନିବେଦିତ ହୋଇଅଛି, ସେହିଜନ ଆପଣା ପିତା କି ମାତାକୁ ଆଉ ସମ୍ମାନ ନ କରବ । ଏହିଭାବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ପୂଜାପର ଘାତରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ଲଙ୍ଘନ କରୁଅଛ । ଆରେ କପଟି ସମସ୍ତେ, ଯିଶାୟା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବସ୍ତ୍ରରେ ଏହି ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟ ଭଲ କହିଅଛି, ଯଥା । “ଏମାନେ ଆପଣା ମୁଖରେ ଆତ୍ମର ନିକଟରେ ଆସି ଓଷ୍ଠାଧର ଦେଇ ଆତ୍ମର ଆଦର କରୁଅଛନ୍ତି, ମାତ୍ର ଏମାନଙ୍କର ଅନ୍ତଃକରଣ ଆତ୍ମାର ଦୂରେ ଥାଏ । ଏଣୁ ସେମାନେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ବ୍ୟତି ଆଜ୍ଞା ପରି ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ଆତ୍ମକୁ ବ୍ୟର୍ଥ ଭଜନା କରନ୍ତି ।”

ଯୀଶୁ ଲୋକସମୁହକୁ ଡାକି କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣି ବୁଝ । ମୁଖରେ ଯାହା ପ୍ରବେଶ ହୁଅଇ, ତାହା ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅପବିତ୍ର ନ କରଇ; ପୁଣି ମୁଖର ଯାହା ବାହାର ହୁଅଇ, ତାହାର ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅପବିତ୍ର କରଇ । ତେଣୁ ଶିଷ୍ୟଗଣ ଆସି ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏହି କଥା ଶୁଣି ଫାରୀସୀମାନେ ବିରକ୍ତ ହେଲେ, ଏହା କି ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି ? ସେ ଉତ୍ତର କଲେ, ଆତ୍ମର ସ୍ଵର୍ଗସ୍ଥ ପିତା ଯେତେ ପୁଅ ରୋପଣ କରି ନାହାନ୍ତି, ସେ ସବୁ ଉପୁଡ଼ା ଯିବେ । ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ ଦୟା, ସେମାନେ ନିଜରେ ଅନ୍ଧ ହୋଇ ଅନ୍ଧମାନଙ୍କର ପଥଦର୍ଶକ ହେଉଅଛନ୍ତି । ଯେବେ ଅନ୍ଧ ଅନ୍ଧକୁ ପଥ ଦେଖାଏ, ତେବେ ସେ ଦୃଢ଼ ଖାତରେ ପଡ଼ନ୍ତି । ତେତେବେଳେ ପିତର ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କଲ, ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ଦିଅ । ଯୀଶୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଅବୋଧ ଅଛ ? ଏହି କଥା କି ନ ବୁଝ ? ମୁଖରେ ଯାହା ପ୍ରବେଶ ହୁଅଇ, ତାହା ଉଦରେ ପଡ଼ି ବାହ୍ୟସ୍ଥାନରେ ନିର୍ଗତ ହୁଅଇ । ପୁଣି ମୁଖର ଯାହା ନିର୍ଗତ ହୁଅଇ, ତାହା ଅନ୍ତଃକରଣର ବାହାର ହେବାର ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅପବିତ୍ର କରଇ । ଯେହେତୁ ଅନ୍ତଃକରଣର କୁଚିନ୍ତା, ନରହତ୍ୟା, ପରଦାର, ବେଶ୍ୟାଗମନ, ଚୋର, ମିଥ୍ୟାସାକ୍ଷ୍ୟ, ଈଶ୍ଵରନିନ୍ଦା, ଏ ସମସ୍ତ ବାହାର ହୁଅଇ । ଆଉ ଏ ସମସ୍ତ କର୍ମ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅପବିତ୍ର କରଇ; ପୁଣି ଅଧିକାଂଶ ହାତରେ ଭୋଜନ କରିବାରେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅପବିତ୍ର ନ କରଇ ।

ଅନନ୍ତରେ ଯୀଶୁ ସେ ସ୍ଥାନରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରି ସୋର ଓ ସୀଦୋନ ନଗରର ସୀମାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । ତହିଁରେ ସେ ସୀମାର ଏକ କିଶାନୀୟ ସ୍ତ୍ରୀ ଆସି

ତାହାକୁ ତାକି କହିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଦାଉଦର ସନ୍ତାନ, ମୋର କନ୍ୟା ଭୂତପ୍ରସା
 ୩ ହୋଇ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଳେଶ ପାଉଅଛି; ମୋତେ ଦୟା କର । ପୁଣି ଯାଶୁ ତାହାକୁ
 କୌଣସି ଉତ୍ତର ନ ଦେଲେ; ତହିଁରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଆସି ତାହାକୁ ନିବେଦନ
 କଲେ, ଏହି ସ୍ତ୍ରୀ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପଶ୍ଚାତ୍ତ ତକାପାତ ଆସୁଅଛି, ଏହାକୁ ବିଦାୟ
 ୪ କର । ସେ ଉତ୍ତର କଲେ, ଇଶ୍ରାଏେଲ ଗୋଦର ହଜା ମେଷ ବନ୍ଧୁ ଆଉ କା-
 ୫ ହାରଠାରେ ଆମ୍ଭେ ପ୍ରେରତ ନୋହି । ତହିଁରେ ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ଆସି ତାହାକୁ ପ୍ରଣାମ
 ୬ କରି କହିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ମୋତେ ଉପକାର କର । ସେ ଉତ୍ତର କଲେ, ବାଲକ-
 ମାନଙ୍କର ଆହାର ନେଇ କୁକୁରମାନଙ୍କ କିତରେ ପକାଇବାକୁ ଉଚିତ ନୁହଇ ।
 ୭ ସେ ପୁଣି କହିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ସେ ସତ୍ୟ, ତଥାପି ପ୍ରଭୁର ମେଜର ଯେ ଅଇଣ୍ଡା
 ୮ ପଡ଼ୁ ଥାଏ, ତାହା କୁକୁରମାନେ ଖାଆନ୍ତି । ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ହେ ନାହି,
 ତୁମ୍ଭର ବଡ଼ ବିଶ୍ୱାସ, ତୁମ୍ଭର ମନବାଞ୍ଛା ସିଦ୍ଧ ହେଉ, ତହିଁରେ ସେହି ଦଣ୍ଡରେ
 ତାହାର କନ୍ୟା ସୁସ୍ଥା ହେଲ ।

୯ ତଦନନ୍ତରେ ଯାଶୁ ସେଠାର ଚାଲି ଯାଇ ଗାଲିଲୀ ଦେଶର ସମୁଦ୍ର ପାଖକୁ
 ୧୦ ଆସି ପଦ୍ମତାରେହଣ କରି ବସିଲେ । ଏଥିରେ ବଡ଼ ଜନତା ଅନେକ ଶ୍ରେଷ୍ଠା
 ଅଳ୍ପ ଘୁଙ୍ଗା ନୁଲ ଲେକକୁ ସଙ୍ଗେ ନେଇ ଯାଶୁର ନିକଟରେ ଆସି ତାହାଙ୍କର
 ୧୧ ଚରଣରେ ସେମାନଙ୍କୁ ରଖିଲେ; ପୁଣି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କଲେ । ତହିଁରେ
 ଘୁଙ୍ଗା କଥା କହନ୍ତି, ନୁଲ ସୁସ୍ଥ ହୁଅନ୍ତି, ନେଙ୍ଗତା ଚାଲନ୍ତି, ଅଳ୍ପ ଦର୍ଶନ କରନ୍ତି,
 ଏହି ସମସ୍ତ ଦେଖି ଲେକମାନେ ମେହାର ଜ୍ଞାନରେ ଇଶ୍ରାଏେଲର ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ
 ଧନ୍ୟବାଦ କଲେ ।

୧୨ ତେବେ ଯାଶୁ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତାକି କହିଲେ, ଏହି ଜନତାର ପ୍ରତି
 ଆତ୍ମର ଦୟା ଜନ୍ମଇ; ଯେଣୁ ଏମାନେ ତିନି ଦିନ ଆତ୍ମର ସଙ୍ଗେ ଅଛନ୍ତି, ଓ
 ଏମାନଙ୍କଠାରେ କିଛି ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ନାହିଁ । ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପବାସରେ
 ୩ ବିଦାୟ ନ କରିବା, ପଛେ ବାଟରେ ସେମାନେ କ୍ଳାନ୍ତ ହୁଅନ୍ତି । ତେଣୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ
 କହିଲେ, ଏହି ନିର୍ଜନ ସ୍ଥାନରେ ଏତେ ଲେକକୁ ଡ଼େସ୍ କରିବାକୁ କେଉଁଠାର
 ୪ ଆହାର ପାଇବା? ଯାଶୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ କେତେ ରୋଟି ଅଛି?
 ୫ ସେମାନେ କହିଲେ, ସାତ ରୋଟି ଆଉ କିଛି କ୍ଷୁଦ୍ର ମାଛ ଅଛି । ତେଣୁ ସେ
 ୬ ଲେକସମୂହକୁ ଭୂମିରେ ବସିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ସେହି ସାତ ରୋଟି ଓ ମାଛ
 ଦେଇ ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ଗ୍ରୀବ କରି ଭାଙ୍ଗି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦିଅନ୍ତେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଲେକ-
 ୭ ମାନଙ୍କୁ ପରିବେଷଣ କଲେ । ତହିଁରେ ସମସ୍ତେ ଖାଇ ଡ଼େସ୍ ହେଲାଉତ୍ତରେ ସେ-
 ୮ ମାନେ ଖାଦ୍ୟର ଅଇଣ୍ଡାରେ ସାତ ଟୋକାଇ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ନେଇ ଗଲେ । ଏହି
 ୯ ଭେଜନକାଣ୍ଡ ସ୍ତ୍ରୀ ବାଲକ ଶୁଣି ପ୍ରାୟ ଚାରି ହଜାର ପୁରୁଷ ଥିଲେ । ଯାଶୁ

ଲେକସମୂହକୁ ବିଦ୍ୟାୟ କଲ୍ଲଭରେ ନାବରେ ଚଢ଼ି ମଗ୍ଦଲ ଦେଶର ସୀମାରେ ଆସିଲେ ॥

୧୭ ପଦ ।

ସେଠାରେ ଫାର୍‌ଶିମାନେ ଓ ସାଦୁକ୍‌ମାନେ ଆସି ତାହାଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା ନେ-
ବାର ନିମନ୍ତେ ଆକାଶରେ କୌଣସି ଚିହ୍ନ ଦେଖାଇବାକୁ ମାଗିଲେ । ତହିଁରେ
ସେ ଉତ୍ତର କଲେ, ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳେ ଆକାଶର ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ
ବୋଲ, କାଲି ନିର୍ମଳ ଦିନ ହେବ; ପୁଣି ପ୍ରାତଃକାଳେ ଆକାଶର ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ଓ
ମଳିଣ ହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବୋଲ, ଆଜି ହତ ହେବ । ହେ କଥଟିମାନେ,
ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ଚିହ୍ନ ଯେବେ ବୁଝିବାକୁ ପାର, ତେବେ ସମୟର ଲକ୍ଷଣ କିପରି ନ
ବୁଝି? ଏହି କାଳର ଦୁଷ୍ଟ ଓ ବ୍ୟଭିଚାର ବଂଶ ଏକ ଚିହ୍ନ ଚାହାନ୍ତି, ପୁଣି ସେମା-
ନଙ୍କୁ ଯୁନସ ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ତ୍ରର ଚିହ୍ନ ବିନ୍ଦୁ ଆଉ କୌଣସି ଚିହ୍ନ ଦେଖା ନ ଯିବ ।
ଏଥିରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ ।

ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ଆନ ପାତ୍ରରେ ଯିବା ସମୟରେ ରୋଷି ଆଣିବାକୁ
ପାସୋଇଥିଲେ । ଏଥିରେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଫାର୍‌ଶି ଓ ସାଦୁକ୍‌-
ମାନଙ୍କର ତାତ୍ତ୍ୱ ସାବଧାନ ଓ ସତର୍କ ହୋଇ ଥାଅ । ତେଣୁ ସେମାନେ ଏକକୁ-
ଆରେକ ବିଚାର କରି କହିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ରୋଷି ଆଣିବାକୁ ପାସୋଇଲୁଁ,
ଏଥିପାଇଁ ସେ ଏହା କହୁଅଛନ୍ତି । ଯୀଶୁ ତାହା ବୁଝି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ
ଅଳ୍ପବିଶ୍ୱାସୀ ସମସ୍ତେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ରୋଷି ନ ଆଣିବାର କିପରି ଏମନ୍ତ ବିବେଚନା
କରୁଅଛ? କି ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ବୁଝି ନାହିଁ? ପାଞ୍ଚ ରୋଷିରେ ପାଞ୍ଚ ହଜାର
ଲେକେ ଖାଇଲେ ଅବଶେଷ କେତେ ଟୋକାଇ ଉଠାଇ ନେଲ? ପୁଣି ସାତ
ରୋଷିରେ ଚାରି ହଜାର ଲେକେ ଖାଇଲେ କେତେ ଟୋକାଇ ଉଠାଇ ନେଲ,
ଏହା କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମନରେ ନ ପଡ଼ଇ? ଏନିମନ୍ତେ ଫାର୍‌ଶି ଓ ସାଦୁକ୍‌-
ମାନଙ୍କର ତାତ୍ତ୍ୱ ସାବଧାନ ଥାଅ, ଏ କଥା ଆମ୍ଭେ ରୋଷିର ବିଷୟରେ କହି
ନାହିଁ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ କିପରି ନ ବୁଝି? ତେବେବେଳେ ରୋଷିର ତାତ୍ତ୍ୱ
ବିଷୟରେ ସେ ନ କହି ଫାର୍‌ଶି ଓ ସାଦୁକ୍‌ମାନଙ୍କର ଉପଦେଶର ବିଷୟରେ
ସାବଧାନ ହେବାକୁ କହିଲେ, ସେମାନେ ଏହା ବୁଝିଲେ ।

ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯୀଶୁ କାର୍ଯ୍ୟସମ୍ପାଦି ଫିଲିପୀର ସୀମାରେ ଆସି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରୀ-
କ୍ଷିତେ, ମନୁଷ୍ୟର ପୁଣି ଯେ ଆମ୍ଭେ, ଆମ୍ଭେ କେ, ଏବିଷୟରେ ଲେକମାନେ କି
ବୋଲନ୍ତି? ସେମାନେ ବୋଲିଲେ, କେହି, ବୋଲନ୍ତି, ଯୋହନ ଡୁବକ;
କେହି, ବୋଲନ୍ତି, ଏଲ୍ଲାସ୍, ଆଉ କେହି, ଯିହମିୟ୍ ଅବା କୌଣସି ଭବିଷ୍ୟତ-

୫ ବକ୍ତା ବୋଲନ୍ତି । ପୁଣି ସେ ପଚାରିଲେ, ଆମ୍ଭେ କେ, ଏବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ
 ୬ କି ବୋଲ? ଶିମୋନ ପିତର ଉତ୍ତର କଲ, ତୁମ୍ଭେ ଅମର ଈଶ୍ବରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଗ୍ରୀଷ୍ମ
 ୭ ଅଟ । ତହିଁରେ ଯୀଶୁ କହିଲେ, ହେ ମୁନସର ପୁତ୍ର ଶିମୋନ, ତୁମ୍ଭେ ଧନ୍ୟ,
 ଯେହେତୁ କୌଣସି ଦେହବନ୍ତ ଏହା ପ୍ରକାଶ କରି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭର ସ୍ବର୍ଗସ୍ଥ
 ପିତା ତୁମ୍ଭର ପ୍ରତି ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି । ଆମ୍ଭର ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଅଛୁଁ, ତୁମ୍ଭେ
 ପିତର (ଅର୍ଥାତ୍ ପଥର) ଅଟ, ପୁଣି ଏହି ପଥରର ଉପରେ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ମଣ୍ଡଳୀ
 ନିର୍ମାଣ କରିବା, ତହିଁରେ ନରକର ବଳ ତାହାକୁ ପରାଜୟ କରିବାକୁ ନ ପାରିବ ।
 ୮ ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ସ୍ବର୍ଗରାଜ୍ୟର ଚାବି ଦେବା; ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ପୃଥିବୀରେ
 ବନ୍ଦ କରିବ, ତାହା ସ୍ବର୍ଗରେ ବନ୍ଦ ହେବ; ପୁଣି ଯାହା ପୃଥିବୀରେ ମୁକ୍ତ କରିବ,
 ୯ ତାହା ସ୍ବର୍ଗରେ ମୁକ୍ତ ହେବ । ଏଥିଉତ୍ତର ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ଆମ୍ଭେ
 ଯେ ଗ୍ରୀଷ୍ମ [ଯୀଶୁ] ଅଛୁଁ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହାକୁ ନ କହ ।

୧୦ ଆଉ ଆମ୍ଭକୁ ଯିରୁଶାଲମରେ ଯିବାକୁ, ପୁଣି ପ୍ରାଚୀନ ଲୋକ ଓ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ
 ଓ ଅଧ୍ୟାପକମାନଙ୍କର ନିକଟେ ଅନେକ ଯତ୍ନଶୀଳ ଭୋଗ କରିବାକୁ ହେବ,
 ପୁଣି ସେମାନଙ୍କର ଦ୍ବାରା ହତ ହେବାକୁ ହେବ, ଆଉ ତୃତୀୟ ଦିବସରେ ଉତ୍ଥାନ
 କରିବାକୁ ହେବ, ଏହି ବିଷୟରେ ଯୀଶୁ ସେ ସମୟାବସ୍ଥା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ-
 ୧୧ ବାକୁ ଲାଗିଲେ । ତେଣୁ ପିତର ତାହାଙ୍କର ହସ୍ତ ଧରି ଅନୁରୋଧ କରି କହିଲ,
 ହେ ପ୍ରଭୁ, ଏହି ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଦୂରେ ଥାଉ, ଏପରି ତୁମ୍ଭକୁ କେବେହେଁ ନ ଘଟୁ ।
 ୧୨ ପୁଣି ସେ ମୁଖ ଫେରାଇ ପିତରକୁ କହିଲେ, ହେ ବଦ୍ଧକାଶୀ, ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରୁ ଦୂର
 ହୁଅ, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ପ୍ରତିବାଧକ ହେଉଅଛୁ; ଈଶ୍ବରର ବିଷୟରେ ନାହିଁ ମନୁ-
 ୧୩ ଷ୍ୟର ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭର ଚିନ୍ତା ଅଛି ।

୪ ତହିଁ ଯୀଶୁ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, କେହି ଯେବେ ଆମ୍ଭର ପଶ୍ଚାତ୍ତ
 ଆସିବାକୁ ବାଞ୍ଛା କରଇ, ତେବେ ସେ ଆପଣାକୁ ଦମନ କର, ପୁଣି ଆପଣାର
 ୫ କ୍ରୁଣ ନେଇ ଆମ୍ଭର ପଶ୍ଚାତ୍ତ ଆସୁ । ଯେହେତୁ ଯେ କେହି ଆପଣାର ପ୍ରାଣ
 ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରଇ, ସେ ତାହା ହରାଇବ; ପୁଣି ଯେ କେହି ଆମ୍ଭର
 ୬ ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ପ୍ରାଣ ହରାଇବ, ସେ ତାହା ପାଇବ । ମନୁଷ୍ୟ ଯେବେ ସମୁଦାୟ
 ପୃଥିବୀ ପାଇଁ ଆପଣା ପ୍ରାଣ ହରାଏ, ତେବେ ତାହାର କି ଲାଭ? କିଏବା ମନୁଷ୍ୟ
 ୭ ଆପଣା ପ୍ରାଣର ବଦଳେ କି ଦେବାକୁ ପାରଇ? ଯେହେତୁ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଆପଣା
 ପିତାର ଐଶ୍ବର୍ଯ୍ୟରେ ଦୂରଗଣର ସଙ୍ଗେ ଆସି ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଆପଣା ଯିମ୍ବା-
 ୮ ନୁସାରେ ଫଳ ଦେବେ । ଆମ୍ଭେ ସତ୍ୟ ବୋଲି, ମନୁଷ୍ୟର ପୁତ୍ରକୁ ଆପଣା ରାଜ୍ୟ-
 ରେ ଆସନ୍ତା ନ ଦେଖିଲେ ଏଠାରେ ଠିକ୍ ହେବାର ଥୋକାୟେ ଲୋକ ମୃତ୍ୟୁର
 ଆସ୍ବାଦ ନ ପାଇବେ ॥

୧୭ ପଦ ।

ଛଅ ଦିନର ଉତ୍ତରେ ଯୀଶୁ ପିତରକୁ ଯାକ୍ବବକୁ ଓ ତାହାର ଭାଇ ଯୋ-
ହନକୁ ସଙ୍ଗେ ନେଇ ଏକ ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତର ନିର୍ଜ୍ଜନ ସ୍ଥାନରେ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କର
ସାକ୍ଷାତରେ ଅନ୍ୟମୁହିଁ ଧାରଣା କଲେ । ତହିଁରେ ତାହାଙ୍କ ମୁଖ ସୂର୍ଯ୍ୟର ପରି
ତେଜୋମୟ ଓ ତାହାଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର ଦୀପ୍ତିର ପ୍ରାୟେ ଶୁକ୍ଳବର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । ପୁଣି ମୋଶା
ଓ ଏଲ୍‌ୟା ତାହାଙ୍କର ସଙ୍ଗେ କଥୋପକଥନ କରୁ, ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଦର୍ଶନ
ଦେଲେ । ଏଥିରେ ପିତର ଯୀଶୁକୁ କହିଲା, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏ ସ୍ଥାନ-
ରେ ରହିବାର ଭଲ; ଆପଣଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ହେଲେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣଙ୍କର ପାଇଁ
ଏକ, ଓ ମୋଶାର ପାଇଁ ଏକ, ଓ ଏଲ୍‌ୟାର ପାଇଁ ଏକ, ଏମନ୍ତ ଚିନିଟା ତମ୍ଭ
ନିର୍ମାଣ କରି । ଏହି କଥା କହିବାର ସମୟରେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ମେଘ ସେମାନଙ୍କୁ ଶ୍ଚୟା
କଲା, ପୁଣି ମେଘରୁ ଏହି ଆକାଶବାଣୀ ବାହାରିଲା, ‘ଏହି ଆମ୍ଭର ପ୍ରିୟ ପୁତ୍ର,
ଏହାଙ୍କଠାରେ ଆମ୍ଭର ପରମ ସନ୍ତୋଷ, ଏହାଙ୍କର କଥାରେ ମନୋଯୋଗ କର ।’
ଏହି କଥା ଶୁଣିବାମାତ୍ରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଉବୁଡ଼ି ହୋଇ ପଡ଼ି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟମୁକ୍ତ
ହେଲେ । ଏଣୁ ଯୀଶୁ ଆସି ସେମାନଙ୍କର ଗାତ ଛୁଇଁ କହିଲେ, ଉଠ, ଭୟ ନ
କର । ଏଥିରେ ସେମାନେ ଆସି ମେଲି ଯୀଶୁ ବନ୍ଧୁ ଆଉ କାହାକୁ ଦେଖିଲେ
ନାହିଁ ।

ତଦନନ୍ତରେ ପର୍ବତର ଓହ୍ଲାଇବାର ସମୟରେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା
କଲେ, ଯାବତ୍ତ ମୃତ୍ୟୁର ମନୁଷ୍ୟର ପୁତ୍ର ଉତ୍ଥାନ ନ ହୁଅଇ, ତାବତ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ
ଏହି ଦର୍ଶନର କଥା କାହାକୁ ନ କହ । ତେବେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ୧୦
ପ୍ରଥମରେ ଏଲ୍‌ୟାର ଆଗମନ ହେବ, ଅଧ୍ୟାପକମାନେ ଏକଥା କିମିମନ୍ତେ ବୋ-
ଲନ୍ତି? ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, ଏଲ୍‌ୟା ପ୍ରଥମେ ଆସି ସମସ୍ତ ବିଷୟର ସାଧନ
କରିବ, ଏହି କଥା ନିଶ୍ଚୟ । ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହି, ଏଲ୍‌ୟା ଆସି ଯାଇ- ୧୧
ଅଛି, ଓ ସେମାନେ ତାହାକୁ ନ ଚିହ୍ନି ତାହାର ପ୍ରତି ଆପଣାମାନଙ୍କର ଇଚ୍ଛାନୁ-
ସାରେ ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି । ଆଉ ସେମାନଙ୍କଠାର ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରକୁ ସେତେପେ
ଦୁଃଖଭୋଗ କରିବାକୁ ହେବ । ତେବେ ସେ ଯୋହନ ଡୁବକ ବିଷୟରେ ଏହି ୧୨
କଥା କହିଲେ, ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ଏହା ବୁଝିଲେ ।

ସେମାନେ ଲୋକସମୂହର ନିକଟରେ ଅଲ୍‌ଲଭରେ ଏକ ଜଣ ଯୀଶୁର ନି- ୧୪
କଟରେ ଆସି ଆଶୁ ପାଡ଼ି କହିଲା, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭର ପୁତ୍ରକୁ ଦୟା କର; ସେ ମୃଗୀ- ୧୫
ରୋଗରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟଥିତ ହୋଇ ଥରକୁଥର ଅଗ୍ନିରେ ଓ ଥରକୁଥର ଜଳ-
ରେ ପଡ଼ଇ । ତହିଁରେ ଆପଣଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ତାହାକୁ ଆଣିଥିଲୁ; ୧୬

୧ ପୁଣି ସେମାନେ ସୁସ୍ଥ କର ନ ପାରିଲେ । ଯାଣୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ଆରେ ଅବ-
ଶ୍ୟାସି ଓ ବିପଥଗାମି ବଣ, ଆଉ କେତେକାଳ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କିଭାବେ ଥିବା?
ଆଉ କେତେକାଳ ଅବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମ୍ଭାଳିବା? ତାହାକୁ ଏଠାରେ ଆମ୍ଭର
ପାଖକୁ ଆଣ । ଏଥିରେ ଯାଣୁ ଭୂତକୁ ଧମକାଇଲେ ସେ ତାହାଠାରୁ ଛାଡ଼ି ଯାଇ
୨ ସେହିକ୍ଷଣରେ ବାଳକ ସୁସ୍ଥ ହେଲା । ଅନନ୍ତରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଗୁପ୍ତରେ ଯାଣୁର
ନିକଟରେ ଆସି କହିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ କିପରି ସେ ଭୂତକୁ ଛୁଡ଼ାଇବାକୁ ନ ପା-
୦ ରିଲୁ? ଯାଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ୱାସ ସକାଶେ । ଆମ୍ଭେ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି, ଯେବେ ଏକ ସୋରଷର ପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ
ହୋଏ, ତେବେ ଏ ପଦକୁ ‘ଏହିସ୍ଥାନର ସେ ସ୍ଥାନକୁ ଚାଲ,’ ବୋଲିଲେ ତାହା
୨ ସେହିକ୍ଷଣି ଚାଲିବ; ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅସାଧ୍ୟ କର୍ମ କିଛିହିଁ ନୋହିବ । ପୁଣି
ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ଉପବାସ ବନ୍ଧୁ ଏପ୍ରକାର ଭୂତ ଛୁଡ଼ା ନ ଯାଏ ।

୩ ଅନନ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କର ଗାଲିଲ୍ଲୀ ଦେଶରେ ଭ୍ରମଣ କରୁବାର ସମୟରେ
ଯାଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମନୁଷ୍ୟର ପୁଅ ଲୋକମାନଙ୍କର ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ
ହେବେ, ପୁଣି ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହତ ହୋଇ ଦୃଢ଼ାୟୁ ଦବସରେ ଉତ୍ଥାପିତ
ହେବେ । ତହିଁରେ ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ହେଲେ ।

୪ ଏଥିଁ ସେମାନେ କଫର୍ନାହୁମରେ ପ୍ରବେଶିଲେ ଉତ୍ତର ଥୋକାସ୍ତେ ଜଣ କର-
ସମ୍ପାଦକ ପିତରକୁ ଆସି ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭ ଗୁରୁ କି ମନ୍ଦିର କର ନ ଦିଅନ୍ତି?
୫ ପିତର କହିଲା, ହଁ ଦିଅନ୍ତି । ତହିଁ ସେ ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ଆସନ୍ତେ ତାହାର କଥା
କହିବାର ପୂର୍ବେ ଯାଣୁ କହିଲେ, ହେ ଶିମୋନ, ପୃଥିବୀର ରାଜାମାନେ ଆପଣା
ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର କି ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କର, କାହାଠାରୁ କର ଓ ରାଜସ୍ୱ ଗ୍ରହଣ
କରନ୍ତି? ଏବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭର କି ବୋଧ ହୁଅଇ? ପିତର କହିଲା, ଅନ୍ୟ
୬ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ । ଯାଣୁ କହିଲେ, ତେବେ ସନ୍ତାନମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ହୁଅନ୍ତି ।
୭ ତଥାପି ଯେମନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ବରକ୍ର ନ କର, ଏହିନମନ୍ତେ ସମୁଦ୍ରର କୂଳରେ
ଯାଇ ବନଶୀ ପକାଅ, ତହିଁରେ ପ୍ରଥମରେ ଯେ ମାଛ ପଡ଼ିବ, ତାହା ଧରି ତାହାର
ମୁଣ୍ଡରେ ଏକ ତୋଳା ରୂପା ପାଇବ; ତାହା ନେଇ ଆମ୍ଭର ଓ ତୁମ୍ଭର ନିମନ୍ତେ
ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଅ ।

୧୮ ପଦ ।

୧ ସେହି ସମୟରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯାଣୁର ନିକଟରେ ଆସି ପଚାରିଲେ, ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟ
୨ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କେ? ତହିଁରେ ଯାଣୁ ଏକ ସାନ ବାଳକକୁ ଆପଣାର ନିକଟ-
୩ ରେ ତାଙ୍କ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ବସାଇ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ

ବୋଲି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନ ଫେରାଇ ସାନ ବାଳକମାନଙ୍କର ମତେ ନୋହିଲେ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ନ ପାରିବ । ଏଣୁ ଯେ କେହି ଏହି ସାନ ବାଳକର ସଦୃଶ ଆପଣାକୁ ନମ୍ର କରଇ, ସେ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ । ଆଉ ଯେ କେହି ଆତ୍ମର ନାମରେ ଏହିପରି ଏକ ସାନ ବାଳକକୁ ଗ୍ରହଣ କରଇ, ସେ ଆତ୍ମକୁ ଗ୍ରହଣ କରଇ । ପୁଣି ଆତ୍ମରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଏହି କ୍ଷୁଦ୍ର ପ୍ରାଣିମାନଙ୍କର ଜଣକର ବିଦ୍ୱା ଯେ ଜନ୍ମାୟେ, ତେବେ ତାହାର ଗଳାରେ ଚକି ବନ୍ଧା ହୋଇ ସମୁଦ୍ରର ଅଗାଧ ଜଳରେ ମଗ୍ନ ହେବାର ବରଞ୍ଚ ତାହାର ଭଲ ।

ବିଦ୍ୱା ସକାଶେ ଜଗତର ସନ୍ତାପ ହେବ । ବିଦ୍ୱା ଅବଶ୍ୟ ଜନ୍ମିବ, ପୁଣି ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ବିଦ୍ୱା ଜନ୍ମିବ, ତାହାର ସନ୍ତାପ ହେବ । ଏନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭର ହସ୍ତ କିଅବା ଚରଣ ଯେବେ ବାଧା ଜନ୍ମାୟେ, ତେବେ ତାହା ଛେଦନ କରି ଦୂରେ ପକାଅ ; ଯେହେତୁ ଦୁଇ ହସ୍ତ ଓ ଦୁଇ ଚରଣ ଥାଇ ଅନନ୍ତ ଅର୍ଗ୍ଗିରେ ପକାଇ ଦୟା ଯିବାର ବରଞ୍ଚ ନେଙ୍ଗିତା କିଅବା ନୁହଇ ହୋଇ ଜୀବନରେ ପ୍ରବେଶିବାର ତୁମ୍ଭର ଭଲ । ଆଉ ତୁମ୍ଭର ଚକ୍ଷୁ ଯେବେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ବାଧା ଜନ୍ମାୟେ, ତେବେ ସେ ଚକ୍ଷୁକୁ ଓପାଡ଼ି ଦୂରେ ପକାଅ ; ଯେହେତୁ ଦୁଇ ଚକ୍ଷୁ ଥାଇ ନରକାଗ୍ନିରେ ପକାଇ ଦୟା ଯିବାର ବରଞ୍ଚ ଏକ ଚକ୍ଷୁ ହୋଇ ଜୀବନରେ ପ୍ରବେଶିବାର ତୁମ୍ଭର ଭଲ । ଏନିମନ୍ତେ ସାବଧାନ, ଏହି କ୍ଷୁଦ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କର ଏକ ଜଣକୁ ଭୁଲ୍ଲେଖନ ନ କର ; ଯେହେତୁ ଆତ୍ମେ ସତ୍ୟ ବୋଲି, ସ୍ୱର୍ଗରେ ସେମାନଙ୍କର ଦୂତଗଣ ଆତ୍ମର ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତାର ମୁଖ ନିତ୍ୟ ଦର୍ଶନ କରନ୍ତି । ପୁଣି ଯେ, ହଜିଥିଲ, ତାହାର ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ମନୁଷ୍ୟର ପୁଅ ଆସିଅଛନ୍ତି । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏବିଷୟରେ କି ବିବେଚନା କର ? କୌଣସି ଜନର ଯେବେ ଏକ ଶତ୍ରୁ ମେଷ ଥାଏ, ଆଉ ତାହାର ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟାୟେ ହଜି ଗଲ, ତେବେ ସେ ଅନେଶ୍ୱରକୁ ଶୁଦ୍ଧ ପଦ୍ମରେ ଯାଇ ସେହି ହଜାମେଷର ଅନ୍ୱେଷଣ କି ନ କରଇ ? ଆଉ ଯେବେ ତାହା ପାୟେ, ତେବେ ଆତ୍ମେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି, ଯେଉଁ ଅନେଶ୍ୱର ହଜି ନ ଥିଲେ ସେ ସବୁଠାରୁ ଏହି ଗୋଟାକର ଲାଗି ଅଧିକ ଆନନ୍ଦ କରଇ । ସେତେପେ ଏହି କ୍ଷୁଦ୍ର ପ୍ରାଣିମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଯେ ଗୋଟାଏ ନଷ୍ଟ ହୁଅଇ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତାର ଏମନ୍ତ ଅଭିମତ ନୁହଇ ।

ଆଉ ଯଦ୍ୟପି ତୁମ୍ଭର ଭଲ ତୁମ୍ଭଠାରେ କୌଣସି ଦୋଷ କରଇ, ତେବେ ଯାଇ ତୁମ୍ଭେ ଓ ସେ କେବଳ ଦୁଇ ଜଣ ଥାଇ ସେ ବିଷୟରେ ତାହାକୁ ପ୍ରବୋଧ କରାଅ । ତହିଁରେ ଯେବେ ସେ ତୁମ୍ଭର କଥା ଶୁଣଇ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଭଲକୁ ପାଇଲ । ଯେବେ ନ ଶୁଣଇ, ତେବେ ଯେମନ୍ତ “ଦୁଇ ତିନି ସାକ୍ଷର ମୁଖର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାକ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ହୁଅଇ,” ଏଥିପାଇଁ ଆଉ ଦୁଇ ଏକ ଜଣକୁ

ସଙ୍ଗେ ଘେନି ଯାଅ । ସେ ଯେବେ ସେମାନଙ୍କର କଥା ଅମାନ୍ୟ କରଇ, ତେବେ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ତାହା କହି; ମାତ୍ର ଯେବେ ମଣ୍ଡଳୀର କଥା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରଇ, ତେବେ ସେ ତୁମ୍ଭର ନିକଟରେ ଦେବପୂଜକ ଓ ପାଷଣ ଲୋକର ସମାନ ହେବ । ଆମ୍ଭେ ସତ୍ୟ କହି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଯାହା ବନ କର, ତାହା ସ୍ବର୍ଗରେ ବନ ହେବ; ପୁଣି ପୃଥିବୀରେ ଯାହା ମୁକୁଳାରବ, ସ୍ବର୍ଗରେ ତାହା ମୁକୁଳା ଯିବ । ଆମ୍ଭର ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହି, ପୃଥିବୀରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦୁଇ ଜଣ ଏକ ମନରେ ଯେ କୌଣସି ବିଷୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରବ, ଆମ୍ଭର ସ୍ବର୍ଗସ୍ଥ ପିତା ଦ୍ବାରା ତାହା କରା ଯିବ । ଯେହେତୁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଦୁଇ ଜଣ ଆମ୍ଭର ନାମରେ ଏକତ୍ର ହୁଅନ୍ତି, ସେ ସ୍ଥାନରେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଅଛୁ ।

ତେବେ ପିତର ତାହାଙ୍କର ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲୁ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭର ଭାଇ ଆମ୍ଭଠାରେ ଦୋଷ କଲେ କେତେ ଥର କ୍ଷମା କରବା? କି ସାତ ଥର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ? ଯାଣୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭକୁ କେବଳ ସାତ ଥର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନ ବୋଲି, ପୁଣି ସବୁର ଗୁଣ ସାତ ଥର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ଏଣୁ ଆପଣା ଦାସଗଣର ସଙ୍ଗେ ଗଣତି କରବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ, ଏମନ୍ତ ଏକ ରାଜାର ତୁଲ୍ୟ ସ୍ବର୍ଗରାଜ୍ୟ । ସେ ଗଣତି ଆରମ୍ଭ କଲେ ଦଶ ସହସ୍ର ତୋତାର ରଣୀ ଏକ ଦାସ ତାହାର ନିକଟରେ ଅଣା ଗଲୁ । ତାହାର ପରଶୋଧ କରବାର କିଛିମାତ୍ର ନ ଥିବାରୁ ତାହାର ପ୍ରଭୁ ତାହାକୁ ଓ ତାହାର ସ୍ତ୍ରୀ ପିଲୁ ଆଦି ସବୁସବୁ ବିକ୍ରୟ କରି ପରଶୋଧ ନେବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ତେଣୁ ସେ ଦାସ ତାହାର ଚେରରେ ପଡ଼ି ପ୍ରଣାମ କରି କହିଲୁ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆପଣ ଧୀର ହେଲେ ଆମ୍ଭେ ସବୁ ପରଶୋଧ କରୁ । ଏଥିରେ ସେ ଦାସର ପ୍ରଭୁ ସଦୟ ହୋଇ ସବୁ ରଣ କ୍ଷମା କରି ତାହାକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଲୁ । ପୁଣି ସେ ଦାସ ବାହାରେ ଗଲୁତୁରେ ତାହାର ଶୟେ ସୂକା ଧାରୁଆ ଏକ ଜଣ ସହଦାସର ଦେଖା ପାଇଲେ, ସେ ତାହାକୁ ଧରି ତାହାର ଗଳା ଟିପି ଦେଇ କହିଲୁ, ଆମ୍ଭର ଯେ ପାଉନା, ତାହା ପରଶୋଧ କର । ତେଣୁ ତାହାର ସହଦାସ ତାହାର ଗୋଡ଼ତଳେ ପଡ଼ି ବନତି କରି କହିଲୁ, ତୁମ୍ଭେ ଧୀର ହେଲେ ଆମ୍ଭେ ସବୁ ପରଶୋଧ କରବା । ମାତ୍ର ସେ ତାହା କିଛି ନ ମାନି ଯେ ଯାୟେ ରଣ ପରଶୋଧ ନ କରଇ, ସେହି ଯାୟେ ତାହାକୁ କାରାଗାରରେ ପକାଇ ଦେଲା । ତାହାର ସଙ୍ଗି ଦାସମାନେ ଏହି କର୍ମ ଦେଖି ବଡ଼ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ଆପଣାମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁର ନିକଟେ ଯାଇ ଏହି ସବୁ କୁଣ୍ଡଳ ଜଣାଇଲେ । ଏଥିୁ ତାହାର ପ୍ରଭୁ ତାହାକୁ ଡକାଇ କହିଲୁ, ଆରେ ଦୁଃଖ ଦାସ, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ସେହି ସମସ୍ତ ରଣ କ୍ଷମା କଲୁ; ଏଣୁ ଯେଉଁଠି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦୟା କଲୁ, ସେଉଁଠି ଆପଣାର ସହଦାସର ପଡ଼ି ଦୟା କରି-

ବାର କି ତୁମ୍ଭର ଉଚିତ ନ ଥିଲା? ଏଥିରେ ତାହାର ପ୍ରଭୁ ହୋଧାନୁତ ହୋଇ ଆପଣାର ପାଉନା ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ପରିଶୋଧ ନ କରଇ, ସେହି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରହାରକମାନଙ୍କର କତିରେ ତାହାକୁ ସମର୍ପି ଦେଲେ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେବେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଅନୁକରଣର ସହିତ ଆପଣା ଉତ୍ତର ଅପରାଧ ସମା ନ କର, ତେବେ ଆମ୍ଭର ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତାହିଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ସେହିଭାବ କରବେ ।

୧୧ ପଦ୍ୟ ।

ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ସମାପ୍ତ ହେଲାଉଥିବା ଯାଣୁ ଗାଲିଲିକି ଶୁଦ୍ଧ ଯର୍ଦ୍ଦନର ଡାରସ୍ତ ସିନ୍ଧୁଦା ପ୍ରଦେଶରେ ଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ସେଠାରେଇ ତାହାଙ୍କର ପଶ୍ଚାତ୍ତ ଲୋକଗହଳ ଗମନ କରନ୍ତେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କଲେ ।

ତଦନନ୍ତରେ ଫାର୍‌ଶିମାନେ ତାହାଙ୍କର କତିରେ ଆସି ପରୀକ୍ଷା ଭାବରେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ କାରଣରେ ମନୁଷ୍ୟ କି ଆପଣା ସ୍ତ୍ରୀକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ? ସେ ଉତ୍ତର କଲେ, ଈଶ୍ୱର ପ୍ରଥମରେ ନର ଓ ନାରୀ କର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସୃଜନ କରନ୍ତେ ଏହା କହିଲେ, “ଏହିମନେ, ପୁରୁଷ ଆପଣା ପିତାମାତାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଆପଣା ସ୍ତ୍ରୀଠାରେ ଆସକ୍ତ ହେବ, ପୁଣି ସେ ଦୁଇ ଜଣ ଏକାଙ୍ଗ ହେବେ,” ଏହା କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାଠ କର ନାହିଁ? ଏହିମନେ ସେମାନେ ଆଉ ଦୁଇ ନୁହନ୍ତି, ପୁଣି ଏକାଙ୍ଗ ଅଛନ୍ତି; ଆଉ ଈଶ୍ୱର ଯାହା ସଂଯୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି, ମନୁଷ୍ୟ ତାହା ବିଭିନ୍ନ ନ କର । ଫାର୍‌ଶିମାନେ ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତର କଲେ, ତେବେ ଶୁଦ୍ଧପରି ଦେଇ ଆପଣା ସ୍ତ୍ରୀକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ମୋଣା କିପରି ଦେଲା? ଯାଣୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମନର କାଠିନ୍ୟ ସକାଶେ ମୋଣା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ସ୍ତ୍ରୀକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଲା ପ୍ରମାଣ, ମାତ୍ର ପ୍ରଥମର ଏମନ୍ତ ବଧି ନ ଥିଲା । ଏହିମନେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହି, ବ୍ୟଭିଚାର ଦୋଷ ବିନୁ ଯେ କେହି ଆପଣା ସ୍ତ୍ରୀକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଆନକୁ ବିବାହ କରଇ, ସେ ପରଦାର କରଇ; ପୁଣି ଯେଉଁଜନ ସେହି ତ୍ୟକ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀକି ବିବାହ କରଇ, ସେ ପରଦାର କରଇ । ତେଣୁ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ କହିଲେ, ସ୍ତ୍ରୀ ସଙ୍ଗରେ ସ୍ୱାମୀର ଯେବେ ଏମନ୍ତ ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଅଇ, ତେବେ ବିବାହ କରିବାକୁ ଭଲ ନୋହେ । ସେ କହିଲେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଦତ୍ତ ହେଲା, ସେମାନଙ୍କର ବିନୁ ଆଉ କେହି ଏକଥା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ନ ପାରଇ । ଯେହେତୁ ଥୋକାଏ ଗର୍ଭର ଜନ୍ମ ନପୁଂସକ, ଓ ଥୋକାଏ ମନୁଷ୍ୟକୃତ ନପୁଂସକ, ପୁଣି ଥୋକାଏ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟର ନିମନ୍ତେ ସ୍ୱକୃତ ନପୁଂସକ ଅଛନ୍ତି । ଯେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପାରଇ, ସେ ଗ୍ରହଣ କର ।

ଏଥିରେ ସେ ଯେମନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ହାତ ଥୋଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କରବେ,

ଏଥିପାଇଁ ତାହାଙ୍କର ନିକଟରେ ସାନ ପିଲାମାନେ ଅଣା ଗଲେ, ପୁଣି ଶିଷ୍ୟମାନେ
 ୪ ଆସିବାର ଲୋକଙ୍କୁ ଧମକାଇଲେ । ମାତ୍ର ଯାଣୁ କହିଲେ, ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭର
 ନିକଟରେ ଆସିବାକୁ ଦୟା, ସେମାନଙ୍କୁ ବାରଣ ନ କର; ଯେହେତୁ ଏହିପରି
 ୫ ଲୋକେ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟର ଅଧିକାରୀ । ତେଣୁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ହାତ ଦେଇ
 ସେଠାରୁ ଚାଲି ଗଲେ ।

୬ ଅନନ୍ତରେ ଏକ ଜଣ ଆସି ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ହେ ପରମ ଗୁରୁ, ଅନନ୍ତ
 ୭ ଜୀବନ ପାଇବାର ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭକୁ କି ସଂହାର କରିବାକୁ ହେବ? ଯାଣୁ କହିଲେ,
 ଆମ୍ଭକୁ ପରମ କରି କିପାଇଁ ବୋଲି? ଈଶ୍ୱର ବନ୍ଧୁ କେହି ପରମ ନୁହନ୍ତି । ପୁଣି
 ସେହି ଜୀବନରେ ପ୍ରବେଶ ହେବାକୁ ଯେବେ ବାଞ୍ଛା କର, ତେବେ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ
 ୮ କର । ସେ ପଚାରିଲେ, କି ଆଜ୍ଞା? ଯାଣୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ନରହତ୍ୟା ନ କର,
 ୯ ପରଦାର ନ କର, ଚୋର ନ କର, ମିଥ୍ୟାସାକ୍ଷ୍ୟ ନ ଦିଅ, ତୁମ୍ଭର ପିତାମାତାକୁ
 ୧୦ ସମ୍ମାନ କର, ପୁଣି ତୁମ୍ଭର ପ୍ରତିବାସିକୁ ଆମ୍ଭଭାବେ ପ୍ରେମ କର ।” ଏଥିରେ ସେ
 ମୁକ୍ତା କହିଲେ, ବାଳକ କାଳାବଧି ଏହି ସମସ୍ତ ପାଳନ କରି ଆସିଅଛୁ, ତେଣୁ
 ୧୧ ଆମ୍ଭର କି ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ? ଯାଣୁ କହିଲେ, ଯେବେ ସିଦ୍ଧ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କର,
 ତେବେ ଯାଇ ଆପଣାର ସବୁ ବ୍ୟୟ କରି ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦାନ କର, ତହିଁରେ
 ୧୨ ତୁମ୍ଭେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଧନ ପାଇବ; ପୁଣି ଆସ, ଆମ୍ଭର ପଶ୍ଚାତ୍ତପ୍ତ ହୁଅ । ଏକଥା
 ଶୁଣି ସେ ମୁକ୍ତା ଆପଣାର ବହୁତ ସମ୍ପତ୍ତି ଥିବାର ବିଷୟ ହୋଇ ଚାଲି ଗଲା ।

୧୩ ତେତେବେଳେ ଯାଣୁ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ ସତ୍ୟ ବୋଲି,
 ୧୪ ଧନୀ ଲୋକର ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶିବାର ବଡ଼ ଦୁଷ୍ଟର । ଆହୁରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
 କହି, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ଧନବନ୍ତର ପ୍ରବେଶ ହେବାର ବରଦ୍ଧ ସୂଚି ଛିଦ୍ର ଦେଇ
 ୧୫ ଓଟର ଗମନ କରିବାର ସହଜ । ଏହି କଥା ଶୁଣି ଶିଷ୍ୟମାନେ ଅତି ତମଜ୍ଜିତ
 ୧୬ ହୋଇ କହିଲେ, ତେବେ କାହାର ପରିତ୍ରାଣ ହେବାକୁ ପାରିବ? ଯାଣୁ ସେ-
 ମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି କରି କହିଲେ, ଏହା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଅସାଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣ, ପୁଣି
 ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ସମସ୍ତ ସାଧ୍ୟ ।

୧୭ ଏଥିରେ ପିତର ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତ ଶୁଦ୍ଧ ଆପଣଙ୍କର
 ୧୮ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପୀ ହୋଇଅଛୁ, ତେଣୁ ଆମ୍ଭେମାନେ କି ପାଇବା? ଯାଣୁ କହିଲେ,
 ଆମ୍ଭେ ସତ୍ୟ ବୋଲି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପୀ ହୋଇଅଛୁ, ଏବଂ ନୂତନ
 ସୃଷ୍ଟିରେ ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟର ପୁଣି ଆପଣା ଈଶ୍ୱରୀୟତା ସିଂହାସନରେ
 ବସିବେ, ତେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେହି ଦ୍ୱାଦଶ ସିଂହାସନରେ ବସି ଇସ୍ରାୟେଲର
 ୧୯ ଦ୍ୱାଦଶ ଗୋଷ୍ଠିର ବିଚାର କରିବ । ପୁଣି ଯେ କେହି ଆମ୍ଭର ନାମର ନିମନ୍ତେ ଗୃହ

କି ଭର କି ଭରଣୀ କି ପିତା କି ମାତା କି ସ୍ତ୍ରୀ କି ସନ୍ତାନ କି ଭୂମି ଶୁଦ୍ଧ ଦିଅଇ,
ସେ ଶତ୍ରୁ ଗୁଣ ପାଇବ, ପୁଣି ଅନନ୍ତ ଜୀବନର ଅଧିକାର ହେବ ।

୨୦ ପଦ୍ୟ ।

ଅନେକ ପଶ୍ଚାତ୍ତ ଲୋକ ଅନ୍ତ ହୋଇବେ, ପୁଣି ଅନ୍ତାୟ ଲୋକ ପଶ୍ଚାତ୍ତ
ହୋଇବେ । ଯେହେତୁ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟ ଏମନ୍ତ ଏକ ଜଣ ଗୃହସ୍ଥର ଭୁଲ୍ଲ, ଯେ ଅତି
ପ୍ରଭାତରେ ଅପଣା ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତରେ ମୂଲ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିୟନ୍ତ୍ର କରବାକୁ ବାହାରେ
ଗଲା । ଏଥିରେ ସେ ମୂଲ୍ୟମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ଦିନକୁ ଚାରି ଅଣା ମୂଲ୍ୟ କରି
ସେମାନଙ୍କୁ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତରେ ପଠାଇଲା । ତଦନନ୍ତରେ ଏକ ପ୍ରହର ବେଳର
ସମୟରେ ଯାଇ ସେ ବଜାରରେ ଆଉ ଥୋକାପେ ଜଣକୁ ନିଶ୍ଚର୍ମରେ ଥିବାର
ଦେଖି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ଭ୍ରମେମାନେହିଁ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତରେ ଯାଇ କର୍ମ କର,
ତହିଁରେ ଉପଯୁକ୍ତ ଯେ ମୂଲ୍ୟ ତାହା ଦେବା; ଏମନ୍ତେ ସେମାନେ ଚାଲି ଗଲେ ।
ପୁନଶ୍ଚ ସେ ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରହର ସମୟରେ ଓ ତୃତୀୟ ପ୍ରହରର ସମୟରେ ବାହାରେ
ଯାଇ ସେତେପେ କଲା । ସେ ପୁଣି ଏକ ଘଣ୍ଟା ବେଳ ଥାଉଁ ବାହାରେ ଯାଇ ଆଉ
ଥୋକାପେ ଜଣକୁ ନିଶ୍ଚର୍ମ ହୋଇଥିବାର ଦେଖି ପଚାରିଲା, ଭ୍ରମେମାନେ ଦିନ-
ଯାକ ନିଶ୍ଚର୍ମରେ ଠିଆ ହୋଇ ରହୁଅଛୁ କିପାଁ? ସେମାନେ ଉତ୍ତର କଲେ, ଆମ୍ଭ-
ମାନଙ୍କୁ କେହି କର୍ମରେ ନିୟନ୍ତ୍ର କର ନାହିଁ; ସେ ବୋଲିଲା, ଭ୍ରମେମାନେହିଁ
ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତରେ ଯାଅ, ତହିଁରେ ଉପଯୁକ୍ତ ଯେ ମୂଲ୍ୟ ତାହା ପାଇବ । ତଦନନ୍ତ-
ରେ ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳ ହୋଇଲା ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତର କର୍ତ୍ତା ଅପଣା କାରବାରିକୁ କହିଲା,
ମୂଲ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଶେଷ ଜଣକୁ ଆରମ୍ଭ କରି ପ୍ରଥମ ଜଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ
ମୂଲ୍ୟ ଦିଅ । ତହିଁରେ ଯେଉଁମାନେ ଏକ ଘଣ୍ଟା ଥାଉଁ ଅସିଥିଲେ, ସେମାନେ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଏକ ସୁକା ପାଇଲେ । ତେଣୁ ପ୍ରଥମ ନିୟନ୍ତ୍ର ଲୋକମାନେ ଅସି
ଅନୁମାନ କଲେ, ଅମ୍ଭେମାନେ ଅଧିକ ପାଇବା । ପୁଣି ସେମାନେହିଁ ଏକ
ସୁକା ପାଇଲେ । ତାହା ନେଇ ସେମାନେ ଗୃହସ୍ଥର ସଙ୍ଗେ କଲହ କରି କହିଲେ,
ଅମ୍ଭେମାନେ ଦିନଯାକ ପରିଶ୍ରମ କରି ଖରା ଖାଇଅଛୁଁ, ପୁଣି ଯେ ପଶ୍ଚାତ୍ତ
ଲୋକମାନେ ଏକ ଘଣ୍ଟାମାତ୍ର କର୍ମ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମାନ
ଗଣିଲ । ଏଥିରେ ସେ ସେମାନଙ୍କର ଏକ ଜଣକୁ ଉତ୍ତର କଲା, ହେ ମିତ୍ର, ଆମ୍ଭେ
ଭ୍ରମର କିଛି ଅନ୍ୟାୟ କରି ନାହିଁ; ଭ୍ରମେ କି ଆମ୍ଭର ପାଖରେ ଏକ ସୁକାରେ
ଅର୍ଜୀକାର ନ କଲ? ଭ୍ରମର ଯେ ପାଉନା, ତାହା ନେଇ ଯାଅ; ଭ୍ରମର ପରି
ଆମ୍ଭେ ଏହି ପଶ୍ଚାତ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁହିଁ ଦେବା । ନିଜ ପ୍ରାଣରେ ସେଇନାହିଁ ବ୍ୟବ-
ହାର କରିବାକୁ କି ଆମ୍ଭର ଅଧିକାର ନାହିଁ? ଆମ୍ଭେ ଦାନଶୀଳ ହେବାର ଭ୍ରମେ

୨ କି ଇର୍ଷାଦୃଷ୍ଟି କରୁଅଛୁ? ଏପରି ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ଲୋକ ଅଗ୍ର ଓ ଅଗ୍ରୀୟ ଲୋକ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ହୋଇବେ; ଯେହେତୁ ଅନେକ ନିମନ୍ତ୍ରିତ, ମାତ୍ର ଅଳ୍ପ ମନୋମାତ ।

୩ ଏଥୁଁ ଯାଣୁ ଯିଉଁଗାଲମ ନଗର ଆଡ଼େ ଯାଉଁ, ପଥ ମଧ୍ୟରେ ଦ୍ଵାଦଶ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ନିରୋଳରେ ନେଇ କହିଲେ, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯିଉଁଗାଲମ ନଗରକୁ ଯାଉ-
 ୮ ଅଛୁ । ସେଠାରେ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ଓ ଅଧ୍ୟାପକଗଣର ହାତରେ ମନୁଷ୍ୟର ପୁତ୍ର
 ୯ ସମର୍ପିତ ହେବେ । ପୁଣି ସେମାନେ ତାହାର ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ଟାପୁରା ଓ
 କୋରତା ପ୍ରହାର କରି କ୍ଳେଶରେ ବଧ କରାଇବାର ନିମନ୍ତେ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟ-
 ମାନଙ୍କର ହସ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରିବେ । ସେ ତୃତୀୟ ଦିନରେ ପୁନର୍ବାର
 ଉଠିବେ ।

୧୦ ତେତେବେଳେ ଜେବଦାର ସ୍ତ୍ରୀ ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ସଙ୍ଗେ ନେଇ ଯାଣୁର
 ୧୧ କନ୍ଦକୁ ଆସି ପ୍ରଣାମ କରି ତାହାଙ୍କଠାରେ କିଛି ବର ମାଗିଲେ । ଯାଣୁ ତାହାକୁ
 କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କି ମାଗ? ସେ କହିଲା, ଆପଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟରେ ଆମ୍ଭର ଏହି ଦୁଇ
 ପୁତ୍ରର ଏକ ଜଣକୁ ଆପଣଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵେ, ଆଜି ଜଣକୁ ବାମ ପାର୍ଶ୍ଵେ ବସି-
 ୨ ବାକୁ ଆଜ୍ଞା କରନ୍ତୁ । ସେ ଉତ୍ତର କଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ମାଗୁଅଛୁ, ତାହା
 ବୁଝୁ ନାହିଁ । ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ପିୟାଲରେ ପାନ କରିବା, କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ତହିଁ-
 ୩ ରେ ପାନ କରିବାକୁ ପାରିବ? ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ଯେ ଡୁବନରେ ଡୁବିତ ହୋ-
 ଈବା, ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ତହିଁରେ ଡୁବିତ ହୋଇ ପାରିବ? ସେମାନେ କହିଲେ,
 ୪ ହଁ ପାରିବ । ସେ ପ୍ରଭୁତ୍ଵ କଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ପିୟାଲରେ ଅବଶ୍ୟ
 ପାନ କରିବ, ପୁଣି ଆମ୍ଭର ଡୁବନରେ ଡୁବିତ ହେବ; ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନଙ୍କର
 ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭର ଦ୍ଵାରା ତାହା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଟେ, ସେମାନଙ୍କର ବିନୁ ଆଉ କାହା-
 ୫ କୁହିଁ ଆପଣା ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵେ ଓ ବାମ ପାର୍ଶ୍ଵେ ବସାଇବାକୁ ଆମ୍ଭର ଅଧିକାର
 ୬ ନାହିଁ । ଏହି କଥା ଶୁଣି ଆଉ ଦଶ ଜଣ ଶିଷ୍ୟ ସେ ଦୁଇ ଭାଇର ପ୍ରତି କ୍ରୋଧ
 ୭ କଲେ । ପୁଣି ଯାଣୁ ଆପଣା କନ୍ଦକ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, ଅନ୍ୟଦେଶୀୟ
 ଲୋକଙ୍କର ରାଜାଗଣ ସେମାନଙ୍କର ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃପଣ କରନ୍ତି, ଓ ବଡ଼ ଲୋକ-
 ୮ ମାନେ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଶାସନ କରନ୍ତି, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ । ପୁଣି ତୁମ୍ଭ-
 ମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ସେତେବେଳେ ନ ହେବ; ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଯେ କେହି ବଡ଼ ହେବାକୁ
 ୯ ପାଞ୍ଚଇ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସେବକ ହେଉ; ଅବା ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ଜନ
 ୧୦ ପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରଇ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦାସ ହେଉ । ଏହିଭାବେ
 ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ସେବା ପାଇବାକୁ ନାହିଁ, ପୁଣି ସେବା କରିବାକୁ, ଓ ଅନେକର
 ପରିବାଣର ମୂଲ୍ୟାର୍ଥେ ଆପଣା ପ୍ରାଣ ଦେବାକୁ ଅଇଲେ ।

୧୧ ସେମାନେ ଯିଉଁଗୋ ନଗରଠାରୁ ଚାଲି ଯାନ୍ତେ ତାହାଙ୍କର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ଅନେକ

ଲେକ ଗମନ କଲେ । ଏଥିରେ ଦେଖ, ବାଟର ପାଣ୍ଠରେ ଦୁଇ ଜଣ ଅଳ୍ପ ବସି ଥାଇ ସେ ବାଟ ଦେଇ ଯାଶୁର ଆଗମନ ଶୁଣନ୍ତେ ଉଠି କର ତାକିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଦାଉଦର ସନ୍ତାନ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଦୟା କର । ଏଥିରେ ଲେକସମୂହ ତୁନି ହୋଇ ବୋଲି ଧମକାଇଲେ; ପୁଣି ସେମାନେ ଆନ୍ଦୁର ଉଠି କର ତାକିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଦାଉଦର ସନ୍ତାନ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଦୟା କରନ୍ତୁ । ତେଣୁ ଯାଶୁ ସ୍ଥକିତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମକୁ କି କରିବାକୁ ମାଗୁଅଛି? ସେମାନେ କହିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ପ୍ରସନ୍ନ ହେଉ । ଯାଶୁ ଦୟା କର ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଛୁଇଁଲେ, ପୁଣି ସେହିକ୍ଷଣେ ସେମାନେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇ ତାହାଙ୍କର ପଶ୍ଚାତ୍ତ ଚାଲିଲେ ॥

୨୧ ପଦ୍ୟ ।

ସେମାନେ ଯିରୁଶାଲମର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ଜାତବୃକ୍ଷ ପଦ୍ମତର ସମୀପସ୍ଥ ବୈଥପାଗୀ ଗ୍ରାମରେ ପ୍ରବେଶ ହୁଅନ୍ତେ ଯାଶୁ ଦୁଇ ଶିଷ୍ୟକୁ ପଠାଇ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ଗ୍ରାମରେ ଯାଇ ହଠାତ୍ ଛୁଆ ସଙ୍ଗରେ ଯେ ବନ୍ଧା ଗର୍ଦ୍ଧଭା ପାଇବ, ତାହାକୁ ଫିଟାଇ ଆତ୍ମର ନିକଟକୁ ଆଣ । ଯେବେ କେହି କିଛି ବୋଲଇ, ତେବେ କହ, ଏଥିରେ ପ୍ରଭୁର ପ୍ରୟୋଜନ ଅଛି, ତେଣୁ ସେ ତକ୍ଷଣେ ଶୁଣି ଦେବ । ଏହି ସମସ୍ତ ହେବାରେ “ତୁମ୍ଭେମାନେ ସିୟୋନର କନ୍ୟାକୁ ବୋଲ, ଦେଖ, ତୁମ୍ଭର ରାଜା ନମ୍ରଶୀଳ ହୋଇ ଗର୍ଦ୍ଧଭା ଉପରେ ବରଷି ଗର୍ଦ୍ଧଭାର ଛୁଆ ଉପରେ ଆଶେହଣ କରି ତୁମ୍ଭର ନିକଟରେ ଆସୁଅଛନ୍ତି,” ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ତ୍ରୀର ଏହି ଉକ୍ତି କଥା ସିଦ୍ଧ ହୋଇଲା । ଏଥିଉତ୍ତରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ସେହି ଗ୍ରାମରେ ଯାଇ ଗର୍ଦ୍ଧଭା ଓ ତାହାର ଛୁଆକୁ ଆଣି ତାହାର ପୃଷ୍ଠରେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ନୁଗା ଥୋଇ ତାହା ଉପରେ ଯାଶୁକୁ ଚଢ଼ାଇଲେ । ଆଉ ଅନେକ ଲେକ ଆପଣାମାନଙ୍କର ବସନ ବାଟରେ ପ୍ରସାରିଲେ, ଆଜି ଥୋକାପେଁ ଲେକ ବୃକ୍ଷର ତାଳ କାଟି ପଥରେ ବିଛଇ ଦେଲେ । ପୁଣି ଅଗ୍ରଗାମୀ ଓ ପଶ୍ଚାତ୍ତଗାମୀ ଲେକ ସମସ୍ତେ ଉଚ୍ଚସ୍ଵରରେ କହିଲେ, ‘ଜୟ’ ଦାଉଦର ସନ୍ତାନ, ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ନାମରେ ଯେ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ସେ ଧନ୍ୟ, ସବୋପରିସ୍ଥ ସ୍ଵର୍ଗରେହେଁ ଜୟ ଜୟ ।’ ଏହିରୂପେ ଯିରୁଶାଲମରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ ନଗରସ୍ଥ ସବୁ ଲେକ କୋଲାହଳ କରୁ ପଶୁଥିଲେ, ଏ କେ? ତହିଁରେ ଲେକସମୂହ କହିଲେ, ଏ ଗାଲିଲୟ ନାଜରତର ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ତ୍ରୀ ଯାଶୁ ।

ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯାଶୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ମନ୍ଦିରରେ ଯାଇ ତହିଁର କ୍ରିୟାବିକ୍ରିୟାକାରମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଦେଲେ, ପୁଣି ବର୍ତ୍ତିକମାନଙ୍କର ଗହ ଓ କାପ୍ତାବ୍ୟବ-

- ୩ ସାଧୁମାନଙ୍କର ଆସନ ଉଲଟାଇ ପକାଇଲେ । ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏହା ଲେଖାଅଛି, “ଆମ୍ଭର ଗୃହ ପ୍ରାର୍ଥନା ଗୃହ ବିଜ୍ଞାତ ହେବ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହା ଚୋରର ଗହ୍ବର କରିଅଛୁ ।” ଏଥିରେ ଅଳ୍ପ ଓ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲେଖମାନେ ମନ୍ଦିରରେ ତାହାଙ୍କର ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କଲେ । ପୁଣି ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ଓ ଅଧ୍ୟାପକମାନେ ତାହାଙ୍କର ଏଋଷ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକ୍ରିୟା ଦେଖି ଓ ମନ୍ଦିରର ମଧ୍ୟରେ, ‘ଜମ୍ବୁ’ ଦାଉଦର ସନ୍ତାନ,’ ବାଳକମାନଙ୍କର ଏହି ଉଚ୍ଚ ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ବଡ଼ ବିରକ୍ତ ହେଲେ । ପୁଣି ଯିଶୁକୁ ପଚାରିଲେ, ଏମାନେ ଯାହା ବୋଲନ୍ତି, ତାହା କି ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣୁଅଛୁ? ତହିଁରେ ସେ କହିଲେ, ହଁ, “ତୁମ୍ଭେ ବାଳକ ଓ ଦୁଗ୍ଧପୋଷ୍ୟ ଶିଶୁମାନଙ୍କ ମୁଖର ଆପଣାର ସ୍ତବ ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛୁ,”
- ୪ ଏହି କଥା କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାଠ କରି ନାହାଁ? ଅନନ୍ତରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ନଗରଠାରୁ ବେଥମାୟା ଗ୍ରାମକୁ ଯାଇ ସେଠାରେ ରାତି କ୍ଷେପଣ କଲେ । ପ୍ରଭାତ ହୋଇଲେ ଯିଶୁ ପୁନଃବାର ନଗରକୁ ଆସୁଁ ଶୁଆର୍ତ୍ତ ହୋଇଲେ । ତହିଁରେ ବାଟ ପାଖରେ ଗୋଟାଏ ଉମ୍ବୁର ଗଛ ଦେଖି ତାହାର କତିକି ଯାଇ ପବି ବନ୍ଧୁ ଆଉ କିଛିମାତ୍ର ନ ପାଇ ସେ ଗଛକୁ କହିଲେ, ଆଜିଠାରୁ ଆଉ କେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭଠାରେ ଫଳ ନ ହେଉ । ତହିଁରେ ଉତ୍ତରରେ ସେ ଉମ୍ବୁର ଗଛ ଶୁଖି ହୋଇ ଗଲା । ତାହା ଦେଖି ଶିଷ୍ୟମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ମଣି କହିଲେ, ଆହା ! ଉମ୍ବୁର ଗଛ କେତେ ଶୀଘ୍ର ଶୁଖି ହୋଇ ଗଲାଣି । ତହିଁରେ ଯିଶୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି, ଯେବେ ସମେହ ନ କରି ବିଶ୍ୱାସ କର, ତେବେ ଏହି ଉମ୍ବୁର ଗଛର ପ୍ରତି ଯେପରି କରା ଯାଇଅଛି, କେବଳ ସେଋପେ କରିବାକୁ ପାରିବ ତାହା ନୋହେ, ପୁଣି ‘ତୁମ୍ଭେ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ହୋଇ ସମୁଦ୍ରରେ ପଡ଼,’
- ୫ ଏମନ୍ତ ଏହି ପଦ୍ୟକୁ କହିଲେ ଉତ୍ତରରେ ତାହାର ଘଟିବ । ଆଉ ବିଶ୍ୱାସରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଯେ କିଛି ମାଗ, ତାହାର ପାଇବ ।
- ୬ ଏଉଡ଼ର ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ଉପଦେଶ ଦେବାର ସମୟରେ ତାହାଙ୍କର ନିକଟରେ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ଓ ପ୍ରାଚୀନ ଲେଖମାନେ ଆସି ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କି ପରାକ୍ରମରେ ଏ ସମସ୍ତ କର୍ମ କରୁଅଛୁ? ଅବା ତୁମ୍ଭକୁ ଏମନ୍ତ ପରାକ୍ରମ କେ ଦେଲା? ତହିଁରେ ଯିଶୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ଆମ୍ଭେହେଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏକ କଥା ପଚାରି, ଯେବେ ତାହାର ଉତ୍ତର କରିବ, ତେବେ କି ପରାକ୍ରମରେ ଏ ସମସ୍ତ କର୍ମ କରୁଅଛୁ, ତାହା ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବୋଲିବା । ଯୋହନର ଭୁବନ କେଉଁଠାରୁ ହେଲା? ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ କି ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ? ଏଥିରେ ସେମାନେ ଏକକୁଆରେକ ବିବେଚନା କରି କହିଲେ, ଯେବେ ଈଶ୍ୱରଠାରୁ ବୋଲି. ତେବେ
- ୭ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରି ନାହାଁ କିପାଁ? ଏହି କଥା ପଚାରିବେ । ଆଉ

ମନୁଷ୍ୟଠାର ବୋଲିବାକୁ ଲୋକଙ୍କୁ ଭୟ କର, ଯେହେତୁ ସମସ୍ତେ ଯୋ-
ହନକୁ ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ତା କର ମାନନ୍ତି । ଏନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁତ୍ବର
କଲେ, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ବୋଲିବାକୁ ନ ପାର । ସେ କହିଲେ, ତେବେ କି
ପରାକ୍ରମରେ ଏ ସମସ୍ତ କର୍ମ କରୁଅଛୁ, ତାହା ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନ କହିବା ।

ମାଧି ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ବୁଝ? ଏକ ଜଣର ଦୁଇ ପୁଅ ଥିଲା; ସେ ଜନ ଏକ
ପୁଅର ପାଖକୁ ଆସି କହିଲା, ହେ ପୁଅ, ଆଜି ଆମ୍ଭର ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତରେ ଯାଇ କର୍ମ
କର । ତହିଁରେ ସେ କହିଲା, ନ ଯିବା; ପୁଣି ପଛେ ଅନୁତାପ କର ଗଲା ।
ଅନନ୍ତରେ ସେ ଆଉ ପୁଅର ନିକଟରେ ଆସି ସେହିମତେ କହିଲା; ତହିଁରେ ସେ
ଉତ୍ତର କଲା, ହଁ ଅବଧାନ, ଯାଉଛୁ; ପୁଣି ନ ଗଲା । ଏହି ଦୁଇ ପୁଅର ମଧ୍ୟ-
ରେ ପିତାର ଇଚ୍ଛା କେସେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲା? ସେମାନେ କହିଲେ, ପ୍ରଥମ ପୁଅ । ଯୀଶୁ
ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ ସତ୍ୟ କହି, ପାପଶୁଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତିମାନେ ଓ ବେଶ୍ୟାଗଣ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆଗେ ଈଶ୍ବରଙ୍କର ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ ହୁଅନ୍ତି । ଯେହେତୁ ଯୋ-
ହନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଧର୍ମପଥରେ ଆସନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ବାସ
ନ କଲ, ପୁଣି ପାପଶୁଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତିମାନେ ଓ ବେଶ୍ୟାଗଣ ତାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ବାସ କଲେ;
ତାହା ଦେଖି ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ବାସ କରଣାର୍ଥେ ଅନୁତାପ ନ କଲ ।

ଆଉ ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଶୁଣ । ଏକ ଗୃହସ୍ଥ ଆପଣା କ୍ଷେତରେ ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତା ଗୋ-
ପଣ କର ତାହାର ଚାଷ ଆଡ଼େ ବାଡ଼ ଦେଇ ତାହା ମଧ୍ୟରେ ଦ୍ରାକ୍ଷାଯନ୍ତ୍ର ସ୍ଥାପନ
କର ଉଚ୍ଚ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କଲା । ଏଉତ୍ତର କୃଷକମାନଙ୍କଠାରେ ସେହି କ୍ଷେତ
ଠିକା ଦେଇ ଦୂର ଦେଶକୁ ଗମନ କଲା । ତଦନନ୍ତରେ ଫଳର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ
ହେଲେ ସେହି ଫଳ ପାଇବାର ନିମନ୍ତେ କୃଷକମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଆପଣା ଦାସ-
ମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ ଦେଲା । ପୁଣି କୃଷକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧର କାହାକୁ ବାଡ଼ିଆ-
ଇଲେ, କାହାକୁ ବଧ କଲେ, କାହାକୁ ପଥର ପକାଇଲେ । ପୁନର୍ବାର ସେହି
କର୍ତ୍ତା ପ୍ରଥମର ଅଧିକ ଦାସମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲା; ପୁଣି ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁହିଁ
ତେମନ୍ତ କଲେ । ଏଥିଉତ୍ତର ‘ଆମ୍ଭର ପୁଅ ଗଲେ ତାହାକୁ ଅବା ସମାଦର
କରିବେ,’ ଏହା ଭାବି ସେ ଆପଣାର ପୁଅକୁ ସେମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ପଠାଇଲା ।
ପୁଣି କୃଷକମାନେ ତାହାକୁ ଦେଖି ପରସ୍ପର ବୋଇଲେ, ଏହି ଜଣ ଉତ୍ତରାଧି-
କାରୀ, ଆସ, ଏହାକୁ ବଧ କର ଆମ୍ଭେମାନେ କ୍ଷେତର ଅଧିକାର ନେଉଁ । ଏଥିରେ
ସେମାନେ ତାହାକୁ ଧରି ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତର ବାହାରେ ପକାଇ ବଧ କଲେ । ଏନି-
ମନ୍ତେ ଯେତେବେଳେ ସେହି ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତର କର୍ତ୍ତା ଆସିବେ, ତେତେବେଳେ ସେହି
କୃଷକମାନଙ୍କର ପ୍ରତି କି କରିବେ? ସେମାନେ ଉତ୍ତର କଲେ, ସେହି ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ
ଦାରୁଣ ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ସଂହାର କରି ଯେଉଁମାନେ ଯଥାସମୟରେ ଫଳ ଯୋ-

ଗାଈ ଦେବେ, ଏମନ୍ତ କୃଷକମାନଙ୍କଠାରେ ସ୍ୱେତ ଠିକା ଦେବେ । ଯାଣୁ ସେ-
ମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଗାଈକମାନେ ଯେ ପଥର ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରୁଥିଲେ, ସେ କୋଣର
ପ୍ରଧାନ ପଥର ହୋଇଲା; ଏହି ଯେ ଇଶ୍ଵରର କର୍ମ, ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିରେ
ଅଭୂତ,” ଧର୍ମପୁସ୍ତକରେ ଲେଖିତ ଏହି କଥା ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ପାଠ କର ନାହିଁ?
ଏନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ କହି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟର ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ନିୟୁତ ଯାଇ
ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନକାର ଅନ୍ୟଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଦୟା ସିଦ୍ଧ । ଯେଉଁଜନ ଏହି ପଥ-
ରର ଉପରେ ପଡ଼ିବ, ସେ ଭଗ୍ନ ହୋଇବ; ପୁଣି ଏହି ପଥର ଯାହାର ଉପରେ
ପଡ଼ିବ, ତାହାକୁ ଧୂଳିବହୁ ରୁଣ୍ଡି କରିବ । ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ଓ ଫାର୍‌ଶୀମାନେ
ତାହାଙ୍କର ଏହି ସମସ୍ତ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କଥା ଶୁଣିଲାଉତ୍ତର ସେ ସେମାନଙ୍କର ବିଷ-
ୟରେ କହିଲେ, ଏହା ବୁଝି ତାହାଙ୍କୁ ଧରିବାକୁ ମନସ୍ଥ କଲେ । ପୁଣି ଲୋକ-
ଗହଳକୁ ଭୟ କଲେ; ଯେହେତୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ତା କର
ମଣିଲେ ॥

୨୨ ପଦ୍ୟ ।

ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯାଣୁ ପୁନଃବାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ସ୍ଵର୍ଗର
ରାଜ୍ୟ ଏମନ୍ତ ଏକ ରାଜାର ତୁଲ୍ୟ, ଯେ ଆପଣା ପୁଅର ବିବାହ ଭୋଜି କରି ନିମ-
ନ୍ନିତ ଲୋକଙ୍କୁ ତାଙ୍କିବା ପାଇଁ ଦାସମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲା; ମାତ୍ର ସେମାନେ ଆସିବାକୁ
ନ ମଣିଲେ । ତହିଁରେ ରାଜା ପୁନଃବାର ଆଉଁ ଦାସମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ କହିଲେ,
ନିମନ୍ନିତ ଲୋକଙ୍କୁ ବୋଲ, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ନିଜ ଭୋଜି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଅଛୁ ଓ
ବଳଦାଦ ଦୁଷ୍ଟପୁଷ୍ଟ ଜନ୍ମୁ ସବୁ ମାରିଅଛୁ; ସବୁର ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ
ବିବାହକୁ ଆସ । ତଥାପି ସେମାନେ ଅବହେଳା କରି କେହିଁ ସ୍ୱେତକୁ କେହିଁ
ଅବା ବାଣିଜ୍ୟକୁ ଆପଣାଁ କାଟରେ ଚାଲି ଗଲେ । ପୁଣି ଆଉଁ ଲୋକମାନେ
ତାହାର ଦାସଗଣଙ୍କୁ ଧରି ଦୌରାଜ୍ୟ ବ୍ୟବହାରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କଲେ ।
ଏଣୁ ରାଜା ଏହି ସମ୍ବାଦ ପାଇଁ ମହାକ୍ରୋଧୀ ହୋଇ ସୈନ୍ୟ ପଠାଇ ସେ ହତ୍ୟା-
କାରୀମାନଙ୍କୁ ସଂହାର କରି ସେମାନଙ୍କର ନଗର ଦଗ୍ଧ କଲା । ଏଥିରେ ସେ
ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ବିବାହର ଭୋଜି ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି, ପୁଣି ନିମନ୍ନିତ ଲୋକ-
ମାନେ ଅଯୋଗ୍ୟ; ଏନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ରାଜଦାଣ୍ଡରେ ଯାଇ ଯେତେ ଲୋ-
କର ଦେଖା ପାଏ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିବାହର ଭୋଜିରେ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କର । ତେଣୁ ଦାସ-
ମାନେ ରାଜପଥରେ ଯାଇ ଭଲ ମନ୍ଦ ଯେତେ ଲୋକର ଦେଖା ପାଇଲେ, ସମ-
ସ୍ତଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ଆଣିଲେ; ପୁଣି ଅଭ୍ୟାଗତ ଲୋକରେ ବିବାହ ଘର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ
ହେଲା । ରାଜା ଅଭ୍ୟାଗତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଭିତରେ ଆସନ୍ତେ ସେଠାରେ

ବିବାହ ବସ୍ତ୍ରଧାନ ଏକ ଜଣକୁ ଦେଖିଲୁ, ଏଣୁ ସେ ତାହାକୁ କହିଲୁ, ହେ ମିତ୍ର,
ତୁମ୍ଭେ ବିବାହ ବସ୍ତ୍ର ବନ୍ଧୁ ଏଠାରେ କିପରି ପ୍ରବେଶ ହେଲୁ? ଏଥିରେ ସେ ଜନ
ନିରୁତ୍ତର ହେଲୁ । ତେବେ ରାଜା ଅନୁଚରମାନଙ୍କୁ କହିଲୁ, ଏହାର ହାତ ଗୋଡ଼
ବାଜି ନେଇ ଯାଇ ଯେଉଁଠାରେ ରୋଦନ ଓ ଦନ୍ତର କିଛିମିଛ ହୁଅଇ, ସେହି
ବାହାର ଅନ୍ଧକାରରେ ପକାଇ ଦିଅ । ଯେହେତୁ ବହୁତ ନିମନ୍ତ୍ରିତ, ମାଧି ଅଳ୍ପ
ମନୋମାତ ।

ଏଥିରେ ଫାରୁଶିମାନେ ଯାଇ କୌଣସିମତେ କଥାବାର୍ତ୍ତାରେ ତାହାଙ୍କୁ ଫାନ-
ରେ ପକାଇବାକୁ ମନ୍ତ୍ରଣା କଲେ । ଏଣୁ ସେମାନେ ହେରୋଦାସ୍ ଲୋକଙ୍କର
ସଙ୍ଗେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଶିଷ୍ୟଗଣଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କର ନିକଟରେ ପଠାଇ କହିଲେ, ହେ
ଗୁରୁ, ଆପଣ ସତ୍ୟ, ପୁଣି ସତ୍ୟରୂପେ ଈଶ୍ବରଙ୍କର ପଥ ଦେଖାଉଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ
କାହାର ପକ୍ଷପାତୀ ନୁହ, ଯେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ମନୁଷ୍ୟର ମୁଖାପେକ୍ଷା ନ କର, ଏହା
ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣି । ଏହିହେତୁ କାହିଁସର ରାଜାକୁ କର ଦେବାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କି
ନାହିଁ? ଏ ବିଷୟରେ ଆପଣଙ୍କର କେମନ୍ତ ବୋଧ ହୁଅଇ? ତାହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
ବୋଲୁନୁ । ଯାଣୁ ସେମାନଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟତା ଜାଣି କହିଲେ, ଆରେ କପଟିମାନେ,
କିପାଁ ଆମ୍ଭକୁ ପରୀକ୍ଷା କରୁଅଛୁ? ସେହି କରଦାନର ମୁଦ୍ରା ଆମ୍ଭକୁ ଦେଖାଅ ।
ତେଣୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ଏକ ସୂକ୍ତି ଆଣି ଦେଲେ । ଏଥିରେ ସେ ସେ-
ମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ଏହି ଯେ ମୁକ୍ତି ଓ ନାମ କାହାର? ସେମାନେ କହିଲେ,
କାହିଁସର । ସେ ଉତ୍ତର କଲେ, କାହିଁସର ଯାହା ତାହା କାହିଁସରକୁ ଦିଅ,
ଆଉ ଈଶ୍ବରଙ୍କର ଯାହା ତାହା ଈଶ୍ବରଙ୍କୁ ଦିଅ । ଏହି କଥା ଶୁଣି ସେମାନେ
ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜ୍ଞାନ କରି ତାହାଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ ଚାଲି ଗଲେ ।

ସେହି ଦିନରେ ସାଦୁକମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ମରଗର ପୁନର୍ଘ୍ଥାନ ଯେଉଁଠାରେ
ନାସ୍ତି କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଯାଣୁର କଥାକୁ ଆସି ପଚାରିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, କୌଣସି
ମନୁଷ୍ୟ ଯେବେ ନିଃସନ୍ତାନ ହୋଇ ମରଇ, ତେବେ ତାହାର ଭାଇ ତାହାର ସ୍ତ୍ରୀକୁ
ବିବାହ କରି ଭାଇର ବଂଶ ଉତ୍ଥାନ କରିବ, ଏହା ମୋର ଆଜ୍ଞା କରୁଅଛୁ । ମାଧି
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏଠାରେ ସପ୍ତ ସହୋଦର ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ
ଯେ ସେ ଏକ କନ୍ୟାକୁ ବିବାହ କଲୁ, ପୁଣି ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ ସମୟରେ ଆପେ ନି-
ସନ୍ତାନ ହେବାରୁ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଆପଣା ଭାଇଠାରେ ସମର୍ପଣ କଲୁ । ଦ୍ଵିତୀୟ ଓ
ତୃତୀୟ ସପ୍ତମ ଜଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେତୁପେ କଲେ । ଅବଶେଷରେ ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ମଲୁ ।
ଏନିମନ୍ତେ ମରଗର ଉତ୍ଥାନ ସମୟରେ ଏହି ସପ୍ତ ଜଣର ମଧ୍ୟରେ ସେ କାହାର
ସ୍ତ୍ରୀ ହେବ? ଯେହେତୁ ସମସ୍ତେ ତାହାକୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ । ଯାଣୁ ଉତ୍ତର
କରି ବୋଲିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧର୍ମପୁସ୍ତକ ଓ ଈଶ୍ବରଙ୍କର ଶକ୍ତି ନ ବୁଝି ଭ୍ରାନ୍ତ

ହେଉଅଛି । ପୁନରୁତ୍ଥାନରେ ସେମାନେ ବିବାହ ନ କରନ୍ତି, ଓ ବାଗ୍ଦତ୍ତା ନ ହୁଏନ୍ତି, ପୁଣି ଈଶ୍ବରଙ୍କ ସ୍ବର୍ଗସ୍ଥ ଦୂତଗଣର ଭୂଲ୍ୟ ହୁଏନ୍ତି । ମାତ୍ର ମୃତ ଲୋକ-ମାନଙ୍କର ଉତ୍ଥାନ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ଈଶ୍ବରର ଏହି ଉକ୍ତି ଯଥା, “ଆମ୍ଭେ ଅବ୍ରହାମର ଈଶ୍ବର, ଓ ଯିସୁହାଜର ଈଶ୍ବର, ଓ ଯାକୂବର ଈଶ୍ବର,” ଏହା କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାଠ କର ନାହିଁ? ଈଶ୍ବର ଶାବଦ୍ଧ ଲୋକଙ୍କର ଈଶ୍ବର, ମୃତ ଲୋକଙ୍କର ଈଶ୍ବର ନୁହନ୍ତି । ଏକଥା ଶୁଣି ଲୋକ ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କର ଉପଦେଶରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜ୍ଞାନ କଲେ ।

ସେ ଏପ୍ରକାରେ ସାଦୃଶ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିରୁଦ୍ଧର କରୁଅଛନ୍ତି, ଫାରୁଶିମାନେ ଏହି ସମ୍ବାଦ ପାଇଁ ଏକଦି ହୋଇ ଆସିଲେ । ତହିଁ ସେମାନଙ୍କର ଜଣେ ପଣ୍ଡିତ ଯୀଶୁର ପରାସ୍ତାର ନିମନ୍ତେ ପଚାରିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ବ୍ୟବସ୍ଥାର ମଧ୍ୟରେ କେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଶ୍ରେଷ୍ଠ? ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର କଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତ ଅନ୍ତଃକରଣ ଓ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣ ଓ ସମସ୍ତ ମନର ସହିତ ଆପଣା ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କର,” ଏହି ପ୍ରଥମ ଓ ମହତ୍ତ୍ବ ଆଜ୍ଞା । ପୁଣି ଦ୍ବିତୀୟ ତାହାର ସାଦୃଶ୍ୟ, “ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପ୍ରତିବାସିକୁ ଆମ୍ଭଭୂଲ୍ୟ ପ୍ରେମ କର ।” ଏହି ଦ୍ବିତୀୟ ଆଜ୍ଞାରେ ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ-ବାକ୍ୟର ଆଲମ୍ବନ ହୁଏ ।

ଫାରୁଶିମାନେ ଏକଦି ଥିବା ସମୟରେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କେମନ୍ତ ବୋଧ ହୁଏ? ସେ କାହାର ସନ୍ତାନ? ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ଦାଉଦର । ପୁଣି ସେ କହିଲେ, ତେବେ ଦାଉଦ କିପ୍ରକାରେ ଆତ୍ମା ଦ୍ବାରା ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ କର ବୋଲନ୍ତି? ଯଥା, “ପରମେଶ୍ବର ଆତ୍ମର ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭର ପାଦପୀଠ ନ କର, ତାବଦ୍ଧ ଆତ୍ମର ଦକ୍ଷିଣପାର୍ଶ୍ବେ ବସି ଥାଅ ।” ଏଣୁ ଦାଉଦ ଯେବେ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ କର ବୋଲନ୍ତି, ତେବେ କିପ୍ରକାରେ ସେ ତାହାର ସନ୍ତାନ ହୁଏନ୍ତି? ଏଥିରେ ସେମାନଙ୍କର କେହି ଏକ କଥା ଉତ୍ତର ଦେଇ ନ ପାରିଲେ; ପୁଣି ସେହି ଦିନରୁ ଆଉ କିଛି ପଚାରିବାକୁ କାହାର ସାହସ ନୋହିଲା ।

୨୩ ପଦ୍ୟ ।

ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯୀଶୁ ଲୋକସମୂହକୁ ଓ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଅଧ୍ୟାପକମାନେ ଓ ଫାରୁଶିମାନେ ମୋଶାବ ଆସନରେ ବସନ୍ତି; ଏନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା ମାନ୍ୟ କରବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦିଅନ୍ତି, ତାହା ମାନ ଓ କର । ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କର କର୍ମାନୁଯାୟୀ କର୍ମ ନ କର; ଯେହେତୁ ସେମାନଙ୍କର କଥାମାତ୍ର ସାର, କାର୍ଯ୍ୟରେ କିଛି ନୁହେଁ । ଆଉ ସେମାନେ ଦୃଢ଼ାହ୍ୟ ଗୁରୁତର ଭାବ ବାଳି

ମନୁଷ୍ୟଗଣର କାଳରେ ଥୁଅନ୍ତି, ପୁଣି ତାହା ଦୁଃଖୀଙ୍କୁ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଏକ ଅଙ୍ଗୁଳି ନ ଦିଅନ୍ତି । କେବଳ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ କର୍ମ କରନ୍ତି; ଏଣୁ ସେମାନେ [କପାଳାଦିରେ] ଲେଖାପଢ଼ା ଚାହେଁ କିଛି ବାନ୍ତି, ପୁଣି ଆପଣା ମୁଗାର ଦଣି ବତା କରନ୍ତି; ଆଉ ଭୋଜନ ସ୍ଥାନରେ ଉଚ୍ଚ ଆସନ ଓ ଭଜନାଳୟରେ ପ୍ରଧାନ ସ୍ଥାନ, ଓ ବଜାରରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ନମସ୍କାର, ଓ ଗୁରୁ ସମ୍ପାଦନ ଏହି ସମସ୍ତ ଭଲ ପାଆନ୍ତି । ମାଧବ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହିପରି ଗୁରୁ କିଛି ସମ୍ପାଦିତ ନ ହୁଅ; ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏକଇ ଗୁରୁ ସେହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ଭ୍ରମମାନେ । ଆଉ ପୃଥିବୀର ମଧ୍ୟରେ କାହାକୁ ପିତା ବୋଲି ନ କହ; ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏକଇ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତା । ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ କିଛି ସମ୍ପାଦିତ ନ ହୁଅ; ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏକଇ ପ୍ରଭୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ । ପୁଣି ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ଜନ ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସେବକ ହେବ । ଯେହେତୁ ଯେ କେହି ଆପଣାକୁ ବଡ଼ କରଇ, ତାହାକୁ ସାନ କରାଯିବ; ପୁଣି ଯେ କେହି ଆପଣାକୁ ସାନ କରଇ, ତାହାକୁ ବଡ଼ କରାଯିବ ।

ହାୟ୍, କପଟି ଅଧ୍ୟାପକ ଓ ଫାର୍‌ଶିଗଣ, ଯେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟ ରୁଦ୍ଧ କରୁଅଛୁ; ଆପଣାମାନେ ତାହା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ ନ କର, ପୁଣି ପ୍ରବେଶିବା ଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରବେଶିବାକୁ ନ ଦିଅ । ହାୟ୍, କପଟି ଅଧ୍ୟାପକ ଓ ଫାର୍‌ଶିଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଛୁଲରେ ଦୀର୍ଘ ପ୍ରାର୍ଥନା କିଛି ବିଧିମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ଗ୍ରାସ କର; ଏକମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆନ୍ତର ଦଣ୍ଡ ହେବ । ହାୟ୍, କପଟି ଅଧ୍ୟାପକ ଓ ଫାର୍‌ଶିଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏକ ଜଣକୁ ଶିଷ୍ୟ କରିବାକୁ ସମୁଦ୍ର ଓ ପୃଥିବୀ ଦେଇଅଛୁ, ପୁଣି କାହାକୁ ପାଇଲେ ଆପଣାମାନଙ୍କଠାରୁ ତାହାକୁ ଦ୍ୱିଗୁଣ ନରକର ପାଦି କର । ହାୟ୍, ଅଳ୍ପ ପଥଦର୍ଶକ ସମସ୍ତେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ବୋଲ, ମନ୍ଦିରର ରାଣ କରବାର କିଛି ନୋହେ, ପୁଣି ଯେଉଁଜନ ମନ୍ଦିରସ୍ଥ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣର ରାଣ କରଇ, ସେ ଦାୟୁଗ୍ରସ୍ତ । ହେ ମୂଢ଼ ଓ ଅଳ୍ପ ସମସ୍ତେ, ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଓ ସେହି ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣକୁ ପବିତ୍ର କରଇ ଯେ ମନ୍ଦିର, ଏହି ଦୁଇର ମଧ୍ୟରେ କି ଶ୍ରେଷ୍ଠ? ଆନ୍ତର ବୋଲ, ଯଜ୍ଞବେଦର ରାଣ କରବାର କିଛି ନ ହୁଅଇ, ପୁଣି କେହି ତାହା ଉପରିସ୍ଥ ନୈବେଦ୍ୟର ରାଣ କଲେ ସେ ଦାୟୁଗ୍ରସ୍ତ ହୁଅଇ । ହେ ମୂଢ଼ ଓ ଅଳ୍ପ ସମସ୍ତେ, ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ତାହାକୁ ପବିତ୍ର କରଇ ଯେ ବେଦ, ଏହି ଦୁଇର ମଧ୍ୟରେ କି ବଡ଼? ଯେହେତୁ କେହି ଯଜ୍ଞବେଦର ରାଣ କଲେ ବେଦର ଓ ତଦୁପରି ସମସ୍ତର ରାଣ କରବା ହୁଅଇ । ପୁଣି କେହି ମନ୍ଦିରର ରାଣ କଲେ ମନ୍ଦିରର ଓ ତନ୍ମିତର ରାଣ କରବା ହୁଅଇ । ଆଉ ଯେ କେହି ସ୍ୱର୍ଗର ରାଣ କରଇ,

ସେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସିଂହାସନର ପୁଣି ତଦୁପବିଷ୍ଟରର ରାଣ କରଇ । ହାୟ୍, କପଟି ଅଧ୍ୟାପକ ଓ ଫାର୍‌ଶିଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯୋଦ୍ଧାର ଓ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଓ ଜିହ୍ଵାର ଦଶମାଂଶ ଦଥ; ପୁଣି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ମଧ୍ୟରେ ଗୁରୁତର ଯେ ନ୍ୟାୟ ଓ ଦୟା ଓ ବିଶ୍ଵସ୍ତୁତା ଏ ସମସ୍ତ ହେଲଣ କରୁଅଛ । ଏ ସମସ୍ତର ମାନବାର ଓ ଆନର ହେଲା ନ କରବାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହୁଅଇ । ହେ ଅଳ୍ପ ପଥଦର୍ଶକ ସବୁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଣାକୁ ଶୁଣି ପକାଅ, ପୁଣି ଓଟକୁ ଗ୍ରାସ କର । ହାୟ୍, କପଟି ଅଧ୍ୟାପକ ଓ ଫାର୍‌ଶିଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାଟିୟା ଓ ଆଲିର ବାହାର ପରିଚ୍ଛାର କର, ପୁଣି ଭିତରେ ତାହା ଦୌରାମ୍ୟରେ ଓ ଅଧର୍ମରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣି ଥାୟେ । ହେ ଅଳ୍ପ ଫାର୍‌ଶି ଲୋକ, ଆଗେ ତାଟିୟା ଓ ଆଲିର ଭିତର ପରିଚ୍ଛାର କର, ତହିଁରେ ତାହାର ବାହାର ପରିଚ୍ଛୁତ ହେବ । ହାୟ୍, କପଟି ଅଧ୍ୟାପକ ଓ ଫାର୍‌ଶିଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁକ୍ଳୀକୃତ କବରସ୍ପର୍ଷ୍ୟ ହୋଇଅଛ । ଯେମନ୍ତ କବରର ବାହାର ଦେଖିବାକୁ ସୁନ୍ଦର, ପୁଣି ଭିତରେ ମତାର ଅସ୍ଥିରେ ଓ ନାନା ପ୍ରକାର ମଳରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣି; ତକତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାହାରେ ମନୁଷ୍ୟର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଧର୍ମିକ, ପୁଣି ଅନ୍ତଃକରଣରେ କେବଳ କପଟ ଓ ଅଧର୍ମରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣି । ହାୟ୍, କପଟି ଅଧ୍ୟାପକ ଓ ଫାର୍‌ଶିଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆର୍ତ୍ତ୍ୟମାନଙ୍କର କବର ନିର୍ମାଣ କର, ଓ ସାଧୁମାନଙ୍କର ସମାଧି ସୁଶୋଭିତ କର କହ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେବେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ପୁଣ୍ୟପୁରୁଷର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଥାଆନ୍ତୁ, ତେବେ ଭବିଷ୍ୟତ୍ରବକ୍ରାଗଣର ରକ୍ତପାତରେ ସେମାନଙ୍କର ସହଭାଗୀ ନ ହୁଅନ୍ତୁ । ଏପ୍ରକାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଭବିଷ୍ୟତ୍ରବକ୍ରାଗଣର ବଧକାରିମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ, ଏବିଷୟରେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛ । ଏନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ପୁଣ୍ୟପୁରୁଷର ପରିମାଣ ପାଦ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କର । ହେ ସର୍ପମାନେ, ହେ କାଳ ସର୍ପର ବଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କିପ୍ରକାରେ ନରକର ଦଣ୍ଡର ରକ୍ଷା ପାଇବ? ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଭବିଷ୍ୟତ୍ରବକ୍ରା ଓ ବୁଦ୍ଧିମନ୍ତ ଓ ଅଧ୍ୟାପକମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ ଦେବା, ପୁଣି ସେମାନଙ୍କର କେତେ ଜଣକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବଧ କରବ ଓ ହୁଣରେ ଚଢାଇବ, ପୁଣି କାହାକୁ ଭଜନାଲୟରେ କୋତା ମାରିବ ଓ ନଗରେ ତାତଣା କରବ । ତହିଁରେ ସତ୍ତାପୁରୁଷ ହାବିଲର ରକ୍ତପାତ ଅବଧି, ବିରୁଣିର ପୁତ୍ର ଯେ ଜିଣିବକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନ୍ଦିରର ଓ ଯଜ୍ଞବେଦର ମଧ୍ୟସ୍ଥାନରେ ବଧ କଲ, ତାହାର ରକ୍ତପାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଏ ଦେଶରେ ଯେତେ ସାଧୁ ଲୋକଙ୍କର ରକ୍ତପାତ ହୋଇଅଛି, ସେ ସମସ୍ତ ଅପରାଧର ଦଣ୍ଡ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ଫାଳିବ । ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହି, ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁରୁଷଠାରେ ସେ ସମସ୍ତ ଫାଳିବ । ହେ ଶିରଶାଲମ୍ବ, ହେ ଶିରଶାଲମ୍ବ, ତୁମ୍ଭେ ଭବିଷ୍ୟତ୍ରବକ୍ରାମାନଙ୍କୁ ବଧ କରୁଅଛ, ପୁଣି ଆପଣାର ନିକଟରେ ପ୍ରେତତମାନଙ୍କୁ ପଥରଦ୍ଵାରା

କରୁଅଛୁ; କୁକୁଟୀ ଯେମନ୍ତ ପକ୍ଷତଳେ ଆପଣା କୁଆମାନଙ୍କୁ ଏକାଏ କରଇ,
ସେତେପେ ଆମ୍ଭେ କେତେ ଥର ତୁମ୍ଭର ସନ୍ତାନ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକାଏ କରିବାକୁ ପାହିଲୁ,
ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ସମ୍ମତ ନ ହେଲ । ଦେଖ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ଉଜ୍ଜତା ହୋଇ
ପଡ଼ିବ । ଯେଣୁ ଆମ୍ଭେ ବୋଲି, ‘ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମରେ ଯେ ଆସୁଅଛନ୍ତି ସେ
ଧନ୍ୟ,’ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଏହା ନ କହିବ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଆମ୍ଭକୁ ଆଉ ଦେଖିବାକୁ
ନ ପାଇବ ॥

୨୪ ପର୍ବ ।

ଯୀଶୁ ମନ୍ଦିରର ବାହାରି ଚାଲି ଯିବାବେଳେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଆସି ତାହାଙ୍କୁ ମନ୍ଦିରର
ଗାଢ଼ୁନା ଦେଖାଇଲେ । ତହିଁରେ ସେ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ଏହି ସମସ୍ତ ଦେଖୁ
ନାହିଁ? ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହି, ଏହାର ଏକ ପଥର ଆନ ପଥରରେ ନ
ରହିବ, ସମସ୍ତର ଭୂମିଗତ ହେବ ।

ଅନନ୍ତରେ ସେ ଜାତବୃକ୍ଷ ପକ୍ଷତର ଉପରେ ବସନ୍ତେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କ-
ଠାରେ ଆସି ଗୁପ୍ତରେ ପଚାରିଲେ, ଏ ସମସ୍ତ ଘଟଣା କେଉଁଠି ଦିନ ହେବ? ଆଉ
ଆପଣଙ୍କର ଆଗମନର ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୁଗାନ୍ତର ଚିହ୍ନ କି? ତାହା କହନ୍ତୁ । ଯୀଶୁ
ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ସାବଧାନ, କେହି ଯେମନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନ ଭୁଲିଯେ ।
ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭର ନାମ ଧର ଅନେକେ ଆସି ଆମ୍ଭେ ଗ୍ରୀଷ୍ମ, ଏ କଥା ବୋଲି
ଅନେକ ଲୋକକୁ ଭୁଲାଇବେ । ସାବଧାନ, ସଂଗ୍ରାମର ସମ୍ବାଦ କି ଯୁଦ୍ଧର ଆତ-
ମ୍ଭର ଶୁଣିଲେ ଅସ୍ଥିର ନ ହୁଅ; ଏ ସମସ୍ତ ଅବଶ୍ୟ ଘଟିବ, ମାତ୍ର ସେ କାଳରେ
ଯୁଗାନ୍ତ ନୋହେ । ଆଉ ଦେଶର ବିପକ୍ଷ ଦେଶ ଓ ରାଜ୍ୟର ବିପକ୍ଷ ରାଜ୍ୟ ହେବ,
ପୁଣି ସ୍ଥାନେ ଯୁଦ୍ଧିଷ ଓ ମହାମାରୀ ଓ ଭୂକମ୍ପ ହେବ । ଏହି ସମସ୍ତ ଦୁଃଖର
ଉପକ୍ରମ ଅଟଇ ।

ଆଉ ସେହି ସମୟରେ ଲୋକମାନେ ଦୁଃଖ ଭୋଗ କରୁଥିବାକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
ପରହସ୍ତଗତ କରିବେ, ଓ ବଧ କରିବେ; ଓ ଆମ୍ଭର ନାମର ସକାଶେ ତୁମ୍ଭେ-
ମାନେ ସମସ୍ତ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କଠାରେ ଘୃଣିତ ହେବ । ପୁଣି ଅନେକେ ବରକୁ
ହୋଇ ପରସ୍ପର ଘୃଣା କରି ଏକ ଜଣ ଆଉ ଏକ ଜଣକୁ ପରହସ୍ତଗତ କରିବେ ।
ଆଉ ଅନେକେ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଅନେକକୁ ଭୁଲାଇବେ ।
ପୁଣି ଦୁର୍ଘର୍ମର ବାହୁଲ୍ୟ ହେବାରୁ ଅନେକର ପ୍ରେମ ଉଣା ପଡ଼ିବ । ପୁଣି ଯେ
ଜନ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ସ୍ଥିର ରହିବ, ସେହି ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବ । ଆଉ ସବୁ ଦେ-
ଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ସାକ୍ଷ୍ୟ ହେବାର ନିମନ୍ତେ ରାଜ୍ୟର ଏହି ସୁସମାଚାର
ସମୁଦାୟ ଜଗତରେ ଘୋଷଣା କରାଯିବ; ଏମନ୍ତ ହେଲେ ଯୁଗାନ୍ତ ହୋଇବ ।

୧ ଏନମନ୍ତେ ଯେ ସଦନାଶକାଶା ଘୃଣା ଯୋଗ୍ୟ ବସ୍ତୁ ଦାନିୟେଲ୍ ଭବିଷ୍ୟତ-
 ୨ ବାକ୍ୟରେ ଉକ୍ତ ଅଛି, ସେ ବସ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ପୁଣ୍ୟସ୍ଥାନରେ ଉପସ୍ଥିତ ଦେଖା
 ୩ ଯିବ, [ଯେ ଜନ ପାଠ କରଇ ସେ ବୁଝୁ,] ତେତେବେଳେ ଯେଉଁମାନେ ସିନ୍ଧୁ-
 ୪ ଦାୟୁ ଦେଶରେ ଥାନ୍ତି, ସେମାନେ ପଦ୍ମକୁ ପଲାଇ ଯାଉନ୍ତି; ଓ ଯେଉଁଜନ
 ୫ ଘରର ଶୁଭର ଉପରେ ଥାନ୍ତେ, ସେ ଗୃହର କୌଣସି ବସ୍ତୁ ଆଣିବାର ନମନ୍ତେ
 ୬ ତଳକୁ ନ ଓହ୍ଲାଇ; ଓ ଯେଉଁଜନ କ୍ଷେତରେ ଥାନ୍ତେ, ସେହି ନୁଗା ଆଣିବାର
 ୭ ନମନ୍ତେ ଫେରି ନ ଯାଉ । ସେହି ସମୟରେ ଗର୍ଭବତୀ ଓ ସୁନଦାୟୀ ସ୍ତ୍ରୀମାନ-
 ୮ ଙ୍କର ଦୁର୍ଗତି ହେବ । ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସେହି ପଲାୟନ ଶୀତକାଳରେ କଥବା
 ୯ ବିଶ୍ରାମବାରରେ ଯେମନ୍ତ ନ ହୁଅଇ, ଏହିନମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର । ଯେହେତୁ
 ୧୦ ସେ ସମୟରେ ଏମନ୍ତ ମହାକ୍ଳେଶ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ଯେ ଜଗତର ଆରମ୍ଭାବଧି ଆଜି
 ୧୧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ, ତେମନ୍ତ କେତେବେଳେ ନୋହିଛି, ପୁଣି କେବେହେଁ ନ ହେବ । ଆଉ
 ୧୨ ସେହି କ୍ଳେଶର ସମୟ ଯେବେ ଉଠା କର ନ ଯାନ୍ତେ, ତେବେ କୌଣସି ପ୍ରାଣିର
 ୧୩ ରକ୍ଷା ହେବାକୁ ନ ପାରିବ, ମାତ୍ର ମନୋନୀତ ଲୋକମାନଙ୍କର ନମନ୍ତେ ସେହି
 ୧୪ ସମୟର ଉଠା କର ଯିବ ।

୧୫ ଆଉ ଦେଖ, ‘ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଅଛନ୍ତି’ ଅବା ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଅଛନ୍ତି,
 ୧୬ ସେ ସମୟରେ କେହି ଯେବେ ଆସି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏମନ୍ତ କଥା କହଇ, ତେବେ-
 ୧୭ ହେଁ ତହିଁରେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କର । ଯେହେତୁ ଭଣ୍ଡ ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମ ଓ ଭଣ୍ଡ ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ତ୍ରା-
 ୧୮ ଗଣ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଏମନ୍ତ ମହତ୍ତ୍ୱ ଚିହ୍ନ ଓ ଅଭୂତ ଲକ୍ଷଣ ପ୍ରକାଶ କରବେ,
 ୧୯ ଯେ ଯେବେ ସମ୍ଭବ ହୁଅଇ, ତେବେ ମନୋନୀତ ଲୋକଙ୍କୁ ଭଣ୍ଡାଇବେ । ଦେଖ,
 ୨୦ ଘଟଣାର ପୂର୍ବେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଲୁଁ । ଏନମନ୍ତେ ଦେଖ, ‘ସେ ଅର-
 ୨୧ ଣ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି,’ ଏମନ୍ତ କଥା କେହି କହିଲେ ବାହାରେ ନ ଯାଅ; କଥବା
 ୨୨ ଦେଖ, ‘ସେ ଅନ୍ତଃପୁରରେ ଅଛନ୍ତି,’ ଏହା କହିଲେ ପ୍ରତ୍ୟୟ ନ କର । ଯେ-
 ୨୩ ହେତୁ ବିଜୁଳି ଯେମନ୍ତ ପୂର୍ବ ଦିଗର ଉଦୟ ହୋଇ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ପ୍ରକାଶ
 ୨୪ ପାନ୍ତେ, ତେମନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରର ଆଗମନ ହେବ । ଯେଉଁଠାରେ ଶବ ପଡ଼ଇ,
 ୨୫ ସେଠାରେ ସାଗୁଣାଗଣ ଏକତ୍ର ହୁଅନ୍ତି ।

୨୬ ସେହି କ୍ଳେଶର ସମୟ ହେଲାଉତ୍ତରେ ତତ୍ତ୍ୱକ୍ଷଣେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅନିକାରମୟ ହେବ,
 ୨୭ ପୁଣି ଚନ୍ଦ୍ର ଆଲୁଅ ନ ଦେବ, ଓ ଆକାଶର ନକ୍ଷତ୍ରଗଣର ପତନ ହେବ, ଓ
 ୨୮ ଆକାଶର ଗ୍ରହଗଣ ବିଚଳିତ ହେବେ । ତେବେ ଆକାଶର ମଧ୍ୟରେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରର
 ୨୯ ଚିହ୍ନ ଦେଖା ଯିବ, ଆଉ ଆପଣା ପରାକ୍ରମରେ ଓ ମହାତେଜରେ ମେଘାବୃତ ମନୁଷ୍ୟ-
 ୩୦ ପୁତ୍ରକୁ ଆକାଶରେ ଆସିବାକୁ ଦେଖି ପୃଥିବୀର ସସସ୍ର ବଂଶାୟ ଲୋକ ବିଳାପ
 ୩୧ କରବେ । ତହିଁରେ ସେ ମହାଶକ୍ତିକାଶା ଭୂସାର ବାଦ୍ୟକର ଆପଣା ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାକୁ

ପଠାଇଲେ ସେମାନେ ଆକାଶର ଏକ ସୀମାର ଆନ ସୀମା ଯାହେଁ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗଠାରୁ ତାହାଙ୍କର ମନୋମାତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଣି ଏକତ୍ର କରିବେ ।

ଉତ୍ସୁକ ବୃକ୍ଷର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଶିକ୍ଷା କର; ଯେମନ୍ତ ଉତ୍ସୁକ ଗଛର ନୂତନ ଶାଖା ଯଜ୍ଞବାଦ ଦେଖିଲେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟକାଳ ସନ୍ନିକଟ ହୋଇଅଛି, ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣା ଅଛି; ସେତେପେ ଏହି ସମସ୍ତ ଘଟଣା ଦେଖିଲେ ସେହି ସମୟ ଦ୍ଵାରରେ ଉପସ୍ଥିତ ଏହା ଜାଣ । ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି, ଏହି ସମସ୍ତ ନ ଘଟିଲେ ଏ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୁଗର ଅନ୍ତ ନ ହେବ । ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଲେଖ ହେବ, ତଥାପି ଆମ୍ଭର କଥାର ଲେଖ କେତେବେଳେ ନ ହେବ ।

ଆଉ ଆମ୍ଭର ପିତା ବିନ୍ଦୁ ସେହି ଦବସ ଓ ସେହି ଦଣ୍ଡ କେହି ନ ଜାଣନ୍ତି, ସ୍ଵର୍ଗର ଦୂତଗଣଙ୍କ ନ ଜାଣନ୍ତି । ପୁଣି ନୋହର ଦିନରେ ଯେତେପେ ହେଉଥିଲା, ସେତେପେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରର ଆଗମନରେ ହେବ । ଯେହେତୁ ଜଳପ୍ଳାବନର ପୂର୍ବରେ ଯେ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ନୋହ ଜାହାଜରେ ନ ଚଢ଼ିଲେ, ସେହି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ସେମାନେ ଯେମନ୍ତ ଭୋଜନପାନ ପୁଣି ବିବାହ କରିବାର ଓ ବିବାହ ଦେବାର ଏହି କର୍ମରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଥିଲେ । ପୁଣି କିଛି ନ ଜାଣନ୍ତେ ବଢ଼ି ଆସି ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଭସାଇ ଘେନି ଗଲା, ତେମନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରର ଆଗମନ ସମୟରେ ହେବ । ତେତେବେଳେ ଦୁଇ ଜଣ କ୍ଷେତରେ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କର ଏକ ଜଣକୁ ଧରା ଯିବ, ପୁଣି ଆଉ ଜଣକୁ ଛୁଡ଼ା ଯିବ । ଆବର ଦୁଇ ସ୍ତ୍ରୀ ଚକି ପେଶିଲେ ସେମାନଙ୍କର ଏକ ଜଣକୁ ଧରା ଯିବ, ପୁଣି ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ ଛୁଡ଼ା ଯିବ ।

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ କେଉଁଠି ଦଣ୍ଡରେ ଆସିବେ, ତାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ନ ଜାଣ; ଏନିମନ୍ତେ ଜାଗି ରହ । କେଉଁଠି ପ୍ରହରେ ଚୋର ଆସିବ, ଏହା ଯେବେ ଗୃହସ୍ଥ ଜାଣନ୍ତା, ତେବେ ସେ ଜାଗି ରହି କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ତାହାକୁ ଗୃହରେ ସିଲି କରିବାକୁ ନ ଦିଅନ୍ତା, ତାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ । ଏନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅ; ଯେହେତୁ ଯେଉଁଠି ଦଣ୍ଡରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅପେକ୍ଷା କରି ନ ଥାଅ, ସେହି ଦଣ୍ଡରେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଆସିବେ ।

ଏଣୁ ପ୍ରଭୁ ନିଜ ପରଜନମାନଙ୍କୁ ସମୟାନୁକ୍ରମେ ଭୋଜନ କରାଇବାର ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁଠି ଦାସକୁ ଉତ୍ତାରଘରମ୍ଭ କରି ରଖନ୍ତି, ଏମନ୍ତ ବିଶ୍ଵସ୍ତ୍ର ଓ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଦାସ କେ? ପ୍ରଭୁ ଆସି ଯେଉଁଠି ଦାସକୁ ସେତେପେ କର୍ମକାଣ୍ଡ ଦେଖନ୍ତି, ସେହି ଧନ୍ୟ । ଆମ୍ଭେ ସତ୍ୟ ବୋଲି, ସେ ତାହାକୁ ଆପଣା ସବ୍ୟସର କର୍ମକର୍ତ୍ତା କରିବେ । ପୁଣି ପ୍ରଭୁର ଆସିବାର ବିଳମ୍ବ ଅଛି, ଯେଉଁଠି ଦୁଷ୍ଟ ଦାସ ଏହା ମନେ ଗ୍ରହଣ କରି ଦାସମାନଙ୍କୁ ପ୍ରହାର କରଇ । ପୁଣି ମହା ଲୋକମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ଭୋଜନ-ପାନ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହୁଅଇ । ଯେତେବେଳେ ସେ ଦାସ ଅପେକ୍ଷା ନ

କରଇ, ଓ ଯେଉଁ ଦଣ୍ଡ ସେ ନ ଜାଣଇ, ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ତାହାର ପ୍ରଭୁ
 ୧ ଆସିବେ । ପୁଣି ସେ ତାହାକୁ କାଟି ପକାଇ [କିଅବା ଦାରୁଣ ଶାସ୍ତି ଦେଇ]
 ଯେଉଁଠାରେ ହେବନ ଓ ଦନ୍ତର କିଡ଼ମିତି ଅଛି, ଏମନ୍ତ ସ୍ଥାନରେ କପଟିମାନ-
 ଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ତାହାର ଅଂଶ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରବେ ॥

୨୫ ପଦ୍ୟ ।

୧ ତେଣୁ ଯେଉଁ ଦଶ କନ୍ୟା ପ୍ରଦୀପ ନେଇ ବରର ସହିତ ଭେଟ ପାଇବାକୁ
 ୨ ବାହାରିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟର ଭୁଲଣା ହେବ । ସେ କନ୍ୟା-
 ୩ ମାନଙ୍କର ପାଞ୍ଚଜଣ ସୁବୁଦ୍ଧି, ଆଉ ପାଞ୍ଚଜଣ ନିର୍ବୁଦ୍ଧି ଥିଲେ । ଯେଉଁମାନେ
 ୪ ନିର୍ବୁଦ୍ଧି ସେମାନେ ପ୍ରଦୀପ ନେଇ କିଛି ମାଲପା ସଙ୍ଗେ ନ ନେଲେ; ମାତ୍ର ସୁବୁଦ୍ଧି-
 ୫ ମାନେ ପ୍ରଦୀପ ସହିତ ପାଦରେ ତେଲ ନେଲେ । ବରର ବିଳମ୍ବ ହୁଅନ୍ତେ ସେ-
 ୬ ମାନେ ସମସ୍ତେ ଭୁଲାଇ ୨ ନିଦ୍ରା ଗଲେ । ଅର୍ଦ୍ଧରାତ୍ରରେ ଦେଖ, ‘ବର ଆସୁଅଛି,
 ୭ ତାହାର ସହିତ ଭେଟିବାକୁ ବାହାର ହୁଅ,’ ଏମନ୍ତ ତକାତକ ହେବାରୁ ସେ
 ୮ କନ୍ୟା ସବୁ ଉଠି ପ୍ରଦୀପକୁ ସଜାଡ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ତହିଁରେ ନିର୍ବୁଦ୍ଧିମାନେ
 ୯ ସୁବୁଦ୍ଧିମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, କିଛି ମାଲପା ଦୟା, ଆମ୍ଭ ପ୍ରଦୀପ ନିଭି ଯାଉଅଛି । ମାତ୍ର
 ୧୦ ସୁବୁଦ୍ଧିମାନେ ଉତ୍ତର କଲେ, କିଜାଣି ତୁମ୍ଭ ଆମ୍ଭ ଦୁହିଙ୍କର ପାଇଁ ନ ଅଶ୍ଳିଷ୍ଟ;
 ୧୧ ଏଣୁକରି ବିଦ୍ରୁକାରିମାନଙ୍କ କତିକୁ ଯାଇ ଆପଣା ୨ ପାଇଁ କିଣି ଆଣ । ସେ-
 ୧୨ ମାନେ କିଣିବାକୁ ଗଲେ ବର ଅଇଲା; ତେଣୁ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲେ,
 ୧୩ ସେମାନେ ତାହାର ସଙ୍ଗରେ ବିବାହ ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ ହୁଅନ୍ତେ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ
 ୧୪ ହେଲା । ଏଥିଉତ୍ତରେ ଆଉ କନ୍ୟାମାନେ ଆସି କହିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ହେ ପ୍ରଭୁ,
 ୧୫ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦ୍ୱାର ଫିଟାଇ ଦିଅ । ସେ ଉତ୍ତର କଲେ, ସତ୍ୟ ଆମ୍ଭେ
 ୧୬ ବୋଲି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନ ଜାଣି । ଏନିମନ୍ତେ ଜାଗି ରହ; ଯେହେତୁ ମନୁଷ୍ୟ-
 ୧୭ ପୁତ୍ର କେତେବେଳେ ଆସିବେ, ସେ ଦିନ କିଅବା ଦଣ୍ଡ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନ ଜାଣ ।
 ୧୮ ଏଣୁ [ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର] ଦୂର ଦେଶକୁ ଯାଏ କରବା ଲୋକର ଭୁଲ୍ । ସେ ଜନ
 ୧୯ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କୁ ତାକି ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଆପଣା ସମ୍ପତ୍ତି ସମର୍ପି ଦେଲା ।
 ୨୦ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଯେମନ୍ତ ଯୋଗ୍ୟ ତେମନ୍ତ କାହାକୁ ପାଞ୍ଚ ତୋତା, କାହାକୁ
 ୨୧ ଦୁଇ ତୋତା, କାହାକୁ ଏକ ତୋତା ଦେଇ ସେହିକ୍ଷଣି ଯାଏ କଲା । ଯେଉଁ
 ୨୨ ଦାସ ପାଞ୍ଚ ତୋତା ପାଇଥିଲା, ସେ ତାହା ନେଇ ବ୍ୟାପାର କରି ତହିଁରେ ଆଉ
 ୨୩ ପାଞ୍ଚ ତୋତା ବୃଦ୍ଧି କଲା । ସେହିପରି ଯେଉଁଜନ ଦୁଇ ତୋତା ପାଇଥିଲା,
 ୨୪ ସେ ଆଜ ଦୁଇ ତୋତା ଲାଭ କଲା । ପୁଣି ଯେଉଁଜଣ ଏକ ତୋତା ପାଇଥିଲା,
 ୨୫ ସେ ଯାଇ ମାଟି ଖୋଳି ଆପଣା ପ୍ରଭୁର ଟଙ୍କା ପୋତି ରଖିଲା । ବହୁତ କାଳର

ଉତ୍ତରେ ସେ ଦାସମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଆସି ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଗଣତି କଲେ । ତେବେ ଯେଉଁଜଣ ପାଞ୍ଚ ତୋତା ପାଇଁଥିଲା, ସେ ଆଉ ପାଞ୍ଚ ତୋତା ଆଣି କହିଲା, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆପଣ ଆମ୍ଭଠାରେ ପାଞ୍ଚ ତୋତା ଟଙ୍କା ଦେଇଥିଲ; ଦେଖ, ତାହା ଛଡା ଆମ୍ଭେ ଆଉ ପାଞ୍ଚ ତୋତା ଲାଭ କରିଅଛୁଁ । ତାହାର ପ୍ରଭୁ କହିଲା, ହେ ଉତ୍ତମ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଦାସ, ତୁମ୍ଭେ ଧନ୍ୟ; ଅଳ୍ପ ବିଷୟରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ହେଲ, ଏଣୁ ତୁମ୍ଭକୁ ବହୁତ ବିଷୟରେ କର୍ମକର୍ତ୍ତା କରିବା; ଆପଣା ପ୍ରଭୁର ସୁଖର ଭାଗୀ ହୁଅ । ଯେଉଁଜଣ ଦୁଇ ତୋତା ପାଇଁଥିଲା, ସେହି ଆସି କହିଲା, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆପଣ ଆମ୍ଭଠାରେ ଦୁଇ ତୋତା ସମର୍ପି ଦେଲ; ତାହା ଛଡା ଦେଖ, ତହିଁରେ ଆଉ ଦୁଇ ତୋତା ଲାଭ କରିଅଛୁଁ । ତାହାର ପ୍ରଭୁ ତାହାକୁ କହିଲା, ହେ ଉତ୍ତମ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଦାସ, ତୁମ୍ଭେ ଧନ୍ୟ; ଅଳ୍ପ ବିଷୟରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ହେଲ, ଏଣୁ ତୁମ୍ଭକୁ ବହୁତ ବିଷୟରେ କର୍ମକର୍ତ୍ତା କରିବା; ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପ୍ରଭୁର ସୁଖର ଭାଗୀ ହୁଅ । ଅନନ୍ତରେ ଯେଉଁଜଣ ଏକ ତୋତା ପାଇଁଥିଲା, ସେ ଆସି କହିଲା, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ କଠିଣ ଲୋକ କରି ଜାଣି; ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁଠାରେ ବୁଣି ନାହିଁ, ସେହିଠାରେ କାଟି, ଓ ଯେଉଁଠାରେ ବଞ୍ଚି ନାହିଁ, ସେହିଠାରେ ସାଉଣ୍ଡ; ଏନିମନ୍ତେ ଭୟ କରି ଆମ୍ଭେ ଯାଇ ତୁମ୍ଭର ତୋତା ଭୂମିରେ ପୋତି ରଖିଥିଲୁ; ଦେଖ, ଏହି ତୁମ୍ଭର ଧନ ନିୟତ । ତେଣୁ ତାହାର ପ୍ରଭୁ ଉତ୍ତର କଲା, ଆରେ ଦୁଷ୍ଟ ଅଳସ ଦାସ, ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁଠାରେ ବୁଣି ନାହିଁ, ସେହିଠାରେ କାଟୁଁ, ଓ ଯେଉଁଠାରେ ବଞ୍ଚି ନାହିଁ, ସେହିଠାରୁ ସାଉଣ୍ଡ, ଏହା ଯେବେ ଜାଣିଥିଲ, ତେବେ ବଣିଆମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଆମ୍ଭର ଧନ ରଖିବାକୁ ତୁମ୍ଭର ଉଚିତ ଥିଲା; ତାହା ହେଲେ ଆମ୍ଭେ ଆସି ସୁଧର ସହିତ ମୂଳଟଙ୍କା ପାଆନ୍ତୁ । ଏନିମନ୍ତେ ଏହାଠାରୁ ସେ ତୋତା ନେଇ ଯାହାର ଦଣ ତୋତା ଅଛି, ତାହାକୁ ଦୟା । ଯେଣୁ ଯେଉଁଜଣ ବତାୟେ, ତାହାକୁ ଦେବାକୁ ହେବ, ଓ ତାହାର ବହୁତ ହେବ; ପୁଣି ଯେ ନ ବତାୟେ, ତାହାର ଯେକିଛି ଅଛି, ତାହି ତାହାଠାରୁ ନେବାକୁ ହେବ । ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେ ଅଭର୍ଜନ ଦାସକୁ ନେଇ ଯେଉଁଠାରେ ଗୋଦନ ଓ ଦନ୍ତର କିଛିମିତି ଅଛି, ସେହି ବାହାର ଅନିକାରରେ ପକାଇ ଦୟା ।

ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ସମସ୍ତ ଧର୍ମ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ସଙ୍ଗେ କରି ଆପଣା ପ୍ରଭବରେ ଆସି ନିଜ ତେଜୋମୟ ସିଂହାସନରେ ବସିବେ, ତେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କର ଶ୍ରେଣୀରେ ସର୍ବଦେଶୀୟ ଲୋକେ ରୁଣ୍ଡ ହେବେ । ପୁଣି ରଖୁଆଳ ଯେମନ୍ତ ଛେଲିର ମେଣ୍ଟା ସବୁ ଭିନ୍ନ କରି, ତେମନ୍ତ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୃଥକ କରି ମେଣ୍ଟାଗଣକୁ ଦକ୍ଷିଣ ପାଖେ, ଓ ଛେଲିଗଣକୁ ବାମ ପାଖେ ରଖିବେ । ତହିଁ ରାଜା ଦକ୍ଷିଣ ପାଖସ୍ଥିତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହିବେ, ଆସ, ଆମ୍ଭର ପିତାର ଅନୁଗ୍ରହପାବନାରେ,

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଜଗତର ପତ୍ତନାବଧି ଯେ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରା ଯାଇଅଛି, ତାହାର ଅଧିକାରୀ ହୁଅ । ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ କ୍ଷୁଧିତ ହେଲେ ଆମ୍ଭକୁ ଆହାର ଦେଇଅଛି, ତୃଷିତ ହେଲେ ପିଇବାକୁ ଦେଇଅଛି, ବଦେଶୀ ହେଲେ ଆମ୍ଭକୁ ଅତିଥି କରିଅଛି, ନଙ୍ଗଲା ହେଲେ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧାଇଅଛି, ପୀଡ଼ିତ ହେଲେ ଆମ୍ଭକୁ ସଙ୍କୋଳିଅଛି, କାରାଗାରରେ ଥିଲେ ଆମ୍ଭର ନିକଟକୁ ଆସିଅଛି । ଏଥିରେ ଧର୍ମିକମାନେ ଉତ୍ତର କରିବେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, କେବେ ତୁମ୍ଭକୁ କ୍ଷୁଧିତ ଦେଖି ଖାଇବାକୁ ଦେଇଅଛୁ? ଅବା ତୃଷିତ ଦେଖି ପାନ କରାଇଅଛୁ? ଅବା କେବେ ତୁମ୍ଭକୁ ବଦେଶୀ ଦେଖି ଅତିଥି କରିଅଛୁ? ଅବା କେବେ ତୁମ୍ଭକୁ ଉଲଙ୍ଗ ଦେଖି ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧାଇଅଛୁ? ଅବା କେବେ ତୁମ୍ଭକୁ ପୀଡ଼ିତ ଓ କାରାଗାରସ୍ଥ ଦେଖି ତୁମ୍ଭର ନିକଟକୁ ଯାଇଅଛୁ? ତେତେବେଳେ ରାଜା ପ୍ରଭୁତ୍ତର କରିବେ, ସତ୍ୟ ଆମ୍ଭେ ବୋଲି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ଏହି ଭ୍ରାତୃଗଣର ସବୁଠୁଁ କ୍ଷୁଦ୍ର ଜଣକୁ ଯାହା କରିଅଛି, ତାହା ଆମ୍ଭରର ପ୍ରତି କରିଅଛି । ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ସେ ବାମ ପାଖସ୍ଥିତ ଜନମାନଙ୍କୁ କହିବେ, ଆରେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ, ଆମ୍ଭର ଶ୍ଚମ୍ଭର ଦୂର ହୋଇ ଶୟତାନ ଓ ତାହାର ଦୂତଗଣର ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଯେ ଅନନ୍ତ ଅଗ୍ନି, ସେଠାରେ ଗୁଲି ଯାଅ । ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ କ୍ଷୁଧିତ ହେଲେ ଆମ୍ଭକୁ ଆହାର ନ ଦେଲ, ତୃଷିତ ହେଲେ ପିଇବାକୁ ନ ଦେଲ, ବଦେଶୀ ହେଲେ ଅତିଥି ନ କଲ, ନଙ୍ଗଲା ହେଲେ ବସ୍ତ୍ର ନ ପିନ୍ଧାଇଲ, ପୀଡ଼ିତ ଓ କାରାଗାରସ୍ଥ ହେଲେ ଆମ୍ଭକୁ ନ ସଙ୍କୋଳିଲ । ଏଥିରେ ସେମାନେ ଉତ୍ତର କରିବେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, କେଉଁ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭକୁ କ୍ଷୁଧିତ, କି ତୃଷିତ, କି ବଦେଶୀ, କି ଉଲଙ୍ଗ, କି ପୀଡ଼ିତ, କି କାରାଗାରସ୍ଥ ଦେଖି ତୁମ୍ଭର ସେବା ନ କଲୁ? ତହିଁରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁତ୍ତର କରିବେ, ଆମ୍ଭେ ସତ୍ୟ ବୋଲି, ଏମାନଙ୍କର ସବୁଠୁଁ କ୍ଷୁଦ୍ର ଏକ ପ୍ରାଣିର ପ୍ରତି ଯାହା କରି ନାହିଁ, ତାହା ଆମ୍ଭରର ପ୍ରତି କରି ନାହିଁ । ତହିଁ ଏମାନେ ଅନନ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ରରେ, ପୁଣି ଧର୍ମିକଗଣ ଅନନ୍ତ ଜୀବନରେ ପ୍ରବେଶ ହେବେ ।

୧୭ ପଦ୍ୟ ।

ଯାଶୁ ଏହି ସମସ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ସମାପ୍ତ କରି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ, ଆଉ ଦୁଇ ଦିନ ଉତ୍ତରେ ନିସ୍ତାର ପଦ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ପୁଣି ମନୁଷ୍ୟର ପୁଣି କୃଷ୍ଣରେ ହତ ହେବା ପାଇଁ ପରହସ୍ତଗତ ହୋଇବେ । ଅନନ୍ତରେ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ଓ ଅଧ୍ୟାପକମାନେ ଓ ପ୍ରାଗନ ଲୋକମାନେ କେତେକ ନାମରେ ମହାଯାଜକର ଅଟ୍ଟାଳିକାରେ ଏକାଏ ହୋଇ କି ଛୁଲରେ ଯାଶୁକୁ ଧରି ବଧ କରି-

ବାକୁ ପାରନ୍ତି, ଏହା ମନ୍ତ୍ରଣା କଲେ । ପୁଣି ସେମାନେ କହିଲେ, ପଦ୍ୟ ସମୟରେ ହେବ ନାହିଁ; ହେଲେ ଅବା ଲୋକମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ କଲହ ଉଠିବ ।

ଏଥିରେ ବେଥମାୟା ନଗରରେ ଶିମୋନ କୃଷିର ଘରେ ଯାଣୁ ଥିବାବେଳେ ଏକ ସ୍ତ୍ରୀ କାତ ଫରା ପୂର୍ଣ୍ଣ ବନ୍ଧୁମୂଲ୍ୟ ସୁଗମି ତେଲ ଆଣି ଭୋଜନରେ ବସିବା ସମୟରେ ତାହାଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ଡାଲିଲ । ତାହା ଦେଖି ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ କହିଲେ, ଏମନ୍ତ ଅପବ୍ୟୟ କିପା? ଏହାର ବିକ୍ରୟ ହେଲେ ଅନେକ ମୂଲ୍ୟ ପାଇ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦିଆ ଯାଇ ପାରନ୍ତା । ଯାଣୁ ତାହା ଜାଣି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ସେ ନାଶକ କିପା ଦୁଃଖ ଦୟା? ସେ ଆମ୍ଭଠାରେ ସୁକର୍ମ କରୁଅଛ; ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଦରିଦ୍ରମାନେ ନିତି ଅଛନ୍ତି, ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖରେ ନିତି ନ ଥାଇ । ସେ ଆମ୍ଭ ଶରୀରର ଉପରେ ଏହି ସୁଗମି ତେଲ ଡାଲି ଆମ୍ଭର କବର ଦେବାର କର୍ମ କରୁଅଛ । ଏନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ସତ୍ୟ ବୋଲି, ସବୁ ଜଗତର ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁଠାରେ ଏହି ମଙ୍ଗଳସମାଗର ପ୍ରଚ୍ଛନ୍ନ ହେବ, ସେଠାରେ ଏ ଚରଣ ସ୍ମରଣାର୍ଥେ ତାହାର ଏହି କର୍ମର କଥା କୁହା ଯିବ ।

ଏଥିଉତ୍ତର ଦ୍ଵାଦଶ ଶିଷ୍ୟର ମଧ୍ୟରେ ଇସ୍ଫାଉଓଞ୍ଜୟ ଯିହୁଦା ନାମରେ ଏକ ଜଣ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଯାଇ କହିଲେ, ଯେବେ ଯାଣୁକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହାତରେ ସମର୍ପି ଦେଇ, ତେବେ କି ଦେବ? ତହିଁରେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ବିଶ ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ସ୍ଥିର କଲେ । ଏଥିପାଇଁ ଯାଣୁକୁ ପରହସ୍ତଗତ କରିବାର ନିମନ୍ତେ ସେହି କାଳରୁ ସେ ସୁଯୋଗ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ।

ଅନନ୍ତରେ ତାଉଶୂନ୍ୟ ରୋଟୀ ପଦ୍ୟର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯାଣୁର ନିକଟେ ଯାଇ ପଚାରିଲେ, ଆପଣଙ୍କର ନିମନ୍ତେ କେଉଁଠାରେ ନିସ୍ତାର ପଦ୍ୟର ଭୋଜ ଆୟୋଜନ କରିବାକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଉଅଛୁ? ସେ କହିଲେ, ନଗରର ମଧ୍ୟରେ ଅମୁକ ଜନର କିତରେ ଯାଇ ବୋଲ, ଗୁରୁ କହିଅଛନ୍ତି, ଆମ୍ଭର କାଳ ସନ୍ନିକଟ; ଶିଷ୍ୟଗଣର ସଙ୍ଗେ ତୁମ୍ଭର ଗୃହରେ ନିସ୍ତାର ପଦ୍ୟର ଭୋଜ କରିବା । ତହିଁରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯାଇ ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ କର୍ମ କରି ସେଠାରେ ନିସ୍ତାର ପଦ୍ୟର ଭୋଜ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ । ଏଥିଉତ୍ତରେ ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ସେ ଦ୍ଵାଦଶ ଶିଷ୍ୟର ସହିତ ବସିଲେ । ପୁଣି ଭୋଜନ କାଳରେ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ ସତ୍ୟ ବୋଲି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଜଣ ଆମ୍ଭକୁ ପରହସ୍ତଗତ କରିବ । ତେଣୁ ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ସେ କି ଆମ୍ଭେ? ତହିଁରେ ସେ କହିଲେ, ଆମ୍ଭର ସଙ୍ଗେ ଯେ ଜନ ଭୋଜନ ପାତ୍ରରେ ହସ୍ତ ଚୁକାଇବ, ସେହି ଆମ୍ଭକୁ ପରହସ୍ତଗତ କରିବ । ଆଉ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରର ବିଷୟରେ ଯେମନ୍ତ ଲେଖିତ ଅଛି, ତଦନୁସାରେ ତାହାଙ୍କର ଗତି ହେବ; ମାତ୍ର

ଯେଉଁଜନ ଦ୍ଵାରା ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ପରହସ୍ତଗତ ହେବେ, ହାୟ ! ସେହି ମନୁଷ୍ୟର ଜନ୍ମ ନୋହିଲେ ତାହାର ପକ୍ଷେ ଭଲ ହୁଅନ୍ତା । ଏଥିରେ ସିନ୍ଧୁଦା ନାମରେ ଯେ ଜନ ତାହାଙ୍କୁ ପରହସ୍ତଗତ କଲେ, ସେହି ପଚ୍ଚରଲ୍ଲ, ହେ ଗୁରୁ, ସେ କି ଆମ୍ଭେ ? ସେ ତାହାକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କହିଅଛ ।

ଏଉଡ଼ର ସେମାନଙ୍କର ଭୋଜନ ସମୟରେ ଯାଣୁ ରୋଷୀ ନେଇ ଆଶୀର୍ବାଦ କର ଭାଙ୍ଗି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଇ କହିଲେ, ଏହି ଆମ୍ଭର ଶତ୍ରୁର, ଏହା ନେଇ ଭୋଜନ କର । ପୁଣି ସେ ପିୟାଲ ନେଇ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ କର ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇ କହିଲେ, ଏଥିରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ପାନ କର; ଯେହେତୁ ଏହା ନୂତନ ନିୟମର ଓ ଅନେକର ପାପ କ୍ଷମାର ନିମନ୍ତେ ପାଞ୍ଚତ ଆମ୍ଭର ରକ୍ତ । ଆଉ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହି, ଯାବତୁ ଆପଣା ପିତାର ରାଜ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗରେ ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ ନ କରବା, ତାବତୁ ଦ୍ରାକ୍ଷା ଫଳର ରସ ଆଉ କେବେ ପାନ ନ କରବା । ପୁଣି ସେମାନେ ଏକ ଗୀତ ଗାନ କରନ୍ତେ ବାହାର ହୋଇ ଜାତବୃକ୍ଷ ପଦ୍ମରେ ଗମନ କଲେ ।

ତେବେ ଯାଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏହି ରାତ୍ରିରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଆମ୍ଭର ବିଷୟରେ ବିରକ୍ତ ହେବ; ଯେହେତୁ ଲେଖିତ ଅଛି, “ଆମ୍ଭେ ମେଷ-ପାଳକକୁ ପ୍ରହାର କଲେ ଧଲର ମେଣ୍ଟାଗଣ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇ ଯିବେ ।” ପୁଣି ଆମ୍ଭର ପୁନର୍ଘ୍ନାନ ହେଲାଉଡ଼ରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ଗାଲିଲ୍ଲକୁ ଯିବା । ପିତର ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ଯଦ୍ୟପି ସମସ୍ତେ ତୁମ୍ଭର ଲାଗି ବିରକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ତଥାପି ଆମ୍ଭେ କେବେହେଁ ନ ହେବା । ଯାଣୁ ତାହାକୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ କହି, ଏହି ରାତ୍ରିରେ କୁକୁଡ଼ା ତାକିବାର ଆଗେ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭକୁ ତିନି ଥର ଅସ୍ଵୀକାର କରବ । ଏଥିରେ ପିତର କହିଲେ, ଯଦ୍ୟପି ତୁମ୍ଭର ସଙ୍ଗରେ ମରବାକୁ ହୋୟେ, ତଥାପି ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ କେତେବେଳେ ଅସ୍ଵୀକାର ନ କରବା; ତଦନ୍ତୁସାରେ ସମସ୍ତ ଶିଷ୍ୟହିଁ କହିଲେ ।

ଏଥୁଁ ଯାଣୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ସହିତ ଗେଥଶିମନା ନାମରେ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ ଯାବତୁ ସେଠାରେ ଯାଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ତାବତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏଠାରେ ବସ । ତେବେ ସେ ପିତରକୁ ଓ ଜେବଦୀର ଦୁଇ ପୁତ୍ରକୁ ସଙ୍ଗେ ନେଇ ଯାଇ ଶୋକାକୂଳ ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟସ୍ତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମରଣ କାଳର ନ୍ୟାୟ ଆମ୍ଭର ପ୍ରାଣ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶୋକାକୂଳ ହେଉଅଛି; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଆମ୍ଭର ସଙ୍ଗେ ଜାଗିଥାଅ । ପୁଣି ସେ କିଛି ଦୂରେ ଯାଇ ଉବୁଡ଼ା ହୋଇ ପଡ଼ି ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ, ହେ ଆମ୍ଭର ପିତା, ଯେବେ ହେବାକୁ ପାରଇ, ତେବେ ଆମ୍ଭର ନିକଟରୁ ଏହି ପିୟାଲ ଦୂରେ ଯାଉ;

ମାଧି ଆମ୍ଭର ଇଚ୍ଛାମତ ନୋହି ତୁମ୍ଭର ଇଚ୍ଛାମତ ହେଉ । ଅନନ୍ତରେ ସେ ଶିଷ୍ୟ-
ମାନଙ୍କ କଥାରେ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ ନିନ୍ଦିତ ଦେଖି ପିତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ
କି ଆମ୍ଭର ସଙ୍ଗେ ଏକ ଦଣ୍ଡର ଜାଗିବାକୁ ନ ପାରିଲୁ? ପରାସ୍ତରେ ଯେମନ୍ତ ନ
ପଡ଼, ଏଥିପାଇଁ ଜାଗି ରହି ପ୍ରାର୍ଥନା କର । ଆଜ୍ଞା ଇଚ୍ଛୁକ ପ୍ରମାଣ, ମାଧି ଶରୀର
ଦୁର୍ବଳ । ପୁନଶ୍ଚ ସେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଥର ଯାଇ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ, ହେ ଆମ୍ଭର ପିତା,
ପାନ ନ କଲେ ଯେବେ ଏହି ପିୟାଲା ଆମ୍ଭଠାରୁ ଦୂରେ ସିବାକୁ ନ ପାରିବ,
ତେବେ ତୁମ୍ଭର ଇଚ୍ଛାମତ ହେଉ । ପୁଣି ଆସି ସେ ପୁନଃବାର ସେମାନଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା-
ଗତ ଦେଖିଲେ; ଯେଣୁ ସେମାନଙ୍କର ଆସି ତୁଲୁଁ ହେଉଥିଲା । ଏଥିରେ ସେ
ସେମାନଙ୍କର ନିକଟର ଯାଇ ତୃତୀୟ ଥର ପୁନଃମତେ କଥା କହି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ।
ତହିଁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଆସି କହିଲେ, ଏବେହେଁ କି ଶୟନ କରି ବିଶ୍ରାମ
କରୁଅଛୁ? ଦେଖ, ସେହି ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ପୁଣି ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ପାପିମାନ-
ଙ୍କର ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହୁଅନ୍ତି । ଉଠ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯାଇ, ଯେଉଁଠି ଆମ୍ଭକୁ
ପରହସ୍ତଗତ କରିବ, ଦେଖ, ସେହି ସମୀପରେ ଆସୁଅଛୁ ।

ଏହି କଥା କହିବା ସମୟରେ ଦ୍ଵାଦଶର ମଧ୍ୟରେ ଗଣିତ ସିନ୍ଧୁଦା ନାମରେ
ଶିଷ୍ୟ ଆସି ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନଙ୍କର ଓ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗର ନିକଟରୁ ପ୍ରେତତ ଖଣ୍ଡା-
ଧାର ଓ ଯଷ୍ଟିଧାର ଅନେକ ଲୋକ ସଙ୍ଗରେ ଘେନି ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ସେ ପର-
ହସ୍ତଗତକାଳୀ ପୂର୍ବରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ସଙ୍କେତ ଦେଇ କହିଥିଲା, ଆମ୍ଭେ ଯାଇ
ତାହାକୁ ଚୁମ୍ବନ କରିବା, ସେହି ସେ ଜନ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାକୁ ଧର । ସେ
ତତ୍କାଳରେ ଯୀଶୁର ନିକଟରେ ଯାଇ, ‘ହେ ଗୁରୁ, ନମସ୍କାର,’ ଏହା ବୋଲି ତା-
ହାକୁ ଚୁମ୍ବନ କଲା । ଯୀଶୁ ତାହାକୁ କହିଲେ, ହେ ମିତ୍ର, କିନିମନ୍ତେ ଆସୁଅଛୁ?
ଏଥିରେ ଲୋକମାନେ ଆସି ହସ୍ତ ଦେଇ ଯୀଶୁକୁ ଧରିଲେ । ଏଣୁ ଦେଖ, ଯୀଶୁର
ସର୍ବମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଜଣ ହାତ ବଢାଇ ଖାପର ଖତ୍ତଗ ବାହାର କରି
ମହାଯାଜକର ଏକ ଦାସକୁ ଆଦାତ କରି ତାହାର କାନ କାଟି ପକାଇଲା । ଯୀଶୁ
ତାହାକୁ କହିଲେ, ଖତ୍ତଗ ସ୍ଵସ୍ଥାନରେ ରଖ; ଯେହେତୁ ଯେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଖତ୍ତଗ
ଧାରଣ କରନ୍ତି, ସେମାନେଇ ଖତ୍ତଗ ଦ୍ଵାରା ବିନଷ୍ଟ ହୋଇବେ । ଆପଣା ପିତା
ଯେମନ୍ତ ଆମ୍ଭ କଥାରେ ଦ୍ଵାଦଶ ବାହନର ଅଧିକ ଦୂତଗଣକୁ ପଠାଇ ଦିଅନ୍ତି, ଏଥି-
ପାଇଁ ତାହାଙ୍କଠାରେ ଏବେହେଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ନ ପାରି, ତୁମ୍ଭେମାନେ କି
ଏମନ୍ତ ବୁଝ? ପୁଣି ଏହା କଲେ ଧର୍ମପୁସ୍ତକର ଉକ୍ତି ଯେ ଏତଦ୍ଦେ ଘଟିବ, ତାହା
କିପ୍ରକାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ?

ସେହି ସମୟରେ ଯୀଶୁ ଲୋକସମୂହକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଖତ୍ତ ଓ ଯଷ୍ଟି-
ନେଇ କି ଚୋରର ପରି ଆମ୍ଭକୁ ଧରିବାକୁ ଆଇଲୁ? ଆମ୍ଭେ ପ୍ରତିଦିନ ତୁମ୍ଭମାନ-

ଙ୍କର ସଙ୍ଗରେ ମନ୍ଦିରରେ ବସି ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲୁଁ, ତେବେବେଳେ ଆମ୍ଭକୁ ନ ଧରଲ । ପୁଣି ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ବକ୍ରାନ୍ତର ବାକ୍ୟ ସିଦ୍ଧ ହେବାର ନିମନ୍ତେ ଏ ସମସ୍ତ ହେଲା । ତେବେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ ତ୍ୟାଗ କରି ପଳାଇଲେ । ପୁଣି ସେହି ସମସ୍ତ ଲୋକ ଯାଣୁକୁ ଧରି ଯେଉଁଠାରେ ଅଧ୍ୟାପକମାନେ ଓ ପ୍ରାଚୀନ-ବର୍ଗ ସଭା କରି ବସୁଅଛନ୍ତି, ସେହି ସ୍ଥାନରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ନାମରେ ମହାଯାଜକର ନିକଟରେ ନେଇ ଗଲେ । ପୁଣି ଶେଷରେ କି ହେବ, ଏହା ଦେଖିବାର ନିମନ୍ତେ ପିତର ଦୂରରେ ରହି ତାହାଙ୍କର ପଛେ ମହାଯାଜକର ଅଟ୍ଟାଳିକାରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ଦାସଗଣର ସଙ୍ଗେ ବସିଲା ।

ତେବେ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକଗଣ ଓ ପ୍ରାଚୀନ ସମସ୍ତେ ଓ ମନ୍ତ୍ରିଗଣ ଯେମନ୍ତ ଯାଣୁକୁ ବଧ କରନ୍ତି, ତାହା ପାଇଁ କୌଣସି ମିଥ୍ୟାସାକ୍ଷ୍ୟ ଚେଷ୍ଟା କଲେ, ମାଟି ନ ପାଇଲେ । ଅନେକ ମିଥ୍ୟାସାକ୍ଷୀ ଅଇଲେ, ମାଟି ତାହା ନ ପାଇଲେ । ଅବଶେଷେ ଦୁଇ ଜଣ ମିଥ୍ୟାସାକ୍ଷୀ ଆସି କହିଲେ, ଏହି ଜଣ କହିଥିଲା, ଆମ୍ଭେ ଈଶ୍ବରଙ୍କର ମନ୍ଦିର ଭର୍ତ୍ତି କରି ତିନି ଦିନର ମଧ୍ୟରେ ଆଉ ଥରେ ତାହାର ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ପାରି । ତେବେ ମହାଯାଜକ ଉଠି ଯାଣୁକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କି କିଛିହିଁ ଉତ୍ତର ନ ଦେବ? ତୁମ୍ଭର ବରଫରେ ଏମାନେ କି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛନ୍ତି? ମାଟି ଯାଣୁ ମୌନ ହୋଇ ରହିଲେ । ତହିଁରେ ମହାଯାଜକ ପୁନଃବାର କହିଲେ, ତୁମ୍ଭକୁ ଜୀବତୁ ଈଶ୍ବରଙ୍କର ରାଣ ଦେଉଅଛୁଁ, ତୁମ୍ଭେ ଈଶ୍ବରଙ୍କର ପୁତ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କି ନା, ତାହା ବୋଲ । ଯାଣୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ତୁମ୍ଭେ କହିଅଛୁ । ଆଉ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି, ଏଥିଉତ୍ତର ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରକୁ ସବଶକ୍ତିମାନଙ୍କର ଦକ୍ଷିଣପାଶେ ବସିଥିବାର ଓ ଆକାଶସ୍ଥ ମେଘାବୃତ୍ତ ହୋଇ ଆସିବାର ଦେଖିବ । ଏଥିରେ ମହାଯାଜକ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଛିଣ୍ଡାଇ କହିଲା, ଏ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ନିନ୍ଦା କଲା, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆଉ ସାକ୍ଷିର ପ୍ରୟୋଜନ କି? ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେମାନେହିଁ ଏକାକୀ ଏହାର ମୁଖର ଈଶ୍ବରଙ୍କର ନିନ୍ଦା ଶୁଣିଲ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କି ବବେଚନା ହୁଅଇ? ସେମାନେ ଉତ୍ତର କଲେ, ଏ ଜନ ବଧ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟଇ । ଏଣୁକରି ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କର ମୁଖରେ ଛେପ ପକାଇଲେ, ଅନ୍ୟ କେହି ଥୋପଇ ଓ କେହି ଚୁପୁଡ଼ା ମାରି କହିଲେ, ହେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ତୁମ୍ଭକୁ କେ ଚୁପୁଡ଼ା ମାଇଲା? ଏହା ଗଣନା କରି କୁହ ।

ପିତର ବାହାର ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ବସିଥିଲା, ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଦାସୀ ତାହାର କିଛିକିଛି ଯାଇ କହିଲା, ତୁମ୍ଭେହେଁ ଗାଲିଲୟ ଯାଣୁର ସଙ୍ଗେ ଥିଲ । ପୁଣି ସେ ସମସ୍ତର ସାକ୍ଷାତରେ ନାସ୍ତି କରି କହିଲା, ତୁମ୍ଭେ କି ବୋଲୁଅଛୁ, ତାହା ଆମ୍ଭେ ନ ବୁଝି । ତେବେ ସେ ପିଣ୍ଡାରେ ଗଲୁଉତ୍ତରେ ଆଉ ଏକ ଜଣ ଦାସୀ ତାହାକୁ

ଦେଖି ସେ ସ୍ଥାନର ଲେକମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ଏ ଜଣର ନାଜରାୟ ଯାଣୁର ସଙ୍ଗେ ଥିଲା । ଏଥିରେ ସେ ରାଣ କର ପୁନବାର ଅସ୍ତ୍ରୀକାର କର କହିଲା, ଆମ୍ଭେ ସେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ନ ଚିହ୍ନି । ଆଉ କିଛି କାଳଭରରେ ଠିକ୍ । ହେବାର ଲେକମାନେ ଆସି ପିତରକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଅବଶ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଜଣ, ତୁମ୍ଭର ଉଚ୍ଚାରଣର ତାହା ପ୍ରକାଶ ହେଉଅଛି । ପୁଣି ସେ ଅଭିଶାପ ଦେଇ ରାଣ କର କହିଲା, ଆମ୍ଭେ ସେ ଜଣକୁ ଚିହ୍ନି ନାହିଁ; ତହିଁରେ ତକ୍ଷଣାତ୍ କୁକୁଡ଼ା ଡାକିଲା । ତେବେ “କୁକୁଡ଼ା ଡାକିବାର ଆଗରେ ଆମ୍ଭକୁ ଛନି ଥର ଅସ୍ତ୍ରୀକାର କରବ,” ଏହି ଯେ କଥା ଯାଣୁ କହିଥିଲେ, ତାହା ସ୍ମରଣ ହେବାରେ ପିତର ବାହାରକୁ ଯାଇ ଅତି ଖେଦ କର କାନିଲା ।

୨୭ ପଦ୍ୟ ।

ଏଥିଭିତ୍ତରେ ପ୍ରଭାତ ହେଲା ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ଓ ଲେକମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣନ-ମାନେ ଯାଣୁକୁ ବଧ କରିବାର ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କର ବିଧିରେ ମନ୍ତ୍ରଣା କଲେ, ପୁଣି ତାହାଙ୍କୁ ବାନ୍ତି ଦେଇ ଯାଇ ପନ୍ଥାୟ ପିଲିତ ନାମରେ ଅଧିପତିର କନ୍ଦରେ ସମର୍ପଣ କଲେ ।

ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଯାଣୁକୁ ପରହସ୍ତଗତକାରୀ ସିନ୍ଧୁଦା ତାହାଙ୍କର ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡ ଆଜ୍ଞା ଜାଣି ମନସ୍ତାପ ପାଇ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ଓ ପ୍ରାଣନ ଲେକମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ସେହି ଦିଶ ଟଙ୍କା ଫେରି ଦେଇ କହିଲା, ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦୋଷି ଜଣର ପ୍ରାଣ ପରହସ୍ତ-ଗତ କରିବାରେ ଆମ୍ଭେ ପାପ କଲୁଁ । ସେମାନେ କହିଲେ, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭମାନ-ଙ୍କର କି? ତୁମ୍ଭେ ତାହା ବୁଝ । ତେଣୁ ସିନ୍ଧୁଦା ମନ୍ଦିରର ମଧ୍ୟରେ ସେହି ଟଙ୍କା ପକାଇ ଦେଇ ଚାଲି ଗଲା, ପୁଣି ଯାଇ ଆପେ ଆପଣାକୁ ଫାଣି ଦେଲା । ଅନନ୍ତରେ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ସେହି ମୁଦ୍ରା ନେଇ କହିଲେ, ଏ ଟଙ୍କା ରକ୍ତର ମୂଲ୍ୟ, ଏନିମନ୍ତେ ଭଣ୍ଡାରରେ ରଖିବାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନୁହଇ । ଏହା ବୋଲି ସେମାନେ ବିଚାର କରି ବିଦେଶିମାନଙ୍କର କବର ସ୍ଥାନର ନିମନ୍ତେ ସେ ଟଙ୍କା ଦେଇ କୁଞ୍ଜି-ରର ଭୂମି କିଣିଲେ; ଏହିନିମନ୍ତେ ଅଦ୍ୟାପି ସେ ସ୍ଥାନକୁ ରକ୍ତର କ୍ଷେତ କରି ବୋଲନ୍ତି । ଏମନ୍ତ ହେଲେ “ଇଣ୍ଡୋଫ୍‌ଲର ସନ୍ତାନମାନେ ଯାହାର ମୂଲ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ କଲେ, ତାହାର ସେହି ଚିରଣ ଟଙ୍କାର ମୂଲ୍ୟ ନେଇ ଆମ୍ଭଠାରେ ପରମେଶ୍ବର-ଙ୍କର ନିଉପଣ ଅନୁସାରେ କୁଞ୍ଜିରର କ୍ଷେତ ନିମନ୍ତେ ତାହା ଦେଲେ,” ଏହି ଯେ କଥା ସିନ୍ଧୁଦା ଉଦ୍‌ବିଷ୍ଣୁକ୍ରା କହିଥିଲା, ତାହା ଏଥିରେ ସିଦ୍ଧ ହେଲା ।

ପୁଣି ଯାଣୁ ସେ ଅଧିପତିର ସମ୍ମୁଖେ ଠିକ୍ । ହୁଅନ୍ତେ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲା, ତୁମ୍ଭେ କି ସିନ୍ଧୁଦାୟମାନଙ୍କର ରାଜା? ଯାଣୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କହିଅଛ । ପୁଣି

ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ଓ ପ୍ରାଚୀନମାନେ ତାହାଙ୍କର ଉପରେ ଅପବାଦ ଦେଲେହେଁ
 ସେ କିଛି ଉତ୍ତର କଲେ ନାହିଁ । ଏଉତ୍ତର ପିଲତ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲା, ଏମାନେ
 ତୁମ୍ଭର ବିରୁଦ୍ଧରେ କେତେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି, ତାହା କି ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣୁ ନାହିଁ?
 ତଥାପି ସେ ତାହାର ଏକ କଥାର ଉତ୍ତର ନ କଲେ; ଏଣୁକରି ସେ ଅଧିପତି
 ବଡ଼ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ମଣିଲା ।

ଆବର ସେହି ପଦ୍ୟ ସମୟରେ ଲୋକମାନେ ଯେ କୌଣସି ବନ୍ଧୁଆନକୁ ଚାହାନ୍ତି,
 ତାହାକୁ ମୁକ୍ତି କରିବାର ସେ ଅଧିପତିର ଏକ ଗୁଣ ଥିଲା । ଆଉ ସେତେବେଳେ
 ସେମାନଙ୍କର ବାରକା ନାମରେ ଏକ ଜଣ ବିଖ୍ୟାତ ବନ୍ଧୁଆନ ଥିଲା । ତେଣୁ
 ଲୋକମାନେ ଏକଟି ହେଲାଉତ୍ତରେ ପିଲତ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲା, ଏହି ବାରକା
 ନାମରେ ବନ୍ଦୀ ପୁଣି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବିଖ୍ୟାତ ଯୀଶୁ, ଏ ଦୁଇର ମଧ୍ୟରେ କାହାକୁ ଛାଡ଼ି
 ଦେବା? ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଇଚ୍ଛା କି? ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଯେ ଈର୍ଷାଭାବରେ
 ତାହାଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି, ତାହା ସେ ଜାଣିଥିଲା ।

ତନ୍ତୁ ବିଚାରସନରେ ବସିବା ସମୟରେ ପିଲତର ପତ୍ନୀ ତାହାକୁ ଏହା କହି
 ପଠାଇଲା, ସେହି ଧାର୍ମିକ ମନୁଷ୍ୟର ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେ କିଛି ନ କର; ଯେହେତୁ
 ତାହାଙ୍କର ବିଷୟରେ ଆଜି ଆମ୍ଭେ ସ୍ବପ୍ନରେ ଅନେକ ପ୍ରକାର ଦୁଃଖ ପାଇଲୁଁ ।

ପୁଣି ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ଓ ପ୍ରାଚୀନମାନେ ବାରକାକୁ ମାଗିବାକୁ ଓ ଯୀଶୁକୁ
 ବଧ କରିବାକୁ ଲୋକ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମଣାଇଲେ । ଏଣୁକରି ଅଧିପତି ସେମାନଙ୍କୁ ପଚା-
 ରିଲା, ଆମ୍ଭେ ଏହି ଦୁଇର ମଧ୍ୟରେ କାହାକୁ ଛାଡ଼ି ଦେବା? ସେମାନେ କହିଲେ,
 ବାରକାକୁ । ତେଣୁ ପିଲତ ପଚାରିଲା, ଯାହାକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବୋଲନ୍ତି, ଏହି ଯୀଶୁକୁ କି
 କରିବା? ସେମାନେ ସମସ୍ତେ କହିଲେ, ସେ କ୍ରିଶ୍ଚରେ ହତ ହେଉ । ଅଧିପତି
 କହିଲା, କିପା? ସେ କି ଅପରାଧ କରିଅଛୁ? ପୁଣି ସେମାନେ ଆହୁରି ଉଚ୍ଚେଷ୍ଟ-

ସ୍ବରରେ ଡାକିଲେ, ତାହାକୁ କ୍ରିଶ୍ଚରେ ଚିତାଅ । ଏନିମନ୍ତେ ଆପଣାର କଥା ଗ୍ରାହ୍ୟ
 ନ ହେଲା, ପୁଣି ଆହୁରି କଲହ ବଢ଼ିଲା, ପିଲତ ଏହା ଦେଖି ଲୋକମାନଙ୍କର
 ସାକ୍ଷାତରେ ଜଳ ଭେନି ହସ୍ତ ପ୍ରସ୍ଥାଳଣ କରି କହିଲା, ଏହି ଧାର୍ମିକ ଜନର ରକ୍ତ-

ପାତରେ ଆମ୍ଭେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ, ତୁମ୍ଭେମାନେଇ ତାହା ବୁଝ । ଏଥିରେ ଲୋକ ସମସ୍ତେ
 ଉତ୍ତର କଲେ, ତାହାର ରକ୍ତପାତର ଅପରାଧ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର
 ସନ୍ତାନ ସମସ୍ତର ଉପରେ ହେଉ । ତେଣୁ ସେ ସେମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ବାରକାକୁ
 ଛାଡ଼ି ଦେଲା, ପୁଣି ଯୀଶୁକୁ କୋଡ଼ା ମାରି କ୍ରିଶ୍ଚରେ ଚିତାଇବାକୁ ସମର୍ପଣ କଲା ।

ତନ୍ତୁ ଅଧିପତିର ସେନାଗଣ ଯୀଶୁକୁ ରାଜାଲୟର ମଧ୍ୟରେ ନେଇ ତାହାଙ୍କର
 ନିକଟରେ ସେନାସମୁହକୁ ଏକଟି କଲେ । ଏଥିଉତ୍ତରେ ତାହାଙ୍କର ନିଜ ବନ୍ଧୁ
 କାହିଁ ନେଇ ତାହାଙ୍କୁ ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣି ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧାଇଲେ । ପୁଣି କଣ୍ଟାର ମୁକୁଟ ଗୁଡ଼ି

ତାହାଙ୍କର ମସ୍ତକରେ ଦେଲେ; ଆଉ ତାହାଙ୍କର ଦକ୍ଷିଣ ହାତରେ ଏକ ବେତ ଦେଇ ତାହାଙ୍କର ଶ୍ଵମ୍ଭରେ ଆଣ୍ଠୁ ପାତ, ‘ହେ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କର ରାଜା, ନମସ୍କାର,’ ଏହା ବୋଲି ତାହାଙ୍କୁ ପରହାସ କଲେ । ପୁଣି ତାହାଙ୍କର ଉପରେ ଛେପ ପକାଇଲେ, ଓ ବେତ ଘେନି ମସ୍ତକରେ ମାଇଲେ । ଏହିଭାବେ ତାହାଙ୍କୁ ଉପହାସ୍ୟ କଲଉତ୍ତରେ ସେହି ବସ୍ତ୍ର କାଢି ପୁନର୍ବାର ନିଜ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧାଇ ତାହାଙ୍କୁ କୁଣ୍ଡରେ ଚତାଇବାକୁ ଘେନି ଗଲେ । ଏଥିଉତ୍ତରେ ବାହାର ହେବାର ସମୟରେ କୁଣ୍ଡାଣୀୟ ଶିମୋନ ନାମରେ ଏକ ଜଣର ଦେଖା ପାଇ କୁଣ୍ଡ ବନ୍ଦିବାକୁ ତାହାକୁ ଧରଲେ ।

ଗୁଲଗଲ୍ଲା ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଣ୍ଡଝୁଲି ନାମ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶିଲ୍ଲା ଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ଯୀଶୁକୁ ପିତ୍ରିମିତ୍ରିତ ଅମ୍ଳରସ ପାନ କରିବାକୁ ଦେଲେ; ପୁଣି ସେ ତାହା ଚାଟି ଆଉ ପାନ କରିବାକୁ ନ ମଜିଲେ । ତେବେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କୁଣ୍ଡରେ ଚତାଇ ତାହାଙ୍କର ନୁଗା ଗୁଲିବାଣ୍ଟା ଦ୍ଵାରା ଭାଗ କରି ନେଲେ; ତହିଁରେ ଭବିଷ୍ୟତ୍ଵକ୍ରମ ମୁଖର ଯେ କଥା ଉକ୍ତ ଥିଲା, “ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ଭର ପରଧେୟ ବସ୍ତ୍ର ବିଭାଗ କରନ୍ତି, ଓ ଆମ୍ଭର ଉତ୍ତରାୟ ବସ୍ତ୍ରର ନିମନ୍ତେ ଗୁଲିବାଣ୍ଟା କରନ୍ତି,” ସେହି କଥା ସିଦ୍ଧ ହେଲା । ଏଥିରେ ସେମାନେ ସେଠାରେ ବସି ତାହାଙ୍କର ପ୍ରହର କର୍ମରେ ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇଲେ । ପୁଣି ‘ଏ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କର ରାଜା ଯୀଶୁ,’ ଏହି ଅପବାଦର ପଦ ଲେଖି ତାହାଙ୍କର ମସ୍ତକର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵରେ ଲଗାଇ ଦେଲେ । ଆଉ ତାହାଙ୍କର ବାମ ପାଖରେ ଜଣେ ଓ ଦକ୍ଷିଣ ପାଖରେ ଜଣେ, ଏମନ୍ତ ଦୁଇ ଚୋରକୁ ତାହାଙ୍କର ସଙ୍ଗେତେ କୁଣ୍ଡରେ ଚତାଇଲେ ।

ତେତେବେଳେ ପଥିକମାନେ ଆପଣା ମସ୍ତକ ହଲାଇ, ଆହେ ଈଶ୍ଵରର ମନ୍ଦିର ଭଗ୍ନକାଣ୍ଡ ଓ ଛନି ଛନର ମଧ୍ୟରେ ତାହା ନିର୍ମାଣକାଣ୍ଡ, ଆପଣାକୁ ରକ୍ଷା କର; ତୁମ୍ଭେ ଯେବେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ପୁଣି ହୁଅ, ତେବେ କୁଣ୍ଡର ଓଢ଼ିଲାଅ, ଏହି କଥା ବୋଲି ତାହାଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା କଲେ । ଆଉ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ଓ ଅଧ୍ୟାପକମାନେ ଓ ପ୍ରାଣୀନ ଲୋକମାନେ ସେଭାବେ ଟାପୁର କରି କହିଲେ, ଏ ଜନ ଆଉ ମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କଲ, ଆପଣାକୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ନ ପାରଇ; ଏ ଯେବେ ଇଣ୍ଡା-ପେଲର ରାଜା ଅଟଇ, ତେବେ ଏହିକ୍ଷଣି କୁଣ୍ଡର ଓଢ଼ିଲାଉ; ତହିଁରେ ଏହାକୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବା । ଏ ଈଶ୍ଵରରେ ପ୍ରତ୍ୟାଶା କଲ; ଏନିମନ୍ତେ ଈଶ୍ଵର ଯେବେ ଏହାଠାରେ ସନ୍ତୋଷ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ଏତେବେଳେ ଏହାକୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ; ଯେହେତୁ ସେ କହିଲା, ଆମ୍ଭେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁଣି । ଆଉ ଯେ ଚୋରମାନେ ତାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କୁଣ୍ଡରେ ଚତା ଗଲେ ସେମାନେ ସେଭାବେ ତାହାଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା କଲେ ।

ପୁଣି ବେଳ ଦ୍ଵିତୀୟ ପ୍ରହରବଧି ତୃତୀୟ ପ୍ରହର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୁଦାୟ ଦେଶ

(ଅବା ପୃଥିବୀ) ଅଳଙ୍କାରମୟ ହେଲା । ତୃତୀୟ ପ୍ରହର ସମୟରେ ଯୀଶୁ ଉଚ୍ଚ-ସ୍ଵରରେ ତାଙ୍କ କହିଲେ, ଏଲି ଲମା ଶିବକତନା, ଅର୍ଥାତ୍ “ହେ ଆତ୍ମର ଇଶ୍ଵର, ହେ ଆତ୍ମର ଇଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେ କିପାଁ ଆତ୍ମକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କଲ ?” ଏଥିରେ ସେଠାରେ ଠିକ୍ ହେବାର କେହି ତାହା ଶୁଣି କହିଲେ, ଏ ଏଲିୟକୁ ତାକୁଅଛି । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଜଣ ଶାବ୍ତ୍ର ଦୌଡ଼ ଖୁଞ୍ଜି (ଅର୍ଥାତ୍ ଶୋଷକ ଦ୍ରବ୍ୟ) ନେଇ ଅମ୍ଳରସରେ ଭରି ନଳରେ ଲଗାଇ ତାହାକୁ ପାନ କରିବାକୁ ଦେଲା । ଆନ ଲୋକମାନେ କହିଲେ, ଆଅ, ଏଲିୟ୍ ଏହାକୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଆସନ୍ତି କି ନାହିଁ, ତାହା ଦେଖୁ ।

ଯୀଶୁ ପୁନର୍ବାର ଉଚ୍ଚେଷ୍ଠରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରାଣ ତ୍ୟାଗ କଲେ । ତହିଁରେ ମନ-ରର ବିଚ୍ଛେଦବସ୍ତୁ ଉପରର ତଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଚିରି ଦୁଇଖଣ୍ଡ ହେଲା, ଓ ଭୂମିକମ୍ପ ହେଲା, ଓ ପବନ ବିଘାଣ୍ଟି ହେଲା । ଆଉ କବର ଫାଟି ଅନେକ ଯୁଗ୍ୟବନ୍ତର ଶୟନ ଦେହ ଉଠିଲେ; ପୁଣି ତାହାଙ୍କର ଉତ୍ଥାନର ଉତ୍ତରେ କବର ସ୍ଥାନର ବାହାରି ପୁଣ୍ୟନଗରରେ ଯାଇ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କର ନିକଟରେ ଦେଖା ଦେଲେ । ପୁଣି ଯୀଶୁର ପ୍ରହରକର୍ମରେ ନିୟୁକ୍ତ ଯେ ଶୟେସେନାପତି ଓ ତାହାର ସର୍ଜି ସମସ୍ତେ, ସେମାନେ ଏତ୍ତଦ୍ଵି ଭୂମିକମ୍ପାଦି ଘଟଣା ଦେଖି ବଡ଼ ଭୀତି ହୋଇ କହିଲେ, ସତ୍ୟ, ଏହି ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ପୁଣି ।

ଆଉ ଯେ କେତେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ଯୀଶୁର ସେବା କରିବାକୁ ଗାଲିଲୟର ତାହା-ଙ୍କର ପଛେ ଆସିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ମଗ୍ଦଲିନା ମରିୟମ ଓ ଯାକୁବର ଓ ଯୋସିର ମାତା ମରିୟମ, ପୁଣି ଜେବଦାର ପୁଣ୍ୟମାନଙ୍କର ମାତା ଏହି ସମସ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀ କିଛି ଦୂରରେ ଥାଇ ଦେଖିଲେ । ଏଥିଉତ୍ତରେ ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ଅରମଥୀୟ ନଗରର ଯୁଷ୍ଠ ନାମରେ ଯେ ଏକ ଧନବନ୍ତ ଯୀଶୁର ଶିଷ୍ୟ ଥିଲା, ସେ ପିଲତର ନିକଟରେ ଯାଇ ଯୀଶୁର ଦେହ ମାଗିଲା । ତେଣୁ ପିଲତ ଦେହ ଦେବାକୁ ଆଜ୍ଞା କରନ୍ତେ ଯୁଷ୍ଠ ସେହି ଦେହ ନେଇ ନିର୍ମଳ ବସ୍ତ୍ରରେ ଗୁଡ଼ିଆଇ ଆପଣାର ନିମନ୍ତେ ଯେ ନୂତନ କବର ପବନରେ ଖୋଳିଥିଲା ତାହାର ମଧ୍ୟରେ ସେହି ଦେହ ରଖିଲା । ତହିଁ ସେ ଏକ ବଡ଼ ପଥର ତାହାର ଦ୍ଵାରରେ ଗଡ଼ାଇ ଦେଇ ସ୍ଵସ୍ଥାନରେ ଚାଲି ଗଲା । ପୁଣି ମଗ୍ଦଲିନା ମରିୟମ ଓ ଅନ୍ୟ ମରିୟମ ଏହି ଦୁଇ ସ୍ତ୍ରୀ ସେହି କବର ସ୍ଥାନର ଅଗ୍ରତରେ ବସି ରହିଲେ ।

ତଦନନ୍ତର ନିସ୍ତାର ପବ ଆୟୋଜନ ଦିନର ପରଦିବସରେ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ-ମାନେ ଓ ଫାରୀସୀମାନେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ପିଲତର ନିକଟରେ ଯାଇ କହିଲେ, ହେ ଅବଧାନ, ସେହି ପ୍ରବଞ୍ଚକ ଜୀବତ୍ଵକାଳରେ କହିଥିଲା, ତିନି ଦିନର ଉତ୍ତରେ ଆମ୍ଭେ କବରରୁ ଉଠିବା, ଏ କଥା ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସ୍ମରଣ ହେଉଅଛି । ଏନିମନ୍ତେ ତୃତୀୟ

ଦିବସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ତାହାର କବର ସ୍ଥାନ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା କରନ୍ତୁ; କିଜାଣି ତାହାର ଶିଷ୍ୟମାନେ ରାତ୍ରିରେ ଆସି ତାହାକୁ ହରଣ କରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିବେ, ସେ କବରର ଉଠିଅଛନ୍ତି; ତାହା ହେଲେ ପ୍ରଥମ ଭ୍ରାନ୍ତିର ଶେଷ ଭ୍ରାନ୍ତି ବତ ହେବ । ପିଲିତ କହିଲା, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ପ୍ରହରବର୍ଗ ଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଇ ଯଥାସାଧ୍ୟ ରକ୍ଷା କରାଅ । ତେଣୁ ସେମାନେ ଯାଇ ସେହି ଦ୍ଵାରର ପଥରରେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କ ଦେଇ ପ୍ରହରବର୍ଗ ନିୟୁକ୍ତ କରି କବର ସ୍ଥାନ ରକ୍ଷା କରାଇଲେ ।

୨୮ ପଦ ।

ତଦନନ୍ତରେ ବିଶ୍ରାମବାରର ଶେଷରେ ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିନର ଉଦୟବେଳେ ମଗ୍ଦଲିନା ମହର୍ଯ୍ୟୁମ ଓ ଅନ୍ୟ ମହର୍ଯ୍ୟୁମ କବରକୁ ଦେଖିବାକୁ ଆଇଲେ । ପୁଣି ମହାଭୂମିକମ୍ପ ହେଲା; ଓ ପରମେଶ୍ଵରର ଦୂତ ସ୍ଵର୍ଗର ଓହ୍ଲାଇ ସେ ଦ୍ଵାରର ପଥର ଘୁଞ୍ଚାଇ ତାହାର ଉପରେ ବସିଲା । ତାହାର ମୁଖ ବିଜୁଲିର ପରି ତେଜବନ୍ତ, ଓ ତାହାର ବସ୍ତ୍ର ହିମ ପରି ଶୁକ୍ଳବର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ତାହାର ଭୟରେ ପ୍ରହରବର୍ଗ କମ୍ପମାନ ହୋଇ ସମସ୍ତେ ମୁତବତ୍ତ ହେଲେ । ଏଥିରେ ଦୂତ ସ୍ଵାମୀନଙ୍କୁ କହିଲା, ଭୟ ନ କର; ତୁମ୍ଭେମାନେ କ୍ଷୁଣ୍ଣରେ ହତ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନ୍ୱେଷଣ କରାଅଛୁ, ତାହା ଜାଣି । ସେ ଏଠାରେ ନାହାନ୍ତି; ଯେମନ୍ତ କହିଥିଲେ, ସେହିମତେ ଉଠିଅଛନ୍ତି; ଆସ, ପ୍ରଭୁର ଶୟନ ସ୍ଥାନକୁ ଦେଖ । ଆଉ ଶୀଘ୍ର ଯାଇ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବାଦ ଦେଇ ବୋଲ, ସେ ମୃତ୍ୟୁର ଉଠିଅଛନ୍ତି, ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆଗେ ଗାଲିଲୀକୁ ଯିବେ, ସେଠାରେ ତାହାଙ୍କର ଦେଖା ପାଇବ; ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଉଅଛୁ । ଏନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ଭୟରେ ଓ ମହାନନ୍ଦରେ କବର ସ୍ଥାନର ଶୀଘ୍ର ବାହାରି ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବାଦ ଦେବାକୁ ଦୌଡ଼ି ଗଲେ । ପୁଣି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବାଦ ଦେବାର ନିମନ୍ତେ ଯାଉଁ, ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ହେଉ । ତହିଁରେ ସେମାନେ ଆସି ତାହାଙ୍କର ଚରଣ ଧରି ପ୍ରଣାମ କଲେ । ତେଣୁ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଭୟ ନ କର, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଇ ଆମ୍ଭର ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଗାଲିଲୀକୁ ଯିବାକୁ ବୋଲ, ସେଠାରେ ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ଦର୍ଶନ ପାଇବେ ।

ଏଥିଉତ୍ତର ସ୍ଵାଲୋକମାନେ ଯିବାମାତ୍ରିକେ ପ୍ରହରବର୍ଗର କେହି ଜନ ନଗରରେ ଯାଇ ଯାହା ଦୃଷ୍ଟିଅଛି, ସେ ସବୁ ବୃତ୍ତନ୍ତ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ । ତେଣୁ ସେମାନେ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗର ସଙ୍ଗେ ସଭା କରି ପରାମର୍ଶ ନେଇ ସେହି ସେନାଗଣକୁ ବହୁତ ମୁଦ୍ରା ଦେଇ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ସବୁ ବୋଲ, ଆମ୍ଭେମାନେ ନିଦ୍ରା ଯାନ୍ତେ ତାହାର ଶିଷ୍ୟଗଣ ରାତ୍ରିକାଳେ ଆସି ତାହାକୁ ହରଣ କରି ନେଇ

ଗଲେ । ପୁଣି ଏ କଥା ଯେବେ ଅଧିପତିର କଣ୍ଠିଗୋଚର ହୁଏ, ତେବେ ଆମ୍ଭେ-
ମାନେ ତାହାକୁ ବୁଝାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା । ତହିଁରେ ସେମାନେ ମୁଦ୍ରା
ନେଇ ସେହି ଶିକ୍ଷାନୁସାରେ କର୍ମ କଲେ; ଆଉ ସିନ୍ଧୁଦାୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ-
ରେ ଆଜ ସରକ ଏହି କଥାର ପ୍ରଚାର ଅଛି ।

ତହିଁ ଏକାଦଶ ଶିଷ୍ୟ ଯୀଶୁର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଗାଲିଲ୍ଲର ଏକ ପବ୍ବତକୁ ଗମନ କରନ୍ତେ,
ସେମାନେ ସେଠାରେ ତାହାଙ୍କର ଦର୍ଶନ ପାଇ ପ୍ରଶାମ କଲେ; ମାତ୍ର କେହି
ସନ୍ଦେହ କଲେ । ଏଥିରେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କର କିଛି ଆଶି କହିଲେ, ସ୍ବର୍ଗ ଓ
ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପଣ ଆମ୍ଭଠାରେ ସମର୍ପିତ ଅଛି । ଏନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ
ଯାଇ ସବ୍ବଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟ କରି ପିତାର ଓ ପୁତ୍ରର ଓ ଧର୍ମଆତ୍ମାର ନାମ-
ରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୁବନ ଦିଅ, ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେ ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ-
ଅଛୁ, ତାହାର ପାଲିବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଅ । ଦେଖ, ଜଗତର ଶେଷ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ସବ୍ବଦା ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ଅଛୁ । [ଆମେନ ।]

ମାର୍କି ଲେଖିତ ମଙ୍ଗଳସମାବୃତ ।

୧ ପଦ ।

ଇଣ୍ଡରଙ୍କର ପୁଅ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ମଙ୍ଗଳସମାବୃତର ଆରମ୍ଭ । ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ତ୍ରା-
ମାନଙ୍କର ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଏମନ୍ତ ଲେଖାଅଛି । “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଦୂତକୁ ତୁମ୍ଭର
ଅଗ୍ରସର କରି ପଠାଇ, ସେ ଆଗେ ଯାଇ ତୁମ୍ଭର ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ । ପର-
ମେଶ୍ଵରଙ୍କର ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର, ତାହାଙ୍କର ରାଜଦାଣ୍ଡ ସଲଖ କର, ଅରଣ୍ୟରେ
ଏହି ବାକ୍ୟବାଣୀ ଏକ ଜଣର ରବ ଅଛି ।” ତଦନୁସାରେ ଯୋହନ ଅରଣ୍ୟରେ
ତୁଳ ଦିଆଇ ପାପକ୍ଷମାର ନିମନ୍ତେ ମନଫେରଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତା ତୁଳନର ପ୍ରସଙ୍ଗ
ଘୋଷଣା କଲେ । ଏଥିରେ ଯିହୁଦା ଦେଶର ପୁଣି ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସି ସବୁ ଲୋକ
ବାହାର ହୋଇ ତାହାର ନିକଟରେ ଆସି ଆପଣା ପାପ ସ୍ଵୀକାର କରି ଯୋ-
ହନ ଦ୍ଵାରା ଯଜ୍ଞନ ନିଧାରେ ତୁଷିତ ହେଲେ । ଏହି ଯୋହନର ବସ୍ତ୍ର ଓଟର
ଲେମ୍ବର ଜାତ, ତାହାର କଟିରେ ଚର୍ମର ପଟୁକା ବଳି, ଆଉ ତାହାର ଖାଦ୍ୟ
ପକ୍ଷୀମାଲ ଓ ବନମଧୁ ଥିଲା । ସେ ପ୍ରବୁର କରି କହିଲା, ଆମ୍ଭ ଉତ୍ତରେ ଆମ୍ଭଠାରୁ
ମହତ ଜଣେ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କର ପାଦୁକାର ବଳିନ ଆମ୍ଭେ ନଇଁ ପଡ଼ି ଫିଟା-
ଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ନୋହି । ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଳରେ ଡୁକାଇଲୁଁ ପ୍ରମାଣ, ମାତ୍ର
ସେ ଧର୍ମୀଗୁରେ ତୁଳ ଦିଆଇବେ ।

ସେହି ସମୟରେ ଯୀଶୁ ଗାଲିଲୀ ପ୍ରଦେଶର ନାଜରତ ନଗରରୁ ଆସି ଯୋ-
ହନ ଦ୍ଵାରା ଯଜ୍ଞନ ନିଧାରେ ତୁଷିତ ହେଲେ । ତହିଁ ଜଳର ଉଠିବାମାତ୍ର
ସ୍ଵର୍ଗ ମେଲ ଓ ଆତ୍ମକୁ କାପ୍ରାର ନ୍ୟାୟ ଆପଣାର ଉପରେ ଓଢ଼ାଇ ଆସିବାକୁ
ସେ ଦେଖିଲେ । ପୁଣି ‘ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ପ୍ରିୟ ପୁଅ, ତୁମ୍ଭଠାରେଇ ଆମ୍ଭର ପରମ
ସନ୍ତୋଷ,’ ଏହି ଆକାଶବାଣୀ ହୋଇଲା ।

ଆଉ ସେହିକ୍ଷଣି ଆତ୍ମ ତାହାଙ୍କୁ ଅରଣ୍ୟର ମଧ୍ୟରେ ନେଇ ଯାନ୍ତେ ସେ
ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଖୁଲିଣ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ବନପଶୁର ସଙ୍ଗେ ଥାଇ ଶୟତାନ ଦ୍ଵାରା
ପଶୁକ୍ଷିତ ହେଲେ; ଓ ସ୍ଵର୍ଗର ଦୂତଗଣ ଆସି ତାହାଙ୍କୁ ସେବା କଲେ ।

ଅନନ୍ତରେ ଯୋହନ ବନ୍ଦିତ୍ଵରେ ବନ୍ଦି ହେଲାଉତ୍ତରେ ଯୀଶୁ ଗାଲିଲୀ ପ୍ରଦେ-
ଶରେ ଆସି ଇଣ୍ଡରଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ମଙ୍ଗଳସମାବୃତ ଘୋଷଣା କରି କହିଲେ, କାଲ

ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ସମ୍ପାଦିତ ହେଲା । ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନ ଫେରାଇ
ମଙ୍ଗଳସମାବୃତରେ ବିଶ୍ଵାସ କର ।

ଏଥରେ ଯୀଶୁ ଗାଲିଲୀ ସମୁଦ୍ରର ଡାର ପାଖେ ଗମନ କରୁ, ଶିମୋନ ଓ
ତାହାର ଭାଇ ଆନ୍ଦ୍ରିୟ, ଏ ଦୁଇ ଜଣକୁ ସମୁଦ୍ରରେ ଜାଲ ପକାଇବାକୁ ଦେଖିଲେ;
ଯେଣୁ ସେମାନେ ମତ୍ସ୍ୟଧାରୀ; ଏଣୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭର ପଶ୍ଚାତ୍ତ ଆସ,
ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମନୁଷ୍ୟଧାରୀ କରିବା । ସେମାନେ ସେହିକ୍ଷଣି ଆପଣାମାନଙ୍କର
ଜାଲ ଛାଡ଼ି ତାହାଙ୍କର ପଛେ ଗଲେ । ସେହି ସ୍ଥାନରୁ କିଛି ଦୂର ଗଲ୍ଲଭୂତରେ
ସେ ଯାକୁବ ଓ ଯୋହନ ଜେବଦାର ଦୁଇ ପୁଅକୁ ନୌକାରେ ଜାଲ ସଜାଡ଼ିବାକୁ
ଦେଖି ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକିଲେ । ତହିଁରେ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ପିତା
ଜେବଦାକୁ ଦାସମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ନୌକାରେ ଛାଡ଼ି ତାହାଙ୍କର ପଛେ ଗଲେ ।

ଅନନ୍ତରେ ସେମାନେ କଫର୍ନାହୁମ ନଗରରେ ପ୍ରବେଶିଲେ । ସେହିକ୍ଷଣି ସେ
ବିଶ୍ରାମବାରରେ ଭଜନାଳୟରେ ଯାଇ ଲୋକଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦିଅନ୍ତେ, ସେମାନେ
ତାହାଙ୍କର ଉପଦେଶରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ମଣିଲେ, ଯେହେତୁ ସେ ଅଧ୍ୟାପକଗଣର
ନ୍ୟାୟ ନୋହି କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟ ନ୍ୟାୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଲେ । ସେହି ଭଜନା-
ଳୟରେ ଅପବିତ୍ର ଭୂତଗ୍ରସ୍ତ ଏକ ମନୁଷ୍ୟ ଥିଲା; ସେ ତକା ଛାଡ଼ି କହିଲା, ହେ ନାଜ-
ରତାୟ ଯୀଶୁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଯାଅ, ତୁମ୍ଭର ସଙ୍ଗେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର କି କାର୍ଯ୍ୟ?
ତୁମ୍ଭେ କି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଆସିଅଛୁ? ତୁମ୍ଭେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ସେହି
ପବିତ୍ର ଲୋକ, ତାହା ଆମ୍ଭେ ଜାଣି । ତେଣୁ ଯୀଶୁ ତାହାକୁ ଧମକାଇ କହିଲେ,
ତୁନି ହୋଇ ଏହାଠାର ବାହାର ହୁଅ । ତହିଁରେ ସେ ଅପବିତ୍ର ଭୂତ ତାହାକୁ
ମୋଡ଼ି ଉଠି ତାକି କହି ତାହାକୁ ଛାଡ଼ି ଗଲା । ଏଥିରେ ସମସ୍ତେ ଚମତ୍କୃତ ହୋଇ
ଏକକୁଆରେକ କହିଲେ, ଆଃ! ଏ କି? ଏ କେମନ୍ତ ନୁଆ ଉପଦେଶ? ଏ ସାମ-
ର୍ଥ୍ୟରେ ଅପବିତ୍ର ଭୂତମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା କଲେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାକାରୀ ହୁଅନ୍ତୁ ।
ତହିଁରେ ଗାଲିଲୀ ଦେଶର ଚାହିଦା ତାହାଙ୍କର ସୁଖ୍ୟାଦି ବ୍ୟାପି ଗଲା ।

ଏଥିଉତ୍ତର ସେମାନେ ଭଜନାଳୟର ବାହାର ହୋଇ ଯାକୁବ ଓ ଯୋହ-
ନଙ୍କୁ ସଙ୍ଗରେ କରି ଶିମୋନ ଓ ଆନ୍ଦ୍ରିୟର ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ । ପୁଣି ପିତ-
ରର ଶାଶୁ ଜ୍ଵରରେ ପୀଡ଼ିତା ହୋଇ ଶଯ୍ୟାଗତା ଥିଲା । ଏନିମନ୍ତେ ସେମାନେ
ଶୀଘ୍ର ତାହାଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ । ତହିଁରେ ସେ ଆସି ତାହାର ହସ୍ତ ଧରି ଉଠାଇବା-
ମାତ୍ରେ ଜ୍ଵର ଛାଡ଼ିଲା; ପୁଣି ସେ ସେମାନଙ୍କର ସେବା କଲା ।

ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳରେ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ହେଲାଉତ୍ତରେ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କର ନିକଟରେ
ସମସ୍ତ ବ୍ୟାଧିଗ୍ରସ୍ତ ଓ ଭୂତଗ୍ରସ୍ତଙ୍କୁ ଆଣିଲେ, ପୁଣି ନଗରର ସବୁ ଲୋକ ଆସି ଦ୍ଵାର-
ରେ ଚାହିଁ ହେଲେ । ତହିଁରେ ସେ ନାନା ପ୍ରକାର ରୋଗଯୁକ୍ତ ଅନେକ ମନୁଷ୍ୟକୁ

ସୁସ୍ଥ କଲେ, ପୁଣି ଅନେକ ଧୂତକୁ ଛୁଡ଼ାଇଲେ, ପୁଣି ଭୂତମାନଙ୍କୁ କିଛି କହିବାକୁ ନିଷେଧ କଲେ, ଯେହେତୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣିଲେ । ସକାଳବେଳେ ଶୁଦ୍ଧ ନ ପାହୁଁ ଶୁଷ୍କ ସେ ଉଠିବାହାରେ ଯାଇ ଏକ ନିର୍ଜନ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ତହିଁ ଶିମୋନ ଓ ତାହାର ସଙ୍ଗିମାନେ ତାହାଙ୍କର ପଶ୍ଚାତ୍ତ ଗଲେ; ପୁଣି ତାହାଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ ପାଇ କହିଲେ, ସମସ୍ତ ଲୋକ ତୁମ୍ଭର ଅନ୍ୱେଷଣ କରୁଛନ୍ତି । ସେ କହିଲେ, ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ନିକଟସ୍ଥ ସବୁ ନଗରରେ ଯାଇ, ଯେହେତୁ ସେଠାରେହେଁ କଥା ପ୍ରଚାର କରିବାକୁ ଆମ୍ଭେ ବାହାରେ ଆସିଅଛୁ । ତହିଁ ସେ ଗାଲିଲୀ ପ୍ରଦେଶସ୍ଥ ସେମାନଙ୍କର ସବୁ ଭଜନାଳୟରେ ବାକ୍ୟ ଘୋଷଣା କଲେ, ପୁଣି ଭୂତଗଣକୁ ଛୁଡ଼ାଇଲେ ।

ଏଥିଉତ୍ତର ଜଣେ କୁଣ୍ଡା ଆସି ତାହାଙ୍କଠାରେ ଆଶୁ ପାତ୍ର ବିନତି କରି କହିଲେ, ଯେବେ ଆପଣଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ହୁଅଇ, ତେବେ ଆମ୍ଭକୁ ପରିଷ୍କୃତ କରିବାକୁ ପାରନ୍ତି । ତହିଁରେ ଯୀଶୁ ଦୟା କରି ହାତ ବଢାଇ ତାହାକୁ ଛୁଇଁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା ଅଛି, ପରିଷ୍କୃତ ହୁଅ । ଏହା କହିବାମାତ୍ରେ କୁଣ୍ଡାଗଣ ତାହାକୁ ଶୁଭଲ, ଓ ସେ ପରିଷ୍କୃତ ହେଲା । ଏଥିରେ ସେ ତାହାକୁ ବିଦାୟ କରି ଦୂତ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, ସାବଧାନ, ଏହି କଥା କାହାକୁହିଁ ନ କହ; ମାତ୍ର ଯାଇ ଯାଜକର ନିକଟରେ ଆପଣାକୁ ଦେଖାଅ, ପୁଣି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ପରିଷ୍କୃତ ହେବାର ପ୍ରମାଣ ଦେବାର ନିମନ୍ତେ ମୋଶା ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଯେ ଦାନ, ତାହା ଉତ୍ତର କରି । ପୁଣି ସେ ଜନ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରି ସେହି କର୍ମ ଏମନ୍ତ ବିସ୍ତାରରୂପରେ ପ୍ରଚାର କଲା, ଯେ ଯୀଶୁ ପୁନଃବାର ପ୍ରକାଶରୂପରେ ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ କରି ନ ପାରି ବାହାର ଅରଣ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ରହିଲେ । ସେଠାରେ ଲୋକମାନେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରୁ ତାହାଙ୍କର ନିକଟରେ ଅଇଲେ ॥

୨ ପର୍ବ ।

ଥୋକାସ୍ ଦିନ ଉତ୍ତରେ ସେ କଫର୍ନାହୁମ ନଗରରେ ବାହୁଡ଼ି ଆସିଲେ । ପୁଣି ସେ ଘରେ ଅଛନ୍ତି, ଏହି ଜନରବ ହେବାରୁ ସେହିକ୍ଷଣି ଏତେ ଲୋକ ଆସି ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ଯେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଥିବାର ସ୍ଥାନ ନୋହିଲା, ଦ୍ୱାରର ଚାଲିଆଡେଇ ନୋହିଲା, ତେବେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଲେ ।

ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ଚାରି ମନୁଷ୍ୟ ଏକ ପକ୍ଷାଘାତକୁ ବହି ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଆଣିଲେ; ପୁଣି ଲୋକଗହଳ ହେବାରୁ ଯୀଶୁର ନିକଟରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ନ ପାରି ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ସେ ଥିଲେ, ତାହା ଉପରି ଶୁଦ୍ଧ କଣା କରି ଶଯ୍ୟା ସହିତ ପକ୍ଷାଘାତକି ଓଢ଼ାଇ ଦେଲେ । ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଦେଖି ପକ୍ଷାଘାତକି କହିଲେ, ହେ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭର ପାପ କ୍ଷମା ହେଲା । ପୁଣି ଥୋକାସ୍ ଜନ

ଅଧ୍ୟାପକ ସେଠାରେ ବସି ମନେ ଯେବେଚନା କଲେ, ଏ ମନୁଷ୍ୟ ଏମନ୍ତ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ନିନ୍ଦାର କଥା କିପାଁ କହୁଅଛି? ଈଶ୍ବର ବନ୍ଧୁ ପାପ କ୍ଷମା କରବାକୁ କାହାର ସାଧ୍ୟ? ଯୀଶୁ ତତ୍ତ୍ଵେଣେ ଆପଣା ମନରେ ସେମାନଙ୍କର ଏଭୂପ ବର୍ତ୍ତର ବୁଝି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ତଃକରଣରେ ଏମନ୍ତ ବର୍ତ୍ତର କିପାଁ କରୁଅଛୁ? ‘ତୁମ୍ଭର ପାପ କ୍ଷମା ହେଲା,’ କଅଁକା ‘ଶଯ୍ୟା ତୋଳି ଉଠିଯାଅ,’ ଏ ଦୁଇର ମଧ୍ୟରେ ପକ୍ଷାଘାତକୁ କେଉଁ କଥା ବୋଲିବାର ସହଜ? ପୁଣି ପୃଥିବୀରେ ପାପ କ୍ଷମା କରବାକୁ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରର ପରାକ୍ରମ ଅଛି, ଏହା ଯେମନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବାକୁ ପାର, ଏଣୁ ସେ ପକ୍ଷାଘାତକୁ କହିଲେ, ଉଠ, ତୁମ୍ଭର ଶଯ୍ୟା ତୋଳି ନେଇ ଆପଣା ଗୃହକୁ ଯାଅ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେଇ । ସେ ହଟିତ ଉଠି ଶଯ୍ୟା ତୋଳି ନେଇ ସମସ୍ତଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲା; ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ତମଜ୍ଞତ ହୋଇ ଈଶ୍ବରଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ କରି କହିଲେ, ଏମନ୍ତ କର୍ମ କେବେହେଁ ଦେଖି ନାହୁଁ ।

ଯୀଶୁ ସେଠାର ଯାଇ ପୁନର୍ବାର ସମୁଦ୍ର ଡାକରେ ଗମନ କଲେ, ଏଥିରେ ଲୋକସମୂହ ତାହାଙ୍କର ନିକଟେ ଆସନ୍ତେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଲେ । ପୁଣି ଯାଉଁ, କରସମ୍ପାଦକ ସ୍ଥାନରେ ଆଲଫୀର ପୁତ୍ର ଲେବିକୁ ବସିଥିବାର ଦେଖି ତାହାକୁ ଡାକି କହିଲେ, ଆମ୍ଭର ପଶ୍ଚାତ୍ତ ଆସ; ତହିଁରେ ସେ ଉଠି ତାହାଙ୍କର ପଛେ ଗମନ କଲା । ଅନନ୍ତରେ ଯୀଶୁ ତାହାର ଗୃହରେ ଭୋଜନରେ ବସିବାବେଳେ ଅନେକ କରସମ୍ପାଦକ ଓ ପାପିଗଣ ତାହାଙ୍କ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟଗଣର ସଙ୍ଗେ ଏକତ୍ର ବସିଲେ; ଯେହେତୁ ଅନେକେ ତାହାଙ୍କର ପଛେ ଆସିଥିଲେ । ସେ କରସମ୍ପାଦକ ଓ ପାପିଗଣର ସହତ ଭୋଜନ କରୁଛନ୍ତି, ତାହା ଦେଖି ଅଧ୍ୟାପକ ଓ ଫାରୀଶିଗଣ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, କରସମ୍ପାଦକ ଓ ପାପିମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ଏ କିପାଁ ଭୋଜନ ଓ ପାନ କରୁଥାନ୍ତି? ଯୀଶୁ ସେ କଥା ଶୁଣି ଉତ୍ତର କଲେ, ସୁସ୍ଥ ଲୋକର ବୈଦ୍ୟଠାରେ କିଛି ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ, ପୁଣି ଅସୁସ୍ଥ ଲୋକର ପ୍ରୟୋଜନ ଅଛି; ଆମ୍ଭେ ଧର୍ମିକ ଲୋକଙ୍କୁ ଡାକିବାକୁ ଆସି ନାହୁଁ, ମାତ୍ର ମନ ଫେରାଇବା ପାଇଁ ପାପିମାନଙ୍କୁ ଡାକିବାକୁ ଆସିଅଛୁ ।

ପୁଣି ଯୋହନର ଓ ଫାରୀଶିମାନଙ୍କର ଉପବାସ ବ୍ୟବହାରକାରୀ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯୀଶୁର ନିକଟରେ ଆସି କହିଲେ, ଯୋହନର ଓ ଫାରୀଶିମାନଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ଉପବାସ କରନ୍ତି, ପୁଣି ତୁମ୍ଭର ଶିଷ୍ୟମାନେ ଉପବାସ ନ କରନ୍ତି, ଏହାର କାରଣ କି? ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ବର ସଙ୍ଗେ ଥିବାରେ କି ବର ଯାହିଗଣ ଉପବାସ କରବାକୁ ପାରନ୍ତି? ଯେ ଯାହେଁ ବର ସେମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ଥାନ୍ତି, ସେ କାଳ ଯାହେଁ ସେମାନେ ଉପବାସ କରବାକୁ ନ ପାରନ୍ତି । ମାତ୍ର ଯେତେବେଳେ

ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ବର ନିଆ ଯିବ, ଏମନ୍ତ ସମୟ ଆସିବ; ସେ କାଳେ ସେମାନେ ଉପବାସ କରୁବେ । ପୁରୁଣା ନୁଗାରେ କେହି ନୂଆ ବସ୍ତ୍ରର ଢାଳି ନ ଦିଅଇ; ଯେହେତୁ ନୂଆ ବସ୍ତ୍ରର ଢାଳିରେ ପୁରୁଣା ବସ୍ତ୍ର ଛୁଣି ଯାଏ, ତହିଁରେ ଆହୁର ଅଧିକ ଚିର ହୁଅଇ । ପୁଣି ପୁରୁଣା କୁମ୍ଭାରେ କେହି ନୂଆ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ନ ରଖଇ, ଯେହେତୁ ନୂଆ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସର ତେଜରେ ସେ କୁମ୍ଭା ଫାଟି ଯାଏ; ତହିଁରେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଗଳି ପଡ଼ଇ, ଓ କୁମ୍ଭାଇ ନଷ୍ଟ ହୁଅଇ; ଏନିମନ୍ତେ ନୂଆ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ନୂଆ କୁମ୍ଭାରେ ରଖିବାକୁ ହୁଅଇ ।

ତଦନନ୍ତରେ ବିଶ୍ରାମବାରରେ ଯାଣୁ ଶସ୍ୟକ୍ଷେତ ଦେଇ ଗମନ କରନ୍ତେ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯାଉଁ, ଶସ୍ୟର ଶିଂଷା ଛଣ୍ଡାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଏଥିରେ ଫାର୍‌ଶିମାନେ ଯାଣୁକୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ବିଶ୍ରାମବାରରେ ଯେଉଁ କର୍ମ ଅକର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ତାହାଇ ଏମାନେ କିପାଁ କରୁଅଛନ୍ତି? ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଦାଉଦ ଓ ତାହାର ସର୍ଜିମାନେ ଖାଦ୍ୟର ଅଭାବରେ କ୍ଷୁଧିତ ହୋଇ ଯେ, କର୍ମ କରୁଥିଲେ, ତାହା କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାଠ କର ନାହିଁ? ସେ ଅବସ୍ଥାଧାର ନାମରେ ମହାଯାଜକର ସମୟରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଆବାସରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ଯେ ଦର୍ଶନ ରୋଷି ଯାଜକଗଣ ବନ୍ଧୁ ଆଉ କାହାରଇ ଭୋଜନ କରିବାକୁ ନାହିଁ, ତାହାଇ ଭୋଜନ କଲ୍, ପୁଣି ସର୍ଜି ଲୋକମାନଙ୍କୁଇ ଦେଲ୍ । ସେ ଆହୁର କହିଲେ, ମନୁଷ୍ୟର ନିମନ୍ତେ ବିଶ୍ରାମବାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଛି, ପୁଣି ମନୁଷ୍ୟ ବିଶ୍ରାମବାରର ନିମନ୍ତେ ନୋହେ । ଏଣୁ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ବିଶ୍ରାମବାରର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ॥

୩ ପଦ୍ୟ ।

ଅନନ୍ତରେ ଯାଣୁ ପୁନଃବାର ଭଜନାଳୟରେ ପ୍ରବେଶ ହୁଅନ୍ତେ ସେଠାରେ ଶୁଷ୍କହସ୍ତ ଏକ ମନୁଷ୍ୟ ଥିଲ୍ । ଏଣୁ ସେ ତାହାକୁ ବିଶ୍ରାମଦିନରେ ସୁସ୍ଥ କରବେ କି ନାହିଁ, ତାହାକୁ ଅପବାଦ ଦେବାପାଇଁ ସେମାନେ ଜଗି ରହିଲେ । ତେବେ ସେ ସେହି ଶୁଷ୍କହସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟକୁ କହିଲେ, ମଧ୍ୟସ୍ଥାନରେ ଠିଆ ହୁଅ । ଏଥିରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ବିଶ୍ରାମବାରରେ ଭଲ କରବାର କି ମନ୍ଦ କରବାର, ଅବା ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା କରବାର କି ନଷ୍ଟ କରବାର, ଏହାର ମଧ୍ୟରେ କି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ? ମାତ୍ର ସେମାନେ ଭୁନି ହେଲେ । ତେବେ ସେ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତଃକରଣ କଠିଣତା ସକାଶେ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ କ୍ରୋଧରେ ଚାଲିଆଡ଼େ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କଲେ, ଆଉ ସେହି ମନୁଷ୍ୟକୁ କହିଲେ, ଆପଣା ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କର; ତହିଁରେ ସେ ତାହା ବିସ୍ତାର କରନ୍ତେ ସେହି ହସ୍ତ ଆନ ହସ୍ତର ନ୍ୟାୟ ସୁସ୍ଥ ହେଲ୍ । ସେହିକ୍ଷଣି ଫାର୍‌ଶିମାନେ ବାହାରେ ଯାଇ ତାହାକୁ ନଷ୍ଟ କରବାର ନିମନ୍ତେ ହେରୋଦାୟ-

ମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ମନ୍ତ୍ରଣା କଲେ । ଏଣୁ ଯାଣୁ ସେ ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ପୁନଃ ସାଗରର କଡ଼କୁ ଚାଲି ଗଲେ; ତହିଁରେ ଗାଲିଲ୍ଲା ଓ ସିନ୍ଧୁଦା ଓ ସିରଶାଲମ ପୁଣି ଇଦୋମ ଓ ଯର୍ଦ୍ଦନର ସେପାରିସ୍ତ ଦେଶର ଲୋକଗହଳ ଆସି ତାହାଙ୍କର ପହଞ୍ଚେ ଚାଲି ଗଲେ । ଆବର ସୋର ଓ ସୀଦୋନର ନିକଟ-ବର୍ତ୍ତୀ ସମୂହ ଲୋକ ତାହାଙ୍କର ମହାକର୍ମର ସମ୍ବାଦ ଶୁଣି ତାହାଙ୍କର ନିକଟରେ ଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ଅନେକ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସୁସ୍ଥ କରିବାର ବ୍ୟାଧିଗ୍ରସ୍ତ ସମସ୍ତ ତାହାଙ୍କୁ ଛୁଇଁବାର ନିମନ୍ତେ ଠେଲଠେଲ କଲେ । ତହିଁରେ ପହଞ୍ଚେ ଲୋକସମୂହ ତାହାଙ୍କୁ ଠେସି ଧରନ୍ତି, ଏନିମନ୍ତେ ସେ ଗୋଟାଏ ନୌକା ନିକଟରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରଖିବାକୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ଏଥିଉତ୍ତର ଅପବିତ୍ର ଭୂତମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖି ଦଣ୍ଡବତ୍ତ କରି ଉଦ୍‌ଗନ୍ଧରେ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ପୁଅ; ପୁଣି ସେ ସେ-ମାନଙ୍କୁ ଦୂତ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ଆପଣା ପରିଚୟ ଦେବାକୁ ନିଷେଧ କଲେ ।

ପୁଣି ସେ ପଦ୍ମତାରେହଣ କରି ଯାହାକୁ ଲଜ୍ଜା ତାହାକୁ ଡାକିଲେ । ତହିଁରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ନିକଟରେ ଆସନ୍ତେ ସେ ଶିମୋନ ଆଉ ଜେବ-ଦୀର ପୁଅ ଯାକୂବ ଓ ତାହାର ଭାଇ ଯୋହନ, ଆନ୍ଦ୍ରୁ ଆନ୍ଦ୍ରୁ ଓ ଫିଲିପ୍ ଓ ବାର୍ଥଲମ୍ବା ଓ ମାଥିଉ ଓ ଥୋମା, ଓ ଆଲଫୀର ପୁଅ ଯାକୂବ, ଓ ଅଦାମ୍ବ ଓ କ୍ଲିମାମ୍ବ ଶିମୋନ, ପୁଣି ତାହାଙ୍କୁ ପରହସ୍ତଗତ କଲ୍ଲ ଯେ ଇଷ୍ଟାରିୟୋଞ୍ଜୟ ସିନ୍ଧୁଦା, ଏହି ଦ୍ଵାଦଶ ଜଣକୁ ଆପଣା ସଙ୍ଗରେ ଥିବାକୁ, ଓ ମଙ୍ଗଳସମାବୃତ୍ତ ପ୍ରବୃତ୍ତ କରିବାର ନିମନ୍ତେ ପ୍ରେରଣ ଦେବାକୁ, ଆଉ ସବୁପ୍ରକାର ବ୍ୟାଧି ଭଲ କରିବାର ପରାକ୍ରମ ପାଇବାକୁ ଓ ଭୂତଛାଡ଼ିବାକୁ ନିୟୁକ୍ତ କଲେ । ବିଶେଷରେ ଶିମୋନକୁ ପିତର ବୋଲି ଏକ ଉପନାମ ଦେଲେ, ପୁଣି ଯାକୂବ ଓ ଯୋହନକୁ ବୋୟାନିଗାଣ, ଅର୍ଥାତ୍ ମେଘନାଦର ପୁଅ, ଏହି ଉପାଧି ଦେଲେ ।

ଉଦନନ୍ତରେ ସେମାନେ ଗୃହରେ ଗଲେ, ପୁଣି ସେଠାରେ ପୁନଃ ସାଗରର ଏମନ୍ତ ଜନତାର ସମାଗମ ହେଲା, ଯେ ସେମାନେ ଭୋଜନ କରିବାର ଅବକାଶ ନ ପାଇଲେ । ତାହାଙ୍କର ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ଲୋକେ ଏହି ସମାବୃତ୍ତ ପାଇ, ସେ ହତଜ୍ଞାନ ହେଲେ, ଏ କଥା କହି ତାହାଙ୍କୁ ଧରି ଆଣିବାକୁ ଚାଲି ଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ସିର-ଶାଲମର ଆସନ୍ତା ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଅଧ୍ୟାପକ, ସେମାନେ କହିଲେ, ଏ ଭୂତପତିର ସଙ୍ଗତ, ପୁଣି ଭୂତପତି ଦ୍ଵାରା ଭୂତମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ାୟେ । ତହିଁରେ ଯାଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କଥାରେ କହିଲେ, ଶୟତାନ କିପ୍ରକାରେ ଶୟତାନକୁ ଛାଡ଼ା-ବାକୁ ପାରନ୍ତି? କୌଣସି ରାଜ୍ୟ ଯେବେ ଆପଣା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉନ୍ନତ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ସେ ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥିର ଥିବାକୁ ନ ପାରନ୍ତି । ପୁଣି କାହାରି ପରିବାର ଯେବେ ଏକକୁଆରେକ ବିରୋଧୀ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ସେ ସ୍ଥିର ଥିବାକୁ ନ ପାରନ୍ତି । ତେମନ୍ତ

ଶୟନ ଯେବେ ଆପଣା ବପସରେ ଉଠି ଉନ୍ନି ହୁଅଇ, ତେବେ ସେହି ସ୍ଥିତି
 ଥିବାକୁ ନ ପାରଇ, ମାତ୍ର ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହୁଅଇ । ଆଉ ପ୍ରବଳ ଜନକୁ ପ୍ରଥମରେ ନ
 ବାଜିଲେ କେହି ତାହାର ଗୃହରେ ପଶି ସମ୍ପର୍କ ଲୁଚି କରିବାକୁ ନ ପାରଇ । ପୁଣି
 ବଳନ କଲ୍ଲଭରେ ଗୃହର ଦ୍ରବ୍ୟ ଲୁଚି କରି ପାରଇ । ଏନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ସତ୍ୟ
 ବୋଲି, ମନୁଷ୍ୟର ସନ୍ତାନମାନେ ଯେ ସମସ୍ତ ପାପ ଓ ଈଶ୍ଵରର ନିନ୍ଦା କରନ୍ତି,
 ସେମାନଙ୍କର ସେହି ସବୁର କ୍ଷମା ହୋଇ ପାରଇ । ପୁଣି ଯେ କେହି ଧର୍ମାତ୍ମକ
 ନିନ୍ଦା କରଇ, ତାହାର କ୍ଷମା କେବେହେଁ ନ ହେବ; ସେ ଅନନ୍ତ ଦଣ୍ଡର ଯୋଗ୍ୟ
 ହେବ । ‘ତାହାଙ୍କର ଅପବିତ୍ର ଭୂତ ଅଛି,’ ସେମାନଙ୍କର ଏ ବୋଲି ସକାଶେ
 ସେ ଏମନ୍ତ କହିଲେ ।

ଏଥିଉତ୍ଥରେ ତାହାଙ୍କର ମାତା ଓ ଭ୍ରମାମାନେ ଆସି ବାହାରେ ଠିକ୍ ହୋଇ
 ତାହାଙ୍କୁ ଡାକି ପଠାଇଲେ । ତହିଁରେ ତାହାଙ୍କ ଗୃହାନ୍ତରେ ଥିବାର ଲୋକେ
 ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ବାହାରେ ତୁମ୍ଭର ମାତା ଓ ଭ୍ରମାମାନେ ତୁମ୍ଭର ଅନ୍ଦେ-
 ଶଣ କରୁଛନ୍ତି । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ଆମ୍ଭର ମାତା କେ? ପୁଣି ଆମ୍ଭର
 ଭ୍ରମାମାନେ କେ? ତହିଁରେ ସେ ଆପଣାର ଗୃହ ପାଖରେ ବସିବା ଲୋକଙ୍କର
 ପ୍ରତି ଅନାଇ କହିଲେ, ଦେଖ, ଆମ୍ଭର ମାତା ଓ ଭ୍ରମାମାନେ । ଯେହେତୁ ଯେ
 କେହି ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଇଚ୍ଛାକ୍ରିୟା କରଇ, ସେହି ଆମ୍ଭର ଭ୍ରମ ଓ ଭ୍ରତଣୀ ଓ ମାତା ॥

୪ ପଦ୍ୟ ।

ଅନନ୍ତରେ ସେ ସମୁଦ୍ରର ଖରରେ ପୁନର୍ବାର ଉପଦେଶ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ ।
 ତହିଁରେ ସେ ସ୍ଥାନରେ ତାହାଙ୍କର ନିକଟରେ ବହୁତ ଲୋକ ଏକଠା ଆସନ୍ତେ,
 ସେ ସମୁଦ୍ରର ଉପରେ ଏକ ନୌକାରେ ଚଢ଼ି ବସିଲେ, ପୁଣି ସବୁ ଲୋକ ସମୁଦ୍ରର
 ଖରରେ ରହିଲେ । ତେତେବେଳେ ସେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କଥାରେ ଅନେକ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ ।
 ପୁଣି ଉପଦେଶ ଦେଇ କହିଲେ, ଅବଧାନ କର; ଜଣେ ବାଜବାପକ ବାଜ ବୁଣି-
 ବାକୁ ଗଲ । ବୁଣିବାର ସମୟରେ କିଛି ବାଜ ବାଟ ପାଖରେ ପଡ଼ିଲା, ତାହା
 ଆକାଶର ପକ୍ଷିଗଣ ଆସି ଖୁଣ୍ଟି ଖାଇଲେ । ଆଉ କିଛି ବାଜ ଅଳ୍ପ ମାଟି ଥିଲାର
 ପାଷାଣ ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଲା; ତହିଁରେ ବହୁତ ମାଟି ନ ଥିବାରୁ ତାହା ଶୀଘ୍ର ଅଳ୍ପ-
 ଯତ ହେଲା, ମାତ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟର ଉଦୟରେ ପୋତି ଗଲା, ପୁଣି ତେର ନ ବଢ଼ିବାରୁ
 ଶୁକିଗଲା । ଆହୁରି କିଛି ବାଜ କଣ୍ଟାବଣର ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ିଲା, ପୁଣି କଣ୍ଟା ସମସ୍ତ
 ବଢ଼ି ତାହା ଗ୍ରାସି ପକାନ୍ତେ ତାହାର ଫଳ ନୋହିଲା । ଆଉ କିଛି ବାଜ ଉତ୍ତମ
 ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଲା, ପୁଣି ବଢ଼ି ଉଠି ଏତେ ଫଳ ଫଳିଲା, ଯେ ଯୋକାୟେ ତରଣ

୧ ଗୁଣ, ଥୋକାପ୍ତେ ଷାଠିୟେ ଗୁଣ, ଥୋକାପ୍ତେ ଶପ୍ତେ ଗୁଣ ଫଳ ଧରିଲ । ଏଉଡ଼ର
ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯାହାର ଶୁଣିବାର କଣ୍ଠି ଅଛି ସେ ଶୁଣୁ ।

୦ ପୁଣି ନିର୍ଜନ ସମୟରେ ତାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗମାନେ ଓ ଦ୍ଵାଦଶ ଶିଷ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ସେ
୨ ଦୁଷ୍ଟାନୁ କଥାର ବିଷୟରେ ପଚାରିଲେ । ତେଣୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଇଣ୍ଡର-
ଙ୍କର ରାଜ୍ୟର ନିଗୂଢ଼ କଥା ଜାଣିବାର (ସାମର୍ଥ୍ୟ) ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦୟା ଯାଇଅଛି ।
୩ ପୁଣି ବାହାରସ୍ଥ ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଦୁଷ୍ଟାନୁମାତ୍ର ଉକ୍ତ ହୁଅଇ;
ଯେହେତୁ କୌଣସି ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କର ମନଫେରଣ ଓ ପାପ ମୋଚନ
ଯେମନ୍ତ ନ ହୁଅଇ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଦେଖୁ ନ ଦେଖନ୍ତି, ପୁଣି ଶୁଣୁ ନ
ଗୁହାନ୍ତି ।

୦ ସେ ଆହୁରି କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ଏହି ଦୁଷ୍ଟାନୁ କଥା ନ ବୁଝ? ତେବେ
୪ କିପ୍ରକାରେ ଆଉ ସମସ୍ତ ଦୁଷ୍ଟାନୁ ବୁଝିବ? ବାଜବାପକ ବାକ୍ୟରୂପ ବାଜି ବୁଣୁଅଛି ।
୫ ତହିଁରେ ଯେ, ଲୋକ ଧର୍ମକଥା ଶୁଣନ୍ତି, ପୁଣି ଶୁଣିବାମାତ୍ରେ ଶୟତାନ ଆସି
ସେମାନଙ୍କର ମନରୁ ସେ ବୁଣା କଥା ହରଣ କରି ନିଅଇ, ସେମାନେ ପଥପାର୍ଶ୍ଵସ୍ଥ
୬ ଭୂମିସ୍ଵରୂପ । ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ବାକ୍ୟ ଶ୍ରବଣ କରି ମହାନନ୍ଦରେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି,
୭ ପୁଣି ହୃଦୟରେ ଚେର ନ ବଢ଼ିବାର କିଛିକାଳ ମାତ୍ର ସ୍ଥିର ହୁଅଇ । ପୁଣି ସେହି
ବାକ୍ୟ ସକାଶେ କୌଣସି କ୍ଳେଶ କିବା ତାତକାଳୀନ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଲେ ତତ୍ତ୍ଵକ୍ଷଣେ
୮ ବିମୁଖ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେ ପାଷାଣ ଭୂମିସ୍ଵରୂପ । ଆଉ ଯେଉଁମାନେ କଥା ଶୁଣନ୍ତି
ପୁଣି ସାଂସାରିକ ଚିନ୍ତା ଓ ଧନ ଭ୍ରାନ୍ତି ଓ ବିଷୟରେ ଲେଉଟି, ଏ ସବୁ ସେମାନ-
୯ ଙ୍କର ଅନ୍ତଃକରଣରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ତାହା ଗ୍ରାସି ରଖଇ; ତେଣୁ ତାହା ବିଫଳ
୦ ହୁଅଇ, ସେମାନେ କଣ୍ଟାୟୁକ୍ତ ଭୂମିସ୍ଵରୂପ । ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ବାକ୍ୟ ଶ୍ରବଣ
ଓ ଗ୍ରହଣ କରି, କେହି, ଚିରଣ ଗୁଣ, କେହି, ଷାଠିୟେ ଗୁଣ, କେହି, ଶପ୍ତେ
ଗୁଣ ଫଳ ଧରନ୍ତି, ସେମାନେ ଉତ୍ତମ ଭୂମିସ୍ଵରୂପ ।

୧ ଅନନ୍ତରେ ସେ କହିଲେ, ଦାସଚରଣା ଉପରେ ନ ରଖି ମାଣର ତଳେ କିବା
୨ ଖଟତଳେ ରଖିବାର ନିମନ୍ତେ କେହି କି ପ୍ରୟାସ ଆଣଇ? ଏନିମନ୍ତେ ପ୍ରକାଶ ନ
ହେବ, ଏମନ୍ତ କିଛି ଲୁଚୁଇଲ କଥା ନାହିଁ; ପୁଣି ପ୍ରଚ୍ଛନ୍ନତ ନୋହିବ, ଏମନ୍ତ
କୌଣସି ଗୁପ୍ତ କଥା ନାହିଁ । ଯାହାର ଶୁଣିବାକୁ କଣ୍ଠି ଅଛି ସେ ଶୁଣୁ ।

୦ ପୁଣି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ, କଥା ଶୁଣିଅଛୁ, ତାହାର
ବିଷୟରେ ସାବଧାନ; ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ମାଣରେ ମାପ କର, ସେହି
୪ ମାଣରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଯେ ମାପ କରା ଯିବ । ପୁଣି ଶ୍ରବଣକାରୀ ଯେ ତୁମ୍ଭେ-
୫ ମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ଦତ୍ତ ହେବ । ଯାହାଠାରେ ବଢ଼ଇ, ତାହାକୁ ଆହୁରି

ଦୟା ସିବ, ଯାହାଠାରେ ନ ବଢ଼ଇ, ତାହାର ଯେ ଯନ୍ତ୍ରିହୀନ ଥାନ୍ତେ, ତାହାର ତାହାଠାର ନେବାକୁ ହେବ ।

ଅନନ୍ତରେ ସେ କହିଲେ, ଜଣେ କ୍ଷେତରେ ବାଜ ବୁଣିଲ ଲେକସ୍ବରୂପ ଇଶ୍ବର-
ଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଅଟଇ, ଯେହେତୁ ସେ ରବିଦିବସରେ ଶୟନ ଓ ଜାଗ୍ରତ ହୁଅନ୍ତେ,
ସେ ବାଜ କିଷ୍କପରେ ଅଙ୍କୁରତ ହୋଇ ଉଠଇ ତାହା ସେ ନ ଜାଣଇ । ଯେ-
ହେତୁ ପ୍ରଥମରେ ପବି, ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ଶୀଘ୍ର, ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ଶୀଘ୍ରରେ ପରପୂର୍ଣ୍ଣ
ଶସ୍ୟକୁ ଭୂମି ସ୍ବୟଂ ଉତ୍ପନ୍ନ କରଇ । ପୁଣି ଫଳ ପାଟିବାମାସ ଶସ୍ୟ କାଟିବାର
ସମୟ ଜାଣି ସେ ତକ୍ଷଣାତ୍ ଦାଆ ଲଗାନ୍ତେ । ପୁଣି ସେ କହିଲେ, ଇଶ୍ବରର
ରାଜ୍ୟ କାହାର ନ୍ୟାୟ? ଓ କେଉଁ ବସ୍ତୁର ସଙ୍ଗେ ତାହାର ଭୁଲଣା ଦେବା?
ତାହା ଏକ ସୋରଷର ଭୁଲ୍ଲ; ଯେହେତୁ ମୃତ୍ତିକାରେ ବୁଣିବାର ସମୟରେ ତାହା
ପୃଥିବୀର ସବୁ ବାଜର ସ୍ବତ୍ତ୍ୱ ଅଟଇ; ପୁଣି ବୁଣା ହେଲାଉତ୍ତରେ ଅଙ୍କୁରତ ହୋଇ
ସମସ୍ତ ଶାକର ବଡ଼ ହୋଇ ଉଠଇ । ପୁଣି ତାର ଏମନ୍ତ ବଡ଼, ତାଳ ବାହା-
ରଇ, ଯେ ଆକାଶ ପକ୍ଷିଗଣ ଆସି ତାହାର ଶ୍ବୟଂରେ ବସନ୍ତ ।

ଏହିରୂପେ ସେମାନଙ୍କର ବୋଧ ଶକ୍ତି ଅନୁସାରେ ସେ ଅନେକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ
ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଲେ, ପୁଣି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ବିନ୍ଦୁ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି କଥା ନ
କହିଲେ । ତହିଁ ସେ ନିର୍ଜନରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ବୃତ୍ତାନ୍ତର ଅର୍ଥ ବୁଝାଇଲେ ।

ସେହି ଦିନର ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ
ସେପାରିକୁ ଯାଉଁ । ତେଣୁ ସେମାନେ ଲେକସମୁହକୁ ବିଦାୟ କରି ତାହାଙ୍କୁ
ଅବଲମ୍ବେ ସଙ୍ଗେ ନେଇ ନୌକାରେ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ, ପୁଣି ଆଉ, ନୌକାର
ତାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଥିଲା । ଏଥିରେ ଏକ ପ୍ରବଳ ବତୀସି ଉଠନ୍ତେ ନାବରେ ନହତା
ମାର୍, ତାହା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା, ପୁଣି ସେ ନାବର ପଛ ଭାଗରେ ମୁତୁଳାରେ ମୁଣ୍ଡ
ଦେଇ ନିଦ୍ରା ଥିଲେ । ଏନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରି କହିଲେ, ହେ
ପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ନାଶ ଯାଉଁ, ଏଥିରେ କି ଆପଣ କିଛି ଚିନ୍ତା ନ କରନ୍ତୁ?
ତହିଁରେ ସେ ଉଠି ବାୟୁକୁ ଧମକାଇ ସମୁଦ୍ରକୁ କହିଲେ, ତୁନି ହୋଇ ନିରସ୍ତ
ଥାଅ; ତେଣୁ ସେହିକ୍ଷଣେ ବାୟୁ ନିବୃତ୍ତ ହୁଅନ୍ତେ, ସବୁ ସୁସ୍ଥିର ହେଲା । ତେବେ
ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏତେ ଶଙ୍କାକୁଳ ହୁଅ କିପା? ତୁମ୍ଭ-
ମାନଙ୍କର କି ବିଶ୍ବାସ ନାହିଁ? ତହିଁରେ ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୀତ ହୋଇ ଏକକୁ-
ଅରେକ କହିଲେ, ବାୟୁ ପୁଣି ସମୁଦ୍ର ଯାହାଙ୍କର ଅଧୀନ, ଏମନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ କେ ?

* ପଦ୍ୟ ।

ସେମାନେ ସମୁଦ୍ର ପାରି ହୁଅନ୍ତେ ଗଦଗ୍ଦା ଦେଶରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ।

ପୁଣି ନୌକାର ଓହ୍ଲାଇବାମାତ୍ର ଅପବିତ୍ର ଭୂତଗ୍ରସ୍ତ ଏକଜଣ କବର ସ୍ଥାନର ବାହାର ହୋଇ ତାହାଙ୍କର ସଙ୍ଗରେ ଦେଖା କଲେ । ସେ ଜଣ କବର ମଧ୍ୟରେ ବାସ କଲେ, ଆଉ ଜଞ୍ଜିରରେ ବାନ୍ଧିଲେହେଁ କେହି ତାହାକୁ ରଖିବାକୁ ନ ପାରନ୍ତି । ତାହାକୁ ବାରମ୍ବାର ବେଢି ଓ ଜଞ୍ଜିର ଦେଇ ବନ୍ଦନ କଲେ ସେ ଜଞ୍ଜିର ଟାଣି ଫିଟାଇ ଓ ବେଢି ଭାଙ୍ଗି ପକାଇ ଦିଅନ୍ତା; କେହି ତାହାକୁ ବନ୍ଧ୍ୟ କରିବାକୁ ନ ପାରନ୍ତା । ଆଉ ଦିବାରାତ୍ର ସବଦା ପଦ୍ମତଳରେ ଓ କବରରେ ରହି ବୋବାଳି କରନ୍ତା, ପୁଣି ପଥର ଦେଇ ଆପଣାକୁ ଆପେ କାଟନ୍ତା । ସେ ଯାଣୁକୁ ଦୂରରେ ଦେଖିବାମାତ୍ର ଦୌଡ ଆସି ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କଲେ ପୁଣି ଉଚ୍ଚଶବ୍ଦରେ ଡକା ଛାଡି କହିଲେ, ହେ ସବପ୍ରଧାନ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯାଣୁ, ତୁମ୍ଭର ସଙ୍ଗରେ ଆମ୍ଭର କି ବସୟ? ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ରାଣ ଦେଉଁ, ଆମ୍ଭକୁ ଯତ୍ନଶା ନ ଦିଅ । ଯେହେତୁ ଯାଣୁ ତାହାକୁ କହିଥିଲେ, ହେ ଅପବିତ୍ର ଭୂତ, ଏହି ମନୁଷ୍ୟଠାର ବାହାର ହୁଅ । ପୁଣି ସେ ତାହାକୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭର ନାମ କି? ସେ ଉତ୍ତର କଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଅନେକେ, ଏଣୁ ଆମ୍ଭର ନାମ ବାହନ । ପୁଣି ସେ ଯେମନ୍ତ ଦେଶର ସେମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ ନ ଦିଅନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ତାହାଙ୍କଠାରେ ବହୁତ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ସେ ସମୟରେ ପଦ୍ମତଳ ନିକଟ ବଡ଼ ଏକ ଘୁଷୁଡ଼ିର ପଲ ଚାଲିଥିଲା; ଏଣୁ ଭୂତମାନେ ବିନତି କରି କହିଲେ, ସେ ଶୁକର ପଲରେ ଆଶ୍ରୟ ନେବାକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପଠାଅ । ସେକ୍ଷଣି ଯାଣୁ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତେ ଅପବିତ୍ର ଭୂତମାନେ ବାହାର ହୋଇ ଘୁଷୁଡ଼ିର ପଲ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ । ତହିଁରେ ସବୁ ଶୁକର ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତାପିତ ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ହଜାର ଶୁକର ଗଡନ୍ତି ସ୍ଥାନ ଦେଇ ଅତି ବେଗେ ଧାଇଁ ସମୁଦ୍ରରେ ପଡି ବୁଡି ମଲେ । ଏଥିରେ ଘୁଷୁଡ଼ିର ରଖୁଆଳମାନେ ପଲାଇ ନଗରେ ଓ ଗ୍ରାମେ ଯାଇ ସେ ବୁଝନ୍ତି କହିଲେ । ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ସେହି ଘଟଣା ଦେଖିବାକୁ ବାହାର ହେଲେ; ପୁଣି ଯାଣୁର ନିକଟରେ ଆସି ସେହି ଭୂତଗ୍ରସ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ବାହନ ଭୂତଗ୍ରସ୍ତ ଜନକୁ ବନ୍ଧାନ୍ତି ଓ ସତେଜନ ଭାବରେ ବସିଥିବାକୁ ଦେଖି ସେମାନେ ଭୀତ ହେଲେ । ଆଉ ଦର୍ଶନକାର ଲୋକମାନଙ୍କର ମୁଖର ସେ ଭୂତଗ୍ରସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟର ଓ ଘୁଷୁଡ଼ି ପଲର ଘଟଣାର ବସୟ ଶୁଣି ଆପ-
 ଶାମାନଙ୍କର ସୀମାର ସିବାକୁ ଯାଣୁକୁ ବିନତି କଲେ । ତହିଁ ନାବ ଆଗେହଣ ସମୟରେ ଯେ ଭୂତଗ୍ରସ୍ତ ଥିଲା, ସେ ଯାଣୁର ସଙ୍ଗେ ରହିବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ସେ ତାହାକୁ ଅନୁମତି ନ ଦେଇ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା କୁଟୁମ୍ବର ନିକଟରେ ଯାଅ, ପୁଣି ପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରତି ଦୟା କରି ଯେ ମହାକର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି, ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଅ । ଏହିମନ୍ତେ ସେ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରି ଯାଣୁ ତାହାର ପାଇଁ ଯେଉଁ

ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ କରିଛନ୍ତି, ତାହା ଦିକାପଲ ଦେଶରେ ପ୍ରଚାର କରିବାକୁ ଲାଗିଲା; ତହିଁରେ ସମସ୍ତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ମଣିଲେ ।

ଯୀଶୁ ନୌକାରେ ପୁନଃବାର ସେପାରି ଯାନ୍ତେ ସମୁଦ୍ର ତଟରେ ଥିବାବେଳେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ବହୁତ ଲୋକ ରୁଣ୍ଡ ହେଲେ । ଆଉ ଯାହାର ନାମରେ ଭଜନାଳୟର ଜଣେ କର୍ତ୍ତା ଆସି ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖିବାମାତ୍ରେ ତରଣରେ ପଡ଼ି ଅନେକ ନିବେଦନ କରି କହିଲା, ଆମ୍ଭର ଦୁହିତା ମୃତ ପ୍ରାୟେ ହୋଇଅଛି, ଏଣୁ ଆପଣ ଆସି ସୁସ୍ଥ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତାହାର ଗାଏରେ ହସ୍ତାର୍ପଣ କରନ୍ତୁ; ତହିଁରେ ସେ ବଞ୍ଚିବ । ଯୀଶୁ ତାହାର ସଙ୍ଗେ ଯାନ୍ତେ ଅନେକ ଲୋକ ପଛେ ଯାଇ ତାହାଙ୍କୁ ଚାରି ଧରି ଧରିଲେ ।

ଏଥିରେ ବାର ବରଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ପ୍ରଦର ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତା ପୁଣି ନାନା ବୈଦ୍ୟର ନିକଟରେ ଅନେକ ଦୁଃଖଭୋଗ ଓ ସର୍ବସ୍ବ ବ୍ୟୟ କଲେହେଁ ସୁସ୍ଥ ନୋହୁ ଆହୁରି ପୀଡ଼ିତା ହେଲା, ଏମନ୍ତେ ଏକ ସ୍ତ୍ରୀ ଯୀଶୁର ସମ୍ପାଦ ପାଇ ମନେ କରିଲା, ଆମ୍ଭେ ଯେବେ ତାହାଙ୍କର ବସ୍ତ୍ରମାତ୍ରେ ଛୁଇଁବାକୁ ପାଇ, ତେବେ ସୁସ୍ଥ ହେବା । ଏନିମନ୍ତେ ସେ ଲୋକଗହଳରେ ପଛଆଡ଼େ ଆସି ତାହାଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର ଛୁଇଁଲା । ସେହିକ୍ଷଣି ତାହାର ରକ୍ତସ୍ରାବ ବନ୍ଦ ହୋଇ ସେ ଆପଣା ରୋଗର ମୁକ୍ତି ହେଲା, ଏହାର ଶହୀରରେ ବୋଧ ପାଇଲା । ତେବେ ଆପଣାଠାର ଯେ ଶକ୍ତି ବାହାର ହୋଇଅଛି, ଯୀଶୁ ତାହା ହଠାତ୍ ମନରେ ଜାଣି ଲୋକସମୂହର ଆଡ଼େ ମୁଖ ଫେରାଇ ପଚାରିଲେ, କେ ଆମ୍ଭର ବସ୍ତ୍ର ଛୁଇଁଲା ? ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ କହିଲେ, ଆପଣଙ୍କର ଉପରେ ଲୋକଗହଳ ଜନ୍ମାଜନ୍ମ କରି ପଡ଼ୁଛନ୍ତି ଏହା ଦେଖି, ଆମ୍ଭକୁ କେ ଛୁଇଁଲା ? ଏମନ୍ତେ କଥା କିପରି କହୁଅଛି ? ମାତ୍ର କେ ଏ କର୍ମ କଲା, ତାହାକୁ ଦେଖିବାର ନିମନ୍ତେ ଯୀଶୁ ଚାଲିଆଡ଼େ ଦୃଷ୍ଟି କଲେ । ତହିଁରେ ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ଉଦ୍ଧା ହୋଇ ଥିବ, ଆପଣାର ଯେ ପ୍ରତିକାର ହୋଇଅଛି, ତାହା ଜାଣି ଆସି ତାହାଙ୍କର ଶ୍ରେଣୀରେ ପଡ଼ି ସତ୍ୟ ବୁଝନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲା । ତେଣୁ ଯୀଶୁ କହିଲେ, ହେ କନ୍ୟା, ତୁମ୍ଭର ପ୍ରତ୍ୟୟ ତୁମ୍ଭକୁ ସୁସ୍ଥ କରିଅଛି, ତୁମ୍ଭେ କୁଶଳରେ ଯାଇ ଆପଣା କ୍ଳେଶର ମୁକ୍ତି ଥାଅ ।

ସେ ଏହି କଥା କହିବା ସମୟରେ ଭଜନାଳୟର କର୍ତ୍ତାର ଗୃହର ଲୋକ ଆସି କର୍ତ୍ତାକୁ କହିଲା, ତୁମ୍ଭର କନ୍ୟା ମଲ୍ଲିଣୀ, ଏଣୁ ଗୃହକୁ ଆଉ ଦୁଃଖ କିପରି ଦେଉଅଛି ? ପୁଣି ଯୀଶୁ ସେ କଥା ଶୁଣିବାମାତ୍ରେ ଭଜନାଳୟର କର୍ତ୍ତାକୁ କହିଲେ, ଭୟ ନ କର, କେବଳ ବିଶ୍ବାସ କର । ତହିଁ ପିତର ଓ ଯାକୁବ ଓ ତାହାର ଭାଇ ଯୋହନ ଏମାନଙ୍କର ବିନ୍ଦୁ ଆପଣା ପଛରେ ଆଉ କାହାକୁ ଯିବାକୁ ନ ଦେଲେ । ସେ କର୍ତ୍ତାର ଘର ନିକଟରେ ଆସି କୋଲାହଳ ଓ ରୋଦନ ଓ ମହାବିଳାପକାରି-

ମାନଙ୍କୁ ଦେଖନ୍ତେ ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶିବାବେଳେ କହିଲେ, ଭୂମ୍ବେମାନେ କିପରି
ଏପ୍ରକାର କୋଳାହଳ ଓ ରୋଦନ କରୁଅଛନ୍ତି? କିନ୍ତୁ ମର ନାହିଁ, ନିଦ୍ରା ଅଛି ।
ଏଣୁ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଟାପୁର କଲେ; ପୁଣି ଯାଣୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାହାର କରି
କିନ୍ତାର ମାତା ପିତାଙ୍କୁ ଓ ଆପଣା ସର୍ବମାନଙ୍କୁ ସଙ୍ଗରେ ନେଇ ଯେ ସ୍ଥାନରେ
କିନ୍ତା ଗୋଇଥିଲା, ସେହିଠାରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ । ଆଉ ସେ କିନ୍ତାର ହସ୍ତ
ଧରି ତାହାକୁ କହିଲେ, ତାଲିଆ କୁମ୍ଭୀ, ଅର୍ଥାତ୍ ହେ କିନ୍ତା, ଉଠ, ଆମ୍ଭେ ଏହି
ଆଜ୍ଞା ଦେଉ । ଏଥିରେ ସେହିସର୍ବ କିନ୍ତା ଉଠି ଚାଲିବାକୁ ଲାଗିଲା, ଯେହେତୁ
ତାହାର ବୟସ ବାର ବରଷ ଥିଲା, ତହିଁରେ ସମସ୍ତେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଚମତ୍କାର ଜ୍ଞାନ
କଲେ । ପୁଣି ଏହି ବୟସ କାହାକୁ ନ ଜଣାଇବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ
କିନ୍ତାକୁ କିଛି ଆହାର ଦେବାକୁ କହିଲେ ॥

୨ ପଦ୍ୟ ।

ଯାଣୁ ସେ ସ୍ଥାନର ପ୍ରସ୍ଥାନ କରି ନିଜ ଦେଶରେ ଅଇଲେ, ପୁଣି ଶିଷ୍ୟମାନେ
ତାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଗଲେ । ତହିଁ ବ୍ରତୀମାନଙ୍କ ହୋଇଲେ ସେ ଭଜନାଳୟରେ
ଉପଦେଶ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ; ତହିଁରେ ଅନେକ ଲୋକ ତାହାଙ୍କର କଥା ଶୁଣି
ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଜ୍ଞାନ କରି କହିଲେ, ଏହି ମନୁଷ୍ୟର ଏ ସବୁ ଗୁଣ କେଉଁଠାରୁ ହେଲା?
ପୁଣି ଏହାର ହାତ ଦ୍ଵାରା ଏହି ପ୍ରକାର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ କରିବାକୁ ତାହାକୁ କିପରି
ଜ୍ଞାନ ଦତ୍ତ ହେଲା? ଏ କି ମାରିୟାର ପୁତ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟର ନୋହେ? ପୁଣି ଏ କି
ଯାକୁବ, ଯୋସି, ସିନ୍ଧୁଦା, ଓ ଶିମୋନର ଭାଇ ନୁହେଁ? ଆଉ ଏହାର ଭଗିନୀ-
ମାନେ କି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗରେ ଏଠାରେ ନାହାନ୍ତି? ଏପରି ସେମାନେ ତାହା-
ଙ୍କର ଲାଗି ବରକ୍ରମ ହେଲେ । ତେଣୁ ଯାଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆପଣା ଦେ-
ଶରେ ଓ ଆପଣା ପରିବାର ଓ କୁଟୁମ୍ବର ମଧ୍ୟ ବନ୍ଧୁ ଆଉ କେଉଁଠାରେ ଭବି-
ଷ୍ୟହବକ୍ରା ହତାଦର ନୁହେଁ । ପୁଣି ସେମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ଵାସ ସକାଶେ ସେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ
ଜ୍ଞାନ କରି କେବଳ ଥୋକାପେଁ ବ୍ୟାଧିଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକର ଗାଦି ଛୁଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ
ସୁସ୍ଥ କରିବା ବନ୍ଧୁ ସେ ସ୍ଥାନରେ ଆଉ କୌଣସି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ କରି ନ ଯାଇଲେ ।

ତହିଁ ସେ ଚାରିଆଡ଼ର ଗ୍ରାମରେ ଭ୍ରମଣ କରି ଉପଦେଶ ଦେଲେ । ପୁଣି
ଦ୍ଵାଦଶ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଅପବିତ୍ର ଭୂତଗଣକୁ ବଶୀଭୂତ କରିବାର ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ
କରି ଦୁଇ ଶହ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଯୋଇଲେ । ଆଉ ସେ ଆଜ୍ଞା କଲେ, ଭୂମ୍ବେ-
ମାନେ ବାଟର ନିମନ୍ତେ ପାଦରେ ପାଦୁକା ଦେଇ ଏକ ଯନ୍ତ୍ର ବନ୍ଧୁ ହୋଇ କି
ରୋଟି କି ଗାଞ୍ଜିୟାରେ ଟଙ୍କା କି ଦୁଇ ଉଡ଼ୁଣାୟ ବସ୍ତୁ, ଏହାର କିଛିହିଁ ନ ନିଅ ।
ସେ ଆହୁରି କହିଲେ, ଭୂମ୍ବେମାନେ ଯେ ସ୍ଥାନରେ ଯାହାର ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ

ହେବ, ସେ ସ୍ଥାନକୁ ଶୁଦ୍ଧିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ଗୃହରେ ଥାଏ । ମାତ୍ର କେହି ଯେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅତିଥି ନ କରନ୍ତି, ପୁଣି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କଥା ନ ଶୁଣନ୍ତି, ତେବେ ସେଠାରୁ ଯିବା ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ହେବାର ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ପାଦର ଧୂଳି ଝାଡ଼ି ଦିଅ । ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି, ବିଚାର ଦିନରେ ସେ ନଗରର ଦଶାରୁ ସିଦ୍ଧୋମ ଓ ଅମୋଗର ଦଶା ସହ୍ୟ ହେବ । ଅନନ୍ତରେ ସେମାନେ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନ ଫେରାଅ, ଏହି କଥା ପ୍ରଚାର କଲେ । ପୁଣି ଅନେକ ଧୂତକୁ ଛଡ଼ାଇଲେ, ଓ ତୈଳ ମଖାଇ ଅନେକ ଧୂସୁସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କଲେ ।

ଏହିରୂପେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ତାହାଙ୍କର ସୁଖ୍ୟାତି ବ୍ୟାପ୍ତ ହେବାରେ ହେରୋଦ୍ଦ ରାଜା ତାହା ଶୁଣି କହିଲେ, ଯୋହନ ତୁମ୍ଭଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ଉଚ୍ଚିତ୍ତ, ଏହିନିମନ୍ତେ ତାହାର ଦ୍ଵାରା ଏହି ସମସ୍ତ ଅଭୂତ କ୍ରିୟା ପ୍ରକାଶ ହେଉଅଛି । ପୁଣି ଆଉ ମାନେ କହିଲେ, ଏହି ଜନ ଏଲ୍ଲୟ୍; ପୁଣି କେହି କହିଲେ, ଏହି ଏକଜଣ ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ତା କିଅବା ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ତାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଏକ ଜଣର ସଦୃଶ । ମାତ୍ର ହେରୋଦ୍ଦ ଏହା ଶୁଣି କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ ଯାହାର ମସ୍ତକ ଛେଦନ କରିଅଛୁଁ, ସେହି ଯୋହନ ଏହି, ସେ ମୃତ୍ୟୁର ଉଚ୍ଚିତ୍ତ । ଯୁଦ୍ଧରେ ହେରୋଦ୍ଦ ଆପଣା ଭାଇ ଫିଲିପର ସ୍ତ୍ରୀ ହେରୋଦିୟାକୁ ବିବାହ କରିବାରେ ଯୋହନ ହେରୋଦ୍ଦକୁ କହିଥିଲେ, ଆପଣା ଭାଇର ବଧୂକୁ ଶ୍ରଦ୍ଧା କରିବାର ତୁମ୍ଭର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନୋହେ । ଏହିନିମନ୍ତେ ରାଜା ଲୋକ ପଠାଇ ଯୋହନକୁ ଧରାଇ ବନ୍ଦୀଘରରେ ବନ୍ଦ କରିଥିଲେ । ପୁଣି ହେରୋଦ୍ଦ ସେ ଯୋହନର ପ୍ରତି ହିଂସା କରି ତାହାକୁ ବଧ କରିବାକୁ ମାନସ କରିଥିଲେ, ମାତ୍ର ତାହା ନ ପାରିଲେ; ଯେହେତୁ ହେରୋଦ୍ଦ ତାହାକୁ ଧାର୍ମିକ ଓ ସତ୍ୟ ପୁରୁଷ ଜାଣି ମାନ୍ୟ କରି ରକ୍ଷା କରନ୍ତା, ପୁଣି ତାହାର କଥା ଶୁଣି ତଦନୁସାରେ ଅନେକ କର୍ମ କରି ତୁଷ୍ଟ ମନରେ ତାହାର ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତା । ଏଉଡ଼ାର ହେରୋଦ୍ଦ ଆପଣାର ଜନ୍ମ ଦିନରେ ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ସେନାପତି ଗଣ ଓ ଗାଲିଲ ଦେଶର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲୋକମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଏକ ରାତ୍ରିଭୋଜ କଲେ, ସେହି ଶୁଭ ଦିନରେ ହେରୋଦ୍ଦୟାର କନ୍ୟା ଆସି ସେମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷାତରେ ନୃତ୍ୟ କରି ହେରୋଦ୍ଦର ପୁଣି ତାହାର ସଙ୍ଗରେ ଉପବିଷ୍ଟ ଜନମାନଙ୍କର ସନ୍ତୋଷ ଜନ୍ମାଇଲେ, ତହିଁରେ ରାଜା କନ୍ୟାକୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭଠାରେ ଯାହା ମାଗ, ତାହା ତୁମ୍ଭକୁ ଦେବା । ପୁଣି ସେ ରାଣ କରି କହିଲେ, ଯେବେ ଅର୍ଦ୍ଧେକ ରାଜ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ମାଗ, ତାହାର ତୁମ୍ଭକୁ ଦେବା । ଏଣୁ ସେ ବାହାରେ ଯାଇ ଆପଣା ମାତାକୁ ପଚାରିଲେ, ଆମ୍ଭେ କି ମାଗିବା? ତହିଁରେ ସେ କହି ଦେଲେ, ଯୋହନ ତୁମ୍ଭଙ୍କର ମୁଣ୍ଡ । ପୁଣି ସେ ଭୂତରେ ରାଜାର ନିକଟରେ ଆସି ମାଗି କହିଲେ,

ଏହିକ୍ଷଣି ଯୋହନ ତୁବକର ମସ୍ତକ ଏକ ଆଳିରେ ଆମ୍ଭକୁ ଦିଅ । ରାଜା ତହିଁରେ ଅଳ୍ପ ଦୁଃଖିତ ହେଲା, ତେବେହେଁ ଆପଣା ରାଣର ସକାଶେ ପୁଣି ଭେଜନୋପବିଷ୍ଣୁ ସର୍ଜିମାନଙ୍କର ସକାଶେ ତାହା ନାସ୍ତି କରିବାକୁ ନ ପାର ସେହିକ୍ଷଣି ଜଣେ ଘାଟକକୁ ପଠାଇ ଯୋହନର ମସ୍ତକ ଆଣିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲା । ତେଣୁ ସେ ବନ୍ଦୀରେ ଯାଇ ତାହାର ମସ୍ତକ ଛେଦନ କରି ଖଣ୍ଡେ ଆଳିରେ ଥୋଇ ତାହା ଆଣି ସେହି କନ୍ୟାକୁ ଦେଲା, ପୁଣି କନ୍ୟା ତାହା ଆପଣା ମାତାକୁ ଦେଲା । ଏଥିଁ ଯୋହନର ଶିଷ୍ୟଗଣ ଏହି ସମ୍ବାଦ ପାଆନ୍ତେ ଆସି ତାହାର ଶବ ଉଠାଇ ନେଇ କବର ଦେଲେ ।

ତଦନନ୍ତରେ ପ୍ରେତମାନେ ଯୀଶୁର ନିକଟରେ ଆସି ଯାହା କହିଥିଲେ ଓ ଶିଖାଇଥିଲେ, ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟର ସମ୍ବାଦ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଲେ । ତହିଁ ସେ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଲଗା ହୋଇ ଏକ ନିର୍ଜ୍ଜନ ସ୍ଥାନରେ ଯାଇ କିଛିକାଳ ବିଶ୍ରାମ କର, ଯେଣୁ ତାହାଙ୍କର ନିକଟରେ ଏତେ ଲୋକର ଯିବାଆସିବା ଥିଲା, ଯେ ସେମାନେ ଭେଜନ କରିବାର ଅବକାଶ ନ ପାଇଲେ । ଏନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ନୌକାରେ ଏକ ନିର୍ଜ୍ଜନ ସ୍ଥାନକୁ ବୃହତ୍ତ୍ୱେ ଚାଲି ଗଲେ । ପୁଣି ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନାନ୍ତରେ ଯିବାର ଦେଖନ୍ତେ ଅନେକେ ତାହାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ସମସ୍ତ ନଗରରୁ ପାଦଗତରେ ଦୌଡ଼ି ସେମାନଙ୍କର ଆଗେ ଯାଇ ଯୀଶୁର ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । ଏଣୁ ସେ ନୌକାର ବାହାର ହୋଇ ବହୁତ ଲୋକଗହଳ ଦେଖି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତି କରୁଣାଯୁକ୍ତ ହେଲେ, ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଅରକ୍ଷକ ମେଷର ନ୍ୟାୟ ଥିଲେ; ପୁଣି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ନାନା ପ୍ରସଙ୍ଗର ଉପଦେଶ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

ତହିଁ ଦିବସ ଅବସାନ ହୁଅନ୍ତେ ଶିଷ୍ୟଗଣ ଆସି ଯୀଶୁକୁ କହିଲେ, ଏହି ଅତି ନିର୍ଜ୍ଜନ ସ୍ଥାନ, ପୁଣି ବେଳ ଅବସାନ ହେଲା । ଏନିମନ୍ତେ ଏମାନଙ୍କୁ ବିଦାୟ କରନ୍ତୁ, ଏମାନେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଗ୍ରାମେ ଯାଇ ଯେ ଯାଇ ଆପଣାମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ କିଣନ୍ତୁ, ଯେହେତୁ ଏମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ କିଛି ନାହିଁ । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏମାନଙ୍କୁ ଭେଜନ କରାଅ । ଏଥିରେ ସେମାନେ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯାଇ କି ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ସୁକାର ରୋଷି କିଣି ଏମାନଙ୍କୁ ଭେଜନ କରାଇବା? ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଖରେ କେତେ ରୋଷି ଅଛି? ତାହା ଯାଇ ଦେଖ । ଏଣୁ ସେମାନେ ଦେଖି ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ପାଞ୍ଚ ରୋଷି ଆଉ ଦୁଇଟା ମାଛ । ତେବେ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନୂଆ ଘାସର ଉପରେ ଥାଡ଼ି କରି ବସାଇବାକୁ ଆଜ୍ଞା କରନ୍ତେ ଲୋକ ସମସ୍ତ ଶବ୍ଦ ଜଣ ଓ ପଚାରି ଯାଇ କହି ପଡ଼ି, ତୁମ୍ଭିରେ ବସିଲେ । ତହିଁ ସେ ପାଞ୍ଚ ରୋଷି ଓ ଦୁଇଟା ମାଛ

ନେଇ ସ୍ୱର୍ଗର ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି କରି ଇଶ୍ୱରର ସ୍ତବ କଲେ, ପୁଣି ସେହି ରୋଟୀ ଭାଙ୍ଗି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରିବେଷଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ; ଆଉ ଦୁଇ ମାଛ ସମସ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ଭାଗ କରି ଦେଲେ । ତହିଁରେ ସମସ୍ତେ ଭୋଜନ କରି ତୃପ୍ତ ହୁଅନ୍ତେ ସେମାନେ ଅବଶେଷ ରୋଟୀରେ ଓ ମାଛରେ ବାର ତାଲ ପୁଣି କରି ଉଠାଇ ନେଲେ । ଏହି ରୋଟୀର ଭୋଜନକାରୀ ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚ ହଜାର ପୁରୁଷ ଥିଲେ ।

• ଅନନ୍ତରେ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିଦାୟ କରନ୍ତେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତତ୍ସଙ୍ଗେ ନାବରେ ଚଢ଼ାଇ ଆପଣାର ଆଗେ ସେପାରି ବେଥସେଦା ନଗରେ ଯିବାକୁ ଆଜ୍ଞା କଲେ । ଆଉ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିଦାୟ କରି ଆପେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଅର୍ଥେ ଏକ ପଦ-ତକୁ ଗଲେ । ଏଥିଉତ୍ତରେ ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳ ହେଲେ ନାବ ସମୁଦ୍ରର ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା, ମାତ୍ର ସେ ଏକାକୀ ହୋଇ ସ୍ଥଳରେ ରହିଲେ । ପୁଣି ସମ୍ମୁଖରେ ବତାସ ବହିବାର ଶିଷ୍ୟମାନେ ନୌକା ବାହାଁ ପରିଶ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଏହା ଦେଖି ସେ ଚତୁର୍ଥ ପ୍ରହର ବାଦରେ ସମୁଦ୍ରର ଉପର ଦେଇ ପାଦଗତିରେ ସେମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଆସି ସେମାନଙ୍କର ଆଗେ ଯିବାର ଉଦ୍ୟମ କଲେ । ପୁଣି ଶିଷ୍ୟମାନେ ସମୁଦ୍ରର ଉପରେ ତାହାଙ୍କୁ ଚାଲିବାର ଦେଖି ତାହାଙ୍କୁ ଭୂତ ଅନୁମାନ କରି ତାଙ୍କ ଛିଡ଼ାଲେ; ଯେହେତୁ ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖି ଆକୂଳ ହେଲେ । ଏନିମନ୍ତେ ଯାଣି ସେହିକ୍ଷଣେ ସେମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ଆଳାପ କରି କହିଲେ, ସୁସ୍ଥିର ହୁଅ, ଏହି ଆମ୍ଭେ; ଭୟ ନ କର । ଏଥିରେ ସେ ନାବରେ ଚଢ଼ି ସେମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଯାଆନ୍ତେ ବତାସ ନିବୃତ୍ତ ହେଲା; ତେଣୁ ସେମାନେ ମନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିସ୍ମିତ ହୋଇ ଚମତ୍କାର ଜ୍ଞାନ କଲେ । ଯେହେତୁ ସେମାନେ କଠିଣ ମନ ସକାଶେ ରୋଟି ବିଷୟର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ ବିବେଚନା ନ କଲେ ।

ଏମନ୍ତେ ସେମାନେ ପାରି ହୋଇ ଗିନିସିରତ୍ନ ଦେଶରେ ଆସି ତଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । ପୁଣି ନାବର ଓହ୍ଲାନ୍ତେ ସେ ଦେଶର ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କର ପରିଚୟ ପାଇ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଦୌଡ଼ି ସେଠାରେ ଯେତେ ପାତ୍ରତ ଲୋକ ଥିଲେ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଖଟର ଉପରେ କରି ଯେ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ତାହାଙ୍କର ସମ୍ବାଦ ପାଇଲେ, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଆସିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଏମନ୍ତ ଯେଉଁଠି ଗ୍ରାମରେ ଯେଉଁଠି ନଗରରେ ଯେଉଁଠି ସାହିରେ ସେ ପ୍ରବେଶିଲେ, ତାହାର ପଥ ମଧ୍ୟରେ ପାତ୍ରତମାନଙ୍କୁ ରଖିଲେ; ପୁଣି ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ବସ୍ତ୍ରର ଦଶମାଦି ଯେହେନ ଛୁଇଁ ପାରନ୍ତି, ଏହାର ଅନୁମତି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ଆଉ ଯେତେ ଲୋକ ଛୁଇଁଲେ, ସମସ୍ତେ ସୁସ୍ଥ ହେଲେ ॥

୨ ପଦ ।

ଅନନ୍ତରେ ସିରଶାଲମର ଆସନ୍ତା ଫାର୍‌ଶିଗଣ ଓ ଥୋକାୟେ ଜଣ ଅଧ୍ୟା-
ପକ ଯାଣୁର ନିକଟରେ ଅଛଲେ; ପୁଣି ତାହାଙ୍କର କେତେକ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଅପବିତ୍ର
ହସ୍ତରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଧୁଆ ହାତରେ ଭେଜନ କରିବାକୁ ଦେଖି ସେମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ
କଲେ । ଯେହେତୁ ଫାର୍‌ଶୀ ଓ ସବୁ ସିନ୍ଧୁଦାୟମାନେ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗର ପୂଜାପର
ଘାତ ମାନ ହାତ ସୁପ୍ରସାଳନ ନ କଲେ ଭେଜନ ନ କରନ୍ତି । ପୁଣି ବଜାରଠାର
ଅସି ଘ୍ନାନ ନ କଲେ ନ ଖାଆନ୍ତି; ଆଉ ଗଡୁ, ତାଟିଆ, କିସାଦ ପାଦ ଓ ଆସନର
ଧୋଇବାର ବ୍ୟବହାର ସେମାନଙ୍କର ଅଛି । ତେଣୁ ସେହି ଫାର୍‌ଶିମାନେ ଓ
ଅଧ୍ୟାପକମାନେ ଯାଣୁକୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭର ଶିଷ୍ୟମାନେ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗଙ୍କର ପୂଜା-
ପର ଘାତ ଅନୁସାରେ ଆଚରଣ ନ କରି ଅଧୁଆ ହସ୍ତରେ ଭେଜନ କରୁଅଛନ୍ତି
କିପାଇଁ? ଏଥିରେ ସେ ଉତ୍ତର କଲେ, କପଟୀ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର
ବିଷୟରେ ସିରାଲୟ ଏହି ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟ ଯଥାର୍ଥ କରି ବୋଲୁଅଛି; ଯଥା,
“ଏହି ଲୋକମାନେ ଆପଣା ଓଷ୍ଠାଧରରେ ଆମ୍ଭକୁ ସମ୍ମାନ କରନ୍ତି, ମାତ୍ର ସେ-
ମାନଙ୍କର ଅନ୍ତଃକରଣ ଆମ୍ଭଠାରୁ ଦୂରେ ଥାଏ । ଏଣୁ ସେମାନେ ମନୁଷ୍ୟମାନ-
ଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବଧି ଆଜ୍ଞାପରି ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ଆମ୍ଭକୁ ବୃଥା ଭଜନା କରନ୍ତି ।”
ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗଡୁ ତାଟିୟାଦି ଜଳେ ଧୋଇ ମନୁଷ୍ୟର ପୂଜାପର ଘାତ ରକ୍ଷା କର-
ଅଛ, ପୁଣି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅମାନ୍ୟ କରୁଅଛ; ଆଉ ଏମନ୍ତ ଅନେକ ଯଜ୍ଞିୟା
କରୁଥାଅ । ଆହୁର ସେ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଯୁଦ୍ଧାପର ଘାତ ରକ୍ଷାର
ନିମନ୍ତେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରୁଅଛ, ଯେହେତୁ ମୋର
କହିଅଛି, “ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପିତାମାତାକୁ ସମ୍ମାନ କର,” ଆଉ “ଯେ କେହି
ପିତାମାତାକୁ ନିନ୍ଦା କରଇ, ସେ ନିତାନ୍ତ ହତ ହେବ;” ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ କହୁ-
ଅଛ, କେହି ଯେବେ ଆପଣା ପିତା କି ମାତାକୁ ବୋଲଇ, ଆମ୍ଭର ଯେ କୌଣସି
ବିଷୟର ତୁମ୍ଭର ଉପକାର ହୁଅନ୍ତା, ତାହା କବୀର ଅର୍ଥାତ୍ ନିବେଦିତ ହୋଇ-
ଅଛି; ତେବେ ତାହାକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଉ ପିତାମାତାର ଉପକାର କରିବାକୁ
ଦେଉ ନାହିଁ । ଏହିରୂପେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ପ୍ରଚ୍ଛନ୍ନ ପୂଜାପର ଘାତରେ ତୁମ୍ଭେ-
ମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାକୁ ଲୋପ କରୁଅଛ; ଆଉ ଏମନ୍ତ ଅନେକ ଯଜ୍ଞିୟା କର-
ଥାଅ ।

ତଦନନ୍ତରେ ସେ ଲୋକ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଜଣ ଆମ୍ଭର କଥା ଶୁଣ ଓ କୁହ । ବାହାରର ଅନ୍ତରେ କୌଣସି ପ୍ରବେଶିବା
ଦ୍ରବ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅପବିତ୍ର କରିବାକୁ ନ ପାରଇ; ମାତ୍ର ଅନ୍ତର ଯେ ବାହାରର

ତାହା ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅପବିତ୍ର କରଇ । ଯାହାର ଶୁଣିବାକୁ କଣ୍ଠି ଅଛି ସେ ଶୁଣୁ । ପୁଣି ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶୁଣି ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ ହୁଅନ୍ତେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଏହି ପଟାନ୍ତରର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ପଚାରିଲେ । ତହିଁରେ ସେ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ଏମନ୍ତ ଅବୋଧ? କୌଣସି ବସ୍ତୁ ବାହାରର ମନୁଷ୍ୟର ଅନ୍ତରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅପବିତ୍ର କରିବାକୁ ନ ପାରଇ, ଏହି କଥା କି ନ ବୁଝ? ସେ ତାହାର ଅନ୍ତଃକରଣରେ ପ୍ରବେଶ ନୋହି ଉଦରରେ ପଶଇ, ଶେଷରେ ସବୁ ଭୁକ୍ତଦ୍ରବ୍ୟ ଗ୍ରହଣକାରୀ ବାହ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ବାହାର ହୁଅଇ । ସେ ଆହୁରି କହିଲେ, ମନୁଷ୍ୟ-ଠାରୁ ଯାହା ବାହାର ହୁଅଇ, ତାହାର ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅପବିତ୍ର କରଇ । ଯେହେତୁ ଅନ୍ତର ଅର୍ଥାତ୍ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଅନ୍ତଃକରଣର କୁଚିନ୍ତା, ପରଦାର, ବେଶ୍ୟା-ଗମନ, ନରହତ୍ୟା, ଚୋରି, ଲୋଭ, ଦୁଷ୍ଟତା, ପ୍ରବଞ୍ଚନା, ଲୋଭାପଣ, କୁଦୃଷ୍ଟି, ଈର୍ଷ୍ୟରନ୍ଧ୍ରା, ଅହଙ୍କାର, ଶ୍ଳାଘା ଇତ୍ୟାଦି ବାହାର ହୁଅଇ । ପୁଣି ଏହି ସମସ୍ତ ମନ ବିଷୟ ଅନ୍ତର ବାହାର ହୋଇ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅପବିତ୍ର କରଇ ।

ତଦନନ୍ତରେ ସେ ସେଠାରୁ ଉଠି ସୋର ଓ ସୀଦୋନ ନଗରର ସୀମାରେ ଗମନ କଲେ, ପୁଣି ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଗୋଟାଏ ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶି ସମସ୍ତର ଅଜ୍ଞାତ ହୋଇ ଥିବାକୁ ମନସ୍ଥ କଲେ, ମାତ୍ର ଗୁପ୍ତରେ ଥିବାକୁ ନ ପାରିଲେ । ଯେହେତୁ ସୁର୍ୟ୍ୟନିଜା ଦେଶର ଶ୍ରୀକ ବଶଜାତ ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀର ଏକ ଭୂତଗ୍ରସ୍ତା ବାଲିକା ଥିଲା । ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ତାହାଙ୍କ ସମାଗୁର ପାଇଁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଆସି ଚରଣରେ ପଡ଼ି ଆପଣା ବାଲିକାଠାରୁ ଭୂତକୁ ଛଡ଼ାଇବାକୁ ତାହାଙ୍କୁ ବିନତି କଲା । ପୁଣି ଯାଣୁ ତାହାକୁ କହିଲେ, ପ୍ରଥମରେ ବାଳକମାନେ ଢୁପ୍ତ ହେଉନ୍ତୁ, ଯେହେତୁ ବାଳକମାନଙ୍କ ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ନେଇ କୁକୁରମାନଙ୍କ କିତରେ ପକାଇ ଦେବାର ଅକର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା, ହେ ପ୍ରଭୁ, ସେ ସତ୍ୟ, ତଥାପି କୁକୁରମାନେ ମେଜ-ତଳେ ଥାଇ ବାଳକମାନଙ୍କର ଅଭିଶାପ ଖାଆନ୍ତି । ସେ ତାକୁ କହିଲେ, ଏହି କଥା ସକାଶେ କୁଶଳରେ ଯାଅ, ତୁମ୍ଭର କନ୍ୟାଠାରୁ ଭୂତ ଶୁଣି ଯାଇଅଛି । ଏଥିରେ ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ନିଜ ଘରକୁ ଗଲେ ଆପଣା କନ୍ୟାକୁ ଭୂତର ଛଡ଼ା ହୋଇ ଶଯ୍ୟାରେ ଶୋଇଥିବାର ଦେଖିଲା ।

ପୁନର୍ବାର ସେ ସୋର ଓ ସୀଦୋନ ସୀମା ଶୁଣି ଦିକାପଲ୍ଲ ଦେଶର ପ୍ରାନ୍ତଭାଗ ଦେଇ ଗାଲିଲ ସାଗରର କିତରେ ଅଇଲେ । ଏଥିରେ ଲୋକମାନେ ଏକ ବଧିର ଓ ଘୁଙ୍ଗା ମନୁଷ୍ୟକୁ ତାହାଙ୍କର ନିକଟରେ ଆଣି ତାହାର ଗାତରେ ହସ୍ତାର୍ପଣ କରିବାକୁ ବିନତି କଲେ । ଯାଣୁ ଲୋକସମୂହର ତାହାକୁ ନିର୍ଜ୍ଜନରେ ଆଣି ଆପଣା ଅଙ୍ଗୁଳି ତାହାର ଦୁଇ କଣ୍ଠିରେ ଦେଲେ, ଓ ଛେପ ଦେଇ ତାହାର ଜହ୍ନା ଛୁଇଁଲେ । ପୁଣି ସ୍ପର୍ଶର ଆଡ଼େ ଦୃଷ୍ଟି କରି ଦୀର୍ଘନିଶ୍ଵାସ ଶୁଣି ତାହାକୁ କହିଲେ, ଇହ-

ଫତାଃ ଅର୍ଥାତ୍ ଫିଟି ଯାଉ । ସେହିକ୍ଷଣେ ତାହାର କର୍ଣ୍ଣ ମୁକୁଳା ହେଲା, ଓ
 ଜହାର ଜତତା ଘୁଞ୍ଚି ଯିବାର ସେ ସ୍ଵପ୍ନସ୍ଵପ୍ନରେ କଥା କହିଲା । ପୁଣି ସେ ସେ-
 ମାନଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ ଆଜ୍ଞା କଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏ କଥା କାହାକୁ ନ କହ; ମାତ୍ର ସେ
 ଯେତେ ନିଷ୍ପେଧ କଲେ, ତେତେ ସେମାନେ ବାହୁଲ୍ୟରୂପରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ କଲେ ।
 ଆଉ ଅତି ଚମତ୍କୃତ ହୋଇ ସେମାନେ ଏକକୁଆରେକ କହିଲେ, ସେ ବଧିରକୁ
 ଶୁଣିବାକୁ, ପୁଣି ଘୁଙ୍ଗାକୁ କହିବାକୁ ଦେଇ ଉତ୍ତମରୂପରେ ସବୁ କର୍ମ କଲେ ॥

୮ ପଦ୍ୟ ।

ଏହି ସମୟରେ ତାହାଙ୍କ କନ୍ଦରେ ଅନେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି, ପୁଣି ସେମାନ-
 ଙ୍କର ନିକଟରେ କିଛି ଖାଦ୍ୟସାମଗ୍ରୀ ନ ଥିବାର ଯାଣି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ,
 ଏହି ସମୟ ଲୋକର ପ୍ରତି ଆତ୍ମର ଦୟା ହେଉଅଛି; ଯେଣୁ ଏମାନେ ଚିନି ଦିନ
 ହେଲା ଆତ୍ମର ସଙ୍ଗେ ଅଛନ୍ତି, ଓ ଏମାନଙ୍କଠାରେ କିଛି ଖାଦ୍ୟସାମଗ୍ରୀ ନାହିଁ ।
 ପୁଣି ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ଲୋକ ଅନେକ ଦୂରରୁ ଆସିଅଛନ୍ତି; ଏଣୁ ଏମାନଙ୍କୁ
 ଅନାହାରରେ ଘରକୁ ବିଦାୟ କଲେ ବାଟରେ କ୍ଳାନ୍ତ ହେବେ । ଶିଷ୍ୟମାନେ
 ଉତ୍ତର କଲେ, ଏ ସମସ୍ତଙ୍କର ତୃପ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଏତେ ରୋଟି ଏହି ଅରଣ୍ୟର
 ମଧ୍ୟରେ କେ ପାଇବାକୁ ପାରେ? ସେ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ କେତେ
 ରୋଟି ଅଛି? ସେମାନେ କହିଲେ, ସାତ ଗୋଟି । ତହିଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୂମିରେ
 ବସିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ସେ ସାତ ରୋଟି ନେଇ ଇନ୍ଦ୍ରର ପ୍ରବ କର ଭାଙ୍ଗି ପର-
 ଶିବା ନିମନ୍ତେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ; ତହିଁରେ ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରି-
 ବେଷଣ କଲେ । ପୁଣି ସେମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଯେ ଅଳ୍ପ ସାନ ମାଛ ଥିଲା, ତାହା
 ନେଇ ଇନ୍ଦ୍ରକୁ ପ୍ରବ କର ପରଶିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ଏଥିରେ ଲୋକମାନେ
 ଭୋଜନ କରି ତୃପ୍ତ ହେଲେ; ସେମାନେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଖାଦ୍ୟରେ ସାତ ଡାଲ ପୁଣି
 କରି ଉଠାଇ ନେଲେ । ଏମନ୍ତ ପ୍ରାୟ ଚାରି ହଜାର ପୁରୁଷ ଭୋଜନକାରୀ ଥିଲେ;
 ପୁଣି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଦାୟ କଲେ ।

ତଦନନ୍ତରେ ସେ ତକ୍ଷଣାତ୍ ଶିଷ୍ୟଗଣର ସଙ୍ଗେ ନାବ ଆରୋହଣ କରି ଦଲ-
 ମନ୍ତ୍ରା ଦେଶର ସୀମାରେ ଆଗମନ କଲେ । ତହିଁ ଫାର୍ଶିମାନେ ଆସି ତାହା-
 ଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ବାଦାନ୍ତବାଦ କରି ପରାସ୍ତାର ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କର ନିକଟରେ ଆକା-
 ଶରେ ଏକ ଚିହ୍ନ ଦେଖିବାକୁ ମାଗିଲେ । ତେଣୁ ସେ ଅନ୍ତରେ ଦୀର୍ଘନିଶ୍ଵାସ ଶୁଦ୍ଧ
 କହିଲେ, ଏହି ଲୋକମାନେ ଏକ ଚିହ୍ନ ଦେଖିବାକୁ କିପରି ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି? ଆମ୍ଭେ
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି, ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଚିହ୍ନ ଦେଖା
 ନ ଯିବ । ପୁଣି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ ପୁନବାର ନାବରେ ଚଢ଼ି ଆନ ପାରିରେ

ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ । ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଶିଷ୍ୟଗଣ ରୋଷୀ ନେବାକୁ ପାସୋରନ୍ତେ ନୌ-
 କାରେ କେବଳ ଏକ ରୋଷୀ ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଥିଲା । ତେତେବେଳେ ଯୀଶୁ
 ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା କଲେ, ସତର୍କ ହୋଇ ଫାର୍‌ଶିଗଣ ଓ ହେବେଦର ତାହର
 ବିଷୟରେ ସାବଧାନ ହୁଅ । ସେମାନେ ଏଥିରେ ଏକକୁଆରେକ ବିବେଚନା କରି
 କହିଲେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ରୋଷୀ ନ ଥିବାରୁ ସିନା ସେ ଏହା କହୁଛନ୍ତି ।
 ଯୀଶୁ ତାହା ବୁଝି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ରୋଷୀ ନ ଥିବାରୁ
 କିପରି ଏମନ୍ତ ବିବେଚନା କରୁଅଛୁ? କି ଅଦ୍ୟାପି କିଛି ନ ଜାଣ ଓ ବୁଝିବାକୁ ନ
 ପାର? ଏତେବେଳେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମନ କଠିଣ ଅଛି? ଚଷ୍ମୁ ଥାଉଁ,
 କି ନ ଦେଖ? କଣ୍ଠ ଥାଉଁ, କି ନ ଶୁଣ? ଆଉ ସ୍ମରଣହିଁ ନ କର? ଆମ୍ଭେ ଯେ-
 ତେବେଳେ ପାଞ୍ଚ ରୋଷୀ ପାଞ୍ଚ ସହସ୍ର ଲୋକର ମଧ୍ୟରେ ଭାଙ୍ଗି ଦେଲୁଁ, ତେତେ-
 ବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବଳିବାର କେତେ ତାଲା ଉଠାଇ ନେଲ? ସେମାନେ
 କହିଲେ, ବାର ତାଲା । ଆଉ ଯେତେବେଳେ ଗୁରୁ ସହସ୍ର ଲୋକର ମଧ୍ୟରେ
 ସାତ ରୋଷୀ ଭାଙ୍ଗି ଦେଲୁଁ, ତେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବଳିବାର କେତେ
 ତାଲା ତୋଳି ନେଲ? ସେମାନେ କହିଲେ, ସାତ ତାଲା । ପୁଣି ସେ କହିଲେ,
 ତେବେହେଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏକ୍ଷଣେ ବୁଝିବାକୁ ନ ପାର କିପରି?

ଅନନ୍ତରେ ସେ ବେଥସେଦା ନଗରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲାଉତ୍ତରେ ଲୋକ-
 ମାନେ ଏକ ଅଳ୍ପ ମନୁଷ୍ୟକୁ ତାହାଙ୍କର ନିକଟରେ ଆଣି ସେ ଯେମନ୍ତ ତାହାକୁ
 ଛୁଁଅନ୍ତି, ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ତେଣୁ ସେ ଅଳ୍ପର ହାତ ଧରି ନଗରର ବାହା-
 ରେ ନେଇ ଗଲେ; ପୁଣି ତାହାର ଚଷ୍ମୁରେ ଛେପ ଦେଇ ଓ ତାହାର ଗାଏରେ
 ହସ୍ତ ଥୋଇ ତାହାକୁ ପଚାରିଲେ, କିଛି ଦେଖି ପାର? ସେ ଚଷ୍ମୁ ମେଲାଇ
 କହିଲା, ବୃକ୍ଷର ପ୍ରାୟେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଗତାୟୁତ ଦେଖି । ଯୀଶୁ ତାହାର ଚଷ୍ମୁ
 ଉପରେ ଆଉ ଥରେ ହସ୍ତ ଦେଇ ତାହାକୁ ଉଦ୍‌ବୃକ୍ଷି କରାଇଲେ; ତହିଁରେ ସେ
 ସୁସ୍ଥ ହୋଇ ସ୍ପଷ୍ଟରୂପରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେଖିଲା । ଏଉତ୍ତର ତୁମ୍ଭେ ଗ୍ରାମରେ ନ
 ଯାଅ, ପୁଣି ଗ୍ରାମରେ କାହାକୁ କିଛି ନ ବୋଲ, ଏହି କଥା କହି ଯୀଶୁ ତାହାକୁ
 ନିଜ ଗୃହରେ ବିଦାୟ କଲେ ।

ଏଉତ୍ତର ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟଗଣଙ୍କୁ ସଙ୍ଗରେ ନେଇ କାର୍‌ସରୟା ଫିଲିପିର ନିକ-
 ଟସ୍ଥ ସକଳ ଗ୍ରାମରେ ଗମନ କଲେ; ପୁଣି ବାଟେ ଯାଉଁ, ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ,
 ଆମ୍ଭେ କେ, ଏବିଷୟରେ ଲୋକମାନେ କି ବୋଲନ୍ତି? ସେମାନେ ଉତ୍ତର କଲେ,
 ତୁମ୍ଭକୁ ଯୋହନ ତୁବକ କରି ବୋଲନ୍ତି; ପୁଣି କେହି ଏଲ୍‌ୟ ବୋଲନ୍ତି; ଆଉ
 କେହି ବୋଲନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ଉବିଷ୍ୟତ୍‌ବକ୍ରାଗଣର ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଜଣ । ସେ
 ଆହୁରି ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ପୁଣି ଆମ୍ଭେ କେ, ଏବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କି

ବୋଲୁ? ପିତର ଉତ୍ତର କଲ, ତୁମ୍ଭେ ମଣୀହ ଅଟ । ଏଥିରେ ସେ ଦୃଢ଼ ଆଜ୍ଞା କରି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭର ବିଷୟରେ ଏହା କାହାକୁ ନ କହ ।

ଏଥୁ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରକୁ ନିଶ୍ଚେ ଅନେକ ଯଥେଷ୍ଟ ଭୋଗ କରିବାକୁ ହେବ, ପୁଣି ପ୍ରାଣନ ଲୋକ ଓ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ଓ ଅଧ୍ୟାପକଗଣର ଦ୍ଵାରା ଅବଜ୍ଞାତ ହୋଇ ହତ ହେବାକୁ ହେବ, ଆଉ ତୃତୀୟ ଦିବସରେ ଉତ୍ଥାନ କରିବାକୁ ହେବ, ଯାଣୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହା ଜଣାଇବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ପୁଣି ସେ ଏହି କଥା ସ୍ଵପ୍ନରୂପେ କହିଲେ । ଏଣୁ ପିତର ତାହାଙ୍କ ହାତ ଧରି ତାହାଙ୍କୁ ଅନୁଯୋଗ କରିବାକୁ ଲାଗିଲ । ପୁଣି ସେ ମୁଖ ଫେରାଇ ଶିଷ୍ୟଗଣର ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି କରି ପିତରକୁ ଧମକାଇ କହିଲେ, ହେ ବିଦ୍ଵଜାଣ, ଆମ୍ଭର ସମ୍ମୁଖର ଦୂର ହୁଅ; ଈଶ୍ଵରର ବିଷୟରେ ନାହିଁ, ମନୁଷ୍ୟର ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭର ରୁଚି ଅଛି ।

ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, ଯେ କେହି ଆମ୍ଭର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପୀ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରଇ, ସେ ଆପଣାକୁ ଦମନ କର, ପୁଣି ଆପଣା କ୍ରୁର ତୋଳି ନେଇ ଆମ୍ଭର ପଶ୍ଚାତ୍ତ ଆସୁ । ଯେହେତୁ ଯେ ଜନ ଆପଣା ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରଇ, ସେ ତାହା ହରାଇବ; ମାତ୍ର ଯେ କେହି ଆମ୍ଭର ଓ ମଙ୍ଗଳସମାବୃତ୍ତର ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାଣ ହରାୟେ, ସେ ତାହା ରକ୍ଷା କରିବ । ଆଉ ମନୁଷ୍ୟ ସମୁଦାୟ ଜଗତ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଯେବେ ଆପଣା ପ୍ରାଣ ହରାୟେ, ତେବେ ତାହାର କି ଲାଭ? କିଏବା ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣା ପ୍ରାଣର ବଦଳେ କି ଦେବାକୁ ପାରଇ? ଯେହେତୁ ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳର ପାରଦାୟକ ଓ ପାପି ଲୋକର ସାକ୍ଷାତରେ ଯେବେ କେହି ଆମ୍ଭକୁ କିବା ଆମ୍ଭର କଥାକୁ ଲଜ୍ଜାର ବିଷୟ ବୋଧ କରଇ, ତେବେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଯେତେବେଳେ ଧର୍ମ ଦୂତଗଣର ସଙ୍ଗେ ପିତାର ପ୍ରଭବରେ ଆସିବେ, ତେତେବେଳେ ସେ ସେହି ଜନକୁ ଲଜ୍ଜାର ବିଷୟ ବୋଧ କରିବେ ।

ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହି, ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟକୁ ପରାକ୍ରମରେ ଉପସ୍ଥିତ ନ ଦେଖିଲେ ମୃତ୍ୟୁର ଆସ୍ବାଦ ଯେଉଁମାନେ ନ ପାଇବେ, ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଠିଆ ହେବା ଜନମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ।

୧ ପଦ୍ୟ ।

ଛୁଅ ଦିନର ଉତ୍ତରେ ଯାଣୁ ପିତର ଯାକୁବ ଓ ଯୋହନକୁ ସଙ୍ଗେ ନେଇ ଏକ ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତର ନିର୍ଜନ ସ୍ଥାନରେ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷାତେ ଅନ୍ୟ ମୂର୍ତ୍ତି ପାରଣ କଲେ । ତହିଁରେ ତାହାଙ୍କର ବସନ ଏମନ୍ତ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ହିମ ସଦୃଶ ଶୁଭ୍ର-

ବର୍ଣ୍ଣି ହେଲା, ଯେ ଜଗତର ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଯୋବା ତାହା ପରି ଶୁଭ୍ରବର୍ଣ୍ଣ କରବାକୁ ନ ପାରନ୍ତୁ । ଆଉ ଏଲିୟୁ ଓ ମୋଶା ସେମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ ଯୀଶୁର ସଙ୍ଗେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ । ତେତେବେଳେ ପିତର ତାହାଙ୍କୁ କହିଲା, ହେ ଗୁରୁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏଠାରେ ଥିବାର ଭଲ; ଏହେତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଏକ, ମୋଶାର ନିମନ୍ତେ ଏକ, ଏଲିୟୁର ନିମନ୍ତେ ଏକ, ଏହି ତିନି ତମ୍ଭ ନିର୍ମାଣ କରୁ । ପୁଣି ସେ କି କହିଲା, ତାହା ଆପେ ନ ବୁଝିଲେ, ଯେହେତୁ ସମସ୍ତେ ଭୟଶ୍ରୁ ଥିଲେ । ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଏକ ମେଘ ସେମାନଙ୍କୁ ଛୁଆଁ କଲା; ପୁଣି ସେହି ମେଘରୁ ଏହି ଆକାଶବାଣୀ ବାହାରିଲା, ‘ଏହି ଆମ୍ଭର ପ୍ରିୟ ପୁଅ, ଏହାଙ୍କର କଥାରେ ମନୋଯୋଗ କର ।’ ସେମାନେ ତତ୍ତ୍ୱେଣେ ଚାହିଁଥାନ୍ତେ ଦୃଷ୍ଟି କରନ୍ତେ, ଯୀଶୁ ବିନୁ ଆପଣାମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ଆଉ କାହାକୁ ନ ଦେଖିଲେ । ତଦନନ୍ତରେ ପର୍ବତର ଓଢ଼ାଇବାର ସମୟରେ ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା କଲେ, ମନୁଷ୍ୟ-ପୁଅ ମୃତ୍ୟୁର ଉତ୍ଥାନ ନ ହେଲେ ଏହି ଦର୍ଶନର ଗୁରୁତ୍ୱ କାହାକୁ ନ କହ । ଏଥିରେ ମୃତ୍ୟୁର ଉଠିବାର ମର୍ମ କି, ସେମାନେ ଏକଥା ଧରି ପରସ୍ପର ବାଦାନ୍ତ-ବାଦ କଲେ । ତେବେ ସେମାନେ ଯୀଶୁକୁ ପଚାରିଲେ, ପ୍ରଥମରେ ଏଲିୟୁକୁ ଆସିବାକୁ ହେବ, ଏମନ୍ତ କଥା ଅଧ୍ୟାପକମାନେ କିପାଁ ବୋଲନ୍ତୁ? ସେ ଉତ୍ତର କଲେ, ପ୍ରଥମରେ ଏଲିୟୁ ଆସି ନିଶ୍ଚୟ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସୁଧାରାମତେ କରବେ; ଆଉ ମନୁଷ୍ୟପୁଅର ବିଷୟରେ ଯେମନ୍ତ ଲେଖାଅଛି, ତେମନ୍ତ ସେ ଅନେକ ଯୁଦ୍ଧ ଯାଇ ଅପମାନିତ ହେବେ । ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହି, ଏଲିୟୁର ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ଲେଖାଅଛି, ସେହି ଅନୁସାରେ ସେ ଆସି ଯାଇଅଛି, ପୁଣି ଲୋକମାନେ ଆପଣା ଲକ୍ଷ୍ମୀନୁସାରେ ତାହାର ପ୍ରତି ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି ।

ଅନନ୍ତରେ ସେ ଶିଷ୍ୟଗଣର ନିକଟରେ ଆସି ସେମାନଙ୍କର ଚାହିଦା ପାଖେ ଲୋକଗହଳକୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ବାଦାନ୍ତବାଦ କରବାର ଅଧ୍ୟାପକମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ । ତନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖିବାମାତ୍ରେ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ବିସ୍ମୟ ହୋଇ ତାହାଙ୍କର ନିକଟରେ ଦୌଡ଼ି ଯାଇ ନିମସ୍ତାର କଲେ । ଯୀଶୁ ଅଧ୍ୟାପକମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ କି ବାଦାନ୍ତବାଦ କରୁଅଛୁ? ଲୋକଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଉତ୍ତର କଲା, ହେ ଗୁରୁ, ଆମ୍ଭର ଗୋଟାଏ ଘୁଙ୍ଗା ଭୂତଶ୍ରୁ ପୁଅକୁ ଆପଣଙ୍କର ନିକଟରେ ଆଣିଲୁ । ସେ ଭୂତ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ତାହାକୁ ଧରନ୍ତୁ ସେ ସ୍ଥାନରେ ତାହାକୁ ମୋତି ପକାଏ; ଆଉ ତାହାର ମୁଖର ଫେଣ ଉଠି ସେ ଦନ୍ତ କତମତ କର ଶୀଘ୍ର ହୋଇ ଯାଏ; ଏଣୁ ସେହି ଭୂତ ଛତାଇବାର ନିମନ୍ତେ ଆପଣଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲୁ, ମାତ୍ର ସେମାନେ ନ ପାରିଲେ । ଏଥିରେ ସେ କହିଲେ, ଆରେ ଅବଶ୍ୟାସି ବଣ, ଆଉ କେତେ କାଳ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର

ସଙ୍ଗେ ଥିବା? କେତେ କାଳ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭାର ସହିବା? ତାହାକୁ ଆମ୍ଭର ନିକଟରେ ନେଇ ଆସ । ସେମାନେ ତାହାକୁ ଆଣନ୍ତେ, ତାହାକୁ ଦେଖିବାମାତ୍ର ସେହି ଭୂତ ବାଳକକୁ ମୋଡ଼ି ଧରିଲା, ପୁଣି ସେ ଭୂମିରେ ପଡ଼ି ମୁଣ୍ଡର ଫେଣ ବାହାର କରି ଛୁଟିପଟ ହେଲା । ଯାଣୁ ତାହାର ପିତାକୁ ପଚାରିଲେ, କେତେ ଦିନ ଏମନ୍ତ ତାହାକୁ ଘଟିଲା? ସେ କହିଲା, ପିଲାକାଳାବଧି । ଏହାକୁ ନଷ୍ଟ କରିବାର ନିମନ୍ତେ ସେ ଭୂତ ଅନେକ ଥର ଅଗ୍ନିରେ ଓ ଜଳରେ ପକାଇଅଛି; ପୁଣି ଆପଣ ଯେବେ କିଛି କରି ପାରନ୍ତି, ତେବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ସଦୟ ହୋଇ ଉପକାର କରନ୍ତୁ । ଯାଣୁ ତାହାକୁ କହିଲେ, ଯେବେ ବିଶ୍ଵାସ କରି ପାର, ତେବେ ବିଶ୍ଵାସି ଜନଠାରେ ସବୁ କଥା ସାଧ୍ୟ । ତେଣୁ ସେକ୍ଷଣେ ବାଳକର ପିତା ଉଦ୍ଘସ୍ତରେ କାନିଏ କହିଲା, ହେ ପ୍ରଭୁ, ବିଶ୍ଵାସ କରି, ଆମ୍ଭର ଅବିଶ୍ଵାସର ପ୍ରତିକାର କର । ଏଥିରେ ଯାଣୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦୌଡ଼ି ଅସନ୍ତା ଦେଖି ସେ ଅପବିତ୍ର ଭୂତକୁ ଧମକାଇ କହିଲେ, ହେ ବଧିର ଘୁଙ୍ଗା ଭୂତ, ଏହାଠାର ଶୁଦ୍ଧ ଯାଅ, ଆଉ କେବେହେଁ ଏହାଠାରେ ଆଶ୍ରୟ ନ କର, ତୁମ୍ଭକୁ ଆମ୍ଭେ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେଇ । ତେଣୁ ଭୂତ ତକା ଶୁଦ୍ଧି ତାହାକୁ ମୋଡ଼ି କରି ବାହାର ହେଲା । ତହିଁ ବାଳକ ଏମନ୍ତ ମୃତ ପ୍ରାୟେ ଦେଖା ଗଲା, ଯେ ସେତ ମଲାଣି ଏହା ଅନେକେ କହିଲେ । ପୁଣି ଯାଣୁ ହାତ ଧରି ତାହାକୁ ଉଠାଇଲେ ସେ ଠିଆ ହେଲା । ଯାଣୁ ଘରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲାଉତ୍ତରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଗୁପ୍ତରେ ତାହାକୁ ପଚାରିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସେହି ଭୂତକୁ ଛଡ଼ାଇ ନ ପାରିଲୁଁ କିପା? ସେ କହିଲେ, ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ଉପବାସ ବିନା ଆଉ କୌଣସିମତେ ଏହିପ୍ରକାର ଭୂତ ଛଡ଼ା ନ ଯାୟେ ।

ଅନନ୍ତରେ ସେହି ସ୍ଥାନର ଯାଇ ସେ ଗାଲିଲାର ମଧ୍ୟ ଦେଇ ବିଜେ କଲେ, ପୁଣି ଏକଥା କେହି ଜାଣିବାକୁ ପାଏ, ଏମନ୍ତ ତାହାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ନ ଥିଲା । ଆଉ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହେବେ, ଓ ସେମାନେ ତାହାକୁ ବଧ କରିବେ, ପୁଣି ସେମାନଙ୍କର ଦ୍ଵାରା ହତ ହେଲାଉତ୍ତରେ ତୃତୀୟ ଦିନରେ ଉଠିବେ, ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଇ ଏହି ସବୁ କଥା କହିଲେ । ମାତ୍ର ସେମାନେ ସେହି କଥା ବୁଝି ନ ପାରିଲେ, ପୁଣି ପଚାରିବାକୁ ଭୟ କଲେ ।

ଏଥିଉତ୍ତର ଯାଣୁ କର୍ମନାନ୍ତମ ନଗରରେ ଅଛଲାଉତ୍ତରେ ଗୃହମଧ୍ୟରେ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ପଥ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏକକୁଆରେକ କି ବାଦାନ୍ତ ବାଦ କରୁଥିଲ? ମାତ୍ର ସେମାନେ ନିରତ୍ତର ହୋଇ ରହିଲେ; ଯେହେତୁ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ କେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବ, ଏହି କଥା ଘେନି ସେମାନେ ବାଟରେ ଏକକୁଆରେକ ବିବାଦ କରୁଥିଲେ । ତହିଁରେ ସେ ବସି ଦ୍ଵାଦଶ ଜଣ ଶିଷ୍ୟକୁ ଡାକି କହିଲେ, ଯେ ଜନ ପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରଇ, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ସାନ

ପୁଣି ସମସ୍ତର ସେବକ ହେଉ । ତେବେ ସେ ଏକ ଶିଶୁକୁ ନେଇ ମଧ୍ୟସ୍ଥଳରେ ବସାଇଲେ, ପୁଣି ଆପଣାର କୋଳରେ କିଛି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯେ ଜନ ଆମ୍ଭର ନାମରେ ଏହାର ମତେ କୌଣସି ଶିଶୁକୁ ଅତିଥି କରିବ, ସେ ଆମ୍ଭକୁ ଅତିଥି କରିବ; ଆଉ ଯେ ଆମ୍ଭକୁ ଅତିଥି କରିବ, ସେ କେବଳ ଆମ୍ଭକୁ ଅତିଥି କରିବ ତାହା ନୋହେ, ଆମ୍ଭକୁ ପଠାଇଲେ ଯେ ତାହାଙ୍କୁ ଅତିଥି କରିବ ।

ପୁଣି ଯୋହନ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପୀ ନ ହୋଇ ତୁମ୍ଭର ନାମରେ ଭୂତଗଣକୁ ଛଡ଼ାଉଥିଲା ଏମନ୍ତ ଏକ ଜଣକୁ ଦେଖିଲୁଁ, ପୁଣି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପୀ ନୋହବାରେ ତାହାକୁ ନିଷେଧ କଲୁଁ । ଯାଣୁ କହିଲେ, ତାହାକୁ ନିଷେଧ ନ କର, କାରଣ ଯେ ଜନ ଆମ୍ଭର ନାମରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ କରିବ, ସେ ଅକ୍ଷାତ ଆମ୍ଭକୁ ନିନ୍ଦା କରିବାକୁ ନ ପାରିବ । ପୁଣି ଯେ କେହି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିପକ୍ଷ ନୁହେଁ, ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସପକ୍ଷ । ଆଉ ଯେ କେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରୀକ୍ଷର ଶିଷ୍ୟ ଜାଣି ଆମ୍ଭର ନାମରେ ଏକ ତାଟିଆ ଜଳ ପାନ କରିବାକୁ ଦିଅଇ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହି, ସେ ଆପଣା ପୁରସ୍କାରରେ ବହୁତ ନୋହିବ । ପୁଣି ଆମ୍ଭଠାରେ ବିଶ୍ୱାସକାର କୌଣସି କ୍ଷୁଦ୍ର ଜଣର ବିଘ୍ନ ଜନ୍ମାଇବାର ସେ ବିଘ୍ନକାରର ଗଳାରେ ଯେବେ ଚକି ବଜା ହୋଇ ତାହାକୁ ସମୁଦ୍ରରେ ପକାଇ ଦିଅ । ଯାହେଁ, ତେବେ ତାହାର ଭଲ ।

ଏମିତି ତୁମ୍ଭର ହସ୍ତ ଯେବେ ତୁମ୍ଭର ବାଧା ଜନ୍ମାହେଁ, ତେବେ ତାହା ଛେଦନ କରି ପକାଅ; ଯେହେତୁ ନୁହଁ ହୋଇ ଜୀବନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ବରଷ ତୁମ୍ଭର ଭଲ; ତଥାପି ଦୁଇ ହସ୍ତବିଶିଷ୍ଟ ହୋଇ ନରକରେ ଓ ଅନିବାଣ ଅଗ୍ନିରେ ତୁମ୍ଭର ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହେବାର ଭଲ ନୋହେ; ଯେହେତୁ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଗାଠ ନ ମରଇ, ପୁଣି ଅଗ୍ନି ହିଁ ନିବାଣ ନ ହୁଅଇ । ପୁଣି ତୁମ୍ଭର ଚରଣ ଯେବେ ତୁମ୍ଭର ବାଧା ଜନ୍ମାହେଁ, ତେବେ ତାହା ଛେଦନ କରି ପକାଅ; ଯେହେତୁ ଲେଙ୍ଗତା ହୋଇ ଜୀବନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ବରଷ ତୁମ୍ଭର ଭଲ; ତଥାପି ଦୁଇ ଚରଣବିଶିଷ୍ଟ ହୋଇ ନରକରେ ଓ ଅନିବାଣ ଅଗ୍ନିରେ ତୁମ୍ଭର ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହେବାର ଭଲ ନୋହେ; ଯେହେତୁ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଗାଠ ନ ମରଇ, ପୁଣି ଅଗ୍ନି ହିଁ ନିବାଣ ନ ହୁଅଇ । ଆଉ ତୁମ୍ଭର ଚକ୍ଷୁ ଯେବେ ତୁମ୍ଭର ବାଧା ଜନ୍ମାହେଁ, ତେବେ ତାହା ଉପାଦି ପକାଅ; ଯେହେତୁ ଏକ ଚକ୍ଷୁ ହୋଇ ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ବରଷ ତୁମ୍ଭର ଭଲ; ତଥାପି ଦୁଇ ଚକ୍ଷୁବିଶିଷ୍ଟ ହୋଇ ନରକାଗ୍ନିରେ ତୁମ୍ଭର ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହେବାର ଭଲ ନୋହେ; ଯେହେତୁ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଗାଠ ନ ମରଇ, ପୁଣି ଅଗ୍ନି ହିଁ ନିବାଣ ନ ହୁଅଇ । ଯେମନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବଳି ଲବଣାକୁ କରାଯାହେଁ, ତେମନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ

ଜନକୁ ଥିବ ଉପଲବ୍ଧୀକୁ କରା ଯିବ । ଲବଣ ଭଲ, ପୁଣି ଲବଣରେ ଯେବେ
ସ୍ବାଦ ନ ଥାଏ, ତେବେ କିପ୍ରକାରେ ଅସ୍ବାଦଯୁକ୍ତ କରିବ ? ତୁମ୍ଭେମାନେ ଲବଣ-
ଯୁକ୍ତ ହୁଅ, ପୁଣି ଏକଥାରେକର ସହିତ ମିଳଣ ଭାବରେ ଥାଅ ।

୧୦ ପଦ୍ୟ ।

ସେ ସେହି ସ୍ଥାନର ଉଠି ଯାଇ ଯଜ୍ଞନ ନଦୀ ସେପାରିରେ ଯିହୁଦୀ ଦେଶର
ସୀମାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ, ପୁନର୍ବାର ତାହାଙ୍କର ନିକଟରେ ଲୋକମାନଙ୍କର
ସମାଗମ ହେଲା । ଏଣୁ ସେ ନିଜ ବ୍ୟବହାରାନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ
ଦେଲେ । ଏଥିରେ ଫାରୀସୀମାନେ ଆସି ପରୀକ୍ଷା କରି ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ଆପଣା
ସ୍ତ୍ରୀକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାର କି ପୁରୁଷର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ? ସେ ଉତ୍ତର କଲେ, ଏବିସ-
ୟରେ ମୋରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛି ? ସେମାନେ କହିଲେ, ଶ୍ଵତପଥ
ଲେଖି ତାହାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ମୋରା ଅନୁମତି ଦେଇଅଛି । ଯାଣୁ ପ୍ରଭୁ-
ତ୍ତର କଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନ୍ତଃକରଣର କାର୍ତ୍ତିନ୍ୟ ସକାଶେ ମୋରା ଏମନ୍ତ
ଆଜ୍ଞା ଲେଖିଅଛି; ମାତ୍ର ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି ସମୟରେ ଈଶ୍ଵର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପୁରୁଷ ଓ
ସ୍ତ୍ରୀ କରି ସୃଷ୍ଟି କଲେ । “ଏ ସକାଶେ ପୁରୁଷ ପିତା ମାତାକୁ ଶ୍ଵତ ଆପଣା ସ୍ତ୍ରୀ-
ଠାରେ ଆସକ୍ତ ହେବ, ପୁଣି ସେ ଦୁଇ ଜଣ ଏକାଙ୍ଗ ହେବେ ।” ତେଣୁ ସେକାଳର
ସେମାନେ ଦୁଇ ନୁହନ୍ତି, ପୁଣି ଏକାଙ୍ଗ ଅଟନ୍ତି । ଏନିମନ୍ତେ ଈଶ୍ଵର ଯାହା ସଂଯୁକ୍ତ
କରିଅଛନ୍ତି, ମନୁଷ୍ୟ ତାହା ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ନ କର । ଯାଣୁ ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲା-
ଉତ୍ତର ଶିଷ୍ୟମାନେ ପୁନର୍ବାର ସେହି ବିଷୟର କଥା ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ।
ତହିଁରେ ସେ କହିଲେ, ଯେ ଜଣ ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଅନ୍ୟକୁ ବିବାହ
କରଇ, ସେ ଆପଣା ସ୍ତ୍ରୀର ପ୍ରତିକୂଳରେ ବ୍ୟଭିଚାରୀ ହୁଅଇ; ପୁଣି କୌଣସି ସ୍ତ୍ରୀ
ଯେବେ ଆପଣା ସ୍ବାମୀକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଅନ୍ୟ ପୁରୁଷର ସଙ୍ଗେ ବିବାହତା ହୁଅଇ,
ତେବେ ସେହି ବ୍ୟଭିଚାରୀଣୀ ହୁଅଇ ।

ଅନନ୍ତରେ ଯାଣୁ ଯେହେନ ସେମାନଙ୍କୁ ଛୁଇଁବେ, ଏଥିପାଇଁ କେହି ତାହା-
ଙ୍କର ପାଖରେ ଶିଶୁଗଣକୁ ଆଣିଲେ; ପୁଣି ଶିଷ୍ୟମାନେ ସେ ଆଣିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଧମ-
କାଇଲେ । ମାତ୍ର ଯାଣୁ ତାହା ଦେଖି ଅତି ଅସନ୍ତୋଷ ହୋଇ କହିଲେ, ଶିଶୁ-
ମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭର ନିକଟରେ ଆସିବାକୁ ଦୟା, ସେମାନଙ୍କୁ ମନା ନ କର; ଯେହେତୁ
ଏପରି ଲୋକେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ଅଧିକାରୀ । ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହି,
ଯେ ଜନ ଶିଶୁ ପ୍ରାୟେ ହୋଇ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ନ କରଇ, ସେ କେବେ-
ହେଁ ସେଥିରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ନ ପାରିବ । ପୁଣି ସେ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ କୋଳରେ
କରି ସେମାନଙ୍କର ଗାତ୍ରରେ ହାତ ଥୋଇ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ ।

ସେ ବାହାର ହୋଇ ବାଟରେ ଚାଲିବାବେଳେ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ଦୌଡ଼ି ଆସି ତାହାଙ୍କର ଶ୍ଵମ୍ଭରେ ଆଣ୍ଠୁ ପାଡ଼ି ପଶ୍ଚିଲେ, ହେ ପରମ ଗୁରୁ, ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପାଇବାର ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭକୁ କି କରିବାକୁ ହେବ? ଯୀଶୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭକୁ ପରମ କରି କିପରି ବୋଲି? ଈଶ୍ଵର ବିନୁ କେହି ପରମ ନୁହନ୍ତି । “ପରଦାର ନ କର । ନରହତ୍ୟା ନ କର । ଚୋର ନ କର । ମିଥ୍ୟାସାକ୍ଷ୍ୟ ନ ଦିଅ । ହିଂସା ନ କର । ପିତା ମାତାକୁ ସମ୍ମାନ କର,” ଏହି ଆଜ୍ଞା ସମସ୍ତ ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ । ସେ ଉତ୍ତର କଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ବାଲ୍ୟକାଳରୁ ଏ ସମସ୍ତ ପାଳନ କରି ଆସୁଅଛୁ । ଯୀଶୁ ତାହାର ପ୍ରତି ଅନାଇ ତାହାକୁ ସ୍ନେହ କରି କହିଲେ, ତୁମ୍ଭର ଏକ ବିଷୟ ଅଭାବ ଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ଯାଇ ସବୁସବୁ ବିକ୍ରୟ କରି ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦାନ କର, ତହିଁରେ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଧନ ପାଇବ; ଏଥିଉତ୍ତର ଆସି କ୍ରିଶ୍ଚ ଘେନି ଆମ୍ଭର ପଶ୍ଚାତ୍ତପ୍ତ ହୁଅ । ଏକଥା ଶୁଣି ତାହାର ବହୁତ ସମ୍ପତ୍ତି ଥିବାରୁ ସେ ବିକ୍ରୟ ଓ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ଚାଲି ଗଲେ । ତହିଁରେ ଯୀଶୁ ଚାହିଁଆଡ଼େ ବୁଝି କରି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଧନବନ୍ତ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ ହେବାର କେମନ୍ତ ଦୁଃସାଧ୍ୟ! ତାହାଙ୍କର ଏହି କଥାରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଚମତ୍କୃତ ହେଲେ; ମାତ୍ର ଯୀଶୁ ପୁନର୍ବାର କହିଲେ, ହେ ବାଳକମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ଧନରେ ଭରସା ରଖନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଈଶ୍ଵରର ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶିବାର କେମନ୍ତ ଦୁଃସାଧ୍ୟ! ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ଧନ ଲୋକର ପ୍ରବେଶ ହେବାଠାରୁ ଛୁଆଁର କଣା ଦେଇ ଓଠର ଗମନ କରିବାର ସହଜ । ଏଥିରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଚମତ୍କୃତ ହୋଇ ଏକକୁଆରେକ ବୋଇଲେ, ତେବେ କାହାର ପରିତ୍ରାଣ ହେବାକୁ ପାରଇ? ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଅନାଇ କହିଲେ, ତାହା ମନୁଷ୍ୟର ଅସାଧ୍ୟ ଅଟଇ, ମାତ୍ର ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଅସାଧ୍ୟ ନୋହେ, ଯେହେତୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ସମସ୍ତ ସାଧ୍ୟ ।

ତେତେବେଳେ ପିତର ଉତ୍ତର କଲେ, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତର ପରିତ୍ରାଣ କରି ଆପଣଙ୍କର ପଶ୍ଚାତ୍ତପ୍ତଗାମୀ ହେଲୁ । ଯୀଶୁ ପ୍ରଭୁତ୍ଵ କଲେ, ସତ୍ୟ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହି, ଆମ୍ଭର ଓ ମଙ୍ଗଳସମାପ୍ତର ନିମନ୍ତେ ଘର କି ଭାଇ କି ଭଉଁଷୀ କି ପିତା କି ମାତା କି ସ୍ତ୍ରୀ କି ସନ୍ତାନ କି ଭୂମି ଯେ ଜନ ପରିତ୍ରାଣ କରି ତାତ୍ତ୍ଵା ଥିଲେହେଁ ଇହକାଳରେ ଘର ଓ ଭାଇ ଓ ଭଉଁଷୀ ଓ ମାତା ଓ ସନ୍ତାନ ଓ ଭୂମିର ଶତ୍ଵେଗୁଣ, ପୃଣି ପରକାଳରେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ନ ପାଞ୍ଚେ, ଏମନ୍ତ ଜନ କେହି ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଅଗ୍ରସର ଅନେକ ଲୋକ ପଛରେ ପଡ଼ିବେ, ଓ ପଶ୍ଚାତ୍ତପ୍ତ ଅନେକ ଲୋକ ଅଗ୍ରସର ହୋଇବେ ।

ସିରୁଶାଲମରେ ସେମାନଙ୍କର ଯିବାକାଳରେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କର ଆଶୁସାର ହେଲେ; ତହିଁରେ ସେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜ୍ଞାନ କରି ଭୟରେ ପଶ୍ଚାତ୍ତପ୍ତଗାମୀ ହେଲେ ।

ତେବେ ସେ ଦ୍ଵାଦଶ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଆପଣାକୁ ଯେଂ ଘଟିବ, ତାହା ପୁନଃବାର ସେମାନଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯିଉଁଶାଲମକୁ ଯାଉଅଛୁ, ସେଠାରେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ଓ ଅଧ୍ୟାପକଗଣର ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହେବେ; ତହିଁରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରାଣ ଦଣ୍ଡ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ହସ୍ତରେ ତାହାଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରିବେ । ପୁଣି ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପରିହାସ ଓ କୋରଡ଼ା ପ୍ରହାର କରି ତାହାଙ୍କର ଗାନ୍ଧିରେ ଛେପ ପକାଇ ବଧ କରିବେ; ପୁଣି ତୃତୀୟ ଦିନରେ ସେ ଉଠିବେ ।

ଏଥିଉତ୍ତର ଜେବଦାର ପୁତ୍ର ଯାକୁବ ଓ ଯୋହନ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଆସି କହିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ଆପଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ମନୋବାଞ୍ଛା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କରି । ତହିଁରେ ସେ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭକୁ କି କରିବାକୁ ମାଗୁଅଛୁ? ସେମାନେ କହିଲେ, ଆପଣ ଐଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏକ ଜଣ ଆପଣଙ୍କର ଦକ୍ଷିଣ ପାଖରେ ଆଉ ଏକ ଜଣ ବାମ ପାଖରେ ବସିବାକୁ ଆଜ୍ଞା କରନ୍ତୁ । ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ମାଗୁଅଛୁ, ତାହା ବୁଝୁ ନାହିଁ; ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ପାତ୍ରରେ ପାନ କରିବା, ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ତହିଁରେ ପାନ କରିବାକୁ ପାରିବ? ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ତୁବନରେ ତୁବିତ ହୋଇବା, ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ତହିଁରେ ତୁବିତ ହେବାକୁ ପାରିବ? ସେମାନେ ଉତ୍ତର କଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ପାରିବା । ଯୀଶୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ ଯେ ପାତ୍ରରେ ପାନ କରିବା, ତହିଁରେ ଅବଶ୍ୟ ତୁମ୍ଭେମାନେହେଁ ପାନ କରିବ; ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ଯେ ଜଳରେ ତୁବିତ ହେବା, ତୁମ୍ଭେମାନେହେଁ ତହିଁରେ ତୁବିତ ହେବ; ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଦକ୍ଷିଣ ପାଖରେ ଓ ବାମ ପାଖରେ ଆସନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରା ଯାଉଅଛି, ସେମାନଙ୍କର ବିନ୍ଦୁ ଆଉ କାହାକୁ ତହିଁରେ ବସାଇବାକୁ ଆମ୍ଭର ଅଧିକାର ନାହିଁ । ଆଜ ଦଶ ଶିଷ୍ୟ ଏ କଥା ଶୁଣି ଯାକୁବର ଓ ଯୋହନର ପ୍ରତି ବରକୁ ହେଲେ । ପୁଣି ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣାର ନିକଟରେ ଡାକି କହିଲେ, ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ରାଜାଭୂପେ ମାନ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଉପରେ ପ୍ରଭୁତ୍ଵ କରନ୍ତି, ଆଦର ବଡ଼ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କର୍ତ୍ତୃପଣ କରନ୍ତି, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ । ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ସେଭୂପେ ନୋହିବ; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେ କେହି ବଡ଼ ହେବାକୁ ଚାହେଁ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସେବକ ହେବ; ପୁଣି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯେ କେହି ପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରଇ, ସେ ସମସ୍ତର ଦାସ ହେବ । ଯେହେତୁ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ସେବା ପାଇବାକୁ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ସେବା କରିବାକୁ, ଓ ଅନେକର ପରିତ୍ରାଣର ମୂଲ୍ୟାର୍ଥେ ଆପଣା ପ୍ରାଣ ଦେବାକୁ ଅଛନ୍ତି ।

ଅନନ୍ତରେ ସେମାନେ ଯିଶୁଖୋ ନଗରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ପୁଣି ସେଠାର ଯିବାବେଳେ ଶିଷ୍ୟଗଣ ଓ ଲୋକସମୂହ ଯୀଶୁର ସଙ୍ଗେ ଗମନ କରନ୍ତେ, ଟୀମାୟର ପୁଅ ବାର୍ତ୍ତୀମାୟ ନାମରେ ଜଣେ ଅଳ୍ପ ସେ ବାଟର ପାଖରେ ବସି ଭିକ୍ଷା କରୁଥିଲା । ସେ ନାଜରଥୟ ଯୀଶୁର ଆଗମନ ସମ୍ବାଦ ପାଇଁ ଉଚ୍ଛ୍ୱରରେ ବୋଲିଲା, ହେ ଯୀଶୁ, ଦାଉଦର ସନ୍ତାନ, ମୋତେ ଦୟା କରନ୍ତୁ । ଏଥିରେ ଅନେକ ଲୋକ ଭୁନିହୋ, କହି ତାହାକୁ ଧମକାଇଲେ; ମାତ୍ର ସେ ଆନ୍ତର ଅଧିକ ଉଚ୍ଛ୍ୱରରେ ଡାକିଲା, ହେ ଦାଉଦର ସନ୍ତାନ, ମୋତେ ଦୟା କରନ୍ତୁ । ତେଣୁ ଯୀଶୁ ଠିକ୍ ହୋଇ ତାହାକୁ ତାଙ୍କ ଆଶିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ଏଥିରେ ଲୋକମାନେ ସେ ଅଳ୍ପକୁ ତାଙ୍କ ବୋଲିଲେ, ଆହେ, ସୁସ୍ଥିର ହୁଅ, ଉଠ, ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଡାକୁଅଛନ୍ତି । ଏଣୁ ସେ ଉଠି ଉତ୍ତରାୟ ନୁଗା ପକାଇ ଯୀଶୁର ନିକଟରେ ଗଲା । ଯୀଶୁ ତାହାକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭର ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭକୁ କି କରବାକୁ ମାଗୁଅଛୁ? ସେ ଅଳ୍ପ ଉତ୍ତର କଲା, ହେ ଗୁରୁ, ଆମ୍ଭେ ଯେମନ୍ତ ଦେଖିବାକୁ ପାଇ । ଯୀଶୁ ତାହାକୁ କହିଲେ, ଚାଲି ଯାଅ, ତୁମ୍ଭର ବିଶ୍ୱାସ ତୁମ୍ଭକୁ ସୁସ୍ଥ କଲା, ସେହିକ୍ଷଣରେ ସେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇ ବାଟରେ ଯୀଶୁର ପଛେ ଚାଲି ଗଲା ॥

୧୧ ପଦ ।

ଅନନ୍ତରେ ସେମାନେ ଯିରୁଶାଲମର ନିକଟସ୍ଥ ବେଥାନ୍ୟା ଓ ବେଥାନୟା ଗ୍ରାମର ସମୀପେ ଜୈତୁନ ନାମ ପର୍ବତରେ ଅଇଲା ଉତ୍ତରେ ଯୀଶୁ ଦୁଇ ଜଣ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ପଠାଇ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେ ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ଗ୍ରାମରେ ଯାଅ; ପୁଣି ଗ୍ରାମରେ ପ୍ରବେଶିବାମାତ୍ର ଯାହା ଉପରେ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ କେବେ ଚଢି ନାହିଁ, ଏମନ୍ତ ଯେଉଁ ଗଧକୁଆକୁ ବଳା ଦେଖିବ, ତାକୁ ଫିଟାଇ ଆଣ । ପୁଣି ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ କିପରି ଏହା କରୁଅଛୁ?’ ଏମନ୍ତ କଥା କେହି ଯେବେ ବୋଲଇ, ତେବେ ଏଥିରେ ପ୍ରଭୁର ପ୍ରୟୋଜନ ଅଛି, ଏ କଥା କହିଲେ ସେ ଜନ ତାକୁ ଶୀଘ୍ର ଏଠାରେ ପଠାଇ ଦେବ । ଏଥିରେ ସେମାନେ ଚାଲି ଯାଇ ଦ୍ୱିମୁଣ୍ଡ ପଥରେ କୌଣସି ଦ୍ୱାରର ପାଖରେ ସେହି ଗଧକୁଆକୁ ପାଇ ତାକୁ ଫିଟାଇଲେ । ଏଣୁ ଥୋକାୟେ ସେଠାବର ଲୋକ କହିଲେ, ଗଧକୁଆକୁ କିପରି ଫିଟାଉଅଛୁ? ତହିଁରେ ଯୀଶୁର ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଉତ୍ତର କରନ୍ତେ, ସେମାନେ ନେବାକୁ ଦେଲେ । ଏମନ୍ତେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯୀଶୁର ନିକଟରେ ସେହି ଗଧକୁଆକୁ ଆଣି ତାର ପୃଷ୍ଠରେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ନୁଗା ପାତିଲେ; ସେ ତାହା ଉପରେ ଚଢିଲେ । ପୁଣି ଅନେକେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ବସ୍ତ୍ରଦି ବାଟରେ ବିଛଇ ଦେଲେ, ଆଉମାନେ କୃଷ୍ଣର ତାଳ କାଟି ଦାଣ୍ଡରେ ବିଛଇଲେ । ପୁଣି ଆଗ ପଛରେ ଯିବା ସମସ୍ତ ଲୋକେ ଉଚ୍ଚ-

ସ୍ଵରରେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ‘ଜୟ’, ଯେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମରେ ଆସୁଅଛନ୍ତି ସେ ଧନ୍ୟ । ଆଉ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଦାଉଦର ଯେ ରାଜ୍ୟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମରେ ଆସୁଅଛନ୍ତି ସେହି ଧନ୍ୟ; ସବୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଜୟ ହେଉ ।’ ଏହିଭାବେ ଯୀଶୁ ଯିରୁଶାଲମରେ ଉତ୍ତର ମନ୍ଦିରର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁର ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି କଲେ; ପୁଣି ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ଦ୍ଵାଦଶ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ସଙ୍ଗରେ ନେଇ ବେଥନାୟାକୁ ଗମନ କଲେ ।

ଆଉ ଦିବସରେ ବେଥନାୟାଠାରୁ ଆଗମନ ସମୟରେ ସ୍ତୁଆର୍ତ୍ତ ହେବାର ଦୂରରେ ପହଞ୍ଚିଲା ଏକ ଇମ୍ବୁର ଗୃହ ଦେଖି ତହିଁର ଅବା କିଛି ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଏ, ଏହି ଆଶାରେ ତାହାର ନିକଟକୁ ଗଲେ; ତେବେ ଫଳ ତୋଳିବାର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଯୀଶୁ କହିଲା ଆସି ପଦ ବନ୍ଧୁ ତହିଁରେ ଆଉ କିଛି ନ ପାଇଲେ, ଏଣୁ ସେ ତାକୁ କହିଲେ, ଅଦ୍ୟାବଧି ଆଉ କେତେବେଳେ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ତୁମ୍ଭର ଫଳ ନ ଖାଉ; ଏ କଥା ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ଶୁଣିଲେ ।

ଏଥିଉତ୍ତର ସେମାନେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଆସନ୍ତେ ଯୀଶୁ ମନ୍ଦିରର ମଧ୍ୟରେ ଯାଇ ସେଠାବର ବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କର ଗଦ ଓ କାପ୍ରା ବେପାରୀମାନଙ୍କର ଆସନ ଉଲ୍ଟାଇ ପକାଇ ସମସ୍ତ କିଣାବିକାକାରମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଦେଲେ । ଆଉ ମନ୍ଦିରର ମଧ୍ୟ ଦେଇ କାହାକୁ କୌଣସି ପାଦ ଘେନି ଗମନାଗମନ କରିବାକୁ ନ ଦେଲେ । ପୁଣି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଇ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭର ଘର ସବୁ ଜାତିର ପ୍ରାର୍ଥନା ଘର ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ହେବ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହାକୁ ଚେରର ଗନ୍ଧିର କରିଅଛୁ,” ଏହା କି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖା ନାହିଁ? ଏକଥା ଶୁଣି ଅଧ୍ୟାପକ ଓ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ କୌଣସିମତେ ତାହାଙ୍କୁ ନଷ୍ଟ କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ଲାଭିଲେ, ଯେହେତୁ ତାହାଙ୍କର ଉପଦେଶରେ ଲୋକ ସମସ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ-ଜ୍ଞାନ କରିବାରୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଭୟ କଲେ । ଏଥିଉତ୍ତର ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳ ହୁଅନ୍ତେ ଯୀଶୁ ନଗରର ବାହାରେ ଗଲେ ।

ପ୍ରାତଃକାଳରେ ସେମାନେ ବାହୁଡ଼ି ଆସୁଁ, ସେ ଇମ୍ବୁର ଗୃହ ମୂଳସମେତ ଶୁକ ଗଲୁ ଦେଖିଲେ, ଏଣୁ ପିତର ପୂର୍ବ କଥା ସ୍ମରଣ କରି ଯୀଶୁକୁ କହିଲା, ହେ ଗୁରୁ, ଦେଖ, ଆପଣ ଯେ ଇମ୍ବୁର ଗୃହକୁ ଶାପ ଦେଇଥିଲ, ସେଇଟା ଶୁଷ୍କ ହୋଇଗଲା । ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ଵରରେ ବିଶ୍ଵାସ ରଖ । ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି, କେହି ଯେବେ ଏହି ପଦକୁ ବୋଲଇ, ତୁମ୍ଭେ ଘୁଞ୍ଚି ଯାଇ ସମୁଦ୍ରରେ ପଡ଼, ପୁଣି ଯେ କଥା ବୋଲଇ ତାହା ଘଟିବ, ଏହା ଯେବେ ମନେ କୌଣସି ସଂଶୟ ନ କରି ବିଶ୍ଵାସ କରଇ, ତେବେ

ତାହାର କଥାମାନୁସାରେ ତାହା ଘଟିବ । ଏହିନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବୋଲି, ପ୍ରାର୍ଥନାର ସମୟରେ ଯାହା ବାଞ୍ଛା କର, ତାହା ଯେ ଅବଶ୍ୟ ପାଇବ, ଏମନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ଆଉ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଠିକ୍ ହେଲେ ଯେବେ କେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ଅପରାଧୀ ଥାଏ, ତେବେ ତାହାକୁ କ୍ଷମା କର, ତାହା କଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତାହିଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅପରାଧ କ୍ଷମା କରିବେ । ମାତ୍ର ଯେବେ କ୍ଷମା ନ କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତାହିଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅପରାଧ କ୍ଷମା ନ କରିବେ ।

ଅନନ୍ତରେ ସେମାନେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଯୁଜବାର ଆସିଲେ; ଏଥିରେ ମନ୍ଦିରରେ ତାହାଙ୍କର ଭ୍ରମଣ କରିବା କାଳରେ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ଅଧ୍ୟାପକ ପ୍ରାଚୀନ ଆଦି ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କର ନିକଟରେ ଆସି ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କି ପରାକ୍ରମରେ ଏହି ସମସ୍ତ କର୍ମ କରୁଅଛୁ? ଆଉ ଏମନ୍ତ କର୍ମ କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭକୁ କେ ପରାକ୍ରମ ଦେଲା? ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏକ କଥା ପଚାରି; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେବେ ତାହାର ଉତ୍ତର ଦିଅ, ତେବେ କି ପରାକ୍ରମରେ ଏ ସମସ୍ତ କର୍ମ କରୁଅଛୁ, ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିବା । ଯୋହନର ଡୁବନ ସେ କି ଈଶ୍ୱରଠାରୁ ଆବା ମନୁଷ୍ୟରୁ ହୋଇଲା? ତାହା ବୋଲ । ଏଥିରେ ସେମାନେ ଏକକୁଆରେକ ବିବେଚନା କରି କହିଲେ, ତାହା ଈଶ୍ୱରଠାରୁ ହେଲା, ଏମନ୍ତ ଯେବେ ବୋଲି, ତେବେ କିପରି ତାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟୟ ନ କଲ? ଏକଥା ପଚାରିବେ । ପୁଣି ମନୁଷ୍ୟରୁ ହେଲା, ଏହା ଲୋକଙ୍କର ଭୟ ସକାଶେ ବୋଲିବାକୁ ନ ପାରି; ଯେହେତୁ ସମସ୍ତେ ଯୋହନକୁ ସତ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା କରି ମାନନ୍ତି । ଏନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ଯୀଶୁକୁ ଏହି ଉତ୍ତର କଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହା କହିବାକୁ ନ ପାରି । ଯୀଶୁ କହିଲେ, ତେବେ କି ପରାକ୍ରମରେ ଏ ସମସ୍ତ କର୍ମ କରୁଅଛୁ, ତାହା ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନ କହିବା ।

୧୨ ପଦ୍ୟ ।

ଏଥିଉତ୍ତର ଯୀଶୁ ଦୁଷ୍ଟାନୁରେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, କୌଣସି ଜଣେ କ୍ଷେତରେ ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତା ରୋପଣ କରି ତାହାର ଚାରିଆଡ଼େ ବାଡ଼ ଦେଇ ତାହାର ମଧ୍ୟରେ ଦ୍ରାକ୍ଷାପେଷଣାର୍ଥେ କୁଣ୍ଡ ଖୋଳିଲା, ତାହାର ଉଚ୍ଚଗୃହ ନିର୍ମାଣ କଲା; ପୁଣି ସେହି କ୍ଷେତ କୃଷକମାନଙ୍କୁ ଠିକା ଦେଇ ଦୂର ଦେଶକୁ ଗଲା । ଯଥାସମୟରେ ସେ କୃଷକଗଣଠାରୁ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତର ଫଳ ପାଇବାର ନିମନ୍ତେ ଜଣେ ଦାସକୁ ପଠାଇଲା; ମାତ୍ର ସେମାନେ ତାହାକୁ ଧରି ପ୍ରହାର କରି ଭୁଲ୍ଲ ହାତରେ ବିଦାୟ କଲେ । ତେଣୁ ସେ ଯୁଜବାର ଆଉ ଏକ ଦାସକୁ ପଠାଇଲା; ପୁଣି

ସେମାନେ ପଥର ମାରି ତାହାର ମୁଣ୍ଡ ଭାଙ୍ଗି ଅପମାନ କରି ତାହାକୁ ବିଦାୟ କଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ସେ ଆଉ ଏକ ଜଣକୁ ପଠାନ୍ତେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ବଧ କଲେ; ଓ ଆଉ ଅନେକର କାହାକୁ ପ୍ରହାର କାହାକୁ ସଂହାର କଲେ । ଅବଶେଷରେ ଆପଣାର ଅତି ପ୍ରିୟ ଯେ ଏକ ପୁତ୍ରମାତ୍ର ଥିଲା, ସେ ତାହାକୁ ସେମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ପଠାଇ କହିଲା, ସେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ଆତ୍ମର ପୁତ୍ରକୁ ସମାଦର କରିବେ । ମାତ୍ର କୃଷକମାନେ ଏକକୁଆରେକ ବୋଇଲେ, ଏହିତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ, ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହାକୁ ବଧ କଲେ ଅଧିକାର ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ହେବ । ତେଣୁ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଧରି ବଧ କରି ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତର ବାହାରେ ପକାଇ ଦେଲେ । ଏଥିରେ ସେ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତର କର୍ତ୍ତା କି କରିବ? ସେ ଆସି ଏହି କୃଷକମାନଙ୍କୁ ସଂହାର କରି ଆଉ କୃଷକମାନଙ୍କୁ ସେ କ୍ଷେତ ସମର୍ପଣ କରିବ । “ଗାନ୍ଧକମାନେ ଯେଉଁ ପଥର ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଥିଲେ, ସେହି କୋଣର ପ୍ରଧାନ ପଥର ହୋଇଲା; ଏହି ଯେ ଇଣ୍ଡରଙ୍କ କର୍ମ ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅଭୂତ;” ଏହି ଶାସ୍ତ୍ରର ଲେଖା କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାଠ କରି ନାହିଁ? ତେତେବେଳେ ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶରେ ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କଥା କହିଥିଲେ, ଏହା ସେମାନେ ବୁଝି ତାହାକୁ ଧରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ, ମାତ୍ର ଲୋକଙ୍କୁ ଭୟ କଲେ । ଏଥିଉତ୍ତର ସେମାନେ ତାହାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଚାଲି ଗଲେ ।

ଏଥୁଁ ତାହାଙ୍କର କଥାର ଛଦ୍ର ଧରିବାର ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ କେତେକ ଜଣ ଫାର୍‌ଶୀ ଓ ହେବ୍ରେୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କର ନିକଟରେ ପଠାଇଲେ । ସେମାନେ ଆସି ତାହାକୁ କହିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ଆପଣ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇ କାହାରି ପକ୍ଷପାତ କିବା ମୁଖାପେକ୍ଷା ନ କରି ଯଥାର୍ଥତାରେ ଇଣ୍ଡରଙ୍କର ପଥ ଦେଖାଉ-ଅଛନ୍ତି, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣି । ଏଣୁ କାର୍‌ସରକୁ ରାଜକର ଦେବାର ଉଚିତ କି ଅଶୁଚିତ? ଆମ୍ଭେମାନେ ଦେବା କି ନାହିଁ? ସେ ସେମାନଙ୍କର କପଟପଣ ବୁଝି କହିଲେ, ଆତ୍ମର ପରୀକ୍ଷା କିପରି? ଏକ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଆଶି ଆତ୍ମକୁ ଦେଖାଅ । ସେମାନେ ଏକ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଆଶିଲିଭାବରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ଏଥିରେ ଲେଖିତ ଯେ ନାମ ଓ ମୂର୍ତ୍ତି ସେ କାହାର? ସେମାନେ କହିଲେ, କାର୍‌ସରର । ତହିଁରେ ଯାଶୁ ପ୍ରଭୁତ୍ବ କଲେ, କାର୍‌ସରର ଯାହା ତାହା କାର୍‌ସରକୁ ଦିଅ, ଆଉ ଇଣ୍ଡରଙ୍କର ଯାହା ତାହା ଇଣ୍ଡରଙ୍କୁ ଦିଅ । ଏଥିରେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ମଣିଲେ ।

ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯେଉଁମାନେ ମୃତ୍ୟୁର ଉତ୍ଥାନ ନ ମାନନ୍ତି, ଏମନ୍ତ ଯେ ସାଦୃଶ୍ୟ ମାନେ ସେମାନେ ଯାଶୁର ନିକଟରେ ଆସି ପଚାରିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, କୌଣସି ଜନ ଯେବେ ନିଃସନ୍ତାନ ହୋଇ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଶ୍ଳତ ମରଇ, ତେବେ ତାହାର ଭାଇ ତାହାର

ସ୍ତ୍ରୀକୁ ବିବାହ କରି ଭାର୍ତ ବଣ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବ, ମୋଶା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଏମନ୍ତ ଲେଖିଅଛି । ଏମନ୍ତରେ ସାତ ଭାଇ ଥିଲେ; ସେମାନଙ୍କର ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଭାଇ ଏକ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ବିବାହ କରି ନିଃସନ୍ତାନ ହୋଇ ମଲା; ତହିଁରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଭାଇ ସେ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ବିବାହ କଲା, ପୁଣି ସେହି ନିଃସନ୍ତାନ ହୋଇ ମଲା; ଏଭାବର ତୃତୀୟ ଜଣକ ସେତେପ ହୋଇ ମଲା । ଏହିତ୍ୟୟ ସାତ ଭାଇ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀକୁ ବିବାହ କରି ନିଃସନ୍ତାନ ହୋଇ ମଲେ, ପୁଣି ସମସ୍ତର ଶେଷରେ ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ମଲା । ଏନିମନ୍ତେ ମୃତମାନଙ୍କର ଉତ୍ଥାନରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଉଠିବେ, ତେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ସେ କାହାର ଭାରିଆ ହେବ? ଯେହେତୁ ସେହି ସାତ ଜଣ ତାହାକୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ । ଯାଣୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଓ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ଶକ୍ତି ନ ବୁଝି ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ଭ୍ରାନ୍ତ ହେଉ ନାହିଁ? ମୃତ ଲୋକମାନଙ୍କର ଉତ୍ଥାନ ହେଲେ ସେମାନେ ବିବାହ ନ କରନ୍ତି, ଓ ବାଗ୍ଦତ୍ତ ନ ହୁଅନ୍ତି, ମାତ୍ର ସ୍ଵର୍ଗର ଦୂତଗଣର ଭୁଲ୍ଲ ହୁଅନ୍ତି । ଆଉ ମୃତମାନଙ୍କର ଉତ୍ଥାନର ବିଷୟରେ ଇଶ୍ଵର କେମନ୍ତ ବୁଦାରେ ଥାଇ ମୋଶାକୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ଅବ୍ରାହାମର ଇଶ୍ଵର ଓ ଯିଶ୍ଵାକର ଇଶ୍ଵର ଓ ଯାକୁବର ଇଶ୍ଵର,” ଏହି କଥା କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋଶାର ଗ୍ରନ୍ଥରେ ପଢି ନାହିଁ? ଇଶ୍ଵର ଜୀବତମାନଙ୍କର ଇଶ୍ଵର, ମୃତମାନଙ୍କର ଇଶ୍ଵର ନୁହନ୍ତି; ଏନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବଡ଼ ଭ୍ରାନ୍ତରେ ଅଛ ।

ପୁଣି ଏକ ଅଧ୍ୟାପକ ଆସି ସେମାନଙ୍କର ଏମନ୍ତ ବିଚାର ଶୁଣି ଓ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଯାଣୁର ଉତ୍ତର ଯଥାର୍ଥ ହେଲା, ଏହା ବୁଝି ତାହାକୁ ପଚାରିଲା, ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ମଧ୍ୟରେ କେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଶ୍ରେଷ୍ଠ? ଯାଣୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆଜ୍ଞା ଏହି, “ହେ ଇସ୍ରାଏଲ୍ ବଣ, ଶୁଣ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵର ଏକଇ ପରମେଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି, ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ସମସ୍ତ ମନ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣ ସମସ୍ତ ଚିତ୍ତ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଦେଇ ଆପଣା ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କର,” ଏହି ପ୍ରଥମ ଆଜ୍ଞା । “ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପ୍ରତିବାସିକୁ ଆପଣା ଭୁଲ୍ଲ ପ୍ରେମ କର,” ଏହି ଯେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଆଜ୍ଞା ସେ ତାହା ସଦୃଶ; ଏହି ଦୁଇ ଆଜ୍ଞାର ଆଉ କୌଣସି ଆଜ୍ଞା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନୋହେ । ସେ ଅଧ୍ୟାପକ ତାହାକୁ କହିଲା, ହେ ଗୁରୁ, ଭଲ, ଆପଣ ଯଥାର୍ଥ କହିଲେ, ଯେହେତୁ ଏକ ଇଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି, ପୁଣି ଦ୍ଵିତୀୟ ନାହିଁ; ଆଉ ସମସ୍ତ ଅନ୍ତଃକରଣ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣ ସମସ୍ତ ଚିତ୍ତ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଦେଇ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବାର, ପୁଣି ପ୍ରତିବାସିକୁ ଆପଣା ଭୁଲ୍ଲ ପ୍ରେମ କରିବାର, ଏହା ସମଗ୍ର ହୋମ ବଳିଦାନାଦି-ଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୁଅଇ । ତହିଁରେ ଯାଣୁ ସୁକୁର୍ତ୍ତିର ମତେ ତାହାର ଏହି ଉତ୍ତର ଶୁଣି ତାହାକୁ କହିଲେ, ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ତୁମ୍ଭେ ଦୂର ନୁହ । ଏଥିଉତ୍ତରେ ତାହାଙ୍କର ସଙ୍ଗେ କୌଣସି କଥା ପଚାରିବାକୁ ଆଉ କାହାର ସାହସ ନୋହଲା ।

ଅନନ୍ତରେ ମନ୍ଦିରର ମଧ୍ୟରେ ଉପଦେଶ କରୁଁ ଯାଣୁ ଏହା ପଢ଼ିଲେ, ଅଧ୍ୟାପକମାନେ କେମନ୍ତ କର ଖାଣ୍ଟକୁ ଦାଉଦର ସନ୍ତାନ ବୋଲନ୍ତି? ଯେହେତୁ ଦାଉଦ ଆପେ ଧର୍ମୀଭୂତ ହାରା ବୋଲନ୍ତି, “ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭର ପ୍ରଭୁକୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ ଯାବତୁ ତୁମ୍ଭର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ପାଦ ଧୀଠ ନ କର, ତାବତୁ ଆମ୍ଭର ଦକ୍ଷିଣ ପାଖରେ ବସି ଥାଅ ।” ଏନିମନ୍ତେ ଦାଉଦ ଯେବେ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ କର କହିନ୍ତି, ତେବେ ସେ କେମନ୍ତ ତାହାର ସନ୍ତାନ ହୁଅନ୍ତି? ତାହାଙ୍କର କଥା ଶୁଣି ଇଦର ଲୋକମାନେ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ ।

ତେବେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଇ କହିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଦୀର୍ଘ ବୟସ ପିନ୍ଧି ବୁଲିବାର, ଓ ହାଟ ବଜାରରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ନମସ୍କାର, ଓ ଭଜନାଳୟରେ ପ୍ରଧାନ ଆସନ, ପୁଣି ଭୋଜନର ସମୟରେ ପ୍ରଧାନ ସ୍ଥାନ, ଏହି ସମସ୍ତ ଭଲ ପାଆନ୍ତି, ପୁଣି ବିଧବାର ସବସ୍ତ୍ର ଗ୍ରାସ କର ଛଳରେ ଦୀର୍ଘକାଳ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, ଏମନ୍ତ ଯେ ଅଧ୍ୟାପକଗଣ, ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ସାବଧାନ ହୁଅ । ସେମାନେ ଅଭିଶପ୍ତ ଦଣ୍ଡପ୍ରସ୍ତ ହେବେ ।

ଅନନ୍ତରେ ଲୋକମାନେ ଭଣ୍ଡାରରେ ଟଙ୍କା କୌଡ଼ ପକାଇ ଦେବାବେଳେ ଯାଣୁ ଭଣ୍ଡାରର ଦ୍ୱାର ପାଖରେ ବସି ତାହା ଦେଖୁଥିଲେ । ଅନେକ ଧନବନ୍ତ ତାହା ଭିତରେ ବହୁତ ଧନ ପକାଇଲେ; ମାତ୍ର ଜଣେ ଦରିଦ୍ର ବିଧବା ଆସି ଏକ ପାଉଁର ମୂଲ୍ୟ ଦୁଇ ମୁଦ୍ରା ତହିଁରେ ଦେଲା । ତେଣୁ ଯାଣୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି, ଏହି ଭଣ୍ଡାରରେ ଯେଉଁମାନେ ଧନ ଦେଇଛନ୍ତି, ସେ ସମସ୍ତଠାରୁ ଏହି ଦରିଦ୍ର ବିଧବା ଅଧିକ ଦେଲା । ଯେହେତୁ ଏମାନେ ପ୍ରଚୁର ଧନରୁ କିଛି ଦେଇଛନ୍ତି, ପୁଣି ସେ ଆପଣା ଜୀବନ ରକ୍ଷାଟେ ଯେ କିଛି ଥିଲା ସେହି ସବସ୍ତ୍ର ଆଣି ଦେଲା ।

୧୩ ପଦ୍ୟ ।

ଏଥିଉତ୍ତର ମନ୍ଦିରରୁ ବାହାରେ ଯିବା ସମୟରେ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟଗଣର ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲା, ହେ ଗୁରୁ, ଦେଖ, କେମନ୍ତ ପଥର ଓ କେମନ୍ତ ଗାଈନୀ! ଯାଣୁ ଉତ୍ତର କର ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କି ଏହି ବଡ଼ ଗାଈନୀ ଦେଖୁଅଛୁ? ଏହାର ଏକ ପଥର ଅନ୍ୟ ପଥର ଉପରେ ନ ଥିବ, ସମସ୍ତ ଭୂମି-ଗତ ହେବ । ଏଉତ୍ତର ସେ ଜୈତୁନ ପର୍ବତରେ ମନ୍ଦିରର ସମ୍ମୁଖରେ ବସନ୍ତେ ପିତର, ଯାକୃବ, ଯୋହନ, ଆନ୍ଦ୍ରିୟ, ଏମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଗୁପ୍ତରେ ପଢ଼ିଲେ, ଏହି ସମସ୍ତ ଘଟଣା କେବେ ହେବ? ଆଉ ଏହି ସମସ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହେବାର ଚିହ୍ନ କି? ଏହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବୋଲୁନୁ । ତେଣୁ ଯାଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, କେହି ଯେମନ୍ତ

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନ ଭୁଲିବ, ଏଥିରେ ସାବଧାନ ହୁଅ । ଯେହେତୁ ‘ଆମ୍ଭେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ’
 ଏହା ବୋଲି ଅନେକେ ଆମ୍ଭର ନାମ ଧରି ଆସି ବହୁତ ଲୋକର ଭ୍ରାନ୍ତି ଜନ୍ମାଇବେ ।
 ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଂଗ୍ରାମର ସମ୍ପାଦ ଓ ସଂଗ୍ରାମର ଆତମ୍ଭର ଶୁଣି ଅସ୍ଥିର ନ
 ହୁଅ; ଏ ସମସ୍ତ ଘଟଣା ଅବଶ୍ୟ ହେବ, ମାତ୍ର ହଠାତ୍ ଶେଷ ନୋହିବ । ଦେଶର
 ବିପକ୍ଷରେ ଦେଶ, ଓ ରାଜ୍ୟର ବିପକ୍ଷରେ ରାଜ୍ୟ ଉଠିବ; ପୁଣି ସ୍ଥାନେ ଓ ଭୂମି-
 କ୍ଷେତ୍ର ଓ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପୁଣି ମହାକ୍ଳେଶ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ; ଏହି ସମସ୍ତ ଦୁଃଖର ଆରମ୍ଭ
 ଜାଣିବ । ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ବିଷୟରେ ସାବଧାନ ଥାଅ; ଯେହେତୁ
 ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଧରି ରାଜସଭାରେ ସମର୍ପଣ କରିବେ, ପୁଣି ଭଜନାଳୟ-
 ରେ ପ୍ରହାର କରିବେ । ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ସକାଶେ ଦେଶାଧିପତି ଓ
 ଭୂପତିଗଣର ପ୍ରତି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବାର ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କର ଶ୍ରେଣୀରେ ଅଣାଯିବ ।
 ମାତ୍ର ଏହାର ପୂର୍ବରେ ସବୁ ଦେଶାଧିପତିମାନଙ୍କଠାରେ ମଙ୍ଗଳସମାବ୍ଦର ଘୋଷଣା
 କରା ଯିବ । ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଧରି ସମର୍ପଣ କରିବେ,
 ତେତେବେଳେ କି ଉତ୍ତର କରିବ, ଆଗେ ତାହାର ବିବେଚନା ନ କର, ଓ
 ତାହାର ନିମନ୍ତେ କିଛି ନ ଭଲ; ପୁଣି ସେହି ସମୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମନରେ
 ଯେ କଥା ଦୟା ଯିବ, ତାହା କହ; ଯେହେତୁ ଯେ କହିବେ ସେ ତୁମ୍ଭେମା-
 ନେ ନୁହ; ମାତ୍ର ଧର୍ମୀ ଥାନ୍ତୁ । ତେତେବେଳେ ଭାର ଭାରକୁ ଓ ପିତା ପୁତ୍ରକୁ ବଧ
 କରାଇବାର ନିମନ୍ତେ ପରହସ୍ତଗତ କରିବେ; ପୁଣି ସନ୍ତାନମାନେ ପିତା ମାତାର
 ବିପକ୍ଷ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କରାଇବେ । ଆଉ ଆମ୍ଭର ନାମ ସକାଶେ ତୁମ୍ଭେ-
 ମାନେ ସମସ୍ତରଠାରେ ଦୃଶିତ ହେବ । ମାତ୍ର ଯେଉଁଜନ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥିର
 ରହିବ, ସେହି ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବ ।

ଦାନିଏଲ ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ତା ଦ୍ଵାରା ଉକ୍ତ ସଦ୍‌ନାଶକାରୀ ଦୃଶ୍ୟାୟୋଗ୍ୟ ବସ୍ତୁ ଯେ-
 ତେବେଲେ ଅନୁପମୁକ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ଉପସ୍ଥିତ ଦେଖିବ, [ଯେଜନ ପାଠ କରଇ ସେ
 ବୁଝୁ,] ତେତେବେଳେ ଯେଉଁମାନେ ଯିହୁଦୀୟ ଦେଶରେ ଥାନ୍ତି, ସେମାନେ
 ପବିତ୍ରକୁ ପଳାଇ ଯାଉନ୍ତୁ; ପୁଣି ଯେଜନ ଘରର ଶ୍ଵତ ଉପରେ ଥାନ୍ତେ, ସେ
 ଗୃହର ମଧ୍ୟରେ ନ ଓହ୍ଲାଇ, ଓ କୌଣସି ବସ୍ତୁ ନେବାକୁ ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ
 ନ କର; ପୁଣି ଯେଜନ କ୍ଷେତରେ ଥାନ୍ତେ, ସେହି ଆପଣାର ବସ୍ତୁ ନେବାକୁ
 ଫେରି ନ ଯାଉ । ସେ ସମୟରେ ଗର୍ଭବତୀ ପୁଣି ସୁନଦାସୀ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ଦୁର୍ଗତି
 ହେବ । ଏନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପଳାଇବାର ଶୀଘ୍ର କାଳରେ ଯେମନ୍ତ ନୁହଇ,
 ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର । ଯେହେତୁ ସେକାଳରେ ଯେଉଁପ ଦୂର୍ଘଟଣା ହେବ,
 ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିର ପ୍ରଥମରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏମନ୍ତ ଦୂର୍ଘଟଣା କେବେହେଁ ହୋଇ
 ନାହିଁ ପୁଣି ଆଉ କେବେହେଁ ନୋହିବ । ଆଉ ପରମେଶ୍ଵର ଯେବେ ସେହି ସମ-

ପୂର ଉତ୍ତା ନ କରନ୍ତି, ତେବେ କୌଣସି ପ୍ରାଣୀର ରକ୍ଷା ହେବାକୁ ନ ପାରିବ; ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେ ମନୋନୀତ କରୁଅଛନ୍ତି, ସେହି ମନୋନୀତ ଲୋକଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ସେହି ସମୟର ଉତ୍ତା କରନ୍ତି ।

ଆଉ ଦେଖ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏ ସ୍ଥାନରେ କିବା ସେ ସ୍ଥାନରେ ଅଛନ୍ତି, ସେହି ସମୟରେ ଯେବେ କେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହା ବୋଲଇ, ତେବେ ସେ କଥାରେ ବିଶ୍ୱାସ ନକର । ଯେହେତୁ ଅନେକ ଉତ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୁଣି ଉତ୍ତ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେବାକୁ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଏମନ୍ତ ଚିହ୍ନ ଓ ଅଦ୍ଭୁତ କର୍ମ ଦେଖାଇବେ, ଯେ ଯେବେ ସମ୍ଭବ ହୁଅଇ, ତେବେ ମନୋନୀତ ଲୋକମାନଙ୍କର ଭ୍ରମ ଜନ୍ମାଇବେ । ଦେଖ, ଘଟଣା ପୂର୍ବରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟର ସମ୍ବାଦ ଦେଲୁଁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସାବଧାନ ଥାଅ ।

ଆଉ ସେ ସମୟରେ ସେହି କ୍ଳେଶର ଉତ୍ତରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅନିକାରମୟ ହେବ, ପୁଣି ଚନ୍ଦ୍ର ଆଲୁଅ ନ ଦେବ । ଆକାଶସ୍ଥ ନକ୍ଷତ୍ରଗଣର ପତନ ହେବ, ଓ ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ଗ୍ରହଗଣ ବିଚଳିତ ହେବେ । ତେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ମହାପରାନ୍ତରରେ ଓ ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟରେ ମେଦାନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆସିବାକୁ ଦେଖିବେ । ତେବେ ସେ ନିଜ ଦୂତଗଣକୁ ପଠାଇ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଗତର ଗୁହ୍ୟତାର ଆପଣାର ମନୋନୀତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଣାଇ ଏକତ୍ର କରିବେ ।

ତମ୍ଭର ବୃକ୍ଷର ଦୃଶ୍ୟାନ୍ତ ଶିଖ । ଯେମନ୍ତ ତମ୍ଭର ବୃକ୍ଷର କାନ୍ଥଲ ଶାଖା ପତାକା ବଢିଲେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟକାଳ ସନ୍ନିକଟ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବାକୁ ପାର; ସେତେବେଳେ ଏହି ସମସ୍ତ ଘଟଣା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଦେଖିଲେ ସେ ସମୟ ଦ୍ୱାରରେ ଉପସ୍ଥିତ ଏହା ଜାଣିବ । ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି, ଏହି ସମସ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନୋହିଲେ ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ଲୋକମାନଙ୍କର ଲେପ ନୋହିବ । ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ପୃଥିବୀର ଲେପ ହେବ, ତଥାପି ଆମ୍ଭର କଥାର ଲେପ କେତେବେଳେ ନ ହେବ । ପୁଣି ପିତା ବିନ୍ଦୁ ମନୁଷ୍ୟ କିବା ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ଦୂତଗଣ କିବା ପୃଥିବୀ କେହି ସେହି ଦବସ ଓ ସେହି ଦଣ୍ଡ ନ ଜାଣନ୍ତି । ଏନିମନ୍ତେ ସେ ସମୟ କେବେ ହେବ, ତାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ନ ଜାଣିବାର ସାବଧାନ ଥାଅ, ଓ ସତର୍କ ହୋଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କର । କୌଣସି ଲୋକ ଦୂରକୁ ଯିବା କାଳରେ ଯେମନ୍ତ ଦାସମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ପ୍ରତ୍ୟେକକୁ ଆପଣା କର୍ମରେ ନିଯୁକ୍ତ କରି ଦ୍ୱାରକୁ ଜାଗି ରହିବାକୁ ଆଜ୍ଞା କରି ଆପଣା ଘରକୁ ଶୁଦ୍ଧ ଯାଏ, ତେମନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟର ପୁଅ । ଏନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଗି ଥାଅ, ଯେହେତୁ ଗୃହର କର୍ତ୍ତା ସାୟଂକାଳରେ କି ଅଧରାତିରେ କି କୁକୁଡ଼ା ଡାକିବାବେଳେ କି ପ୍ରାତଃକାଳରେ, କେବେ ଆସିବେ, ତାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ନ ଜାଣ । ନୋହିଲେ ଅବା ସେ ହଠାତ୍ ଆସି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିଦ୍ରାଗତ ଦେଖନ୍ତି । ଏନିମନ୍ତେ ଯାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହି, ତାହା ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହିଅଛୁଁ, ଜାଗି ଥାଅ ॥

୧୪ ପଦ୍ୟ ।

ଅନନ୍ତରେ ନିସ୍ତାର ପଦ୍ୟ ଓ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ଶୈଳୀର ପଦ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାର ଦୂର ଦିନର ପୂର୍ବରେ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ଓ ଅଧ୍ୟାପକମାନେ କୌଣସି ଛୁଲରେ ଯୀଶୁକୁ ଧରି ବଧ କରିବାକୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ କଲେ । ମାତ୍ର ସେମାନେ କହିଲେ, ପଦ୍ୟଦିନରେ ନ ହେବ, ହେଲେ କିଜାଣି ଲୋକମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ କଲହ ଜନ୍ମିବ ।

ଅନନ୍ତରେ ଯୀଶୁ ବେଥନାୟା ନଗରରେ ଶିମୋନ କୁଷ୍ଠୀର ଗୃହରେ ଭୋଜନ କରି ବସିଲାବେଳେ ଏକ ସ୍ତ୍ରୀ ଶେତ ପଥରର ପାତ୍ରରେ ବହୁମୂଲ୍ୟର ଉତ୍ତମ ତୈଳ ଆଣି ସେ ପାତ୍ର ଭର୍ତ୍ତି ତାହାଙ୍କର ମସ୍ତକରେ ଢାଳି ଦେଲା । ଏଥିରେ କେହି ବରକ୍ରମ ହୋଇ ପରସ୍ପର କହିଲେ, ତୈଳର ଏମନ୍ତ ଅପବ୍ୟୟ କିପରି? ଏହାର ବହୁମୂଲ୍ୟ ହୋଇଲେ ଛନି ଶ ସୁକାର ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟ ପାଇବାକୁ ଓ ଦରଦ୍ର ଲୋକଙ୍କୁ ଦୟା ଯିବାକୁ ପାରନ୍ତା । ଏକଥା କହି ସେମାନେ ସେ ସ୍ତ୍ରୀର ସଙ୍ଗେ କଲି କଲେ । ମାତ୍ର ଯୀଶୁ କହିଲେ, ଏହାକୁ ଶୁଦ୍ଧ, କିପରି ଦୁଃଖ ଦୟା? ଏ ଆମ୍ଭର ପ୍ରତି ଉତ୍ତମ କର୍ମ କଲ । ଦରଦ୍ରମାନେ ନିତ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଥାନ୍ତି, ତେଣୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ହେଲେ ସେମାନଙ୍କର ଉପକାର କରି ପାର, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ନିତ୍ୟ ନାହିଁ । ଏହାର ଯାହା ସାଧ୍ୟ ତାହା କଲ, ସେ ଆଗେ ଆସି କବର ଦେବାର ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭର ଶରୀରରେ ତୈଳ ମଖାଇଲା । ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି, ସମୁଦାୟ ଜଗତରେ ଯେ ସ୍ଥାନରେ ଏହି ମଙ୍ଗଳସମାଗରର ଘୋଷଣା ହେବ, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଏ ସ୍ତ୍ରୀର ସ୍ମରଣାର୍ଥରେ ଏହାର କୃତ କର୍ମ କୁହା ଯିବ ।

ଏଉଡ଼ର ଦ୍ଵାଦଶ ଶିଷ୍ୟର ମଧ୍ୟରେ ଇଷ୍ଟାରିୟୋଜୟ ଯିହୁଦା ନାମରେ ଏକ ଶିଷ୍ୟ ଯୀଶୁକୁ ପରହସ୍ତଗତ କରିବାର ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନଙ୍କର ନିକଟକୁ ଗଲା । ସେମାନେ ତାହାର କଥା ଶୁଣି ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ତାହାକୁ ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ଅଙ୍ଗୀକାର କଲେ । ତହିଁରେ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ହସ୍ତଗତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସୁଯୋଗ ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ଲାଗିଲା ।

ଏଥିରେ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ଶୈଳୀର ପଦ୍ୟର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ଅର୍ଥାତ୍ ନିସ୍ତାର ଭୋଜନ ବଳି ମାରିବାର ଦିନରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଯେମନ୍ତ ନିସ୍ତାର ଭୋଜ ଖାଇବ, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେମାନେ କେଉଁଠାରେ ଯାଇ ଆୟୋଜନ କରିବା? ଏଥିରେ ସେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଶିଷ୍ୟକୁ ପଠାଇ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ନଗରରେ ଗଲେ ଜଳ କୁମ୍ଭ ବହି ନିଅନ୍ତୁ ଏମନ୍ତ ଏକ ଜଣର ସଙ୍ଗେ ଦେଖା ପାଇବ,

ତାହାରି ପଛେ ଯାଅ । ସେ ଯେ ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ ହୁଅଇ, ସେହି ଗୃହର କର୍ତ୍ତାକୁ ବୋଲି, ଗୁରୁ କହିଛନ୍ତି, ଯେ ସ୍ଥାନରେ ଶିଷ୍ୟଗଣର ସଙ୍ଗେ ନିସ୍ତାର ଭୋଜ ଖାଇବା, ସେହି ଅତିଥିଶାଳା କେଉଁଠାରେ? ତହିଁରେ ସେ ସୁସଜ୍ଜାତ ଦ୍ବିତୀୟ ତାଲର ଏକ ପ୍ରଶସ୍ତ କୋଠରୀ ଦେଖାଇ ଦେବ, ସେଠାବରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆୟୋଜନ କର । ପୁଣି ଶିଷ୍ୟମାନେ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରି ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ସେ ଯେମନ୍ତ କହିଥିଲେ, ତେମନ୍ତ ପାଇ ନିସ୍ତାର ଭୋଜର ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ।

ଅନନ୍ତରେ ଯାଶୁ ସାୟଂକାଳରେ ଦ୍ବାଦଶଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ଗଲେ । ପୁଣି ଭୋଜନ କରିବାକୁ ବସନ୍ତେ ଯାଶୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛୁଁ, ଆମ୍ଭର ସହିତ ଭୋଜନକାରୀ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଆମ୍ଭକୁ ପରହସ୍ତଗତ କରିବ । ଏଥିରେ ସେମାନେ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ଏକେ ଓ ତାହାକୁ ପଚାରିଲେ, ସେ କି ଆମ୍ଭେ? ପୁଣି ଆଉ ଜଣେ କହିଲା, ସେ କି ଆମ୍ଭେ? ତହିଁରେ ସେ ଉତ୍ତର କଲେ, ଏହି ଦ୍ବାଦଶଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଯେ ଜନ ଆମ୍ଭର ସଙ୍ଗରେ ଭୋଜନ ପାଏରେ ହସ୍ତ ବୁଡ଼ାଇବ ସେହି । ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ବିଷୟ ଯେମନ୍ତ ଲେଖିତ ଅଛି, ତଦନୁସାରେ ତାହାର ଗତି ହେବ; ମାତ୍ର ଯେ ଜନ ଦ୍ବାରା ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ପରହସ୍ତଗତ ହେବେ, ହାୟ! ସେହି ମନୁଷ୍ୟର ଜନ୍ମ ନୋହିଥିଲେ ତାହାର ପକ୍ଷେ ଭଲ ହୁଅନ୍ତା ।

ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କର ଭୋଜନ ସମୟରେ ଯାଶୁ ରୋଷି ନେଇ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି ତାହା ଭାଙ୍ଗି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇ କହିଲେ, ଏହା ନେଇ ଭୋଜନ କର, ଏ ଆମ୍ଭର ଶରୀର । ପୁଣି ସେ ପାନ ପାଣି ନେଇ ଧନ୍ୟବାଦ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ, ତହିଁରେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ପିଇଲେ । ଆଉ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏହା ନୂତନ ନିୟମର ଓ ଅନେକର ନିମନ୍ତେ ପାତ୍ର ଆମ୍ଭର ରକ୍ତ । ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛୁଁ, ଯାବତ୍ କାଳ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ ନ କରିବା, ତାବତ୍ ଆମ୍ଭେ ଦ୍ରାକ୍ଷା ଫଳର ରସ ଆଉ କେବେ ପାନ ନ କରିବା । ଅନନ୍ତରେ ସେମାନେ ଏକ ଗୀତ ଗାନ କରି ବାହାର ହୋଇ ଜୈତୁନ ପର୍ବତରେ ଗମନ କଲେ ।

ପୁଣି ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏହି ରାତ୍ରିରେ ଆମ୍ଭର ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ବିରକ୍ତ ହେବ? ଯେହେତୁ ଲେଖାଅଛି, “ଆମ୍ଭେ ମେଷପାଳକକୁ ପ୍ରହାର କଲେ ମେଷପଲ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇ ଯିବେ ।” ପୁଣି ଆମ୍ଭର ଉତ୍ଥାନ ହେଲା ଉତ୍ତରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆଗରେ ଗାଲିଲକୁ ଯିବା । ପିତର ଉତ୍ତର କଲେ, ଯଦ୍ୟପି ସମସ୍ତେ ବିରକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେହେଁ ଆମ୍ଭେ ନୋହିବା । ତହିଁରେ ଯାଶୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛୁଁ, ଆଜ ରାତ୍ରିରେ କୁକୁଡ଼ା ଦ୍ବିତୀୟ ଥର ତାଳିବାର ପୂର୍ବରେ ତୁମ୍ଭେ ତିନିଥର ଆମ୍ଭକୁ ଅସ୍ବାକାର କରିବ । ପୁଣି ସେ ଆନ୍ତର ଦୃଢ଼ତାରେ

ବୋଲୁ, ଯେନ୍ତେ ତୁମ୍ଭର ସଙ୍ଗରେ ମରବାକୁ ହୋୟେ, ତେବେ କୌଣସିଭାବେ
ତୁମ୍ଭକୁ ଅସ୍ବାକାର ନ କରିବା । ସେପରି ଆଉ ସମସ୍ତେ କହିଲେ ।

ପୁଣି ସେମାନେ ଗେଥଶିମନ ନାମରେ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ ସେ
ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯାବତୁ ଆମ୍ଭେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି, ତାବତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି
ସ୍ଥାନରେ ବସି ଥାଅ । ପୁଣି ସେ ପିତରକୁ, ଯାକୁବକୁ, ଓ ଯୋହନକୁ ସଙ୍ଗେ ନେଇ
ଅନ୍ୟନ୍ତ୍ର ବାସୟକୁ ଓ ବ୍ୟାକୁଲଚିତ୍ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୃତ୍ୟୁ କାଳର
ନ୍ୟାୟ ଆମ୍ଭର ପ୍ରାଣ ଅତିଶୟ ବ୍ୟାକୁଲ ହେଉଅଛି; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏସ୍ଥାନରେ
ଜାଗି ଥାଅ । ଏଥିରେ ସେ କିଛି ଦୂରରେ ଯାଇ ଭୂମିରେ ଉବୁତ ହୋଇ ପଡ଼ି,
ଯେବେ ହୋଇ ପାରଇ, ତେବେ ସେହି ଦୁଃସମୟ ଯେମନ୍ତ ତାହାଙ୍କଠାରୁ ଦୂର
ହୁଅଇ, ଏହା ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲେ, ହେ ପିତା, ହେ ପିତା, ସମସ୍ତ ତୁମ୍ଭର ସାଧ୍ୟ;
ଏନିମନ୍ତେ ଏହି ପିୟାଲ ଆମ୍ଭଠାରୁ ଦୂର କର; ମାତ୍ର ଆମ୍ଭର ଇଚ୍ଛାମତ ନୋହି
ତୁମ୍ଭର ଇଚ୍ଛାମତ ହେଉ । ଏଉଡ଼ର ସେ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ ନିନ୍ଦିତ ଦେଖି ପିତରକୁ
କହିଲେ, ହେ ଶିମୋନ, ତୁମ୍ଭେ କି ନିନ୍ଦିତ ହେଉଅଛୁ? ଏକ ଦଣ୍ଡଇ ଜାଗିବାକୁ
ନ ପାରିଲ? ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେମନ୍ତ ପରୀକ୍ଷାରେ ନ ପଡ଼, ଏଥିପାଇଁ ସତେଜନ
ହୋଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କର । ଆଜ୍ଞା ଇଚ୍ଛୁକ ପ୍ରମାଣ ମାତ୍ର ଶରୀର ଦୃଢ଼ଲ । ଏଥିଉଡ଼ର
ସେ ଘୁନବାର ଯାଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ସେହି ଘୁବୋକୁ କଥା କହିଲେ । ପୁଣି
ଫେରି ଆସି ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଛୁଲୁ, ହେବାରେ ଆଉ ଥରେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିନ୍ଦ୍ରା-
ଗତ ପାଇଲେ; ଏନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ କି କଥା କହିବାକୁ ହେବ, ତାହା ସେମାନେ
ବୁଝିବାକୁ ନ ପାରିଲେ । ପୁଣି ସେ ତୃତୀୟ ଥର ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, କି
ଏବେହେଁ ଶୟନ କରି ବିଶ୍ରାମ କରୁଅଛୁ? ସବୁ ସରିଲା, ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା;
ଦେଖ, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ପାସି ଲୋକମାନଙ୍କର ହସ୍ତଗତ ହୁଅନ୍ତି । ଇଠି, ଆମ୍ଭେମାନେ
ଭୁଲି ଯାଇ । ଦେଖ, ଯେ ଜନ ଆମ୍ଭକୁ ପରହସ୍ତଗତ କରିବ, ସେ ନିକଟସ୍ଥ ହେଲା ।

ଏହି କଥା କହିଅଛନ୍ତି, ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ଦ୍ଵାଦଶର ମଧ୍ୟରେ ଯିହୁଦା ନାମ-
ରେ ଶିଷ୍ୟ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନଙ୍କର ଓ ଅଧ୍ୟାପକମାନଙ୍କର ଓ ପ୍ରାଚୀନ ଲୋକ-
ମାନଙ୍କର ନିକଟରୁ ଖଡ଼୍ଗ ଓ ଯନ୍ତ୍ରିଧାର ବହୁତ ଲୋକକୁ ସଙ୍ଗେ ନେଇ ତାହା-
ଙ୍କର ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ଆଉ ସେ ପରହସ୍ତଗତକାରୀ ପୂର୍ବରେ ସେମା-
ନଙ୍କୁ ଏହି ସଙ୍କେତ ଦେଇ କହିଥିଲା, ଆମ୍ଭେ ଯାହାକୁ ଚୁମ୍ବନ କରିବା, ସେହି
ସେ ଜନ; ତାହାଙ୍କୁ ଧରି ସାବଧାନରେ ନେଇ ଯାଅ । ଏନିମନ୍ତେ ଆସିବାମାତ୍ର
ସେ ଯାଣୁର ନିକଟରେ ଯାଇ, ହେ ଗୁରୁ, ବୋଲି ତାହାଙ୍କୁ ଚୁମ୍ବନ କଲା ।
ଏଥିରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ହାତ ଦେଇ ତାହାଙ୍କୁ ଧରିଲେ । ଏଣୁ
ତାହାଙ୍କର ପାଖସ୍ଥ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଖଡ଼୍ଗ ବାହାର କରି ମହା-

ମାଜକର ଏକ ଦାସକୁ ମାଛ ତାହାର କଣ୍ଠି ଛେଦନ କଲ । ପୁଣି ଯାଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଖଡ୍ଗ ଓ ଯନ୍ତ୍ର ନେଇ ଆମ୍ଭକୁ କି ଚୋର ପରି ଧରିବାକୁ ଅଛନ୍ତି ? ମନର ପଥରେ ଉପଦେଶ ଦେଉଁ ନିଜ ଭ୍ରମାନ୍ତର ସଙ୍ଗେ ଥିଲୁ ସେହି ସମୟରେ ଭ୍ରମାନ୍ତର ଆମ୍ଭକୁ ନ ଧରିଲା; ମାତ୍ର ଏହା ଶାସ୍ତ୍ରର ବଚନ ସିଦ୍ଧ ହେବାର ନିମନ୍ତେ ଘଟିଲା । ତେବେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାକୁ ଉପାସ କରି ସମସ୍ତେ ପଳାଇଲେ । ପୁଣି ଏକ ଯୁବା ମନୁଷ୍ୟ ଉଲଙ୍ଗ ଶବ୍ଦରେ ଖଣ୍ଡେ ନୁଆ ଦେଇ ତାହାଙ୍କର ପଛେ ଚାଲିଲା; ତହିଁରେ ଯୁବା ଲୋକମାନେ ତାହାକୁ ଧରିବାର ସେ ନୁଆ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଉଲଙ୍ଗ ହୋଇ ପଳାଇଲା ।

ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ମହାଯାଜକର ନିକଟରେ ଯାଣୁକୁ ନେଇ ଗଲେ; ସେ ସମୟରେ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ଓ ପ୍ରାଚୀନ ଲୋକମାନେ ଓ ଅଧ୍ୟାପକମାନେ ମହାଯାଜକର ସଙ୍ଗରେ ସଭାସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ । ପୁଣି ପିତର ଦୂରରେ ତାହାଙ୍କର ପଛେ ଯାଇ ମହାଯାଜକର ଅଟ୍ଟାଳିକାରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ଦାସମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗରେ ଅଗ୍ନିର ତାପ ନେବାକୁ ବସିଲା । ତେବେ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକଗଣ ଓ ମନ୍ତ୍ରି-ବର୍ଗ ଯାଣୁକୁ ବଧ କରିବାର ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କର ବରଫରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଚେଷ୍ଟା କଲେ, ମାତ୍ର ନ ପାଇଲେ । ଅନେକେ ତାହାଙ୍କର ବିପକ୍ଷରେ ମିଥ୍ୟାସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲେହେଁ ସେମାନଙ୍କର କଥାର ମିଳନ ନୋହିଲା । ଅବଶେଷରେ ଥୋକାଏ ଜଣ ଉଠି ତାହାଙ୍କର ବିପକ୍ଷରେ ମିଥ୍ୟାସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହାର ମୁଖର ଏହି କଥା ଶୁଣିଲୁ, ‘ଏହି ହସ୍ତକୃତ ମନ୍ଦିର ନଷ୍ଟ କରି ତିନି ବନର ମଧ୍ୟରେ ଆଉ ଏକ ଅହସ୍ତକୃତ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିବା,’ ପୁଣି ଏଥିରେ ସେମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟର ମିଳନ ନୋହିଲା । ଏଥିରେ ମହାଯାଜକ ମଧ୍ୟସ୍ଥାନରେ ଉଠି ଯାଣୁକୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭର ବରଫରେ ଏମାନେ ଯେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛନ୍ତି, ଏହାର କିଛିହିଁ ଉତ୍ତର ନ ଦେବ? ମାତ୍ର ସେ କୌଣସି ଉତ୍ତର ନ ଦେଇ ମୌନ ହୋଇ ରହିଲେ । ତହିଁରେ ମହାଯାଜକ ପୁନଃବାର ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲା, ତୁମ୍ଭେ କି ସଚ୍ଚିଦାନନ୍ଦର ପୁତ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟ? ଯାଣୁ ତାହାକୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ ସେ ଅଟୁଁ; ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରକୁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନର ଦକ୍ଷିଣ ପାଖରେ ବସିଥିବାକୁ ପୁଣି ମେଘାଘଟ ହୋଇ ଆକାଶରେ ଆସିବାକୁ ଦେଖିବ । ଏଥିରେ ମହାଯାଜକ ଆପଣା ନୁଆ ଗିରି କହିଲା, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆଉ ସାକ୍ଷରେ ପ୍ରୟୋଜନ କି? ଈଶ୍ବର ନିଜାର କଥା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିଲ; କି ବିବେଚନା କର? ତେଣୁ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ ଦୋଷୀ କରି ବୋଇଲେ, ସେ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଯୋଗ୍ୟ । ଏମନ୍ତ ହେଲା କେହି ତାହାଙ୍କର ଗାଏରେ ଛେପ ପକାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ, ପୁଣି ତାହାଙ୍କର ମୁଖ ଘୋଡ଼ାଇ

ତାହାଙ୍କୁ ମାରି କହିଲେ, କେ ମାରୁଲୁ? ତାହା ଗଗନା କରି ବୋଲି । ପୁଣି ଅନୁରୋଧମାନେହିଁ ଶୁଣୁତା ମାରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

ଏଥିମଧ୍ୟରେ ପିତର ତଳ ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ଥାଆନ୍ତେ, ମହାଯାଜକର ଏକ ଦାସୀ ତାହାକୁ ଅଗ୍ନି ପୁହାଇବାର ଦେଖି ତାହାର ପ୍ରତି ଏକଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନାରି କହିଲା, ତୁମ୍ଭେ ନାଜରତାୟ ଯାଶୁର ସଙ୍ଗେ ଥିଲୁ । ମାତ୍ର ସେ ନାସ୍ତି କରି କହିଲା, ତୁମ୍ଭେ କି କହୁଅଛୁ, ତାହାର ଆମ୍ଭେ ଜାଣି ନାହିଁ ପୁଣି ବୁଝି ନାହିଁ । ଏଥିରେ ପିତର ବାହାର ପିଣ୍ଡାକୁ ଗଲୁଛୁରେ କୁକୁଡ଼ା ତାକିଲା । ପୁଣି ଆଉ ଏକ ଦାସୀ ପିତରକୁ ଦେଖି ନିକଟସ୍ଥ ଲେକଙ୍କୁ ବୋଇଲା, ସେମାନଙ୍କର ଜଣେ ଏହି । ତହିଁରେ ସେ ଦ୍ଵିତୀୟର ନାସ୍ତି କଲା । କିଛି କାଳଉତ୍ତରେ ସେ ସ୍ଥାନର ଲେକମାନେ ପିତରକୁ ଘୁନବାର ବୋଇଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଅବଶ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ଜଣେ ଅଟ, ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଗାଲିଲୟ ମନୁଷ୍ୟ, ଏହା ତୁମ୍ଭର ଉଚ୍ଚାରଣରେ ଜଣା ହେଉଅଛି । ତହିଁରେ ସେ ଶାପ ଓ ରାଣ କରି ବୋଇଲା, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହାର କଥା କହୁଅଛୁ, ସେହି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଆମ୍ଭେ ନ ଜାଣି । ଏଥିରେ ଦ୍ଵିତୀୟର କୁକୁଡ଼ା ତାକିଲା; ଏଣୁ “କୁକୁଡ଼ାର ଦ୍ଵିତୀୟ ତାକିର ଆଗେ ଆମ୍ଭକୁ ଚିନିଥିର ନାସ୍ତି କରିବ,” ଏହି ଯେ କଥା ଯାଶୁ କହିଥିଲେ, ତାହା ପିତର ହେଜ କଲା, ପୁଣି ତାହା ବିଷୟରେ ଭବନା କରି କାନ୍ଦିଲା ॥

୧୫ ପଦ ।

ଏଥିଉତ୍ତରେ ପ୍ରଭାତ ହେଲାମାତ୍ର ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ଓ ପ୍ରାଚୀନମାନେ ପୁଣି ଅଧ୍ୟାପକମାନେ ଓ ସବୁ ମନ୍ତ୍ରିଗଣ ଏମାନେ ସଭାରେ ବିଚାର କରି ଯାଶୁକୁ ବାନ୍ଧି ପିଲତ ନାମରେ ଦେଶାଧିପତିର ନିକଟରେ ଯାଇ ସମର୍ପଣ କଲେ । ତେବେ ପିଲତ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କି ଯିହୁଦୀୟ ଲେକମାନଙ୍କର ରାଜା? ସେ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ସତ୍ୟ ବୋଲୁଅଛି । ଏଥିଉତ୍ତରେ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ତାହାଙ୍କର ଅନେକ ବିଷୟରେ ଦୋଷାବେଦନା କଲେ, ପୁଣି ସେ କିଛି ଉତ୍ତର ନ ଦେଲେ । ତେଣୁ ପିଲତ ତାହାଙ୍କୁ ଘୁନବାର ପଚାରିଲା, ତୁମ୍ଭେ କି କିଛି ଉତ୍ତର ନ ଦେବ? ଦେଖ, ତୁମ୍ଭର ବିଷୟରେ ଏମାନେ କେତେ ଅପବାଦ କରୁଅଛନ୍ତି । ତେବେହିଁ ଯାଶୁ କିଛି ଉତ୍ତର ନ ଦେବାର ପିଲତର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ହେଲା ।

ସେହି ପଦ ସମୟରେ ଲେକମାନେ ଯେ କୌଣସି ଏକ ବନ୍ଦୀ ବାଞ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାକୁ ସେ ମୁକ୍ତ କରିଥାନ୍ତି । ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ପୁଣ୍ୟରେ ଉତ୍ସାଦ କରିଥିଲେ, ପୁଣି ଉତ୍ସାଦରେ ବଧ କରିଥିଲେ, ଏପରି ଲେକମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ବାରକା ନାମରେ ଏକ ଜଣ ସେହି ସମୟରେ ବନ୍ଦୀ ଥିଲା । ଏନିମନ୍ତେ ଲେକମାନେ ପୁଣ୍ୟ-

ପର ଶାନ୍ତର କଥା ବୋଲି ଉଚ୍ଚସ୍ଵରରେ ତାଙ୍କ ପିଲାତର ନିକଟରେ ନିବେଦନ କଲେ ।

୧ ତେତେବେଳେ ପିଲାତ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ଆମ୍ଭେ କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ
୦ ସିନ୍ଧୁଦାୟମାନଙ୍କର ରଜାକୁ ମୁକ୍ତ କରିବା? ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଇଚ୍ଛା କି? ଯେହେତୁ
ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ହିଂସା ସକାଶେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରିଥିଲେ, ଏହା ସେ
୧ ଜାଣିଲା । ତଥାପି ବାରବାକୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଧାନ
୨ ଯାଜକମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇଲେ । ପିଲାତ ପୁନଃବାର ପଚାରିଲା, ତେବେ
ଯାହାକୁ ସିନ୍ଧୁଦାୟମାନଙ୍କର ରଜା କର ବୋଲି ତାହାକୁ କି କରିବା? ତୁମ୍ଭମାନ-
୩ ଳଙ୍କର ଇଚ୍ଛା କି? ସେମାନେ ପୁନଃବାର ଉଚ୍ଚସ୍ଵରରେ ବୋଇଲେ, ତାହାକୁ କ୍ରୁଶ-
୪ ରେ ଚତାଅ । ତହିଁରେ ପିଲାତ କହିଲା, କିପାଁ? ସେ କି ଦୋଷ କଲା? ମାତ୍ର
୫ ସେମାନେ ଆହୁର ତାଙ୍କ ପକାଇ ବୋଇଲେ, ତାହାକୁ କ୍ରୁଶରେ ଚତାଅ । ତହିଁ-
ରେ ପିଲାତ ପ୍ରଜା ଲୋକଙ୍କୁ ଭୁଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରି ବାରବାକୁ ମୁକ୍ତ କରି
ଯୀଶୁଙ୍କୁ କୋରତା ପ୍ରହାର କରିବାକୁ କ୍ରୁଶରେ ଚତାଇବାକୁ ସମର୍ପଣ କଲା ।

୬ ଅନନ୍ତରେ ସେନାମାନେ ଅଟ୍ଟାଳିକାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଧିପତିର ଗୃହରେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ
୭ ନେଇ ଯାଇ ସେନାସମୁହେଁ ତାଙ୍କିଲେ । ପୁଣି ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବାଇଗଣିଆ-
୮ ବଣ୍ଟି ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିବାକୁ କଣ୍ଟାର ମୁକୁଟ ବନାଇ ତାହାଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ଦେଇ,
୯ ହେ ସିନ୍ଧୁଦାୟମାନଙ୍କର ରଜା, ଏହା ବୋଲି ନମସ୍କାର କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ପୁଣି
୧୦ ତାହାଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ବେତ ମାରଲେ, ଓ ତାହାଙ୍କର ଗାତ୍ରରେ ଛେପ ପକାଇ
୧୧ ତାହାଙ୍କର ସମ୍ମୁଖରେ ଆଖୁ ପାତି ପ୍ରଣାମ କଲେ । ଏହିରୂପରେ ପରିହାସ କଲା-
୧୨ ଉତ୍ତରେ ସେ ବାଇଗଣିଆବଣ୍ଟି ବସ୍ତ୍ର କାଟି ତାହାଙ୍କର ନିଜ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିବାକୁ
ତାହାଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରେ ଚତାଇବାକୁ ବାହାରେ ନେଇ ଗଲେ ।

୧୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସିକନ୍ଦରର ଓ ରୂଫର ପିତା ଶିମୋନ ନାମରେ ଜଣେ କ୍ରୁଶ-
୧୪ ଶାୟୀ ଲୋକ କୌଣସି ଗାଁଉଲି ଗ୍ରାମର ଆସୁଥିଲା, ବାଟରେ ତାହାର ଦେଖା ପାଇ
୧୫ ଯୀଶୁର କ୍ରୁଶ ବହନିବା ନିମନ୍ତେ ତାହାକୁ ବେଠି ଧରିଲେ । ଅନନ୍ତରେ ଗୁଲଗଲ୍ଲା
୧୬ ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଣ୍ଡଖୋଲି ନାମ ସ୍ଥାନରେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଆଣିଲାଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ
୧୭ ଗଜରସ ମିଶ୍ରିତ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ କରିବାକୁ ଦେଲେ; ମାତ୍ର ସେ ତାହା ଗ୍ରହଣ ନ
୧୮ କଲେ । ସେମାନେ ଏକ ପ୍ରହର ବେଳ ସମୟରେ ତାହାଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରେ ଚତାଇଲେ,
୧୯ ପୁଣି କ୍ରୁଶରେ ଚତାଇଲାଉତ୍ତରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ କି ପାଇବେ, ଏହାର ନିର୍ଣ୍ଣୟ
୨୦ ଅର୍ଥେ ତାହାଙ୍କର ପିତାମହ ଗୁଲବାଣ୍ଟ ଦ୍ଵାରା ବିଭାଗ କରି ନେଲେ । ପୁଣି ‘ଏ
୨୧ ସିନ୍ଧୁଦାୟମାନଙ୍କର ରଜା,’ ଏହା ଲେଖିତ ଦୋଷପତ୍ର ତାହାଙ୍କର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵରେ ଲଗାଇ
୨୨ ଦେଲେ । ଆଉ ତାହାଙ୍କ ଦାମ ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଦୁଇ ପାଖେ ଦୁଇ ଚୋରଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରେ

ଚତାରଲେ । ଏମନ୍ତ ହେଲା “ସେ ଅପରାଧିମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ଗଣିତ ହେଲେ,”
ଏହି ଶାସ୍ତ୍ରୋକ୍ତ ବଚନ ସିଦ୍ଧ ହେଲା ।

ଏଥିଉତ୍ତର ବାଟରେ ଯେ଼ ଲୋକ ଯାଆସ କଲେ, ସମସ୍ତେ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ ନିନ୍ଦା
କରି ବୋଇଲେ, ଆରେ ମନ୍ଦିର ଭଗ୍ନକାନ୍ଥ ଓ ଛନ ଦିନର ମଧ୍ୟରେ ତାହାର
ନିର୍ମାଣକାନ୍ଥ, ଏବେ ଆପଣାକୁ ରକ୍ଷା କରି କୁଣ୍ଡର ଓହ୍ଲାଇଅ । ପୁଣି ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ-
ମାନେ ଓ ଅଧ୍ୟାପକମାନେହିଁ ସେହି ମତ ପରିହାସ କରି ଏକକୁଆରେକ ବୋଲି-
ବୋଲି କରି କହିଲେ, ଏ ଜଣ ଆଉଁ ମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କଲେ ମାତ୍ର ଆପଣାକୁ ରକ୍ଷା
କରିବାକୁ ନ ପାରନ୍ତି । ହେ ଇଶ୍ଵାୟେଲ ରାଜା ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମ, ଏସଣେ କୁଣ୍ଡର ଓହ୍ଲାଇଅ,
ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହା ଦେଖି ବିଶ୍ଵାସ କରିବା । ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କର
ସଙ୍ଗେ କୁଣ୍ଡରେ ଚତା ଗଲେ, ସେମାନେହିଁ ତାହାଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା କଲେ ।

ପୁଣି ଦ୍ଵିତୀୟ ପ୍ରହର ବେଳର ତୃତୀୟ ପ୍ରହର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ସମୁଦାୟ ଦେଶ (ଅବା
ପୃଥିବୀ) ଅନ୍ଧକାରମୟ ହେଲା । ତହିଁ ତୃତୀୟ ପ୍ରହର ସମୟରେ ଯୀଶୁ ଉଦ୍ଧବର-
ରେ କହିଲେ, ଏଲା଼ ଲମ୍ବା ଶିବକ୍ରମ, ଅର୍ଥାତ୍ “ହେ ଆମ୍ଭର ଈଶ୍ଵର, ହେ ଆମ୍ଭର
ଈଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେ କିପାଁ ଆମ୍ଭକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କଲୁ?” ତେଣୁ ନିକଟବର୍ତ୍ତି ଲୋକର
ମଧ୍ୟରେ କେହି଼ ସେ କଥା ଶୁଣି ବୋଇଲେ, ଦେଖ, ଏ ଏଲିୟୁକୁ ତାକୁଛନ୍ତି ।
ତହିଁରେ ଜଣେ ଦୌଡ଼ ଆସି ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣରେ ଅମ୍ଳରସ ଭରି ତାହା ନଳର ଅଗରେ
ଲଗାଇ ତାହାଙ୍କୁ ପାନ କରିବାକୁ ଦେଇ କହିଲା, ଆଅ, ଏଲିୟୁ ଏହାକୁ ଓହ୍ଲାଇ-
ବାକୁ ଆସିବେ କି ନାହିଁ, ତାହା ଦେଖି ।

ଏଥିରେ ଯୀଶୁ ଉଦ୍ଧବରରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କଲେ । ତେତେବେଳେ ମନ୍ଦି-
ରର ବିଚ୍ଛେଦ ବସ୍ତୁ ଉପର ଭାଗର ତଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଚିରି ଦୂର ଖଣ୍ଡ ହେଲା । ଆଉ
ତାହାଙ୍କର ପହରାକାନ୍ଥ ଶତସେନାପତି ଏହି ପ୍ରକାର ଉଦ୍ଧବରରେ ତାଙ୍କ ତାହାଙ୍କ
ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ଦେଖନ୍ତେ କହିଲା, ସତ୍ୟ, ଏହି ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ।

ସେ ସମୟରେ ମଗ୍ଗଲିନା ମରିୟମ ଓ ସାନ ଯାକୁବର ଓ ଯୋସିର ମାତା ଯେ
ଆନ ମରିୟମ ଓ ଶଲୋମୀ ଇତ୍ୟାଦି ଯେ ସମସ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ଗାଲିଲୀ ଦେଶରେ
ଯୀଶୁର ସେବା କରି ତାହାଙ୍କର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପମାନା ହୋଇଥିଲେ, ଏମାନେ, ପୁଣି
ତାହା ଛୁଡ଼ା ଯେ ଅନେକ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନେ ଗାଲିଲୀର ଯୀଶୁର ସଙ୍ଗେ ଯିର-
ଶାଲମରେ ଆସିଥିଲେ, ସେମାନେହିଁ ଦୂରରେ ଥାଇ ଏହି ସମସ୍ତ ଦେଖିଲେ ।

ଅନନ୍ତରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜତ୍ଵର ଅପେକ୍ଷାକାନ୍ଥ ଯେ ଅରମଥୀୟ ଯୁଷ୍ଠ ନାମ-
ରେ ଜଣେ ମର୍ଯ୍ୟାଦାବାନ୍ ମନ୍ତ୍ରୀ, ସେ ଆୟୋଜନ ଦବସର ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ରାମବାର
ପୂର୍ବ ଦବସର ସାୟଂକାଳରେ ପିଲ୍ଲତର ନିକଟରେ ନିର୍ଭୟରେ ଯାଇ ଯୀଶୁର ଦେହ
ମାଗିଲା । ମାତ୍ର ସେ ଏତେ ଶୀଘ୍ର ମଲେ, ପିଲ୍ଲତ ଏହା ଅସମ୍ଭବ ବୋଧ କରି

୪ ଶତସେନାପତିକୁ ତାଙ୍କି, ସେ କେତେବେଳେ ମଲ୍ଲ, ଏହା ପଚାରିଲ । ଶତସେନା-
 ୬ ପତିର ମୁଖର ତାହା ଶୁଣନ୍ତେ, ଯାଶୁର ଦେହ ଯୁଷ୍ମଦକୁ ଦେଲ । ପୁଣି ସେ ସୁଷ୍ମ
 ବସ୍ତ୍ର କିଣି ଯାଶୁର ଦେହ ଓଢ଼ାଇ ସେହି ବସ୍ତ୍ରରେ ଗୁଡ଼ାଇ ପଥରରେ ଖୋଳା ଏକ
 ୭ କବରରେ ଥୋଇ କବର ଦ୍ଵାରରେ ଖଣ୍ଡେ ପଥର ଗଡ଼ାଇ ଦେଲେ । ପୁଣି ତାହାକୁ
 ଯେ ସ୍ଥାନରେ ରଖିଲେ, ତାହା ମଗ୍ଗଲିନା ମନ୍ଦିର ଓ ଯୋସିର ମାତା ମନ୍ଦିର
 ଦେଖିଲେ ॥

୧୭ ପଦ୍ୟ ।

୧ ଏଥିଉତ୍ତରୁ ବିଶ୍ରାମବାର ଗତ ହେଲା ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ମଗ୍ଗଲିନା ମନ୍ଦି-
 ୨ ର୍ଯମ ଓ ଯାକୁବର ମାତା ମନ୍ଦିର ପୁଣି ଶଲେମୀ ଏମାନେ ସୁଗନ୍ଧି ଦ୍ରବ୍ୟ କିଣି
 ତାହାକୁ ମଖାଇବାର ନିମନ୍ତେ ଅତି ପ୍ରାତଃକାଳରେ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ସମୟରେ କବର
 ୩ ସ୍ଥାନରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । ପୁଣି କବର ଦ୍ଵାରର ପଥର ଅତି ବଡ଼, ଏନିମନ୍ତେ
 କେସେ ପଥର ଘୁଞ୍ଚାଇ ଦେବ ? ସେମାନେ ଏକକୁଆରେକ ଏହା କହିଲେ ।
 ୪ ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଦ୍ଵାରର ପଥର ଘୁଞ୍ଚା ଯାଇଅଛି, ଏହା ଅଜ୍ଞାଇ ଦେଖିଲେ । ସେ-
 ୫ ମାନେ କବରରେ ପ୍ରବେଶ ହୁଅନ୍ତେ ଶୁକ୍ଳବର୍ଣ୍ଣି ଦୀର୍ଘବସ୍ତ୍ରରେ ବସ୍ତ୍ରାନ୍ୱିତ ଏକ
 ଯୁବାକୁ କବରର ଦକ୍ଷିଣ ପାଖରେ ବସିଥିବାର ଦେଖି ସେମାନେ ବିସ୍ମୟାପନ୍ନ
 ୬ ହେଲେ । ଏଥିରେ ସେ ଯୁବା କହିଲା, ଭୟ ନ କର, ତୁମ୍ଭେମାନେ କ୍ଳେଶରେ ହତ
 ନାଜରଜୟ ଯାଶୁର ଅନ୍ୱେଷଣ କରଅଛି; ସେ କବରର ଉଠିଅଛନ୍ତି, ଏଠା-
 ୭ ରେ ନାହନ୍ତି; ସେମାନେ ଯେ ସ୍ଥାନରେ ତାହାକୁ ରଖିଥିଲେ, ସେ ସ୍ଥାନ ଏହି
 ଦେଖ । ଆଉ ସେ ଯେଉଁଠି କହିଥିଲେ, ତଦନୁସାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆଗେ
 ଗାଲିଲ୍ଲୀକୁ ଯିବେ, ସେଠାରେ ତାହାଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ୍ ହେବ ।
 ୮ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଇ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟଗଣଙ୍କୁ ଓ ପିତରକୁ ଏହି ସମ୍ବାଦ ଦୟ । ପୁଣି
 ସେମାନେ ଥରଥର ଓ ବିସ୍ମୟାପନ୍ନ ହୋଇ ବେଗେ କବରର ବାହାର ହୋଇ
 ପଳାଇଲେ, ମାତ୍ର ଭୟ ସକାଶେ କାହାକୁ କିଛି ନ କହିଲେ ।

୯ ଯାଶୁ ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ କବରର ଉଠିଲାଉତ୍ତରେ ଯାହାଠାରୁ ସାତ
 ୧୦ ଭୂତ ଛୁଟାଇଥିଲେ, ସେ ମଗ୍ଗଲିନା ମନ୍ଦିରକୁ ପ୍ରଥମରେ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ । ତହିଁ-
 ରେ ସେ ଯାଇ ଶୋକ ଓ ବିଳାପକାରୀ ତାହାଙ୍କର ପୁତ୍ର ସର୍ଜିମାନଙ୍କୁ ସେ ସମା-
 ୧୧ ର୍ଚିତ ଦେଲ । ପୁଣି ଯାଶୁ ଯେ ପୁନର୍ବାର ଜୀବିତ ହୋଇ ତାହାକୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ-
 ଅଛନ୍ତି, ଏକଥା ଶୁଣି ସେମାନେ ବିଶ୍ଵାସ ନ କଲେ ।

୧୨ ଏଉତ୍ତରୁ ସେମାନଙ୍କର ଦୁଇ ଜଣର ଗ୍ରାମରେ ଯିବା ସମୟରେ ଯାଶୁ ଆଉ
 ୧୩ ବେଶ ଧାରଣ କର ସେମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ । ଏଣୁ ସେମାନେ ଯାଇ ଆଉ

ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ସେ କଥା କହିଲେ; ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କର କଥାରୁ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କଲେ ।

ଅବଶେଷରେ ଏକାଦଶ ଶିଷ୍ୟ ଭୋଜନରେ ବସନ୍ତେ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ, ପୁଣି ଉତ୍ଥାନର ଉତ୍ତରେ ତାହାଙ୍କର ଦର୍ଶନ ପାଇବା ଲୋକମାନଙ୍କର କଥାରେ ପ୍ରତ୍ୟୟ ନ କରିବାରୁ ସେମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ୱାସ ଓ ମନର କାର୍ତ୍ତିକ ସକାଶେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କଲେ । ଆଉ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ-ମାନେ ସମୁଦାୟ ଜଗତରେ ଯାଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକର ନିକଟରେ ମଙ୍ଗଳସମାଚାର ଘୋଷଣା କର । ତହିଁରେ ଯେ ଜନ ବିଶ୍ୱାସ କରି ତୁବିତ ହୁଅନ୍ତୁ, ସେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବ; ମାତ୍ର ଯେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରନ୍ତୁ, ତାହାର ଦଣ୍ଡ ହେବ । ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରତ୍ୟୟ କରିବେ, ସେମାନଙ୍କର ଦ୍ୱାରା ଏମନ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକ୍ରିୟା ପ୍ରକାଶ ହେବ । ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ନାମରେ ଭୂତଗଣକୁ ଛଡ଼ାଇବେ, ପୁଣି ଭିନ୍ନଭାଷା କହିବାକୁ ପାରିବେ । ସେମାନେ ସର୍ପାଦି ଧରିଲେ ଓ ପ୍ରାଣନାଶକ କୌଣସି ଦ୍ରବ୍ୟ ପାନ କଲେହେଁ ସେମାନଙ୍କର କିଛି ହାନି ନୋହିବ । ଆଉ ପୀଡ଼ିତ ଲୋକଙ୍କର ଗାତ୍ରରେ ହାତ ଥୋଇଲେ ସେମାନେ ସୁସ୍ଥ ହେବେ ।

ଏମନ୍ତେ ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲାଉତ୍ତରେ ସେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଗ୍ରହଣ ହୋଇ ଲୋକଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାଖେ ବସିଲେ । ଅନନ୍ତରେ ସେମାନେ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରି ସବୁ-ଠାରେ ମଙ୍ଗଳସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଆଉ ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କର ସହକାରୀ ହୋଇ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲକ୍ଷଣ ଦ୍ୱାରା ସେହି କଥା ପ୍ରମାଣ ସିଦ୍ଧ କଲେ । ଆମେନ ॥

ଲୁକା ଲେଖିତ ମଙ୍ଗଳସମାପ୍ତର ।

୧ ପଦ ।

୧ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଥମାବଧି ସାକ୍ଷୀ ପୁଣି ବାକ୍ୟର ପ୍ରଚ୍ଛଦକ, ସେମାନଙ୍କର
୨ ଶିକ୍ଷାନୁସାରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ସପ୍ରମାଣତ୍ବେ ପ୍ରଚଳିତ ସକଳ ବିଷୟର
୩ ବୃତ୍ତନ୍ତ ଅନ୍ୟ ଅନେକେଇ ରଚନା କରିବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ତେଣୁ
ହେ ମହାମହିମ ଥିୟୋଫିଲ, ଆମ୍ଭେଇ ପ୍ରଥମାବଧି ସବୁ ବିବରଣ ନିଶ୍ଚୟ ଜ୍ଞାତ-
୪ ସାର ହୋଇ ପ୍ରବଳତ୍ବେ ତୁମ୍ଭଠାକୁ ଲେଖିବାକୁ ମନସ୍ଥ କଲୁଁ । ତହିଁରେ
ତୁମ୍ଭେ ଯେ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା ପାଇଅଛୁ, ତାହାର ଦୃଢ ପ୍ରମାଣ ପ୍ରାପ୍ତ
ହୋଇବ ।

୫ ଯିହୁଦା ଦେଶୀୟ ହେରୋଦ ରାଜାର ଅଧିକାର ସମୟରେ ଅବାୟ ଯାଜକର
ପାଲିର ଅଧିକାଂଶ ଜିଖରୟ ନାମରେ ଜଣେ ଯାଜକ, ପୁଣି ହାରେଶର ବଶଜାତ
୬ ଏଲିଶେବା ନାମରେ ତାହାର ଭାରିଆ, ଏହି ଦୁଇ ଜଣ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷତ୍ବେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର
୭ ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରି ଈଶ୍ବରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଧାର୍ମିକ ଥିଲେ । ସେ-
ମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ ନ ଥିଲା, ଯେହେତୁ ଏଲିଶେବା ବନ୍ଧ୍ୟା, ଆଉ ବେନି ଜଣହଁ
୮ ବୃଦ୍ଧ ଥିଲେ । କାଳକ୍ରମେ ଯେତେବେଳେ ଜିଖରୟ ପାଲି ଅନୁସାରେ ଈଶ୍ବର-
୯ ଙ୍କର ଶ୍ରେଣୀରେ ଯାଜକାୟ କର୍ମ କରୁଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଯଜ୍ଞ କର୍ମର ଘାଣ୍ଟି
ପ୍ରମାଣେ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କର ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇବା ସମୟରେ ତାହାର ଧୂପ
୧୦ ଜ୍ୱଳାଇବାର ପଦ ଥିଲା । ସେହି ଧୂପ ଜ୍ୱଳାଇବା ସମୟରେ ଲୋକସମୂହ ବାହା-
୧୧ ରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ, ତେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କର ଏକ ଦୂତ ଧୂପ ବେଦର
୧୨ ଦକ୍ଷିଣ ପାଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଜିଖରୟକୁ ଦର୍ଶନ ଦେଲା । ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖି
୧୩ ସେ ଉତ୍ତେଜ ଓ ଶଙ୍କ୍ଷାୟୁକ୍ତ ହେଲା । ଏଥିରେ ସେ ଦୂତ ତାହାକୁ କହିଲା, ହେ
ଜିଖରୟ, ତୁମ୍ଭ ନ କର; ଯେଣୁ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରାର୍ଥନା ଗ୍ରାହ୍ୟ ହୋଇଅଛି, ଆଉ
ତୁମ୍ଭର ସ୍ତ୍ରୀ ଏଲିଶେବା ପୁତ୍ରକୁ ପ୍ରସବ କରିବ, ଓ ତୁମ୍ଭେ ତାହାର ନାମ ଯୋ-
୧୪ ହନ ଦେବ । ସେହି ପୁତ୍ର ତୁମ୍ଭର ଆନନ୍ଦ ଓ ହର୍ଷଜନକ ହେବ, ପୁଣି ତାହାର
୧୫ ଜନ୍ମରେ ଅନେକେ ଆନନ୍ଦ କରିବେ । ଯେହେତୁ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କର ଗୋଟିରେ
ସେ ଅବିଚଳ ହୋଇବ, ସେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ କିଅବା ସୁର କିଛିହିଁ ପାନ ନ କରିବ,

ଆଉ ଜନ୍ମାବଧି ଧର୍ମୀୟରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଇଶ୍ଵାରେ କବର ଅନେକକୁ ପ୍ରଭୁ ୧୨
 ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ପ୍ରତି ଫେରାଇବ । ପୁଣି ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ପିତୃଗଣର ମନ ୧୩
 ଫେରାଇବାକୁ, ଓ ଆଜ୍ଞାଲଘ୍ଵନକାରମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରି ପ୍ରଭୁ ପର-
 ମେଶ୍ଵରଙ୍କର ସେବାର ନିମନ୍ତେ ଏକ ଜାତିକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ, ସେ ଏଲିୟୁ-
 ସରସ ଆତ୍ମା ଓ ଶକ୍ତିମୁକ୍ତ ହୋଇ ତାହାଙ୍କର ଆଗେ ଗମନ କରିବେ । ତେବେ ୧୪
 ଜିଖରୟ ଦୂତକୁ କହିଲା, ଏହା କେମନ୍ତ ଜାଣିବା? ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ବୃଦ୍ଧ
 ଲୋକ ଓ ଆତ୍ମର ସ୍ତ୍ରୀ ବୟସରେ ବୃଦ୍ଧା । ଏଥିରେ ଦୂତ ତାହାକୁ ଉତ୍ତର କଲା, ୧୫
 ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ୍‌ବର୍ତ୍ତୀ ଗାବ୍ରୀଏଲ ଆମ୍ଭେ; ପୁଣି ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗତରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା
 କରିବାକୁ ଓ ତୁମ୍ଭକୁ ଏହି ସୁସମ୍ଭାର ଦେବାକୁ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଲୁଁ । ଆଉ ୧୬
 ଦେଖ, ଆତ୍ମର ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ ଯଥାକାଳରେ ସଫଳ ହୋଇବ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ
 ପ୍ରତ୍ୟୟ ନ କଲ; ଏନିମନ୍ତେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଏହି ସମସ୍ତ ସିଦ୍ଧି ନ ହୁଅଇ, ସେ-
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେ ବାକ୍ୟ ଉଚ୍ଚାରଣ ଶକ୍ତି ନ ପାଇ ଘୁଙ୍ଗା ହୋଇଥିବ । ସେ ୧୭
 ସମୟରେ ଯେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଜିଖରୟର ଅପେକ୍ଷାରେ ଥିଲେ, ସେମାନେ ମନ୍ଦି-
 ରର ମଧ୍ୟରେ ତାହାର ବହୁତ ବିଳମ୍ବ ହେବାର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜ୍ଞାନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ,
 ପୁଣି ବାହାରେ ଆସିଲାଉତ୍ତର ଯେତେବେଳେ ସେ କୌଣସି କଥା କହିବାକୁ ୧୮
 ନ ପାରି ସଙ୍କେତ କରି ତୁନି ହୋଇ ରହିଲା, ତେତେବେଳେ ମନ୍ଦିରର ମଧ୍ୟରେ
 ସେ ଯେ କାହାର ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଅଛୁ, ଏହା ସମସ୍ତେ ବୁଝିଲେ । ତହିଁ ଉତ୍ତର ୧୯
 ତାହାର ସେବାର ପାଳି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଅନ୍ତେ ସେ ଆପଣା ଗୃହକୁ ଗଲା । କିଛି ଦିନ ୨୦
 ଗଲାଉତ୍ତରେ ତାହାର ସ୍ତ୍ରୀ ଏଲିଶେବା ଗର୍ଭିଣୀ ହୋଇଲା; ଏଥିରେ ସେ ପାଞ୍ଚ
 ମାସ ସଂଗୋପନରେ ରହି କହିଲା, ଲୋକଙ୍କର ନିକଟରେ ଆତ୍ମର ଅପମାନ ୨୧
 ଖଣ୍ଡାଇବା ନିମନ୍ତେ ପରମେଶ୍ଵର ଏବେ ଆତ୍ମର ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରି ଏମନ୍ତ କର୍ମ
 କଲେ ।

ଆଉ ତାହାର ଷଷ୍ଠ ମାସ ଗର୍ଭ ହୁଅନ୍ତେ ଗାଲିଲ ପ୍ରଦେଶର ନାଜରତ ନଗ- ୨୨
 ରରେ ଦାଉଦ ବଂଶଜାତ ଯୁଷ୍ଠ ନାମରେ ପୁରସର ପ୍ରତି ମାରିୟା ନାମରେ
 ଯେଉଁ କୁମାରୀ ବାନ୍ଧିଛା ହୋଇଥିଲା, ତାହାର ନିକଟରେ ଗାବ୍ରୀଏଲ ଦୂତ ୨୩
 ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରେରିତ ହେଲା । ସେ ଆସି କହିଲା, ଆଗୋ ମହାନୁଗ୍ରହୀତେ, ୨୪
 ତୁମ୍ଭର ମଙ୍ଗଳ ହେଉ; ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭର ସହାୟ; ତୁମ୍ଭେ ନାଶ୍ଟାଗଣର
 ମଧ୍ୟରେ ଧନ୍ୟା । ସେ ତାହାକୁ ଦେଖି ତାହାର କଥାରେ ଉଦ୍ବିଗ୍ନ ହୋଇ ମନେ ୨୫
 ଭାବିଲା, ଏ କେମନ୍ତ ସମ୍ଭାଷଣ? ଏଥିରେ ଦୂତ କହିଲା, ଆଗୋ ମାରିୟା, ତୁମ୍ଭ ୨୬
 ନ କର, ତୁମ୍ଭଠାରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଅଛି । ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ଗର୍ଭିଣୀ ହୋଇ ୨୭
 ଏକ ପୁତ୍ରକୁ ପ୍ରସବ କରି ତାହାଙ୍କର ନାମ ଯିଶୁ (ବାଣକର୍ତ୍ତା) ଦେବ । ସେ ମହତ୍ତ୍ୱ ୨୮

ହୋଇ ସବୁପ୍ରଧାନର ପୁଅ ବୋଲି ବିଖ୍ୟାତ ହୋଇବେ । ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କ ପିତା ଦାଉଦର ସିଂହାସନ ତାହାଙ୍କୁ ଦେବେ; ପୁଣି ଯାକୁବର ବଂଶର ଉପରେ ସେ ସବୁଦା ରାଜତ୍ୱ କରିବେ; ଓ ତାହାଙ୍କର ରାଜତ୍ୱର ଶେଷ ନୋହିବ । ମାରିୟା ଦୂତକୁ କହିଲା, ପୁରୁଷର ସଙ୍ଗରେ ଆମ୍ଭର ବ୍ୟବହାର ହୋଇ ନାହିଁ, ତେଣୁ ଏହା କେମନ୍ତେ ହୋଇବ? ଦୂତ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା, ଧର୍ମଆତ୍ମା ତୁମ୍ଭଠାରେ ଅଧିଷ୍ଠାନ କରିବେ, ଓ ସବୁପ୍ରଧାନର ଶକ୍ତି ତୁମ୍ଭର ଉପରେ ଆବୋହିବେ; ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଯେଉଁ ପଦବୀ ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ହେବ, ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ପୁଅ ବିଖ୍ୟାତ ହେବ । ଆଉ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭର ଜ୍ଞାତି ଏଲିଶେବା ଯାହାକୁ ସମସ୍ତେ ବନ୍ଧ୍ୟା କହିଥିଲେ, ସମ୍ପ୍ରତି ସ୍ତ୍ରୀ ମାସ ହୋଇଲା, ସେ ବୃଦ୍ଧ କାଳରେ ଏକ ସନ୍ତାନ ଗର୍ଭରେ ଧାରଣ କରିଅଛି । ଯେଣୁ କୌଣସି କର୍ମହିଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଅସାଧ୍ୟ ନୋହେ । ଏଥିରେ ମାରିୟା କହିଲା, ଦେଖ, ପ୍ରଭୁର ଦାସୀ ଆମ୍ଭେ; ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଆମ୍ଭର ପ୍ରତି ଘଟୁ; ତହିଁ ଦୂତ ତାହାର ନିକଟରୁ ଚାଲି ଗଲା ।

ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ମାରିୟା ସେଠାର ପଦ୍ମତମୟ ପ୍ରଦେଶୀୟ ସିନ୍ଦୂଦାର ଏକ ନଗରରେ ବେଶେ ଯାଇ ଜିଖରପୁର ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ଏଲିଶେବାକୁ ସମ୍ବୋଧନ କଲା । ଏମନ୍ତେ ମାରିୟାର ସମ୍ବୋଧନ ବାକ୍ୟ ଏଲିଶେବାର କର୍ଣ୍ଣରେ ପ୍ରବେଶିବାମାତ୍ର ତାହାର ଗର୍ଭସ୍ଥ ବାଳକ ନାଚି ଉଠିଲା । ଏଥିରେ ଏଲିଶେବା ଧର୍ମଆତ୍ମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କହିଲା, ନାହାଗଣର ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେ ଧନ୍ୟା, ପୁଣି ଧନ୍ୟ ତୁମ୍ଭର ଗର୍ଭସ୍ଥ ବାଳକ । ଆଉ ଆମ୍ଭ ପ୍ରଭୁର ମାତା ଯେ ଆମ୍ଭର ପାଖକୁ ଆସି ସଜ୍ଜାଲଇ, ଆମ୍ଭର ଏ କି ସୌଭାଗ୍ୟ? ଦେଖ, ତୁମ୍ଭର ସମ୍ବୋଧନ ସ୍ୱର ଆମ୍ଭର କର୍ଣ୍ଣରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇବାମାତ୍ର ଆମ୍ଭର ଉଦରସ୍ଥ ଶିଶୁ ଆନନ୍ଦରେ ନାଚି ଉଠିଲା । ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀ ବିଶ୍ୱାସ କଲା ସେ ଧନ୍ୟା, ଯେହେତୁ ତାହାର ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଉକ୍ତି ବାକ୍ୟ ସମସ୍ତ ସିଦ୍ଧ ହେବ ।

ଏଥିରେ ମାରିୟା କହିଲା, ଆମ୍ଭର ମନ ପରମେଶ୍ୱରର ଧନ୍ୟବାଦ କରୁଅଛି, ଆମ୍ଭର ଆତ୍ମା ଆମ୍ଭ ବାଣକର୍ତ୍ତା ଈଶ୍ୱରରେ ଆନନ୍ଦ ହେଉଅଛି । ଯେଣୁ ସେ ଆପଣା ଦାସୀର ନ୍ୟୁନାବସ୍ଥାର ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କଲେ; ଏଣୁ ଦେଖ, ଅଦ୍ୟାବଧି ପୁରୁଷ ପରମ୍ପରା ସମସ୍ତେ ଆମ୍ଭକୁ ଧନ୍ୟା ବୋଲିବେ । ସବୁଶକ୍ତିମାନ ଯେ ସେ ଆମ୍ଭର ନିମନ୍ତେ ବଡ଼ କର୍ମ କଲେ, ତାହାଙ୍କର ନାମ ଧର୍ମ । ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଭୟ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ ପରମ୍ପରାର ପ୍ରତି ତାହାଙ୍କର ଦୟା ଅଛି । ସେ ନିଜ ବାହୁବଳ ପ୍ରକାଶ କରି ଆପଣା ମନର କୁକଳ୍ପଣାରେ ଅହଙ୍କାରଗଣକୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କଲେ । ସେ ମହାବଳବାନଙ୍କୁ ସିଂହାସନରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଦେଇ ସାନ ଲୋକକୁ ଉଚ୍ଚରେ ସ୍ଥାପିତ କଲେ । ସେ କ୍ଷୁଧାର୍ତ୍ତ ଲୋକକୁ ଉତ୍ତମ ଦ୍ରବ୍ୟରେ ତୃପ୍ତ କରି ଧନବନ୍ତ-

ମାନଙ୍କୁ ତୁଚ୍ଛା ହସ୍ତରେ ବଦାୟ କଲେ । ସେ ଅବ୍ରହାମ ଓ ତାହାର ବନ୍ଧ ଏମନ୍ତ ଯେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପିତୃଲୋକ, ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଯାହା ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ, ତାହା-
 କର ସେହି ସଦା ଦୟାର କଥା ସ୍ମରଣ କରି ସେ ଆପଣା ସେବକ ଇଣ୍ଡାୟୋଲର
 ଉପକାର କରିଛନ୍ତି । ତହିଁ ମାରୟା ପ୍ରାୟ ତନି ମାସ ଏଲିଶେବାର ସଙ୍ଗତେ ବାସ
 କରି ପୁନର୍ବାର ଆପଣା ଗୃହକୁ ବାହୁଡି ଗଲା ।

ଏଲିଶେବାର ଗର୍ଭ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଅନ୍ତେ ସେ ଏକ ପୁଅ ପ୍ରସବ କଲା । ଏଥିରେ
 ପରମେଶ୍ବର ତାହାର ପ୍ରତି ବଡ଼ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି, ଏମନ୍ତ ସମାବୁର
 ଶୁଣି ପ୍ରତିବାସି ଓ କୁଟୁମ୍ବ ଲୋକମାନେ ତାହାର ସହିତ ଆନନ୍ଦ କଲେ । ପୁଣି
 ଅକ୍ଷମ ଦିନେ ବାଲକର ସୁନ୍ଦର କରିବାକୁ ଆସି ତାହାର ପିତୃନାମାନୁସାରେ ତା-
 ହାର ନାମ ଜିଖରୟ ଦେବାକୁ ବାଞ୍ଛା କଲେ । ମାତ୍ର ତାହାର ମାତା କହିଲା, ତାହା
 ନୁହେଁ, ତାହାର ନାମ ଯୋହନ ଦେବାକୁ ହେବ । ସେମାନେ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭର
 ବନ୍ଧର ମଧ୍ୟରେ ଏମନ୍ତ ନାମ କାହାର ନାହିଁ । ଏଥିମଧ୍ୟରେ ତାହାର
 ପିତା ଜିଖରୟକୁ ସଙ୍କେତ କରି ପଚାରିଲେ, ବାଲକର କି ନାମ ଦୟା ଯିବ?
 ଏଣୁ ସେ ଏକ ଲେଖିବାର ପଦ୍ୟ ମାଗି ନେଇ ଲେଖିଲା, ତାହାର ନାମ ଯୋହନ
 ହେବ; ତହିଁରେ ସମସ୍ତେହିଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜ୍ଞାନ କଲେ । ପୁଣି ସେହିକ୍ଷଣି ଜିଖରୟର
 ମୁଖ ପୁଣି ତାହାର ଜନ୍ମା ଫିଟି ଯିବାର ସେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଉଦ୍ଦାରଣ କରି ଇଶ୍ବରଙ୍କର
 ଗୁଣାନ୍ବଦ କଲା । ଏଥିରେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ପ୍ରତିବାସି ଲୋକମାନେ ଭୟ ପାଇଲେ,
 ଆଉ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ଯିହୁଦାର ପଦ୍ମତମୟ ପ୍ରଦେଶର ସର୍ବତ୍ର ପ୍ରଚାର ହେବାର
 ଶୁଣିବା ଲୋକମାନେ ମନେ ଶବ୍ଦେତନା କରି କହିଲେ, ଏ କେମନ୍ତ ବାଲକ
 ହୋଇବ? ଆଉ ଇଶ୍ବର ତାହାର ସହାୟ ହୋଇଲେ ।

ତେତେବେଳେ ଯୋହନର ପିତା ଜିଖରୟ ଧର୍ମଆତ୍ମରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଏହି
 ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟ କରି କହିଲା, ଇଣ୍ଡାୟୋଲର ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ବର ଧନ୍ୟ, ଯେଣୁ
 ସେ ଆପଣା ଲୋକଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ କରି ମୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି । ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁଗଣ
 ଓ ସବୁ ଦୃଶ୍ୟାକାଶଗଣର ହାତରୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ, ସେ ଯେମନ୍ତ ସୃଷ୍ଟିର
 ଅନ୍ୟରୁ ଆପଣା ପବିତ୍ର ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟାଗଣ ଦ୍ବାରା କହିଥିଲେ, ତେମନ୍ତ ଆପଣା
 ସେବକ ଦାଉଦର ବନ୍ଧରେ ଜଣେ ବଳବନ୍ତ ବାଗକର୍ତ୍ତ୍ତ୍ବକୁ ଉତ୍ତମ କରିଛନ୍ତି ।
 ଆତ୍ମମାନେ ଯେ ଶତ୍ରୁଗଣର ହାତରୁ ଉଦ୍ଧାର ପାଇ ନିର୍ଭୟରେ ତାହାଙ୍କ ସ୍ଥମ୍ଭରେ
 ଥାଇ ଜୀବନ ଯାଏ ଧର୍ମରେ ଓ ସରଳାଚରଣରେ ତାହାଙ୍କର ସେବା କରିବା, ଏହା
 ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପିତା ଅବ୍ରହାମଠାରେ ରାଣ କଲେ, ଏଣୁ ପିତୃଗଣଠାରେ
 ଯେ ଦୟା ଓ ଆପଣା ପବିତ୍ର ନିୟମ ସେ ତାହା ସ୍ମରଣ କରିଛନ୍ତି । ହେ ବାଲକ,
 ତୁମ୍ଭେ ସର୍ବପ୍ରଧାନର ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟ ବାଣୀତ ହେବ, ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରଭୁର

ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ତାହାଙ୍କର ଆଶୁସାର ହୋଇବ । ଆଉ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଗୋଡ଼ ମଙ୍ଗଳ ବାଟରେ କଟାଇବା ପାଇଁ, ଅଜକାରରେ ଓ ମୃତ୍ୟୁର ଶ୍ଚୟରେ ବାସକାର-ମାନଙ୍କୁ ଆଲୁଅ ଦେବା ପାଇଁ, ପୁଣି ପାପ ମୋଚନାର୍ଥେ ତାହାଙ୍କ ଲେକମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ରାଣର ଜ୍ଞାନ ଦେବା ପାଇଁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ମହାକୃପାରେ ଉଦ୍ଧୃତ ଅରଣୋଦୟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦେଖା ଦେଇଛନ୍ତି ।

ତହିଁ ଉଦ୍ଧୃତ ବାଳକ ବଢ଼ି ବୁଦ୍ଧିମନ୍ତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ଆଉ ସେ ଇଚ୍ଛାମୂଲ୍ୟ ବଶର ନିକଟରେ ଯାବତ୍ ପ୍ରକାଶିତ ନୋହିଲା, ତାବତ୍ ଅରଣ୍ୟରେ ବାସ କଲା ॥

୨ ପଦ୍ୟ ।

ଆଉ ସେକାଳରେ ରାଜ୍ୟର ସମସ୍ତ ଲୋକର ନାମ ଲେଖି ଦେବାକୁ ଅଗସ୍ତ୍ୟ କାଈସର ଦ୍ଵାରା ଆଜ୍ଞା ପ୍ରକାଶ ହେଲା । କୁଶନିୟ ନାମରେ ସୁରୟା ଦେଶର ଶାସନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ସମୟରେ ଏହି ନାମ ଲେଖିବାର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଲା । ଏହିତୁ ନାମ ଲେଖାଇବା ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତେ ଆପଣା ୨ ନଗରକୁ ଗମନ କଲେ । ଏଥିରେ ଯୁଷ୍ଠ ନାମ ଲେଖି ଦେବାର ନିମନ୍ତେ ବାଗ୍‌ଦତ୍ତ ଆପଣା ଗର୍ଭବତୀ ସ୍ତ୍ରୀ ମାରିୟାକୁ ସଙ୍ଗେ ଘେନି ଗାଲିଲୁ ପ୍ରଦେଶର ନାଜରତ ନଗରରୁ ଯିନ୍ଦୁଦା ଦେଶର ବେଥଲ-ହିମ ନାମରେ ଦାଉଦର ନଗରକୁ ଗଲା, ଯେହେତୁ ସେ ଦାଉଦର କୁଳଜ ଓ ବଂଶଜାତ ଥିଲା । ସେମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଥାଇଁ ୨ ମାରିୟାର ପ୍ରସବର ସମୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । ମାତ୍ର ଉତ୍ତୁରୁବା ଗୃହରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ଥାନ ନ ଅଶ୍ଟି-ବାରୁ ସେ ଆପଣା ପ୍ରଥମ ସନ୍ତାନକୁ ପ୍ରସବ କରି ତାକୁ ନୁଗାରେ ଗୁଡାଇ ଗୁହାଳ କୁଣ୍ଡରେ ଥୋଇଲା ।

ଆଉ ସେହି ପ୍ରଦେଶରେ କେତେକ ଜଣ ମେଷପାଳକ ଆପଣା ଗୋଠ ରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ରାବିକାଳେ ପଦାରେ ପାଲି କରି ୨ ଜଗୁଥିଲେ, ହଠାତ୍ ସେମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଏକ ଦୂତ ଆସି ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ, ଓ ଚାରିପାଖେ ଈଶ୍ଵରାୟ ଡେଇଁ ପ୍ରକାଶ ହେଲା; ଏଣୁ ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟ ପାଇଲେ । ଏଥିରେ ସେ ଦୂତ କହିଲା, ଭୟ ନ କର; ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦଜନକ ସୁସମାବୃତ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ । ଯେଣୁ ଆଜି ଦାଉଦର ନଗରରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ବାଣକର୍ତ୍ତା ଅର୍ଥାତ୍ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରଭୁ ଜନ୍ମଅଛନ୍ତି । ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେ ସ୍ଥାନରେ ଗଲେ ସେ ବାଳକକୁ ବନ୍ଧୁ ବେଶ୍ଟିତ ଏକ ଗୁହାଳ କୁଣ୍ଡେ ଶୋଇଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଏହି ଚିହ୍ନ ହେବ । ସେହିକ୍ଷଣି ଦୂତର ସଙ୍ଗରେ ସ୍ଵର୍ଗର ବାହନୀ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଗୁଣାନୁ-

ବାଦ କରୁଁ' ବୋଲିଲେ, 'ସବୁଦିନ ଲେଖିକାର ପ୍ରତି ମହମ୍ମା, ପୃଥିବୀରେ ଶାନ୍ତି ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କଠାରେ ମଙ୍ଗଳ ହେଉ ।'

ଦୁଇଗଣ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଗଲୁଥିବାରୁ ମେଣ୍ଟାପାଳକମାନେ ଏକକୁ-ଆରେକ କହିଲେ, ଆସ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଯେଉଁ ଘଟଣାର ବିଷୟ ଜଣାଇଅଛନ୍ତି, ତାହାର ତତ୍ତ୍ୱ ଜାଣିବାକୁ ଏହିକ୍ଷଣି ବେଥଲହମ ନଗରକୁ ଯାଉଁ । ଏଣୁ ସେଠାକୁ ଶୀଘ୍ର ଯାଇ ମାରିୟାକୁ ଓ ମୁସାଫକୁ ପୁଣି କୁଣ୍ଡରେ ଶୋଇଲାର ବାଳକକୁ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ । ଏମନ୍ତ ଦେଖି ବାଳକର ବିଷୟରେ କଥିତ ସମସ୍ତ କଥା ସେମାନେ ପ୍ରଚାର କଲେ । ତହିଁରେ ଯେତେ ଲୋକ ମେଣ୍ଟାପାଳକ-ଗଣର ମୁଖରୁ ସେହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଶୁଣିଲେ, ସମସ୍ତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜ୍ଞାନ କଲେ । ପୁଣି ମାରିୟା ଏହି ସମସ୍ତ ଘଟଣାର ମର୍ମ ବିବେଚନା କରି ମନେମନେ ରଖିଲେ । ଏମନ୍ତ ଦୁଇଜଣ ଲୋକଙ୍କର ଅନୁସାରେ ଶୁଣିବାକୁ ଓ ଦେଖିବାକୁ ପାଇ ମେଣ୍ଟାପାଳକ-ଗଣ ଲେଖିକାର ଗୁଣାନୁବାଦ ଓ ଧନ୍ୟବାଦ କରୁଁ ବାନ୍ଧୁକି ଗଲେ ।

ଏଭଳିକି ବାଳକର ସୁନ୍ଦର ସମୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଷ୍ଟମ ଦିବସ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ, ତାହାଙ୍କ ନାମ ଯିଶୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଗର୍ଭସ୍ଥ ହେବାର ପୂର୍ବରେ ଦୁଇ ଯେଉଁ ନାମ ପ୍ରକାଶ କରାଥିଲା, ସେହି ନାମ ଦୟା ଗଲା । ଅନନ୍ତରେ ମୋଶା ଲେଖିତ ବ୍ୟବସ୍ଥାନୁସାରେ ମାରିୟାର ଶୁଚି ହେବାର ସମୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଅନ୍ତେ ପ୍ରଥମଜାତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁରୁଷ ସନ୍ତାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ବିଧିପାତ୍ର ହୋଇବ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାନୁସାରେ ଯିଶୁଙ୍କୁ ଲେଖିକାର ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ କରିବାକୁ ଓ ଶାସ୍ତ୍ର ବିଧିମତ ଦୂର କାପ୍ରାକୁ ଅବା କପୋତର ଦୁଇ ଛୁଆକୁ ବଳିଦାନ କରିବାକୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ନେଇ ଯିରୁଶାଲମରେ ଗଲେ ।

ଆଉ ଦେଖ, ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସି ଶିମିୟୋନ ନାମରେ ଜଣେ ଧର୍ମିକ ଓ ଭକ୍ତ ଲୋକ ଥିଲା, ସେ ଲିଭାପେଲର ସାନ୍ତନୁ ଅପେକ୍ଷାରେ ଥାଆନ୍ତି, ପୁଣି ଧର୍ମୀ ତାହାରଠାରେ ଅଧିଷ୍ଠାନ ଥିଲେ । ଆଉ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମଣିହଙ୍କୁ (ଅଭିଷିକ୍ତ-ବାଦାଙ୍କୁ) ଦେଖା ନ ପାଇଲେ ତୁମ୍ଭର ମରଣ ନୋହିବ, ଏହି କଥା ଧର୍ମୀ ତାହାର ପ୍ରତି ପ୍ରକାଶ କରାଥିଲେ । ଏ ଜଣ ଆତ୍ମର ଆକର୍ଷଣରେ ମନ୍ଦିରକୁ ଆଇଲା, ପୁଣି ପିତା ମାତା ଯିଶୁ ଶିଶୁର ପ୍ରତି ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରମାଣେ ହିନ୍ଦୁ କରିବା ପାଇଁ ତାହାଙ୍କୁ ଭିତରେ ଆଣନ୍ତେ ସେ ତାହାଙ୍କୁ କୋଲ କରି ଲେଖିକାର ଧନ୍ୟବାଦ କରି କହିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆପଣା ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ଆପଣା ସେବକକୁ ଏବେ କୁଶଳରେ ବିଦାୟ କରନ୍ତୁ; ଯେହେତୁ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ଦାସ୍ୟମାନକାର ଜ୍ୟୋତିଷ, ଓ ତୁମ୍ଭର ଲୋକ ଲିଭାପେଲର ଗୌରବ ଏମନ୍ତ ଯେଉଁ ବାଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ସବୁଲୋକଙ୍କର ଅଗ୍ରତେ ଉତ୍ତମ କରିଅଛୁ, ସେ ଆମ୍ଭର ଚକ୍ଷୁର ଗୋଚରରେ

ଅଛନ୍ତି । ତେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କର ବିଷୟରେ କଥିତ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ଶୁଣି
 ତାହାଙ୍କର ମାତା ଓ ମୁଷଫ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜ୍ଞାନ କଲେ । ଅନନ୍ତରେ ଶିମିପ୍ରେମ ସେ-
 ମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି ତାହାଙ୍କର ମାତା ମାରିୟାକୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ଇଶ୍ରାୟେଲ
 ବଂଶର ମଧ୍ୟରେ ବହୁତଙ୍କର ପତନ ଓ ଉତ୍ଥାନର ନିମନ୍ତେ, ପୁଣି ବିରୋଧ ପାଦ
 ହେବାର ନିମନ୍ତେ ଓ ବହୁତଙ୍କର ମନର ଗୁପ୍ତତ୍ତ୍ୱ ପ୍ରକାଶ ହେବାର ନିମନ୍ତେ ଏହି
 ବାଳକ ନିୟୁକ୍ତ ଅଛନ୍ତି । ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରାଣ ଶୂଳରେ ବନ୍ଧା ହୋଇବ ।
 ତାହା ଛଡ଼ା ଆଶେର ବଂଶୀୟ ଫିନୁଏଲର କନ୍ୟା ହନ୍ନା ନାମରେ ଅତି ବୃଦ୍ଧା
 ଏକ ଭବିଷ୍ୟତ୍ତ୍ୱକ୍ତ୍ରୀ ଯେ ବିବାହଭବରେ ସ୍ଥାପିତ ସଙ୍ଗତେ ସାତ ବରଷ ବାସ
 କରିଥିଲେ, ଅନନ୍ତରେ ବିଧବା ହୋଇ ଚଉରାଶୀ ବରଷ ବୟସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ମନ୍ଦ-
 ରର ନ ଯାଇ ଉପବାସ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦ୍ୱାରା ଦିବାର୍ତ୍ତା ଇଶ୍ୱରର ସେବା କଲେ,
 ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ସେହିକ୍ଷଣି ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ କଲେ, ପୁଣି
 ସିରଶାଲମର ନିବାସି ଯେତେ ଜନ ସୁକ୍ତିର ଅପେକ୍ଷାରେ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ
 ଯୀଶୁର ବୃତ୍ତନ୍ତ ଜଣାଇଲେ । ଅନନ୍ତରେ ପରମେଶ୍ୱରର ବ୍ୟବସ୍ଥାନୁସାରେ ସମସ୍ତ
 କର୍ମ ସାଧନ ହୁଅନ୍ତେ ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ଗାଲିଲର ନାଜରତରେ ଆପଣା
 ନଗରକୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ । ଆଉ ବାଳକ ବଡ଼ି ଆତ୍ମରେ ଶକ୍ତିମାନ ଓ ଜ୍ଞାନରେ
 ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଲେ, ପୁଣି ଇଶ୍ୱରର କୃପା ତାହାଙ୍କଠାରେ ହୋଇଲେ ।
 ଆଉ ତାହାଙ୍କର ପିତା ମାତା ପ୍ରତିବରଷ ନିସ୍ତାର ଭେଜର ସମୟରେ ସିର-
 ଶାଲମକୁ ଯାଆନ୍ତି । ଯୀଶୁର ବାର ବରଷ ବୟସ ହୋଇଲେ ସେମାନେ ପଦ୍ମର ଘାତି
 ଅନୁସାରେ ସିରଶାଲମକୁ ଗଲେ । ପଦ୍ମ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ
 ବାହୁଡ଼ି ଆସୁଥିଲେ, ତେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ବାଳକ ସିରଶାଲମରେ ରହିଲେ ।
 ଏହା ତାହାଙ୍କର ମାତା ଓ ମୁଷଫ ନ ଜାଣି, ସେ ସାଙ୍ଗିମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ଅଛନ୍ତି,
 ଏହା ବୁଝି ଏକ ଦିନକର ବାଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଗଲେ । ଅବଶେଷରେ ଜ୍ଞାତ ବନ୍ଧୁ
 ବାଳକର ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ୍ଷଣ କରି ତାହାଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ ନ ପାଇବାକୁ ସେମାନେ
 ତାହାଙ୍କର ଅନେକ୍ଷଣ କରୁଁ, ପୁନର୍ବାର ସିରଶାଲମକୁ ବାହୁଡ଼ି ଗଲେ । ପୁଣି
 ଛନି ଦିନ ଉତ୍ତର ମନ୍ଦିରରେ ତାହାଙ୍କୁ ପାଇଲେ; ସେ ପଣ୍ଡିତଗଣର ମଧ୍ୟରେ
 ଉପବିଷ୍ଟ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କର କଥା ଶ୍ରବଣ କରି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଥିଲେ । ପୁଣି
 ତାହାଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ଓ ପ୍ରଭୁତ୍ୱରେ ଶ୍ରୋତା ସମସ୍ତ ଚମତ୍କତ ହେଲେ । ଏହା
 ଦେଖି ତାହାଙ୍କର ପିତା ମାତା ବିସ୍ମୟାପନ୍ନ ହୋଇଲେ, ପୁଣି ତାହାଙ୍କର ମାତା
 ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ପୁତ୍ର, ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଏତ୍ତଦ ବ୍ୟବହାର କିପରି କଲ?
 ଦେଖ, ତୁମ୍ଭର ପିତା ଓ ଆମ୍ଭେ ଶୋକ କରୁଁ, ତୁମ୍ଭର ଅନେକ୍ଷଣ କଲୁଁ ।

ଏଥିରେ ସେ କହିଲେ, ଆମ୍ଭର ଅନ୍ୱେଷଣ କିପାଁ କଲ? ପିତାର ଗୃହରେ* ଆମ୍ଭର ଚାହିଦାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ଏହା କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣା ନାହିଁ? ପୁଣି ସେମାନେ ତାହା-
 କର ଏହି କଥାର କେଉଁ ଭାବ, ତାହା ବୁଝିବାକୁ ନ ପାରିଲେ । ଅନନ୍ତରେ
 ସେ ସେମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗତରେ ନାଜରତକୁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କର ଆୟତ୍ତ ହୋଇ
 ରହିଲେ, ପୁଣି ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ତାହାଙ୍କର ମାତା ମନରେ ରଖିଲା । ଅନନ୍ତରେ
 ଯୀଶୁର ଜ୍ଞାନ ଓ ଶକ୍ତିର ପୁଣି ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଈଶ୍ବରଙ୍କର ଓ ମନୁଷ୍ୟର ଅନୁଗ୍ରହ
 ବଢିବାକୁ ଲାଗିଲା ॥

୩ ପଦ ।

ଏଥୁ ଉଦ୍ଧୃତ କାର୍ଯ୍ୟର ରାଜହର ପକ୍ଷର ବରଷ ସମୟେ, ଯେତେବେଳେ
 ପତ୍ରମୂଳ ପିଲ୍ଲଟ ସିନ୍ଧୁଦା ଦେଶର ଅଧିପତି, ଓ ହେରୋଦ୍ ଗାଲିଲୀ ପ୍ରଦେଶର ରାଜା,
 ଓ ଫିଲିପ ନାମରେ ତାହାର ଭ୍ରାତା ଇଭ୍ରେୟା ଓ ହୀରୋନାଥ ପ୍ରଦେଶର ରାଜା,
 ଓ ଲୁସନସ୍ ନାମରେ ଅବଲ୍ଲାନୀ ପ୍ରଦେଶର ରାଜା, ଓ ହାନନ୍ ଓ କେୟୁଫା ଏମାନେ
 ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ଥିଲେ; ସେହି ସମୟରେ ଅରଣ୍ୟରେ ଜଙ୍ଗଲମୟର ପୁଅ ଯୋହନର
 ପ୍ରତି ଈଶ୍ବରଙ୍କର ବାକ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା । ଏଣୁ ସେ ଯର୍ଦ୍ଦନର ଗର୍ଭ ଆଡ଼ସ୍ଥ ଦେଶ-
 ରେ ଆସି ପାପମୋଚନ ନିମନ୍ତେ ମନ ଫେରଣର ସମ୍ପର୍କୀୟ ଭୁବନର କଥା ପ୍ରଚାର
 କଲା । ଯେମନ୍ତ ସିଗାଲସ୍ ଉଦ୍ଧୃତକ୍ରାନ୍ତର ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖାଅଛି, ଯଥା,
 “ଅରଣ୍ୟରେ ଏହି ବାକ୍ୟବାଦୀ ଏକ ଜଣର ରବ ଅଛି, ପ୍ରଭୁର ବାଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର,
 ତାହାଙ୍କର ରାଜଦାଣ୍ଡ ସଲଖ କର । ଖାଲ ସମସ୍ତ ଉଚ୍ଚ କରା ଯିବ, ଗିରି ପଦ୍ମଦାସ
 ସମସ୍ତ ତଳକୁ ହଟା ଯିବ, ବଙ୍କା ସବୁ ସିଧା ହୋଇବ, ଓ ରଗତାଭୂମିକୁ ସମାନ କରା
 ଯିବ । ପୁଣି ଦେହବନ୍ତ ସମସ୍ତ ଈଶ୍ବର ଦତ୍ତ ପରିବାରୀଙ୍କୁ ଦେଖିବେ ।”

ସେହି ଯୋହନ ଦ୍ବାରା ଭୁବିତ ହେବାର ନିମନ୍ତେ ଯେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ବାହାରେ
 ଆସିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେ କହିଲା, ଆରେ ସର୍ପର ବାଣ, ଆଗାମୀ କ୍ରୋଧର
 ପଳାଇବାକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କେ ଚେତନା ଦେଲା? ଏନିମନ୍ତେ ମନ ଫେରଣର
 ଉପାୟକୁ ଫଳରେ ଫଳବନ୍ତ ହୁଅ, ପୁଣି ‘ଅବ୍ରାହାମ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତା ଅଛନ୍ତି,’
 ମନେ ଏମନ୍ତ କଥା କହିବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ନ ହୁଅ; ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ସତ୍ୟ ବୋଲି,
 ଏହି ସବୁ ପଥରର ଈଶ୍ବର ଅବ୍ରାହାମର ସନ୍ତାନ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବାକୁ ପାରନ୍ତି । ଆଉ
 ବୃକ୍ଷର ମୂଳରେ ଏବେହେଁ କୁହାଉ ଲଗାଯାଏ; ଏହିହେତୁ ଯେଉଁ ବୃକ୍ଷ ଉତ୍ତମ
 ଫଳ ଧରଇ ନାହିଁ, ସେ କଟା ହୋଇ ଅଗ୍ନିରେ ପକାଯିବ ।

ଏଥିରେ ଲୋକମାନେ ତାହାକୁ ପଚାରିଲେ, ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ କି କରିବା? ୧୦

* (ଅବା) କର୍ମରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

୧୧ ସେ କହିଲୁ, ଯାହାର ଦୁଇ ଖଣ୍ଡ ନୁହାଁ ଅଛି, ସେ ବସ୍ତୁହୀନ ଲୋକଙ୍କୁ ଖଣ୍ଡେ ଦେଉ;
 ୧୨ ଆଉ ଯାହାର ଖାଇବାର ଦ୍ରବ୍ୟ ଅଛି, ସେ ତେମନ୍ତ କର । ଆଉ କରଷଞ୍ଚୟକାରି-
 ୧୩ ମାନେ ତୁବିତ ହେବାକୁ ଆସି ପଚାରିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କି? ସେ
 ୧୪ କହିଲୁ, ନିର୍ଦ୍ଦୟତର ଅଧିକ କିଛି ନ ନାଅ । ଅନନ୍ତରେ ସେନାଗଣ ଆସି ପଚାରିଲେ,
 ଆତ୍ମମାନଙ୍କର କି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ? ସେ କହିଲୁ, କାହାରି କିଛିହିଁ ଉପଦ୍ରବ ନ କର, ମିଥ୍ୟା
 ଅପବାଦ ନ ଦିଅ, ଓ ଆପଣା ବର୍ତ୍ତନରେ ସନ୍ତୋଷ ହୋଇ ଥାଅ ।

୧୫ ଆଉ ଲୋକମାନେ ଅପେକ୍ଷାରେ ଥାଇ, ଏହି ଯୋହନ ମଣିହୁ କି ନାହିଁ?
 ୧୬ ଏହା ସମସ୍ତେ ମନେ ଧରି କରନ୍ତେ ଯୋହନ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ କହିଲୁ, ଆମ୍ଭେ
 ସିନା ଜଳରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତୁବାଉଅଛୁ, ମାତ୍ର ଯାହାଙ୍କ ଜୋତାର ବଳନ
 ଫିଟାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ନୋହୁଁ, ଆତ୍ମଠାରୁ ଅତି ବଡ଼ ଏମନ୍ତ ଏକ ଜଣ ଆସୁଅଛନ୍ତି,
 ୧୭ ସେ ଅଗ୍ନି ଓ ଧର୍ମାଗ୍ନିରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତୁବାଇବେ । ତାହାଙ୍କର ହାତରେ କୁଲୁ
 ଅଛି; ସେ ଆପଣା ଖଲା ଶୁଦ୍ଧିପାଇଁ ଝାଡ଼ି ଗହମ ସମସ୍ତ ଗୋଲରେ ସଂଗ୍ରହ
 ୧୮ କରିବେ, ମାତ୍ର ଭୂଷି ସବୁ ଅନିଷ୍ଟ ଅଗ୍ନିରେ ପୋଡ଼ି ଦେବେ । ଯୋହନ ଏହିଭାବେ
 ନାନା ଉପଦେଶ ଦେଇ ଲୋକମାନଙ୍କର କଣ୍ଠରେ ଘୋଷଣା କଲୁ ।

୧୯ ଆଉ ସେ ହେହେଦ ରାଜାକୁ ଆପଣା ଭ୍ରାତୃ ଫିଲିପର ଭାରିଆ ହେହେଦୟାର
 ୨୦ ବିଷୟରେ ପୁଣି ତାହାର ଅନ୍ୟ ଯେ ସମସ୍ତ ଦୁଷ୍ଟର୍ମ ବିଷୟରେ ଧମକାଇଲୁ । ଏଣୁ
 ହେହେଦ ପାପର ଉପରେ ପାପ କରି ଯୋହନଙ୍କୁ କାଶିଗାରରେ ବନ୍ଦ କଲୁ ।

୨୧ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କର ତୁବିତ ହେବା ସମୟରେ ଯୀଶୁ ଆସି ତୁବିତ ହୋଇଲେ ।
 ୨୨ ଏଥିରେ ସେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତେ ସ୍ୱର୍ଗ ଦ୍ୱାର ମେଲ ହେଲା, ଓ ଧର୍ମଆଗ୍ନି ମୂର୍ତ୍ତିମାନ
 ହୋଇ କାସ୍ତାର ପ୍ରାୟେ ତାହାଙ୍କର ଉପରେ ଓଢ଼ାଇଲେ । ପୁଣି ‘ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମର
 ପ୍ରିୟ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭଠାରେ ଆତ୍ମର ପରମ ସନ୍ତୋଷ,’ ଏହି ଆକାଶବାଣୀ ହୋଇଲୁ ।

୨୩ ତେତେବେଳେ ଯୀଶୁର ବୟସ ପ୍ରାୟ ଚଉଶ ବରଷ ଥିଲା; ପୁଣି ଲୌକିକ
 ୨୪ ଜ୍ଞାନରେ ସେ ଯୁଷ୍ଟର ତନୟ, ଓ ଯୁଷ୍ଟ ହେଲୁର ତନୟ । ହେଲୁ ମନ୍ତ୍ରତର
 ତନୟ, ମନ୍ତ୍ରତ ଲେଖାର ତନୟ, ଲେଖା ମଲ୍ଲଙ୍କର ତନୟ, ମଲ୍ଲଙ୍କା ଯାନାର ତନୟ,
 ୨୫ ଯାନା ଯୁଷ୍ଟର ତନୟ । ଯୁଷ୍ଟ ମତ୍ତଥୀୟର ତନୟ, ମତ୍ତଥୀୟ ଆମୋସର ତନୟ,
 ଆମୋସ ନାହୁମର ତନୟ, ନାହୁମ ହସଲୁର ତନୟ, ହସଲୁ ନଗୀର ତନୟ ।

୨୬ ନଗୀ ମାଥର ତନୟ, ମାଥ ମତ୍ତଥୀୟର ତନୟ, ମତ୍ତଥୀୟ ଶିମୀର ତନୟ, ଶିମୀ
 ୨୭ ଯୁଷ୍ଟର ତନୟ, ଯୁଷ୍ଟ ସିନ୍ଥୁଦାର ତନୟ । ସିନ୍ଥୁଦା ଯୋହନାର ତନୟ, ଯୋ-
 ହନା ଇସିର ତନୟ, ଇସି ସିରବାବଲର ତନୟ, ସିରବାବଲ ଶୟଲତୟଲର
 ୨୮ ତନୟ, ଶୟଲତୟଲ ନେହାଉର ତନୟ । ନେହା ମଲ୍ଲଙ୍କର ତନୟ, ମଲ୍ଲଙ୍କା ଅଦୀର
 ତନୟ, ଅଦୀ କୋଷମର ତନୟ, କୋଷମ ଅଲ୍ଲୋଦଦର ତନୟ, ଅଲ୍ଲୋଦଦ

ଏରର ତନୟ । ଏର ଯୋଷିର ତନୟ, ଯୋଷି ଏଲ୍ଲସିରର ତନୟ, ଏଲ୍ଲସିର
 ଯୋରମର ତନୟ, ଯୋରମ ମରୁତର ତନୟ, ମରୁତ ଲେବାର ତନୟ । ଲେବ
 ଶିମିୟୋନର ତନୟ, ଶିମିୟୋନ ସିନ୍ଦୁଦାର ତନୟ, ସିନ୍ଦୁଦା ଯୁଷ୍ଟଫର ତନୟ,
 ଯୁଷ୍ଟଫ ଯୋହନାନର ତନୟ, ଯୋହନାନ ଏଲ୍ଲୟ୍‌କାମର ତନୟ । ଏଲ୍ଲୟ୍‌କାମ
 ମଲ୍ଲୟ୍‌ର ତନୟ, ମଲ୍ଲୟ୍ ମିନାନର ତନୟ, ମିନାନ ମତ୍ତୁତାର ତନୟ, ମତ୍ତୁତା ନା-
 ଥାନର ତନୟ, ନାଥାନ ଦାଉଦର ତନୟ । ଦାଉଦ ସିଶିର ତନୟ, ସିଶି
 ଓବେଦର ତନୟ, ଓବେଦ ବୋୟ୍‌ଜର ତନୟ, ବୋୟ୍‌ଜ ସଲମୋନର ତନୟ,
 ସଲମୋନ ନହଶୋନର ତନୟ । ନହଶୋନ ଅମ୍ମୀନାଦାବର ତନୟ, ଅମ୍ମୀନା-
 ଦାବ ଅରାମର ତନୟ, ଅରାମ ହସରୋନର ତନୟ, ହସରୋନ ଫିରସର ତନୟ,
 ଫିରସ ସିନ୍ଦୁଦାର ତନୟ । ସିନ୍ଦୁଦା ଯାକୁବର ତନୟ, ଯାକୁବ ସିସ୍‌ହାକର ତନୟ,
 ସିସ୍‌ହାକ ଅବ୍ରାହାମର ତନୟ, ଅବ୍ରାହାମ ଇସହର ତନୟ, ଇସହ ନାହୋରର
 ତନୟ । ନାହୋର ଶିରଗର ତନୟ, ଶିରଗ ଇୟ୍‌ର ତନୟ, ଇୟ୍‌ ପିଲଗର
 ତନୟ, ପିଲଗ ଏବରର ତନୟ, ଏବର ଶେଲହର ତନୟ । ଶେଲହ କେୟ୍‌ନାନର
 ତନୟ, କେୟ୍‌ନାନ ଅର୍ଫକଷଦର ତନୟ, ଅର୍ଫକଷଦ ଶେମର ତନୟ, ଶେମ
 ନୋହର ତନୟ, ନୋହ ଲମିକର ତନୟ । ଲମିକ ମିଥୁଶିଲର ତନୟ, ମିଥୁଶିଲ
 ହନୋକର ତନୟ, ହନୋକ ସିରଦର ତନୟ, ସିରଦ ମହାଲଲେଲର ତନୟ ।
 ମହାଲଲେଲ କରନାନର ତନୟ, କରନାନ ଏନୋଶର ତନୟ, ଏନୋଶ ଶେତର
 ତନୟ, ଶେତ ଆଦମର ତନୟ, ଆଦମ ଇଶ୍‌ବରର ତନୟ ॥

୪ ପଦ୍ୟ ।

ଅନନ୍ତରେ ଯୀଶୁ ଧର୍ମୀୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଯଜ୍ଞନ ନଦୀଠାରୁ ବାହୁଡ଼ି ଆସି
 ଦ୍ଵାରା ଅରଣ୍ୟରେ ଆକର୍ଷିତ ହୋଇ ଚାଲିଗଲା ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୟତାନ ଦ୍ଵାରା ପରା-
 ଶିତ ହେଲେ । ଆଉ ସେହି ସମସ୍ତ ଦିନ ଅନାହାରରେ ଥିବାରୁ ପକ୍ଷେ ସେ କ୍ଷୁଧିତ
 ହୋଇଲେ । ତହିଁରେ ଶୟତାନ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲା, ତୁମ୍ଭେ ଯେବେ ଇଶ୍‌ବରଙ୍କର
 ପୁତ୍ର ଅଟ, ତେବେ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ଏହି ପଥରକୁ ଚଟା କର । ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର କରି
 କହିଲେ, ଏମନ୍ତ ଲେଖାଅଛି, “ମନୁଷ୍ୟ କେବଳ ଚଟାରେ ବଞ୍ଚିବ ନାହିଁ, ପୁଣି
 ଇଶ୍‌ବରଙ୍କର ଯେତେ କଥା ତହିଁରେ ବଞ୍ଚିବ ।” ତେଣୁ ଶୟତାନ ତାହାଙ୍କୁ ଏକ
 ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତ ଉପରେ ନେଇ ଯାଇ ଏକ ନିମିଷରେ ଜଗତର ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟ ଦେଖା-
 ଲେଇ । ପୁଣି ଶୟତାନ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲା, ଏହି ସବୁ ରାଜ୍ୟର ଐଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ ଓ ପ୍ରତାପ
 ସମସ୍ତର ତୁମ୍ଭକୁ ଦେବା; ଯେହେତୁ ତାହା ଆମ୍ଭଠାରେ ସମର୍ପିତ ଅଛି; ଆମ୍ଭର
 ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ହୁଅଇ, ତାହାକୁ ଦେଇ ପାରି । ଏହେତୁ ଆମ୍ଭକୁ ଯେବେ ଭଜନା

୮ କର, ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭର ହୋଇବ । ଯାଣୁ ତାହାକୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହି-
 ଲେ, ଦୁଇ ହୁଅ, ଶୟତାନ; ଲେଖାଅଛି, “ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କୁ
 ୯ ଭଜନା କର କେବଳ ତାହାଙ୍କର ସେବା କରବ ।” ଏଥିରେ ଶୟତାନ ତାହାଙ୍କୁ
 ଯିର୍ଶାଲମ୍ବରେ ନେଇ ଯାଇ ମନ୍ଦିରର ଏକ ଚୂଡ଼ାର ଉପରେ ବସାଇ କହିଲା,
 ୧୦ ତୁମ୍ଭେ ଯେବେ ଈଶ୍ବରଙ୍କର ପୁତ୍ର, ତେବେ ଏଠାରୁ ଆସେ ତଳେ ପଡ଼; ଯେଣୁ
 ୧୧ ଲେଖାଅଛି, “ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଆପଣା ଦୂତଗଣକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେବେ;
 ତେଣୁ ତୁମ୍ଭର ଗୋଡ଼ ଯେମନ୍ତ ପଥରରେ ନ ବାଜଇ, ଏହିନିମନ୍ତେ ସେମାନେ
 ୨ ତୁମ୍ଭକୁ ହସ୍ତରେ ଧରି ରଖିବେ ।” ଯାଣୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ଏହା
 କଥିତ ଅଛି, “ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ନ କରବ ।”
 ୩ ଶୟତାନ ଏହି ସବୁ ପରୀକ୍ଷା କରି ସାରିଲେ କ୍ଷଣେକକାଳ ତାହାଙ୍କୁ ଶୁଣି ଚାଲି ଗଲା ।
 ୪ ତହିଁ ଯାଣୁ ଆଗର ବଳରେ ପୁନର୍ବାର ଗାଲିଲ୍ଲୀକୁ ବାହୁଡ଼ି ଆସନ୍ତେ
 ୫ ତାହାଙ୍କର ସୁଖ୍ୟାତି ଦେଶର ଚାରି ଦିଗରେ ବ୍ୟାପି ଗଲା । ଆଉ ସେ ସେମାନ-
 ଙ୍କର ଭଜନାଳୟରେ ଉପଦେଶ କରି ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରଶଂସା ପାଇଲେ ।
 ୬ ତହିଁ ଉତ୍ତର ସେ ଆପଣା ପ୍ରତିଯୋଗୀ ସ୍ଥାନ ନାଜରଥ ନଗରକୁ ଆସି ବିଶ୍ରାମ-
 ବାରରେ ଆପଣା ବ୍ୟବହାର ଅନୁସାରେ ଭଜନାଳୟରେ ଯାଇ ପାଠ କରିବାକୁ
 ୭ ଠିକ୍ ହେଲେ । ଏଥିରେ ଯିଶାଇୟ ଭବିଷ୍ୟତ୍ବକ୍ତାର ପୁସ୍ତକ ତାହାଙ୍କର ହସ୍ତରେ
 ଦତ୍ତ ହୁଅନ୍ତେ ସେ ପୁସ୍ତକ ଫିଟାଇ ଏହି ବାକ୍ୟର ଲେଖିତ ସ୍ଥାନ ପାଇଲେ,
 ୮ ଯଥା, “ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ଆଗୁ ଆମ୍ଭଠାରେ ଅଧିଷ୍ଠାନ ଅଟନ୍ତି, ଯେହେତୁ ଦରିଦ୍ର-
 ମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ସୁସମାର୍ଚ୍ଚନ ପ୍ରଚାର କରିବାକୁ ସେ ଆମ୍ଭକୁ ଅଭିଷେକ କରି-
 ଳୁନ୍ତି । ପୁଣି ଭଗ୍ନାନ୍ତଃକରଣମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିବାକୁ, ବନ୍ଦିମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ନିସ୍ତାର
 ୯ ଓ ଅନ୍ଧମାନଙ୍କୁ ଚକ୍ଷୁ ଦାନର କଥା ପ୍ରଚାର କରିବାକୁ, ବଳିମାନଙ୍କୁ ମୁକୁଳା କରି-
 ବାକୁ, ପୁଣି ପରମେଶ୍ବରଙ୍କର ଗ୍ରାହ୍ୟ ବରସର ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ଆମ୍ଭକୁ ପଠାଇ-
 ୧୦ ଳୁନ୍ତି ।” ଏଉତ୍ତର ସେ ପୋଥି ବାନ୍ଧି ପରିଚାରକର ହସ୍ତରେ ଦେଇ ଆସନରେ
 ୧୧ ବସିଲେ । ଏଥିରେ ଭଜନାଳୟରେ ଯେତେ ଲୋକ ଥିଲେ, ସମସ୍ତେହିଁ ତାହା-
 ୧୨ ଙ୍କର ପ୍ରତି ଏକତୁଷ୍ଟିରେ ଚାହିଁ ରହିଲେ । ଅନନ୍ତରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବାକୁ
 ଲାଗିଲେ, ଆଜି ଏହି ସବୁ ଲେଖିତ ବାକ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରେ ସିଦ୍ଧ
 ୧ ହୋଇଲା । ତହିଁରେ ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ପ୍ରମାଣ ଦେଇ ତାହାଙ୍କର
 ମୁଖର ବାହାରିଲା ଅନୁଗ୍ରହର କଥାରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ମଣି କହିଲେ, ଏ କି ମୁଷଫର
 ୨ ପୁତ୍ର ନୁହଇ? ତେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, ହେ ବୈଦ୍ୟ, ଆପଣାକୁ ସୁସ୍ଥ
 ୩ କର; କଫର୍ନାହମରେ ଯାହା କରିଅଛି ଶୁଣିଲୁଁ, ସେ ସମସ୍ତ କ୍ରିୟା ଏହି ସ୍ବଦେଶ-
 ୪ ରେ କର, ଏ କଥା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭକୁ ଅବଶ୍ୟ କହିବ । ଅନ୍ତର ଆମ୍ଭେ

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି, କୌଣସି ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ରାର ସ୍ବଦେଶରେ ଆଦର ପାନ୍ତି ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯଥାର୍ଥ କହି, ଏଲିୟୁର ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ସାତେ ଢନ ବରଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମେଘର ବୃଷ୍ଟି ନିବୃତ୍ତ ହେଲେ ସମସ୍ତ ଦେଶରେ ଘୋର ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହୋଇଲା, ତେତେବେଳେ ଇଣ୍ଡାୟେଲ ଦେଶର ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ବଧବା ଥିଲେ । ମାତ୍ର ଏଲିୟୁ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ କାହାର ନିକଟରେ ପ୍ରେରତ ନ ହୋଇ କେବଳ ସୀଦୋନ ପ୍ରଦେଶର ସାହିପ୍ରା ନଗର ନିବାସିନୀ ଏକ ବଧବାର ନିକଟରେ ପ୍ରେରତ ହୋଇଲା । ଆଉ ଇଲ୍ଲିଶାୟ ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ରାର ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଇଣ୍ଡାୟେଲ ଦେଶରେ ବହୁତ କୁଣ୍ଡା ଥିଲେ, ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ କେହି ପରିଷ୍କୃତ ନ ହେଲେ, କେବଳ ସୁଗ୍ରୟା ଦେଶର ନଆମାନ ପରିଷ୍କୃତ ହେଲା । ଏହି କଥା ଶୁଣି ଭଜନାଳୟରେ ଥିଲେର ସବୁ ଲୋକ କ୍ରୋଧରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଲେ, ପୁଣି ଉଠି ତାହାଙ୍କୁ ନଗରର ବାହାରେ ତଡ଼ି ଦେଲେ, ଆଉ ଯେଉଁ ପବ୍ବତର ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ନଗର ସ୍ଥାପିତ ଅଛି, ସେହି ପବ୍ବତର ଶିଖର ପକାଇ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ ନେଇ ଗଲେ, ମାତ୍ର ସେ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଯାଇ ସ୍ଥାନାନୁରେ ଚାଲି ଗଲେ ।

ତହିଁ ସେ ଗାଲିଲୀ ଦେଶର କର୍ମନୀହୁମ ନଗରରେ ଉତ୍ତର ବଣ୍ଡାମବାରରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଲେ । ପୁଣି ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଉପଦେଶରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ମଣିଲେ; ଯେହେତୁ ତାହାଙ୍କର କଥା କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ପ୍ରମାଣେ ଥିଲା । ତେତେବେଳେ ସେହି ଭଜନାଳୟରେ ଅଶୂଚି ଭୂତଗ୍ରସ୍ତ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ଥିଲା; ସେ ତକାପାତ ଉଦ୍ଧରରେ କହିଲା, ହେ ନାଜରଥୟ ଯାଶୁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ ଯାଅ, ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗତରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଷୟ କି? ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କି ନଷ୍ଟ କରବାକୁ ଆସିଲି? ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଇଶ୍ବରଙ୍କର ପବିତ୍ର ଲୋକ, ଏହା ଆମ୍ଭେ ଜାଣି । ଯାଶୁ ତାହାକୁ ଧମକାଇ କହିଲେ, ତୁନି ହୁଅ, ତାହାଠାର ବାହାର ଯାଅ । ତହିଁରେ ସେହି ଭୂତ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥାନରେ ପକାଇ କିଛିହିଁ କ୍ଷତ ନ କରି ଶୁଦ୍ଧ ଗଲା । ତହିଁରେ ସମସ୍ତ ଲୋକେ ଚମତ୍କୃତ ହୋଇ ଏକକୁଆରେକ କହିଲେ, ଏ କି କଥା? ଏ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ଓ ପରାକ୍ରମରେ ଅପବିତ୍ର ଭୂତଗଣକୁ ଆଜ୍ଞା କରନ୍ତୁ, ସେମାନେ ଶୁଦ୍ଧ ଯାଆନ୍ତୁ । ଏଥିରେ ଦେଶର ଚାହିଦାତେ ତାହାଙ୍କର ସୁଖ୍ୟାଦି ବ୍ୟାପ୍ତ ହେଲା ।

ଏଉଡ଼ର ସେ ଭଜନାଳୟଠାର ବାହାର ହୋଇ ଶିମୋନର ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ; ପୁଣି ଶିମୋନର ଶାଶୁ ଜ୍ବରରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପୀଡ଼ିତା ଥିବାରୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାର ଲଗି ତାହାଙ୍କୁ ବିନୟ କଲେ । ଏଣୁ ସେ ତାହାର ନିକଟରେ ଠିଆ ହୋଇ ଜ୍ବରକୁ ଧମକାଇବାମାତ୍ର ତାହାର ଜ୍ବର ଶୁଦ୍ଧ ଗଲା । ଏଥିରେ ସେ ତତ୍ତ୍ଵଶାସ୍ତ୍ର ଉଠି ସେମାନଙ୍କୁ ସେବା କଲା ।

୧୦ ଅନନ୍ତରେ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଅସ୍ତ ସମୟରେ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ନାନା ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ
 ଆପଣା ଓ ପରିଜନମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କର ନିକଟରେ ଆଣନ୍ତେ, ସେ ପ୍ରତିଜନର ଉପ-
 ୧୧ ରେ ହାତ ଥୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କଲେ । ଆଉ ଭୂତଗଣ ବହୁତଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ ତା-
 ପାତି କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଇଶ୍ବରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅଟ । ମାତ୍ର ସେ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଏହା
 ସେମାନେ ଜାଣିଥିଲେ; ଏହେତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧମକାଇ ସେହି କଥା କହିବାକୁ
 ୧୨ ମନା କଲେ । ଆଉ ପ୍ରଭୃତ ହୁଅନ୍ତେ, ସେ ନିର୍ଜ୍ଜନ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ;
 ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରୁଁ, ତାହାଙ୍କର ନିକଟକୁ ଯାଇ
 କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଯେମନ୍ତ ସେ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ନ ଯାନ୍ତି, ଏଥିନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ
 ୧୩ ଅନୁରୋଧ କଲେ । ପୁଣି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଇଶ୍ବରଙ୍କର ରାଜ୍ୟର ସୁସମା-
 ବେଶ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଅନ୍ୟ ଯେ ନଗରରେହେଁ ଆମ୍ଭକୁ ଯିବାକୁ ହେବ; ଯେହେତୁ
 ୧୪ ତାହା ପାଇଁ ପ୍ରେରିତ ଅଛୁ । ଅନନ୍ତରେ ସେ ଗାଲିଲୀର ନାନା ଭଜନାଳୟ-
 ରେ ଉପଦେଶ ଦେଲେ ।

୫ ପଦ ।

୧ ଏକ ଦିନରେ ସେ ଗିନିସିରିକୁ ହ୍ରଦର କୂଳରେ ଠିକ୍ । ହୁଅନ୍ତେ ଲୋକମାନେ
 ୨ ଇଶ୍ବରଙ୍କର କଥା ଶୁଣିବାକୁ ତାହାଙ୍କର ଉପରେ ଜକାଜକି ହୋଇଲେ, ଏଥିରେ
 ସେ ଦୂର ଖଣ୍ଡ ନାଆ ହ୍ରଦର ପାଖରେ ଦେଖିଲେ, ପୁଣି ମାଛୁଆମାନେ ନାଆ ଶୁଦ୍ଧ
 ୩ ଜାଲ ଧୋଉଥିଲେ । ଏଣୁ ଖଣ୍ଡେ ଅର୍ଥାତ୍ ଶିମୋନର ନାଆରେ ଚଢ଼ି ତାହାକୁ
 କୂଳରୁ କିଛି ଦୂରକୁ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ବନୟ କଲେ, ପୁଣି ନୌକାରେ ବସି ଲୋକ-
 ୪ ମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଲେ । ସେହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ସମାପ୍ତ କଲ୍ପଦ୍ରୁରେ ସେ ଶିମୋନଙ୍କୁ
 ୫ କହିଲେ, ଗଭୀର ପାଣିକୁ ଯାଇ ମାଛ ଧରିବାକୁ ଜାଲ ପକାଅ । ଶିମୋନ କହିଲା,
 ହେ ଗୁରୁ, ଆମ୍ଭମାନେ ସମସ୍ତ ରାତି ପରିଶ୍ରମ କରି କିଛି ପାଇ ନାହିଁ, ତଥାପି
 ୬ ଆପଣଙ୍କର ଆଜ୍ଞାରେ ଜାଲ ପକାଇବା । ଏମନ୍ତ କଲେ ବହୁତ ମତ୍ସ୍ୟ ପଡ଼ିବାର
 ୭ ଜାଲ ଛିଣ୍ଡିବାକୁ ଲାଗିଲା । ଏଣୁକରି ସେମାନେ ଉପକାର ନିମନ୍ତେ ଅନ୍ୟ ନୌକା-
 ସ୍ଥିତ ସର୍ଜିମାନଙ୍କୁ ଆସିବା ପାଇଁ ଠାଉଲେ । ଏଥିରେ ସେମାନେ ଆସି ଦୂର ନାଆକୁ
 ୮ ଏମନ୍ତ ବୋହାଇ କଲେ ଯେ ନାଆ ଡୁବିବାର ଭୟ ହେଲା । ଶିମୋନ ପିତର
 ତାହା ଦେଖି ଯୀଶୁର ଚରଣରେ ପଡ଼ି କହିଲା, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭେ ପାପୀ ମନୁଷ୍ୟ,
 ୯ ଆମ୍ଭ କିଭଳି ଆପଣଙ୍କର ଯିବା ହେଉନ୍ତୁ । ଯେଣୁ ଏହି କ୍ଷେପରେ ଧରିଲା ମାଛ
 ଲାଗି ଶିମୋନ ଓ ତାହାର ସର୍ଜିମାନେ ଚମତ୍କୃତ ହୋଇଲେ, ପୁଣି ଶିମୋନର
 ସହଭାଗି ଜେବଦୀର ପୁତ୍ର ଯାକୂବ ଓ ଯୋହନ ଏମାନେହିଁ ତଦ୍ରୂପ ହୋଇଲେ ।
 ୧୦ ତେଣୁ ଯୀଶୁ ଶିମୋନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଭୟ ନ କର, ଆଜିଠାରୁ ତୁମ୍ଭେ ମନୁଷ୍ୟଧାରୀ

ହୋଇବ । ଅନନ୍ତରେ ସେମାନେ ନାଆଁ କଲକୁ ଆଣନ୍ତେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ତାହା-
ଙ୍କର ପଛେ ଗଲେ ।

ଏଥିଉତ୍ତର ଯାଶୁ କୌଣସି ଏକ ନଗରରେ ଥାନ୍ତେ ଜଣେ ସବ୍‌ବାଙ୍ଗ କୁଣ୍ଡ ତାଙ୍କୁ
ଦେଖି ଉବୁଡ଼ି ହୋଇ ବନତି କରି କହିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଯେବେ ଆପଣଙ୍କର ଇଚ୍ଛା
ହୁଅଇ, ତେବେ ଆମ୍ଭକୁ ଶୁଚି କରିବାକୁ ପାରନ୍ତି । ତେଣୁ ସେ ହାତ ବତାଇ
ତାହାର ଦେହ ସ୍ପର୍ଶ କରି କହିଲେ, ଆମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା ଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ଶୁଚି ହୁଅ;
ତହିଁରେ ସେହିକ୍ଷଣି କୁଣ୍ଡ ରୋଗ ତାହାକୁ ଛାଡ଼ିଲା । ଏଥିରେ ସେ ତାହାକୁ ଆଜ୍ଞା
ଦେଇ କହିଲେ, କାହାକୁହିଁ କିଛି ନ କହି ଯାଜକର ନିକଟରେ ଯାଇ ଆପଣାକୁ
ଦେଖାଅ, ଓ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଶୁଚି ହେବାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବାର ନିମନ୍ତେ
ମୋକ୍ଷାର ଆଜ୍ଞା ପ୍ରମାଣେ ନୈବେଦ୍ୟ କର । ତଥାପି ଯାଶୁର ସୁଖ୍ୟାତି ତହିଁର
ଅଧିକ, ପ୍ରକାଶ ହେବାର ତାହାଙ୍କର କଥା ଶୁଣିବାକୁ, ପୁଣି ଆପଣା, ରୋଗର
ମୁକ୍ତି ପାଇବାକୁ ଲୋକସମୂହ ଏକାଦି ଆସିଲେ । ଅନନ୍ତରେ ସେ ଅରଣ୍ୟରେ
ଯାଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ।

ଆଉ ଏକ ଦିନେ ଯାଶୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲେ, ଏଥିମଧ୍ୟରେ
ଗାଲିଲ୍ ଓ ସିନ୍ଦୁଦା ପ୍ରଦେଶର ସମସ୍ତ ଗ୍ରାମର ଓ ସିରଗାଲମଠାର କେତେକ
ଫାରୀଶୀ ଲୋକ ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକମାନେ ଆସି ତାହାଙ୍କର ନିକଟରେ ବସିଲେ; ପୁଣି
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିବାକୁ ପ୍ରଭୁର ପରାକ୍ରମ ପ୍ରକଟ ହେଲା । ଅନନ୍ତରେ ଥୋ-
କାସ୍ତେ ଲୋକ ଜଣେ ପକ୍ଷାଘାତକୁ ଖଟରେ ଶୁଆଇ ଯାଶୁର ଶ୍ଳମ୍ଭରେ ଆଣି ରଖି-
ବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ । ପୁଣି ଲୋକଗହଳ ହେତୁର ଆଣିବାର ବାଟ ନ ପାଇ
ସେମାନେ ଗୃହର ଉପରକୁ ଯାଇ ଛାତ ଖୋଲି ସେହି ପକ୍ଷାଘାତକୁ ଖଟର ସହିତ
ଯାଶୁର ଶ୍ଳମ୍ଭରେ ଗୃହର ଭିତରେ ଓହ୍ଲାଇଲେ । ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କର ଏହିଉପ
ବିଶ୍ୱାସ ଦେଖି ସେହି ପକ୍ଷାଘାତକୁ କହିଲେ, ହେ ମନୁଷ୍ୟ, ତୁମ୍ଭର ପାପ କ୍ଷମା
ହେଲା । ଏଥିରେ ଅଧ୍ୟାପକମାନେ ଓ ଫାରୀଶୀମାନେ ମନେ ଭାବ କହିଲେ,
ଏହି ଯେ ଲୋକ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ନିନ୍ଦା କରୁଛି, ଏ କେ? ଈଶ୍ୱର ବିନୁ ପାପ କ୍ଷମା
କରିବାକୁ ଆଉ କାହାର ସାଧ୍ୟ? ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କର ଭାବନା ବୁଝି ସେମାନଙ୍କୁ
କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନେ କି ବର୍ତ୍ତୁର କରୁଅଛୁ? ତୁମ୍ଭର ପାପ କ୍ଷମା ହେଲା,
ଅଥବା ତୁମ୍ଭେ ଉଠି ଚାଲ, ଏହି ଦୁଇର ମଧ୍ୟରେ କେଉଁ କଥା କହିବାର
ସହଜ? ମାତ୍ର ପୃଥିବୀରେ ପାପ କ୍ଷମା କରିବାକୁ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରର ପରାକ୍ରମ ଅଛି,
ଏହା ଯେମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବାକୁ ପାର, (ଏଥିପାଇଁ ସେ ପକ୍ଷାଘାତକୁ
କହିଲେ,) ଉଠ, ଆପଣା ଶଯ୍ୟା ନେଇ ଗୃହକୁ ଯାଅ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା
ଦେଉଅଛୁ । ତହିଁରେ ସେ ତକ୍ଷଣାତ୍ ଉଠି ସମସ୍ତଙ୍କର ଆଗରେ ଆପଣାର

ଶୋଇବାର ଶଯ୍ୟା ନେଇ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ କରୁଁ । ଆପଣା ଗୃହକୁ ଚାଲି
୨ ଗଲ । ଏଥିରେ ସମସ୍ତେ ବସୁଥିବାର ଓ ମନରେ ଭୟ ପାଇ, ଆଜି ଆମ୍ଭେମାନେ
ଅସମ୍ଭବ ହିସ୍ତା ଦେଖିଲୁଁ, ଏହା କହି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ କଲେ ।

୩ ତଦନନ୍ତରେ ବାହାରେ ଗମନ କରୁଁ । ଯାଣୁ କରସଞ୍ଚୟ ସ୍ଥାନରେ ଲେବା
ନାମରେ କରସଞ୍ଚୟକାରକୁ ଦେଖି ତାହାକୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭର ପଛନ୍ତେ ଆସ ।

୪ ତହିଁରେ ସେ ତକ୍ଷଣାତ୍ତ ଭର୍ତ୍ତି ସକଳ ଶୁଦ୍ଧ ତାହାଙ୍କର ପଶ୍ଚାତ୍ତ ଗମନ କଲ ।

୫ ଅନନ୍ତରେ ଲେବା ଆପଣା ଗୃହରେ ତାହାଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ବଡ଼ ଭୋଜ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କରନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗରେ ବହୁତ କରସଞ୍ଚୟକାର ଓ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ

୬ ଭୋଜନ କରିବାକୁ ବସିଲେ । ଏହେତୁ କରଗ୍ରାହ ଓ ପାପିମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗତରେ
ଭୁମ୍ଭେମାନେ କିପା ଭୋଜନ ପାନ କରୁଅଛୁ? ଏକଥା କହି ଅଧ୍ୟାପକମାନେ ଓ

୭ ଫାର୍‌ଶିମାନେ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ସହିତ ବାକ୍ୟର ଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵ କଲେ । ଯାଣୁ
ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ସୁସ୍ଥ ଲୋକର ବୈଦ୍ୟଠାରେ କିଛି ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ,

୮ ମାତ୍ର ଅସୁସ୍ଥ ଲୋକର ପ୍ରୟୋଜନ ଅଛି । ଆମ୍ଭେ ଧାର୍ମିକ ଲୋକଙ୍କୁ ତାକିବାକୁ
ଆସି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ମନ ଫେରାଇବା ପାଇଁ ପାପିମାନଙ୍କୁ ତାକିବାକୁ ଆସିଅଛୁ ।

୯ ଅନନ୍ତରେ ସେମାନେ କହିଲେ, ଯୋହନର ଓ ଫାର୍‌ଶିମାନଙ୍କର ଶିଷ୍ୟଗଣ
ବାରମ୍ବାର ଉପବାସ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭର ଶିଷ୍ୟମାନେ ଭୋଜନ ଓ

୧୦ ପାନ କରନ୍ତି, ଏହାର କାରଣ କି? ଏଥିରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ବର
୧୧ ସଙ୍ଗତରେ ଥିଲେ କି ବର ଯାହିଗଣକୁ ଉପବାସ କରାଇବାକୁ ପାର? ପୁଣି ଯେ

୧୨ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କର ନିକଟରୁ ବର ନିଆ ଯିବ, ଏମନ୍ତ ସମୟ ଆସିବ; ସେ
୧୩ ସମୟରେ ସେମାନେ ଉପବାସ କରିବେ । ସେ ଆନ୍ତର ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କହିଲେ,

୧୪ ପୁରୁଣା ବସ୍ତ୍ରରେ କେହି ନୂଆ ନୁଗାର ତାଲି ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ; ଯେହେତୁ ସେ ତାଲି-
ରେ ପୁରୁଣା ନୁଗା ଚିରି ଯାଏ, ଓ ନୂଆ ନୁଗାର ପୁରୁଣା ନୁଗାରେ ମିଶାଇ

୧୫ ନାହିଁ । ପୁଣି ପୁରୁଣା କୁମ୍ଭାରେ କେହି ନୂଆ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ରଖଇ ନାହିଁ; କାରଣ
୧୬ ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସର ତେଜରେ ପୁରୁତନ କୁମ୍ଭା ଫାଟି ଯାଏ, ତହିଁରେ ଦ୍ରାକ୍ଷା-

୧୭ ରସ ଗଳି ପଡ଼ଇ, ଓ କୁମ୍ଭା ସବୁ ନଷ୍ଟ ହୁଅଇ । ଏହେତୁ ନୂଆ କୁମ୍ଭାରେ ନୂତନ
୧୮ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ରଖିବାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ତହିଁରେ ଦୁହିଙ୍କର ରକ୍ଷା ହୁଅଇ । ଆଉ ପୁରୁଣା

୧୯ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ କରି ତାହାର ଉପଭୋଗ କେହି ନୂତନର ବାଞ୍ଛା ନ କରଇ, ଯେ-
ହେତୁ ସେ କହଇ, ପୁରୁତନ ଅଧିକ ଭଲ ଅଟଇ ॥

୨ ପଦ ।

୨ ଏଥୁଁ ପଦର ଦ୍ଵିତୀୟ ଦିନ ଉତ୍ତରେ ପ୍ରଥମ ବକ୍ତ୍ରାମ୍ଭାବରେ ଶବ୍ଦର ସେତ

ଦେଇ ଯାଣୁର ଯିବାବେଳେ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ଶସ୍ୟର ଶିଂଷା ଛୁଣ୍ଡାଇ, ହସ୍ତ-ରେ ମଳି ଖାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଏଥିରେ ଥୋକାଫ୍ଟେ ଜଣ ଫାରୁଶୀ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ବିଶ୍ରାମବାରରେ ଯାହା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନୁହଇ, ଏମନ୍ତ କର୍ମ କିପାଁ କରୁଅଛୁ? ଯାଣୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ଦାଉଦ ଓ ତାହାର ସର୍ଜିଗଣ ସ୍ବଧାର୍ତ୍ତ ହୁଅନ୍ତେ ସେ କି କଲେ, ତାହା କି ତୁମ୍ଭେମାନେ କେବେହେଁ ପାଠ କର ନାହିଁ? ସେ ଈଶ୍ବରଙ୍କର ମନ୍ଦିର-ରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ଯେଉଁ ଦର୍ଶନ ରଚି ଯାଜକବର୍ଗ ବିନୁ ଆଉ କାହାର ଭୋଜନ କରିବାକୁ ନାହିଁ, ତାହା ନେଇ ଆପେ ଖାଇଲ, ପୁଣି ସର୍ଜିମାନଙ୍କୁ ଦେଲା । ସେ ଆହୁର ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ବିଶ୍ରାମବାରର କର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି ।

ତହିଁ ଉତ୍ତର ଆଉ ଏକ ବିଶ୍ରାମବାରରେ ସେ ଭଜନାଳୟରେ ଯାଇ ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲେ; ସେଠାରେ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଶୁଷ୍କ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ଥିଲା । ଏଣୁ ସେ ଯେବେ ବିଶ୍ରାମବାରରେ ସ୍ବସ୍ଥ କର୍ମ କରନ୍ତି, ତେବେ ତାହାଙ୍କୁ ଦୋଷି କରିବାର ସୁବିଧା ପାଇବେ, ଅଧ୍ୟାପକମାନେ ଓ ଫାରୁଶିବର୍ଗ ଏହା ଭାବି ଜଗି ବସିଲେ । ମାତ୍ର ଯାଣୁ ସେମାନଙ୍କର ମାନସ ବୁଝି ସେହି ଶୁଷ୍କହସ୍ତ ଲୋକକୁ କହିଲେ, ଉଠି ମଧ୍ୟସ୍ଥାନରେ ଠିପ୍ପା ହୁଅ । ଏଣୁ ସେ ଉଠି ଠିପ୍ପା ହୁଅନ୍ତେ ଯାଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କଥାଫ୍ଟେ ପଚାରୁ, ବିଶ୍ରାମବାରରେ ସୁକର୍ମ କରିବା ଅଥବା କୁକର୍ମ କରିବା, ପ୍ରାଣରକ୍ଷା ଅବା ପ୍ରାଣନାଶ କରିବା, ଏହାର ମଧ୍ୟରେ କେଉଁ କର୍ମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ? ଅନନ୍ତରେ ସେ ଚାହିଁଆଡ଼େ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି କରି ସେହି ମନୁଷ୍ୟକୁ କହିଲେ, ଆପଣା ହାତ ବତାଅ; ତେଣୁ ତାହା କରିବାମାତ୍ର ଅନ୍ୟ ହାତର ସମାନ ତାହାର ହାତ ସ୍ବସ୍ଥ ହୋଇଲା । ଏଥିରେ ସେମାନେ ପ୍ରତୀତି ହୋଇ-ରେ ପରିପୁଣ୍ଡି ହୋଇ ଯାଣୁକୁ କି କରବେ, ଏହା ଏକଆରେକର ସଙ୍ଗରେ ବିଚାର କଲେ ।

ସେହି ସମୟରେ ସେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଏକ ପଦ୍ୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କରି ଈଶ୍ବରଙ୍କଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ, ଶୁଦ୍ଧିଯାକ ଯାପନ କଲେ । ଶୁଦ୍ଧି ପାହିଲାଉତ୍ତରେ ସେ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତାକି ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରୁ ଦ୍ବାଦଶ ଜଣକୁ ମନୋନୀତ କରି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରେରଣା ବୋଲି ଉପନାମ ଦେଲେ, [ଯଥା] ଯାହାକୁ ସେ ପିତର ନାମରେ ଡାକିଲେ ଏମନ୍ତ ଯେ ଶିମୋନ, ଓ ତାହାର ଭ୍ରାତା ଆନ୍ଦ୍ରିୟ, ଯାକୁବ ଓ ଯୋହନ, ଫିଲିପ ଓ ବାର୍ଥଲମ୍ବା, ମାର୍ଥଉ ଓ ଥୋମା, ଆଲଫିର ପୁତ୍ର ଯାକୁବ ଓ ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ ନାମରେ ବିଖ୍ୟାତ ଶିମୋନ, ଯାକୁବର ଭ୍ରାତା ସିନ୍ଥୁଦା, ଓ ଧର୍ମଦ୍ରୋହୀ ଯେ ଇସ୍କାରିୟୋତ୍ତୟ ସିନ୍ଥୁଦା । ତହିଁ ଉତ୍ତର ସେ ଏମାନଙ୍କର ସହିତ ପଦ୍ୟ ଓ ଛାନ୍ଦ ପଦାରେ ଆସି ଠିପ୍ପା ହୋଇଲେ । ସେଠାରେ ତାହା-ଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଶୁଣିବାକୁ ଓ ଆପଣା, ରୋଗର ମୁକ୍ତ ପାଇବାକୁ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟ-

ଗଣର ସଙ୍ଗରେ ଯିବୁଦା ଦେଶ ଓ ଯିବୁଗାଲମଠାରୁ ପୁଣି ସମୁଦ୍ରର ନିକଟସ୍ଥ ସୋର
ଓ ସାଦୋନର ବଡ଼ ଲେକଗହଳ ଆସି ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଲେ । ଆନ୍ତର ଆଶୁଚି
ଭୂତପ୍ରମାନେଇ ତାହାଙ୍କର ନିକଟରେ ଆସି ସ୍ଥୁଳ ହୋଇଲେ । ଏମନ୍ତେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ
ସ୍ଥୁଳ କରିବାର ପରାକ୍ରମ ତାଙ୍କଠାରୁ ବାହାର ହେବାର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ତାହାଙ୍କୁ ସ୍ଥିତି
କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ।

ଏଉଡ଼ର ସେ ଶିଷ୍ୟଗଣର ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି କରି କହିଲେ, ହେ ଦରଦ୍ର ଲେକେ,
ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧନ୍ୟ, ଯେଣୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଧିକାର । ହେ
ଇହକାଲର କ୍ଷୁଧିତ ଲେକେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧନ୍ୟ, ଯେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରିତ୍ରପ୍ତ
ହୋଇବ । ହେ ଇହକାଲର ରୋଦନକାରୀ ଲେକେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧନ୍ୟ, ଯେଣୁ
ତୁମ୍ଭେମାନେ ହସିବ । ଲେକମାନେ ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରର ହେତୁ ତୁମ୍ଭ-
ମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରିବେ, ପୁଣି ଅଲଗା କରି ନିନ୍ଦା କରିବେ, ଓ ଅଧମର ପ୍ରାୟ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନାମକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରି ପକାଇବେ, ତେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ
ଧନ୍ୟ । ସେହି ଦିବସରେ ହର୍ଷ ହୋଇ ଆନନ୍ଦରେ ନୃତ୍ୟ କର, ଯେଣୁ ଦେଖ, ସ୍ଵର୍ଗ-
ରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମହାଫଳ ପାଇବ; ସେମାନଙ୍କର ପୁଣ୍ୟପୁରୁଷମାନେଇ ଭବ-
ଷ୍ୟଭବକ୍ରାନ୍ତଗଣର ପ୍ରତି ସେହିଭାବ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର ହାୟ, ଧନବନ୍ତ
ଲେକେ, ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସୁଖ ପାଇଅଛୁ । ହାୟ, ପରିତ୍ରପ୍ତ ଲେକେ,
ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ କ୍ଷୁଧିତ ହୋଇବ । ହାୟ, ଇହକାଲର ହାସ୍ୟକାରୀ
ଲେକେ, ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶୋକ ଓ ରୋଦନ କରିବାକୁ ହେବ । ଯେବେ
ସମସ୍ତ ଲେକେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସୁଖ୍ୟାଦି କରନ୍ତି, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସନ୍ତାପ
ହୋଇବ, ଯେଣୁ ସେମାନଙ୍କର ପୁଣ୍ୟପୁରୁଷମାନେ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଭବକ୍ରାନ୍ତଗଣର ପ୍ରତି
ସେହିଭାବ କରିଥିଲେ ।

ହେ ଶ୍ରୋତାମାନେ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବୋଲି, ତୁମ୍ଭ ଶାସ୍ତ୍ରଗଣକୁ ପ୍ରେମ କର ।
ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ହିଂସା କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ କର । ଯେଉଁ-
ମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶାପ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦିଅ; ଯେଉଁମାନେ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିନ୍ଦା କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର । ଆଉ କେହି
ଯେବେ ତୁମ୍ଭର ଏକ ଗାଲରେ ଜାବୁତା ମାରଇ, ତେବେ ତାହାର ପ୍ରତି ଅନ୍ୟ
ଗାଲର ଫେରାଇ ଦିଅ । କେହି ଯେବେ ତୁମ୍ଭର ଦୋଶର ନୁହା ହରଣ କରଇ,
ତେବେ ତାହାକୁ ତୁମ୍ଭର ପରିଧେୟବସ୍ତ୍ର ନେବାକୁ ମନା ନ କର । ଯେ କେହି
ତୁମ୍ଭଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରଇ, ତାହାକୁ ଦିଅ; ପୁଣି ଯେ ତୁମ୍ଭର ସମ୍ପତ୍ତି ନିଅଇ,
ତାହାର ନିକଟରୁ ପୁନର୍ବାର ତାହା ନ ମାଗ । ଆଉ ମନୁଷ୍ୟଗଣଠାରୁ ଆପଣାର
ପ୍ରତି ଯେଉଁ ପରି ବ୍ୟବହାର ଚାହିଁ, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେହି ପରି କର । ଯେହେତୁ

ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି, କେବଳ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କି ପ୍ରଶଂସା? ଯେହେତୁ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନେହେଁ ଆପଣାମାନଙ୍କର ପ୍ରେମକାନ୍ତମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି । ଆଉ ଯଦି ହିତକାନ୍ତମାନଙ୍କର କେବଳ ହିତ କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କି ପ୍ରଶଂସା? ଯେହେତୁ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନେହେଁ ସେହିଭାବେ କରନ୍ତି । ପୁଣି ଯେଉଁମାନଙ୍କଠାରୁ ରାଗ ପରିଶୋଧର ପାଇବା ଆଶା ଥାଏ, କେବଳ ସେମାନଙ୍କୁ ରାଗ ଦେଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କି ପ୍ରଶଂସା? ଯେଣୁ ଫେର ପାଇବାର ଆଶା କରି ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନେହେଁ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କୁହଁ ରାଗ ଦିଅନ୍ତି । ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କର, ପରର ହିତ କର, ପୁନଃ କାର ପ୍ରାପ୍ତି ଆଶା ନ କରି ରାଗ ଦିଅ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବହୁତ ଫଳ ହୋଇବ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସବୁପ୍ରଧାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ ବିଧ୍ୟାତ ହୋଇବ, ଯେହେତୁ ସେ ଉପକାରଦ୍ରୋହୀ ଓ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କରହଁ ହିତ କରନ୍ତି । ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତା ଯେଉଁସବୁ ଦୟାଳୁ, ତୁମ୍ଭେମାନେହେଁ ସେହିଭାବେ ଦୟାଳୁ ହୁଅ ।

ପରର ଚର୍ଚ୍ଚା ନ କର, ତେଣୁ ତୁମ୍ଭର ଖର୍ଚ୍ଚା ନୋହିବ । ପରକୁ ଦୋଷି ନ କର, ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୋଷୀକୃତ ନୋହିବ । କ୍ଷମା କର, ତେଣୁ କ୍ଷମା ପାଇବ । ଦାନ କର, ତେଣୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦତ୍ତ ହେବ ; ବରଷ୍ଟ ହାଁକି ଓ ଚାପି ଓ ଉଚ୍ଛ୍ୱଳାଇ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ପରିମାଣରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଶ୍ୱରେ ଦିଆ ଯିବ । ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ପରିମାଣରେ ମାପି ଦିଅ, ସେହି ପରିମାଣରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ମଧ୍ୟା ଯିବ ।

ଏଥୁଅନନ୍ତରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କହିଲେ । ଅଳ୍ପ ମନୁଷ୍ୟ କି ଅଳ୍ପକୁ ବାଟ ଦେଖାଇ ପାରଇ? ତାହା କଲେ ଦୁହେଁ କି ଖାତରେ ପଡ଼ିବେ ନାହିଁ? ଗୁରୁଠାର ଶିଷ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନୁହଇ, ପୁଣି ଶିଷ୍ୟ ସିଦ୍ଧ ହୋଇଲେ ଗୁରୁର ଚାତୁର୍ୟ ହେବାକୁ ପାରଇ । ଆଉ ଆପଣାର ଚକ୍ଷୁରେ ଆତକାଠ ନ ଦେଖି ତୁମ୍ଭର ଚକ୍ରାଦାର ଚକ୍ଷୁରେ ଯେ କୁଟା ଅଛି, ତାହିଁ କିପରି ଦେଖ? ଆଉ ଆପଣା ଚକ୍ଷୁରେ ଆତକାଠ ଅଛି, ତାହା ନ ବୁଝି, ହେ ଭଲ, ତୁମ୍ଭ ଚକ୍ଷୁର କୁଟା ବାହାର କରି ଦେଉଁ, ଏକଥା ଭଲକୁ କେଉଁ ପ୍ରକାରରେ କହି ପାରବ? ହେ କପଟୀ, ଆପଣା ଚକ୍ଷୁର ଆଗେ ଆତକାଠ କାନ୍ଦି ପକାଅ, ତେବେ ଦୃଷ୍ଟି ନିର୍ମଳ ହୋଇଲେ ଚକ୍ରାଦାର ଚକ୍ଷୁର କୁଟା ବାହାର କରିବାକୁ ପାରବ । ଆଉ ଉତ୍ତମ ବୃକ୍ଷରେ କେବେହେଁ ମନ ଫଳ ଫଳଇ ନାହିଁ, ପୁଣି ମନ ବୃକ୍ଷରେହେଁ ଉତ୍ତମ ଫଳ ଫଳଇ ନାହିଁ । ଏଣୁ ସ୍ୱର୍ ଫଳ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବୃକ୍ଷ ଚିହ୍ନା ଯାଏ । କଣ୍ଟା ଗଛର କେହି ଛମ୍ପିଇ ଫଳ ତୋଳଇ ନାହିଁ । କ୍ଷୀରକୋଳି ବୃକ୍ଷର କେହି ଦ୍ରାକ୍ଷା ଫଳ ତୋଳଇ ନାହିଁ । ସେହିଭାବେ ଭଲ ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣା ଅନ୍ତଃକରଣରୁ ଭଲ ଉତ୍ସାରର ଉତ୍ତମ ଦ୍ରବ୍ୟ

ବାହାର କରନ୍ତି । ପୁଣି ମନ ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣା ଅନ୍ତଃକରଣରୂପ ମନ ଭଣ୍ଡାରରୁ ମନ ଦ୍ରବ୍ୟ ବାହାର କରନ୍ତି । ଯେଣୁ ଅନ୍ତଃକରଣର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭବାନୁସାରେ ମୁଖର ବାକ୍ୟ ବାହାର ହୁଅଇ ।

୭ ଆଉ ଆମ୍ଭର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ ନ କର ଆମ୍ଭକୁ କିପାଁ ପ୍ରଭୁ ପ୍ରଭୁ କର ବୋଲ ?
 ୮ ଯେ କେହି ଆମ୍ଭର ନିକଟରେ ଆସି ଆମ୍ଭର ଉପଦେଶ ଶୁଣି ପାଳନ କରଇ, ସେ
 ୯ କାହାର ଭୁଲ୍ଲ ହୁଅଇ ତାହା ଜଣାଉଁ । ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟ ଗହ୍ୱର ଖୋଲି ପଥର-
 ୧୦ ରେ ମୂଳଦୁଆ କର ଆପଣା ଗୃହ ଗୁଚ୍ଛଇ, ଏମନ୍ତ ଲେକର ସହିତ ତାହାର ଉପମା
 ୧୧ ହୁଅଇ; ଯେହେତୁ ବଢ଼ି ଆସି ତାହାର ମୂଳରେ ବେଗରେ ଜଳସ୍ରୋତ ବୁହାଇ-
 ୧୨ ଲେହେଁ ସେ ଗୃହକୁ ହଲଇ ପାରଇ ନାହିଁ; ଯେଣୁ ତାହାର ମୂଳଦୁଆ ପଥରର
 ୧୩ ଉପରେ ଆସେ । ମାତ୍ର ଯେ କେହି ଆମ୍ଭର କଥା ଶୁଣି ପାଳନ ନ କରଇ, ସେ
 ୧୪ ବିନା ମୂଳଦୁଆ ମାଟିର ଉପରରେ ଗୃହ ନିର୍ମାଣକାର ଲେକର ଭୁଲ୍ଲ ହୁଅଇ ।
 ୧୫ ଯେହେତୁ ବଢ଼ି ଆସି ତାହାର ମୂଳରେ ଜଳସ୍ରୋତ ବେଗରେ ବହିଲେ ସେ ତକ୍ଷଣି
 ୧୬ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ଇ, ଓ ତାହାର ଉତ୍ତୁଖାତ ବଡ଼ ହୁଅଇ ॥

୨ ପଦ୍ୟ ।

୧ ସେ ଲେକମାନଙ୍କର କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରରେ ଉପଦେଶ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କର କର୍ମନାୟକମ
 ୨ ନଗରରେ ପ୍ରବେଶିଲେ । ସେହି ସମୟରେ ଶୟେସେନାପତିର ଜଣେ ପ୍ରିୟ ଦାସ
 ୩ ମୃତବତ୍ସ ପାଢ଼ିତ ଥିଲା । ସେହି ସେନାପତି ଯାଶୁର ବିଷୟ ଶୁଣି ସେ ଯେମନ୍ତ
 ୪ ଆସି ତାହାର ଦାସକୁ ସ୍ବପ୍ନ କରବେ, ଏଥିପାଇଁ ତାହାଙ୍କୁ ବିନୟ କରବାକୁ ସେ
 ୫ ସିନ୍ଧୁଦାସମାନଙ୍କର ଥୋକାସେ ପ୍ରାଗନକୁ ପଠାଇଲା । ସେମାନେ ଯାଶୁର ନିକ-
 ୬ ଠକୁ ଯାଇ ଅଭିଶପ୍ତ ବିନୟ କର କହିଲେ, ସେ ସେନାପତି ଆପଣଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହର
 ୭ ଯୋଗ୍ୟପାତ୍ର ଅଟଇ, ଯେହେତୁ ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଦେଶୀୟ ଲେକକୁ ସ୍ନେହ କର
 ୮ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଏକ ଭଜନାଳୟ ନିର୍ମାଣ କରଅଛୁ । ତହିଁରେ ଯାଶୁ
 ୯ ସେମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗତରେ ଗମନ କର ଘରର ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ, ସେହି
 ୧୦ ଶତସେନାପତି ବନ୍ଧୁ ଲେକଙ୍କ ଦ୍ବାରା ତାହାଙ୍କର ନିକଟରେ କହି ପଠାଇଲା, ହେ
 ୧୧ ପ୍ରଭୁ, ଆପଣାକୁ ଦୁଃଖ ନ ଦିଅ; ଆପଣ ଯେ ଆମ୍ଭର ଶୁଭ ତଳେ ଆସିବେ ଆମ୍ଭେ
 ୧୨ ଏତେ ଯୋଗ୍ୟ ନୋହି, ବରଂ ଆମ୍ଭେ ଆପଣଙ୍କର ନିକଟକୁ ଯିବାକୁ ଆପଣାକୁ
 ୧୩ ଯୋଗ୍ୟ ନ ମଣିଲୁଁ । ମାତ୍ର ଆପଣ କଥା ଗୋଟାସେ କହନ୍ତୁ, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭର
 ୧୪ ଦାସ ସୁସ୍ଥ ହୋଇବ । ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ପରାଧୀନ ହୋଇଲେହେଁ ଆମ୍ଭର ଅଧୀନ
 ୧୫ ଯେ ସେନାଗଣ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଜଣକୁ ଯାଅ ବୋଇଲେ ସେ ଯାସେ ।
 ୧୬ ଅନ୍ୟକୁ ଆସ ବୋଇଲେ ସେ ଆସଇ । ଆହୁରି ନିଜ ଦାସକୁ ‘ଏହା କର’ ବୋଇ-

ଲେ ସେ ତାହାର କରଇ । ଯାଶୁ ଏକଥା ଶୁଣି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ମଣି ମୁଖ ଫେରଇ
ପଶ୍ଚାତ୍ତପ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ କହୁଁ, ଇଶ୍ରାଏଲର ମଧ୍ୟରେ
ଏମନ୍ତ ବଢ଼ାସ ପାଇ ନାହିଁ । ଅନନ୍ତରେ ସେହି ପ୍ରେରତ ଲୋକମାନେ ଗୃହକୁ
ଫେରି ଯାଇ ପୂର୍ବ ପାଞ୍ଚତ ସେହି ଦାସକୁ ସୁସ୍ଥ ଦେଖିଲେ ।

ପରଦିନରେ ସେ ନାୟୀନ ନାମେ ନଗରକୁ ଗଲେ, ଆଉ ତାହାଙ୍କର ଅନେକ
ଶିଷ୍ୟ ଓ ଲୋକର ବଡ଼ ଗହଳ ତାହାଙ୍କର ସଙ୍ଗତରେ ଗଲେ । ସେହି ନଗରର
ଦ୍ଵାରର କନ୍ଦରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ ସେ ଦେଖିଲେ, ଲୋକମାନେ ଏକ ମୃତ
ମନୁଷ୍ୟକୁ ବନ୍ଧି ନେଇ ଯାଉଥିଲେ । ସେ ତାହାର ମାତାର ଏକାପୁତ୍ର ମାବି, ଆହୁରି
ସେ ତିନି ବଧବା ଥିଲା, ପୁଣି ତାହାର ସଙ୍ଗରେ ନଗରର ବହୁତ ମନୁଷ୍ୟ ଥିଲେ ।
ପ୍ରଭୁ ତାହାକୁ ଦେଖି ସଦୟ ହୋଇ କହିଲେ, ରୋଦନ ନ କର । ପୁଣି ସେ
ନିକଟରେ ଯାଇ ଖଟ ଛୁଇଁଲେ; ଏଥିରେ ବାହକମାନେ ସ୍ଥକିତ ହୋଇ ଛିଡ଼ା
ହୁଅନ୍ତେ ସେ କହିଲେ, ହେ ଯୁବା ମନୁଷ୍ୟ, ଉଠ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ।
ତହିଁ ସେହି ମଲା ମନୁଷ୍ୟ ଉଠି ବସିଲା, ଓ କଥା କହିବାକୁ ଲାଗିଲା; ପୁଣି ଯାଶୁ
ତାହାର ମାତାଠାରେ ତାହାକୁ ସମ୍ପର୍କ ଦେଲେ । ତହିଁରେ ସମସ୍ତ ଲୋକେ ଶଙ୍କା
ପାଇଲେ, ଆଉ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ମହା ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ତାର ଉଦୟ
ହେଲା, ଓ ଇଶ୍ଵର ଆପଣା ଲୋକଙ୍କର ପ୍ରତି କୃପାଦୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଏହା କହି
ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ କଲେ । ଏଉଡ଼ର ସମସ୍ତ ସିନ୍ଧୁଦା ଦେଶରେ ଓ ତାହାର
ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ସୀମାରେ ତାହାଙ୍କର ଏହି ସୁଖ୍ୟାଦି ବ୍ୟାପିଲା ।

ଅନନ୍ତରେ ଯୋହନର ଶିଷ୍ୟଗଣ ତାହାକୁ ଏହି ସକଳ ସମାବୃତ୍ତି ଜଣାଇଲେ
ସେ ଆପଣାର ଦୁଇ ଜଣ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଯାଶୁର ନିକଟରେ ଏମନ୍ତ କହି ପଠା-
ଇଲା । ଯାହାଙ୍କର ଆଗମନ ହେବ, ତୁମ୍ଭେ କି ସେହି ଲୋକ? କିଏବା ଆମ୍ଭେ-
ମାନେ ଅନ୍ୟର ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିବା? ଏମନ୍ତରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ନିକଟକୁ
ଯାଇ କହିଲେ, ଯାହାଙ୍କର ଆଗମନ ହେବ, ତୁମ୍ଭେ କି ସେହି ଜନ? କିଏବା
ଆମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ୟର ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିବା? ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଯୋହନ ତୁମ୍ଭଙ୍କ
ଆପଣଙ୍କର ନିକଟରେ ଏହି କଥା କହି ପଠାଇଅଛି । ସେହି ସମୟରେ ଯାଶୁ
ଗୋଟି ଓ ମହାବ୍ୟାଧି ଓ ଦୁଷ୍ଟ ଭୂତଗ୍ରସ୍ତ ବହୁତଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରି ଓ ଅଳ୍ପ ଚକ୍ଷୁ ଦେଇ
ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ଅଳ୍ପମାନେ ଦୃଷ୍ଟି, ପଞ୍ଜୁମାନେ ଚରଣ, ବଧିରମାନେ
ଶ୍ରବଣ ପାନ୍ତି । କୁଣ୍ଡିମାନେ ପରିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୁଅନ୍ତି । ମୃତ ଲୋକମାନେ ଜୀବନ ପାଇ
ଉଠନ୍ତି । ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ମଙ୍ଗଳସମାବୃତ୍ତି ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେଉଅଛି । ଆଉ
ଯାହାର ପ୍ରତି ଆମ୍ଭେ ବିଦ୍ଵଃସ୍ପର୍ଷ ନୋହି, ସେ ଲୋକ ଧନ୍ୟ; ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ
ଯାଇ ଏହି ଯେ ସମସ୍ତ ଦେଖୁଅଛୁ ଓ ଶୁଣୁଅଛୁ, ତାହା ଯୋହନକୁ ଜଣାଅ ।

ଯୋହନର ଦୁଇଗଣ ଗଲୁଉଥିବା ସେ ଯୋହନର ବିଷୟରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ
 କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାହାର ହୋଇ ଅରଣ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ କି ଦେଖିବାକୁ ଯାଉ-
 ଥିଲୁ? କି ବାୟୁରେ ହଲୁଲୁର ନଲୁ? ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାହାର ହୋଇ କି ଦେଖି-
 ବାକୁ ଯାଉଥିଲୁ? କି ସୂକ୍ଷ୍ମ ବସନ ପିନ୍ଧିଲୁ ଏକ ମନୁଷ୍ୟକୁ? ଦେଖ, ଯେଉଁ-
 ମାନେ ଶୋଭାକର ବସନ ପିନ୍ଧନ୍ତି ଓ ଉତ୍ତମ ଦ୍ରବ୍ୟ ଭୋଜନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ
 ଶୁଦ୍ଧଧାର୍ମୀକରେ ଥାଆନ୍ତି । ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାହାର ହୋଇ କି ଦେଖିବାକୁ
 ଯାଉଥିଲୁ? କି ଏକ ଜଣ ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ତାକୁ? ତାହାର ସତ୍ୟ, ବରଂ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି
 ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ତାଠାରୁ ହିଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ଏହା ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଅଛୁ । “ଦେଖ,
 ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଦୁଇକୁ ତୁମ୍ଭର ଅଗ୍ରସର କରି ପଠାଇ, ସେ ଆଗେ ଯାଇ ତୁମ୍ଭର
 ବାଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ,” ଯାହାର ବିଷୟରେ ଏହା ଲେଖାଅଛି ସେ ଏହି । ଏହେତୁ
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଅଛୁ, ସ୍ତ୍ରୀଲୋକର ଗର୍ଭଜାତ ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ତାଗଣର ମଧ୍ୟରେ
 ଯୋହନ ତୁବକଠାରୁ କେହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନୁହନ୍ତି; ତଥାପି ଇଶ୍ବରଙ୍କର ରାଜ୍ୟରେ
 ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ସାନ ଯେଉଁ ଲୋକ, ସେ ତାହାଠାରୁ ହିଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ । ଆଉ ସମସ୍ତ
 ଲୋକେ ଓ କରସଞ୍ଚୟକାରୀଗଣ ତାହାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଶ୍ରବଣ କରି ଯୋହନର ତୁବନ-
 େ ତୁବିତ ହୋଇ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କୁ ଯଥାର୍ଥ କରି ମଣିଲେ; ପୁଣି ଫାରୁଶୀମାନେ
 ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକମାନେ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ବାରା ତୁବିତ ନୋହିବାରୁ ଆପଣାମାନଙ୍କର ବିଷ-
 େ ଇଶ୍ବରଙ୍କର ଅଭିପ୍ରାୟ ନିଷ୍ଫଳ କଲେ । ଏଣୁ ପ୍ରଭୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ କାହାର
 ସଙ୍ଗତରେ ଏହି କାଳର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଭୁଲଣା ଦେବା? ପୁଣି ସେମାନେ ଅବା
 କାହାର ଭୁଲୁ? ଯେଉଁ ପିଲୁମାନେ ବଜାରରେ ଥାଇ ଆପଣା ସର୍ଜିମାନଙ୍କୁ
 ତାକି ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ବଣା ବଜାଇଲୁ, ମାଟି
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ନାଠିଲ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ରୋଦନ କଲୁ, ମାଟି ତୁମ୍ଭେମାନେ
 ଖେଦ କଲ ନାହିଁ; ଏମନ୍ତ ବାଳକଗଣର ଭୁଲୁ ହୁଅନ୍ତି । ଯେହେତୁ ଯୋହନ
 ତୁବକ ଆସି ରୁଟି ଖାଇଲ ନାହିଁ ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସର ପାନ କଲ ନାହିଁ, ତହିଁରେ
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ବୋଲ, ଏହି ଲୋକ ଭୂତପ୍ରସ୍ତ । ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଆସି ଭୋଜନ ପାନ
 କଲେ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବୋଲ, ଏହି ଦେଖ, ଏକ ଜଣ ଭୋକ୍ତା ଓ ମଦ୍ୟ-
 ପାୟୀ, ଆଉ ପାଷଣ ଓ ପାପିଗଣର ବନ୍ଧୁ । ମାଟି ଜ୍ଞାନୀ ସକଳ ଜ୍ଞାନର ବ୍ୟବହାର
 ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଜାଣନ୍ତି ।

ଅନନ୍ତରେ ଜଣେ ଫାରୁଶୀ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଭୋଜନର ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରନ୍ତେ, ସେ ତାହାର
 ଗୃହରେ ଯାଇ ଭୋଜନ କଲେ । ଏଥିରେ ଦେଖ, ଯୀଶୁ ସେ ଫାରୁଶୀର ଗୃହରେ
 ଭୋଜନ କରି ବସୁଛନ୍ତି, ସେହି ଗ୍ରାମ ନିବାସିନୀ କୌଣସି ପାପିଷ୍ଠା ସ୍ତ୍ରୀ ଏହା ଜାଣି-
 ବାକୁ ଯାଇ ଏକ ଶୁକ୍ଳ ପଥରର ଫରୁଆରେ ସୁଗନ୍ଧି ତିଳ ନେଇ ତାହାଙ୍କର

ପଶ୍ଚାତ୍ତ ଚରଣର କଥାରେ ଆସି ଛୁଡ଼ା ହୋଇଲ । ପୁଣି ସେଦିନ କରୁଁ ଲେଖକରେ ତାହାଙ୍କର ଚରଣ ଯୋର ଆପଣା ମସ୍ତକର କେଶରେ ପୋଛି ତାହାଙ୍କର ଚରଣ ଚୁମ୍ବନ କରି ସେହି ସୁଗନ୍ଧି ତୈଳ ମଖାଇବାକୁ ଲାଗିଲ । ତାହା ଦେଖି ସେହି ନିମନ୍ତ୍ରଣକାରୀ ଫାରୁଖୀ ମନେ ଭାଲିଲ, ଏ ଯେବେ ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ତ୍ରା ହୁଅନ୍ତେ, ତେବେ ଏହାଙ୍କୁ ସ୍ପର୍ଶ କରୁଅଛି ଯେଉଁ ନାଶା, ସେ କେ ଓ କେଉଁ ପ୍ରକାର ଲେଖକ, ତାହା ଅବଶ୍ୟ ଜାଣିବାକୁ ପାରନ୍ତେ, ଯେହେତୁ ସେ ପାପିନୀ ଅଟେ । ତେତେବେଳେ ଯାଶୁ ତାହାକୁ କହିଲେ, ହେ ଶିମୋନ, ତୁମ୍ଭକୁ ଆମ୍ଭର କିଛି କହିବାକୁ ଅଛି । ତହିଁରେ ସେ କହିଲ, ହେ ଗୁରୁ, ତାହା କହୁନୁ । [ସେ କହିଲେ,] ଏକ ମହାଜନର ଦୁଇ ଜଣ ରଣୀ ଥିଲେ; ତାହାର ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ପାଞ୍ଚଶ ଟଙ୍କା, ଆଉ ଜଣେ ପଚାଶ ଟଙ୍କା ଧାରଥିଲ । ପୁଣି ସେମାନଙ୍କର ପରାଧୋଷ କରବାର କିଛି ନ ଥିବାର ସେ ସ୍ବଚ୍ଛନ୍ଦରେ ଦୁଇ ଜଣକୁ କ୍ଷମା କଲ; ଏନିମନ୍ତେ ସେହି ଦୁହିଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ କେ ତାହାକୁ ଅଧିକ ପ୍ରେମ କରନ୍ତେ? ତାହା କୁହ । ଶିମୋନ ଉତ୍ତର କଲ, ଆମ୍ଭର ବୋଧ ହୁଅଇ, ଯାହାକୁ ସେ ଅଧିକ ରଣା କ୍ଷମା କଲ, ସେହି । ଯାଶୁ ବୋଇଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଯଥାର୍ଥ ବିଚାର କଲ । ଏହା କହି ସେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଲେଖକର ପ୍ରତି ଫେରି ଶିମୋନକୁ କହିଲେ, ଏହି ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଦେଖୁଅଛୁ? ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଗୃହକୁ ଆସନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ପାଦ ଧୋଇବା ନିମନ୍ତେ ପାଣି ଦେଇ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଏହି ସ୍ତ୍ରୀ ଚକ୍ଷୁର ଜଳ ଦେଇ ଆମ୍ଭର ଗୋଡ଼ା ଧୋଇ କେଶରେ ପୋଛି ଦେଲ । ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭକୁ ଚୁମ୍ବନ କରି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଏହି ସ୍ତ୍ରୀ ଅଇଲବେଳର ଆମ୍ଭର ଚରଣ ଚୁମ୍ବନ କରିବାକୁ ଶୁଭ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ମସ୍ତକରେହେଁ କିଛି ତେଲ ମର୍ଦ୍ଦନ କରି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଏହି ସ୍ତ୍ରୀ ସୁଗନ୍ଧି ତୈଳ ଘେନି ଆମ୍ଭର ଚରଣରେ ମର୍ଦ୍ଦନ କଲ । ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଅଛୁ, ଏହାର ଯେ ଅଧିକ ପାପ କ୍ଷମା ହେଲ, ତେଣୁ ସେ ଅଧିକ ପ୍ରେମ କରୁଅଛି; ମାତ୍ର ଯାହାର ଅଳ୍ପ ପାପ କ୍ଷମା ହୁଅଇ, ତାହାର ଅଳ୍ପ ପ୍ରେମ ହୁଅଇ । ଏଥିରେ ସେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭର ପାପ କ୍ଷମା ହୋଇଲ । ତେଣୁ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କର ସହିତ ଭୋଜନରେ ବସିଥିଲେ, ସେମାନେ ମନେ ଭାବିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ପାପହିଁ କ୍ଷମା କରଇ ଯେ ଏ କେ? ମାତ୍ର ସେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭର ବିଶ୍ବାସ ତୁମ୍ଭକୁ ପରୀକ୍ଷା କଲ; କୁଣ୍ଡଳରେ ଚାଲି ଯାଅ ।

୮ ପଦ୍ୟ ।

ଆଉ ଯାଶୁ ଦ୍ଵାଦଶ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ସଙ୍ଗତରେ କରି ନଗରକୁନଗର ଓ ଗ୍ରାମକୁଗ୍ରାମ ଭ୍ରମଣ କରୁଁ ଈଶ୍ଵରର ରାଜହର ସୁସମାର୍ଗର ପ୍ରଚାର କଲେ । ପୁଣି ଯାହାଠାରୁ

ସାତ ଭୂତ ବାହାରିଥିଲା ଏମନ୍ତ ମନ୍ଦିରର ଖ୍ୟାତ ମାନ୍ଦିୟା, ଆଉ ହେବେଦ
ରାଜାର ବେବର୍ତ୍ତୀ କୃଷାର ଭୂସିଧା ଯୋହାନା, ଓ ଶୁଣାନା ଇତ୍ୟାଦି ଯେଉଁମାନେ
ମନ ଭୂତ ଓ ରେଗର ମୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, ତାହା ଛୁଡ଼ା ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ-
ମାନେ ଆପଣା ଧ୍ରୁବ୍ୟ ବ୍ୟୟ କରି ତାହାଙ୍କର ସେବା କରନ୍ତେ, ଏହି ସମସ୍ତେ
ତାହାଙ୍କର ସଙ୍ଗରେ ଥିଲେ ।

ଅନନ୍ତରେ ନାନା ନଗରର ବହୁତ ଲୋକେ ଆସି ତାହାଙ୍କର ନିକଟରେ ଏକ-
କ୍ଷୁଦ୍ର ଅନ୍ତେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କଥା କହିଲେ । ଜଣେ ବାଜବାପକ ବାଜ
ବୁଣିବାକୁ ବାହାରକୁ ଗଲା । ବାଜ ବୁଣିବାର ସମୟରେ କିଛି ବାଟର ପାଖେ
ପଡ଼ିବାର ଲୋକମାନଙ୍କର ଗୋଡ଼ତଳେ ଦଳିତ ହେଲା, ଅବା ପକ୍ଷିମାନେ ତାହା
ଖୁଣ୍ଟି ଖାଇଲେ । ଆଉ କିଛି ବାଜ ପାଷାଣ ସ୍ଥାନରେ ପଡ଼ନ୍ତେ ତାହାର ଗଜା
ହୋଇ ଉଠିଲା ପ୍ରମାଣ, ମାଧି ରସର ଅଭାବ ସକାଶୁ ଶୁଣି ଗଲା । ଆଉ କିଛି
ବାଜ କଣ୍ଟାବଣର ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ିଲା, ତହିଁରେ କଣ୍ଟା ସକଳ ସଙ୍ଗେ ବଢି ତାହା
ଗ୍ରାସି ରଖିଲା । ତାହା ଛୁଡ଼ା କିଛି ବାଜ ଉତ୍ତମ ଭୂମିରେ ପଡ଼ନ୍ତେ ତାହା ବଢି
ଉଠି ଶବ ଗୁଣ ଫଳ ଫଳିଲା । ଏହି କଥା ବୋଲି ସେ ଉଚ୍ଚୈଷ୍ଠରରେ ଡାକିଲେ,
ଯାହାର ଶୁଣିବାର କଣ୍ଠି ଥାଏ ସେ ଶୁଣୁ ।

ଅନନ୍ତରେ ଶିଷ୍ୟଗଣ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ କି? ସେ
କହିଲେ, ଇଣ୍ଡରର ରାଜହର ନିଗୁଡ଼ ବିଷୟ ବୁଣିବାକୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ଦତ୍ତ
ହେଲା; ମାଧି ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେ ସବୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ କୁହା ଯାଏ, ତହିଁରେ
ସେମାନେ ଦେଖିବୁଁ ନ ଦେଖନ୍ତି ଓ ଶୁଣିବୁଁ ନ ବୁଝନ୍ତି । ସେହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ଭାବ
ଏହି; ଇଣ୍ଡରଙ୍କର କଥା ବାଜସ୍ବରୂପ । ବାଟ ପାଖରେ [ପଡ଼ିଲର] ଅର୍ଥ ଏହି,
ଯେଉଁମାନେ ଶୁଣନ୍ତି, ପୁଣି ଶୁଣିଲଭରେ ସେମାନେ ବିଶ୍ବାସ କରି ଯେମନ୍ତ
ପରିବାଣ ନ ପାନ୍ତି, ଏହି ଅଭିପ୍ରାୟରେ ଶତ୍ରୁତାନ ଆସି ସେମାନଙ୍କର ମନର
ବାକ୍ୟ ହରଣ କରି ନିଅନ୍ତି । ପାଷାଣରେ [ପଡ଼ିଲର] ଅର୍ଥ ଏହି, ଯେଉଁମାନେ
ବାକ୍ୟ ଶୁଣି ଆନନ୍ଦରେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ମାଧି ନିଜରେ ମୂଳ ନ ବସିବାର ଅଳ୍ପ
ସମୟ ଯାଏ ବିଶ୍ବାସ କରି ପଶ୍ଚାତ୍ତାଳି କାଳରେ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ହୁଅନ୍ତି । ଆଉ କଣ୍ଟାଗଛ
ମଧ୍ୟରେ [ପଡ଼ିଲର] ଅର୍ଥ ଏହି, ଯେଉଁମାନେ ଶୁଣିବାମାଧିରେ ଯାଇ ବିଷୟ
ଚିନ୍ତାରେ କି ଧନ ଲୋଭରେ କି ଲୋକିକ ସୁଖରେ ମଗ୍ନ ହେବାରୁ ଉପଯୁକ୍ତ
ଫଳ ନ ଫଳନ୍ତି । ଉତ୍ତମ ଭୂମିରେ [ପଡ଼ିଲର] ଅର୍ଥ ଏହି, ଯେଉଁମାନେ ଶ୍ରବଣ
କଲଭରେ ସରଳ ଓ ଶୁଦ୍ଧାନ୍ତଃକରଣରେ କଥା ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ପୁଣି ଯେଉଁ
ଧର ଫଳ ଫଳନ୍ତି ।

କେହି ବରଠା ଜାଲି ପାଧି ଦେଇ ତାମ୍ବୁ ନାହିଁ, କିଅବା ପଲଙ୍କ ତଳେ

ରଖନ୍ତି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଦାସରୂପରେ ଉପରେ ରଖନ୍ତି; ତହିଁରେ ସେହି ଘରରେ ଆଗମନକାରୀ ସମସ୍ତେ ଆଲୁଅ ପାନ୍ତି । ଯେଣୁ ଯେ ପ୍ରକାଶିତ ନୋହିବ, ଏଭିଧ ଅପ୍ରକାଶିତ ବିଷୟ କିଛିର ନାହିଁ; ପୁଣି ଯାହା ଜଣା ଯାଇ ପ୍ରଚ୍ଛନ୍ନ ନୋହିବ, ଏମନ୍ତ ଗୁପ୍ତ ବିଷୟ କିଛିର ନାହିଁ । ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସାବଧାନ ହୋଇ ଶୁଣ; ଯେଣୁ ଯାହାର ନିକଟରେ ବଢ଼ଇ, ତାହାକୁ ଆନ୍ତରିକ ଦୟା ଯିବ; ମାତ୍ର ଯାହାର ନିକଟରେ ବଢ଼ଇ ନାହିଁ, ତାହାର ବୋଧରେ ଯେ କିଛି ଅଛି, ତାହାର ନିୟା ଯିବ ।

ଏଥିରେ ଯୀଶୁର ମାତା ଓ ଭ୍ରାତୃଗଣ ତାହାଙ୍କର ନିକଟରେ ଆସିଲେ, ମାତ୍ର ଲୋକ ଗହଳ ସକାଶୁଁ ତାହାଙ୍କର ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ପାରିଲେ ନାହିଁ । ତେଣୁ କେହି ତାହାଙ୍କୁ କହିଲା, ତୁମ୍ଭର ମାତା ଓ ଭ୍ରାତୃଗଣ ତୁମ୍ଭର ସହିତ ଦେଖା କରିବାର ଇଚ୍ଛାରେ ବାହାରେ ଠିକ୍ । ହେଉଅଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ସେ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଈଶ୍ଵରର କଥା ଶୁଣି ପାଳନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ମାତା ପୁଣି ତୁମ୍ଭର ଭ୍ରାତୃଗଣ ଅଟନ୍ତି ।

ଏଥୁଅନନ୍ତରେ ଯୀଶୁ ଦିନେ ଶିଷ୍ୟଗଣର ସହିତ ନାଆରେ ଚଢ଼ି କହିଲେ, ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ହ୍ରଦର ସେ ପାରିକୁ ଯାଉଁ । ତେଣୁ ସେମାନେ ବାହା ଗଲେ । ଯାଉଁ, ସେ ନିବ୍ରତ ହୋଇଲେ, ପୁଣି ଗୋଟାଏ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଝଡ଼ ହ୍ରଦରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ଆଉ ନାଆ ନହେତେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଅନ୍ତେ ସେମାନେ ଆପଦଗ୍ରସ୍ତ ହେଲେ । ତେଣୁ ସେମାନେ ଯୀଶୁର ପାଖକୁ ଯାଇ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ନାଶ ଯାଇ, ଏହା କହି ତାହାଙ୍କୁ ଜଗାଇଲେ । ଏଥିରେ ସେ ଉଠି ବତାସକୁ ଓ ଜଳର କଲ୍ଲୋଳକୁ ଧମକାଇଲେ, ତହିଁରେ ସବୁ ନିବର୍ତ୍ତ ହୋଇ ସୁସ୍ଥିର ହେଲା । ପୁଣି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସ କାହିଁ? ଏଥିରେ ସେମାନେ ଉତ୍ତର କରି ଚମତ୍କୃତ ହୋଇ ଏକକୁଆରେକ କହିଲେ, ଆଃ ଏ କେମନ୍ତ ଲୋକ? ସେ ବତାସକୁ ଓ ଜଳକୁ ଆଜ୍ଞା ଦିଅନ୍ତେ ସେମାନେହେଁ ଆଜ୍ଞାକାର ହୁଅନ୍ତି ।

ଏଉଡ଼ିର ଗାଲିଲୀ ପ୍ରଦେଶର ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ଗାଦଗାୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ନାଆ ଲାଗନ୍ତେ ସେ କୂଳରେ ଉତ୍ତରବାମାଦିକେ ବହୁତକାଳର ଭୂତଗ୍ରସ୍ତ ଏକ ମନୁଷ୍ୟ ନଗରର ଆସି ତାହାଙ୍କର ସହିତ ଭେଟିଲା । ସେ ମନୁଷ୍ୟ ବସନ ନ ପିନ୍ଧି ଓ ଗୃହରେ ବାସ ନ କରି କେବଳ କବର ସ୍ଥାନରେଇ ଥାଆନ୍ତା । ସେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଖିବାମାତ୍ରେ ତାଙ୍କ ପାଦ ତାହାଙ୍କର ଶ୍ଵମୁରେ ପଡ଼ି ଉଠି ଶବ୍ଦରେ କହିଲା, ହେ ସର୍ବପ୍ରଧାନ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯୀଶୁ, ତୁମ୍ଭର ସଙ୍ଗତରେ ତୁମ୍ଭର କି ବିଷୟ? ତୁମ୍ଭକୁ ବିନୟ କରି, ତୁମ୍ଭକୁ ଯଥାଶକ୍ତି ନ ଦିଅ । ଯେହେତୁ ସେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଶୁଦ୍ଧ ଯିବାକୁ ସେ ଅପବିତ୍ର ଭୂତକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ । ସେହି ଭୂତ ତାହାକୁ ବାରମ୍ବାର ଧରିଲା, ଏଣୁ ସେ

ଶାଙ୍କୋଲି ଓ ବେଣି ଦ୍ଵାରା ବନ୍ଦ ହେଲେହେଁ ସେ ବନ୍ଦନ ସବୁକୁ ଭାଙ୍ଗି ଭୂତ ଦ୍ଵାରା ବଣକୁ ତଡ଼ି ଦିଏ । ଯାଆନ୍ତୁ । ଅନନ୍ତରେ ଯାଶୁ ତାହାକୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭର ନାମ କି? ସେ କହିଲା, ଆମ୍ଭର ନାମ ବାହନୀ; ଯେହେତୁ ବନ୍ଦୁତ ଭୂତ ତାହାକୁ ଆଶ୍ରୟ କରୁଥିଲେ । ଏଣୁ ଭୂତଗଣ ବନ୍ଦୟ କର କହିଲେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗଞ୍ଜାର ସ୍ଥଳରେ ଯିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ନ ଦିଅ । ସେହି ସମୟରେ ପଟ୍ଟତର ଉପରେ ଘୁଷୁଡ଼ି ପଲ୍ଲ ଚରୁଥିଲେ? ପୁଣି ଭୂତଗଣ ବନ୍ଦୟ କର କହିଲେ, ସେହି ପଲ୍ଲକୁ ଆଶ୍ରୟ କରବାକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦିଅ; ତହିଁରେ ସେ ଅନୁମତି କଲେ । ଏଥିରେ ଭୂତଗଣ ସେହି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଶୁଣି ଘୁଷୁଡ଼ିକୁ ଆଶ୍ରୟ କରବାମାତ୍ର ପଲ୍ଲସମୂହ ଗତନ୍ତି ସ୍ଥାନ ଦେଇ ଅତି ବେଗରେ ଦୌଡ଼ି ହୃଦରେ ପଡ଼ି ବୁଡ଼ି ମଲେ । ତାହା ଦେଖି ପାଳକମାନେ ପଲାଇ ନଗରରେ ଓ ଶ୍ରାମରେ ଯାଇ ସେହି ସମସ୍ତ ବୃତ୍ତାନ୍ତ କହିଲେ । ତହିଁରେ କି ହୋଇଲା, ଏହା ଦେଖିବାର ନିମନ୍ତେ ଲୋକମାନେ ବାହାର ହୋଇ ଯାଶୁର ନିକଟକୁ ଗଲେ, ପୁଣି ସେହି ଭୂତଛତା ମନୁଷ୍ୟକୁ ନୁହାଁ ପିନ୍ଧି ସତେଜନ ଭାବରେ ଯାଶୁର ଚରଣର ପାଖରେ ବସିଥିବାର ଦେଖି ଭୟ ପାଇଲେ । ଆଉ ସେ ଭୂତ-ଗ୍ରସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟର ସୁସ୍ଥ କିରପେ ହେଲା, ଏହା ଦେଖିବା ଲୋକ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ । ତେଣୁ ସେହି ଗାଦିଘାୟ ଦେଶର ଚାରିଦିଗସ୍ଥ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିସମ୍ଭବ ହୋଇ ତାହାଙ୍କୁ ବନ୍ଦୟ କର କହିଲେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏ ସୀମାର ଆପଣା ପ୍ରସ୍ଥାନ କରନ୍ତୁ; ଏଥିରେ ସେ ନୌକା ଚଢ଼ି ସେଠାର ବାହୁଡ଼ି ଗଲେ । ତେତେବେଳେ ଭୂତଛତା ମନୁଷ୍ୟ ତାହାଙ୍କର ସଙ୍ଗରେ ରହିବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲା; ମାତ୍ର ଯାଶୁ ତାକୁ ବିଦାୟ କର କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଘରକୁ ଯାଇ ଇଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ କେମନ୍ତ ବଡ଼ କର୍ମ କରୁଛନ୍ତି, ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଅ । ତେଣୁ ସେ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରି ତାହାର ନିମନ୍ତେ ଯାଶୁ କି ମହତ୍ତ୍ଵ କର୍ମ କରୁଅଛନ୍ତି, ତାହା ନଗରର ସର୍ବତ୍ର ପ୍ରକାଶ କରବାକୁ ଲାଗିଲା ।

ଏଭାବର ଯାଶୁ ଫେରି ଆସନ୍ତେ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ସୁଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ, ଯେହେତୁ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କର ଅପେକ୍ଷାରେ ଥିଲେ ।

ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଯାଶୁର ସ ନାମରେ ଭଜନାଳୟର ଜଣେ ପରିଷ୍ଟ ଯାଶୁର ନିକଟରେ ଆସି ତାହାଙ୍କର ଚରଣରେ ପଡ଼ି ଆପଣା ଗୃହକୁ ଆସିବାକୁ ତାହାଙ୍କୁ ବନ୍ଦୟ କଲା; ଯେହେତୁ ତାହାର ବାର ବରଷର ଗୋଟିଏ କନ୍ୟାମାତ୍ର ଥିଲା; ପୁଣି ତାହାର ପ୍ରାଣାନ୍ତ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି । ତାହାଙ୍କର ଯିବାବେଳେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଚାହିଁ ଯିଲେ । ଏଥିରେ ବାର ବରଷ ପ୍ରଦର ଶ୍ରେଣୀଗ୍ରସ୍ତା ଯେ ନାନା ବୈଦ୍ୟଠାରେ ଆପଣାର ସର୍ବସ୍ଵ ବ୍ୟୟ କଲେହେଁ କାହାଠାରୁ ସୁସ୍ଥ ହେବାକୁ ପାରି ନାହିଁ, ଏମନ୍ତ ଏକ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ଯାଶୁର ପଛନ୍ତେ ଆସି ତାହାଙ୍କର ବସନର ଥୋପ ଛୁଇଁଲା;

ତହିଁରେ ସେହିକ୍ଷଣି ତାହାର ରକ୍ତସ୍ରାବ ବନ୍ଦ ହେଲା । ଏଥିରେ ଯୀଶୁ କହିଲେ, କେ ଆମ୍ଭକୁ ଖୁର୍ସି କଲ? ସମସ୍ତେ ନ ମାନନ୍ତେ ପିତର ଓ ତାହାର ସଙ୍ଗମାନେ କହିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଯେଲ୍‌ଯେଲ୍ କରି ଆପଣଙ୍କୁ ଠେସି ମାଡ଼ ପଡ଼ୁଛନ୍ତି, ତେବେହେଁ କେ ଆମ୍ଭକୁ ଖୁର୍ସି କଲ, ଏହା କି ଆପଣ କହୁଅଛନ୍ତି? ଯୀଶୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭକୁ କେହି ଖୁର୍ସି କଲ, ଯେଣୁ ଆମ୍ଭଠାର ଶକ୍ତି ବାହାର ହୋଇଲ, ଏହା ଆମ୍ଭକୁ ଜଣା ହେଲା । ଏଥିରେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଗୁପ୍ତା ନୋହେ, ଆପେ ଏହା ବୁଝି ପରିପରି ଆସି ତାହାଙ୍କର ଗୋଡ଼ତଳେ ପଡ଼ିଲା, ପୁଣି କିନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ ଛୁଇଁଲା, ଆଉ ଛୁଇଁବାମାତ୍ର କିପ୍ରକାରେ ସୁସ୍ଥା ହୋଇଲା, ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କର ଆଗରେ ଜଣାଇଲା । ଏଥିରେ ସେ ତାହାକୁ କହିଲେ, ହେ କନ୍ୟା, ସୁସ୍ଥିର ହୁଅ, ତୁମ୍ଭର ବର୍ଣ୍ଣାସ ତୁମ୍ଭକୁ ସୁସ୍ଥା କଲ; ତୁମ୍ଭେ କୁଶଳରେ ଯାଅ ।

ଯୀଶୁର ଏହି କଥା କହିବାର ସମୟରେ ସେ ପରିସ୍ଥର ଗୃହର କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଆସି ତାହାଙ୍କୁ କହିଲା, ତୁମ୍ଭର କନ୍ୟା ମଲାଣି; ଗୁରୁଙ୍କୁ କ୍ଳେଶ ନ ଦିଅ । ଯୀଶୁ ଏହା ଶୁଣି ପରିସ୍ଥକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭ ନ କର କେବଳ ବର୍ଣ୍ଣାସ କର, ତହିଁରେ ସେ ବଞ୍ଚିବ । ଅନନ୍ତରେ ସେ ତାହାର ଗୃହରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ ପିତର, ଯାକୁବ, ଯୋହନ, ପୁଣି କନ୍ୟାର ପିତା ମାତା ବନ୍ଧୁ ଆଉ କାହାକୁହିଁ ପ୍ରବେଶିବାକୁ ନ ଦେଲେ । ପୁଣି ସମସ୍ତେ ତାହାର ଲାଗି ରୋଦନ ଓ ଶୋକ କରୁଥିଲେ, ଏଣୁ ସେ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ରୋଦନ ନ କର; କନ୍ୟା ମରି ନାହିଁ, ନିଦ୍ରାତା ଅଛି । ମାତ୍ର ସେମାନେ ତାହାର ମରଣ ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣି ତାହାଙ୍କୁ ଉପହାସ କଲେ । ତେଣୁ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାହାର କରି କନ୍ୟାର ହସ୍ତ ଧରି ତାଙ୍କ କହିଲେ, ହେ କନ୍ୟା, ଉଠ । ତହିଁରେ ତାହାର ପ୍ରାଣ ନେଉଛି ଆସିବାର ସେ ସେହିକ୍ଷଣି ଉଠିଲା । ଆଉ ଯୀଶୁ ତାହାକୁ କିଛି ଖାଇବାର ଦ୍ରବ୍ୟ ଦେବାକୁ ଆଜ୍ଞା କଲେ । ଏଥିରେ ତାହାଙ୍କର ପିତା ମାତା ବସ୍ତୁ ହୋଇଲେ, ପୁଣି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା କଲେ, ଏହି କର୍ମ କାହାକୁହିଁ ନ କୁହ ।

୧ ପଦ ।

ଏଥୁଅନନ୍ତରେ ଯୀଶୁ ଦ୍ଵାଦଶ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସବୁ ଭୂତଗଣର ଉପରେ ଓ ରୋଗର ପ୍ରତିକାର କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ଓ କର୍ତ୍ତୃପଣ ଦେଲେ । ଆଉ ଇଶ୍ଵରର ରାଜତ୍ଵର କଥା ପ୍ରଚାର କରିବାକୁ ପୁଣି ରୋଗିମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ କହିଲେ, ଯାହାର ନିମନ୍ତେ ବାଉ ଅଥବା ଝୁଲି ଅଥବା ଖାଇବାର ଦ୍ରବ୍ୟ ଅଥବା ଟଙ୍କା ଅଥବା ଦ୍ଵିତୀୟ ବସ୍ତ୍ର, ଏହାର କିଛିହିଁ ସଙ୍ଗେ ନ ନିଅ । ଆଉ ଯେଉଁ ଗୃହରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରବେଶ ହୁଅ, ସେ ସ୍ଥାନରେ ରହ;

ପୁଣି ସେଠାରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କର । ତହିଁରେ ଯେ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ କେହି ଭ୍ରମ-
ମାନଙ୍କୁ ଅତିଥି ନ କରନ୍ତି, ସେ ନଗରରୁ ଯିବା ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତି-
କୂଳରେ ପ୍ରମାଣ ନିମନ୍ତେ ଭ୍ରମମାନଙ୍କର ଗୋଡ଼ର ଧୂଳି ଝାଡ଼ି ଦିଅ । ଏଥିରେ
ସେମାନେ ବିଦାୟ ହୋଇ ସର୍ବତ୍ର ମଙ୍ଗଳସମାଗର ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ଓ ପୀଡ଼ିତ-
ମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରନ୍ତି ଓ ଗ୍ରାମେ ଗ୍ରାମେ ଭ୍ରମଣ କରି ଗଲେ ।

ଏଥିମଧ୍ୟରେ ହେରୋଦ ଗଜା ଯାଣୁର ସମସ୍ତ କର୍ମର ସମ୍ପାଦ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ହୋଇଲା । ଯେହେତୁ ଥୋକାସ୍ ଲୋକ କହିଲେ, ଯୋହନ
ମୃତ୍ୟୁର ଉପାଧିକାରୀ; ଆଉ ଥୋକାସ୍ କହିଲେ, ଏକାମ୍ର ଦର୍ଶନ ଦେଇଛି; ପୁଣି
ଅନ୍ୟ ଲୋକ କହିଲେ, ପୁରୀକାଳର କୌଣସି ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ତା ପୁନରାପି ଉପାଧିକାରୀ ।
ପୁଣି ହେରୋଦ କହିଲା, ଆମ୍ଭେ ଯୋହନର ମସ୍ତକ ଛେଦନ କଲୁ, ଏଣୁ ଯାହାର
ଏତଦ୍ଧର୍ମ କର୍ମର ସମ୍ପାଦ ପାଉଅଛୁଁ ସେ କେ? ଏହା କହି ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ
ତାହାର ବାଞ୍ଛା ହୋଇଲା ।

ଅନନ୍ତରେ ପ୍ରେତତମାନେ ବାହୁଡ଼ି ଆସି ଯେ ସମସ୍ତ କର୍ମ କରୁଥିଲେ, ତାହା
ଯାଣୁର ନିକଟରେ ଆସି କହିଲେ, ସେ ବେତ୍ସେଦା ନଗରର ସୀମାରେ ଏକ ନିର୍ଜନ
ସ୍ଥାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋପନରେ ନେଇ ଗଲେ । ଲୋକମାନେ ତାହା ଜାଣିବାକୁ
ପାଇଁ ତାହାଙ୍କର ପଛେ ଗମନ କରନ୍ତେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାହ୍ୟ କରି ଇଶ୍ବରର
ରାଜ୍ୟର ପ୍ରସଙ୍ଗ କହିଲେ, ପୁଣି ଯେଉଁମାନଙ୍କର ସୁସ୍ଥ ହେବାର ପ୍ରୟୋଜନ ଥିଲା,
ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କଲେ । ଅନନ୍ତରେ ବେଳ ଅବସାନ ହୁଅନ୍ତେ ଦ୍ଵାଦଶ ଶିଷ୍ୟ
ଯାଣୁର ନିକଟରେ ଆସି କହିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଏଠାରେ ଅରଣ୍ୟ ସ୍ଥାନେ ଅଛୁଁ,
ଏହେତୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିଦାୟ କରନ୍ତୁ, ସେମାନେ ଚାହିଁଥାନ୍ତେ ନଗରରେ ଓ ଗ୍ରାମ-
ରେ ଯାଇ ବାସସ୍ଥାନ ନେଇ ଖାଇବାର ଦ୍ରବ୍ୟ କିଣନ୍ତୁ । ସେ କହିଲେ, ଭ୍ରମେ-
ମାନେହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୋଜନ କରାଅ; ସେମାନେ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, ଆମ୍ଭ-
ମାନଙ୍କଠାରେ ପାଞ୍ଚ ରୋଟି ଓ ଦୁଇ ମାଛ ମାତ୍ର ଅଛି, ଏହେତୁ ସ୍ଥାନାନୁରେ
ଯାଇ ଏ ସମସ୍ତଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଖାଇବାର ଦ୍ରବ୍ୟ ନ କିଶିଲେ ନ ହୁଅଇ, ଯେଣୁ
ଏମାନେ ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚ ସହସ୍ର ପୁରୁଷ । ତେବେ ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ପରୁଷ ଓ
ଜଗ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଧାଇଁ ଧାଇଁ ବସାଅ । ଏଣୁ ସେମାନେ ତେମନ୍ତ କରି ଲୋକ
ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବସାନ୍ତେ, ସେ ସେହି ପାଞ୍ଚ ରୋଟି ଓ ଦୁଇ ମାଛ ନେଇ ସ୍ବର୍ଗର ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି
କରି ଧନ୍ୟବାଦ କଲେ, ପୁଣି ଭାଙ୍ଗି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରିବେଷଣ କରିବାକୁ ଶିଷ୍ୟ-
ମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ । ତହିଁରେ ସମସ୍ତେହିଁ ଖାଇ ତୃପ୍ତ ହୋଇଲେ, ପୁଣି ବଳିଲା
ଅରଣ୍ଡା ଗୋଟାନ୍ତେ ବାର ତାଲ ହେଲା ।

ଏଉଡ଼ର ସେ ନିର୍ଜନରେ ଥାଇ ଶିଷ୍ୟଗଣର ସହିତ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ସମୟ-

ରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ଆମ୍ଭେ କେ, ଲେକମାନେ ଏ ବିଷୟରେ କି କହିଲୁ? ସେମାନେ କହିଲେ, ଯୋହନ ତୁମ୍ଭଙ୍କ ବୋଲନ୍ତି; ପୁଣି କେହି ଏଲିୟୁ ବୋଲନ୍ତି; କେହି ଏ ବୋଲନ୍ତି, ପୂର୍ବକାଳର କୌଣସି ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟ। ପୁନର୍ବାର ଉଚ୍ଛିନ୍ତି । ସେ କହିଲେ, ପୁଣି ଆମ୍ଭେ କେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ବୋଲ? ପିତର ଉତ୍ତର କଲା, ତୁମ୍ଭେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ମଣିହୁ ଅଟ । ଏଥିରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବୃତ୍ତ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, ଏକଥା କାହାକୁ ନ କୁହ । ସେ ଆହୁରି କହିଲେ, ମନୁଷ୍ୟ-ପୁତ୍ରକୁ ବନ୍ଧୁତା ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭୋଗ କରିବାକୁ ହେବ, ପୁଣି ପ୍ରାଣନ ଲେକ ଓ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକବର୍ଗ ଓ ଅଧ୍ୟାପକଗଣ ଦ୍ଵାରା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ହୋଇ ବିନାଶ ହେବାକୁ ହେବ; ପୁଣି ତୃତୀୟ ଦିନରେ ସଜାବ ହୋଇ ଉଠିବାକୁ ହେବ ।

ଆଉ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହିଲେ, କେହି ଯେବେ ଆମ୍ଭର ପଶ୍ଚାତ୍ତ ଆସିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରଇ, ତେବେ ସେ ଆପଣାକୁ ଦମନ କର, ପୁଣି ଦିନକୁଦିନ କ୍ଷୁଣ୍ଣ ତୋଳି ନେଇ ଆମ୍ଭର ପଛେ ଆସୁ । କାରଣ ଯେ କେହି ଆପଣାର ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରଇ, ସେ ତାହା ହରାଇବ; ମାତ୍ର ଯେ କେହି ଆମ୍ଭର ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାଣ ହରାଇବ, ସେ ତାହା ରକ୍ଷା କରିବ । ପୁଣି କେହି ଯେବେ ସମୁଦାୟ ଜଗତ ପାଇଁ ଆପଣାର ପ୍ରାଣ ହରାନ୍ତେ ଅବା ବିନଷ୍ଟ ହୁଅଇ, ତେବେ ତାହାର ଲାଭ କି? ଆଉ ଯେ କେହି ଆମ୍ଭକୁ କାନ୍ଦିବା ଆମ୍ଭର ବାକ୍ୟକୁ ଲଜ୍ଜାର ବିଷୟ ମଣଇ, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଯେତେବେଳେ ଆପଣାର ଓ ପିତାର ଓ ପବିତ୍ର ଦୂତଗଣର ଗୌରବରେ କହି ଆସିବେ, ତେତେବେଳେ ସେ ତାହାକୁ ଲଜ୍ଜାର ବିଷୟ ମଣିବେ । ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯଥାର୍ଥ କହିଅଛୁ, ଈଶ୍ଵରର ରାଜତ୍ଵ ନ ଦେଖିଲେ ମୃତ୍ୟୁର ଆସ୍ବାଦ ଯେ ନ ପାଇବେ, ଏମନ୍ତ ଥୋକାପ୍ତେ ଲେକ ଏଠାରେହେଁ ଠିକ୍ ହେଉଛନ୍ତି ।

ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗର ପ୍ରାୟ ଆଠ ଦିନଉତ୍ତର ସେ ପିତର, ଯୋହନ, ଓ ଯାକୁବଙ୍କୁ ସଙ୍ଗରେ ଘେନି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଏକ ପର୍ବତରେ ଚାଲିଲେ । ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ, ତାହାଙ୍କର ମୁଖର ଆକୃତି ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାର ହୋଇଲା, ଓ ତାହାଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ଶୁକ୍ଳବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଲା । ଆଉ ମୋଶା ଓ ଏଲିୟୁ ଏହି ଦୁଇ ଜଣ ତେଜରେ ଦେଖା ଦେଇ, ସେ ଯିରୁଶାଲମ ନଗରରେ ଯେଉଁ ମୃତ୍ୟୁର ସାଧନ କରିବେ, ସେ ବିଷୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ତାହାଙ୍କର ସଙ୍ଗତରେ କହିଲେ । ସେତେବେଳେ ପିତର ଆଦି ତାହାଙ୍କର ସର୍ଜିମାନେ ନିଦ୍ରାଗ୍ରସ୍ତ ଥିଲେ, ପୁଣି ଜାଗ୍ରତ ହୋଇ ତାହାଙ୍କର ତେଜ ଓ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଠିକ୍ ହେବାର ସେହି ଦୁଇ ଜଣକୁ ଦେଖିଲେ । ଏଥିରେ ସେହି ଦୁଇ ଜଣର ଯିବାର ସମୟରେ ପିତର ଯାଣକୁ କହିଲା, ହେ ଶୁଭ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏସ୍ଥାନରେ ରହିବା ଭଲ; ଏଣୁକରି ତିନିଟା କୁଠୁରା ନିର୍ମାଣ କରି, ଗୋଟାପ୍ତେ ଆପଣଙ୍କର ନିମନ୍ତେ, ଗୋଟାପ୍ତେ ମୋଶାର ନିମନ୍ତେ, ଗୋଟାପ୍ତେ

ଏଲିୟର ନିମନ୍ତେ, ସେ ବିବେଚନା ନ କରି ଏ କଥା କହିଲ । ଏମନ୍ତ କହିବାର ସମୟରେ ଗୋଟାଏ ମେଘ ଉଦୟ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଷ୍କ କଲ; ପୁଣି ସେହି ମେଘରେ ଏ ଦୁଇ ଜଣ ପ୍ରବେଶ ହୁଅନ୍ତେ ସେମାନେ ଭୟ ପାଇଲେ । ଏଥିରେ ସେହି ମେଘର ମଧ୍ୟରୁ ଏହି ଆକାଶବାଣୀ ହୋଇଲା, ‘ଏହି ଆମ୍ଭର ପ୍ରିୟ ପୁଅ, ଏହାର କଥାରେ ମନୋଯୋଗ କର ।’ ସେହି ରବ ହେଲାଉତ୍ତରେ ଯାଣୁ ଏକାକୀ ହୋଇ ଦେଖା ଗଲେ; ପୁଣି ସେମାନେ ସେହି ଦର୍ଶନର କଥା ସେହି ସମୟରେ କାହାକୁ ନ କହି ଗୁପ୍ତରେ ରଖିଲେ ।

ପରଦିନେ ସେହି ପବନର ଓହ୍ଲାନେ ତାହାଙ୍କର ସହିତ ଦେଖା କରିବା ନିମନ୍ତେ ବହୁତ ଲୋକ ଆଇଲେ; ପୁଣି ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ କହିଲା, ହେ ଗୁରୁ, ଆମ୍ଭେ ବିନୟ କରୁଅଛୁ, ଆମ୍ଭ ପୁଅର ପ୍ରତି କୃପାଦୃଷ୍ଟି କରନ୍ତୁ; ସେ ଆମ୍ଭର ଏକ ପୁଅମାତ୍ର । ଦେଖ, ଭୂତ ତାହାକୁ ଧରନ୍ତେ ସେ ହଠାତ୍ ତକା ପାତଇ, ପୁଣି ଭୂତ ତାହାକୁ ମୋତି ଧଇଲେ ତାହାର ମୁଖର ଫେଶ ଉଠୁଥାଏ, ଏହିଭାବେ କେଣ ଦେଇ ପ୍ରାୟ ଶୁଦ୍ଧ ନ ଯାଏ । ତାହାଠାରୁ ଭୂତକୁ ଛଡ଼ାଇବାକୁ ତୁମ୍ଭର ଶିଷ୍ୟଗଣଙ୍କୁ ନିବେଦନ କଲୁ, ମାତ୍ର ସେମାନେ ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଏଥିରେ ଯାଣୁ କହିଲେ, ଆରେ ଅବଶ୍ୟସି ଓ ବିପଥଗାମି ବନ୍ଧ, କେତେକାଳ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସହିତ ଥାଇ ତୁମ୍ଭ ବ୍ୟବହାର ସହିବା? ତୁମ୍ଭର ପୁଅକୁ ଏ ସ୍ଥାନକୁ ଆଣ । ଏମନ୍ତେ ତାହାର ଆସିବାମାତ୍ର ସେହି ଭୂତ ତାହାକୁ ଭୂମିରେ ପକାଇ ମୋତି ଧଇଲା । ଏଥିରେ ଯାଣୁ ସେହି ଅପବିତ୍ର ଭୂତକୁ ତର୍କନା କରି ବାଳକକୁ ସୁସ୍ଥ କରି ତାହାର ପିତାର କିତରେ ତାହାକୁ ସମର୍ପି ଦେଲେ । ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ଏହି ମହାଶକ୍ତି ଦେଖି ସମସ୍ତଙ୍କର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜ୍ଞାନ ହୋଇଲା; ମାତ୍ର ଏହିଭାବ ଯାଣୁର ସମସ୍ତ ହିୟାରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଅସମ୍ଭବ ଜ୍ଞାନ କରନ୍ତେ ସେ ଶିଷ୍ୟଗଣକୁ କହିଲେ, ଏହି କଥା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କର୍ଣ୍ଣରେ ପ୍ରବେଶ ହେଉ; ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହୋଇବେ । ମାତ୍ର ସେମାନେ ଏହି କଥା ନ ବୁଝିଲେ ତାହା ଅସ୍ପଷ୍ଟ ହେବାର ସେମାନଙ୍କୁ ବୋଧଗମ୍ୟ ନୋହିଲା, ଆଉ ଏହି କଥାର ଭାବ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିବାକୁ ସେମାନେ ଭୟ କଲେ ।

ଅନନ୍ତରେ କେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇବ, ଏହି ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ ଉଠିଲା । ଯାଣୁ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତଃକରଣର ଆଶୟ ବୁଝି ଏକ ବାଳକକୁ ଘେନି ଆପଣା ପାଖରେ ରଖି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯେଉଁଜନ ଆମ୍ଭର ନାମରେ ଏହି ବାଳକକୁ ଅଭିଧି କରଇ, ସେ ଆମ୍ଭକୁ ଅଭିଧି କରଇ; ପୁଣି ଯେ କେହି ଆମ୍ଭକୁ ଅଭିଧି କରଇ, ସେ ଆମ୍ଭର ପଠାଇଲର କର୍ତ୍ତା ଅଭିଧି କରଇ; ଯେଣୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁଜନ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ସୁଦ୍ଧ, ସେହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ

ହୋଇବ । ଏଥିରେ ଯୋହନ ଉତ୍ତର କଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭର ନାମରେ ଭୂତ-
ଗଣକୁ ଛୁଡ଼ାଉଥିଲୁ, ଏମନ୍ତ ଏକ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଦେଖିଲୁଁ, ପୁଣି ଆତ୍ମ-
ମାନଙ୍କର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପୀ ନୋହିବାର ତାହାକୁ ମନା କଲୁଁ । ଯାଣୁ କହିଲେ,
ତାହାକୁ ମନା ନ କର, ଯେହେତୁ ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ବିପକ୍ଷ ନୁହେଁ,
ସେହି ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସପକ୍ଷ ହୁଅଇ ।

ଏଥୁଅନନ୍ତରେ ତାହାଙ୍କର ସ୍ବର୍ଗଗ୍ରହଣ ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ, ସେ ଏକାନ୍ତ
ମନରେ ଯିଚ୍ଛାଲମ୍ବକୁ ଯିବାକୁ ନିଶ୍ଚୟ କରି ଆଗେ ଦୂତଗଣକୁ ପଠାଇଲେ ।
ତହିଁରେ ସେମାନେ ଯାଇ ତାହାଙ୍କର ପାଇଁ ଆୟୋଜନ କରିବାକୁ ଶମିରେଣୀୟ-
ମାନଙ୍କର ଏକ ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ । ପୁଣି ସେ ଯିଚ୍ଛାଲମ୍ବ ଆଡ଼େ
ଯାଉଛନ୍ତି, ଏହା ଦେଖି ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଅତିଥି ନ କଲେ । ଏଣୁ ଯାକୁବ
ଓ ଯୋହନ ତାହାଙ୍କର ଦୁଇ ଶିଷ୍ୟ ଏହା ଦେଖି କହିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଏଲ୍‌ୟ
ଯେଉଁପ କରିଥିଲୁ, ସେହିଉପ ଆକାଶର ଅଗ୍ନି ଓହ୍ଲାଇ ଏମାନଙ୍କୁ ଭସ୍ମ କରି-
ବାକୁ ଆମ୍ଭେମାନେ କି ଆଜ୍ଞା ଦେବା? ମାତ୍ର ସେ ମୁଖ ଫେରାଇ ସେମାନଙ୍କୁ
ଅମକାଇ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କିପ୍ରକାର ମନର ଭାବ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ନ
ଜାଣ । ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ବିନାଶ କରିବାକୁ ନାହିଁ, ରକ୍ଷା କରି-
ବାକୁ ଅସିଅଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଗ୍ରାମକୁ ଗଲେ ।

ତଦନନ୍ତରେ ବାଟରେ ଯିବାର ସମୟରେ ଜଣେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ,
ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁଠାରେ ଯାଅ, ସେଠାରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପଛରେ ଯିବା । ଯାଣୁ
ତାହାକୁ କହିଲେ, କୋଳାର ଗାତ ଅଛି, ଆକାଶ ପକ୍ଷିଗଣର ବସା ଅଛି, ମାତ୍ର
ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରର ମୁଣ୍ଡ ରଖିବାର ସ୍ଥାନ ନାହିଁ । ଅନନ୍ତରେ ସେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଜଣକୁ
କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମର ପଛେ ଆସ; ଏଥିରେ ସେ କହିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆଗେ
ପିତାର କବର ଦେବାକୁ ଆମ୍ଭକୁ ଯିବାକୁ ଦେଉନ୍ତୁ । ଯାଣୁ କହିଲେ, ମୃତମାନେ
ମୃତମାନଙ୍କୁ କବର ଦେଉନ୍ତୁ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଯାଇ ଈଶ୍ବରର ରାଜ୍ୟର କଥା ପ୍ରଚାର
କର । ଅନନ୍ତରେ ଆଉ ଜଣେ କହିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭେହେଁ ଆପଣଙ୍କର ପଛେ
ଯିବା, ମାତ୍ର ଆଗେ ଆତ୍ମର ଗୃହର ପରିବାର ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ବିଦାୟ ନେଇ ଆସି-
ବାକୁ ଦେଉନ୍ତୁ । ଯାଣୁ ତାହାକୁ କହିଲେ, ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟ ଲଳାଳରେ ହାତ
ଦେଇ ପଛକୁ ଫେରି ଅନାୟେ, ସେ ଈଶ୍ବରଙ୍କର ରାଜ୍ୟର ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ॥

୧୦ ପଦ୍ୟ ।

ତହିଁଉତ୍ତରେ ପ୍ରଭୁ ଆହୁର ସତ୍ତ୍ବର ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ନିୟୁକ୍ତ କରି ଆପେ ଯେଉଁ
ନଗରରେ ଓ ସ୍ଥାନରେ ଗମନ କରନ୍ତି, ସେହି ସବୁଠାରେ ଆଗେ ଦୂର ଜଣ

୧ କର ସେମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ । ଆଉ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଶସ୍ୟ ବହୁତ
 ଅଟେ, ମାତ୍ର ମୂଲ୍ୟମାନେ ଅଳ୍ପ; ଏଣୁକରି ଶସ୍ୟ କ୍ଷେତରେ ଆହୁରି ମୂଲ୍ୟ-
 ୨ ମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ ଦେବାକୁ ଶସ୍ୟ କ୍ଷେତର କର୍ତ୍ତାଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର । ଆଉ
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଅ; ଦେଖ, କେନ୍ଦୁଆଗର ମଧ୍ୟରେ ଯେମନ୍ତ ମେଣ୍ଟାଛୁଆ, ସେହି-
 ୪ ଋଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ । ପୁଣି ଆପଣାମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗତରେ ଗାଞ୍ଜିୟା ଅଥବା ଝୁଲି
 ୫ ଅଥବା ଯୁତା ନ ନିଅ, ବାଟ ମଧ୍ୟରେ କାହାକୁହିଁ ନମସ୍କାର ନ କର । ଆଉ
 ଯେଉଁଠି ଘରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରବେଶ ହୁଅ, ଏହି ଘରର କୁଶଳ ହେଉ, ଏହି
 ୬ କଥା ଆଗେ କହ, ତହିଁରେ ସେ ଗୃହରେ ଯେବେ କୁଶଳର ପାତ୍ର ଥାନ୍ତେ, ତେବେ
 ସେ କୁଶଳ ତାହାର ଉପରେ ବର୍ତ୍ତିବ, ନୋହିଲେ ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ
 ୭ ବାହୁଡ଼ା ଆସିବ । ଆଉ ସେମାନେ ଯେ କିଛି ଦିଅନ୍ତି, ତାହାର ଭୋଜନ ପାନ କର
 ସେହି ଘରେ ରହ; ଯେହେତୁ ମୂଲ୍ୟ ଆପଣା ମୂଲ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ; ଘରେ
 ୮ ନ ଯାଅ । ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ ହୁଅନ୍ତେ, ଲୋକ-
 ମାନେ ଯେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅତିଥି କରନ୍ତି, ତେବେ ଯେ ଖାଇବାର ଦ୍ରବ୍ୟ ତୁମ୍ଭ
 ୯ ଆଗରେ ଥୋଇ ଦିଅନ୍ତି, ତାହାର ଭୋଜନ କର । ପୁଣି ସେହି ନଗରସ୍ଥ ଅସୁସ୍ଥ-
 ମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କର, ଓ ଈଶ୍ବରଙ୍କର ରାଜତ୍ବ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଆସିଲା, ଏକଥା
 ୧୦ ସେମାନଙ୍କୁ କହ । ପୁଣି କୌଣସି ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ ହୁଅନ୍ତେ, ଲୋକମାନେ
 ୧୧ ଯେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅତିଥି ନ କରନ୍ତି, ତେବେ ସେ ନଗରର ଦାଣ୍ଡରେ ଯାଇ
 ଏହି କଥା କହ, ଆମ୍ଭ ଗୋଡ଼ରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନଗରର ଯେଉଁ ଧୂଳି ଲାଗିଅଛି,
 ତାହାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତିକୂଳରେ ଝାଡ଼ ଦେଉଁ, ତଥାପି ଈଶ୍ବରର ରାଜତ୍ବ
 ୧୨ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଅଛି, ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣ । ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
 ବୋଲି, ବିଚାର ଦିନରେ ସେ ନଗରର ଦଣ୍ଡାରୁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଦଶ ସହ୍ୟ ହୋଇବ ।
 ୧୩ ହାୟ! କୋରାଜାନ, ହାୟ! ବେଥୁସେଦା, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁଠି
 ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ କରା ଯାଇଅଛି, ସେହି ସମସ୍ତ କର୍ମ ଯେବେ ସୋର ଓ ସୀଦାନରେ
 କରା ଯାଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ଏହାର ବହୁତ ଦିନ ପୂର୍ବରେ ସେ ସମସ୍ତେ ଅବା ପିଳି
 ୧୪ ଭସ୍ମରେ ବସି ମନ ଫେରାଇ ଥାନ୍ତେ । ଏହେତୁ ବିଚାର ଦିନରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର
 ୧୫ ଦଣ୍ଡାରୁ ସୋର ଓ ସୀଦାନ ନିବାସିମାନଙ୍କର ଦଣ୍ଡା ସହ୍ୟ ହୋଇବ । ଆଉ ହେ
 କର୍ମନାୟକ, ତୁମ୍ଭେ ସ୍ବର୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚ ହେଉଅଛ, ମାତ୍ର ନରକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ୧୬ ତୁମ୍ଭର ଅଧୋଗତି ହୋଇବ । ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କଥା ଗ୍ରହଣ କରଇ, ସେ
 ଆମ୍ଭର କଥା ଗ୍ରହଣ କରଇ; ପୁଣି ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅବଜ୍ଞା କରଇ, ସେ ଆମ୍ଭକୁହିଁ
 ଅବଜ୍ଞା କରଇ; ଓ ଯେ ଆମ୍ଭକୁ ଅବଜ୍ଞା କରଇ, ସେ ଆମ୍ଭର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାକୁହିଁ
 ଅବଜ୍ଞା କରଇ ।

ଅନନ୍ତରେ ସେହି ସତ୍ତ୍ୱର ଶିଷ୍ୟ ଆନନ୍ଦରେ ବାହୁଡ଼ି ଆସି କହିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆପଣଙ୍କର ନାମରେ ଭୂତଗଣହିଁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ବଶୀଭୂତ ହୁଅନ୍ତି । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ସ୍ୱର୍ଗର ବିଜୁଳିର ପରି ଶୟତାନକୁ ତଳେ ପଡ଼ିବାର ଆମ୍ଭେ ଦେଖିଲୁଁ । ଦେଖ, ସର୍ପ ଓ ବିଛା ପୁଣି ଶୟର ସମସ୍ତ ପଶୁକ୍ରମ ପାଦ ତଳେ ଦଳିବାକୁ ଭୁମ୍ଭୁ-ମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ଦେଉଅଛୁଁ ତହିଁରେ ଭୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କର କୌଣସି ହାନି ହୋଇବ ନାହିଁ । ପୁଣି ଭୂତଗଣ ଭୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କର ବଶୀଭୂତ ହୁଅନ୍ତି, ଏଥିରେ ଆନନ୍ଦ ନ କର; ମାତ୍ର ସ୍ୱର୍ଗରେ ଭୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କର ନାମ ଲେଖାଅଛି, ଏଥିରେହେଁ ଆନନ୍ଦ କର । ସେହି ଦଣ୍ଡରେ ଯାଣୁ ମନରେ ଆନନ୍ଦତ ହୋଇ କହିଲେ, ହେ ପିତା ସ୍ୱର୍ଗ ପୃଥିବୀର ପ୍ରଭୁ, ଭୁମ୍ଭୁ ଜ୍ଞାନବନ୍ତ ଓ ବିଦ୍ୟାବନ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଗୋପନ କରି ବାଳକମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କଲ, ଏହିନିମନ୍ତେ ଭୁମ୍ଭୁର ଧନ୍ୟବାଦ କରୁଅଛୁଁ । ହେ ପିତା, ଏମନ୍ତ ହେଉ, ଯେହେତୁ ଏହାର ଭୁମ୍ଭୁର ଗୋଚରେ ଭଲ ଅଟଇ । ପିତା ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମର କିତରେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସମ୍ପର୍କିତ ଅଛି; ପିତା ବିନ୍ଦୁ ପୁଣିକୁ କେହି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ, ପୁଣି ପୁଣି ବିନ୍ଦୁ ଓ ଯାହାର ନିକଟରେ ପୁଣି ପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି, ସେହି ମନୁଷ୍ୟ ବିନ୍ଦୁ ପିତାଙ୍କୁହିଁ ଆଉ କେହି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଅନନ୍ତରେ ସେ ଶିଷ୍ୟଗଣର ପ୍ରତି ଫେରି ଗୋପନରେ କହିଲେ, ଭୁମ୍ଭୁମାନେ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଦେଖୁଅଛୁ, ଏକାରଣ ଭୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କର ଆକ୍ଷୀ ଧନ୍ୟ । ଆମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚେ ବୋଲି, ଭୁମ୍ଭୁମାନେ ଯେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଦେଖୁଅଛୁ, ଏହା ବହୁତ ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ତ୍ରା ଓ ରାଜା ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେହେଁ ଦେଖିବାକୁ ପାଇ ନାହାନ୍ତି, ପୁଣି ଭୁମ୍ଭୁମାନେ ଯେ ସମସ୍ତ କଥା ଶୁଣୁଅଛୁ, ତାହା ସେମାନେ ଶୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେହେଁ ଶୁଣିବାକୁ ପାଇ ନାହାନ୍ତି ।

ଏଉଡ଼ର ଜଣେ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ଉଠି ତାହାଙ୍କର ପରାକ୍ଷା ନେବାର ଆଶୟରେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲା, ହେ ଉପଦେଶକ, ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତିର ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମର କି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ? ଯାଣୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ଏବିଷୟରେ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ କି ଲେଖାଅଛି? ଭୁମ୍ଭୁ କେମନ୍ତ ପାଠ କରୁଅଛୁ? ସେ କହିଲା, “ଭୁମ୍ଭୁ ଆପଣା ସମସ୍ତ ଅନ୍ତଃକରଣରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣରେ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତିରେ ସମସ୍ତ ଚିତ୍ତରେ ଆପଣା ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କର; ପୁଣି ପ୍ରତିବାସିକୁ ଆତ୍ମଭୁଲ୍ ପ୍ରେମ କର ।” ଏଥିରେ ସେ କହିଲେ, ଭୁମ୍ଭୁ ଯଥାର୍ଥ ଉତ୍ତର କଲ; ଏହିତ୍ତେ ଆଶ୍ଚର୍ୟ କର, ତେଣୁ ବହୁବ । ପୁଣି ସେ ଜନ ଆପଣାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଜଣାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରି ଯାଣୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲା, ତେବେ ଆତ୍ମର ପ୍ରତିବାସୀ କେ? ଏଥିରେ ଯାଣୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ଏକ ଜଣ ଯିରଶାଲମଠାରୁ ଯିଶୁଖୋକୁ ଯାଉଥିଲା, ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ତକାଇ-

ଗଣର ହସ୍ତରେ ପଡ଼ିବାରୁ ସେମାନେ ତାହାର ନୁଗା ଛୁଡ଼ାଇ ନେଇ ତାହାକୁ
 ଆଦାତ କରି ମୃତପ୍ରାୟ ତ୍ୟାଗ କରି ଚାଲି ଗଲେ । ଅକସ୍ମାତ୍ ଜଣେ ଯାଜକ
 ସେହି ବାଟ ଦେଇ ଯାଉଁ, ତାହାକୁ ଦେଖି ବାଟର ଅନ୍ୟପାର୍ଶ୍ବ ଦେଇ ଚାଲି
 ଗଲ । ଏହିଭାବେ ଜଣେ ଲେବା ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ତାହାର
 ନିକଟକୁ ଯାଇ ଅନାଇ ଅନ୍ୟପାର୍ଶ୍ବ ଦେଇ ଚାଲି ଗଲ । ମାତ୍ର ଜଣେ ଶମିରେ-
 ଶାୟୀ ଯାଉଁ, ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଆସି ତାହାକୁ ଦେଖି ଦୟା ବହୁ ତାହାର ନିକଟକୁ
 ଗଲ । ପୁଣି ତାହାର ଘାଆରେ ତେଲ ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଡାଳି ତାହା ବାନ୍ଧି ଆପଣା
 ବାହାନ ଉପରେ ତାହାକୁ ବସାଇ ଉତ୍ତୁରବାର ଗୃହରେ ଆଣି ତାହାର ସେବା
 କଲ । ଆଉ ଦିନେ ଆପଣାର ସିବାର ସମୟରେ ଦୁଇ ସୂକ୍ଷ୍ମ ବାହାର କରି ସେହି
 ଗୃହର କର୍ତ୍ତାକୁ ଦେଇ କହିଲା, ଏହାକୁ ସମ୍ଭାଳି ରଖ, ତହିଁରେ ଯେ ଅଧିକ ବ୍ୟୟ
 ହୁଅଇ, ତାହା ବାହୁଡ଼ି ଆସିବା ସମୟରେ ଆମ୍ଭେ ପରିଶୋଧ କରିବା । ଏଣୁ ଏହି
 ଦିନ ଜଣର ମଧ୍ୟରେ ସେହି ତକାଇତଗଣର ହସ୍ତରେ ପଡ଼ିଲା ଲୋକର ପ୍ରତିବାସୀ
 କେ? ତୁମ୍ଭେ କି ବୋଧ କର? ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ କହିଲା, ଯେଉଁଜନ
 ତାହାର ପ୍ରତି ଦୟା କଲ, ସେହି । ଯାଣୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେହେଁ ଯାଇ ସେହିଭାବେ
 ବ୍ୟବହାର କର ।

ଅନନ୍ତରେ ସେମାନେ ଯାଉଁ ଯାଉଁ ଏକ ଗ୍ରାମର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ ହୁଅନ୍ତେ
 ମାର୍ଥୀ ନାମରେ ଜଣେ ଶ୍ରୀ ତାହାଙ୍କୁ ଆପଣା ଗୃହରେ ଅତିଥି କଲ । ଏଥିରେ
 ମନ୍ଦିର ନାମରେ ତାହାର ଭଉଁରୀ ଯାଣୁର ଚରଣ ପାଖରେ ବସି ତାହାଙ୍କର
 ଉପଦେଶ ଶୁଣିଲା । ମାର୍ଥୀ ନାନା ପ୍ରକାର ସେବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ହେବାରୁ ତାହା-
 ଙ୍କର ନିକଟରେ ଆସି କହିଲା, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭର ଭଉଁରୀ କେବଳ ଆମ୍ଭର ଉପରେ
 ସମସ୍ତ କର୍ମର ଭାର ଦେଲା, ତହିଁରେ ଆପଣ କି କିଛି ମନୋଯୋଗ କରନ୍ତି ନାହିଁ?
 ଆମ୍ଭର ଉପକାର କରିବାକୁ ତାହାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଉନ୍ତୁ । ଯାଣୁ ତାହାକୁ ଉତ୍ତର
 କଲେ, ଆଗୋ ମାର୍ଥୀ, ଆଗୋ ମାର୍ଥୀ, ତୁମ୍ଭେ ନାନା ବସ୍ତୁରେ ଚିନ୍ତିତା ଓ ବ୍ୟସ୍ତ
 ହେଉଅଛୁ; ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଏକ ବସ୍ତୁ ମାତ୍ର ଅଛି । ଆଉ ମନ୍ଦିର ଯେଉଁ
 ଉତ୍ତମ ଭାଗ ମନୋମାତ କରିଅଛୁ, ସେହି ଭାଗ ତାହାଠାରୁ ହରଣ କର ନ ଯିବ ॥

୧୧ ପଦ୍ୟ ।

ତହିଁ ଉତ୍ତର ସେ କୌଣସି ଏକ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ; ପ୍ରାର୍ଥନା ସମାପ୍ତ
 ହୁଅନ୍ତେ ତାହାଙ୍କର ଜଣେ ଶିଷ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲା, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଯୋହନ ଯେଉଁପରି
 ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଶିଖାଇଲା, ଆପଣହଁ ସେହିଭାବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
 ଶିକ୍ଷା ଦେଉନ୍ତୁ । ଏଥିରେ ସେ କହିଲେ, ପ୍ରାର୍ଥନା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି

କଥା କହ । ହେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସ୍ବର୍ଗସ୍ଥ ପିତା, ତୁମ୍ଭର ନାମର ଧୂଳା ହେଉ । ତୁମ୍ଭର ରାଜତ୍ବ ଆସୁ । ସ୍ବର୍ଗରେ ଯେଉଁ ପୃଥିବୀରେ ସେହିଭଳି ତୁମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା ସିଦ୍ଧ ହେଉ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରୟୋଜନାୟ ଆହାର ପ୍ରତିଦିନ ଦିଅ । ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଆପଣା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅପରାଧକୁ କ୍ଷମା କର, ସେହି ପ୍ରକାର ତୁମ୍ଭେ ହେଁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପାପ କ୍ଷମା କର । ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷାରେ ନ ଆଣ, ପୁଣି ମନଠାରୁ ରକ୍ଷା କର ।

ଅନନ୍ତରେ ସେ ଆନ୍ତର କହିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କାହାର କୌଣସି ବନ୍ଧୁ ଅର୍ଦ୍ଧରାତ୍ରରେ ଆସି ଯେବେ କହଇ, ‘ହେ ମିତ୍ର, ଆମ୍ଭର ଗୃହରେ ଏକ ପଥିକ ବନ୍ଧୁ ଅଛନ୍ତି, ପୁଣି ତାହାକୁ ଅତିଥି କରିବାକୁ ଆମ୍ଭର ନିକଟରେ କିଛିହିଁ ନାହିଁ; ଏହେତୁ ଆମ୍ଭକୁ ତିନି ଖଣ୍ଡ ରୁଟି ଉଧାର ଦିଅ ।’ ତହିଁରେ ସେ ଉତ୍ତରେ ଥାଇ ଏହି ଉତ୍ତର କରନ୍ତି, ‘ଆମ୍ଭକୁ ଦୁଃଖ ନ ଦିଅ, ଏସମୟରେ ଦ୍ବାର ରୁଦ୍ଧ ଓ ବାଳକମାନେ ଆମ୍ଭର ସଙ୍ଗତେ ଶୟନରେ ଅଛନ୍ତି; ତୁମ୍ଭକୁ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଉଠିବାକୁ ନ ପାରୁ ।’ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛୁ, ସେ ଯଦି ମିତ୍ରଭାବରେ ତାହା ଦେବାକୁ ନ ଉଠଇ, ତେବେହେଁ ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରୁ ସେ ଉଠି ତାହାର ଯେତେ ପ୍ରୟୋଜନ ତାହାର ଦେବ । ଏନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବୋଲି, ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦିଆ ଯିବ; ଅନୁସନ୍ଧାନ କର, ତହିଁରେ ଉଦ୍ଦେଶ ଯାଇବ; ପୁଣି ଦ୍ବାରରେ ଆଦାତ କର, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଦ୍ବାର ଫିଟା ଯିବ । ଯେହେତୁ ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରଇ, ତାହାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅଇ; ଯେ ଖୋଜଇ, ସେ ଉଦ୍ଦେଶ ପାଏ; ପୁଣି ଯେ ଦ୍ବାରରେ ଆଦାତ କରଇ, ତାହାର ନିମନ୍ତେ ଦ୍ବାର ଫିଟା ଯାଏ । ପୁଣି ରୁଟି ମାଗିଲେ ତାହାକୁ ପଥର ଦିଅଇ, ଅଥବା ମାଛ ମାଗିଲେ ସେ ମାଛ ନ ଦେଇ ତାହାକୁ ସର୍ପ ଦିଅଇ, ଅଥବା ତମ୍ବା ମାଗିଲେ ତାହାକୁ ବିଷ ଦିଅଇ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଏଭଳି ପିତା କେ ଅଛନ୍ତି? ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନ ହୋଇହିଁ ଯେବେ ଆପଣା ବାଳକମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ଦ୍ରବ୍ୟ ଦେବାକୁ ଜାଣ, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସ୍ବର୍ଗସ୍ଥ ପିତା କି ଆନ୍ତର ପ୍ରକୃତ ମନେ ଆପଣା ପ୍ରାର୍ଥକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଧର୍ମଆତ୍ମକୁ ନ ଦେବେ?

ଅନନ୍ତରେ ଯୀଶୁ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ଏକ ଘୁଙ୍ଗା ଚୁଡ଼ ଛୁଡାଇଲେ ଭୂତ ବାହାର ହେବାମାତ୍ରି ସେ ଘୁଙ୍ଗା ଝୁଙ୍କୁଡ଼ିରେ କଥା କହିଲା । ଏଥିରେ ଲୋକମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଜ୍ଞାନ କଲେ । ମାତ୍ର ଥୋକାଏ କହିଲେ, ଏ ଲୋକ ବାଲକକୁ ବାହା ଅର୍ଥାତ୍ ଭୂତରାଜ ବାହା ଭୂତଗଣଙ୍କୁ ଛଡ଼ାଉଅଛି । ତାହାଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ଆଉ କେହି ଆକାଶରେ କୌଣସି ଏକ ଚିହ୍ନ ଦେଖାଇବାକୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ । ମାତ୍ର ସେ ସେମାନଙ୍କର ମନର କଳ୍ପଣା ଜାଣି କହିଲେ, କୌଣସି

ରାଜ୍ୟ ଯେବେ ଆପଣାର ବିପକ୍ଷରେ ଭିନ୍ନ ହୋଇଥିବ, ତେବେ ସେ ରାଜ୍ୟ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହୁଅନ୍ତୁ; ପୁଣି କୌଣସି ପରବାର ଯେବେ ଆପଣାର ବିପକ୍ଷରେ ଭିନ୍ନ ହୋଇଥିବ ତେବେ ତାହାର ନଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତୁ । ସେହିଭାବେ ଶତ୍ରୁତାଣର ଯେବେ ଆପଣାର ବିରୋଧୀ ହୁଅନ୍ତୁ, ତେବେ ତାହାର ରାଜ୍ୟ କେମନ୍ତେ ରହିବ? ଆମ୍ଭେ ବାଲ-
କିନ୍ତୁ ବାବା ଭୂତମାନଙ୍କୁ ଛଡ଼ାଉଅଛୁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହା କହୁଅଛୁ । ଭଲ, ଆମ୍ଭେ ଯେବେ ବାଲକିନ୍ତୁ ବାବା ଭୂତମାନଙ୍କୁ ଛଡ଼ାଉ, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନେ କାହାର ଦ୍ଵାରା ଛଡ଼ାନ୍ତି? ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ସେମାନେଇ ହୋଇବେ । ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ଯେବେ ଇଣ୍ଡରର ଅଙ୍ଗୁଳି ଦ୍ଵାରା ଭୂତ-
ଗଣକୁ ଛଡ଼ାଉ, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଅବଶ୍ୟ ଇଣ୍ଡରର ରାଜତ୍ଵ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି । ବଳବନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ସୁସଜ୍ଜ ହୋଇ ଯେତେକାଳ ଆପଣା ଗତ ରକ୍ଷା କରଇ, ସେତେକାଳ ତାହାର ସମ୍ପତ୍ତି ନିର୍ବିଘ୍ନରେ ରହଇ । ପୁଣି ତାହା-
ଠାରୁ ବଳବାନ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଯେବେ ଆସି ତାହାକୁ ପରାସ୍ତ କରଇ, ତେବେ ଯେଉଁ ଅସୁବିଧାରେ ତାହାର ବିଶ୍ଵାସ ଥିଲା, ସେ ସବୁ ହରଣ କରି ତାହାର ସମ୍ପତ୍ତି ଲୁଟି କରଇ । ଯେ ଆମ୍ଭର ସପକ୍ଷ ନୁହଇ, ସେ ବିପକ୍ଷ ଅଟଇ; ଓ ଯେ ଆମ୍ଭର ସହୃଦ ସାଉଁଶୁଇ ନାହିଁ, ସେ ବୁଣି ପକାନ୍ତୁ ।

ମନୁଷ୍ୟର ଅନ୍ତରରୁ ଅପବିତ୍ର ଭୂତ ବାହାର ହୁଅନ୍ତୁ, ସେ ଶୁଦ୍ଧ ସ୍ଥାନରେ ଭ୍ରମଣ କରି ବିଶ୍ରାମ ଖୋଜଇ; ପୁଣି ନ ପାଇଲେ କହଇ, ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଗୃହ-
ଠାରୁ ଅଇଲୁଁ, ସେଠାକୁ ବାହାରି ଯାଉଁ । ସେ ଆସନ୍ତେ ତାକୁ ମାର୍ଜିତ ଓ ଶୋଭିତ ଦେଖି ତତ୍ତ୍ଵଶାଳୀ ଆପଣାଠାରୁ ଦୁଃଖର ଆଉ ସାତ ଭୂତ ସଙ୍ଗରେ ଆଗଇ, ଏମନ୍ତେ ସେମାନେ ସେଠାରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ବାସ କରନ୍ତି । ତେଣୁ ପ୍ରଥମ ଦଶାବ୍ଦ ସେ ମନୁଷ୍ୟର ଶେଷ ଦଶା ଆହୁରି ମନ ହୁଅଇ ।

ଏହି କଥା କହିବାର ସମୟରେ ଗହଳ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ଉଦ୍ଘ-
ସ୍ଵରରେ ତାହାଙ୍କୁ ବୋଇଲା, ଯେଉଁ ଗର୍ଭ ତୁମ୍ଭକୁ ଧାରଣ କରିଅଛି, ଓ ଯେଉଁ ପୁତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ପାନ କରିଅଛୁ, ସେ ଉଭୟର ଧନ୍ୟ । ମାତ୍ର ସେ କହିଲେ, ଯେଉଁ-
ମାନେ ପରମେଶ୍ଵରର କଥା ଶୁଣି ପାଳନ କରନ୍ତି, ବରଂ ସେମାନେଇ ଧନ୍ୟ ।

ଅନନ୍ତରେ ତାହାଙ୍କର ନିକଟରେ ବହୁତ ମନୁଷ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ, ସେ କହିଲେ, ଏହି କାଳର ଲୋକମାନେ ଦୁଃଖ; ସେମାନେ ଚିହ୍ନ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ମାତ୍ର ଯୁନସ ଉଦ୍‌ବିଷ୍ଣୁବକ୍ରାର ଚିହ୍ନ ବନ୍ଧୁ ଆଉ କୌଣସି ଚିହ୍ନ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖା ନ ଯିବ । ଯେଣୁ ଯୁନସ ଯେମନ୍ତ ନିନାବାୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ପାଖରେ ଏକ ଚିହ୍ନ-
ସ୍ଵରୂପ ଥିଲା, ତେମନ୍ତ ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳର ଲୋକମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ମନୁଷ୍ୟ-
ପୁତ୍ର ଚିହ୍ନସ୍ଵରୂପ ହୋଇବେ । ବିଚାର ସମୟରେ ଏହି କାଳର ଲୋକଙ୍କର

ସହିତ ଦକ୍ଷିଣ ଦଗର ଗୁଣୀ ଉଠି ସେମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ କରବ; ଯେଣୁ ସେ ସଲ-
ମାନର ଜ୍ଞାନର କଥା ଶୁଣିବାକୁ ପୃଥିବୀର ସୀମାର ଆସିଥିଲା, ମାତ୍ର ଦେଖ, ସଲ-
ମାନଠାରୁହିଁ ଗୁରୁତର ଜଣେ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି । ଆଉ ବରୁର ସମୟରେ ନିମ୍ନ-
ବାୟୁ ଲୋକେ ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳର ଲୋକଙ୍କର ସହିତ ଉଠି ସେମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ
କରବେ; ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଯୁନସର କଥା ଶୁଣି ମନ ଫେରାଇଥିଲେ, ମାତ୍ର
ଦେଖ, ଯୁନସଠାରୁହିଁ ଗୁରୁତର ଜଣେ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି ।

ପ୍ରତ୍ୟାପ ଜାଲି କେହି ଗୁପ୍ତସ୍ଥାନରେ କଅଁସ ପଶୁଛି ତଳେ ରଖଇ ନାହିଁ,
ମାତ୍ର ଗୃହ ପ୍ରବେଶକାରୀମାନଙ୍କୁ ଆଲୁଅ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଦାପରୁଣା ଉପରେଇ
ରଖଇ । ଦେହର ପ୍ରତ୍ୟାପ ଚକ୍ଷୁ; ଏଣୁକରି ଚକ୍ଷୁ ଯେବେ ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଅଇ, ତେବେ
ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଶରୀରହିଁ ଆଲୁଅମୟ ହୋଇବ; ପୁଣି ଚକ୍ଷୁ ଯେବେ ମଲିଣ
ଥାଏ, ତେବେ ସମସ୍ତ ଶରୀରର ଅନିକାରମୟ ରହିବ । ଏଣୁ ସାବଧାନ, ତୁମ୍ଭର
ଅନ୍ତରସ୍ଥ ଆଲୁଅ ଯେମନ୍ତ ଅନିକାରମୟ ନ ହୁଅଇ । ଯେହେତୁ ଶରୀରର
କୌଣସି ଭାଗ ଅନିକାରମୟ ନୋହିଲେ ସମସ୍ତ ଯେବେ ଧାତ୍ରିମାନ ଥାଏ, ତେବେ
ପ୍ରକୃତିତ ଉତ୍କଳପ୍ରତ୍ୟାପ ଯେଉଁ ଆଲୁଅ ଦାନ କରଇ, ସେହିଉଁ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ
ଶରୀର ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଧାତ୍ରିମାନ ହୋଇବ ।

ଏହି କଥା କହିବା ସମୟରେ ଜଣେ ଫାରୁଶୀ ତାହାଙ୍କୁ ଭୋଜନର ନିମନ୍ତ୍ରଣ
କଲ; ତହିଁରେ ସେ ଯାଇ ଭୋଜନରେ ବସିଲେ । ମାତ୍ର ଭୋଜନର ପୂର୍ବରେ
ସ୍ନାନ କରି ନାହାନ୍ତି, ଏହା ଦେଖି ସେହି ଫାରୁଶୀ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ମଣିଲା । ସେତେ-
ବେଳେ ପ୍ରଭୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଫାରୁଶୀ ଲୋକ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାନ ପାତ୍ର
ଓ ଭୋଜନ ପାତ୍ରର ବାହାର ନିର୍ମଳ କରି ଥାଅ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଭାଗ
ଦୁଷ୍ଟପଣ ଓ ପାପରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ । ହେ ନବୋଧ ସମସ୍ତ, ଯେ ବାହାର ଆତ୍ମ ସୃଷ୍ଟି
କଲେ, ସେହି କି ଭିତରର ସୃଷ୍ଟି କରି ନାହାନ୍ତି? ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମ୍ପ-
ତ୍ତିର ଦାନ କର, ତହିଁରେ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପକ୍ଷରେ ସବୁ ଶୁଠି ହୋ-
ଇବ । ମାତ୍ର ହାୟ ହାୟ ଫାରୁଶିଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୋଦନା ଆରଦ ଆଦି
ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଶାକର ଦଶମ ଭାଗ ଦାନ କରୁଅଛ, ମାତ୍ର ନ୍ୟାୟ ଓ ଶୃଙ୍ଖଳ-
ଙ୍କର ପ୍ରତି ପ୍ରେମ ତ୍ୟାଗ କରୁଅଛ; ପୁଣି ଏହାର ପାଳନ କରିବାକୁ ଆନର
ହେଲା ନ କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉଚିତ ଥିଲା । ହାୟ, ଫାରୁଶିଗଣ, ତୁମ୍ଭେ-
ମାନେ ଭଜନାଳୟରେ ଉଚ୍ଛ୍ଵାନ ଓ ହାଟବାଟରେ ନିମସ୍ତାର ଭଲ ପାଅ ।
ହାୟ, କପଟୀ ଅଧ୍ୟାପକ ଓ ଫାରୁଶିଗଣ, ଯେ କବରର ଉପର ଦେଇ ଲୋକ-
ମାନେ ନ ଜାଣି ଗମନ କରନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏମନ୍ତ ଗୁପ୍ତ କବରସ୍ପର୍ଶ ହେଉଅଛ ।

ସେତେବେଳେ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକମାନଙ୍କର ଜଣେ ଯାତ୍ରୀକୁ କହିଲା, ହେ ଉପ-

ଦେଶକ, ଏଠି କହିଲେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଅପବାଦ କରୁଅଛୁ । ସେ କହିଲେ, ହାୟ୍, ବ୍ୟବସ୍ଥାପକଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର କାନିରେ ଅସହ୍ୟ ଭାର ଚୋଇ ଦିଅ, ପୁଣି ସେହି ଭାରକୁ ଆପଣାମାନେ ଏକ ଅଙ୍ଗୁଳି ଦେଉଛୁ ଝିର୍ଣ୍ଣ ନ କର । ହାୟ୍, ତୁମ୍ଭ ପୁଣ୍ୟପୁରୁଷମାନେ ଯେ ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ତ୍ରାକୁ ବଧ କରୁଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କର କବର ନିର୍ମାଣ କରୁଅଛୁ । ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଆପଣା ପୁଣ୍ୟପୁରୁଷମାନଙ୍କର କର୍ମରେ ସମ୍ମତ ଅଛୁ, ତାହାର ପ୍ରମାଣ ଦେଉଅଛୁ; ଯେଣୁ ସେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ବଧ କଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କର କବର ନିର୍ମାଣ କରୁଅଛୁ । ଏହେତୁ ଇଣ୍ଡରର ଜ୍ଞାନ କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ତ୍ରାମାନଙ୍କୁ ଓ ପ୍ରେରତବର୍ଗକୁ ପଠାଇବା, ମାତ୍ର ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ କାହାକୁ ବଧ ଓ କାହାକୁ ତାତଣା କରବେ । ତହିଁରେ ହାବଲର ରକ୍ତପାତଠାରୁ ମନ୍ଦର ଓ ଯଜ୍ଞବେଦର ମଧ୍ୟ ପଥରେ ହତ ଜିଣିୟର ରକ୍ତପାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଗତର ସୃଷ୍ଟିଠାରୁ ପୃଥିବୀରେ ଯେତେ ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ତ୍ରାର ରକ୍ତପାତ ହୋଇ ଆସୁଅଛି, ସେ ସମସ୍ତ ଦୋଷର ଦଣ୍ଡ ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ଲୋକଙ୍କର ଉପରେ ବର୍ତ୍ତିବ । ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ କହୁଅଛୁ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି ବନ୍ଧର ଉପରେ ବର୍ତ୍ତିବ । ହାୟ୍, ବ୍ୟବସ୍ଥାପକଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜ୍ଞାନର କଣ୍ଠ ହରଣ କରି ଆପଣାମାନେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲ ନାହିଁ, ପୁଣି ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରବେଶ ହେବାକୁ ଉଦ୍ୟତ, ସେମାନଙ୍କୁ ବାରଣ କଲ । ଏହିଠି କଥା କହିବାରେ ଅଧ୍ୟାପକ ଓ ଫାରୁଶିଗଣ ଅତି କ୍ରୋଧ ହେବାରେ ତାହାଙ୍କର ଅପବାଦ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଛଳରେ ତାହାଙ୍କର କଥାର ଛଦ୍ର ଧରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରି ନାନା ପ୍ରସଙ୍ଗ କହିବାକୁ ତାହାଙ୍କୁ ଅନେକ ପ୍ରକୃତ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ ॥

୧୨ ପଦ୍ୟ ।

ସେହି ସମୟରେ ସହସ୍ର ଲୋକ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ ଏକ ଆନର ଉପରେ ମାଡ଼ ପଡ଼ିଲେ; ତେଣୁ ଯାଣୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଫାରୁଶିଗଣର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ କପଟ ବିଷୟରେ ବିଶେଷତଃ ସାବଧାନ ଥାଅ । ଯେହେତୁ ଯେ ପ୍ରକାଶିତ ନୋହିବ, ଏଠି ତଥା କିଛି ନାହିଁ, ପୁଣି ଯେ ପ୍ରକଟ ନୋହିବ, ଏଠି ଗୁପ୍ତ କିଛି ନାହିଁ । ଏନିମନ୍ତେ ଅଳଙ୍କାରରେ ଯେଉଁ କଥା କହିଅଛୁ, ତାହା ଆଲୁଅରେ ଶୁଣା ଯିବ; ପୁଣି ନିରୋଳ ସ୍ଥାନରେ କଣ୍ଠେ ଯାହା କହିଅଛୁ, ତାହା କୋଠାର ଶୁଭର ପ୍ରଭୃତ ହୋଇବ । ଆଉ ହେ ଆତ୍ମର ବଳିଗଣ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହି, ଯେଉଁମାନେ ଶରୀରର ବିନାଶ ବିନ୍ଦୁ ଆଉ କିଛି କରି ନ ପାରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ ନ କର । ତେବେ କାହାକୁ ଭୟ କରିବାକୁ ହୋଇବ ତାହା

କହିଁ, ଯେ ଶତ୍ରୁରକୁ ବିନାଶ କର ନରକରେ ନିଃସ୍ୱେପ କରିବାକୁ ପାରନ୍ତି, ତାହାଙ୍କୁ ଭୟ କର; ପୁନର୍ବାର କହି, ତାହାଙ୍କୁ ଭୟ କର । ପାଞ୍ଚ ଘରଟିଆ ଚତାଇ କିନ୍ତୁ ପରସା ପାଇଁ ବିକା ନୁହେଁ? ତଥାପି ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ତାହାର ଗୋଟାଏହି ବିସ୍ମୃତ ହେଉ ନାହିଁ; ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମସ୍ତକର କେଶ ସବୁହିଁ ଗଣିତ ଅଛି; ଏହେତୁ ଭୟ ନ କର, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନେକ ଘରଟିଆ ଚତାଇଠାରୁ ବହୁମୂଲ୍ୟ । ଆଉ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହି, ଯେ କେହି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷାତରେ ଆମ୍ଭକୁ ସ୍ୱୀକାର କରଇ, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଈଶ୍ୱରର ଦୂତଗଣର ଆଗରେ ତାହାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବେ; ମାତ୍ର ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଆମ୍ଭକୁ ସ୍ୱୀକାର ନ କରଇ, ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଦୂତଗଣର ଆଗରେ ସ୍ୱୀକାର କରା ନ ଯିବ । ଆଉ ଯେ କେହି ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରର ନିନ୍ଦା ଭାବରେ କୌଣସି କଥା କହିଲେ, ତାହାର ସେହି ପାପ ମୋଚନ ହୋଇ ପାରଇ; ମାତ୍ର କେହି ଯେବେ ଧର୍ମଆତ୍ମାର ନିନ୍ଦା କରଇ, ତେବେ ତାହାର ସେ ପାପ ମୋଚନ ହୋଇବ ନାହିଁ । ଆଉ ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଭଜନାଳୟରେ ପୁଣି ବିଚାରକର୍ତ୍ତୀ ଓ ରାଜ୍ୟ କର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କର ଆଗରେ ନେଇ ଯିବେ, ସେତେବେଳେ କି ଉତ୍ତର ଅବା କଉଁପରେ ଉତ୍ତର ଦେବ ଅବା କି କହିବ, ଏ ବିଷୟେ ଚିନ୍ତା ନ କର; ଯେହେତୁ ସେକ୍ଷଣରେ ଯାହା କହିବାର ଉଚିତ, ତାହା ଧର୍ମଆତ୍ମା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଇବେ ।

ଏଥିରେ ଲୋକଗହଳର ଜଣେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲା, ହେ ଗୁରୁ, ଆମ୍ଭର ସହିତ ପୈତୃକ ଧନ ବିଭାଗ କରିବାକୁ ଆମ୍ଭର ଭାଇ ଆଜ୍ଞା କରନ୍ତୁ । ସେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ମନୁଷ୍ୟ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉପରେ ବିଚାରକର୍ତ୍ତୀ ଓ ବିଭାଗକର୍ତ୍ତା କି ଆମ୍ଭକୁ କେ ନିୟୁକ୍ତ କଲେ? ଅନନ୍ତରେ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଲୋଭର ବିଷୟରେ ସାବଧାନ ଓ ସତର୍କ ହୋଇ ଥାଅ; ଯେଣୁ ବହୁତ ସମ୍ପତ୍ତି ପାଇବାର ମନୁଷ୍ୟର ପରମାୟୁ ହୁଅଇ ନାହିଁ ।

ଏଥିରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କଥା କହିଲେ । ଜଣେ ଧନବନ୍ତର ଭୂମିରେ ବହୁତ ଶସ୍ୟାଦି ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଲା । ତେଣୁ ସେ ମନେମନେ ଭାବ କହିଲା, ଆମ୍ଭର ଏ ଶସ୍ୟାଦି ରଖିବାର ସ୍ଥାନ ନାହିଁ, କି କରିବା? ପୁଣି ସେ କହିଲା, ଏହା କରିବା, ଆପଣାର ସମସ୍ତ ଗୋଲ୍ଲା ଭାଙ୍ଗି ବତୀ ଗୋଲ୍ଲା ନିର୍ମାଣ କରି ତଥିମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ଫଳ ଓ ସାମଗ୍ରୀ ରଖିବା । ତହିଁ ଆପଣା ମନକୁ କହିବା, ହେ ମନ, ବହୁ କାଳର ନିମନ୍ତେ ନାନା ଦ୍ରବ୍ୟ ସଞ୍ଚିତ ଅଛି; ବିଶ୍ରାମ କର, ଭୋଜନ ପାନ କରି କୌତୁକରେ ରହ । ମାତ୍ର ଈଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆରେ ନିବୋଧ, ଆଜି ରାତ୍ରିରେ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରାଣ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ନେବାକୁ ହେବ, ତହିଁରେ ଏହି ଯେ ସମସ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟ ଆୟୋଜନ କଲ, ସେ କାହାର ହୋଇବ? ଏହେତୁ ଯେ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ

ଈଶ୍ବରଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶରେ ଧନ ସଞ୍ଚୟ ନ କରି କେବଳ ଆପଣା ଲାଗି ସଞ୍ଚୟ କରଇ, ସେ ସେହିଭାବ ।

୧୨ ଏଥିରେ ସେ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏହିନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହି, ଜୀବନ ଲାଗି କି ଖାଇବା? କିଅବା ଦେହର ଲାଗି କି ପିନ୍ଧିବା? ଏଥିରେ ଚିନ୍ତା ନ କର । ଭକ୍ଷ୍ୟଠାରୁ ଜୀବନ ଓ ବସ୍ତ୍ରଠାରୁ ଦେହ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟଇ । କୁଆଁମାନଙ୍କୁ ବିବେଚନା କର; ସେମାନେ ବୁଣନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ଶସ୍ୟ କାଟନ୍ତି ନାହିଁ; ସେମାନଙ୍କର ଅମାର କି ଗୋଲଇ ନାହିଁ; ତେବେହେଁ ଈଶ୍ବର ସେମାନଙ୍କୁ ଆହାର ଦିଅନ୍ତି; ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ପକ୍ଷିଗଣଠାରୁ ଅଧିକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନୁହ? ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ କେ ଭବନାରେ କର ଆପଣା ଆୟୁର ସ୍ବର୍ଗମାଧି ବଢାଇବାକୁ ପାରିବ? ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଳ୍ପ ବିଷୟ ସିଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ହୋଇ ଅନ୍ୟ ବିଷୟରେ କିପାଁ ବ୍ୟସ୍ତ ହୁଅ? ଆଉ କାନୁଜ ପୁଷ୍ପ କେମନ୍ତ ବହୁଅଛି ତାହା ବିବେଚନା କର । ସେ ସବୁ କୌଣସି କର୍ମର ନ କରନ୍ତି ପୁଣି ସୁତା ନ କାଟନ୍ତି, ତଥାପି ଆମ୍ଭେ ସତ୍ୟ କହି, ସଲମାନ ଆପଣା ସବୁ ଐଶ୍ବର୍ଯ୍ୟରେ ହେଲେ ଏହାର ଗୋଟାକର ତୁଲ୍ୟ ବିଭୂଷିତ ନ ଥିଲା । ଯାହାର ଆଜି କ୍ଷେତରେ ବଢିବାର କାଲି ତୁଙ୍ଗରେ ପକାଇବାର, ଏମନ୍ତ ଢୁଙ୍ଗମାଧିକୁ ଈଶ୍ବର ଯେବେ ଏଭାବ ଭୂଷଣ ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ହେ ଅଳ୍ପ ପ୍ରତ୍ୟୟମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କି ବସ୍ତ୍ର ଦେବେ ନାହିଁ? ଏହେତୁ କି ଖାଇବା? କି ପିନ୍ଧିବା? ଏବିଷୟରେ ଭବିତ ଓ ବ୍ୟସ୍ତମନା ନ ହୁଅ । ଜଗତସ୍ଥ ଦେବପୂଜକମାନେଇ ଏ ସମସ୍ତର ନିମନ୍ତେ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି; ଆଉ ଏ ସମସ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରୟୋଜନ ଅଛି, ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତା ଜାଗନ୍ତି । ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ବରର ରାଜତ୍ବ ଅନୁଷ୍ଠାନ କର, ତାହା କଲେ ଏ ସମସ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦୟା ସିଦ୍ଧ । ହେ ଆତ୍ମ ସାନ ପଲ, ଭୟ ନ କର, ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେହି ରାଜ୍ୟ ଦେବାକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତାର ଅତି ସନ୍ତୋଷ ଅଛି । ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯେ ବିଷୟ ଥାୟେ, ତାହା ବିଦ୍ରୁୟ କରି ବିତରଣ କର । ପୁଣି ଯେ ସ୍ଥାନରେ ଚୋର ଆସି ନ ପାରିବ ଓ ଯୋକମାନେ ନାଶି ନ ପାରିବ, ଏଭାବ ସ୍ବର୍ଗରେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଅଜର ମୁଣି କରି ଅକ୍ଷୟ ଧନ ସଞ୍ଚୟ କର । ଯେହେତୁ ଯେଉଁଠାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଧନ, ସେଠାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମନ ଅଟଇ ।

୧୩ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଶ୍ଳା ବାଳି ଦାପ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ କରି ଥାଅ; ଆଉ ମୁନିବ ବିବାହ-ଠାରୁ ଆସି ଦ୍ଵାରରେ ମାଛବାମାଧି କବାଟ ମେଲଇବାକୁ ଯେମନ୍ତ ଦାସମାନେ ତାହାର ପାଇଁ ଚାହିଁ ବସନ୍ତି, ସେହିଭାବ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଥାଅ । ଯେହେତୁ ପ୍ରଭୁ ଆସି ଯେଉଁ ଦାସଗଣକୁ ଜାଗି ରହିବାକୁ ଦେଖନ୍ତି, ସେମାନେଇ ଧନ୍ୟ । ଆମ୍ଭେ

ସତ୍ୟ ବୋଲି, ମୁନିବ ଆପଣା ଅଶ୍ଳା ବାନ୍ଧି ସେମାନଙ୍କୁ ଭୋଜନରେ ବସାଇ କଢ଼ି-
ରେ ଆସି ପରିବେଷଣ କରିବେ । ଆଉ ଦ୍ଵିତୀୟ କଥା ବା ଦୃତ୍ୟ ପ୍ରହରରେ ଆସି
ଯେବେ ସେହିଋପ ଦେଖନ୍ତି, ତେବେ ସେହି ଦାସମାନେଇ ଧନ୍ୟ । ଆଉ କେଉଁ-
କ୍ଷଣରେ ଚୋର ଆସିବ, ତାହା ଯେବେ ଗୃହସ୍ଥୀ ଜାଣି ପାରନ୍ତା, ତେବେ ଅବଶ୍ୟ
ସେ ଜଗିଥାଇ ଆପଣା ଗୃହରେ ସିଜି ଖୋଲିବାକୁ ନ ଦିଅନ୍ତା, ତୁମ୍ଭେମାନେ
ଏହା ଜାଣ । ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେହିଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ଥାଅ; ଏଣୁ ଯେ ଦଣ୍ଡେ
ତାହାଙ୍କର ଅପେକ୍ଷାରେ ନ ରହିବ, ସେହି ଦଣ୍ଡରେ ମନୁଷ୍ୟସୁତ ଆସିବେ ।

ତେତେବେଳେ ପିତର ପରୁରଲ୍ଲ, ହେ ପ୍ରଭୁ, (କେବଳ) ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରତି,
କଥା ବା ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରତି ଏହି ବୃକ୍ଷାନୁ କଥା କହୁଅଛୁ? ତହିଁରେ ପ୍ରଭୁ କହିଲେ,
ନିଜ ପରିବାରଗଣକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ସମସ୍ତାନୁସାରେ ଭୋଜନ ଦ୍ରବ୍ୟ ପରିବେଷଣ କରି-
ବାକୁ ପ୍ରଭୁ ଯାହାକୁ କର୍ତ୍ତ୍ତୃପଣରେ ନିୟୁକ୍ତ କରିବେ, ଏମନ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣସ୍ତ୍ର ଓ ବୁଦ୍ଧିମାନ
ଭଣ୍ଡାରଘରପୁ। ସେ କେ? ପ୍ରଭୁ ଆସି ଯାହାକୁ ଏମନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକର ଦେଖିବେ,
ସେହି ଦାସ ଧନ୍ୟ । ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି, ସେ ତାହାକୁ ଆପଣା
ସବ୍‌ସର ଉପରେ କର୍ତ୍ତ୍ତୃପଣ ଦେବେ । ମାତ୍ର ପ୍ରଭୁର ଆସିବାର ବିଳମ୍ବ ଅଛି, ଏହା
ମନେ ଧରି ଭାବନା କରି ସେହି ଦାସ ଅନ୍ୟ ଦାସ ଦାର୍ପୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରହାର କରିବାକୁ
ଉଦ୍ୟମ କରଇ, କି ଭୋଜନ ପାନରେ ମତ୍ତ ହୁଅଇ, ଯେଉଁ ଦବସରେ ପ୍ରଭୁର
ଅପେକ୍ଷା ନ କରିବ, ପୁଣି ଯେଉଁ ଦଣ୍ଡରେ ତାକୁ ଜଣା ନୋହିବ, ସେହି ଦଣ୍ଡରେ
ତାହାର ପ୍ରଭୁ ଆସି ତାହାକୁ କାଟି ପକାଇ (କଥା ବା ଦାର୍ପଣ ଶାସ୍ତ୍ର ଦେଇ) ଅବ-
ଶ୍ୟମାନଙ୍କର ସହିତ ତାହାର ଦଣ୍ଡା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିବେ । ଆଉ ଯେଉଁ ଦାସ
ପ୍ରଭୁର ଆଜ୍ଞା ଜାଣିହିଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନ ଥାଏ, ପୁଣି ତାହାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ କର୍ମ ନ
କରଇ, ସେ ବହୁତ ମାତ୍ର ଖାଇବ; ମାତ୍ର ଯେ ଜଣ ନ ଜାଣି ପ୍ରହାରର ଯୋଗ୍ୟ
କର୍ମ କରଇ, ସେ ଅଳ୍ପ ମାତ୍ର ଖାଇବ । ଯେହେତୁ ଯାହାକୁ ବହୁତ ଦିଆ ଯାଇ-
ଅଛି, ତାହାଠାରୁ ବାହୁଲ୍ୟରେ ମାଗିବାକୁ ହେବ; ପୁଣି ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଯାହା-
ଠାରେ ଅଧିକ ଗଣ୍ଠଇ ରଖନ୍ତି, ତାହାର ନିକଟରୁ ଅଧିକ ମାଗିବେ ।

ଆମ୍ଭେ ପୃଥିବୀରେ ନିୟୁତ ପକାଇବାକୁ ଆସିଅଛୁ, ଆଉ ଯେବେ ଏହିକ୍ଷଣି
ତାହା ପ୍ରକୃତିତ ହୁଅନ୍ତା, ତାହା ବିନୁ ଆମ୍ଭର ଆଉ କି ଲକ୍ଷ୍ମୀ? ମାତ୍ର ଯେଉଁ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆମ୍ଭକୁ ତୁମ୍ଭତ ହେବାକୁ ହେବ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାର ସିଦ୍ଧିନୋହିବ,
ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ଭର କେତେ କଷଣ ହୋୟେ! ଆମ୍ଭେ ଜଗତରେ ଶାନ୍ତି ଦେ-
ବାକୁ ଆସିଅଛୁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ଏମନ୍ତ ବୁଝ? ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବୋଲି,
ତାହା ନୋହେ, ବରଂ ବିରୋଧ ଜନ୍ମାଇବାକୁ ଆସିଅଛୁ । ଯେହେତୁ ଏହିକାଳା-
ବଧି ଏକ ପରିବାରର ମଧ୍ୟରେ ପାଞ୍ଚ ଜଣ ଭିନ୍ନ ହୋଇ ତିନି ଜଣ ଦୁଇ ଜଣର

ବିଚର ଓ ଦୁର ଜଣ ତନି ଜଣର ବିଚର ହୋଇବେ । ପିତା ପୁତ୍ରର ବିଚର, ପୁତ୍ର ପିତାର ବିଚର ହୋଇବ; ପୁତ୍ର ମାତା କନ୍ୟାର ବିଚର, କନ୍ୟା ମାତାର ବିଚର ହୋଇବ; ପୁତ୍ର ଶାଶୁ ବଧୂର ବିଚର, ବଧୂ ଶାଶୁର ବିଚର ହୋଇବ ।

୪ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଆହ୍ୱାନ କହିଲେ, ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ମେଘର ଉଦୟ ଦେଖନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହିକ୍ଷଣି ବୋଲ, ବୃଷ୍ଟି ହୋଇବ; ପୁତ୍ର ତାହା ହୁଅନ୍ତୁ । ଆଉ ଦକ୍ଷିଣ ବତାସ ବହନ୍ତେ ବୋଲ, ଶ୍ରୀଷ୍ଠ ହୋଇବ; ତଦ୍ରୂପ ଘଟଇ । ୬ ଆହେ କପଟୀ ସମସ୍ତ, ଆକାଶର ଓ ଭୂମିର ଲକ୍ଷଣ ବୁଝିବାକୁ ପାର, ମାତ୍ର ଏହି ୭ ସମୟର ଲକ୍ଷଣ କିପାଁ ବୁଝିବାକୁ ନ ପାର? ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜେ କିପାଁ ଉଚିତ ବିଚାର ନ କର?

୮ ତୁମ୍ଭେ ବିବାହ ଲୋକଙ୍କର ସହିତ ବିଚାରକର୍ତ୍ତୀର ଶ୍ରମରେ ଯାଉଁ, ବାଟର ମଧ୍ୟରେ ତାହାଠାରୁ ଉଦାର ପାଇବାର ଯତ୍ନ କର; କିଜାଣି ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଧର ବିଚାରକର୍ତ୍ତୀର ଅଗ୍ରତେ ନେଇ ଗଲେ ବିଚାରକର୍ତ୍ତୀ ତୁମ୍ଭକୁ କଟୁଆଳର କଣ୍ଠରେ ସମର୍ପଣ କରଇ, ପୁତ୍ର କଟୁଆଳ ତୁମ୍ଭକୁ ବନ୍ଦିଗୃହରେ ବନ୍ଦ କରଇ । ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଅଛୁ, କଉଡ଼ି ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ପରଶୋଧ ନ କଲେ ସେଠାରୁ ମୁକ୍ତି ନ ପାଇବ ।

୧୩ ପଦ୍ୟ ।

୧ ଆବର ପିଲୁତ ଯେଉଁ ଗାଲିଲୟମାନଙ୍କର ରକ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ବଳିଦାନର ରକ୍ତର ସହିତ ମିଶ୍ରିତ କରିଥିଲା, ସେହି ଲୋକଙ୍କର ବୃତ୍ତନ୍ତ ଥୋକାମ୍ବେ ଜନ ଉପ- ୨ ସ୍ଥିତ ହୋଇ ଯାଶୁକୁ କହିଲେ । ସେ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, ସେହି ଗାଲିଲୟ- ମାନଙ୍କର ଏତ୍ତଦ ଦୁର୍ଗତି ହେବାର ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ସେମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଗାଲିଲୟ ୩ ଲୋକଠାରୁ ଅଧିକ ପାପି ମଣୁଅଛୁ? ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବୋଲି, ତାହା ନୁହଇ, ମାତ୍ର ମନ ନ ଫେରାଇଲେ ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତେହିଁ ସେହିତ୍ତଦ ବିନାଶ ହୋଇବ । ୪ ଅଥବା ଯେଉଁ ଅଠର ଜଣ ଉପରେ ଶିଳେହ ପାଖସ୍ଥ ଉଚ୍ଚଗତ ପତ୍ର ନାଶ କଲ, ସେମାନେ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସି ସମସ୍ତଠାରୁ ଅଧିକ ଅପରାଧୀ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ୫ ଏମନ୍ତ ଅନୁମାନ କରୁଅଛୁ? ଆମ୍ଭେ ବୋଲି, ତାହା ନୁହଇ; ମାତ୍ର ମନ ନ ଫେରାଇଲେ ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତେହିଁ ସେହିତ୍ତଦ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇବ ।

୬ ଆବର ସେ ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କଥା କହିଲେ, । ଜଗକର ଦ୍ରାଘାକ୍ଷେପରେ ଗୋଟି- ୭ ଥିବ ଉତ୍ତର ଗଛ ରୋପିତ ଥିଲା । ଏଣୁ ସେ ଆସି ତହିଁର ଫଳ ଖୋଜି କିଛି ନ ପାଇଲା । ତହିଁ ସେ ମାଳୀକୁ କହିଲା, ଦେଖ, ତନି ବରଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ଆସି ଏହି ଉତ୍ତର ବୃକ୍ଷରେ ଫଳ ଖୋଜି କିଛିହିଁ ପାଇ ନାହିଁ; ଏଣୁ ତାକୁ କାଟି

ପକାଅ, କାହିଁକି ସେ ମିଛେ ସ୍ଥାନ ଦେଉଛି? ସେ ଉତ୍ତର କର ନିବେଦନ କଲେ, ହେ ଅବଧାନ, ଆଉ ଏକ ବରଷ ଛୁଡ଼ ଦିଅ । ଏଥିରେ ଆମ୍ଭେ ତାହାର ମୂଲ୍ୟ ବୁଝିଆଡ଼େ ଖୋଲି ଖତ ଦେବା, ତହିଁର ଫଳ ଫଳିଲେ ଭଲ, ନୋହିଲେ ପଛେ ତାହା କାଟି ପକାଇବ ।

ଅନନ୍ତରେ ବିଶ୍ରାମବାରରେ ସେ ଏକ ଭଜନାଳୟରେ ଉପଦେଶ ଦେଉ-ଅଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ଅଠର ବରଷ ଯାମ୍ଭେ ଦୁଃଖକାରିଆକୁ ଗ୍ରସ୍ତିତ ହେବାର କୁଳ୍ମା ହୋଇ କୌଣସିମତେ ଉପରକୁ ଅନାଇବାକୁ ନ ପାରନ୍ତା, ଏମନ୍ତ ଗୋଟିୟେ ସ୍ତ୍ରୀ ସେଠାରେ ଥିଲ । ଯାଶୁ ତାହାକୁ ଦେଖି ତାଙ୍କ କହିଲେ, ହେ ନାହି, ତୁମ୍ଭର ଦୁଃଖ ଦଶାର ତୁମ୍ଭେ ମୁକୁ ହୋଇଲ । ଏଥିରେ ସେ ତାହାର ଉପରେ ହସ୍ତ ଦେବାମାତ୍ର ସେ ସଲଖ ହୋଇ ଇଶ୍ବରଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ କଲ । ଯାଶୁ ବିଶ୍ରାମ-ବାରରେ ସୁସ୍ଥ କର୍ମ କରିବାର ଭଜନାଳୟର କର୍ତ୍ତା ହୋଇଲେ ହୋଇ ଲୋକ-ମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, କର୍ମ କରିବାର ନିମନ୍ତେ ଛୁ ଦିନ ଅଛି; ଏଣୁକରି ସୁସ୍ଥ ହେବା ପାଇଁ ସେହି ସବୁ ଦିନରେ ଆସ, ବିଶ୍ରାମବାରରେ ନ ଆସ । ଏଥିରେ ପ୍ରଭୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ଆରେ କପଟୀ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ବିଶ୍ରାମବାରରେ ଆପଣା ବଳଦ କିଅବା ଗଧକୁ ବାନ୍ଧିବାଠାବରୁ ଫିଟାଇ ଜଳପାନ କରାଇବାକୁ କି ନେଇ ନ ଯାଆନ୍ତି? ତେବେ ଯାହାକୁ ଶୟତାନ ଅଠର ବରଷ ଯାଏ ବାନ୍ଧିଥିଲା, ଏମନ୍ତ ଅବ୍ରହାମର ସନ୍ତତି ଏହି ସ୍ତ୍ରୀ, ଏହାକୁ ବିଶ୍ରାମବାରରେ କି ଏହି ବନ୍ଧନର ମୁକୁଳା-ବାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନୁହଇ? ଏ ସମସ୍ତ କଥା କହନ୍ତେ ତାହାଙ୍କର ବିପକ୍ଷମାନେ ଅପ୍ର-ସ୍ତୁତ ହୋଇଲେ; ମାତ୍ର ତାହାଙ୍କର କୃତ ସମସ୍ତ ଅତିବଡ଼ କର୍ମର ସକାଶେ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇଲେ ।

ଅନନ୍ତରେ ସେ କହିଲେ, ଇଶ୍ବରଙ୍କର ରାଜ୍ୟ କାହାର ସଦୃଶ୍ୟ? କାହିଁର ସହିତ ତାହାର ଉପମା ଦେବା? ଯେ ସୋରଷ ମଞ୍ଜି ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ନେଇ ଆପଣା ବଗିଚାରେ ପକାଇଲେ, ତାହା ଗଜା ହୋଇ ବଡ଼ ବୃକ୍ଷ ହୋଇଲା, ପୁଣି ତାହାର ତାଳରେ ଆକାଶର ପକ୍ଷିଗଣ ଆସି ବାସ କଲେ, ତାହା ତୁଲ୍ୟ ସ୍ବର୍ଗ ରାଜ୍ୟ । ସେ ଯୁନବାର କହିଲେ, ଆଉ କାହାର ସହିତ ଇଶ୍ବରର ରାଜ୍ୟର ଉପମା ଦେବା? ଯେ ତାଡ଼ା ଏକ ସ୍ତ୍ରୀ ଛନି ସେର ମରଦାର ମଧ୍ୟରେ ମିଶାନ୍ତେ ଡ୍ରମେ, ତାହାର ସମସ୍ତ ମରଦାରେଇ ବ୍ୟାପି ଯାନ୍ତେ, ତାହା ତୁଲ୍ୟ ଇଶ୍ବରର ରାଜ୍ୟ ।

ଏଉଡ଼ର ଯିର୍ଶାଲମ ଆଡ଼େ ଯାଏ କର ନଗରେ, ଓ ଗ୍ରାମେ, ଉପଦେଶ ଦେଉଁ, ଦେଶ ଭ୍ରମଣ କଲେ । ଏଥିରେ ଜଣେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲା, ହେ ପ୍ରଭୁ, କେବଳ ଅଳ୍ପ ଲୋକ କି ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବେ? ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ସୁଦ୍ଧା ଦ୍ବାର ଦେଇ ପ୍ରବେଶିବାକୁ ପ୍ରାଣପଣ କର; ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବୋଲି,

ଅନେକେ ପ୍ରବେଶ ହେବାର ଚେଷ୍ଟା କରବେ, ମାତ୍ର ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଥରେ ଗୃହରକର୍ତ୍ତା ଉଠି ଦ୍ଵାର ବନ୍ଦ କଲେଉଡ଼ରେ ଭୁମ୍ଫେମାନେ ଯେବେ ବାହାରେ ଠିକ୍ ହୋଇ ଦ୍ଵାରେ ଆଘାତ କର କର, ହେ ପ୍ରଭୁ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆତ୍ମ-ମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଦ୍ଵାର ଫିଟାଅ, ତେବେ ସେ ଏହି ଉତ୍ତର ଦେବେ, ଭୁମ୍ଫେ-ମାନେ କେଉଁଠାବର ଲୋକ ତାହା ଆମ୍ଭେ ଜାଣି ନାହିଁ । ଏଥରେ ଭୁମ୍ଫେମାନେ କହିବ, ଭୁମ୍ଫୁର ଶ୍ଵମ୍ଫୁରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଭୋଜନ ପାନ କରୁଅଛୁ, ପୁଣି ଆତ୍ମ-ମାନଙ୍କର ଦାଣ୍ଡରେ ଭୁମ୍ଫେ ଉପଦେଶ ଦେଇଅଛୁ । ମାତ୍ର ସେ କହିବେ, ଆମ୍ଭେ ଭୁମ୍ଫୁମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛୁ, ଭୁମ୍ଫେମାନେ କେଉଁଠାବର ଲୋକ, ତାହା ଆମ୍ଭେ ଜାଣି ନାହିଁ; ହେ ଦୁରାଚାର ସମସ୍ତ, ଆତ୍ମଠାରୁ ଦୂର ହୁଅ । ସେତେବେଳେ ଅବ୍ରହାମକୁ ଯିହ୍ଵାକକୁ ଯାକୁବକୁ ଓ ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟତ୍ଵକ୍ରାନ୍ତଗଣକୁ ଈଶ୍ଵରର ରାଜ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ, ପୁଣି ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ବାହାରେ କତାଗଲ ଦେଖି ଭୁମ୍ଫେମାନେ ରୋଦନ ଓ ଦନ୍ତର କିଚିଫିତ କରବ । ଆଉ ପୂର୍ବ ପଶ୍ଚିମ ଉତ୍ତର ଦକ୍ଷିଣ ଚାରି ଦିଗର ଲୋକମାନେ ଆସି ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ରାଜ୍ୟରେ ବସତି କରବେ । ଦେଖ, ଏହିଭାବେ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପୀ ଅବ୍ରହାମୀ ହୋଇବେ ଓ ଅବ୍ରହାମୀ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପୀ ହୋଇବେ ।

ସେହି ଦିନରେ ଥୋକାୟେ ଜଣ ଫାର୍‌ଶୀ ଆସି ଯୀଶୁକୁ କହିଲେ, ବାହାର ହୁଅ, ଏଠାରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କର; ଯେଣୁ ହେବେଦ ଭୁମ୍ଫୁକୁ ବଧ କରବାକୁ ମନସ୍ଥ କରଇ । ସେ ଉତ୍ତର କଲେ, ଆଜି କାଲି ଆମ୍ଭେ ଭୂତଗଣକୁ ଛଡ଼ାଇ ପୁଣି ରୋଗି-ମାନଙ୍କୁ ଆରୋଗ୍ୟ କରି ତୃତୀୟ ଦିବସରେ ସିଦ୍ଧ ହୋଇବା, ଏ କଥା ଭୁମ୍ଫେମାନେ ଯାଇ ସେହି କୋକକୁ କର । ତେବେହେଁ ଆଜି କାଲି ଓ ପରଦିନ ଆମ୍ଭକୁ ବୁଲି-ବାକୁ ହେବ; ଯେହେତୁ ଯିରୁଶାଲମର ବାହାରେ କୌଣସି ଭବିଷ୍ୟତ୍ଵକ୍ରାନ୍ତ ବନାଶ ହେବାକୁ ପାରିବ ନାହିଁ । ହେ ଯିରୁଶାଲମ, ହେ ଯିରୁଶାଲମ, ଭବିଷ୍ୟତ୍ଵକ୍ରାନ୍ତମାନଙ୍କର ବଧକାରିଣୀ, ପୁଣି ଆପଣାର ନିକଟରେ ପ୍ରେରିତଗଣର ପଥର-ଘାତକାରିଣୀ; ଯେମନ୍ତ କୁକୁଟୀ ପକ୍ଷର ତଳରେ ଆପଣାର କ୍ଳାନ୍ତମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରଇ, ସେପ୍ରକାର ଆମ୍ଭେ ଭୁମ୍ଫୁର ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବାକୁ କେତେ ଥର ଚେଷ୍ଟା କଲୁ; ମାତ୍ର ଭୁମ୍ଫେମାନେ ଅସମ୍ମତ ହେଲ । ଦେଖ, ଭୁମ୍ଫୁ ବାସସ୍ଥାନ ଉଜ୍ଜତା ହୋଇବ; ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଭୁମ୍ଫୁମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି, ‘ଯେ ପ୍ରଭୁର ନାମରେ ଆସୁଅଛନ୍ତି ସେହି ଧନ୍ୟ,’ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଭୁମ୍ଫେମାନେ ଏହା ନ କହିବ, ସେହି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଆମ୍ଭକୁ ଆଉ ନ ଦେଖିବ ॥

କରିବାକୁ ଯାନ୍ତେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଜଗି ରହିଲେ । ଏଥିରେ ଏକ ଜଲୋଦଘ୍ନ ତାହାଙ୍କର ଅଗ୍ରତେ ଠିଆ ହୁଅନ୍ତେ ସେ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକଗଣକୁ ଓ ଫାର୍‌ଶିମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ବିଶ୍ରାମବାରରେ କି ସୁସ୍ଥ କରିବାର ଉଚିତ? ଏଥିରେ ସେମାନେ ତୁମି ହୋଇ ରହିନ୍ତେ ଯାଶୁ ସେହି ରୋଗିକୁ ନେଇ ସୁସ୍ଥ କରି ବିଦାୟ କଲେ । ପୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କାହାରି ଗଧ କିଅବା ବଳଦ ଯେବେ ଗର୍ଭର ଉତ୍ତରେ ପଡ଼ଇ, ତେବେ କି ବିଶ୍ରାମବାରରେ ସେହିକ୍ଷଣି ତାହାକୁ ଧରି ତୋଳିବ ନାହିଁ? ଏକଥାରେହେଁ ସେମାନେ କୌଣସି ଉତ୍ତର ଦେଇ ନ ପାରିଲେ ।

ନିମନ୍ତ୍ରିତମାନେ କରୁଥିବା ପ୍ରଧାନ ସ୍ଥାନ ବାହୁଅଛନ୍ତି, ଏହା ଦେଖି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ କହିଲେ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିବାହ ଭୋଜରେ ନିମନ୍ତ୍ରିତ ଲୋକ ହୋଇ ପ୍ରଧାନ ସ୍ଥାନରେ ନ ବସ; କିଜାଣି ଅବା ତୁମ୍ଭଠାର ମର୍ଯ୍ୟାଦାବନ୍ତ ନିମନ୍ତ୍ରିତ ଲୋକ ଆସିବ । ଏଥିରେ ଯେଉଁଜନ ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ତାହାକୁ ନିମନ୍ତ୍ରିତ କଲ ସେ ଆସି, ଏହି ମନୁଷ୍ୟକୁ ସ୍ଥାନ ଦିଅ, ବୋଇଲେ ତୁମ୍ଭେ ଘାବରା ହୋଇ ଉତ୍ତର ସ୍ଥାନରେ ବସିବାକୁ ଉଠି ଯିବ । ଏନିମନ୍ତେ ନିମନ୍ତ୍ରିତରେ ଗଲେ ଅପ୍ରଧାନ ସ୍ଥାନରେ ବସ; ତହିଁରେ ନିମନ୍ତ୍ରିତକର୍ତ୍ତା ଆସନ୍ତେ ସେ କହିଥିବେ, ହେ ବନ୍ଧୁ, ଉପରି ସ୍ଥାନରେ ଯାଇ ବସ; ଏମନ୍ତ ହେଲେ ଭୋଜନରେ ବସିବାର ସମସ୍ତଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ସଂଭ୍ରମ ପାଇବ । ଯେ କେହି ଆପଣାକୁ ଉଚ୍ଚ କରଇ, ସେ ସାନ କରାଯିବ; ପୁଣି ଯେଉଁଜନ ଆପଣାକୁ ସାନ କରଇ, ସେ ବଡ଼ କରା ଯିବ ।

ତେଣୁ ସେ ନିମନ୍ତ୍ରିତକାରୀ ଜନକୁର କହିଲେ, ଦବସ ଅଥବା ରାବିଭୋଜ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ନିଜ ବଳିଗଣ କି ଭାଇମାନଙ୍କୁ କି ଜ୍ଞାତମାନଙ୍କୁ କି ଧନ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରିତ ନ କର; ପଛେ ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ତୁମ୍ଭକୁ ନିମନ୍ତ୍ରିତ କଲେ ଶୋଧ ହେବ । ଏନିମନ୍ତେ ଯେବେ ଭୋଜ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର, ତେବେ ଦରଦ୍ର ନୁହଁ ନେଙ୍ଗତା ଅନିମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରିତ କର; ତାହା କଲେ ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇବ । ଯେହେତୁ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ପରଶୋଧ କରିବାକୁ ନ ପାରିଲେ ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁର ଉତ୍ଥାନ ସମୟରେ ପ୍ରତିଫଳ ପାଇବ ।

ଏପରି ଭୋଜନରେ ବସିବାର କୌଣସି ଜଣେ ସେ କଥା ଶୁଣି କହିଲା, ଯେ ଜଣ ଈଶ୍ବରର ରାଜ୍ୟରେ ଭୋଜନ କରିବ, ସେହି ଧନ୍ୟ । ସେ ତାହାକୁ କହିଲେ, ଜଣେ ରାବିର ମହାଭୋଜ କରି ଅନେକ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରିତ କଲ । ଭୋଜନର ସମୟ ହେଲେ ନିମନ୍ତ୍ରିତ ଲୋକଙ୍କୁ ଡାକିବାର ନିମନ୍ତେ ଜଣେ ଦାସ ଦ୍ବାରା କହି ପଠାଇଲା, ଏବେ ସାମଗ୍ରୀ ସମସ୍ତର ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆସ । ମାତ୍ର ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକଠା ବାହାନା କଲେ । ପ୍ରଥମ ଜଣ କହିଲା, ଖଣ୍ଡେ ସ୍ବେଦ କିଣିଲୁଁ, ତାହା ଦେଖିବାକୁ ଆମ୍ଭକୁ ଯିବାକୁ ହେବ; ଏନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ

ସମା କରବାକୁ ନିବେଦନ ଜଣାଇବ । ଆଉ ଜଣେ କହିଲା, ଆମ୍ଭେ ପାଞ୍ଚ ହଳ ବଳଦ କିଣିଲୁ, ସେମାନଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା କରବାକୁ ଯାଉଅଛୁ; ଏଣୁକରି ଆମ୍ଭକୁ ସମା କରବାକୁ ନିବେଦନ ଜଣାଇବ । ଆଉ ଜଣେ କହିଲା, ଆମ୍ଭେ ବିବାହ କଲୁ, ଏହେତୁ ଯିବାକୁ ନ ପାରିବା । ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ଦାସ ଫେରି ଯାଇ ଆପଣା ପ୍ରଭୁର ସାକ୍ଷାତରେ ସମସ୍ତ ବୃତ୍ତନ୍ତ ଜଣାଇଲା; ଏଣୁ ସେ ଶୁଭର କର୍ତ୍ତା ହୋଇ କହି ଆପଣା ଦାସକୁ କହିଲା, ତୁମ୍ଭେ ଶୀଘ୍ର ନଗରର ଦାଣ୍ଡରେ ଓ ଗଳିରେ ଯାଇ ଦଉଡ଼ି ନୁଲା ଶ୍ଳେଷା ଅନ୍ନମାନଙ୍କୁ ଏଠାରେ ଆଣ । ତହିଁରେ ସେ ଦାସ କହିଲା, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆପଣଙ୍କର ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ କର୍ମ କରା ଗଲା, ତଥାପି ଆମ୍ଭର ସ୍ଥାନ ଅଛି । ତେଣୁ ସେ ପ୍ରଭୁ ପୁନର୍ବାର ଦାସକୁ କହିଲେ, ରାଜପଥରେ ଓ ବୃକ୍ଷତଳରେ ଯାଇ ଆମ୍ଭର ଘର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରବା ନିମନ୍ତେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆସିବାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଅ । ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବୋଲି, ସେ ନିମନ୍ତ୍ରିତମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ କେହି ଆମ୍ଭର ଏ ରବିଭୋଜର ଆସ୍ବାଦ ନ ପାଇବେ ।

ତହିଁ ଉତ୍ତର ଅନେକ ଲୋକ ଯାଶୁର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପୀ ହୁଅନ୍ତେ ସେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଫେରି କହିଲେ, କେହି ଆମ୍ଭର କିଛିରେ ଆସି ଆପଣା ମାତା ପିତା ସ୍ତ୍ରୀ ସନ୍ତାନ ଭ୍ରାତୃଗଣ ଭଗ୍ନିଗଣ ପୁଣି ନିଜ ପ୍ରାଣହିଁ ଘୃଣା ନ କଲେ ଆମ୍ଭର ଶିଷ୍ୟ ହେବାକୁ ନ ପାରିବ । ପୁଣି ଯେ କେହି ଆପଣା କୁଣ୍ଡ ବନ୍ଦ ନେଇ ଆମ୍ଭର ଅନୁସରଣ ନ କରଇ, ସେ ଆମ୍ଭର ଶିଷ୍ୟ ହେବାକୁ ନ ପାରିବ । ଗତ ନିର୍ମାଣ କରବାକୁ ହେଲେ କେତେ ବ୍ୟୟ ହେବ, ଓ ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରବାକୁ ସମ୍ଭବ ଅଶ୍ଳିଷ୍ଟ କି ନାହିଁ, ପ୍ରଥମରେ ବସି ଏହା ଗଣନା ନ କରଇ, ଏମନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ କେ ଅଛି? ନୋହିଲେ ଅବା କିଜାଣି ମୂଳଦୁଆ କିଛି ଶେଷରେ ଯେବେ ସମାପ୍ତି କରବାକୁ ନ ପାରିଇ, ତେବେ ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ଗାଈବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସମାପ୍ତ କରବାକୁ ନ ପାରିଲା, ଏହା ବୋଲି ସମସ୍ତେ ତାହାକୁ ଟାପରା କରିବେ । ଆଉ ଅନ୍ୟ ରାଜାର ସଙ୍ଗେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହେଲେ ଦଶ ସହସ୍ର ସୈନ୍ୟ ନେଇ ଆଗତ କୋଡ଼ଏ ସହସ୍ର ସୈନ୍ୟଯୁକ୍ତ ରାଜାର ସଙ୍ଗରେ ପାରିବ କି ନାହିଁ, ଏହା ପ୍ରଥମରେ ବସି ବିବେଚନା ନ କରଇ, ଏମନ୍ତ ରାଜା ଅବା କେ? ଯେବେ ନ ପାରିଇ, ତେବେ ଆଜି ରାଜା ଅତି ଦୂରରେ ଥାଇ ଦୂତକୁ ପଠାଇ ସନ୍ଧି କରିବାର ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି । ସେହିଭାବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଯେ କେହି ଆମ୍ଭର ନିମନ୍ତେ ସବସ୍ତ ତ୍ୟାଗ କରି ନ ପାରିଇ, ସେ ଆମ୍ଭର ଶିଷ୍ୟ ହେବାକୁ ନ ପାରିବ । ଲବଣ ଉତ୍ତମ ଅଟଇ, ମାତ୍ର ଯେବେ ଲବଣର ରାଗ ଗଲା, ତେବେ ତାହା କେମନ୍ତ କରି ସ୍ବାଦ ହେବ? ତାହା ଭୂମି କି ଖତ ଗଦାର ପାଇଁ ଭଲ ନୁହଇ; ଲୋକେ ତାକୁ ବାହାରେ ପକାଇ ଦିଅନ୍ତି । ଯାହାର ଶୁଣିବାକୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଛି ସେ ଶୁଣୁ ॥

୧୫ ପର୍ବ ।

ଏଥିରେ କରଷସ୍ତମ୍ଭକାର ସମସ୍ତେ ପୁଣି ପାପିଷ୍ଠ ଲୋକେ ଶୁଣିବାର ନିମନ୍ତେ ଯାଶୁର କିଛିକି ଅଛନ୍ତେ । ତହିଁରେ ଫାର୍‌ଶିମାନେ ଓ ଅଧ୍ୟାପକମାନେ ବିବାଦ କରି କହିଲେ, ଏ ମନୁଷ୍ୟ ପାପିମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାହ୍ୟ କରି ଏକ ସଙ୍ଗରେ ଭୋଜନ କରଇ । ତେଣୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦୁଷ୍ଟାନୁ କଥା କହିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କାହାରି ଶବ୍ଦ ମେଣ୍ଟୁ ଥିଲେ ତାହା ମଧ୍ୟରୁ ଯେବେ ଗୋଟାଏ ହଜଇ, ତେବେ ସେହି ଅନେଶ୍ୱର ମେଣ୍ଟୁ ପଡ଼ିଯିବାର ମଧ୍ୟରେ ଶୁଦ୍ଧ ହଜଇ ମେଣ୍ଟୁର ଉଦ୍ଦେଶ ପାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କି ନ ଖୋଜଇ? ପୁଣି ତାହାର ଉଦ୍ଦେଶ ପାଇଲେ ଦୁଷ୍ଟ ମନରେ କାଳି କରି ସ୍ୱପ୍ନାନରେ ଆଣି ବଳ୍ଲବାଳବ ଓ ପତିସାମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ବୋଲଇ, ହଜଇ ମେଷକୁ ପାଇଲୁ, ଏନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭର ସଙ୍ଗେ ଆନନ୍ଦ କର । ସେହିଠିଆଁ ଆମ୍ଭେ ବୋଲି, ମନ ଫେରାଇବାର ଯେଉଁମାନଙ୍କର ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ, ଏମନ୍ତ ଅନେଶ୍ୱର ଧର୍ମିକର ବିଷୟରେ ଯେ ଆନନ୍ଦ ନୁହଇ, ଜଣେ ପାର୍ଥୀ ମନ ଫେରାଇଲେ ତାହା ବିଷୟରେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ସେ ଆନନ୍ଦ ହୁଅଇ । କିଅବା କୌଣସି ଘରର ଦଶ ଖଣ୍ଡ ରୂପା ଥିଲେ ଯେବେ ଖଣ୍ଡେ ହଜାଏ, ତେବେ ସେ କି ଦାସ ଜାଲି ଘର ହାତ ତାହା ପାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯଦ୍ୱା କରି ନ ଖୋଜଇ? ପୁଣି ପାଇଲୁ ଉତ୍ତରେ ବଳ୍ଲବାଳବ ପତିସାମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ କହିଲେ, ହଜାଇଲୁ ରୂପା ଖଣ୍ଡ ପାଇଲୁ, ଏନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭର ସଙ୍ଗେ ଆନନ୍ଦ କର । ସେହିଠିଆଁ ଆମ୍ଭେ ବୋଲି, ଜଣେ ପାର୍ଥୀ ମନ ଫେରାଇଲେ ତାହା ବିଷୟରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ଦୂତଗଣର ମଧ୍ୟରେ ଆନନ୍ଦ ହୁଅଇ ।

ଆଉ ସେ କହିଲେ, ଜଣକର ଦୁଇ ପୁଅ ଥିଲୁ; ତାହାର ମଧ୍ୟରେ ସାନ ପୁଅ ପିତାକୁ କହିଲୁ, ହେ ପିତା, ତୁମ୍ଭ ସମ୍ପତ୍ତିର ଯେଉଁ ବାଣ୍ଟ ଆମ୍ଭେ ପାଇବା, ତାହା ଦିଅ । ତହିଁରେ ସେ ଆପଣା ସମ୍ପତ୍ତି ଭାଗ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଲା । ଅଳ୍ପ ଦିନର ଉତ୍ତରେ ସେହି ସାନ ପୁଅ ସବୁ ଏକଟି କରି ନେଇ ଦୂର ଦେଶକୁ ଯାଇ ଦୁଷ୍ଟ ଆଚରଣରେ ସବୁ ସମ୍ପତ୍ତି ଉଡ଼ାଇ ଦେଲା । ସବୁ ବ୍ୟୟ କଲୁ ଉତ୍ତରେ ସେ ଦେଶରେ ମହାଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପଡ଼ିଲେ, ତାହାର ଦୁଃଖାବସ୍ଥା ଘଟିଲା । ଏଥିରେ ସେ ଯାଇ ସେ ଦେଶର ଏକ ଗୃହସ୍ଥର ଆଶ୍ରିତ ହୁଅନ୍ତେ, ସେହି ଜନ ତାହାକୁ ଶୁକର ପଲ ଚରାଇବାକୁ ବଳରେ ପଠାଇଲା । ପୁଣି ତାହାକୁ କେହି କିଛି ଆହାର ନ ଦେବାରୁ ସେ ଶୁକରର ଖାଦ୍ୟ ଛୁବିତାରେ ଉଦର ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ବାଞ୍ଛା କଲା । ଅବଶେଷରେ ସେ ମନେମନେ ଚେତନା ପାଇ କହିଲା, ହାୟ, ଆମ୍ଭର ପିତାର ପାଖରେ କେତେ ମୂଲ୍ୟ ଦାସ ଯଥେଷ୍ଟ ଓ ତହିଁରୁ ଅଧିକ ଆହାର ପାଉଛନ୍ତି, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ କ୍ଷୁଧାରେ ମରୁଅଛୁ । ଆମ୍ଭେ ଉଠି ପିତାର ନିକଟରେ ଯାଇ ବୋଲିବା,

୧ ହେ ପିତା, ଆମ୍ଭେ ଈଶ୍ବରର ପୁଣି ତୁମ୍ଭର ବରଦରେ ପାପ କଲୁଁ, ଏକାରଣ
 ତୁମ୍ଭର ପୁଅ ବୋଲି ବଖ୍ୟାତ ହେବାର ଯୋଗ୍ୟ ନୋହି; ଆମ୍ଭକୁ ତୁମ୍ଭର ଏକ
 ୧୦ ମୂଲ୍ୟୁ ଦାସ ପରି ରଖ । ଏମନ୍ତେ ସେ ଉଠି ପିତାର ନିକଟରେ ଗମନ କଲ; ମାତ୍ର ତାହାର ପିତା ଅତି ଦୂରରେ ତାହାକୁ ଦେଖି ଦୟା କଲ, ପୁଣି ଧାଇଁ ଯାଇ
 ୧୧ ତାହାର ଗଳା ଧରି ତାହାକୁ ତୁମ୍ଭନ କଲ । ଏଥିରେ ପୁଣି ତାହାକୁ କହିଲ, ହେ ପିତା, ଈଶ୍ବରର ଓ ତୁମ୍ଭର ବରଦରେ ପାପ କଲ, ଏଣୁ ତୁମ୍ଭର ପୁଅ ବୋଲି
 ୧୨ ବଖ୍ୟାତ ହେବାର ଆଉ ଯୋଗ୍ୟ ନୋହି । ମାତ୍ର ତାହାର ପିତା ଆପଣା ଦାସ-ମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲ, ସବୋତ୍ତମ ବସ୍ତ୍ର ଆଣି ଏହାକୁ ପିନ୍ଧାଅ, ଏହାର ହାତରେ
 ୧୩ ମୁଦ୍ରା ଦଅ, ଏହାର ଗୋଡ଼ରେ ପାଦୁକା ଦଅ । ପୁଣି ହୁଷ୍ଟପୁଷ୍ଟ ବାଛୁରି ଆଣି ମାର; ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହା ଭୋଜନ କରି ଆନନ୍ଦ କରିବା । ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭର
 ୧୪ ଏହି ପୁଅ ମୃତ ହୋଇ ପୁନର୍ବାର ସଜୀବ ହେଲ, ସେ ହଜିଥିଲା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା; ତହିଁରେ ସେମାନେ ଆନନ୍ଦ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ସେତିକିବେଳେ ତାହାର
 ୧୫ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ପୁଅ ସେତରେ ଥିଲା, ପୁଣି ଆସୁଁ ଗୃହର କିତରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ନୃତ୍ୟ ଓ ବାଦ୍ୟର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଲା । ଏଣୁ ସେ ଦାସମାନଙ୍କର ଏକ ଜଣକୁ ତାଙ୍କ ପରୁଇଲା,
 ୧୬ ଏହାର କାରଣ କି? ସେ କହିଲା, ତୁମ୍ଭର ଭାଇ ଅଇଲେ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭର ପିତା ତାହାକୁ ସୁସ୍ଥ ଶରୀରରେ ପ୍ରାପ୍ତ ସକାଶୁଁ ହୁଷ୍ଟପୁଷ୍ଟ ବାଛୁରି ମାରିଛନ୍ତି । ତହିଁରେ
 ୧୭ ସେ କ୍ରୋଧ ହୋଇ ଭିତରକୁ ଯିବାକୁ ନ ମଙ୍ଗିଲା; ଏଣୁକରି ତାହାର ପିତା ବାହାରେ ଆସି ତାହାକୁ ବହୁତ ପ୍ରବୋଧ କଲା । ସେ ପିତାକୁ ଉତ୍ତର କଲା,
 ୧୮ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭର କୌଣସି ଆଜ୍ଞା ଲଙ୍ଘନ ନ କରି ବହୁତ ବରଷର ତୁମ୍ଭର ସେବା କରି ଆସିଅଛି, ତଥାପି ମିତ୍ରଗଣର ସଙ୍ଗେ ଉତ୍ସବ କରିବାକୁ କେବେହେଁ ଗୋ-
 ୧୯ ଠାଏ ଛେଲିହିଁ ଆମ୍ଭକୁ ଦେଇ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭର ଯେଉଁ ପୁଅ ବେଶ୍ୟା-ଗମନାଦରେ ତୁମ୍ଭର ସମ୍ପତ୍ତି ଅପବ୍ୟୟ କରିଅଛି, ସେ ଆସିବାମାତ୍ର ତାହାର
 ୨୦ ନିମନ୍ତେ ହୁଷ୍ଟପୁଷ୍ଟ ବାଛୁରି ମାରିଲା । ତାହାର ପିତା କହିଲା, ହେ ପୁଅ, ତୁମ୍ଭେ ସବଦା ଆମ୍ଭର ସଙ୍ଗେ ଅଛ, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭର ଯେ କିଛି ଅଛି, ସେହି ସମସ୍ତ
 ୨୧ ତୁମ୍ଭର । ପୁଣି ଏହି ଯେ ତୁମ୍ଭର ଭାଇ ମୃତ ହୋଇ ପୁନର୍ବାର ସଜୀବ ହେଲା, ସେ ହଜିଥିଲା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା, ଏହେତୁର ଉତ୍ସବ ଓ ଆନନ୍ଦ କରିବାର ଆମ୍ଭ-ମାନଙ୍କର ଉଚିତ ॥

୧୭ ପଦ୍ୟ ।

୧ ଅନ୍ତର ଯାଣୁ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ । ଜଣେ ଧନୀର ଭଣ୍ଡାରଘରଯୁ । ଥିଲା, ସେ ଯେ ତାହାର ସମ୍ପତ୍ତି ମିଥ୍ୟାରେ ବ୍ୟୟ କରଇ, ଏହି ଅପବାଦ ତାହାକୁ

ଜଣା ହେଲା । ଏଣୁ ସେ ତାହାକୁ ଡାକି କହିଲା, ତୁମ୍ଭର ବିଷୟରେ ଏ କି କଥା ଶୁଣିବାକୁ ପାଉଁ? ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା କର୍ମର ନିକାଶି ଦିଅ, ଯେହେତୁ ଭଣ୍ଡାରଘରମ୍ଭା ପଦରେ ଆଉ ରହି ନ ପାରିବ । ଏଥିରେ ସେ ମନେ ଗ୍ରହଣ କରିବା? ପ୍ରଭୁ ଯେବେ ଆମ୍ଭକୁ ଭଣ୍ଡାରଘରମ୍ଭା ପଦରୁ ବ୍ୟୁତ କରନ୍ତି, ତେବେ ମାଟି ହାଣି ପାରିବା ନାହିଁ, ପୁଣି ଭିକ୍ଷା କରିବାକୁ ଲଜ୍ଜା ହେବ । ଏକମନ୍ତେ ସେହି ପଦରୁ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଲେ ଯେମନ୍ତ କେହି ଆମ୍ଭକୁ ଗୃହରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ, ଏଥିପାଇଁ କି କରିବାକୁ ହୁଅଇ, ତାହା ଆମ୍ଭେ ମନସ୍ଥ କଲୁ । ଏଣୁ ସେ ଆପଣା ପ୍ରଭୁର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚାହିଦାକୁ ଡାକି ପ୍ରଥମ ଜଣକୁ ପଚାରିଲା, ତୁମ୍ଭଠାରେ ପ୍ରଭୁର କେତେ ପାଉନା ଅଛି? ସେ କହିଲା, ଶତ୍ରେୁ ମହଣ ତେଲ । ପୁଣି ସେ କହିଲା, ତୁମ୍ଭର ପବି ଆଣି ଶୀଘ୍ର ବସି ତହିଁରେ ପଚାରି ମହଣ ଲେଖ । ପୁଣି ଆଉ ଏକ ଜଣକୁ ପଚାରିଲା, ତୁମ୍ଭଠାରେ (ପ୍ରଭୁର) କେତେ ପାଉନା ଅଛି? ସେ ବୋଲିଲା, ଶତ୍ରେୁ ଭରଣ ଗହମ; ସେ କହିଲା, ତୁମ୍ଭର ପବି ଆଣି ଅଣା ଲେଖ । ତହିଁରେ ପ୍ରଭୁ ସେ ଅନ୍ୟାୟ-କାରି ଭଣ୍ଡାରଘରମ୍ଭାର ଏତେପ ବୁଦ୍ଧିର ଉପାୟ ଦେଖି ତାହାର ପ୍ରଶଂସା କଲା; ଯେହେତୁ ଗାନ୍ଧିତ୍ବ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କଠାରୁ ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ସଂସାରର ସନ୍ତାନମାନେ ସ୍ୱାକାଳରେ ଅଧିକ ବୁଦ୍ଧିମାନ ହୁଅନ୍ତି । ଏକମନ୍ତେ ବୋଲି, ମିଥ୍ୟାଧନରେ ମିଶି ଲାଭ କର, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶକ୍ତିସ୍ଥାନ ହେଲେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିତ୍ୟସ୍ଥାୟୀ ନିବାସରେ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ।

ଯେ କେହି କ୍ଷୁଦ୍ର ବିଷୟରେ ବିଶ୍ୱାସ୍ୟ ହୁଅଇ, ସେ ବଡ଼ ବିଷୟରେହେଁ ବିଶ୍ୱାସ୍ୟ ହୁଅଇ; ପୁଣି ଯେ ଜନ ଅଳ୍ପ ବିଷୟରେ ଅଯଥାର୍ଥ ହୁଅଇ, ସେ ବଡ଼ ବିଷୟରେହେଁ ଅଯଥାର୍ଥ ହୁଅଇ । ଏକମନ୍ତେ ଯେବେ ଅଯଥାର୍ଥ ଧନରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ୍ୟ ହେଲା, ତେବେ ସତ୍ୟ ଧନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହାତରେ କେ ସମର୍ପଣ କରିବ? ଆଉ ପରର ବିଷୟରେ ଯେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ୍ୟ ହୁଅ, ତେବେ ନିଜର ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କେସେ କିଛି ଦେବ? କୌଣସି ଦାସ ଦୁଇ ପ୍ରଭୁର ସେବା କରିବାକୁ ନ ପାରିବ; ଯେହେତୁ ସେ ଏକ ଜଣକୁ ଭଲ ମଣି ଆନକୁ ମନ ଜାଣଇ । କିବା ଜଣକର ପ୍ରତି ମନୋଯୋଗ କରି ଅନ୍ୟକୁ ଅବହେଳା କରଇ । ତେମନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେହେଁ ଈଶ୍ୱର ଓ ଧନ ଦୁଇର ସେବା କରିବାକୁ ନ ପାର ।

ତେତେବେଳେ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ଶୁଣି ଲେଉଟି ଫାର୍‌ଶିମାନେ ତାହାକୁ ଟାପର କଲେ । ତହିଁରେ ସେ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମିକ କରି ଦେଖାଉଅଛୁ ପ୍ରମାଣ, ମାତ୍ର ଈଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନ୍ତଃକରଣ ଜାଣନ୍ତି । ଯାହା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଅତି ପ୍ରଶଂସିତ ହୁଅଇ, ତାହା ଈଶ୍ୱ-

୧ ରଜ୍ଜ ଗୋଚରେ ଘୃଣିତ । ଯୋହନର ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କଣ୍ଠରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ବକ୍ତ୍ରାଗଣର ଲେଖା ଥିଲା; ତଦବଧି ଇଣ୍ଡରର ରାଜ୍ୟର ପ୍ରସଙ୍ଗ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେଉଅଛି, ପୁଣି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ତାହା ମଧ୍ୟରେ ଯତ୍ନରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଅଛି । ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଲେପ ହେବ, ତଥାପି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଏକ ବିନ୍ଦୁର ଲେପ ନ ହେବ । ଯେ କେହି ଆପଣା ସ୍ତ୍ରୀକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଅନ୍ୟକୁ ବିବାହ କରଇ, ସେ ପରଦାର କରଇ; ପୁଣି ଯେ ଜନ ସେହି ତ୍ୟକ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ବିବାହ କରଇ, ସେହିସୁଦ୍ଧା ପରଦାର କରଇ ।

୨ ଏକ ଧନବାନ ମନୁଷ୍ୟ ଶୁଭ୍ରବର୍ଣ୍ଣ ସୂକ୍ଷ୍ମ ନୁଗା ପିନ୍ଧି ପ୍ରତିଦିନ ପରିତୋଷରୂପେ ଭୋଜନ ଧାନ କରନ୍ତା । ଆଉ ସଙ୍ଗାଙ୍ଗରେ ଘାଆ ଲଜ୍ଜାର ନାମରେ ଜଣେ ଦରଦ୍ର ଥିଲା; ସେ ଏହି ଧନବାନର ଭୋଜନ ପାଏରୁ ପଡିଲା ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟ ଖାଇବାକୁ ବାଞ୍ଛା କର ତାହାର ଦ୍ଵାରରେ ପଡି ଥାନ୍ତା । ପୁଣି କୁକୁରଗଣ ଆସି ତାହାର ଘାଆ ସମସ୍ତ ଚୁଟନ୍ତେ । କିଛି କାଳ ଉତ୍ତରେ ସେ ଦରଦ୍ର ମରନ୍ତେ ସ୍ଵର୍ଗର ଦୂତଗଣ ତାହାକୁ ନେଇ ଅବ୍ରହାମର କୋଡ଼ରେ ବସାଇଲେ । ସେ ଧନବାନର ମରନ୍ତେ ତାହାର କବର ଘୟ୍ନା ଗଲା । ପୁଣି ନରକରେ ଯନ୍ତ୍ରଣାମୁକ୍ତ ହୋଇ ସେ ଆପଣା ଆତ୍ମା ମେଲି ଅତି ଦୂରରେ ଅବ୍ରହାମକୁ ଓ ତାହାର କୋଡ଼ରେ ଲଜ୍ଜାରକୁ ଦେଖି ଉଚ୍ଚ ଶବ୍ଦରେ କହିଲା, ହେ ପିତା ଅବ୍ରହାମ, ଆତ୍ମର ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ କରି ଅଙ୍ଗୁଳିର ଅଗ୍ରଭାଗ ଜଳରେ ବୁଡାଇ ଆତ୍ମର ଜିହ୍ଵା ଶୀତଳ କରିବାକୁ ଲଜ୍ଜାରକୁ ପଠାଇ ଦିଅ; ଯେହେତୁ ଏହି ଅଗ୍ନିର ଶିଖାରେ ଆତ୍ମେ ବ୍ୟସ୍ତ ଅଛି । ମାତ୍ର ଅବ୍ରହାମ କହିଲେ, ହେ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ଜୀବଜଗତରେ ଆପଣା ଉତ୍ତମ ବସ୍ତ୍ର ପାଇଥିଲ, ପୁଣି ଲଜ୍ଜାର ମନ ବସ୍ତ୍ର ପାଇଥିଲା, ଏହା ସ୍ମରଣ କର; ଏବେହେଁ ତାହାର ସାନ୍ତ୍ଵନା ଓ ତୁମ୍ଭର ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭୋଗ ହେଉଅଛି । ଆହୁରି ବୋଲି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନର ମଧ୍ୟରେ ଏମନ୍ତ ମହାଗନ୍ଧାର ଅଛି, ଯେ ଏ ସ୍ଥାନର ଲୋକ ସେ ସ୍ଥାନରେ, କିବା ସେ ସ୍ଥାନର ଲୋକ ଏ ସ୍ଥାନରେ ଯିବାଆସିବାକୁ ନ ପାରନ୍ତି । ଏଥିରେ ସେ କହିଲା, ହେ ପିତା, ତେବେ ବିନୟ କରି ବୋଲି, ଆତ୍ମର ପିତୃଗୃହରେ ଯେ ପାଞ୍ଚ ଭୂର ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଯେମନ୍ତ ଏହି ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭୋଗ ସ୍ଥାନରେ ନ ଆସନ୍ତି, ଏହି ପରାମର୍ଶ ଦେବାର ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କରଠାରେ ଲଜ୍ଜାରକୁ ପଠାଇ ଦିଅ । ତହିଁରେ ଅବ୍ରହାମ କହିଲେ, ମୋଶାର ଓ ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ବକ୍ତ୍ରାଗଣର ପୁସ୍ତକ ସେମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଅଛି; ସେମାନେ ସେ ବଚନ ମାନୁନ୍ତୁ । ସେ କହିଲା, ହେ ପିତା ଅବ୍ରହାମ, ତାହା ନୋହେ, ମାତ୍ର ଯେବେ ମୃତ ଲୋକମାନଙ୍କର କୌଣସି ଜଣ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାଏ, ତେବେ ସେମାନେ ମନ ଫେରି ଉଦ୍ଧେବ । ତହିଁରେ ଅବ୍ରହାମ କହିଲେ, ସେମାନେ ଯେବେ ମୋଶାର ଓ ଭବିଷ୍ୟତ୍‌

ବକ୍ରାଗଣର ବଚନ ନ ମାନନ୍ତୁ, ତେବେ ମୃତାବସ୍ଥାର କୌଣସି ଜଣ ଉଠିଲେହେଁ ସେମାନେ ତାହାର ପରାମର୍ଶ ନ ମାନିବେ ।

୧୭ ପଦ୍ୟ ।

ପୁଣି ଯାଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ବନ୍ଧୁ ଯେ ଘଟିବ ଏହା ନିଶ୍ଚୟ; ମାତ୍ର ଯାହା ଦ୍ଵାରା ବନ୍ଧୁ ଘଟିବ, ତାହାର ସନ୍ତାପ ହେବ । ଏହି କ୍ଷୁଦ୍ର ପ୍ରାଣିମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଜଣକର ବନ୍ଧୁ ଜନ୍ମାରବାରୁ ବରଞ୍ଚ ତାହାର ଗଳାରେ ଯେବେ ଚକି ବଳି ହୋଇ ତାକୁ ସମୁଦ୍ରରେ ପକାଇ ଦିଅନ୍ତୁ । ଯାନ୍ତା, ତେବେ ତାହାର ଭଲ ହୁଅନ୍ତା; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ବିଷୟରେ ସାବଧାନ ଥାଅ । ତୁମ୍ଭର ଭଲ ଯେବେ ତୁମ୍ଭର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅପରାଧ କରଇ, ତେବେ ତାହାକୁ ଅନୁଯୋଗ କର; ତହିଁରେ ସେ ଯେବେ ମନ ଫେରାଏ, ତେବେ ତାହାକୁ କ୍ଷମା କର । ଆଉ ଏକ ଦିନର ମଧ୍ୟରେ ଯେବେ ତୁମ୍ଭର ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାତଥର ଅପରାଧ କରଇ, ପୁଣି ସେହି ଦିନେ ସାତଥର ଆସି ମନ ଫେରଇ, ଅପରାଧ କଲୁଁ ବୋଲଇ, ତେବେ ତାହାକୁ କ୍ଷମା କର । ଏଉଡ଼ରେ ପ୍ରେତମାନେ ପ୍ରଭୁକୁ କହିଲେ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସ ବତାଇ ଦିଅ । ତହିଁରେ ପ୍ରଭୁ କହିଲେ, ଯେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏକ ସୋରଷ ପରମାଣରେ ବିଶ୍ଵାସ ହୁଅଇ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ସମୂଳରେ ଉପତା ହୋଇ ସମୁଦ୍ରରେ ହୋଇଯିବ ହୁଅ, ଏକଥା ସେ ତୁମ୍ଭର ନିଷ୍ଠା କହିଲେ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆଜ୍ଞାକାରୀ ହୁଅନ୍ତା ।

ଆଉ ଆପଣା ଦାସ ହଲ ବୁଲଇ କିବା ପଶୁ ଚରଇ କ୍ଷେତର ଆସିବାମାତ୍ର ତାହାକୁ ବୋଲଇ, ‘ଆସ, ଭେଜନରେ ବସ,’ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଏମନ୍ତ କେ ଅଛି? ଅଥବା ତାହା ନ କର, ‘ଆତ୍ମର ଖାଦ୍ୟସାମଗ୍ରୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର, ଓ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ଭେଜନ ପାନ ନ କର, ତାବତ ଅଣ୍ଟା ବାନ୍ଧି ସେବା କର, ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ତୁମ୍ଭେହେଁ ଭେଜନ ପାନ କରବାକୁ ପାଇବ,’ ଏମନ୍ତ କଥା କି ନ ବୋଲିବ? ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ଦାସ ପ୍ରଭୁର ଆଜ୍ଞାମତ କର୍ମ କଲେ ପ୍ରଭୁ କି ତାହାର ଠାରେ ବାସ୍ତବ ହେବେ? ଆତ୍ମର ଏମନ୍ତ ବୋଧ ନୁହଇ । ସେହି ପ୍ରକାରେ ନିଉ-ପିତ ସମସ୍ତ କର୍ମ କଲଉତ୍ତରେ ତୁମ୍ଭେମାନେହେଁ ଏହି କଥା ବୋଲ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଅଭର୍ଜନ ଦାସ, ଆତ୍ମର ଯାହା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ତାହାମାତ୍ର କଲୁଁ ।

ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ଯିରୁଶାଲମ ଆଡ଼େ ଯାଏ କର ଶମିରୋଣ ଓ ଗାଲିଲୀ ପ୍ରଦେଶର ମଧ୍ୟସ୍ଥାନ ଦେଇ ଗମନ କଲେ । ଏଥିରେ କୌଣସି ଗ୍ରାମରେ ପ୍ରବେଶିବାମାତ୍ର ଦଶ ଜଣ କୁଣ୍ଡି ତାହାଙ୍କର ଭେଟ ପାଇ ଦୂରରେ ଠିଆ ହୋଇ ଉତ୍ସର୍ଗରେ ବୋଲିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଦୟା କରନ୍ତୁ ।

୪ ତହିଁରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଜକଗଣର ନିକଟରେ
ଯାଇ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଅ; ତେଣୁ ସେମାନେ ଯାଉଁ, ପରିଷ୍କୃତ ହୋଇଲେ ।
୫ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଆପଣାକୁ ସୁସ୍ଥ ଦେଖି ଉଚ୍ଚସ୍ଵରରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର
୬ ଗୁଣାନୁବାଦ କରୁଁ, ଫେରି ଆଇଲା, ପୁଣି ଯାଣୁର ସ୍ତବ କରୁଁ, ତାହାଙ୍କର ଚରଣ
୭ ତଳେ ଭୂମିଷ୍ଠ ହୋଇ ପଡ଼ିଲା; ଏହି ଜଣ ଶମିରୋଣୀୟ ଥିଲା । ଯାଣୁ କହିଲେ,
କି ଦଶ ଜଣ ପରିଷ୍କୃତ ନୋହିଲେ? ତେବେ ଆଉ ନଅ ଜଣ କେଉଁଠାରେ?
୮ ଈଶ୍ଵରର ପ୍ରଣୟା କରବାକୁ ଏହି ବିଦେଶୀ ଜନ ବନ୍ଧୁ କି ଆଉ କେହି ଫେରି
୯ ଆସି ନାହିଁ? ଏହା ବୋଲି ସେ ତାହାକୁ କହିଲେ, ଉଠି ଚାଲି ଯାଅ, ତୁମ୍ଭର
ବିଶ୍ଵାସ ତୁମ୍ଭକୁ ସୁସ୍ଥ କଲା ।

୦ ଅନନ୍ତରେ କେଉଁ ସମୟରେ ଈଶ୍ଵରର ରାଜତ୍ଵ ହେବ, ଫାରୁଶିମାନେ ଏହି
କଥା ପଚାରିବାରୁଁ ସେ ଉତ୍ତର କଲେ, ଈଶ୍ଵରର ରାଜତ୍ଵ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚରରେ ନ
ହେବ । ଏନିମନ୍ତେ ଏଠାରେ ଦେଖ, କି ସେଠାରେ ଦେଖ, ଏମନ୍ତ କଥା ଲୋକେ
କହି ନ ପାରିବେ; ଯେହେତୁ ଈଶ୍ଵରର ରାଜତ୍ଵ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନ୍ତରେଇ
ଅଛି ।

୧ ପୁଣି ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯେ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରର
ଏକ ଦିନ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବ, ମାତ୍ର ଦେଖିବାକୁ ନ ପାଇବ, ଏମନ୍ତ ସମୟ
୨ ଆସୁଅଛି । ତେତେବେଳେ ଏହି ସ୍ଥାନରେ କିବା ସେ ସ୍ଥାନରେ ଆସି ଦେଖ, ଏହି
୩ କଥା ଲୋକମାନେ ବୋଲିବେ; ମାତ୍ର ନ ଯାଅ, ଓ ସେମାନଙ୍କର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପମା
୪ ନ ହୁଅ । ଯେହେତୁ ବିଜୁଳି ଯେମନ୍ତ ଆକାଶର ଏକ ଆଡ଼େ ବାହାରିବାମାତ୍ର
ଅନ୍ୟ ଆଡ଼େ ବ୍ୟାପି ଘାପ୍ତି ପ୍ରକାଶ କରଇ, ସେତେ ସେହି ଦିନରେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରର
୫ ପ୍ରକାଶ ହେବ । ମାତ୍ର ତାହାର ପୂର୍ବରେ ତାହାଙ୍କୁ ଅନେକ ଦୁଃଖ ଭୋଗ କରି-
୬ ବାକୁ ପୁଣି ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ଲୋକ ଦ୍ଵାରା ଅବଜ୍ଞାତ ହେବାକୁ ହେବ । ଆଉ ନୋ-
୭ ହର ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ହୋଇଥିଲା, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରର ସମୟରେଇ ସେ-
୮ ତେବେ ହେବ । ନୋହର ଜାହାଜ ଆଗେହୁଣ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେମନ୍ତ ଲୋକମାନେ
ଭୋଜନ ପାନ, ପୁଣି ବିବାହ କରିବାର ଓ ବିବାହ ଦେବାର, ଏହି କର୍ମରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ
୯ ଥିଲେ; ଏଥିମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଳୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ସମସ୍ତକୁ ନଷ୍ଟ କଲା । ପୁଣି ଲୋ-
୦ ଠର ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେହିଁ ତଦ୍ରୂପ ଥିଲା; ଲୋକମାନେ ଭୋଜନ ପାନ ଓ କିଣା-
୧ ବିକା ପୁଣି ଶେରବାର ଓ ଗୁଳ୍ମିବାର କର୍ମରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଥିଲେ । ମାତ୍ର ଯେଉଁ
ଦିନରେ ଲୋକ ସିନ୍ଦୋମଠାରୁ ବାହାରିଲା, ସେହି ଦିନରେ ଆକାଶର ଗଜକୟକୁ
୨ ଅଗ୍ନି ବୃକ୍ଷ ହୋଇ ସମସ୍ତକୁ ସଂହାର କଲା । ସେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରର ପ୍ରକାଶ ହେ-
୩ ବାର ଦିନରେଇ ହେବ । ସେହି ଦିନରେ କେହି ଯେବେ କୋଠାର ଉପରରେ

ଆସ୍ତେ, ତେବେ ସେ କୋଠାର ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଦ୍ରବ୍ୟ ନେବାର ନିମନ୍ତେ,
 ଓହ୍ଲାଇ ନ ଯାଉ; ପୁଣି ଯେ ଜନ କ୍ଷେତରେ ଆସ୍ତେ, ସେ ଫେରି ନ ଆସୁ ।
 ଲେଟର ସ୍ତ୍ରୀକୁ ସ୍ମରଣରେ ରଖ । ଯେଉଁ ଜନ ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା କରବାକୁ ଚେଷ୍ଟା
 କରବ, ସେହି ତାହା ହଜାଇବ; ଆଉ ଯେ ଜନ ପ୍ରାଣ ହରାଇବ ସେହି ତାହା
 ରକ୍ଷା କରବ । ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛୁ, ସେହି ରାତ୍ରିରେ ଏକ ଶଯ୍ୟାଗତ
 ଦୁଇ ମନୁଷ୍ୟର ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଜଣକୁ ଧରା ଯିବ, ଆନକୁ ଛୁଡ଼ା ଯିବ । ଆଉ ଦୁଇ
 ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ଏକଟି ଚକି ବୁଲୁଥିବେ, ସେମାନଙ୍କର ଏକ ଜଣକୁ ଧରା ଯିବ, ଆନକୁ
 ଛୁଡ଼ା ଯିବ । ପୁଣି ଦୁଇ ପୁରୁଷ କ୍ଷେତରେ ଥିବେ, ସେମାନଙ୍କର ଏକ ଜଣକୁ ଧରା
 ଯିବ, ଆନକୁ ଛୁଡ଼ା ଯିବ । ତେତେବେଳେ ସେମାନେ ପଚାରିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ,
 ଏମନ୍ତ କେଉଁଠାରେ ହେବ? ତହିଁରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଶବ ଯେଉଁଠା-
 ଠାରେ ଆସ୍ତେ, ସେଠାରେ ସାଗୁଣୀମାନେ ଏକଟି ହୁଅନ୍ତି ॥

୧୮ ପଦ୍ୟ ।

ଏଉଡ଼ର ଶ୍ରୀମତୀ ନୋହି ନିରନ୍ତର ପ୍ରାର୍ଥନା କରବାକୁ ଲୋକମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ,
 ଏହି ଆଶୟରେ ଯାଣୁ ଏହି ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କଥା କହିଲେ । କୌଣସି ନଗରରେ
 ଜଣେ ବର୍ତ୍ତକର୍ତ୍ତା ଥିଲେ, ସେ ଇଶ୍ବରଙ୍କୁ ଭୟ ନ କରନ୍ତା । ପୁଣି ମନୁଷ୍ୟକୁହିଁ ନ
 ମାନନ୍ତା । ପୁଣି ସେ ନଗର ନିବାସିନୀ ଏକ ବିଧବା ତାହାର ନିକଟରେ ଆସି,
 ପ୍ରତିବାଦର ସଙ୍ଗେ ଆମ୍ଭର ବିବାଦ ନିସାଧ କର, ଏହି ନିବେଦନ କଲେ । ତହିଁରେ
 ସେ ବିଚାରକର୍ତ୍ତା କେତେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ନ ମର୍ଜିଲେ; ତହିଁଉଡ଼ର ସେ
 ମନେ ଭାବିଲା, ଯଦ୍ୟପି ଇଶ୍ବରଙ୍କୁ ଭୟ ନ କର ପୁଣି ମନୁଷ୍ୟକୁହିଁ ନ ମାନି,
 ତଥାପି ଏହି ବିଧବା ଆମ୍ଭକୁ ଦୁଃଖ ଦେଉଅଛି, ଏହିନିମନ୍ତେ ଏହାର ବିବାଦ ନିସାଧ
 କର ଦେବା, ନୋହିଲେ ସେ ସଙ୍ଗଦା ଆସି ଆମ୍ଭକୁ ବ୍ୟସ୍ତ କରବ । ପୁଣି ପ୍ରଭୁ
 କହିଲେ, ସେ ଅନ୍ୟାୟ ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ଯାହା କହିଲେ, ତାହା ଶୁଣ । ତେଣୁ ପର-
 ମେଶ୍ବରଙ୍କର ଯେ ମନୋନୀତ ଲୋକମାନେ ଦ୍ବିବାସିନୀ ତାହାଙ୍କଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା
 କରନ୍ତି, ସେ ଅନେକ ଦିନ ବିଳମ୍ବ କଲେହେଁକି ସେମାନଙ୍କର ବିବାଦ ନିସାଧ ନ କର-
 ବେ? ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛୁ, ବେଗେ ନିସାଧ କରବେ । ମାତ୍ର ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର
 ଆପଣା ଆସିବାବେଳେ କି ଏହି ବିଶ୍ବାସ ଗୃଥିବାରେ (କିବା ଦେଶରେ) ପାଇବେ?

ଏଥିଉଡ଼ର ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଧାର୍ମିକ ଜାଣି ଆଉ ସମସ୍ତକୁ ଭୁଲ୍ଲ ଜ୍ଞାନ କରନ୍ତି,
 ଏପ୍ରକାର ଥୋକାସ୍ତେ ଲୋକକୁ ସେ ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କହିଲେ । ଜଣେ ଫାର୍‌ଶୀ
 ଆଉ ଜଣେ କରଗ୍ରାସ୍ତା, ଏହି ଦୁହେଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରବାକୁ ମନ୍ଦିରକୁ ଗଲେ । ସେ
 ଫାର୍‌ଶୀ ଅଲଗା ଠିକ୍ ହୋଇ ଏହା ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ, ‘ହେ ଇଶ୍ବର, ଆମ୍ଭେ ଆଉ

ଲେକର ପ୍ରାୟେ ଲୁଚିଆର କି ଅନ୍ୟାୟୀ କି ପାରଦାୟକ ନୋହି, ପୁଣି ଏହି
 ୧ କରଗ୍ରାସ୍ତର ଭୁଲ୍ଲ ନୋହି, ଏହିନିମନ୍ତେ ଭୁମ୍ଭର ଧନ୍ୟବାଦ କର । ଆମ୍ଭେ
 ସପ୍ତାହର ମଧ୍ୟରେ ଦୁଇ ଦିନ ଉପବାସ, ପୁଣି ସମସ୍ତ ସମ୍ପଦର ଦଶମାଂଶ ଦାନ
 ୩ କର ଥାଇ ।’ ମାତ୍ର କରଗ୍ରାସ୍ତ ଦୂରରେ ଠିକ୍ ହୋଇ ସ୍ୱର୍ଗଥାତେ ଆସି ତୋଳି-
 ବାକୁ ସାହସ ନ ପାଇ ବୁକୁରେ ହାତ ମାରି ବୋଇଲେ, ‘ହେ ଇଶ୍ୱର, ମୁଁ ପାପୀ,
 ୪ ମୋତେ ଦୟା କର ।’ ଆମ୍ଭେ ଭୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛୁ, ସେହି ଜଣ ନୁହେ, ମାତ୍ର
 ଏହି ଜଣ ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହୋଇ ନିଜ ଗୃହକୁ ଚାଲିଗଲେ । ତେଣୁ ଯେ କେହି ଆପ-
 ଣାକୁ ବଡ଼ କର ମଣଇ, ସେ ନ୍ୟୁନ କର ଯିବ; ପୁଣି ଯେ କେହି ଆପଣାକୁ
 ନ୍ୟୁନ କର ମଣଇ, ସେ ବଡ଼ କର ଯିବ ।

୫ ତହିଁ ସେ ଯେମନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ଗାତ୍ର ଛୁଅନ୍ତି, ଲେକମାନେ ଏଥିପାଇଁ ଶିଶୁ-
 ମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କର ନିକଟରେ ଆଣିଲେ; ପୁଣି ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହା ଦେଖି ସେମାନଙ୍କୁ
 ୬ ନିଷେଧ କଲେ । ଏଥିରେ ଯାଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ କହିଲେ, ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭର
 ନିକଟରେ ଆସିବାକୁ ଦିଅ, ମନା ନ କର; ଯେହେତୁ ଏପରି ଲେକମାନେ ଇଶ୍ୱର-
 ୭ ଙ୍କର ରାଜ୍ୟର ଅଧିକାରୀ । ଆମ୍ଭେ ସତ୍ୟ ବୋଲି, ଯେ ଜନ ଶିଶୁର ପ୍ରାୟେ ହୋଇ
 ଇଶ୍ୱରର ରାଜ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ନ କରଇ, ସେ କଦାପି ତହିଁରେ ପ୍ରବେଶ ନୋହିବ ।

୮ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଜଣେ ଅଧିପତି ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ହେ ପରମ ଗୁରୁ, କି କର୍ମ
 ୯ କଲେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପାଇବା? ଏଥିରେ ଯାଶୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭକୁ କିପରି ପରମ
 ୧୦ କର ବୋଲି? ଇଶ୍ୱର ବିନୁ କେହି ପରମ ନୁହନ୍ତି । “ପରଦାର ନ କର, ନର-
 ହତ୍ୟା ନ କର, ଚୋରୀ ନ କର, ମିଥ୍ୟାସାକ୍ଷ୍ୟ ନ ଦିଅ, ପିତା ମାତାକୁ ସମ୍ମାନ
 ୧୧ କର,” ଏହି ଆଜ୍ଞା ସବୁ ଭୁମ୍ଭେ ଜାଣ । ସେ କହିଲେ, ବାଲକ କାଲର ଏ ସମସ୍ତ
 ୧୨ ପାଳନ କର ଆସୁଅଛୁ । ଏକଥା ଶୁଣି ଯାଶୁ ତାହାକୁ କହିଲେ, ତେବେହେଁ
 ଭୁମ୍ଭର ଏହି ଏକ କର୍ମର ଉତ୍ତର ଅଛି, ଭୁମ୍ଭେ ଆପଣାର ସବୁଷ୍ଟ ବଳ କର ଦରିଦ୍ର-
 ମାନଙ୍କୁ ଦାନ କର, ତେଣୁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଧନ ପାଇବ; ତହିଁଉତ୍ତରେ ଆସି ଆମ୍ଭର
 ୩ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପୀ ହୁଅ । ଏକଥା ଶୁଣି ସେ ଅତି ଶୋକାକୁଳ ହେଲେ, ଯେହେତୁ ସେ
 ୪ ବଡ଼ ଧନବନ୍ତ ଥିଲେ । ଯାଶୁ ତାହାକୁ ଏମନ୍ତେ ଅତି ଶୋକାକୁଳ ଦେଖି କହି-
 ଲେ, ଧନବାନ ଲେକମାନଙ୍କର ଇଶ୍ୱରର ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ ହେବାର କେମନ୍ତ
 ୫ କଠିଣ କର୍ମ! ଇଶ୍ୱର ରାଜ୍ୟରେ ଧନୀ ଲେକର ପ୍ରବେଶ ହେବାର ବରଷ୍ଟ ସୁଚିର
 ୬ ଛନ୍ଦ୍ର ଦେଇ ଓଠର ପଶିବାର ସହଜ । ଏଥିରେ ଶ୍ରୋତାମାନେ ପଚାରିଲେ, ତେବେ
 ୭ କାହାର ପରୀକ୍ଷା ହେବାକୁ ପାରଇ? ସେ କହିଲେ, ଯାହା ମନୁଷ୍ୟର ଅସାଧ୍ୟ
 ୮ ତାହା ଇଶ୍ୱରର ସୁସାଧ୍ୟ । ତେଣୁ ପିତର କହିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସବୁଷ୍ଟ ଶୁଦ୍ଧ
 ୯ ଭୁମ୍ଭର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପୀ ହେଲୁ । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ ଭୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ

ସତ୍ୟ ବୋଲି, ଇଶ୍ଵରର ରାଜ୍ୟର ନିମନ୍ତେ ଘର କି ପିତାମାତା କି ଭାଇଗଣ କି ସ୍ତ୍ରୀ କି ସନ୍ତାନକୁ ତ୍ୟାଗ କଲେ ଇହକାଳରେ ଆହୁରି ଅତିଶୟ ବିଷୟ ଓ ପର-କାଳରେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ନ ପାଇବ, ଏମନ୍ତ ଲୋକ କେହି ନାହିଁ ।

ତହିଁ ଉତ୍ତର ସେ ଦ୍ଵାଦଶ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯିବ-ଶାଲମକୁ ଯାଉଅଛୁଁ । ତହିଁରେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରର ବିଷୟରେ ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ରାଗଣ ଦ୍ଵାରା ଯାହା ଲେଖିତ ଅଛି, ସେହି ସବୁ ସିଦ୍ଧ ହେବ । ଯେଣୁ ସେ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟ-ମାନଙ୍କର ହାତରେ ସମର୍ପିତ ହେବେ, ପୁଣି ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉପହାସ କରିବେ ଓ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରତି ଅସଙ୍ଗତ ବ୍ୟବହାର କରି ତାହାଙ୍କର ଉପରେ ଛେପ ପକାଇ ତାହାଙ୍କୁ କୋରତା ମାରି ବଧ କରିବେ; ପୁଣି ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଦିନରେ ସେ ପୁନଶ୍ଚ ଉଠିବେ । ମାତ୍ର ସେମାନେ ଏ କଥାର ଭବ କିଛିର ନ ବୁଝିଲେ, ଯେହେତୁ ସେମାନଙ୍କଠାରେ ତାହା ଅସ୍ପଷ୍ଟ ହେବାରେ ସେମାନେ ଏ ସମସ୍ତ କଥା ଗୋଟର ନୋହିଲେ ।

ଅନନ୍ତରେ ସେ ଯିଶୁଖୋ ନଗରର ନିକଟରେ ହୁଅନ୍ତେ ଜଣେ ଅଜ୍ଞ ବାଟ ପାଖରେ ବସି ଉଷା କରୁଥିଲା । ପୁଣି ଲୋକସମୂହ ଗମନର କୋଲାହଳ ଶୁଣି ସେ ତାହାର ହେତୁ ପଚାରିଲା । ତହିଁରେ ନାଜରଥୀୟ ଯୀଶୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି, ଲୋକେ ଏହା ବୋଲନ୍ତେ ସେ ଉଚ୍ଛ୍ଵସରେ କହିଲା, ହେ ଦାଉଦର ସନ୍ତାନ ଯୀଶୁ, ଆମ୍ଭର ପ୍ରତି ଦୟା କରନ୍ତୁ । ଏଣୁ ଆଗେ ଯିବା ଲୋକମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ବୋଲି ତାହାକୁ ଧମକାଇଲେ, ମାତ୍ର ସେ ଆହୁରି ଅଧିକ ଡାକି ବୋଲିଲା, ହେ ଦାଉଦର ସନ୍ତାନ, ଆମ୍ଭକୁ ଦୟା କରନ୍ତୁ । ଯୀଶୁ ସ୍ଥକିତ ହୋଇ ଆପଣାର ନିକଟରେ ତାହାକୁ ଆଣିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ଏଥିରେ ସେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ ସେ ତାହାକୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭର ପାଇଁ ଆମ୍ଭକୁ କି କରିବାକୁ ମାଗୁଛୁ? ସେ କହିଲା, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭେ ଯେହେନ ଦୃଷ୍ଟି ପାଇ । ଯୀଶୁ କହିଲେ, ଦୃଷ୍ଟି ପାଅ, ତୁମ୍ଭର ବିଶ୍ଵାସ ତୁମ୍ଭକୁ ସୁସ୍ଥ କଲା । ତତ୍ପରାନ୍ତେ ସେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ପ୍ରସବ କରୁଁ ତାହାଙ୍କର ପଛେ ଗମନ କଲା । ତାହା ଦେଖି ସମସ୍ତ ଲୋକେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ କଲେ ॥

୧୧ ପଦ୍ୟ ।

ଯୀଶୁ ଯିଶୁଖୋଠାରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ତାହା ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଯିବାବେଳେ ଦେଖ, ଜଣିୟ ନାମରେ କରଗ୍ରାହର ପ୍ରଧାନ ଓ ଧନବାନ ଜଣେ, ଯୀଶୁ କିପ୍ରକାର ଲୋକ, ତାହା ଦେଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲା । ମାତ୍ର ବାଙ୍ଗର ସକାଶେ ଲୋକ-ଗହଳର ମଧ୍ୟରେ ତାହାଙ୍କ ଦର୍ଶନ ନ ପାଇବାରୁ ଯେ ବାଟରେ ସେ ଯାଉଛନ୍ତି,

୪ ସେହି ବାଟର ଆଗେ ଦୌଡ଼ି ଯାଇ ତାହାକୁ ଦେଖିବାର ନିମନ୍ତେ ଏକ ଉତ୍ସୁକ
 ୫ କୃଷ୍ଣରେ ଚାଲିଲା । ଯାଣୁ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ, ଉପରକୁ ଅନାଇ
 ତାହାକୁ ଦେଖି କହିଲେ, ହେ ଜଣିୟ, ବେଗେ ଓହ୍ଲାଇ ଆସ, ଆଜି ତୁମ୍ଭର
 ୬ ଗୃହରେ ଆମ୍ଭକୁ ବାସ କରିବାକୁ ହେବ । ତହିଁରେ ସେ ବେଗେ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲା-
 ୭ ଦିନ ହୋଇ ତାହାକୁ ଅତିଥି କଲେ । ତାହା ଦେଖି ସମସ୍ତେ ବିବାଦ କରି କହିଲେ,
 ୮ ସେ ଅତିଥିଭାବରେ ପାପି ଲୋକର ଗୃହରେ ଗଲେଣି । ମାତ୍ର ଜଣିୟ ଠିକ୍
 ହୋଇ ପ୍ରଭୁକୁ କହିଲା, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଦେଖ, ଆମ୍ଭର ଯେ ସମ୍ପତ୍ତି ଅଛି, ତାହାର
 ଅଧେ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦାନ କରି; ଆଉ ଅନ୍ୟାୟ କରି କାହାର ଯେବେ କିଛି
 ୯ ନେଇ ଥାଇ, ତେବେ ଚାହିଁ ଗୁଣରେ ତାହା ଫେରାଇ ଦେଇ । ଏଥିରେ ଯାଣୁ
 ତାହାର ବିଷୟରେ କହିଲେ, ଏହାର ଗୃହରେ ଆଜି ପରିତ୍ରାଣ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା,
 ୧୦ ଯେଣୁ ଏ ଜନହିଁ ଅବ୍ରହାମର ଏକ ସନ୍ତାନ । ଯେହେତୁ ଯାହା ହଜିଥିଲା, ତାହାର
 ଅନ୍ୱେଷଣ ଓ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଆସିଛନ୍ତି ।

୧ ଲୋକମାନେ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ସବୁ ଶୁଣନ୍ତେ ସେ ଆଉ ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କହିଲେ,
 ଯେଣୁ ସେ ଯିରୂଶାଲମର କିଛିରେ ଥିଲେ, ପୁଣି ଇର୍ଶ୍ୱରର ରାଜତ୍ୱ ସେହିକ୍ଷଣି
 ୨ ପ୍ରକାଶ ହେବ, ସେମାନେ ଏମନ୍ତ ଅନୁମାନ କଲେ । ଏଣୁ ସେ କହିଲେ, କୌଣସି
 ମହତ୍ତ୍ୱ ଲୋକ ଆପଣାର ନିମନ୍ତେ ରାଜତ୍ୱ ପଦ ନେଇ ଫେରି ଆସିବାକୁ ଦୂର
 ୩ ଦେଶକୁ ଗଲା । ଆଉ ଯାତ୍ରା ସମୟରେ ଆପଣାର ଦଶ ଜଣ ଦାସକୁ ତାଙ୍କ ଦଶ
 ଗୋଟା ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ମୁଦ୍ରା ଦେଇ କହିଲା, ଆମ୍ଭର ଆସିବାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ବ୍ୟାପାର କର ।
 ୪ ମାତ୍ର ପ୍ରଜାମାନେ ତାହାକୁ ଘୃଣା କରି ତାହାର ପଶ୍ଚାତ୍ତ ଦୂତକୁ ପଠାଇ କହିଲେ,
 ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ରାଜା ହେବ ବୋଲି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏଥିରେ ସମ୍ମତ
 ୫ ନାହିଁ । ଅନନ୍ତରେ ସେ ରାଜତ୍ୱ ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ବାହୁଡ଼ି ଆସନ୍ତେ ପ୍ରତ୍ୟେକ
 ଜଣ ବ୍ୟାପାରରେ କିଂ ଲାଭ କରିଅଛି, ତାହା ଜାଣିବାର ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ
 ୬ ଦାସମାନଙ୍କୁ ମୁଦ୍ରା ଦେଇଥିଲା, ସେମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଆସିବାକୁ ଆଜ୍ଞା କଲେ । ତେତେ-
 ବେଳେ ପ୍ରଥମ ଜଣ ଆସି କହିଲା, ହେ ପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭର ସେ ଏକ ମୁଦ୍ରାରେ ଆଉ
 ୭ ଦଶ ମୁଦ୍ରା ଲାଭ କଲୁଁ । ସେ କହିଲା, ଭଲ, ତୁମ୍ଭେ ଉତ୍ତମ ଦାସ, ଅତି ଅଳ୍ପ
 ୮ ବିଷୟରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ହେଲ; ଏନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେ ଦଶ ନଗରର କର୍ତ୍ତା ହୁଅ । ଦ୍ୱିତୀୟ
 ଜଣ ଆସି କହିଲା, ହେ ପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭର ସେ ଏକ ମୁଦ୍ରାରେ ପାଞ୍ଚ ମୁଦ୍ରା ଲାଭ
 ୯ କଲୁଁ । ସେ ତାହାକୁହିଁ କହିଲା, ତୁମ୍ଭେହେଁ ପାଞ୍ଚ ନଗରର କର୍ତ୍ତା ହୁଅ । ପୁଣି
 ୧୦ ତୃତୀୟ ଜଣ ଆସି କହିଲା, ହେ ପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ କଠିଣ ଲୋକ ସିନା, ଯାହା ରଖି
 ୧୧ ନାହିଁ ତାହା ତୋଳି ନେଉଅଛି, ପୁଣି ଯାହା ବୁଣି ନାହିଁ ତାହା କାଟୁଅଛି; ଏନି-
 ମନ୍ତେ ଭାତ ହୋଇ ତୁମ୍ଭର ଏହି ମୁଦ୍ରା ଆମ୍ଭେ ଗାମୁଛାରେ ବାନ୍ଧି ରଖିଅଛୁଁ ।

ସେ ତାହାକୁ କହିଲେ, ଆରେ ଦୁଃଖ ଦାସ, ତୁମ୍ଭର ନିଜ କଥାରେଇ ତୁମ୍ଭକୁ ଦୋଷୀ କରିବା । ଯାହା ରଖି ନାହିଁ ତାହା ତୋଳି ନେଉଅଛୁ, ପୁଣି ଯାହା ବୁଣି ନାହିଁ ତାହାର କାଟୁଅଛୁ, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭକୁ ଏମନ୍ତ କଠିଣ ଲୋକ ଯେବେ ଜାଣ, ତେବେ ଆମ୍ଭର ମୁଦ୍ରା ବଣିଆର ପାଖରେ କିପାଁ ନ ରଖିଲ? ତାହା କଲେ ଆମ୍ଭେ ଆସି ସୁଧ ସମେତ ମୁଦ୍ରା ପାଆନ୍ତୁ । ତେତେବେଳେ ସେ ନିକଟସ୍ଥ ଲୋକ-ମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲା, ତାହାଠାରୁ ସେ ମୁଦ୍ରା ନେଇ ଯାହାର ଦଣ ମୁଦ୍ରା ଅଛି, ତାହାକୁ ଦିଅ । ତହିଁରେ ସେମାନେ କହିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଏହାର ଦଣ ମୁଦ୍ରା ଅଛି । ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛୁ, ଯାହାର ନିକଟରେ ବଢ଼ଇ, ତାହାକୁ ଆହୁରି ଦିଆ ଯିବ; ମାତ୍ର ଯାହାର ନିକଟରେ ନ ବଢ଼ଇ, ତାହାର ଯାହା ଅଛି ତାହାର ନିୟା ଯିବ । ପୁଣି ଆମ୍ଭକୁ ରାଜା ବୋଲି ମାନବାକୁ ଅସମ୍ମତ ଯେ ଆମ୍ଭର ଶତ୍ରୁଗଣ, ସେମାନଙ୍କୁ ଆଣି ଆମ୍ଭର ଶ୍ରେଣୀରେ ସଂହାର କର ।

ଏଥିଉତ୍ତରେ ଏହି ଉପଦେଶ କଥା କହି ସାରନ୍ତେ ସେ ଆଗୁସାର ହୋଇ ଯିରୁଶାଲମ ନଗର ଆଡ଼କୁ ଗମନ କଲେ । ତହିଁରେ ବୈଥଫାଗୀ ଓ ବୈଥନ-ମ୍ଭାର ସୀମାରେ ଜୈତୁନ ପର୍ବତର କିରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ ସେ ଦୂର ଶିଖ୍ୟକୁ ଏହା କହି ପଠାଇଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେ ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ଗ୍ରାମକୁ ଯାଅ; ସେଠାରେ ପ୍ରବେଶିବାମାତ୍ର ଯାହା ଉପରେ କେହି କେବେହେଁ ଚଢ଼ି ନାହିଁ, ଏମନ୍ତ ଏକ ବନା ଗଧ ଛୁଆକୁ ଦେଖିବ, ତାକୁ ଫିଟାଇ ଦେନି ଆସ । ତାକୁ କିପାଁ ଫିଟାଉଅଛୁ? ଏମନ୍ତ କଥା କେହି ଯେବେ ପଚାରଇ, ତେବେ ବୋଲ, ଏଥିରେ ପ୍ରଭୁର ପ୍ରୟୋଜନ ଅଛି । ତେଣୁ ସେମାନେ ପ୍ରେରଣ ହୋଇ ଗମନ କରନ୍ତେ ତାହାଙ୍କର କଥା ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତ ପାଇଲେ । ଗଧ ଛୁଆକୁ ଫିଟାଇବାର ସମୟରେ ତାହାର ସ୍ବାମିମାନେ ବୋଇଲେ, ଗଧ ଛୁଆକୁ କିପାଁ ଫିଟାଉଅଛୁ? ସେମାନେ କହିଲେ, ଏଥିରେ ପ୍ରଭୁର ପ୍ରୟୋଜନ ଅଛି । ପୁଣି ସେମାନେ ସେହି ଗଧ ଛୁଆକୁ ଯୀଶୁର ନିକଟରେ ଆଣି ତାହା ପିଠିରେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର ବିଶ୍ଳେଷ ତାହା ଉପରେ ତାହାଙ୍କୁ ଚଢ଼ାଇଲେ । ଯାହା କରିବା ସମୟରେ ଲୋକମାନେ ପଥ ମଧ୍ୟରେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର ବିଶ୍ଳେଷ ଦେଲେ । ଆଉ ଜୈତୁନ ପର୍ବତର ତଳ ଭୂମିର ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ ଶିଷ୍ୟସମୂହ ଯୀଶୁର ପୂର୍ବ ଦେଖା ମହତ୍ତ୍ୱ କର୍ମ ସ୍ମରଣ କରି, ‘ଯେ ରାଜା ପ୍ରଭୁର ନାମରେ ଆସୁଅଛନ୍ତି ସେ ଧନ୍ୟ, ସ୍ୱର୍ଗରେ ଶାନ୍ତି ଓ ସର୍ବ ଉଚ୍ଚରେ ଜୟଧ୍ବନି ହେଉ,’ ଏହି କଥା କହି ଆନନ୍ଦ କରି ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ଈଶ୍ବରର ଧନ୍ୟବାଦ କଲେ । ତେଣୁ ଲୋକଗହଳର ମଧ୍ୟରୁ ଥୋକାପ୍ତେ ଜନ ପାର୍ବଣୀ ଏହା ଶୁଣି ଯୀଶୁକୁ କହିଲେ, ହେ ଉପଦେଶକ, ଆପଣଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଧମକାଅ । ସେ ଧନ୍ୟ

ଉତ୍ତର କଲେ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବୋଲି, ଏମାନେ ତୁନି ରହିଲେ ପଥର ସବୁ ହଠାତ୍ ଉଠିବେ କଥା କହିବେ ।

ଅନନ୍ତରେ ନଗରର କଡ଼ରେ ଆସନ୍ତେ ସେ ତାକୁ ଅନାଇ ତାହାର ନିମନ୍ତେ ଫୁଲନ କରି କହିଲେ, ହାୟ୍ ତୁମ୍ଭେ ଯେବେ ଜାଗନ୍ତୁ, ତୁମ୍ଭର ଏହି ଦିନ ଆଉଁ ଯେବେ ନିଜ ମଙ୍ଗଳର ବିଷୟ ଜାଣି ଥାନ୍ତୁ; ମାତ୍ର ଏବେହେଁ ତାହା ତୁମ୍ଭର ଦୃଷ୍ଟିର ଅଗୋଚର ହେଲା । ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ ସମୟ ମନୋଯୋଗ ନ କରିବାର ଯେ କାଳରେ ଶତ୍ରୁବର୍ଗ ତୁମ୍ଭର ଚାହିଦାରେ ବନ୍ଦୀ ବାନ୍ଧି ବେଷ୍ଟନ କରି ରକ୍ତ କରିବେ, ଓ ତୁମ୍ଭର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତି ବାଳକଗଣର ସଙ୍ଗେ ତୁମ୍ଭକୁ ଏମନ୍ତ ଭୂମିଗତ କରିବେ, ଯେ ତୁମ୍ଭର ମଧ୍ୟରେ ଖଣ୍ଡେ ପଥର ଆନ ପଥରର ଉପରେ ନ ଥିବ, ଏମନ୍ତ ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ । ପୁଣି ମନ୍ଦିରର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ତହିଁର ହୃଦୟ-କାରିମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରି କହିଲେ, ଲେଖାଅଛି, “ଆମ୍ଭର ଘର ପ୍ରାର୍ଥନାର ଘର ଅଟେ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହାକୁ ଚୋରର ଗହ୍ବର କଲ ।” ଆଉ ସେ ନିତ୍ୟ ମନ୍ଦିରର ମଧ୍ୟରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଲେ; ପୁଣି ପ୍ରଧାନ ଯାଜକଗଣ ଓ ଅଧ୍ୟାପକବର୍ଗ ଓ ପ୍ରାଚୀନ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ନଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ । ମାତ୍ର ତାହାଙ୍କର ଉପଦେଶରେ ଲୋକ ସମସ୍ତ ନିବିଷ୍ଟଚିତ୍ତ ଥିବାର ସେମାନେ ତାହା କରିବାକୁ କୌଣସି ସୁଯୋଗ ନ ପାଇଲେ ॥

୨୦ ପଦ୍ୟ ।

ଏଥୁଉତ୍ତରେ ଏକ ଦିନରେ ଯାଶୁ ମନ୍ଦିରର ମଧ୍ୟରେ ମଙ୍ଗଳସମାଗ୍ଧର ଘୋଷଣା କରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଉଅଛନ୍ତି, ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ-ଗଣ ଓ ଅଧ୍ୟାପକବର୍ଗ ପୁଣି ପ୍ରାଚୀନ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କର ନିକଟରେ ଆସି ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କି ପରାକ୍ରମରେ ଏହି ସମସ୍ତ କର୍ମ କରୁଅଛୁ? ଆଉ ଏହି କର୍ମ କରିବାକୁ ଅବା ତୁମ୍ଭକୁ କେ ପରାକ୍ରମ ଦେଲା? ଏହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବୋଲ । ସେ ଉତ୍ତର ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କଥାଟା ପଚାରି, ତାହାର ଉତ୍ତର ଦିଅ । ଯୋହନର ଡୁବନ କେଉଁଠାରୁ ହେଲା? ସ୍ବର୍ଗଠାରୁ କି ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ? ତହିଁରେ ସେମାନେ ଏକକୁଆରେକ ବିବେଚନା କଲେ, ଯେବେ ଇଶ୍ବରଠାରୁ ବୋଲି, ତେବେ ତାହାକୁ କିପରି ପ୍ରତ୍ୟୟ ନ କଲ? ସେ ଏ କଥା ପଚାରିବେ । ଆଉ ଯେବେ ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ବୋଲି, ତେବେ ସବୁ ଲୋକ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପଥର ପକାଇ ମାରିବେ, ଯେହେତୁ ଯୋହନ ଯେ ଉଦ୍‌ବିଷ୍ଣୁବକ୍ତା ଥିଲା, ଏହା ସମସ୍ତର ଦୃଢ଼ ବୋଧ ଅଛି । ଏନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ଉତ୍ତର କଲେ, କେଉଁଠାରୁ

ହେଲା, ତାହା ଆମ୍ଭେମାନେ ବୋଲିବାକୁ ନ ପାରି । ଯାଣୁ କହିଲେ, ତେବେ କି ପରାମର୍ଶରେ ଏ କର୍ମ କରି, ତାହା ଆମ୍ଭେହେଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନ ବୋଲିବା ।

ଏଡ଼ଭର ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କହିଲେ । କୌଣସି ଜନ ଏକ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ ରେଇ ତାହା କୃଷକମାନଙ୍କଠାରେ ଭଡ଼ା ଦେଇ ବହୁତ ଦିନର ନିମନ୍ତେ ଦୂର ଦେଶକୁ ଗମନ କଲେ । ପୁଣି ଫଳର ସମୟରେ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତର ଫଳ ପାଇବାର ନିମନ୍ତେ କୃଷକମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଏକ ଦାସକୁ ପଠାଇ ଦେଲା । ମାତ୍ର କୃଷକମାନେ ତାହାକୁ ପ୍ରହାର କରି ଭୁକ୍ତ ହାତରେ ବିଦାୟ କଲେ । ତେଣୁ ସେ କର୍ତ୍ତା ପୁନଃବାର ଆଉ ଏକ ଦାସକୁ ପଠାଇଲା, ସେମାନେ ତାହାକୁହିଁ ପ୍ରହାର କଲେ ଓ ଅପମାନଗ୍ରସ୍ତ କରି ସେଠୁ ଚାଲି ହାତରେ ବିଦାୟ କଲେ । ଏଥୁ- ଉତ୍ତର ସେ ଭୃତ୍ୟଧର ଆଉ ଏକ ଜଣକୁ ପଠାଇଲା, ତହିଁରେ ସେମାନେ ତାହା- କୁହିଁ କ୍ଷତବିକ୍ଷତ କରି ବାହାରେ ପକାଇ ଦେଲେ । ତେଣୁ ସେ କ୍ଷେତର ସ୍ୱାମୀ ବିବେଚନା କଲେ, ଏବେ ଆମ୍ଭର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କି? ଆମ୍ଭର ପ୍ରିୟ ପୁତ୍ରକୁ ପଠାଇ ଦେଲେ ବୋଧ କରି ସେମାନେ ତାହାକୁ ଦେଖି ସମାଦର କରିବେ । ମାତ୍ର କୃଷକମାନେ ତାହାକୁ ଦେଖି ପରସ୍ପର ମନ୍ତ୍ରଣା କରି କହିଲେ, ଏହି ଉତ୍ତରସ୍ୱକାଣ୍ଡ; ଆସ, ଏହାକୁ ବଧ କରି, ତହିଁରେ ଅଧିକାର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ହେବ । ଏଣୁ ସେମାନେ ତାହାକୁ କ୍ଷେତର ବାହାରେ ପକାଇ ବଧ କଲେ । ତେଣୁ ସେ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତର ସ୍ୱାମୀ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତି କି କରିବ? ସେ ଆସି ସେହି କୃଷକ ଲୋକଙ୍କୁ ବିନାଶ କରି ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ହାତରେ ସେ କ୍ଷେତ ସମର୍ପଣ କରିବ । ଏହି କଥା ଶୁଣି ସେମାନେ କହିଲେ, ଏମନ୍ତ ଘଟଣା ନ ହେଉ । ମାତ୍ର ଯାଣୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଅନାଇ କରି କହିଲେ, ତେବେ ଏହି ଶାସ୍ତ୍ରର ବଚନର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ କି, “ଗାନ୍ଧିବା ଲୋକେ ଯେଉଁ ପଥରକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଥିଲେ, ସେ କୋଣର ପ୍ରଧାନ ପଥର ହୋଇଲା?” ଆଉ ଯେ ଜନ ସେହି ପଥରର ଉପରେ ପଡ଼ିବ, ସେ ଭଗ୍ନ ହେବ, ମାତ୍ର ଯାହାର ଉପରେ ସେହି ପଥର ପଡ଼ିବ, ତାକୁ ଧୂଳିପରି ରୁଣ୍ଡି କରିବ ।

ଯାଣୁ ସେମାନଙ୍କର ବିଷୟରେ ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କଥା କହିଲେ, ଏହା ବୁଝି ପ୍ରଧାନ ଯାଜକଗଣ ଓ ଅଧ୍ୟାପକବର୍ଗ ସେହି ଦଣ୍ଡରେ ତାହାଙ୍କୁ ଧରିବାକୁ ବାଞ୍ଛା କଲେ, ମାତ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୟ କଲେ । ଏନିମନ୍ତେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ତାହାଙ୍କ କଥାର ଛିଦ୍ର ଧରି ତାହାଙ୍କୁ ଦେଶାଧିପତିର ହସ୍ତରେ ଓ ଶାସନରେ ସମର୍ପଣ କରିବାକୁ ପାରନ୍ତି, ଏ ବିଷୟରେ ଜଗି ଥାଇ ସେମାନେ ଥୋକାୟେ ଜଣ ସାଧୁ ବେଶଧାରୀ ଚରକୁ ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇଲେ । ତେଣୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ଆପଣ ଯଥାର୍ଥ କଥା କହି ଉପଦେଶ ଦେଉଅଛନ୍ତି, ପୁଣି କାହାର ପକ୍ଷପାତ ନ କରି ସତ୍ୟତ୍ୱରେ ଇଣ୍ଡରଙ୍କର ପଥ ଦେଖାଉଅଛନ୍ତି, ଏହା ଆମ୍ଭେ-

ମାନେ ଜାଣି । କାର୍ଯ୍ୟର ଗଜାକୁ କର ଦେବାର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କି ନାହିଁ? ସେ ସେମାନଙ୍କର ଖଲତା ବୁଝି କହିଲେ, ଆମ୍ଭର ପରାମର୍ଶ କିପରି କରିଅଛୁ? ଆମ୍ଭକୁ ଏକ ସୁଦ୍ଧା ଦେଖାଅ । ଏଥିରେ ଲେଖିତ ଏହି ମୁର୍ତ୍ତି ଓ ନାମ କାହାର? ସେମାନେ କହିଲେ, କାର୍ଯ୍ୟର । ସେ ପ୍ରଭୁତ୍ବ କଲେ, କାର୍ଯ୍ୟର ଯାହା ତାହା କାର୍ଯ୍ୟରକୁ ଦିଅ; ପୁଣି ଇଶ୍ବରଙ୍କର ଯାହା ତାହା ଇଶ୍ବରଙ୍କୁ ଦିଅ । ଏଥିରେ ଲେଖି-ମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷାତରେ ତାହାଙ୍କ କଥାର କୌଣସି ଛଦ୍ମ ଧରିବାକୁ ନ ପାରି ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଉତ୍ତରରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ମଣି ତୁନି ହୋଇ ରହିଲେ ।

ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ନାସ୍ତି କରନ୍ତି, ଏମନ୍ତ କେତେକ ଜନ ସାଦୁକ୍ତା ଆସି ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ । ହେ ଗୁରୁ, ଶାସ୍ତ୍ରରେ ମୋଶା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଏହା ଲେଖିଛନ୍ତି, ‘କାହାର ଭାର ଯେବେ ଭାର୍ଯ୍ୟକୁ ରଖି ନିଃସନ୍ତାନ ହୋଇ ମରଇ, ତେବେ ସେ ତାହାର ସ୍ତ୍ରୀକୁ ବିବାହ କରି ଭାର ବଣ ଉତ୍ତମ କରିବ ।’ ମାତ୍ର କୌଣସି ଲୋକେ ସାତ ଭାର ଥିଲେ; ତହିଁରେ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଭାର ବିବାହ କରି ନିଃସନ୍ତାନ ହୋଇ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କଲେ । ଏଥିଉତ୍ତରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଜଣ ତାହାର ସ୍ତ୍ରୀକୁ ବିବାହ କରି ସେହି ନିଃସନ୍ତାନରେ ମଲ୍ଲ । ପୁଣି ତୃତୀୟ ଜଣ ସେ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ବିବାହ କଲେ; ଏହିଉପେ କ୍ରମେଣ ସାତ ଜଣର ତାହାକୁ ବିବାହ କରି ନିଃସନ୍ତାନରେ ମଲ୍ଲେ; ଶେଷରେ ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ହିଁ ମଲ୍ଲ । ଏନିମନ୍ତେ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସମୟରେ ସେ ସାତ ଜଣର ମଧ୍ୟରେ ସେ କାହାର ସ୍ତ୍ରୀ ହେବ? ଯେହେତୁ ସେ ସାତ ଜଣଙ୍କର ଥିଲେ । ଯାଣୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ଏହି ଜଗତର ଲୋକମାନେ ବିବାହ କରନ୍ତି ଓ ବାଣ୍ଟୁଛନ୍ତି ହୁଅନ୍ତି, ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନେ ସେହି ଜଗତ ପାଇବାର ଯୋଗ୍ୟତା ଗଣିତ ହୋଇ ମୃତାବସ୍ଥାର ଉତ୍ଥାନ କରିବେ, ସେମାନେ ବିବାହ ନ କରନ୍ତି, ପୁଣି ବାଣ୍ଟୁଛନ୍ତି ନ ହୁଅନ୍ତି; ସେମାନେହେଁ ପୁନର୍ବାର ନ ମରନ୍ତି, ମାତ୍ର ମୃତାବସ୍ଥାର ଉତ୍ଥାପିତ ହୋଇ ଇଶ୍ବରର ସନ୍ତାନ ଓ ସ୍ଵର୍ଗ ଦୂତଗଣର ସଦୃଶ ହୁଅନ୍ତି । ପୁଣି ମୋଶା ବୁଦାର ନିକଟରେ ଥାଇ ‘ପରମେଶ୍ଵର ଅବ୍ରାହାମର ଇଶ୍ବର, ଯିଶୁକର ଇଶ୍ବର, ଯାକୁବର ଇଶ୍ବର,’ ଏହା ବୋଲି ମୃତମାନଙ୍କର ଉତ୍ଥାନର ପ୍ରମାଣ ଦେଖାଇଲେ । ଏନିମନ୍ତେ ଇଶ୍ବର ଯେ ସେ ମୃତମାନଙ୍କର ଇଶ୍ବର ନୁହନ୍ତି, ଜୀବିତମାନଙ୍କର ଇଶ୍ବର ଅଟନ୍ତି; ଯେହେତୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ସମସ୍ତେ ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି । ଏହା ଶୁଣି କେତେକ ଜନ ଅଧ୍ୟାପକ କହିଲେ, ହେ ଉପଦେଶକ, ଆପଣ ଯଥାର୍ଥ କହିଲେ । ପୁଣି ଏଥିଉତ୍ତରେ ତାହାଙ୍କୁ ଆଉ କୌଣସି କଥା ପଚାରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କର ସାହସ ନୋହିଲା ।

ଏଥୁଁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ ସେ ଦାଉଦର ସନ୍ତାନ, ଏକଥା ଲୋକେ କେମନ୍ତ କରି ବୋଲନ୍ତି? ଯେହେତୁ “ପରମେଶ୍ଵର ଆମ୍ଭର ପ୍ରଭୁକୁ

କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ ଯାବତ ତୁମ୍ଭର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭର ପାଦପୀଠ ନ କର, ତାବତ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ଦକ୍ଷିଣ ପାଖରେ ବସିଥାଅ ।” ଏହି କଥା ଦାଉଦ ରାଜା ଆପଣା ଗୀତ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି । ଏନମନ୍ତେ ଦାଉଦ ଯେବେ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ କରି ବୋଲନ୍ତି, ତେବେ ସେ କେମନ୍ତ କରି ତାହାର ସନ୍ତାନ ହୁଅନ୍ତୁ?

ପୁଣି ଯୀଶୁ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତୃଗୋଚରରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଦୀର୍ଘ ପିଲା ପିନ୍ଧି ଭ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଭଲ ଜାଣନ୍ତି, ପୁଣି ହାଟ ବଜାରରେ ନମସ୍କାର ଓ ଭଜନାଳୟରେ ପ୍ରଧାନ ସ୍ଥାନ ପୁଣି ଭୋଜନର ସମୟରେ ପ୍ରଧାନ ଆସନ ଶ୍ରଦ୍ଧା କରନ୍ତି, ପୁଣି ଛୁଲରେ ଦୀର୍ଘ କାଳ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ବିଧବାମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ଗ୍ରାସ କରନ୍ତି, ଏମନ୍ତ ଯେ ଅଧ୍ୟାପକମାନେ, ସେମାନଙ୍କର ବିଷୟରେ ସାବଧାନ ହୁଅ; ସେମାନଙ୍କର ଘୋରତର ଦଣ୍ଡ ହେବ ।

୨୧ ପଦ୍ୟ ।

ଅନନ୍ତରେ ସେ ନିରୀକ୍ଷଣ କରି ଧନ ଲୋକଙ୍କୁ ଆପଣା । ଦାନ ଭଣ୍ଡାରରେ ଥୋଇ ଦେଉଛନ୍ତି ଦେଖିଲେ । ଆବର ସେ ଏକ ଦାନସ୍ଥାନ ବିଧବାକୁହିଁ ଦୁଇ ତମ୍ବା ପାଉଁଲ ଥୋଇବାକୁ ଦେଖିଲେ । ଏଥିରେ ଯୀଶୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ ସତ୍ୟ ବୋଲି, ଏହି ଦଉନ୍ତ ବିଧବା ସମସ୍ତର ଅଧିକ ଥୋଇ ଦେଲା । କାରଣ ଆଉ ସମସ୍ତେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁର ଧନର ଈଶ୍ବରର ଉଦ୍ଦେଶରେ କିଛି ଦାନ କଲେ, ମାତ୍ର ଏହି ବିଧବା ଧନ କାଟିବାର ନିମନ୍ତେ ଆପଣାର ଯତ୍ନକ୍ଷୁଦ୍ର ଥିଲା, ତାହା ସବୁ ଦେଲା ।

ଏଥିଉପରେ ଉତ୍ତମ ପଥରରେ ଓ ଉତ୍ତରୀ ଦ୍ରବ୍ୟରେ ମନ୍ଦିର କେମନ୍ତ ସୁଶୋଭିତ ହୋଇଅଛି, ଏକଥା କେହି ବୋଲନ୍ତେ ସେ ଉତ୍ତର କଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ଯେ ସମସ୍ତକୁ ଦେଖୁଅଛ, ଏହାର ଏକ ପଥର ଆନ ପଥରର ଉପରେ ନ ଥିବ, ସବୁ ଭୂମିଗତ ହେବ, ଏମନ୍ତ ସମୟ ଆସୁଅଛି । ଏଥିରେ ସେମାନେ ପଚାରିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ଏପ୍ରକାର ଘଟଣା କେବେ ହେବ? ଆଉ ଏହି ଘଟଣାର ଚିହ୍ନ ଅବା କି ହେବ? ସେ କହିଲେ, ସାବଧାନ, କେହି ଯେମନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭ୍ରାନ୍ତି ନ ଜନ୍ମାୟେ । ଆମ୍ଭର ନାମରେ ଅନେକେ ଆସି ବୋଲିବେ, ‘ଆମ୍ଭେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ପୁଣି କାଲହିଁ ପ୍ରାୟ ଉପସ୍ଥିତ,’ ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପୀ ନ ହୁଅ । ଆଉ ଯୁଦ୍ଧ ପୁଣି ଉତ୍ପାତର ସମ୍ଭାବ ଶୁଣିଲେ ଶଙ୍କାଯୁକ୍ତ ନ ହୁଅ; ଯେହେତୁ ପ୍ରଥମରେ ଏହି ସମସ୍ତ ଘଟଣା ଅବଶ୍ୟ ହେବ; ମାତ୍ର ହଠାତ୍ ଯୁଗାନ୍ତ ନୋହିବ ।

ସେ ଆହୁରି କହିଲେ, ସେହି କାଳରେ ଦେଶର ବିଧବରେ ଦେଶ, ଓ ରାଜ୍ୟର ବିଧବରେ ରାଜ୍ୟ ଉଠିବ; ପୁଣି ନାନା ସ୍ଥାନରେ ମହା ଭୂମିକମ୍ପ ଓ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଓ

ମହାମାରୀ ହେବ, ଆଉ ଆକାଶମଣ୍ଡଳରେ ଭୟଙ୍କର ଦର୍ଶନ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲକ୍ଷଣ
 ଦେଖାଯିବ । ମାତ୍ର ଏହି ସମସ୍ତ ଘଟଣାର ପୂର୍ବରେ ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
 ହାତରେ ଧରି ନିଶ୍ଚୟ କରିବେ, ପୁଣି ଭଜନାଳୟରେ ଓ କାରାଗାରରେ ସମର୍ପି
 ଦେବେ; ପୁଣି ଆତ୍ମର ନାମର ସକାଶେ ତୁମ୍ଭମାନେ ରାଜା ଓ କର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କର
 ଶ୍ରେୟରେ ଅଶା ଯିବ । ଆଉ ସାକ୍ଷ୍ୟର ନିମନ୍ତେ ଏହି ସମସ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି
 ଘଟିବ । ପୁଣି ସେ ସମୟରେ କି ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ହେବ, ତାହା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା
 ନ କର, ଏହା ମନେ ସ୍ଥିର କର । ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏମନ୍ତ ବକ୍ରାପଣ ଓ ଜ୍ଞାନ
 ଦେବା, ଯେ ବିପକ୍ଷମାନେ କୌଣସି ଉତ୍ତର କି ଆପଣ କରିବାକୁ ନ ପାରିବେ ।
 ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନେ ପିତା ମାତା ଭଲ ବନ୍ଧୁ ଜାତି କୁଟୁମ୍ବୀକ ଦ୍ଵାରା ପରହସ୍ତରେ
 ସମର୍ପିତ ହେବ । ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କାହାକୁ ସେମାନେ ବଧ କରିବେ;
 ପୁଣି ଆତ୍ମର ନାମର ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନେ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟଠାରେ ଦୃଶିତ ହେବ ।
 ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମସ୍ତକର ବାଳ ଗୋଟାୟେହିଁ ବନାଶ ନୋହିବ; ଏନିମନ୍ତେ
 ଯେଉଁ ଧର୍ମ ଧରି ଆପଣା ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା କର ।

ଆଉ ସିରଂଗାଲମ ନଗରକୁ ସୈନ୍ୟସାମନ୍ତରେ ବେଞ୍ଚିତ ଦେଖିଲେ ତାହାର
 ଉଚ୍ଚତା ହେବାର ସମୟ ଯେ ସନ୍ନିକଟ, ଏହା ଜାଣିବ । ତେତେବେଳେ ସିନ୍ଧୁଦାର
 ନିବାସିମାନେ ପଦ୍ମତରେ ପଲାଇ ଯାଉନ୍ତୁ, ଯେଉଁମାନେ (ନଗରରେ) ଅଛନ୍ତି,
 ସେମାନେ ବାହାରେ ଚାଲି ଯାଉନ୍ତୁ, ପୁଣି ଯେଉଁମାନେ ଗାଁଉଲି ଗ୍ରାମରେ ଥାନ୍ତି,
 ସେମାନେ ନଗରର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ ନ ହେଉନ୍ତୁ । ଯେହେତୁ ସେହି ସମୟରେ
 ସମୁଦିତ ଦଣ୍ଡ ଦେବାର ନିମନ୍ତେ (ଧର୍ମପୁସ୍ତକରେ) ଲେଖିତ ଯେ ବଚନ, ତାହା
 ସମସ୍ତ ସଫଳ ହେବ । ମାତ୍ର ସେ କାଳରେ ଯେଉଁମାନେ ଗର୍ଭବତୀ ଓ ସୁନ-
 ଦାସୀ ସେମାନଙ୍କର ଦୁର୍ଗତି ହେବ, ଯେହେତୁର ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର ଉପରେ
 କ୍ରୋଧ ଓ ଦେଶର ମଧ୍ୟରେ ବିଷମ ଦୁର୍ଗତି ଘଟିବ । ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ଖଜୁ
 ଦାଗରେ ପଡ଼ିବେ, ପୁଣି ବନ୍ଧ ହୋଇ ତାବତ ଦେଶରେ ନିଆ ଯିବେ, ଆଉ ଅନ୍ୟ-
 ଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ପୁଣି ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସିରଂଗାଲମ ନଗର
 ସେମାନଙ୍କର ପାଦତଳେ ଦଳିତ ହେବ । ପୁଣି ସୂର୍ଯ୍ୟରେ ଚନ୍ଦ୍ରରେ ନକ୍ଷତ୍ରଗଣରେ
 ଲକ୍ଷଣାଦି ହେବ, ପୁଣି ଗୃଥିବାସ୍ତ୍ର ସମସ୍ତ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ଦୁଃଖ ଓ ଭବନା, ପୁଣି
 ସମୁଦ୍ରରେ ଲହରୀର ତର୍ଜନଗର୍ଜନ ହେବ । ଗୃଥିବାରେ ଭବିଷ୍ୟତ ଘଟଣାର ଚିନ୍ତା
 କରି ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଭୟରେ ମୃତବହ ହେବେ; ଯେହେତୁ ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ନକ୍ଷତ୍ର
 ସମସ୍ତ ଟଳଟଳ ହେବେ । ତେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରକୁ ପରାକ୍ରମରେ ଓ ମହା-
 ତେଜରେ ମେଘାବୃତ୍ତ ହୋଇ ଆସିବାକୁ ଦେଖିବ । ପୁଣି ଏ ସମସ୍ତ ଘଟଣାର

ଉପକ୍ରମ ହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୁଖ ତୋଳି ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବଦୃଷ୍ଟି କର; ଯେହେତୁରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମୁକ୍ତିର ସମ୍ପର୍କ ସନ୍ନିକଟ ହେବ ।

ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କଥା କହିଲେ, ଦେଖ, ତମ୍ଭର ଆଦି ବୃକ୍ଷର ୨୯ ନଗନ ପଦ ଦେଖିଲେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟକାଳ ଉପସ୍ଥିତ ଏହା ଯେମନ୍ତ ଆପଣମାନେ ଜାଣି- ୩୦ ବାକୁ ପାର, ତେମନ୍ତ ଏହି ସମସ୍ତ ଘଟଣାର ଉପକ୍ରମ ଦେଖିଲେ ଇଶ୍ବରର ରାଜତ୍ବ ୩୧ ସନ୍ନିକଟ, ଏହାର ଜାଣିବ । ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି, ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ୩୨ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅନ୍ତମର ପୂର୍ବରେ ଏହି ସମସ୍ତ ଘଟିବ । ଆକାଶର ଓ ପୃଥିବୀର ୩୩ ଲେପ ହେବ; ତଥାପି ଆମ୍ଭର କଥାର ଲେପ କେବେହେଁ ନୋହିବ । ଏନିମନ୍ତେ ୩୪ ଆପଣମାନଙ୍କର ବିଷୟରେ ସାବଧାନ, ଅପରିମିତ ଭୋକନ ଓ ପାନରେ କିବା ସାଂସାରକ ଚିନ୍ତାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମନ ମତ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଗ- ୩୫ ପେକ୍ଷିତ ସମୟରେ ସେହି ଦିନ ଯେମନ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ ନୁହେଁ । ପୃଥିବୀସ୍ଥ ସମୁଦାୟ ୩୫ ଲୋକର ପକ୍ଷରେ ସେ ଦିନ ଫାନ୍ଦରସ୍ବରୂପ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ । ଏନିମନ୍ତେ ଭବିଷ୍ୟତ ୩୬ ଘଟଣାର ଉଦ୍ଧାର ହେବାକୁ ଓ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରର ଶ୍ରେୟରେ ଠିକ୍ ହେବାକୁ ଯେମନ୍ତ ଯୋଗ୍ୟ ହୁଅ, ଏକାରଣ ସାବଧାନ ହୋଇ ନିରନ୍ତର ପ୍ରାର୍ଥନା କର ।

ତତ୍କାଳେ ସେ ଦବସରେ ମନ୍ଦିରର ମଧ୍ୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ରାତ୍ରିରେ ଜେତୁନ ୩୭ ନାମରେ ପଦ୍ମକୁ ଯାଇଥାନ୍ତି । ଆଉ ପ୍ରାତଃକାଳରେ ଲୋକ ସମସ୍ତ ତାହାଙ୍କର ୩୮ ଉପଦେଶ ଶୁଣିବା ନିମନ୍ତେ ମନ୍ଦିରରେ ତାହାଙ୍କର ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତି ॥

୨୨ ପଦ ।

ନିସ୍ତାର ନାମେ ତାତ୍ତ୍ବଗୁଣ୍ୟ ରୋଷୀର ପଦ୍ମ ଘନିଷ୍ଠ ହୁଅନ୍ତେ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ- ୧ ଗଣ ଓ ଅଧ୍ୟାପକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବଧ କରିବାକୁ ଉପାୟ ଲେଉଟିଲେ, ମାତ୍ର ୨ ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୟ କଲେ । ଏହି ସମୟରେ ଦ୍ବାଦଶ ଶିଷ୍ୟର ମଧ୍ୟରେ ୩ ସନ୍ନିକଟ ଇଷ୍ଟାହମ୍ବୋଞ୍ଜୟ ଉପାଧିୟୁକ୍ତ ଯେ ସିନ୍ଧୁଦା, ତାହାଠାରେ ଶୟତାନ ଆଶ୍ରୟ କଲେ । ଏଣୁ ସେ ଯାଇ କିପ୍ରକାରରେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ହସ୍ତଗତ କରି ପା- ୪ ରଇ, ଏହା ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନଙ୍କର ଓ ସେନାପତିମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ବର୍ତ୍ତେ କଲେ । ତହିଁରେ ସେମାନେ ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ତାହାକୁ ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ନିୟମ କଲେ । ସେ ୫ ତାହା ଅର୍ଜୀକାର କରି ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଗୋଚରରେ ତାହାଙ୍କୁ ପରହସ୍ତଗତ ୬ କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ଲେଉଟଲେ ।

ଅନନ୍ତରେ ତାତ୍ତ୍ବଗୁଣ୍ୟ ରୋଷୀର ଦିନରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେ ଦିନରେ ନିସ୍ତାର ୭ ପଦ୍ମର ବଳି ବଧ ହୁଅଇ, ସେ ଦିନରେ ଯୀଶୁ ପିତରକୁ ଓ ଯୋହନଙ୍କୁ ପଠାଇ ୮ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଇ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଖାଇବା ନିମନ୍ତେ ନିସ୍ତାର ଭୋଜର

୧୫ ଖଞ୍ଜି କର । ସେମାନେ ପଚାରିଲେ, ଆପଣ କେଉଁଠାରେ ଖଞ୍ଜି କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା
 ୧୦ ଦେଉଅଛୁ? ସେ କହିଲେ, ଦେଖ, ନଗରରେ ପ୍ରବେଶିବାମାତ୍ରେ ଜଣେ ଜଳକୁମ୍ଭ
 ନେଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ଦେଖା କରିବ, ସେ ଯେଉଁ ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ
 ୧୧ ହୁଏ, ତୁମ୍ଭେମାନେହିଁ ସେହି ଗୃହରେ ତାହାର ପଛେ ଯାଇ ଗୃହର କର୍ତ୍ତାକୁ
 ବୋଲି, ଗୁରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ପଚାରିଅଛନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଅତିଥିଶାଳାରେ ଶିଷ୍ୟ-
 ୧୨ ଗଣର ସଙ୍ଗେ ନିସ୍ତାର ଭୋଜ ଖାଇ ପାରି, ସେ କେଉଁଠାରେ? ତହିଁରେ ସେ
 ଜନ ସଜ୍ଜା ଦ୍ଵିତୀୟ ତାଲର ଏକ ପ୍ରଶସ୍ତ କୋଠା ଦେଖାଇଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ
 ୧୩ ସେହିଠାରେ ଖଞ୍ଜି କର । ଏଣୁ ସେମାନେ ଯାଇ ତାହାଙ୍କର ବାକ୍ୟାନୁସାରେ
 ସମସ୍ତ ଦେଖି ନିସ୍ତାର ଭୋଜ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ।

୧୪ ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ସେ ଦ୍ଵାଦଶ ପ୍ରେରଣର ସଙ୍ଗେ ଭୋଜନରେ ବସି
 ୧୫ କହିଲେ, ଆମ୍ଭର ଦୁଃଖଭୋଗର ପୂର୍ବରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗରେ ଏହି ନିସ୍ତାର
 ୧୬ ଭୋଜ ଭୋଜନ କରିବାକୁ ଆମ୍ଭେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବାଞ୍ଛା କଲୁ । ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭମା-
 ନଙ୍କୁ ବୋଲି, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଈଶ୍ଵରର ରାଜ୍ୟରେ ଏହା ସୁସିଦ୍ଧ ନ ହୁଏ, ସେ
 ୧୭ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଏହାକୁ ଆଉ ଭୋଜନ ନ କରିବା । ତହିଁରେ ସେ ପାନପାତ୍ର ନେଇ
 ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇ କହିଲେ, ଏହା ନେଇ ଆପଣା-
 ୧୮ ମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଭାଗ କର । ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବୋଲି, ଯାବତୁ
 ଈଶ୍ଵରର ରାଜତ୍ଵ ପ୍ରବେଶ ନୁହେଁ, ତାବତୁ ଆମ୍ଭେ ଦ୍ରାକ୍ଷାଫଳର ରସ ଆଉ ପାନ
 ୧୯ ନ କରିବା । ପୁଣି ରୋଟି ନେଇ ଈଶ୍ଵରର ସ୍ତବ କରି ଭର୍ତ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇ
 କହିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଦତ୍ତ ଆମ୍ଭର ଶରୀର ଏହି ରୋଟି; ଆମ୍ଭର ସ୍ଵର-
 ୨୦ ଶାର୍ଥେ ଏହା ଭୋଜନ କର । ପୁଣି ଭୋଜନର ଉତ୍ତରେ ସେତେପେ ପାନପାତ୍ର
 ନେଇ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ପାତ୍ର ଯେ ଆମ୍ଭର ରକ୍ତ, ତାହାର ଦ୍ଵାରା
 ସ୍ଥିରୀକୃତ ନୂତନ ନିର୍ମୁଖ ଏହି ପାନପାତ୍ର ।

୨୧ ଦେଖ, ଯେଉଁଜନ ଆମ୍ଭକୁ ପରହସ୍ତଗତ କରିବ, ସେ ଆମ୍ଭର ସଙ୍ଗେ ଭୋଜନ
 ୨୨ ଆସନରେ ବସୁଅଛୁ । ଆଉ ଯେପ୍ରକାରେ ନିରୂପିତ ଅଛି, ସେହି ଅନୁସାରେ
 ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରର ଗତି ଅବଶ୍ୟ ହେବ, ମାତ୍ର ଯେ ଜନ ତାହାଙ୍କୁ ପରହସ୍ତଗତ କରିବ,
 ୨୩ ତାହାର ସନ୍ତାପ ହେବ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ କେସେ ଏମନ୍ତ କର୍ମ
 କରିବ, ଏହା ସେମାନେ ଏକକୁଆରେକ ପଚାରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

୨୪ ଆଉ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ କାହାକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମଣିବାକୁ ହେବ, ଏହି ବିଷୟ-
 ୨୫ ରେହେଁ ସେମାନଙ୍କର ବାଦାନ୍ତବାଦ ହୋଇଥିଲା । ଏଣୁକରି ସେ କହିଲେ,
 ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ରାଜବର୍ଗ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର ଉପରେ ଶାସନପଣ କରନ୍ତି, ପୁଣି
 ୨୬ ସେମାନଙ୍କର ଶାସନକର୍ତ୍ତୃଗଣ ପ୍ରତିପାଳକ ବୋଲି ବିଖ୍ୟାତ ହୁଅନ୍ତି । ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭ-

ମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ତକତା ନୋହିବ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଯେ ଜନ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବ, ସେ କନିଷ୍ଠର ନ୍ୟାୟ ହେଉ; ପୁଣି ଯେ କେହି କର୍ତ୍ତୃପଣ କରବ, ସେ ସେବକ ସଦୃଶ ହେଉ । ଭେଜନୋପବନ୍ଧ ଜନ ଆଉ ପରିଚ୍ଛରକ, ଏମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କେ? ଯେ ଭେଜନରେ ବସୁଅଛି ସେ କି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନୋହେ? ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ପରିଚ୍ଛରକର ନ୍ୟାୟ ଅଛି । ଆଉ ତୁମ୍ଭେ- ମାନେ ଆମ୍ଭର ସବୁ ପରୀକ୍ଷାରେ ଆମ୍ଭର ସଙ୍ଗରେ ରହିଅଛୁ; ଏନିମନ୍ତେ ପିତା ଯେମନ୍ତ ଆମ୍ଭର ନିମନ୍ତେ ଏକ ରାଜ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରୁଅଛନ୍ତି, ଆମ୍ଭେହିଁ ତେମନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ରାଜ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କର; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭର ରାଜ୍ୟରେ ଓ ଭେଜନାସନରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭେଜନ ପାନ କରବ, ପୁଣି ସିଂହାସନରେ ବସି ଇଣ୍ଡାମ୍ବେଲର ଦ୍ଵାଦଶ ଗୋଷ୍ଠୀର ବିଚାର କରବ ।

ଆଉ ପ୍ରଭୁ କହିଲେ, ହେ ଶିମୋନ, ଦେଖ, ଚାଲୁଣିରେ ଯେମନ୍ତ ଧାନକୁ ନଈରେ ନଈ, ସେତେପ ଶୟତାନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନଈରକାକୁ ମାଗିଅଛି; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭର ବିଶ୍ଵାସର ଲେପ ଯେମନ୍ତ ନୁହଇ, ତୁମ୍ଭର ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ଏହା ପ୍ରାର୍ଥନା କଲୁ । ଆଉ ତୁମ୍ଭର ମନ ଫେରିଲେ ଭରମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥିର କର । ତେତେବେଳେ ସେ କହିଲା, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ସଙ୍ଗରେ କାରାଗାରରେ ଯିବାକୁ ଓ ମରବା-କୁହିଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛୁ । ତହିଁରେ ସେ କହିଲେ, ହେ ପିତର, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ବୋଲି, ଆଜି କୁକୁଡ଼ା ଡାକିବା ଧୂବରେ ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଆମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନି, ଏହା ତିନି ଥର ନାସ୍ତି କରବ ।

ଏଥିଉତ୍ତର ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ଯେଉଁ ସମୟରେ ଗାଞ୍ଜିୟା ଓ ହୋଲ ଓ ପାଦୁକା ବିନ୍ଦୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲୁ, ତେତେବେଳେ କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କିଛି ଉତ୍ତରା ହେଲା? ସେମାନେ କହିଲେ, କିଛି ନାହିଁ । ସେ ପୁଣି କହିଲେ, ଏହିକ୍ଷଣରେ ଗାଞ୍ଜିୟା ଓ ହୋଲ ଉତ୍ତରାଦି ଯାହାର ପାଖରେ ଯାହା ଆମ୍ଭେ, ତାହାକୁ ତାହା ନେବାକୁ ହେବ, ପୁଣି କାହାରଠାରେ ଯେବେ ଖଜ୍ଜା ନ ଆମ୍ଭେ, ତେବେ ସେ ଆପଣା ନୁଗା ବିକି ଗୋଟାୟେ କିଣୁ । ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ବୋଲି, “ସେ ଅପରାଧିମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଗଣିତ ହୋଇଲେ,” ଏହି ଯେ ଶାସ୍ତ୍ରର ବଚନ ଲେଖାଅଛି, ତାହାର ଆମ୍ଭରେ ଫାଲିବ; ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭର ସମ୍ପର୍କରେ ତାବତ୍ ବିଷୟ ସିଦ୍ଧ ହେବାକୁ ହେବ । ଏଥିରେ ସେମାନେ କହିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଏହି ଦେଖ, ଦୁଇ ଖଣ୍ଡ ଖଜ୍ଜା ଅଛି । ସେ କହିଲେ, ଏହି ଯଥେଷ୍ଟ ।

ପୁଣି ସେ ସେଠାର ବାହାର ହୋଇ ଆପଣାର ବ୍ୟବହାରାନୁସାରେ ଜୈତୁନ ନାମରେ ପକ୍ତକୁ ଗଲେ; ପୁଣି ଶିଷ୍ୟଗଣହିଁ ତାହାଙ୍କର ପଛେ ଗମନ କଲେ । ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯେମନ୍ତ ପରୀକ୍ଷାରେ ୪୦

୧୧ ନ ପଡ଼, ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର । ପୁଣି ସେଠାର ଏକ ଡର ପଥ ଅନ୍ତର ଯାଇ
 ୧୨ ସେମାନଙ୍କଠାର ପୃଥକ ହେଲେ, ପୁଣି ଆଣ୍ଟୁ ପାତ୍ର ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ, ହେ
 ପିତା, ଯେବେ ତୁମ୍ଭର ସମ୍ମତ ହୁଅଇ, ତେବେ ଏହି ପାତ୍ର ଆମ୍ଭଠାର ନେଇ
 ୧୩ ଯାଅ; ମାତ୍ର ଆମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା ମତ ନୋହି, ତୁମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା ମତ ହେଉ । ସେ ସମ-
 ୧୪ ପୂର୍ବେ ତାହାଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ସ୍ୱର୍ଗର ଏକ ଦୂତ ଦର୍ଶନ ଦେଲା । ଏଉ-
 ଶୁର ସେ ଘୋର ବକଳ ହୋଇ ଆନ୍ତର ଦୃତପରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ; ଏଥିରେ
 ୧୫ ରକ୍ତର ବଡ଼ ଟୋପାର ନ୍ୟାୟ ତାହାଙ୍କର ଝାଲ ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଲା । ଅନନ୍ତରେ
 ପ୍ରାର୍ଥନାର ଉଠି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ ମନ ଦୁଃଖରେ ନିଦ୍ରା
 ୧୬ ଦେଖି କହିଲେ, କିପାଁ ନିଦ୍ରା ଯାଉଅଛୁ? ଉଠ, ପରୀକ୍ଷାରେ ଯେମନ୍ତ ନ ପଡ଼,
 ଏହିନମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ।

୧୭ ଏହି କଥା କହିବାର ସମୟରେ ଲୋକଗହଳ ଦେଖା ଗଲା, ପୁଣି ଦ୍ୱାଦଶ
 ଶିଷ୍ୟର ମଧ୍ୟରେ ଗଣିତ ସିନ୍ଧୁଦା ନାମରେ ଜଣେ ସେମାନଙ୍କର ଆଗେ ଚାଲି
 ୧୮ ଯାଣୁକୁ ରୁମ୍ଭନ କରିବା ପାଇଁ କଡ଼କ ଅଇଲା । ତହିଁରେ ଯାଣୁ କହିଲେ, ହେ
 ୧୯ ସିନ୍ଧୁଦା, ରୁମ୍ଭନ ଦେଇ କି ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରକୁ ପରହସ୍ତଗତ କରୁଅଛୁ? ଏଥିରେ କି
 ଘଟିବ, ତାହା ବୁଝି ସଙ୍ଗିମାନେ କହିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ କି ଖଡ୍ଗରେ
 ୨୦ ହାଣିବା? ତହିଁରେ ଜଣେ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକର ଏକ ଦାସକୁ ହାଣି ତାହାର ଦକ୍ଷିଣ
 ୨୧ କାନ କାଟି ପକାଇଲା । ଯାଣୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, ଏତକ ସହ, ପୁଣି ସେ
 ୨୨ ଜଣର କଣ୍ଠି ସ୍ପର୍ଶ କରି ସୁସ୍ଥ କଲେ । ଏଥିରେ ଯାଣୁ ଆସନ୍ତା ପ୍ରଧାନ ଯାଜକଗଣ
 ଓ ମନ୍ଦିରର ସେନାପତିବର୍ଗ ଓ ପ୍ରାଚୀନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ
 ୨୩ ଖଡ୍ଗ ଓ ଯଷ୍ଟି ନେଇ ଆମ୍ଭକୁ କି ଚୋର ପରି ଧରିବାକୁ ଅଇଲୁ? ଯେ ସମୟରେ
 ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ପ୍ରତିଦିନ ମନ୍ଦିରରେ ଥିଲୁଁ, ତେତେବେଳେ ଆମ୍ଭକୁ
 ଧରିବାକୁ ହାତ ନ ବଢ଼ାଇଲା, ମାତ୍ର ଏବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଓ ଅଳଙ୍କାରର ପରା-
 ୨୪ କ୍ରମର ସମୟ ହେଲା ।

୨୫ ତେଣୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଧରି ମହାଯାଜକର ଗୃହକୁ ନେଇ ଗଲେ; ପୁଣି
 ୨୬ ପିତର ଦୂରରେ ପହଞ୍ଚି ଚାଲିଲା । ଲୋକେ ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଅଗ୍ନି ଜ୍ୱାଳାଇ
 ୨୭ ଏକାଦି ବସନ୍ତେ ପିତର ସେମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗରେ ବସିଲା । ଏଉଶୁର ଅଗ୍ନିର କିର-
 ୨୮ ରେ ବସିବାବେଳେ ଜଣେ ଦାସୀ ତାହାକୁ ଦେଖି ସ୍ଥିର କରି ଅନାଇ କହିଲା,
 ୨୯ ଏହି ଜଣାଇ ତାହାର ସଙ୍ଗେ ଥିଲା । ପୁଣି ସେ ତାହାକୁ ନାସ୍ତି କରି କହିଲା, ହେ
 ୩୦ ନାହି, ଆମ୍ଭେ ତାହାକୁ ନ ଚିହ୍ନି । କିଛିକାଳ ଉତ୍ତରେ ଆଉ ଏକ ଜଣ ତାହାକୁ
 ଦେଖି ବୋଇଲା, ତୁମ୍ଭେହିଁ ନିତାନ୍ତ ଏମାନଙ୍କର ଦଳର ଜଣେ । ପିତର ଉତ୍ତର
 ୩୧ କଲା, ହେ ମନୁଷ୍ୟ, ଆମ୍ଭେ ନୋହି । ତାହାର ଅତାଇ ଦଣ୍ଡ ଉତ୍ତରେ ପୁଣି ଜଣେ

ନିଶ୍ଚୟ କର ବୋଲିଲା, ସତ୍ୟର, ଏଇଟା ତାହାର ଜଣେ ସଙ୍ଗୀ, ଯେହେତୁ ଏ ଗାଲିଲୟ ଲୋକ । ପିତର କହିଲା, ହେ ମନୁଷ୍ୟ, ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ବୋଲୁଅଛ, ୨ ତାହା ଆମ୍ଭେ ବୁଝିବାକୁ ନ ପାର । ଏହି କଥା କହିବାମାତ୍ରେ କୁକୁଡ଼ା ତାକିଲା । ଏଥିରେ ପ୍ରଭୁ ଫେରି ପିତରର ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି କଲେ, ତେଣୁ ‘କୁକୁଡ଼ା ତାକିବାର ୨ ପୂର୍ବରେ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭକୁ ତିନିଥର ନାସ୍ତି କରବ,’ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ପୂର୍ବ କଥା ପିତ- ୨ ରର ସ୍ମରଣ ହେବାର ସେ ବାହାରେ ଯାଇ ଅତିଶୟ କାନିଲା ।

ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଯୀଶୁକୁ ଧରିଥିଲେ, ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା ୨ କରି ପ୍ରହାର କଲେ । ଆଉ ତାହାଙ୍କର ଆଶିର ଉପରେ ନୁହା ବାଜି ଗାଲରେ ୨ ଚାପୁଡ଼ା ମାରି ପଚାରିଲେ, କେ ତୁମ୍ଭକୁ ଚାପୁଡ଼ା ମାରିଲା? ତାହା ଗଣନା କରି ବୋଲି । ପୁଣି ତାହାଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆନ୍ତର ଅନେକ ୨ ନିନ୍ଦାର କଥା କହିଲେ । ୨

ଏଥିଉତ୍ତର ପ୍ରଭୁ ହେଲା ପ୍ରାଣନମାନେ ଓ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକଗଣ ପୁଣି ଅଧ୍ୟା- ୨ ପକବର୍ଗ ଚଣ୍ଡ ହୋଇ ସଭାର ମଧ୍ୟରେ ଯୀଶୁକୁ ଆଣି ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ମଣିହ କି ନାହିଁ? ତାହା ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ବୋଲି । ସେ ଉତ୍ତର କଲେ, ତାହା ବୋଲିଲେ- ୨ ହେଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରିବ । ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କୌଣସି କଥା ପଚା- ୨ ରିଲେ ଆମ୍ଭକୁ ଉତ୍ତର ନ ଦେବ, ପୁଣି ଶୁଦ୍ଧ ନ ଦେବ । ମାତ୍ର ଏଥିଉତ୍ତରେ ୨ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଦକ୍ଷିଣ ପାଖରେ ବସିବେ । ତେଣୁ ସେ- ୨ ମାନେ ସମସ୍ତେ କହିଲେ, ତେବେ କି ତୁମ୍ଭେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର? ସେ ଉତ୍ତର କଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସତ୍ୟ କହୁଅଛ, ଆମ୍ଭେ ସେହି । ଏଥିରେ ସେମାନେ ବୋ- ୨ ଲିଲେ, ତେବେ ଆଉ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର କି ପ୍ରତ୍ୟୈଜନ? ଏହାର ନିଜ ମୁଖରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପାଇଲୁଁ ॥

୨୩ ପଦ୍ୟ ।

ଏଉତ୍ତର ସମଗ୍ର ଲୋକ ଉଠି ତାହାଙ୍କୁ ପିଲିତର ଶ୍ଳମ୍ଭରେ ନେଇ ଯାଇ ଅଧ- ୨ ବାଦ ଦେଇ ବୋଲିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଆପଣାକୁ ମଣିହ ରାଜା କହି କାର୍ଯ୍ୟର ରାଜାକୁ କର ଦେବାକୁ ନିଷେଧ କରି ରାଜ୍ୟ ଉଲ୍ଲୁ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ, ଏହି ଜଣକୁ ପାଇଲୁ । ତେତେବେଳେ ପିଲିତ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲା, ତୁମ୍ଭେ କି ଯିହୁଦୀୟମାନ- ୨ ଣଙ୍କର ରାଜା? ସେ ଉତ୍ତର କଲେ, ତୁମ୍ଭେ ସତ୍ୟ କହୁଅଛ । ତେତେବେଳେ ପିଲିତ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକଗଣ ଓ ଲୋକସମୁହଙ୍କୁ କହିଲା, ଆମ୍ଭେ ଏହି ଜନର କୌ- ୨ ଣସି ଦୋଷର ପାଇ ନାହିଁ । ଏଥିରେ ସେମାନେ ଆନ୍ତର ବ୍ୟଗ୍ର ହୋଇ କହିଲେ, ଏହି ଜନ ଗାଲିଲୀର ଏହି ସ୍ଥାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ସମୁଦାୟ ଯିହୁଦୀ ଦେଶରେ ସବୁ ଲୋକଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଇ କୁପ୍ରବୃତ୍ତି ଦିଆଉଅଛ । ପିଲିତ ଗାଲିଲୀ ପ୍ରଦେଶର ୨

ନାମ ଶୁଣି ପଚାରିଲୁ, ଏ ଜନ କି ଗାଲିଲ୍ଲୟ ଲୋକ? ତହିଁରେ ସେ ଯେ ଗାଲିଲ୍ଲୟ ଦେଶର ହେବେଦ ରାଜାର ଅଧିକାରସ୍ଥ ଲୋକ, ପିଲତ ଏହା ଜାଣି ଯିରୁଶାଲମ ନଗରରେ ହେବେଦ ରାଜାର ସେହି ସମୟରେ ଥିବାରୁ ତାହାର ନିକଟରେ ଯିଶୁକୁ ପଠାଇ ଦେଲା । ହେବେଦ ଯିଶୁକୁ ଦେଖି ବଡ଼ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲା, ଯେହେତୁ ସେ ତାହାଙ୍କର ବସୟରେ ଅନେକ ସମ୍ପାଦ ଶ୍ରବଣ କରିବାରୁ ତାହାଙ୍କର କୌଣସି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ ଦେଖଇ, ଏହି ଆଶା କରି ବହୁତ କାଳରୁ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲା । ଏନିମନ୍ତେ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଅପାର କଥା ପଚାରିଲୁ; ମାତ୍ର ଯିଶୁ ତାହାର କୌଣସି କଥାର ଉତ୍ତର ନ ଦେଲେ । ଏଥିରେ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକଗଣ ଓ ଅଧ୍ୟାପକବର୍ଗ ଠିକ୍ ହୋଇ ଅତି ବ୍ୟଗ୍ରରୂପେ ତାହାଙ୍କର ଅପବାଦ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ପୁଣି ହେବେଦ ଓ ତାହାର ସେନାଗଣ ତାହାଙ୍କୁ ହେୟୁଜ୍ଜାନ କରି ପରହାସ ଭାବରେ ରାଜବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରାଇ ପୁନର୍ବାର ପିଲତର ନିକଟକୁ ପଠାଇ ଦେଲେ । ପୁଣି ହେବେଦ ଓ ପିଲତ ଏହି ଦୁହେଁଙ୍କର ବୈଶାଭାବ ଥିଲା, ମାତ୍ର ସେ ଦିନରେ ସେମାନଙ୍କର ମିଳନ ହେଲା ।

ପୁଣି ପିଲତ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକଗଣ ଓ ଶାସନକର୍ତ୍ତାଗଣ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର ଡକାଇ କହିଲା, ପ୍ରଜାଗଣର କୁପ୍ରବୃତ୍ତିଜନକ ବୋଲି ଏହି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଆମ୍ଭର ନିକଟରେ ଆଣିଅଛୁ, ମାତ୍ର ଦେଖ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷାତରେ ଏହାର ବଚ୍ଚର କଲେହେଁ ଉକ୍ତ ଅପବାଦ ପ୍ରମାଣେ ଏହାର କୌଣସି ଦୋଷ ପାଇ ନାହିଁ; ହେବେଦର କିଛି ପାଇ ନାହାନ୍ତି, ଯେଣୁ ତାହାଙ୍କର ନିକଟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲୁ । ଏଣୁ ଦେଖ, ଏ ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡର ଯୋଗ୍ୟ କୌଣସି ଦୋଷ କରି ନାହିଁ, ଏନିମନ୍ତେ ଏହାକୁ ଶାସ୍ତି ଦେଇ ଛାଡ଼ି ଦେବା । ସେ ପଦ୍ୟ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କର ଏକ ଜଣକୁ ମୁକୁଳା କରିବାକୁ ହୁଅଇ । ଏହେତୁ ସମସ୍ତେ ଏକ ସ୍ଵରରେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏହାକୁ ବଧ କରି ବାରକା ନାମରେ ଜଣକୁ ମୁକୁଳା କର । ସେ ବାରକା ନଗରର ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ପାତ ଓ ଖୁଣି ଦୋଷଲାଗି କାରାଗାରରେ ବନ୍ଦ ଥିଲା । ମାତ୍ର ପିଲତ ଯିଶୁକୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ବାଞ୍ଛା କରି ପୁନର୍ବାର ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇଲା । ତଥାପି ‘ଏହାକୁ କ୍ରୁଶରେ ଚଢ଼ାଅ, ଏହାକୁ କ୍ରୁଶରେ ଚଢ଼ାଅ,’ ବୋଲି ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପକାଇଲେ । ପୁଣି ସେ ତୃତୀୟ ଥର କହିଲା, କିପରି? ସେ କି ମନ୍ଦ କର୍ମ କଲା? ତାହାର ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡର ଦୋଷ କିଛି ପାଇ ନାହିଁ, ଏନିମନ୍ତେ ତାହାକୁ ଶାସ୍ତି ଦେଇ ଛାଡ଼ି ଦେବା । ତଥାପି ସେମାନେ ଆହୁର ଦୃଢ଼ତାରେ ‘ଏହାକୁ କ୍ରୁଶରେ ଚଢ଼ାଅ,’ ବୋଲି ଉଚ୍ଚସ୍ଵରରେ ତାଙ୍କ ମାଗିଲେ । ଏହିରୂପରେ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ଇତ୍ୟାଦି ଲୋକମାନଙ୍କର କଲରବ ପ୍ରବଳ ହେବାରୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନାମତେ କରିବାକୁ ପିଲତ ଆଜ୍ଞା ଦେଲା । ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜଦ୍ରୋହ ଓ ବଧ କରିବାର

ଦୋଷରେ ବନ୍ଦୀରରେ ବନ୍ଦ ଯେ ଜନକୁ ସେମାନେ ମାଗିଲେ, ତାକୁ ମୁକ୍ତଲା କରି ଯାଶୁକୁ ସେମାନଙ୍କର ମନମତେ ସମର୍ପଣ କଲ ।

ସେମାନେ ଯାଶୁକୁ ନେଇ ଯିବାରବେଳେ ଗାଁଉଲି ଗ୍ରାମର ଆସନ୍ତା ଶିମୋନ ୨ ନାମରେ କୁଣ୍ଡାଣୀୟ ଦେଶର ଏକ ଜଣକୁ ବେଗାର ଧରି ଯାଶୁର ପଛେ ୨ କୁଣ୍ଡା ନେବା ପାଇଁ ତାହାର କାନରେ ସେ କୁଣ୍ଡା ଥୋଇଲେ । ତହିଁରେ ଲେକାରଖ୍ୟର ୨ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ସ୍ତ୍ରୀ ରୋଦନ ଓ ବଳାପ କରୁ ୨ ଯାଶୁର ପଛେ ୨ ଗଲେ । ମାତ୍ର ସେ ଫେରି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆଗୋ ଯିବାରମଧ୍ୟ କନ୍ୟାଗଣ, ତୁମ୍ଭେ- ୨ ମାନେ ଆମ୍ଭର ନିମନ୍ତେ ରୋଦନ ନ କର ଆପଣାମାନଙ୍କର ଓ ଆପଣା ୨ ସନ୍ତାନ- ମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ରୋଦନ କର । ଦେଖ, ଯେଉଁମାନେ କେବେହେଁ ଗର୍ଭବତୀ ୨ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି, ପୁଣି ପ୍ରାଣ ଧାନ କରାଇ ନାହାନ୍ତି, ଏମନ୍ତ ବନ୍ଧ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ସମୟରେ ଧନ୍ୟ ୨ ବୋଲିବେ, ସେ ସମୟ ଆସୁଅଛି । ସେତକବେଳେ ହେ ପଦ୍ୟ- ୩ ଗଣ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉପରେ ପଡ଼; ହେ ଗିରିଗଣ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘୋଡ଼ାଇ ରଖ, ଏମନ୍ତ କଥା ଲୋକମାନେ ବୋଲିବେ । ଯେହେତୁ ସତେଜ ଗଛକୁ ଯେବେ ୩ ଏମନ୍ତ ହୁଅଇ, ତେବେ ଶୁଷ୍କ ବୃକ୍ଷର କି ନ ହେବ? ସେହି ସମୟରେ ସେମାନେ ୩ ବଧ କରବାର ନିମନ୍ତେ ଦୁଇ ଅପରାଧୀ ଜନକୁ ତାହାଙ୍କର ସଙ୍ଗରେ ନେଇ ଗଲେ ।

ଏଥିଉତ୍ତର କାଲବର [ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଣ୍ଡଝୁଲ] ନାମ ସ୍ଥାନରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ୩ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କୁଣ୍ଡାରେ ଚଢ଼ାଇଲେ, ପୁଣି ସେହି ଦୁଇ ଅପରାଧୀର ଏକ ଜଣକୁ ତାହାଙ୍କର ଦକ୍ଷିଣ ପାଖରେ ଆଉ ଏକ ଜଣକୁ ବାମ ପାଖରେ କୁଣ୍ଡାରେ ଚଢ଼ାଇଲେ । ଏଥିରେ ଯାଶୁ କହିଲେ, ହେ ପିତା, ଏମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କର, ଯେ- ୩ ହେତୁ କି କର୍ମ କରୁଅଛନ୍ତି, ତାହା ଏମାନେ ନ ଜାଣନ୍ତି । ପୁଣି ସେମାନେ ଗୁଲି- ବାଣରେ ତାହାଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର ଭାଗ କରି ନେଲେ । ଆଉ ଲୋକସମୂହ ଠିକ୍ ହୋଇ ୩ ଅନାଇଲେ, ପୁଣି ସେମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଶାସନକର୍ତ୍ତାମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଟାପୁର କରି କହିଲେ, ଏହି ଜଣ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କଲ; ଏ ଯେବେ ଈଶ୍ବ- ରର ମନୋନୀତ ମଣିଷ ଅଟନ୍ତି, ତେବେ ସେ ଆପଣାକୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ । ତାହା ୩ ଛୁଡ଼ା ସେନାଗଣ ଆସି ତାହାଙ୍କୁ ଅମ୍ଳରସ ଦେଇ ଟାହୁଲି କରି ବୋଇଲେ, ତୁମ୍ଭେ ୩ ଯେବେ ସିନ୍ଧୁଦାୟମାନଙ୍କର ରାଜା ହୁଅ, ତେବେ ଆପଣାକୁ ରକ୍ଷା କର । ପୁଣି ୩ ‘ଏ ସିନ୍ଧୁଦାୟମାନଙ୍କର ରାଜା,’ ଏହି କଥା ଶ୍ରୀକ ଓ ଲୁଟିନ ଓ ଏହି ଅକ୍ଷରରେ ଲେଖା ହୋଇ ତାହାଙ୍କର ମସ୍ତକର ଉପରେ ଥୁଆ ଗଲା ।

ଏଥିମଧ୍ୟରେ କୁଣ୍ଡାରେ ଟଙ୍ଗା ଦୁଇ ଅପରାଧୀର ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ତାହାଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା ୩ କରି ବୋଇଲା, ତୁମ୍ଭେ ଯେବେ ମଣିଷ ଅଟ, ତେବେ ଆପଣାକୁ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କର । ମାତ୍ର ଆଉ ଜଣ ତାହାକୁ ଧମକାଇ କହିଲା, ଈଶ୍ବରର ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭର ୪

୧ କି କିଛି ଭୟ ନାହିଁ? ଯେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ସମ୍ମାନ ଦଣ୍ଡରେ ଅଛ । ଆମ୍ଭେମାନେ
 ୨ ସିନା ଏହି ଦଣ୍ଡର ଯୋଗ୍ୟ, ଯେହେତୁ ଆପଣା ୨ କର୍ମର ସମ୍ମୁଚିତ ଫଳ ପାଉଅଛୁ;
 ୩ ମାତ୍ର ଏହି ମନୁଷ୍ୟ କୌଣସି ଦୋଷ କରି ନାହିଁ । ଏଥିରେ ସେ ଯାଣୁକୁ କହିଲା;
 ୪ ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆପଣା ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ ଆମ୍ଭକୁ ମନରେ କରନ୍ତୁ । ଯାଣୁ
 ୫ ତାହାକୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ ସତ୍ୟ କରି ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଅଛୁ, ଆଜି ତୁମ୍ଭେ ପାରଦୀପ-
 ୬ ରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ବର୍ଗୋଦ୍ୟାନରେ) ଆମ୍ଭର ସହିତ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ।

୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଦୁଇ ପ୍ରହର ବେଳର ଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରହର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୂର୍ଯ୍ୟର ତେଜ
 ୮ ଲୁଚିବାର ସବୁ ଦେଶରେ ଅଜ୍ଞକାର ଘୋଟିଲା, ପୁଣି ମନ୍ଦିରର ବିଚ୍ଛେଦବସ୍ତୁ ଛଣ୍ଡି
 ୯ ଦୁଇ ଖଣ୍ଡ ହେଲା । ଏଥିରେ ଯାଣୁ ଉଚ୍ଛ୍ବସରେ କହିଲେ, ହେ ପିତା, ଆମ୍ଭର ଆତ୍ମକୁ
 ୧୦ ତୁମ୍ଭର ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରି; ଏହି କଥା ବୋଲି ସେ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କଲେ ।
 ୧୧ ତେତେବେଳେ ଏହି ସମସ୍ତ ଘଟଣା ଦେଖି ଶତସେନାପତି ଈଶ୍ବରର ଗୁଣାନୁବାଦ
 ୧୨ କରି କହିଲା, ଏ ନିତାନ୍ତ ଧାର୍ମିକ ମନୁଷ୍ୟ ଥିଲେ । ଆବର ଯେତେ ଲୋକ ଦେଖି-
 ୧୩ ବାକୁ ଆସିଥିଲେ, ସେମାନେ ସେ ସମସ୍ତ ଘଟଣା ଦେଖି ବୁକୁରେ ହାତ ମାରି
 ୧୪ ବାହୁଡ଼ଲେ । ପୁଣି ଯାଣୁର ଜ୍ଞାତବର୍ଗ ଓ ଯେ ୨ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକେ ଗାଲିଲର ତାହା-
 ୧୫ କର ସଙ୍ଗେ ଆସିଥିଲେ, ସେମାନେହିଁ ଦୂରରେ ଠିକ୍ ହୋଇ ସେ ସମସ୍ତ ଦେ-
 ୧୬ ଶିଲେ ।

୧୭ ଏଥିରେ ଦେଖ, ଆଜି ମନ୍ତ୍ରିମାନଙ୍କର ଯୁକ୍ତିରେ ଓ କ୍ରିଷ୍ଣାରେ ଅସମ୍ମତ ପୁଣି
 ୧୮ ଈଶ୍ବରର ରାଜତ୍ବର ଅପେକ୍ଷାକାର ସିନ୍ଧୁଦା ଦେଶର ଅନ୍ତର୍ମର୍ଥୀ ନଗରର ମୁଖ୍ୟ
 ୧୯ ନାମରେ ଏକ ମନ୍ତ୍ରୀ ଭଦ୍ର ଓ ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ଥିଲା, ସେ ପିଲାତର ନିକଟକୁ ଯାଇ
 ୨୦ ଯାଣୁର ଦେହ ମାଗିଲା । ପୁଣି ଦେହ ଓହ୍ଲାଇ ବସ୍ତ୍ରରେ ଗୁଡାଇ ଯହିଁରେ ଆଗେ
 ୨୧ କେବେହେଁ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟକୁ ରଖା ଯାଇ ନାହିଁ, ଏମନ୍ତ ପଥରରେ ଖୋଳା
 ୨୨ ଏକ କବର ମଧ୍ୟରେ ତାହା ରଖିଲା । ସେହି ଦିନ ଆପ୍ତୋଜନ କରିବାର ଦିବସ,
 ୨୩ ପୁଣି ବିଶ୍ରାମବାରର ସନ୍ନିକଟ ହେଲା । ଏଥିଉତ୍ତର ଯାଣୁର ସଙ୍ଗେ ଗାଲିଲର
 ୨୪ ଆସନ୍ତା ସ୍ତ୍ରୀଗଣ ପଛେ ୨ ଯାଇ କବର ସ୍ଥାନ, ପୁଣି କପ୍ରକାରେ ଦେହ ଥୁଆ ଗଲା,
 ୨୫ ତାହା ଦେଖି ଫେରି ଯାଇ ସୁଗନ୍ଧି ଦ୍ରବ୍ୟ ଓ ତୈଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ, ମାତ୍ର ବର୍ଷ-
 ୨୬ ମତରେ ବିଶ୍ରାମବାରରେ ବିଶ୍ରାମ କଲେ ॥

୨୪ ପଦ୍ୟ ।

୧ ଏଉତ୍ତର ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ଅତି ପ୍ରାତଃକାଳରେ ସେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନେ
 ୨ ପ୍ରସ୍ତୁତ ସୁଗନ୍ଧି ଦ୍ରବ୍ୟ ନେଇ ଅନ୍ୟ ଥୋକାପ୍ତେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକର ସଙ୍ଗେ କବର ସ୍ଥାନକୁ
 ୩ ଗଲେ । ପୁଣି କବର ଦ୍ବାରର ପଥର ଖଣ୍ଡ ଘୁଞ୍ଚିଲା ଦେଖି ସେମାନେ ପ୍ରବେଶ

ହୋଇ ତାହା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁର ଦେହ ଦେଖିବାକୁ ନ ପାଇ ବ୍ୟାକୁଳ ହେଲେ । ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ତେଜୋମୟ ବସ୍ତ୍ରାବୃତ ଦୁଇ ଜଣ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଠିଆ ହେଲେ । ଏଥିରେ ସେମାନେ ଶଙ୍କାଯୁକ୍ତ ହୋଇ ଭୂମି ଆଡ଼େ ଅନାଇ ରହନ୍ତେ ଏମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୃତମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଜୀବିତ ମନୁଷ୍ୟର ଅନ୍ୱେଷଣ କିପରି କରୁଅଛୁ? ସେ ଏଠାରେ ନାହାନ୍ତି, ସେ ଉଠିଅଛନ୍ତି । ଗାଲିଲରେ ଥିବା ସମୟରେ ସେ ଯେ କଥା ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, ଅର୍ଥାତ୍ ମନୁଷ୍ୟଯୁଗକୁ ପାପି ଲୋକମାନଙ୍କର ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହୋଇ କ୍ରୀଷ୍ଣରେ ହତ ହେଲାଉଥିବା ଢୁଙ୍ଗାୟ ଦବସରେ କବରରୁ ଉତ୍ଥାନ କରିବାକୁ ହେବ, ଏହା ସ୍ମରଣ କର । ତେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କର ସେହି କଥା ସେମାନଙ୍କର ମନେ ପଡ଼ିଲା ।

ସେମାନେ କବରରୁ ବାହୁଡ଼ା ଆସି ଏକାଦଶ ଶିଷ୍ୟଗଣ ପୁଣି ଆଉ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେ ସମ୍ବାଦ କହିଲେ । ମଗ୍ଗଲନା ମରୟମ ଓ ଯୋହାନା ଓ ଯାକୂବର ମାତା ମରୟମ ପୁଣି ଆଉ, ସର୍ବି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନେହିଁ ପ୍ରେତମାନଙ୍କୁ ଏହି ସବୁ ସମ୍ବାଦ ଦେଲେ; ପୁଣି ସେମାନଙ୍କର କଥା ଅନର୍ଥକ ଗସ୍ତମାତ୍ର ମଣି କେହି ପ୍ରତ୍ୟୟ ନ କଲେ । ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ପିତର ଉଠି କବରର କଡ଼ରେ ଦୌଡ଼ି ଯାଇ ନଇଁ ପଡ଼ି ଏକ ପାଖରେ ଥୋଇଲା ବସ୍ତ୍ର ଦେଖିଲା; ଏଥିରେ ସେ ତମ୍ଭାର ଜ୍ଞାନ କରି ଯାହା ଘଟିଅଛି, ତାହା ମନରେ ଡର୍କିଣା କରୁ, ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲା ।

ସେହି ଦବସରେ ଦୁଇ ଜଣ ଶିଷ୍ୟ ସିରଶାଲମର ପ୍ରାୟ ଚାରି କୋଶ ଦୂର ଇମ୍ମାୟ ନାମର ଗ୍ରାମେ ଗମନ କରୁ, ସେ ସମସ୍ତ ଘଟଣାର ବିଷୟ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିଲେ । ପୁଣି ସେମାନଙ୍କର ଆଳାପ ଓ ବିଚାରବେଳେ ଯୀଶୁ ଆପେ କହିଲେ ଆସି ସେମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗରେ ଗମନ କଲେ । ମାତ୍ର ସେମାନେ ଯେମନ୍ତ ତାହାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିବାକୁ ନ ପାରନ୍ତି, ଏହିନମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ରୁଦ୍ଧ ହେଲା । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭବିତ ହୋଇ କେଉଁ ବିଷୟ ବିଚାର କରୁ, ଚାଲି ଯାଉଅଛୁ? ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ କ୍ଲୟପା ନାମରେ ଜଣେ ଉତ୍ତର କଲା, ସିରଶାଲମ ନଗରରେ ଏ ସମୟରେ ଯେ ସମସ୍ତ ଘଟିଅଛି, ତୁମ୍ଭେ କେବଳ ପ୍ରବାରୀ ହୋଇ କି ତାହାର ଗୁହ୍ୟ ନ ଜାଣ? ସେ ପଚାରିଲେ, କି ଘଟଣା? ତେତେବେଳେ ସେମାନେ ବୋଇଲେ, ଇଶ୍ବରର ପୁଣି ମନୁଷ୍ୟ ସମସ୍ତର ସାକ୍ଷାତରେ ବାକ୍ୟରେ ଓ କର୍ମରେ ପରୀକ୍ଷିତ, ଯୀଶୁ ନାମରେ ଯେ ନାଜରତାୟ ଉବିଷ୍ୟତ୍ରବକ୍ରା, ତାହାଙ୍କୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ଯାଜକଗଣ ଓ ବିଚାରକର୍ତ୍ତାମାନେ କ୍ରୀଷ୍ଣରେ ଚତାଇ ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡ କରିଅଛନ୍ତି, ସେ ବିଷୟର ଘଟଣା । ମାତ୍ର ଯେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ, ସେ ସେହି ଜନ, ଆତ୍ମେମାନେ ଏମନ୍ତ

ପ୍ରତ୍ୟୟ କରିଥିଲୁ । ସେ ଯାହା ହେଉ, ସେ ସମସ୍ତ ଘଟଣା ଆଜିକି ତିନି ଦିନ
 ହେଲା । ଆନ୍ଦ୍ରର ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗି ଥୋକାପ୍ପେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର
 ଚମତ୍କାର ଜ୍ଞାନ ଜନ୍ମାଇଲେ; ଯେଣୁ ସେମାନେ ପ୍ରାତଃକାଳରେ ତାହାଙ୍କର କବ-
 ରକୁ ଯାଇ ତା ମଧ୍ୟରେ ତାହାଙ୍କର ଦେହର ଉଦ୍ଦେଶ ନ ପାଇ ଫେରି ଆସି
 କହିଲେ, ସ୍ୱର୍ଗ ଦୁତଗଣର ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଅଛୁ ପୁଣି ଦୁତମାନେ ବୋଇଲେ, ସେ
 ଜୀବନ୍ତ ଅଟନ୍ତି । ଏଣୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର କେହି କବର ସ୍ଥାନକୁ ଯାନ୍ତେ ସେମା-
 ନେହିଁ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଙ୍କର କଥାମଧ୍ୟରେ ଦେଖିଲେ, ମାତ୍ର ତାହାଙ୍କର ଦର୍ଶନ
 ନ ପାଇଲେ । ତେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ଅବୋଧ-
 ମାନେ, ହେ ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟତ୍ତ୍ୱକ୍ରାର ବାକ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟୟ କରିବାକୁ ମଠୁଆ-
 ମାନେ, ଏହି ସମସ୍ତ ଦୁଃଖଭୋଗ କର ଆପଣା ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ ହେବାର କି
 ମଣିହର ଉଚିତ ନୋହେ? ତହିଁରେ ସେ ମୋଶା ଓ ସବୁ ଭବିଷ୍ୟତ୍ତ୍ୱକ୍ରାର
 ଗ୍ରନ୍ଥ ଆରମ୍ଭ କରି ସବୁଶାସ୍ତ୍ରରେ ଆପଣା ବିଷୟର ଲେଖା ସମସ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗର ଭବ
 ବୁଝାଇ ଦେଲେ । ପୁଣି ଯେଉଁ ଗ୍ରାମକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି, ତାହା କିତରେ ଉପ-
 ସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ ସେ ଆନ୍ଦ୍ର ଆଗେ ଯିବାର ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଇବାରେ, ସେମାନେ
 ତାଙ୍କୁ ଏକାନ୍ତ ଅଟକାଇ କହିଲେ, ବେଳ ଅବସାନ, ପ୍ରାୟ ରାତି ହେଲା, ଆତ୍ମ-
 ମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗରେ ଥାଅ; ଏଣୁ ସେ ସେମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗରେ ଥିବାକୁ ଘରକୁ
 ଗଲେ । ପୁଣି ଭୋଜନରେ ବସିବାର ସମୟରେ ସେ ରୋଷି ନେଇ ଇଶ୍ୱରର
 ଶ୍ରଦ୍ଧା କରି ତାହା ଭାଙ୍ଗି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ । ଏଥିରେ ସେମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି
 ପ୍ରସନ୍ନ ହେବାର ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିଲେ; ପୁଣି ସେ ସେମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷା-
 ତର ଅନୁଭୂତି ହେଲେ । ଏଣୁ ସେମାନେ ଏକକୁଆରେକ କହିଲେ, ଗମନ ସମ-
 ୟରେ ଯେତେବେଳେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିଲେ, ପୁଣି ଶାସ୍ତ୍ରର ଅର୍ଥ ବୁଝାଇ ଦେଉ-
 ଥିଲେ, ତେତେବେଳେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଅନ୍ତଃକରଣ କି ଉତ୍ତପ୍ତ ନୋହିଲା ?
 ଆଉ ତକ୍ଷଣାତ୍ତ ଉଠି ସେମାନେ ଯିର୍ମୋଲମକୁ ବାହୁଡିଲେ; ତେଣୁ ସେ-
 ଠାରେ ଏକଦି ଯେ ଏକାଦଶ ଶିଷ୍ୟ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ
 ଯାନ୍ତେ, ସେ ସମସ୍ତେ କହିଲେ, ପ୍ରଭୁ ନିଶ୍ଚୟ ଉଠି ଶିମୋନକୁ ଦର୍ଶନ ଦେଉ-
 ଅଛନ୍ତି । ଏମାନେହେଁ ବାଟର ସମସ୍ତ ଘଟଣାର ବିଷୟ, ଆଉ ରୋଷି ଭାଙ୍ଗିବାର
 ସମୟରେ କିପ୍ରକାରେ ତାହାଙ୍କର ପରିଚୟ ହୋଇଥିଲା, ଏହି ସବୁ ଜଣାଇଲେ ।
 ଏହିଋଷରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବା ସମୟରେ ଯୀଶୁ ଆପେ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ-
 ଠାରେ ଠିକ୍ ହୋଇ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ହେଉ । ମାତ୍ର ତୁ
 ଦେଖୁଅଛୁ, ଏହା ଅନୁମାନ କରି ସେମାନେ ଉଦ୍ଦିଗ୍ଧ ଓ ବାସନ୍ତକୁ ହେଲେ ।
 ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କିପରି ବ୍ୟାକୁଳ ହୁଅ ? ପୁଣି ତୁମ୍ଭମାନ-

କର ମନରେ ସନ୍ଦେହ ଉଠୁଅଛି କିପାଁ ? ଆମ୍ଭର ହାତ ଗୋଡ଼ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ୩୯
 ଆପେ ଅଛୁଁ; ହାତରେ ଛୁଇଁ କର ଦେଖ; ଆମ୍ଭକୁ ଯେଉଁପ ଦେଖୁଅଛୁ,
 ସେଉଁପ ଭୂତର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ମାଂସ ନାହିଁ । ଏହା ବୋଲି ସେ ହାତ ପାଦ ଦେଖା- ୪୦
 ଲେଲେ । ଏଥିରେ ସେମାନେ ଅସମ୍ଭବ ଜ୍ଞାନ କର ଆନନ୍ଦ ସକାଶେ ବିଶ୍ୱାସ ନ ୪୧
 କଲେହେଁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ଏଠାରେ କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ
 କିଛି ଅଛି ? ତେଣୁ ସେମାନେ କିଛି ଯୋଡ଼ା ମାଛ ଓ ମହୁଫେଣା ଦେଲେ, ପୁଣି ୪୨
 ସେ ତାହା ନେଇ ସେମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷାତରେ ଭୋଜନ କଲେ । ଏଥିରେ ସେ ୪୪
 କହିଲେ, ମୋଶାବ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଓ ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ରାର ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ପୁଣି ଗୀତ ପୁସ୍ତ-
 କରେ ଆମ୍ଭର ବିଷୟ ଯେ ସମସ୍ତ ବଚନ ଲେଖାଅଛି ସେ ଅନୁସାରେ ଘଟିବ,
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗରେ ଥାଇ ଏହି ଯେ କଥା ଆମ୍ଭେ କହିଅଛୁଁ, ତାହା ଏବେ
 ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହେଲା । ଏଥିଉତ୍ତର ସେମାନେ ଯେମନ୍ତ ଧର୍ମପୁସ୍ତକର ଅର୍ଥ ବୁଝିବାକୁ ୪୫
 ପାରନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ସେ ସେମାନଙ୍କର ମନ ଫେଡ଼ି କହିଲେ, ମର୍ତ୍ତ୍ୟକୁ ଏହିଉପ ୪୬
 ଦୁଃଖଭୋଗ କର ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଦବସରେ ମୃତାବସ୍ଥାର ଉତ୍ଥାନ କରବାକୁ ହେବ, ଏହା
 ଲେଖାଅଛି । ପୁଣି ତାହାର ନାମରେ ଯିରୁଶାଲମ ଅବଧି କର ସମସ୍ତ ଦେଶରେ ୪୭
 ମନ ଫେରଣର ଓ ପାପ ମୋଚନର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଘୋଷଣା କରବାକୁ ହେବ, ପୁଣି ୪୮
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷୀ ଅଟ । ଆନ୍ତର ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ପିତାଠାରୁ ୪୯
 ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦାନ ପଠାଇ ଦେବା ; ଏନିମନ୍ତେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗର
 ପରାକ୍ରମ ନ ପାଅ, ତାବତ୍ତ ଯିରୁଶାଲମ ନଗରରେ ଥାଅ ।

ଏଉତ୍ତର ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବେଅନୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ନେଇ ଯାଇ ହାତ ତୋଳି ୫୦
 ଆଶୀର୍ବାଦ କରବାକୁ ଲାଗିଲେ । ପୁଣି ଆଶୀର୍ବାଦ କର, ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ବିଭିନ୍ନ ୫୧
 ହୋଇ ସେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ନିଆ ଗଲେ । ତହିଁରେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଭଜନା କର ମହା- ୫୨
 ନନରେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ବାହୁଡ଼ି ଆସି ନିତ୍ୟ ମନ୍ଦିରରେ ଥାଇ ଈଶ୍ୱରର ପ୍ରଶଂସା ୫୩
 ଓ ଧନ୍ୟବାଦ କଲେ । ଆମେନ ।

ଯୋହନ ଲେଖିତ ମଙ୍ଗଳସମାଚାର ।

୧ ପଦ୍ୟ ।

୧ ଆଦ୍ୟରେ ବାକ୍ୟ ଥିଲା, ବାକ୍ୟ ଇଶ୍ବରଙ୍କର ସହିତ ଥିଲା, ସେହି ବାକ୍ୟ ସ୍ବୟଂ
୨ ଇଶ୍ବର । ସେ ଆଦ୍ୟରେ ଇଶ୍ବରଙ୍କର ସହିତ ଥିଲା । ତାହାଙ୍କ ଦ୍ବାରା ସମୁଦାୟ
୩ ବସ୍ତୁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଲା, ପୁଣି ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟି ବସ୍ତୁର ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବସ୍ତୁହିଁ ତାହାଙ୍କ
୪ ବିନ୍ଦୁ ସୃଷ୍ଟି ନୋହିଲା । ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ଜୀବନ (କିଅବା ସେ ଜୀବନର ଆକର), ପୁଣି
୫ ସେହି ଜୀବନ ମନୁଷ୍ୟର ଜ୍ୟୋତିଃ । ଆବର ସେହି ଜ୍ୟୋତିଃ ଅନିକାରରେ
ପ୍ରକାଶମାନ ହୋଇଲା; ମାତ୍ର ଅନିକାର ତାକୁ ଗ୍ରହଣ ନ କଲା ।

୬ ଇଶ୍ବରଙ୍କଠାରୁ ଯୋହନ ନାମରେ ଜଣେ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଲା । ତାହାର
୭ ଦ୍ବାରା ସମସ୍ତେ ଯେମନ୍ତ ବିଶ୍ବାସ କରନ୍ତି, ଏହି ହେତୁ ସେ ଜ୍ୟୋତିଃ ବିଷୟରେ
୮ ପ୍ରମାଣ ଦେବାକୁ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ଅଇଲା । ସେ ଆପେ ସେହି ଜ୍ୟୋତିଃ ନୁହଇ;
୯ ମାତ୍ର ସେହି ଜ୍ୟୋତିର ବିଷୟରେ ପ୍ରମାଣ ଦେବାକୁ ଅଇଲା । ଯେ ଜଗତରେ
ଆସି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକଙ୍କୁ ଆଲୁଅ ଦିଅନ୍ତି, ସେହି ସତ୍ୟ ଜ୍ୟୋତିଃ ।

୧୦ ସେ ଜଗତରେ ଥିଲେ, ଆଉ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ବାରା ଜଗତର ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଲା, ତେ-
୧୧ ବେହେଁ ଜଗତର ଲୋକ ତାହାଙ୍କୁ ନ ଚିହ୍ନିଲେ । ସେ ନିଜର ରାଜ୍ୟର କତିକି
୧୨ ଅଇଲେହେଁ ନିଜ ପ୍ରଜାମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ ନ କଲେ । ତଥାପି ଯେତେ
ଲୋକ ତାହାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାଙ୍କର ନାମରେ ବିଶ୍ବାସ କଲେ, ସେ
୧୩ ସେମାନଙ୍କୁ ଇଶ୍ବରର ପୁତ୍ରଗଣ ହେବାର ଅଧିକାର ଦେଲେ । ସେମାନଙ୍କର ଜନ୍ମ
ରକ୍ତର କି ଦେହର ଅଭିଳାଷର କି ମନୁଷ୍ୟର ଇଚ୍ଛାର ହୋଇଲା ଏମନ୍ତ ନୋହେ,
ମାତ୍ର ଇଶ୍ବରଠାରୁ ହୋଇଲା ।

୧୪ ବାକ୍ୟ ଦେହବନ୍ତ ହୁଅନ୍ତେ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ସତ୍ୟତାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଆତ୍ମ-
ମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗରେ ବାସ କଲେ; ତହିଁରେ ପିତାର ଅଦ୍ବିତୀୟ ପୁତ୍ରର ମହିମାର
୧୫ ପ୍ରମାଣେ ତାହାଙ୍କର ମହିମା ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲୁ । ତାହାଙ୍କର ବିଷୟରେ ଯୋ-
ହନ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ ପ୍ରଚାର କରି କହିଲା, ଆତ୍ମର ଉତ୍ତରେ ଯେ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ସେ
ଆତ୍ମର ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି, ଯେହେତୁ ସେ ଆତ୍ମର ପୂର୍ବରେ ଥିଲେ, ଯାହାଙ୍କ ବିଷୟ-
୧୬ ରେ ଆମ୍ଭେ ଏହି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛୁ, ସେହି ଜଣ ଏହି । ଆଉ ତାହାଙ୍କର

ପୂର୍ଣ୍ଣିତାର ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅନୁଗ୍ରହର ଉପରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଲୁଁ । ଯେହେତୁ ୧୭
ମୋଶା ଦ୍ଵାରା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦତ୍ତ ହେଲା, ପୁଣି ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ସତ୍ୟତା ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦ୍ଵାରା
ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଲା । କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ କେବେହେଁ ଦେଖି ନାହିଁ, ପୁଣି ୧୮
ପିତାର କୋଳସ୍ଥିତ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ର ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି ।

ଆଉ ଯୋହନର ଦତ୍ତ ସାକ୍ଷ୍ୟର ବିବରଣୀ ଏହି । ତୁମ୍ଭେ କେ? ଏହି କଥା ୧୯
ପଚ୍ଛନ୍ନବାକ୍ୟ ଯିରୁଶାଲମଠାର ଯେ ସମୟରେ ଯିହୁଦୀୟ ଲୋକେ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ
ଓ ଲେବିମାନଙ୍କୁ ଯୋହନର ପାଖକୁ ପଠାଇଲେ, ତେବେବେଳେ ସେ ଅସ୍ଵୀକାର ୨୦
ନ କରି ସ୍ଵୀକାର କଲା, ଅର୍ଥାତ୍ ଆମ୍ଭେ ମଣୀହ ନୋହି, ଏହା ସ୍ଵୀକାର କଲା ।
ତନ୍ତୁଁ ସେମାନେ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କି ଏଲିୟ? ସେ ନାହିଁ ବୋଲିଲା । ତହିଁ- ୨୧
ଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ପଚ୍ଛନ୍ନଲେ, ତେବେ କେ ଅଟ? ତୁମ୍ଭେ କି ସେ ଉଦ୍ଘୋଷ-
କକ୍ରା? ସେ ଉତ୍ତର କଲା, ଆମ୍ଭେ ସେ ନୋହି । ପୁଣି ସେମାନେ ବୋଲିଲେ, ୨୨
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପଠାଇବାର ଲୋକଙ୍କୁ ଯେମନ୍ତ ଉତ୍ତର ଦେଇ ପାରି, ଏଥିପାଇଁ
ତୁମ୍ଭେ କେ? ଆପଣାର ବିଷୟରେ କି କହୁଅଛ? ସେ ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, ୨୩
“ଅରଣ୍ୟରେ ଏହି ବାକ୍ୟବାଦୀ ଏକ ଜଗର ରବ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଭୁର ପଥ
ସମାନ କର,” ଏମନ୍ତ ଯିଶାୟାସ୍ ଉଦ୍ଘୋଷକକ୍ରା ଯାହା କହଇ, ଆମ୍ଭେ ସେ ।
ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରେରିତ ଥିଲେ ସେମାନେ ଫାର୍‌ଶୀ ଲୋକ । ସେମାନେ ଆନ୍ତର ୨୪
ପଚ୍ଛନ୍ନଲେ, ଯେବେ ମଣୀହ ନୁହ, କି ଏଲିୟ ନୁହ, କିଅବା ସେ ଉଦ୍ଘୋଷକକ୍ରା ୨୫
ନୁହ, ତେବେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତୁବନ ଦେଉଅଛ କିପାଇଁ? ସେ ଉତ୍ତର କଲା, ୨୬
ଆମ୍ଭେ ସିନା ଜଳରେ ତୁବନ ଦେଉଅଛୁଁ, ମାତ୍ର ଯାହାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣି
ନାହିଁ, ଏମନ୍ତ ଜଣେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି । ସେ ଆମ୍ଭର ୨୭
ଉତ୍ତରେ ଅଇଲେହେଁ ଆମ୍ଭର ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ଅଛନ୍ତି; ତାହାଙ୍କର ଯୁଦାର ବନନ
ଫିଟାଇବାକୁହିଁ ଆମ୍ଭେ ଯୋଗ୍ୟ ନୋହି । ଯେଉଁଠାରେ ଯୋହନ ତୁବନ ଦେଉ- ୨୮
ଥିଲା, ଏମନ୍ତ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀର ସେ ପାରିସ୍ଥ ବେଥାବର ଗ୍ରାମରେ ଏହି ସବୁ ଘଟିଲା ।

ତହିଁ ଆଉ ଦିନ ଯୋହନ ଆପଣା ନିକଟରେ ଯୀଶୁକୁ ଆସୁଁ ଦେଖି କହିଲା, ୨୯
ଏହି ଦେଖ, ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଯୁବାମେଷ, ଯେ ଜଗତର ପାପତ୍ତର ନେଇ ଯାଉଛି ।
ଯେ ଆମ୍ଭର ଉତ୍ତରେ ଆସୁଛନ୍ତି, ସେ ଆମ୍ଭଠାର ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ, ଯେହେତୁ ସେ ଆମ୍ଭର ୩୦
ପୂର୍ବରେ ଥିଲେ, ଯାହାଙ୍କର ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭେ ଏକଥା କହିଥିଲୁଁ, ସେ ଏ । ଆଉ ୩୧
ଏହାଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ଚିହ୍ନିଲୁଁ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ସେ ଯେମନ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକମାନଙ୍କର
ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଅନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଜଳରେ ତୁବାଇବାକୁ ଆସିଅଛୁଁ ।
ପୁଣି ଯୋହନ ଏହି ଆଉ ଏକ ପ୍ରମାଣ ଦେଇ କହିଲା, ଆମ୍ଭେ ଆତ୍ମକୁ କାପ୍ରାମତେ ୩୨
ଆକାଶର ଓହ୍ଲାଇ ଏହାଙ୍କର ଉପରେ ଅବସ୍ଥିତ କରିବାର ଦେଖିଲୁଁ । ଆଉ ୩୩

ଏହାକୁ ଆମ୍ଭେ ଚିହ୍ନିଲୁଁ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଜଳରେ ଡୁବାଇବାକୁ ଯେ ଆମ୍ଭକୁ ପଠାଇଲେ, ସେ କହିଲେ, ଯାହାଙ୍କର ଉପରେ ଆଜ୍ଞା ଓହ୍ଲାଇ ଅବସ୍ଥିତ କରବାକୁ ଦେଖିବ, ସେ ଧର୍ମୀଭାବେ ଡୁବାଇବେ । ଏନିମନ୍ତେ ତାହା ଦେଖି ଏ ଯେ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଏହି ପ୍ରମାଣ ଦେଉଅଛି ।

ତହିଁ ଆଉ ଦିନ ଯୋହନ ଦୁଇ ଜଣ ଶିଷ୍ୟର ସଙ୍ଗେ ଏକତ୍ର ଠିପୁ । ହୋଇ ଯୀଶୁକୁ ଗମନ କରୁଁ, ଦେଖି କହିଲା, ଏହି ଦେଖ, ଈଶ୍ବରଙ୍କର ଯୁବାମେଷ । ତାହାର ଏହି କଥା ଶୁଣି ସେହି ଦୁଇ ଜଣ ଶିଷ୍ୟ ଯୀଶୁର ପଛେ ଚାଲିଲେ । ଏଥିରେ ଯୀଶୁ ଫେରି ସେମାନଙ୍କୁ ପଛେ ଆସୁଁ ଦେଖି ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହାର ଚେଷ୍ଟା କରୁଅଛୁ? ସେମାନେ ବୋଲିଲେ, ହେ ଶ୍ରୀ, ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ଶ୍ରୀ ଗୁରୁ, ଆପଣ କେଉଁଠାରେ ଥାନ୍ତି? ସେ କହିଲେ, ଆସି ଦେଖ । ସେମାନେ ସଙ୍ଗେ ଯାଇ ତାହାଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ଦେଖିଲେ; ଆଉ ତୃତୀୟ ପ୍ରହର ବେଳେ ଗତ ହେବାରୁ ସେମାନେ ସେ ଦିନ ତାହାଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ରହିଲେ । ଯେ ଦୁଇ ଜଣ ଯୋହନର ବାକ୍ୟ ଶୁଣି ଯୀଶୁର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପୀ ହେଲେ, ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଶିମୋନ ପିତରର ଭାଇ ଯେ ଆନ୍ଦ୍ରୀୟ, ସେ ଯାଇ ପ୍ରଥମରେ ଆପଣା ସହୋଦର ଶିମୋନର ଭେଟ ପାଇ କହିଲା, ଆମ୍ଭେମାନେ ମଣିହର ଅର୍ଥାତ୍ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଦେଖା ପାଇଲୁଁ । ପୁଣି ସେ ତାହାକୁ ଯୀଶୁର ନିକଟରେ ଆଣିଲା । ଏଥିରେ ଯୀଶୁ ତାହାର ପ୍ରତି ପୃଷ୍ଠି କରି କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଯୁନସର ପୁତ୍ର ଶିମୋନ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭର ନାମ କେୟୁଫା ଅର୍ଥାତ୍ ପଥର ହେବ ।

ପରଦିନରେ ଯୀଶୁ ଗାଲିଲକୁ ଯିବାର ମନସ୍ଥ କରନ୍ତେ, ଫିଲିପ ନାମରେ ଜଣକର ଦେଖା ପାଇ କହିଲେ, ଆମ୍ଭର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପରେ ଆସ । ଯେଉଁ ଗ୍ରାମରେ ଆନ୍ଦ୍ରୀୟ ଓ ପିତରର ବାସ ଥିଲା, ଏମନ୍ତ ଯେ ବେଥସେଦା ସେଠାରେ ଫିଲିପର ବସତି କଲା । ଏଥିଉତ୍ତର ଫିଲିପ ନିଧନିୟେଲର ଦେଖା ପାଇ କହିଲା, ମୋଣାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗ୍ରନ୍ଥେ ପୁଣି ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟହବକ୍ରାଗଣର ଗ୍ରନ୍ଥେ ଯାହାଙ୍କ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଲେଖିତ ଅଛି, ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କର ଦେଖା ପାଇଲୁଁ; ସେ ଯୁଷ୍ଟର ପୁତ୍ର ନାଜରିତାୟ ଯୀଶୁ । ନିଧନିୟେଲ କହିଲା, ନାଜରିତ ଗ୍ରାମର କି କୌଣସି ଉତ୍ତମ ବସୟ ଉତ୍ତମ ହେବାକୁ ପାରଇ? ଫିଲିପ କହିଲା, ଆସି ଦେଖ । ଯୀଶୁ ଆପଣାର ନିକଟରେ ନିଧନିୟେଲକୁ ଆସୁଁ ଦେଖି କହିଲେ, ଏହି ଦେଖ, ଏକ ଜଣ ନିଷ୍ପପଟ ଯଥାର୍ଥ ଇଶ୍ରାୟେଲ ଲୋକ । ଏଥିରେ ସେ କହିଲା, ଆପଣ ଆମ୍ଭକୁ କିପରି ଚିହ୍ନିଲେ? ଯୀଶୁ କହିଲେ, ଫିଲିପର ତାଙ୍କିବାର ପୂର୍ବରେ ଯେ ସମୟରେ ତମ୍ଭର ବୃକ୍ଷତଳେ ଥିଲା, ତେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଖିଥିଲୁଁ । ନିଧନିୟେଲ କହିଲା, ହେ ଶ୍ରୀ, ଆପଣ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଆପଣ ଇଶ୍ରାୟେଲର ରାଜା । ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର କରି କହି-

ଲେ, ତୁମ୍ଭକୁ ତମ୍ଭର ବୃକ୍ଷର ତଳେ ଦେଖିଥିଲୁଁ, ଆମ୍ଭର ଏହି କଥା ସକାଶେ କି ବ୍ୟାପ କରୁଅଛୁ? ଏହାଠାରୁହିଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ବସୟ ଦେଖିବ । ପୁଣି ସେ ତାହାକୁ କହିଲେ, ସତ୍ୟ? ଆମ୍ଭେ କହି, ଏଉତ୍ତର ସ୍ବର୍ଗ ମୁକୁଳା ହୁଅନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେ-ମାନେ ଈଶ୍ବରଙ୍କର ଦୁତଗଣକୁ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଦେଇ ଉଠିବାର ଓ ଓହ୍ଲାଇବାର ଦେଖିବ ।

୨ ପଦ୍ୟ ।

ଏଥିଉତ୍ତରେ ତୁମ୍ଭେ ଦବସେ ଗାଲିଲୁ ଦେଶୀୟ କାନା ନଗରରେ ଏକ ବିବାହ ହେଲା, ପୁଣି ଯୀଶୁର ମାତା ସେଠାରେ ଥିଲା । ଆଉ ସେ ବିବାହରେ ଯୀଶୁ ଓ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟଗଣ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଲେ । ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ନ ଅଣ୍ଟିବାର ଯୀଶୁର ମାତା ତାହାଙ୍କୁ କହିଲା, ଏମାନଙ୍କର ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ନାହିଁ । ସେ ତାହାକୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ହେ ନାହି, ଆମ୍ଭର ସଙ୍ଗେ ତୁମ୍ଭର ବସୟ କି? ଆମ୍ଭର ଯଥାକାଳ ଏବେହେଁ ଆସି ନାହିଁ । ତାହାଙ୍କର ମାତା ଦାସମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ଏ ଯାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବୋଲନ୍ତି ତାହା କର । ଆଉ ସେଠାରେ ସିନ୍ଦୃଗାୟମାନଙ୍କର ଶୁଚି କରିବାର ଘାତ-ମତେ ଛୁଅଟା ପଥରର ଜାହାଲା ଥିଲା, ପ୍ରତି ଜାହାଲା ଦୁଇ ତିନି ମହଣ ସମ୍ଭା-ରିଲା । ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବୋଲିଲେ, ସବୁ ଜାହାଲା ଜଳରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର; ଏଣୁ ସେମାନେ ଫଳ ସରିକି ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ । ତହିଁ ସେ ଦାସମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା କଲେ, ଏବେ ତାଲି ଭେଜକର୍ତ୍ତୀର ନିକଟରେ ଘେନି ଯାଅ; ତେଣୁ ସେମାନେ ତାହା ଘେନି ଗଲେ । ସେହି ଜଳ କାହିଁର ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ହୋଇଲା, ତାହା ଜଳବାହକ ଦାସମାନେଇ ଜାଣିଲେ; ପୁଣି ଭେଜକର୍ତ୍ତୀ ନ ଜାଣି ତାହା ଚାରିଭିତ୍ତିର ବରକୁ ସମ୍ପାଦନ କରି କହିଲା, ସବୁ ଲୋକ ପ୍ରଥମରେ ଉତ୍ତମ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଦିଅନ୍ତି, ଆଉ ଯଥେଷ୍ଟ ପାନ କଲାଉଥିବାରେ ତହିଁର ମନ ଆଣି ଦିଅନ୍ତି; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଏତେବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଉତ୍ତମ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ରଖିଲ । ଏହିଭାବେ ଯୀଶୁ ଗାଲିଲୁ ଦେଶର କାନା ନଗରରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମର ଆରମ୍ଭ କରି ଆପଣା ମହିମା ପ୍ରକାଶ କଲେ; ତହିଁରେ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ବ୍ୟାପ କଲେ ।

ଏଉତ୍ତର ସେ ଆପଣା ମାତା ଓ ଭ୍ରାତୃଗଣ ଓ ଶିଷ୍ୟବର୍ଗର ସଙ୍ଗତେ ଗମନ କରି କର୍ପର୍ନାପ୍ତମ ନଗରରେ ଉତ୍ତରଲେ; ମାତ୍ର ସେଠାରେ ବହୁତ ଦିନ ନ ରହିଲେ ।

ତଦନନ୍ତରେ ସିନ୍ଦୃଗାୟମାନଙ୍କର ନିସ୍ତାର ପଦ୍ୟ ସନ୍ନିକଟ ହୁଅନ୍ତେ ଯୀଶୁ ସିର-ଶାଲମକୁ ଯାଇ ମନ୍ଦିରରେ ଗୋର ମେଷ କାପ୍ରା ବେପାରୀମାନଙ୍କୁ ଓ ବଣିକମାନଙ୍କୁ ବସିବାର ଦେଖିଲେ । ତହିଁ ଦଉଡ଼ରେ ଗୋଟାୟେ କଣ ବନାଇ ସମସ୍ତ ଗୋର

୧ ମେଣ୍ଟା ସହିତ ସେମାନଙ୍କୁ ମନ୍ଦିରରୁ ତଳେ ଦେଲେ । ଆଉ ବଣିକମାନଙ୍କର ଟଙ୍କା ଆଦି କରି ଅଜାତି ଆସନ ସମସ୍ତ ଉଲଟାଇ କାପ୍ତାବେପାରିମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏଠାରୁ ଏ ସମସ୍ତ ଘେନି ଯାଅ; ଆମ୍ଭର ପିତାର ଗୃହକୁ ବାଣିଜ୍ୟ ଗୃହ ନ କର ।

୨ ତହିଁରେ “ତୁମ୍ଭର ମନ୍ଦିରର ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍‌ଯୋଗ ଆମ୍ଭକୁ ଗ୍ରାସ କରଇ,” ଏହି ଶାସ୍ତ୍ରର ଲେଖା ଶିଷ୍ୟଗଣର ସ୍ମରଣ ହେଲା ।

୩ ଏଥିରେ ଯିହୁଦୀୟ ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଏହିଭୂମି କର୍ମର ଭାର ପାଇଅଛୁ, ଏହାର କି ଚିହ୍ନ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଉଅଛୁ? ସେ ଉତ୍ତର କଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ମନ୍ଦିର ନଷ୍ଟ କଲେ ଆମ୍ଭେ ତିନି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ତାକୁ

୪ ଉଠାଇ ଦେବା । ତହିଁ ସେମାନେ ପ୍ରତୁଟ୍ତର କଲେ, ଏହି ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଛୁପୁଲିଶ ବରଷ ଲାଗିଅଛି; ତୁମ୍ଭେ କି ତିନି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ତାକୁ ଉଠାଇବ?

୫ ମାତ୍ର ସେ ଆପଣା ଦେହଭୂମି ମନ୍ଦିରର ବିଷୟରେ ଏହା କହିଲେ । ଏହି ମନ୍ତ୍ର କବରରୁ ତାହାଙ୍କର ଉତ୍ଥାନ ହେଲାଉତ୍ତରେ ସେ ଯେ ଏଭୂମିରେ କହିଥିଲେ, ତାହା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ସ୍ମରଣ ହେବାରୁ ସେମାନେ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥରେ ଓ ଯୀଶୁର ଉକ୍ତି କଥାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ।

୬ ଏଥିଉତ୍ତର ନିସ୍ତାର ପଦର ସମୟରେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ ତାହାଙ୍କର କୃତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ ଦେଖି ଅନେକେ ତାହାଙ୍କର ନାମରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ । ପୁଣି ସେ ସେମାନଙ୍କର ହସ୍ତରେ ଆପଣାକୁ ସମର୍ପଣ କଲେ ନାହିଁ,

୭ ଯେହେତୁ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜାଣିଲେ । ପୁଣି ମନୁଷ୍ୟର ବିଷୟରେ କାହାର ପ୍ରମାଣ ଚେଷ୍ଟା ନ କଲେ; ଯେହେତୁ ମନୁଷ୍ୟର ଅନ୍ତରେ କି ଅଛି, ତାହା ସେ ଜାଣିଲେ ।

୮ ଫାରୁଶିବର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ନିକଦୀମ ନାମରେ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କର ଜଣେ ଅଧିପତି ଥିଲା । ଏହି ଜଣ ରାସିକାଳେ ଯୀଶୁର କତିକି ଆସି କହିଲା, ହେ ଗୁରୁ, ଆପଣ ଯେ ଇଶ୍ୱରଠାରୁ ଜଣେ ଉପଦେଶକ ହୋଇ ଆସିଅଛୁ, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣି;

୯ କାରଣ ଆପଣ ଯେ ସବୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ କରନ୍ତି, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସହାୟ ବଳ କେହି ଏମନ୍ତ କର୍ମ କରି ନ ପାରନ୍ତି । ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, ସତ୍ୟ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ କହି, ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନ ହେଲେ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଇଶ୍ୱରର ରାଜ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ନ ପାରଇ । ନିକଦୀମ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲା, ମନୁଷ୍ୟ ବୁଦ୍ଧ ହେଲେ କେମନ୍ତ କରି ତାହାର ଜନ୍ମ ହେବାକୁ ପାରେ? ସେ କି ଆଉ ଥରେ ମାତାର ଉଦରରେ

୧୦ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ଜନ୍ମିବାକୁ ପାରଇ? ଯୀଶୁ କହିଲେ, ସତ୍ୟ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ କହି,

୩ ପଦ୍ୟ ।

୧ ଫାରୁଶିବର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ନିକଦୀମ ନାମରେ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କର ଜଣେ ଅଧିପତି ଥିଲା । ଏହି ଜଣ ରାସିକାଳେ ଯୀଶୁର କତିକି ଆସି କହିଲା, ହେ ଗୁରୁ, ଆପଣ ଯେ ଇଶ୍ୱରଠାରୁ ଜଣେ ଉପଦେଶକ ହୋଇ ଆସିଅଛୁ, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣି;

୨ କାରଣ ଆପଣ ଯେ ସବୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ କରନ୍ତି, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସହାୟ ବଳ କେହି ଏମନ୍ତ କର୍ମ କରି ନ ପାରନ୍ତି । ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, ସତ୍ୟ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ କହି, ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନ ହେଲେ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଇଶ୍ୱରର ରାଜ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ନ ପାରଇ । ନିକଦୀମ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲା, ମନୁଷ୍ୟ ବୁଦ୍ଧ ହେଲେ କେମନ୍ତ କରି ତାହାର ଜନ୍ମ ହେବାକୁ ପାରେ? ସେ କି ଆଉ ଥରେ ମାତାର ଉଦରରେ

୩ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ଜନ୍ମିବାକୁ ପାରଇ? ଯୀଶୁ କହିଲେ, ସତ୍ୟ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ କହି,

୪ ଫାରୁଶିବର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ନିକଦୀମ ନାମରେ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କର ଜଣେ ଅଧିପତି ଥିଲା । ଏହି ଜଣ ରାସିକାଳେ ଯୀଶୁର କତିକି ଆସି କହିଲା, ହେ ଗୁରୁ, ଆପଣ ଯେ ଇଶ୍ୱରଠାରୁ ଜଣେ ଉପଦେଶକ ହୋଇ ଆସିଅଛୁ, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣି;

୫ କାରଣ ଆପଣ ଯେ ସବୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ କରନ୍ତି, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସହାୟ ବଳ କେହି ଏମନ୍ତ କର୍ମ କରି ନ ପାରନ୍ତି । ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, ସତ୍ୟ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ କହି, ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନ ହେଲେ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଇଶ୍ୱରର ରାଜ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ନ ପାରଇ । ନିକଦୀମ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲା, ମନୁଷ୍ୟ ବୁଦ୍ଧ ହେଲେ କେମନ୍ତ କରି ତାହାର ଜନ୍ମ ହେବାକୁ ପାରେ? ସେ କି ଆଉ ଥରେ ମାତାର ଉଦରରେ

ଜଳ ଓ ଆତ୍ମାର ମନୁଷ୍ୟର ଜନ୍ମ ନୋହିଲେ ସେ ଈଶ୍ବରଙ୍କର ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ
 ହୋଇ ନ ପାରିବ । ମାଂସର ଯେ ଜନ୍ମର ସେ ମାଂସ; ପୁଣି ଆତ୍ମାର ଯେ ଜନ୍ମର ୭
 ସେ ଆତ୍ମା । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଜନ୍ମବାକୁ ହେବ, ଆତ୍ମର ଏହି କଥାରେ ୭
 ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜ୍ଞାନ ନ କର । ବାପୁ ଯେଉଁ ଦିଗରେ ଇଚ୍ଛା କରଇ, ସେହି ଦିଗରେ ୮
 ବହଇ, ତାହାର ଶକ୍ତି ଶୁଣିବାକୁ ପାଅ; ମାତ୍ର ସେ କେଉଁଠାରୁ ଆସଇ କିଅବା
 କେଉଁଠାକୁ ଯାଏ, ତାହା କିଛିହିଁ ନ ଜାଣ; ଆତ୍ମର ଯାହାର ଜନ୍ମ ପ୍ରତ୍ୟେକ
 ଜଣ ଏତ୍ତେ ହୁଅଇ । ଏଥିରେ ନିକଟୀମ ପଚାରିଲ, ଏହି କଥା କିପ୍ରକାରେ ୯
 ହେବାକୁ ପାରିବ? ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଇଣ୍ଡାମ୍ବେଲର ଏକ ଗୁରୁ ୧୦
 ହୋଇହିଁ କି ଏକଥା ଜାଣି ନାହିଁ? ସତ୍ୟ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ କହି, ଆମ୍ଭେମାନେ ୧୧
 ଯାହା ଜାଣି ତାହା କହି, ଓ ଯାହା ଦେଖିଅଛୁଁ ତାହାର ଶାସ୍ତ୍ର ଦେଇ; ମାତ୍ର
 ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶାସ୍ତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗ୍ରହଣ ନ କର । ଆମ୍ଭେ ଏହି ଜଗତର କଥା ୧୨
 କହିଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେବେ ବିଶ୍ବାସ ନ କର, ତେବେ ସ୍ବର୍ଗର କଥା କହିଲେ
 କେମନ୍ତ କି ବିଶ୍ବାସ କରିବ? ଆଉ ଯେ ସ୍ବର୍ଗରେ ଅଛନ୍ତି ପୁଣି ସ୍ବର୍ଗର ଓହ୍ଲା- ୧୩
 ଇଲେ, ଏମନ୍ତ ଯେ ମନୁଷ୍ୟର ପୁତ୍ର, ତାହାଙ୍କ ଛତା କେହି ସ୍ବର୍ଗାରେହଣ କରି
 ନାହାନ୍ତି । ଆବର ମୋଶା ଅରଣ୍ୟରେ ଯେତେବେଳେ ସର୍ପକୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବେ ଉଠାଇଲେ, ୧୪
 ତତ୍ତ୍ବ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରକୁହିଁ ଉତ୍ଥାପିତ ହେବାକୁ ହେବ; ତହିଁରେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ୧୫
 ଯେ କେହି ବିଶ୍ବାସ କରିବ, ସେ ନଷ୍ଟ ନ ହୋଇ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପାଇବ ।
 ଯେହେତୁ ଈଶ୍ବର ଜଗତକୁ ଏମନ୍ତ ପ୍ରେମ କଲେ, ଯେ ସେ ଆପଣା ଅଦ୍ବିତୀୟ ୧୬
 ପୁତ୍ରକୁ ଦେଲେ; ତହିଁରେ ଯେ କେହି ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ବାସ କରିବ, ସେ
 ନଷ୍ଟ ନ ହୋଇ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପାଇବ । ଯେଣୁ ଈଶ୍ବର ଜଗତର ଦଣ୍ଡ ଦେବାକୁ ୧୭
 ଆପଣା ପୁତ୍ରକୁ ନ ପଠାଇ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ବାରା ଜଗତର ପରିତ୍ରାଣ ଯେମନ୍ତ ହୁଅଇ,
 ଏଥିପାଇଁ ପଠାଇଲେ । ଯେ କେହି ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ବାସ କରଇ, ସେ ଦଣ୍ଡର ୧୮
 ପାତ୍ର ନୁହଇ; ମାତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅବିଶ୍ବାସି ଜନ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ଅଦ୍ବିତୀୟ ପୁତ୍ରଠାରେ
 ବିଶ୍ବାସ ନ କରିବାର ସକାଶୁଁ ଏବେହେଁ ଦଣ୍ଡର ପାତ୍ର ଅଟଇ । ଆଉ ଜଗତରେ ୧୯
 ଆଲୁଅ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଅଛି; ମାତ୍ର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ସ୍ବର୍ଦ୍ଧିୟା ଦୁଷ୍ଟ ହେବାରୁ
 ସେମାନେ ଆଲୁଅଠାରୁ ଅନ୍ଧକାରକୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି, ଏହା ଦଣ୍ଡର କାରଣ ହୁଅଇ ।
 ଯେଣୁ ଆପଣା କୁକର୍ମ ଯେମନ୍ତ ଜଣା ନ ପଡ଼ିବ, ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ କୁର୍ଦ୍ଧିୟା- ୨୦
 କାଣ୍ଡ ଆଲୁଅକୁ ଘୃଣା କରି ତାହା କିତରେ ନ ଆସଇ; ମାତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ୨୧
 ସହର୍ମକାଣ୍ଡ ଆପଣାର କର୍ମ ସବୁ ଯେମନ୍ତ ଈଶ୍ବରକୃତ, ଏହା ଜଣାଇବାର ପାଇଁ
 ସେ ଆଲୁଅର କିତରେ ଆସଇ ।

ତଦନନ୍ତରେ ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ଯିହୁଦୀ ଦେଶକୁ ଯାଇ ସେ ସ୍ଥାନ- ୨୨

୨୩ ରେ ଥାଇ ଡୁବନ ଦିଆଇଲେ । ଆଉ ତେତେବେଳେ ଶାଲମ ନଗରର ନିକଟ-
ବର୍ତ୍ତି ଏନୋନ ଗ୍ରାମରେ ଅନେକ ଜଳ ଥିବାରୁ ସେଠାରେ ଯୋହନ ଡୁବନ
୨୪ ଦେଲା; ପୁଣି ଲୋକମାନେ ଆସି ତାହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଡୁବତ ହୋଇଲେ । ସେ
କାଳରେ ଯୋହନ କାରାଗାରରେ ବନ୍ଦ ନ ଥିଲା ।

୨୫ ଏଥିଉତ୍ତର ଶୌଚ କ୍ରିୟାର ବିଷୟରେ ଯୋହନର ଶିଷ୍ୟଗଣ ପୁଣି ଯିହୁଦୀୟ
ଲୋକ ଏ ଦୁହିଙ୍କର ବାଦାନବାଦ ହେବାରୁ ସେମାନେ ଯୋହନ କିଛିକୁ ଯାଇ
୨୬ କହିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ଯେଉଁଠି ଯଜ୍ଞ ନଦୀର ସେପାରିରେ ତୁମ୍ଭର ସଙ୍ଗରେ
ଥିଲେ, ଯାହାଙ୍କର ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲ, ଦେଖ, ସେହି ଡୁବନ ଦିଅନ୍ତି,
୨୭ ପୁଣି ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କର ନିକଟରେ ଯାଉଛନ୍ତି । ଯୋହନ ଉତ୍ତର କଲା, ଈଶ୍ଵର-
୨୮ ଠାରୁ ଦତ୍ତ ନୋହିଲେ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ କିଛି ପାଇବାକୁ ନ ପାରିବ । ଆମ୍ଭେ
ମଣିହ ନୋହୁଁ, ମାତ୍ର ତାହାଙ୍କର ଆଗେ ପ୍ରେରତ ହୋଇଅଛୁ, ଆମ୍ଭେ ଯେ ଏହା
୨୯ ବୋଲିଅଛୁ, ଏଥିରେ ତୁମ୍ଭେମାନେହିଁ ଆମ୍ଭର ସାକ୍ଷୀ ଅଛ । ଯେଉଁଠି କନ୍ୟାକୁ
ପାଞ୍ଚେ, ସେହି ବର; ପୁଣି ବର ପାଖରେ ଠିକ୍ । ହେବାର ତାହାର ଯେ ମିତ୍ର,
ସେ ବରର ଶରଣ ଶୁଣିଲେ ଅତି ଆଲ୍ଲାଦିତ ହୁଅଇ; ଏଣୁ ଆମ୍ଭର ସେତ୍ତେ ଆନନ୍ଦ
୩୦ ସିଦ୍ଧ ହେଲା । ତାହାଙ୍କର ଗୃହି ହେବ, ପୁଣି ଆମ୍ଭର ହ୍ରାସ ହେବ । ଯେ ଉର୍ବର
୩୧ ଆସିଅଛନ୍ତି, ସେ ସଦାପ୍ରଧାନ । ଯେଉଁଠି ସଂସାରର ଉତ୍ପନ୍ନ, ସେ ସଂସାରିକ,
୩୨ ପୁଣି ସଂସାରର କଥା କହଇ; ଯେ ସ୍ଵର୍ଗର ଆସିଛନ୍ତି ସେ ସଦାପ୍ରଧାନ । ଆଉ ସେ
ଯାହା ଦେଖିଅଛନ୍ତି ପୁଣି ଶୁଣିଅଛନ୍ତି ତାହାର ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି, ତଥାପି
୩୩ କେହି ତାହାଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ନ କରନ୍ତି । ଯେ ଜନ ତାହାଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ
୩୪ କରଇ, ଈଶ୍ଵର ଯେ ସତ୍ୟବାଦୀ, ଏହା ସେ ମୁଦ୍ରାକ୍ତିତ କରଇ । ଈଶ୍ଵର ଯାହାଙ୍କୁ
ପଠାଇଅଛନ୍ତି, ସେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର କଥା କହନ୍ତି, ଯେହେତୁ ଈଶ୍ଵର ତାହାଙ୍କୁ ଅପରି-
୩୫ ମିତରୂପେ ଆଗ୍ନି ଦେଇଅଛନ୍ତି । ପିତା ପୁତ୍ରକୁ ସ୍ନେହ କରି ତାହାଙ୍କର ହସ୍ତରେ ସମସ୍ତ
୩୬ ବିଷୟ ସମର୍ପି ଦେଇଛନ୍ତି । ଯେ କେହି ପୁତ୍ରଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରଇ, ତାହାର
ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଅଟଇ; ପୁଣି ଯେ କେହି ପୁତ୍ରଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ ନ କରଇ, ସେ
ଜୀବନର ଦର୍ଶନ ନ ପାଇବ, ମାତ୍ର ଈଶ୍ଵରର କ୍ରୋଧ ପାଶ ହୋଇ ଥାଏ ।

୪ ପଦ୍ୟ ।

୧ ଯାଶୁ ଆପେ ଡୁବନ ନ ଦେଲେ, କେବଳ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟଗଣ ଡୁବନ ଦେଲେ ।
୨ ମାତ୍ର ସେ ଯୋହନଠାରୁ ଅଧିକ ଶିଷ୍ୟ କରନ୍ତି, ଓ ଡୁବନ ଦିଅନ୍ତି, ଫାରାସିମାନେ
୩ ଏମନ୍ତ ସମ୍ପାଦ ପାଇଥିଲେ, ଏହା ପ୍ରଭୁ ଜ୍ଞାତସାର ହୁଅନ୍ତେ, ଯିହୁଦୀ ଦେଶ ଶୁଦ୍ଧ
୪ ପୁନର୍ବାର ଗାଲିଲୀକୁ ବାହୁଡ଼ିଲେ । ଶିମିରୋଣ ଦେଶର ମଧ୍ୟଦେଇ ତାହାଙ୍କୁ

ଯିବାକୁ ହେଲା, ତେଣୁ ଯାକୁବ ଆପଣା ପୁଅ ଯୁଷଫକୁ ଯେ ଭୂମି ଦାନ କରୁଥିଲା, ୫
 ତାହା ନିକଟବର୍ତ୍ତି ସୀଖାର ବୋଲି ଏକ ଶମିରେଣୀୟ ନଗରର କନ୍ଧରେ ଉତ୍ତର-
 ଲେ । ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଯାକୁବକୃତ ଏକ କୁଅ ଥିଲା । ଯୀଶୁ ପଥଶ୍ରାନ୍ତ ହେବାର ୬
 ସେହି କୁଅର ପାଖରେ ବସିଲେ; ତେତେବେଳେ ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ପ୍ରହର ବେଳ
 ହୋଇଥିଲା । ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଶମିରେଣୀ ସ୍ତ୍ରୀ ଜଳ ତୋଳିବାର ନିମନ୍ତେ ୭
 ଅଇଲା; ଯୀଶୁ ତାହାକୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭକୁ କିଛି ଜଳ ପାନ କରିବାକୁ ଦିଅ । ୮
 କାରଣ ସେ କାଳରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ କିଣିବାକୁ ନଗରକୁ ଯାଇ-
 ଥିଲେ । ସେ ଶମିରେଣୀ ସ୍ତ୍ରୀ କହିଲା, ଆମ୍ଭେ ଶମିରେଣୀ ସ୍ତ୍ରୀ, ତୁମ୍ଭେ ଯିହୁଦୀ ୯
 ଲୋକ, କେମନ୍ତ କରି ଆମ୍ଭଠାରୁ ଜଳ ପାବାକୁ ମାଗୁଅଛୁ? କାରଣ ଶମିରେଣୀୟ-
 ମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ଯିହୁଦୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ବ୍ୟବହାର ନାହିଁ । ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ୧୦
 କଲେ, ଈଶ୍ବରଙ୍କର ଯେ ଦାନ ସେ କି, ଅବା ଆମ୍ଭକୁ ପାବାକୁ ଦିଅ, ତୁମ୍ଭକୁ
 ଏମନ୍ତ ଯେ କହନ୍ତି ସେହି କେ, ଏହା ଯେବେ ଜାଣନ୍ତୁ, ତେବେ ତାହାଙ୍କର ନିକଟ-
 ରେ ମାଗନ୍ତୁ, ପୁଣି ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଅମୃତ ଜଳ ଦିଅନ୍ତେ । ତେଣୁ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ କହିଲା, ୧୧
 ହେ ଅବଧାନ, କୁଅ ଗଭୀର, ଆଉ ଆପଣଙ୍କଠାରେ ଜଳ ତୋଳିବାର ପାଦ ନାହିଁ,
 ଏନିମନ୍ତେ ସେ ଅମୃତ ଜଳ କେଉଁଠାରୁ ପାଇବ? ଯେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି କୁଅ ୧୨
 ଦେଇଛନ୍ତି, ପୁଣି ଆପେ ଓ ଆପଣା ପରବାର ଗୋମେଷାଦି ସମସ୍ତେ ଏହି କୁଅର
 ଜଳ ପାନ କରୁଛନ୍ତି, ଏମନ୍ତ ଯେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଯାକୁବ, ତାହାଙ୍କ-
 ଠାରୁ କି ତୁମ୍ଭେ ବଡ଼? ଏଥିରେ ଯୀଶୁ କହିଲେ, ଏହି ଜଳ ଯେ ପାନ କରଇ, ୧୩
 ସେ ପୁନଃବାର ଢୁସାର୍ତ୍ତ ହେବ; ପୁଣି ଆମ୍ଭର ଦତ୍ତ ଜଳ ଯେଉଁଠି ପାନ କରଇ, ୧୪
 ସେ ଆଉ କେବେହେଁ ଢୁସାର୍ତ୍ତ ନ ହେବ; କାରଣ ଆମ୍ଭର ଦତ୍ତ ସେ ଜଳ ତା-
 ହାର ଅନ୍ତରେ ଝରସ୍ବରୂପ ହୋଇ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଉଚ୍ଛୁଳି ଉଠିବ ।
 ସେ ସ୍ତ୍ରୀ କହିଲା, ହେ ଅବଧାନ, ତେବେ ଆମ୍ଭର ଢୁସା ଯେମନ୍ତ ଆଉ ନ ହୁଅଇ, ୧୫
 ପୁଣି ଏଠାରେ ଜଳ ତୋଳିବା ପାଇଁ ଆଉ ଥରେ ଆସିବାକୁ ନ ହୁଅଇ, ଏନିମ-
 ନ୍ତେ ଆମ୍ଭକୁ ସେହି ଜଳ ଦେଉନ୍ତୁ । ଯୀଶୁ କହିଲେ, ଯାଅ, ତୁମ୍ଭର ସ୍ବାମିକୁ ୧୬
 ତାଙ୍କ ଏଠାରେ ଆସ । ସେ ସ୍ତ୍ରୀ କହିଲା, ଆମ୍ଭର ସ୍ବାମୀ ନାହିଁ । ଯୀଶୁ କହିଲେ, ୧୭
 ଆମ୍ଭର ସ୍ବାମୀ ନାହିଁ, ଏକଥା ଭଲ କହିଲ; ଯେଣୁ ତୁମ୍ଭର ପାଞ୍ଚ ସ୍ବାମୀ ହୋଇ- ୧୮
 ଅଛି, ପୁଣି ଏହିକ୍ଷଣେ ଯେ ତୁମ୍ଭର ସଙ୍ଗେ ଅଛି, ସେ ତୁମ୍ଭର ସ୍ବାମୀ ନୁହଇ,
 ଏକଥା ସତ୍ୟ କହିଲ । ସେ ସ୍ତ୍ରୀ କହିଲା, ହେ ଅବଧାନ, ଆପଣଙ୍କୁ ଜଣେ ଭବ- ୧୯
 ଷ୍ୟତ୍ବକ୍ରା, ଆମ୍ଭେ ଜାଣୁଅଛୁ । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତୃ ଲୋକମାନେ ଏହି ପବିତ୍ର- ୨୦
 ରେ ଭଜନା କରୁଥାନ୍ତି; ମାତ୍ର ଆପଣମାନେ ବୋଲନ୍ତି, ଯିରୁଶାଲମରେ ମନୁ-
 ଷ୍ୟର ଭଜିବାର ଉପଯୁକ୍ତ ସ୍ଥାନ ଅଛି । ଯୀଶୁ କହିଲେ, ହେ ନାହି, ଆମ୍ଭର ୨୧

କଥାରେ ବିଶ୍ୱାସ କର; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ସମୟରେ କେବଳ ଏହି ପଦ୍ଧତିରେ କିବା ସିଂହାଲମ ନଗରରେ ପିତାର ଭଜନା ନ କରିବ, ଏମନ୍ତ ସମୟ ଆସୁଅଛି ।

୧୨ କାହାକୁ ଭଜନା କର, ତାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ନ ଜାଣ; ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେମାନେ ଯାହାକୁ ଭଜନା କରି ତାହାକୁ ଜାଣି, ଯେହେତୁ ସିନ୍ଧୁଦାୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରୁ ପର-
 ୧୩ ସାଣ ହୁଅଇ । ପୁଣି ଯେଉଁ ସମୟରେ ଯଥାର୍ଥ ଭକ୍ତମାନେ ଆତ୍ମ ଦ୍ୱାରା ସତ୍ୟ-
 ଋଷରେ ପିତାର ଭଜନା କରିବେ, ଏମନ୍ତ ସମୟ ଆସୁଅଛି, ପୁଣି ଏବେହେଁ ବର୍ତ୍ତ-
 ୧୪ ମାନ ଅଛି, ଯେହେତୁ ପିତା ଏଋଷ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଲୋଡ଼ନ୍ତି । ଇଶ୍ୱର ଆତ୍ମ
 ଅଟନ୍ତି; ପୁଣି ତାହାଙ୍କର ଭଜନା ଯେଉଁମାନେ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମ ଦ୍ୱାରା
 ୧୫ ସତ୍ୟଋଷେ ତାହାଙ୍କର ଭଜନା କରିବାକୁ ହୁଅଇ । ସେ ସ୍ତ୍ରୀ କହିଲେ, ମଣିଷ
 ଅର୍ଥାତ୍ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ନାମରେ ବିଖ୍ୟାତ ଜନ ଆସିବେ, ତାହା ଜାଣି; ଆଉ ସେ ଅଲ-
 ୧୬ ଲେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଶିଖାଇବେ । ଯାଣୁ ତାହାକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭର
 ସହିତ କଥା କହିଅଛୁ ଯେ ଆମ୍ଭେ, ଆମ୍ଭେ ସେହି ଜନ ।

୧୭ ଏସମୟରେ ଶିଷ୍ୟଗଣ ଆସି ସେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକର ସଙ୍ଗେ ତାହାଙ୍କୁ କଥାବାର୍ତ୍ତା
 କରୁ ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜ୍ଞାନ କଲେ, ତଥାପି ଆପଣ କି ଲୋଡ଼ନ୍ତି? ଅଥବା କିନମ-
 ୧୮ ଗ୍ରେ ଏହାର ସଙ୍ଗେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରନ୍ତି? ଏହା କେହି ନ ପଚାରିଲେ । ଏସତରଙ୍ଗ
 ୧୯ ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ମାଠିପୁ। ରଖି ନଗରର ମଧ୍ୟରେ ଯାଇ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ
 ଯେ କୌଣସି କାଳରେ କି କି କର୍ମ କରିଅଛୁ, ତାହା ସମସ୍ତ ଆତ୍ମକୁ ଜଣାଇଲେ,
 ୨୦ ଏମନ୍ତ ଏକ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଆସି ଦେଖ; ସେ କି ଗ୍ରୀଷ୍ମ ନୁହନ୍ତି? ତହିଁରେ ସେମାନେ
 ନଗରର ବାହାର ହୋଇ ତାହାଙ୍କର ନିକଟରେ ଅଇଲେ ।

୨୧ ଏହି ଅବକାଶରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ମିନତି କରି କହିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, କିଛି ଭେ-
 ୨୨ ଜନ କର । ସେ କହିଲେ, ଯାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଗୋରେ ନୋହେ, ଏମନ୍ତ
 ୨୩ ଭାଷ୍ୟ ଆମ୍ଭର ଅଛି । ତେଣୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଏକକ୍ରାନ୍ତରେ ପଚାରିଲେ, ଏହାଙ୍କୁ
 ୨୪ କି କେହି କିଛି ଭାଷ୍ୟ ଆଣି ଦେଇଅଛି? ଯାଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭର
 ପଠାଇବା କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମଣକରିବାର ଓ ତାହାଙ୍କର କର୍ମର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାର, ଏହି
 ୨୫ ଆମ୍ଭର ଭାଷ୍ୟ । ଆଉ ଗୁରୁ ମାତ୍ର ହେଲେ ଶାସ୍ୟ କାଟିବାର ସମୟ ହେବ, ଏହି
 କଥା କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ନ ବୋଲ? ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ବୋଲି, ଆଶ୍ରୀ ମେଲି କ୍ଷେତର
 ୨୬ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି କରି ଦେଖ; ଏବେ କାଟିବାର ପରି ଶାସ୍ୟ ଧଳା ହେଉଅଛି । ଆଉ
 ଯେ କାଟିଲ ସେ ମୂଲ ପାମ୍ଭେ, ପୁଣି ଅନନ୍ତ ଜୀବନଋଷ ଶାସ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରଇ;
 ୨୭ ତହିଁରେ ବୁଣିବାକର୍ତ୍ତ୍ତ ଓ ଛେଦନକର୍ତ୍ତ୍ତ ଦୁଇ ଏକତ୍ର ଆନନ୍ଦ କରନ୍ତି । ପୁଣି ଏହା
 ୨୮ ହେଲେ ଏକ ଜଣ ବୁଣଇ, ଆଉ ଜଣ କାଟିଲ, ଏହି ବଚନ ସିଦ୍ଧ ହୁଅଇ । ଯହିଁ-
 ରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରିଶ୍ରମ କରି ନାହିଁ, ଏମନ୍ତ ଶାସ୍ୟ କାଟିବାର ପାଇ ତୁମ୍ଭ-

ମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲୁ; ଆନ ଜନମାନେ ପରିଶ୍ରମ କଲେ, ପୁଣି ସେମାନଙ୍କର ଶ୍ରମର ଫଳ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାଉଅଛୁ ।

ଏଉଡ଼ାରେ ଯେ କୌଣସି କାଳରେ ଆମ୍ଭେ କି କର୍ମ କରିଅଛୁ ତାହା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେ ଆମ୍ଭକୁ ଜଣାଇଲେ, ସେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକର ଏହି ସାକ୍ଷ୍ୟର କଥା ଶୁଣି ସେହି ନଗରର ନିବାସି ଅନେକ ଶମିରୋଣୀୟ ଲୋକ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ; ପୁଣି ତାହା- ୪୦
ଙ୍କର ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଆପଣାମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗରେ କିଛି ଦିନ ରହିବାକୁ ତାହାଙ୍କୁ ବନୟ କଲେ; ତହିଁରେ ସେ ଦୁଇ ଦିବସ ସେଠାରେ ବାସ କଲେ । ତାହାଙ୍କର ଉପଦେଶ ସକାଶୁ ଆଉ ଅନେକେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ସେ ସ୍ତ୍ରୀକୁ କହି- ୪୧
ଲେ, କେବଳ ତୁମ୍ଭର କଥା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟୟ କରି ତାହା ନୋହେ; ୪୨
ପୁଣି ତାହାଙ୍କର ନିଜ କଥା ଶୁଣି ସେ ଯେ ନିଶ୍ଚୟ ଜଗତର ବିଶକର୍ତ୍ତା ମଣୀହ
ଅଟନ୍ତି, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପେ ଜାଣିଲୁ ।

ଯଦ୍ୟପି ଯୀଶୁ ଆପେ ପ୍ରମାଣ କରି କହିଥିଲେ, ନିଜ ଦେଶରେ ଭବିଷ୍ୟତ- ୪୩
ବକ୍ତାର ସମ୍ବନ୍ଧ ନାହିଁ । ତେବେହେଁ ଦୁଇ ଦିବସର ଉତ୍ତରେ ସେ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରି ୪୪
ଗାଲିଲୀ ଦେଶକୁ ଗଲେ । ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ ଯେଉଁ ଗାଲିଲୀୟ ୪୫
ଲୋକ ଯିରୁଶାଲମର ପବ୍ବକୁ ଯାଇ ପବ୍ବ ସମୟରେ ତାହାଙ୍କର ସମସ୍ତ ହିସ୍ତ
ଦେଖିଥିଲେ, ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ ।

ଅନନ୍ତରେ ଗାଲିଲୀର ଯେ କାନ୍ନା ନଗରରେ ଯୀଶୁ ଜଳକୁ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ କରି- ୪୬
ଥିଲେ, ସେଠାକୁ ସେ ବାହୁଡ଼ିଲେ । ସେହି ସମୟରେ ଏକ ରାଜସଭାସ୍ଥ ଲୋକର
ପୁତ୍ର କର୍ପର୍ନାହମ ନଗରରେ ରୋଗଗ୍ରସ୍ତ ଥିଲା । ପୁଣି ସେ ଯିହୁଦୀ ଦେଶର ଗାଲି- ୪୭
ଲୀରେ ଯୀଶୁର ଆଗମନ ସମାଚାର ଶୁଣି ତାହାଙ୍କର ନିକଟକୁ ଯାଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି
କହିଲା, ଆମ୍ଭର ପୁତ୍ର ମଲାପ୍ରାୟ, ଏନିମନ୍ତେ ଆପଣ ଆସି ତାହାକୁ ସୁସ୍ଥ କରନ୍ତୁ ।
ଯୀଶୁ କହିଲେ, ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ ଓ ଅତୁଟ ଚିହ୍ନ ନ ଦେଖିଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ୪୮
ନ କରିବ । ତହିଁରେ ସେ ରାଜସଭାସ୍ଥ ଲୋକ କହିଲା, ହେ ଅବଧାନ, ଆମ୍ଭର ୪୯
ପୁତ୍ରର ମୃତ୍ୟୁ ଯେମନ୍ତ ନ ହେବ, ଆସନ୍ତୁ । ଯୀଶୁ ତାହାକୁ କହିଲେ, ଯାଅ, ତୁମ୍ଭର ୫୦
ପୁତ୍ର ବଞ୍ଚିଲା । ଯୀଶୁ ଯେଉଁ କଥା କହିଲେ, ତହିଁରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ସେ ମନୁଷ୍ୟ
ବୁଦ୍ଧି ଗଲା । ପୁଣି ଯାଉଁ ପଥ ମଧ୍ୟରେ ତାହାର ଦାସମାନେ ତାହାର ଭେଟ ୫୧
ପାଇଁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ର ବଞ୍ଚିଲା । ତେଣୁ କେଉଁ ସମୟର ରୋଗର ପ୍ରତି- ୫୨
କାର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଅଛି, ଏହା ପରନ୍ତେ ସେମାନେ କହିଲେ, କାଲି ଦୁଇ
ପ୍ରହର ଅତୀତ ଦଣ୍ଡର ସମୟରେ ଜ୍ୱର ତାକୁ ଶୁଦ୍ଧିଲା । ଏଥିରେ ଯୀଶୁ ଯେ ସେହି ୫୩
ଦଣ୍ଡରେ କହିଥିଲେ, ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ର ବଞ୍ଚିଲା, ପିତା ତାହା ବୁଝିଲା, ଏଣୁ ସେ ଆପେ

୫୪ ସପତ୍ନବାରରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ । ଯିହୁଦୀ ଦେଶର ଗାଲିଲ୍ଲରେ ଆସନ୍ତେ ଯୀଶୁ ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ କଲେ ॥

* ପଦ୍ୟ ।

୧ ଏଉତ୍ସର ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କର ଏକ ପଦ୍ୟ ହୁଅନ୍ତେ ଯୀଶୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଗଲେ ।
 ୨ ଯିରୁଶାଲମର ମେଷଦ୍ୱାରର ପାଖରେ ଏକ୍ରୀ ଭାଷାରେ ବେଥସଦ୍ ନାମରେ ପାଞ୍ଚ
 ୩ ତୁଠ ପୋଖରୀ ଥିଲା । ତାହାର ସେହି ସମସ୍ତ ତୁଠରେ ଜଳ କର୍ମିବାର ଆଶା
 ୪ କରି ଅଳ୍ପ ନେଙ୍ଗତା ନୁଲ୍ ଉଦ୍ୟାଦ ଅନେକ ରୋଗୀ ଲୋକ ପଡ଼ି ଥାଆନ୍ତି । ଯେ-
 ହେତୁର ବିଶେଷ ସମୟରେ ସେ ସରୋବରରେ ଏକ ସ୍ୱର୍ଗ ଦୁଇ ଓହ୍ଲାଇ ଜଳ
 ହଲନ୍ତି, ତେଣୁ ଜଳ ହଲଇଲ୍ଲଉତ୍ସରେ ଯେ କେହି ପ୍ରଥମ କରି ଜଳରେ ଓହ୍ଲାଇ,
 * ତାହାର ଯେ କୌଣସି ରୋଗ ହେଉ, ତାହାଠାରୁ ସେ ମୁକ୍ତି ପାଏ । ସେ ସମୟ-
 ୬ ରେ ଅଠଇଶ ବର୍ଷାବଧି ରୋଗଗ୍ରସ୍ତ ଏକ ଜଣ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଥିଲା । ଯୀଶୁ
 ତାହାକୁ ପଡ଼ି ଥାଉଁ ଦେଖି ପୁଣି ତାକୁ ବହୁକାଳର ରୋଗୀ ଜାଣି କହିଲେ,
 ୭ ତୁମ୍ଭେ କି ସୁସ୍ଥ ହେବାକୁ ବାଞ୍ଛା କର? ସେ ରୋଗୀ କହିଲା, ହେ ଅବଧାନ, ଜଳ
 ହଲିଲ୍ଲବେଳେ ଆମ୍ଭକୁ ପୁଷ୍କରିଣୀରେ ଓହ୍ଲାଇ ଦେବାକୁ ଆମ୍ଭର କେହି ନାହିଁ,
 ତେଣୁକିଛି ଆମ୍ଭର ଯିବାକାଳରେ ଆଉ କୌଣସି ଜନ ଆଗେ ଓହ୍ଲାଇ ଯାଏ ।
 ୮ ଯୀଶୁ ତାହାକୁ କହିଲେ, ଉଠ, ତୁମ୍ଭର ଶଯ୍ୟା ତୋଳି ନେଇ ଯାଅ । ସେ ତତ୍ତ୍ୱ-
 ୯ କ୍ଷଣେ ସୁସ୍ଥ ହୋଇ ଶଯ୍ୟା ତୋଳି ନେଇ ଗଲା; ମାତ୍ର ସେ ଦିନ ବିଶ୍ରାମବାର ।
 ୧୦ ଏଣୁ ଯିହୁଦୀୟମାନେ ସେହି ସୁସ୍ଥ ଜନକୁ କହିଲେ, ଆଜି ବିଶ୍ରାମବାର, ଶଯ୍ୟା ବନ୍ଦି-
 ୧୧ ବାକୁ ତୁମ୍ଭର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନୋହେ । ସେ କହିଲା, ଯେ ଆମ୍ଭକୁ ସୁସ୍ଥ କରିଛନ୍ତି, ସେ
 ୧୨ ଆମ୍ଭକୁ ଶଯ୍ୟା ତୋଳି ଦେନ ଯିବାକୁ ଆଜ୍ଞା କଲେ । ଏଥିରେ ସେମାନେ ପର୍ତ୍ତ-
 ୧୩ ହଲେ, ଶଯ୍ୟା ନେଇ ଯିବାକୁ ଆଜ୍ଞା କଲା, ସେ କେ? ପୁଣି ସେ କେ, ଏହା
 ସୁସ୍ଥ ଜନ ନ ଜାଣିଲା, କାରଣ ସେଠାରେ ଜନତା ହୁଅନ୍ତେ ଯୀଶୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରେ
 ଯାଉଥିଲେ ।

୧୪ ଏଥିଉତ୍ସର ଯୀଶୁ ମନ୍ଦିରରେ ସେହି ଜନର ଦେଖା ପାଇଁ କହିଲେ, ଦେଖ,
 ଏବେ ସୁସ୍ଥ ହେଲ; ଆଉ ପାପ କର୍ମ ନ କର, ନୋହିଲେ ପଛେ ଅଧିକ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା
 ୧୫ ଘଟିବ । ସେ ଜନ ଯାଇ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ଯୀଶୁ ଆମ୍ଭକୁ ଅରୋଗୀ କରି-
 ୧୬ ଅଛନ୍ତି । ତହିଁରେ ଯୀଶୁ ଯେ ବିଶ୍ରାମବାରରେ ଏହି କର୍ମ କଲେ, ଏନିମନ୍ତେ
 ୧୭ ଯିହୁଦୀୟମାନେ ତାହାକୁ ନିଗ୍ରହ କରି ବଧ କରିବାକୁ ଲେଉଟିଲେ । ଯୀଶୁ ସେ-
 ମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ଆମ୍ଭର ପିତା ଏଯାଯେଁ ଯେହେନ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି,
 ୧୮ ଆମ୍ଭେଇ ତେହେନ କରି । ଏକଥାରେ ଯିହୁଦୀୟମାନେ ତାହାକୁ ବଧ କରିବାକୁ

ଆନ୍ତର ଚେଷ୍ଟା କଲେ; ଯେହେତୁ ବଶ୍ରାମବାରକୁ ଅମାନ୍ୟ କଲେ, କେବଳ ତାହା
 ନୋହେ, ପୁଣି ସେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଆପଣା ପିତା ବୋଲି ଆପଣାକୁହିଁ ଇଶ୍ଵରର ଭୂଲ୍ୟ
 କଲେ । ଯାଣୁ ପୁନଃବାର କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ ସତ୍ୟ ଓ ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ କହି, ପୁଣି ପିତାକୁ ୧୯
 ଯେ କର୍ମ କରବାକୁ ଦେଖନ୍ତି, ତାହା ବନ୍ଧୁ ଆପଣା ଇଚ୍ଛାର କୌଣସି କର୍ମ କର-
 ବାକୁ ନ ପାରନ୍ତି । ପିତା ଯେ କିଛି କରନ୍ତି, ପୁଣିହିଁ ତାହା କରନ୍ତି; ଯେହେତୁ ୨୦
 ପିତା ପୁଣିକୁଁ ସ୍ନେହ କରନ୍ତି, ଏମିତିଆଁ ଆମ୍ଭେ ଯେ କର୍ମ କରନ୍ତି, ତାହା ସମସ୍ତ
 ପୁଣିକୁ ଦେଖାନ୍ତି; ଆଉ ଯହିଁରେ ଭ୍ରମମାନଙ୍କର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ହେବ, ଏହାଠାର
 ମହତ୍ତ୍ଵ କର୍ମର ତାହାକୁ ଦେଖାଇବେ । କାରଣ ପିତା ଯେମନ୍ତ ମୃତମାନଙ୍କୁ ଉଠାଇ ୨୧
 ସଜାବ କରନ୍ତି, ସେହିପରି ପୁଣିହିଁ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତାହାକୁ ସଜାବ କରନ୍ତି ।
 ସମସ୍ତେ ଯେଉଁପରି ପିତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କରନ୍ତି, ପୁଣିକୁହିଁ ଯେ ସେହିପରି ସମ୍ମାନ କରନ୍ତି, ୨୨
 ଏହିମିତିଆଁ ପିତା ଆମ୍ଭେ କାହାରହିଁ ବର୍ତ୍ତନ ନ କର ସମସ୍ତ ବର୍ତ୍ତନର ଭାର ପୁଣିକୁ
 ସମର୍ପଣ କରାଅଛନ୍ତି । ଯେଉଁଜନ ପୁଣିକୁ ଅସମ୍ମାନ କରଇ, ଯେ ତାହାର ପ୍ରେରକ ୨୩
 ପିତାଙ୍କୁ ଅସମ୍ମାନ କରଇ । ସତ୍ୟ ଓ ଆମ୍ଭେ ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ କହିଅଛୁଁ, ଯେଉଁଜନ ୨୪
 ଆମ୍ଭର କଥା ଶୁଣି ଆମ୍ଭର ପ୍ରେରଣକାର୍ତ୍ତୀକୁ ବିଶ୍ଵାସ କରଇ, ତାହାର ଅନନ୍ତ
 ଜୀବନ ହୁଅଇ; ସେ ଜନ ମୃତ୍ୟୁର ମୁକ୍ତି ପାଇ ଜୀବନପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ କେବେହେଁ
 ଦଣ୍ଡର ପାତ୍ର ନୋହୁବ । ସତ୍ୟ ଓ ଆମ୍ଭେ ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ କହିଅଛୁଁ, ଯେ ସମୟରେ ୨୫
 ମୃତମାନେ ଇଶ୍ଵରର ପୁଣିର ରବ ଶୁଣିବେ, ପୁଣି ଯେଉଁମାନେ ଶୁଣିବେ ସେ-
 ମାନେ ସଜାବ ହେବେ, ଏମନ୍ତ ସମୟ ଆସୁଅଛି, ଆବର ଏବେ ଅଛି । ଯେହେତୁ ୨୬
 ପିତା ଯେମନ୍ତ ସ୍ଵୟଂଜୀବା, ତେମନ୍ତ ପୁଣିକୁହିଁ ସ୍ଵୟଂଜୀବା ହେବାକୁ ଦେଇଛନ୍ତି ।
 ଆନ୍ତର ସେ ମନୁଷ୍ୟର ପୁଣି ହେବାର ତାହାଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତନ କରବାର ଅଧିକାର ସମ- ୨୭
 ପର୍ଣ୍ଣ କରାଅଛନ୍ତି । ଏବିଷୟରେ ଭ୍ରମମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ନ ମଣ; ଯେହେତୁ ୨୮
 ଯେଉଁ ସମୟରେ ତାହାଙ୍କର ରବ ଶୁଣି କବରସ୍ଥ ସମସ୍ତେ ବାହାରେ ଆସିବେ,
 ଏମନ୍ତ ସମୟ ଆସିବ । ତହିଁରେ ଯେଉଁମାନେ ସହର୍ମ କରାଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ୨୯
 ଉଠି ଜୀବନପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇବେ; ପୁଣି ଯେଉଁମାନେ କୁକର୍ମ କରାଅଛନ୍ତି, ସେମା-
 ନେ ଉଠି ଦଣ୍ଡପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇବେ ।

ଆମ୍ଭେ ଆପଣାର କିଛି କର ନ ପାରି; ଯେମନ୍ତ ଶୁଣି ତେମନ୍ତ ବର୍ତ୍ତନ କର; ଆଉ ୩୦
 ଆମ୍ଭର ବର୍ତ୍ତନ ଯଥାର୍ଥ; ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଇଚ୍ଛା ଚେଷ୍ଟା ନ କର ପ୍ରେରଣ-
 କାର୍ତ୍ତୀ ପିତାର ଇଚ୍ଛା ଚେଷ୍ଟା କର । ଆଉ ଆପଣାର ବିଷୟରେ ଯେବେ ଆମ୍ଭେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ୩୧
 ଦେଇ, ତେବେ ସେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଗ୍ରାହ୍ୟ ନ ହୁଅଇ । ମାତ୍ର ଆମ୍ଭର ବିଷୟରେ ଆଉ ଏକ ୩୨
 ଜଣ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି, ପୁଣି ଆମ୍ଭର ବିଷୟରେ ତାହାଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଯେ ସତ୍ୟ,
 ଏହାର ଆମ୍ଭେ ଜାଣି । ଭ୍ରମମାନେ ଯୋହନ ପାଖକୁ ଲୋକ ପଠାନ୍ତେ ସେ ସତ୍ୟ- ୩୩

୩୪ ତାର ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲା । ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ଆମ୍ଭେ ସାକ୍ଷ୍ୟର ଚେଷ୍ଟା ନ କରି;
 ତଥାତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେମନ୍ତ ପରିବାର ପାଇବ, ଏଥିପାଇଁ ଏ କଥା କହୁଅଛୁ ।
 ୩୫ ଯୋହନ ଜାକ୍ବଲମାନ ଓ ତେଜସ୍ବର ଦାସସ୍ବରୂପ ଥିଲା, ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଳ୍ପକାଳ
 ୩୬ ତାହାର ଦାସିରେ ଆନନ୍ଦ କରିବାକୁ ସମ୍ମତ ଥିଲ । ମାତ୍ର ତାହାର ପ୍ରମାଣରୁ ଆମ୍ଭର
 ଗୁରୁତର ପ୍ରମାଣ ଅଛି, କାରଣ ପିତା ଯେ କର୍ମ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ଆମ୍ଭକୁ ପରାମର୍ଶ
 ଦେଇଅଛନ୍ତି, ଆମ୍ଭର ହସ୍ତକୃତ ସେ କର୍ମ ଆମ୍ଭର ବିଷୟରେ ପ୍ରମାଣ ଦେଉଅଛି,
 ୩୭ ଯେ ଆମ୍ଭେ ପିତା ଦ୍ବାରା ପ୍ରେରିତ ହୋଇଅଛୁ । ଆଉ ଯେ ପିତା ଆମ୍ଭକୁ ପଠା-
 ୩୮ ଇଲେ, ସେ ଆସେ ଆମ୍ଭର ବିଷୟରେ ପ୍ରମାଣ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ତାହାଙ୍କର ରବ
 ତୁମ୍ଭେମାନେ କେତେବେଳେ ଶୁଣି ନାହିଁ, ଅବା ତାହାଙ୍କର ରୂପ ଦେଖି ନାହିଁ,
 ପୁଣି ତାହାଙ୍କର କଥା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନ୍ତରେ ସ୍ଥାନ ପାଇ ନାହିଁ, ଯେହେତୁ
 ୩୯ ଯାହାଙ୍କୁ ସେ ପଠାଇଲେ, ତାହାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ବାସ ନ କରି । ଧର୍ମପୁସ୍ତକ
 ଆଲୋଚନା କରି; ଯେଣୁ ତାହା ଦ୍ବାରା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପାଇବ,
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏମନ୍ତ ବୋଧ ଅଛି; ପୁଣି ସେହି ଧର୍ମପୁସ୍ତକ ଆମ୍ଭର ବିଷୟରେ
 ୪୦ ପ୍ରମାଣ ଦେଉଅଛି । ତେବେହେଁ ଜୀବନ ପାଇବାର ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭର ନିକଟରେ
 ୪୧ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆସିବାକୁ ନ ମଙ୍ଗ । ଆମ୍ଭେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ନିକଟରୁ ସୁଖ୍ୟାଦିର
 ୪୨ ଗ୍ରାହ୍ୟ ନ କରି । ପୁଣି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ଜାଣି, ଈଶ୍ବରର ପ୍ରେମ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର
 ୪୩ ଅନ୍ତରେ ନାହିଁ । ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ପିତାର ନାମରେ ଆସିଅଛୁ, ତଥାପି ଆମ୍ଭକୁ
 ଗ୍ରାହ୍ୟ ନ କରି; କେହି ଯେବେ ଆପଣା ନାମରେ ଆସଇ, ତେବେ ତାହାକୁ
 ୪୪ ଗ୍ରହଣ କରିବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅସ୍ଥିତସ୍ବ ଈଶ୍ବରଙ୍କଠାରୁ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଚେଷ୍ଟା ନ କରି
 ୪୫ ଏକରୁଆରେକ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଲେଉଟିଲେ କିପରିରେ ବିଶ୍ବାସ କରି ପାର? ଆମ୍ଭେ
 ପିତାର ନିକଟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅପବାଦ କରିବା, ଏହା ନ ଭବ; ଯାହାଠାରେ
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଶା ରଖି, ଏମନ୍ତ ଯେ ମୋଣା ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅପବାଦକ
 ୪୬ ହୁଅଇ । ଯେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାକୁ ବିଶ୍ବାସ କରନ୍ତି, ତେବେ ଆମ୍ଭକୁହିଁ
 ୪୭ ବିଶ୍ବାସ କରନ୍ତି, ଯେହେତୁ ସେ ଆମ୍ଭର ବିଷୟରେହିଁ ଲେଖିଅଛି । ମାତ୍ର ତାହାର
 ଲେଖାରେ ପ୍ରତ୍ୟୟ ନ କଲେ ଆମ୍ଭର କଥାରେ କିପ୍ରକାରେ ପ୍ରତ୍ୟୟ କରିବ?

୨ ପଦ ।

୧ ତଦନନ୍ତରେ ଯୀଶୁ ଗାଲିଲୀ ଦେଶର ତିବରିୟା ନାମରେ ସମୁଦ୍ର ପାରି ହୋଇ
 ୨ ଗଲେ । ତହିଁରେ ରୋଗି ଲୋକମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ସେ ଯେଉଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ
 ୩ କଲେ, ତାହା ଦେଖି ଅନେକ ଲୋକ ତାହାଙ୍କ ପଛେ ଗଲେ । ଏଥିରେ ଯୀଶୁ
 ଏକ ପଦ୍ଧତି ଆରୋହଣ କରି ସେଠାରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ବସିଲେ ।

ସେ ସମୟରେ ନିସ୍ତାର ପଦ ନାମେ ସିନ୍ଧୁଦାୟମାନଙ୍କର ଏକ ଭୋଜ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ଏଥିରେ ଯୀଶୁ ତସ୍ତୁ ତୋଳି ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ଆପଣାର ନିକଟରେ ଆସିବାକୁ ଦେଖି ଫିଲିପକୁ ପଚାରିଲେ, ଏମାନଙ୍କର ଭୋଜନର ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ-ମାନେ ଖାଦ୍ୟସାମଗ୍ରୀ କେଉଁଠାରୁ କଣିବାକୁ ପାଇବା? ଏକଥା ତାହାର ପତ୍ନୀ-ସ୍ତ୍ରୀର ନିମନ୍ତେ କହିଲେ; ମାତ୍ର କି କରବେ, ତାହା ଆପେ ଜାଣିଲେ । ଫିଲିପ ଉତ୍ତର କଲା, ଏମାନଙ୍କ ପ୍ରତିଜଣ ଖଣ୍ଡେ ନେବା ପାଇଁ ଦୁଇ ଶ ସୁକାର ରୋଟି ନ ଅଶ୍ଟିକ । ଏଥିଉତ୍ତର ଶିମୋନ ପିତରର ଭାଇ ଆନ୍ଦ୍ରୀୟ ନାମରେ ତାହାଙ୍କର ଜଣେ ଶିଷ୍ୟ କହିଲା, ଏଠାରେ ଏକ ଟୋକାର ପାଞ୍ଚୁଟା ଯବର ରୋଟି ଓ ଦୁଇ ଖୁନ୍ତ ମାଛ ଅଛି; ମାତ୍ର ଏତେ ଲୋକଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ତାହା କି ହେବ? ଯୀଶୁ କହିଲେ, ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବସାଇ ଦିଅ । ବହୁତ ଘାସ ସେଠାରେ ଥିଲା, ତହିଁ ଉପା-ଅଧିକ ପାଞ୍ଚ ସହସ୍ର ପୁରୁଷ ଭୂମିରେ ବସିଲେ । ଏଥିରେ ଯୀଶୁ ସେହି ରୋଟି ନେଇ ଈଶ୍ବରର ପ୍ରବ କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦିଅନ୍ତେ, ସେମାନେ ବସିଲା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରିବେଷଣ କଲେ; ଆଉ ସେହି ଦୁଇ ମାଛରହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଦେଲେ । ସେମାନେ ଖାଇ ସାରିଲେ ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଅଇଁଠା ସମସ୍ତ ସାଉଁଶି ଏକଠା କର, କିଛି ଅପତୟ ଯେମନ୍ତ ନୁହଇ । ସମସ୍ତର ଭୋଜନର ଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ପାଞ୍ଚୁଟା ଯବ ରୋଟିର ଯେ ବଳିଲା ଅଇଁଠା, ତାହା ସାଉଁଶି ବାର ଟୋକାଇ ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ । ତାହାଙ୍କର ଏତ୍ତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ ଦେଖି ଲୋକମାନେ ବୋଲିବୋଲି କଲେ, ଜଗତରେ ଯାହାଙ୍କର ଆଗମନ ହୁଅନ୍ତି, ଏ ଅବଶ୍ୟ ସେହି ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ତ୍ର । ଏନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ଆସି ତାହାଙ୍କୁ ବଳରେ ରାଜା କର-ବାକୁ ଉଦ୍ୟତ, ଯୀଶୁ ଏହା ବୁଝି ଏକାକୀ ହୋଇ ପୁନର୍ବାର ପଦ୍ମତରେ ଗମନ କଲେ ।

ଏଥିଉତ୍ତର ସାୟଂକାଳ ହୁଅନ୍ତେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ସମୁଦ୍ରର ଡରରେ ଗଲେ, ପୁଣି ନୌକାରେହଣ କରି ସମୁଦ୍ରର ଏ ପାରସ୍ଥ କଫର୍ନାହୁମର ଆଡେ ଗମନ କଲେ । ଏଥିରେ ଅଳଙ୍କାର ଘୋଡ଼ିଲା, ମାତ୍ର ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆସି ନ ଥିଲେ; ଆଉ ବଡ଼ ବଡ଼ାସ ବହିବାରୁ ସମୁଦ୍ରରେ ଲହଡ଼ ଉଠିଲା । ସେମାନେ ଦେଇ ଅବା ଦୁଇ କୋଶ ବାହି ଗଲାଉତ୍ତରେ ଯୀଶୁକୁ ସମୁଦ୍ରର ଉପରେ ଗମନ କରୁ ନୌକାର କଡ଼କି ଆସିବାକୁ ଦେଖି ଭୀତ ହେଲେ । ଏଥିରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏ ଆମ୍ଭେ, ଭୟ ନ କର । ତେଣୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ନୌକାରେ ସ୍ବଚ୍ଛନ୍ଦରେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତେ ସେହିକ୍ଷଣରେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ନୌକା ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ।

ସେହି ଯେ ନାବରେ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯାଉଥିଲେ, ତାହା ଛୁଡ଼ା ଆଉ କୌଣସି ନାବ ତେତେବେଳେ ସେଠାରେ ନ ଥିଲା, ପୁଣି ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର

ସଙ୍ଗେ ସେହି ନାବରେ ଯାଇ ନ ଥିଲେ, କେବଳ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯାଇ-
 ୧୩ ଥିଲେ, ଏହା ସେପାରିରେ ଠିକ୍ ହେବାର ଲେକସମୂହ ଦେଖିଲେ । ପୁଣି ଛବି-
 ଇମ୍ବୁର ଅନ୍ୟ ୨ ନାବ ଆସି ସେହି ଯେ ସ୍ଥାନେ ପ୍ରଭୁ ସ୍ତବ କଲଉତ୍ତରେ ଲେକ-
 ୧୪ ମାନେ ରୋଷି ଖାଇଥିଲେ, ସେ ସ୍ଥାନର ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ଏନିମନ୍ତେ
 ପରଦିନରେ ଯାଣୁ ସେଠାରେ ନାହାନ୍ତି, ଆଉ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେହେଁ ନାହାନ୍ତି,
 ଏହା ଦେଖି ଲେକସମୂହ ସେହି ସବୁ ନାବରେ ଚିଣି ଯାଣୁର ଅନ୍ୱେଷଣରେ
 ୧୫ କର୍ମନାହିଁମକୁ ଗଲେ । ପୁଣି ସମୁଦ୍ରର ସେ ପାରିରେ ତାହାଙ୍କର ଦେଖା ପାଇ
 ୧୬ କହିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ଆପଣ ଏଠାରେ କେତେବେଳେ ଅଛନ୍ତି? ଯାଣୁ ସେମା-
 ନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ସତ୍ୟ ୨ ଆମ୍ଭେ ବୋଲି, ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ ଦେଖିବାର ନୋହେ,
 ମାତ୍ର ରୋଷି ଖାଇ ତୃପ୍ତ ହେବାରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭକୁ ଅନ୍ୱେଷଣ କରୁଅଛ ।
 ୧୭ କ୍ଷୟ ଭକ୍ଷ୍ୟର ନିମନ୍ତେ ଶ୍ରମ ନ କର, ବରଞ୍ଚ ଯେଉଁ ଭକ୍ଷ୍ୟ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ଆମ୍ଭେ, ତାହାର ନିମନ୍ତେ ଶ୍ରମ କର; ଆଉ ସେହି ଭକ୍ଷ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
 ଦେବେ, ଯେହେତୁ ତାହାଙ୍କର ବିଷୟରେ ପିତା ଈଶ୍ବର ପ୍ରମାଣ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।
 ୧୮ ତେବେ ସେମାନେ ପଚାରିଲେ, ଈଶ୍ବରଙ୍କର ଅଭିମତ କର୍ମ କରିବାକୁ ଆମ୍ଭମାନ-
 ୧୯ ଙ୍କର କି କରିବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ? ଯାଣୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ଈଶ୍ବର ଯାହାଙ୍କୁ ପଠାଇ-
 ଅଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ବାସ କରିବାର, ଏହି ଈଶ୍ବରଙ୍କର ଅଭିମତ କର୍ମ ।
 ୨୦ ସେମାନେ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଏମନ୍ତ କି ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଉଅଛ, ଯେ ତାହା ଦେଖି
 ୨୧ ତୁମ୍ଭଠାରେ ବିଶ୍ବାସ କରିବା? ତୁମ୍ଭେ କି କର୍ମ କରୁଅଛ? ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତୃ-
 ଲୋକେ ଅରଣ୍ୟରେ ମାନ୍ନା ଖାଇବାକୁ ପାଉଥିଲେ, ଯେମନ୍ତ ଲେଖାଅଛି, “ସେ
 ୨୨ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୋଜନାଥେଁ ସ୍ବର୍ଗର ଆହାର ଦେଲେ ।” ଯାଣୁ କହିଲେ, ସତ୍ୟ ୨
 ଆମ୍ଭେ କହି, ମୋଶା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସେ ସ୍ବର୍ଗର ଆହାର ଦେଲା ନାହିଁ, ପୁଣି ଆମ୍ଭର
 ୨୩ ପିତା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସ୍ବର୍ଗର ପ୍ରକୃତ ଆହାର ଦେଉଅଛନ୍ତି । ଯେହେତୁ ଯେ ସ୍ବର୍ଗର
 ୨୪ ଓହ୍ଲାଇ ଜଗତକୁ ଜୀବନ ଦାନ କରନ୍ତି, ସେ ଈଶ୍ବରର ଦତ୍ତ ଆହାର । ତେଣୁ
 ସେମାନେ କହିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଏହି ଆହାର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିତ୍ୟ ୨ ଦେଉନ୍ତୁ ।
 ୨୫ ଯାଣୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେଇ ଜୀବନଦାୟକ ଆହାର; ଯେଉଁଜନ ଆମ୍ଭର ନିକ-
 ଟରେ ଆସଇ, ସେ କେବେ ତୃଷାର୍ତ୍ତ ନ ହେବ; ଆଉ ଯେଉଁଜନ ଆମ୍ଭରେ
 ୨୬ ପ୍ରତ୍ୟୟ କରଇ, ସେ ଆଉ କେବେହେଁ କ୍ଷୁଧାର୍ତ୍ତ ନ ହେବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭକୁ
 ୨୭ ଦେଖିଅଛ, ତଥାପି ବିଶ୍ବାସ ନ କର, ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ କହିଲୁଁ । ପିତା
 ଆମ୍ଭକୁ ଯେତେ ଲୋକ ଦିଅନ୍ତି, ସେ ସମସ୍ତେ ଆମ୍ଭର କତିକୁ ଆସିବେ; ପୁଣି
 ଯେ କେହି ଆମ୍ଭର କତିକୁ ଆସଇ, ତାହାକୁ ଆମ୍ଭେ କୌଣସିମତେ ଦୂର ନ
 ୨୮ କରିବା । ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ନିଜ ଇଚ୍ଛା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାର ନିମନ୍ତେ ନୋହେ, ପୁଣି

ଆମ୍ଭକୁ ଯେ ପଠାଇଲେ, ତାହାଙ୍କର ଅଭିମତ ସିଦ୍ଧ କରିବାକୁ ସ୍ବର୍ଗରୁ ଅଇଲୁଁ । ସେ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଆମ୍ଭକୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ କାହାକୁ ନ ହଜାଇ, ୩୯ ପୁଣି ଶେଷ ଦିନରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉଠାଇବା, ଆମ୍ଭର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ପିତାର ଇଚ୍ଛା ଏହି । ଆଉ ଯେ କେହି ପୁଣିକୁ ଦେଖି ବିଶ୍ବାସ କରଇ, ସେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପାଏ, ପୁଣି ଶେଷ ଦିନରେ ଆମ୍ଭେ ତାହାକୁ ଉଠାଇବା, ଏହି ଆମ୍ଭର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ରିକ୍ତ ।

ତେଣୁ ସ୍ବର୍ଗରୁ ଯେଉଁ ଆହାର ଓହ୍ଲାଇଅଛି, ଆମ୍ଭେଲ ସେହି ଆହାର, ଯିହୁଦୀ ୪୯ ଲୋକମାନେ ଏହି କଥା ସକାଶୁଁ ତାହାଙ୍କର ବିଷୟରେ ବିବାଦ କରି ବୋଇଲେ, ଯାହାର ପିତା ମାତାଙ୍କୁ ଜାଣି, ଏମନ୍ତ ଯୁଷ୍ଟପର ପୁଣି ଯାଣୁ ଏହି କି ସେ ଜନ ୪୭ ନୋହେ? ତେଣୁ ସ୍ବର୍ଗରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଅଛୁଁ, ଏକଥା କେମନ୍ତ କରି ବୋଲୁଅଛି? ଏଥିରେ ଯାଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ଏକକୁଆରେକ ବିବାଦ ନ ୪୩ କରି; ଆମ୍ଭକୁ ଯେ ପଠାଇଲେ, ଏମନ୍ତ ଆମ୍ଭର ପିତା ସେ ନ ଟାଣିଲେ କେହି ୪୪ ଆମ୍ଭର କିଛିରେ ଆସିବାକୁ ନ ପାରଇ; ପୁଣି ଯେ ଆସଇ ତାହାକୁ ଆମ୍ଭେ ଶେଷ ଦିନରେ ଉଠାଇବା । “ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କଠାରୁ ଶିକ୍ଷା ପାଇବେ,” ୪୫ ରବିଷ୍ୟତବକ୍ତ୍ରାଗଣର ଗ୍ରନ୍ଥେ ଏମନ୍ତ ଲେଖାଅଛି । ଏନିମନ୍ତେ ଯେ କେହି ପିତାଠାରେ ଶ୍ରବଣ କରି ଶିକ୍ଷା ପାଏ, ସେହି ଆମ୍ଭର କିଛିକୁ ଆସିବ । କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ୪୬ ପିତାକୁ ଦେଖିଅଛି, ଏମନ୍ତ ନୁହେ, ଯେ ଇଶ୍ବରଠାରୁ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ସେହି ମାତ୍ର ପିତାକୁ ଦେଖିଅଛନ୍ତି । ସତ୍ୟ ୧ ଆମ୍ଭେ କହି, ଯେଉଁଜନ ଆମ୍ଭରେ ବିଶ୍ବାସ କରଇ, ୪୭ ସେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପାଏ । ଆମ୍ଭେଲ ସେହି ଜୀବନଦାୟକ ଆହାର । ତୁମ୍ଭମାନ- ୪୮ ଙ୍କର ପିତୃ ଲୋକମାନେ ଅରଣ୍ୟରେ ମାନ୍ତା ରକ୍ଷଣ କରି ମରିଅଛନ୍ତି; ପୁଣି ଯେଉଁ ୪୯ ଆହାର ସ୍ବର୍ଗରୁ ଆସିଅଛି, ଏହା ଯେବେ କେହି ଖାୟେ, ତେବେ ସେ ନ ମରିବ; ୫୦ ଯାହା ସ୍ବର୍ଗରୁ ଆସିଅଛି, ଆମ୍ଭେଲ ସେହି ଜୀବନଦାୟକ ଆହାର । ଏହି ଆହାର ୫୧ ଯେଉଁଜନ ଖାଏ, ସେ ଚିରଜୀବ ହେବ; ପୁଣି ଯେଉଁ ଆହାର ଆମ୍ଭେ ଜଗତର ଜୀବନ ନିମନ୍ତେ ଦେବା, ତାହାର ଆମ୍ଭର ମାଂସ ।

ଏଥିରେ ଯିହୁଦୀୟମାନେ ପରସ୍ପର ବାଦାନ୍ତବାଦ କରି କହିଲେ, ଏ ଜନ ଭେ- ୫୨ ଜନର ନିମନ୍ତେ ଆପଣାର ମାଂସ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କେମନ୍ତ କରି ଦେବ? ଯାଣୁ ୫୩ ଉତ୍ତର କଲେ, ସତ୍ୟ ୧ ଆମ୍ଭେ କହି, ମନୁଷ୍ୟପୁଣିର ମାଂସ ନ ଖାଇଲେ ପୁଣି ତାହାଙ୍କର ରକ୍ତ ପାନ ନ କଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ଜୀବନର ଲେଖି ନାହିଁ । ଯେଉଁଜନ ଆମ୍ଭର ମାଂସ ଭୋଜନ କରଇ ଓ ଆମ୍ଭର ରକ୍ତ ପାନ କରଇ, ସେ ୫୪ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପାଏ, ପୁଣି ଶେଷ ଦିନରେ ଆମ୍ଭେ ତାହାକୁ ଉଠାଇବା । ଯେହେତୁ ୫୫ ଆମ୍ଭର ମାଂସ ଯଥାର୍ଥ ଖାଦ୍ୟ, ପୁଣି ଆମ୍ଭର ରକ୍ତ ଯଥାର୍ଥ ପେୟ । ଯେଉଁଜନ ୫୬

ଆମ୍ଭର ମାଂସ ଭୋଜନ କରଇ ଓ ଆମ୍ଭର ରକ୍ତ ପାନ କରଇ, ସେ ଆମ୍ଭରେ ବାସ
 ୫୭ କରଇ, ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ତାହାର ଠାରେ ବାସ କର । ଆମ୍ଭର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ଜୀବନ୍ତ
 ପିତାରେ ଯେମନ୍ତ ଆମ୍ଭେ ଜୀବନ୍ତ ଥାଉ, ସେତେପେ ଯେ କେହି ଆମ୍ଭକୁ ଭୋଜନ
 ୫୮ କରଇ, ସେହି ଆମ୍ଭ ଦ୍ଵାରା ଜୀବନ୍ତ ଥିବ । ସ୍ଵର୍ଗର ଯେ ଆହାର ଅସିଅଛି, ସେ
 ଏହି । ଯେଉଁ ମାନ୍ଦ୍ରା ଖାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତୃଲୋକମାନେ ମରିଅଛନ୍ତି, ତାହାର
 ସାଦୃଶ୍ୟ ଏହି ଆହାର ନୋହେ; ଏହି ଆହାର ଯେ କେହି ଭୋଜନ କରଇ, ସେ
 ୫୯ ଚିରଜୀବୀ ହେବ । ଯେ ସମୟରେ ସେ କଫର୍ନାହୁମ ଭଜନାଳୟରେ ଉପଦେଶ
 ଦେଉଥିଲେ, ସେ ସମୟରେ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହିଲେ ।

୬୦ ଏହିତେପେ ଶୁଣି ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଅନେକେ ଏକକୁଆରେକ
 ୬୧ କହିଲେ, ଏହି ବଡ଼ କଠିଣ କଥା; ଏମନ୍ତ କଥା କେ ଶୁଣିବାକୁ ପାରଇ? ପୁଣି
 ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଏପରି ବିବାଦ ସେ ଆପଣା ମନରେ ଜ୍ଞାତ ହୋଇ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ-
 ୬୨ ମାନେ କି ଏହି କଥାରେ ବିରକ୍ତ ହେଲ? ଯେବେ ମନୁଷ୍ୟପୁରୁଷକୁ ପୂର୍ବ ବାସ ସ୍ଥାନ-
 ୬୩ ରେ ଉତ୍ତରାମନ କରବାକୁ ଦେଖିବ, ତେବେ କି ହେବ? ଆଜ୍ଞା ଜୀବନଦାୟକ
 ଅଟଇ, ଶରୀର ନିଷ୍ଫଳ । ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେ କଥା କହି, ସେ ଆଜ୍ଞା ଓ ଜୀବନ-
 ୬୪ ସ୍ଵରୂପ । ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଅବିଶ୍ଵାସି ଥୋକାପେ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ।
 କେଂ ବିଶ୍ଵାସ ନ କରନ୍ତି, ଅବା କେ ତାହାଙ୍କୁ ପରହସ୍ତଗତ କରିବ, ତାହା ଯାଣୁ
 ୬୫ ପ୍ରଥମରୁ ଜ୍ଞାତ ଅଛନ୍ତି । ଆମ୍ଭର ସେ କହିଲେ, ଏନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଲୁ,
 ମନୁଷ୍ୟକୁ ପିତୃଦତ୍ତ ନୋହିଲେ କେହି ଆମ୍ଭର ନିକଟରେ ଅସିବାକୁ ନ ପାରଇ ।

୬୬ ସେ ସମୟରୁ ଅନେକ ଶିଷ୍ୟ ବିମୁଖ ହୋଇ ଫେରି ଗଲେ, ପୁଣି ତାହାଙ୍କର
 ୬୭ ସଙ୍ଗେ ଆଉ ଗମନ ନ କଲେ । ଏନିମନ୍ତେ ଯାଣୁ ଦ୍ଵାଦଶ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ,
 ୬୮ ତୁମ୍ଭେମାନେହିଁ କି ଯିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କର? ଏଥିରେ ଶିମୋନ ପିତର ଉତ୍ତର କଲ,
 ୬୯ ହେ ପ୍ରଭୁ, କାହାଠାକୁ ଯିବା? ଅନନ୍ତ ଜୀବନର ଯେ କଥା, ସେ ତୁମ୍ଭର । ଆଉ
 ୭୦ ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଅମର ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଏହା ବିଶ୍ଵାସ କରି ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣି । ଯାଣୁ
 କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦ୍ଵାଦଶ ଜଣଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରି ନାହିଁ? ମାତ୍ର
 ୭୧ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେହିଁ ଏକ ଜଣ ବିଦ୍ଵାକାରୀ ଅଛି । ଏହି କଥା ସେ ଶିମୋ-
 ନର ପୁତ୍ର ଇଶ୍ଵାରିୟୋତାୟ ଯିହୁଦାର ବିଷୟରେ କହିଲେ । ଯେହେତୁ ଦ୍ଵାଦଶ
 ମଧ୍ୟରେ ଗଣିତ ସେହି ଜନ ତାହାଙ୍କୁ ପରହସ୍ତଗତ କରିବ ।

୭ ପଦ୍ୟ ।

୧ ଏଥୁଅନନ୍ତରେ ଯିହୁଦାୟ ଲୋକ ଯାଣୁକୁ ବଧ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବାରୁ
 ସେ ଯିହୁଦା ଦେଶରେ ଭ୍ରମଣ କରିବାକୁ ନ ମଙ୍ଗି ଗାଲିଲୀ ଦେଶରେ ଭ୍ରମଣ

କଲେ । ସେହି ସମୟରେ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କର ତମ୍ବୁବାସ ପଦ୍ୟ ନିକଟ ହେଲା । ଏଣୁ
ତାହାଙ୍କର ଭ୍ରାତୃଗଣ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଯେ ସକଳ ଝିୟା କରୁଅଛୁ,
ତାହା ଯେମନ୍ତ ତୁମ୍ଭର ଶିଷ୍ୟମାନେ ଦେଖିବେ, ଏଥିପାଇଁ ଏଠାର ପ୍ରସ୍ଥାନ କରି
ଯିହୁଦୀ ଦେଶକୁ ଯାଅ । ଯେହେତୁ ଯେ କୌଣସି ଜନ ସୁଖ୍ୟାଦି ପାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା
କରଇ, ସେ କେତେବେଳେ ଗୋପନରେ କର୍ମ ନ କରଇ । ଯେବେ ଏମନ୍ତ କର୍ମ
କର, ତେବେ ସଂସାରରେ ଆପଣାକୁ ପ୍ରକାଶ କର । କାରଣ ତାହାର ଭ୍ରାତା-
ମାନେହିଁ ତାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରନ୍ତେ । ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ଆମ୍ଭର ସମୟ
ଏବେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମୟ ସଦା ଉପସ୍ଥିତ ଅଛି ।
ସଂସାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରିବାକୁ ନ ପାରଇ, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭକୁ ଘୃଣା କରଇ,
ଯେହେତୁ ତାହାର କର୍ମ ଯେ ମନ, ଏହା ଆମ୍ଭେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ ।

ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ପଦ୍ୟରେ ଯାଅ; ଆମ୍ଭେ ଏବେ ଏହି ପଦ୍ୟରେ ନ ଯିବା,
ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭର ସମୟ ଏବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ନାହିଁ । ଏକଥା ବୋଲି ସେ
ଗାଲିଲୀରେ ରହିଲେ । ମାତ୍ର ତାହାଙ୍କର ଭ୍ରାତୃଗଣ ସେଠାରେ ଯାତ୍ରା କଲୁ ଓ
ସେ ସୁଦ୍ଧା ଅପ୍ରକାଶ ହୋଇ ଗୋପନଭାବରେ ପଦ୍ୟକୁ ଗଲେ । ପଦ୍ୟଠାରେ
ଯିହୁଦୀୟମାନେ ତାହାଙ୍କର ଅନ୍ୱେଷଣ କରି ପର୍ବୁରଲେ, ସେ କେଉଁଠାରେ?
ତହିଁରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ବହୁତ ବାଦାନ୍ତବାଦ ହୋ-
ଇଲା । କେହି କହିଲେ, ସେ ଉତ୍ତମ ଲୋକ; ଅନ୍ୟ କେହି କହିଲେ, ତାହା
ନୋହେ, ସେ ଲୋକଙ୍କର ଭ୍ରାନ୍ତି ଜନ୍ମାଉଅଛି; ମାତ୍ର ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କର ଭୟର
କେହି ତାହାଙ୍କର ପକ୍ଷରେ ସାହସେ ନ କହିଲେ । ଅନନ୍ତରେ ପଦ୍ୟର ମଧ୍ୟ ସମ-
ୟରେ ଯୀଶୁ ମନ୍ଦିରରେ ଯାଇ ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲେ । ତେଣୁ ଯିହୁଦୀୟ
ଲୋକମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜ୍ଞାନ କରି କହିଲେ, ଏ ମନୁଷ୍ୟ ବିଦ୍ୟା ନ ଶିକ୍ଷି କିପ୍ରକାରେ
ଏମନ୍ତ ପଣ୍ଡିତ ହେଲା? ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ଏହି ଉପଦେଶ ଆମ୍ଭର ନିଜର
ନୋହେ, ମାତ୍ର ଯେ ଆମ୍ଭକୁ ପଠାଇଅଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କର । ଯେବେ କେହି ତାହା-
ଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବାକୁ ମଜ୍ଜଇ, ତେବେ ଏହି ଉପଦେଶ ଆମ୍ଭଠାରୁ କି
ଇଶ୍ୱରଠାରୁ ହୁଅଇ ସେ ତାହା ଜାଣିବ । ଯେଉଁଜନ ଆପଣାଠାରୁ କହିଇ,
ସେ ଆପଣାର ଆଦର ଚେଷ୍ଟା କରଇ; ମାତ୍ର ଯେ ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାର ଆଦର ଚେଷ୍ଟା
କରନ୍ତି, ସେ ସତ୍ୟବାଦୀ, ପୁଣି ତାହାଙ୍କଠାରେ କୌଣସି ଅଧର୍ମ ନାହିଁ । ମୋଟା
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗ୍ରନ୍ଥ କି ଦେଇ ନାହାନ୍ତି? ତଥାପି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କେହି
ସେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ ନ କରନ୍ତି । ଆମ୍ଭକୁ ବଧ କରିବାକୁ କିପରି ଚେଷ୍ଟା କର?
ଏଥିରେ ଲୋକମାନେ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଭୂତପ୍ରସ୍ତ, ତୁମ୍ଭକୁ ବଧ କରିବାକୁ କେ
ଚେଷ୍ଟା କରଇ? ଯୀଶୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ ଏକ କର୍ମ କଲୁଁ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ

୨୨ ସମସ୍ତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ବୋଧ କରୁଅଛୁ । ମୋଶା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସୁନ୍ଦର ବଧ ଦେଇ-
ଅଛୁ ; ତାହା କିଛି ମୋଶାଠାର ହୋଇଅଛି ଏମନ୍ତ ନୋହେ, ପୁଣି ପିତୃପୁରୁଷ-
୨୩ ଠାର ହୋଇଅଛି ; ତେଣୁ ବଞ୍ଚାମକାରରେ ମନୁଷ୍ୟର ସୁନ୍ଦର କରୁଅଛୁ । ଏନି-
ମନ୍ତେ ମୋଶାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲଙ୍ଘନ ଯେମନ୍ତ ନୁହଇ, ଏଥିପାଇଁ ଯେବେ ବଞ୍ଚାମ-
କାରରେ ମନୁଷ୍ୟର ସୁନ୍ଦର କରୁଥାଅ, ତେବେ ବଞ୍ଚାମକାରରେ ଏକ ମନୁଷ୍ୟକୁ
୨୪ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପରେ ସୁସ୍ଥ କରିବାରୁ ଆମ୍ଭର ପ୍ରତି କିପାଁ କ୍ରୋଧ କରୁଅଛୁ ? ପକ୍ଷପାତରେ
ବର୍ତ୍ତନ ନ କରି ଯଥାର୍ଥ ବର୍ତ୍ତନ କର ।

୨୫ ଏଥିରେ ଯିରୁଶାଲମର ନିବାସି ଥୋକାସ୍ତେ କହିଲେ, ଯାହାକୁ ଏମାନେ ବଧ
କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି, ଏହି ଜନ କି ସେ ନୋହେ ? ମାତ୍ର ଦେଖ, ସେ ନିର୍ତ୍ତ-
୨୬ ଯୁରେ କଥା କହିଲେହେଁ ଏମାନେ କିଛି ନ ବୋଲନ୍ତି । ଏ ମଣିହ ଅଟନ୍ତି, କର୍ତ୍ତ୍ତି-
୨୭ ମାନେ କି ଏମନ୍ତ ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣନ୍ତି ? ଏ ମନୁଷ୍ୟ କେଉଁଠାରୁ ଅଇଲ, ତାହା
ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣି ; ମାତ୍ର ମଣିହ ଅଇଲେ ସେ କେଉଁଠାରୁ ଆସନ୍ତା, ତାହା
୨୮ କେହି ନ ଜାଣିବେ । ତେବେ ଯୀଶୁ ମନ୍ଦିରର ମଧ୍ୟରେ ଉପଦେଶ ଦେଉଁ ଉଚ୍ଚ-
ସ୍ଥରେ ବୋଇଲେ, ଆମ୍ଭେ କେ, ପୁଣି କେଉଁଠାରୁ ଅଇଲୁଁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କି
ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣ ? ଆମ୍ଭେ ଆପଣାରୁ ଆସି ନାହିଁ ; ପୁଣି ଯେ ସତ୍ୟବାଦୀ, ସେ
୨୯ ଆମ୍ଭକୁ ପଠାଇଲେ । ତାହାକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନ ଜାଣ ; ଆମ୍ଭେ ତାହାକୁ ଜାଣି,
୩୦ ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କର ନିକଟର ପ୍ରେରିତ ହୋଇ ଆସିଅଛୁଁ । ଏଥିରେ
ଯିହୁଦୀୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଧରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହେଲେହେଁ କେହି ତାହାଙ୍କର ଉପ-
ରେ ହାତ ନ ଦେଲେ, ଯେହେତୁ ତେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ
୩୧ ହୋଇ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଅନେକ ଲୋକ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରତି ବଶ୍ୟାସ କରି କହିଲେ,
ମଣିହ ଆସନ୍ତେ କି ଏହି ମନୁଷ୍ୟର କ୍ରିୟାର ଅଧିକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ କରିବେ ?

୩୨ ଲୋକମାନେ ଏହାଙ୍କର ବସୟରେ ଏମନ୍ତ ବାଦାନ୍ତବାଦ କରୁଅଛନ୍ତି, ଫାର୍‌ସି-
ବର୍ଗ ଏହା ଶୁଣନ୍ତେ ସେମାନେ ଓ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଧରି ଆଣିବାର
୩୩ ନିମନ୍ତେ ପଦାନ୍ତକଗଣଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ । ତହିଁରେ ଯୀଶୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ ଆଉ
୩୪ ଅଳ୍ପ ଦିନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗରେ ରହି ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାର ନିକଟକୁ ଯିବା । ଆମ୍ଭର
ଅନ୍ତେଷ୍ଟଣ କରିବ, ମାତ୍ର ଉଦ୍ଦେଶ ନ ପାଇବ ; ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁଠାରେ
୩୫ ଥିବା, ସେ ସ୍ଥାନକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଇ ନ ପାରିବ । ଏଥିରେ ଯିହୁଦୀୟମାନେ
ପରସ୍ପର ବୋଇଲେ, ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ ଯେ ପାଇବାକୁ ନ ପାରିବା, ଏମନ୍ତ କେଉଁ
ସ୍ଥାନକୁ ଯିବ ? ଏ କି ଗ୍ରୀକ ଜାତୀୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ଲୋକର
୩୬ ନିକଟରେ ଯାଇ ଗ୍ରୀକ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେବ ? ନୋହିଲେ, ଆମ୍ଭର

ଅନ୍ୟେକ କରବ, ମାତ୍ର ଉଦ୍ଦେଶ ନ ପାଇବ, ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁଠାରେ ଥିବା, ସେଠାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯିବାକୁ ନ ପାରିବ, ଏ କେମନ୍ତ କଥା କହୁଛୁ ?

ଏଉଡ଼ିର ପଦର ଶେଷ ଦିନରେ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଧାନ ଦବସରେ, ଯୀଶୁ ଠିକ୍ ୩୭ ହୋଇ ଉଦ୍ଦେଶରେ ତାଙ୍କ କହିଲେ, କେହି ଯେବେ ତୁମ୍ଭାତ୍ ହୁଅନ୍ତୁ, ତେବେ ଆମ୍ଭଠାରେ ଆସି ପାନ କର । ଯେ କେହି ଆମ୍ଭରେ ବିଶ୍ୱାସ କରଇ, ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥର ୩୮ ଉକ୍ତ ପ୍ରମାଣେ ତାହାର ଅନ୍ତରର ଅମୃତ ଜଳର ନଦୀ ନିର୍ଗତ ହୋଇବ । ତାହାଙ୍କ- ୩୯ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଯେଉଁଠାରେ ଆସୁ ପାଇବେ, ଏହି ବିଷୟରେ ସେ ଏକଥା କହିଲେ । ଏହି କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୀଶୁ ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ନ ହେବାର ଧର୍ମଆତ୍ମ ଦତ୍ତ ନୋହିଲା । ଏକଥା ଶୁଣି ଅନେକ ଲୋକ କହିଲେ, ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ସେହି ୪୦ ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ତା । ଆଉ କେହି ୧ ବୋଲିଲେ, ଏହି ମଣିଷ ଅଟନ୍ତି । ମାତ୍ର ଆଉ ୧ ୪୧ ଲୋକ କହିଲେ, ମଣିଷ କି ଗାଲିଲୟ ଦେଶରେ ଜନ୍ମିବେ ? ମଣିଷ ଦାଉଦର ବଂଶ- ୪୨ ରେ ଓ ଦାଉଦର ଜନ୍ମସ୍ଥାନ ବେଥଲହେମ ନଗରରେ ଜନ୍ମିବେ, ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥରେ କି ଏମନ୍ତ ଲେଖା ନାହିଁ ? ଏହି ପ୍ରକାରେ ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ- ୪୩ ରେ ଉନ୍ନତାବଦ୍ଧ ହେଲା । ଆଉ କେତେକ ଲୋକ ତାହାଙ୍କୁ ଧରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ୪୪ ଥିଲେ, ତଥାପି କେହି ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ହାତ ନ ଦେଲେ । ଏଥିରେ ପଦାନ୍ତ- ୪୫ ଗଣ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନଙ୍କର ଓ ଫାରୀସୀମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଫେରି ଆସନ୍ତେ, ସେମାନେ ପଚାରିଲେ, କିମ୍ପନ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ ନ ଆଣିଲ ? ପଦାନ୍ତକ୍ରମାନ୍ତେ କହି- ୪୬ ଲେ, ସେ ମନୁଷ୍ୟର ସାବୁଣ୍ୟ ଉପଦେଶ ଆଉ କେହି କେବେହେଁ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି । ତହିଁରେ ଫାରୀସୀମାନେ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେହିଁ କି ଭ୍ରାନ୍ତ ହେଲ ? କୌ- ୪୭ ଶସି କର୍ତ୍ତା କିଅବା କୌଣସି ଫାରୀସୀ କି ତାହାର ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ? ୪୮ ମାତ୍ର ଏହି ଶାସ୍ତ୍ରଅବୋଧ ଇଡର ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ । ଏଥିରେ ନିକଦାମ ୪୯ ସେମାନଙ୍କର ଯେଉଁଠାରେ ଶୁଣି କାଳରେ ଯୀଶୁର କଥାକୁ ଯାଉଥିଲା, ସେ ସେ- ୫୦ ମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ତାହାର କଥା ନ ଶୁଣିଲେ ପୁଣି ଫିୟା ନ ଜାଣିଲେ ଆମ୍ଭମାନ- ୫୧ ଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ କି କାହାର ଦୋଷ ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇ ପାରିବ ? ତହିଁରେ ସେ- ୫୨ ମାନେ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେହିଁ କି ଗାଲିଲୟ ଲୋକ ? ବିବେଚନା କରି ଦେଖ, ଗାଲିଲୟ କୌଣସି ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ତାର ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇ ନାହିଁ । ଏଥିରେ ସମ- ୫୩ ସ୍ତେର ଆପଣା ୧ ଗୃହକୁ ଚାଲି ଗଲେ, ମାତ୍ର ଯୀଶୁ ଜେତୁନ ପର୍ବତରେ ଗମନ କଲେ ।

୮ ପଦ୍ୟ ।

ପରଦିନର ପ୍ରଭାତ କାଳରେ ଯୀଶୁ ପୁନଃବାର ମନ୍ଦିରକୁ ଆସିଲେ । ତହିଁରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ତାହାଙ୍କର କଥାକୁ ଆସନ୍ତେ, ସେ ବସି ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ

- ୩ ଦେଲେ । ଏଥିରେ ଅଧ୍ୟାପକମାନେ ପୁଣି ଫାର୍‌ଶିମାନେ ବ୍ୟଭିଚାର କର୍ମରେ ଯୁକ୍ତ
୪ ଏକ ସ୍ତ୍ରୀଲେକକୁ ଆଣି ସମସ୍ତର ମଧ୍ୟସ୍ଥାନରେ ରଖି କହିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ଏହି
୫ ସ୍ତ୍ରୀ ବ୍ୟଭିଚାର କର୍ମରେ ଯଶ ପାଇଅଛି । ଆଉ ମୋଣା ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଏପ୍ରକାର
ଲେକକୁ ପଥର ପକାଇ ମାରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛି; ମାତ୍ର ଆପଣ କି କହନ୍ତି ?
୬ ତାହାଙ୍କ ଅପବାଦ ଦେବାକୁ ପରାସ୍ତା ଭାବରେ ସେମାନେ ଏହି କଥା ପଢ଼ିଲେ;
୭ ଏଣୁ ଯାଣୁ ମୁଖ ଯୋଡ଼ି ଅଙ୍ଗୁଳି ଦେଇ ଭୂମିରେ ଲେଖିଲେ । ସେମାନେ ଏମ-
ନ୍ତେ ପୁନଃ ପଢ଼ିଲେ, ସେ ମୁଖ ଉଠାଇ କହିଲେ, ଭ୍ରମୁମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ
୮ ଯେଉଁଜନ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ, ସେହି ପ୍ରଥମରେ ଏହାକୁ ପଥର ପକାଇ ଦେଉ । ଏଥିରେ
୯ ସେ ପୁନଃ ମୁଖ ଯୋଡ଼ି ଭୂମିରେ ଲେଖିଲେ । ଏକଥା ଶୁଣି ସେମାନେ ଆପଣା
ମନରେ ପ୍ରବୋଧ ପାଇ ଜ୍ୟେଷ୍ଠର କନିଷ୍ଠ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଏକେ ବାହାରେ ଗଲେ;
୧୦ କେବଳ ଯାଣୁ ରହିଲେ, ପୁଣି ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥାନରେ ଛିଡ଼ା ହେଲା । ତହିଁ ଯାଣୁ
ମୁଖ ଉଠାଇ ସେ ସ୍ତ୍ରୀଲେକ ବିନ୍ଦୁ ଆଉ କାହାକୁ ନ ଦେଖି ପଢ଼ିଲେ, ହେ
ନାହିଁ, ଭ୍ରମୁର ଅପବାଦକମାନେ କେଉଁଠାରେ? ଭ୍ରମୁର ଦଣ୍ଡ କି କେହି ଦେଇ
୧୧ ନାହିଁ? ସେ କହିଲା, କେହି ନାହିଁ, ପ୍ରଭୁ । ତେବେ ଯାଣୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ
ନ ଦେବା; ଯାଅ, ଆଉ ପାପ କର୍ମ ନ କର ।
- ୧୨ ଯାଣୁ ଆଉ ଥରେ ଲେକମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଇ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ ଜଗ-
ତର ଜ୍ୟୋତିଷ୍ଠୟ; ଯେଉଁଜନ ଆମ୍ଭର ପଛେ ଆସଇ, ସେ ଅନ୍ନକାରରେ
୧୩ ଭ୍ରମଣ ନ କରି ଜୀବନରୂପ ପାତ୍ରି ପାଇବ । ତହିଁରେ ଫାର୍‌ଶିମାନେ କହିଲେ,
ଭ୍ରମ୍ଭେ ଆପଣା ବିଷୟରେ ଆପେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛୁ, ଏହିନିମନ୍ତେ ଭ୍ରମୁର ସାକ୍ଷ୍ୟ
୧୪ ଗ୍ରାହ୍ୟ ନୋହେ । ଯାଣୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ଯଦ୍ୟପି ଆପଣାର ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭେ
ଆପେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ, ତଥାପି ସେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଗ୍ରାହ୍ୟ; ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ କେଉଁଠାର
ଆସିଅଛୁ ଓ କେଉଁଠାକୁ ଯାଇ, ତାହା ଆମ୍ଭେ ଜାଣି; ପୁଣି କେଉଁଠାରୁ ଆସି-
୧୫ ଅଛୁ ଓ କେଉଁଠାରେ ଯାଇ, ତାହା ଭ୍ରମ୍ଭେମାନେ ନ ଜାଣ । ଭ୍ରମ୍ଭେମାନେ
୧୬ ଲୌକିକ ବିଚାର କରୁଅଛୁ; ଆମ୍ଭେ କାହାରି ବିଚାର ନ କରି । ମାତ୍ର ଯେବେ
ବିଚାର କରି, ଆମ୍ଭର ସେ ବିଚାର ଗ୍ରାହ୍ୟ; ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ଏକାକୀ ନୋହି,
୧୭ ପଠାଇବା କର୍ତ୍ତା ପିତା ଆମ୍ଭର ସଙ୍ଗେ ଅଛନ୍ତି । ଦୁଇ ଜଣ ସାକ୍ଷିର କଥା ଗ୍ରାହ୍ୟ
୧୮ ହୁଅଇ, ଏହା ଭ୍ରମୁମାନଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଲେଖିତ ଅଛି । ଆମ୍ଭେ ଆପଣାର
ବିଷୟରେ ଆପେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛୁ; ଆଉ ଆମ୍ଭର ପିତା ଯେ ଆମ୍ଭକୁ ପଠାଇ-
ଲେ, ସେହି ଆମ୍ଭର ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛନ୍ତି । ତେବେ ସେମାନେ ପଢ଼ି-
୧୯ ଲେ, ଭ୍ରମୁର ପିତା କେଉଁଠାରେ? ଯାଣୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ଭ୍ରମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭକୁ
ନ ଜାଣ, ପୁଣି ଆମ୍ଭର ପିତାକୁହିଁ ନ ଜାଣ; ଯେବେ ଆମ୍ଭକୁ ଜାଣନ୍ତି, ତେବେ

ଆମ୍ଭର ପିତାକୁହିଁ ଜାଣନ୍ତୁ । ଯୀଶୁ ମନ୍ଦିରରେ ଉପଦେଶ ଦେବା ସମୟରେ ଭଣ୍ଡାର- ୧୦
ଘରରେ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହିଲେ; ତଥାତ କେହି ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ହାତ ନ
ଦେଲା, କାରଣ ତାହାଙ୍କ ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନ ଥିଲା ।

ତଦନନ୍ତରେ ଯୀଶୁ ପୁନଃବାର କହିଲେ, ଏବେ ଆମ୍ଭେ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରି; ତୁମ୍ଭେ- ୧୧
ମାନେ ଆମ୍ଭକୁ ଅନ୍ୱେଷଣ କରିବ, ମାତ୍ର ନିଜ ପାପରେ ମରିବ; ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ
ସ୍ଥାନକୁ ଯିବା, ସେ ସ୍ଥାନକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯିବାକୁ ନ ପାରିବ । ତେବେ ଯିହୁଦୀୟ- ୧୨
ମାନେ ବୋଲିଲେ, ଏହି ଜନ କି ଆଜ୍ଞାତ ହେବ? କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁଠାରେ
ଯିବା, ସେଠାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯିବାକୁ ନ ପାରିବ, ଏମନ୍ତ କଥା କହୁଅଛ ।
ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଧଃସ୍ଥାନର ଲୋକ, ଆମ୍ଭେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱସ୍ଥାନର । ୧୩
ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏ ଜଗତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ, ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ଏ ଜଗତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନୋହି । ଏହି- ୧୪
ନିମନ୍ତେ କହିଲୁଁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ପାପରେ ମରିବ; ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ସେହି
ଜନ, ଏହା ଯେବେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କର, ତେବେ ନିଜ ପାପରେ ମରିବ । ତେଣୁ ୧୫
ସେମାନେ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କେ? ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ-
ଠାରେ ପ୍ରଥମାବସ୍ଥା ଯାହାକୁ କହିଅଛୁ, ଆମ୍ଭେ ସେ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଷୟରେ ୧୬
ଆମ୍ଭକୁ ଆନ୍ତର ଅନେକ କଥା କହିବାକୁ ଓ ବିଚାର କରିବାକୁ ହେବ; ପୁଣି ଆମ୍ଭକୁ
ପଠାଇବାର କର୍ତ୍ତା ଯେ ସତ୍ୟବାଦୀ ତାହାଙ୍କର ନିକଟରେ ଯାହା ଶୁଣିଅଛୁ, ତାହାର
ଜଗତର ପ୍ରତି ଜଣାଉଁ । ପୁଣି ସେ ଯେ ପିତାର ବିଷୟରେ ଏହି କଥା କହିଲେ, ୧୭
ଏହା ସେମାନେ ନ ବୁଝିଲେ । ତେଣୁ ଯୀଶୁ କହିଲେ, ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ- ୧୮
ମାନେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରକୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ଉଠାଇବ, ତେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସେ
ଅଟୁଁ, ଆଉ କେବଳ ଆପଣାର କୌଣସି କର୍ମ ନ କରି, ପୁଣି ପିତା ଯେମନ୍ତ
ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି, ତେମନ୍ତ ଏହି କଥା କହି, ଏହି ସମସ୍ତ ଜାଣିବାକୁ ପାରିବ । ଆଉ ୧୯
ଆମ୍ଭର ପଠାଇବାର କର୍ତ୍ତା ପିତା ଆମ୍ଭକୁ ଏକାକୀ ଶୁଦ୍ଧ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି;
ସେ ଆମ୍ଭର ସଙ୍ଗେ ଅଛନ୍ତି, କାରଣ ତାହାଙ୍କର ଭୁକ୍ତିଜନକ ହିସ୍ତା ସବଦା
କରୁଅଛୁ ।

ଏହି ସବୁ କଥା କହିବାବେଳେ ଅନେକେ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କଲେ । ୨୦
ତେଣୁ ଯେଉଁ ଯିହୁଦୀୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଯୀଶୁ ୨୧
କହିଲେ, ଆମ୍ଭର କଥାରେ ଯେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆସ୍ଥା କର, ତେବେ ଆମ୍ଭର
ଯଥାର୍ଥ ଶିକ୍ଷା ହୋଇ ସତ୍ୟତାକୁ ଜାଣିବ; ତହିଁରେ ସତ୍ୟତା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ୨୨
ଦେବ । ଏଥିରେ ଥୋକାୟେ ଉତ୍ତର କଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେତ ଅବ୍ରହାମର ବଂଶ, ୨୩
କେତେବେଳେ କାହାର ଦାସ ନ ଥିଲୁଁ; ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମୁକ୍ତି ହେବ,
ଏମନ୍ତ କଥା କିପ୍ରକାରେ ବୋଲି? ଯୀଶୁ କହିଲେ, ସତ୍ୟ ୨୪ ଆମ୍ଭେ କହି, ଯେଉଁଠା- ୨୫

- ୩୫ ଜନ ପାପ କର୍ମ କରଇ ସେ ପାପର ଦାସ । ଆଉ ଦାସ ନରନ୍ତର ଗୃହରେ ନ
 ୩୬ ଥାୟେ; ମାତ୍ର ପୁତ୍ର ନରନ୍ତର ଥାନ୍ତି । ଏନମନ୍ତେ ପୁତ୍ର ଯେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
 ୩୭ ମୁକ୍ତ କରନ୍ତି, ତେବେ ନିତାନ୍ତ ମୁକ୍ତ ହେବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଅବ୍ରହ୍ମାମର ବନ୍ଧ,
 ତାହା ଆମ୍ଭେ ଜାଣି; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନ୍ତରେ ଆତ୍ମର କଥା ସ୍ଥାନ ପାଇ
 ୩୮ ନାହିଁ, ଏହିହେତୁ ଆତ୍ମକୁ ବଧ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଅଛୁ । ଆମ୍ଭେ ଆପଣା
 ପିତାର ନିକଟରେ ଯାହା ଦେଖିଅଛୁ ତାହାର କହୁଅଛୁ; ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେହିଁ
 ଆପଣାମାନଙ୍କର ପିତାର ନିକଟରେ ଯାହା ଦେଖିଅଛୁ, ତାହାର କରୁଅଛୁ ।
 ୩୯ ସେମାନେ ଉତ୍ତର କଲେ, ଅବ୍ରହ୍ମାମ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପିତା । ଯାଣୁ କହିଲେ,
 ଯେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅବ୍ରହ୍ମାମର ସନ୍ତାନ ହୁଅନ୍ତୁ, ତେବେ ଅବ୍ରହ୍ମାମର ସାଦୃଶ୍ୟ
 ୪୦ ଆଚରଣ କରନ୍ତୁ । ଈଶ୍ଵରର ପ୍ରମୁଖାତ୍ମ ସତ୍ୟ କଥା ଶ୍ରବଣ କରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
 ଜଣାଉଅଛୁ ଯେ ଆମ୍ଭେ, ଆତ୍ମକୁ ବଧ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଅଛୁ; ଅବ୍ରହ୍ମାମ
 ଏମନ୍ତ କର୍ମ କରି ନ ଥିଲ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ପିତାର କର୍ମ କରୁଅଛୁ ।
 ୪୧ ସେମାନେ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ବଜ୍ରନ୍ତା ନୋହି; ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଏକଇ ପିତା
 ୪୨ ଅଛନ୍ତି, ସେ ଈଶ୍ଵର । ଯାଣୁ କହିଲେ, ଈଶ୍ଵର ଯେବେ ତୁମ୍ଭର ପିତା ହୁଅନ୍ତେ,
 ତେବେ ଆତ୍ମକୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତୁ, ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ଈଶ୍ଵରର ନିର୍ଗତି ହୋଇ ଆସି-
 ୪୩ ଅଛୁ; ଆମ୍ଭେ ଆପଣାର ଆସି ନାହିଁ, ସେ ଆତ୍ମକୁ ପଠାଇଅଛନ୍ତି । ତୁମ୍ଭେମାନେ
 ଆତ୍ମର ଏହି କଥା ନ ବୁଝି କିପା? କାରଣ ଏହି, ଆତ୍ମର ଉପଦେଶ ତୁମ୍ଭେମାନେ
 ୪୪ ସହିବାକୁ ନ ପାର । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ପିତା ଶତ୍ରୁତାନର ସନ୍ତାନ,
 ଏକାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତାର ଅଭିଳାଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଅଛୁ ।
 ସେ ପ୍ରଥମାବଧି ନରହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ; ତାହାର ଅନ୍ତରେ ସତ୍ୟତାର ଲେଖନ ନାହିଁ,
 ଏହିନମନ୍ତେ ସେ ସତ୍ୟତାରେ ନ ରହିଲ । ସେ ଯେତେବେଳେ ମିଥ୍ୟା କଥା
 କହିଲ, ତେତେବେଳେ ଆପଣା ସ୍ଵଭବାନୁସାରେଇ କଥା କହିଲ, କାରଣ ସେ
 ୪୫ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଓ ମିଥ୍ୟାର ଉପାଦକ । ଆମ୍ଭେ ସତ୍ୟ କଥା କହୁଅଛୁ, ଏହିନମନ୍ତେ
 ୪୬ ଆତ୍ମକୁ ପ୍ରତ୍ୟୟ ନ କର । ଆତ୍ମଠାରେ ପାପ ଅଛି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ କେ
 ଏମନ୍ତ ପ୍ରମାଣ ଦେବାକୁ ପାରଇ? ଆଉ ଯେବେ ସତ୍ୟ କଥା କହି, ତେବେ
 ୪୭ ଆତ୍ମକୁ କିପା ପ୍ରତ୍ୟୟ ନ କର? ଯେଉଁଠି ଈଶ୍ଵରର ଲେକ, ସେ ଈଶ୍ଵରର
 କଥାରେ ମନୋଯୋଗ କରଇ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ଵରର ଲେକ ନୁହ, ଏସକାଣ୍ଟ
 ତହିଁରେ ମନୋଯୋଗ ନ କର ।
 ୪୮ ଏଥିରେ ଯିହୁଦୀମାନେ ଉତ୍ତର କଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଏକ ଜଣ ଶମିରେଣୀୟ ଓ
 ୪୯ ଭୂତଶସ୍ତ୍ର, ଆମ୍ଭେମାନେ କି ଏହା ଭଲ ନ ବୋଲି? ଯାଣୁ ପ୍ରଭୃତ୍ତର କଲେ,
 ଆମ୍ଭେ ଭୂତଶସ୍ତ୍ର ନୋହି, ମାତ୍ର ଆପଣା ପିତାର ସମ୍ମାନ କରୁଅଛୁ; ତହିଁରେ

ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ଅପମାନ କରୁଅଛୁ । ଆମ୍ଭେ ଆପଣାର ସୁଖ୍ୟାଦି ଚେଷ୍ଟା ୧୦
 ନ କରି; ପୁଣି ଚେଷ୍ଟାକାରୀ ଓ ବିଚାରକାରୀ ଆଉ ଏକ ଜଣ ଅଛନ୍ତି । ସତ୍ୟ ୧୧
 ଆମ୍ଭେ କହି, ଯେଉଁଜଣ ଆମ୍ଭର କଥା ପାଲନ କରଇ, ସେ କଦାଚ ମୃତ୍ୟୁର
 ଦର୍ଶନ ନ ପାଇବ । ଯିହୁଦୀୟମାନେ ବୋଲିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଭୂତଗ୍ରସ୍ତ, ଏହା ଏକଶେଷ ୧୨
 ଜାଣିଲୁଁ; ଅବ୍ରାହାମ ଓ ଉବଶ୍ୟହବକ୍ରାଗଣ ସମସ୍ତେ ମରିଅଛନ୍ତି, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ
 ବୋଲୁଅଛୁ, ଯେଉଁଜଣ ଆମ୍ଭର କଥା ପାଲନ କରଇ, ସେ ମୃତ୍ୟୁର ଆସ୍ବାଦନ
 କେବେହେଁ ନ ପାଇବ । ତୁମ୍ଭେ କି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାର ଅବ୍ରାହାମଠାର ୧୩
 ବଡ଼? ଯେହେତୁ ସେତ ମରିଅଛନ୍ତି ଓ ଉବଶ୍ୟହବକ୍ରାଗଣହିଁ ମରିଅଛନ୍ତି; ତୁମ୍ଭେ
 ଆପଣାକୁ କେଉଁଜଣ କରି ଜ୍ଞାନ କରୁଅଛୁ? ଯୀଶୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ ଯେବେ ୧୪
 ଆପଣାର ସମ୍ମାନ ଆପେ କରି, ତେବେ ଆମ୍ଭର ସେ ସମ୍ମାନ କିଛି ନ ହୁଅଇ;
 ମାତ୍ର ଆମ୍ଭର ପିତା, ତାହାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଈଶ୍ବର କରି ବୋଲି
 ସେ ଆମ୍ଭର ସମ୍ମାନ କରନ୍ତି । ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ନ ଜାଣ; ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ୧୫
 ତାହାଙ୍କୁ ନ ଜାଣି, ଏମନ୍ତ କଥା ଯେବେ ବୋଲୁ, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର
 ଭୁଲ୍ଲହ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ହୁଅନ୍ତୁ; ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣି, ତାହାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାହିଁ
 ପାଲନ କରି । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାର ଅବ୍ରାହାମ ଆମ୍ଭର* ସମସ୍ତ ଦେଖି- ୧୬
 ବାକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବାଞ୍ଛା କଲେ, ପୁଣି ତାହା ଦେଖି ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ । ଯିହୁଦୀୟ- ୧୭
 ମାନେ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପଚାରି ବରଷହିଁ ନୋହେ, ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ
 କି ଅବ୍ରାହାମକୁ ଦେଖିଅଛୁ? ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ସତ୍ୟ ୧୮ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
 କହି, ଅବ୍ରାହାମର ଜନ୍ମର ପୂର୍ବାବଧି ଆମ୍ଭେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଛୁ । ତହିଁରେ ସେମାନେ ୧୯
 ପଥର ଉଠାଇ ତାହାଙ୍କୁ ମାରବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହେଲେ । ମାତ୍ର ଯୀଶୁ ଗୁପ୍ତଭାବ-
 ରେ ମନ୍ଦିରର ବାହାର ହୋଇ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଦେଇ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ ।

୯ ପର୍ବ ।

ଅନନ୍ତରେ ଯୀଶୁ ଯାଉଁ, ପଥ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଜନ୍ମାନ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଦେଖିଲେ । ୧
 ତେଣୁ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ପଚାରିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ଏହି ଜଣ ଆପଣାର କି ୨
 ପିତାମାତାର, କାହାର ପାପ ସକାଶୁ ଅତି ହୋଇ ଜନ୍ମିଲୁ? ସେ ଉତ୍ତର କଲେ, ୩
 ଏହି ଜନର କିବା ଏହାର ପିତାମାତାର ପାପ ସକାଶେ ଏମନ୍ତ ହୋଇଅଛି, ତାହା
 ନୋହେ; ମାତ୍ର ଏଥିରେ ଯେମନ୍ତ ଈଶ୍ବରର କର୍ମ ପ୍ରକାଶ ହେବ, ଏଥିପାଇଁ ହୋଇ-
 ଅଛି । ଦିନ ଥାଉଁ, ଆମ୍ଭର ପଠାଇବାକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କର୍ମ ଆମ୍ଭକୁ କରିବାକୁ ହେବ; ୪
 ଯେ ସମୟରେ କେହି କର୍ମ କରିବାକୁ ନ ପାରଇ, ଏମନ୍ତ ରାତ୍ରି ଆସୁଅଛି । ଆମ୍ଭେ ୫

* (ବା) ଆମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଦେଖିବାର ଅଶ୍ଳାରେ ଅତି ଅଜ୍ଞାନ ହୋଇଥିଲା ।

୭ ଯାବତ୍ ଜଗତରେ ଅଛୁଁ, ତାବତ୍ ଜଗତର ଜ୍ୟୋତିଃ ଅଛୁଁ । ଏହି କଥା ବୋଲି
୮ ସେ ଭୂମିରେ ଛେପ ପକାଇ ତଦ୍ଦ୍ୱାରା କାଦୁଅ କଲେ । ପୁଣି ସେହି କାଦୁଅ ଦେଇ
ଅଜର ଦୁଇ ଆକ୍ଷରେ ଲେପନ କରି ତାହାକୁ କହିଲେ, ଶିଲେହା ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରେରଣ
ନାମରେ ସରୋବରରେ ଯାଇ ସ୍ନାନ କର । ଏଣୁ ସେ ଯାଇ ସ୍ନାନ କରନ୍ତେ ନିର୍ମଳ
ଚକ୍ଷୁ ହୋଇ ବାହୁଡ଼ିଲା ।

୮ ଏଥିରେ ପ୍ରତିବାସି ଲୋକେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ପୂର୍ବରେ ତାହାକୁ ଅଜ ଦେଖି-
ଥିଲେ, ସେମାନେ କହିଲେ, ଯେଉଁ ଅଜଲୋକ ବାଟରେ ବସି ଭିକ୍ଷା କରୁଥିଲା,
୯ ଏହି କି ସେହି ଜନ ନୋହେ? କେହି? ବୋଲିଲେ, ହଁ, ସେହି; ଆଉ କେହି?
ବୋଲିଲେ, ଦେଖିବାକୁ ତାହାର ମତେ; ମାତ୍ର ସେ ଆପେ କହିଲା, ଆମ୍ଭେ ସେହି
୧୦ ଜନ । ଏନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭର ଆକ୍ଷୀ କେମନ୍ତ ପ୍ରସନ୍ନ ହୋ-
୧୧ ଈଲୁ? ସେ ଉତ୍ତର କଲା, ଯାଣୁ ନାମରେ ଏକ ଜଣ କାଦୁଅ କରି ଆମ୍ଭର ଦୁଇ
ଆକ୍ଷରେ ଲେପି ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ଶିଲେହା ସରୋବରକୁ ଯାଇ ସ୍ନାନ କର । ଏଣୁ-
୧୨ କରି ସେଠାରେ ଯାଇ ସ୍ନାନ କରନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ଦୃଷ୍ଟି ପାଇଲୁଁ । ତେବେ ସେମାନେ
ପଚାରିଲେ, ସେ ଜନ କେଉଁଠାରେ? ସେ କହିଲା, ତାହା ଆମ୍ଭେ ଜାଣି ନାହିଁ ।

୧୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ପୂଜାଳ ଜନକୁ ଫାର୍‌ଶିମାନଙ୍କର ନିକଟକୁ ଆଣନ୍ତେ ସେ-
୧୪ ମାନେଇ ତାହାକୁ ପଚାରିଲେ, କିପରିରେ ଦୃଷ୍ଟି ପାଇଅଛୁ? ସେ କହିଲା, ସେ
ଆମ୍ଭର ଆକ୍ଷରେ କାଦୁଅ ଲେପନ କଲେ, ଏଥିଉତ୍ତର ସ୍ନାନ କରି ଦୃଷ୍ଟି ପାଇଲୁଁ ।
୧୫ ଯାଣୁ ବିଶ୍ରାମବାରରେ କାଦୁଅ କରି ତାହାର ଆକ୍ଷୀ ଭଲ କଲେ, ଏଣୁ ଥୋକାପ୍ତେ
ଜନ ଫାର୍‌ଶୀ ବୋଲିଲେ, ସେ ଜନ ଇଶ୍ୱରଠାରୁ ନୋହେ, ଯେହେତୁ ସେ
୧୬ ବିଶ୍ରାମବାରକୁ ନ ମାନଇ । ଆଉ କେହି? ଉତ୍ତର କଲେ, ପାପି ଜନ କି ଏମନ୍ତ
ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ କରିବାକୁ ପାରଇ? ଏହିଉପେ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଭିନ୍ନବାକ୍ୟ
୧୭ ହେଲା । ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ସେହି ପୂଜାଳ ମନୁଷ୍ୟକୁ ପଚାରିଲେ, ଯେଉଁଜନ
ତୁମ୍ଭର ଚକ୍ଷୁ ପ୍ରସନ୍ନ କଲା, ତାହାର ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେ କି ବୋଲ? ସେ କହିଲା,
ସେ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ବକ୍ତା ।

୧୮ ସେ ଯେ ଜନ୍ମାନ ହୋଇ ଦୃଷ୍ଟି ପାଇଅଛୁ, ଏକଥା ସିନ୍ଦୃସାୟମାନେ ସେ ଦୃଷ୍ଟି-
ପ୍ରାପ୍ତ ଜନର ପିତାମାତାକୁ ନ ତାକିଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ ନ କଲେ, ଏଥିପାଇଁ
୧୯ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ଯେଉଁ ପୁତ୍ରକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜନ୍ମାନ ବୋଲ, ସେ କି
୨୦ ଏହି? ତେବେ ଏତେବେଳେ ସେ କିପ୍ରକାରରେ ଦେଖିବାକୁ ପାପ୍ତେ? ତାହାର
ପିତାମାତା ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ଏ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁତ୍ର, ଆଉ ସେ ଜନ୍ମାବଧି
୨୧ ଅଜ, ତାହାର ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣି; ମାତ୍ର ଏବେ ସେ କେଉଁ ପ୍ରକାରେ ଦୃଷ୍ଟି
ପାଇଲା, ତାହା ଆମ୍ଭେମାନେ ନ ଜାଣି, କିଏବା ଏହାର ଆକ୍ଷୀ କେ ପ୍ରସନ୍ନ କଲା,

ତାହାଙ୍କ ନ ଜାଣି । ଏ ବୟସ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା, ଏହାକୁ ପଚାରିଲେ ଆପଣାର କଥା
ଆପେ ବୋଲବ । ଯିହୁଫାୟମାନଙ୍କର ଭୟରେ ତାହାର ପିତାମାତା ଏକଥା କହି- ୧୨
ଲେ; ଯେହେତୁ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଯେବେ ଯୀଶୁକୁ ମଣିହୁ ସ୍ବାକାର କରଇ,
ତେବେ ତାହାକୁ ଭଜନାଳୟର ଦୂର କରା ଯିବ, ଯିହୁଫାୟମାନେ ଏହି ବିଚାର
ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ । ଏହିନମନ୍ତେ ତାହାର ପିତାମାତା କହିଲେ, ଏ ବୟସ ପ୍ରାପ୍ତ, ୧୩
ଏହାକୁ ପଚାର ।

ଏଥରେ ସେମାନେ ଦ୍ବିତୀୟଥର ସେ ପୁରୀସକୁ ଡାକି କହିଲେ, ଇର୍ବରର ଗୁଣା- ୧୪
ନୁବାଦ କର; ସେ ମନୁଷ୍ୟ ଯେ ପାପି, ତାହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣି । ସେ ଉତ୍ତର ୧୫
କଲା, ସେ ପାପି କି ନାହିଁ, ତାହା ଆମ୍ଭେ ନ ଜାଣି; ପୁରୀରେ ଅଜ୍ଞ ଥିଲୁଁ, ଏବେ
ଦେଖିବାକୁ ପାଇ, ଏହାଙ୍କ ମାତ୍ର ଜାଣି । ସେମାନେ ପୁରୀସର ପଚାରିଲେ, ସେ ୧୬
ତୁମ୍ଭକୁ କି କଲା? କିପ୍ରକାରେ ଆତ୍ମା ପ୍ରସନ୍ନ କଲା? ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲା, ତାହା ୧୭
ଏକଥର କହିଅଛୁଁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁମନ୍ତେ ପୁରୀସର ଶୁଣିବାକୁ
ଚାହୁଁ? ତୁମ୍ଭେମାନେହେଁ କି ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କର? ଏଥିରେ ୧୮
ସେମାନେ ତାହାକୁ ଭରସାର କରି କହିଲେ, ତୁମ୍ଭ ତାହାର ଶିଷ୍ୟ; ଆମ୍ଭେମାନେ
ମୋଶାର ଶିଷ୍ୟ । ମୋଶାର ମୁଖରେ ଇର୍ବର ବୋଇଲେ, ଏହା ଜାଣି; ମାତ୍ର ୧୯
ଏଭିଟା କାହିଁ ଅଇଲା, ତାହା ଜାଣି ନାହିଁ । ସେ କହିଲା, ସେ ଆମ୍ଭର ଆତ୍ମା ୨୦
ପ୍ରସନ୍ନ କଲେ, ତଥାପି ସେ କେଉଁଠାର ଲୋକ, ତାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ନ ଜାଣ,
ଏ ବଡ଼ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କଥା । ଇର୍ବର ପାପିମାନଙ୍କର ବାକ୍ୟ ନ ଶୁଣନ୍ତି; ମାତ୍ର ଯେଉଁ ୨୧
ଜନ ତାହାକୁ ଭକ୍ତି କରି ତାହାଙ୍କର ଇଚ୍ଛାକ୍ରିୟା କରଇ, ତାହାର ବାକ୍ୟ ଶୁଣନ୍ତି,
ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣି । କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଜନ୍ମାନ୍ତକୁ ଆତ୍ମା ଦେଇଅଛି, ଜଗତର ୨୨
ଆରମ୍ଭାବଧି ଏମନ୍ତ କଥା କେହି କେବେ ଶୁଣି ନାହିଁ । ସେହି ମନୁଷ୍ୟ ଯେବେ ୨୩
ଇର୍ବରଠାରୁ ନ ହୁଅନ୍ତେ, ତେବେ କିଛିହିଁ କରି ନ ପାରନ୍ତେ । ସେମାନେ କହି- ୨୪
ଲେ, ତୁମ୍ଭ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାପରେ ଜନ୍ମ ପାଇଲୁଁ, ତୁମ୍ଭ କି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛୁ?
ଏଥିରେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ବାହାର କରି ଦେଲେ ।

ଅନନ୍ତରେ ଯିହୁଫାୟମାନେ ସେ ଜନକୁ ବାହାର କରିଅଛନ୍ତି, ଯୀଶୁ ଏହା ୨୫
ଶୁଣିଲାଉତ୍ତରେ ତାହାର ଭେଟ ପାଇ ତାହାକୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କି ଇର୍ବରର
ପୁତ୍ରରେ ବିଶ୍ବାସ କରଅଛୁ? ସେ ଉତ୍ତର କଲା, ହେ ପ୍ରଭୁ, ସେ କେ? ଆମ୍ଭେ ୨୬
ଯେମନ୍ତ ତାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ବାସ କରୁଁ । ଯୀଶୁ କହିଲେ, କେବଳ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖୁଅଛୁ ୨୭
ତାହା ନୋହେ, ପୁଣି ସେ ତୁମ୍ଭର ସଙ୍ଗେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରଅଛନ୍ତି । ତହିଁରେ ୨୮
ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭେ ବିଶ୍ବାସ କର, ଏହା ବୋଲି ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡବତ କଲା ।

ଏଉତ୍ତର ଯୀଶୁ କହିଲେ, ତତ୍ସମ୍ମାନମାନେ ଯେମନ୍ତ ତତ୍ସମ୍ମାନ, ପୁଣି ତତ୍ସମ୍ମ- ୨୯

ଯୁକ୍ତମାନେ ଯେମନ୍ତ ଅଳ୍ପ ହୁଅନ୍ତି, ଏମନ୍ତ ବର୍ଷରର ହେତୁ ଆମ୍ଭେ ଜଗତରେ
 ୪୦ ଆସିଅଛୁ । ଏହା ଶୁଣି ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଥୋକାପ୍ପେ ଫାରୁଣୀ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ-
 ୪୧ ମାନେହେଁ କି ଅଳ୍ପ? ଯାଶୁ କହିଲେ, ଯେବେ ଅଳ୍ପ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନ-
 କର ପାପ ନ ଥାନ୍ତା; ମାତ୍ର ଦେଖିବାକୁ ପାଉଅଛୁ, ଏହି କଥା ବୋଲିବାକୁ
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପ ଥାଏ ॥

୧୦ ପଦ୍ୟ ।

- ୧ ସତ୍ୟ ଥାଏ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛୁ, ଯେଉଁଠି ଦ୍ଵାର ଦେଇ ମେଣ୍ଟା-
 ଶାଳାରେ ପ୍ରବେଶ ନ ହୋଇ ଆଉ କୌଣସିଋଷେ ପଶଇ, ସେ ଚୋର ଓ ଢକା-
 ୨ ଲତ । ଯେ ଦ୍ଵାର ଦେଇ ପ୍ରବେଶଇ, ସେ ମେଷପାଳକ; ଦ୍ଵାର ତାହାକୁ ଦ୍ଵାର
 ୩ ଫିଟାଇ ଦିଅଇ, ପୁଣି ମେଷଗଣଙ୍କୁ ତାହାର ରବ ଶୁଣନ୍ତି । ସେ ଆପଣା ମେଷ
 ୪ ସମସ୍ତକୁ ସ୍ଵା ନାମରେ ଡାକି ବାହାର କରି ଘେନି ଯାଏ । ପୁଣି ସେ ଆପଣାର
 ମେଷଗଣ ବାହାର କରିବାବେଳେ ଆପେ ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ଚାଲଇ; ଏଥିରେ
 ମେଷଗଣ ତାହାର ପଛେ ଚାଲନ୍ତି, ଯେଣୁ ସେମାନେ ତାହାର ରବ ବୁଝନ୍ତି ।
 * ପୁଣି ପରର ରବ ନ ବୁଝି ତାହାର ପଶ୍ଚାତ୍ତ ନ ଚାଲି ତାହାଠାରୁ ପଳାନ୍ତି ।
 ୬ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କଥା କହିଲେ, ମାତ୍ର କଥାର ଅର୍ଥ ସେମାନେ
 ୭ ନ ବୁଝିଲେ । ଏନିମନ୍ତେ ଯାଶୁ ପୁନଃବାର କହିଲେ, ସତ୍ୟ ଥାଏ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
 ୮ କହି, ଆମ୍ଭେ ମେଣ୍ଟାଶାଳାର ଦ୍ଵାର । ଆମ୍ଭ ଦେଇ ପ୍ରବେଶ ନ ହୋଇ ଯେଉଁ-
 ମାନେ ଆସିଅଛନ୍ତି,* ସେମାନେ ଚୋର ଓ ଢକାଲତ, ଆଉ ମେଷଗଣ ସେମାନ-
 ୯ କର କଥା ନ ଶୁଣିଲେ । ଆମ୍ଭେ ଦ୍ଵାରସ୍ଵରୂପ; ଆମ୍ଭ ଦେଇ ଯେ କେହି ପ୍ରବେଶ
 ହୁଅଇ, ସେ ରକ୍ଷା ପାଇବ, ପୁଣି ଭିତରେ ବାହାରେ ଯାଇ ଆସି ଚାଲି ପାଇବ ।
 ୧୦ ଚୋର ଯେ ସେ କେବଳ ଚୋର କରିବାକୁ ପୁଣି ବଧ ବିନାଶ କରିବାକୁ ଆସଇ;
 ଆମ୍ଭେ ଆସିଅଛୁ ଯେମନ୍ତ ସେମାନେ ଜୀବନ ପାଇବେ, ଅର୍ଥାତ୍ ବାହୁଲ୍ୟଋଷେ
 ତାହା ପାଇବେ ।
 ୧୧ ଆମ୍ଭେ ଉତ୍ତମ ମେଷପାଳକ; ଯେଉଁଠି ଉତ୍ତମ ମେଷପାଳକ, ସେ ମେଷ-
 ୧୨ ଗଣର ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାଣ ଦିଅନ୍ତି । ଯେଉଁଠି ମେଷର ପାଳକ ନୋହେ, ଅର୍ଥାତ୍
 ଯାହାର ନିଜର ମେଷ ନୋହେ, ଏମନ୍ତ ଯେ ବର୍ତ୍ତନଗ୍ରାହକ, ସେ କେନ୍ଦୁଆର ଆଗ-
 ମନ ଦେଖି ମେଷପାଳକୁ ଛାଡି ପଳାଏ, ତହିଁରେ କେନ୍ଦୁଆ ପଲକୁ ଧରି ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ
 ୧୩ କରଇ । ବର୍ତ୍ତନଗ୍ରାହକ ପଳାଏ, ଯେହେତୁ ସେ ବର୍ତ୍ତନଗ୍ରାହକମାତ୍ର, ପୁଣି ମେଷର
 ୧୪ ନିମନ୍ତେ ଚିନ୍ତା ନ କରଇ । ଆମ୍ଭେ ଉତ୍ତମ ମେଷପାଳକ; ପିତା ଆମ୍ଭକୁ ଯେମନ୍ତ
 ଜାଣନ୍ତି, ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ଯେମନ୍ତ ପିତାକୁ ଜାଣି, ତେମନ୍ତ ନିଜର ମେଷ ସମସ୍ତଙ୍କୁ

* (ବା) ଆମ୍ଭର ଘରରେ ଯେଉଁମାନେ ଆସିଥିଲେ ।

ଜାଣି, ଆଉ ମେଷ ସମସ୍ତେଇ ଆମ୍ଭକୁ ଜାଣନ୍ତି; ପୁଣି ମେଷଗଣର ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ୧୫ ପ୍ରାଣ ଦେଇ । ଆଉ ଏହି ଶାଳାର ମେଷ ଛୁଡ଼ା ଆମ୍ଭର ଆନ୍ତର ମେଷ ଅଛନ୍ତି; ୧୬ ସେ ସମସ୍ତକୁହିଁ ଆମ୍ଭର ଆଣିବାକୁ ହେବ, ପୁଣି ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ରବ ଶୁଣିବେ, ତହିଁରେ ଏକ ପଲ ଓ ଏକ ପାଳକ ହେବ ।

ଆବର ଆମ୍ଭେ ପ୍ରାଣ ସମର୍ପି ଦେଇ ପୁନର୍ବାର ତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରି, ଏନିମନ୍ତେ ୧୭ ଆମ୍ଭର ପିତା ଆମ୍ଭକୁ ସ୍ନେହ କରନ୍ତି । କେହି ଆମ୍ଭର ପ୍ରାଣ ହରଣ କରିବାକୁ ୧୮ ପାରଇ ତାହା ନୋହେ, ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଇଚ୍ଛାରେ ତାହା ସମର୍ପଣ କରି । ତାହା ସମର୍ପଣ କରିବାକୁ ଓ ପୁନର୍ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁହିଁ ଆମ୍ଭର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅଛି; ଏହି ଆଜ୍ଞା ଆପଣା ପିତାଠାରୁ ପାଇଅଛୁ ।

ଏହି ଉପଦେଶରେ ପୁନଶ୍ଚ ସିନ୍ଧୁଦାୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ବିଚାରବାକ୍ୟ ହୋ- ୧୯ ଇଲା । ତହିଁ ଅନେକେ କହିଲେ, ଏ ଜନ ଭୂତଗ୍ରସ୍ତ ଓ ଉନ୍ନତ, ଏହାର କଥା ୨୦ କିପରି ଶୁଣୁଅଛୁ? ଆଉ କେହି ୨ ବୋଇଲେ, ଏହାର କଥା ଭୂତଗ୍ରସ୍ତର ଭୂଲ୍ୟ ୨୧ ନୋହେ, ଭୂତ କି ଅନ୍ଧର ଆଶିକ ପ୍ରସନ୍ନ କରିବାକୁ ପାରଇ?

ଏଥିଉତ୍ତର ସିରଶାଲମ୍ବରେ ମନ୍ଦିର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପଦ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ସେହି ୨୨ ସମୟେ ଶୀତକାଳ ଥିଲା । ତେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ମନ୍ଦିରରେ ସଲ୍ଲମାନର ବରଣା- ୨୩ ରେ ଗମନାଗମନ କରୁଅଛନ୍ତି । ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ସିନ୍ଧୁଦାୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଘେରି ୨୪ କହିଲେ, ଆଉ କେତେ କାଳ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସନ୍ଦେହ ରଖିବ? ଯେବେ ମଣାହୁ ହୁଅ, ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରି ବୋଲ । ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ଆମ୍ଭେ କହିଅଛୁ, ମାତ୍ର ୨୫ ଭୁଲ୍ଲେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟୟ କରି ନାହିଁ; ଆପଣା ପିତାର ନାମରେ ଯେ ୨ ଫିୟା କରୁ- ଅଛୁ, ସେହି ଫିୟାର ଆମ୍ଭର ସାକ୍ଷୀ ଅଛଇ । ମାତ୍ର ଭୁଲ୍ଲେମାନେ ଆମ୍ଭର ମେଷ- ୨୬ ଗଣ ନୁହ, ଏ ସକାଶେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କର । ଆମ୍ଭେ ପୂର୍ବରେ କହିଅଛୁ, ଆମ୍ଭର ୨୭ ମେଷଗଣ ଆମ୍ଭର ରବ ଶୁଣନ୍ତି; ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଣି, ପୁଣି ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପମାନ କରନ୍ତି । ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଦେଇ; ସେମାନେ ୨୮ କେବେହେଁ ନଷ୍ଟ ନୋହିବେ; ପୁଣି କେହି ଆମ୍ଭର ହସ୍ତର ସେମାନଙ୍କୁ ହରଣ କରି- ବାକୁ ନ ପାରିବ । ଆମ୍ଭର ପିତା ଯେ ଆମ୍ଭଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କଲେ, ସେ ୨୯ ସମସ୍ତର ବଡ଼; ଏଣୁ ଆମ୍ଭର ପିତାର ହସ୍ତର ସେମାନଙ୍କୁ ହରଣ କରିବାକୁ କାହାର ସାଧ୍ୟ ନାହିଁ । ଆମ୍ଭେ ଓ ପିତା ଦୁହେଁଙ୍କ ଏକ । ତହିଁରେ ସିନ୍ଧୁଦାୟମାନେ ପୁନର୍ବାର ୩୦ ତାହାଙ୍କୁ ମାରିବାକୁ ପଥର ତୋଳିଲେ । ଯୀଶୁ କହିଲେ, ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଅନେକ ୩୧ ଉତ୍ତମ କର୍ମ ଭୁଲ୍ଲମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷାତରେ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛୁ, ଏହାର କେଉଁ କର୍ମର ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭକୁ ପଥର ଆଘାତ କର? ସିନ୍ଧୁଦାୟମାନେ ଉତ୍ତର କଲେ, ଉତ୍ତମ ୩୨ କର୍ମର ନିମନ୍ତେ ଭୁଲ୍ଲକୁ ପଥରରେ ନ ମାରି, ମାତ୍ର ଭୁଲ୍ଲେ ମନୁଷ୍ୟ ହୋଇ ଆପ-

୩୪ ଶାକୁ ଇଶ୍ବର କର ଇଶ୍ବରର ନିନ୍ଦା କରୁଅଛୁ, ଏଥିପାଇଁ । ଯାଣୁ ଉତ୍ତର କଲେ,
 “ଆମ୍ଭେ କହିଲୁଁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇଶ୍ବରଗଣ,” ଏହି ବଚନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶାସ୍ତ୍ର-
 ୩୫ ରେ କି ଲେଖିତ ନାହିଁ? ଏନିମନ୍ତେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଇଶ୍ବରର
 କଥା କୁହା ଯାଇଥିଲା, ସେମାନଙ୍କୁ ଯେବେ ଇଶ୍ବରଗଣ ବୋଲି ଯାହୁଁ, ପୁଣି
 ୩୬ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥର ଅନ୍ୟଥା ହେବାକୁ ନ ପାରଇ; ତେବେ ଆମ୍ଭେ ଇଶ୍ବରର ପୁତ୍ର, ଏମନ୍ତ
 କଥା କହିବା ପାଇଁ ପିତା ଯାହାକୁ ଅଭିଷେକ କର ଜଗତରେ ପଠାଇ ଦେଇ-
 ୩୭ ଅଛନ୍ତି, ତାହାକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ କିପ୍ରକାରେ ଇଶ୍ବର ନିନ୍ଦକ କର ବୋଲି? ଆପଣା
 ୩୮ ପିତାର କର୍ମ ଯେବେ ନ କର, ତେବେ ଆମ୍ଭକୁ ପ୍ରତ୍ୟୟ ନ କର; ମାତ୍ର ଯେବେ
 କର, ତେବେ ଆମ୍ଭରେ ପ୍ରତ୍ୟୟ ନ କଲେହେଁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟୟ କର । ତହିଁ-
 ରେ ପିତା ଯେ ଆମ୍ଭରେ ଅଛନ୍ତି, ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ଯେ ପିତାରେ ଅଛୁଁ, ଏହା ଜ୍ଞାତ
 ହୋଇ ବଶ୍ୟାସ କରବ ।

୩୯ ଏଥିରେ ସେମାନେ ପୁନଃବାର ତାହାକୁ ଧରବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ, ପୁଣି ସେ
 ୪୦ ସେମାନଙ୍କର ହାତର ରକ୍ଷା ପାଇ ଆଉ ଥରେ ଯଜ୍ଞ ନଦୀର ପାରେ ଯେଉଁ-
 ଠାରେ ଯୋହନ ପ୍ରଥମରେ ଜନ୍ମ ଦେଉଥିଲା, ସେଠାରେ ଯାଇ ବାସ କଲେ ।
 ୪୧ ତହିଁରେ ଅନେକେ ତାହାଙ୍କର ନିକଟରେ ଆସି କହିଲେ, ଯୋହନ କୌଣସି
 ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ ନ କଲ, ମାତ୍ର ଏ ମନୁଷ୍ୟର ବିଷୟରେ ସେ ଯେ କଥା କହିଥିଲା,
 ୪୨ ସେହି ସମସ୍ତ ସତ୍ୟ । ଆଉ ସେ ସ୍ଥାନରେ ଅନେକେ ତାହାଙ୍କୁ ବଶ୍ୟାସ କଲେ ॥

୧୧ ପଦ୍ୟ ।

୧ ଏଥିଉତ୍ତର ମହତ୍ତ୍ବମ ଓ ତାହାର ଭଉଣୀ ମାର୍ଥା ଯେଉଁ ବେଥନାୟା ଗ୍ରାମ-
 ରେ ବାସ କରନ୍ତି, ସେହି ଗ୍ରାମରେ ଲଜାର ନାମରେ ଏକ ଜଣ ପାତକ ଥିଲା ।
 ୨ ଯେଉଁ ମହତ୍ତ୍ବମ ପ୍ରଭୁକୁ ସୁଗମି ତୈଳ ମଖାଇ ଆପଣା କେଶ ଦେଇ ତାହାଙ୍କର
 ୩ ଚରଣ ପୋଛି ଦେଲା, ତାହାର ଭ୍ରାତୃ ସେ ପାତକ ଲଜାର । ଏନିମନ୍ତେ ହେ
 ପ୍ରଭୁ, ଆପଣ ଯାହାକୁ ସ୍ନେହ କରନ୍ତି, ସେ ଜଣ ପାତକ ଅଛି, ତାହାର ଭୈଶି-
 ୪ ମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ଏହି କଥା କହି ପଠାଇଲେ । ଯାଣୁ ଏ ସମାବୃତ ଶୁଣି
 କହିଲେ, ଏ ପାତା ମୃତ୍ୟୁର ସରକି ନୋହେ, ମାତ୍ର ଇଶ୍ବରଙ୍କ ମହିମାର ନିମନ୍ତେ,
 ୫ ତହିଁରେ ଯେମନ୍ତ ଇଶ୍ବରର ପୁତ୍ରର ମହିମା ପ୍ରକାଶ ହୁଅଇ । ଯାଣୁ ମାର୍ଥା ଓ
 ୬ ତାହାର ଭଉଣୀ ପୁଣି ଲଜାରକୁ ସ୍ନେହ କଲେ । ତେବେହେଁ ଲଜାରର ପାତାର
 କଥା ଶୁଣିଲାଉତ୍ତରେ ସେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଥିଲେ, ସେଠାରେ ଆଉ ଦୁଇ
 ଦିନ ରହିଲେ ।

୭ ଅନନ୍ତରେ ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ପୁନଃବାର ସିନ୍ଧୁଦା

ଦେଖକୁ ଯାଉଁ । ସେମାନେ ଉତ୍ତର କଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ଅଳ୍ପ ଦିନ ହେଲା ଯିହୁ- ୮
 ଦାୟମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ପଥରରେ ମାରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ଥିଲେ, ତଥାଚ କି ଆଉ ଥରେ
 ସେ ସ୍ଥାନକୁ ଯିବ? ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ଏକ ଦିନରେ କି ବାର ଘଣ୍ଟା ନ ହୁଏ? ୯
 ଦିବସରେ ଗମନ କଲେ କେହି ନ ଝୁଣ୍ଟୁଇ, ଯେହେତୁ ସେ ଏହି ଜଗତର ଦାସ
 ପାମ୍ପେ । ମାତ୍ର ରାତିରେ ଗମନ କଲେ ଝୁଣ୍ଟୁଇ, ଯେହେତୁ ତହିଁରେ ଆଲୁଅ ୧୦
 ନାହିଁ । ଏହି କଥା କହି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବୋଇଲେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ବନ୍ଧୁ ଲଜାର ୧୧
 ନିନ୍ଦ୍ରାତ ହୋଇଅଛି, ଏବେ ତାହାକୁ ନିଦ୍ରାର ଜାଗ୍ରତ କରିବାକୁ ଯାଉ । ଯୀଶୁ ୧୨
 ତାହାର ମୃତ୍ୟୁର ବିଷୟରେ ଏହି କଥା କହିଲେ, ମାତ୍ର ସେ ବିଶ୍ରାମାର୍ଥେ ନିଦ୍ରାର ୧୩
 ବିଷୟରେ କହିଲେ, ଏହା ବୋଧ କରି ଶିଷ୍ୟମାନେ କହିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ସେ
 ଯେବେ ନିଦ୍ରାଗତ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ଭଲ । ତେଣୁ ଯୀଶୁ ଶୁଣ୍ଠ କରି ସେମା- ୧୪
 ନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଲଜାର ମରିଅଛି । ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେମନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟୟ କର, ୧୫
 ଏହିହେତୁ ଆମ୍ଭେ ସେଠାରେ ନ ଥିବାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ
 ହୋଇଲୁଁ; ତଥାପି ଆସ, ତାହାର ନିକଟକୁ ଯାଉଁ । ଏଥିରେ ଥୋମା ଯାହାକୁ ୧୬
 ଦିବସ ବୋଲି ସେ ସଙ୍ଗି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ଗୁରୁ, ଆମ୍ଭେମାନେହେଁ ଯାଉ
 ତାହାଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ମରୁଁ ।

ଯୀଶୁ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲାଉତ୍ତରେ ଲଜାର ଯେ ଗୁରୁ ଦିବସ ହୋ- ୧୭
 ଲୁ କବରରେ ରଖା ଯାଇଅଛି, ଏହି ସମ୍ବାଦ ଶୁଣିଲେ । ଆଉ ଯିରୁଶାଲମର ୧୮
 ବେଥନାୟା । କେବଳ କୋଣେ ଖଣ୍ଡେ ଅନ୍ତର ସକାଶେ ଅନେକ ଯିହୁଦାୟମାନେ ୧୯
 ମାର୍ଥାକୁ ଓ ମରିୟମକୁ ଭ୍ରାତୃଶୋକ ସାନ୍ନ୍ଦନା କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କର ନିକଟରେ
 ଅଛଲେ । ମାର୍ଥା ଯୀଶୁର ଆଗମନ ସମ୍ବାଦ ପାଇବାମାତ୍ରେ ଯାଇ ତାହାଙ୍କର ୨୦
 ସଙ୍ଗେ ସାକ୍ଷାତ୍ କଲା, ମାତ୍ର ମରିୟମ ଗୃହରେ ବସି ରହିଲା । ମାର୍ଥା ଯୀଶୁକୁ ୨୧
 କହିଲା, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆପଣ ଯେବେ ଏଠାରେ ଥାନ୍ତେ, ତେବେ ଆମ୍ଭର ଭାଇ ନ
 ମରନ୍ତା । ମାତ୍ର ଏବେହେଁ ଇର୍ଶ୍ବରଙ୍କଠାରେ ଯାହା ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ଇର୍ଶ୍ବର ତାହା ୨୨
 ଦେବେ, ଏହା ଜାଣି । ଯୀଶୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭର ଭାଇ ଉଠିବ । ମାର୍ଥା କହିଲା, ୨୩
 ସେ ଶେଷ ଦିବସରେ ଉତ୍ଥାନ ସମୟରେ ଉଠିବ, ତାହା ଜାଣି । ଯୀଶୁ କହିଲେ, ୨୪
 ଆମ୍ଭେଇ ଉତ୍ଥାନର ଓ ଜୀବନର କର୍ତ୍ତା; ଯେ କେହି ଆମ୍ଭରେ ବିଶ୍ବାସ କରଇ,
 ସେ ମୃତ ହୋଇଲେହେଁ ବଞ୍ଚିବ; ପୁଣି ଯେ କେହି ଜୀବତ ହୋଇ ଆମ୍ଭକୁ ବିଶ୍ବାସ ୨୫
 କରଇ, ସେ କେବେ ନ ମରିବ; ଏହି କଥାରେ କି ବିଶ୍ବାସ କର? ସେ କହିଲା, ୨୬
 ହଁ, ପ୍ରଭୁ, ଯାହାଙ୍କର ଅବତାର ହେବାର ଅପେକ୍ଷା ଥିଲା, ଏମନ୍ତ ଯେ ଇର୍ଶ୍ବର-
 ଙ୍କର ପୁତ୍ର ମଣିହୁ, ଆପଣ ସେ ଅଟନ୍ତି, ଏହା ବିଶ୍ବାସ କରି । ଏହି କଥା ବୋଲି ୨୭
 ସେ ଯାଇ ଆପଣା ଭଉଣୀ ମରିୟମକୁ ଗୋପନରେ ଡାକି କହିଲା, ଗୁରୁ ଅଛ-

୨୯ ଲେ ତୁମ୍ଭକୁ ଡାକୁଛନ୍ତି । ଏକଥା ଶୁଣି ସେ ହଠିତ ଉଠି ତାହାଙ୍କର ନିକଟକୁ
 ୩୦ ଗଲ । ଯାଣୁ ଗ୍ରାମର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ ନ ହୋଇ ଯେଉଁଠାରେ ମାର୍ଥା ତାହାଙ୍କ
 ୩୧ ଭେଟ ପାଇଥିଲା, ସେ ସ୍ଥାନରେ ଥିଲେ । ଆଉ ଯେଉଁ ଯିହୁଫାୟୁମାନେ ମର-
 ଯୁମର ସଙ୍ଗେ ଗୃହରେ ଥାଇ ତାହାକୁ ସାନ୍ତୁନା କରୁଥିଲେ, ସେମାନେ ତାହାକୁ
 ଶୀଘ୍ର ଉଠି ଯିବାକୁ ଦେଖି କହିଲେ, ସେ କବର ସ୍ଥାନରେ ରୋଦନ କରିବାକୁ
 ଯାଉଅଛି; ଏହା ବୋଲି ସେମାନେ ତାହାର ପଛେ ଗଲେ ।

୩୨ ଯେ ସ୍ଥାନରେ ଯାଣୁ ଥିଲେ, ମରଯୁମ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ତାହାଙ୍କୁ
 ଦେଖି ତାହାଙ୍କର ଚରଣେ ପଡ଼ି ବୋଲିଲା, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆପଣ ଯେବେ ଏଠାରେ
 ୩୩ ଥାଆନ୍ତେ, ତେବେ ଆମ୍ଭର ଭାଇ ନ ମରନ୍ତା । ଯାଣୁ ତାହାକୁ ଓ ତାହାର ସଙ୍ଗି
 ଯିହୁଫାୟୁମାନଙ୍କୁ ରୋଦନ କରିବାର ଦେଖି ମନରେ କାତର ହୋଇ ଶୋକ କରି
 ୩୪ କହିଲେ, ତାହାକୁ କେଉଁଠାରେ ରଖିଅଛୁ? ସେମାନେ କହିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ,
 ୩୫ ଆସି ଦେଖୁନୁ । ଯାଣୁ କାନ୍ଦିଲେ । ଏନିମନ୍ତେ ଯିହୁଫାୟୁମାନେ କହିଲେ, ଦେଖ,
 ୩୬ ଏ ତାହାକୁ କେମନ୍ତ ସ୍ନେହ କଲେ ! ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କର କେହି ବୋଲିଲେ,
 ଯେ ଅନ୍ଧକୁ ଚକ୍ଷୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ସେ କି ଏହି ଜନର ମୃତ୍ୟୁ ନିବାରଣ କରିବାକୁ
 ୩୭ ନ ପାରନ୍ତେ? ଯାଣୁ ପୁନର୍ବାର ଅନ୍ତରେ କାତର ହୋଇ କବରର ପାଖକୁ
 ଅଇଲେ । ସେହି କବର ଗୋଟାୟେ ଗୁହା, ତାହାର ମୁଖରେ ଖଣ୍ଡେ ପଥର
 ୩୮ ତମ୍ବା ଥିଲା । ଯାଣୁ କହିଲେ, ଏହି ପଥର କାଢି ଦିଅ । ସେହି ମୃତ ଜନର ଭଉଁଣୀ
 ମାର୍ଥା କହିଲା, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଏବେ ତହିଁରେ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ହୋଇଥିବ, ଯେହେତୁ ଆଜକୁ
 ୪୦ ଚାରି ଦିନ ହେଲା କବରରେ ଅଛି । ଯାଣୁ କହିଲେ, ଯେବେ ବିଶ୍ବାସ କର,
 ତେବେ ଇଶ୍ବରର ମହିମା ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ, ଏକଥା କି ତୁମ୍ଭକୁ କହି ନାହିଁ?
 ୪୧ ତେବେ ସେମାନେ ମୃତ ଜନର କବରର ପଥର ଘୁଞ୍ଚାନ୍ତେ ଯାଣୁ ଉତ୍ତୁପିତ୍ତ କରି
 କହିଲେ, ହେ ପିତା, ଆମ୍ଭର ନିବେଦନ ଶୁଣିଅଛୁ, ଏନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭର ଧନ୍ୟବାଦ
 ୪୨ କର । ଆଉ ସଦା ଶୁଣି ଥାଅ, ତାହାର ଆମ୍ଭେ ଜାଣି, ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଆମ୍ଭକୁ
 ପଠାଇଅଛୁ, ଏହା ଯେମନ୍ତ ଏଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଲୋକମାନେ ବିଶ୍ବାସ କରନ୍ତି,
 ୪୩ ଏଣୁକରି ଏହି କଥା କହୁଅଛୁ । ଏହା କହି ସେ ଉତ୍ତସ୍ବରେ ତାଙ୍କ ବୋଲିଲେ,
 ୪୪ ହେ ଲଜାର, ବାହାରକୁ ଆସ । ତହିଁରେ ସେ ମୃତଲୋକ କବର ବସ୍ତ୍ରରେ ହାତ
 ଗୋତ ବଳା ପୁଣି ଗାମୁଛରେ ମୁଖ ବଳା ହୋଇ ବାହାରେ ଅଇଲା । ଯାଣୁ
 ୪୫ କହିଲେ, ଏହାକୁ ଫିଟାଇ ଶୁଦ୍ଧ ଦିଅ । ତେତେବେଳେ ମରଯୁମର ନିକଟରେ
 ଆସିଥିଲେ ଯେଯିହୁଫାୟୁ ଲୋକେ ଯାଣୁର ଏହି କର୍ମ ଦେଖି ସେମାନଙ୍କର ଅନେକେ
 ୪୬ ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ବାସ କଲେ । ମାତ୍ର ଆଉ କେହି ଫାରୀସୀମାନଙ୍କର କଣକୁ
 ଯାଇ ଯାଣୁର ଏହି କର୍ମର ସମ୍ବାଦ ଦେଲେ ।

ଏଥିରେ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ଓ ଫାର୍‌ଶିବର୍ଗ ମହାସଭା କରି ବୋଇଲେ, ୪୭
 ଆମ୍ଭେମାନେ କି କରୁଅଛୁ? ଏ ମନୁଷ୍ୟ ଅନେକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ କରୁଅଛି ।
 ଯେବେ ତାକୁ ଏମନ୍ତ ଶୁଦ୍ଧ ଦେଉଁ, ତେବେ ସମସ୍ତେ ତାହାକୁ ବନ୍ଦାସ କରିବେ; ୪୮
 ପୁଣି ରୋମି ଲୋକମାନେ ଆସି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏହି ରାଜଧାନୀର ସଙ୍ଗତେ ରାଜ୍ୟ
 ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବେ । ତନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ କେୟୁଫା ନାମରେ ଯେଉଁଜନ ୪୯
 ସେହି ବରଷର ମହାଯାଜକର ପଦରେ ନିଯୁକ୍ତ ଥିଲା, ସେ ଉତ୍ତର କଲା, ତୁମ୍ଭେ-
 ମାନେ କିଛି ନ ଜାଣ; ଏଜାତାୟ୍ ସବୁର ବନାଶ ଯେମନ୍ତ ନ ହୁଅଇ, ଏଥିପାଇଁ ୫୦
 ଲୋକମାନଙ୍କର କାରଣରେ ଏକ ଜଣର ମରଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରୟୋଜନ, ଏହା
 ବିବେଚନା କର ନାହିଁ । ଏହି କଥା ସେ ଆପଣାରୁ ନ କହିଲା; ମାତ୍ର ସେହି ୫୧
 ବରଷର ମହାଯାଜକ ହେବାରୁ ସେ ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟ କରି କହିଲା, ଯେ ଯୀଶୁ
 ସେହି ଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ମରବେ, ଆଉ କେବଳ ସେମାନଙ୍କର ପାଇଁ ୫୨
 ତାହା ନୋହେ, ପୁଣି ସବୁବିଧି ଛନ୍ଦିତ ଇଶ୍ବରଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସେ ଏକତ୍ର
 କରି ଏକ ଲୋକ କରିବେ । ସେହି ଦିନରୁ କିପ୍ରକାରେ ତାହାଙ୍କୁ ବଧ କରିବାକୁ ୫୩
 ପାରନ୍ତି, ସେମାନେ ଏକ ସଙ୍ଗତେ ଏହି ବିଚାର କଲେ । ଏନିମନ୍ତେ ଯୀଶୁ ଯିହୁ- ୫୪
 ଦାୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶରୂପରେ ଆଉ ଭ୍ରମଣ ନ କରି ସେଠାରୁ ମହା-
 ରଣ୍ୟର ନିକଟସ୍ଥ ଦେଶର ଏଫ୍ରୁସିମ ନଗରକୁ ଯାଇ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ରହିଲେ ।

ଏଥିଉତ୍ତର ଯିହୁଦାୟମାନଙ୍କର ନିସ୍ତାର ପର୍ବ ସନ୍ନିକଟ ହେଲା; ପର୍ବର ପୂର୍ବରେ ୫୫
 ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧି କରିବା ନିମନ୍ତେ ଅନେକ ଲୋକ ଗ୍ରାମଗ୍ରାମାନ୍ତରରୁ ଯିରୁ-
 ଶାଲମକୁ ଗମନ କଲେ । ଏମାନେ ଯୀଶୁର ଅନ୍ୱେଷଣ କରି ମନ୍ଦିରରେ ଠିକ୍ ୫୬
 ହୋଇ ଏକକୁଆରେକ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କେମନ୍ତ ବୋଧ ହୁଅଇ, ସେ କି
 ଏହି ପର୍ବରେ ନ ଆସିବେ? ପୁଣି ସେ କେଉଁଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ତାହା ଯେବେ ୫୭
 କେହି ଜାଣଇ, ତେବେ ଦେଖାଇ ଦେଉ, ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ଓ ଫାର୍‌ଶିବର୍ଗ
 ତାହାଙ୍କୁ ଧରିବାର ପାଇଁ ପୂର୍ବେ ଏହି ଆଜ୍ଞା ପ୍ରଚାର କରିଥିଲେ ।

୧୨ ପର୍ବ ।

ଏଥିଉତ୍ତର ନିସ୍ତାର ପର୍ବର ଛଅ ଦିବସ ଥାଇଁ ଯୀଶୁ ଯେ ମୃତ ଲଜ୍ଜାରକୁ ୧
 କବରରୁ ଉତ୍ଥାନ କରାଉଥିଲେ, ତାହାର ବାସସ୍ଥାନ ବେଥନୟା ଗ୍ରାମରେ ଅଇ-
 ଲେ । ସେଠାରେ ତାହାଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ରାତ୍ରିଭୋଜ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତେ ମାର୍ଥୀ ପରି- ୨
 ବେଷଣ କଲା, ପୁଣି ଲଜ୍ଜାର ତାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗିମାନଙ୍କ ସହିତ ଭୋଜନାସନରେ ଉପ-
 ବିଷ୍ଣୁ ହେଲା । ଏଥିରେ ମରୁସୂମ ଅର୍ଦ୍ଧସେର ବହୁମୂଲ୍ୟ ଜଟାମାଂସୀର ତୈଳ ଆଣି ୩
 ଯୀଶୁର ଚରଣରେ ମର୍ଦ୍ଦନ କରି ଆପଣା କେଶ ଦେଇ ପୋଛିବାକୁ ଲାଗିଲା; ତେଣୁ

୪ ତେଲର ସୁଗନ୍ଧରେ ଗୃହ ଆମୋଦିତ ହେଲା । ତେବେ ଯୀଶୁକୁ ଯେ ପରହସ୍ତଗତ କରିବ, ଏମନ୍ତ ଶିମୋନର ପୁତ୍ର ଇଷ୍ଟାକ୍ସେଓଓସ୍ ସିନ୍ଦୂଦା ନାମରେ ଶିଷ୍ୟ ସେ
 ୫ କହିଲା, ଏହି ତେଲ ତିନି ଶ ସୂକାରେ ବିକ୍ରୟ କରି କିପରି ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦୟା ନ
 ୬ ଗଲା? ସେ ଯେ ଦରିଦ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଭାବିତ ହୋଇ ଏକଥା କହିଲା
 ୭ ତାହା ନୋହେ; ମାତ୍ର ସେ ନିଜେ ଚୋର, ଆଉ ତାହାର ନିକଟରେ ଟଙ୍କାର
 ୮ ଥଳୀ ଥିବାରୁ ତାହା ମଧ୍ୟରେ ଯାହା ଥିଆଯାନ୍ତା, ତାହା ହରଣ କରନ୍ତା, ଏଥି-
 ୯ ପାଇଁ କହିଲା । ଯୀଶୁ କହିଲେ, ଏହାକୁ ଶୁଦ୍ଧିଦିଅ, ଆମ୍ଭର କବର ଦେବା ଦିନର
 ୧୦ ନିମନ୍ତେ ତାହା ରଖିଅଛି । ଦରିଦ୍ରମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ସଦା ଥାନ୍ତି,
 ୧୧ ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟେ ସଦା ନ ଥାଉ ।

୧୨ ଯୀଶୁ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଅଛନ୍ତି, ଏହା ଜାଣି ହୋଇଁ ଅନେକ ଯିହୁଦୀୟମାନେ
 ୧୩ ତାହାକୁ ଆଉ ଯାହାକୁ କବରର ଉତ୍ଥାନ କରାଉଥିଲେ, ସେହି ଲଜାରକୁ ଦର୍ଶନ
 ୧୪ କରିବାକୁ ସେଠାରେ ଆସିଲେ । ପୁଣି ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ସେ ଲଜାରକୁହିଁ
 ୧୫ ସଂହାର କରିବାକୁ ବିଚାର କଲେ, ଯେହେତୁ ତାହାର ହେତୁରୁଁ ଅନେକ
 ୧୬ ଯିହୁଦୀୟମାନେ ଯାଇ ଯୀଶୁରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ।

୧୭ ପରଦିନରେ ଯୀଶୁ ସିରଶାଲମକୁ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ଏହି ସମ୍ବାଦ ପାଇଁ ପଦ୍ୟରେ
 ୧୮ ଉପସ୍ଥିତ ଅନେକ ଲୋକ ଖର୍ଜୁର ବାହୁଙ୍ଗା ଦେଇ ତାହାଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ଦେଖା କରି-
 ୧୯ ବାକୁ ବାହାରେ ଆସି ଉତ୍ତର ତାଙ୍କିଲେ, ହୋଶାନା, ଇଶ୍ରାୟେଲର ଯେଉଁ
 ୨୦ ରାଜା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ନାମରେ ଆସୁଛନ୍ତି, ସେ ଧନ୍ୟ । ଏଥିରେ “ହେ ସିନ୍ଦୂ-
 ୨୧ ନର କନ୍ୟା, ଉତ୍ତ୍ୱ ନ କର, ଦେଖ, ତୁମ୍ଭର ରାଜା ଗଧର ଛୁଆ ଆରୋହଣ କରି
 ୨୨ ଆସୁଅଛନ୍ତି,” ଶାସ୍ତ୍ରର ଏହି ବଚନାନୁସାରେ ଯୀଶୁ ଏକ ଯୁବାଗଧକୁ ପାଇ ତାହାର
 ୨୩ ଉପରେ ଚଢ଼ିଲେ । ଆଉ ଏହି ଘଟଣାର ଅର୍ଥ ଶିଷ୍ୟଗଣ ପ୍ରଥମରେ ବୁଝିବାକୁ ନ
 ୨୪ ପାରିଲେ, ମାତ୍ର ଯୀଶୁ ମହିମାପ୍ରାପ୍ତ ହେଲାଉତ୍ତରେ ଏହି କଥା ଯେ ତାହାଙ୍କର
 ୨୫ ବିଷୟରେ ଲେଖିତ ଥିଲା, ଓ ଲୋକମାନେହିଁ ଯେ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରତି ଏମନ୍ତ କର୍ମ
 ୨୬ କରିଥିଲେ, ଏହା ସେମାନଙ୍କର ସ୍ମରଣ ହେଲା । ଆଉ ସେ ଲଜାରକୁ କବରର
 ୨୭ ଆସିବାକୁ ତାଙ୍କିଲେ ଓ ମୃତାବସ୍ଥାର ଉତ୍ଥାନ କରାଇଲେ, ଯେଂ ଲୋକ ତାହାଙ୍କର
 ୨୮ ସଙ୍ଗେ ଥିଲେ, ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ପ୍ରମାଣ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଏଣୁ
 ୨୯ ସେ ଯେ ଏମନ୍ତ ଅଦ୍ଭୁତ କର୍ମ କରିଥିଲେ, ତାହା ଜନରବ ହେବାର ଲୋକମାନେ
 ୩୦ ତାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଗଲେ । ଏଣୁ ଫାରୀଶମାନେ ପରସ୍ପର କହି-
 ୩୧ ଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସବୁ ଚେଷ୍ଟା ଗୁଆ ହେଉଅଛି, ତାହା କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ବୁଝୁ
 ୩୨ ନାହିଁ? ଦେଖ, ଜଗତଯାକ ତାହାର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ଯାଉଛନ୍ତି ।

୩୩ ଆଉ ଭଜନା କରିବା ନିମନ୍ତେ ପଦ୍ୟରେ ଆସନ୍ତା ଲୋକମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ

ଥୋକାଏ ଜନ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟ ଥିଲେ ; ସେମାନେ ଗାଈଲର ବେଅସେଦା ନିବାସି ୧୧
 ଫିଲିପର କନ୍ଦକୁ ଆସି କହିଲେ, ହେ ଅବଧାନ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯୀଶୁକୁ ଦେଖିବାକୁ
 ବାଞ୍ଛା କର । ଏଥିରେ ଫିଲିପ ଯାଇ ଆନ୍ତର୍ଯ୍ୟୁକ୍ତ କହିଲା ; ପୁଣି ଆନ୍ତର୍ଯ୍ୟୁ ଓ ଫିଲିପ ୧୨
 ଯୀଶୁକୁ ସମ୍ମାନ ଦେଲେ । ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରର ମହମାପ୍ରାପ୍ତ ହେ- ୧୩
 ବାର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ସତ୍ୟ ୧ ଆମ୍ଭେ କହି, ଧାନର ଏକ ଗଜ ମୃତ୍ତିକାରେ ୧୪
 ପତି ଯେବେ ନ ମରଇ, ତେବେ ସେ ଏକଲମାସି ଥାଏ ; ଯେବେ ମରଇ, ତେବେ
 ବହୁଗୁଣ ଫଳ ଧରଇ । ଯେଉଁଜନ ଆପଣା ପ୍ରାଣକୁ ପ୍ରିୟଜ୍ଞାନ କରଇ, ସେ ୧୫
 ତାହା ହଜାଇବ ; ମାତ୍ର ଯେଉଁଜନ ଇହଲୋକରେ ଆପଣା ପ୍ରାଣକୁ ଅପ୍ରିୟ
 ଜ୍ଞାନ କରଇ, ସେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ନିମନ୍ତେ ତାହା ରକ୍ଷା କରବ । କେହି ଯେବେ ୧୬
 ଆମ୍ଭର ସେବକ ହେବାକୁ ମଙ୍ଗଇ, ତେବେ ସେ ଆମ୍ଭର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପମୀ ହେଉ ;
 ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁଠାରେ ଥାଉ, ଆମ୍ଭର ସେବକହିଁ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଥିବ ;
 ପୁଣି ଯେଉଁଜନ ଆମ୍ଭର ସେବା କରଇ, ଆମ୍ଭର ପିତାହିଁ ତାହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
 କରବେ ।

ଏବେ ଆମ୍ଭର ପ୍ରାଣ ବ୍ୟାକୁଳ ହେଉଅଛି, ଏଣୁ ହେ ପିତା, ଏହି ସମୟର ୧୭
 ଆମ୍ଭକୁ ରକ୍ଷା କର, ଆମ୍ଭେ କି ଏହା ବୋଲିବା ? ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ଏହି ସମୟର
 ନିମନ୍ତେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛୁ । ହେ ପିତା, ଆପଣା ନାମର ମହମା ପ୍ରକାଶ ୧୮
 କର । ଏଥିରେ ‘ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ନାମର ମହମା ପ୍ରକାଶ କରଅଛୁ’, ପୁନର୍ବାର
 ପ୍ରକାଶ କରବା,’ ଏହିଉପ ଆକାଶବାଣୀ ହୋଇଲା । ତାହା ଶୁଣି ନିକଟସ୍ଥ ଲୋକ- ୧୯
 ମାନଙ୍କର କେହି ୧ ବୋଇଲେ, ମେଘଗର୍ଜନ ହେଲା ; ଆଉ କେହି ୨ ବୋଇଲେ,
 ସ୍ଵର୍ଗର ଦୂତ ଏହାଙ୍କର ସଙ୍ଗେ କଥା କହିଲା । ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ଆମ୍ଭର ନିମ- ୩୦
 ନ୍ତେ ଏହି ଶବ୍ଦ ନୋହିଲା, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେଇ ହେଲା । ଏବେ ଏହି ୩୧
 ଜଗତର ବିଚାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ହେବ, ଏବେ ଏହି ଜଗତପତି ରାଜ୍ୟରୁପିତ ହେବ । ଆନ୍ତର ୩୨
 ଆମ୍ଭେ ଭୂମିର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବରେ ଉଠା ଗଲେ ଆପଣାର ନିକଟରେ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟକୁ
 ଆକର୍ଷଣ କରବା । ତାହାଙ୍କର କିପ୍ରକାର ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗ ହେବ, ଏହା ବୁଝାଇବାର ୩୩
 ନିମନ୍ତେ ସେ ଏହି କଥା କହିଲେ । ଲୋକମାନେ ଉତ୍ତର କଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ୩୪
 ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଶିକ୍ଷା ପାଉଅଛୁ, ଯେ ମଣିହ ନିତ୍ୟ ରହନ୍ତି ; ତେଣୁ ମନୁଷ୍ୟ-
 ପୁତ୍ରକୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବରେ ଉଠା ଯିବ, ଏମନ୍ତ କଥା କିପ୍ରକାରେ ବୋଲୁଅଛୁ ? ଏହି
 ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର କେ ? ଏଥିରେ ଯୀଶୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ଆଉ ଅଳ୍ପ- ୩୫
 କାଳମାତ୍ର ଜ୍ୟୋତିଷ ଅଛି ; ଯେମନ୍ତ ଅଳ୍ପକାର ଆସି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଚ୍ଛନ୍ନ ନ
 କରଇ, ଏନିମନ୍ତେ ଯାବତ୍ ଜ୍ୟୋତିଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ଥାଏ, ତାବତ୍ ଗମନ
 କର । ଯେଉଁଜଣ ଅଳ୍ପକାରରେ ଗମନ କରଇ, ସେ କେଉଁଠାରେ ଯାଏ, ତାହା

୩୭ ଗୋଟର ନ ହୁଅଇ । ଏନିମନ୍ତେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଜ୍ୟୋତିଷ
ଅଛି, ତାବତ୍ କାଳ ଜ୍ୟୋତିର ସନ୍ତାନ ହେବାର ପାଇଁ ଜ୍ୟୋତିରେ ବିଶ୍ୱାସ
କର । ଏହି କଥା ବୋଲି ଯାଶୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରି ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଆପଣାକୁ ଗୁପ୍ତ
କଲେ ।

୩୮ ଯାଶୁ ଯଦ୍ୟପି ସେମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷାତରେ ଏତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ କରିଥିଲେ, ତଥାପି

୩୮ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟୟ ନ କଲେ । ଏନିମନ୍ତେ “ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ଆତ୍ମ-
ମାନଙ୍କର ସମ୍ବାଦରେ କେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛୁ? ପୁଣି ପରମେଶ୍ୱରର ବାହୁ କାହା-
ଠାରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଅଛି?” ଯିଶାରୟ ଭବିଷ୍ୟତ୍ତ୍ୱକାର ମୁଖର ଏହି ଯେ

୩୯ କଥା ଉକ୍ତ ଥିଲା, ସେ କଥା ତେତେବେଳେ ସିଦ୍ଧ ହେଲା । ଆଉ ସେମାନେ ଯେ

୪୦ କାରଣେ ପ୍ରତ୍ୟୟ କରିବାକୁ ନ ପାରିଲେ, ସେ ବିଷୟରେ ଯିଶାରୟ ଆହୁରି କହି-

୪୦ ଥିଲା; ଯଥା, “ସେମାନେ ଆକ୍ଷିରେ ଦେଖି ଓ ଅନ୍ତଃକରଣରେ ବୁଝି ମନ ଫେରି-

୪୧ ଲେଲେ ଆମ୍ଭେ ଯେମନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ ନ କରି, ଏହି ଆଶୟରେ ସେ ସେମାନ-

୪୧ କର ଆକ୍ଷିକ ଅଳ୍ପ କରି ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତଃକରଣକୁ କଠିଣ କଲେ ।” ଯିଶାରୟ

ଯେତେବେଳେ ଯାଶୁର ମହିମା ଦେଖି ତାହାଙ୍କର ବିଷୟରେ କଥା କହିଲା,

୪୨ ତେତେବେଳେ ଏମନ୍ତ ଭବିଷ୍ୟତ୍ତ୍ୱକାର ପ୍ରକାଶ କଲା । ତଥାପି କର୍ତ୍ତ୍ତ୍ୱିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ-

ରେ ଅନେକେ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟୟ କଲେ; ମାତ୍ର ଫାରାଶିମାନେ ପଛେ ସେମାନଙ୍କୁ

୪୩ ଭଜନାଳୟର ଦୂର କରି ଦିଅନ୍ତି, ଏହି ଲାଗି ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ସ୍ୱୀକାର ନ

୪୩ କଲେ; କାରଣ ଈଶ୍ୱରର ପ୍ରଶଂସାଠାରୁ ସେମାନେ ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରଶଂସା ଭଲ

ଜାଣିଲେ ।

୪୪ ତେତେବେଳେ ଯାଶୁ ଉକ୍ତ କରି କହିଲେ, ଯେଉଁଜନ ଆମ୍ଭରେ ବିଶ୍ୱାସ

କରିବ, ସେ କେବଳ ଆମ୍ଭରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ତାହା ନୋହେ, ସେ ଆମ୍ଭର

୪୫ ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତ୍ତାରେହିଁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ; ପୁଣି ଯେଉଁଜନ ଆମ୍ଭକୁ ଦର୍ଶନ କରିବ,

୪୬ ସେ ଆମ୍ଭର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାକୁହିଁ ଦର୍ଶନ କରିବ । ଯେଉଁଜନ ଆମ୍ଭକୁ ପ୍ରତ୍ୟୟ

କରିବ, ସେ ଯେମନ୍ତ ଅଳ୍ପକାରରେ ନ ଥାଏ, ଏନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ଜ୍ୟୋତିଷସ୍ୱରୂପ

୪୭ ହୋଇ ଏହି ଜଗତରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛୁଁ । ଆମ୍ଭର କଥା ଶୁଣି ଯେବେ

କେହି ନ ମାନଇ, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ନ କରି, ଯେହେତୁ ଜଗତ

ଜନର ଦୋଷ ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ନ ଆସି, ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ଆସି-

୪୮ ଅଛୁଁ । ଯେ କେହି ଆମ୍ଭକୁ ଅଗ୍ରଜା କରି ଆମ୍ଭର କଥା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିବ, ଆରେକ

ତାହାର ଦୋଷ ନିଶ୍ଚୟ କରିବ; ଅର୍ଥାତ୍ତ ଯେଉଁ କଥା ଆମ୍ଭେ କହିଅଛୁଁ, ଶେଷ

୪୯ ଦିନରେ ସେ କଥା ତାହାଙ୍କୁ ଦୋଷୀ କରିବ । ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ଆପଣାର କିଛି

ନ ବୋଲି; ପୁଣି କିଏ ବୋଲିବାକୁ ହୁଅଇ ଓ କିଏ ଉପଦେଶ ଦେବାକୁ ହୁଅଇ,

ତାହା ଆମ୍ଭର ପିତା ଯେ ଆମ୍ଭକୁ ପଠାଇଅଛନ୍ତି, ସେ ଆଜ୍ଞା କରଅଛନ୍ତି । ଆଉ ୫୦
ତାହାଙ୍କର ସେହି ଆଜ୍ଞା ଯେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନଦାୟକ, ଏହା ଆମ୍ଭେ ଜାଣି; ଏନିମନ୍ତେ
ଯେ କିଛି କହି, ତାହା ପିତା ଯେମନ୍ତ ଆଜ୍ଞା କରଅଛନ୍ତି, ତେମନ୍ତ ଆମ୍ଭେ କହି ।

୧୩ ପଦ୍ୟ ।

ଏଥିଉତ୍ତର ନିସ୍ତାର ପଦର ପୂର୍ବରେ ଗୃଥିବାର ପିତାର କଥାରେ ଆପଣା ଯିବାର ୧
ସମୟ ସନ୍ନିକଟ ହେଲା, ଏହା ଜାଣି ଯୀଶୁ ଜଗତସ୍ଥ ଆତ୍ମୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସ୍ନେହ
କରି ଆସିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେହେଁ ସ୍ନେହ କଲେ । ପୁଣି ତାହାଙ୍କୁ ୨
ଶତ୍ରୁଠାରେ ସମର୍ପଣ କରିବାକୁ ଶିମୋନର ପୁତ୍ର ଇଷ୍କାରୟୋତ୍ତାୟ ଯିହୁଦାର ଅନ୍ତଃ-
କରଣରେ ଶତ୍ରୁତାନ ଯେ କୁପ୍ରବୃତ୍ତି ଜନ୍ମାଇଅଛି, ଆଉ ପିତା ଯେ ତାହାଙ୍କ ହାତ- ୩
ରେ ସମସ୍ତର ସମର୍ପଣ କରଅଛନ୍ତି, ପୁଣି ଆପେ ଯେ ଈଶ୍ବରର ନିକଟରୁ ଆସି ୪
ଈଶ୍ବରର ନିକଟକୁ ଯାଉଛନ୍ତି, ଏ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାତ ହୁଅନ୍ତେ ଶାସ୍ତିର ଭୋଜନ କାଳ-
ରେ ଯୀଶୁ ଭୋଜନ ଆସନର ଉଠି ଗାଦି ବସ୍ତ୍ର ଫିଟାଇ ଖଣ୍ଡେ ଗାମୁଛା ନେଇ
ତହିଁରେ ଆପଣାର କଟିବନ୍ଧନ କଲେ । ପୁଣି ଏକ ପାତ୍ରରେ ଜଳ ତାଳି ଶିଷ୍ୟ- ୫
ମାନଙ୍କର ପାଦ ପ୍ରକ୍ଷାଳଣ କରି ସେ ଆପଣା କଟିରେ ବନ୍ଧା ଗାମୁଛା ଘେନି ପୋଛି-
ବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଏଥିରେ ଶିମୋନ ପିତରର କତକ ଆସନ୍ତେ, ସେ କହିଲା, ହେ ୬
ପ୍ରଭୁ, ଆପଣ କି ଆମ୍ଭର ପାଦ ପ୍ରକ୍ଷାଳଣ କରବେ? ଯୀଶୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ ଯାହା ୭
କରଅଛୁଁ, ତାହା ତୁମ୍ଭେ ଏବେ ନ ଜାଣ, ପଛେ ଜାଣିବ । ପିତର କହିଲା, ୮
ଆପଣ କେବେହେଁ ଆମ୍ଭର ପାଦ ପ୍ରକ୍ଷାଳଣ କରିବାକୁ ନ ପାଇବ । ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର
କଲେ, ଯେବେ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରକ୍ଷାଳଣ ନ କରି, ତେବେ ଆମ୍ଭର ସଙ୍ଗେ ତୁମ୍ଭର କୌ- ୯
ଣସି ଅଂଶ ନାହିଁ । ଶିମୋନ ପିତର କହିଲା, ହେ ପ୍ରଭୁ, ତେବେ ପାଦ କେବଳ ୧୦
ନୋହେ, ଆମ୍ଭର ହସ୍ତ ଓ ମସ୍ତକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ପ୍ରକ୍ଷାଳଣ କରନ୍ତୁ । ଯୀଶୁ କହିଲେ, ୧୧
ଯେଉଁଜନ ସ୍ନାନ କରଅଛି, ତାହାର ସର୍ବାଙ୍ଗ ପରିଷ୍କୃତ ହେବାର ଚରଣ ବିନ୍ଦୁ
ଆଉ ପ୍ରକ୍ଷାଳଣର ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରିଷ୍କୃତ ହେଲ ପ୍ରମାଣ, ମାତ୍ର ୧୨
ସମସ୍ତେ ନୁହ; କାରଣ ଯେଉଁଜନ ତାହାଙ୍କୁ ପରଠାରେ ସମର୍ପଣ କରିବ, ତାହାଙ୍କୁ
ସେ ଜାଣିଥିଲେ; ଏନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ପରିଷ୍କୃତ ନୁହ, ଏକଆ
କହିଲେ ।

ଏହିପ୍ରକାରେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କର ପାଦ ପ୍ରକ୍ଷାଳଣ କରି ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରି ୧୩
ପୁନର୍ବାର ଆସନରେ ବସନ୍ତେ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି କି କର୍ମ କଲୁଁ,
ତାହା ଜାଣ? ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭକୁ ଗୁରୁ ଓ ପ୍ରଭୁ କରି ବୋଲ; ତାହା ସତ୍ୟର ୧୪
ବୋଲ, ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ତାହାର ଅଛୁଁ । ପୁଣି ପ୍ରଭୁ ଓ ଗୁରୁ ହୋଇ ଯେବେ ୧୫

- ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଦ ପ୍ରସାଳଣ କଲୁଁ, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କରହିଁ ଏକକୁ-
- ୧୫ ଆରେକ ପାଦ ପ୍ରସାଳଣ କରିବା ଉଚିତ । ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି
 ଯେପ୍ରକାର ବ୍ୟବହାର କଲୁଁ, ତୁମ୍ଭେମାନେହିଁ ଯେ ସେତେପେ କରିବ, ଏଥିପାଇଁ
- ୧୬ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେଖାଇଲୁଁ । ସତ୍ୟ ଯ ଆମ୍ଭେ କହି, କର୍ତ୍ତାଠାର ଦାସ
 ୧୭ ବଡ଼ ନୋହେ, ପୁଣି ପ୍ରେରକଠାର ପ୍ରେରତଜନ ବଡ଼ ନୋହେ । ଏହି କଥା ବୁଝି
- ୧୮ ଯେବେ କର୍ମ କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧନ୍ୟ ହେବ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତର
 ବିଷୟରେ ଏକଥା କହିଅଛୁଁ ତାହା ନୋହେ; ଯେଉଁମାନେ ଆମ୍ଭର ମନୋନୀତ,
 ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ଜାଣି; ପୁଣି “ଯେଉଁଜନ ଆମ୍ଭର ସଙ୍ଗେ ଭେଦନ କରଇ,
 ସେ ଆମ୍ଭର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗୋରଠା ଉଠାନ୍ତେ,” ଧର୍ମପୁସ୍ତକର ଏହି ବଚନ ଏଥିରେ
- ୧୯ ସମ୍ମଳ ହେବ । ଆମ୍ଭେ ସେହି ଜଣ, ଏଥିରେ ଯେମନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ
 କୁଅଇ, ଏଥିପାଇଁ ଏହି ଘଟଣାର ପୂର୍ବରେ ଆମ୍ଭେ ଏବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଲୁଁ ।
- ୨୦ ସତ୍ୟ ଯ ଆମ୍ଭେ କହି, ଯେଉଁଜନ ଆମ୍ଭର କୌଣସି ପ୍ରେରତ ଜଣକୁ ଗ୍ରାହ୍ୟ କରଇ,
 ସେ ଆମ୍ଭକୁ ଗ୍ରାହ୍ୟ କରଇ; ଆଉ ଯେ କେହି ଆମ୍ଭକୁ ଗ୍ରାହ୍ୟ କରଇ, ସେ
 ଆମ୍ଭର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାକୁ ଗ୍ରାହ୍ୟ କରଇ ।
- ୨୧ ଯାଣୁ ଏହି କଥା ବୋଲି ମନରେ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ପ୍ରମାଣ ଦେଇ କହିଲେ,
 ସତ୍ୟ ଯ ଆମ୍ଭେ କହି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏକ ଜଣ ଆମ୍ଭକୁ ପରହସ୍ତଗତ କରିବ ।
- ୨୨ ଏଥିରେ ସେ କାହାର ଉଦ୍ଦେଶରେ ଏକଥା କହିଲେ, ସେ ବିଷୟରେ ସନ୍ଦିଗ୍ଧ
- ୨୩ ହୋଇ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଏକଆରେକର ମୁଖକୁ ଅନାଇଲେ । ସେ ସମୟରେ ଯାଣୁ
 ଯାହାକୁ ସ୍ନେହ କରିଥିଲେ, ଏମନ୍ତ ଏକ ଶିଷ୍ୟ ତାହାଙ୍କର କୋଳରେ ଆଉଜି
- ୨୪ ପଡ଼ିଲେ, ଶିମୋନ ପିତର ସଙ୍କେତ କରି ତାହାକୁ କହିଲା, ଏ କାହାର ଉଦ୍ଦେଶରେ
- ୨୫ ଏକଥା କହିଅଛନ୍ତି, ତାହା ପରୁର । ତେଣୁ ସେ ତାହାଙ୍କର କୋଳରେ ଆଉଜି
- ୨୬ ପଡ଼ି ପଡ଼ିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ସେ କେଉଁଜନ? ଯାଣୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ଏହି ଖଣ୍ଡ
 ରୋଷି ବୁଡ଼ାଇ ଯାହାକୁ ଦେବା, ସେହି ସେ । ପୁଣି ସେ ଏକ ଖଣ୍ଡ ରୋଷି ବୁଡ଼ାଇ
- ୨୭ ଶିମୋନର ପୁତ୍ର ଇଶ୍ଚାରୟୋଞ୍ଜୟ ଯିହୁଦାକୁ ଦେଲେ । ତାହା ଦେଲୁଛୁରେ
 ଶୟତାନ ତାହାର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲା; ତେଣୁ ଯାଣୁ ତାହାକୁ କହିଲେ,
- ୨୮ ତୁମ୍ଭେ ଯାହା କରିବ, ତାହା ଶୀଘ୍ର କର । ସେ କି ଭାବରେ ଏକଥା କହିଲେ,
 ତାହା ଭେଦରେ ବସିବା ଲୋକଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ କେହି ବୁଝିବାକୁ ନ ପାରିଲେ,
- ୨୯ ମାତ୍ର ଯିହୁଦାଠାରେ ଟଙ୍କାର ଥଲିପୁା ଥିବାରେ କେହି ଏତେପେ ବୁଝିଲେ, ପଦ୍ମର
 ଆୟୋଜନର ନିମନ୍ତେ କୌଣସି ସାମଗ୍ରୀ କିଣି ଆଣିବାକୁ, କିବା ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ କିଛି
- ୩୦ ବିତରଣ କରିବାକୁ କହିଲେ । ଏଣୁ ରୋଷି ଖଣ୍ଡେ ନେଲୁଛୁରେ ସେ ଶୀଘ୍ର ବାହା-
 ରେ ଗଲା; ସେତେବେଳେ ରବି ଥିଲା ।

ଏମନ୍ତେ ଯିହୁଦା ବାହାରେ ଗଲୁଝୁରେ ଯାଣୁ କହିଲେ, ଏବେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରର ମହିମା ପ୍ରକାଶ ହେଉଅଛି, ପୁଣି ତାହାଙ୍କଠାର ଈଶ୍ବରର ମହିମା ପ୍ରକାଶ ହେଉଅଛି । ଆଉ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ବାରା ଈଶ୍ବରର ମହିମା ଯେବେ ପ୍ରକାଶ ହେଲା, ତେବେ ଈଶ୍ବରହିଁ ଆପଣାର ଦ୍ବାରା ତାହାଙ୍କର ମହିମା ପ୍ରକାଶ କରିବେ, ଶୀଘ୍ର ପ୍ରକାଶ କରିବେ । ହେ ପିଲାମାନେ, ଏକତ୍ର ଭ୍ରମ୍ଭାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ଆମ୍ଭେ ଆଉ କିଛି କାଳମାତ୍ର ଅଛୁଁ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ଅନ୍ୱେଷଣ କରିବ, ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁଠାରେ ଯାଇ, ସେ ସ୍ଥାନରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯିବାକୁ ନ ପାରିବ, ଏହି ଯେ କଥା ଯିହୁଦାମ୍ଭାନଙ୍କୁ କହିଥିଲୁଁ, ସେଉଁପେ ଏବେ ତୁମ୍ଭାନଙ୍କୁହିଁ ବୋଲୁଅଛୁଁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏକକୁଆରେକ ପ୍ରେମ କର; ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଯେଉଁପେ ପ୍ରେମ କଲୁଁ, ତୁମ୍ଭେମାନେହିଁ ଏକକୁଆରେକ ସେଉଁପେ ପ୍ରେମ କର, ତୁମ୍ଭାନଙ୍କୁ ଏହି ଏକ ନୂତନ ଆଜ୍ଞା ଦେଉଅଛୁଁ । ତହିଁରେ ଯେବେ ଏକଆରେକକୁ ପ୍ରେମ କର, ତେବେ ଏହି ଲକ୍ଷଣରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଆମ୍ଭର ଶିଷ୍ୟ, ଏହା ସମସ୍ତର ଗୋଚର ହୋଇବ ।

ଶିମୋନ ପିତର ପଚାରିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆପଣ କେଉଁଠାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି? ଏଥିରେ ଯାଣୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁଠାକୁ ଯାଉଅଛୁଁ, ଏବେ ଆମ୍ଭର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପୀ ହୋଇ ସେ ସ୍ଥାନରେ ଯିବାକୁ ନ ପାରିବ, ପଛେ ଯିବ । ପିତର ପ୍ରଭୁ- ଉତ୍ତର କଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଏବେ କିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପୀ ହେବାକୁ ନ ପାରିବା? ତୁମ୍ଭର ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ପ୍ରାଣ ଦେବା । ଯାଣୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ଆମ୍ଭର ନିମନ୍ତେ କି ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରାଣ ଦେବ? ସତ୍ୟ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ କହି, କୁକୁଡ଼ା ତାଙ୍କିବାର ପୁଅରେ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭକୁ ତିନିଥର ଅସ୍ବୀକାର କରିବ ॥

୧୪ ପର୍ବ ।

ମନରେ ଦୁଃଖିତ ନ ହୁଅ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ବରରେ ବିଶ୍ବାସ କର, ଆମ୍ଭ- ରେହେଁ ବିଶ୍ବାସ କର । ଆମ୍ଭର ପିତାର ଘରରେ ଅନେକ ବାସସ୍ଥାନ ଅଛି, ନୋହିଲେ ଆମେ ତୁମ୍ଭାନଙ୍କୁ ଜଣାନ୍ତୁ । ତୁମ୍ଭାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ସ୍ଥାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଯାଇ । ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଯାଇ ତୁମ୍ଭାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଯେବେ ସ୍ଥାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି, ତେବେ ପୁନର୍ବାର ଆସି ତୁମ୍ଭାନଙ୍କୁ ଆପଣା ନିକଟକୁ ଘେନି ଯିବା; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁଠାରେ ଥାଇ, ତୁମ୍ଭେମାନେହିଁ ସେହିଠାରେ ଥିବ । ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଉଅଛୁଁ, ସେ ସ୍ଥାନ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ, ପୁଣି ତାହାର ପଥହିଁ ଜାଣ । ଥୋମା କହିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆପଣା କେଉଁଠାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି, ତାହା ଆମ୍ଭେମାନେ ନ ଜାଣି, ତେବେ ପଥ କିପ୍ରକାରେ ଜାଣିବା? ଯାଣୁ କହିଲେ,

- ପଥ ଓ ସତ୍ୟତା ଓ ଜୀବନ ଆମ୍ଭେ ଥିବା । ଆମ୍ଭ ଦେଇ ନ ଗଲେ ପିତାର
୧ କତିକୁ କେହି ନ ଯାଏ । ଆମ୍ଭକୁ ଯେବେ ଜାଣନ୍ତି, ତେବେ ଆମ୍ଭର ପିତାଙ୍କୁ
ଜାଣନ୍ତି, ପୁଣି ଏକାକୀୟ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣୁଅଛୁ ଓ ଦେଖୁଅଛୁ ।
- ୮ ଫିଲିପ କହିଲା, ହେ ପ୍ରଭୁ, ପିତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରାଅ, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର
୯ ତୃପ୍ତି ହେବ । ଯାଣୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ହେ ଫିଲିପ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ଏତେ
ଦିନ ରହିଲୁଁ ତେବେହେଁ କି ଆମ୍ଭକୁ ନ ଚିହ୍ନିଲ? ଯେଉଁଜନ ଆମ୍ଭକୁ ଦର୍ଶନ
କଲ, ସେ ପିତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କଲ; ତେଣୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପିତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରାଅ,
୧୦ ଏକଥା କେମନ୍ତ କରି ବୋଲୁଅଛୁ? ଆମ୍ଭେ ପିତାରେ ଅଛୁଁ ପୁଣି ପିତା ଆମ୍ଭ-
ରେ ଅଛନ୍ତି, ଏହା କି ତୁମ୍ଭର ପ୍ରତ୍ୟୟ ନ ହୁଅଇ? ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ କଥା କହି,
ତାହା ଆପଣାର ନ କହି; ମାତ୍ର ପିତା ଯେ ଆମ୍ଭରେ ବିରାଜମାନ ଅଛନ୍ତି, ସେ
୧୧ ସମସ୍ତ କର୍ମ କରନ୍ତି । ଏନମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ପିତାରେ ଅଛୁଁ ଓ ପିତା ଯେ ଆମ୍ଭ-
ରେ ଅଛନ୍ତି, ଏହା ଆମ୍ଭର କଥାରେ ପ୍ରତ୍ୟୟ କର; ନୋହିଲେ କର୍ମ ହେତୁର
୧୨ ପ୍ରତ୍ୟୟ କର । ସତ୍ୟ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହି, ଯେଉଁଜନ ଆମ୍ଭରେ ବିଶ୍ୱାସ
କରଇ, ସେ ଆମ୍ଭର ତୁଲ୍ୟ କର୍ମ କରିବ, ଅବା ତାହାଠାରୁହଁ ମହତ୍ତ୍ୱ କର୍ମ କରିବ;
୧୩ ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ପିତାର ନିକଟରେ ଯାଉଅଛୁଁ । ପୁଣି ଆମ୍ଭର ନାମ କରି ଯେ
୧୪ କିଛି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ, ତାହା ସଫଳ କରିବ । ପୁଣିଠାରୁ ଯେମନ୍ତ ପିତାର ମହିମା
ପ୍ରକାଶିତ ହୁଅଇ, ସେ ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭର ନାମରେ ଯେ କିଛି ମାଗିବ, ତାହା
ସିଦ୍ଧ କରିବ ।
- ୧୫ ଯେବେ ଆମ୍ଭକୁ ପ୍ରେମ କର, ତେବେ ଆମ୍ଭର ଆଜ୍ଞା ସବୁ ପାଳନ କର ।
ଏଥିରେ ଆମ୍ଭେ ପିତାର କତିରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ପିତା ନିରନ୍ତର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର
୧୬ ସଙ୍ଗେ ରହିବାକୁ ଆଉ ଏକ ସାନ୍ନ୍ଦାନୀକର୍ତ୍ତ୍ତ୍ୱକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟମୟ ଆତ୍ମକୁ ତୁମ୍ଭ-
୧୭ ମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ପଠାଇବେ । ଏହି ଜଗତର ଲୋକେ ତାହାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରି-
ବାକୁ ନ ପାରନ୍ତି, ଯେହେତୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ନ ଦେଖନ୍ତି ଓ ନ ଜାଣନ୍ତି;
ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣ, ଯେହେତୁ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ବାସ
୧୮ କରନ୍ତି ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନ୍ତରେ ରହିବେ । ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନାଥ କରି
୧୯ ନ ଯିବା, ପୁନର୍ବାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଆସିବା । ଆଉ କିଛି ଦିନ ଉତ୍ତରେ
ଏହି ଜଗତର ଲୋକ ଆମ୍ଭକୁ ଆଉ ନ ଦେଖିବେ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଖିବ ।
ଆମ୍ଭେ ଜାଅନ୍ତା ହୋଇ, ଏହି ସକାଶୁଁ ତୁମ୍ଭେମାନେହେଁ ଜୀବତ ହୋଇବ ।
୨୦ ଆଉ ଆମ୍ଭେ ପିତାରେ ଅଛୁଁ, ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭରେ ଅଛୁ, ପୁଣି ଆମ୍ଭେ
୨୧ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ଅଛୁଁ, ତାହା ସେହି କାଳରେ ଜାଣିବ । ଯେଉଁଜନ
ଆମ୍ଭର ଆଜ୍ଞା ପାଇ ତାହା ପାଳନ କରଇ, ସେହି ଆମ୍ଭକୁ ପ୍ରେମ କରଇ; ଆଉ

ଯେଉଁଜନ ଆମ୍ଭକୁ ପ୍ରେମ କରଇ, ସେହି ଆମ୍ଭର ପିତାର ପ୍ରିୟପାତ୍ର ହେବ; ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ତାହାକୁ ସ୍ନେହ କରି ତାହାର ନିକଟରେ ଆପଣାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବା । ତେବେ ଇଞ୍ଜିରାୟୋଞ୍ଜୟ ଉନ୍ନ ସିନ୍ଧୁଦା ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଜଗତର ପ୍ରତି ଆପଣାକୁ ପ୍ରକାଶ ନ କରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ପ୍ରକାଶ କରିବ କିପରି? ଯାଣୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ଯେଉଁଜନ ଆମ୍ଭକୁ ପ୍ରେମ କରଇ, ସେ ଆମ୍ଭର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରଇ; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭର ପିତାହିଁ ତାହାକୁ ପ୍ରେମ କରବେ, ପୁଣି ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାର ନିକଟରେ ଆସି ତାହାର ସଙ୍ଗେ ଏକତ୍ର ବାସ କରିବା । ଆଉ ଯେଉଁଜନ ଆମ୍ଭକୁ ପ୍ରେମ ନ କରଇ, ସେ ଆମ୍ଭର କଥା ପାଳନ ନ କରଇ, ପୁଣି ଏହି ଯେ କଥା ଶୁଣିବାକୁ ପାଉଅଛୁ, ସେ କେବଳ ଆମ୍ଭର କଥା ନୋହେ, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭର ପ୍ରେରଣାକର୍ତ୍ତା ଯେ ପିତା ତାହାଙ୍କର କଥା ।

ଏବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଥାଇ, ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହିଅଛୁ, ପୁଣି ଏହାର ଉତ୍ତରେ ପିତା ସାନ୍ତାନାକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଧର୍ମଆତ୍ମକୁ ଆମ୍ଭ ନାମରେ ପଠାଇଲେ ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ଆମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଉପଦେଶ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରାଇବେ । ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ଦାନ କରି ଯାଉଅଛୁ; ଆମ୍ଭର ନିଜର ଶାନ୍ତି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦାନ କରୁଅଛୁ; ଜଗତର ଲୋକେ ଯେମନ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ତେମନ୍ତ ଦାନ ନ କରି । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନ୍ତଃକରଣ ଦୃଷ୍ଟିତ ଅବା ଭ୍ରାତ ନ ହେଉ । ଆମ୍ଭେ ଯାଇ ପୁନର୍ବାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ଆସିବା, ଆମ୍ଭର ଏହି ଉକ୍ତି ବାକ୍ୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିଅଛୁ । ଯେବେ ଆମ୍ଭକୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତୁ, ତେବେ ପିତାର ନିକଟକୁ ଯାଇ, ଆମ୍ଭର ଏକଥାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆହ୍ଲାଦ ହୁଅନ୍ତା; ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭଠାରୁ ଆମ୍ଭର ପିତା ମହତ୍ତ୍ୱ ଅଟନ୍ତି । ଆଉ ସେ ଘଟଣାର ସମୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଯେମନ୍ତ ଜନ୍ମଇ, ଏହିନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ସେ ଘଟଣାର ପୂର୍ବରେ ଏବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହା ଜଣାଇ । ଏହାର ଉତ୍ତରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ଆମ୍ଭର ଆଉ ବହୁତ ଆଲାପ ନ ହେବ; କାରଣ ଏହି ଜଗତର ଅଧିପତି ଆସୁଅଛୁ, ତଥାପି ଆମ୍ଭଠାରେ ତାହାର କିଛିହିଁ ନାହିଁ । ଆମ୍ଭେ ଯେ ପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରି ପୁଣି ବିଧିମତରେ ତାହାଙ୍କର କର୍ମ କରି, ଏହା ଜଗତର ଲୋକ ଯେମନ୍ତ ଜ୍ଞାତ ହୁଅନ୍ତି, ତେମନ୍ତ କରି । ଉଠ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଏଠାରୁ ଚାଲି ଯାଉ ।

୧୫ ପଦ୍ୟ ।

ଆମ୍ଭେ ପ୍ରକୃତ ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତା, ପୁଣି ଆମ୍ଭର ପିତା କୃଷକ ଅଟନ୍ତି । ଆମ୍ଭର ଯେ ସବୁ ଶାଖାରେ ଫଳ ନ ହୁଅଇ, ତାହା ସେ କାଟି ପକାନ୍ତି; ପୁଣି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଫଳବତୀ ଶାଖା ଯେମନ୍ତ ଆସୁଇ ଫଳ ଧରଇ, ଏଥିପାଇଁ ସେ ତାହା ପରିଚ୍ଛାଦ

୩ କରନ୍ତି । ଏବେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଆମ୍ଭର ଉକ୍ତ ବାକ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରିଷ୍କୃତ
 ୪ ହୋଇଅଛୁ । ଆମ୍ଭରେ ଥାଅ, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ।
 ବୃକ୍ଷରେ ସଂଲଗ୍ନ ନ ହେଲେ ଶାଖା ଯେମନ୍ତ ଆପଣାର ଫଳବତୀ ହୋଇ ନ
 ପାରିବ, ସେହିପରି ତୁମ୍ଭେମାନେହିଁ ଆମ୍ଭଠାରେ ନ ଲାଗିଲେ ଫଳବନ୍ତ ହେବାକୁ
 ୫ ନ ପାରିବ । ଆମ୍ଭେ ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତା, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶାଖା ସବୁ; ଯେଉଁଠି ଆମ୍ଭରେ
 ଥାଏ, ପୁଣି ଯାହାଠାରେ ଆମ୍ଭେ ଥାଉ, ସେ ଅପାର ଫଳ ଫଳଇ; ପୁଣି ଆମ୍ଭ
 ୬ ଛଡ଼ା ତୁମ୍ଭେମାନେ କିଛିହିଁ କରି ନ ପାର । ଯେ କୌଣସି ଜନ ଆମ୍ଭରେ ନ
 ଥାନ୍ତେ, ସେ ଶାଖାର ନ୍ୟାୟ ବାହାରେ ପକାଇ ଦୟା ଯାଏ; ପୁଣି ଶୁଷ୍କ ହେଲେ
 ୭ ଲେକମାନେ ତାକୁ ଏକଠା କରି ନିର୍ମୂଳରେ ପକାଇ ପୋତି ଦିଅନ୍ତି । ଆମ୍ଭରେ
 ଯେବେ ଥାଅ ପୁଣି ଆମ୍ଭର କଥା ଯେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ଥାନ୍ତେ, ତେବେ
 ୮ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରି ମାଗ, ତାହା ଦୟା ଯିବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ବହୁତ ଫଳବନ୍ତ
 ହୋଇଲେ ତହିଁରେ ଆମ୍ଭର ପିତାର ମହିମା ପ୍ରକାଶ ହୋଇବ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ
 ଆମ୍ଭର ନିତାନ୍ତ ଶିଷ୍ୟ ହେବ ।

୯ ପିତା ଯେମନ୍ତ ଆମ୍ଭକୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ତେମନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
 ୧୦ ପ୍ରେମ କରୁଅଛୁ; ଆମ୍ଭର ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ଥାଅ । ଆମ୍ଭର ପିତାର ଆଜ୍ଞା
 ପାଳନ କରି ଆମ୍ଭେ ଯେମନ୍ତ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ହେଉଅଛୁ, ତେମନ୍ତ
 ତୁମ୍ଭେମାନେହିଁ ଆମ୍ଭର ଆଜ୍ଞା ଯେବେ ପାଳନ କର, ତେବେ ଆମ୍ଭର ପ୍ରେମରେ
 ୧୧ ସ୍ଥିର ହୋଇ ରହିବ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ଆମ୍ଭର ଆନନ୍ଦ ଯେମନ୍ତ ଥାଏ, ପୁଣି
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆନନ୍ଦ ଯେମନ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଅଇ, ଏହିନିମନ୍ତେ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା
 ୧୨ କହିଲୁଁ । ଆମ୍ଭେ ଯେମନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଅଛୁ, ତୁମ୍ଭେମାନେହିଁ ଏକକୁ-
 ୧୩ ଆରେକ ତେମନ୍ତ ପ୍ରେମ କର, ଏହି ଆମ୍ଭର ଆଜ୍ଞା । ମିତ୍ରଗଣର ନିମନ୍ତେ ଆପଣାର
 ପ୍ରାଣଦାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁ ପ୍ରେମ, ତହିଁର ଆଉ ବଡ଼ ପ୍ରେମ କାହାର ନାହିଁ ।
 ୧୪ ଯେ ଆଜ୍ଞା ଆମ୍ଭେ ଦେଉଅଛୁ, ତାହା ଯେବେ ପାଳନ କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ-
 ୧୫ ମାନେହିଁ ଆମ୍ଭର ମିତ୍ରଗଣ । ଅଦ୍ୟାବଧି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଦାସ କରି ନ ବୋ-
 ଲିବା; ଯେହେତୁ ପ୍ରଭୁ ଯାହା କରନ୍ତି, ଦାସ ତାହା ନ ଜାଣଇ; ମାତ୍ର ପିତାର
 ନିକଟରେ ଯାହା ଶୁଣିଅଛୁ, ତାହା ସମସ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଲୁଁ, ଏହିନିମନ୍ତେ
 ୧୬ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମିତ୍ର କରି ବୋଇଲୁଁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଆମ୍ଭକୁ ମନୋମତ କରି-
 ଅଛୁ ଏମନ୍ତ ନୋହେ, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମନୋମତ କରିଅଛୁ, ଆଉ
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଇ ଯେମନ୍ତ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କର, ପୁଣି ସେହି ଫଳ ଅକ୍ଷୟ ହୋଇ, ଏହିନିମନ୍ତେ
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିୟନ୍ତ୍ର କରିଅଛୁ । ତହିଁରେ ଆମ୍ଭର ନାମ କରି ପିତାର
 ନିକଟରେ ଯେ କିଛି ମାଗିବ, ତାହାର ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେବେ ।

ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେହ୍ନେ ପରସ୍ପର ପ୍ରେମ କର, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେଇ । ୧୭
 ଜଗତର ଲୋକେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କଲେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରେ ୧୮
 ଆମ୍ଭକୁ ଘୃଣା କରୁଛନ୍ତି, ଏହା ଜାଣ । ଯେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜଗତର ଲୋକ ୧୯
 ହୁଅନ୍ତୁ, ତେବେ ଜଗତର ଲୋକ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆର୍ତ୍ତାତ୍ମ ଭାବ ସ୍ନେହ କରନ୍ତେ; ମାତ୍ର
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜଗତର ଲୋକ ନୁହଁ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏଜଗତର ବାହାର ନେଇ-
 ଅଛୁଁ, ଏନିମନ୍ତେ ଜଗତର ଲୋକ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରନ୍ତି । ‘ପ୍ରଭୁଠାରୁ ଦାସ ୧୦
 ବଡ଼ ନୋହେ,’ ଆମ୍ଭର ଏହି ପୂର୍ବର ବାକ୍ୟ ସ୍ମରଣରେ ରଖ । ସେମାନେ ଯେବେ
 ଆମ୍ଭକୁ ତାଡ଼ଣା କରୁଅଛନ୍ତି, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁହିଁ ତାଡ଼ଣା କରବେ; ଆଉ
 ଆମ୍ଭର କଥା ଯେବେ ମାନି ଥାନ୍ତେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କଥାହିଁ ମାନନ୍ତେ ।
 ମାତ୍ର ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ନାମ ସକାଶରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଏହି ପ୍ରକାର ବ୍ୟବ- ୧୧
 ହାର କରବେ, କାରଣ ଯେ ଆମ୍ଭକୁ ପଠାଉଅଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କୁ ସେମାନେ ନ
 ଜାଣନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଆସି ଆମ୍ଭେ ଯେବେ କୌଣସି କଥା ନ କହୁନୁ, ୧୨
 ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ନ ହୁଅନ୍ତା; ମାତ୍ର ଏବେ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ଛୁପାଇ-
 ବାର ଉପାୟ ନାହିଁ । ଯେଉଁଠି ଆମ୍ଭକୁ ଘୃଣା କରଇ, ସେ ଆମ୍ଭର ପିତାକୁ ୧୩
 ଘୃଣା କରଇ । ଯେଉଁଠି କର୍ମ କେହି କେବେହେଁ କର ନାହିଁ, ଏମନ୍ତ କର୍ମ ଯେବେ ୧୪
 ସେମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷାତରେ ନ କରନ୍ତୁ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ନ ହୁଅନ୍ତା; ମାତ୍ର
 ଏବେ ସେମାନେ ଦେଖିଲେହେଁ ଆମ୍ଭକୁ ଓ ଆମ୍ଭର ପିତାକୁ ଘୃଣା କଲେ । ଏଥି- ୧୫
 ରେ “ସେମାନେ ଅକାରଣରେ ଆମ୍ଭକୁ ଘୃଣା କଲେ,” ସେମାନଙ୍କର ଶାସ୍ତ୍ରରେ
 ଏହି ଯେ ଲେଖା, ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । ମାତ୍ର ପିତାଠାରୁ ନିର୍ଗତ ସତ୍ୟମୟ ଆତ୍ମା, ୧୬
 ଏମନ୍ତ ଯେଉଁ ସାନ୍ତ୍ବନୀକାର୍ଥୀକୁ ଆମ୍ଭେ ପିତାର ନିକଟରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ପଠା-
 ଇବା, ସେ ଆସି ଆମ୍ଭର ବିଷୟରେ ପ୍ରମାଣ ଦେବେ । ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଥମା- ୧୭
 ବର୍ଥ ଆମ୍ଭର ସଙ୍ଗେ ଅଛୁ, ଏହିନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେହେଁ ପ୍ରମାଣ ଦେବ ।

୧୭ ପଦ୍ୟ ।

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବାଧା ଯେମନ୍ତ ନ ହୁଅଇ, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଏହି ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ ୧
 କହିଲୁଁ । ଲୋକମାନେ ଭଜନାଳୟରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରବେ; ପୁଣି ୨
 ଯେଉଁ ସମୟରେ କେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବଧ କଲେ ଏହା ଈଶ୍ବରର ଗ୍ରାହ୍ୟ କର୍ମ
 ବୋଲି ମଣିବ, ଏମନ୍ତ ସମୟ ଆସୁଅଛି । ସେମାନେ ପିତାକୁ କି ଆମ୍ଭକୁହିଁ ନ ୩
 ଜାଣନ୍ତି, ଏଣୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଏମନ୍ତ ଆଚରଣ କରବେ । ପୁଣି ସେହି ସମୟ ୪
 ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ଆମ୍ଭର କଥା ଯେମନ୍ତ ମନରେ କରବ, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
 ଏହି ସବୁ କହିଅଛୁଁ; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସହିତ ଥିବାରୁ ଆମ୍ଭେ ଏହି କଥା ଆଦ୍ୟରେ

* ନ କହିଲୁ । ମାତ୍ର ଏବେ ଆପଣା ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାର ନିକଟକୁ ଯାଉଅଛୁ; ତଥାପି ତୁମ୍ଭେ କେଉଁଠାରେ ଯାଉଅଛୁ? ଏକଥା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କେହି ଆତ୍ମକୁ ପଚାରି ନାହିଁ । ପୁଣି ଆତ୍ମର ଉକ୍ତ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ସକାଶେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନ୍ତଃକରଣ ଦୁଃଖରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଅଇ । ତଥାପି ଆମ୍ଭେ ସତ୍ୟ କହି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହୃଦ ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମର ଯିବାର ଆବଶ୍ୟକ ହୁଅଇ, ଯେହେତୁ ନ ଗଲେ ସାନ୍ତ୍ବନାକର୍ତ୍ତୀ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟକୁ ନ ଆସିବେ; ଯେବେ ଯାଇ, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟକୁ ତାହାଙ୍କୁ ପଠାଇ ଦେବା । ସେ ଆସନ୍ତେ ପାପ ଓ ପୁଣ୍ୟ ଓ ଦଣ୍ଡ ବିଷୟରେ ଜଗତର ପ୍ରବୋଧ ଜନ୍ମାଇବେ । ପାପ ବିଷୟରେ, ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଆତ୍ମକୁ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରନ୍ତି । ପୁଣ୍ୟ ବିଷୟରେ, ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅତ୍ୟୁଷ୍ଣ ହୋଇ ଆମ୍ଭେ ପିତାର କତିକି ଯାଇ । ଦଣ୍ଡ ବିଷୟରେ, ଯେହେତୁ ଏଜଗତର ଅଧିପତି ଦଣ୍ଡଆଜ୍ଞା ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅଇ ।

୧୬ ଆତ୍ମର ଆଉ ଅନେକ କଥା କହିବାକୁ ଅଛି; ମାତ୍ର ଏହିକ୍ଷଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେ ସବୁ ସହିବାକୁ ନ ପାର । ପୁଣି ସତ୍ୟମୟ ଆତ୍ମ ଆସିଲେ ସେ ସମସ୍ତ ସତ୍ୟ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ, ସେ ଆପଣାର କିଛି ନ ବୋଲିବେ, ପୁଣି ଯେମନ୍ତ ଶୁଣିବେ, ତାହା କହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଭବିଷ୍ୟତ ବିଷୟ ଜଣାଇବେ । ସେ ଆତ୍ମର ମହିମା ପ୍ରକାଶ କରାଇବେ, ଯେହେତୁ ଆତ୍ମର ବିଷୟ ଘେନି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ । ପିତାର ଯାହା ଅଛି, ସମସ୍ତ ଆତ୍ମର; ଏନିମନ୍ତେ କହିଲୁ, ସେ ଆତ୍ମର ବିଷୟ ଘେନି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ ।

୧୭ ଆଉ କିଞ୍ଚିତ୍‌କାଳ ଉତ୍ତରେ ଆତ୍ମକୁ ଦେଖିବାକୁ ନ ପାଇବ; ପୁନଶ୍ଚ ଆଉ କିଞ୍ଚିତ୍‌କାଳ ଉତ୍ତରେ ଆତ୍ମର ଦର୍ଶନ ପାଇବ, ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ପିତାର କତିକି ଯାଉଅଛୁ । ଏଥିରେ ଥୋକାୟେ ଜଣ ଶିଷ୍ୟ ଏକକ୍ରାନ୍ତେକ ବୋଲିଲେ, କିଞ୍ଚିତ୍‌କାଳ ଉତ୍ତରେ ଆତ୍ମକୁ ଦେଖିବାକୁ ନ ପାଇବ, ପୁନଶ୍ଚ ଆଉ କିଞ୍ଚିତ୍‌କାଳ ଉତ୍ତରେ ଆତ୍ମର ଦର୍ଶନ ପାଇବ, ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ପିତାର କତିକି ଯାଉଅଛୁ, ଏହି ଯେ କଥା ସେ କହୁଅଛନ୍ତି, ସେ କି? କିଞ୍ଚିତ୍‌କାଳ ଉତ୍ତରେ, ଏହି କଥାର ଭବ ଆମ୍ଭେମାନେ କିଛି ବୁଝି ନ ପାର । ଯାଣୁ ସେମାନଙ୍କର ପରାବାର ବାଞ୍ଛା ଜାଣି କହିଲେ, କିଞ୍ଚିତ୍‌କାଳ ଉତ୍ତରେ ଆତ୍ମକୁ ଦେଖିବାକୁ ନ ପାଇବ, ପୁନଶ୍ଚ ଆଉ କିଞ୍ଚିତ୍‌କାଳ ଉତ୍ତରେ ଆତ୍ମର ଦର୍ଶନ ପାଇବ, ଏହି ଯେ କଥା କହିଲୁ, ଏହାର କି ଅଭିପ୍ରାୟ, ତାହା କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରସ୍ପର ବବେଚନା କରୁଅଛୁ? ସତ୍ୟ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ହିନ୍ଦନ ଓ ବିଳାପ କରବ, ମାତ୍ର ଜଗତର ଲୋକ ଆନନ୍ଦ କରବେ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୋକାକୂଳ ହେବ, ମାତ୍ର ଶୋକର ଉତ୍ତରେ ଆନନ୍ଦଯୁକ୍ତ ହେବ । ପ୍ରସବକାଳ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ଯେମନ୍ତ ପ୍ରସବ

ବେଦନାରେ ବ୍ୟାକୁଳ ହୁଅଇ, ପୁଣି ପିଲା ଭୂମିଷ୍ଠ ହେବାମାତ୍ରେ, ଜଗତରେ ପୁଣି ଜନ୍ମ ହେଲା, ଏହି ଆନନ୍ଦରେ ତାହାର ସେ ସମସ୍ତ ଦୁଃଖ ମନରେ ନ ଥାଏ । ସେତେବେଳେ ୨୨ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏବେ ଶୋକାକୁଳ ହେଉଅଛୁ, ପୁଣି ଆଉ ଥରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ-ମାନଙ୍କଠାରେ ଦର୍ଶନ ଦେବା, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନ୍ତଃକରଣ ଆନନ୍ଦିତ ହେବ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସେହି ଆନନ୍ଦ କେହି ହରଣ କରିବାକୁ ନ ପାରିବ । ସେହି ଦିବସେ ଆମ୍ଭକୁ ଆଉ କୌଣସି କଥା ନ ପଚାରିବ । ସତ୍ୟ ୨ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ-ମାନଙ୍କୁ କହି, ଆମ୍ଭର ନାମ କର ପିତାର ନିକଟରେ ଯେ କିଛି ମାଗିବ, ତାହାର ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେବେ । ଅଜ୍ଞ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଆମ୍ଭର ନାମ କର କିଛି ମାଗି ନାହିଁ; ୨୪ ମାଗ, ତେବେ ପାଇବ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆନନ୍ଦ ଜନ୍ମିବ ।

ଆମ୍ଭେ ଉପମା କଥାରେ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଲୁଁ, ମାତ୍ର ୨୫ ଯେଉଁ ସମୟରେ ଉପମାରେ ନ ବୋଲି ଖୁଞ୍ଚିତ୍ତ୍ୱରେ ପିତାର ବିଷୟ ଜଣାଇବା, ଏମନ୍ତ ସମୟ ଆସୁଅଛି । ସେହି କାଳେ ଆମ୍ଭର ନାମ କର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ; ପୁଣି ୨୬ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ପିତାକୁ ବିନତି କରିବା, ଏମନ୍ତ କଥା ନ ବୋଲି; ଯେ- ୨୭ ହେତୁ ପିତା ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭକୁ ପ୍ରେମ କରୁଅଛୁ, ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ଯେ ଈଶ୍ୱରର ନିକଟରୁ ଆସିଅଛୁଁ, ଏହାର ପ୍ରତ୍ୟୟ କରିଅଛୁ । ପିତାର ନିକଟରୁ ଜଗତରେ ଆସିଅଛୁଁ; ପୁନର୍ବାର ଜଗତ ତ୍ୟାଗ ୨୮ କରି ପିତାର ନିକଟକୁ ଯାଇ । ଏଥିରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ୨୯ ଏବେ ତୁମ୍ଭେ ଉପମାରେ ନ କହି ଖୁଞ୍ଚିତ୍ତ୍ୱେ କହୁଅଛୁ । ଏବେ ତୁମ୍ଭେ ଯେ ୩୦ ସବୁଜ ଅଟ, ପୁଣି ଆଉ କାହାକୁ କିଛି ପଚାରିବାକୁ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ, ଏହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସ୍ଥିର ଜ୍ଞାନ ହେଲା; ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଈଶ୍ୱରର ନିକଟରୁ ଆସିଅଛୁ, ଏଥିରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କର । ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ଏବେ ୩୧ କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କର? ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇ ୩୨ ଆମ୍ଭକୁ ଏକାକୀ ତ୍ୟାଗ କରି ଆପଣା ୨ ବାଟରେ ଯିବ, ଏମନ୍ତ ସମୟ ଆସୁଅଛି, ପୁଣି ପ୍ରାୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା; ତଥାପି ଆମ୍ଭେ ଏକାକୀ ନୋହି, କାରଣ ପିତା ଆମ୍ଭର ସଙ୍ଗେ ଅଛନ୍ତି । ଆମ୍ଭରେ ଯେମନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶାନ୍ତି ଜନ୍ମର, ଏମନ୍ତେ ଏହି ୩୩ ସମସ୍ତ କଥା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଲୁଁ । ଏହି ଜଗତରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କ୍ଳେଶ ଘଟିବ, ତଥାଚ ସହାୟୀ ହୋଇ ଥାଅ, ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ଜଗତକୁ ଜୟ କରିଅଛୁଁ ॥

୧୭ ପର୍ବ ।

ଯୀଶୁ ଏହି ସବୁ କଥା କହି ସ୍ୱର୍ଗ ଆଡ଼େ ଆସୀ ତୋଳି ବୋଇଲେ, ହେ ପିତା, ୧ ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା; ତୁମ୍ଭର ପୁଣି ଯେମନ୍ତ ତୁମ୍ଭର ମହିମା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି,

- ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭର ପୁଣିର ମହିମା ପ୍ରକାଶ କର । ତୁମ୍ଭେ ଯେତେ ଲୋକ ତାହାକୁ
 ୬ ଦେଇଅଛୁ, ସେ ତେତେ ଲୋକଙ୍କୁ ଯେମନ୍ତ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଦେବେ, ଏଥିପାଇଁ
 ୭ ତୁମ୍ଭେ ତାହାକୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣିମାନଙ୍କର ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃପଣ ଦେଇଅଛୁ । ଆଉ
 ଅଦ୍ୱିତୀୟ ସତ୍ୟ ଈଶ୍ବର ଯେ ତୁମ୍ଭେ, ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ପୁଣି ତୁମ୍ଭର ପ୍ରେରତ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ
 ୪ ଜାତ ହେବାର, ଏହାର ଅନନ୍ତ ଜୀବନ । ଆମ୍ଭେ ଏହି ସ୍ତୁତିବାରେ ତୁମ୍ଭର ମହିମା
 ପ୍ରକାଶ କରିଅଛୁ; ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଯେ କର୍ମର ଭାର ଦେଇଥିଲ, ତାହା ସିଦ୍ଧ କରି-
 ୫ ଅଛୁ । ଏଣୁ ହେ ପିତା, ଜଗତର ପୂର୍ବରେ ତୁମ୍ଭର ସଙ୍ଗେ ଥାଇ ଆମ୍ଭର ଯେଉଁ
 ମହିମା ଥିଲା, ଏବେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ସେହି ମହିମାରେ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ମହିମାୟୁକ୍ତ କର ।
 ୬ ଏହି ଜଗତର ମଧ୍ୟରେ ଯେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଦେଇଅଛୁ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ
 ତୁମ୍ଭର ନାମର ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନ ଦେଲୁ । ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଥିଲେ, ତୁମ୍ଭେ
 ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଦେଇଅଛୁ, ପୁଣି ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରି-
 ୭ ଅଛନ୍ତି । ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଯେ କିଛି ଦେଇଅଛୁ, ସେ ସମସ୍ତର ଯେ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ହୁଅଇ,
 ୮ ଏହା ସେମାନେ ଏବେ ଜାଣିଲେ । ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ
 ଦେଇଅଛୁ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ବାକ୍ୟ ଦେଲୁ; ସେମାନେହିଁ ତାହା
 ଗ୍ରହଣ କଲେ, ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ଯେ ତୁମ୍ଭର ନିକଟରୁ ଆସିଅଛୁ, ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ଜା-
 ୯ ଣନ୍ତି, ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ, ଏହାର ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି । ସେମାନ-
 କଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛୁ; ଜଗତର ଲୋକର ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ
 ପ୍ରାର୍ଥନା ନ କର; ମାତ୍ର ଯେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଦେଇଅଛୁ, ସେମାନଙ୍କର ନିମ-
 ୧୦ ନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ଯେହେତୁ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଅଟନ୍ତି । ପୁଣି ଯେ ସମସ୍ତ
 ଆମ୍ଭର ସେ ସମସ୍ତ ତୁମ୍ଭର, ଯେ ତୁମ୍ଭର ସେ ଆମ୍ଭର; ପୁଣି ସେମାନଙ୍କର ଦ୍ୱାରା
 ୧୧ ଆମ୍ଭର ମହିମା ପ୍ରକାଶ ହୁଅଇ । ଏବେ ଏହି ଜଗତରେ ଆମ୍ଭର ଆଉ ରହିବାକୁ
 ନାହିଁ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର କତିକୁ ଆସି, ମାତ୍ର ଏମାନେ ଜଗତରେ ଥିବେ । ହେ ପବିତ୍ର
 ପିତା, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁଠି ଏକ ଅଛୁ, ତଦ୍ୱୟ ସେମାନେହିଁ ଯେମନ୍ତ ଏକ
 ହୁଅନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ଯେ ସମସ୍ତ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଦେଇଅଛୁ, ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ନାମ ଦ୍ୱାରା
 ୧୨ ରକ୍ଷା କର । ଯେତେ ଦିନ ଏହି ଜଗତରେ ସେମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ଥିଲୁ, ତେତେ
 ଦିନ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭର ନାମରେ ରକ୍ଷା କଲୁ; ଯେ ସମସ୍ତ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଦେଇଅଛୁ,
 ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କଲୁ; ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ବିନାଶର ପୁଣି ଛତା ଆଉ
 ୧୩ କେହି ହଜି ଯାଇ ନାହିଁ, ତହିଁରେ ଧର୍ମପୁତ୍ରକର ବଚନ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହୁଅଇ । ଏସଣେ
 ତୁମ୍ଭର କତିକୁ ଆସି, ପୁଣି ଆମ୍ଭରେ ଯେମନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆନନ୍ଦ ହୁଅଇ,
 ୧୪ ଏଥିପାଇଁ ଜଗତରେ ଥାଉଁ, ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହୁଅଛୁ । ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର କଥା
 ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛୁ, ଆଉ ଜଗତର ଲୋକ ସେମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରନ୍ତି, କାରଣ

ଆମ୍ଭେ ଯେମନ୍ତ ଜଗତର ଲୋକ ନୋହି, ସେମାନେ ତେମନ୍ତ ଜଗତର ଲୋକ
ନ ହୁଅନ୍ତି । ତୁମ୍ଭେ ଜଗତର ମଧ୍ୟରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଯାଅ, ଏମନ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନା ୧୫
ନ କର, ମାତ୍ର ମନଠାରୁ ରକ୍ଷା କର, ଏହା ପ୍ରାର୍ଥନା କର । ଆମ୍ଭେ ଯେମନ୍ତ ୧୬
ଜଗତର ଲୋକ ନୋହି, ସେଠି ସେମାନେହିଁ ଜଗତର ଲୋକ ନୁହନ୍ତି । ତୁମ୍ଭର ୧୭
ସତ୍ୟତା ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କର; ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ୟର ସତ୍ୟତା । ତୁମ୍ଭେ ଯେ- ୧୮
ମନ୍ତ ଆମ୍ଭକୁ ଜଗତରେ ପଠାଇଅଛ, ସେଠି ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଗତରେ
ପଠାଇଅଛୁ । ଆଉ ସେମାନେ ଯେମନ୍ତ ସତ୍ୟତା ଦ୍ଵାରା ପବିତ୍ର ହୁଅନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ୧୯
ସେମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ଆପଣାକୁ ପବିତ୍ର କର ।

କେବଳ ଏମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ଏମନ୍ତ ନୋହେ, ପୁଣି ଏମାନ- ୧୦
ଙ୍କର କଥା ଦ୍ଵାରା ଯେଉଁମାନେ ଆମ୍ଭରେ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ନିମ-
ନ୍ତେହିଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ସେମାନେ ସମସ୍ତ ଯେମନ୍ତ ଏକ ହୁଅନ୍ତି । ହେ ପିତା, ୧୧
ତୁମ୍ଭେ ଯେଠି ଆମ୍ଭେ ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭେ, ସେଠି ଯେହେନ ସେମାନେହିଁ
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ଏକ ହୁଅନ୍ତି; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଆମ୍ଭକୁ ପଠାଇଅଛ, ଏହା
ଜଗତର ଲୋକ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରନ୍ତି । ଆଉ ଯେମନ୍ତ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏକ, ତେମନ୍ତ ୧୨
ସେମାନେହିଁ ଯେହେନ ଏକ ହୁଅନ୍ତି; ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କରେ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭେ,
ଏହିଠି ସେମାନଙ୍କର ଯେମନ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଐକ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି । ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଯେ ୧୩
ଆମ୍ଭକୁ ପଠାଇଅଛ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ଯେଠି ଆମ୍ଭକୁ ପ୍ରେମ କରଅଛ, ସେଠି
ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରଅଛ, ଏହା ଯେମନ୍ତ ଜଗତ ଜାଣିବାକୁ ପାନ୍ତି, ଏଥି-
ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ମହିମା ଦେଇଅଛ, ସେହି ମହିମା ଆମ୍ଭେ ସେମା-
ନଙ୍କୁ ଦେଲୁ । ହେ ପିତା, ଜଗତ ପତ୍ତନର ପୂର୍ବରେ ଆମ୍ଭକୁ ସ୍ନେହ କର ଯେଉଁ ୧୪
ମହିମା ଦେଇଅଛ, ଆମ୍ଭର ସେହି ମହିମା ଯେମନ୍ତ ସେମାନେ ଦେଖିବାକୁ ପାନ୍ତି,
ଏଥିପାଇଁ ଯେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଆମ୍ଭକୁ ଦେଇଅଛ, ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁଠାରେ ଥାଉ,
ସେମାନେହିଁ ଯେମନ୍ତ ଆମ୍ଭ ସଙ୍ଗରେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଥାନ୍ତି, ଏହି ଆମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା ।
ହେ ଯଥାର୍ଥକ ପିତା, ଜଗତ ତୁମ୍ଭକୁ ନ ଜାଣିଲେହିଁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଜାଣି, ୧୫
ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଆମ୍ଭକୁ ପଠାଇଅଛ, ଏହା ଏମାନେ ଜାଣନ୍ତି । ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ୧୬
ଯେମନ୍ତ ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଥାଉଁ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ପ୍ରେମରେ ପ୍ରେମ
କରଅଛ, ସେହି ପ୍ରେମ ଯେମନ୍ତ ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଥାନ୍ତେ, ଏଥିପାଇଁ ସେମା-
ନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭର ନାମ ଜଣାଇଅଛୁ, ଆହୁରି ଜଣାଇବା ॥

୧୮ ପଦ ।

ଯୀଶୁ ଏକଥା କହି ସାରନ୍ତେ ଶିଷ୍ୟଗଣକୁ ସଙ୍ଗେ ଭେଦି କହୋଣ ନାମକ ୧

- ଜଳସ୍ରୋତ ପାରି ହୋଇ ସେ ସ୍ଥାନରେ ଏକ ବଗିଚାରେ ସେ ପୁଣି ଶିଷ୍ୟମାନେ
 ୨ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ । ବିଶ୍ୱାସଦାତ୍ତ ସିନ୍ଧୁଦା ସେ ସ୍ଥାନକୁ ଚିହ୍ନିଥିଲା, ଯେହେତୁ ଯାଣୁ
 ୩ ଶିଷ୍ୟଗଣର ସଙ୍ଗେ ସେଠାରେ ଅନେକ ଥର ଯାତାୟାତ କଲେ । ତେତେବେଳେ
 ସିନ୍ଧୁଦା ଯାଜ୍ଞକମାନଙ୍କର ଓ ପାର୍ଶ୍ୱମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଏକ ଦଳ ସୈନ୍ୟ ଓ
 ପଦାନ୍ତ୍ରକଗଣକୁ ସଙ୍ଗେ ଘେନି ଲଣ୍ଠନ ମଣ୍ଡାଳ ଅସ୍ତ୍ରାଦି ହାତରେ କରି ସେ ସ୍ଥାନରେ
 ୪ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ପୁଣି ଯାଣୁ ଆପଣା ବିଷୟରେ ଯେ ସମସ୍ତ ଘଟିବ, ତାହା
 ଜାଣିବାର ସେ ଆଗେ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, କାହାକୁ ଖୋଜୁଅଛୁ?
 ୫ ସେମାନେ ଉତ୍ତର କଲେ, ନାଜରତାୟ ଯାଣୁକୁ ଖୋଜ । ଏଥିରେ ଯାଣୁ କହିଲେ,
 ଆମ୍ଭେଇ ସେ । ସେମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ସେହି ବିଶ୍ୱାସଦାତ୍ତ ସିନ୍ଧୁଦାହିଁ ଠିଆ ହୋଇ-
 ୬ ଥିଲା । ଏଣୁ ଆମ୍ଭେଇ ସେ, ତାହାଙ୍କର ଏହି କଥା କହିବାମାତ୍ରେ ସେମାନେ
 ପଛେ ପଛେ ହଟି ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଲେ । ଯାଣୁ ଆଉ ଥରେ ପଚାରିଲେ, କାହାକୁ
 ୭ ଖୋଜୁଅଛୁ? ସେମାନେ ବୋଲିଲେ, ନାଜରତାୟ ଯାଣୁକୁ । ଯାଣୁ ଉତ୍ତର
 ୮ କଲେ, ଆମ୍ଭେଇ ସେ, ଏକଥା ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ କହିଲୁଁ; ଯେବେ ଆମ୍ଭକୁ ଖୋଜି,
 ୯ ତେବେ ଏମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦୟା । ଏମନ୍ତ ହେଲେ ‘ଆମ୍ଭକୁ ଯେ ସମସ୍ତ ଲୋକ
 ଦେଇଅଛୁ, ସେମାନଙ୍କର କାହାକୁର ହଜାଇ ନାହିଁ,’ ଏହି ଯେ କଥା ସେ ଆପେ
 ୧୦ କହିଥିଲେ, ସେ କଥା ସଂଳାପ ହେଲା । ତେତେବେଳେ ଶିମୋନ ପିତରଠାରେ
 ଖତ୍ତଗ ଥିବାରୁ ସେ ଖାପ ଫିଟାଇ ମହାଯାଜକର ମାଲଖ ନାମରେ ଦାସକୁ
 ୧୧ ଆଦାତ କରି ତାହାର ଦକ୍ଷିଣ କାନ କାଟି ପକାଇଲା । ଏଥିରେ ଯାଣୁ ପିତରକୁ
 କହିଲେ, ଖତ୍ତଗ ଖାପରେ ରଖ; ଆମ୍ଭର ପିତା ଆମ୍ଭକୁ ପାନ କରିବାକୁ ଯେଉଁ
 ପିୟାଲା ଦେଲେ, ଆମ୍ଭେ କି ତହିଁରେ ପାନ ନ କରିବା?
- ୧୨ ଏଥିରେ ସୈନ୍ୟଗଣ ଓ ସେନାପତି ଓ ସିନ୍ଧୁଦାୟମାନଙ୍କର ପଦାନ୍ତ୍ରକମାନେ ସବୁ
 ୧୩ ଯାଣୁକୁ ଧରି ବାନ୍ଧି ହାନନର ଅର୍ଥାତ୍ କେୟୁଥା ନାମେ ସେ ବର୍ଷର ମହାଯାଜ-
 ୧୪ କର ଶ୍ୱଶୁରର କନ୍ଦରେ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଥମରେ ଘେନି ଗଲେ । ଏହି କେୟୁଥା
 ସିନ୍ଧୁଦାୟମାନଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲା, ଯେ ଲୋକ ସାଧାରଣର ମଙ୍ଗଳ ନିମନ୍ତେ
 ଏକ ଜଣର ମରଣ ପ୍ରୟୋଜନ ଅଟଇ ।
- ୧୫ ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଶିମୋନ ପିତର ପୁଣି ଆଉ ଏକ ଜଣ ଶିଷ୍ୟ ଯାଣୁର ପଛେ
 ଗଲେ । ତହିଁରେ ଆନ ଶିଷ୍ୟ ମହାଯାଜକର ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଥିବାରୁ ଯାଣୁର
 ୧୬ ସଙ୍ଗେ ତାହାର (ଅଟ୍ଟାଳିକାର) ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲା । ମାତ୍ର ପିତର ବାହା-
 ୧୭ ରେ ଦ୍ୱାର ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇ ରହିଲା । ଏନିମନ୍ତେ ସେହି ମହାଯାଜକର
 ପହଞ୍ଚିଥିବା ଶିଷ୍ୟ ପୁନଃବାର ବାହାରେ ଯାଇ ଦ୍ୱାରଖୀକି କହି ପିତରକୁ ଭିତରେ
 ଆଣିଲା । ତେତେବେଳେ ସେହି ଦ୍ୱାରରକ୍ଷିକା ପିତରକୁ କହିଲା, ତୁମ୍ଭେ ସେ ମନୁ-

ସ୍ବର ଏକ ଶିଷ୍ୟ କି ନୁହ? ସେ କହିଲା, ଆମ୍ଭେ ନୋହି । ପୁଣି ଯେଉଁଠାରେ ୧୮ ଦାସଗଣ ଓ ପଦାନ୍ତ୍ରକମାନେ ଶୀତ ସକାଶୁଁ ଅଙ୍ଗାର ନିଅୁ । ଲଗାଇ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ଅଗ୍ନିର ତାପ ନେଉଥିଲେ, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ପିତର ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଠିଆ ହୋଇ ଅଗ୍ନିର ତାପ ନେବାକୁ ଲାଗିଲା ।

ଏଥିରେ ମହାଯାଜକ ଯୀଶୁକୁ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟଗଣ ବିଷୟରେ ଓ ଉପଦେଶ ୧୯ ବିଷୟରେ ପଚାରିଲା । ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ଲୋକ ସାଧାରଣର ସାକ୍ଷାତରେ ୧୦ କଥା କହିଅଛୁ; ଗୋପନରେ କୌଣସି କଥା କହି ନାହିଁ, ଯେଉଁଠାରେ ସିନ୍ଧୁ-ଦାୟମାନେ ଅନବରତରେ ଯାଆସ କରନ୍ତି, ଏମନ୍ତ ଭଜନାଳୟରେ ଓ ମନ୍ଦିରରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଅଛୁ । ଏକମନ୍ତେ ଆମ୍ଭକୁ କିପରି ପଚାରିବ? ଯେଉଁମାନେ ଆମ୍ଭର ୧୧ ଉପଦେଶ ଶୁଣିଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିବ; ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ କି ବୋଲିଅଛୁ, ତାହା ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି । ଏହିଭାବେ ଉତ୍ତର କରିବାରେ ନିକଟସ୍ଥ ଏକ ୧୨ ପଦାନ୍ତ୍ରକ ଯୀଶୁକୁ ଚ୍ୟୁତା ମାରି କହିଲା, ମହାଯାଜକର ପ୍ରତି କି ଏମନ୍ତ ଉତ୍ତର କଲୁ? ତହିଁରେ ଯୀଶୁ ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତର କଲେ, ଯେବେ ମନ ବୋଲି, ତେବେ ସେ ୧୩ ମନ୍ଦର ପ୍ରମାଣ ଦିଅ; ଯେବେ ଯଥାର୍ଥ କହି ଥାଉ, ତେବେ କିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭକୁ ମାର? ଯୁଦ୍ଧରେ ହାନନ ତାହାକୁ ବାନ୍ତି କେୟୁଥା ମହାଯାଜକର କଢ଼ରେ ୧୪ ପଠାଇ ଦେଉଥିଲା ।

ଶିମୋନ ପିତର ଠିଆ ହୋଇ ଅଗ୍ନିର ତାପ ନେଉଅଛି, ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ୧୫ ଥୋକାୟେ ଜନ ତାହାକୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ସେ ଜନର ଏକ ଶିଷ୍ୟ କି ନୁହ? ଏଥିରେ ସେ ଅସ୍ବୀକାର କରି କହିଲା, ଆମ୍ଭେ ନୋହି । ତେବେ ମହାଯାଜକର ୧୬ ଯେ ଦାସର କଣ୍ଡି ପିତର ଛେଦନ କରିଥିଲା, ତାହାର ଏକ କୁଟୁମ୍ବ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା, ବଗିଚାରେ ତାହାର ସଙ୍ଗରେ ଥିବାବେଳେ କି ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଖି ନାହିଁ? ପିତର ୧୭ ଆଉ ଥରେ ଅସ୍ବୀକାର କଲା; ତହିଁରେ ସେହିକ୍ଷଣରେ କୁକୁଡ଼ା ଡାକିଲା ।

ଏଥିଉତ୍ତରେ ପ୍ରାତଃକାଳେ ସେମାନେ କେୟୁଥାର ଗୃହଠାରୁ ଯୀଶୁକୁ ବାହା- ୧୮ ରାଲୟକୁ ଘେନି ଗଲେ, ମାତ୍ର ଆପଣାମାନେ ଯେମନ୍ତ ଅଶୁଚି ଓ ନିସ୍ତାରପଣୀୟ ଭୋଜନର ଅଯୋଗ୍ୟ ନ ହୁଅନ୍ତି, ଏହିକିମନ୍ତେ ସିନ୍ଧୁଦାୟମାନେ ସେ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ ନୋହିଲେ । ଏକମନ୍ତେ ପିଲତ ବାହାରେ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲା, ୧୯ ଏହି ମନୁଷ୍ୟର କି ଅପବାଦ କରୁଅଛୁ? ସେମାନେ ଉତ୍ତର କଲେ, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷକାଣ୍ଡ ୩୦ ନ ହେଲେ ଆପଣଙ୍କର ନିକଟରେ ଏହାକୁ ସମର୍ପଣ ନ କରନ୍ତୁ । ତହିଁରେ ପିଲତ ୩୧ ବୋଲିଲା, ଏହାକୁ ଘେନି ଯାଇ ଆପଣାମାନଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥାମତେ ବାହାର କର । ସିନ୍ଧୁଦାୟମାନେ ଉତ୍ତର କଲେ, କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡ କରିବାକୁ ଆମ୍ଭ- ୩୨ ମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ନାହିଁ । ଏମନ୍ତ ହେବାରେ ଯୀଶୁକୁ କିପ୍ରକାର ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ

କରିବାକୁ ହୋଇବ, ତାହା ଯେ କଥା ଦ୍ଵାରା ସେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ, ସେହି କଥା ସଫଳ କରି ଗଲା ।

- ୩୩ ତଦନନ୍ତରେ ପିଲ୍ଲଟ ପୁନଃବାର ବିଶ୍ଵାଳୟରେ ଯାଇ ଯୀଶୁକୁ ଡକାଇ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କି ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କର ରାଜା? ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଏକଥା ଆପଣାର ବୋଲ, କି ଅନ୍ୟ କେହି ଆମ୍ଭର ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭକୁ ବୋଲିଅଛୁ?
- ୩୪ ପିଲ୍ଲଟ ବୋଲିଲା, ଆମ୍ଭେ କି ଯିହୁଦୀୟ ଲୋକ? ତୁମ୍ଭର ନିଜ ଦେଶୀୟ ଲୋକ, ଆବର ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ଆମ୍ଭର ନିକଟରେ ତୁମ୍ଭକୁ ସମର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି; ତୁମ୍ଭେ କି କଲ? ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ଆମ୍ଭର ରାଜ୍ୟ ଏ ଜଗତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନୋହେ; ଆମ୍ଭର ରାଜ୍ୟ ଯେବେ ଏ ଜଗତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ହୁଅନ୍ତା, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କର ହସ୍ତଗତ ଯେମନ୍ତ ନ ହୋଇ, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭର ସେବକମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତେ; ମାତ୍ର ଏବେ ଆମ୍ଭର ରାଜ୍ୟ ଆହକର ରାଜ୍ୟ ନୋହେ । ପିଲ୍ଲଟ କହିଲା, ତେବେ କି ତୁମ୍ଭେ ରାଜା ଅଟ? ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ତୁମ୍ଭେ ସତ୍ୟ କହୁଅଛୁ, ଆମ୍ଭେ ରାଜା ଅଛୁଁ; ସତ୍ୟତାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବାକୁ ଆମ୍ଭେ ଜାତ ହୋଇ ଏହି ଜଗତରେ ଆସିଅଛୁଁ, ତହିଁରେ ସତ୍ୟତାର ପକ୍ଷେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଆମ୍ଭର କଥା ଶୁଣନ୍ତୁ । ପିଲ୍ଲଟ ତାହାକୁ ପଚାରିଲା, ସତ୍ୟତା କିସ? ପୁଣି ଏହା କହି ପୁନଃବାର ବାହାରେ ଯାଇ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ଆମ୍ଭେ ଏ ଜନର କୌଣସି ଦୋଷ ନ ପାଇ । ମାତ୍ର ନିସ୍ତାର ପଦ୍ୟରେ ଜଣକର ମୁକ୍ତି କରି ଦେବାକୁ ହୁଅଇ, ଏମନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଅଛି, ଏନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମ୍ଭେ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କର ରାଜାକୁ ମୁକ୍ତି କରି ଦେବା? ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ଏହା ମଙ୍ଗୁଅଛୁ? ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କ କହିଲେ, ଏହି ମନୁଷ୍ୟକୁ ନୋହେ, ବାରକାକୁ ମୁକ୍ତି କର । ସେହି ବାରକା ଡକାଇତ ଥିଲା ॥

୧୯ ପଦ୍ୟ ।

- ୧ ଏନିମନ୍ତେ ପିଲ୍ଲଟ ଯୀଶୁକୁ ନେଇ କୋରତା ପ୍ରହାର କରାଇଲା । ପୁଣି ସେନାଗଣ କଣ୍ଠାର ମୁକୁଟ ଶୁଦ୍ଧି ତାହାଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ଦେଇ ବାଇଗଣିୟା ରଙ୍ଗ ନୁଗା ପିନ୍ଧାଇ, ହେ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କର ରାଜା, ନମସ୍କାର, ଏହା ବୋଲି ତାହାଙ୍କୁ ଶ୍ଵପୁତା ମାରିଲେ । ଏଥିରେ ପିଲ୍ଲଟ ପୁନଃବାର ବାହାରେ ଯାଇ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ଏହାର କୌଣସି ଦୋଷ ନ ପାଇ; ଦେଖ, ତାହା ଜଣାଇବାର ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଏହାକୁ ବାହାର କରି ଆଣି । ଯୀଶୁ ସେହି କଣ୍ଠାର ମୁକୁଟ ଓ ବାଇଗଣିୟା ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧି ବାହାରେ ଆସନ୍ତେ ପିଲ୍ଲଟ କହିଲା, ଏହି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଦେଖ । ତେବେ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ଓ ପଦାନ୍ତକ ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖି ଏହାକୁ

କ୍ରିଷ୍ଟରେ ଚିନ୍ତାଅ, ବୋଲି ଉଚ୍ଚସ୍ବରରେ ଡାକିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଏଥିରେ ପିଲ୍ଲଟ କହିଲା, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆସେ ଏହାକୁ ନେଇ କ୍ରିଷ୍ଟରେ ଚିନ୍ତାଅ; ଆମ୍ଭେ ଏହାର କୌଣସି ଦୋଷ ନ ପାଇଲୁଁ । ସିନ୍ଦୃସାୟମାନେ ଉତ୍ତର କଲେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯେ ୭ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି, ସେହି ଅନୁସାରେ ଏହାର ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡ କରିବା ଉଚିତ, ଯେହେତୁ ଏ ଜଣ ଆପଣାକୁ ଈଶ୍ବରଙ୍କର ପୁତ୍ର କରି ବୋଲିଅଛି ।

ପିଲ୍ଲଟ ଏକଥା ଶୁଣି ଆନ୍ଦ୍ରର ଭିତ ହୋଇ ପୁନର୍ବାର ବିଚାରମୟରେ ଆସି ୮ ଯୀଶୁକୁ ପଚାରିଲା, ତୁମ୍ଭେ କେଉଁଠାରୁ ହେଲୁ? ମାତ୍ର ଯୀଶୁ ତାହାର କୌଣସି ୯ ଉତ୍ତର ନ କଲେ । ତହିଁରେ ପିଲ୍ଲଟ କହିଲା, ତୁମ୍ଭେ କି ଆମ୍ଭର ସଙ୍ଗେ କଥା ନ ୧୦ କହିବ? ତୁମ୍ଭକୁ କ୍ରିଷ୍ଟରେ ଚିନ୍ତାଇବାକୁ କିଅବା ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ, ଏ ଦୁଇର ପରା- ୧୧ କ୍ରମ ଆମ୍ଭର ଅଛି, ତାହା କି ତୁମ୍ଭକୁ ଜଣା ନୋହେ? ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ୧୨ ଉପରର ଦତ୍ତ ନ ହେଲେ ଆମ୍ଭର ବିଚାରରେ ତୁମ୍ଭର କୌଣସି ପରାକ୍ରମ ହେବାକୁ ନ ପାରନ୍ତା; ତଥାପି ଯେଉଁଜନ ତୁମ୍ଭର ହସ୍ତରେ ଆମ୍ଭକୁ ସମର୍ପଣ କରିଅଛି, ତାହାର ଅଧିକ ପାପ ହେଲା । ତଦବଧି ପିଲ୍ଲଟ ତାହାଙ୍କୁ ମୁକ୍ତଲାଭବାକୁ ଚେଷ୍ଟା ୧୩ କଲା, ମାତ୍ର ସିନ୍ଦୃସାୟମାନେ ଡାକି ବୋଲିଲେ, ଯେବେ ଏହି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଅ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ କାର୍ଯ୍ୟରର ମିଶି ନୁହ; ଯେହେତୁ ଯେଉଁଜନ ଆପଣାକୁ ରାଜା କରି ବୋଲିଲେ, ସେ କାର୍ଯ୍ୟରର ବିଚାରରେ କଥା କହନ୍ତି ।

ପିଲ୍ଲଟ ଏକଥା ଶୁଣି ଯୀଶୁକୁ ବାହାରେ ଅଣାଇ ନିସ୍ତାର ପର୍ବର ଆୟୋଜନ ୧୪ ଦିବସ ଦୁଇ ପ୍ରହରର ପୂର୍ବ ସମୟରେ ପଥର ବଳା ନାମକ ସ୍ଥାନରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଏକ ଭାଷାରେ ଯାହାକୁ ଗବାଆ ବୋଲିଯାନ୍ତେ, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ବିଚାରସନରେ ବସିଲା । ପୁଣି ପିଲ୍ଲଟ ସିନ୍ଦୃସାୟମାନଙ୍କୁ ବୋଲିଲା, ଏହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ରାଜାକୁ ଦେଖ । ୧୫ ଏଥିରେ ଏହାକୁ ଦୂର କର, ଦୂର କର, କ୍ରିଷ୍ଟରେ ଚିନ୍ତାଅ, ଏକଥା ବୋଲି ସେ- ୧୬ ମାନେ ଉଚ୍ଚ କରି ଡାକିଲେ । ପିଲ୍ଲଟ କହିଲା, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ରାଜାକୁ କି କ୍ରିଷ୍ଟରେ ଚିନ୍ତାଇବା? ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ଉତ୍ତର କଲେ, କାର୍ଯ୍ୟର ବିନୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆଉ କୌଣସି ରାଜା ନାହିଁ । ତେଣୁ ପିଲ୍ଲଟ ଯୀଶୁକୁ କ୍ରିଷ୍ଟରେ ଚିନ୍ତାଇବାକୁ ସେ- ୧୭ ମାନଙ୍କର ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲାଉଥିବା ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଧରି ଘେନି ଗଲେ ।

ଏଥିଉତ୍ତର ଯୀଶୁ କ୍ରିଷ୍ଟ ବହି ମୁଣ୍ଡ ଝୁଲି ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହାକୁ ଏକ ଭାଷାରେ ୧୮ ଗଲଗଥା ବୋଲନ୍ତି, ସେ ସ୍ଥାନରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟଠାରେ ତାହାଙ୍କୁ, ପୁଣି ତାହାଙ୍କର ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ବରେ ଏକ ୧ କରି ଆଉ ଦୁଇ ଜଣକୁ କ୍ରିଷ୍ଟରେ ୧୯ ଚିନ୍ତାଇଲେ । ପୁଣି ‘ଏ ସିନ୍ଦୃସାୟମାନଙ୍କର ରାଜା ନାଜରଥାୟ ଯୀଶୁ,’ ଏହି ବିଜ୍ଞା- ୨୦ ପନପସି ପିଲ୍ଲଟ ଲେଖି କ୍ରିଷ୍ଟର ଉପର ଭାଗରେ ଲଗାଇ ଦେଲା । ସେହି ଲେଖା ୨୦ ଏକ ଓ ଶ୍ରୀକ ଓ ଲୁଟିନ ଭାଷାରେ ଲେଖିତ, ପୁଣି ଯୀଶୁର କ୍ରିଷ୍ଟରେ ଚିନ୍ତାଇବାର

ସ୍ଥାନ ନଗରର ନିକଟ, ଏହି ସକାଶେ ଅନେକ ଯିହୁଦୀୟମାନେ ଆସି ତାହା ପାଠ
୧୧ କଲେ । ଏନିମନ୍ତେ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ଆସି ପିଲ୍ଲତଠାରେ ଏହି ନିବେଦନ
କଲେ, ‘ଏ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କର ରାଜା,’ ଏମନ୍ତ କଥା ନ ଲେଖି, ‘ଏ ଆପଣାକୁ
୧୨ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କର ରାଜା କର ବୋଲଇ,’ ଏପ୍ରକାର କର ଲେଖନ୍ତୁ । ତହିଁରେ
ପିଲ୍ଲତ ଉତ୍ତର କଲ୍ଲ, ଯାହା ଲେଖିଲୁଁ, ତାହା ଲେଖିଲୁଁ ।

୧୩ ଏହିପ୍ରକାରେ ସେନାଗଣ ଯୀଶୁକୁ କ୍ରୁଶରେ ଚଢ଼ାଇ ତାହାଙ୍କର ପିଲାବସ୍ତ୍ର ଚାରି
ଭାଗ କରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୈନ୍ୟ ଏକ ଭାଗ ନେଲେ, ପୁଣି ତାହାଙ୍କର ଉତ୍ତରାୟ
ବସ୍ତ୍ରହିଁ ନେଲେ । ସେହି ଉତ୍ତରାୟ ବସ୍ତ୍ର ସିପ୍ପା ନ ହୋଇ ସବୁ ଗୁଣା ଥିଲ୍ଲ,
ଏସକାଶେ ସେମାନେ ବୋଇଲେ, ଏହା ନ ଚିରବା; ଆସ, ଗୁଲିବାଣ୍ଟା କର
୧୪ ଦେଖି, ଏ କାହାର ହେବ? “ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ପିଲାବସ୍ତ୍ର ବିଭାଗ କରନ୍ତି, ପୁଣି
ଆମ୍ଭର ଉତ୍ତରାୟ ବସ୍ତ୍ରର ନିମନ୍ତେ ଗୁଲିବାଣ୍ଟା କରନ୍ତି,” ଧର୍ମପୁସ୍ତକର ଏହି ଉକ୍ତି
ଯେମନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହୁଅଇ, ଏଥିପାଇଁ ସେନାଗଣ ଏମନ୍ତ ବ୍ୟବହାର କଲେ ।

୧୫ ସେ କାଳରେ ଯୀଶୁର ମାତା, ଓ ମାତାର ଉତ୍ତରୀ ଯେ କ୍ଳୀଷ୍ଟାପାର ସ୍ତ୍ରୀ
ମରୟମ, ପୁଣି ମଗ୍ଗଲିନା ମରୟମ, ଏମାନେ ତାହାଙ୍କର କ୍ରୁଶର ନିକଟରେ ଠିପ୍ପା
୧୬ ହୋଇଥିଲେ । ତହିଁରେ ଯୀଶୁ ଆପଣା ମାତାକୁ ପୁଣି ପ୍ରିୟତମ ଶିଷ୍ୟକୁ କଢ଼ରେ
ଠିପ୍ପା ହେବାର ଦେଖି ମାତାକୁ କହିଲେ, ହେ ନାହି, ଦେଖ, ଏ ତୁମ୍ଭର ପୁଅ;
୧୭ ପୁଣି ଶିଷ୍ୟକୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ଏ ତୁମ୍ଭର ମାତା । ଏଣୁ ସେ ଶିଷ୍ୟ ସେହି ସମୟା-
ବଧି ତାହାକୁ ଆପଣା ଗୃହରେ ନେଇ ଗଲ୍ଲ ।

୧୮ ଅନନ୍ତରେ ସମସ୍ତ କର୍ମ ଏବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲ୍ଲ, ଯୀଶୁ ଏହା ଜାଣି ହୋଇ ଧର୍ମ-
ପୁସ୍ତକର ବଚନ ଯେମନ୍ତ ସିଦ୍ଧ ହୁଅଇ, ଏହିନିମନ୍ତେ କହିଲେ, ଆମ୍ଭର ଦୃଷ୍ଟା
୧୯ ହେଉଅଛି । ଏଥିରେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଅମ୍ଳରସରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ପାତ୍ର ଥିବାରେ
ସେମାନେ ଖଣ୍ଡେ ଶୋଷକଦ୍ରବ୍ୟ ସେହି ଅମ୍ଳରସରେ ତନ୍ତାଇ ଏସୋବ ଗଛର ଶାଖା-
୨୦ ରେ ଲଗାଇ ତାହାଙ୍କର ମୁଖର କଢ଼କି ରଖିଲେ । ଯୀଶୁ ସେ ଅମ୍ଳରସ ପାନ
କରନ୍ତେ ବୋଇଲେ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲ୍ଲ; ତହିଁରେ ସେ ଆପଣା ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇ ପ୍ରାଣ-
ତ୍ୟାଗ କଲେ ।

୨୧ ସେହି ଦିନ ଆପ୍ପୋଜନ ଦିନ, ଏହି ସକାଶେ ବିଶ୍ରାମବାରରେ ଦେହ ଯେମନ୍ତ
କ୍ରୁଶର ଉପରେ ନ ଥାଏ, ଯେହେତୁ ସେ ବିଶ୍ରାମବାର ବଡ଼ ଦିନ ଥିଲ୍ଲ, ଏହି-
ନିମନ୍ତେ ଯିହୁଦୀୟମାନେ ପିଲ୍ଲତର କଢ଼କୁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କର ପାଦ ଭର୍ଜିବାର ଓ
୨୨ ସ୍ଥାନାନୁରେ ଘେନି ଯିବାର ଅନୁମତି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ଏନିମନ୍ତେ ସେନାଗଣ
ଆସି ଯୀଶୁର ସଙ୍ଗେ କ୍ରୁଶରେ ହତ ପ୍ରଥମ ଜଣ ଓ ଆନ ଜଣର ପାଦ ଭର୍ଜିଲେ ।
୨୩ ପୁଣି ଯୀଶୁର ନିକଟରେ ଯାଇ ସେ ମରଅଛନ୍ତି ଏହା ଦେଖି ତାହାଙ୍କର ପାଦ ନ

ଭାଙ୍ଗିଲେ । ମାତ୍ର ଏକ ଜଣ ସେନା ବଢ଼ି ମାତ୍ର ତାହାଙ୍କର କ୍ଷମାଦେଶ ଦିନିଲେ; ୩୪
 ତତ୍ତ୍ୱକ୍ଷଣାତ୍ ତହିଁର ରକ୍ତ ଓ ଜଳ ବାହାର ହେଲା । ଯେଉଁଜନ ଏହାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ୩୫
 ଦେଇଅଛି, ସେ ଆପେ ଦେଖିଲେ, ଓ ତାହାର ଏହି ସାକ୍ଷ୍ୟ ସତ୍ୟ; ଆଉ ତାହାର
 କଥା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଜନ୍ମାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ, ଏହା ସେ ଜ୍ଞାତ ଅଛି ।
 “ତାହାର ଖଣ୍ଡେ ଅସ୍ଥି ଭଗ୍ନ ନ ହେବ,” ଧର୍ମପୁସ୍ତକର ଏହି ବଚନ ଯେମନ୍ତ ସିଦ୍ଧ ୩୬
 ହୁଅଇ, ଏମିତି ଏସମସ୍ତ ଘଟଣା ହେଲା । ସେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖା- ୩୭
 ଅଛି, “ସେମାନେ ଯାହାକୁ ବନ୍ଧିଲେ, ତାହାର ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରିବେ ।”

ଏଥିଉତ୍ତରେ ଅନ୍ୟମର୍ଥାୟ ନଗରର ଯୁଦ୍ଧ ନାମରେ ଜଣେ ଯୀଶୁର ଶିଷ୍ୟ ୩୮
 ଥିଲା, ମାତ୍ର ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କର ଭୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଅଇ ନାହିଁ; ସେ ଜନ ଯୀଶୁର
 ଦେହ ନେଇ ଯିବାର ଅନୁମତି ଦିଲାତର ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲା । ତହିଁରେ ୩୯
 ଦିଲାତ ଅନୁମତି ଦେଲାଉତ୍ତରେ ସେ ଯାଇ ଯୀଶୁର ଦେହ ନେଇ ଗଲା । ଏଉ-
 ଥର ଯେଉଁ ନିକପାମ ପୁରୁଷ ଶାସ୍ତ୍ର ଯୋଗରେ ଯୀଶୁର ନିକଟରେ ଯାଇଥିଲା,
 ସେହି ଗନ୍ଧରସରେ ମିଶ୍ରିତ ପ୍ରାୟ ପଚାଶ ସେର ଅଗୁରୁ ନେଇ ଅଇଲା । ତେଣୁ ୪୦
 ସେମାନେ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କର କବର ମର୍ଦ୍ଦନର ଘାତ ଅନୁସାରେ ସେ ସୁଗନ୍ଧ ଦ୍ରବ୍ୟର
 ସହିତ ତାହାଙ୍କର ଦେହ ବସ୍ତ୍ରରେ ଗୁଡାଇ ଦେଲେ । ଆଉ ଯେଉଁଠାରେ ତା- ୪୧
 ହାଙ୍କୁ ହୁଣ୍ଡରେ ତୋଇଥିଲେ, ତାହାର ନିକଟସ୍ଥ ବଗିଚାରେ ଯହିଁରେ କାହାର
 ଦେହ କେବେହେଁ ରଖା ଯାଇ ନାହିଁ, ଏମନ୍ତ ଏକ ନୂତନ କବର ଥିଲା । ପୁଣି ୪୨
 ସେହି ଦିନ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କର ଆୟୋଜନ ଦିନ ହେବାରୁ ସେମାନେ ସେହି
 ନିକଟସ୍ଥ କବରରେ ଯୀଶୁକୁ ଶୟନ କରାଇଲେ ।

୨୦ ପଦ୍ୟ ।

ତଦନନ୍ତରେ ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିବସରେ ଅତି ପ୍ରାତଃକାଳରେ ଅନ୍ଧକାର ୧
 ଆଉଁ ୨ ମଗ୍ଗୁଲିନା ମରୟୁମ ସେହି କବରର ନିକଟକୁ ଯାଇ କବରର ମୁଖର ପଥର
 ଘୁଞ୍ଚିଅଛି ଦେଖିଲା । ଏଥିରେ ସେ ଦୌଡ଼ି ଯାଇ ଶିମୋନ ପିତର ଓ ଯୀଶୁର ୨
 ପ୍ରିୟତମ ଶିଷ୍ୟର କତିକି ଆସି କହିଲା, ସେମାନେ କବରର ପ୍ରଭୁକୁ ଉଠାଇ ନେଇ
 କେଉଁଠାରେ ରଖିଅଛନ୍ତି, ତାହା ଜାଣି ନାହିଁ । ଏଣୁ ପିତର ପୁଣି ସେହି ଅନ୍ୟ ୩
 ଶିଷ୍ୟ ବାହାର ହୋଇ କବର ସ୍ଥାନକୁ ଗଲେ । ଏମନ୍ତେ ଦୁହେଁ ଦୌଡ଼ନ୍ତେ ଅନ୍ୟ ୪
 ଶିଷ୍ୟ ପିତରକୁ ପଛେ ପକାଇ ପ୍ରଥମରେ କବର ସ୍ଥାନରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ।
 ଏଥିରେ ସେ ନଇଁ ପଡ଼ିବାରୁ ଥୋଇଲା ନୁଗା ସବୁ ଦେଖିଲା, ମାତ୍ର ଭିତରେ ୫
 ପ୍ରବେଶ ନୋହିଲା । ଅନନ୍ତରେ ଶିମୋନ ପିତର ପଶ୍ଚାତ୍ତ ଆସି କବର ସ୍ଥାନରେ ୬
 ପ୍ରବେଶ କରି ଥୋଇଲା ଚୂଦର ସବୁ ଦେଖିଲା, ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଗାମୁଛା ତାହାଙ୍କର ୭

- ମସ୍ତକରେ ବଳା ଥିଲା, ତାହା ଚନ୍ଦ୍ରର ସହିତ ନ ଥାଇ ଅଲଗା ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ
 ୮ ଭଙ୍ଗା ହୋଇ ଥିଲା ଯାଇଥିଲା । ଏଣୁ କବର ସ୍ଥାନକୁ ପ୍ରଥମରେ ଅଲଗା ଯେ
 ୯ ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟ, ସେହି ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ଦେଖନ୍ତେ ବଞ୍ଚାସ କଲେ । ଯେହେତୁ ମୃତା-
 ବସ୍ତାର ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ଥାନ କରିବାକୁ ହେବ, ଧର୍ମପୁସ୍ତକର ଏହି ଅର୍ଥ ସେମାନେ
 ୧୦ ତଦବଧି ବୁଝି ନାହାନ୍ତି; ପୁଣି ସେ ଦୁଇ ଶିଷ୍ୟ ଆପଣା ଗୃହକୁ ଫେରି ଗଲେ ।
 ୧୧ ଏଉଡ଼ର ମରୟମ କବର ଦ୍ଵାରର ବାହାରେ ଠିଆ ହୋଇ ରୋଦନ କଲେ ;
 ୧୨ ପୁଣି ରୋଦନ କରୁଁ, ନଇଁ ପଡ଼ି କବରକୁ ଅନାଇ ଯାଣୁର ଦେହର ଶୟନ
 ସ୍ଥାନର ଶିରରେ ଜଣେ ଓ ପଦତଳରେ ଜଣେ, ଏମନ୍ତ ଦୁଇ ଜଣ ଶୁକ୍ଳବେଶ-
 ୧୩ ଧାରୀ ସ୍ଵର୍ଗ ଦୂତକୁ ବସିଥିବାର ଦେଖିଲେ । ସେମାନେ ତାକୁ ପଚାରିଲେ, ହେ ନାରି,
 କିନିମନ୍ତେ ରୋଦନ କରୁଅଛୁ? ସେ କହିଲା, ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭର ପ୍ରଭୁକୁ
 ୧୪ ନେଇ କେଉଁଠାରେ ରଖିଛନ୍ତି, ତାହା ଜାଣି ନାହିଁ, ଏଥିପାଇଁ । ଏହା ବୋଲି
 ସେ ମୁଖ ଫେରାଇ ଯାଣୁକୁ ଠିଆ ହେବାର ଦେଖିଲା, ମାତ୍ର ଏ ଯାଣୁ ଅଟନ୍ତି,
 ୧୫ ଏହା ନ ଜାଣିଲା । ଯାଣୁ ତାହାକୁ ପଚାରିଲେ, ହେ ନାରି, ରୋଦନ କରୁଅଛୁ
 କିପାଇଁ? କାହାକୁ ଲୋଡ଼ୁଅଛୁ? ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଉଦ୍ୟାନର ମାଲୀ ଜ୍ଞାନ କରି
 କହିଲା, ହେ ଅବଧାନ, ତୁମ୍ଭେ ଯେବେ ଏଠାବର ତାହାଙ୍କୁ ନେଇ ଯାଉଥାଅ,
 ତେବେ କେଉଁଠାରେ ରଖିଅଛୁ, ତାହା ବୋଲ ; ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ ନେଇ ଯିବା ।
 ୧୬ ଯାଣୁ ତାହାକୁ କହିଲେ, ଆଗୋ ମରୟମ । ସେ ଫେରି ଉଡ଼ିର କଲେ, ହେ ରାବୁନା,
 ୧୭ ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ଗୁରୁ । ଯାଣୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭକୁ ନ ଧର, ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ଏବେ
 ପିତାଠାକୁ ଆସେହି ନାହିଁ; ପୁଣି ଯେ ଆମ୍ଭର ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତା ପୁଣି ଆମ୍ଭର
 ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଇଶ୍ଵର, ତାହାଙ୍କଠାକୁ ଆସେହି ଯାଉଅଛୁ, ଏହି କଥା ତୁମ୍ଭେ
 ୧୮ ଯାଇ ଆମ୍ଭର ଭ୍ରାତୃଗଣକୁ ଜଣାଅ । ଏଥିରେ ମନ୍ତ୍ରଲିନା ମରୟମ ଯାଇ ପ୍ରଭୁ ଯେ
 ଆମ୍ଭକୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ ଏମନ୍ତ କଥା କହିଅଛନ୍ତି, ଏହି ସମ୍ବାଦ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଲା ।
 ୧୯ ସେହି ଦିନର ଅର୍ଥାତ୍ ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିବସର ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ଶିଷ୍ୟଗଣ
 ଏକତ୍ର ହୋଇ ସିନ୍ଧୁଶାୟମାନଙ୍କର ଭୟରେ ଦ୍ଵାର ବନ୍ଦ ହେଲେହେଁ ଯାଣୁ ସେମା-
 ନଙ୍କର ମଧ୍ୟସ୍ଥାନରେ ଠିଆ ହୋଇ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ହେଉ ।
 ୨୦ ଏହା ବୋଲି ସେ ଆପଣା ହସ୍ତ ପୁଣି କ୍ଷତ୍ରିୟ ଦେଖାଇଲେ; ତେଣୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ
 ୨୧ ପ୍ରଭୁକୁ ଦେଖି ହୁସ୍ସ ହେଲେ । ସେ ପୁନଃବାର କହିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ
 ହେଉ; ପିତା ଯେମନ୍ତ ଆମ୍ଭକୁ ପଠାଇଅଛନ୍ତି, ସେଉଁପେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
 ୨୨ ପଠାଇ । ସେ ଏହା ବୋଲି ସେମାନଙ୍କର ଉପରେ ନିଶ୍ଵାସ ଛାଡ଼ି କହିଲେ, ଧର୍ମ-
 ୨୩ ଆତ୍ମକୁ ଗ୍ରହଣ କର । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ପାପ ମୋଚନ କରିବ,

ସେମାନଙ୍କର ମୋଚନ ହେବ ; ପୁଣି ଯେଉଁମାନଙ୍କର ପାପ ମୋଚନ ନ କରବ, ସେମାନଙ୍କର ମୋଚନ ନୋହିବ ।

ଏହିଭାବେ ଯୀଶୁ ଯେତେବେଳେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ତେତେବେଳେ ଦ୍ଵାଦଶର ୧୪ ମଧ୍ୟରେ ଗଣିତ ଥୋମା ଅର୍ଥାତ୍ ଦିଦିମ ନାମକ ଶିଷ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ନ ଥିଲା । ଏଣୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେଖିଲୁଁ, ଏ କଥା ଆଉ ସମସ୍ତ ଶିଷ୍ୟମାନେ ୧୫ ତାହାକୁ କହିଲେ, ସେ ବୋଇଲା, ତାହାଙ୍କର ହସ୍ତରେ କଣ୍ଟାର ଚିହ୍ନ ନ ଦେଖିଲେ ଓ କଣ୍ଟାର ସେହି ଚିହ୍ନକୁ ଅଙ୍ଗୁଳିରେ ନ ଛୁଇଁଲେ, ପୁଣି ତାହାଙ୍କର କ୍ଷତ-ଦେଶରେ ହସ୍ତ ନ ଦେଲେ, ଆମ୍ଭେ ବିଶ୍ଵାସ ନ କରବ । ଏଥିଉତ୍ତର ଅଳ୍ପ ଦିବସ ୧୬ ଗତ ହେଲା ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟଗଣ ଥୋମାର ସଙ୍ଗେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ଦ୍ଵାର ବନ୍ଦ କରି ଭିତରେ ଥିଲେ, ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଠିହା ହୋଇ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ହେଉ । ଏଥିରେ ସେ ଥୋମାକୁ କହିଲେ, ୧୭ ଏଥାତେ ଅଙ୍ଗୁଳି ଦେଇ ଆମ୍ଭର ହସ୍ତ ଦେଖ, ପୁଣି ହାତ ବତାଇ ଆମ୍ଭ କ୍ଷତଦେଶରେ ଦିଅ ; ଅବିଶ୍ଵାସୀ ନ ହୋଇ ବିଶ୍ଵାସୀ ହୁଅ । ଥୋମା କହିଲା, ହେ ଆମ୍ଭର ୧୮ ପ୍ରଭୁ, ହେ ଆମ୍ଭର ଈଶ୍ଵର । ଯୀଶୁ କହିଲେ, ହେ ଥୋମା, ଆମ୍ଭକୁ ଦେଖି ତୁମ୍ଭେ ୧୯ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଅଛୁ ; ଯେଉଁମାନେ ନ ଦେଖି ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି, ସେମାନେଇ ଧନ୍ୟ ।

ଏଥିରୁ ଉନ୍ନ ଯାହା ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ନ ଗଲା, ଏମନ୍ତ ଅନେକ ୨୦ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷାତରେ କଲେ । ମାତ୍ର ଯୀଶୁ ଈଶ୍ଵରର ୨୧ ପୁତ୍ର ମଣିହୁ ଅଟନ୍ତି, ଏହା ଯେମନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କର, ପୁଣି ବିଶ୍ଵାସ କରି ତାହାଙ୍କର ନାମରେ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅ, ଏଥିପାଇଁ ଏ ସମସ୍ତ ଲେଖା ଯାଇଅଛି ॥

୨୧ ପଦ୍ୟ ।

ତଦନନ୍ତରେ ତବିରୟା ସମୁଦ୍ରର କୂଳରେ ଯୀଶୁ ପୁନର୍ବାର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ୧ ଦେଲେ ; ସେ ଏହି ପ୍ରକାରେ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ । ଶିମୋନ ପିତର ଓ ଥୋମା ଅର୍ଥାତ୍ ୨ ଦିଦିମ, ଗାଲିଲୟ କାନାନବାସି ନିଥନୟେଲ, ଜେବଦାର ପୁତ୍ରମାନେ, ପୁଣି ଆଉ ଦୁଇଜଣ ଶିଷ୍ୟ, ଏସମସ୍ତେ ଏକତ୍ର ହୁଅନ୍ତେ ଶିମୋନ ପିତର କହିଲା, ମାଛ ଧରିବାକୁ ଯାଇ । ସେମାନେ ବୋଇଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେହିଁ ତୁମ୍ଭର ସଙ୍ଗରେ ଯାଇ; ୩ ତେଣୁ ସେମାନେ ବାହାର ହୋଇ ତକ୍ଷଣେ ନୌକାରେହଣ କଲେ, ମାତ୍ର ସେହି ଗାନ୍ଧିରେ କିଛି ନ ପାଇଲେ । ପ୍ରଭାତ ହେଲା ଯୀଶୁ କୂଳରେ ଠିହା ହେଲେ, ୪ ପୁଣି ସେ ଯୀଶୁ ଅଟନ୍ତି, ଏହା ଶିଷ୍ୟମାନେ ନ ଜାଣିଲେ । ଏଥିରେ ଯୀଶୁ ପଚାରିଲେ, ହେ ପିଲାମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କିଛିରେ କି କିଛି ଖାଦ୍ୟ ଅଛି? ସେମା- ୫

- ୨ ନେ ବୋଇଲେ, କିଛିହିଁ ନାହିଁ । ସେ କହିଲେ, ନୌକାର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ବରେ ଜାଲ ପକାଅ, ତେଣୁ ପାଇବ । ଏନମନ୍ତେ ସେମାନେ ତାହା ପକାଇଲେ ଜାଲରେ ଏତେ ମାଛ ପଡ଼ିଲା, ଯେ ସେମାନେ ଓଟାରି ନେବାକୁ ନ ପାରିଲେ ।
- ୩ ତହିଁରେ ଯାଣୁର ପ୍ରିୟତମ ଶିଷ୍ୟ ପିତରକୁ କହିଲା, ଏହି ପ୍ରଭୁ । ଏ ପ୍ରଭୁ, ଶିମୋନ ପିତର ଏକଥା ଶୁଣିବାମାତ୍ରେ ଉଲଗ୍ନ ସକାଶୁଁ ଆପଣା ମାଛଧାର ଚାନ୍ଦର ପିନ୍ଧି ଜଳରେ ହାଁପ ଦେଲା । ମାତ୍ରେ ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟମାନେ ମାଛଧୁଆଁ ଜାଲ ଟାଣୁଁ ସାନ ନାବ ବାହି କୂଳକୁ ଆସିଲେ; ଯେଣୁ ଅନୁମାନ ହେଲା ସେମାନେ କୂଳର ଦୁଇ ଟାଣ ହାତର ଅଧିକ ଦୂରରେ ନ ଥିଲେ । ଏଣୁ ସେମାନେ କୂଳରେ ଉଠନ୍ତେ ସେ
- ୧୦ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରଜଳିତ ଅଗ୍ନି ଘୁଣି ତାହା ଉପରେ ମାଛ ଓ ଘେଟି ଦେଖିଲେ । ଯାଣୁ କହିଲେ, ଯେଉଁ ମାଛ ଏବେ ଧରିଅଛୁ, ତାହାର କିଛି ନେଇ ଆସ । ଏନମନ୍ତେ ଶିମୋନ ପିତର ଫେରି ଯାଇ ବତୀ ଏକ ଟାଣେନ ମାଛରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଜାଲ
- ୧୧ କୂଳରେ ଟାଣିଲା, ମାତ୍ରେ ଏତେ ହେଲେହେଁ ଜାଲ ନ ଛୁଟିଲା । ଯାଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆସି ଭୋଜନ କର । ମାତ୍ରେ ଏ ପ୍ରଭୁ ଅଟନ୍ତି, ଏହା ଜାଣିବାରୁ ତୁମ୍ଭେ କେ? ଏମନ୍ତେ କଥା ପଚାରିବାକୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର କାହାର
- ୧୨ ସାହସ ନ ହେଲା । ଏଥିରେ ଯାଣୁ ଆସି ଘେଟି ଘୁଣି ମାଛ ନେଇ ସେମାନଙ୍କୁ
- ୧୪ ପରିବେଷଣ କରି ଦେଲେ । ଏହିଉପେ ମୃତାବସ୍ଥାର ଉତ୍ଥାନର ଉତ୍ତରେ ଯାଣୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହି ଢୁଙ୍ଗା ଥର ଦର୍ଶନ ଦେଲେ ।
- ୧୫ ସେମାନଙ୍କର ଭୋଜନ ସମାପ୍ତ ହେଲାଉତ୍ତରେ ଯାଣୁ ଶିମୋନ ପିତରକୁ ପଚାରିଲେ, ହେ ଯୁନସର ପୁତ୍ର ଶିମୋନ, ତୁମ୍ଭେ କି ଏମାନଙ୍କଠାରୁ ଆମ୍ଭକୁ ଅଧିକ ପ୍ରେମ କରଥାଅ? ସେ ଉତ୍ତର କଲା, ହଁ ପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭକୁ ପ୍ରେମ କରଥାଇ, ତାହା ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି । ଯାଣୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭର ମେଷ ଛୁଆମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିପାଳନ କର ।
- ୧୬ ସେ ଢୁଙ୍ଗା ଥର ପଚାରିଲେ, ଆହେ ଯୁନସର ପୁତ୍ର ଶିମୋନ, ତୁମ୍ଭେ କି ଆମ୍ଭକୁ ପ୍ରେମ କରଥାଅ? ସେ କହିଲା, ହଁ ପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭକୁ ପ୍ରେମ କରଥାଇ, ତାହା ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି । ଯାଣୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭର ମେଷଗଣକୁ ପାଳନ କର । ଘୁଣି ସେ ଢୁଙ୍ଗା ଥର ପଚାରିଲେ, ହେ ଯୁନସର ପୁତ୍ର ଶିମୋନ, ତୁମ୍ଭେ କି ଆମ୍ଭକୁ ପ୍ରେମ କରଥାଅ? ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ କି ଆମ୍ଭକୁ ପ୍ରେମ କରଥାଅ? ଏହି କଥା ଢୁଙ୍ଗା ଥର ପଚାରିବାର ପିତର ଦୁଃଖିତ ହୋଇ କହିଲା, ହେ ପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭକୁ ଅଗୋଚର କିଛିହିଁ ନାହିଁ; ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ପ୍ରେମ କରଥାଇ, ଏହା ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି ।
- ୧୮ ଯାଣୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭର ମେଷଗଣକୁ ପାଳନ କର । ସତ୍ୟ, ଆମ୍ଭେ ବୋଲି, ତୁମ୍ଭେ ଯୌବନ କାଳରେ ଆପଣା ଅଶ୍ବା ବାନ୍ଧି ଯେଉଁଠାରେ ଇଚ୍ଛା, ସେଠାରେଇ ଯାଆନ୍ତୁ; ମାତ୍ରେ ଗୁରୁ ହେଲାଉତ୍ତର ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରିବ, ତହିଁରେ ଆଉ ଜନ

ତୁମ୍ଭକୁ ବନ୍ଦନ କରି ଯେଉଁଠାରେ ଯିବାକୁ ତୁମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା ନୋହେ, ସେଠାକୁ
ନେଇ ଯିବ । ଏଥିରେ କିପ୍ରକାର ମରଣରେ ସେ ଇଶ୍ଵରର ମହିମା ପ୍ରକାଶ କରିବ, ୧୯
ତାହା ବୁଝାଇବାର ନିମନ୍ତେ ସେ ଏହି କଥା କହିଲେ । ଏକଥା କହି ସାରନ୍ତେ
ସେ ତାହାକୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭର ପଶ୍ଚାତ୍ତ ଆସ ।

ଏଥିରେ ଯେଉଁଠି ଶୁଦ୍ଧ ଭୋକରେ ଯୀଶୁର ବକ୍ଷସ୍ଥଳରେ ଆଉଜି ପଡ଼ି, ୨୦
ହେ ପ୍ରଭୁ, କେ ଆପଣଙ୍କୁ ପରହସ୍ତ୍ରଗତ କରିବ ? ଏହି କଥା ପଚାରିଥିଲା, ପିତର
ମୁଖ ଫେରନ୍ତେ ଯୀଶୁର ସେହି ପ୍ରିୟତମ ଶିଷ୍ୟକୁ ପଛରେ ଆସନ୍ତା ଦେଖିଲା,
ଏଣୁ ସେ ଯୀଶୁକୁ ପଚାରିଲା, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଏହି ମନୁଷ୍ୟର କିଉପ ଗତି ହେବ ? ୨୧
ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ଆମ୍ଭର ପୁନରାଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଯେବେ ତାହାର ରହିବାକୁ ୨୨
ଇଚ୍ଛା କରି, ଏଥିରେ ତୁମ୍ଭର କି ? ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ପଛେ ଆସ । ଏଣୁ ସେ ଶିଷ୍ୟ ୨୩
ଯେ ନ ମରବ, ଏହା ଭ୍ରାତୃଗଣର ମଧ୍ୟରେ ଜନରବ ହେଲା ; ମାତ୍ର ସେ ମରବ
ନାହିଁ, ଯୀଶୁ ଏମନ୍ତ କଥା ନ କହିଲେ ; କେବଳ ଆମ୍ଭର ପୁନରାଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ
ଯେବେ ତାହାର ରହିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରି, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭର କି ? ଏହି କଥା
କହିଲେ ।

ଯେଉଁଠି ଏହି ସମସ୍ତ ଲେଖିଅଛି ପୁଣି ଏକସମ୍ଭବ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛି, ସେ ୨୪
ଏ ଶିଷ୍ୟ ; ଆଦର ତାହାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଯେ ସତ୍ୟ, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣି । ଏଥିରୁ ୨୫
ଭିନ୍ନ ଯୀଶୁ ଆଉ ଅନେକ କର୍ମ କରିଥିଲେ, ସେ ସମସ୍ତ ଯେବେ ଏକ କର
ଲେଖା ଯାଏ, ତେବେ ଏତେ ଗ୍ରନ୍ଥ ହୁଅଇ, ଯେ ବୋଧ କରି ପୃଥିବୀରେହେଁ
ନ ଧରଇ । ଆମେନ ॥

ପ୍ରେରତମାନଙ୍କର କ୍ରିୟାର ବୃତ୍ତନ୍ତ ।

୧ ପଦ ।

- ୧ ହେ ଥିୟୋଫିଲ, ଯୀଶୁ ଧର୍ମଆତ୍ମ ଦ୍ଵାରା ଯେଉଁ ଦିନରେ ଆପଣା ମନୋନୀତ
୨ ପ୍ରେରତମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା କରନ୍ତେ, ଉତ୍କଳରେ ଗ୍ରହଣ ହେଲେ, ସେହି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ
୩ ଯେ କ୍ରିୟା କରୁଥିଲେ, ପୁଣି ଯେ ଉପଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ତାହାର ସମସ୍ତ
୪ ବୃତ୍ତନ୍ତ ପୃଷ୍ଠରେ ଲେଖିଅଛୁ । ସେ ଆପଣା ମୃତ୍ୟୁ ଦୁଃଖଭୋଗର ଉତ୍ତରେ ଅନେକ
୫ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରମାଣ ଦ୍ଵାରା ଆପଣାକୁ ସଜାବ ଦେଖାଇ ଶୁଣିଣ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ପ୍ରେ-
୬ ରତମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ ଇଶ୍ଵରର ରାଜ୍ୟର ପ୍ରସଙ୍ଗ କହିଲେ । ଆବର ସେମା-
୭ ନଙ୍କୁ ଏକଟି କର ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯିରୁଶାଲମର ପ୍ରସ୍ଥାନ ନ
କରି ପିତାର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ବନ୍ଧନରେ ଯାହା ଆମ୍ଭଠାରୁ ଶୁଣିଅଛୁ, ତାହା ପାରିବାର
୮ ଅପେକ୍ଷାରେ ଥାଅ । ଯେହେତୁ ଯୋହନ ଜଳରେ ଡୁବାଇଲା ପ୍ରମାଣ, ମାଟି ଅଳ୍ପ
୯ ଦିନର ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧର୍ମଆତ୍ମରେ ଡୁବିତ ହେବ । ଏଣୁ ସେମାନେ ଏକଟି
୧୦ ହୋଇ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ କି ଏବେହେଁ ପୁନର୍ବାର ରାଜ୍ୟପଣ
୧୧ ଇଶ୍ରାଏଲ୍‌ରେ ସମର୍ପଣ କରବ? ତହିଁରେ ସେ କହିଲେ, ଯେ ସମସ୍ତ କାଳ
୧୨ ପୁଣି ସମସ୍ତ ପିତା ଆପଣା ବଣରେ ରଖିଛନ୍ତି, ତାହା ଜାଣିବାକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର
୧୩ ଅଧିକାର ନୁହଇ । ମାଟି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ଧର୍ମଆତ୍ମର ଅଧିଷ୍ଠାନ ହେଉଉଥିବେ
୧୪ ପରାକ୍ରମ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯିରୁଶାଲମ ଓ ସମୁଦାୟ ଯିହୁଦା ଓ ଶମି-
୧୫ ରୋଣ ଦେଶ, ପୁଣି ପୃଥିବୀର ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ସର୍ବତ୍ର ଆମ୍ଭର ସାକ୍ଷୀ ହେବ । ସେ
୧୬ ଏକଥା ବୋଲି ସେମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷାତରେ ଉତ୍କଳରେ ଗ୍ରହଣ ହୋଇ ମେଘାବୃତ୍ତ
୧୭ ହୁଅନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅଗୋଚର ହେଲେ । ଯେଉଁ ସମୟରେ ସେ-
୧୮ ମାନେ ଆକାଶର ପ୍ରତି ଏକଦୃଷ୍ଟିରେ ତାହାଙ୍କର ଏହିଉପ ଉତ୍କଳଗମନ ଦେଖୁଥିଲେ,
୧୯ ସେହି ସମୟରେ ଶୁକ୍ଳବସ୍ତ୍ର ପରିହୃତ ଦୃଢ଼ଜଣ ସେମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଠିଆ ହୋଇ
୨୦ କହିଲେ, ହେ ଗାଲିଲୟ ଲୋକମାନେ, କିନିମନ୍ତେ ଆକାଶର ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି କରି
୨୧ ଠିଆ ହେଉଅଛୁ? ଏହି ଯେ ଯୀଶୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟରୁ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଗ୍ରହଣ ହୋଇ-
ଅଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କୁ ଯେମନ୍ତ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଯିବାକୁ ଦେଖିଲ, ତେମନ୍ତ ସେ ପୁନର୍ବାର
ଆସିବେ ।

ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ଜେତୁନ ନାମ ପଦ୍ମବତୀ ଏକ ବିଶ୍ରାମବାରର ବାଟ ୧୨ ଦୂର ଯେ ଯିବିଶାଳମ ନଗର, ସେଠାକୁ ଫେରି ଆସିଲେ । ତହିଁ ନଗରରେ ୧୩ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ପିତର, ଯାକୁବ, ଯୋହନ, ଆନ୍ଦ୍ରୟ, ଫିଲିପ, ଥୋମା, ବାର୍ତ୍ତଲମ୍ପା, ମାଥିଉ, ଆଲଫିର ପୁତ୍ର ଯାକୁବ, ଉଦ୍ବୋଗୀ ଶିମୋନ, ପୁଣି ଯାକୁବର ଭାଇ ଯିହୁଦା, ଏହି ସମସ୍ତେ ଯେ ସ୍ଥାନେ ବାସ କରୁଛନ୍ତି, ସେହି ଗୃହର ଉପର କୋଠ- ଶାରେ ଗଲେ । ଏମାନେ ପୁଣି ଥୋକାସ୍ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ, ଓ ଯୀଶୁର ମାତା ମାରିୟା ୧୪ ଓ ତାହାଙ୍କର ଭାଇମାନେ, ଏହି ସମସ୍ତେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଅନୁକ୍ଷଣେ ବିନୟ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥାନ୍ତି ।

ଏହି ସମୟରେ ସେଠାରେ ସର୍ବସ୍ତ୍ରା ଉତ୍ତାପିତ ଶତ୍ରୁ କୋଉଁଠେ ଶିଷ୍ୟ ୧୫ ଥିଲେ । ତହିଁରେ ପିତର ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଠିକ୍ ହୋଇ କହିଲେ, ହେ ଭାଇ ୧୬ ସମସ୍ତେ, ଯୀଶୁର ପ୍ରତି ଆକ୍ରମଣକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କର ପଥଦର୍ଶକ ଯେ ଯିହୁଦା, ତାହାର ବିଷୟରେ ଦାଉଦର ମୁଖ ଦ୍ଵାରା ଧର୍ମଆତ୍ମା ଯେ କଥା କହିଥିଲେ, ତାହା ସିଦ୍ଧ ହେବାର ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ସେ ଜନ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଗଣିତ ହୋଇ ୧୭ ଏହି ସେବାର ଅଂଶ ପାଇଥିଲା, ପୁଣି ଦୁଷ୍ଟମରେ ପ୍ରାପ୍ତ ଯେଉଁ ମୂଲ୍ୟ, ସେହି ୧୮ ମୂଲ୍ୟରେ ସେ ଖଣ୍ଡେ କ୍ଷେତ୍ର କିଣନ୍ତେ, ଅଧୋମୁଖରେ ଭୂମିରେ ପଡିଲା, ପୁଣି ତାହାର ଉଦର ଫାଟି ଯିବାରେ ଅନ୍ତରୁଜ୍ଜ୍ଵାଳା ସମସ୍ତ ବାହାର ପଡିଲା । ଏହା ଯିବି- ୧୯ ଶାଳମ ନିବାସି ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଜଣା ହେଲା, ଏଣୁ ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ଭାଷାରେ ସେ କ୍ଷେତ୍ର ହକଲଦମା ଅର୍ଥାତ୍ ରକ୍ତକ୍ଷେତ୍ର ବୋଲି ବିଖ୍ୟାତ ଅଛି । ଆଉ “ତା- ୨୦ ହାର ବାସସ୍ଥାନ ଶୂନ୍ୟ ହେବ, ସେଠାରେ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ବସନ୍ତ ନ କରିବ;” ପୁଣି “ଆଜି ଜଣ ତାହାର ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ,” ଏଭାବେ ଶୀତ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖିତ ଅଛି । ଏନିମନ୍ତେ ଯୋହନର ଭୁବନ ଅବଧି ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁର ୨୧ ସ୍ଵର୍ଗାରୋହଣ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେତେ ଦିନ ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ କ୍ଷେପଣ କଲେ, ତେତେ ଦିନ ଯେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗ କରିଅଛନ୍ତି, ଯୀଶୁର ୨୨ ଉତ୍ଥାନ ବିଷୟରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସହିତ ସାକ୍ଷୀ ହେବାର ନିମନ୍ତେ, ସେମାନଙ୍କର ଏକ ଜଣର ପ୍ରୟୋଜନ ଅଛି । ଏନିମନ୍ତେ ଯାହାର ଉପାଧି ଯୁସ୍ତ, ପୁଣି ଯାହାକୁ ୨୩ ବର୍ଣ୍ଣିତ ବୋଲନ୍ତି, ଏମନ୍ତ ଯେ କ୍ଷୁଦ୍ର ଓ ମହାପୁରୁଷ, ଏହି ଦୁଇ ଜଣକୁ ପୃଥକ୍ କରି ଇଶ୍ଵରର ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲେ, ହେ ସର୍ବାନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମି ପରମେଶ୍ଵର, ୨୪ ଯେଉଁ ସେବା ଓ ପ୍ରେରତପଣ ପଦର ଯିହୁଦା ଭୁକ୍ତ ହୋଇ ନିଜ ସ୍ଥାନରେ ଯାଇ- ଅଛି, ସେହି ପଦ ପାଇବାକୁ ଏହି ଦୁଇ ଜଣର ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେ କାହାକୁ ମନୋ- ୨୫ ମାତ କରିଅଛ, ତାହା ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇ ଦିଅ । ଏଥିଉତ୍ତରେ ଗୁଲ୍‌ବାଣ୍ଟ ୨୬

କରନ୍ତେ ମହର୍ଷିଙ୍କର ନାମରେ ଗୁଲ୍ ଉଠିଲେ, ତହିଁରେ ସେ ଅନ୍ୟ ଏକାଦଶ ପ୍ରେସ୍‌ର ସଙ୍ଗରେ ଗଣିତ ହେଲା ।

୨ ପଦ୍ୟ ।

୧ ଏଥିଭିତ୍ତିରେ ନିମ୍ନାର ପଦ୍ୟର ପଞ୍ଚାଶ ଦିନର ଦିନ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ଏକତ୍ର ଥିଲେ । ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ଅକସ୍ମାତ୍ ଆକାଶର ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଖରବର ବାୟୁର ଶବ୍ଦର ନ୍ୟାୟ ଗୋଟାୟେ ଶବ୍ଦ ଆସି ଯେ ଗୃହରେ ସେମାନେ ବସିଥିଲେ, ସେ ଗୃହର ସବୁ ବ୍ୟାପିଲା । ପୁଣି ଅଗ୍ନି ଉପ ବଢ଼ିଲା କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହୋଇ ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ଉପରେ ସ୍ଥିତି ହୋଇ ରହିଲା । ତହିଁରେ ସମସ୍ତେ ଧର୍ମଆତ୍ମରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଆତ୍ମ ଯେପ୍ରକାର କୁହାଇଲେ, ତଦନୁସାରେ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟ ଭାଷାରେ କଥା କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

୨ ସେ ସମୟରେ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଦେଶର ଯିହୁଦୀ ମତାବଲମ୍ବୀ ଭକ୍ତ ଲୋକମାନେ ଆସି ଯିରୁଶାଲମରେ ପ୍ରବାସ କରୁଥିଲେ; ପୁଣି ଏହି କଥା ଜନରବ ହେବାର ଲୋକସମୂହ ଏକଠାବ ହୋଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଆପଣା ଭାଷାରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର କଥା କହିବାର ଶୁଣି ବସ୍ତୁ ହେଲେ । ପୁଣି ସମସ୍ତେ ଚମତ୍କୃତ ଓ ବିସ୍ମୟାପନ୍ନ ହୋଇ ଏକକୁଆରେକ ବୋଇଲେ, ଦେଖ, ଯେଉଁମାନେ କଥା କହିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ କି ଗାଲିଲୀ ଦେଶୀୟ ଲୋକ ନୁହନ୍ତି? ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଆପଣା ଜନ୍ମ ଦେଶୀୟ ଭାଷାରେ ଏମାନଙ୍କୁ କଥା କହିବାକୁ ଶୁଣୁଅଛୁ, ଏ କି? ପାର୍ଥି, ମାଦୀ, ପାର୍ଥୀ, ମିସପତମୀୟା ଦେଶ ନିବାସିମାନେ, ଯିହୁଦୀୟା, କାପଦକୀୟା, ପନ୍ନୀ, ଆସିୟା, ଫୁଗିୟା, ପାମ୍ବିଲୀୟା, ଓ ମିଶର ନିବାସିମାନେ, ପୁଣି କୁଶାଣୀର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଲବୁୟା ଦେଶର ପ୍ରଦେଶ ନିବାସିମାନେ, ପୁଣି ରୋମ ନଗରର ଆସନ୍ତା ଯିହୁଦୀୟମାନେ ଓ ଯିହୁଦୀ ମତାବଲମ୍ବୀମାନେ, ପୁଣି କ୍ରିଷ୍ଟୀୟ, ଆରବୀୟ ଇତ୍ୟାଦି ଲୋକ ଯେ ଆମ୍ଭେମାନେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିଜ ଭାଷାରେ ଏମାନଙ୍କର ମୁଖରେ ଇଶ୍ବରର ମହତ୍ତ୍ବ କର୍ମ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାକୁ ଶୁଣୁଅଛୁ । ଏହିଭାବେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ବିସ୍ମୟାପନ୍ନ ଓ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଏକକୁଆରେକ କହିଲେ, ଏହାର ଭାବ କି? ଆଉ କେହି ଟାପୁର କରି କହିଲେ, ଏମାନେ ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସରେ ମତ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

୩ ତେଣୁ ପିତର ଏକାଦଶ ଜଣର ସଙ୍ଗେ ଠିକ୍ ହୋଇ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚସ୍ବରରେ କହିଲା, ହେ ଯିହୁଦୀୟମାନେ, ହେ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସି ସମସ୍ତେ, ଅବଧାନ କରି ଆମ୍ଭର କଥା ଶୁଣ । ଏବେ ଏକ ପ୍ରହର ବେଳରୁ ଅଧିକ ହୋଇ ନାହିଁ; ଏକମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଅନୁମାନ କରୁଅଛୁ, ଏହି ମନ୍ତ୍ରଣ୍ୟମାନେ

ମନ୍ଦ୍ୟପାନରେ ମତ୍ତ, ତାହା ନୋହେ । ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଘଟଣାର ବକ୍ଷସ୍ ଯୋଗେଲ ୧୭
 ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ତା ଦ୍ଵାରା ଉକ୍ତ ଥିଲା, ତାହା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହେଉଅଛି, ଯଥା, “ଇଣ୍ଡର
 କହୁଅଛନ୍ତି, ଯୁଗାନ୍ତ ସମୟରେ ଆମ୍ଭେ ସମୁଦାୟ ପ୍ରାଣୀର ଉପରେ ଆପଣା ଆତ୍ମ
 ବୃକ୍ଷି କରିବା । ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁଅ କନ୍ୟାଗଣ ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟ ବୋଲି- ୧୮
 ବେ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯୁବକମାନେ ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ ପାଇବେ, ପୁଣି ପ୍ରାଣନମାନେ
 ସ୍ଵପ୍ନ ଦଶିନ କରିବେ । ଆଉ ସେ କାଳରେ ଆପଣାର ଦାସ ଦାସୀମାନଙ୍କଠା- ୧୯
 ରେହେଁ ଆପଣା ଆତ୍ମ ବୃକ୍ଷି କରିବା; ତହିଁରେ ସେମାନେ ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟ କହିବେ ।
 ପୁଣି ଉତ୍ତ୍ଵସ୍ଥିତ ଆକାଶରେ ଓ ଅଧଃସ୍ଥିତ ପୃଥିବୀରେ ରକ୍ତ ଓ ଅଗ୍ନି ଓ ନିବିଡ଼ ୨୦
 ଧୂମ ଲଜ୍ୟାଦି ଚିହ୍ନ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ ଦେଖାଇବା । ଆଉ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ସେହି ୨୦
 ମହତ୍ତ୍ଵ ଓ ଭୟଙ୍କର ଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵର ଆଗମନର ପୂର୍ବରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ କଳାବର୍ଣ୍ଣ ପୁଣି ଚନ୍ଦ୍ର ରକ୍ତ-
 ବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଯିବ । ମାତ୍ର ଯେ କେହି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ନାମରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ, ୨୧
 ସେହି ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବ ।”

ଏନିମନ୍ତେ ହେ ଇଣ୍ଡାୟେଲ ବର୍ଣ୍ଣାୟ ଲୋକ ସମସ୍ତେ, ଏହି କଥାରେ ଅବଧାନ ୨୨
 କର । ନାଜରତ୍ତୟ ଯାଣୁ ଇଣ୍ଡରର ମନୋମାତ ଜନ, ଏହା ଇଣ୍ଡର ତାହାଙ୍କ
 ହସ୍ତକୃତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଓ ଅତ୍ତୁତ କର୍ମ ଓ ଲକ୍ଷଣ ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷାତରେ
 ପ୍ରତିପନ୍ନ କରିଅଛନ୍ତି, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିଅଛ । ସେହି ଯାଣୁ ଇଣ୍ଡରର ୨୩
 ନିତାନ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣ ଓ ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ସମ୍ପର୍କିତ ହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଧରି
 ଦୁଃଖ ଲୋକମାନଙ୍କର ହସ୍ତରେ ହୃଣରେ ଚଢ଼ାଇ ବଧ କରିଅଛ । ମାତ୍ର ଇଣ୍ଡର ୨୪
 ତାହାଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁର ବନ୍ଧନର ମୁକୁଳାର ଉତ୍ଥାନ କରାଇଲେ, ଯେହେତୁ ସେ ଯେ
 ମୃତ୍ୟୁରେ ବନ୍ଦ ହୁଅନ୍ତି, ଏହା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଏବିଷୟରେ ଦାଉଦର କହିଥିଲା, ୨୫
 “ଆମ୍ଭେ ସବୁଦା ଆମ୍ଭର ସମ୍ମୁଖରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରି; ସେ ଆମ୍ଭର ଦକ୍ଷିଣ
 ଦିଗରେ ଥିବାରୁ ଆମ୍ଭେ କେତେବେଳେ ବଚଳିତ ନୋହୁବା । ଏନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭର ୨୬
 ମନ ହୁଷ୍ଟ ହୁଅଇ, ଆମ୍ଭର ଜିହ୍ଵା ଆନନ୍ଦରେ ଗାନ କରଇ, ପୁଣି ପ୍ରତ୍ୟାଶାରେ ଆମ୍ଭର
 ଦେହ ଶୟନ କରିବ । ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ଆତ୍ମକୁ ପରଲୋକରେ ନ ୨୭
 ଛାଡ଼ିବ, ପୁଣି ନିଜ ପୁଣ୍ୟବାନ ଜନକୁ କ୍ଷୟ ପାଇବାକୁ ନ ଦେବ । ତୁମ୍ଭେ ଜୀବନ- ୨୮
 ଋପ ପଥ ଆମ୍ଭକୁ ଦେଖାଇ ଦେବ; ପୁଣି ଆପଣାର ଶ୍ଵମୁରେ ଯେ ଆନନ୍ଦ, ତହିଁରେ
 ଆମ୍ଭକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବ ।”

ହେ ଭାଇ ସମସ୍ତ, ସେହି ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଦାଉଦର କଥା ଆମ୍ଭକୁ ଖୁଷ୍ଟଋପରେ କହି- ୨୯
 ବାକ୍ତା ଦିଅ । ସେ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କରି କବରସ୍ଥ ହୋଇଅଛି, ଅଦ୍ୟାପି ସେ କବର
 ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ବିଦ୍ୟମାନ ଅଛି । ପୁଣି ଲୌକିକ ଭାବରେ ଦାଉଦର ବର୍ଣ୍ଣ- ୩୦
 ରେ ମଣିହର ଜନ୍ମ ଶ୍ରଦ୍ଧା କରଇ ତାହାର ସିଂହାସନରେ ବସିବାକୁ ତାହାଙ୍କୁ ଉଠା-

ଭବେ, ପରମେଶ୍ବର ରାଗ ଦେଇ ଦାଉଦର ନିକଟରେ ଏହି ଅଜ୍ଞାକାର କରଥିଲେ ।

- ୩୧ ଦାଉଦ ଉଦ୍‌ବିଷ୍ଟ ହେବାକୁ ହୋଇ ଏହା ଜ୍ଞାତ ହେଲା; ଏଣୁ ପୂର୍ବରେ ମଶାହର ଉତ୍ଥାନ ବିଷୟରେ ଜାଣି ଏହି କଥା କହିଲା, ଯଥା, ତାହାଙ୍କର ଆତ୍ମା ପରଲୋକରେ ଉପସ୍ଥାନ
- ୩୨ ନୋହବ, ପୁଣି ତାହାଙ୍କର ଶରୀର କ୍ଷୟ ନ ପାଇବ । ଏଣୁ ପରମେଶ୍ବର ଏହି ଯାଣୁକୁ କବରର ଉଠାଇଅଛନ୍ତି, ଏହାର ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ସାକ୍ଷୀ ଅଛୁ ।
- ୩୩ ସେ ଇଶ୍ବରଙ୍କର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ଉନ୍ନତପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଧର୍ମଆତ୍ମର ବିଷୟରେ ପିତା ଯେ ଅଜ୍ଞାକାର କରଥିଲେ, ତାହାର ଫଳ ପାଇ ଯାହା ଏବେ ଦେଖୁଅଛୁ, ପୁଣି
- ୩୪ ଶୁଣୁଅଛୁ, ତାହା ସେ ବୁଝି କଲେ । ଯେହେତୁ ଦାଉଦ ସ୍ବର୍ଗୀଭୋଦ୍ଧ କର ନାହିଁ,
- ୩୫ ମାତ୍ର ସେ ଆପେ ଏହି କଥା କହିଲା, “ପରମେଶ୍ବର ଆମ୍ଭର ପ୍ରଭୁକୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ ଯାବତ ତୁମ୍ଭର ଶତ୍ରୁବର୍ତ୍ତକୁ ତୁମ୍ଭର ପାଦପୀଠ ନ କରି, ତାବତ ତୁମ୍ଭେ
- ୩୬ ଆମ୍ଭର ଦକ୍ଷିଣରେ ବସ ।” ଏନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ଯାଣୁକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ହୃଦରେ ବସ କରଅଛୁ, ପରମେଶ୍ବର ତାହାଙ୍କୁ ଯେ ପ୍ରଭୁ ଓ ମଶାହ କର ନିୟୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି, ଏହା ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକମାନଙ୍କର ସ୍ଥିର ଜ୍ଞାନ ହେଉ ।
- ୩୭ ଏପ୍ରକାର କଥା ଶୁଣି ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ବିଦାହିଁ ହେବାରୁ ସେମାନେ ପିତରକୁ ପୁଣି ଅନ୍ୟ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ଭାଇ ସମସ୍ତେ, ଆମ୍ଭେମାନେ
- ୩୮ କି କରିବା? ପିତର ଉତ୍ତର କଲା, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଆପଣା ମନ ଫେରାଅ, ପୁଣି ପାପମୋଚନ ନିମନ୍ତେ ଯାଣୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ନାମରେ ଉଦ୍‌ବିତ ହୁଅ;
- ୩୯ ତେଣୁ ଧର୍ମୀଗୁରୁ ଧାନ ପାଇବ । ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁଣି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତିମାନଙ୍କର, ପୁଣି ଦୂରସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କର ପ୍ରତି ଯେତେ ଲୋକଙ୍କୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ବର ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିବେ, ସେହି ସମସ୍ତର ପ୍ରତି ସେ
- ୪୦ ଅଜ୍ଞାକାର ଅଛୁ । ଏହା ଶୁଣି ସେ ଆଉ ଅନେକ କଥାରେ ପ୍ରମାଣ ଓ ଉପଦେଶ ଦେଇ କହିଲା, ଏହି ବିଧିଆମୀବିଶର ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କର ।
- ୪୧ ଏଥିରେ ଯେଉଁମାନେ ଆନନ୍ଦରୂପେ ତାହାର କଥା ଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ, ସେମାନେ ଉଦ୍‌ବିତ ହେଲେ; ପୁଣି ସେ ଦିବସରେ ପ୍ରାୟ ତିନି ସହସ୍ର ଲୋକ ସେମାନଙ୍କର
- ୪୨ ପକ୍ଷ ହୋଇଲେ । ଏମାନେ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କର ଉପଦେଶରେ ଓ ସହଭାଗରେ ପୁଣି ରୋଷୀ ଭାଙ୍ଗିବାରେ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରେ ନିଷ୍ଠା ହୋଇ ରହିଲେ । ଆଉ ପ୍ରେରିତମାନେ ନାନା ପ୍ରକାର ଲକ୍ଷଣ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କ୍ରିୟା ଦେଖାଇବାର ସବୁ ଲୋକ
- ୪୪ ଭୟସ୍ତ ହେଲେ । ପୁଣି ବିଶ୍ବାସକାରୀ ସମସ୍ତେ ଏକ ସଙ୍ଗେ ଥାଇ ସବୁ ସାଧାରଣ
- ୪୫ କରି ଭୋଗ କଲେ; ଆଉ ଆପଣା ଅଧିକାର ଓ ସମ୍ପତ୍ତି ସମସ୍ତ ବିକ୍ରୟ କରି
- ୪୬ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣର ପ୍ରୟୋଜନ ଅନୁସାରେ ଭାଗ କରି ଦେଲେ । ଆନ୍ତର ସମସ୍ତେ ଏକଚିତ୍ତ ହୋଇ ଛତିଦିନ ମନ୍ଦିରରେ କାଳଯାପନ କଲେ, ପୁଣି ଘରେ ରୋଷୀ

ଭାବି ପରମାନନ୍ଦରେ ଓ ସରଳ ଅନ୍ତଃକରଣରେ ଭୋଜନ ପାନ କଲେ । ପୁଣି ୪୭
 ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ କଲେ ଓ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷାତରେ ସମାଦର
 ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ । ତହିଁରେ ପରମେଶ୍ଵର ଦିନକୁଦିନ ନିସ୍ଵାରପ୍ରାପ୍ତି ଲୋକ ଦେଇ
 ମଣ୍ଡଳୀର ଗୁଚ୍ଛି କଲେ ।

୩ ପଦ୍ୟ ।

ଏଥିଉତ୍ତର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ସମୟରେ ଅର୍ଥାତ୍ ତୃତୀୟ ପ୍ରହର ବେଳରେ ୧
 ପିତର ଓ ଯୋହନ ଏକତ୍ର ହୋଇ ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଉଥିଲେ । ଏଥିରେ ମନ୍ଦିରରେ ୨
 ପ୍ରବେଶିବା ଲୋକଠାରୁ ଉକ୍ଷା ମାଗିବା ପାଇଁ ଲୋକମାନେ ଯାହାକୁ ପ୍ରତିଦିନ
 ଦେଇ ସୁନ୍ଦର ନାମେ ମନ୍ଦିରର ଦ୍ଵାର କନ୍ଦରେ ରଖିଲେ, ଏମନ୍ତ ଜଣେ ଜନ୍ମଶ୍ରେଷ୍ଠ ୩
 ସେ ସମୟରେ ବୁଢ଼ା ଯାଉଅଛି । ସେ ପିତରକୁ ପୁଣି ଯୋହନକୁ ମନ୍ଦିରରେ ୪
 ପ୍ରବେଶିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ଦେଖି ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଉକ୍ଷା ମାଗିଲା । ତହିଁରେ ଯୋ- ୫
 ହନର ସଙ୍ଗେ ପିତର ତାହାର ପ୍ରତି ସ୍ଥିରଦୃଷ୍ଟି ରଖି କହିଲେ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଆଡ଼େ
 ଅନାଥ । ତେଣୁ ସେ କିଛି ପାଇବାର ଆଶାରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି କଲା । ୬
 ତେତେବେଳେ ପିତର ବୋଲିଲା, ଆତ୍ମର ସୁନା ରୂପାଦ କିଛି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଆତ୍ମର ୭
 ଯାହା ଅଛି, ତାହା ଦେଇ; ତୁମ୍ଭେ ନାଜରତୀୟ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ନାମରେ ଉଠି ୮
 ଶୁଭ । ଏହା ବୋଲି ସେ ତାହାର ତାହାଣ ହାତ ଧରି ଉଠାଇଲା; ଏଣୁ ତତ୍ତ୍ୱ- ୯
 କ୍ଷଣାତ୍ ସେ ଜନର ଚରଣ ଓ ଗଣ୍ଠି ବଳ ପାଇଁ ସେ କୁଦା ମାରି ଉଠି ବୁଲିବାକୁ ୧୦
 ଲାଗିଲା । ପୁଣି ବୁଲୁଁ ଓ କୁଦା ମାରୁଁ ଓ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ କରୁଁ ୧୧
 ସେମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରବେଶିଲା । ଏଥିରେ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ତାହାକୁ ୧୨
 ବୁଲିବାକୁ ଓ ଇଶ୍ଵରର ଧନ୍ୟବାଦ କରିବାକୁ ଦେଖି ମନ୍ଦିରର ସୁନ୍ଦର ଦ୍ଵାରରେ
 ଯେ ବସି ଉକ୍ଷା କରୁଥିଲା, ସେ ଏହି, ଏହା ବୁଝି ତାହାର ପ୍ରତି ସେ ଘଟଣାର ୧୩
 ବିଷୟରେ ତମଜ୍ଞତା ଓ ବିସ୍ମୟାପନ୍ନ ହେଲେ । ପୁଣି ଯେଉଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସୁସ୍ଥ ହେଲା, ୧୪
 ସେ ପିତର ପୁଣି ଯୋହନର ସଙ୍ଗେ ନ ଛାଡ଼ିବାରେ ସମସ୍ତେ ଲୋକ ଅସମ୍ଭବ ଜ୍ଞାନ
 କରି ସଲମାନର ବରଣ୍ଡାକୁ ଦୌଡ଼ ସେମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଆଇଲେ ।

ତାହା ଦେଖି ପିତର ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ହେ ଇଶ୍ରାୟେଲ ଲୋକ, ତୁମ୍ଭେ- ୧୫
 ମାନେ କିନିମନ୍ତେ ଏଥିରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜ୍ଞାନ କରୁଅଛୁ? ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ନିଜ
 ପରାକ୍ରମରେ କିଅବା ନିଜ ପୁଣ୍ୟରେ ଏହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଗମନ କରାଇଲୁଁ,
 ଏହା ଭାବି ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରତି କିପରି ଏକାନ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି କରୁଅଛୁ? ଯେଉଁ ଯୀଶୁକୁ ୧୬
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରହସ୍ତଗତ କରିଅଛୁ, ପୁଣି ପିଲାତ ତାହାଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ମନସ୍ଥ
 କଲେହେଁ ତାହାର ସାକ୍ଷାତରେ ଅସ୍ପୀକାର କରିଅଛୁ, ଅବହମାନ ଓ ସିନ୍ଧୁକର
 ଓ ଯାକୁବର ଇଶ୍ଵର, ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପୁଣ୍ୟରୂପର ଇଶ୍ଵର, ଆପଣାର

- ୧୪ ସେହି ପୁଅ* ଯାଣୁର ମହିମା ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛନ୍ତି । ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ପବିତ୍ର ଓ ଧାର୍ମିକ ଜନକୁ ଅସ୍ପୀକାର କର ଏକ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଦତ୍ତ
- ୧୫ ହେବାକୁ ମାଗି ସେ ଜୀବନର ଅଧିପତିକୁ ବଧ କରୁଅଛ । ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱର
- ୧୬ ମୃତ୍ୟୁର ତାହାଙ୍କୁ ଉଠାଇଅଛନ୍ତି, ଏଥିରେ ଆମ୍ଭେମାନେହିଁ ସାକ୍ଷୀ ଅଛୁଁ । ଏହି ଯେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଖୁଅଛୁ ପୁଣି ନିନ୍ଦୁଅଛୁ, ସେ ତାହାଙ୍କର ନାମରେ ବିଶ୍ୱାସ କରବାର ସେ ନାମରେଇ ଶୁଭିବା ଶକ୍ତି ପାଇଲା; ତହିଁରେ ଏହାର ଯେ ବିଶ୍ୱାସ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତର ସାକ୍ଷାତରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପରେ ଏହାକୁ ସ୍ତବ୍ଧ କଲା । ହେ ଭାର ସମସ୍ତେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁଣି ତୁମ୍ଭ ଅଧିପତିମାନେ ନ ବୁଝି
- ୧୮ ଏହି ସମସ୍ତ କର୍ମ କରୁଅଛ, ଏବେ ଆମ୍ଭର ଏମନ୍ତ ବୋଧ ହେଉଅଛି । ପୁଣି ଇଶ୍ୱର ମଣିହର ଦୁଃଖଭୋଗର ବିଷୟରେ ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ତ୍ରାଗଣର ମୁଖରେ ପୂର୍ବରେ ଯେ,
- ୧୯ କଥା ବୋଲିଥିଲେ, ସେହି କଥା ସେ ଏହିରୂପରେ ସିଦ୍ଧ କଲେ । ଏନିମନ୍ତେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ପାପ ମୋଚନାର୍ଥେ ଖେଦ କର ମନ ଫେରାଅ, ତହିଁରେ
- ୨୦ ଇଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ପାଇବାର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ । ପୁଣି ପୂର୍ବର ପ୍ରବୃତ୍ତି ଯେ ଯାଣୁ ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ଣ, ତାହାଙ୍କୁ ଇଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ପଠାଇ ଦେବେ ।
- ୨୧ ମାତ୍ର ଜଗତର ପତ୍ତନାବଧି ଇଶ୍ୱର ନିଜ ପବିତ୍ର ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ତ୍ରାଗଣ ଦ୍ୱାରା ଯେମନ୍ତ କହି ଆସୁଅଛନ୍ତି, ତଦନୁସାରେ ସବୁ ବିଷୟର ଶୁଧାର୍ଥବା ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ
- ୨୨ ତାହାଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗ ଗ୍ରହଣ କରବାକୁ ହେବ । “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭ୍ରାତୃଗଣର ମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ଭର ସବୁଜି ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ତ୍ରାର ଉଦୟ କରବେ, ସେ ଯାହା କହିବେ, ସେ ସବୁ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନୋଯୋଗ
- ୨୩ କରବ; ମାତ୍ର ଯେ କୌଣସି ପ୍ରାଣୀ ସେ ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ତ୍ରାର କଥା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରବ, ସେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବ,” ଏହି କଥା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ମୋକ୍ଷା ନିଶ୍ଚେ କହିଅଛି । ତହିଁ ଉତ୍ତର ଶାମୁୟେଲ ଆଦି କର ଯେତେ ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ତ୍ରାଗଣ ବାକ୍ୟ କହିଛନ୍ତି, ସେ ସମସ୍ତେ ଏହି ସମୟର ବିଷୟରେ କହି ଯାଇଅଛନ୍ତି । ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ତ୍ରାଗଣର ସନ୍ତାନ; ଆଉ “ତୁମ୍ଭର ବଡ଼ ଦ୍ୱାରା ସବୁ ଦେଖିଯିବ ଲୋକ ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇବେ,” ଅବ୍ରାହାମକୁ ଏହା ବୋଲି ଇଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତୃଗଣର ସହିତ ଯେଉଁ ନିୟମ ସ୍ଥିର କରୁଛନ୍ତି, ସେହି ନିୟମର ଅଧିକାଂଶ ତୁମ୍ଭେମାନେ ହେଉଅଛୁ । ଏହି ସକାଶେ ଇଶ୍ୱର ଆପଣା ପୁଅ* ଯାଣୁକୁ ଉଠାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣକୁ ଆପଣା ପାପର ଫେରାର ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେବାକୁ ପ୍ରଥମରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ ।

୪ ପଦ୍ୟ ।

ଯେ ସମୟରେ ପିତର ଓ ଯୋହନ ଲୋକଙ୍କୁ କହୁଥିଲେ, ସେହି ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେବାରେ ପୁଣି ଯୀଶୁର ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତ ମୃତ ଜନର ଉତ୍ଥାନ ଜଣାଇବାରେ ଯାଜକମାନେ ଓ ମନ୍ତ୍ରର ସେନାପତି ପୁଣି ସାଦୁକାବର୍ଗ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କର ଉପରେ ମାଡ଼ ପଡ଼ିଲେ । ଏଥିରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧରି ଦିନ ଅବସାନ ସକାଶେ ଆଉ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ବନ୍ଦ କଲେ । ତଥାପି ଉପଦେଶ ଶୁଣିବାର ଲୋକ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକେ ବିଶ୍ଵାସ କଲେ; ତହିଁରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚ ସହସ୍ର ପୁରୁଷ ହୋଇଲା ।

ଆଉ ଦିନରେ ଅଧିପତିମାନେ ଓ ପ୍ରାଚୀନମାନେ ଓ ଅଧ୍ୟାପକଗଣ ପୁଣି ହାନନ ନାମରେ ମହାଯାଜକ ପୁଣି କେୟୁଫା ଓ ଯୋହନ ଓ ସିକନର ଇତ୍ୟାଦି ମହାଯାଜକର ଛାତି ସମସ୍ତେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଏକତ୍ର ହୋଇଲେ । ପୁଣି ପ୍ରେରଣମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟଠାରେ ଠିକ୍ କରାଇ ପଢ଼ିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ପରାକ୍ରମରେ ଅବା କି ନାମରେ ଏହି କର୍ମ କରୁଅଛୁ? ତହିଁରେ ପିତର ଧର୍ମଆଦ୍ଧରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଉତ୍ତର କଲା, ହେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଧିପତିବର୍ଗ, ହେ ଇସ୍ରାୟେଲର ପ୍ରାଚୀନମାନେ, ଏହି ଅବସାଙ୍ଗ ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରତି ଯେ ହିତ କର୍ମ କରା ଯାଇଅଛି, ଅର୍ଥାତ୍ ସେ କିପ୍ରକାରେ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଅଛି, ଏମନ୍ତ କଥା ଯେବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଜି ପଢ଼ିବ, ତେବେ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାୟେଲ ଲୋକ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏହା ଛାଡ଼ି ଦିଅ, ଯେଉଁ ନାଜରିତାୟ୍ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ କ୍ରୁଶରେ ହତ କରିଅଛୁ, ପୁଣି ଯାହାଙ୍କୁ ଇଶ୍ଵର ମୃତାବସ୍ଥାର ଉଠାଇଅଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ଏହି ଜଣ ସୁସ୍ଥ ହୋଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମ୍ମୁଖରେ ଠିକ୍ ହୋଇଅଛି । ଗୁନ୍ଥିବା ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ଏହି ଯେଉଁ ପଥରକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ମଣିଲ, ସେ କୋଣର ପ୍ରଧାନ ହେଉଅଛି । ତଭିନ୍ନ ଆଉ କାହିଁରେ ପରିବାର ନାହିଁ; ଯେହେତୁ ଯାହା ଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦୀର୍ଘ ହେବାକୁ ପାରିଲା, ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ତଳେ ମନୁଷ୍ୟଗଣର ମଧ୍ୟରେ ଏମନ୍ତ ଆଉ କୌଣସି ନାମ ଦିଆ ଯାଇ ନାହିଁ ।

ପିତରର ଓ ଯୋହନର ଏଭୂପ ସାହସ ଦେଖି, ଆଉ ସେମାନେ ଯେ ଅପରିଚିତ ପୁଣି ଇତର ଲୋକ, ଏହା ବୁଝି ସମସ୍ତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜ୍ଞାନ କଲେ; ପୁଣି ସେମାନେ ଯେ ଯୀଶୁର ସଙ୍ଗୀ ହୋଇଥିଲେ, ଏହା ଛାଡ଼ିବାର ହୋଇଲେ । ଆଉ ସେମାନଙ୍କର କତିରେ ସେ ସୁସ୍ଥ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଛିଡ଼ା ହେବାର ଦେଖି ସେମାନେ କୌଣସି ଆପତ୍ତି କରିବାକୁ ନ ପାରିଲେ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସଭାର ସ୍ଥାନାନୁରେ ଯିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲାଉତ୍ତରେ ଆପଣାମାନେ ଏକକୁଆରେକ ବିଚାର କରି କହିଲେ, ସେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କି କରିବା? ସେମାନେ ଯେ ଏକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମକରୁଅଛନ୍ତି,

- ତାହା ଯିଉଁଗାଲମ ନିବାସି ସବୁ ଲୋକର ଗୋଚର ହୋଇଅଛି, ଏନିମନ୍ତେ ତାହା
- ୧୭ ନାସ୍ତି କରିବାକୁ ନ ପାରୁ; ମାତ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଏହା ଯେମନ୍ତ ଆଉ
ନ ବ୍ୟାପିବ, ଏଥିପାଇଁ ଅତି ଭୟ ଦେଖାଇ ଏହାର ନାମରେ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟକୁ
- ୧୮ ଆଉ ଉପଦେଶ ନ ଦିଅ ବୋଲି ସେମାନଙ୍କୁ ନିଷେଧ କରିବା । ତଦନନ୍ତରେ
ପ୍ରେତମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କି ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯାଣୁର ନାମରେ କଦାଚ କୌଣସି କଥା ନ
- ୧୯ କହ, ପୁଣି କୌଣସି ଉପଦେଶ ନ ଦିଅ, ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ମାତ୍ର ପିତର ଓ
ଯୋହନ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କର କହିଲେ, ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ଆଜ୍ଞାଠାରୁ ତୁମ୍ଭମାନ-
ଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବାର ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୋଚରରେ ବହିତ କି ନାହିଁ, ତାହା
- ୨୦ ଆପଣମାନେ ବିବେଚନା କର । ଆମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ଦେଖିଅଛୁ ପୁଣି ଶୁଣି-
ଅଛୁ, ତାହା ଯେ ନ ବୋଲିବା, ଏମନ୍ତ କେତେବେଳେ ହେବାକୁ ନ ପାରେ ।
- ୨୧ ପୁଣି ଯାହା ଦିଅଥିଲା, ତାହା ଦେଖି ସମସ୍ତେ ଇଶ୍ଵରର ଗୁଣାନୁବାଦ କଲେ ।
ଏନିମନ୍ତେ ଲୋକ ଭୟ ସକାଶେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦେବାର କୌଣସି ଉପାୟ
ନ ପାଇବାରେ ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ତର୍କନ କର ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଣି ଦେଲେ ।
- ୨୨ ଯାହାର ପ୍ରତି ଏହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟରୂପ ଆରୋଗ୍ୟ କର୍ମ କର ଯାଇଥିଲା, ତାହାର ଚାଲିଣ
ବରସର ଅଧିକ ବୟସ ହୋଇଥିଲା ।
- ୨୩ ପୁଣି ସେମାନେ ବିଦାୟ ପାଇ ଆପଣା ସର୍ଜିମାନଙ୍କର କିଛିକୁ ଯାଇ ପ୍ରଧାନ
ଯାଜକଗଣ ଓ ପ୍ରାଣନ ଲୋକମାନେ ଯାହା କହିଥିଲେ, ସେ ସବୁ ଜଣାଇଲେ ।
- ୨୪ ତାହା ଶୁଣି ସମସ୍ତେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଇଶ୍ଵରର ଉଦ୍ଦେଶରେ ଉଚ୍ଚଶବ୍ଦରେ ଏହି
୨୫ ନିବେଦନ କଲେ । ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆକାଶ ପୃଥିବୀ ସମୁଦ୍ର ପୁଣି ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥ ବସ୍ତୁ ସମୁ-
ଦାୟର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଇଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭେ ଅଟ । ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ସେବକ ଦାଉଦର ମୁଖଦ୍ଵାରା
- ୨୬ ଏହି କଥା ବୋଲିଅଛୁ, ଯଥା, “ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନେ କିପାଁ କଲହ କରନ୍ତି?
ଲୋକ ସମସ୍ତେ କିନିମନ୍ତେ ଅନର୍ଥକ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି? ପରମେଶ୍ଵରର ପୁଣି ତାହା-
ଙ୍କର ଅଭିଷେକର ପ୍ରତିକୂଳରେ ଭୂପତିମାନେ ଠିଆ ହୁଅନ୍ତି ଓ ରାଜାମାନେ ଏକ-
- ୨୭ ପରାମର୍ଶ କରନ୍ତି ।” ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭର ହସ୍ତ ଓ ବିଚାର ଦ୍ଵାରା ପୃଥ୍ବୀରେ ଯାହା
ସ୍ଥିର କରା ଯାଇଥିଲା, ତାହା ଯେମନ୍ତ ସିଦ୍ଧ ହୁଅଇ, ଏଥିପାଇଁ ଯାହାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ
- ୨୮ ଅଭିଷେକ କରିଅଛୁ, ଏମନ୍ତ ଯେ ତୁମ୍ଭର ପବିତ୍ର ସନ୍ତାନ* ଯାଣୁ, ତାହାର ପ୍ରତି-
କୂଳରେ ହେବେଦ, ପନ୍ତୟ ପିଲାତ ଓ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟ ଲୋକ ପୁଣି ଇଶ୍ରାୟେଲ
- ୨୯ ଲୋକ, ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ସଭସ୍ଥ ହୋଇଲେ । ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ଏତେବେଳେ
- ୩୦ ସେମାନଙ୍କର ତର୍କନ ଶ୍ରବଣ କର । ପୁଣି ସୁସ୍ଥ କରିବା ହିନ୍ଦୁରେ ତୁମ୍ଭର ବାହୁ-
କଳ ପ୍ରକାଶ କରିବାରେ ତୁମ୍ଭର ସେବକମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଭୟରେ ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ୟ ଶ୍ରବଣ

କରିବାକୁ ପୁଣି ତୁମ୍ଭର ପବିତ୍ର ସନ୍ତାନ* ଯାଣୁର ନାମରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୁଅ । ଓ
ଅସମ୍ଭବ କର୍ମ କରିବାକୁ ଦୟା । ଏହିଭାବେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ, ଯେଉଁ ଗୃହରେ ୩୧
ସେମାନେ ସଭାସ୍ଥ ଥିଲେ, ସେ ଗୃହ କମିଲେ; ପୁଣି ସମସ୍ତେ ଧର୍ମଆତ୍ମରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ
ହୋଇ ଇଶ୍ଵରର କଥା ସାହସରେ କରି କହିଲେ ।

ପ୍ରତ୍ୟୟକାର ଲୋକ ସମୂହ ଏକଚିତ୍ତ ଏକମନା ହୋଇ ରହିଲେ । ସେମାନ- ୩୧
ଙ୍କର କେହି ନିଜ ସମ୍ପତ୍ତି ଆପଣାର ନ ମଣି ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସାଧାରଣରେ
ଥିଲା । ପ୍ରେକ୍ଷାମାନେ ମହାପରାକ୍ରମ ପ୍ରକାଶ କରି ପ୍ରଭୁ ଯାଣୁର ଉତ୍ଥାନ ବିଷୟ- ୩୩
ରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲେ, ପୁଣି ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତର ପ୍ରତି ମହାଅନୁଗ୍ରହ ହେଲା । ଆଉ ୩୪
ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି କେହି ଅତ୍ୟୁତ ନ ଥିଲା; ଯେହେତୁ ଯେଉଁମାନ- ୩୫
ଙ୍କର ଘର ଭୂମି ଇତ୍ୟାଦି ଯେ ବିଷୟ ଥିଲା, ତାହା ବିକ୍ରୟ କରି ତାହାର ମୂଲ୍ୟ
ଆଣି ପ୍ରେକ୍ଷାମାନଙ୍କର ଚରଣରେ ଥୋଇଲେ, ତହିଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣର ଯେମନ୍ତ
ପ୍ରୟୋଜନ, ତାହା ଅନୁସାରେ ତାହାକୁ ଦତ୍ତ ହେଲା । ବିଶେଷରେ କୁପ୍ର ଉପ- ୩୬
ଦ୍ରୀତୀୟ ଲେବି ବଂଶଜାତ ଯୋଷି ନାମରେ, ଯାହାକୁ ପ୍ରେକ୍ଷାମାନେ ବର୍ଣ୍ଣିବା ଅର୍ଥାତ୍
ସାନ୍ତନାଦାୟକ ବୋଲି ଜାଣନ୍ତି, ଏମନ୍ତ ଏକଜଣ ଭୂମିର ଅଧିକାରୀ ଥିଲା; ସେ ୩୭
ଜଣ ଆପଣା ଭୂମି ବିକ୍ରୟ କରି ତାହାର ମୂଲ୍ୟ ଆଣି ପ୍ରେକ୍ଷାମାନଙ୍କର ଚରଣରେ
ଥୋଇଲା ।

* ପଦ୍ୟ ।

ପୁଣି ହନାନାୟ ନାମରେ ଏକ ଜଣ ଯାହାର ଉତ୍ତର ନାମ ସର୍ପୀଶ, ସେ ଜଣ ୧
ଅଧିକାର ବିକ୍ରୟ କରି ଆପଣାର ସ୍ତ୍ରୀର ଜାଣିବାରେ ତାହାର ମୂଲ୍ୟର ଏକ ଅଂଶ ୨
ଲୁଚାଇ ରଖି ଆଜି ଅଂଶମାତ୍ର ଆଣି ପ୍ରେକ୍ଷାମାନଙ୍କର ଚରଣରେ ଥୋଇଲା ।
ତହିଁରେ ପିତର କହିଲା, ହେ ହନାନାୟ, ଭୂମିର ମୂଲ୍ୟ କିଛି ଗୋପନ କରି ରଖି- ୩
ବାକୁ ପୁଣି ଧର୍ମାତ୍ମର ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା କହିବାକୁ ଶୟତାନ କିପରି ତୁମ୍ଭର ଅନ୍ତଃକରଣ-
ରେ କୁପ୍ରବୃତ୍ତି ଦେଉଅଛି? ସେ ଭୂମି ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭର ହସ୍ତଗତ ଥିଲା, ୪
ତେତେବେଳେ କି ତୁମ୍ଭର ନିଜର ନ ଥିଲା? ପୁଣି ବିକ୍ରୟ କଲାଉଥିବାରେ ତାହାର
ମୂଲ୍ୟ କି ତୁମ୍ଭର ନିଜ ଅଧିକାରରେ ନ ଥିଲା? ତେବେ ଅନ୍ତଃକରଣରେ ଏମନ୍ତ
କୁକଳ୍ପଣା କିପରି କରିଅଛି? ତୁମ୍ଭେ କେବଳ ମନୁଷ୍ୟଠାରେ ମିଥ୍ୟା ନ କହିଲ,
ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ କହିଲ । ଏହି କଥା ଶୁଣିବାମାତ୍ରେ ସେ ହନାନାୟ ଭୂମିରେ ପତି ୫
ପ୍ରାଣ ଶୁଭିଳ । ଏହି ବିଷୟ ଯେତେ ଲୋକ ଶୁଣିଲେ, ସମସ୍ତର ବଡ଼ ଭୟ ଜନ୍ମିଲା ।
ପୁଣି ଯୁବା ଲୋକମାନେ ଉଠି ତାହାକୁ ନୁଗାରେ ଗୁଡାଇ ବାହାରକୁ ନେଇ ୬

*(ବା) ସେବକ ।

- ୨ ଯାଇ କବର ଦେଲେ । ଅନନ୍ତରେ ଏକ ପ୍ରହରର ଉତ୍ତରେ କି ହୋଇଅଛି,
୮ ତାହା ଗୋଚର ନୋହି ତାହାର ସ୍ତ୍ରୀ ସେଠାରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲା । ଏଥିରେ ପିତର
ତାହାକୁ ପଚାରିଲା, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏତେ ଟଙ୍କାରେ ତୁମି ବନ୍ଧୁକ କରାଅଛୁ କି
୯ ନାହିଁ? ତାହା ବୋଲି; ସେ ଉତ୍ତର କଲା, ହଁ, ଏତେ ଟଙ୍କାରେ ପ୍ରମାଣ । ପିତର
କହିଲା, ତୁମ୍ଭେମାନେ କେମନ୍ତ କର ପରମେଶ୍ୱରର ଆତ୍ମାକୁ ପରୀକ୍ଷା କରବାକୁ
ଏକବର୍ତ୍ତର ହୋଇଅଛୁ? ଦେଖ, ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭର ସ୍ୱାମିକୁ କବର ଦେଇ-
ଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଦ୍ୱାରର କନ୍ଦରେ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି, ପୁଣି ତୁମ୍ଭକୁ ବାହାରକୁ ଘେନି
୧୦ ଯିବେ । ଏଥିରେ ସେ ତତ୍ତ୍ୱକ୍ଷଣାତ୍ ତାହାର ଚରଣର ନିକଟରେ ପଡ଼ି ପ୍ରାଣ ଶୁଦ୍ଧିଲା ।
ଅନନ୍ତରେ ସେ ଯୁବାମାନେ ଉତ୍ତରେ ଆସି ତାହାକୁ ହିଁ ମୃତା ଦେଖି ବାହାର କରି
୧୧ ନେଇ ତାହାର ସ୍ୱାମିର ପାଖରେ କବର ଦେଲେ । ତହିଁରେ ମଣ୍ଡଳୀର ସବୁ
ଲୋକ ପୁଣି ଆଉଁସ୍ ଯେତେ ଲୋକ ଏହି କଥା ଶୁଣିଲେ, ସମସ୍ତର ବଡ଼ ଭୟ
ଜନ୍ମିଲା ।
- ୧୨ ଏଉତ୍ତର ପ୍ରେତତମାନଙ୍କର ହସ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଲୋକମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ
୧୩ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଓ ଅଭୂତ କର୍ମ କରା ଗଲା । ଶିଷ୍ୟମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକଚିତ୍ତ ହୋଇ ସନ୍ନି-
ମାନର ବରଣ୍ଡାରେ ଏକତ୍ର ଥିଲେ । ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗ ହେବାକୁ ଆଉ
କାହାର ସାହସ ନ ହେଲା, ତଥାପି ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମାଦର କଲେ ।
- ୧୪ ଆଉ ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷ ଅନେକ, ଲୋକ ବର୍ଣ୍ଣାସ କର ପ୍ରଭୃତି ଶରଣାପନ୍ନ ହୋଇ-
୧୫ ଲେ । ପୁଣି ପିତରର ଯିବାଅସିବାରେ କୌଣସିକ୍ରମରେ ତାହାର ଶ୍ରେୟ ଯେମନ୍ତ,
କେବଳ ଜନର ଉପରେ ପଡ଼ଇ, ଏହି ଆଶୟରେ ଲୋକମାନେ ବ୍ୟାଧିଗ୍ରସ୍ତମାନଙ୍କୁ
୧୬ ତୋଳିରେ ଓ ଖଟିୟାରେ ନେଇ ପଥେଁ ଥୋଇଲେ । ପୁଣି ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ନଗ-
ରରୁ ଅନେକ ଲୋକ ଏକତ୍ର ହୋଇ ବ୍ୟାଧିତ ଓ ଅପବିତ୍ର ଭୂତଗ୍ରସ୍ତ ଇତ୍ୟାଦି
ରୋଗିମାନଙ୍କୁ ଯିଚ୍ଛାଲମକୁ ବନ୍ଧି ଆଗନ୍ତେ ସମସ୍ତେ ସ୍ତମ୍ଭ ହେଲେ ।
- ୧୭ ପୁଣି ମହାଯାଜକ ଓ ସାବୁଜୀମାନଙ୍କର ମତାବଲମ୍ବୀ ତାହାର ସହଚରଗଣ
୧୮ ଉଠି ମହା କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହୋଇ ପ୍ରେତତମାନଙ୍କୁ ଧରି ଇତର ଲୋକମାନଙ୍କର
୧୯ କାରାଗାରରେ ବନ୍ଦ କର ରଖିଲେ । ମାତ୍ର ରାତ୍ରିକାଳରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଦୂତ
ସେ କାରାଗାରର ଦ୍ୱାର ଫିଟାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣି କହିଲା, ତୁମ୍ଭେ-
ମାନେ ମନ୍ଦିରରେ ଯାଇ ଠିକ୍ ହୋଇ ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଏହି ଜୀବନଦାୟକ
୨୦ ସମସ୍ତ କଥା ପ୍ରଚାର କର । ଏହା ଶୁଣି ସେମାନେ ପ୍ରାତଃକାଳରେ ମନ୍ଦିରରେ
୨୧ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଉପଦେଶ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଏଥିରେ ସହଚରଗଣ ସଙ୍ଗେ
ମହାଯାଜକ ଆସି ମନ୍ତ୍ରିଗଣକୁ ପୁଣି ଇଚ୍ଛାୟେଲ ବଣର ରାଜସଭାସଦ ସମସ୍ତଙ୍କୁ
ସଭାସ୍ଥ କରି କାରାଗାରରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଶୀର୍ବାଦ ନିମନ୍ତେ ପଦାନ୍ତକଗଣକୁ

ପଠାଇ ଦେଲେ । ସେମାନେ ଯାଇ କାରାଗାରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ନ ପାଇ ଫେରି ୧୨
 ଆସି ଏହି ସମାବୃତ ଦେଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସେଠାରେ ଯାଇ ଦୃଢ଼ତାରେ କାରା- ୧୩
 ଗାରର ଦ୍ଵାର ବନ୍ଦ ପୁଣି ରକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ଦ୍ଵାରର ବାହାରେ ଠିଆ ହେବାର ଦେଖିଲୁଁ
 ପ୍ରମାଣ, ମାତ୍ର ଦ୍ଵାର ଫିଟାଇ ଉତ୍ତରେ କାହାକୁ ଦେଖିବାକୁ ନ ପାଇଲୁଁ ।
 ଏକଥା ଶୁଣି ମହାଯାଜକ ଓ ମନ୍ତ୍ରର ସେନାପତି ପୁଣି ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ, ୧୪
 ଏଥିର କି ହୋଇବ? ଏହା ଭବିଷ୍ୟତରେ ହେଲେ । ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଆସି ୧୫
 ଏହି ସମ୍ବାଦ ଦେଲା, ଦେଖ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ କାରାଗାରରେ ବନ୍ଦ
 କରି ରଖିଥିଲ, ସେମାନେ ମନ୍ତ୍ରରରେ ଠିଆ ହୋଇ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ
 ଦେଉଅଛନ୍ତି । ତେଣୁ ମନ୍ତ୍ରରର ସେନାପତି ପଦାନ୍ତକଗଣଙ୍କୁ ସଙ୍ଗେ ଘେନି ସେଠା- ୧୬
 ରେ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଣିଲା, ମାତ୍ର ବଳରେ ନୋହେ, ଯେହେତୁ ତାହା
 କଲେ ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପଥର ମାରିବେ, ଏହା ଭୟ କଲା ।
 ଏମନ୍ତେ ମହାସଭାର ମଧ୍ୟରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଣି ରଖିଲାଉତ୍ତରେ ମହାଯାଜକ ୧୭
 ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲା, ଏହି ନାମରେ ଉପଦେଶ ଦେବାକୁ ଆମ୍ଭେମାନେ କି ଦୃଢ଼-
 ଉପରେ ନିଷ୍ପେଷ କରି ନାହିଁ? ତେବେହେଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉପଦେଶରେ ଯିବ- ୧୮
 ଶାଳମକୁ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ କରି ସେ ଜଣର ରକ୍ତପାତର ଦୋଷ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ବର୍ଦ୍ଧିତ-
 ବାକୁ ଲେଉଟୁଅଛି । ଏଥିରେ ପିତର ପୁଣି ଅନ୍ୟ ପ୍ରେରତମାନେ ଉତ୍ତର କଲେ, ୧୯
 ମନ୍ତ୍ରସମାନଙ୍କର ଆଜ୍ଞାଠାରୁ ବରଞ୍ଚ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବାର ଆମ୍ଭ-
 ମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଯେ ଯାଣୁକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ କ୍ଷୁଣ୍ଠରେ ଟେକାଇ ହତ କରିଅଛ, ୨୦
 ତାହାକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତୃଗଣର ଈଶ୍ଵର ଉଠାଇଅଛନ୍ତି । ଆଉ ଈଶ୍ଵର ଇଚ୍ଛା- ୨୧
 ଫେଲ ବଶମାନଙ୍କୁ ମନ ଫେରଣ ଓ ପାପ କ୍ଷମା ଦାନ କରଣାର୍ଥେ ତାହାଙ୍କୁ
 ରାଜା ଓ ପରିବାଣକର୍ତ୍ତା କରି ଆପଣା ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଉଚ୍ଚପଦସ୍ଥ କରିଅଛନ୍ତି ।
 ଏହାର ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କର ସାକ୍ଷୀ, ଆଉ କେବଳ ଆମ୍ଭେମାନେ ୨୨
 ନୋହି, ଈଶ୍ଵର ଆପଣା ଆଜ୍ଞାକାରମାନଙ୍କୁ ଯେ ଧର୍ମଆତ୍ମ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ସେହି
 ସାକ୍ଷୀ ଅଟନ୍ତି ।

ଏକଥା ଶୁଣି ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ବିଦାଣ୍ଡି ହୁଅନ୍ତେ ପ୍ରେରତମାନଙ୍କୁ ବଧ ୩୩
 କରିବାକୁ ବିଚାର କଲେ । ଏଥିମଧ୍ୟରେ ସେ ସଭାସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ୩୪
 ସୁଖ୍ୟାତ ଗମିଲଫେଲ ନାମରେ ଜଣେ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅଧ୍ୟାପକ ଫାରାଶା ଲୋକ
 ଉଠି ପ୍ରେରତମାନଙ୍କୁ କିହ୍ନୁକାଳ ନିମନ୍ତେ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ଯିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ
 କହିଲା, ହେ ଇଚ୍ଛାଫେଲ ବର୍ଣ୍ଣାୟ ସମସ୍ତ, ଏହି ଲୋକଙ୍କର ପ୍ରତି ଯାହା କରିବାକୁ ୩୫
 ଉଦ୍ୟତ ଅଛି, ତହିଁରେ ସାବଧାନ ହୁଅ । ଯେହେତୁ ଏହାର ପୂର୍ବରେ ତୁମ୍ଭ ୩୬
 ନାମରେ ଜଣେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଆପଣାକୁ କୌଣସି ମହାପୁରୁଷ ବୋଲି କହନ୍ତେ

ପ୍ରାୟ ଚାହିଁ ଶ ଲୋକ ତାହାର ମତାବଲମ୍ବୀ ହେଲେ । ଅନନ୍ତରେ ସେ ହତ
 ୩୭ ହୁଅନ୍ତେ ତାହାର ଆଜ୍ଞାକାର ସମସ୍ତେ ଛନ୍ଦିତ ହୋଇ ଅତ୍ୟୁତ ହେଲେ । ସେ
 ଜଣ ଉତ୍ତରେ ନାମ ଲେଖି ଦେବାର ସମୟରେ ଗାଲିଲ ଦେଖିଯି ସିନ୍ଦୁଦା ନାମ-
 ରେ ଆଉ ଏକ ଜଣ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ଆପଣା ମତରେ ଚଳା-
 ଲେଲ; ତହିଁରେ ସେ ବନଷ୍ଟ ହେଲେ, ପୁଣି ତାହାର ଆଜ୍ଞାକାର ହିଁ ସମସ୍ତେ ଛନ୍ଦି-
 ୩୮ ତି ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ । ଏହିନମନ୍ତେ ବୋଲି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ମନୁଷ୍ୟମାନ-
 ୩୯ କର ପ୍ରତି କିଛି ନ କରି ସହସ୍ତୁ ହୁଅ । ଯେହେତୁ ଏହି ଯୁକ୍ତି କି ଏହି କର୍ମ ଯେବେ
 ମନୁଷ୍ୟର ହୁଅଇ, ତେବେ ବ୍ୟଥା ହୋଇଯିବ; ନୋହିଲେ ଯେବେ ଇଶ୍ବରର
 ହୁଅଇ, ତେବେ ତାହାର ଅନ୍ୟଥା କରିବାକୁ ନ ପାରିବ, ବରଂ ଇଶ୍ବରଙ୍କର
 ୪୦ ବ୍ୟସ୍ତଗଣ ହିଁ ହୋଇ ପାରିବ । ସେମାନେ ତାହାର ବାକ୍ୟରେ ସମ୍ମତ ହୋଇ
 ପ୍ରେରତମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରହାର ଦେଇ ଯାଶୁର ନାମରେ କିଛି କହିବାକୁ ନିଷେଧ
 ୪୧ କରି ବଦାୟ କଲେ । ପୁଣି ତାହାଙ୍କର ନାମର ନମନ୍ତେ ଲଜ୍ଜା ଭୋଗ କରିବାକୁ
 ଆପଣାମାନେ ଯେ ଭର୍ଜନ ଗଣିତ ହୋଇଛନ୍ତି, ଏଥିରେ ଆହ୍ଲାଦିତ ହୋଇ ସେ-
 ୪୨ ମାନେ ସଭ୍ରସ୍ତମାନଙ୍କର ଶ୍ଚମୁର ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ । ପୁଣି କିଛି ନିବୃତ୍ତି ନ ହୋଇ
 ସେମାନେ ଦିନକୁଦିନ ମନ୍ଦିରରେ ଓ ଘରେ ଯାଶୁ ଗ୍ରୀଷ୍ମର ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା ଓ
 ଘୋଷଣା କଲେ ।

୨ ପଦ୍ୟ ।

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ସମୟରେ ଶିଷ୍ୟଗଣ ବଢ଼ିବାର ଦବସିକ ଦାନ ବିତରଣ-
 ରେ ଅନ୍ୟଦେଶ ପ୍ରବାସିମାନଙ୍କର ବ୍ୟବାଗଣର ଅତ୍ୟୁତ ହେଲେ, ଏଣୁ ଏଣି ଲୋକ-
 ୨ କର ସଙ୍ଗେ ଅନ୍ୟଦେଶ ପ୍ରବାସିମାନଙ୍କର ବିବାଦ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । ଏଥିରେ
 ଦ୍ଵାଦଶ ପ୍ରେରତ ଶିଷ୍ୟସମୂହକୁ ଏକତ୍ର ତାଙ୍କ କହିଲେ, ଭୋଜନର ପରିବେଷଣ
 ନମନ୍ତେ ଇଶ୍ବରର କଥାର ଘୋଷଣା ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଉଚିତ
 ୩ ନୋହେ । ଏନମନ୍ତେ ହେ ଭାଇ ସମସ୍ତ, ଆତ୍ମେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଏହି କର୍ମର
 ଭାର ଦେବାକୁ ପାରି, ଏମନ୍ତ ସୁଖ୍ୟାତାପନ୍ନ ପୁଣି ଧର୍ମଆତ୍ମରେ ଓ ଜ୍ଞାନରେ ପରି-
 ୪ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାତ ଜଣକୁ ଆପଣାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବାଛି ଆଣ । ମାତ୍ର ଆତ୍ମେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା
 ଓ ବାକ୍ୟ ଘୋଷଣାର ଉଦ୍ଘୋଗରେ ନିତ୍ୟ ପ୍ରବୃତ୍ତି ଥିବା ।

୫ ଏକଥାରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ସନ୍ତୋଷ ହୋଇ ଆପଣାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରୁ ବିଶ୍ଵାସ-
 ରେ ଓ ଧର୍ମାତ୍ମରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରିୟାନ ନାମକ ଏକ ଜଣକୁ, ପୁଣି ଫିଲିପ ଓ ପ୍ରଖର
 ଓ ନିକାନୋର ଓ ଜାମୋନ ଓ ପର୍ମିନା ପୁଣି ସିନ୍ଦୁଦା ମତାବଲମ୍ବୀ ଆଶ୍ଵିନୋଖର
 ୬ ନିକଲ, ଏହି ସାତ ଜଣକୁ ମନୋନୀତ କରି ପ୍ରେରତମାନଙ୍କ ଶ୍ଚମୁରେ ଆଣନ୍ତେ

ସେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ସେମାନଙ୍କର ଉପରେ ହସ୍ତାର୍ପଣ କଲେ । ଏଉଡ଼ରେ ୭
 ଈଶ୍ବରର କଥା ବ୍ୟାପିଗଲା, ବିଶେଷରେ ସିରଂଗାଲମ ନଗରରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର
 ସଂଖ୍ୟା ଅତିଶୟ ବଢ଼ିଲା; ପୁଣି ଯାଜକମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେହେଁ ଅନେକେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର
 ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ହେଲେ ।

ସ୍ତ୍ରୀମାନ ବିଶ୍ବାସରେ ଓ ପରାକ୍ରମରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଲୋକମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ- ୮
 ରେ ନାନା ପ୍ରକାର ଅଭୂତ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ କଲେ । ତହିଁରେ ଲବର୍ତ୍ତନାୟ ନାମ- ୯
 ରେ ଖ୍ୟାତ ଦଳର ଥୋକାସ୍ତେ ଜଣ, ପୁଣି କୁରାଣୀୟ ଓ ସିକନ୍ଦରୀୟ ଓ କଲିକାୟ
 ପୁଣି ଆଶିୟାଦେଶୀୟ ଥୋକାସ୍ତେ ଲୋକ ଉଠି ସ୍ତ୍ରୀମାନର ସଙ୍ଗେ ବାଦାନ୍ତବାଦ
 କଲେ । ପୁଣି ସ୍ତ୍ରୀମାନ ଜ୍ଞାନରେ ଓ ଧର୍ମାବଲମ୍ବରେ ଏତେ କଥା କହିଲେ, ଯେ ସେମା- ୧୦
 ନେ ତାହା ଭର୍ଜିବାକୁ ନ ପାରିଲେ । ତେଣୁ କେତେ ଜଣକୁ ଲୋଭ ଦେଖାନେ ୧୧
 ସେମାନେ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାର ମୁଖର ମୋଣାର ପୁଣି ଈଶ୍ବରଙ୍କର
 ନିନ୍ଦା କଥା ଶୁଣିଲୁଁ । ଏହିଭାବେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଓ ପ୍ରାଚୀନଗଣର ପୁଣି ଅଧ୍ୟା- ୧୨
 ପକ୍ଷମାନଙ୍କର ପ୍ରବୃତ୍ତି ଜନ୍ମାଇ ସ୍ତ୍ରୀମାନର କଥାରେ ଆସି ତାହାକୁ ଧରି ମହାସଭା
 ମଧ୍ୟରେ ଆଣିଲେ । ଏଉଡ଼ରେ ଥୋକାସ୍ତେ ଜଣ ମିଥ୍ୟାସାକ୍ଷିକୁ ଆଣନ୍ତେ ସେ- ୧୩
 ମାନେ କହିଲେ, ଏହି ଜଣ ଏହି ପବନ ସ୍ଥାନ ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ନିନ୍ଦା କରିବାକୁ
 ନିରସ୍ତ ନୁହନ୍ତି; ପୁଣି ନାଜରଥୟ ଯୀଶୁ ଏହି ସ୍ଥାନ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ୧୪
 ପ୍ରତି ମୋଣାର ଦତ୍ତ ବ୍ୟବହାରର ଅନ୍ୟଥା କରିବେ, ତାହାର ଏମନ୍ତ କଥା
 ଶୁଣିଲୁଁ । ଏଥିରେ ମହାସଭାସ୍ଥ ସମସ୍ତେ ତାହାର ପ୍ରତି ସ୍ଥିରବୃତ୍ତି କରି ସ୍ବର୍ଗ ଦୁତର ୧୫
 ମୁଖ ସାବୁଖ୍ୟ ତାହାର ମୁଖ ଦେଖିଲେ ।

୭ ପଦ୍ୟ ।

ଆବର ମହାଯାଜକ ସ୍ତ୍ରୀମାନକୁ ପଚାରିଲେ, ଏହି କଥା କି ସତ୍ୟ? ସେ ଉତ୍ତର ୧
 କଲେ, ହେ ପିତୃ ଓ ଭ୍ରାତୃ ଲୋକ ସମସ୍ତେ, ଅବଧାନ କର । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁର- ୨
 ପୁରୁଷ ଅବ୍ରହାମ ହାରଣ ନଗରରେ ବାସ କରିବାର ପୁରୁଷରେ ଯେ ସମୟରେ
 ମିସପଟମିୟା ଦେଶରେ ଥିଲା, ସେ କାଳରେ ତେଜୋମୟ ଈଶ୍ବର ଦଶିନ ଦେଇ
 ତାହାକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦେଶ ଓ ଜାତି କୁଟୁମ୍ବ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଆମ୍ଭେ ୩
 ଯେ ଦେଶ ଦେଖାଇ ଦେବା, ସେହି ଦେଶରେ ଚାଲି ଯାଅ ।” ଏନମନ୍ତେ ସେ ୪
 କସପାୟ ଦେଶ ତ୍ୟାଗ କରି ହାରଣ ନାମକ ନଗରରେ ବାସ କଲେ । ଅନନ୍ତରେ
 ତାହାର ପିତାର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲାଉତ୍ତରେ ଯେଉଁ ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏବେ ୫
 ବାସ କରଅଛୁ, ଏହି ଦେଶରେ ଈଶ୍ବର ତାହାକୁ ପ୍ରବାସ କରାଇଲେ । ପୁଣି ୬
 ଈଶ୍ବର ତହିଁରେ କିଛିମାତ୍ର ଅଧିକାର ଅର୍ଥୀତ୍ବ ଏକ ପାଦ ପରିମାଣ ଭୂମିହିଁ ନ

ଦେଲେ । ସେ କାଳରେ ତାହାର କୌଣସି ସନ୍ତାନ ନ ଥିଲା, ତେବେହେଁ ତାହାକୁ
ଓ ତାହାର ଭବିଷ୍ୟତକୁ ତାହା ଅଧିକାରୀଦେବାକୁ ଅଙ୍ଗୀକାର କଲେ ।

୨ ଇଣ୍ଡର ଏହିରୂପ ଆନ୍ତର କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭର ସନ୍ତାନମାନେ ପରଦେଶରେ ବସନ୍ତି
କରିବେ, ପୁଣି ସେ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ଚାହିଁ ଶା ବରଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମା-
୩ ନଙ୍କୁ ଦାସପଣରେ ରଖି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତି କୃପାବହାର କରିବେ ।” ପୁଣି ଇଣ୍ଡର
ଏକଥାହିଁ କହିଲେ, “ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦାସପଣରେ ରଖିବେ,
ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ଦଣ୍ଡ ଦେବା; ତାହାର ଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ସେ ଦେଶର
୮ ବାହାର ହୋଇ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଆମ୍ଭର ସେବା କରିବେ ।” ପୁଣି ସେ ତାହାକୁ
ସୁନ୍ଦର ନିୟମ ଦେଲେ । ତହିଁରେ ଯିଶ୍ବାକ ନାମରେ ଅବ୍ରହାମର ଏକ ପୁତ୍ର
ହୋଇଲାଉତ୍ତରେ ସେ ଅଷ୍ଟମ ଦିବସରେ ତାହାର ସୁନ୍ଦର କର୍ମ କଲା । ସେ
ଯିଶ୍ବାକର ପୁତ୍ର ଯାକୁବ, ପୁଣି ସେ ଯାକୁବର ଔରସରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦ୍ଵାଦଶ
ପୁତ୍ରପୁତ୍ରୀ ଜନ୍ମିଲେ ।

୯ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଇର୍ଷାରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ସେ ପୁତ୍ରପୁତ୍ରୀମାନେ ମୁଷଫକୁ ମିଶର
୧୦ ଦେଶରେ ନିୟୁତ ଯିବାର ପାଇଁ ବନ୍ଧୁକଲେ । ମାତ୍ର ଇଣ୍ଡର ତାହାର ସହାୟ
ହୋଇ ସମସ୍ତ ଦୁର୍ଗତିର ରକ୍ଷା କରି ତାହାକୁ ବୁଦ୍ଧି ଦେଇ ମିଶର ରାଜା ଫାରୋର
ପ୍ରିୟପାତ୍ର କଲେ; ରାଜା ମିଶର ଦେଶର ଓ ଅପଣା ସବୁ ରାଜପୁତ୍ରର ଶାସନ
୧୧ କରିବାର ପଦ ତାହାକୁ ଦେଲେ । ଏହି ସମୟରେ ମିଶର ଓ କିଶାନ ଦେଶରେ
ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହେତୁର ବଡ଼ କଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁତ୍ରପୁତ୍ରୀମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ
୧୨ ନ ପାଇଲେ । ମାତ୍ର ମିଶର ଦେଶରେ ଶସ୍ୟ ଅଛି, ଯାକୁବ ଏହି ସମ୍ବାଦ ପାଇ
୧୩ ପ୍ରଥମରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁତ୍ରପୁତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ମିଶରକୁ ପଠାଇଲା । ପୁଣି ଦ୍ଵିତୀୟଥର
୧୪ ଗମନରେ ମୁଷଫ ଅପଣା ଭ୍ରାତୃମାନଙ୍କଠାରେ ପରିଚିତ ହେଲା । ପୁଣି ମୁଷଫର
ଭ୍ରାତାମାନେ ଫାରୋଠାରେ ପରିଚିତ ହେଲେ । ଆଉ ମୁଷଫ ଭ୍ରାତୃଗଣକୁ
ପଠାଇ ଅପଣା ପିତା ଯାକୁବକୁ ପୁଣି ପଞ୍ଚମ୍ବର ଜଣ ଜାତିକୁ ଅପଣା ନିକଟରେ
୧୫ ତାଙ୍କ ଆଣିଲେ । ଏଥିରେ ଯାକୁବ ମିଶର ଦେଶକୁ ଯାଇ ଆପେ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର
୧୬ ପୁତ୍ରପୁତ୍ରୀମାନେ ସେଠାରେ ମଲେ । ପୁଣି ସେଠାର ଲୋକମାନେ ତାହାକୁ
ଶିଖିମକୁ ନେଇ ଯାଇ ଯେଉଁ କବର ସ୍ଥାନ ଅବ୍ରହାମ ଟଙ୍କା ଦେଇ ଶିଖିମର
ପିତା ହମୋରର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ନିକଟର କିଣିଥିଲା, ତହିଁରେ ତାହାକୁ ଶୟନ
କରାଇଲେ ।

୧୭ ପୁଣି ରାଣ ଦେଇ ଅବ୍ରହାମର ପ୍ରତି ଇଣ୍ଡର ଯେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ, ସେ
ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଫାଲିବାର ସମୟ ନିକଟ ହୁଅନ୍ତେ ମିଶର ଦେଶରେ ଇଶ୍ରାୟେଲ ଲୋକ-
୧୮ ମାନେ ବୃଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ହୋଇଲେ । ଅବଶେଷରେ ମୁଷଫକୁ ନ

ଚିହ୍ନ, ଏମନ୍ତ ଆଉ ଏକ ରଜା ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନବର୍ଗର ୧୯
 ସଙ୍ଗେ ଧୂର୍ତ୍ତପଣ କରି ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କର ପ୍ରତି କୃପ୍ୟବହାରରେ ସେମାନଙ୍କର
 ବନ୍ଧ ଲେପ କରିବାର ଆଶୟରେ ସେମାନଙ୍କର ନୂଆଜାତ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ବାହା-
 ରେ ପକାଇ ଦେଲା । ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ମୋଶା ଜନ୍ମିଲା; ସେ ପରମ ସୁନ୍ଦର ୨୦
 ପୁଣି ପିତୃଗୃହରେ ତନି ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଳିତ ହେଲା । ପୁଣି ବାହାରେ ପକାଇ ୨୧
 ଦୟା ଗଲଉତ୍ତରେ ପାହୋର କନ୍ୟା ତାହାକୁ ଉଠାଇ ନେଇ ପୋଷ୍ୟପୁତ୍ର
 କରି ପ୍ରତିପାଳନ କଲା । ତେଣୁ ସେ ମୋଶା ମିଶ୍ରାୟମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ବିଦ୍ୟାରେ ୨୨
 ବ୍ୟୁତ୍ପତ୍ତି ହୋଇ ବାକ୍ୟରେ ଓ କ୍ରିୟାରେ ପାରଗ ହୋଇଲା । ଏଥିଉତ୍ତରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ୨୩
 ଶୁଣିଣ ବରଷ ବୟଃପ୍ରାପ୍ତ ହେଲାଉତ୍ତରେ ଇଶ୍ରାୟେଲ ବନ୍ଧୀୟ ଆପଣା ଭ୍ରାତୃ-
 ଗଣର ସଙ୍ଗେ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ମନସ୍ଥ କଲା । ପୁଣି ସେମାନଙ୍କର ଏକ ଜଣକୁ ୨୪
 ହିନ୍ଦୀପ୍ରାପ୍ତ ଦେଖି ତାହାର ସପକ୍ଷ ହୋଇ ତାହାର ପ୍ରତ୍ୟକାର କରି ମିଶ୍ରାୟ
 ଜନକୁ ବଧ କଲା । ତାହାର ହସ୍ତରେ ଇଶ୍ବର ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ, ୨୫
 ତାହାର ଭ୍ରାତୃଗଣ ଏହା ବୁଝିବେ, ଏମନ୍ତ ସେ ମୋଶା ଅନୁମାନ କଲା; ମାତ୍ର
 ସେମାନେ ତାହା ବୁଝିଲେ ନାହିଁ । ଆଉ ଦିନ ସେମାନଙ୍କର ଦୁଇ ଜଣର ବିବାଦ ୨୬
 ହୁଅନ୍ତେ ମୋଶା କଥରେ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କର ମିଳନ କରିବାକୁ ମନସ୍ଥ କରି
 କହିଲା, ହେ ଅବଧାନମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ଏକକୁଆରେକ ଅନ୍ୟାୟ
 କର କିଆଁ? ଏଥିରେ ଯେ ଆପଣା ପ୍ରତିବାସିକ ଅନ୍ୟାୟ କଲା, ସେ ତାହାକୁ ୨୭
 ପେଲି ଦେଇ କହିଲା, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଓ ବିଶ୍ବରକର୍ତ୍ତା ପଦରେ
 ତୁମ୍ଭକୁ କେ ନିୟନ୍ତ୍ର କଲା? କାଲି ଯେମନ୍ତ ମିଶ୍ରାୟକୁ ବଧ କଲା, ତେମନ୍ତ କି ୨୮
 ଆତ୍ମକ୍ରହ ବଧ କରିବ? ମୋଶା ଏମନ୍ତ କଥା ଶୁଣି ପଲାଇ ମିଦୟନ ଦେଶରେ ୨୯
 ଯାଇ ପ୍ରବାସି ହୋଇଥିଲା; ଆଉ ସେ ସ୍ଥାନରେ ଦୁଇ ପୁତ୍ରକୁ ଜାତ କଲା ।
 ଏଉତ୍ତର ଶୁଣିଣ ବରଷ ଗତ ହେଲା ସାନୟ ପକ୍ଷତର ଅରଣ୍ୟରେ ଗୋଟାୟେ ୩୦
 ଜ୍ଞାନନ୍ତା ବୁଦାର ଅଗ୍ନି ଶିଖାରେ ଥାଇ ପରମେଶ୍ବରର ଚୂଡ଼ା ତାହାକୁ ଦର୍ଶନ
 ଦେଲେ । ମୋଶା ତାହା ଦେଖି ଅଭୁତ ଦର୍ଶନ ଜ୍ଞାନ କରି ବିଶେଷ ଜାଣିବାର ୩୧
 ନିମନ୍ତେ ନିକଟରେ ଯାନ୍ତେ, “ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପୂର୍ବପୁରୁଷର ଇଶ୍ବର, ଅର୍ଥାତ୍ ୩୨
 ଅବ୍ରହାମର ଇଶ୍ବର, ଯିସ୍ବାକର ଇଶ୍ବର, ଯାକ୍ବବର ଇଶ୍ବର ଅଟୁଁ,” ତାହାର ଉଦ୍ଦେ-
 ଶରେ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କର ଏମନ୍ତ ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଲା । ଏଥିରେ ମୋଶା ୩୩
 କମ୍ପାନୁଦିତ ହୋଇ ଆଉ ଅନାଇବାକୁ ନ ପାରିଲା । ପୁଣି ପରମେଶ୍ବର ତାହାକୁ
 କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭର ଚରଣର ପାଦୁକା କାତ; ଯେହେତୁ ଯେ ସ୍ଥାନରେ ଠିପୁ।
 ହେଉଅଛି, ସେ ପବନ ଭୂମି । ଆମ୍ଭେ ମିଶର ଦେଶସ୍ଥ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ୩୪
 ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ନିତାନ୍ତ ଦେଖିଲୁଁ, ପୁଣି ସେମାନଙ୍କ କାତରବାଣୀ ଶୁଣିଲୁଁ, ଆଉ ସେ-

ମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆଇଲୁ; ଏନିମନ୍ତେ ଏବେ ଆସ, ମିଶର
 ୩୫ ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭକୁ ପଠାଇ ।” ଦେଖ, ‘ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଓ ବିଚାରକର୍ତ୍ତା କରି ତୁମ୍ଭକୁ
 କେ ନିୟୁକ୍ତ କଲେ ?’ ଏହି କଥା ବୋଲି ସେମାନେ ଯେଉଁ ମୋଶାକୁ ଅବଜ୍ଞା
 କରିଥିଲେ, ଯେ ଦୂତ ବୁଦାର ମଧ୍ୟରେ ଦର୍ଶନ ଦେଇଥିଲେ, ସେହି ଦୂତ ଦ୍ଵାରା
 ୩୬ ଇଶ୍ଵର ସେହି ମୋଶାକୁ ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଓ ସୁକ୍ରିୟାତା କରି ପଠାଇଲେ । ଆଉ
 ସେ ମିଶର ଦେଶରେ ଓ ସୁଦ୍ଧା ନାମକ ସମୁଦ୍ରରେ, ପୁଣି ଚାଲିଗ ବରଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ
 ମହାରଣ୍ୟରେ ନାନାଦି ପ୍ରକାର ଅତ୍ୟନ୍ତ କର୍ମ ଓ ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଇ ସେମାନଙ୍କୁ
 ବାହାର କରି ଆଣିଲେ ।

୩୭ ଆବର “ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭ୍ରାତୃଗଣର ମଧ୍ୟରେ ଆତ୍ମର ସଦୃଶ
 ଏକ ଜଣ ଭବିଷ୍ୟତ୍ରବକ୍ତ୍ରାର ଉଦୟ କରିବେ, ତାହାର କଥାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ
 ମନୋଯୋଗ କରିବ,” ଯେ ଜନ ଇଶ୍ରାୟେଲର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହି-
 ୩୮ ଥିଲା, ସେ ଏହି ମୋଶା । ଆଉ ଯେ ଜନ ମହାରଣ୍ୟରେ ମଣ୍ଡଳୀର ସହିତ ସାନୟ
 ପଦରେ ଆପଣାର ପ୍ରତି ବାକ୍ୟବାଦୀ ଦୂତର ସଙ୍ଗୀ, ପୁଣି ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପିତୃଗଣର
 ସଙ୍ଗୀ ହୋଇ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଦେବାର ନିମନ୍ତେ ଜୀବନଦାୟକ ବାକ୍ୟ ପାଉଥିଲା, ସେ

୩୯ ଏହି ମୋଶା । ଆଉ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ତାହାକୁ ଅମାନ୍ୟ କରି
 ଆପଣାମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂର କରି ମିଶର ଦେଶର ପ୍ରତି ମାନସରେ ନେଉଛି ଯାଇ

୪୦ ହାତେଶକୁ କହିଲେ, “ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ଯିବାକୁ ଦେବଗଣକୁ ନିର୍ମାଣ
 କର, ଯେହେତୁ ଯେଉଁ ମୋଶା ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ମିଶର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି

୪୧ ଆଣିଲା, ତାକୁ କି ହେଲା, ତାହା ଆମ୍ଭେମାନେ ନ ଜାଣି ।” ସେହି ସମୟରେ
 ସେମାନେ ଗୋଟାୟେ ବାଙ୍କୁର ମୂର୍ତ୍ତି ନିର୍ମାଣ କରି ତାହାର ଉଦ୍ଦେଶରେ ନୈବେଦ୍ୟ

୪୨ ଉତ୍ସର୍ଗ କରି ଆପଣାମାନଙ୍କର ହସ୍ତକୃତ ବସ୍ତୁରେ ଆନନ୍ଦ ହେଲେ । ଏଣୁ ଇଶ୍ଵର
 ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ବିମୁଖ ହୋଇ ଆକାଶସ୍ଥ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଶ୍ଵକୁ ପୂଜା କରିବାକୁ ସେ-

ମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ ଦେଲେ । ଯେଉଁପରି ଭବିଷ୍ୟତ୍ରବକ୍ତ୍ରାର ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଲେଖାଅଛି; ଯଥା ।
 “ଆହୋ ଇଶ୍ରାୟେଲ ବଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଚାଲିଗ ବରଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ମହାରଣ୍ୟରେ

ଥାଇ ବଳି ହୋମାଦି ଯେ ସମସ୍ତ କର୍ମ କରିଅଛୁ, ତାହା କି ଆତ୍ମର ଉଦ୍ଦେଶରେ
 ୪୩ ଏକା କରିଅଛୁ? ତାହା ନୋହେ । ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋଲକ ନାମରେ ଦେବ-

ତାର ତମ୍ଭୁ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଇଞ୍ଜନ ନାମରେ ଦେବତାର ନକ୍ଷତ୍ର, ଏହି ଯେ ଦୁଇ
 ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ସେବାର୍ଥେ ନିର୍ମାଣ କଲ, ସେମାନଙ୍କୁ ଉଠାଇ ନେଲ; ଏନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ

୪୪ ଏଠାରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବାବେଲର ସେପାରିକୁ ନେଇ ଯିବା ।” ଅନ୍ତର ଯେଉଁ
 ଅକୃତ ଦେଖିଅଛୁ, ତାହାର ସଦୃଶ ତମ୍ଭୁ ନିର୍ମାଣ କର, ଯାହାର ବସ୍ତୁରେ ଇଶ୍ଵର

ମୋଶାକୁ ଏହି କଥା କହିଥିଲେ, ସେହି ତାହାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସାକ୍ଷ୍ୟସ୍ଵରୂପ ତମ୍ଭୁ ଆତ୍ମ-

ମାନଙ୍କର ପିତୃଗଣର ସଙ୍ଗେ ମହାରଣ୍ୟରେ ଥିଲା । ପୁଣି ସେମାନଙ୍କର ବଶଜାତ ୪୫
 ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପୁରୁଷମାନେ ସିନ୍ଦ୍ୱାଶୁଆର ସଙ୍ଗରେ ସେହି ସାକ୍ଷ୍ୟସ୍ୱରୂପ ସିନ୍ଦ୍ୱାଶୁ
 ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ଅଧିକାରରେ ଆଣିଥିଲେ, ସେହି ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନଙ୍କୁ
 ପରମେଶ୍ୱର ଦାଉଦର ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆତ୍ମ ପିତୃଗଣର ସାକ୍ଷାତକ୍ତ ତତ୍ତ୍ୱ ଦେଲେ ।
 ଦାଉଦ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇ ଯାକୁବର ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ୪୬
 ବାସସ୍ଥାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ବାଞ୍ଛା କରୁଥିଲା; ମାତ୍ର ସଲମାନ ତାହାଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ୪୭
 ଏକ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କଲା । ତେବେହେଁ ସବାଶେଷ୍ଟ ଯେ ସେ କୌଣସି ହସ୍ତକୃତ ୪୮
 ମନ୍ଦିରରେ ବାସ କରନ୍ତି ଏମନ୍ତ ନୋହେ; ଉବସ୍ୟହୁବକ୍ତା ଏହି କଥା କହିଲେ,
 ଯଥା । “ପରମେଶ୍ୱର କହନ୍ତି, ସ୍ୱର୍ଗ ଆତ୍ମର ସିନ୍ଦ୍ୱାସନ, ପୁଣି ପୃଥିବୀ ଆତ୍ମର ପାଦ- ୪୯
 ପୀଠ । ଏଥିପାଇଁ ଆତ୍ମର ନିମନ୍ତେ କି ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରି ଦେବ? ଅବା ଆତ୍ମର ୫୦
 ବିଶ୍ରାମ ସ୍ଥାନ କାହିଁ? ଏ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ କି ଆତ୍ମର ହସ୍ତକୃତ ନୋହେ?”

ଆରେ ଏକଗୁଣ୍ଠା ପୁଣି ଅନ୍ୟକରଣରେ ଓ ଶ୍ରବଣରେ ଅପବିତ୍ର ଲୋକ ସମସ୍ତ, ୫୧
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନବରତ ଧର୍ମଆତ୍ମର ପ୍ରତିକୂଳାଚରଣ କରଅଛ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ୫୨
 ପୁରୁଷମାନେ ଯେମନ୍ତ, ତୁମ୍ଭେମାନେହିଁ ତେମନ୍ତ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁରୁଷ-
 ମାନେ କେଉଁ ଉବସ୍ୟହୁବକ୍ତାକୁ ତାତଣା ନ କରଅଛନ୍ତି? ଯେଉଁମାନେ ସେ ୫୩
 ଧାର୍ମିକ ଜଗତର ଆଗମନର କଥା କହିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସିନ୍ଦ୍ୱାସନ କରଅଛନ୍ତି; ପୁଣି
 ଏବେ ତୁମ୍ଭେମାନେହେଁ ତାହାଙ୍କୁ ପରହସ୍ତଗତ କରି ବଧ କରଅଛ । ଆତ୍ମର ସ୍ୱର୍ଗ
 ଦୂତଗଣ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଇଲେହେଁ ତାହା ପାଳନ କରି ନାହିଁ ।

ଏହି କଥା ଶୁଣି ସେମାନେ ବିଦାହୀତ ହୋଇ ତାହାର ପ୍ରତି ଦନ୍ତ କତମତ ୫୪
 କଲେ । ମାତ୍ର ପ୍ରିୟାନ ଧର୍ମଆତ୍ମରେ ପୁଣି ହୋଇ ଆକାଶର ପ୍ରତି ପ୍ରିୟବୃତ୍ତି କରି ୫୫
 ଈଶ୍ୱରର ତେଜ ଓ ଈଶ୍ୱରର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଠିଆ ହେବାର ଯାଣୁର ଦର୍ଶନ
 ପାଇ କହିଲା, ଦେଖ, ସ୍ୱର୍ଗ ଦ୍ୱାର ମେଲା ଓ ଈଶ୍ୱରର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ମନୁଷ୍ୟ- ୫୬
 ପୁତ୍ରକୁ ଠିଆ ହେବାର ଆମ୍ଭେ ଦେଖୁଅଛୁ । ତେଣୁ ସେମାନେ କଣ୍ଠରେ ଅଙ୍ଗୁଳି ୫୭
 ଦେଇ ଉଚ୍ଚେଷ୍ଟରେ ତାଙ୍କ ପକାର ସମସ୍ତେ ଏକତ୍ରିତେ ତାହାର ଉପରେ ମାଡ଼
 ପଡ଼ିଲେ । ଆଉ ତାହାକୁ ନଗରର ବାହାର କରି ପଥର ଆଘାତ କଲେ; ପୁଣି ୫୮
 ସାକ୍ଷି ଲୋକମାନେ ଶାଉଲ ନାମରେ ଜଣେ ଯୁବକର ଚରଣ କଡ଼ରେ ଆପଣା-
 ମାନଙ୍କର ନୁଆ ରଖିଲେ । ଏଥିରେ ହେ ପ୍ରଭୁ ଯାଣୁ, ଆତ୍ମର ଆତ୍ମକୁ ଗ୍ରହଣ ୫୯
 କରି, ପ୍ରିୟାନର ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କଥା କହିବାର ସମୟରେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ପଥର
 ପକାରବାକୁ ଲାଗିଲେ । ପୁଣି ସେ ଆଣ୍ଟୁ ପାତ ଉଚ୍ଚେଷ୍ଟରେ କହିଲା, ହେ ପ୍ରଭୁ, ୬୦
 ଏମାନଙ୍କୁ ଏହି ପାଥର ଦଣ୍ଡ ନ ଦିଅ, ଏହା ବୋଲି ମହାନିଦ୍ରା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଲା ।
 ତାହାର ପ୍ରାଣନାଶରେ ଶାଉଲ ସମ୍ମତ ଥିଲା ।

୮ ପଦ୍ୟ ।

୧ ସେହି ସମୟରେ ଯିଉଣାଲମ ନଗରସ୍ଥ ମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରତି ବଡ଼ ତାଡ଼ଣା ହେବାରେ
 ପ୍ରେରତମାନଙ୍କ ଛୁଡ଼ା ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ ଯିହୁଦା ଓ ଶମିରୋଣ ଦେଶର ନାନା ସ୍ଥାନ-
 ୨ ରେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇ ଗଲେ । ତଥାପି କେତେକ ଜନ ଭକ୍ତ ଲୋକ ପ୍ରିୟାନକୁ
 ୩ କବର ଦେଇ ତାହାର ପାଇଁ ବହୁତ ବିଳାପ କଲେ । ତହିଁ ଶାଉଁଳ ଘରେ
 ପଣି ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷଗଣକୁ ଧରି ଆଣି କାରାଗାରରେ ବନ୍ଦ କରିବାରୁ ମଣ୍ଡଳୀର ମହା
 ୪ ଉପ୍ରାତ କଲ । ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହେଲେ, ସେମାନେ ସବୁଦିନ ଭ୍ରମଣ
 ୫ କରି ବାକ୍ୟ ଘୋଷଣା କଲେ । ତହିଁରେ ଫିଲିପ ଶମିରୋଣ ନଗରକୁ ଯାଇ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର
 ୬ ପ୍ରସଙ୍ଗ ପ୍ରଚାର କଲ । ପୁଣି ଅଣ୍ଟାରି ଭୂତାନ୍ତରିତ ଲୋକଠାରୁ ଭୂତଗଣ ତକାପାତି
 ୭ ବାହାରିଲେ, ପୁଣି ଅନେକ ପକ୍ଷାଘାତ ଓ ଶ୍ରେଷ୍ଠାଲୋକ ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଲେ । ଏଣୁ
 ଲୋକମାନେ ତାହାର ଏହିପରି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ ଦେଖି ଶୁଣି ସମସ୍ତେ ଏକଚିତ୍ତରେ
 ୮ ତାହାର ଭକ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ମନୋଯୋଗ କଲେ; ପୁଣି ସେ ନଗରରେ ମହାନନ୍ଦ
 ହେଲା ।

୯ ଆଉ ଏହାର ପୂର୍ବରେ ସେ ନଗରର ଶିମୋନ ନାମରେ ଜଣେ ଅନେକ
 ମାୟା କ୍ରିୟା କରି ଆପଣାକୁ କୌଣସି ମହାପୁରୁଷ ବୋଲି ଶମିରୋଣୀୟମାନଙ୍କର
 ୧୦ ମୋହ ଜନ୍ମାଇଥିଲା । ଏଣୁ ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ଈଶ୍ବରର ମହାଶକ୍ତିସ୍ବରୂପ, ଏହା ବୋଲି
 ୧୧ ସାନ ବଡ଼ ସମସ୍ତେ ତାହାକୁ ମାନିଲେ । ସେ ବହୁକାଳାବଧି ମାୟାବି କ୍ରିୟାରେ
 ସେମାନଙ୍କୁ ଏକାନ୍ତ ମୋହିତ କରିବାରୁ ସେମାନେ ତାହାକୁ ମାନ୍ୟମାନ କଲେ ।
 ୧୨ ମାତ୍ର ଈଶ୍ବରର ରାଜତ୍ବ ଓ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ନାମ ବିଷୟକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ପ୍ରଚାରକାରୀ ଫିଲି-
 ପର କଥାରେ ବିଶ୍ବାସ କରନ୍ତେ ସେମାନେ ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷ ଦୁଇ ପ୍ରକାର ଲୋକ ତୁଚ୍ଛ
 ୧୩ ହେଲେ । ଅବଶେଷରେ ଶିମୋନ ଆପେ ପ୍ରତ୍ୟୟ କଲା, ପୁଣି ତୁଚ୍ଛ ହୋଇ
 ଫିଲିପର କୃତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କ୍ରିୟା ଓ ଲକ୍ଷଣ ଦେଖି ଅସମ୍ଭବ ଜ୍ଞାନ କରି ତାହାର
 ସଙ୍ଗରେ ରହିଲା ।

୧୪ ଶମିରୋଣ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ଈଶ୍ବରର କଥା ଗ୍ରହଣ କରିଅଛନ୍ତି, ଯିଉ-
 ଣାଲମର ପ୍ରେରତଗଣ ଏହି ସମ୍ବାଦ ପାଆନ୍ତେ ପିତରକୁ ଓ ଯୋହନକୁ ସେମାନ-
 ୧୫ କାର ନିକଟରେ ପଠାଇଲେ । ତେଣୁ ସେମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଉପସ୍ଥିତ
 ହୋଇ ଲୋକମାନେ ଯେମନ୍ତ ଧର୍ମଆତ୍ମ ପାଆନ୍ତି, ଏହିନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ।
 ୧୬ ଯେହେତୁ ସେ ସରଳ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ସେ କାହାର ପ୍ରତି ଅଧିଷ୍ଠାନ ନୋ-
 ୧୭ ହିଲେ; ସେମାନେ କେବଳ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁର ନାମରେ ତୁଚ୍ଛ ହୋଇଥିଲେ । ପୁଣି
 ପ୍ରେରତମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଉପରେ ହସ୍ତାର୍ପଣ କଲଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ଧର୍ମଆତ୍ମକୁ

ପାଇଲେ । ଏହିଭାବେ ପ୍ରେକ୍ଷାମାନଙ୍କର ହସ୍ତାର୍ପଣ କରିବାରେ ଧର୍ମଆତ୍ମ ଦତ୍ତ ୧୮ ହେଲେ, ଶିମୋନ ଏହା ଦେଖନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କର ପାଖକୁ ଟଙ୍କା ଆଣି କହିଲା, ଆମ୍ଭେ ଯାହାର ଉପରେ ହସ୍ତ ଦେଇ, ତାହାର ଯେମନ୍ତ ଏହିଭାବେ ଧର୍ମଆତ୍ମ ପ୍ରାପ୍ତି ୧୯ ହୁଏ, ଏହି ପରାକ୍ରମ ଆମ୍ଭକୁହିଁ ଦିଅ । ମାତ୍ର ପିତର ତାହାକୁ ଉତ୍ତର କଲେ, ୨୦ ତୁମ୍ଭର ଟଙ୍କା ତୁମ୍ଭର ସଙ୍ଗରେ ନିଶ୍ଚୟ ହେଉ, ଯେହେତୁ ଈଶ୍ବରର ଦାନ ଟଙ୍କାରେ କିଣା ଯାଏ, ଏମନ୍ତ ବୋଧ କଲ । ଈଶ୍ବରର ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭର ଅନ୍ତଃକରଣ ସରଳ ୨୧ ନୋହେ, ଏହିନିମନ୍ତେ ଏବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭର ଅଂଶ କି ଅଧିକାର କିଛିହିଁ ନାହିଁ । ଏଣୁ ତୁମ୍ଭର ପାପଲଗି ଖେଦାନୁଦିତ ହୋଇ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଅବା ତୁମ୍ଭର ୨୨ ମନର ଏହି କୁଳଜ୍ଞାନର କ୍ଷମା ହୁଏ, ଏଥିପାଇଁ ଈଶ୍ବରଙ୍କଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଚକ୍ରପିତ୍ତରେ ଓ ପାପର ବନ୍ଧନରେ ଅଛ, ଏହା ବୁଝୁଛି । ୨୩ ତେଣୁ ଶିମୋନ କହିଲା, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉକ୍ତ କଥା ଆମ୍ଭରେ ଯେମନ୍ତ ନ ଫଳଇ, ୨୪ ଏହିହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ପାଇଁ ପ୍ରଭୁରଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର । ଏପରି ୨୫ ସେମାନେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ ଈଶ୍ବରର କଥା ପ୍ରଭୁର କଲ୍ପରୂପରେ ଫେରି ଯାଉଁ, ଶିମୋନଙ୍କୁ ମାନଙ୍କର ଅନେକ ଗ୍ରାମରେ ମଙ୍ଗଳସମାବ୍ଦର ଘୋଷଣା କର, ୨ ଯିରୁଶାଲମରେ ଉତ୍ତରଲେ ।

ଅନନ୍ତରେ ଈଶ୍ବରର ଦୁଇ ଫିଲିପକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲା, ତୁମ୍ଭେ ଉଠି ୨୬ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ଯିରୁଶାଲମର ଅରଣ୍ୟର ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଯେ ପଥ ଅଜ୍ଞା ନଗରରେ ଯାଏ, ସେ ପଥରେ ଗମନ କର । ଏଣୁ ସେ ଉଠି ସେହି ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ ୨୭ ହେବାରେ କାଣ୍ଡାଜା ନାମରେ କୃଷି ଲୋକମାନଙ୍କର ରାଣୀର ସମସ୍ତ ବିଷୟର ବେବର୍ତ୍ତୀ କୃଷି ଦେଶୀୟ ଜଣେ ନୟସକକୁ ଦେଖିଲା । ସେ ଭଜନା କରଣାର୍ଥେ ୨୮ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଯାଇ ପୁନର୍ବାର ରଥରେ ବସି ଯିଶାଇୟ ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ତାର ଗ୍ରନ୍ଥ ପାଠ କର, ୨ ଫେରି ଯାଉଅଛି । ଏଥିରେ ଆତ୍ମା ଫିଲିପକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ସେ ୨୯ ରଥର କଡ଼ିକ ଯାଇ ତାହାର ସଙ୍ଗେ ମିଳଣ କର । ତେଣୁ ଫିଲିପ ତାହାର କଡ଼ିକୁ ୩୦ ଦୌଡ଼ି ଯାଇ ତାହାକୁ ଯିଶାଇୟ ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ତାର ବାକ୍ୟ ପାଠ କରିବାକୁ ଶୁଣି ପଚାରିଲା, ଯାହା ତୁମ୍ଭେ ପାଠ କରୁଅଛ, ତାହା କି ବୁଝିବାକୁ ପାର? ଏଥିରେ ୩୧ ସେ କହିଲା, କେହି ଆମ୍ଭକୁ ବୁଝାଇ ନ ଦେଲେ କେମନ୍ତ କି ବୁଝିବାକୁ ପାର-ଇବା? ତହିଁ ସେ ଫିଲିପକୁ ଆପଣା ସଙ୍ଗେ ରଥରେ ଚାଲି ବସିବାକୁ ବୋଲିଲା । ଗ୍ରନ୍ଥର ଯେ ଭାଗର କଥା ସେ ପାଠ କରୁଥିଲା, ସେ ଏହି, ଯଥା, “ହତ ହେବାର ୩୨ ନିମନ୍ତେ ମେଷର ନ୍ୟାୟ ସେ ଅଣା ଗଲା, ଆଉ ଲୋମ ଛେଦକଠାରେ ମେଷ-କୁଆ ଯେମନ୍ତ ନିରବ ହୋଇଥାଏ, ତେମନ୍ତ ସେ ଆପଣା ତୁଣ୍ଡ ନ ଫିଟାଇଲା । ସେ ଅନ୍ୟାୟ ବିଚାରରେ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେଲା, ଯୁଣି ସେ କାଲର ଲୋକମାନଙ୍କର ୩୩

ବର୍ଣ୍ଣନା କେ କରବାକୁ ପାରଇ ? ଯେହେତୁ ପୃଥିବୀର ତାହାର ପ୍ରାଣ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ
 ୩୪ ହେଲା ।” ତହିଁରେ ନୟୁଂସକ ଫିଲିପକୁ କହିଲା, ନିବେଦନ କରି, ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ତା ।
 ଏହି ଯେ କଥା କହିଲା, ଏ କି ଆପଣାର ବିଷୟରେ, ଅବା ଆଉ କାହାର ବିଷୟ-
 ୩୫ ରେ? ଏଥିରେ ଫିଲିପ ସେହି ଶାସ୍ତ୍ର ବାକ୍ୟରେ ଆରମ୍ଭ କରି ଯୀଶୁର ପ୍ରସଙ୍ଗ
 ୩୬ ତାହାକୁ ଘୋଷଣା କଲା । ଏହିରୂପରେ ପଥରେ ଯାଉଁ, ଯେଠାରେ ଜଳ ଅଛି,
 ଏମନ୍ତ ଏକ ସ୍ଥାନକୁ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନୟୁଂସକ କହିଲା, ଦେଖ, ଏଠାରେ ଜଳ
 ୩୭ ଅଛି; ଆମ୍ଭର ଡ୍ରବିତ ହେବାର ବାଧା-କି? [ଫିଲିପ ଉତ୍ତର କଲା, ଆପଣା
 ସଦାନୁକରଣର ସହିତ ଯେବେ ପ୍ରତ୍ୟୟ କରି, ତେବେ ହୋଇ ପାରିବ । ସେ
 ପ୍ରଭୃତିର କରି କହିଲା, ଯୀଶୁ ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମ ଯେ ଈଶ୍ବରଙ୍କର ପୁତ୍ର, ଏହା ପ୍ରତ୍ୟୟ କରି ।]
 ୩୮ ତେଣୁ ସେ ରଥ ସ୍ଥଳିତ ରଖିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ, ଫିଲିପ ଘୁଣି ନୟୁଂସକ ଦୁହେଁ
 ୩୯ ଜଳରେ ଓହ୍ଲାଇ ଯାନ୍ତେ ଫିଲିପ ତାହାକୁ ଡ୍ରବନ ଦେଲା । ଘୁଣି ଜଳମଧ୍ୟରୁ
 ଉଠିଲାଉତ୍ତରେ ପରମେଶ୍ବରର ଆଜ୍ଞା ଫିଲିପକୁ ହରଣ କରି ନେଇ ଗଲେ ।
 ତେଣୁ ନୟୁଂସକ ତାହାକୁ ଆଉ ଦେଖିବାକୁ ନ ପାଇଲା; ତଥାପି ହୁଷ୍ଟଚିତ୍ତ
 ୪୦ ହୋଇ ଆପଣା ପଥରେ ଚାଲି ଗଲା । ମାତ୍ର ଫିଲିପ ଅସ୍ତୋଦ ନଗରରେ ଉପ-
 ସ୍ଥିତ ହୋଇ ସେଠାର କାନ୍ଦସରୟା ନଗର ସରକି ଯାଉଁ, ସମସ୍ତ ନଗରରେ
 ମଙ୍ଗଳସମ୍ବାଦର ଘୋଷଣା କଲା ।

୧ ପଦ୍ୟ ।

୧ ଶାଉଲ ଏଯାହା ପ୍ରଭୁର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ପ୍ରତିକୂଳରେ ନିଗ୍ରହ ଓ ବଧର କଥା
 ଗର୍ଜନ କରି ମହାଯାଜକର କତିକୁ ଯାଇ ଏହି ମତାବଲମ୍ବୀ ଯେ କୌଣସି ସ୍ତ୍ରୀ କି
 ୨ ପୁରୁଷର ଦେଖା ପାଏ, ସେମାନଙ୍କୁ ଯେମନ୍ତ ବାକି ଯିରୁଶାଲମରେ ଆଣଇ, ଏହି
 ୩ ଆଶୟରେ ଦମ୍ଭିକ ନଗରୀୟ ସବୁ ଭଜନାଳୟର ପ୍ରତି ପବି ମାଗିଲା । ଘୁଣି ଯାଉଁ,
 ଦମ୍ଭିକର ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ ଅକସ୍ମାତ୍ ଆକାଶର ତେଜ ତାହାର
 ୪ ଚାହିଦାରେ ଆଲୁଅ କରିବାରେ ସେ ଭୂମିରେ ପଡିଲା । ଏଥିରେ ହେ ଶାଉଲ,
 ଆମ୍ଭକୁ କିପାଁ ତାତଣା କରୁଅଛୁ? ଆପଣାର ପ୍ରତି ଉକ୍ତ ଏହି ରବ ଶୁଣି ସେ
 ୫ ପଚାରିଲା, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆପଣ କେ? ପ୍ରଭୁ କହିଲେ, ଯେ ଯୀଶୁକୁ ତୁମ୍ଭେ ତାତଣା
 କରୁଅଛୁ, ଆମ୍ଭେ ସେ; କଣ୍ଟକର ଅଗ୍ରରେ ପଦାଘାତ କରିବାର ତୁମ୍ଭର ଦୁଷ୍ଟର ।
 ୬ ଏଥିରେ କମ୍ପମାନ ଓ ବିସ୍ମୟାପନ୍ନ ହୋଇ ସେ କହିଲା, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭକୁ କି କରି-
 ବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଉଅଛୁ? ପ୍ରଭୁ ତାକୁ କହିଲେ, ଉଠି ନଗରରେ ଗଲେ ତୁମ୍ଭକୁ
 ୭ କି କରିବାକୁ ହେବ, ତାହା କୁହା ଯିବ । ତାହାର ସଙ୍ଗି ଲେକମାନେହେଁ ପ୍ରବୁ
 ୮ ହୋଇ ଏହି ରବ ଶୁଣିଲେ, ମାତ୍ର କାହାକୁ ଦେଖିବାକୁ ନ ପାଇଲେ । ଆବର

ଶାଉଲ ଭୂମିର ଉଠି ଚକ୍ଷୁ ଫିଟାଇ କାହାକୁ ଦେଖିବାକୁ ନ ପାରିଲା । ଏଣୁ ୧
ଲେମାନେ ତାହାର ହାତ ଧରି ତାକୁ ଦମ୍ଭିକ ଭାବରେ ଆଣିଲେ ; ପୁଣି ସେ
ଜିନି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଅଜ ହୋଇ ଭୋଜନ ପାନ କିଛି ନ କଲ ।

ତଦନନ୍ତରେ ପ୍ରଭୁ ସେ ଦମ୍ଭିକ ନିବାସୀ ହନାନାୟ ନାମକ ଶିଷ୍ୟକୁ ଦର୍ଶନ ୧୦
ଦେଇ ତାକିଲେ, ହେ ହନାନାୟ, ସେ ଉତ୍ତର କଲ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ
ଉପସ୍ଥିତ ଅଛୁ । ପ୍ରଭୁ ତାହାକୁ ଆଜ୍ଞା କଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଉଠି ସୋଜା ନାମକ ୧୧
ପଥରେ ଯାଇ ସିନ୍ଦୂଦାର ଗୃହରେ ଟାର୍ସ ନଗରର ଶାଉଲ ନାମରେ ଏକ ଜଣର
ପାଇଁ ପଚାର ; ଯେହେତୁ ଦେଖ, ସେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛି । ପୁଣି ହନାନାୟ ନାମ- ୧୨
ରେ ଏକ ଜଣ ଯେମନ୍ତ ତାହାର ନିକଟରେ ଆସି ତାହା ଉପରେ ହସ୍ତାର୍ପଣ କରି
ଚକ୍ଷୁ ପ୍ରଦାନ କଲ, ଏପ୍ରକାର ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଅଛି । ଏଥିରେ ହନାନାୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ୧୩
କଲ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ସିନ୍ଦୂଗାଲମରେ ତୁମ୍ଭର ସାଧୁ ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଏହି ମନୁଷ୍ୟ
କେତେ ହିଂସା କରୁଅଛି, ଏହା ଆମ୍ଭେ ଅନେକର ମୁଖର ଶୁଣିଲୁ ; ପୁଣି ଏଠା- ୧୪
ରେହେଁ ଯେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ତୁମ୍ଭର ନାମ କରି ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ବାନ୍ତି-
ବାର ନିମନ୍ତେ ସେ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନଙ୍କଠାରୁ ଆଜ୍ଞା ପାଇଁ ଅଛି । ମାତ୍ର ପ୍ରଭୁ ୧୫
ତାହାକୁ କହିଲେ, ଶୁଣିଯାଅ, ଅନ୍ୟଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଓ ଭୂପତିଗଣର
ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ବର୍ଣ୍ଣାୟମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଆମ୍ଭର ନାମ ଘେନିବାକୁ ସେହି ଜଣ
ଆମ୍ଭର ମନୋମାତ୍ରାଧୀନ ଅଛି । ପୁଣି ଆମ୍ଭର ନାମର ନିମନ୍ତେ ତାହାକୁ କେତେ ୧୬
ବଡ଼ କ୍ଳେଶ ଭୋଗ କରିବାକୁ ହେବ, ଏହା ତାହାକୁ ଜଣାଇବା । ଏଥିରେ ହନା- ୧୭
ନାୟ ଶୁଣି ଯାଇ ସେହି ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ତାହାର ଉପରେ ହସ୍ତାର୍ପଣ
କରି କହିଲା, ଆହେ ଶାଉଲ ଭାଇ, ତୁମ୍ଭେ ଯେମନ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି ପାଅ ଓ ଧର୍ମଆତ୍ମରେ
ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଅ, ଏହିନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭର ଯାତ୍ରାକାଳରେ ଯେଉଁ ପ୍ରଭୁ ଯିଶୁ ତୁମ୍ଭକୁ
ଦର୍ଶନ ଦେଲେ, ସେ ଆମ୍ଭକୁ ପଠାଇଲେ । ଏହି କଥା ବୋଲିବାମାତ୍ର ତାହାର ୧୮
ଚକ୍ଷୁର କାତିର ନ୍ୟାୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ପଡ଼ିଲେ ତତ୍ତ୍ୱଶାସ୍ତ୍ର ପ୍ରସନ୍ନ ଚକ୍ଷୁ ହୋଇ ସେ
ତୁଚ୍ଛ ହେଲା, ପୁଣି ଭୋଜନ ପାନ କରନ୍ତେ ସେ ବଳ ପାଇଲା ।

ତତ୍ତ୍ୱ ଶାଉଲ ଶିଷ୍ୟଗଣର ସଙ୍ଗେ କେତେକ ଦିବସ ଦମ୍ଭିକ ନଗରରେ ଥାଇ ୧୯
ଅବଳମ୍ବରେ ସବୁ ଭଜନାଳୟରେ ଯିଶୁ ଯେ ଇଶ୍ବରଙ୍କର ପୁଅ, ଏହି କଥା
ପଚାର କଲା । ତେଣୁ ସମସ୍ତ ଶ୍ରୋତା ଚମତ୍କିତ ହୋଇ କହିଲେ, ଯେଉଁ ଜଣ ୨୦
ସିନ୍ଦୂଗାଲମ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ନାମରେ ପ୍ରାର୍ଥନାକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କର ବିନାଶ କର-
ଥିଲା, ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ବାନ୍ତି ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ନେଇ ସିବାର ୨୧
ଆଶୟରେ ଏଠାରେ ଆସିଥିଲା, ସେହି ଜଣ କି ଏ ନୋହେ ? ମାତ୍ର ଶାଉଲ ୨୨
ଆନ୍ତରିକ ବଳବନ୍ତ ହୋଇ ଯିଶୁ ଯେ ନିଶ୍ଚୟ ମଣିହୁ ଅଟନ୍ତି, ଏହି ବିଷୟରେ

ପ୍ରମାଣ ଦେଇ ଦର୍ମସିକ ନଗରୀୟ ଯିହୁଦୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିରତର କରାଇଲା ।

୨୩ ବହୁତ ଦିନ ଗତ ହେଲାଉତ୍ତରେ ଯିହୁଦୀୟମାନେ ତାହାକୁ ବଧ କରିବାର ବିଚାର
୨୪ କଲେ; ମାତ୍ର ଶାଉଲକୁ ସେମାନଙ୍କର କୁମନ୍ତ୍ରଣା ଗୋଚର ହୋଇଲା, ଆଉ
ତାହାକୁ ବଧ କରିବାର ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ଦିବାସିନି ନଗର ଦ୍ଵାରେ ଜଗି
୨୫ ବସିଲେ । ତହିଁରେ ଶିଷ୍ୟଗଣ ରାତିବେଳେ ତାହାକୁ ନେଇ ଟୋକାଇରେ କରି
ପାରେଶା ଦେଇ ଓହ୍ଲାଇ ଦେଲେ ।

୨୬ ଶାଉଲ ଯିରୁଶାଲମରେ ଯାଇ ଶିଷ୍ୟବର୍ଗର ସଙ୍ଗେ ରହିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲା;
ମାତ୍ର ସେ ଯେ ଏକ ଶିଷ୍ୟ ଅଟେ, ଏହା ପ୍ରତ୍ୟୟ ନ କରି ସମସ୍ତେ ତାହାକୁ ଭୟ
୨୭ କଲେ । ଏକାରଣ ବର୍ଣ୍ଣିବା ତାହାକୁ ସଙ୍ଗେ କରି ପ୍ରେସ୍ତମାନଙ୍କର ନିକଟରେ
ନେଇ ଯାଇ ବାଟର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଭୁ କିରପରେ ତାହାକୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ ଯେ
କଥା କହିଥିଲେ, ପୁଣି ସେ କେମନ୍ତ ସାହସୀ ହୋଇ ଦର୍ମସିକରେ ଯୀଶୁର ନାମ
୨୮ ପ୍ରଚାର କରିଥିଲା, ଏସମସ୍ତ ବୃତ୍ତନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଲା । ଏଣୁ ଶାଉଲ ସେ-
ମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ଯିରୁଶାଲମରେ କାଳକ୍ଷେପଣ କରି ନିର୍ଭୟରେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁର
୨୯ ନାମ ପ୍ରଚାର କଲା । ଏଥିରେ ଅନ୍ୟଦେଶ ପ୍ରବାସି ଲୋକମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ କଥୋପ-
କଥନ ଓ ବାଦାନ୍ତବାଦ କଲା, ମାତ୍ର ସେମାନେ ତାହାକୁ ବଧ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା
୩୦ କଲେ । ପୁଣି ଭ୍ରାତୃଗଣ ତାହା ଜାଣିବାକୁ ପାଇ ତାହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷୟ ନଗ-
ରକୁ ଆଣି ଟାଣ୍ଟ ନଗରକୁ ଯିବାକୁ ବିଦାୟ କଲେ ।

୩୧ ଏମନ୍ତ ହେଲା ଯିହୁଦୀ ଓ ଗାଲିଲୀ ଓ ଶମିରେଣ ଦେଶୀୟ ମଣ୍ଡଳୀ ସମସ୍ତ
ବିଶ୍ରାମପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କର ନିଷ୍ଠା ହେଲା; ଆଉ ପ୍ରଭୁର ପ୍ରତି ଭୟରେ
ଓ ଧର୍ମୀଭୁର ସାନ୍ନ୍ଦାନରେ ଆଚରଣ କରି ବହୁସଂଖ୍ୟକ ହୋଇଲେ ।

୩୨ ତଦନନ୍ତରେ ପିତର ସ୍ଥାନେ ଗ୍ରମଣ କରି ଅବଶେଷରେ ଲୁଦ୍ ନଗର ନିବାସୀ
୩୩ ସାଧୁମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ସେ ସ୍ଥାନରେ ପକ୍ଷାଘାତ ବ୍ୟାଧିରେ
ଆଠ ବରଷ ଯାଏଁ ଶଯ୍ୟାଗତ ଏନିୟ ନାମରେ ଏକ ମନୁଷ୍ୟର ସାକ୍ଷାତ୍ ପାଇ
୩୪ ସେ ତାହାକୁ କହିଲା, ହେ ଏନିୟ, ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତୁମ୍ଭକୁ ସୁସ୍ଥ କରିଅଛନ୍ତି; ତୁମ୍ଭେ
୩୫ ଉଠି ଆପଣା ଶଯ୍ୟା ସଜାତ; ଏହା ବୋଲିବାମାତ୍ର ସେ ଉଠିଲା । ପୁଣି ଏତ୍ତଦ
ଦର୍ଶନ କରିବାରେ ଲୁଦ୍ ଓ ଶାରେଣ ନିବାସି ଲୋକମାନେ ପ୍ରଭୁର ପ୍ରତି ଫେ-
ରିଲେ ।

୩୬ ଏଥିଉତ୍ତର ଭିକ୍ଷା ଦାନାଦି ନାନା ସୁକ୍ରିୟାରେ ନିତ୍ୟ ନିବିଷ୍ଟା, ଏମନ୍ତ ଯେ
ଯାହା ନଗର ନିବାସିନୀ ଟାବିଥା ନାମରେ ଶିଷ୍ୟା, ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହାକୁ ଦର୍ବା ବୋଲି
୩୭ ଡାକନ୍ତି, ସେହି ସମୟରେ ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ଧୀରତା ହୋଇ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କରିଥିଲା ।
୩୮ ଏଣୁ ଲୋକମାନେ ତାହାକୁ ଧୋଇ ଉପରସ୍ଥ କୋଠାରେ ଶୁଆଇଲେ । ଲୁଦ୍

ନଗର ଯାତ୍ରା ସନ୍ଧିକଟ ସକାଶେ ସେ ସ୍ଥାନରେ ପିତର ଅଛି, ଏହି ସମ୍ଭାବ ପାଇଁ
 ଶିଷ୍ୟଗଣ ଦୁଇ ମନୁଷ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ତାହାକୁ ଅବଲମ୍ବରେ ଆସିବାକୁ ବନଇ କର ପଠା-
 ଇଲେ । ଏଥିରେ ପିତର ଉଠି ସେମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ- ୩୯
 ଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ସେହି ଉପରସ୍ଥ କୋଠାରେ ନେଇ ଗଲେ । ବଧବା
 ସମସ୍ତ ଚାହିଁଆଡେ ଠିକ୍ । ହୋଇ କାନ୍ଦି ଆପଣାମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ଥିବାର ସମୟରେ
 ଦକ୍ଷିଣ ଯେଉଁ ଉତ୍ତରାୟ ଓ ପରସ୍ୟେ ବସୁ ବନାଇଥିଲା, ସେ ସମସ୍ତ ପିତରକୁ
 ଦେଖାଇ ଦେଲେ । ଏଥିରେ ପିତର ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତକୁ ବାହାର କରି ଆଣୁ ୪୦
 ପାଞ୍ଚ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲ; ପୁଣି ଶବର ଆଡେ ମୁଖ ଦେଇ କହିଲା, ହେ ଟାବଥା,
 ଉଠ । ତେଣୁ ସେ ଚକ୍ଷୁ ଫିଟାଇ ପିତର ପ୍ରତି ଅନାଇ ଉଠି ବସିଲା । ଏଥିରେ ୪୧
 ପିତର ତାହାର ହାତ ଧରି ଠିକ୍ କରାଇ ସାଧୁଲୋକ ଓ ବଧବାମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ
 ସେମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ସଜାବ ତାହାକୁ ଦେଖାଇ ଦେଲା । ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯା- ୪୨
 ଫୋର ସମୁଦାୟ ସୀମାରେ ଏହି କଥା ବ୍ୟାପ୍ତ ହେବାର ଅନେକ ଲୋକ
 ପ୍ରଭୁରେ ବିଶ୍ଵାସ କଲେ । ପୁଣି ପିତର ସେ ଯାତ୍ରା ନଗରୀୟ ଶିମୋନ ନାମରେ ୪୩
 ଜଣେ ଚମାରର ଗୃହରେ ବନ୍ଦୁତ ଦିନ ବାସ କଲା ।

୧୦ ପଦ୍ୟ ।

ଏଥିଉତ୍ତର କାର୍ତ୍ତବ୍ୟରୁ ନଗରରେ ଲୁଟାଇୟ ବୋଲି ଦଳର ଶତସେନା- ୧
 ପତି କର୍ଣ୍ଣିଲିୟ ନାମରେ ଜଣେ ଥିଲା । ସେ ସପରବାରରେ ଭକ୍ତ ପୁଣି ଇଶ୍ଵର- ୨
 ପରାୟଣ ଥିଲା, ଆଉ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୁତ ଦାନାଦି କରି ନିରନ୍ତର ଇଶ୍ଵରଙ୍କ-
 ଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥାନ୍ତେ । ସେ ଜଣ ଏକ ଦିନ ତୃତୀୟ ପ୍ରହର ବେଳର ୩
 ସମୟରେ ଦଶିନ ପାଇଲା, ଯେମନ୍ତ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଏକ ଦୂତ ପ୍ରକଟିତ୍ଵେ ତାହାର
 ନିକଟରେ ଆସି କହିଲା, ହେ କର୍ଣ୍ଣିଲିୟ । ପୁଣି ସେ ତାହାକୁ ଦେଖି ଭିତ ୪
 ହୋଇ କହିଲା, ହେ ପ୍ରଭୁ, କି? ସେ ତାହାକୁ କହିଲା, ତୁମ୍ଭର ପ୍ରାର୍ଥନା ଦାନ ୫
 ସବୁ ସ୍ଵରଣୀୟରୂପେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ଗୋଚର ହୋଇଅଛି । ଏବେ ଯାତ୍ରା ନଗ- ୬
 ରରେ ଲୋକଙ୍କୁ ପଠାଇ ଶିମୋନ ନାମରେ ସମୁଦ୍ର ଉପସ୍ଥ ଜଣେ ଚମାରର
 ଘରେ ପ୍ରବାସକାରୀ ପିତର ଖ୍ୟାତ ଯେ ଶିମୋନ ତାହାକୁ ଡକାଅ; ଏଥିରେ ୭
 ତୁମ୍ଭର ଯାତ୍ରା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ତାହା ସେ ବୋଲିବେ । ଏଉପେ ଆଦେଶ ଦେଇ ଦୂତ ୮
 ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲାଉତ୍ତରେ କର୍ଣ୍ଣିଲିୟ ଦୁଇ ଜଣ ଦାସକୁ ପୁଣି ଆପଣାର ନିତ୍ୟ ସେବକ
 ସେନାଗଣର ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଧର୍ମିକ ସେନାକୁ ତାଙ୍କ ଏହି ସମସ୍ତ ବୃତ୍ତନ୍ତ ଜଣାଇ
 ସେମାନଙ୍କୁ ଯାତ୍ରାକୁ ପଠାଇ ଦେଲା ।

ଆଉ ଦିନରେ ସେମାନେ ଯାତ୍ରା କରି ନଗରର ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ୯

- ପିତର ଦୁଇ ପ୍ରହର ବେଳରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାର ନିମନ୍ତେ ଶୁଭର ଉପରେ ଯାଇ-
 ୧୦ ଥିଲା । ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ଅତି ସୁଧିତ ହୋଇ ସେ ଖାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲ । ମାତ୍ର
 ୧୧ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ସମୟରେ ସେ ମୂଢ଼ିତ ହୋଇ ପଡ଼ିଲା; ଆଉ
 ସ୍ୱର୍ଗ ଦ୍ୱାର ସୁଦ୍ଧା ହୁଅନ୍ତେ ଚାରି କୋଣରେ ଦୋଳନ ଖଣ୍ଡେ ବଡ଼ ଚାନ୍ଦର ପରି
 ୧୨ କୌଣସି ପାତ୍ର ସ୍ୱର୍ଗର ପୃଥିବୀରେ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିବାର ଦେଖିଲା । ତାହା ମଧ୍ୟରେ
 ନାନା ପ୍ରକାର ଗ୍ରାମ୍ୟ ବନ୍ୟ ପଶୁ ପୁଣି ଖେତର ଉତ୍ତୋଗାମି ଇତ୍ୟାଦି ଜନ୍ତୁ
 ୧୩ ଥିଲେ । ଆଉ ତାକୁ ଏକ ରବ ଆସି କହିଲା, ହେ ପିତର, ଉଠ, ବଧ କରି ଖାଅ ।
 ୧୪ ଏଥିରେ ପିତର ଉତ୍ତର କଲା, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଏମନ୍ତ ନ ହେଉ, ଯେହେତୁ ନିଷିଦ୍ଧ କି
 ୧୫ ଅଶୁଚି ସାମଗ୍ରୀ କେବେହେଁ ଆମ୍ଭେ ଖାଇ ନାହୁଁ । ଆଉ ଥରେ ସେଠିପେ ରବ
 ୧୬ ହେଲା, ଇଶ୍ୱର ଯାହା ଶୁଚି କରିଅଛନ୍ତି, ତାହା ନିଷିଦ୍ଧ ନ ବୋଲ । ଏହିପ୍ରକାରେ
 ତିନିଥର ହେଲାଉତ୍ତରେ ସେ ପାତ୍ର ପୁନଃବାର ଆକାଶରେ ଆକର୍ଷିତ ହୋଇଗଲା ।
 ୧୭ ଏଥିଉତ୍ତର ଯେ ଦର୍ଶନ ପାଇଥିଲା, ତାହାର ଅର୍ଥ କି, ଏହି ବସୟରେ ପିତର
 ମନରେ ଭବନା କରନ୍ତେ କଣ୍ଠିଲିୟର ପ୍ରେରଣ ଲୋକ ଦ୍ୱାରର ପାଖରେ ଉପସ୍ଥିତ
 ୧୮ ହୋଇ ଶିମୋନର ଗୃହର ବସୟ ପଚାରି ତାକି ବୋଲିଲେ, ପିତର ନାମରେ
 ୧୯ ବଞ୍ଚିଯାଉ ଯେ ଶିମୋନ, ସେ କି ଏଠାରେ ବସା କରନ୍ତି? ପିତର ଏମନ୍ତ ଦର୍ଶନର
 ବସୟ ମନେ ଭବନା କରନ୍ତେ ଆଜ୍ଞା ତାହାକୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ତିନି ଜଣ
 ୨୦ ତୁମ୍ଭକୁ ଲେଉଟୁଅଛନ୍ତି; ଉଠ, ଓହ୍ଲାଇ ସଂଶୟ ନ କରି ସେମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗରେ
 ୨୧ ଚାଲି ଯାଅ; ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ ଅଛୁଁ । ଏଥିରେ ପିତର ଓହ୍ଲାଇ
 କଣ୍ଠିଲିୟର ପଠାଇବା ଲୋକମାନଙ୍କର କଥରେ ଆସି କହିଲା, ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେମା-
 ନେ ଯାହାକୁ ଲେଉଟୁଅଛୁ, ସେହି ଜଣ ଆମ୍ଭେ; ତୁମ୍ଭେମାନେ କିନିମନ୍ତେ ଅଛୁ?
 ୨୨ ସେମାନେ ଉତ୍ତର କଲେ, କଣ୍ଠିଲିୟ ନାମରେ ଶୁଦ୍ଧସତ୍ତ୍ୱ ଓ ଇଶ୍ୱର ପରାୟଣ ପୁଣି
 ସିନ୍ଧୁଦା ଦେଖାୟୁ ସମସ୍ତ ଲୋକର ନିକଟରେ ସୁଖ୍ୟାଦବନ୍ତ, ଏମନ୍ତ ଏକ ଜଣ
 ଶତସେନାପତି ତୁମ୍ଭକୁ ନିଜ ଗୃହରେ ତାକି ଆଣିବାକୁ ପୁଣି ତୁମ୍ଭଠାର କଥା ଶୁଣି-
 ୨୩ ବାକୁ ପବିତ୍ର ଦୂତ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ ପାଇଅଛନ୍ତି । ତେଣୁ ପିତର ସେମାନଙ୍କୁ ଭିତ-
 ରେ ତାକି ଆତିଥ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କଲା, ପୁଣି ଆଉ ଦିବସରେ ସେମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ
 ଯାତ୍ରା କଲା; ଆଉ ଯାତ୍ରା ନିବାରଣ କେତେକ ଭଲମାନେ ତାହାର ସଙ୍ଗରେ
 ଗମନ କଲେ ।
 ୨୪ ଆଉ ଦିବସରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ନଗରରେ ପ୍ରବେଶିବାର ସମୟରେ କଣ୍ଠିଲିୟ
 ଜ୍ଞାତ ବନ୍ଧୁ ବାନ୍ଧବମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଦେଇ ଏକତ୍ର କରି ସେମାନଙ୍କର ଅପେକ୍ଷାରେ
 ୨୫ ଥିଲା । ଏଥିଉତ୍ତରେ ପିତର ଗୃହରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ କଣ୍ଠିଲିୟ ତାହାର ସଙ୍ଗେ
 ୨୬ ସାକ୍ଷାତ କରି ଚରଣରେ ପଡ଼ି ପ୍ରଣାମ କଲା । ମାତ୍ର ପିତର ତାହାକୁ ଉଠାଇ

କହିଲୁ, ଠିକ୍ ହୁଅ; ଆମ୍ଭେହେଁ ମନୁଷ୍ୟ । ପୁଣି କଣ୍ଠିଲିପୁର ସଙ୍ଗେ ଆଳାପ କରୁ ୧୭
 ଘରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ତା ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ଲୋକକୁ ଏକାଦି ଦେଖି ସେମାନଙ୍କୁ
 କହିଲୁ, ଅନ୍ୟଜାତୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ଆଳାପ ବ୍ୟବହାର କରିବାର
 କଥାବା ସେମାନଙ୍କର ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ ହେବାର ସିନ୍ଧୁଦାୟମାନଙ୍କର ନିଷେଧ
 ଅଛି, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ; ମାତ୍ର କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅବ୍ୟବହାରୀୟ ଅବା ୧୮
 ଅଶୁଚି ଜ୍ଞାନ କରିବାର ଆମ୍ଭର ଉଚିତ ନୁହେଁ, ଏହା ପରମେଶ୍ବର ଆମ୍ଭକୁ ଜଣାଇ-
 ଅଛନ୍ତି । ଏହିନିମନ୍ତେ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଶୁଣିବାମାତ୍ର କୌଣସି ଆପଣେ ନ କରି ତୁମ୍ଭମାନ- ୧୯
 ଙ୍କର ନିକଟରେ ଚାଲି ଆସଲୁ । ଏଣୁ ପଚାରି, ତୁମ୍ଭେମାନେ କିହେତୁର ଆମ୍ଭକୁ
 ତାଙ୍କ ଅଣାଇଅଛୁ? କଣ୍ଠିଲିପୁ ବୋଲିଲୁ, ଆଜି ଚାରି ଦିନ ହେଲା ଏତେ ୨୦
 ବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଅନାହାରେ ଥିଲୁ, ତହିଁରେ ତୃତୀୟ ପ୍ରହର ବେଳ ହେଲା ଗୃହ-
 ରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାର ସମୟରେ ତେଜୋମୟ ବସ୍ତ୍ର ପରିହାର ଏକ ଜଣ ଆମ୍ଭର
 ସାକ୍ଷାତରେ ଠିକ୍ ହୋଇ ଏହି କଥା କହିଲୁ, ହେ କଣ୍ଠିଲିପୁ, ତୁମ୍ଭର ପ୍ରାର୍ଥନା ୨୧
 ଈଶ୍ବରର କଣ୍ଠିଗୋଚର ପୁଣି ତୁମ୍ଭର ଦାନ ସବୁ ତାହାଙ୍କର ସ୍ମରଣେ ହେଲା ।
 ଏନିମନ୍ତେ ଯାହା ନଗରରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ ସେଠାରେ ସମୁଦ୍ର ଡରରେ ୨୨
 ଶିମୋନ ନାମରେ ଏକ ଚମାରର ଘରେ ପ୍ରବାସକାରୀ ପିତର ନାମରେ ବଖ୍ୟାତ
 ଯେ ଶିମୋନ ତାହାକୁ ଏଠାରେ ଅଣାଅ; ସେ ଆସନ୍ତେ ତୁମ୍ଭକୁ ଉପଦେଶ
 ଦେବେ । ଏହିନିମନ୍ତେ ତତ୍ସତ୍ତ୍ୱ ତୁମ୍ଭର ନିକଟରେ ଲୋକ ପଠାଇ ଦେଲୁ । ୨୩
 ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଆସିଅଛୁ, ଏହା ଉତ୍ତମ କରିଅଛୁ । ଈଶ୍ବର ଯେ ସମସ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗ କହି-
 ବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି, ତାହା ଶୁଣିବାକୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏବେ ଈଶ୍ବ-
 ରର ଶ୍ରମରେ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛୁ ।

ତେଣୁ ପିତର ମୁଖ ଫିଟାଇ କହିଲୁ, ଈଶ୍ବର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ମୁଖାପେକ୍ଷା ନ ୨୪
 କରି ଯେ କୌଣସି ଦେଶରେ ଯେଉଁ ଲୋକ ତାହାଙ୍କୁ ଉପକ୍ରମ କରି ଧର୍ମାଚରଣ ୨୫
 କରଇ, ସେ ଜଣ ତାହାଙ୍କଠାରେ ଗ୍ରାହ୍ୟ ହୁଅଇ, ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲୁ ।
 ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ବର ଇଶ୍ରାୟେଲ ବଂଶମାନ- ୨୬
 ଙ୍କର ନିକଟରେ ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ ପଠାଇ ସଂମିଳଣର ସମ୍ବାଦ ପ୍ରଚାର କଲେ, ସେହି
 ବାକ୍ୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିଥିବ । ଯେହେତୁ ଯୋହନର ଉଦ୍ଭବ ପ୍ରଚାର ହେଲା- ୨୭
 ଉତ୍ତରେ ତାହା ଗାଲିଲୀ ଦେଶଠାରୁ ସମୁଦାୟ ସିନ୍ଧୁଦା ଦେଶରେ ବ୍ୟାପିଲା ।
 ଅର୍ଥାତ୍ ନାଜରଥୀୟ ଯୀଶୁ ଈଶ୍ବରଠାରୁ ଧର୍ମଆଦ୍ଧରେ ଓ ପରାକ୍ରମରେ ଅଭିଷେକ ୨୮
 ହୁଅନ୍ତେ ସ୍ଥାନେ ଧ୍ରୁମଣ କରି ସୁନ୍ଦର କଲେ, ଆଉ ଶମ୍ଭୁତାନର ଦ୍ୱାରା ଯେତେ
 କ୍ରିଷ୍ଣ ଦେତେ ଲୋକଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କଲେ, ଯେହେତୁ ଈଶ୍ବର ତାହାଙ୍କର ସହାୟ ଥିଲେ ।
 ପୁଣି ସିନ୍ଧୁଦାୟମାନଙ୍କର ଦେଶରେ ଓ ସିରଗାଲମରେ ଯେ ୨୯ କର୍ମ କରିଥିଲେ, ୩୦

- ୪୦ ସେ ସମସ୍ତର ସାକ୍ଷୀ ଆମ୍ଭେମାନେ ଅଛୁ । ଆଉ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ହୁଣ୍ଡରେ ଚଢାଇ ବଧ କଲେ; ମାତ୍ର ତୃତୀୟ ଦିବସରେ ପରମେଶ୍ବର ତାହାଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାନ
- ୪୧ କରାଇ ପ୍ରକାଶରୂପରେ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖାଇଲେ । ସମସ୍ତ ଲୋକର ନିକଟରେ ଏମନ୍ତ ନୋହେ, ମାତ୍ର ସେ ମୃତ୍ୟୁଠାର ଉଦ୍ଧାନ କଲ୍ଲଭରେ ତାହାଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ଭୋଜନ ପାନ କଲୁ, ଏମନ୍ତ ଈଶ୍ବରର ପୂର୍ବ ନିଯୋଜିତ ସାକ୍ଷୀ ଯେ ଆମ୍ଭେମାନେ, ଆମ୍ଭ
- ୪୨ ମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କଲେ । ଆଉ ଜୀବତ ଓ ମୃତ ଦୁହିଙ୍କର ବର୍ତ୍ତର କର-ବାକୁ ଈଶ୍ବର ଯାହାଙ୍କୁ ନିୟୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି, ସେ ସେହି ଜଣ, ଏହି କଥା ଲୋକଙ୍କଠାରେ ପ୍ରଚାର କରିବାକୁ ପୁଣି ସେ ବିଷୟରେ ପ୍ରମାଣ ଦେବାକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେ
- ୪୩ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ଆଉ ଯେ ଜଣ ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ବାସ କରଇ, ତାହାଙ୍କର ନାମ ଦ୍ବାରା ସେ ପାପ ମୋଚନ ପାଇବ, ତାହାଙ୍କର ବିଷୟରେ ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟତ-ବକ୍ତା ଏମନ୍ତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।
- ୪୪ ପିତରର ଏହି କଥା କହିବା କାଳରେ ସମସ୍ତ ଶ୍ରୋତାମାନଙ୍କର ଉପରେ ଧର୍ମ
- ୪୫ ଆତ୍ମା ଓହ୍ଲାଇଲେ । ତହିଁରେ ପିତରର ସଙ୍ଗେ ଆସନ୍ତା ସୁନ୍ଦର ବିଶ୍ବାସକାରୀ
- ୪୬ ସମସ୍ତେ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମଆତ୍ମାରୂପ ଦାନ ବିତରଣ ହେବାର ପୁଣି ସେ-ମାନେ ନାନା ଜାତୀୟ ଭାଷାରେ କଥା କହି ଈଶ୍ବରର ପ୍ରଶଂସା କରୁଛନ୍ତି, ଏହା
- ୪୭ ସେମାନେ ଶୁଣିବାର ବିସ୍ମୟାପନ୍ନ ହେଲେ । ଏଥିରେ ପିତର ବୋଇଲେ, ଆମ୍ଭ-ମାନଙ୍କର ନ୍ୟାୟ ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ମଆତ୍ମା ପାଇଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ତୁଚ୍ଛ ହେ-
- ୪୮ ବାର ପାଇଁ କି କେହି ଜଳ ନିଷେଧ କରିବାକୁ ପାରଇ? ଏଣୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁର ନାମରେ ତୁଚ୍ଛ ହେବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ଅନନ୍ତରେ ସେମାନେ ଆପଣା-ମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ କିଛି ଦିନ ରହିବାକୁ ତାହାଙ୍କୁ ନିତାନ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ॥

୧୧ ପଦ ।

- ୧ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେହେଁ ଈଶ୍ବରଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଅଛନ୍ତି, ଏହି ସମାବ୍ଦର ପ୍ରେରଣାମାନେ ପୁଣି ସିନ୍ଧୁଦାୟ ଦେଶସ୍ଥ ଭ୍ରମାମାନେ ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଲେ ।
- ୨ ଏଣୁ ପିତର ସିରଶାଲମ୍ବରେ ଆସନ୍ତେ ସୁନ୍ଦର ଲୋକମାନେ ତାହାର ସହିତ ବିବାଦ
- ୩ କରି କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଅସୁନ୍ଦର ଲୋକମାନଙ୍କର ଗୃହରେ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କର
- ୪ ସଙ୍ଗେ ଏକତ୍ର ଭୋଜନ ପାନ କରିଅଛୁ । ଏଥିରେ ପିତର ହ୍ରମଣେ ସେ ବିଷୟର
- ୫ ଆଦ୍ୟପ୍ରାନ୍ତ ବୃତ୍ତନ୍ତ ବୁଝାଇ କହିଲେ, ଯାହା ନଗରରେ ଏକ ଦିନ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ,
- ଅକସ୍ମାତ୍ ମୁର୍ଚ୍ଛିତ ହୋଇ ଏକ ଦର୍ଶନରେ ଗୁରୁକୋଣରେ ଦୋଳନ ବଡ଼ ଗୁଦର ନ୍ୟାୟ ଗୋଟାପ୍ତେ ପାଦ ଆକାଶର ଓହ୍ଲାଇ ଆମ୍ଭର ନିକଟରେ ଆସିବାକୁ ଦେ-
- ୬ ଶିଲୁ । ପୁଣି ତାହାର ପ୍ରତି ଏକପୁଷ୍ପି ରଖି ବିବେଚନା କରି ତାହା ମଧ୍ୟରେ

ନାନା ପ୍ରକାର ଗାଁଉଲିଆ ଓ ବଣୁଆ ପଶୁ ପୁଣି ଉତ୍ତେଗମା ଓ ଖେଚର ପ୍ରାଣି
 ସମସ୍ତ ଦେଖିବାକୁ ଯାଇଲୁଁ, ପୁଣି ‘ହେ ପିତର, ଉଠି ବଧ କରି ଖାଅ,’ ଆମ୍ଭକୁ ୭
 ସମୋଦନ କରି କହିବାକୁ ଏମନ୍ତ ଗୋଟାୟେ ରବ ଶୁଣିଲୁଁ । ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ୮
 ଉତ୍ତର କଲୁଁ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଏତ୍ତେ ନ ହେଉ; ଯେହେତୁ କୌଣସି ନିଷିଦ୍ଧ କି
 ଅଶୁଚି ସାମଗ୍ରୀ କେବେ ଆମ୍ଭର ମୁଖରେ ପ୍ରବେଶ ନ ହେଲା । ଏଥିରେ ‘ଇଣ୍ଡର ୯
 ଯାହା ଶୁଚି କରିଅଛନ୍ତି, ତାହା ନିଷିଦ୍ଧ ନ ବୋଲି,’ ଦ୍ଵିତୀୟ ଥର ଆମ୍ଭର ପ୍ରତି
 ଏମନ୍ତ ଆକାଶବାଣୀ ହେଲା । ତିନିଥର ଏହିତ୍ତେ ହୁଅନ୍ତେ ସେ ସମସ୍ତ ପୁନଃବାର ୧୦
 ଆକାଶରେ ଆକର୍ଷିତ ହୋଇ ଗଲା । ପୁଣି ସେ ସମୟରେ କାଲ୍‌ସରୟା ନଗରର ୧୧
 ତିନି ଜଣ ଆମ୍ଭର ନିକଟରେ ପ୍ରେକ୍ଷିତ ହୋଇ ଯେ ଗୃହରେ ଆମ୍ଭେ ଥିଲୁଁ, ସେହି
 ସ୍ଥାନେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । ତହିଁରେ ସଂଶୟ ନ କରି ସେମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ଯିବାକୁ ୧୨
 ଆଗ୍ନି ଆମ୍ଭକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ଆଉ ଆମ୍ଭର ସଙ୍ଗେ ଏହି ଛଅ ଜଣ ଭାଇ ଗମନ
 କରନ୍ତେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେହି ମନୁଷ୍ୟର ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲୁଁ । ସେ ଜଣ ୧୩
 ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଏହି ନିବେଦନ କଲା, ଜଣେ ଦୂତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହୋଇ ଆମ୍ଭର
 ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ଠିକ୍ ହୋଇ ଆମ୍ଭକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲା, ଯାହା ନଗରରେ ଲୋକ-
 ମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ ପିତର ନାମରେ ବିଖ୍ୟାତ ଶିମୋନକୁ ତକାଇ ଅଣାଅ; ତହିଁରେ ୧୪
 ଯାହା ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭର ଓ ତୁମ୍ଭର ପରିବାରର ପରିତ୍ରାଣ ହୋଇବ, ଏମନ୍ତ ଉପ-
 ଦେଶ ସେ ଦେବେ । ଏଣୁ ଆମ୍ଭେ କଥା କହିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ୧୫
 ଉପରେ ପ୍ରଥମରେ ଯେମନ୍ତ, ସେମାନଙ୍କର ଉପରେହେଁ ତେମନ୍ତ ଧର୍ମଆତ୍ମା ଓହ୍ଲାଇ-
 ଲେ । ଏଥିରେ “ଯୋହନ ଜଳରେ ତୁବନ ଦେଲା ପ୍ରମାଣ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ- ୧୬
 ମାନେ ଧର୍ମଆତ୍ମାରେ ତୁବିତ ହେବ,” ଏହି ଯେ କଥା ପ୍ରଭୁ କହିଥିଲେ, ତାହା
 ତେତେବେଳେ ଆମ୍ଭର ସ୍ମରଣ ହେଲା । ଏନିମନ୍ତେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ପ୍ରତ୍ୟୟ- ୧୭
 କାରୀ ଯେ ଆମ୍ଭେମାନେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଇଣ୍ଡର ଯେ ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି, ତାହା
 ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁହିଁ ଦେଲେ, ଆମ୍ଭେ କେ? ଆମ୍ଭେ କି ଇଣ୍ଡରକୁ ନିବାରଣ
 କରି ପାରି? ଏମନ୍ତ କଥା ଶୁଣି ସେମାନେ ନିରସ୍ତ ହୋଇ ଇଣ୍ଡରର ଗୁଣାନୁବାଦ ୧୮
 କରି କହିଲେ, ତେବେ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତିର ନିମନ୍ତେ ଇଣ୍ଡର ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନଙ୍କୁହିଁ
 ମନଫେରଣ ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି ।

ଆଉ ପ୍ରିଫାନର ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ନିଗ୍ରହ ଉଠିଲା, ତାହା ଲାଗି ଯେଉଁ- ୧୯
 ମାନେ ଛନ୍ଦିଛନ୍ଦି ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ, ସେମାନେ ଫୈନିକୟାରେ ଓ କୁପ୍ରରେ ଓ
 ଆଣ୍ଟିଫୋଖରେ ଭ୍ରମଣ କରି କେବଳ ସିନ୍ଦୃସା ବନା ଆଉ କାହାର ନିକଟରେ
 ଇଣ୍ଡରର କଥା ଘୋଷଣା ନ କଲେ । ପୁଣି ସେମାନଙ୍କର ଥୋକାୟେ ଜଣ କୁପ୍ର ୨୦
 ଓ କୁହାନା ଲୋକ ଆଣ୍ଟିଫୋଖ ନଗରରେ ଆସି ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନଙ୍କଠାରେ

୧୧ କଥା କହି ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁର ପ୍ରସଙ୍ଗ ପ୍ରବୃତ୍ତ କଲେ । ଏଥିରେ ପ୍ରଭୁର ହସ୍ତ ସେ-
ମାନଙ୍କର ସହାୟ ହେବାରୁ ଅନେକ ଲୋକ ବିଶ୍ୱାସ କରି ପ୍ରଭୁର ପ୍ରତି ଫେ-
୧୨ ରିଲେ । ଏହି ସମାବୃତ୍ତି ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥ ମଣ୍ଡଳୀର ଲୋକମାନଙ୍କର କଣ୍ଠିଗୋରର
୧୩ ହୁଅନ୍ତେ ସେମାନେ ଆଶ୍ୱିମ୍ବୋଷକୁ ଯିବା ପାଇଁ ବର୍ଣ୍ଣିବାକୁ ବିଦାୟ କଲେ । ତହିଁ
ରେ ବର୍ଣ୍ଣିବା ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହର ଫଳ ଦେଖି
ଆତ୍ମାବିତ ହେଲା । ପୁଣି ମନର ନିଷ୍ଠାରେ ପ୍ରଭୁରେ ଆସକ୍ତ ଥିବାକୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ
୧୪ ଉପଦେଶ ଦେଲା । ଯେହେତୁ ସେ ନିଜରେ ଉତ୍ତମ ଲୋକ ପୁଣି ବିଶ୍ୱାସରେ ଓ
ଧର୍ମୀତ୍ୱରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ; ତହିଁରେ ପ୍ରଭୁର ଆହୁରି ଅନେକ ଶିଷ୍ୟ ହୋ-
ଇଲେ ।

୧୫ ଅନନ୍ତରେ ଶାଉଲକୁ ଖୋଜିବାର ପାଇଁ ବର୍ଣ୍ଣିବା ଟାର୍ସ ନଗରକୁ ଯାଇ ତା-
୧୬ ହାର ଉଦ୍ଦେଶ ପାଇଲାଉତ୍ତରେ ତାହାକୁ ଆଶ୍ୱିମ୍ବୋଷକୁ ଆଣିଲା । ଏମନ୍ତ ମଣ୍ଡ-
ଳୀର ଲୋକମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ସଭାସ୍ଥ ହୋଇ ସେମାନେ ଏକ ବରଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଅନେକ ଲୋକକୁ ଉପଦେଶ ଦେଲେ । ପୁଣି ଆଶ୍ୱିମ୍ବୋଷ ନଗରରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ
ପ୍ରଥମରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ନାମରେ ବିଖ୍ୟାତ ହେଲେ ।

୧୭ ସେ ସମୟରେ ଯିରୁଶାଲମର ଥୋକାସ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ୟଭବକ୍ରାନ୍ତ ଆଶ୍ୱିମ୍ବୋଷରେ
ଆଗମନ କରନ୍ତେ ଆଗାବ ନାମରେ ସେମାନଙ୍କର ଏକ ଜଣ ଉଠି ଆଗର ଶିଷା-
୧୮ ରେ ସମୁଦାୟ ଦେଶରେ ମହା ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହେବ, ଏହା ଜଣାଇଲା । ପୁଣି କ୍ଳୈଦ୍ୟ
୧୯ କାର୍ତ୍ତବ୍ୟର ଅଧିକାର ସମୟରେ ତାହା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହେଲା । ତହିଁରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ
ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଆପଣା ଯାଏନାସାରେ ଯିହୁଦା ଦେଶନିବାସି ଭ୍ରାତୃଗଣର ଦିନପାତର
୨୦ ନିମନ୍ତେ ଅର୍ଥ ପଠାଇବାକୁ ମନସ୍ଥ କଲେ ; ପୁଣି ତଦନୁସାରେ କର୍ମ ହେଁ କଲେ,
ଅର୍ଥାତ୍ ବର୍ଣ୍ଣିବା ଓ ଶାଉଲର ହସ୍ତରେ ପ୍ରାଣନ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅର୍ଥ
ପଠାଇ ଦେଲେ ॥

୧୨ ପଦ୍ୟ ।

୧ ସେ କାଳରେ ହେରୋଦ ରାଜା ମଣ୍ଡଳୀର ଥୋକାସ୍ତେ ଜଣକୁ ଦୁଃଖ ଦେବାର
୨ ପାଇଁ ହାତ ଉଠାଇଲା । ବିଶେଷରେ ଯୋହନର ସହୋଦର ଯାକୁବକୁ ଖଜ୍ଜା-
୩ ଦାତରେ ବଧ କଲା । ଏଥିରେ ଯିହୁଦୀୟମାନେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ, ଏହା ଦେଖି ସେ
ପିତରକୁ ହିଁ ଧରିବାକୁ ଆହୁରି ଉଦ୍ୟମ କଲା । ସେ କାଳରେ ତାତ୍ତ୍ୱଗୁଣ୍ୟ ରୋଷିର
୪ ପଦ୍ୟ ଦିନ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲା ; ଏଣୁ ପଦ୍ୟର ଉତ୍ତରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷାତରେ
ତାହାକୁ ବାହାର କରି ଆଣିବାକୁ ମନସ୍ଥ କରି ସେ ତାହାକୁ ଧରି ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଦିନେ ଚାରି ଜଣ, ଏମନ୍ତ ଚାରି ଦିନ ପ୍ରହରର ନିକଟେ ରକ୍ଷାର୍ଥରେ ସମର୍ପଣ କରି

କାରାଗାରରେ ରଖିଲ । ଏହିଭାବେ ପିତର କାରାଗାରସ୍ଥ ହୋଇ ରହିଲା, ମାତ୍ର ୫
ତାହାର ନିମନ୍ତେ ମଣ୍ଡଳୀର ଲୋକେ ଅବଶ୍ୟାମରେ ଇଶ୍ବରଙ୍କର ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରୁଥିଲେ ।

ଏଥିଉତ୍ତରେ ହେରୋଦ ତାହାକୁ ବାହାରେ ଅଣାଇବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହୁଅନ୍ତେ ୬
ସେହି ରାତିରେ ପିତର ଦୁଇ ଜଣ ପ୍ରହରର ମଧ୍ୟସ୍ଥାନରେ ଦୁଇ ଜିଞ୍ଜିରରେ ବନ୍ଦ
ହୋଇ ନିଦ୍ରା ଥିଲା, ଆଉ ପ୍ରହରଗଣ କାରାଗାରର ଆଗରେ ଥାଇ ଦ୍ବାର ରକ୍ଷା
କଲେ । ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କର ଦୂତ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ କାରାଗାର ୭
ଦାୟିମୟ ହେଲା, ସେହି ଦୂତ ପିତରର ପାର୍ଶ୍ବରେ ଆଦାତ କରି ତାହାକୁ ଜଗାଇ
କହିଲା, ଶୀଘ୍ର ଉଠ; ଏଥିରେ ତାହାର ହସ୍ତର ଜିଞ୍ଜିର ଖସି ପଡ଼ିଲା । ଦୂତ ପୁଣି ତା- ୮
ହାକୁ କହିଲା, ଅଣ୍ଟା ବାଜି ଓ ପାଦରେ ପାଦୁକା ଦିଅ । ତାହା କଲାଉଥିବାରେ ଦୂତ
ତାହାକୁ କହିଲା, ଆପଣା ନୁଗା ଦେହରେ ଟୁଟାଇ ଆମ୍ଭର ପଛେ, ଆସ । ତହିଁରେ ୯
ପିତର ତାହାର ପଛେ ଚାଲି ବାହାରେ ଆସିଲା; ପୁଣି ଦୂତ ଯାହା କଲା, ତାକୁ
ସତ୍ୟ ନ ଜାଣି, ମାତ୍ର ସ୍ବପ୍ନ ଦର୍ଶନ ପାଇଲୁ, ଏହା ସେ ବୋଧ କଲା । ଏହିମତେ ୧୦
ପ୍ରଥମ ଦ୍ବିତୀୟ ପ୍ରହର ସ୍ଥାନ ଶୁଦ୍ଧ ଯେଉଁ ଲୋହା ଦ୍ବାର ଦେଇ ନଗରରେ ଯିବାକୁ
ହୁଅନ୍ତେ, ତାହାର କଡ଼ରେ ଆସନ୍ତେ ସେ ଆପଣା ଲୁଚ୍ଛାରେ ଫିଟିଗଲା । ପୁଣି ସେ-
ମାନେ ସେଠାର ବାହାର ହୋଇ ଏକ ପଥର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗମନ କଲାଉଥିବାରେ
ଅକ୍ଷୟାଳୁ ସେ ଦୂତ ପିତରକୁ ଶୁଣିଲା । ତେତେବେଳେ ସେ ଚେତନା ପାଇ ୧୧
କହିଲା, ପରମେଶ୍ବର ନିଜ ଦୂତକୁ ପଠାଇ ହେରୋଦର ଚେଷ୍ଟା ପୁଣି ଯିହୁଦୀୟ ଲୋକ-
ମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଆଶା ବୃଥା କରି ଆମ୍ଭକୁ ଉଦ୍ଧାର କଲେ, ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣିଲୁ ।

ପୁଣି ସେ ବିବେଚନା କଲାଉଥିବାରେ ଯେ ସ୍ଥାନରେ ଅନେକେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ୧୨
ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛନ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍ ମାର୍କି ନାମରେ ବିଖ୍ୟାତ ଯେ ଯୋହନ, ତାହାର
ମାତା ମହର୍ଯ୍ୟମର ଗୃହରେ ଚାଲି ଗଲା । ପିତର ବାହାର ଦ୍ବାରରେ ଆଦାତ କଲେ, ୧୩
ହେଦା ନାମରେ ଏକ ବାଲିକା ଦେଖିବାକୁ ଗଲା । ତହିଁରେ ପିତରର ସ୍ବର ଶୁଣି ୧୪
ସେ ହର୍ଷୟୁକ୍ତ ହୋଇ ଦ୍ବାର ନ ଫିଟାଇ, ପିତର ଦ୍ବାରରେ ଛୁଟା ହେଉଅଛି, ଏହି
ସମ୍ବାଦ ଦେବାକୁ ଭିତରକୁ ଦୌଡ଼ ଗଲା । ତହିଁରେ ସେମାନେ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ୧୫
ଉନ୍ନତ ହେଉଅଛି । ତଥାପି ସେ ନିଶ୍ଚେ ବୋଇଲା, ଏମନ୍ତ ହୋଇଅଛି ପ୍ରମାଣ ।
ତେଣୁ ସେମାନେ କହିଲେ, ତେବେ ତାହାର ଦୂତ ହେବ । ପୁଣି ପିତର ଦ୍ବାର- ୧୬
ରେ ଆଦାତ କରୁଥିଲା, ଏଥିମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ ଦ୍ବାର ଫିଟାଇ ପିତରକୁ ଦେଖି
ବିସ୍ମୟାପନ୍ନ ହେଲେ । ତହିଁରେ ପିତର ସେମାନଙ୍କୁ ନିରବ ହୋଇଥିବାକୁ ହସ୍ତ ୧୭
ଦ୍ବାରା ଠାପ କରି ପରମେଶ୍ବର ଯେପ୍ରକାର ଉଦ୍ଧାର କରି ଆଣିଅଛନ୍ତି, ତାହାର
ବୃତ୍ତନ୍ତ ଜଣାଇଲା । ପୁଣି ଯାକୁବକୁ ଓ ଭ୍ରାତୃଗଣକୁ ଏହି ସମ୍ବାଦର ଦେବାକୁ

- ୧୮ କହି ସେ ସ୍ଥାନାନୁରରେ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ । ଶୁଣି ପାହଲୁଉତ୍ତରେ, ପିତର କେଉଁ-
 ୧୯ ଠାକୁ ଗଲେ, ଏହାର ବକ୍ଷୟରେ ପ୍ରହରଗଣର ମଧ୍ୟରେ ବଡ଼ କଲହ ହେଲା । ପୁଣି
 ଖୋଜିଲାଉତ୍ତରେ ହେବେଦ ତାହାର ଉଦ୍ଦେଶ ନ ପାଇବାରୁ ସେ ରକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ
 ଦୂତ କରି ପଚାରି ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲା । ପୁଣି ସେ ସିନ୍ଧୁଦା
 ଦେଶରୁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷୟ ନଗରକୁ ଯାଇ ସେଠାରେ ନିବାସ କଲେ ।
- ୨୦ ସେହି ସମୟରେ ସୋର ଓ ସୀଦୋନ ଦେଶୀୟ ଲେକମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ହେ-
 ରେଦ ଅତିକ୍ରମ ହୋଇଥିଲା, ପୁଣି ସେମାନେ ଏକବର୍ଗରେ ତାହାର ଶ୍ରେଣୀରେ
 ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ବାକ୍ସ ନାମରେ ତାହାର ଗନ୍ତାଘରଆକୁ ସହାୟ କରି ହେବେ-
 ଦର ସଙ୍ଗେ ସନ୍ନି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ, ଯେହେତୁ ରାଜାର ଦେଶଠାରୁ ସେମାନଙ୍କର
- ୨୧ ଦେଶର ପ୍ରତିଯୋଗୀ ହୁଅନ୍ତା । ଏନିମନ୍ତେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିବସରେ ହେବେଦ
 ରାଜବନ୍ଧୁରେ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇ ସିନ୍ଧୁଦାସନରେ ବସି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତି କଥା ପ୍ରସ୍ତାବ
- ୨୨ କଲେ । ଏଥିରେ ଲେକମାନେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ତର କଲେ, ଏ ମନୁଷ୍ୟର
- ୨୩ ରବ ନୋହେ, ଦେବତାର ଅଟେ । ତେତେବେଳେ ହେବେଦ ଈଶ୍ବରଙ୍କର
 ସମ୍ମାନ ନ କଲେ, ଏହିନିମନ୍ତେ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କର ଦୂତ ତତ୍ତ୍ବସଙ୍ଗେ ତାହାକୁ ପ୍ରହାର
- ୨୪ କଲେ; ତହିଁରେ ସେ କାଟି ଦ୍ବାର ଭସିତ ହୋଇ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କଲେ । ମାତ୍ର
- ୨୫ ଈଶ୍ବରର କଥା ବଢି ପ୍ରବଳ ହେଲା । ତହିଁ ବର୍ଣ୍ଣିବା ଓ ଶାଉଲ ଯେ କର୍ମର ଭାର
 ପାଇଥିଲେ, ତାହା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କଲାଉତ୍ତରେ ମାର୍କ ନାମରେ ବଖ୍ୟାତ ଯେ ଯୋହନ,
 ତାହାକୁ ସଙ୍ଗରେ ନେଇ ସିନ୍ଧୁଗାଲମ ନଗରରୁ ବାହୁଡ଼ିଲେ ।

୧୩ ପଦ୍ୟ ।

- ୧ ଏଥିଉତ୍ତର ବର୍ଣ୍ଣିବା, ଓ ଶିମୋନ ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହାକୁ ମାଗର କରି ବୋଲଇ,
 କୁଶାଣୀର ଲୁକ୍ଷ୍ମୀ, ଓ ହେବେଦ ରାଜାର ପୋଷ୍ୟ ଭାଇ ଯେ ମିନହେମ, ଓ
 ଶାଉଲ ଇତ୍ୟାଦି କେତେକ ଜଣ ଭବିଷ୍ୟତ୍ରବକ୍ତା ଅଥଚ ଉପଦେଶକ ଆଶ୍ଚି-
 ୨ ଯୋଗ ନଗରସ୍ଥ ମଣ୍ଡଳୀରେ ଥିଲେ । ପୁଣି ଯେ ସମୟରେ ଉପବାସ କରି
 ଈଶ୍ବରଙ୍କର ସେବା କରୁଥିଲେ, ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ଧର୍ମଆତ୍ମ କହିଲେ, ଯେଉଁ
 କର୍ମରେ ଆମ୍ଭେ ବର୍ଣ୍ଣିବା ଓ ଶାଉଲକୁ ନିୟୁକ୍ତ କରିଅଛୁଁ, ସେ କର୍ମ କରିବାକୁ
- ୩ ସେମାନଙ୍କୁ ପୃଥକ୍ କର । ତହିଁରେ ସେମାନେ ଉପବାସ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ସେ-
 ମାନଙ୍କର ଉପରେ ହସ୍ତାର୍ପଣ କଲାଉତ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଦାୟ କଲେ ।
- ୪ ଏମନ୍ତେ ସେମାନେ ଧର୍ମଆତ୍ମ ଦ୍ବାରା ପ୍ରେରତ ହୋଇ ସିଲୁକ୍ଷ୍ମୀ ନଗରରେ
 ୫ ଗଲେ, ପୁଣି ସେଠାରୁ ଜାହାଜରେ ଚିଣି କୁପ୍ର ଉପହାସକୁ ଗମନ କଲେ । ଏଥି-
 ଉତ୍ତର ଶାଲମି ନଗରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ସେ ସ୍ଥାନରେ ସିନ୍ଧୁଦାୟମାନଙ୍କର

ସକଳ ଭଜନାଳୟରେ ଯାଇ ଈଶ୍ଵରର କଥା ଘୋଷଣା କଲେ; ପୁଣି ଯୋ-
ହନହିଁ ସେମାନଙ୍କର ସହଚର ହେଲା । ଏହିଭାବରେ ସେମାନେ ସେ ଉପଦ୍ଵୀପର
ସବୁଠି ଭ୍ରମଣ କରୁଁ ଯାଏଁ ନଗର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ସୁବିବେଚକ
ସିଦ୍ଧିପୁ ପାଉଲ ନାମରେ ସେ ଦେଶର ବେବର୍ତ୍ତୀର ସଙ୍ଗେ ଯେ ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟ
ବେଶଧାରୀ ବର୍ଯ୍ୟାଣ ନାମରେ ଜଣେ ମାୟାବା ସିନ୍ଧୁଦାୟ ଲୋକ ଥିଲା, ତାହାର
ଦେଖା ପାଇଲେ । ପୁଣି ସେ ବେବର୍ତ୍ତୀ ଈଶ୍ଵରର କଥା ଶୁଣିବାକୁ ବାଞ୍ଛା କରି
ପାଉଲ ଓ ବର୍ତ୍ତୁବାକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କଲା, ମାତ୍ର ଇଲୁମା, ଯାହାକୁ ଭାଷା ଭଙ୍ଗ କଲେ
ମାୟାବା ବୋଲନ୍ତି, ସେ ଜଣ ସେମାନଙ୍କର ବିପକ୍ଷ ହୋଇ ବେବର୍ତ୍ତୀକୁ ଧର୍ମପଥର
ବିମୁଖ କରିବାକୁ ଯତ୍ନ କଲା । ତହିଁରେ ଶାଉଲ ଅର୍ଥାତ୍ ପାଉଲ ଧର୍ମଆତ୍ମରେ
ପରିପୁଣ୍ଣ ହୋଇ ସେହି ମାୟାବାର ପ୍ରତି ଏକଦୃଷ୍ଟି କରି କହିଲା, ଆହେ ଧର୍ମଦ୍ଵେଷୀ,
ଓ କୁଟିଳପଣ ଓ ଦୁଷ୍ଟତାରେ ପରିପୁଣ୍ଣ ଶତ୍ରୁତାନ୍ତର ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ କି ପ୍ରଭୁର
ସତ୍ୟ ପଥର ଅନ୍ୟଥା କରିବାର ନିକୃତ୍ତି ନୋହୁବ? ଏବେ ତୁମ୍ଭର ଉପରେ
ପ୍ରଭୁର ହସ୍ତ ପଡୁଅଛି, ତହିଁରେ ଥୋକାୟେ ଦିନ ଅଳ୍ପ ହୋଇ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁହିଁ
ଦେଖିବାକୁ ନ ପାଇବ । ତତ୍ତ୍ଵଶାତ୍ରୁ କୁନ୍ତୁଳ ଓ ଅନିକାର ତାହାର ଦୃଷ୍ଟିକୁ
ତାମ୍ବିବାରେ ସେ ହାତ ଧରିବାର ଲୋକ ପାଇବାର ନିମନ୍ତେ ଏଣେତେଣେ ଦଉ-
ରିଲା । ଏହି ଘଟଣା ଦେଖି ସେ ବେବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରଭୁର ଉପଦେଶରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଜ୍ଞାନ
କରି ବିଶ୍ଵାସ କଲା ।

ତଦନନ୍ତରେ ପାଉଲ ଓ ତାହାର ସଙ୍ଗିଗଣ ଯାଏଁ ନଗରରୁ ଜାହାଜ ଫିଟାଇ
ପାମ୍ଫୁଲିୟା ଦେଶୀୟ ପର୍ଗା ନଗରରେ ଅଇଲେ; ମାତ୍ର ଯୋହନ ସେମାନଙ୍କୁ
ଛାଡି ସିରଗାଲମକୁ ବାହୁଡି ଗଲା । ଏଥିଉତ୍ତର ସେମାନେ ପର୍ଗାଠାରୁ ଯାହା
କରି ପିସିଦିୟା ଦେଶର ଆଣ୍ଟିଫୋଣ ନଗରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ ବିଶ୍ରାମବାରରେ
ଭଜନାଳୟରେ ପ୍ରବେଶି ବସିଲେ । ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟର ପାଠ ସମାପ୍ତ
ହୁଅନ୍ତେ, ହେ ଭାଇମାନେ, ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କୌଣସି ଉପ-
ଦେଶ କଥା ଯେବେ ଥାଏ, ତେବେ ତାହା ବୋଲ, ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେ
ଭଜନାଳୟର କର୍ତ୍ତାମାନେ ଏହି କଥା କହି ପଠାଇଲେ । ଏନିମନ୍ତେ ପାଉଲ
ଠିକ୍ ହୋଇ ହସ୍ତ ଦ୍ଵାରା ସଙ୍କେତ କରି କହିଲା, ହେ ଇଣ୍ଡାୟୋଲିୟା ଲୋକମାନେ,
ହେ ଈଶ୍ଵର ପରାୟଣ ଲୋକ ସମସ୍ତେ, ଅବଧାନ କର । ଏହି ଇଣ୍ଡାୟୋଲିୟା ଲୋକ-
ମାନଙ୍କର ଈଶ୍ଵର ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ମନୋମାତ କରି ନେଲେ,
ପୁଣି ମିଶର ଦେଶରେ ପ୍ରବାସ କରିବାର ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କର ଉନ୍ନତ କରି
ସେଠାରୁ ନିଜ ବାହୁବଳରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ । ତଦନନ୍ତରେ
ପ୍ରାୟ ଚାଳିଶ ବରଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ମହାରାଣ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ଭାଳି କିଶାନ ଦେ-

- ଶର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତି ସପ୍ତ ରାଜ୍ୟ ନକ୍ଷ କର ଗୁଲିବାଣ୍ଡ ଦ୍ଵାରା ସେ ସମସ୍ତ ଦେଶର ଅଧି-
- ୧୦ କାର ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ । ଏଥିଉତ୍ତର ପ୍ରାୟ ଚାରି ଶତ ପଞ୍ଚାଶ ବରଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ
ଅର୍ଥାତ୍ ଶାମୁଘେଲ ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ରାର ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କର ଉପରେ
- ୧୧ ବିଚାରକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କୁ ନିୟୁକ୍ତ କଲେ । ତଦନନ୍ତରେ ସେମାନେ ଜଣେ ରାଜାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରନ୍ତେ ଈଶ୍ଵର ବିନାମାନର ବଂଶୋଦ୍ଭବ ଜାଣର ପୁତ୍ର ଶାଉଲକୁ ଚାଲିଣ ବରଷ
- ୧୨ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କର ଉପରେ ନିୟୁକ୍ତ କଲେ । ପୁଣି ତାହାକୁ ଅପଦସ୍ଥ କରି
“ଯେଉଁ ଜଣ ଆମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା କ୍ରିୟା ସମସ୍ତ କରିବ, ଏମନ୍ତ ଆମ୍ଭର ମନର ମତ ଏକ
ଜଣ ଯିଶିର ପୁତ୍ର ଦାଉଦକୁ ପାଇଲୁ;” ଯାହାର ବିଷୟରେ ସେ ଏହି ପ୍ରମାଣ
ଦେଲେ, ସେହି ଦାଉଦକୁ ସେମାନଙ୍କର ଉପରେ ରାଜତ୍ଵ କରିବାର ନିମନ୍ତେ
- ୧୩ ଉତ୍ତର କଲେ । ସେହି ଦାଉଦର ବଂଶରେ ପରମେଶ୍ଵର ଆପଣା ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ
ଇଣ୍ଡାୟେଲ ଲେକମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଏକ ଜଣ ଯୀଶୁ ଅର୍ଥାତ୍ ବାଣକର୍ତ୍ତାକୁ ଉତ୍ତର
- ୧୪ କରିଅଛନ୍ତି । ତାହାଙ୍କର ପ୍ରକାଶ ହେବାର ପୂର୍ବରେ ଯୋହନ ଇଣ୍ଡାୟେଲ ଲେକ-
- ୧୫ ମାନଙ୍କଠାରେ ମନ ଫେରଣ ବିଷୟକ ଡୁବନର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଘୋଷଣା କଲେ । ଆଉ
ଯୋହନ ଆପଣା ପଦର କର୍ମ ସମାପ୍ତି କର, ବୋଲିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭକୁ
କେଉଁଜନ ଜ୍ଞାନ କର? ଆମ୍ଭେ (ଖ୍ରୀଷ୍ଟ) ନୋହି, ମାତ୍ର ଦେଖ, ଯାହାଙ୍କର ପାଦର
ପାଦୁକାର ବଳନ ଫିଟାଇବାକୁହିଁ ଆମ୍ଭେ ଯୋଗ୍ୟ ନୋହି, ଏମନ୍ତ ଜଣେ ଆମ୍ଭର
ଉତ୍ତରେ ଆସୁଅଛନ୍ତି ।
- ୧୬ ହେ ଅବ୍ରହାମର ବଂଶଜାତ ଭ୍ରମାମାନେ, ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଯେତେ
ଲେକ ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଭୟ କରନ୍ତି, ଏପରି ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରତି ଏହି ପରୀକ୍ଷାର
- ୧୭ କଥା ପ୍ରେରତ ହୋଇଅଛି । ଯେହେତୁ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସିମାନେ ପୁଣି ସେମାନ-
ଙ୍କର ଅଧିପତିମାନେ ତାହାଙ୍କର ପରିଚୟ ନ ପାଇ କିଅବା ପ୍ରତି ବିଶ୍ଵାସବାରରେ
ପାଠ୍ୟ ଯେ ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ରାଣର ବଚନ, ତାହାର ଅଭିପ୍ରାୟ ନ ବୁଝି ତାହାଙ୍କର
- ୧୮ ଦଣ୍ଡାଜ୍ଞା କରଣରେ ସେ ବଚନ ସଫଳ କରିଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡର କୌଣସି
- ୧୯ ହେତୁ ନ ପାଇଲେହେଁ ପିଲତଠାରେ ତାହାଙ୍କର ବଧ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ଆଉ
ତାହାଙ୍କର ବିଷୟରେ ଯେ ସମସ୍ତ କଥା ଲେଖିତ ଅଛି, ସେହି ଅନୁସାରେ କର୍ମ
- ୨୦ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ତାହାଙ୍କୁ ଡୁବି ଓହ୍ଲାଇ କବରରେ ଶୟନ କରାଇଲେ । ମାତ୍ର ଈଶ୍ଵର
- ୨୧ ମୃତ୍ୟୁଠାର ତାହାଙ୍କର ଉତ୍ଥାନ କରିଛନ୍ତି । ପୁଣି ଗାଲିଲ ଦେଶର ଯିରୁଶାଲମ-
ରେ ତାହାଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ଯେ ସମସ୍ତ ଲେକ ଆସିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ବହୁତ ଦିନ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ; ଏଣୁ ସେମାନେ ଲେକଙ୍କଠାରେ ତାହାଙ୍କର ସାକ୍ଷୀ
- ୨୨ ଅଛନ୍ତି । ଆଉ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କଠାରେ ଈଶ୍ଵର ଯେ ବିଷୟରେ
ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ, ତାହା ଯୀଶୁର ଉତ୍ଥାନ କରିବାରେ ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ

ଯେ ଆମ୍ବେମାନେ, ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିଅଛନ୍ତି । ଆଉ ସେପରି ୩୩
 ଦ୍ଵିତୀୟ ଗୀତରେ ଲେଖିତ ଅଛି, ଯଥା, “ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ପୁଅ, ଆଜି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ
 ଜନ୍ମାଇଲୁ,” ଏଣୁ ଆମ୍ବେମାନେ ଏହି ମଙ୍ଗଳସମାଚାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଉ ।
 ପରମେଶ୍ଵର ତାହାଙ୍କୁ କବରର ଉଠାଇବାରେ ତାହାଙ୍କର ଶରୀର ଯେ କେତେ- ୩୪
 ବେଳେ କ୍ଷୟ ନ ପାଇବ, ଏବିଷୟରେ ସେ ଆପେ କହିଅଛନ୍ତି, ଯଥା, “ଦାଉ-
 ଦର ପ୍ରତି ଆମ୍ଭର ଯେ ଅନୁଗ୍ରହ ନିଶ୍ଚିତ ଥିଲା, ତାହା ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେବା ।”
 ତତ୍ତ୍ଵିନ୍ନ ଅନ୍ୟ ଗୀତରେ ସେ କହିଅଛି, “ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ପୁଣ୍ୟବନ୍ତକୁ କ୍ଷୟ ପାଇ- ୩୫
 ବାକୁ ନ ଦେବ ।” ଦାଉଦ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ପ୍ରମାଣେ ଆପଣା ବର୍ତ୍ତମାନ ଲେକ- ୩୬
 ଙ୍କର ସେବା କଲଉତ୍ତରେ ମହାନିଦ୍ରା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ନିଜ ପୁଣ୍ୟପୁରୁଷମାନଙ୍କଠାରେ
 ସଂଗୃହୀତ ହୋଇ କ୍ଷୟ ପାଇଲା । ମାତ୍ର ଯାହାଙ୍କୁ ଈଶ୍ଵର କବରଠାରୁ ଉଠାଇ- ୩୭
 ଲେ, ସେ କ୍ଷୟ ନ ପାଇଲେ । ଏନିମନ୍ତେ ହେ ଭାଇ ସମସ୍ତ, ଏହି ଜଣଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ୩୮
 ପାପମୋଚନ ହୁଅଇ, ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଘୋଷଣା କରା ଯାଉଅଛି । ପୁଣି ୩୯
 ମୋଶାବର ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ, ଦୋଷର ମୁକ୍ତ ହେବାକୁ ନ ପାରନ୍ତୁ,
 ସେ ସମସ୍ତ ଦୋଷର ଏହି ଜଣରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଶ୍ଵାସକାରୀ ମୁକ୍ତ ହେବ, ଏହି କଥା
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜ୍ଞାତ ହୁଅ । ଆଉ “ହେ ଅବଜ୍ଞାକାୟ ଲେକମାନେ, ଆଖି ମେଲ ୪୦
 ଦେଖ, ପୁଣି ଅସମ୍ଭବ ଜ୍ଞାନ କରି ହତବୁଦ୍ଧି ହୁଅ; ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବର୍ତ୍ତ-
 ମାନ ସମୟରେ ଏମନ୍ତ କର୍ମ କରିବା, ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତାହାର ବିବରଣ କେହି
 ଜଣାଇଲେହେଁ ପ୍ରତ୍ୟୟ ନ କରିବ ।” ଏହି ଯେ କଥା ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ତୃଗଣର ଗ୍ରନ୍ଥ- ୪୧
 ରେ ଲେଖିତ ଅଛି, ସାବଧାନ ତାହା ଯେମନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉପରେ ନ ଘଟଇ ।

ଏଥିଉତ୍ତର ଯିହୁଦୀମାନେ ଭଜନାଳୟର ବାହାରକୁ ଗଲଉତ୍ତରେ ଆଗାମି ୪୨
 ବଶ୍ରାମବାରରେ ଯେମନ୍ତ ଆପଣାମାନଙ୍କଠାରେ ଏହି କଥାର ଘୋଷଣା ହୁଅଇ,
 ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନେ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ପୁଣି ସଭା ଭଙ୍ଗ ହୁଅନ୍ତେ ଅନେକ ୪୩
 ଯିହୁଦୀୟ ଲେକ ଓ ଯିହୁଦୀୟ ମତାବଲମ୍ବୀ ଭକ୍ତ ଲେକ ପାଉଲ ଓ ବର୍ଣ୍ଣିବାର
 ପଛେ, ଗମନ କଲେ । ତହିଁରେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରି
 ଈଶ୍ଵରର ଅନୁଗ୍ରହରେ ନିଷ୍ଠା ରହିବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମଣାଇଲେ ।

ଅନନ୍ତରେ ଆସନ୍ତା ବଶ୍ରାମବାରରେ ପ୍ରାୟ ନଗରସ୍ଥ ସବୁ ଲେକ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ୪୪
 କଥା ଶୁଣିବାକୁ ଏକତ୍ର ହେଲେ । ମାତ୍ର ଯିହୁଦୀୟ ଲେକମାନେ ଜନତା ଦେଖି ୪୫
 ଈର୍ଷାରେ ପରପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ବିପରୀତ କରି ନିଜା କଥା କହି ପାଉଲର ଭକ୍ତ ଉପ-
 ଦେଶ ଖଣ୍ଡନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ । ତହିଁରେ ପାଉଲ ଓ ବର୍ଣ୍ଣିବା ସାହସ ୪୬
 କରି ଉତ୍ତର କଲେ, ପ୍ରଥମରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଈଶ୍ଵରର କଥା ପ୍ରବ୍ଧ
 କରିବାକୁ ଉଚିତ ଥିଲା ପ୍ରମାଣ, ମାତ୍ର ତାହା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିବାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ

ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ନିମନ୍ତେ ଅଯୋଗ୍ୟ ଦେଖାଉଅଛନ୍ତି, ଏଣୁ ଦେଖ,
 ୪୭ ଆମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନଙ୍କର କିପରି ଯିବା । ଯେହେତୁ ପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭ-
 ମାନଙ୍କୁ ଏମନ୍ତ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି, ଯଥା, “ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନ-
 ୪୮ ଙ୍କର ଦାସ୍ୟଭ୍ୟାସ ଓ ପୃଥିବୀର ପ୍ରାନ୍ତଭାଗ ଯାୟେ ପରିତ୍ରାଣସ୍ବରୂପ କରିବା ।” ଏମନ୍ତ
 କଥା ଶୁଣି ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନେ ଆତ୍ମାଦତ୍ତ ହୋଇ ପ୍ରଭୁର କଥାରେ ଧନ୍ୟ
 କଲେ; ପୁଣି ଅନନ୍ତ ଜୀବନର ପ୍ରତି ଯେତେ ଲୋକ ଆବିଷ୍କୃତି* ଥିଲେ, ସେ
 ୪୯ ସମସ୍ତେ ବନ୍ଧାସ କଲେ । ଏହିଭାବରେ ଦେଶ ସମୁଦାୟରେ ପ୍ରଭୁର ବାକ୍ୟ ବ୍ୟାପି-
 ୫୦ ଗଲା । ମାତ୍ର ଯିହୁଦୀୟମାନେ ଭକ୍ତ ଓ ସମ୍ମାନ କେତେକ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକକୁ ଓ ନଗ-
 ରର ପ୍ରଧାନ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ କୁପ୍ରଭୃତି ଦେଇ ପାଉଁଲକୁ ଓ ବର୍ଣ୍ଣିବାକୁ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ
 ୫୧ କରି ସେ ସୀମାର ଦୂର କରି ଦେଲେ । ଏନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ
 ୫୨ ପାଦର ଧୂଳି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ହାତ ଦେଇ ଇକନିୟ ନଗରକୁ ଗଲେ । ପୁଣି
 ଶିଷ୍ୟଗଣ ଆନନ୍ଦରେ ଓ ଧର୍ମଆତ୍ମରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ।

୧୪ ପଦ୍ୟ ।

୧ ତଦନନ୍ତର ସେମାନେ ଦୁଇ ଜଣ ଏକାବେଳେ ଇକନିୟ ନଗରର ଯିହୁଦୀୟ-
 ମାନଙ୍କର ଭଜନାଳୟରେ ଯାଇ ଏମନ୍ତ ଉପଦେଶ ଦେଲେ, ଯେ ଅନେକ ଯିହୁ-
 ୨ ଦୀୟ ଲୋକ ଓ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟ ଲୋକ ବନ୍ଧାସ କଲେ । ମାତ୍ର ଅବିଶ୍ବାସକାରୀ
 ଯିହୁଦୀୟମାନେ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁପ୍ରଭୃତି ଦେଇ ଭ୍ରମାନ୍ତର
 ୩ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର ହିଂସାଭାବ ଜନ୍ମାଇ ଦେଲେ । ଏନିମନ୍ତେ ଆପଣାର ଅନୁଗ୍ରହ
 କଥାର ପ୍ରମାଣ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କର ହସ୍ତରେ ଅନେକ ଲକ୍ଷଣ ଓ ଅଭୂତ କର୍ମ
 ପ୍ରକାଶ କଲେ ଯେ ପ୍ରଭୁ, ତାହାଙ୍କର କଥା ସାହସରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ କରି ସେମାନେ
 ୪ ଅନେକ ଦିବସ ସେଠାରେ ବାସ କଲେ । ପୁଣି କେତେକ ଲୋକ ଯିହୁଦୀୟମାନ-
 ଙ୍କର ପକ୍ଷରେ ଓ କେତେକ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କର ପକ୍ଷରେ ହେବାର ନଗରର ଜନ-
 ୫ ତାର ମଧ୍ୟରେ ଭିନ୍ନବାକ୍ୟତା ହୋଇଲା । ଏଥିରେ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନେ ଓ ଯିହୁ-
 ଦୀୟମାନେ ପୁଣି ସେମାନଙ୍କର ଅଧିପତିମାନେ ଦୌରାନ୍ତ୍ୟ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ପଥର-
 ୬ ରେ ମାରବାକୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରନ୍ତେ ସେମାନେ ଏହା ଗୋଚର ହୋଇ ଲୁକାୟ-
 ନିଆ ଦେଶର ଲୁକ୍କା ଓ ଦର୍ବୀ ଏ ଦୁଇ ନଗରକୁ ଓ ତାହାର ନିକଟସ୍ଥ ଦେଶକୁ
 ୭ ଯାଇ ସେଠାରେ ମଙ୍ଗଳସମାବୃତ୍ତ ଘୋଷଣା କଲେ ।

୮ ତହିଁରେ ଦୁଇ ଚରଣ ଅବଶ ଜନ୍ମାବଧି ନେଙ୍ଗତା ଯେ କଦାପି ଚାଲି ନାହିଁ,
 ୯ ଏମନ୍ତ ଏକ ମନୁଷ୍ୟ ଲୁକ୍କା ନଗରରେ ବସି ପାଉଁଲର କଥା ଶୁଣୁଥିଲା । ଏଥି-

* (ବା) ନିର୍ବସିତ ।

ମଧ୍ୟରେ ପାଉଁର ତାହାର ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରି ତାହାର ସୁସ୍ଥ ହେବାର ବ୍ୟାପ
 ବୁଝି ଉଦ୍‌ଘରରେ କହିଲେ, ଚରଣରେ ଭର ଦେଇ ଉଠୁ ହୁଅ । ତହିଁରେ ସେ ୧୦
 କୁଦ କରି ବୁଲିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଲୋକମାନେ ପାଉଁରର ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ୧୧
 ଲୁକାୟନିଆ ଭାଷାରେ ଉଦ୍‌ଘର କରି କହିଲେ, ଦେବତାମାନେ ମନୁଷ୍ୟରୂପ
 ଧାରଣ କରି ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଓହ୍ଲାଇ ଅଛନ୍ତି । ଆଉ ସେମାନେ ବର୍ଣ୍ଣି- ୧୨
 ବାକୁ ଯୁଦ୍ଧରେ କରି ବୋଇଲେ, ପୁଣି ପାଉଁର ପ୍ରଧାନ ବକ୍ତା ହେବାର ତାହାକୁ
 ମର୍ଜ୍ଜିତ କରି ବୋଇଲେ । ତନ୍ତ୍ର ସେ ନଗରର ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ଲାସିଡ ଯୁଦ୍ଧରେ ବିଗ୍ରହର ୧୩
 ଯାଜକ ବଳଦ ଓ ପୃଷ୍ଠର ମାଳା ଦ୍ଵାରର କନ୍ଦରେ ଆଣି ଲୋକମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ
 ସେମାନଙ୍କର ଉଦ୍‌ଘେଷରେ ଉତ୍ତର କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହେଲେ । ପୁଣି ପ୍ରେସ୍‌ମାନ- ୧୪
 ମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ବର୍ଣ୍ଣିବା ଓ ପାଉଁର ଏହାର ସମ୍ବାଦ ପାଇ ଆପଣା ବସ୍ତୁ ଚିତ୍ତି
 ଲୋକଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ବେଗ କରି ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ଉଦ୍‌ଘେଷରେ କହିଲେ, ହେ
 ଅବଧାନମାନେ, ଏମନ୍ତ କର୍ମ କରୁଅଛୁ କିପାଇଁ ? ଆତ୍ମମାନେହିଁ ତୁମ୍ଭମାନ- ୧୫
 ଙ୍କର ତୁଲ୍ୟ ସୁଖ ଦୁଃଖଭୋଗୀ ମନୁଷ୍ୟ । ପୁଣି ଏହି ସକଳ ଅସାର ବସ୍ତୁ ତ୍ୟାଗ
 କରି, ଯେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ସମ୍ପଦ ଓ ତହିଁରେ ଯେତେ ବସ୍ତୁ ଅଛି, ସମସ୍ତର
 ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଯେ ଅମର ଈଶ୍ଵର, ତାହାଙ୍କର ପ୍ରତି ଯେମନ୍ତ ଫେରିବ, ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘୋଷଣା କରି । ସେ ପୂର୍ବକାଳରେ ସବୁ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କୁ ଆପଣା- ୧୬
 ମାନଙ୍କର ନିଜ ପଥରେ ଚାଲିବାକୁ ଶୁଭିଚ୍ଛା ; ତଥାପି ହିତକାଞ୍ଚି ହୋଇ ସେ ୧୭
 ଆକାଶର ଜଳ ବୃଷ୍ଟିରେ ନାନା ପ୍ରକାର ଶାସ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ କରି ଭକ୍ଷ୍ୟରେ ଓ ଆନନ୍ଦ-
 ରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଅନ୍ତଃକରଣ ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାରେ ଆପଣାକୁ ସାକ୍ଷ୍ୟରହିତ ହେ-
 ବାକୁ ନ ଦେଲେ । ପୁଣି ଏଭୂପ କଥା କହିଲେହିଁ ସେମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ୧୮
 ଉତ୍ତର କରିବାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାୟ ନିରସ୍ତ କରିବାକୁ ନ ପାରିଲେ ।

ପୁଣି ଆଶ୍ଵିଫୋଷ ଓ ଇକନିୟ ନଗରର ଥୋକାୟେ ଯିହୁଦୀ ଲୋକ ଆସି ୧୯
 ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଣାଇ ପାଉଁରକୁ ପଥରରେ ଏମନ୍ତ ମାଇଲେ, ଯେ ତହିଁରେ ସେ
 ମରୁଅଛି, ଏହା ବୋଧ କରି ତାହାକୁ ନଗରର ବାହାରେ ଟାଣି ନେଇ ଗଲେ ।
 ମାତ୍ର ଶିଷ୍ୟଗଣ ତାହା ଚାହିଁଆଡେ ଠିକ୍ ହୁଅନ୍ତେ ସେ ଆପେ ଉଠି ପୁନର୍ବାର ୨୦
 ନଗର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ, ପୁଣି ଆଉ ଦିନରେ ବର୍ଣ୍ଣିବାର ସଙ୍ଗେ ଦର୍ବୀ
 ନଗରକୁ ଗମନ କଲେ । ସେଠାରେ ମଙ୍ଗଳସମାଚାର ଘୋଷଣା କରି ଅନେକ ୨୧
 ଲୋକକୁ ଶିଷ୍ୟ କଲ୍ପିତରେ ସେମାନେ ଲୁହାରେ ଓ ଇକନିୟରେ ପୁଣି ଆଶ୍ଵି-
 ଫୋଷରେ ଫେରି ଗଲେ । ପୁଣି ଅନେକ ଦୁଃଖଭୋଗ କରି ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ରାଜ୍ୟ- ୨୨
 ରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରବେଶ ହେବାକୁ ହୁଅଇ, ଏଣୁ ଧର୍ମପଥରେ ନିଷ୍ଠା ହେବାକୁ
 ମିନତି କରି ଶିଷ୍ୟଗଣର ମନ ସ୍ଥିର କଲେ । ଆଉ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଣ୍ଡଳୀରେ ପ୍ରାଣନ- ୨୩

ଗଗକୁ ନିୟୁକ୍ତ କରି ଯେଉଁ ପ୍ରଭୃତେ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ, ତାହାଙ୍କ
 ୧୪ ହସ୍ତରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ଉପବାସ କରିବା ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରି ପିସିଦିୟା
 ୧୫ ଦେଶର ମଧ୍ୟ ଦେଇ ପାମ୍ପୁଲ୍ଲୟା ଦେଶରେ ଗମନ କଲେ । ପୁଣି ପର୍ଗା ନଗ-
 ରରେ ଯାଇ ମଙ୍ଗଳସମାଚାର ଘୋଷଣା କଲେ ଉତ୍ତରେ ଆହୁଲିୟା ନଗରରେ
 ୧୬ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ । ସେଠାର ସମୁଦ୍ର ବାଟରେ ଯାତ୍ରା କରି ସେମାନେ ଆପଣାମାନ-
 ଳଙ୍କର କୃତ କର୍ମ ସାଧନର ନିମନ୍ତେ ଯେଠାରେ ଈଶ୍ୱର କୃପାରେ ସମର୍ପିତ ହୋଇ-
 ୧୭ ଥିଲେ; ସେହି ଆଶ୍ୱିନି ଯୁଗରେ ବାହୁଡଲେ । ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ମଣ୍ଡ-
 ଲୀକୁ ଏକାଦି ତକାଇ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱର ଯେ କର୍ମ କରୁଥିଲେ, ପୁଣି
 ଯେପ୍ରକାରେ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସରୂପ ଦ୍ୱାର ଫିଟାଇ ଦେଇ-
 ୧୮ ଥିଲେ, ଏ ସମସ୍ତ ବିବରଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ । ପୁଣି ସେମାନେ ଶିଷ୍ୟମାନ-
 ଳଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ସେଠାରେ ଅନେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାସ କଲେ ।

୧୫ ପଦ୍ୟ ।

୧ ସିନ୍ଧୁଦୀପ ଦେଶର ଥୋକାଏ ଜଣ ଆସି ଭ୍ରମାମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ କହିଲେ;
 ମୋଗାର ବ୍ୟବସ୍ଥାନୁସାରେ ଯେବେ ଭ୍ରମାମାନଙ୍କର ସୁନ୍ଦତ ନ ହୁଏ, ତେବେ ପର-
 ୨ ଦାଶ ପାଇ ନ ପାରିବ । ଏଣୁ ପାଉଲ ଓ ବର୍ଣ୍ଣିବା ସେମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ଅନେକ
 ବିଚାର ଓ ବାଦାନ୍ତବାଦ କଲେ ଉତ୍ତରେ ମଣ୍ଡଳୀର ଲୋକମାନେ ଏହି କଥାର ତତ୍ତ୍ୱ
 ଜାଣିବାକୁ ଯିବାରାଲମସ୍ତ ପ୍ରେରତଗଣ ଓ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗର ନିକଟରେ ପାଉଲ ଓ
 ୩ ବର୍ଣ୍ଣିବା ଇତ୍ୟାଦି କେତେକ ଜଣକୁ ପଠାଇବାକୁ ସ୍ଥିର କଲେ । ଏମନ୍ତ ସେମାନେ
 ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରତ ହୋଇ ଫେରିବି ଓ ଶମିରୋଣ ଦେଶ ଦେଇ ଗମନ କରି
 ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ମନ ଫେରଣର ସମ୍ଭାଦ ଦ୍ୱାରା ଭ୍ରମାମାନଙ୍କର ଅତ୍ୟାଚାର
 ୪ ଜଣାଇଲେ । ତହିଁ ଯିବାରାଲମରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ପ୍ରେରତଗଣ ଓ ପ୍ରାଚୀନ-
 ବର୍ଗ ଇତ୍ୟାଦି ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ ହେଲେ ଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର
 ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱର ଯେ ସମସ୍ତ କର୍ମ କରୁଥିଲେ, ସେ ସମସ୍ତ ବିବରଣ ସେମାନଙ୍କର
 ୫ ସାକ୍ଷାତରେ କହିଲେ । ମାତ୍ର ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥୋକାଏ ଫାର୍‌ଶିମତାବଲମ୍ପୀ ଲୋକ
 ହୁଟିତ ଉଠି କହିଲେ, ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନଙ୍କୁ ସୁନ୍ଦତ କରି ମୋଗାର ବ୍ୟବସ୍ଥା
 ପାଳନ କରିବାପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦେବାକୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

୬ ପ୍ରେରତମାନେ ଓ ପ୍ରାଚୀନମାନେ ଏବିଷୟରେ ବିବେଚନା କରିବାକୁ ସତ୍ତ୍ୱ
 ୭ ହୋଇଲେ । ଏଥିରେ ଅନେକ ବାଦାନ୍ତବାଦ ହୁଏନ୍ତେ ପିତର ଉଠି କହିଲେ, ହେ
 ଭ୍ରମ ସମସ୍ତ, ଅନ୍ୟଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ଯେହେ ଆମ୍ଭର ମୁଖର ମଙ୍ଗଳସମା-
 ଚାର ଶ୍ରବଣ କରି ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ଏହିନିମନ୍ତେ ଅନେକ ଦିନ ଗଲେ ଈଶ୍ୱର

ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରୁ ଆମ୍ଭକୁ ମନୋମାତ କର ନେଲେ । ପୁଣି ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମି ଇଶ୍ବର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେମନ୍ତ, ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନଙ୍କୁ ତେମନ୍ତ ଧର୍ମଆତ୍ମ ପ୍ରଦାନ କରି ବିଶ୍ବାସ-ରେ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତଃକରଣ ପବିତ୍ର କରି ସେମାନଙ୍କର ପୁଣି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ କିଛି ବିଶେଷ ନ ରଖି ସେମାନଙ୍କର ବିଷୟରେ ଆପଣ ପ୍ରମାଣ ଦେଲେ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ । ଏନମନ୍ତେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାରମାନେ ଓ ଆମ୍ଭେ-ମାନେ ନିଜରେ ଯେ ଯୁଥାଲିର ଭ୍ରମ ସହିବାକୁ ନ ପାରିଲୁଁ, ତାହା ଏବେ ଏହି ଶିଷ୍ୟଗଣର ସ୍ବଳରେ ଦେବାକୁ କିପରି ଇଶ୍ବରଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କର? ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଅନୁଗ୍ରହରେ ସେମାନେ ଯେମନ୍ତ, ଆମ୍ଭେମାନେହେଁ ତେମନ୍ତ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବା, ଏହା ପ୍ରତ୍ୟୟ କରି ।

ତେବେ ବର୍ଣ୍ଣିବା ଓ ପାଉଲ ଦ୍ବାରା ଇଶ୍ବର ଭିନ୍ନଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ୧୬ କି ୧୭ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଓ ଅଭୁତ କର୍ମ କରିଥିଲେ, ତାହାର ବୃତ୍ତନ୍ତ ସେମାନେ ସମୁଦାୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତେ ସତ୍ତ୍ବ ସମସ୍ତ ନିରବ ହୋଇ ଶୁଣିଲେ । ସେମାନଙ୍କର କଥା ୧୩ ସାଙ୍ଗ ହୁଅନ୍ତେ ଯାକୁବ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, ହେ ଭ୍ରମ ସମସ୍ତ, ଆମ୍ଭର କଥାରେ ଅବଧାନ କର । ଇଶ୍ବର ଆପଣା ନାମର ହେତୁ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରୁ ୧୪ ଏକ ବିଶେଷ ଲୋକ ଗ୍ରହଣ କରିବାପାଇଁ ପ୍ରଥମରେ କିପ୍ରକାରରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତି କୃପାବଲ୍ଲେକନ କରିଅଛନ୍ତି ତାହା ଶିମୋନ ବର୍ଣ୍ଣନା କଲେ । ଏଥିରେ ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ରାମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟର ମିଳନ ହୋଇଅଛି, ଯଥା । “ସବକର୍ମ ସାଧନ-କର୍ତ୍ତା ଯେ ପରମେଶ୍ବର, ସେ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ଅବଶିଷ୍ଟ ମନୁଷ୍ୟ ସମସ୍ତେ ପୁଣି ଅନ୍ୟଦେଶୀୟ ଯେତେ ଲୋକ ଆମ୍ଭର ନାମରେ ବିଜ୍ଞାତ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେ ଯେମନ୍ତ ପରମେଶ୍ବରର ତତ୍ତ୍ବାନୁସନ୍ଧାନ କରନ୍ତି, ଏନମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ଫେରି ଆସି ଦାର୍ଦ୍ରବର ପତିତ ତମ୍ଭୁ ପୁନର୍ବାର ଉଠାଇବା, ପୁଣି ତାହାର ଭଜନ ସ୍ଥାନ ପୁନର୍ବାର ସଜାଡିବା ।” ପ୍ରଥମାବଧି ଇଶ୍ବର ଆପଣାର ସବୁ କର୍ମ ଜ୍ଞାତ ଅଛନ୍ତି । ଏଣୁ ଆମ୍ଭର ଏହି ବିଚାର ଅଟେ, ଭିନ୍ନଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଇଶ୍ବରର ପ୍ରତି ଫେରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉ କିଛି ଭ୍ରମ ନ ଦେଇ ଦେବତା-ମାନଙ୍କର ଅପବିତ୍ର ପ୍ରସାଦ ଭକ୍ଷଣ ଓ ବ୍ୟଭିଚାର, ପୁଣି ଗଳାଟିପି ମରାପ୍ରାଣି ଓ ରକ୍ତ ଭକ୍ଷଣ, ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ପରିତ୍ରାଣ କରିବାକୁ ଲେଖି । ଯେହେତୁ ପୁରାପର ମୋଶାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଚ୍ଛେଦକାରୀ ଲୋକମାନେ ପ୍ରତି ନଗରରେ ଅଛନ୍ତି, ଏଣୁ ପ୍ରତି ବିଶ୍ରାମବାରରେ ଭଜନାଳୟରେ ତାହାର ପାଠ ହୁଅଇ ।

ଏଥିରେ ପ୍ରେସ୍‌ତଗଣ ଓ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗ ପୁଣି ସମୁଦାୟ ମଣ୍ଡଳୀ ଆପଣାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରୁ ବର୍ଣ୍ଣିବା ବୋଲି ବିଜ୍ଞାତ ଯେ ଯିହୁଦା, ପୁଣି ଶୀଲ, ଭ୍ରାତୃଗଣର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଧାନ ଏହି ଦୃଢ଼ ଜଣକୁ ମନୋମାତ କରି ନେଇ ପାଉଲ ଓ ବର୍ଣ୍ଣିବା ସଙ୍ଗେ

- ଆଶ୍ୱିନେଘୋଷକୁ ପଠାଇବାକୁ ବହିତ ବୁଝିଲେ, ଆନ୍ତର ସେମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗରେ ଏହି
 ୧୩ ପ୍ରକାର ପଦ୍ୟ ଲେଖି ପଠାଇଲେ, ଯଥା । ଆଶ୍ୱିନେଘୋଷ, ଓ ସୁରସା ଓ କଲିକୟା ।
 ସ୍ଥାନସ୍ଥ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟ ଭ୍ରମାମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ପ୍ରେରଣା ଓ ପ୍ରାଣନବର୍ଗ ଓ ଭ୍ରମ-
 ୧୪ ମାନଙ୍କର ନମସ୍କାର । ବିଶେଷତଃ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଆଜ୍ଞାପ୍ରାପ୍ତ ନ ହୋଇ ଥୋକାୟେ
 ଜଣ ଆତ୍ମ ମଧ୍ୟରୁ ଯାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସୁନ୍ଦର ଓ ମୋଶାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରି-
 ବାକୁ ହେବ, ଏମନ୍ତ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମନ ଅସ୍ଥିର କରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
 ୧୫ ସଜଗ୍ର କରିଅଛନ୍ତି, ଏହି କଥା ଆତ୍ମେମାନେ ଶୁଣିଲୁ । ସେନମନ୍ତେ ଆତ୍ମେମାନେ
 ଏକବିଂଶତରେ ସତସ୍ତ୍ର ହୋଇ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ନାମର ନମନ୍ତେ ଯେଉଁମାନେ
 ୧୬ ଆପଣା ୨ ପ୍ରାଣପଣ କରିଅଛନ୍ତି, ଏମନ୍ତ ଯେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରିୟ ବର୍ଣ୍ଣିବା ଓ
 ପାଉଁଲ, ସେମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ କୌଣସି ମନୋମାତ ଲୋକଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟ-
 ୧୭ ରେ ପଠାଇବାକୁ ବହିତ ବୁଝିଲୁ । ଏନମନ୍ତେ ଯିହୁଦା ଓ ଶୀଲଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନ-
 ଳଙ୍କର ନିକଟରେ ପଠାଇଲୁ, ଏମାନଙ୍କର ମୁଖର ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଜାତ ହୋଇବ ।
 ୧୮ ଦେବତାମାନଙ୍କର ପ୍ରସାଦ ଭକ୍ଷଣ ଓ ରକ୍ତ ଓ ଗଳାଟିପି ମରା ପ୍ରାଣି ଭକ୍ଷଣ, ପୁଣି
 ବ୍ୟଭିଚାର କର୍ମ, ଏହି ସମସ୍ତ ନିଷିଦ୍ଧ ହିନ୍ଦୁ । ବିନ୍ଦୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉପରେ ଆଉ
 କୌଣସି ଭାର ନ ଦେବାକୁ ଧର୍ମଆଦୁର ପୁଣି ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ବହିତ ଜ୍ଞାନ ହେଲା ।
 ୧୯ ଏନମନ୍ତେ ଏହି ସମସ୍ତର ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭଲ କର୍ମ
 କରିବ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ହେଉ ।
- ୩୦ ତଦନନ୍ତରେ ସେମାନେ ବିଦାୟ ପାଇଲଭିତ୍ତରେ ଆଶ୍ୱିନେଘୋଷରେ ଉପସ୍ଥିତ
 ୩୧ ହୋଇ ଲୋକସମୂହକୁ ଏକତ୍ର କରି ପଦ୍ୟ ଦେଲେ । ତହିଁରେ ସେମାନେ ସେ
 ୩୨ ପଦ୍ୟ ପାଠ କରି ସାନ୍ତୁନା ପାଇବାକୁ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ । ଏଥିରେ ଯିହୁଦା ଓ
 ଶୀଲ ସ୍ୱୟଂ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇ ଭ୍ରମାମାନଙ୍କୁ ନାନା ଉପଦେଶ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ
 ୩୩ ସୁସ୍ଥିର କଲେ । ଏହିପ୍ରକାରେ ସେ ସ୍ଥାନରେ ସେମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ କିଛି ଦିନ ଯାପଣ
 କରି ଶେଷରେ ପ୍ରେରଣମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଫେରି ଯିବାର ନମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ-
 ୩୪ ଠାରୁ କୁଶଳରେ ବିଦାୟ ହେଲେ । ମାତ୍ର ଶୀଲ ସେ ସ୍ଥାନରେ ଥିବାକୁ ମନସ୍ତ
 ୩୫ କଲା । ଆନ୍ତର ପାଉଁଲ ଓ ବର୍ଣ୍ଣିବା ପୁଣି ଆତ୍ମମାନେ ପ୍ରଭୁର ବାକ୍ୟ ଶିକ୍ଷା
 ଦେଇ ଘୋଷଣା କରୁ ୨ ଆଶ୍ୱିନେଘୋଷରେ ରହିଲେ ।
- ୩୬ ତଦନନ୍ତରେ ଥୋକାୟେ ଦିନଭିତ୍ତରେ ପାଉଁଲ ବର୍ଣ୍ଣିବାକୁ କହିଲା, ଆସ,
 ଆତ୍ମେମାନେ ଯେ ସମସ୍ତ ନଗରରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଘୋଷଣା କରିଅଛୁ,
 ସେ ନଗରସ୍ଥ ଭ୍ରମାମାନଙ୍କୁ ସଙ୍କୋଳିବାର ନମନ୍ତେ ପୁନର୍ବାର ସେମାନଙ୍କର କି-
 ୩୭ ରେ ଯାଇ ଦେଖା କରିବା । ତହିଁରେ ମାର୍କ ନାମରେ ବିଖ୍ୟାତ ଯୋଦ୍ଧାଙ୍କୁ ସଙ୍ଗେ
 ୩୮ ନେବାକୁ ବର୍ଣ୍ଣିବାର ମନ ଥିଲା । ମାତ୍ର ସେ ଜଣ ପୂର୍ବରେ ସେମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ

କାର୍ଯ୍ୟରେ ନ ଯାଇ ପାମ୍ଫୁଲୁୟୁ । ଦେଶରେ ସେମାନଙ୍କୁ ତ୍ୟାଗ କରିଥିଲା, ଏହି ନିମନ୍ତେ ପାଉଁର ତାହାକୁ ସଙ୍ଗେ ନେବାର ଅନୁଚିତ ମଣିଲା । ଏଠି ସେ- ୩୯
ମାନଙ୍କର ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିରୋଧ ହେବାରେ ସେମାନେ ଏକଥାରେକ ପୃଥକ୍ ହୋଇଲେ;
ତହିଁରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ମାର୍କକୁ ନେଇ ସମୁଦ୍ର ଦେଇ କୃପ ଉପହାସକୁ ଚାଲିଗଲା ।
ମାଟି ପାଉଁର ଶାଢ଼ୀକୁ ମନୋନୀତ କରି ଭ୍ରମାମାନଙ୍କର ଦ୍ଵାରା ଇଶ୍ଵରର ଅନୁ- ୪୦
ଗ୍ରହରେ ସମର୍ପିତ ହୋଇ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରି ସୁନ୍ଦରୀ ଓ କିଲିକୟା ଦେଶ ଦେଇ ୪୧
ମଣ୍ଡଳାଗଣକୁ ସ୍ଥିର କରି ଗମନ କଲା ।

୧୭ ପଦ ।

ତଦନନ୍ତରେ ପାଉଁର ଦର୍ଶା ଓ ଲୁଣ୍ଠା ନଗରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ ସେ- ୧
ଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ନାମରେ ଏକ ଶିଷ୍ୟ ଥିଲା । ସେ ଜଣେ ବିଶ୍ଵାସକାରିଣୀ ସିନ୍ଧୁଦାୟୀ
ଜଣର ଗର୍ଭଜାତ, ମାଟି ତାହାର ପିତା ଅନ୍ୟଦେଶୀୟ ଲୋକ । ସେ ଶିଷ୍ୟ ଲୁଣ୍ଠା ୨
ଓ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନଗରସ୍ଥ ଭ୍ରମାମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ସୁଖ୍ୟାତିମନ୍ତ ଥିଲା । ଏହାକୁ ୩
ସଙ୍ଗେ ନେଇ ଯିବାକୁ ମନସ୍ଥ କରି ପାଉଁର ସେ ଦେଶ ନିବାସି ସିନ୍ଧୁଦାୟୀମାନଙ୍କ
ଅନୁରୋଧରେ ତାହାର ସୁନ୍ଦତ କଲା; ଯେହେତୁ ତାହାର ପିତା ଯେ ଅନ୍ୟଦେ-
ଶୀୟ ଲୋକ, ଏହା ସମସ୍ତେ ଜାଣିଲେ । ସେମାନେ ନଗରେ ଉପସ୍ଥାନ କରି ୪
ସିନ୍ଧୁଗାଲମସ୍ଥ ପ୍ରେତଗଣ ଓ ପ୍ରାଣନବର୍ଗ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଯେ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ, ତାହା
ପାଲନାର୍ଥେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପି ଦେଲେ । ତହିଁରେ ମଣ୍ଡଳୀ ସମସ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ୫
ଧର୍ମରେ ସୁସ୍ଥିର ହୋଇ ଦିନକୁଦିନ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ

ସେମାନେ ଫୁଟିଯାଉ ଓ ଗାଲ୍‌ଜୟ ଦେଶ ଦେଇ ଗଲେ ଧର୍ମଆତ୍ମ ସେମାନଙ୍କୁ ୬
ଆଣିୟା ମଧ୍ୟରେ କଥା ପ୍ରଚାର କରିବାକୁ ନିଷେଧ କଲେ । ପୁଣି ମୁସିୟା ଦେଶ- ୭
ରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲାଉତ୍ତରେ ବଥୁନୟାକୁ ଯିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହୋଇଲେ, ସେହି
ଦେଶରେହେଁ ଯିବାକୁ ଆତ୍ମ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ନ ଦେଲେ । ତହିଁରେ ସେ- ୮
ମାନେ ମୁସିୟା ଦେଶ ତ୍ୟାଗ କରି ଟ୍ରୋୟା ନଗରକୁ ଯାଇ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ।
ପୁଣି ଶାନ୍ତିକାଳରେ ପାଉଁର ସ୍ଵପ୍ନ ଦର୍ଶନ କଲା, ଯେମନ୍ତ ଏକଜଣ ମାକିଦୋନୀୟା ୯
ଲୋକ ଠିକ୍ ହୋଇ ବିନତି କରି ତାହାକୁ କହୁଅଛି, ପାର ହୋଇ ମାକିଦୋ-
ନୀୟା ଦେଶରେ ଆସି ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଉପକାର କରନ୍ତୁ । ସେ ଏମନ୍ତ ଦର୍ଶନ କରି- ୧୦
ବାରେ ପ୍ରଭୁ ଯେ ସେ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ମଙ୍ଗଳସମାଚାର ଘୋଷଣା
କରିବାକୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ତାକୁଅଛନ୍ତି, ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ବୁଝି ଆମ୍ଭେମାନେ ଶୀଘ୍ର ମାକି-
ଦୋନୀୟା ଦେଶରେ ଯିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କଲୁ ।

ପୁଣି ଟ୍ରୋୟା ନଗରର ଯାତ୍ରା କରି ସଲଖ ମାର୍ଗରେ ସାମଥ୍ରାକୟା ଉପହାସ ୧୧

- ଦେଇ ଗମନ କରି ଆଉ ଦିନରେ ନିୟାପଲ ନଗରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲୁ ।
- ୧୬ ସେଠାରୁ ଗମନ କରି ମାକଦୋନାୟାର ଅନ୍ତଃସାତ ନୂତନ ବସତି ସ୍ଥାନ ଯେ ଫିଲିପି ନାମରେ ଏକ ପ୍ରଧାନ ନଗର, ତହିଁରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ କେତେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଠାରେ ରହିଲୁ । ଆଉ ବିଶ୍ରାମବାରରେ ନଗରର ବାହାରେ ଯାଇ ନଦୀର ଖରରେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ବ୍ୟବହାର ଥିଲା, ସେଠାରେ ବସି
- ୧୪ ଅସନ୍ତା ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନଙ୍କର କିଛିରେ କଥା ଛଣାଇଲୁ । ଏଥିରେ ଥୁୟାଟିର ନଗର ନିବାସିନୀ ବାଉଗଣିୟାରଙ୍ଗ ନୁଗା ବିହସ୍ତକାରିଣୀ ଲୁହସ୍ତା ନାମରେ ଯେ ଏକ ଈଶ୍ବର ସେବକା ସ୍ତ୍ରୀ, ସେ କଥା ଶୁଣିଲା, ପୁଣି ପାଉଲର ଉକ୍ତ ବାକ୍ୟ ମାନବାକୁ
- ୧୫ ପ୍ରଭୁ ତାହାର ଚିତ୍ତଦ୍ବାର ଫିଟାଇଲେ । ଏନିମନ୍ତେ ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ସପରବାରରେ ତୃପ୍ତ ହୋଇ ବନତି କରି କହିଲା, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେବେ ମୋତେ ପ୍ରଭୁର ପ୍ରତି ବିଶ୍ବାସ-କାରିଣୀ ମଣ, ତେବେ ମୋହର ଗୃହରେ ଆସି ରହ । ଏମନ୍ତେ ସେ ଯତ୍ନରେ ଆତ୍ମ-ମାନଙ୍କୁ ରଖିଲା ।
- ୧୬ ପୁଣି ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା ସ୍ଥାନକୁ ଯିବାର ସମୟରେ ଯାହାର ଗଣନା ହିୟା ଦ୍ବାରା ତାହାର କର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କର ବହୁତ ଧନ ଉପାର୍ଜନ ହେଉଥିଲା, ଏମନ୍ତ ଦୈବଜ୍ଞ
- ୧୭ ଭୂତଗ୍ରସ୍ତ ଏକ ବାଲିକା ଆସି ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ଦେଖା କଲା । ସେ ବାଲିକା ପାଉଲ ଆଦି ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପଛେ, ଆସି ତାକି କହିଲା, ଏହି ମନୁଷ୍ୟମାନେ ସବୋ-ପରସ୍ତ ଈଶ୍ବରଙ୍କର ସେବକ ହୋଇ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପର-ଦାଶର ପଥ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ।
- ୧୮ ଏପ୍ରକାର ସେ ଅନେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ କଲା; ଏଥିରେ ପାଉଲ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ମୁଖ ଫେରାଇ ଭୂତକୁ କହିଲା, ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ନାମ ନେଇ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଉ-ଅଛୁ, ଏହାଠାରୁ ବାହାର ହୁଅ; ତେଣୁ ସେହି ଦଣ୍ଡରେ ସେ ଭୂତ ତାହାକୁ ଛାଡି
- ୧୯ ଗଲା । ମାତ୍ର ତାହାର ପ୍ରଭୁମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଲଭର ପ୍ରତ୍ୟାଶା ବିଫଳ ହେଲା, ଏହା ଦେଖି ପାଉଲକୁ ପୁଣି ଶୀଘ୍ରକୁ ଧରି ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ଥାନରେ ଅଧିପତିମାନଙ୍କର
- ୨୦ କିଛିରେ ଟାଣି ନେଲେ । ପୁଣି ଶାସନକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଯାଇ
- ୨୧ ବୋଇଲେ, ରୋମୀଲୋକ ଯେ ଆମ୍ଭେମାନେ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ବ୍ୟବହାର ଗ୍ରହଣ ଓ ପାଳନ କରିବାକୁ ନାହିଁ, ଏମାନେ ଯିହୁଦୀୟ ଲୋକ ହୋଇ ତାହାର ଶିକ୍ଷା
- ୨୨ ଦେଇ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ନଗରରେ ଅତିଶୟ କଲହ କରୁଅଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ଲୋକ-ସମୂହ ସେମାନଙ୍କର ବିପକ୍ଷରେ ଉଠିଲେ, ପୁଣି ଶାସନକର୍ତ୍ତାମାନେ ସେମାନଙ୍କର
- ୨୩ ନୁଗା ଛୁଟାଇ ବେତ ମାରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ଏନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନେକ ପ୍ରହାର କଲାଉଥିବାରେ କାରାଗାରରେ ନେଇ ଯାଇ ସାବଧାନରୂପେ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ
- ୨୪ କାରାଗାରରକ୍ଷକକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ଏପ୍ରକାର ଆଜ୍ଞା ପାଇଁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତ-ରସ୍ଥ କାରାଗାରରେ ପକାଇ ସେମାନଙ୍କର ପାଦ ହରିକାଠରେ ବନ୍ଦ କରି ରଖିଲା ।

ପୁଣି ଅର୍ଦ୍ଧରାତ୍ର ସମୟରେ ପାଉଲ ଓ ଶୀଲ ଇଣ୍ଡରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ୧୫
 ଓ ସୁବ ଗାନ କରନ୍ତେ ବନ୍ଧ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ରବ ଶୁଣିଲେ । ଏଥିରେ ୧୬
 ଅକସ୍ମାତ୍ ଏମନ୍ତ ଏକ ମହା ଭୂମିକମ୍ପ ହେଲା, ଯେ ଭିତ୍ତିମୂଳର ସଙ୍ଗେ କାରାଗାର
 ଟଳମଳ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ସମସ୍ତ ଦ୍ଵାର ମୁକୁଳା ହେଲା, ପୁଣି
 ସମସ୍ତଙ୍କର ବନ୍ଧନ ଫିଟି ଗଲା । ଏନିମନ୍ତେ କାରାଗାରରକ୍ଷକ ନିଦ୍ରାର ଜାଗ୍ରତ ହୋଇ ୧୭
 କାରାଗାରର ଦ୍ଵାର ମୁକୁଳା ଦେଖି ବନ୍ଧ ଲୋକମାନେ ଧଳାଇଅଛନ୍ତି, ଏହା ବୁଝି
 କୋଷର ଖଜୁ ବାହାର କରି ଆତ୍ମଦାୟ ହେବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହେଲା । ମାତ୍ର ପାଉଲ ୧୮
 ଉଚ୍ଚସ୍ଵରରେ ତାହାକୁ ଡାକ କହିଲା, ଆହେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସଫସ୍ତେ ଏଠାରେ
 ଅଛୁ; ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାକୁ କିଛି କ୍ଷତି ନ କର । ତେଣୁ ପ୍ରମାଦ ଆଣିବାକୁ ବୋଲି ୧୯
 ସେ କମ୍ପାନୀ ହୋଇ କୃତ୍ରିମ କର ଭିତରେ ଆସି ପାଉଲ ଓ ଶୀଲର ଚରଣରେ
 ପଡ଼ିଲା । ପୁଣି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାରେ ଆଣି ପଚାରିଲା, ହେ ଅବଧାନମାନେ, ୨୦
 ପରସ୍ପର ପାଇବାର ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭକୁ କି କରବାକୁ ହେବ? ଏଥିରେ ସେମାନେ ୨୧
 କହିଲେ, ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ବିଶ୍ଵାସ କର; ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ସପରବାରରେ ବାଣ
 ପାଇବ । ପୁଣି ତାହାକୁ ଓ ସେହି ଗୃହସ୍ଥିତ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ପ୍ରଭୁର ୨୨
 କଥା କହିଲେ । ଏଣୁ ସେହି ରାତ୍ରିର ସେ ଦଣ୍ଡରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ନେଇ ସେମା- ୨୩
 ନଙ୍କର ପ୍ରହାରର କ୍ଷତ ସମସ୍ତ ଧୋଇ କଲା; ପୁଣି ସେ ଆପେ ଓ ତାହାର ପରବାର
 ସମସ୍ତେ ସେ ସମୟରେ ତୁଷିତ ହୋଇଲେ । ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଗୃହରେ ୨୪
 ନେଇ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କର ଆଗରେ ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ରଖିଲା । ଏଥିରେ ସେ ଆପେ
 ଓ ତାହାର ପରବାର ସମସ୍ତେ ଇଣ୍ଡରରେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବାର ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ ।

ଦିନ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ଏ ଲୋକଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ ଦୟା, ଶାସନକର୍ତ୍ତାମାନେ ପଦାନ୍ତକ- ୨୫
 ଶଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହି ପଠାଇଲେ । କାରାଗାରରକ୍ଷକ ପାଉଲକୁ ସେ ସମ୍ବାଦ ୨୬
 ଜଣାଇ କହିଲା, ଶାସନକର୍ତ୍ତାମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ ଦେବାକୁ ଲୋକ ପଠାଇ-
 ଅଛନ୍ତି, ଏବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାହାର ହୋଇ କୁଶଳରେ ଚାଲି ଯାଅ । ମାତ୍ର ୨୭
 ପାଉଲ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ରୋମି ଲୋକ ଯେ ଆମ୍ଭେମାନେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର
 କୌଣସି ଦୋଷ ନିଶ୍ଚୟ ନ କରି ସମସ୍ତଙ୍କର ସାକ୍ଷାତରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କୋତା ମାରି
 କାରାଗାରରେ ବନ୍ଦ କରିଅଛନ୍ତି; ଏବେ କି ଗୋପନରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ ଦେବେ?
 ତାହା ନ ହେବ; ଆପଣାମାନେ ଆସି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ନେଇ ଯାଉନ୍ତୁ ।
 ତେଣୁ ପଦାନ୍ତକମାନେ ଶାସନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଏହି ସମ୍ବାଦ ଦିଅନ୍ତେ ସେମାନେ ଯେ ୨୮
 ରୋମି ଲୋକ, ଏକଥା ଶାସନକର୍ତ୍ତାମାନେ ଶୁଣି ଭୀତ ହେଲେ । ପୁଣି ସେମାନଙ୍କର ୨୯
 କିଛିକୁ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦ କରି ବାହାରେ ଆଣି ନଗରର ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିବାକୁ
 ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ଏଥିରେ ସେମାନେ କାରାଗାରର ନିର୍ଗତ ହୋଇ ଲୁହପୁର ୩୦

ଗୃହରେ ଗଲେ । ଅନନ୍ତରେ ଭାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ଦେଖା କରି ସେମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ବନା କଲେ ଉତ୍ତରେ ସେଠାର ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ ॥

୧୭ ପଦ୍ୟ ।

୧ ଏଉତ୍ତର ପାଉଲ ଓ ଶୀଲ ଆମ୍ବିପଲ ଓ ଅପଲ୍ଲେନୟ୍ । ନଗର ଦେଇ ଗମନ
କରି ଯେଠାରେ ସିନ୍ଧୁଦାୟ୍ ମାନଙ୍କର ଏକ ଭଜନାଳୟ ଅଛି, ଏମନ୍ତ ଥେସଲନିକ
୨ ନଗରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । ଏଥିରେ ପାଉଲ ଆପଣା ଶୃଙ୍ଖଳାରେ ସେମା-
ନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାଇ ତିନି ବସ୍ତ୍ରାମବାରେ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଧର୍ମପୁସ୍ତକର କଥା
୩ ବତର୍କ କଲେ । ପୁଣି ମର୍ଗୀୟକୁ ଦୁଃଖଭୋଗ କରିବାକୁ ଓ ମୃତ୍ୟୁର ଉତ୍ଥାନ କରିବାକୁ
ହୋଇଲେ, ଆଉ ଭୃମ୍ଭାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଯେ ଯୀଶୁର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଘୋଷଣା କର-
ଅଛି ସେ ମର୍ଗୀୟ ଅଟନ୍ତି, ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ପ୍ରକାଶ କରି ପ୍ରମାଣ ଦେଇ ସ୍ଥିର
୪ କଲେ । ଏଥିରେ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଥୋକାସ୍ ଜଣ ପୁଣି ଅନ୍ୟଦେଶୀୟ
ଅନେକ ଭକ୍ତ ଲୋକ ଆସୁଛନ୍ତି କେତେ ପ୍ରଧାନ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ବିଶ୍ବାସ କରି ପାଉଲ
୫ ଓ ଶୀଲର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପୀ ହୋଇଲେ । ମାତ୍ର ଅବଶ୍ୟସି ସିନ୍ଧୁଦାୟ୍ ଲୋକେ ଈର୍ଷାରେ
ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ପାଷଣଜାତି କେତେକ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକକୁ ସଙ୍ଗରେ ନେଇ ଚଣ୍ଡ
ହୋଇ ନଗରରେ ହୃତାହୃତ କରି ଯାସନର ଗୃହ ଘେରି ପ୍ରେରଦଗଣକୁ ଧରି
୬ ଲୋକସମୂହର ନିକଟରେ ଆସିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ । ପୁଣି ସେମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
ନ ପାଇବାରେ ଯାସନକୁ ଓ ଥୋକାସ୍ ଭାଇକୁ ଧରି ନଗରର କର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କର
ନିକଟରେ ଆସି ତାଙ୍କ କହିଲେ, ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଜଗତକୁ ଅତ୍ୟୁଆ କରି
ପକାଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଏଠାରେହେଁ ଅସିଅଛନ୍ତି; ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଯାସନ ଅତିଥି
୭ କଲଣି । ପୁଣି ଯୀଶୁ ନାମରେ ଆଉ ଏକ ଜଣ ରାଜା ଅଛି, ଏକଥା ବୋଲି
୮ ଏମାନେ କାର୍ଯ୍ୟର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବିଚାର କର୍ମ କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ଏକଥା
୯ ଶୁଣି ଲୋକସମୂହ ପୁଣି ନଗରର କର୍ତ୍ତାମାନେ ଉଦ୍ବିଗ୍ନ ହେଲେ । ପୁଣି ଯାସନର
ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଲଗା ନେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ ଦେଲେ ।

୧୦ ତେଣୁ ଭାର୍ଯ୍ୟମାନେ ରାସିକାଳରେ ପାଉଲକୁ ଓ ଶୀଲକୁ ବିରେୟ୍ । ନଗରରେ
ଶୀଘ୍ର ପଠାଇ ଦିଅନ୍ତେ, ସେମାନେ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ସିନ୍ଧୁଦାୟ୍ ମାନଙ୍କର
୧୧ ଭଜନାଳୟରେ ପ୍ରବେଶିଲେ । ସେ ସ୍ଥାନସ୍ଥ ଲୋକମାନେ ଥେସଲନିକାୟ୍ ଲୋକ-
ଠାରୁ ସୁଶୀଳ ଥିଲେ; ଯେହେତୁ ସେମାନେ ସ୍ବଚ୍ଛନ୍ଦରେ କଥା ଗ୍ରହଣ କରି, ଏମନ୍ତ
ହୁଅଇ କି ନାହିଁ, ଏହା ଜାଣିବାର ପାଇଁ ନିତ୍ୟ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥର ଆଲୋଚନା କଲେ ।
୧୨ ତେଣୁ ଅନେକ ସିନ୍ଧୁଦାୟ୍ ମାନେ ପୁଣି ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ମାନ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ-
୧୩ ମାନେ ଓ ପୁରୁଷମାନେ ଅନେକ ବିଶ୍ବାସ କଲେ । ମାତ୍ର ବିରେୟ୍ । ନଗରରେହେଁ

ପାଉଲ ଦ୍ଵାରା ଇଶ୍ଵରର କଥା ଘୋଷଣା ହେଉଅଛି, ଏହା ଥେସଲନିକୀୟ ଯିହୁ-
ଦୀୟମାନେ ଜ୍ଞାତ ହୁଅନ୍ତେ, ସେମାନେ ସେଠାରେହେଁ ଆସି ଲେକମାନଙ୍କୁ କୁପ୍ରବୃତ୍ତି
ଦେଲେ । ଏନିମନ୍ତେ, ସେଠାର ସମୁଦ୍ର ବାଟରେ ଯାଉଅଛି, ଏମନ୍ତ ଦେଖାଇ ୧୪
ଭ୍ରମାମାନେ ପାଉଲକୁ ଶୀଘ୍ର ପଠାଇ ଦେଲେ, ମାତ୍ର ଶୀଘ୍ର ଓ ତୀକ୍ଷ୍ଣ ସେଠାରେ
ରହିଲେ । ତନ୍ତୁ ପାଉଲର ପଥଦର୍ଶକମାନେ ତାହାକୁ ଆର୍ଥାନା ନଗରରେ ଉପ- ୧୫
ସ୍ଥିତ କଲ୍ଲିଉଡ଼ରେ ବେଗ କରି ଏଠାରେ ଆସିବାକୁ ଶୀଘ୍ର ଓ ତୀକ୍ଷ୍ଣକୁ କହି,
ଏମନ୍ତ ଆଜ୍ଞା ପାଇଁ ସେମାନେ ବାହୁଡ଼ିଲେ ।

ପାଉଲ ଆର୍ଥାନା ନଗରରେ ସେମାନଙ୍କର ଅପେକ୍ଷା କରି ଥାଉଁ, ସେ ନଗ- ୧୬
ରକୁ ପ୍ରତିମାରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ଦେଖି ତାହାର ଉତ୍ତପ୍ତ ଚିତ୍ତ ହୋଇଲା । ଏଣୁ ସେ ୧୭
ଭଜନାଳୟରେ ଯିହୁଦୀୟ ଓ ଭକ୍ତ ଲେକମାନଙ୍କର ସହତ ପୁଣି ବଜାରରେ
ଯାହାର, ସଙ୍ଗରେ ଦେଖା ପାଇଲା, ସେମାନଙ୍କର ସହତ ପ୍ରତିଦିନ ବିତର୍କ କରି-
ବାକୁ ଲାଗିଲା । ଏଥିରେ ଏସିକୁରାୟ ଓ ପ୍ରୋଫିକ ମତାବଲମ୍ବୀ ଥୋକାସ୍ ଜଣ ୧୮
ଜ୍ଞାନୀ ତାହାର ସଙ୍ଗେ ବିବାଦ କଲେ । କେହି କହିଲେ, ଏହି ବକ୍ତା କି କଥା
କହିବ? ଆତ୍ମମାନେ ବୋଇଲେ, ବୋଧ ହୁଅଇ, ଏ ଜଣ କୌଣସି ବିଦେଶୀୟ
ଦେବତାମାନଙ୍କର ପ୍ରଚାରକ ହେବ । କାରଣ ସେ ଯୀଶୁର ଓ ମୃତ୍ୟୁର ଉତ୍ଥାନର
ପ୍ରସଙ୍ଗ ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲା । ଏଣୁ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଧରି ୧୯
ଆରେୟୁପାଗ ବୋଲି ବିଚାର ସ୍ଥାନକୁ ଆଣି କହିଲେ, ଏହି ଯେ ନୂତନ ମତ ତୁମ୍ଭେ
ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛୁ, ତାହା କିପ୍ରକାର, ଏହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିବା ହେଉ । ତୁମ୍ଭେ ୨୦
କୌଣସି ଅସମ୍ଭବ କଥା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର କର୍ଣ୍ଣଗୋଚର କରୁଅଛୁ, ଏଣୁ ଏହାର
ଭବାର୍ଥ କି, ତାହା ଆମ୍ଭମାନେ ଜାଣିବାକୁ ବାଞ୍ଛା କରି । ସେ ଆର୍ଥାନା ନିବାସି ୨୧
ଓ ସେ ନଗର ପ୍ରବାସି ଲୋକେ କେବଳ କୌଣସି ନୂଆ କଥା ଶୁଣିବାରେ କି
କହିବାରେ କାଳକ୍ଷେପଣ କରୁଥିଲେ ।

ଏନିମନ୍ତେ, ପାଉଲ ଆରେୟୁପାଗର ମଧ୍ୟସ୍ଥଳରେ ଠିକ୍ ହୋଇ ଏହି କଥା ୨୨
କହିଲା, ହେ ଆର୍ଥାନାୟ ଲେକ ସମସ୍ତ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେବପରାୟଣରେ ଖୋଲ-
ଅଶାର୍ଦ୍ଧେ ଆସକ୍ତ ଅଟ, ଏହା ଆମ୍ଭେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇ । ଯେହେତୁ ତ୍ରମଣ ୨୩
କରିବାବେଳେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂଜ୍ୟ ବିଷୟ ଦେଖୁ, ‘ଅଜ୍ଞାତ ଦେବତାର ଉଦ୍ଦେଶ-
ରେ,’ ଏହି ଲେଖାୟୁକ୍ତ ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦ ଦେଖିଲୁଁ । ଏନିମନ୍ତେ ନ ଜାଣି ଯାହାକୁ
ପୂଜା କରୁଅଛୁ, ତାହାଙ୍କର ତତ୍ତ୍ଵ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ପ୍ରଚାର କରି । ଜଗତ ୨୪
ପୁଣି ଜଗତସ୍ଥ ସମୁଦାୟ ବସ୍ତୁର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଯେ ଇଶ୍ଵର, ସେ ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀର
ଏକାଧିପତି ହେବାର ହସ୍ତକୃତ ମନ୍ଦିରରେ ବାସ ନ କରନ୍ତି । ଆଉ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ୨୫
ଜୀବନ ଓ ପ୍ରାଣବାୟୁ ଆଦି ସବୁ ସାମଗ୍ରୀ ଦିଅନ୍ତି; ଏନିମନ୍ତେ, ସେ ଯେ କୌଣସି

ସାମଗ୍ରୀର ଅଭାବ ସକାଶେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ହସ୍ତରେ ସେବିତ ହୁଅନ୍ତି ଏମନ୍ତ
 ୨୭ ନୋହେ । ଆଉ ସେ ତାବତ୍ ଭୂମଣ୍ଡଳରେ ବାସ କରବାର ନିମନ୍ତେ ଏକ ରକ୍ତର
 ସକଳ ଜାତୀୟ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସୃଷ୍ଟି କରି ପୂର୍ବକାଳରେ ସେମାନଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟର
 ୨୭ ପୁଣି ବସନ୍ତର ସାମାର ନିଶ୍ଚୟ କରିଅଛନ୍ତି । ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ଯେ କୌ-
 ଣସି ପ୍ରକାରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ପରମେଶ୍ବରର ତତ୍ତ୍ବଜ୍ଞାନ ପାଇବାକୁ ପାରନ୍ତି,
 ୨୮ ଏଥିପାଇଁ ତାହାଙ୍କର ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିବାକୁ ହୁଅଇ । ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର କାହାରି-
 ଠାରୁ ଦୂର ଅଛନ୍ତି ତାହା ନୋହେ; ଯେହେତୁ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ବାରା ନିଃଶ୍ଵାସ ପ୍ରଶ୍ବାସ
 ତ୍ୟାଗ ଓ ଗମନାଗମନ ଓ ପ୍ରାଣଧାରଣ କରୁଅଛୁ । ପୁଣି ଭୂମ୍ଭାନଙ୍କର ନିଜ
 କବିମାନେ ଏ ବିଷୟରେ କହିଅଛନ୍ତି, ଯଥା, ‘ଆତ୍ମେମାନେହେଁ ତାହାଙ୍କର ବନ୍ଧା ।’
 ୨୯ ଏନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମେମାନେ ଯେବେ ଈଶ୍ବରର ବନ୍ଧ ହୋଇ, ତେବେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର
 ବିଦ୍ୟାରେ ଓ କୌଶଳରେ ଖୋଦିତ ଯେ ସୃଷ୍ଟି କି ରୂପ୍ୟ କି ପଥର, ଏମାନଙ୍କର
 ୩୦ ଭୂଲ୍ୟ ଈଶ୍ବରଙ୍କୁ ମଣିବାକୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନୋହେ । ଆଉ ସେ ପୂର୍ବ-
 କାଳର ଅଜ୍ଞାନପଣର ପ୍ରତି ଈଶ୍ବର ନିତାନ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି ନ କଲେ; ତଥାପି ଏତେବେଳେ
 ୩୧ ସେ ସର୍ବତ୍ର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମନ ଫେରାଇବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଉଅଛନ୍ତି । ଯେହେତୁ ଆପ-
 ଣାର ନିୟୁତ ପୁରୁଷ ଦ୍ବାରା ଯେଉଁ ଦିନରେ ଜଗତସ୍ଥ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟରୂପେ
 ବିଚାର କରିବେ, ଏମନ୍ତ ଏକ ଦିନ ସେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଅଛନ୍ତି, ଆଉ ତାହାଙ୍କୁ
 ମୃତ୍ୟୁର ଉଠାଇବାର ସେ ବିଷୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରେ ପ୍ରମାଣ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।
 ୩୨ ତେଣୁ ମୃତ୍ୟୁର ଉତ୍ଥାନ କଥା ଶୁଣି କେହି ଉପହାସ କଲେ । ଆଉ କେହି
 ୩୩ ବୋଇଲେ, ଭୂମ୍ଭଠାରୁ ଏହାର ପ୍ରସଙ୍ଗ ପୁନର୍ବାର ଶୁଣିବା । ତହିଁରେ ପାଉଲ
 ୩୪ ସେମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ । ତଥାପି ଥୋକାଏ ଲୋକ ତାହାର ସଙ୍ଗରେ
 ମିଳି ବିଶ୍ବାସ କଲେ । ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଆରେୟାଗାୟା ଦୟାନୁସିୟ ଓ
 ଦାମାରି ନାମରେ ଏକ ସ୍ତ୍ରୀ ପୁଣି ଆଉମାନେ ଥିଲେ ॥

୧୮ ପଦ୍ୟ ।

୧ ତହିଁଉତ୍ତର ପାଉଲ ଆର୍ଥୀନା ନଗରର ଯାଏ । କିଛି କିଛି ନଗରରେ ଅଇଲ ।
 ୨ ସେ ସମୟର କିଛିତ ପୂର୍ବେ କ୍ଳୌଦିୟ ରଜା ସମସ୍ତ ସିନ୍ଧୁଦାୟମାନଙ୍କୁ ରୋମ ନଗର
 ତ୍ୟାଗ କରି ସିବାକୁ ଆଜ୍ଞା କରିବାରେ ପନ୍ଥଦେଶଜାତ ଆକୁଲ ନାମରେ ଏକ
 ସିନ୍ଧୁଦାୟ ଲୋକ ପ୍ରସିଦ୍ଧାନାମ୍ନୀ ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟାର ସଙ୍ଗେ ଇଟାଲି ଦେଶର ସେ-
 ଠାକୁ ଅଇଲ । ପାଉଲ ତାହାର ଦେଖା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଗଲ ।
 ୩ ସେମାନେ ତମ୍ଭ ନିର୍ମାଣ ବ୍ୟବସାୟୀ, ଆଉ ସେ ଆପେ ତତ୍ତ୍ବମିତ୍ତ ହୁଅନ୍ତେ ସେ-
 ୪ ମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ବାସ କରି ସେହି କର୍ମ କଲେ । ମାତ୍ର ପ୍ରତି ବର୍ଷାମସିହାରେ ଭଜନା-

ଲୟରେ ଯାଇ କଥା ପ୍ରସଙ୍ଗ କରିବାରେ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କୁ ପୁଣି ଅନ୍ୟଦେଶୀୟ-
ମାନଙ୍କୁ ମଣାଇଲ । ଆଉ ଶୀଘ୍ର ଓ ଉପଯି ମାକଦୋନିୟା ଦେଶର ଅଇଲ- ୫
ଉତ୍ତରେ ପାଉଲ ମନରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଦ୍ବୋଧି ହୋଇ, ଯାଣୁ ଯେ ମଣିହୁ ଅଟନ୍ତି,
ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଏହାର ପ୍ରମାଣ ଦେଲା । ପୁଣି ସେମାନେ ବରୋଧ ୬
କରି ପାଷଣ୍ଡ କଥା କହିଲେ ପାଉଲ ବନ୍ଧୁ ହାତ କହିଲା, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ରକ୍ତ-
ପାତର ଦୋଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉପରେ ବର୍ତ୍ତୁ, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷୀ,
ଅଦ୍ୟାବଧି ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାଇ । ପୁଣି ସେ ସେଠାର ପ୍ରସ୍ଥାନ ୭
କରି ଭଜନାଳୟର ନିକଟସ୍ଥ ଯାହାର ଗୃହ ଅଟଇ, ଏମନ୍ତ ଯସ୍ତ ନାମରେ ଈଶ୍ବ-
ରର ଭକ୍ତ ଏକ ଜଣର ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶିଲା । ଆଉ କୃଷ୍ଣ ନାମରେ ଭଜନା- ୮
ଳୟର ପ୍ରଧାନ କର୍ତ୍ତା ସପରବାରରେ ପ୍ରଭୁରେ ବିଶ୍ବାସ କଲେ; ପୁଣି ଅନେକ
କରିହୀୟ ଲୋକ ଶୁଣି ବିଶ୍ବାସ କରି ଉଦ୍ବିତ ହେଲେ । ଅନନ୍ତରେ ରାବିକାଲ- ୯
ରେ ପ୍ରଭୁ ପାଉଲକୁ ଦର୍ଶନରେ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭ ନ କର, ନିରସ୍ତ୍ର ନୋହି କଥା
କହ । ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ସଙ୍ଗେ ଅଛୁ, ହିଂସା କରିବାପାଇଁ କେହିତ ତୁମ୍ଭକୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ୧୦
କରିବାକୁ ନ ପାରିବ; ଯେହେତୁ ଏହି ନଗରରେ ଆମ୍ଭର ଅନେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ।
ଏଣୁ ପାଉଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ଦେଢ଼ ବରଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଅବସ୍ଥିତ ୧୧
କରି ଈଶ୍ବରଙ୍କର କଥା ଶିକ୍ଷା ଦେଲା ।

ଏଥିଉତ୍ତରେ ଗାଲିୟେ ନାମରେ ଜଣେ ଆଖ୍ୟା ଦେଶର ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ହୁଅ- ୧୨
ନ୍ତେ ଯିହୁଦୀୟମାନେ ଏକବାକ୍ୟ ହୋଇ ବଳରେ ପାଉଲକୁ ଧରି ବିଚାରସ୍ଥାନରେ
ନେଇ ଯାଇ, ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବିଚାରରେ ଈଶ୍ବରର ଭଜନା କରିବାକୁ ୧୩
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଣାଉଅଛି, ଏହି ନିବେଦନ କଲେ । ତହିଁରେ ପାଉଲ ଉତ୍ତର ୧୪
କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହେଲେ ଗାଲିୟେ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ହେ ଯିହୁଦୀ
ଲୋକେ, ଯେବେ କୌଣସି ଅନ୍ୟାୟ କି ଅଭିଶପ୍ତ ଦୁଷ୍ଟତା ବ୍ୟବହାର ବିଷୟରେ
ଏହି ଗୁହାରି ହୁଅନ୍ତା, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କଥା ସହବାର ଆମ୍ଭର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ଥାନ୍ତା । ମାତ୍ର ଯେବେ କେବଳ କଥା କି ନାମ କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିଷ- ୧୫
ୟର ବିବାଦ ହୁଅଇ, ତେବେ ତାହାର ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭେ ବିଚାର ନ କରିବା,
ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହା ଗୁହ । ଏଥିରେ ସେ ବିଚାରସ୍ଥାନର ସେମାନଙ୍କୁ ଦୂର ୧୬
କରି ଦେଲା । ତହିଁରେ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନେ ସୋସ୍ତ୍ରିନ ନାମେ ଭଜନାଳୟର ୧୭
ପ୍ରଧାନ ପରିଶ୍ରମ ଧରି ତାହାକୁ ବିଚାରସ୍ଥାନର ଆଗରେ ପ୍ରହାର କଲେ; ତଥାପି
ଗାଲିୟେ ସେହି ସବୁ କର୍ମରେ କିଛି ମନୋଯୋଗ ନ କଲା ।

ଅନନ୍ତରେ ପାଉଲ ସେ ସ୍ଥାନରେ ଆଉ ଅନେକ ଦିନ ବାସ କଲାଉତ୍ତରେ ୧୮
ଭାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କର ନିକଟରୁ ବିଦାୟ ନେଇ କୌଣସି ବ୍ରତର ନିମନ୍ତେ କିଂପ୍ରାୟ ନଗର-

- ରେ ମସ୍ତକ ମୁଣ୍ଡନ କରି ପ୍ରସ୍ଥିଲ୍ଲା ଓ ଆକୁଲର ସଙ୍ଗେ ଜଳପଥରେ ସୁରମ୍ଭ ।
- ୧୧ ଦେଶକୁ ଚାଲି ଗଲ । ପୁଣି ଏହିସ ନଗରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ସେଠାରେ ସେ-
ମାନଙ୍କୁ ଶୁଣି ଆସି ଭଜନାଳୟରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ଯିନ୍ଦୁଦାୟମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ
- ୧୦ ବଦଳି କଲ । ତହିଁରେ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ତାହାକୁ ଆଉ କିଛି ଦିନ
- ୧୧ ରହିବାକୁ ମିନତି କରନ୍ତେ, ସେ ଥିବାକୁ ସମ୍ମତ ନ ହୋଇ କହିଲ, ଯିବିଶାଲମ-
ରେ ଆଗାମି ପଦ ପାଳନ କରିବାକୁ ଆମ୍ଭକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଯିବାକୁ ହେବ; ପୁଣି ଇଶ୍ବର-
ଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ହେଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ପୁନଃବାର ଫେରି ଆସିବା, ଏହା ବୋଲି
- ୧୨ ସେମାନଙ୍କର ନିକଟରୁ ବଦାୟ ନେଇ ଜଳପଥରେ ଏହିସର ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲ । ପୁଣି
କାଈସରମ୍ଭରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ (ସିବିଶାଲମେ) ଯାଇ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ନମସ୍କାର କରି
- ୧୩ ସେଠାରୁ ଆଶ୍ଵିନେଶ ନଗରରେ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲ । ପୁଣି ସେ ସ୍ଥାନରେ କିଛିକାଳ
ପ୍ରବାସ କରନ୍ତେ, ସେଠାରୁ ଯାଇ ସମସ୍ତ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ମନ ସୁସ୍ଥିର କରୁଁ
କ୍ରମେ ଗାଲତୟା ଓ ପୁରୀୟା ଦେଶ ଭ୍ରମଣ କରି ଚାଲିଲ ।
- ୧୪ ସେ ସମୟରେ ସିକନ୍ଦରମ୍ଭ ନଗରରେ ଜାତ ଆପଲ୍ଲ ନାମରେ ଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞ ପୁଣି
- ୧୫ ସୁବକ୍ରା ଜଣେ ଯିନ୍ଦୁଦାୟ ଲୋକ ଏହିସ ନଗରକୁ ଆସିଲ । ସେ ପ୍ରଭୁର ପଥରେ
ଶିକ୍ଷିତ ଓ ମନରେ ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ ହୋଇ ଯୋହନର ତୁବନମାଧି ଜାଣି ନିତାନ୍ତ-
- ୧୬ ଉପରେ ପ୍ରଭୁର ବିଷୟରେ କଥା କହି ଉପଦେଶ ଦେଲ । ପୁଣି ସେ ଜଣ ନିର୍ଭ-
ୟରେ ଭଜନାଳୟରେ କହିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତେ ଆକୁଲ ପ୍ରସ୍ଥିଲ୍ଲା ତାହାର ଉପ-
ଦେଶ ଶୁଣି ତାହାକୁ ଆପଣାମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ନେଇ ଆସି ଇଶ୍ବରର ପଥ
- ୧୭ ଆନ୍ତର ସୁସ୍ଥରୂପେ ବୁଝାଇ ଦେଲେ । ପୁଣି ସେ ଆଖ୍ୟାୟା ଦେଶରେ ଯିବାକୁ
ମାନସ କରନ୍ତେ, ସେଠାବର ଶିଷ୍ୟଗଣ ଯେମନ୍ତ ତାହାକୁ ଗ୍ରାହ୍ୟ କରନ୍ତି, ଭାବ-
ମାନେ ଏଥିପାଇଁ ଲେଖି ପଠାଇଲେ । ଆପଲ୍ଲ ସେ ସ୍ଥାନରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ
- ୧୮ ଅନୁଗ୍ରହ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତ୍ୟୟକାରିମାନଙ୍କର ବହୁତ ଉପକାର କଲ । ପୁଣି ଯାଶୁ ଯେ
ମଣିହ ଅଟନ୍ତି, ଏହା ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ପ୍ରମାଣ ଦେଇ ପ୍ରକାଶରୂପେ ପ୍ରତିପନ୍ନ କରି ଯିନ୍ଦୁଦାୟ-
ମାନଙ୍କୁ ନିତାନ୍ତ ଅପ୍ରସ୍ତୁତ କଲ ॥

୧୧ ପଦ ।

- ୧ ଏଥିଉତ୍ତର ଆପଲ୍ଲ କରନ୍ତାରେ ଥିବାର ସମୟରେ ପାଉଲ ଉତ୍ତର ସାମା
ଦେଇ ଆଗମନ କରି ଏହିସ ନଗରକୁ ଆସି ପ୍ରବେଶ ହେଲ । ସେଠାରେ ଥୋ-
- ୨ କାୟେ ଶିଷ୍ୟର ସାକ୍ଷାତ ପାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କରି
ଧର୍ମଆତ୍ମକୁ ପାଇଅଛୁ କି ନାହିଁ? ସେମାନେ ଉତ୍ତର କଲେ, ଧର୍ମଆତ୍ମ ଯେ ଅଛନ୍ତି,
- ୩ ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ କିଛି ଶୁଣି ନାହିଁ । ପୁଣି ସେ ପଚାରିଲ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ

କାହିଁରେ ତୁଚ୍ଛ ହୋଇଥିଲା? ସେମାନେ କହିଲେ, ଯୋହନର ତୁବନରେ ।
 ଏଥିରେ ପାଉଁଳ କହିଲା, ତାହାର ଉତ୍ତରେ ଯେ ଆସିବେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ୪
 ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ହେବ, ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ବୋଲି ଯୋହନ ମନ
 ଫେରଣ ବିଷୟକ ତୁବନରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତୁବନ ଦେଲା । ଏମନ୍ତ କଥା ଶୁଣି- ୫
 ନେ ସେମାନେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁର ନାମରେ ତୁଚ୍ଛ ହୋଇଲେ । ପୁଣି ପାଉଁଳ ସେ- ୬
 ମାନଙ୍କର ମସ୍ତକେ ହସ୍ତ ଅର୍ପଣ କରନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କର ଉପରେ ଧର୍ମୀୟ ଓହ୍ଲାଇ-
 ଲେ; ତହିଁରେ ସେମାନେ ନାନା ଭାଷା ଓ ଭବିଷ୍ୟତକଥା କହିଲେ । ସେମା- ୭
 ନେ ଉଚ୍ଚାଧିକ ପ୍ରାୟ ଦ୍ୱାଦଶ ଜଣ ଥିଲେ ।

ଏଥୁଁ ପାଉଁଳ ଭଜନାଳୟରେ ଯାଇ ପ୍ରାୟ ତିନି ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ୮
 ରାଜ୍ୟ ବିଷୟରେ ବିଚର୍ଚ୍ଚା କରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଣାଇ ସାହସରେ କଥା କହିଲା ।
 ମାତ୍ର କିଠିଣ ଅନ୍ତଃକରଣ ସକାଶେ ଥୋକାସ୍ତେ ଜଣ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରି ସମସ୍ତର ୯
 ସାକ୍ଷାତରେ ଏହି ବାଟର ନିନ୍ଦା କରିବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୁଅନ୍ତେ, ପାଉଁଳ ସେମାନଙ୍କୁ
 ଶୁଦ୍ଧ ଶିଷ୍ୟଗଣକୁ ଅଲଗା କରି ପ୍ରତିଦିନ ତୁରନ୍ତ ନାମରେ ଏକ ଜଗର ବିଦ୍ୟା-
 ଲୟରେ ବିଚର୍ଚ୍ଚା କଲା । ଏହିଋଷେ ଦୁଇ ବରଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରୁଥିଲା; ତେଣୁ ୧୦
 ଆଶିର୍ବାଦେଶ ନିବାସି ସମସ୍ତ ସିନ୍ଧୁଦାୟ ଓ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ
 ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଲେ । ଆଉ ଈଶ୍ୱର ପାଉଁଳର ହସ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଏମନ୍ତ ୧୧
 ଅତୁଟ କର୍ମ କଲେ, ଯେ ତାହାର ଦେହରୁ ପିନ୍ଧିଲା ନୁହାଁ କିଅବା ଗାମୁଛା ଧାଉଁତ ୧୨
 ଲୋକମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଆଗନ୍ତେ ସେମାନେ ସମସ୍ତ ବ୍ୟାଧିର ମୁକ୍ତ ହେଲେ,
 ପୁଣି ଅପବିତ୍ର ଭୂତଗଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ ଗଲେ ।

ଏସ୍ତରାହର ଥୋକାସ୍ତେ ଜଣ ଭୂତଭୟା ଖେଚିତା ସିନ୍ଧୁଦା ଭୂତଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକ- ୧୩
 ମାନଙ୍କଠାରେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁର ନାମ ଜପ କରି ଏହି କଥା ବୋଇଲେ, ଯାହାଙ୍କର
 କଥା ପାଉଁଳ ଘୋଷଣା କରଇ, ସେହି ଯୀଶୁର ନାମ ନେଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା
 ଦେଉଅଛି । ବିଶେଷରେ ସ୍ତ୍ରୀବା ନାମରେ ଜଣେ ସିନ୍ଧୁଦାୟ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକର ୧୪
 ସାତ ପୁଅ ସେପ୍ରକାର କରନ୍ତେ ଏକ ଅପବିତ୍ର ଭୂତ ଉତ୍ତର କଲା, ଯୀଶୁକୁ ଜାଣି,
 ପାଉଁଳକୁହିଁ ଚିହ୍ନି, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ କେ? ଏହା ବୋଲି ସେ ଅପବିତ୍ର ଭୂତ- ୧୫
 ଗ୍ରସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ କୁଦା ମାରି ସେମାନଙ୍କର ଉପରେ ପଡ଼ି ବଳରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ
 କଲା । ତହିଁରେ ସେମାନେ ଉଲଗ୍ନ ଓ କ୍ଷତବିକ୍ଷତ ହୋଇ ସେ ଗୃହରୁ ପଳା- ୧୬
 ଲେଲେ । ଏହି କଥା ଏଫିସ ନଗର ନିବାସି ସିନ୍ଧୁଦାୟଯାକ ପୁଣି ଅନ୍ୟଦେଶୀୟ ୧୭
 ଲୋକମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତୃଗୋଚର ହୁଅନ୍ତେ ସମସ୍ତର ଭୟ ହେଲା । ପୁଣି ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁର
 ନାମର ଯଶବୃଦ୍ଧି ହୋଇଲା । ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ, ଏମନ୍ତ ଅନେକ ୧୮
 ଲୋକ ଆସି ଆପଣାମାନଙ୍କର କର୍ମ ପ୍ରକାଶରୂପରେ ସ୍ୱୀକାର କଲେ । ପୁଣି ଅନେକ ୧୯

ମାୟାକର୍ମକାର ଆପଣା, ଗ୍ରନ୍ଥ ଆଣି ଏକଟି କର ସମସ୍ତର ସାକ୍ଷାତରେ ପୋଛ
ପକାଇଲେ; ତହିଁରେ ଗଣନା କର ଦେଖା ଗଲା, ଯେ ପରୁଷ ସହସ୍ର ଟଙ୍କାର
୧୦ ପୁସ୍ତକ ଦଣ୍ଡ ହୋଇଅଛି । ଏହିପ୍ରକାରେ ପ୍ରଭୂର କଥା ସବୁଟି ବ୍ୟାପି ପ୍ରବଳ
ହେଲା ।

- ୧୧ ଏଥିଉତ୍ତର ଏହି ସମସ୍ତ କର୍ମ ପରପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଅନ୍ତେ ପାଉଲ ମାକଦୋନିୟା ଓ
ଆଣାୟା ଦେଶ ଦେଇ ସିରୁଶାଲମରେ ସିବାକୁ ମନସ୍ଥ କର କହିଲା, ସେଠାରେ
୧୨ ଗଲଉତ୍ତରେ ଆମ୍ଭକୁ ରୋମ ନଗର ଦେଖିବାକୁ ହେବ । ଏଣୁ ଆପଣାର ଅନୁଗତ
ଲେକମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଜାମର୍ଥି ଓ ଇରାସ୍ତ୍ର, ଏହି ଦୁଇ ଜଣକୁ ମାକଦୋନିୟା
୧୩ ଦେଶକୁ ପଠାଇ ଆପେ ଆଗିୟାରେ ଆଉ କିଛି କାଳ ରହିଲା । ସେ ସମୟରେ ଏହି
୧୪ ପଥ ବସ୍ତ୍ରରେ ବଡ଼ କଳହ ଜନ୍ମଲା । ଯେହେତୁ ଦମାସିୟ ବୋଲି ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ-
କାର ଦୟାନାର [ଅର୍ଥାତ୍ ଆର୍ତ୍ତମୀ] ରତ୍ୟମୟ ମନ୍ଦିର ବନାଇବାର ଶିଳ୍ପକାରମାନ-
୧୫ କର ବଡ଼ ଲଭ ଉପାର୍ଜନ କଲା । ସେ ଜଣ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁଣି ଆଉ ସବୁ ସେ-
ପ୍ରକାର କର୍ମକାରମାନଙ୍କୁ ଏକଠା ତାକି ବୋଇଲା, ହେ ଅବଧାନମାନେ, ଏହି
୧୬ କାର୍ଯ୍ୟର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଧନ ହୁଅଇ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ । ମାତ୍ର ହସ୍ତକୃତ
ମୂର୍ତ୍ତି ଇଣ୍ଡର ନାହାନ୍ତି, ଏମନ୍ତ ବୋଲି ଏ ପାଉଲ ଏଫିସ ନଗରରେ ମାତ୍ର ନୋହେ,
ପ୍ରାୟ ଆଗିୟାର ସବୁ ଆଡେ ଅପାର ଲୋକଙ୍କୁ ମଣାଇ ଭୁଲାଇଅଛି, ଏହା ତୁମ୍ଭେ-
୧୭ ମାନେ ଦେଖୁଅଛୁ ପୁଣି ଶୁଣୁଅଛୁ । ତହିଁପାଇଁ କେବଳ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ
ହାନି ହୁଅଇ ତାହା ନୋହେ, ପୁଣି ତାହାକୁ ଆଗିୟା ସମେତ ଜଗତଯାକ ଭକ୍ତ-
ଅଛନ୍ତି, ଏମନ୍ତ ମହାଦେବୀ ଦୟାନାର ମନ୍ଦିର ଭୁଞ୍ଜିକୃତ ହୋଇ ତାହାଙ୍କର
୧୮ ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟର ନାଶ ହେବାକୁ ପାରଇ, ଏହି ଭୟ ଅଛି । ଏହା ଶୁଣିବାରେ ସେ-
ମାନେ କ୍ରୋଧରେ ପରପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ତାକି କହିଲେ, ଏଫିସୀୟମାନଙ୍କର ଦୟାନା
୧୯ ମହାଦେବୀ । ତହିଁରେ ସବୁ ନଗର କଳହରେ ପରପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା, ପୁଣି ସେମାନେ
ମାକଦୋନିୟା ଗାଇୟା ଓ ଆରଷ୍ଟାର୍ଗ ନାମେ ପାଉଲର ଦୁଇ ଜଣ ସହଚରକୁ
୨୦ ଧରି ନେଇ ଏକଚିତ୍ତରେ ରଙ୍ଗଭୂମିକୁ ବେଗେ ଧାଇଁଲେ । ଏଥିରେ ପାଉଲ ଲୋକ-
ମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରବେଶିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କଲା, ମାତ୍ର ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାକୁ ଅଟ-
୨୧ କାଇଲେ । ଆନ୍ତର ପାଉଲର ଆତ୍ମୀୟ ଆଗିୟାର କେହି ପ୍ରଧାନ ଲୋକ ତାହାର
କତିକୁ ଲୋକ ପଠାଇ, ତୁମ୍ଭେ ରଙ୍ଗଭୂମିକୁ ନ ଯାଅ, ଏହି ନିବେଦନ କଲେ ।
୨୨ ଏଥିରେ ନାନା ଲୋକ ନାନା କଥା କହିବାର ସତ୍ତର ଗୋଲମାଲ ହୋଇ ଉଠିଲା,
ମାତ୍ର କିନ୍ତମନ୍ତେ ଏକଠା ହୋଇଥିଲେ, ତାହା ଅଧିକ ଲୋକ କିଛି ଜାଣିବାକୁ ନ
୨୩ ପାରିଲେ । ପୁଣି ସିନ୍ଥୁପାୟମାନେ ସିକନ୍ଦରକୁ ଅଗ୍ରସର କରିବାରେ ଲୋକମାନେ
ତାହାକୁ ଜନତାର ମଧ୍ୟରୁ ବଳରେ ବାହାର କରନ୍ତେ ସିକନ୍ଦର ହସ୍ତ ଦ୍ୱାରା ସଙ୍କେତ

କରି ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହେଲା । ମାତ୍ର ସେ ଯେ ଯିହୁଦୀ ଲୋକ, ଏହା ୩୪
 ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ବୁଝି, ଏଫିସାୟମାନଙ୍କର ଦୟାନା ମହାଦେବୀ, ଏହି କଥା ବୋଲି
 ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ଘଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକସ୍ବର ହୋଇ ଡାକିଲେ । ଏଭାବରେ ନଗରର ୩୫
 ବେବର୍ତ୍ତୀ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥିର କରି କହିଲା, ହେ ଏଫିସାୟ ଲୋକ ସମସ୍ତ, ଶ୍ରବଣ
 କର । ଦୟାନା ମହାଦେବୀ ଅଥଚ ଯୁଦିତରଠାରୁ* ପଡ଼ିତା ତାହାର ଯେ ପ୍ରତିମା
 ତାହାଙ୍କଠାରେ ଏଫିସ ନଗରସ୍ଥ ସମସ୍ତେ ପରାୟଣ ଅଟନ୍ତି, ଏହା କେ ନ ଜାଣନ୍ତି?
 ଏନିମନ୍ତେ ଏକଥା କେହି ଅନ୍ୟଥା କରିବାକୁ ନ ପାରନ୍ତି, ଏହା ଜାଣି ସୁସ୍ଥିର ୩୬
 ହୋଇ ଅବବେତନାରେ କୌଣସି କର୍ମ ନ କରିବାର ଭୂମିମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।
 ଏହି ଯେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏଠାରେ ଆଣିଅଛୁ, ସେମାନେ ମନ୍ଦିରର ଅପହାରକ ଅବା ୩୭
 ଭୂମିମାନଙ୍କର ଦେବୀର ନିନ୍ଦକ ନାହାନ୍ତି । ଯେବେ କାହାର ଉପରେ ଦମ୍ଭାସିୟର ୩୮
 ଅବା ତାହାର ସହକାରୀମାନଙ୍କର କୌଣସି ଗୁହାରି ଥାଏ, ତେବେ ପ୍ରତିନୟି
 ଲୋକ ଓ ବନ୍ଧୁର ସ୍ଥାନ ଅଛି, ସେମାନେ ସେଠାରେ ଯାଇ ଉତ୍ତରପ୍ରଭୃତର
 କରନ୍ତି । କିଏବା ଭୂମିମାନଙ୍କର ଆଉ କୌଣସି କଥା ଯେବେ ଥାଏ, ତେବେ ୩୯
 ଉପଯୁକ୍ତ ସଭାରେ ତାହାର ନିସାଧ ହେବ । ପୁଣି ଏହି ଗଣ୍ଡଗୋଲର ଉତ୍ତର ଦେ- ୪୦
 ବାକୁ ପାରି, ଏମନ୍ତ କୌଣସି କାରଣ ନ ଥିବାରେ ଆଜ୍ଞର କଲହ ସକାଶେ ବନ୍ଧୁର
 ସ୍ଥାନରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଘେନି ଯିବାର ଆଶଙ୍କା ଅଛି । ଏହା ବୋଲି ସେ ସଭାସ୍ଥ ୪୧
 ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିଦାୟ କଲା ।

୨୦ ପଦ୍ୟ ।

ଏହିଉପରେ ଗଣ୍ଡଗୋଲର ନିବୃତ୍ତ ହେଲା ପାଉଲ ଶିଷ୍ୟଗଣଙ୍କୁ ଡାକି ଆଲିଙ୍ଗନ ୧
 କରି ଆପଣେ ମାଳିନ୍ଦୋନୟା ଦେଶରେ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲା । ପୁଣି ସେ ଦେଶରେ ଭ୍ରମଣ ୨
 କରୁ ୨ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅନେକ ଉପଦେଶ ଦେଲାଉତ୍ତରେ ଶ୍ରୀକ ଦେଶରେ ଉପସ୍ଥିତ
 ହେଲା । ଆଉ ସେଠାରେ ଛନି ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହି ସେଠାର ଜଳପଥେ ସୁରୁୟା ୩
 ଦେଶରେ ଯିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହେଲା । ପୁଣି ଯିହୁଦୀୟମାନେ ତାହାର ପାଇଁ ଗୁପ୍ତରେ
 ବାଟ ଓଗାଳି ବସିବାରୁ ସେ ନେଉଟି ଆସି ମାଳିନ୍ଦୋନୟା ଦେଇ ଯିବାକୁ ମନସ୍ଥ ୪
 କଲା । ଆଉ ବରେୟାନଗରୀୟ ସୋପାନ୍, ଓ ଥେସଲନିକୀୟ ଆରିଷ୍ଟାର୍ଖ ଓ ୪
 ସିକୁଲ, ଓ ଦର୍ଜାନଗରୀୟ ଗାଉୟ ଓ ଡାମଥ, ପୁଣି ଆଣିୟାଦେଶୀୟ ଭୂଶିକ ଓ
 ଦର୍ମିମ, ଏମାନେ ଆଣିୟାଦେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାର ସଙ୍ଗେ ଗଲେ । ଏମାନେ ଅଗ୍ର- ୫
 ସର ହୋଇ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଅପେକ୍ଷାରେ ଛୋଟାୟା ନଗରରେ ରହିଲେ । ପୁଣି ୬
 ତାଉଶୁନୟ ରୋଷ୍ଟିର ପଦ୍ୟ ଦିନ ଗତ ହେଲା ଆମ୍ବେମାନେ ଫିଲ୍‌ପି ନଗରରୁ

* ଅର୍ଥାତ୍ ମାହାକୁ ହିନ୍ଦୁମାନେ ବୃହସ୍ପତି କରି କହିନ୍ତି ।

ଜଳପଥରେ ଯାଇ ପାଞ୍ଚ ଦିନରେ ଟ୍ରୋୟାରେ ସେମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ସେଠାରେ ସାତ ଦିନ ବାସ କଲୁ ।

- ୭ ଅନନ୍ତରେ ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ରୋଷି ଭାଙ୍ଗିବାର ପାଇଁ ଏକଟି ଆସନ୍ତେ ପାଉଁର ଆର ଦିନରେ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହୋଇ ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ୮ ପ୍ରହର ରାତ୍ରି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ କଲେ । ଆଉ ଉପହସ୍ତ ଯେ କୋ- ୯ ଠାରେ ସେମାନେ ସତ୍ତା କରିଥିଲେ, ସେଠାରେ ଅନେକ ପ୍ରଦାପ ଥିଲା । ପୁଣି ଇୟୁଟୁକ ନାମରେ ଜଣେ ଯୁବା ଜଳାକବାଣୀରେ ବସି ଥାଉଁ, ଘୋରତର ନିଦ୍ରା-ରେ ମଗ୍ନ ହେଲା, ପୁଣି ପାଉଁର ଅନେକ କ୍ଷଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ କଥା କହିବାରୁ ସେ ନିଦ୍ରାରେ ମଗ୍ନ ହୋଇ ତେଜାଲରୁ ପଡ଼ନ୍ତେ, ମୃତ [ଅବା ମୃତବଦ୍ଧ] ହୋଇ ୧୦ ତୋଳା ଗଲା । ଏଥିରେ ପାଉଁର ଓହ୍ଲାଇ ଯାଇ ତାହାର ଗାଣିରେ ପଡ଼ି କୋଳ ୧୧ କରି କହିଲା, ତୁମ୍ଭେମାନେ ବ୍ୟାକୁଳ ନ ହୁଅ; ଏହାର ଜୀବନ ଅଛି । ଏଥିଁ ସେ ପୁନଃବାର ଉପରେ ଯାଇ ରୋଷି ଭାଙ୍ଗି ଭୋଜନ କରି ଅନେକ କ୍ଷଣ ଅଧିକ ରାତ୍ରି ୧୨ ପାହିଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ କଥା କହିନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ । ଆଉ ସେମାନେ ସେ ଜୀବକୁ ଯୁବାକୁ ନେଇ ପରମ ଭୁକ୍ତ ହେଲେ ।

- ୧୩ ପୁଣି ଆମ୍ଭେମାନେ ସେଠାର ଜାହାଜରେ ଆଗେ ଯାଇ ଆସସ ନଗରରେ ଲଗାଇ ପାଉଁରକୁ ତୋଳି ନେବାକୁ ମନସ୍ଥ କଲୁଁ; ଯେହେତୁ ସେ ପଦବ୍ରଜରେ ୧୪ ଯିବାକୁ ମନସ୍ଥ କରି ଏହା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିଥିଲା । ସେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଆମ୍ଭମାନ-ଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ମିଳିଲାଉତ୍ତରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାକୁ ତୋଳି ନେଇଁ ମିତୁଲ୍ଲନା ୧୫ ଉପସ୍ଥାପରେ ଅଇଲୁଁ । ସେଠାର ଜାହାଜ ଫିଟାଇ ଆର ଦିନରେ ଖାୟୁ ଉପ-ଦ୍ଵୀପର ସମୁଦ୍ରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲୁଁ; ଆଉ ସେଠାର ଏକ ଦିନରେ ସାମସ୍ ଉପ-ଦ୍ଵୀପକୁ ଯାଇ ବୋଗୁଲ୍ଲୀୟରେ ପ୍ରବାସ କରି ଆର ଦିନ ମିଲିତ ନଗରରେ ଉତ୍ତ- ୧୬ ରଲୁଁ । ଯେହେତୁ ପାଉଁର ଆଶିୟା ଦେଶରେ ଥାଇ କାଳକ୍ଷେପଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ନ କରି, ଯେବେ ହେବାକୁ ପାରିଲା, ତେବେ ନିଦ୍ରାର ପଦ୍ଧତି ପଞ୍ଚାଶ ଦିନର ଦିନେ ସିର୍କାଲମ୍ବରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅଇ, ଏହା ଚେଷ୍ଟା କରି ଏଫିସ ନଗର ଛାଡ଼ି ଦେଇ ଯିବାକୁ ସ୍ଥିର କରିଥିଲା ।

- ୧୭ ପୁଣି ପାଉଁର ମିଲିତଠାରୁ ଏଫିସକୁ ଲୋକ ପଠାଇ ମଣ୍ଡଲୀର ପ୍ରାଗନବର୍ଗକୁ ୧୮ ଡକାଇ ଆଣିଲେ । ସେମାନେ ତାହାର ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ, ସେ ସେ-ମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିଲା, ଆମ୍ଭେ ଆଶିୟା ଦେଶରେ ପ୍ରଥମ ଆଗମନାବଧି ଆଜ ସରକି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଖରେ ଥାଇ ଯେଉଁପ ଆଚରଣ କରିଅଛୁଁ, ତାହା ତୁମ୍ଭେ- ୧୯ ମାନେ ଜାଣ । ଆମ୍ଭେ ସବତୋଭାବରେ ନମ୍ର ମନ ହୋଇ ବହୁ ଅଶ୍ରୁପାତରେ ପୁଣି ସିନ୍ଦୁଦୀପ୍ତମାନଙ୍କର ଓଗାଳି ବସିବାରୁ ନାନା ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ପ୍ରଭୁର ସେବା କଲୁଁ ।

ପୁଣି କୌଣସି ହୃଦ କଥା ଗୁପ୍ତରେ ନ ରଖି ତାହା ଘୋଷଣା କରି, ପ୍ରକାଶରୂପରେ ୧୦
 ଓ ଘରେ, ଉପଦେଶ ଦେଇ, ଇଣ୍ଡରର ପ୍ରତି ମନ ଫେରଣ, ପୁଣି ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ୧୧
 ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ପ୍ରତି ବଶ୍ୟସ, ସିନ୍ଧୁଦାୟମାନଙ୍କର ପୁଣି ଅନ୍ୟଦେଶୀୟ ଲୋକ-
 ମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଏବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛୁ । ଦେଖ, ଏବେହେଁ ଆଗୁରେ ୧୨
 ଆକୃଷ୍ଟ ହୋଇ ସିରଗାଲମକୁ ଯାଏ କରଅଛୁ । ପୁଣି ସେ ସ୍ଥାନରେ ଆତ୍ମକୁ ୧୩
 କିଛି ଘଟିବ, ତାହା ନ ଜାଣି, ମାତ୍ର ବନନ ଓ କ୍ଳେଶ ଭୋଗ କରିବାକୁ ହେବ,
 ଏହା ଧର୍ମୀୟ ପ୍ରତିନିଗତରେ ପ୍ରମାଣ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭେ ୧୪
 କିଛି ଉକ୍ତିଗୁ ନୋହି, ପୁଣି ଇଣ୍ଡରଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ବିଷୟକ ମଙ୍ଗଳସମାଚାରର
 ପ୍ରମାଣ ଦେବାପାଇଁ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଠାରୁ ଯେ ସେବାର ପଦ ପାଇଅଛୁ, ସେହି
 ସେବା ସାଧନ କରିବାକୁ ଓ ଆନନ୍ଦରୂପେ ଆତ୍ମର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତି କରିବାକୁ ଆପଣା
 ପ୍ରାଣକୁ ପ୍ରିୟଜ୍ଞାନ ନ କରି । ଆନ୍ତର ଏବେ ଦେଖ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ୧୫
 ଇଣ୍ଡରର ରାଜତ୍ବର ମଙ୍ଗଳସମାଚାର ଆମ୍ଭେ ଘୋଷଣା କରି ଭ୍ରମଣ କରିଅଛୁ,
 ଏମନ୍ତ ଯେ ଭ୍ରମେମାନେ, ଭ୍ରମେ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମର ମୁଖ ଆଉ ଦେଖିବାକୁ ନ
 ପାଇବ, ଏହାର ଆମ୍ଭେ ଜାଣି । ଆମ୍ଭେ ଇଣ୍ଡରର ସମସ୍ତ ଆଦେଶ ପ୍ରକାଶ କରି- ୧୬
 ବାକୁ ନିବୃତ୍ତ ନୋହିଲୁ । ଏଣୁ ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତ ଲୋକର ରକ୍ତପାତର ଦୋଷରୁ ଯେ ୧୭
 ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଅଛୁ, ଆଜି ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ଏହାର ସାକ୍ଷୀ କରି । ଭ୍ରମେମାନେ ଆପଣା- ୧୮
 ମାନଙ୍କର ବିଷୟରେ ପୁଣି ଯେ ପଲର ଉପରେ ଧର୍ମୀଆତ୍ମ ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ବେବର୍ତ୍ତୀଗଣ
 କରି ନିୟୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି, ସେ ସମସ୍ତର ବିଷୟରେ ସାବଧାନ ହୁଅ; ଆଉ ଯେ
 ମଣ୍ଡଳୀକୁ ପ୍ରଭୁ* ଆପଣା ରକ୍ତପାତ ଦେଇ କିଣିଅଛନ୍ତି, ତାହାର ପ୍ରତିପାଳନ
 କର । ଯେହେତୁ ଆତ୍ମର ଗଲ୍ଲଭୁରେ ଦୂରନ୍ତ କେନ୍ଦ୍ରଆବାଦ ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ୧୯
 ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ପଲର ପ୍ରତି ନିର୍ଦ୍ଦୟ ଆଚରଣ କରିବେ; ପୁଣି ଭ୍ରମ- ୨୦
 ମାନଙ୍କର ନିଜର ଲୋକମାନେ ଉଠି ଆପଣାମାନଙ୍କ ପଛରେ ଶିଷ୍ୟଗଣକୁ ଟାଣି
 ନେବାକୁ ବିପତ୍ତିର ଉପଦେଶ ଦେବେ, ଏହା ଆମ୍ଭେ ଜାଣି । ଏହିନିମନ୍ତେ ଭ୍ରମେ- ୨୧
 ମାନେ ସଚେତନ ହୋଇଥାଅ । ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଯେ ଅଶ୍ରୁପାତ ଦେଇ ତିନି ବରଷ
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଦିବାର୍ତ୍ତଣ ଏବିଷୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣକୁ ପ୍ରବୋଧ ଦେବାକୁ ନିବୃତ୍ତ ନ
 ଥିଲୁ, ଏହାର ସ୍ମରଣ କର; ଏବେ ହେ ଭ୍ରମମାନେ, ଭ୍ରମମାନଙ୍କର ନିଷ୍ଠା ଜନ୍ମା- ୨୨
 ରବାକୁ ପୁଣି ସମସ୍ତ ପବିତ୍ରୀକୃତ ଲୋକମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକାର ଦେବାକୁ
 ସାମର୍ଥ୍ୟ ଯେ ଇଣ୍ଡର, ଓ ତାହାଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହର ଯେ ବାକ୍ୟ, ଏହି ଦୂରର ପ୍ରତି
 ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରି । ଆମ୍ଭେ କାହାରର ସ୍ବର୍ଣ୍ଣ କି ରୂପା କି ବସ୍ତ୍ରର ପ୍ରତି ୨୩
 ଲୋଭ କରି ନାହିଁ, ପୁଣି ଆତ୍ମର ନିଜର ଆଉ ସହବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରୟୋ- ୨୪

* (ବା) ଇଣ୍ଡର ।

ଜନ ସାମଗ୍ରୀର ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭର ଏହି ଦୁଇ ହସ୍ତ ଶ୍ରମ କରିଅଛି, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ
 ୩୪ ଜାଣୁଅଛ । ଏହିପ୍ରକାର ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଦାନ କରିବାର ଭଲ, ଏହି ଯେଉଁ
 ବାକ୍ୟ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କହିଥିଲେ, ତାହା ସ୍ମରଣରେ ରଖି ଏହି ମତ ଶ୍ରମ କରି
 ଦାନସ୍ଥାନ ଲୋକମାନଙ୍କର ଉପକାର କରିବାର ଉଚିତ, ଇତ୍ୟାଦି ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ
 ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ନମୁନା ଦେଖାଇଲୁ ।

୩୬ ଏହି କଥା କହି ସେ ଆଣ୍ଟୁ ପାତି ସମସ୍ତର ସଙ୍ଗେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲ । ତହିଁରେ
 ୩୭ ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ହିନ୍ଦନ କରି ଗଲା ଧର ପାଉଁଲକୁ ଚୁମ୍ବନ କଲେ । ପୁଣି
 ଆମ୍ଭର ମୁଖ ଆଉ ଦେଖିବାକୁ ନ ପାଇବ, ଏହି ଯେ କଥା ସେ କହିଥିଲେ, ତାହା
 ୩୮ ପାଇଁ ବିଶେଷତଃ ବିଳାପ କଲେ । ଏମନ୍ତରେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଜାହାଜରେ
 ନେଇ ଗଲେ ।

୧୧ ପଦ୍ୟ ।

୧ ତଦନନ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କର ନିକଟରୁ ବିଦାୟ ହୋଇ ଆମ୍ଭେମାନେ ପାଲ
 ତୋଳି ସଲଖ ପଥ ଦେଇ କୋ ଉପଦ୍ଵୀପରେ ଆସି ଆର ଦିବସରେ ରୋଦା ଉପ-
 ୨ ଦ୍ଵୀପରେ ଅଇଲୁ, ପୁଣି ସେଠାର ପାତାରିରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲୁ । ସେ ସ୍ଥାନରେ
 ଫୈନାକିୟ ଦେଶଗାମୀ ଏକ ଜାହାଜ ପାଇଁ ତାହା ଉପରେ ଚଢ଼ି ଜଳପଥରେ
 ୩ ଯାଉଁ, କୁପ୍ର ଉପଦ୍ଵୀପ ଦେଖି ତାହା ବାମ ପାଖରେ ରଖି ସୁରୁୟା ଦେଶକୁ ଯାଇ
 ୪ ଜାହାଜର ବୋର୍ଡ୍ ପକାଇବାର ନିମନ୍ତେ ସୋର ନଗରରେ ଲଗାଇଲୁ । ପୁଣି
 ସେଠାରେ ଶିଷ୍ୟଗଣର ଦେଖା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେ ସ୍ଥାନରେ ସାତ ଦିନ
 ପ୍ରବାସ କରନ୍ତେ ସେମାନେ ଆଗରୁ ଦ୍ଵାର ପାଉଁଲକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଯିବୁଶା-
 ୫ ଲମ ନଗରକୁ ନ ଯାଅ । ପୁଣି ସେ ସାତ ଦିନ ଯାପନ କଲେଉଡ଼ରେ ଆମ୍ଭେ-
 ମାନେ ସେ ସ୍ଥାନର ଆପଣା ପଥରେ ଗମନ କଲୁ । ତହିଁରେ ସେମାନେ ଆବାଲ
 ବୃଦ୍ଧ ବନିତା ସମସ୍ତେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ନଗରର ପ୍ରାନ୍ତଭାଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଆସ-
 ୬ ନ୍ତେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସମୁଦ୍ର ଡାରରେ ଆଣ୍ଟୁ ପାତି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲୁ । ପୁଣି ଏକକୁ-
 ଆରେକ ବିଦାୟ କରି ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାହାଜରେ ଗଲୁ, ମାତ୍ର ସେମାନେ ଆପଣା
 ଘରେ ଫେରି ଗଲେ ।

୭ ତହିଁ ଆମ୍ଭେମାନେ ସୋର ନଗରରୁ ଯାଇ ତଲିମାଇ ନଗରରେ ଉପସ୍ଥିତ
 ହୁଅନ୍ତେ ସମୁଦ୍ରର ପଥ ଶେଷ ହେଲା । ସେ ସ୍ଥାନରେ ଭ୍ରାତୃଗଣକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରି
 ୮ ଏକ ଦିନ ସେମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ବାସ କଲୁ । ଆଉ ଦିନରେ ପାଉଁଲର ସଙ୍ଗି
 ଲୋକ ଯେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଚାଲି ଯାଇ କାଇସରିୟା ନଗରରେ ଆଗମନ କରି
 ମଙ୍ଗଳସମାବୃତ୍ତ ଘୋଷଣାକାର ଫିଲିପ ଯେ ସପ୍ତ ଜଣର ମଧ୍ୟରେ ଗଣିତ ଥିଲେ,

ତାହାର ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ଅବସ୍ଥିତ କଲୁ । ସେ ଜଣର ଅବବାହିତା ୧୮
 ଚାରି କନ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟତ୍ରବକ୍ତ୍ରୀ ଥିଲେ । ସେ ସ୍ଥାନରେ ଆମ୍ବେମାନେ ବହୁଦିନ ୧୦
 ପ୍ରବାସ କରନ୍ତେ ଯିହୁଦା ଦେଶର ଆଗାବ ନାମରେ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟତ୍ରବକ୍ତ୍ରୀ ଉପ-
 ସ୍ଥିତ ହେଲା । ସେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଆସି ପାଉଲର କଟିବନ୍ଧନ ନେଇ ୧୧
 ଆଗା ହସ୍ତ ପାଦ ବନ୍ଧନ କର କହିଲା, ଧର୍ମଆତ୍ମ ଏହି କଥା କହୁଅଛନ୍ତି, ଯାହାର
 ଏହି କଟିବନ୍ଧନ, ତାହାକୁ ଯିହୁଦାମ୍ବମାନେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଏହିପ୍ରକାର ବନ୍ଧନ
 କର ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବେ ।

ତେଣୁ ଏମନ୍ତ କଥା ଶୁଣି ଆମ୍ବେମାନେ ପୁଣି ସେ ନଗରବାସି ଲୋକମାନେ ୧୨
 ପାଉଲକୁ ଯିରୁଶାଲମରେ ନ ଯିବାକୁ ବନ୍ଧନ କଲୁ । ପୁଣି ସେ ଉତ୍ତର କଲ, ୧୩
 ତୁମ୍ଭେମାନେ କି କରୁଅଛୁ? କି ହିନ୍ଦନ କର ଆମ୍ବର ଅନୁକରଣ ବିଦାଣ୍ଡି କରିବ?
 ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁର ନାମର ନିମନ୍ତେ ଯିରୁଶାଲମରେ ବନ୍ଦ ହେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛୁ,
 କେବଳ ତାହା ନୋହେ, ପ୍ରାଣସୂଚା ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛୁ । ଏହିଉପେ ସେ ୧୪
 ଆମ୍ବମାନଙ୍କର କଥା ଗ୍ରାହ୍ୟ ନ କଲ, ଈଶ୍ବରର ଯେମନ୍ତ ଇଚ୍ଛା ତାହାର ହେଉ,
 ଏହା ବୋଲି ଆମ୍ବେମାନେ ନିରସ୍ତ ହେଲୁ । ଆଉ ଦିନରେ ବାଟର ସାମଗ୍ରୀ ନେଇ ୧୫
 ଯିରୁଶାଲମରେ ଯାଆ କଲୁ । ତହିଁରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ନଗର ନିବାସି ଥୋକା- ୧୬
 ଯେ ଶିଷ୍ୟ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ଯାଇ କୁପ୍ରୀୟ ମ୍ନାସୋନ ନାମରେ ଯେ ପ୍ରାଚୀନ
 ଶିଷ୍ୟର ସଙ୍ଗେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ବାସ କରିବାକୁ ହେବ, ତାହାର କିଛିରେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ
 ନେଇ ଗଲେ ।

ପୁଣି ଆମ୍ବେମାନେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲାଉତ୍ତରେ ଭ୍ରମମାନେ ୧୭
 ଆହ୍ଲାଦରେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ । ଆରଦିନରେ ପ୍ରାଚୀନ ଲୋକ ସମସ୍ତ ୧୮
 ସଭାସ୍ଥ ହେଲେ ଯାକୁବର ନିକଟରେ ପାଉଲ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ପ୍ରବେଶ
 ହେଲା । ପୁଣି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କରି ତାହାର ସେବାରେ ଅନ୍ୟଦେ- ୧୯
 ଶୀୟମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଈଶ୍ବର ଯେ ସମସ୍ତ କର୍ମ ସାଧନ କରିଅଛନ୍ତି, ତାହାର ବିବ-
 ରଣ ଅନୁକ୍ରମେ କହିଲା । ଏହା ଶୁଣି ସେମାନେ ପ୍ରଭୁର ଧନ୍ୟବାଦ କରି ଏହି ୨୦
 କଥାକହିଲେ, ହେ ଭ୍ରମ, ଯିହୁଦାୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ସହସ୍ର ଲୋକ ବିଶ୍ବାସକାଣ୍ଡ
 ଅଛନ୍ତି, ଏହା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରେ ଦେଖୁଅଛୁ; ମାତ୍ର ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ବ୍ୟବସ୍ଥା-
 ପରାୟଣ ଅଟନ୍ତି । ଆଉ ଶିଶୁମାନଙ୍କର ସୁନ୍ଦର କରଣାଦି ଶ୍ରାବ୍ୟମୁଖରେ ତଳି- ୨୧
 ବାକୁ ନିଷେଧ କରି ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଅନ୍ୟଦେଶ ନିବାସି ଯିହୁଦାୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୋ-
 ଶାର ମତ ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ଉପଦେଶ ଦେଉ ଆଅ, ତୁମ୍ଭର ବିଷୟରେ ସେ-
 ମାନେ ଏହା ଶୁଣିଅଛନ୍ତି । ତୁମ୍ଭେ ଏଠାରେ ଆସିଅଛୁ, ଏ ସମାବୃତ ପାଇ ୨୨
 ଅବଶ୍ୟ ଲୋକସମୂହ ଏକତ୍ର ହୋଇ ଆସିବେ । ଏନିମନ୍ତେ କି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ? ଆମ୍ଭେ- ୨୩

- ମାନେ ଏହି ଯେ ଭୁମ୍ଭୁକୁ କହି ଦେଇ, ତାହାର କର । ବ୍ରତ କରବାକୁ ସଂକଳ୍ପ
କରିଅଛନ୍ତି, ଏମନ୍ତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଚାରି ମନୁଷ୍ୟ ଅଛନ୍ତି; ସେମାନଙ୍କୁ ନେଇ
ସେମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ଆପଣାକୁହିଁ ଶୁଚି କର, ପୁଣି ସେମାନଙ୍କର ମସ୍ତକ ମୁଣ୍ଡନ-
୧୪ ରେ ଯେ ବ୍ୟୟ, ତାହା ଭୁମ୍ଭୁ ଦିଅ । ତାହା କଲେ ଭୁମ୍ଭୁର ଆଚାର ବ୍ୟବ-
ହାରର ବିଷୟରେ ଯେ ଜନରବ ହୋଇଅଛି, ତାହା କିଛି ନୋହେ, ମାତ୍ର
ଭୁମ୍ଭୁହେଁ ବିଧି ପାଳନ କରି ବ୍ୟବହାରନୁସାରେ ଚଲୁଅଛି, ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କର
୧୫ ବୋଧ ହେବ । ଆଉ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟ ବିଧିସି ଲୋକମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଆମ୍ଭେ-
ମାନେ ପଦ ଲେଖି ଏତଦ୍ଧି ସ୍ଥିର କରିଅଛୁ, ଦେବତାର ପ୍ରସାଦ ଓ ରକ୍ତ ଓ
ଗଳାଟିପି ମତ୍ତ ପ୍ରାଣି ଉକ୍ଷଣ ପୁଣି ବ୍ୟଭିଚାର, ଏହି ସମସ୍ତଠାରୁ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ
ରକ୍ଷା କରିବାର ବିଧି ସେମାନଙ୍କର ଆଉ କୌଣସି ବିଧି ପାଳନ କରିବାକୁ ନ
୧୬ ହେବ । ତହିଁରେ ପାଉଲ ସେ ଚାରି ମନୁଷ୍ୟକୁ ନେଇ ଆଉ ଦିବସରେ ସେ-
ମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ଶୁଚି ହେଇ ମନ୍ଦିରରେ ଯାଇ ଶୌଚ କର୍ମର ଦିନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ
ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକର ନିମନ୍ତେ ନୈବେଦ୍ୟାଦି ଉତ୍ସର୍ଗ ହେବ, ଏହା ଜଣାଇଲ ।
୧୭ ଅନନ୍ତରେ ସେ ସପ୍ତ ଦିନ ପ୍ରାୟ ସମାପ୍ତ ହେଲା ଆଶିଷ୍ଟା ଦେଶ ନିବାସି ସିନ୍ଧୁ-
ଦୀପ୍ତମାନେ ତାହାକୁ ମନ୍ଦିରର ମଧ୍ୟରେ ଦେଖି ଲୋକସମୂହର ମନରେ କୁପ୍ରବୃତ୍ତି
ଦେଇ ତାହାକୁ ଧରି ଉଚ୍ଚେଷ୍ଠରରେ କହିଲେ, ହେ ଇଣ୍ଡାୟେଲ ଲୋକ ସମସ୍ତ,
୧୮ ଉପକାର କର । ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର ପୁଣି ମୋଗାର ବ୍ୟବସ୍ଥାର
ଆଉ ଏହି ସ୍ଥାନର ବିପତ୍ତିତରେ ସର୍ବତ୍ର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଅଛି, ସେ ଏଇଟା ।
ବିଶେଷରେ ସେ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମନ୍ଦିରରେ ଆଣି ଏହି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ
୧୯ ଅପବିତ୍ର କରିଅଛି । ପୂର୍ବରେ ସେମାନେ ନଗରର ମଧ୍ୟରେ ଏତଦ୍ଧି ନଗରୀୟ
ତ୍ରୁଟିମକୁ ପାଉଲର ସଙ୍ଗେ ଦେଖିଥିଲେ, ଏକାରଣ ପାଉଲ ତାହାକୁ ମନ୍ଦିରର
୨୦ ମଧ୍ୟରେ ଆଣିଥିବ, ଏହା ଅନୁମାନ କଲେ । ସେ ସମୟରେ ନଗରର ସବୁ ଆଡ଼େ
କଲହ ହେବାରେ ସମସ୍ତେଇ ଏକତ୍ର ଦୌଡ଼ି ଆସି ପାଉଲକୁ ଧରି ମନ୍ଦିରର ବାହା-
୨୧ ରେ ଟାଣି ଆଣିଲେ । ପୁଣି ତକ୍ଷଣାତ୍ ଦ୍ଵାର ସମସ୍ତ ରଜ କଲେ । ଏହିଭାବେ
ସେମାନେ ତାହାକୁ ବଧ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହୁଅନ୍ତେ, ସିରଶାଲମ ନଗରରେ
୨୨ ମହା କୋଳାହଳ ହେଉଅଛି, ଏହି ସମ୍ବାଦ ସହସ୍ରସେନାପତିର କଣ୍ଠିଗୋତର
ହେବାରେ ସେ ତକ୍ଷଣାତ୍ ସୈନ୍ୟସାମନ୍ତ ଓ ଶତସେନାପତିଗଣକୁ ନେଇ ବେଗେ
୨୩ ଆଇଲ । ଏଥିରେ ଲୋକମାନେ ସେନାଗଣକୁ ସଙ୍ଗେ କରି ସହସ୍ରସେନାପତିକୁ
ଆସିବାକୁ ଦେଖି ପାଉଲକୁ ମାରିବାରୁ ନିରସ୍ତ ହେଲେ । ପୁଣି ସହସ୍ରସେନା-
ପତି ନିକଟରେ ଆସି ପାଉଲକୁ ଧରି ଦୂର ଶିକୁଳିରେ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ
୨୪ ସେମାନଙ୍କୁ ପଢ଼ାଇଲ, ଏ ଜଣ କେ? ଆଉ କି କର୍ମ କରିଅଛି? ତହିଁରେ

ଜନତାର କେହି ଏକ ପ୍ରକାର କଥା, କେହି ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାର କଥା କହି କଲହ
କରନ୍ତେ ତାହାର କିଛି ନିଶ୍ଚୟ ନ ହେବାର ସେ ତାହାକୁ ଗତରେ ଘେନି
ଯିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲା । ପୁଣି ଶିତର ଉପରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ ଲେକମାନଙ୍କର ୩୪
ଅତ୍ୟନ୍ତ ଯେଲ୍‌ଯେଲ୍ ସକାଶେ ସେନାଗଣ ପାଉଁଲକୁ ତୋଳି ନେଇ ଗଲେ ।
ତହିଁରେ ଲେକ ସମସ୍ତ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପୀ ହୋଇ, ଏହାକୁ ଦୂର କର, ବୋଲି ତାଙ୍କ ୩୬
ପକାଇଲେ ।

ପୁଣି ପାଉଁଲକୁ ଗତରେ ନିୟା ଯିବା ସମୟରେ ସେ ସହସ୍ରସେନାପତିକୁ ୩୭
କହିଲା, ଆପଣଙ୍କର ନିକଟରେ କଥା କହିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଅ । ଏଥିରେ ସେ
ପଚାରିଲା, ତୁମ୍ଭେ କି ଶ୍ରୀକ ଭାଷା ଜାଣ? ଯେଉଁ ମିଶ୍ରାୟ ଜଣ ପୂର୍ବକାଳରେ ୩୮
କଲହ କରି ଚାରି ସହସ୍ର ଖଣ୍ଡ ସଙ୍ଗେ ଘେନି ବଣକୁ ଯାଇଥିଲା, ତୁମ୍ଭେ କି ସେହି
ନୁହ? ତେଣୁ ପାଉଁଲ କହିଲା, ଆମ୍ଭେ କଲିଙ୍ଗାୟା ଦେଶର ଟାର୍ଣ୍ଣ ନଗରର ସିନ୍ଧୁ- ୩୯
ଦାୟ ଲେକ, ଆମ୍ଭେ ସାମାନ୍ୟ ନଗରର ମନୁଷ୍ୟ ନୋହି; ଏନିମନ୍ତେ ମିନତି କରି,
ଲେକମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଆମ୍ଭକୁ କଥା କହିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଉନ୍ତୁ । ସେ ୪୦
ଅନୁମତି ଦେଲାଉତ୍ତରେ ପାଉଁଲ ଶିତର ଉପରେ ଛିଡା ହୋଇ ହସ୍ତ ଦେଇ
ସଙ୍କେତ କରନ୍ତେ ସମସ୍ତେ ସୁସ୍ଥିର ହେଲେ ॥

୨୨ ପଦ ।

ଏଥିରେ ପାଉଁଲ ଏକ୍ରୀ ଭାଷାରେ କହିଲା, ହେ ପିତୃ ଓ ଭ୍ରାତୃ ସମସ୍ତେ, ଏକ୍ରୀ ୧
ଆମ୍ଭର ନିବେଦନରେ ଅବଧାନ କର । ସେ ଏକ୍ରୀ ଭାଷାରେ କଥା କହିଅଛି, ୨
ଏହା ଶୁଣି ଲେକମାନେ ଆହୁର ତୁନି ହୋଇ ରହିଲେ । ପୁଣି ସେ କହିଲା, ୩
ଆମ୍ଭେ ନିତାନ୍ତ ସିନ୍ଧୁଦାୟ ଲେକ, କଲିଙ୍ଗାୟା ଦେଶର ଟାର୍ଣ୍ଣ ନଗର ଆମ୍ଭର ଜନ୍ମ
ସ୍ଥାନ; ମାତ୍ର ଏ ନଗରରେ ଗମିଲ୍‌ସ୍‌ଲ ନାମେ ଅଧ୍ୟାପକର ଶିଷ୍ୟ ହୋଇ
ପିତୃପୁରୁଷର ବଧି ବ୍ୟବସ୍ଥାନୁସାରେ ସଞ୍ଜୁକ୍ତିରୂପେ ଶିକ୍ଷିତ ହୋଇଲୁଁ, ପୁଣି ଆଜି
ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପ୍ରକାର ହେଉଅଛି, ସେଭାବେ ଆମ୍ଭେହେଁ ଇଶ୍ଵରପରାୟଣରେ ୪
ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ ହୋଇଥିଲୁଁ । ପୁଣି ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷଗଣକୁ ବାନ୍ଧି କରି କାରାଗାରରେ ୫
ସମର୍ପି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ମତର ତାତପା କଲୁଁ । ମହାଯାଜ୍ଞକ ୬
ପୁଣି ସଭାସମେତ ପ୍ରାଚୀନ ଲେକମାନେ ଆମ୍ଭର ଏହି କଥାର ପ୍ରମାଣ ଦେବାକୁ
ପାରନ୍ତି; ଯେହେତୁ ସେମାନଙ୍କର ନିକଟରୁ ଦମିଷ୍ଠିକ ନଗର ନିବାସି ଭ୍ରାତୃଗଣର
ବିଷୟରେ ଆଜ୍ଞାପତ୍ର ନେଇ ଯେଉଁମାନେ ସେଠାରେ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ
ଦେବାର ନିମନ୍ତେ ବାନ୍ଧି କରି ସିରଂଗାଲମରେ ଆଣିବାକୁ ଦମିଷ୍ଠିକଠାକୁ ଯାଇ-
ଥିଲୁଁ । ମାତ୍ର ଯାଉଁ, ସେ ନଗରର ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ ବେଳ ଦୂର ୭

- ପ୍ରହରର ସମୟରେ ଅକସ୍ମାତ୍ ଆକାଶରୁ ମହା ଜ୍ୟୋତିଃ ଆମ୍ଭର ଗୃହଆଡ଼େ
୭ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଲା । ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଲେ, ହେ ଶାଉଲ ୧, ଆମ୍ଭକୁ
କିପାଁ ତାତଣା କରୁଅଛୁ? ଆମ୍ଭର ପ୍ରତି ଉକ୍ତ ଏମନ୍ତ ଏକ ରବ ଶୁଣିବାକୁ
୮ ପାଇଲୁ । ଏଥିରେ ଆମ୍ଭେ ଉତ୍ତର କଲୁ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆପଣ କେ? ସେ କହିଲେ,
୯ ଯାହାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ତାତଣା କରୁଅଛୁ, ସେହି ନାଜରଥୀୟ ଯିଶୁ ଆମ୍ଭେ । ଆଉ
ଆମ୍ଭର ସର୍ଜି ଲେକମାନେ ସେ ଦାପ୍ତି ଦେଖି ଭୁତ ହେଲେ; ମାତ୍ର ଆମ୍ଭର ସହିତ
୧୦ ଆଲାପକାର ଜଣର କଥା ସେମାନେ ନ ବୁଝିଲେ । ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ପଚାରିଲୁ, ହେ
ପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭେ କି କରବା? ତହିଁରେ ପ୍ରଭୁ କହିଲେ, ଉଠି ଦମ୍ଭସିକ ନଗରକୁ ଗଲେ
ତୁମ୍ଭର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯାହା ୧ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଛି, ତାହା ସେଠାରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଜଣା ଯିବ ।
୧୧ ସେହି ଖରତର ଦାପ୍ତି ସକାଶେ କିଛି ଦେଖିବାକୁ ନ ପାଇବାରେ ସର୍ଜିଗଣ ଆମ୍ଭର
୧୨ ହାତ ଧରିଲେ, ଦମ୍ଭସିକ ନଗରର ମଧ୍ୟରେ ଅଇଲୁ । ଅନନ୍ତରେ ସେହି ନଗର
ନିବାସି ସମସ୍ତ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କଠାରେ ମାନ୍ୟ ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥାନୁସାରେ ଭକ୍ତ ହନାନୀୟ
୧୩ ନାମରେ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ଆମ୍ଭର ନିକଟରେ ଆସି ଠିକ୍ ହୋଇ କହିଲା, ହେ ଭାଇ
୧୪ ଶାଉଲ, ପ୍ରସନ୍ନଚକ୍ଷୁ ହୁଅ । ସେହିକ୍ଷଣି ଆମ୍ଭେ ତାହାର ପ୍ରତି ବୃକ୍ଷି କଲୁ । ପୁଣି
ସେ ଆମ୍ଭକୁ କହିଲା, ତୁମ୍ଭେ ଯେମନ୍ତ ଇଶ୍ବରର ଅଭିପ୍ରାୟ ଜ୍ଞାତ ହୁଅ, ପୁଣି ସେହି
ଧାର୍ମିକ ଜଣର ଦର୍ଶନ ପାଇ ତାହାଙ୍କର ମୁଖର ବାକ୍ୟ ଶ୍ରବଣ କର, ଏନିମନ୍ତେ
୧୫ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷର ଇଶ୍ବର ତୁମ୍ଭକୁ ମନୋମାତ କଲେ । କାରଣ ଯାହା ୧
ଦେଖିଅଛୁ ପୁଣି ଶୁଣିଅଛୁ, ସେ ବିଷୟରେ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟର ନିକଟରେ ତାହାଙ୍କର
୧୬ ସାକ୍ଷୀ ତୁମ୍ଭେ ହେବ । ଏନିମନ୍ତେ ଆଉ କିପାଁ ବିଳମ୍ବ କରୁଅଛୁ? ଉଠି ତୁମ୍ଭର
ହୁଅ, ପୁଣି ପ୍ରଭୁର ନାମରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଆପଣାର ପାପ ପ୍ରକାଶ କର ।
୧୭ ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ବାହୁଡ଼ି ଏକ ଦିନ ଆମ୍ଭେ ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର-
୧୮ ଅଛୁ, ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ମୂର୍ତ୍ତିପନ୍ନ ହୋଇ ପ୍ରଭୁକୁ ସାକ୍ଷାତ୍ ଦେଖିଲୁ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ
ବହନ କରି ଯିରୁଶାଲମର ପ୍ରସ୍ଥାନ କର; ଯେହେତୁ ଲେକମାନେ ଆମ୍ଭର ବିଷ-
ୟରେ ତୁମ୍ଭର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ନ କରିବେ, ଆମ୍ଭର ପ୍ରତି ତାହାଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ
୧୯ ଶୁଣିଲୁ । ଏଥିରେ ଆମ୍ଭେ ଉତ୍ତର କଲୁ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭେ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭକ୍ତ-
ନାଳୟରେ ତୁମ୍ଭର ବିଶ୍ବାସକାରୀ ଲେକଙ୍କୁ କାରାଗାରରେ ରଖି ପ୍ରହାର କରୁଅଛୁ,
୨୦ ଆଉ ତୁମ୍ଭର ସାକ୍ଷୀ ପ୍ରିୟାନର ରକ୍ତପାତ ହେବାର ସମୟରେ ତାହାର ସଂହାର-
ରେ ସମ୍ମତ ହୋଇ କିଛିରେ ଠିକ୍ ହୋଇ ହତ୍ୟାକାରୀ ଲେକମାନଙ୍କର ନୁଗା
୨୧ ରକ୍ଷା କରୁଅଛୁ, ଏହା ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି । ତହିଁରେ ସେ କହିଲେ, ପ୍ରସ୍ଥାନ
କର, ତୁମ୍ଭକୁ ଦୂରରେ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନଙ୍କଠାରେ ପଠାଇବା ।
୨୨ ଏହି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଲେକମାନେ ଯାଉଥିବା କଥା ଶୁଣି ଉଚ୍ଛ୍ବସରେ କହିଲେ,

ଏହାକୁ ଭୂମଣ୍ଡଳର ଦୂର କରି ଦିଅ, ଏମନ୍ତ ଲୋକକୁ ଜୀବିତ ରଖିବାର ଅଶୁ-
ଚିତ । ଏହା ଉଚ୍ଚଶବ୍ଦରେ ବୋଲି ବସ୍ତୁ କାନ୍ତି ଆକାଶରେ ଧୂଳି ପକାନ୍ତେ ସହସ୍ର- ୧୩
ସେନାପତି ପାଉଁଳକୁ ଗତ ଭିତରେ ନେଇ ଯିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲା । ପୁଣି ଏହାର ୧୪
ପ୍ରତିକୂଳ ହୋଇ ଲୋକମାନେ କିନିମନ୍ତେ ଏପରି ତାଙ୍କ ଶୁଭଲେ, ଏହା ଜାଣିବାକୁ
ଗତରେ ଆଣି କୋଡ଼ା ପ୍ରହାର ଦେଇ ତାହାର ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା କଲା ।
ପଦାନ୍ତ୍ରକମାନେ ଚମଦଭିତରେ ତାହାକୁ ବାନ୍ଧିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହୁଅନ୍ତେ ପାଉଁଳ ୧୫
ଶୁଣୁ ସ୍ତୁ ଶତସେନାପତିକୁ କହିଲା, ଯାହାର ଦୋଷ ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇ ନାହିଁ, ଏମନ୍ତ
ରୋମିଲୋକକୁ ପ୍ରହାର କରିବାକୁ କି ଭୂମ୍ଭୂମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ଅଛି? ଏକଥା ୧୬
ଶୁଣି ସେ ସହସ୍ରସେନାପତିର ନିକଟରେ ଯାଇ ଏହି ସମ୍ବାଦ ଦେଲା, ସେ ଜଣ
ରୋମିଲୋକ, ଏକମନ୍ତେ ସାବଧାନ ହୋଇ କର୍ମ କର । ଏଥିରେ ସହସ୍ରସେନାପତି ୧୭
ଯାଇ ତାହାକୁ ପଚାରିଲା, ତୁମ୍ଭେ କି ରୋମିଲୋକ? ଆମ୍ଭକୁ ବୋଲ । ସେ
କହିଲା, ହଁ । ତେଣୁ ସହସ୍ରସେନାପତି କହିଲା, ବହୁତ ଧନ ଦେଇ ଆମ୍ଭେ ଏହି ୧୮
ଅଧିକାର ପାଇଲୁ । ମାତ୍ର ପାଉଁଳ ଉତ୍ତର ଦେଲା, ଆମ୍ଭେ ଜନ୍ମରେ ପାଇଲୁ ।
ଏମନ୍ତ ହେଲେ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରହାର ଦେଇ ତାହାର ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ୧୯
ଥିଲେ, ସେମାନେ ତାହାର ନିକଟରେ ଚାଲି ଗଲେ । ପୁଣି ସହସ୍ରସେନାପତି ତାହାକୁ
ରୋମିଲୋକ ଜାଣି ଆପେ ଯେ ତାହାକୁ ବାନ୍ଧିଲା, ଏଥିରେ ଭିତ ହେଲା ।

ଅନନ୍ତରେ ଯିହୁଦାୟ ଲୋକମାନେ ପାଉଁଳର କି ଅପବାଦ କରୁଅଛନ୍ତି, ୨୦
ତାହାର ବୃତ୍ତନ୍ତ ଜାଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରି ସହସ୍ରସେନାପତି ଆଉ ଦିନରେ ପାଉଁଳକୁ
ବନ୍ଧନର ମୁକ୍ତ କରି ପ୍ରଧାନ ଯାଜକଗଣକୁ ଓ ମହାସଭାର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଏକତ୍ର
ହେବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ସେମାନଙ୍କର ଅଗ୍ରତେ ପାଉଁଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆଣି ଉପ-
ସ୍ଥିତ କଲା ।

୧୩ ପଦ ।

ଏଣୁ ପାଉଁଳ ସଭାକୁ ସ୍ଥିର କରି ଅନାଇ କହିଲା, ହେ ଭ୍ରମମାନେ, ଆଜି ୧
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଇର୍ଶ୍ବରର ସାକ୍ଷାତେ ଆମ୍ଭେ ସୁସରଳ ମନରେ ଆଶ୍ଚର୍ୟ କରିଅଛୁ ।
ଏଥିରେ ହନାନାୟ ନାମରେ ମହାଯାଜକ ତାହାର ମୁଖରେ ଚ୍ୟୁତା ମାରିବାକୁ ୨
ନିକଟସ୍ଥ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲା । ତେଣୁ ପାଉଁଳ ତାହାକୁ କହିଲା, ହେ ୩
କପଟି,* ଇର୍ଶ୍ବର ତୁମ୍ଭକୁ ମାରିବେ; ଯେହେତୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାନୁସାରେ ବିଚାର କରି-
ବାକୁ ବସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିଚାରେ ଆମ୍ଭକୁ ମାରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଉଅଛୁ । ତହିଁରେ ୪
ନିକଟସ୍ଥ ଲୋକମାନେ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କି ଇର୍ଶ୍ବରର ମହାଯାଜକକୁ ନିନ୍ଦା କରୁଅଛୁ?

* (ଶାବ ଗୁପ୍ତାରେ) ଶୁକ୍ଳାନ୍ତ ଭିତ୍ତି ।

- ୫ ପାଉଁର ଉତ୍ତର କଲ୍ଲ, ହେ ଭରମାନେ, ଏ ଯେ ମହାପାତକ, ଏହା ଆମ୍ଭେ ନ ଜାଣିଲୁଁ; ଯେହେତୁ “ଆପଣା ଦେଶୀୟମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତ୍ତ୍ୱ ବିଷୟରେ ମନ୍ଦ କଥା ନ କହ,” ଏମନ୍ତ ଲେଖିତ ଅଛି । ପୁଣି ପାଉଁର ସେମାନଙ୍କର ଏକାଂଶ ଫାର୍‌ଶୀ ଓ ଏକାଂଶ ସାଦୁକା ଦେଖି ଉଚ୍ଛ୍ୱସରେ ସତ୍ତ୍ୱସ୍ଥମାନଙ୍କୁ କହିଲ, ହେ ଭରମାନେ, ଆମ୍ଭେ ଫାର୍‌ଶୀ ମତାବଲମ୍ବୀ ଓ ଫାର୍‌ଶିର ସନ୍ତାନ । ମୃତମାନଙ୍କର ଉତ୍ଥାନର ୭ ପ୍ରତ୍ୟାଶାର ନିମନ୍ତେ ଏହି ବିଚାରର ଦାୟରେ ପଡ଼ିଲୁଁ । ଏମନ୍ତ କଥା କହନ୍ତେ ଫାର୍‌ଶୀ ଓ ସାଦୁକା ଲୋକମାନଙ୍କର ପରସ୍ପର ବିବାଦ ହେବାରେ ସତ୍ତ୍ୱର ମଧ୍ୟମରେ ଦୂର ଦଳ ହୋଇଲେ । କାରଣ ସାଦୁକା ଲୋକମାନେ ଉତ୍ଥାନ କି ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଦୂତ କି ଆତ୍ମ ଆଦି କିଛି ନ ମାନନ୍ତି, ମାତ୍ର ଫାର୍‌ଶିମାନେ ସମସ୍ତର ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି । ଏଥିରେ ଏକକୁଆରେକ ଅତ୍ୟନ୍ତ କୋଳାହଳ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ ଫାର୍‌ଶିମାନଙ୍କର ପର୍ଯ୍ୟାୟ ସତ୍ତ୍ୱସ୍ଥ ଅଧ୍ୟାପକ ସମସ୍ତ ଠିଆ ହୋଇ ପ୍ରତିପକ୍ଷ କରି କହିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହି ମନୁଷ୍ୟର କୌଣସି ଦୋଷ ଦେଖିବାକୁ ନ ପାରି; ଯେବେ କୌଣସି ଆତ୍ମ କଥା ଦୂତ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ କରି ଆସେ; ତେବେ ୧୦ ଆମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ୱରର ପ୍ରତିକୂଳରେ ଯୁଦ୍ଧ ନ କରିବା । ତହିଁରେ ଆହୁର ଭାଷା ବିବାଦ ହେଲେ କିଜାଣି ସେମାନେ ପାଉଁରକୁ ଖଣ୍ଡ କରି ଛିଣ୍ଡାନ୍ତି, ଏହି ଆଶଙ୍କାରେ ସହସ୍ରସେନାପତି ସେନାଗଣକୁ ସେଠାକୁ ଯିବାକୁ ଓ ସତ୍ତ୍ୱର ବଳରେ ୧୧ ପାଉଁରକୁ ଧରି ଗତ ମଧ୍ୟରେ ନେଇ ଆସିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲ । ତହିଁ ଆର ରାତ୍ରିରେ ପ୍ରଭୁ ତାହାର ନିକଟରେ ଠିଆ ହୋଇ କହିଲେ, ହେ ପାଉଁର, ନିର୍ଭୟ ହୁଅ, ଯେମନ୍ତ ଯିବିଶାଲମ ନଗରରେ ଆମ୍ଭର ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛି, ସେଠିପେ ରୋମ ନଗରରେହେଁ ଦେବାକୁ ହେବ ।
- ୧୨ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଦିନ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ଥୋକାସ୍ ଯିହୁଫାୟ ଲୋକ ଏକବିଚାର ହୋଇ ପାଉଁରକୁ ବଧ ନ କଲେ ଭୋଜନଧାନ ନ କରିବେ, ଏହି ରାଶରେ ଆପଣା- ୧୩ ମାନଙ୍କୁ ବାନ୍ଧିଲେ । ଗୁଳିଶ ଜଣର ଅଧିକ ଲୋକ ରାଶ ଦ୍ୱାରା ଏପ୍ରକାର ପଶ ୧୪ କଲେ । ପୁଣି ସେମାନେ ମହାପାତକ ଓ ପ୍ରାଣନବର୍ଗର ନିକଟରେ ଯାଇ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ପାଉଁରକୁ ବଧ ନ କରି କିଛି ନ ଖାଇବା, ଏହି ଦୂତ ରାଶରେ ବନ୍ଦା ୧୫ ହେଲୁଁ । ଏନିମନ୍ତେ ଏବେହେଁ ସତ୍ତ୍ୱସ୍ଥ ଲୋକମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାର ବିଷୟରେ କୌଣସି ବିଶେଷ ପଚାରବାର ଛଳ କରି କାଲି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶ୍ରେଣୀରେ ତାହାକୁ ଅଣାଇବାର ସହସ୍ରସେନାପତିର ନିକଟରେ ନିବେଦନ କର; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାର ପୂର୍ବେ ତାହାକୁ ବଧ କରିବା ।
- ୧୬ ପାଉଁରର ଭଣ୍ଡା ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଓଗାଳି ବସିବାର କଥାର ଅନୁସନ୍ଧାନ

ପାଇଁ ଗତରେ ଯାଇ ପାଉଁଳକୁ ସେ ସମାବୁର ଦେଲା । ଏଣୁ ପାଉଁଳ ଜଣେ ଶତ- ୧୭
 ସେନାପତିକୁ ତାକି କହିଲା, ସହସ୍ରସେନାପତିର ନିକଟରେ ଏହି ଯୁବା ଲୋକର
 କିଛି ନିବେଦନ ଅଛି; ଏନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ଏହାକୁ ନେଇ ଯାଅ । ଏଥିରେ ୧୮
 ସେ ତାହାକୁ ସଙ୍ଗେ ନେଇ ସହସ୍ରସେନାପତିର ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ କହିଲା,
 ଅବଧାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଏହି ଜଣର ଏକ ନିବେଦନ ଅଛି, ଏଣୁ ବନ୍ଧୁ ପାଉଁଳ ଆମ୍ଭକୁ
 ତାକି ଆପଣଙ୍କର ନିକଟରେ ଏହାକୁ ଆଣିବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲ । ଏଥିରେ ସହସ୍ର- ୧୯
 ସେନାପତି ତାହାର ହସ୍ତ ଧରି ନିର୍ଜନ ସ୍ଥାନରେ ନେଇ ଯାଇ ପଚାରିଲା, ତୁମ୍ଭର
 ନିବେଦନ କି? ତାହା ବୋଲ । ସେ କହିଲା, ସିନ୍ଧୁଦାୟ ଲୋକମାନେ ପାଉଁଳର ୨୦
 ବିଷୟରେ କୌଣସି ବିଶେଷ ପଚାରିବାର ଛଳ କରି ତାକୁ ସତ୍ତାରେ ନେଇ ଯିବାକୁ
 ଅବଧାନଙ୍କଠାରେ ନିବେଦନ କରିବାର ବଚ୍ଚର କରିଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ତାହା ନ ୨୧
 ମାନ, ଯେହେତୁ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଗୁଳିଣ ଜଣର ଅଧିକ ଲୋକ ଏକବଚ୍ଚର
 ହୋଇ, ପାଉଁଳକୁ ବଧ ନ କରି ଉତ୍ତର ଓ ପାନ ନ କରିବା, ଏହି ଦୃଢ଼ ରାଣ କରି
 ଓଗାଳି ବସିଅଛନ୍ତି, ବରଂ ଏବେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି; କେବଳ ଅବଧାନଙ୍କର ଅନୁମତିର
 ଅପେକ୍ଷା କରୁଅଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଯେ କଥା ନିବେଦନ କଲ, ତାହା କାହାକୁହିଁ ୨୨
 ନ ବୋଲ, ଏହି କଥା ବୋଲି ସହସ୍ରସେନାପତି ସେ ଯୁବାକୁ ବିଦାୟ କଲା ।

ଏଥିଉତ୍ତରେ ସହସ୍ରସେନାପତି ଦୁଇ ଜଣ ଶତସେନାପତିକୁ ତାକି ଏହି ଆଜ୍ଞା ୨୩
 ଦେଲା, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏକପ୍ରହର ରାତ୍ରି ଥାଉଁ ଦୁଇଶତ ପଦାନ୍ତକ ସୈନ୍ୟ ଓ
 ସତ୍ତାର ଜଣ ଅଶୁଆର ସୈନ୍ୟ ଓ ଦୁଇ ଶତ ବର୍ଛାଧାର ସୈନ୍ୟ ପୁଣି ବାହାନ
 ସମସ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି, ତାହା ଉପରେ ପାଉଁଳକୁ ଚଢ଼ାଇ କାଠସରମ୍ଭ ନଗରକୁ ୨୪
 ଫିଲକୁ ଅଧିପତିର ନିକଟରେ ନିର୍ବିଘ୍ନରେ ନେଇ ଯାଅ । ପୁଣି ପଣ୍ଡି ଲେଖି
 ଦେଲା; ସେ ପଣ୍ଡିର ବିବରଣ ଏହି, ଯଥା । ମହାମହମ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଫିଲକୁ ୨୫
 ଅଧିପତିର ନିକଟରେ କ୍ଳୋଦୟ ଲୁ ସିୟର ନମସ୍କାର । ସିନ୍ଧୁଦାୟ ଲୋକମାନେ ୨୬
 ପୁଣ୍ୟରେ ଏହି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଧରି ସହସ୍ରରେ ବଧ କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରି-
 ଥିଲେ; ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ଭେ ସୈନ୍ୟ ଘେନି ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ସେ
 ଜଣ ଯେ ରେମିଲୋକ, ତାହା ଜାଣିବାକୁ ପାଇଁ ଏହାକୁ ରକ୍ଷା କଲୁଁ । ତହିଁ- ୨୮
 ଉତ୍ତରେ କିନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ଏହାକୁ ଅପବାଦ ଦିଅନ୍ତି, ତାହା ଜାଣିବାର
 ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କର ସତ୍ତାରେ ଏହାକୁ ଅଣାଇଲୁଁ । ତହିଁରେ ସେମାନଙ୍କର ୨୯
 ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି କଥାରେ ଏ ଜଣ ଅପବାଦିତ ହେଲା ପ୍ରମାଣ,
 ମାତ୍ର ସେ ଶିକୁଳିରେ ବନ୍ଧ କରିବା ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡର ଯୋଗ୍ୟ ହେବାକୁ ପାରଇ, ଏମନ୍ତ
 କୌଣସି ଦୋଷ ନ ଦେଖିଲୁଁ । ତଥାପି ତାହାର ନିମନ୍ତେ ସିନ୍ଧୁଦାୟମାନେ ଓଗାଳି ୩୦
 ବସୁଅଛନ୍ତି, ଏହି ସମାବୁରପାଇଁ ସେହିକ୍ଷଣି ତୁମ୍ଭର ନିକଟରେ ଏହାକୁ ପଠାଇଲୁଁ ।

ପୁଣି ଏହାର ଅପବାଦକମାନଙ୍କୁ ହୁଁ ତୁମ୍ଭର ନିକଟରେ ଯାଇ ଅପବାଦ ଦେବାକୁ ଆଜ୍ଞା କଲୁଁ । ଆପଣଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ହେଉ ।

- ୩୧ ଏଉଡ଼ର ସୈନ୍ୟଗଣ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ପାଉଁଳକୁ ନେଇ ସେ ଗୁମ୍ଫାରେ ଆଶୁ-
 ୩୨ ପାତ୍ର ନଗରକୁ ଗଲେ । ଆଉ ଦିନରେ ତାହାର ସଙ୍ଗରେ ଯିବାକୁ ଅଶୁଆର
 ୩୩ ସୈନ୍ୟଗଣକୁ ରଖି ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ ଗଡ଼ରେ ଫେରି ଗଲେ । ପୁଣି ଅଶୁଆର-
 ଗଣ କାନ୍ଦସରିୟୁ । ନଗରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଅଧିପତିର ହସ୍ତରେ ସେହି ଲେଖା
 ୩୪ ଦେଇ ତାହାର ନିକଟରେ ପାଉଁଳକୁ ଉପସ୍ଥିତ କଲେ । ଅଧିପତି ସେ ପଦ ପାଠ
 କରି ପଢ଼ିଲେ, ଏ ଜଣ କେଉଁ ପ୍ରଦେଶୀୟ ଲୋକ ? ପୁଣି ସେ କଲିକାୟା
 ପ୍ରଦେଶୀୟ ଏକ ଜଣ, ଏହା ଜାଣି କହିଲେ, ତୁମ୍ଭର ଅପବାଦକାନ୍ଦମାନେ ଅଇଲ-
 ୩୫ ଉଡ଼ରେ ତୁମ୍ଭର କଥା ଶୁଣିବା । ପୁଣି ହେରୋଦର ବିଚାରାଳୟରେ ତାହାକୁ
 ରଖିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ।

୨୪ ପଦ୍ୟ ।

- ୧ ତଦନନ୍ତରେ ପାଞ୍ଚ ଦିନ ହୋଇଲା ହନାନୀୟ ନାମରେ ମହାଯାଜକ ଅଧି-
 ପତିର ଶ୍ରେୟରେ ପାଉଁଳର ପ୍ରତିକୁଳରେ ନିବେଦନ କରିବାକୁ ପ୍ରାଣନବର୍ଣ୍ଣକୁ ଓ
 ତତ୍ତ୍ୱେ ନାମରେ ଜଣେ ବକ୍ରାକୁ ସଙ୍ଗେ କରି କାନ୍ଦସରିୟୁ । ନଗରକୁ ଅଇଲେ ।
 ୨ ତହିଁରେ ପାଉଁଳକୁ ତକା ହେଲାଉଡ଼ରେ ତତ୍ତ୍ୱେ ତାହାର ଅପବାଦର କଥା
 କହିବାକୁ ଲାଗିଲା, ହେ ମହାମହିମ ଫିଲିକୁ, ଆପଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ଅତି
 ନିର୍ଦ୍ଦୟରେ କାଳକ୍ଷେପଣ କରୁଅଛୁଁ, ପୁଣି ଆପଣଙ୍କର ସ୍ତୁତି ଦ୍ୱାରା ଏପେଶୀୟ-
 ୩ ମାନଙ୍କର ଅନେକ ମଙ୍ଗଳ ଘଟିଅଛି, ଏହିନମନ୍ତେ ଅତି ଉପକାରମାମୀ ହୋଇ
 ୪ ସବୁ ସବୁଦା ଆପଣଙ୍କର ଶୁଣବାଦୀ ହୋଇଥାଉଁ । ପୁଣି ଅନେକ କଥା କହି-
 ବାକୁ ଗଲେ ପଛେ ଆପଣଙ୍କର ଦୁଃଖ ବୋଧ ହୁଅଇ, ଏହିନମନ୍ତେ ସଂକ୍ଷେପରେ
 ୫ ବୋଲି, ଅନୁଗ୍ରହ କରି ଶ୍ରବଣ କରନ୍ତୁ । ଏ ଜଣ ମହାମାତାସ୍ୱର୍ଗ୍ୟ ନାଜରଥାୟ ମତା-
 ବଲମ୍ପୀ ଦଳର ପ୍ରଧାନ ହୋଇ ସମସ୍ତ ଦେଶର ଯିହୁଦୀୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ରାଜଦ୍ରୋହ ଆଚ-
 ୬ ରଣରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ କରି ମନ୍ଦିର ଅଶୁଚି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲା । ଏହିନମନ୍ତେ
 ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହାକୁ ଧରି ଆପଣାମାନଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥାନୁସାରେ ଏହାର ବିଚାର
 ୭ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହୋଇଥିଲୁଁ । ମାତ୍ର ଲୁସିୟ ସହସ୍ରସେନାପତି ଅତି ବଳ-
 ୮ ଆପଣଙ୍କର ନିକଟରେ ଆସିବାକୁ ଆଜ୍ଞା କଲେ । ଏହିନମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେ ବିଷ-
 ଯରେ ତାହାର ଅପବାଦ କରି, ଆପଣ ସେ ଅପବାଦର ବିଷୟ ବିଚାର କରି

ସମସ୍ତ ବୃକ୍ଷକୁ ଜାଣିବାକୁ ପାରିବ । ଏଥିରେ ଯିହୁଫାୟୀମାନେ ଅଙ୍ଗୀକାର କରି କହିଲେ, ଏହି କଥାଟି ପ୍ରମାଣ ।

ଏଉଡ଼ର ଅଧିପତି ପାଉଲକୁ ଉତ୍ତର କରିବାକୁ ସଙ୍କେତ କରନ୍ତେ ସେ କହି- ୧୦
ବାକୁ ଲାଗିଲା, ଆପଣ ବହୁତ ବରଷାବଧି ଏଦେଶର ଶାସନକର୍ତ୍ତା ହୋଇଅଛନ୍ତି,
ଏହା ଜାଣି ଆମ୍ଭେ ସାହସିକ ହୋଇ ଉତ୍ତର ଦେଇ । ଆଜି କେବଳ ଦ୍ଵାଦଶ ୧୧
ବର୍ଷ ହେଲା, ଆମ୍ଭେ ଆରାଧନା କରିବାକୁ ଯିବାରାଲମ ନଗରକୁ ଯାଇଥିଲୁ,
ଏକଥା ଆପଣ ଜ୍ଞାତ ହୋଇଥିବ । ପୁଣି ଏମାନେ ମନ୍ଦିରର ମଧ୍ୟରେ କାହାରି ୧୨
ସଙ୍ଗରେ ବସାଦ କରିବାକୁ କି କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କି ନଗରରେ ଲୋକଙ୍କୁ
କୁପ୍ରବୃତ୍ତି ଦେବାକୁ ଆମ୍ଭକୁ ଦେଖିଅଛନ୍ତି, ଏମନ୍ତ ନୋହେ । ଆଉ ଏକଥା ଯେ ୧୩
ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭର ଅପବାଦ କରୁଅଛନ୍ତି, ତାହାର କିଛି ପ୍ରମାଣ ଦେଇ ନ
ପାରନ୍ତି । ମାତ୍ର ଆପଣା ବିଷୟ ଆମ୍ଭେ ଆପଣେ ତୁମ୍ଭର ଶ୍ରମରେ ସ୍ଵୀକାର କରି, ୧୪
ଉଦ୍‌ବିଷ୍ଠାବାକ୍ୟ ପୁଣି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଯେ କଥା ଲେଖିଅଛି, ସେ ସମ-
ସ୍ତରେ ବିଶ୍ଵାସ କରି, ଯେଉଁ ମତକୁ ଏମାନେ ଧର୍ମବିରୁଦ୍ଧ ଜ୍ଞାନ କରନ୍ତି, ସେହି
ମତାନୁସାରେ ଆମ୍ଭେ ନିଜ ପିତୃପୁରୁଷ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ଆରାଧନା କରି । ଆଉ ଧାର୍ମିକ ୧୫
ଅଧାର୍ମିକ ଦୁଇ ପ୍ରକାର ମୃତ ଲୋକର ଉତ୍ଥାନ ହେବ, ଏକଥା ଏମାନେ ସ୍ଵୀକାର
କରନ୍ତି; ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ତାହା ବିଷୟରେ ଇଶ୍ଵରର ପ୍ରତ୍ୟାଶା କରି ଇଶ୍ଵରର ଓ ୧୬
ମନୁଷ୍ୟର ନିକଟରେ ଯେମନ୍ତ ମୈତରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ହୋଇ, ଏହିନିମନ୍ତେ ସଦା ଯତ୍ନ-
ବନ୍ତ ଅଛୁ । ଏମନ୍ତେ ବହୁତ ବରଷ ଗତ ହେଲା ଆପଣା ଦେଶୀୟ ଲୋକ- ୧୭
ମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଦାନ ଦ୍ରବ୍ୟ ପୁଣି ନୈବେଦ୍ୟ ସଙ୍ଗେ ଘେନି ପୁନର୍ବାର ଆଇଲୁ ।
ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଶୁଚି ହୋଇ ଲୋକଗହଳ କିଅବା କଲହ ନ କଲେଇ ଆଣିପା- ୧୮
ଦେଶର ଥୋକାୟେ ଯିହୁଫାୟୀ ଲୋକେ ମନ୍ଦିରର ମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ଭର ଦେଖା
ପାଇଲେ । ଆମ୍ଭର ଉପରେ ଯେବେ କୌଣସି ଅପବାଦର ବିଷୟ ଆସେ, ୧୯
ତେବେ ଆପଣଙ୍କର ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେ-
ବାର ଉଚିତ । ନୋହଲେ ଏହି ଉପସ୍ଥିତ ଲୋକମାନେ ବୋଲୁଛନ୍ତି, ମହାସଭାର ୨୦
ସମ୍ମୁଖରେ ଠିକ୍ । ହେବାର ସମୟରେ ଆମ୍ଭର କି ଅପରାଧ ଧରାଗଲା? ଆମ୍ଭେ ୨୧
କେବଳ ଏହି ଏକ କଥା ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଠିକ୍ ହୋଇ ଉଚ୍ଚେଷ୍ଠରେ
କହିଲୁ, ଯଥା, ମୃତମାନଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ବିଷୟରେ ଆଜି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦ୍ଵାରା
ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହେଉଅଛି ।

ଫିଲିକୁ ଏକଥା ଶୁଣି ଏହି ମତର ବିଶେଷ ବିବରଣୀ ଜ୍ଞାତ ହୋଇ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ବନ୍ଦ ୨୨
ରଖି କହିଲା, ଲୁସିୟ ସହସ୍ରସେନାପତି ଆଇଲୁଉଡ଼ରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ବିଚ୍ଛିନ୍ନ
ନିସାଧ କରିବା । ପୁଣି ବଳିନ ଛତା ପାଉଲକୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଓ ସେବାର ୨୩

ଅବା ସାକ୍ଷାତର ନିମନ୍ତେ ତାହାର ଆତ୍ମୀୟ କୌଣସି ବନ୍ଧୁର ଆସିବାର ମନା ନ କରିବାକୁ ଏକ ଜଣ ଶତସେନାପତିକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲା ।

- ୧୫ ଏଥୁ ଅଳ୍ପ ଦିନର ଉତ୍ତରେ ଫିଲ୍‌କୁ ଅଧିପତି ଦ୍ରୁସିଲ୍ଲା ନାମରେ ଆପଣା ସିନ୍ଧୁ-
ଦାୟୁ ସ୍ତ୍ରୀର ସଙ୍ଗେ ଆସି ପାଉଲକୁ ତକାଇ ତାହାର ମୁଖର ଗ୍ରାସ୍ତକ ଧର୍ମର ବୃତ୍ତନ୍ତ
୧୫ ଶୁଣିଲା । ତହିଁରେ ପାଉଲ ନ୍ୟାୟ ଓ ପରିମିତଭୋଗ ପୁଣି ଶେଷ ବିଚାରର ବିଷ-
ୟରେ କଥା କହିଲେ, ଫିଲ୍‌କୁ କମ୍ପରାମ ହୋଇ କହିଲା, ଏବେ ଯାଅ, ଆମ୍ଭର
୧୬ ଅବକାଶ ହେଲେ ତୁମ୍ଭକୁ ତକାଇବା । ମାତ୍ର ପାଉଲ ମୁକ୍ତି ପାଇବା ନିମନ୍ତେ
ତାହାକୁ କିଛି ଟଙ୍କା ଦେବ, ସେ ଏହିଭାବ ପ୍ରତ୍ୟାଶା କରି ପୁନଃ ତାହାକୁ ତକାଇ
୧୭ ତାହାର ସଙ୍ଗେ କପୋତକଥନ କଲା । ପୁଣି ଦୁଇ ବରଷର ଉତ୍ତରେ ଫିଲ୍‌କୁ
ପଦରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫୀଷ୍ଟ ନିୟୁତ ହେଲା, ଫିଲ୍‌କୁ ସିନ୍ଧୁଦାୟୁମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତୋଷ କରିବାକୁ
ବାସନା କରି ପାଉଲକୁ ବନ୍ଦ ରଖି ଚାଲି ଗଲା ॥

୧୫ ପଦ୍ୟ ।

- ୧ ଏଥିରେ ଫୀଷ୍ଟ ସେ ରାଜ୍ୟରେ ଆସି ତିନି ଦିନ ରହି କାର୍ଯ୍ୟସମ୍ପାଦନାରେ ସିର-
୨ ଶାଲମରେ ଆଗମନ କଲା । ତହିଁରେ ମହାଯାଜକ ପୁଣି ସିନ୍ଧୁଦାୟୁମାନଙ୍କର ପ୍ରଧାନ
୩ ଲୋକମାନେ ତାହାର ନିକଟରେ ପାଉଲର ଅପବାଦ କଲେ । ପୁଣି ପାଉଲକୁ
ବଧ କରିବାର ନିମନ୍ତେ ବାଟ ଓଗାଳି ବସାଇ ଫୀଷ୍ଟ ଯେମନ୍ତ ତାହାକୁ ସିରଶା-
ଲମରେ ଅଣାଇ ଦିଅଇ, ଏନିମନ୍ତେ ବିନୟ କରି ତାହାର ବଚ୍ଚରେ ଏହି ଅନୁ-
୪ ଗ୍ରହ ମାଗିଲେ । ମାତ୍ର ଫୀଷ୍ଟ ଉତ୍ତର କଲା, ପାଉଲ କାର୍ଯ୍ୟସମ୍ପାଦନାରେ ରହିବ;
୫ ଆଉ ଅଳ୍ପ ଦିନର ଉତ୍ତରେ ଆମ୍ଭେ ସେ ସ୍ଥାନକୁ ଯିବା । ତହିଁରେ ସେ ମନୁଷ୍ୟର
ଯେବେ କୌଣସି ଅପରାଧ ଆମ୍ଭେ, ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ପାରନ୍ତି, ସେମାନେଇ
୬ ଆମ୍ଭର ସଙ୍ଗରେ ସେଠାକୁ ଯାଇ ତାହାର ଅପବାଦ କରନ୍ତୁ । ଏଥିଉତ୍ତର ଦଶ
ଦିନର ଅଧିକ ବିଳମ୍ବରେ ଫୀଷ୍ଟ ସେଠାର କାର୍ଯ୍ୟସମ୍ପାଦନା ନଗରରେ ଯାଇ ଆଉ
୭ ଦିନରେ ବିଚାରସଭାରେ ବସି ପାଉଲକୁ ଆଣିବାକୁ ଆଜ୍ଞା କଲା । ଏଥିରେ ପାଉଲ
ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ ସିରଶାଲମର ଆସନ୍ତା ସିନ୍ଧୁଦାୟୁ ଲୋକମାନେ ତାହାକୁ
ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଘେରି ତାହାର ବିଚାରରେ ଅନେକ ଭାବ ଦୋଷର କଥା ଉତ୍ଥା-
୮ ପନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ; ମାତ୍ର ତାହାର କିଛି ପ୍ରମାଣ ଦେଇ ନ ପାରିଲେ । ଏଥି-
ରେ ପାଉଲ ଆପଣା ବିଷୟରେ ଏହି ଉତ୍ତର ଦେଲା, ସିନ୍ଧୁଦାୟୁମାନଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥାର
କି ମନ୍ଦର କି କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରତିକୂଳରେ ଆମ୍ଭେ କୌଣସି ଅପରାଧ କରି ନାହିଁ ।
୯ ମାତ୍ର ଫୀଷ୍ଟ ସିନ୍ଧୁଦାୟୁମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତୋଷ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରି ପାଉଲକୁ କହିଲା,
ତୁମ୍ଭେ କି ସିରଶାଲମକୁ ଯାଇ ଏହି ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭର ସ୍ଥଳରେ ବିଚାର ଦେବ?

ପାଉଁଲ ଉତ୍ତର କଲ, ଯେଉଁଠାରେ ଆମ୍ଭର ବର୍ତ୍ତମାନ ହେବାର ଉଚିତ, ଏମନ୍ତ ୧୦
 କାର୍ଯ୍ୟର ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ଥାନରେ ଆମ୍ଭେ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛୁ । ସିନ୍ଧୁଦାୟମାନଙ୍କର କିଛି
 କ୍ଷତି କରି ନାହିଁ, ଏହା ଆପଣ ଭଲଭାବରେ ଜ୍ଞାତ ଅଛନ୍ତି । ଆମ୍ଭେ କୌଣସି ୧୧
 ଦୋଷ କିଅବା ମୃତ୍ୟୁଯୋଗ୍ୟ କୌଣସି କର୍ମ ଯେବେ କରିଥାଉଁ, ତେବେ ପ୍ରାଣ-
 ଦତ୍ତ ଭୋଗ କରିବାକୁ ଅସମ୍ମତ ନୋହି । ପୁଣି ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ଯେ ଅପବାଦ
 ଦେଉଅଛନ୍ତି, ତାହା ଯେବେ କଳ୍ପିତମାତ୍ର ହୁଅଇ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ହସ୍ତରେ
 ଆମ୍ଭକୁ ସମର୍ପଣ କରିବାକୁ କାହାର ଅଧିକାର ନାହିଁ । କାର୍ଯ୍ୟରଠାରେ ଆମ୍ଭର
 ବର୍ତ୍ତମାନ ହେଉ । ଏଥିରେ ଫୀକ୍ଷ ମନ୍ତ୍ରାଗାର ସଙ୍ଗେ ବିବେଚନା କରି ପାଉଁଲକୁ ୧୨
 କହିଲ, କାର୍ଯ୍ୟରଠାରେ କି ତୁମ୍ଭର ବର୍ତ୍ତମାନ ମାଗୁଅଛୁ? ତୁମ୍ଭେ କାର୍ଯ୍ୟରର
 ନିକଟକୁ ଯିବ ।

ଅନନ୍ତରେ କେତେକ ଦିନର ଉତ୍ତରେ ଆଶ୍ରୟ ରାଜା ପୁଣି ବର୍ଣ୍ଣିକା ଫୀକ୍ଷର ୧୩
 ସଙ୍ଗେ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବାକୁ କାର୍ଯ୍ୟରମ୍ଭ ନଗରକୁ ଆଇଲେ । ଏଥିରେ ଅନେକ ୧୪
 ଦିନ ସେ ସ୍ଥାନରେ ଥାଆନ୍ତେ ଫୀକ୍ଷ ରାଜାକୁ ପାଉଁଲର କଥା ଜଣାଇ କହିଲ,
 ପାଉଁଲ ନାମରେ ଜଣେ ବନ୍ଦକୁ ଫିଲ୍‌କୁ ବନ୍ଦ କରି ରଖି ଯାଇଅଛୁ । ଆଉ ଯିବ- ୧୫
 ଶାଲମରେ ଆମ୍ଭର ଥିବାର ସମୟରେ ମହାଯାଜକ ପୁଣି ସିନ୍ଧୁଦାୟମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣନ
 ଲେକମାନେ ଅପବାଦ ଦେଇ ତାହାର ପ୍ରତି ଦଣ୍ଡାଜ୍ଞା ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ତହିଁରେ ୧୬
 ଆମ୍ଭେ ଏହି ଉତ୍ତର କଲୁଁ, ଯେ ସରକି ଅପବାଦିତ ଜଣ ଆପଣା ଅପବାଦକଗଣର
 ସଙ୍ଗେ ସାକ୍ଷାତ୍ ନ କରଇ, ପୁଣି ଆପଣାର ପ୍ରତି ଯେ ଦୋଷ ଆଶ୍ରେୟିତ ହୋଇଅଛୁ,
 ତାହାର ପ୍ରଭୁତ୍ତର କରିବାର ଅବକାଶ ନ ପାଞ୍ଚେ, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ କୌଣସି
 ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରାଣଦତ୍ତର ଆଜ୍ଞା ଦେବାର ହେମିଲେକଙ୍କର ଶକ୍ତି ନୋହେ । ତେଣୁ ୧୭
 ସେମାନେ ଏଠାରେ ଅଇଲୁଉତ୍ତରେ ଆମ୍ଭେ କିଛି ବଳମ୍ବ ନ କରି ଆଉ ଦିନରେ
 ବର୍ତ୍ତମାନରେ ବସି ଏହି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଆଣିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲୁଁ । ପୁଣି ତାହାର ୧୮
 ଅପବାଦକମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଦେଲୁଁ, ସେହିଭାବେ କୌଣସି
 ଭ୍ରାତା ଅପବାଦ ଉପାଧାନ ନ କରି, ଆପଣାମାନଙ୍କର ମତ ବିଷୟରେ ପୁଣି ପାଉଁଲ ୧୯
 ଯାହାକୁ ସଜାବ କରି ବୋଲଇ, ଏମନ୍ତ ଯାଶୁ ନାମରେ ଏକ ମୃତ ଜଣର ବିଷ-
 ଯୁରେ ତାହାର ବିରୁଦ୍ଧରେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଏମନ୍ତ ବିଷ- ୨୦
 ଯୁରେ ସଜାଣୁ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଲୁଁ, ତୁମ୍ଭେ ଯିବଶାଲମ ନଗରକୁ ଯାଇ କି
 ଏବିଷୟରେ ବିରୁଦ୍ଧତା ହେବାକୁ ସମ୍ମତ ଅଛୁ? ମାତ୍ର ପାଉଁଲ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀୟକ୍ତଙ୍କ ଶ୍ରମ- ୨୧
 ରେ ବିରୁଦ୍ଧତା ହେବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରେ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ତାହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟରର
 ନିକଟକୁ ପଠାଇବାକୁ ନ ପାରି, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ତାହାକୁ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ରଖିବାକୁ

- ୧୧ ଆଜ୍ଞା ଦେଲୁ । ତେବେ ଆଶ୍ରୟା ଫୀଷ୍ଟକୁ କହିଲା, ଆମ୍ଭେହେଁ ସେ ମନୁଷ୍ୟର କଥା ଶୁଣିବାକୁ ବାଞ୍ଛା କର । ଫୀଷ୍ଟ ବୋଇଲା, କାଲି ତାହାର କଥା ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣିବ ।
- ୧୩ ଆଉ ଦିନରେ ଆଶ୍ରୟା ଓ ବର୍ଣ୍ଣିକା ମହାଘଟା କର ସହସ୍ରପଦଗଣ ପୁଣି ନଗରସ୍ଥ ପ୍ରଧାନ ଲୋକଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ବର୍ତ୍ତମାନସ୍ଥରେ ଆସି ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ,
- ୧୪ ଫୀଷ୍ଟର ଆଜ୍ଞାରେ ପାଉଁର ଆନାତ ହେଲା । ଏଥିରେ ଫୀଷ୍ଟ କହିଲା, ହେ ରାଜନ୍ ଆଶ୍ରୟା, ହେ ଉପସ୍ଥିତ ଲୋକ ସମସ୍ତେ, ସିରଂଶାଲମରେ ପୁଣି ଏଠାରେ ସିନ୍ଧୁଦାୟ ସମୁଦ୍ର ଲୋକ ଯେ ମନୁଷ୍ୟର ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭଠାରେ ନିବେଦନ କର ଉଚ୍ଚସ୍ଵର କର କହିଥିଲେ, ଏହାକୁ ଆଉ କିଛିକାଳ ଜୀବନ୍ତ ରଖିବାର ଉଚିତ ନୋହେ, ସେହି
- ୧୫ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଏହି ଦେଖ । ମାତ୍ର ଏକଣ ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡର ଯୋଗ୍ୟ କୌଣସି କର୍ମ କର ନାହିଁ, ଏହା ବୋଧ କଲୁ; ତଥାପି ସେ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀମୁକ୍ତଙ୍କର ନିକଟରେ ବର୍ତ୍ତନିତ ହେବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରବାରୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ପଠାଇବାକୁ ଆମ୍ଭେ ମନସ୍ଥ
- ୧୬ କଲୁ । ପୁଣି ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀମୁକ୍ତଙ୍କର ନିକଟରେ ଏହାର ବିଷୟ କି ଲେଖିତ ହେବ, ତାହାର କିଛି ନିଶ୍ଚୟ ନ ହେବାରେ ତାହା ବର୍ତ୍ତନ ହେଲେ ଆମ୍ଭେ ଯେମନ୍ତ ଲେଖିବାର କିଛି ସୁବିଧା ପାଇ, ଏହିନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ, ବିଶେଷରେ ହେ ରାଜନ
- ୧୭ ଆଶ୍ରୟା, ଆପଣଙ୍କର ଶ୍ରମରେ ଏହାକୁ ଆଣିଲୁ । ଯେହେତୁ ବନ୍ଧକୁ ପଠାଇବାର ସମୟରେ ତାହାର ଅପବାଦର ବିଷୟ କିଛି ନ ଲେଖିବାର, ଏହା ଆମ୍ଭର ଅସଙ୍ଗତ ବୋଧ ହୁଅନ୍ତୁ ॥

୧୭ ପଦ ।

- ୧ ତେତେବେଳେ ଆଶ୍ରୟା ପାଉଁରକୁ କହିଲା, ତୁମ୍ଭର ନିଜ ବିଷୟରେ କଥା କହିବାକୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଅନୁମତି ଦିଆ ଯାଉଅଛି । ଏଥିରେ ପାଉଁର ହାତ ବଜାଇ
- ୨ ଆପଣାର ବିଷୟରେ ଏମନ୍ତ ଉତ୍ତର ଦେଲା । ହେ ରାଜନ୍ ଆଶ୍ରୟା, ଯାହା ବିଷୟରେ ସିନ୍ଧୁଦାୟମାନଙ୍କଠାରୁ ଅପବାଦଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଅଛି, ତାହାର ବିବରଣ ଆଜି ଆପଣଙ୍କର ଶ୍ରମରେ ନିବେଦନ କରବାକୁ ପାଇଲୁ, ଏହା ଆମ୍ଭର ପରମଭାଗ୍ୟ
- ୩ କର ମଣିଲୁ । ଯେହେତୁ ସିନ୍ଧୁଦାୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ସମସ୍ତ ଘାତ ପୁଣି ସୂକ୍ଷ୍ମ ବିବର ଅଛି, ସେ ବିଷୟରେ ଆପଣ ଅତି ବିଜ୍ଞ; ଏହିନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା
- ୪ କର, ଯେଯିଏ ଧରି ଆମ୍ଭର ନିବେଦନ ଶୁଣୁନ୍ତୁ । ଆମ୍ଭେ ସିରଂଶାଲମ ନଗରରେ ସ୍ଵଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଥାଇ ଯୌବନ କାଳାବଧି ଯେଉଁଠି ଆମ୍ଭର
- ୫ ବ୍ୟବହାର କରୁଅଛୁ, ତାହା ସିନ୍ଧୁଦାୟ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଜାଣି ଅଛନ୍ତି । ସମସ୍ତର ଶୁଦ୍ଧମତ ଯେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଫାର୍‌ଶୀ ମତ, ଆମ୍ଭେ ତାହାର ଅବଲମ୍ବୀ ହୋଇ କାଳଯାପନ କଲୁ, ଯେଉଁମାନେ ବାଲ୍ୟକାଳାବଧି ଆମ୍ଭକୁ ଜାଣନ୍ତି, ସେମାନେ

ଏମନ୍ତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲେ ଦେବାକୁ ପାରନ୍ତି । ପୁଣି ହେ ରାଜନ୍ ଆଶ୍ରୟା, ଇନ୍ଦ୍ର ୨
 ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପୁଣ୍ୟପୁରୁଷର ନିକଟରେ ଯେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ, ତାହାର ପ୍ରତ୍ୟାଶା
 ସକାଶୁଁ ଆମ୍ଭେ ଏବେ ବିଚାର ସ୍ଥାନରେ ଠିକ୍ ହେଉଅଛୁଁ । ସେହି ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ୨
 ଫଳପ୍ରାପ୍ତି ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଦ୍ଵାଦଶ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅନବରତ ଅତି ଯତ୍ନରେ
 ଇନ୍ଦ୍ର ସେବା କରି ଯେ ପ୍ରତ୍ୟାଶା କରିଅଛନ୍ତି, ସେହି ପ୍ରତ୍ୟାଶାର ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ
 ସିନ୍ଧୁଦୀପ୍ତମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅପବାଦଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଲୁଁ । ଇନ୍ଦ୍ର ମୃତମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଧାନ ୮
 କରିବେ, ଏହି କଥା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅସମ୍ଭବ କିପରି ହୁଅଇ? ନାଜରତାୟ ଯାଶୁର ୯
 ନାମର ବିଚାରରେ ନାନା ପ୍ରକାର ପ୍ରତିକୂଳାଚରଣ କରା ଉଚିତ, ଏହା ଆମ୍ଭେ
 ମନରେ ନିଶ୍ଚୟ କରି ସିନ୍ଧୁଗାଲ୍‌ମରେ ତାହା କଲୁଁ । ଏଣୁକରି ପ୍ରଧାନ ୧୦
 ଯାଜକର ନିକଟରୁ ଆଜ୍ଞା ପାଇଁ ଅନେକ ସାଧୁ ଲୋକକୁ କାରାଗାରରେ ବନ୍ଦ
 କଲୁଁ; ବିଶେଷରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିବା ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କର ବିଚାରରେ
 ଆପଣା ସମ୍ମତ ପ୍ରକାଶ କଲୁଁ । ପୁଣି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭଜନାଳୟରେ ଯାଇ ବାର, ୧୧
 ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦେଇ ବଳରେ ସେ ଧର୍ମର ନିନ୍ଦା କରାଇଲୁଁ, ପୁଣି ସେ-
 ମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ରାଗାନ୍ନ ହୋଇ ବିଦେଶୀୟ ନଗର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ
 ସେମାନଙ୍କୁ ତାଡ଼ଣା କଲୁଁ । ଏହିପ୍ରକାରେ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକର ନିକଟରୁ ପରାକ୍ରମ ୧୨
 ଓ ଆଜ୍ଞାପତ୍ର ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଥରେ ଦମ୍ଭିକ ନଗରକୁ ଯାଉଥିଲୁଁ । ତେତେ- ୧୩
 ଦେଲେ ହେ ରାଜନ୍, ପଥ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ସମୟରେ ସୂର୍ଯ୍ୟଠାରୁ ଅଧିକ ତେ-
 ଜସ୍ଵୀ ଏକ ଆଲୁଅ ଆକାଶର ଆମ୍ଭର ଓ ଆମ୍ଭର ସଙ୍ଗି ଲୋକମାନଙ୍କର ଚତୁର୍ଦ୍ଦି-
 ଗରେ ପ୍ରକାଶମାନ ଦେଖିଲୁଁ । ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଲେ, ୧୪
 ହେ ଶାଉଲ, ଆମ୍ଭକୁ କିପରି ତାଡ଼ଣା କରୁଅଛୁ? କଣ୍ଟାର ଅଗ୍ରତେ ଗୋଡ଼
 ମାରିବାର ତୁମ୍ଭର ଦୃଷ୍ଟାଧ୍ୟକ୍ଷ, ଏକାଢ଼ିଆରେ ଏମନ୍ତ ଏକ ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଲୁଁ । ତେଣୁ ୧୫
 ଆମ୍ଭେ ପଶ୍ଚିତଲୁ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆପଣ କେ? ସେ କହିଲେ, ଯେ ଯାଶୁକୁ ତୁମ୍ଭେ
 ତାଡ଼ଣା କରୁଅଛୁ, ଆମ୍ଭେ ସେହି । ମାତ୍ର ଉଠି ଠିକ୍ ହୁଅ, ଯାହା, ତୁମ୍ଭେ ୧୬
 ଦେଖିଲ ଆଉ ଏଭିତ୍ତରେ ଯାହା, ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଖାଇବା, ତୁମ୍ଭକୁ ସେହି ସମସ୍ତ
 ବିଷୟର ସାକ୍ଷୀ ଓ ପ୍ରଚାରକ କରିବାର ନିମନ୍ତେ ଦର୍ଶନ ଦେଲୁଁ । ବିଶେଷରେ ୧୭
 ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ଓ ନିଜଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ରକ୍ଷା କରି *
 ସେମାନେ ଯେମନ୍ତ ପାପର ମୋଚନ ଓ ଆମ୍ଭରେ ବିଶ୍ଵାସ ଦ୍ଵାରା ପବିତ୍ରୀକୃତମାନ- ୧୮
 ଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ଅଂଶ ପାଆନ୍ତି, ଏହି ଅଭିପ୍ରାୟରେ ସେମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଚକ୍ଷୁ ପ୍ରସନ୍ନ
 କରିବାକୁ, ପୁଣି ଅନିକାରରୁ ଦୀପ୍ତିର ପ୍ରତି ଓ ଶୟତାନର ଅଧିକାରର ଇନ୍ଦ୍ରର
 ପ୍ରତି ମତି ଫେରାଇବାକୁ ସେମାନଙ୍କଠାରେ ତୁମ୍ଭକୁ ପଠାଇ ଦେଉଁ । ଏନିମନ୍ତେ ୧୯

- ୨୦ ହେ ରାଜନ ଆଶ୍ରୟା, ଆମ୍ଭେ ଏମନ୍ତ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ନ କରି ପ୍ରଥମରେ ଦର୍ମସିକ ନଗରରେ, ଅନନ୍ତରେ ସିରଶାଲମ ଆଦି ସମୁଦାୟ ସିନ୍ଧୁଦାୟ ଦେଶରେ ପୁଣି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଶରେ ଲୋକମାନେ ଯେମନ୍ତ ମନ୍ତ୍ର ଫେରାଇ ଈଶ୍ବରର ପ୍ରତି ଫେରନ୍ତି, ପୁଣି ମନ ଫେରଣର ଯୋଗ୍ୟ କର୍ମ କରନ୍ତି, ଏହା ଜଣାଇଲୁ । ଏହିନମନ୍ତେ ସିନ୍ଧୁଦାୟମାନେ ମନ୍ତ୍ରରେ ଆମ୍ଭକୁ ଧରି ବଧ କରିବାକୁ
- ୨୧ ଉଦ୍ୟତ ହେଲେ । ତଥାପି ଈଶ୍ବରଙ୍କଠାରୁ ସହାୟତା ପାଇ ଆମ୍ଭେ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁସ୍ଥିର ହୋଇ କ୍ଷୁଦ୍ର ଓ ମହତ୍ତ୍ୱ ସମସ୍ତଙ୍କର ନିକଟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ଭବିଷ୍ୟତ ଘଟଣାର କଥା ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ରାଗଣ ପୁଣି ମୋଶା ଆପେ କହି
- ୨୩ ଯାଇଅଛନ୍ତି, ତଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ କିଛି ନ କହି, ଏହା ପ୍ରଚାର କରୁଅଛୁ, ଯଥା, ମଶାହକୁ ଦୁଃଖଭୋଗ କରିବାକୁ ପୁଣି ସମସ୍ତର ଆଗେ ମୃତାବସ୍ଥାର ଉତ୍ଥାନ କରି ନିଜଦେଶୀୟ ଓ ଭିନ୍ନଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଦୀପ୍ତିର ସମାବେଶ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ହେଲା ।
- ୨୪ ତାହାର ଏମନ୍ତ କଥା ଶୁଣି ଫୀକ୍ଷିତ ହୃଦୟରେ କହିଲା, ହେ ପାଉଁଳ, ତୁମ୍ଭେ
- ୨୫ ଉନ୍ନତ ଅଟ, ବହୁ ବିଦ୍ୟାଭ୍ୟାସ ତୁମ୍ଭକୁ ହତଜ୍ଞାନ କଲା । ଏଥିରେ ସେ କହିଲା, ହେ ମହାମହିମ ଫୀକ୍ଷି, ଆମ୍ଭେ ଉନ୍ନତ ନୋହି, ମାତ୍ର ସତ୍ୟ ଓ ସବୋଧର ବାକ୍ୟ
- ୨୬ ପ୍ରସ୍ତାବ କରୁଅଛୁ । ରାଜାର ସେ ବିବରଣ ଜାତ ହୋଇଥିବେ, ଏହିନମନ୍ତେ ଏହାଙ୍କର ଶ୍ରମରେ ଆମ୍ଭେ ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦରେ କଥା କହୁଅଛୁ । ଏହି ବିଷୟର କିଛି ଏହାଙ୍କର ଅଗୋଚର ନ ଥିବ, ଏମନ୍ତ ଆମ୍ଭର ନିଶ୍ଚୟ ବୋଧ ହୁଅଇ; କାରଣ
- ୨୭ ଏହି ସବୁ ଗୋପନରେ କରା ଯାଏ ନାହିଁ । ହେ ରାଜନ ଆଶ୍ରୟା, ଆପଣ କି ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ରାଗଣର ବାକ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟୟ କରନ୍ତି? ଆପଣ ପ୍ରତ୍ୟୟ କରନ୍ତି, ତାହା
- ୨୮ ଆମ୍ଭେ ଜାଣି । ଏଥିରେ ଆଶ୍ରୟା ପାଉଁଳକୁ କହିଲା, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭକୁ ଶ୍ରୀକ୍ଷିୟାନ
- ୨୯ ହେବାକୁ ପ୍ରାୟ ମଣାଇଅଛୁ । ପାଉଁଳ ଉତ୍ତର କଲା, ଆପଣ ପୁଣି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଯେତେ ଲୋକ ଆଜି ଆମ୍ଭର କଥା ଶୁଣୁଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ପ୍ରାୟ ଏମନ୍ତ ନୋହେ, ପୁଣି ଏହି ଶିକୁଳିବଳନ ବନ୍ଧୁ ଯେମନ୍ତ ସବତୋଭବରେ ଆମ୍ଭର
- ୩୦ ସଦୃଶ ହୁଅନ୍ତି, ଈଶ୍ବରଙ୍କଠାରେ ଆମ୍ଭର ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା । ଏମନ୍ତ କଥା କହିଲେ ସେ ରାଜା ଓ ଅଧିପତି ଓ ବର୍ଗିକା ଇତ୍ୟାଦି ସଭୁସ୍ଥ ଲୋକମାନେ ସେଠାରୁ ଉଠି
- ୩୧ ନିର୍ଗତ ହୋଇ ଯାଇ ପରସ୍ପର ବିବେଚନା କରି କହିଲେ, ଏଜଣ ବଳନର କଥାବା
- ୩୨ ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡର ଯୋଗ୍ୟ କୌଣସି କର୍ମ କରି ନାହିଁ । ଏଥିରେ ଆଶ୍ରୟା ଫୀକ୍ଷିକୁ କହିଲା, ଯଦ୍ୟପି ଏ ଜଣ କାୟସରର ନିକଟରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ହେବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ନ କରନ୍ତା, ତେବେ ମୁକୁ ହେବାକୁ ପାରନ୍ତା ।

୨୭ ପଦ ।

ଏଥିଉତ୍ତର ଜଳପଥ ଦେଇ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଇଟାଲି ଦେଶରେ ଯାଏ । ନିଶ୍ଚୟ ୧
 ହୁଅନ୍ତେ ସେମାନେ ଯୁଲିୟ ନାମରେ ମହାରାଜାର ସୈନ୍ୟଦଳର ଜଣେ ଶତ-
 ସେନାପତିର କିଛିରେ ପାଉଁରକୁ ପୁଣି ଆଉ ଥୋକାମ୍ବେ ବନ୍ଧକୁ ସମର୍ପଣ କଲେ ।
 ତହିଁ ଆତ୍ମେମାନେ ଆଦ୍ରାମୁଣ୍ଡିୟ ଏକ ଜାହାଜରେ ଚଢ଼ି ଆସିୟ । ଦେଶର କୂଳେ ୨
 ଯିବାକୁ ମନସ୍ଥ କରି ଲଙ୍ଗର ତୋଳି ଜାହାଜ ଫିଟାଇଲୁଁ, ପୁଣି ମାଙ୍କଦୋନିୟ ।
 ଦେଶାନ୍ତଃପାତ ଥେସଲନିକାୟ ନିବାସି ଆଇଷ୍ଟାର୍ଗ ନାମରେ ଏକ ଜଣ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର
 ସଙ୍ଗେ ଥିଲୁ । ଆଉ ଦିନରେ ଆତ୍ମେମାନେ ସୀଦୋନ ନଗରରେ ଲଗାଇଲୁଁ; ସେ ୩
 ସ୍ଥାନରେ ଯୁଲିୟ ସେନାପତି ପାଉଁରର ପ୍ରତି ସୁଜନତା ପ୍ରକାଶ କରି ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବ-
 ଗଣର ସଙ୍ଗେ ଯାସାନ୍ତ କରି ପ୍ରାଣ ସନ୍ତୋଷ କରିବା ପାଇଁ ତାହାକୁ ଯିବାକୁ
 ଦେଲୁ । ପୁଣି ସେଠାର ଜାହାଜ ଫିଟାନ୍ତେ ସମ୍ମୁଖ ବତାସ ହେବାରେ ଆତ୍ମେ- ୪
 ମାନେ କୁପ୍ର ଉପହାସ ଦେଇ ଗଲୁଁ । ଅନନ୍ତରେ କିଲିକାୟା ଓ ପାମ୍ଫୁଲିୟାର ୫
 ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ସମୁଦ୍ର ପାଠ ହୋଇ ଲୁକିୟା ଦେଶସ୍ଥ ମୁର ନଗରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲୁଁ ।
 ପୁଣି ଇଟାଲି ଦେଶରେ ଯିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ଯେ ସିକନ୍ଦରିୟା ନଗରର ଏକ ଜାହାଜ, ୬
 ତାହା ପାଇଁ ଶତସେନାପତି ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସେ ଜାହାଜରେ ଚଢ଼ାଇ ଦେଲୁ ।

ଏହିଭାବେ ବହୁ ଦିବସାବଧି ଧୀରେ, ଗମନ କରି କ୍ରୀଦର ପାଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ୭
 ହେବା ପୂର୍ବେ ପ୍ରତିକୂଳ ବତାସ ସକାଶେ ଆତ୍ମେମାନେ ଶାଲମୋନାର ଆଡ଼େ ଉପ-
 ସ୍ଥିତ ହୋଇ କ୍ରିଷ୍ଣା ଉପହାସର ଦକ୍ଷିଣ ଦେଇ ଗଲୁଁ । କିଷ୍କରେ ତାହା ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ୮
 ହୋଇ ଲିସିୟା ନଗରର ତଳେ ସୁନ୍ଦର ନୌକାଶ୍ରୟ ନାମରେ ଏକ ସ୍ଥାନରେ
 ଉତ୍ତରଲୁଁ । ଏହିଭାବେ ବହୁତ ଦିବସ ବିଳମ୍ବ ହେବାରେ ପୁଣି (ଆଶ୍ୱିନ ମାସର) ୯
 ଉପବାସର ସମୟ ଗଲୁଉତ୍ତରେ ଜଳପଥ ଗମନରେ ଶଙ୍କା ହେବାର ପାଉଁର
 ବିନତି କରି କହିଲୁ, ହେ ଅବଧାନମାନେ, ଆମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣି, ଏହି ଯାତ୍ରାରେ ୧୦
 ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ବିପଦ ଓ ଅନେକ ଅପତୟ ହେବ, ତାହା କେବଳ ଜାହାଜର ଓ
 ଜାହାଜସ୍ଥ ଦ୍ରବ୍ୟର ଏମନ୍ତ ନୋହେ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ହେବାକୁ
 ପାରିବ । ମାତ୍ର ଶତସେନାପତି ପାଉଁରର ଉକ୍ତ କଥାଠାରୁ ଜାହାଜର ନାବିକର ୧୧
 ଓ ପତିର କଥା ଅଧିକ ଗ୍ରାହ୍ୟ କଲୁ । ଆଉ ସେହି ନୌକାଶ୍ରୟ ଶୀତକାଳ ଯାପ- ୧୨
 ନର ଅନୁପୟକୁ ହେବାରେ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ସେଠାରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରି ଯେବେ
 ପାରନ୍ତି, ତେବେ ଫୈନିକାୟା ନାମକ ସ୍ଥାନରେ ଯାଇଁ ଶୀତକାଳ ଯାପନ କରିବାକୁ
 ପରାମର୍ଶ କଲେ । ସେହି ସ୍ଥାନ କ୍ରିଷ୍ଣା ଉପହାସର ଏକ ନୌକାଶ୍ରୟ, ପୁଣି ଦକ୍ଷିଣ-
 ପଶ୍ଚିମ ଓ ଉତ୍ତରପଶ୍ଚିମ ବତାସର ସୁଗମ୍ୟ । ପୁଣି ଦକ୍ଷିଣରେ ବତାସ ମନ, ବହି- ୧୩

ବାକୁ ଦେଖି, ଆପଣାମାନଙ୍କର ଅଭିପ୍ରାୟ ସିଦ୍ଧ ହେବାର ସୁଯୋଗ ହେଉଅଛି,
 ୧୪ ଏମନ୍ତ ବୁଝି ଜାହାଜ ଫିଟାଇ କ୍ରିଡ଼ା ଉପଦ୍ଵୀପର କୁଲେ, ଚାଲିଲେ । ମାତ୍ର ଅଳ୍ପ-
 କ୍ଷଣର ଉତ୍ତରେଇ ଉତ୍ତରକୁନ୍ଦନ ନାମରେ ଏକ ପ୍ରତିକୂଳ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ବାୟୁ ଉଠି
 ୧୫ ଜାହାଜରେ ଲାଗିଲା, ତାହାର ଆଗରେ ଜାହାଜ ସ୍ଥିର ରହି ନ ପାରିବାରୁ ଆମ୍ଭେ-
 ୧୬ ମାନେ ତାକୁ ଭସି ଯିବାକୁ ଛାଡ଼ ଦେଲୁ । ପୁଣି କ୍ଳୋଦ ନାମରେ ଏକ ଉପ-
 ଦ୍ଵୀପର କୁଲର ନିକଟ ଦେଇ ଜାହାଜ ଚାଲିବ ବହୁତ କଷ୍ଟରେ ସୁଦ୍ର ନୌକା
 ୧୭ ଖଣ୍ଡେ ରକ୍ଷା କଲୁ । ତାହା ନେଲୁଉତ୍ତରେ ନାବିକମାନେ ଦଉଡ଼ି ଦେଇ ଜାହା-
 ଜର ତଳ ବାନ୍ଧିଲେ । ପୁଣି ଜାହାଜ ପଛେ ଚତାରେ ଠେକଇ, ଏହି ଭୟରେ
 ୧୮ ପାଲ ପକାଇ ଦେବାରେ ଭସି ଚାଲିଲା । ପୁଣି କ୍ରମଶଃ ବାୟୁ ବଳିୟାର
 ହେବାରୁ ଜାହାଜ ଟଳଟଳ ହେବାରେ ଆରଦ୍ଵନରେ କେତେକ ବୋହାଇ
 ୧୯ ସାମଗ୍ରୀ ପକାଇ ଦେବାକୁ ହେଲା । ପୁଣି ତୃତୀୟ ଦିବସରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସହସ୍ର-
 ୨୦ ରେ ଜାହାଜର ସଜ୍ଜା ସମସ୍ତ ପକାଇ ଦେଲୁ । ପୁଣି ବହୁତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୂର୍ଯ୍ୟ
 ନକ୍ଷତ୍ରାଦି ଆଜ୍ଞୁ ଓ କ୍ରମଶଃ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଝଟ ହେବାରେ ପ୍ରାଣରକ୍ଷାର ଭରସା
 କିଛିହିଁ ନ ରହିଲା ।

୨୧ ଅନେକ ଦିନ ଅନାହାର ହୋଇଲାଉତ୍ତରେ ସମସ୍ତର ସାକ୍ଷାତରେ ପାଉଲା
 ଠିଆ ହୋଇ କହିଲା, ହେ ଅବଧାନମାନେ, କ୍ରିଡ଼ା ଉପଦ୍ଵୀପର ଜାହାଜ ନ
 ଫିଟାଇବାକୁ ଆଗେ ଯେ କଥା ଆମ୍ଭେ କହିଥିଲୁ, ତାହା ଗ୍ରାହ୍ୟ କରିବାର ତୁମ୍ଭ-
 ମାନଙ୍କର ଉଚିତ ଥିଲା; ତାହା କଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏମନ୍ତ ବିପଦ ଓ ଅପରାଧ
 ୨୨ ନ ଘଟନ୍ତା । ଏବେହେଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିନତି କରି ବୋଲି, ସୁସ୍ଥିର ହୁଅ, ତୁମ୍ଭ-
 ମାନଙ୍କର ଏକଇ ପ୍ରାଣର କିଛି ହାନି ନ ହେବ, କେବଳ ଜାହାଜର ହାନି ହେବ ।
 ୨୩ ଯେହେତୁ ଯେଉଁ ଇଣ୍ଡରଙ୍କ ଲୋକ ଆମ୍ଭେ ଅଛୁ, ପୁଣି ଯାହାଙ୍କ ସେବା କରି-
 ଥାଉଁ, ତାହାଙ୍କର ଏକ ଦୂତ କାଲି ରାତ୍ରିରେ ଆମ୍ଭର ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇ
 ୨୪ କହିଲା, ହେ ପାଉଲା, ଭୟ ନ କର, କାଇସରର ଶ୍ରେଣୀରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଉପସ୍ଥିତ
 ହେବାକୁ ହେବ; ପୁଣି ତୁମ୍ଭର ଏହି ସଙ୍ଗି ଲୋକ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଇଣ୍ଡର ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଲେ ।
 ୨୫ ଏନିମନ୍ତେ ହେ ଅବଧାନମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସାହସ କର, ଆମ୍ଭର ପ୍ରତି ଯେ
 କଥା ଉକ୍ତ ହୋଇଅଛି, ତାହା ଅବଶ୍ୟ ଘଟିବ, ଇଣ୍ଡରର ପ୍ରତି ଆମ୍ଭର ଏମନ୍ତ
 ୨୬ ବିଶ୍ଵାସ ଅଛି, ମାତ୍ର କୌଣସି ଉପଦ୍ଵୀପର ଉପରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପଡ଼ିବାକୁ ହେବ ।
 ୨୭ ଆଉ ଏହିଋଷରେ ଆତ୍ମୟା ସମୁଦ୍ରରେ ଜାହାଜ ଟଳମଳ କରି ଏଣେତେଣେ ଗମନ
 କରୁ, ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ଦିନର ଦୂର ପ୍ରହର ରାତ୍ରିର ସମୟରେ କୌଣସି ସ୍ଥଳର ନିକଟ-
 ୨୮ ରେ ଯାଉଅଛି, ଏହା ଜାହାଜର ଲୋକମାନେ ଅନୁମାନ କଲେ । ଏଣୁ ସେମା-
 ନେ ଜଳ ପରିମାଣ କରି ସେ ସ୍ଥାନରେ କୋଉଏ ବେସ୍‌ସେ ଜଳ ଦେଖିଲେ ।

ପୁଣି ଆହୁରି କିଛି ଦୂର ଯାଇ ପୁନର୍ବାର ଜଳ ପରିମାଣ କଲେ ସେ ସ୍ଥାନରେ ୨୧
 ପଦର ବେସ୍‌ଫ୍ ଜଳ ଦେଖି, ପଛେ ପଥରରେ ଠେକିଲେ, ଏହି ଭୟ ସକାଶେ
 ଜାହାଜର ପଛ ଭାଗରେ ଚାରି ଲଙ୍ଗର ଥିବାର ଦୃଶ୍ୟର ଅପେକ୍ଷାରେ ସମସ୍ତେ
 ଚାହିଁ ରହିଲେ । ତେବେବେଳେ ଜାହାଜର ଲେକମାନେ ଜାହାଜର ଅଗ୍ରଭାଗ- ୩୦
 ରେ ଲଙ୍ଗର ପକାଇବାର ଛଳ କରି ସମୁଦ୍ରରେ ନୌକା ଓହ୍ଲାଇ ପଲାଇବାକୁ
 ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତେ ପାଉଁର ସେନାପତିର ଓ ସୈନ୍ୟବର୍ଗର ନିକଟରେ କହିଲା, ଏହି ୩୧
 ଲେକମାନେ ଜାହାଜରେ ନ ରହିଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ରକ୍ଷା ନୋହିବ । ତେଣୁ ୩୨
 ସେନାଗଣ ଦଉଡ଼ି କାଟି ନୌକା ଜଳରେ ପଡ଼ିବାକୁ ଦେଲେ । ପୁଣି ପ୍ରଭାତ ୩୩
 ସମୟରେ ପାଉଁର ସମସ୍ତ ଲେକକୁ ଭେଜନ କରିବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲା,
 ଆଜକୁ ଚଉଦ ଦିନ ହେଲା ଅପେକ୍ଷାରେ ରହି ତୁମ୍ଭମାନେ ଭେଜନ ପାନ ନ
 କରି ଅନାହାରରେ କାଳକ୍ଷେପଣ କରୁଅଛ । ଏନିମନ୍ତେ ବିନତି କରି ବୋଲି, ୩୪
 କିଛି ଖାଦ୍ୟସାମଗ୍ରୀ ନିୟୁତ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ହେବ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର
 ମସ୍ତକର ଏକ କେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନଷ୍ଟ ନୋହିବ । ଏହା ବୋଲି ପାଉଁର ଚୋଟି ୩୫
 ନେଇ ସମସ୍ତର ସାକ୍ଷାତରେ ଛାତ୍ରର ଧନ୍ୟବାଦ କରି ତାହା ଭାଙ୍ଗି ଭେଜନ କଲା ।
 ତହିଁ ସମସ୍ତେ ସୁସ୍ଥିର ହୋଇ କିଛି ଖାଦ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କଲେ । ଜାହାଜରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ୩୬
 ସବସୁଜା ଦୂର ଶତ ଛଅସୁର ଲେକ ଥିଲେ । ସମସ୍ତେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭେଜନ କଲାଉଥିବାରେ ୩୭
 ଜାହାଜସ୍ଥ ଶହମ ସବୁ ସମୁଦ୍ରରେ ପକାଇ ଜାହାଜର ଭାର ହାଲୁକା କଲୁ ।

ଅନନ୍ତରେ ଦିନ ହୁଅନ୍ତେ ସେ କେଉଁଠି ସ୍ଥାନ, ତାହା ତେବେହେଁ ଚିହ୍ନିବାକୁ ୩୮
 ନ ପାରିଲେ । ପୁଣି ସେ ସ୍ଥାନରେ ସମାନ ଡାରର ଏକ ଖାଲ ଦୃଷ୍ଟି ହେବାରୁ
 ଯେବେ ପାରନ୍ତି, ତେବେ ତାହା ଭିତରେ ଜାହାଜ ଚଲାଇବାକୁ ମନସ୍ଥ କରି
 ସେମାନେ ଲଙ୍ଗର କାଟି ସମୁଦ୍ରରେ ଛାଡ଼ି ଦେଲେ । ତେବେ ମଙ୍ଗର ବଳନ ୪୦
 ଫିଟାର ପବନ ସମୁଦ୍ର ବଡ଼ ପାଲ ତୋଳି ଡାରର କଡ଼କୁ ଚାଲିଲେ । ପୁଣି ଦୂର ୪୧
 ସମୁଦ୍ରର ସଙ୍ଗମ ସ୍ଥାନରେ ପଡ଼ି ଚତାର ଉପରେ ଜାହାଜ ପକାଇଲେ, ତେଣୁ
 ଅଗ୍ରଭାଗ ଲାଗି ରହିଲା, ପଛଭାଗରେ ପ୍ରବଳ ତରଙ୍ଗ ମାରିବାରୁ ଜାହାଜ ଭାଙ୍ଗି
 ଗଲା । ଏଥିରେ ବନ୍ଧୁମାନମାନେ ପଛେ ପହଁରି ପଲାନୁ, ସେନାଗଣ ଏହି ଭୟରେ ୪୨
 ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିବାକୁ ପରମର୍ଶ କଲେ । ମାତ୍ର ଶତସେନାପତି ପାଉଁରକୁ ରକ୍ଷା ୪୩
 କରିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଚେଷ୍ଟାର ନିବାରଣ କରି ଏହି ଆଜ୍ଞା
 ଦେଲା, ଯେଉଁଠି ମାନେ ପହଁରି ଜାଣନ୍ତି, ସେମାନେ ଆଗେ ଯାଇ ସମୁଦ୍ରରେ ଡେଇଁ
 ପଡ଼ି ପହଁରି କୁଳରେ ଯାଉନ୍ତୁ । ଆଉ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲେକମାନେ କେହି ୪୪
 କେହି ୪୫ ଅବା ଜାହାଜର ଯେ ଯାହା ପାଆନ୍ତି, ତାହା ଧରି ଯାଉନ୍ତୁ । ଏହିଭାବେ
 ସମସ୍ତେ ଭୂମି ପାଇ ପ୍ରାଣରେ ବଞ୍ଚିଲେ ।

୨୮ ପଦ୍ୟ ।

୨ ଏହି ପ୍ରକାରେ ସମସ୍ତେ ରକ୍ଷା ପାଇଲେଉଡ଼ିରେ ସେଠାବର ଉପଦ୍ଵୀପ ନାମ
 ୩ ଯେ ମିଳିତା, ଏହା ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ । ପୁଣି ଅସତ୍ୟ ଲୋକମାନେ ବହୁତ
 ୪ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରି ବର୍ତ୍ତମାନ ବୃକ୍ଷ ଓ ଶୀତ ସକାଶେ ନିର୍ଯ୍ୟାସ କଲାନ୍ତେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ
 ୫ ଅତିଥି କଲେ । ପୁଣି ପାଉଁର ଏକ ବୋହୁ କାଣ୍ଡ ସଂଗ୍ରହ କରି ସେ ଅଗ୍ନିର ଉପ-
 ୬ ରେ ପକାଇ ଦିଅନ୍ତେ ଅଗ୍ନିର ଉତ୍ତପର ଏକ କାଳସର୍ପ ବାହାର ହୋଇ ତାହାର
 ୭ ହସ୍ତରେ କାମୋଡ଼ିଲା । ସେ ଅସତ୍ୟ ଲୋକମାନେ ତାହାର ହସ୍ତରେ ସର୍ପକୁ
 ୮ ଝୁଲିଥିବାକୁ ଦେଖି ଏକକୁଆରେକ କୁହାକୁହ କଲେ, ଏ ଜଣ ଅବଶ୍ୟ ଖଣ୍ଡ ହେବ ।
 ୯ ଏଣୁ ଯଦ୍ୟପି ସମୁଦ୍ରର ରକ୍ଷା ପାଇଲା, ତେବେ ପ୍ରତିଫଳଦାତା ଏହାକୁ ବଞ୍ଚିବାକୁ
 ୧୦ ନ ଦିଅନ୍ତି । ମାତ୍ର ସେ ହସ୍ତ ଝାଡ଼ି ସେ ସର୍ପକୁ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ପକାନ୍ତେ ତାହାର
 ୧୧ କୌଣସି କ୍ଷତି ନ ହେଲା । ତେବେହେଁ ବସ ଜ୍ଵାଳାରେ ଏହାର ଶରୀର ଫୁଲିବ,
 ୧୨ ନୋହିଲେ ଅବା ପଡ଼ି ହଠାତ୍ ଏ ପ୍ରାଣ ଶୁଦ୍ଧିବ, ଏହା ନିଶ୍ଚୟ କରି ଲୋକମାନେ
 ୧୩ ଅନେକ କ୍ଷଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାହିଁ କରି ରହିଲେ; ମାତ୍ର ତାହାର କୌଣସି କ୍ଷତି ନ
 ୧୪ ଘଟିବାର ସେମାନେ ଆନ ପ୍ରକାର ବୋଧ କରି କହିଲେ, ଏ କୌଣସି ଦେବତା
 ୧୫ ହେବ ।

୧୬ ତଦନନ୍ତରେ ପବଳୟ ନାମରେ ଜଣେ ସେହି ଉପଦ୍ଵୀପର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ଯାହାର
 ୧୭ ଭୂମ୍ୟାଦି ସେ ସ୍ଥାନର ନିକଟରେ ଥିଲା, ସେହି ଜଣ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଗୃହରେ
 ୧୮ ନେଇଯାଇ ସୁଜନତା ପ୍ରକାଶ କରି ତିନି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆତିଥ୍ୟ କଲା । ସେ
 ୧୯ କାଳରେ ସେ ପବଳୟର ପିତା ଜୁରୁଦିଆରେ ଯାତ୍ରା ହୋଇ ଶଯ୍ୟାଗତ ଥାନ୍ତେ,
 ୨୦ ପାଉଁର ତାହାର ନିକଟରେ ଯାଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ତାହାର ଗାତରେ ହସ୍ତାର୍ପଣ କରି
 ୨୧ ତାହାକୁ ସୁସ୍ଥ କଲା । ଏହିମତ ହେଲେଉଡ଼ିରେ ସେ ଉପଦ୍ଵୀପ ନିବାସି ଅନ୍ୟ
 ୨୨ ଗୋଟି ଲୋକେ ଆସି ସୁସ୍ଥ ହେଲେ । ତହିଁରେ ସେମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ
 ୨୩ ସଂତୁଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ବିଶେଷରେ ପ୍ରସ୍ଥାନ ସମୟରେ ନାନା ପ୍ରକାର ଆବ-
 ୨୪ ଶ୍ୟକ ସାମଗ୍ରୀ ଯୋଗାଇ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ ।

୨୫ ଏହିପ୍ରକାରରେ ସେ ସ୍ଥାନରେ ତିନି ମାସ ଗତ ହେଲା ଯାହାର ଚିହ୍ନ ଦୟାସ୍ଫୁରା,
 ୨୬ ଏମନ୍ତ ଏକ ସିକନ୍ଦରୟା ନଗରର ଜାହାଜ ସେ ଉପଦ୍ଵୀପରେ ଶୀତକାଳ ଯାପନ
 ୨୭ କରିଥିଲା, ସେ ଜାହାଜ ପାଇଁ ଆତ୍ମମାନେ ତାହାର ଉପରେ ଚଢ଼ି ଯାବା କଲୁ ।
 ୨୮ ତହିଁରେ ପ୍ରଥମରେ ଧୁରାକୁସ ନଗରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ସେ ସ୍ଥାନରେ ତିନି
 ୨୯ ଦିନ ରହିଲୁ । ପୁଣି ସେଠାର ଘୁରି ଆସି ଶାଗିୟ ନଗରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲୁ,
 ୩୦ ଏକ ଦିନର ଉତ୍ତରେ ଦକ୍ଷିଣ ବତାସ ଅନୁକୂଳ ହେବାରେ ଆଉ ଦିନରେ ପୁଟିୟଲ

ନଗରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲୁଁ । ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେଠାବର ଭ୍ରମାନଙ୍କୁ ୧୪
ପାଇଲୁଁ, ଆପଣାମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ସେମାନେ ସପ୍ତାହ ରଖିବାକୁ ଯତ୍ନ କଲେ ।
ଏମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେମାନେ ରୋମ ନଗରର ଆଡ଼େ ଗଲୁଁ । ତେଣୁ ଭ୍ରାତୃଗଣ ଆମ୍ଭମାନ- ୧୫
ଙ୍କର ଆଗମନ ସମ୍ବାଦ ଶୁଣି ଭେଟ ପାଇବାକୁ ଆସୁଥିବୁଁ ଓ ତିନିସପ୍ତ ନାମେ
ସ୍ଥାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଅଛନ୍ତେ । ଏମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ଦେଖା ହେବାରେ ପାଉଁଲ
ଈଶ୍ବରର ଧନ୍ୟବାଦ କର ସାହସ ପାଇଲ ।

ପୁଣି ଆମ୍ଭେମାନେ ରୋମ ନଗରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ ଶତସେନାପତି ସମସ୍ତ ୧୬
ବନ୍ଧକୁ ପ୍ରଧାନ ସେନାପତିର ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କଲ; ମାତ୍ର ପାଉଁଲ ଆପଣା
ପ୍ରହର ପଦାନ୍ତକର ସଙ୍ଗେ ଅଲଗା ବାସ କରବାକୁ ଅନୁମତି ପାଇଲ । ଅନନ୍ତ- ୧୭
ରେ ତିନି ଦିନର ଉତ୍ତରେ ପାଉଁଲ ସେ ଦେଶୀୟ ପ୍ରଧାନ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କୁ ନିମ-
ନ୍ତ୍ରଣ କଲ; ପୁଣି ସେମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ ସେ କହିଲ, ହେ ଭ୍ରାତୃଗଣ,
ଆମ୍ଭେ ନିଜ ଲୋକଙ୍କର କିବା ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଗୁପ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ କୌଣସି
କର୍ମ କର ନାହିଁ । ତଥାପି ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କର ନିବାସି ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭକୁ ରୋମି
ଲୋକମାନଙ୍କର ହସ୍ତରେ ସମର୍ପି ବନ୍ଦ କରୁଛନ୍ତି । ଆଉ ରୋମି ଲୋକମାନେ ବର୍ତ୍ତ- ୧୮
କର ଆମ୍ଭର ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡର ଯୋଗ୍ୟ କୌଣସି କାରଣ ନ ପାଇବାରୁ ଆମ୍ଭକୁ ମୁକ୍ତ
କରବାକୁ ମର୍ଜିଥିଲେ । ମାତ୍ର ଯିହୁଦୀୟ ଲୋକମାନେ ତାହା ବରଂ କହିବାରେ ୧୯
କାଞ୍ଚର ରାଜାର ନିକଟରେ ବର୍ତ୍ତର ହେବାର ପ୍ରାର୍ଥନା କରବାକୁ ଆମ୍ଭକୁ ଆବ-
ଶ୍ୟକ ହେଲ; ନୋହିଲେ ନିଜଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଆମ୍ଭର କୌଣସି
ଅପବାଦ ନାହିଁ । ଏହି କାରଣ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ସାକ୍ଷାତ୍ ଓ କଥୋପ- ୨୦
କଥନ କରବାର ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କଲୁଁ; ଯେହେତୁ ଇଣ୍ଡାୟେଲର
ପ୍ରତ୍ୟାଶା ସକାଶେ ଆମ୍ଭେ ଏହି ଶିକୁଲିରେ ବନ୍ଦ ହେଲୁଁ । ତେଣୁ ସେମାନେ ୨୧
ଉତ୍ତର କଲେ, ଯିହୁଦୀ ଦେଶର ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭର ବିଷୟରେ କୌଣସି ପଦ
ପାଇ ନାହିଁ; ପୁଣି ସେଠାରୁ ଯେ ଭ୍ରାତୃଗଣ ଆସିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେହେଁ ତୁମ୍ଭର
ବିଷୟରେ କିଛି ସମ୍ବାଦ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି, ଅବା ମନ ବୋଲି ନାହାନ୍ତି । ତେ- ୨୨
ବେହେଁ ତୁମ୍ଭର ମତ କି, ତାହା ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଶୁଣିବାକୁ ବାଞ୍ଛା କର;
ଯେହେତୁ ଏହି ଦଳର ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣି, ଯେ ସବୁ ସମସ୍ତେ ତା-
ହାର ବରଂରେ କଥା କହନ୍ତି ! ଏଥିରେ ସେମାନେ ତାହା ପାଇଁ ଏକ ଦିନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୨୩
କରନ୍ତେ ସେହି ଦିନରେ ଅନେକେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ପାଉଁଲର ବସାରେ ଅଛନ୍ତେ ।
ତହିଁରେ ପାଉଁଲ ପ୍ରାତଃକାଳ ଅବଧି ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ମୋଶାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗ୍ରନ୍ଥ
ପୁଣି ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟଭାବେ ଗଣର ଗ୍ରନ୍ଥର ଯାଣୁର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପାସନ କର ଈଶ୍ବରର ରାଜତ୍ବର
ବିଷୟରେ ପ୍ରମାଣ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ମଣାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲ । ପୁଣି ତାହାର ୨୪

- ୨୫ କଥାରେ କେହି ପ୍ରତ୍ୟୟ କଲେ, କେହି ଅବା ପ୍ରତ୍ୟୟ ନ କଲେ । ଏହିମନ୍ତ୍ର
 ନେ, ସେମାନଙ୍କର ଏକଥାରେକରେ ବିରୋଧ ହେବାରୁ ସଭା ଭାଙ୍ଗିଗଲା; ଏଥି-
 ମଧ୍ୟରେ ପାଉଁଲ ଏହି କଥାମାନ କହିଲା, ଧର୍ମିଆକୁ ଯିଶାଉୟ ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ତ୍ରୀର
 ମୁଖଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷର ପ୍ରତି ଏହି କଥା ଉତ୍ତମରୂପେ କହିଅଛନ୍ତି,
- ୨୬ “ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଯାଇ ବୋଲ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣୁଶୁଣୁ ନ
 ୨୭ ବୁଝିବ; ପୁଣି ଦେଖୁଦେଖୁ ଗୋଟର ନୋହିବ; ଯେହେତୁ ଏହି ଲୋକମାନେ
 ଆଶିରେ ଦେଖି କର୍ଣ୍ଣରେ ଶୁଣି ଅନ୍ତଃକରଣରେ ବୁଝି ମନ ଫେରାଇଲେ ଆମ୍ଭେ
 ଯେମନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ ନ କର, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ମୋଟ ସେମାନ-
 ୨୮ ଙ୍କର କର୍ଣ୍ଣ ବଧିର ପୁଣି ସେମାନଙ୍କର ଆକ୍ଷୀ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇଥାଏ ।” ଏହିମନ୍ତ୍ର
 ଈଶ୍ୱରଠାରୁ ଯେ ପରିବ୍ରାଜ, ତାହାର ସମ୍ପାଦ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କଠା-
 ରେ ପ୍ରେରିତ ହେଉଅଛି, ପୁଣି ସେମାନେହିଁ ଗ୍ରାହ୍ୟ କରିବେ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ
 ୨୯ ଜ୍ଞାତ ହୁଅ । ଏମନ୍ତ କଥା କହିଲାଉତ୍ତରେ ଯିହୁଦୀୟମାନେ ପରସ୍ପର ଅନେକ
 ୩୦ ବିଚାର କରୁଁ ଚାଲିଗଲେ । ଏହିପ୍ରକାରେ ପାଉଁଲ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୁଇ ବରଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ଉତ୍ତାପିତ ବସାଘରରେ ବାସ କର ଯେ, ଲୋକ ତାହାର ନିକଟରେ ଆସନ୍ତି,
 ୩୧ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କର ନିର୍ବିଘ୍ନରେ ଅତିଶୟ ସାହସ କର ଈଶ୍ୱରର ରାଜତ୍ୱର
 କଥା ପ୍ରଚାର କଲା ଓ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ବିଷୟରେ ଉପଦେଶ ଦେଲା ।

ବେମୀୟ ମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରତି ପାଉଲ ପ୍ରେସ୍‌ବିଟେରିଆନ୍ ଚିଠାଉ ।

୧ ପଦ ।

ଇଣ୍ଡର ଆପଣା ପୁଅ ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଯେଉଁ ମଙ୍ଗଳସମା- ୧
ର୍ବର ବସୟରେ ପୂର୍ବକାଳରେ ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ବକ୍ରାନ୍ତର ଦ୍ଵାରା ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ୨
କରିଥିଲେ, ସେ ମଙ୍ଗଳସମାର୍ବର ପ୍ରବରର ନିମନ୍ତେ ଭିନ୍ନ ଓ ଆହ୍ୱାନକୃତ ଜଣେ ୩
ପ୍ରେସ୍‌ବିଟେରିଆନ୍ ଓ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଦାସ ଏମନ୍ତ ଯେ ପାଉଲ, ସେ ବେମୀ ନଗରସ୍ଥ ଇଣ୍ଡର ୪
ପ୍ରିୟ ଓ ଆହ୍ୱାନକୃତ ସମସ୍ତ ସାଧୁମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଲେଖଇ । ସେହି ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ୫
ଶାନ୍ତାନୁସାରେ ଦାଉଦର ବଣରେ ଉତ୍ପନ୍ନ, ପୁଣି ଧର୍ମସମ୍ପଦ ଆଦାନୁସାରେ ଇଣ୍ଡର- ୬
ଙ୍କର ପୁଅ, ଏହା ତାହାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁର ଉତ୍ଥାନ ଦ୍ଵାରା ବୃତ୍ତ ପ୍ରମାଣରେ ପ୍ରତିପନ୍ନ ୭
ହେଲା । ଆଉ ଯେଉଁ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯୀଶୁ ୮
ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ଆହ୍ୱାନକୃତ ହୋଇଅଛୁ, ସେହି ସମସ୍ତ ଦେଶୀୟମାନେ ଯେମନ୍ତ ତାହାଙ୍କ ୯
ନାମରେ ବିଶ୍ଵାସ କରି ଆଜ୍ଞାକାର ହୁଅନ୍ତୁ, ଏଥିପାଇଁ ତାହାଙ୍କଠାରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ୧୦
ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ପ୍ରେସ୍‌ବିଟେରିଆନ୍ ପଦ ପାଇଅଛୁ । ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କର ପିତା ଇଣ୍ଡର ଓ ପ୍ରଭୁ ୧୧
ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରଠାରୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଶାନ୍ତି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ହେଉ ।

ପ୍ରଥମରେ ସମୁଦାୟ ଜଗତରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସର ସମ୍ପାଦ କୁହା ଯିବାରୁ ୧୨
ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ନାମ ଘେନି ଆମ୍ଭର ଇଣ୍ଡରଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ ୧୩
କରୁ । ଆଉ ଇଣ୍ଡରଙ୍କର ପ୍ରସାଦରେ ବହୁତ କାଳଉତ୍ତର ଏବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ୧୪
ନିକଟରେ କୌଣସିରୂପେ ଥରେ ଯେମନ୍ତ ଯିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇ, ଏନିମନ୍ତେ ୧୫
ଆମ୍ଭେ ନିରନ୍ତର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନାମ ବୋଲି ଆପଣା ସବୁ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ସଦା ୧୬
ନିବେଦନ କରୁ । ଏଥିରେ ଯାହାଙ୍କର ପୁଅର ମଙ୍ଗଳସମାର୍ବରରେ ଆମ୍ଭେ ମନ ୧୭
ଦେଇ ସେବା କରି, ଏମନ୍ତ ଯେ ଇଣ୍ଡର, ସେ ଆମ୍ଭର ସାକ୍ଷୀ ଅଛନ୍ତି । ଯେଣୁ ୧୮
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିଷ୍ଠା ହେବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେମନ୍ତ କୌଣସି ପାରମାର୍ଥିକ ୧୯
ବର ଦାନ କରି, ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଓ ଆମ୍ଭର ବିଶ୍ଵାସରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଦୁଇ ୨୦
ଯେମନ୍ତ ପରିତୁଷ୍ଟ ହୋଇ, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସହୃଦ ଦେଖା କରି- ୨୧
ବାକୁ ବାଞ୍ଛା କରି । ହେ ଭ୍ରମାନ୍ତେ, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ୨୨
ଯେମନ୍ତ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ତେମନ୍ତ ଆମ୍ଭେ ଯେହେ କୌଣସି ଫଳପ୍ରାପ୍ତ ୨୩

ହୋଇ, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କଣ୍ଠରେ ଯିବାକୁ ଅରକୁଥର ଉଦ୍ୟତ ହୋଇ-
ଥିଲୁଁ, ମାତ୍ର ଏତେବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଆମ୍ଭର ବାଧା ହୋଇଅଛି, ଏହା ତୁମ୍ଭମାନ-
ଙ୍କର ଅଗୋଚର ହେବାର ଆମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା ନାହିଁ ।

୧୪ ଆମ୍ଭେ ସତ୍ୟ କି ଅସତ୍ୟ, ବିଦ୍ଵାନ କି ଅବିଦ୍ଵାନ, ସମସ୍ତଙ୍କଠାରେ ଚର୍ଚ୍ଚା ଅଛୁଁ ।

୧୫ ଏନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ନିବାସି ଲୋକ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ତୁମ୍ଭ କଣ୍ଠରେ ଯଥାଶକ୍ତି

୧୬ ମଙ୍ଗଳସମାଚାର ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ଅଛୁଁ । ଯେଣୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ସୁସମାଚାର

ଆମ୍ଭର ଲଜ୍ଜାର ବିଷୟ ନୋହେ, କାରଣ ଯିହୁଦୀୟ ଆଦିକର ଅନ୍ୟଦେଶୀୟ ଲୋକ

ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ସେ ବିଶ୍ଵାସକାରୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟର ପରିବାଣ ନିମନ୍ତେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର

୧୭ ଶକ୍ତିସ୍ଵରୂପ ହୁଅଇ । ଯେହେତୁ ତହିଁରେ ବିଶ୍ଵାସ ଦ୍ଵାରା ଇଶ୍ଵର ଦତ୍ତ ଧର୍ମ

ବିଶ୍ଵାସର ପ୍ରତି ପ୍ରକାଶ ହେଉଅଛି । ଯେମନ୍ତ ଲେଖାଅଛି, “ଧାର୍ମିକ ଯେ ସେ

ବିଶ୍ଵାସରେ ବଞ୍ଚିବ ।”

୧୮ ଏନିମନ୍ତେ ଯେଉଁମାନେ ଅଧର୍ମ କର୍ମରେ ସତ୍ୟତା ବନ୍ଦ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର

ସମସ୍ତ କୁକର୍ମ ଓ ଅଧର୍ମର ବିଚ୍ଛେଦରେ ଇଶ୍ଵରର ହୋଧ ସ୍ଵର୍ଗର ପ୍ରକାଶିତ ହେଉ-

୧୯ ଅଛି । ଯେହେତୁ ଇଶ୍ଵର ବିଷୟରେ ଯାହା ଜ୍ଞାତବ୍ୟ ତାହା ଇଶ୍ଵର ଆପଣେ ସେ-

୨୦ ମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବାରୁଁ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଅଛି । ଯେଣୁ ତାହାଙ୍କର

ଅଦୃଶ୍ୟ ଗୁଣ ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାଙ୍କର ଅନାଦି ଅନନ୍ତ ଶକ୍ତି ଓ ଇଶ୍ଵରର ଆଦି ସୃଷ୍ଟି-

କାଳରୁ କୃତକର୍ମର ଦ୍ଵାରା ଜଣା ଯିବାର ସୁନ୍ଦରରୂପେ ଦୃଶ୍ୟ ହୁଅଇ; ଏସକାଶୁଁ

୨୧ ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍ତର ଦେବାର ପଥ ନାହିଁ । ଯେହେତୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଜାଣିଲେହେଁ

ଇଶ୍ଵର ଜ୍ଞାନରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ଆଦର କରି ନାହାନ୍ତି, ଅବା ଗୁଣବାଦୀ

ହୋଇ ନାହାନ୍ତି, ଏନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କର ବିତର୍କ ସବୁ ବିଫଳ ହେଲା, ପୁଣି ସେ-

୨୨ ମାନଙ୍କର ବାତୁଳମୟ ମନ ଅନିକାରରେ ମଗ୍ନ ହେଲା । ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ

୨୩ ଜ୍ଞାନୀ ମଣି ଅଜ୍ଞାନ ହୋଇଲେ, ଆଦର ଅକ୍ଷୟ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଗୌରବ ନ ଦେଇ

କ୍ଷୟ ମନୁଷ୍ୟ ପଶୁ ପକ୍ଷୀ ଉତ୍ତରୋଗାମୀ ଇତ୍ୟାଦିର ଆକୃତିଯୁକ୍ତ ପ୍ରତିମାକୁ ତାହା

ଦେଲେ ।

୨୪ ଏଥିପାଇଁ ଇଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କୁ କୁନ୍ଦିୟାରେ ଶୁଦ୍ଧ ଦିଅନ୍ତେ ସେମାନେ ଆପଣା ୨

୨୫ କୁଅଭିଳାଷରେ ଆପଣା ୨ ଶତ୍ରୁରକୁ ଏକକୁଆରେକ ଅପମାନ କଲେ । ଯେହେତୁ

ସେମାନେ ସତ୍ୟ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ସ୍ଥାନରେ ମିଥ୍ୟାକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ସୃଷ୍ଟିବସ୍ତୁର ପୂଜା ଓ

ଆରାଧନା କରି ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାକୁ ଶୁଦ୍ଧଲେ; ସେ ସଦାକାଳ ଧନ୍ୟ ହେଉନ୍ତୁ, ଆମେନ ।

୨୬ ଏହି କାରଣରେ ଇଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କୁ ଲଜ୍ଜାକର କୁଅଭିଳାଷରେ ଶୁଦ୍ଧ ଦେଲେ;

ଯେଣୁ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନେହେଁ ସ୍ଵାଭାବିକ ବ୍ୟବହାର ତ୍ୟାଗ କରି ଅପ୍ର-

୨୭ କୃତ ବ୍ୟବହାର କଲେ । ସେତୁପେ ପୁରୁଷମାନେହେଁ ସ୍ଵାଭାବିକ ସ୍ତ୍ରୀସଙ୍ଗ ଶୁଦ୍ଧ

ପରସ୍ପର କାମାନଳରେ ଦଗ୍ଧ ହୋଇ ପୁରୁଷ ପୁରୁଷର ସଙ୍ଗରେ କୁନ୍ଦିୟାରେ ଆସକ୍ତ ହୁଅନ୍ତେ ଆପଣା ୨ ଭ୍ରାତୃର ସମୁଚିତ ଫଳ ପାଇଲେ । ସେମାନେ ଆପଣାମାନ- ୨୮
ଙ୍କର ମନରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସ୍ଥାନ ଦେବାକୁ ଅସମ୍ମତ ହେବାରେ ଇଶ୍ଵର ସେମା-
ନଙ୍କୁ ଦୁଷ୍ଟମନା ହେବାକୁ ଓ ଅସଙ୍ଗତ ହିୟା କରବାକୁ ଶ୍ଵତ ଦେଲେ । ଏମନ୍ତରେ ୨୯
ସେମାନେ ସବୁ ଅନ୍ୟାୟ ଓ ବ୍ୟଭିଚାର ଓ ଦୁଷ୍ଟପଣ ଓ ଲୋଭ ଓ କ୍ରୂରତା ଓ
ଇର୍ଷା ଓ ବଧ ଓ ବିବାଦ ଓ ଛଳ ଓ କୁମତିଭ୍ୟାସ କୁନ୍ଦିୟାରେ ପରପୁଣିହୁଅନ୍ତେ
କର୍ଣ୍ଣେଜପ ଓ ଅପବାଦା ଓ ଇଶ୍ଵରଦ୍ଵେଷକ ଓ ହିଂସକ ଓ ଅହଂକାରୀ ଓ ଦାମ୍ଭିକ ୩୦
ଓ କୁକର୍ମର ଉପାଦକ ଓ ପିତାମାତାର ଅମାନକ ଓ ଅବିବେଚକ ଓ ନିୟମ- ୩୧
ଲଙ୍ଘନକାରୀ ଓ ସ୍ନେହଶୂନ୍ୟ ଓ କ୍ଷମାହୀନ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ଆଦି ହୋଇଲେ । ଆଉ ୩୨
ଯେଉଁମାନେ ଏପ୍ରକାର କର୍ମ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଯେ ମୃତ୍ୟୁର ଯୋଗ୍ୟ, ଇଶ୍ଵ-
ରର ଏହି ବିଚାର ଜାଣି ସେମାନେ ଏମନ୍ତ କର୍ମ ଆପଣାମାନେଇ କରନ୍ତି, କେବଳ
ତାହା ନୋହେ, ମାତ୍ର ଏମନ୍ତ କର୍ମକାରି ଲୋକମାନଙ୍କଠାରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଅଛନ୍ତି ।

୨ ପଦ ।

ଏଣୁ ହେ ପରଦୃଷକ ମନୁଷ୍ୟ, ତୁମ୍ଭେ ଯେ କେହି ହୁଅ, ତୁମ୍ଭେ ନିରତ୍ତର ୧
ଅଛ । ଯାହା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ପରକୁ ଦୋଷୀ କରୁଅଛ, ତହିଁରେ ଆପଣା ଦୋଷ
ନିଶ୍ଚୟ କରୁଅଛ, ଯେହେତୁ ପରକୁ ଦୋଷୀ କଲେହେଁ ତୁମ୍ଭେ ଆପେ ସେ କର୍ମ
କରୁଅଛ । ମାତ୍ର ଏପ୍ରକାର କର୍ମକାରିମାନଙ୍କର ବିଚାରରେ ଇଶ୍ଵର ଯେଉଁ ୨
ବିଚାର କରନ୍ତି, ସେ ଯଥାର୍ଥ, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣି । ଏନିମନ୍ତେ ହେ ମନୁଷ୍ୟ, ୩
ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ କର୍ମକାରିମାନଙ୍କର ଦୋଷ ଦେଉଅଛ, ଆପେ ଯେବେ ସେଉଁ କର୍ମ
କର, ତେବେ ଇଶ୍ଵରର ଦଣ୍ଡରୁ ଶ୍ଵତ ପାଇବ, ଏମନ୍ତ କି ତୁମ୍ଭେ
ବୋଧ କରୁଅଛ? କିଅବା ଇଶ୍ଵରର ଅନୁଗ୍ରହ ତୁମ୍ଭର ମନ ଫେରଣ ଜନ୍ମା- ୪
ଇବା ନିମନ୍ତେ ହୁଅଇ, ଏହା ନ ବୁଝି ତୁମ୍ଭେ କି ତାହାଙ୍କର ଅସୀମ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ
କ୍ଷମା ଓ ଚିରସହୃଦ୍ଧତା ହେୟଜ୍ଞାନ କରୁଅଛ? ପୁଣି କଠିନ ଓ ଖେଦରହିତ ୫
ଅନୁକରଣ ସକାଶ୍ଚ ଇଶ୍ଵରର ନ୍ୟାୟରୂପ ଦଣ୍ଡ ଓ କ୍ରୋଧର ପ୍ରକାଶ ହେବାର
ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ କି ଆପଣାର ପାଇଁ କ୍ରୋଧ ସଞ୍ଚୟ କରୁଅଛ? ଯେଣୁ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ୬
ମନୁଷ୍ୟକୁ ଆପଣା ୨ କର୍ମାନୁସାରେ ପ୍ରତିଫଳ ଦେବେ । ଯେଉଁମାନେ ଯୈଷ୍ୟ ୭
ଧରବାରେ ସୁକର୍ମ କର ମହିମା ଓ ସମ୍ମାନ ଓ ଅମରତା ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି, ସେମା-
ନଙ୍କୁ ଅନନ୍ତଜୀବନ ଦେବେ । ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ୟ ଧର୍ମକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କର ୮
ଅଧର୍ମର ଆଜ୍ଞାକାରୀ ହୁଅନ୍ତି, ଏମନ୍ତ ବିରୋଧୀମାନଙ୍କର ପ୍ରତି କୋପ ଓ କ୍ରୋଧ
ଘଟିବ । ଏଥିରେ ଯିହୁଦାୟଠାରୁ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକ ୯

- ୧୦ କୁହୁଥିବାକାର ପ୍ରାଣିକ କ୍ଳେଶ ଓ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଘଟିବ । ମାତ୍ର ଯିହୁଦୀୟଠାରୁ ଅନ୍ୟ-
ଦେଶୀୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ସୁକର୍ମକାରକ ମହିମା ଓ ସମ୍ମାନ ଓ ଶାନ୍ତି
୧୧ ଘଟିବ; ଯେଣୁ ଇଶ୍ବରଙ୍କଠାରେ ପକ୍ଷପାତ ବିଚାର ନାହିଁ ।
- ୧୨ ଯେଉଁ ଦିନରେ ଆମ୍ଭ ଦ୍ବାରା ପ୍ରକାଶିତ ମଙ୍ଗଳସମାଚାର ଅନୁସାରେ ଇଶ୍ବର
ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦ୍ବାରା ମନୁଷ୍ୟର ଗୁପ୍ତ ବିଷୟ ସକଳ ଧରି ବିଚାର କରିବେ, ସେହି
ଦିନରେ ଯେଉଁମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନ ପାଇ ପାପ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବ-
୧୩ ସ୍ଥାର ଭିନ୍ନ ବିନାଶ ଘଟିବ । ମାତ୍ର ଯେତେ ଲୋକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଇ ପାପ କରି-
୧୪ ଅଛନ୍ତି, ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କର ବିଚାର ହେବ । ଏନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବସ୍ଥା
ଶୁଣିବା ଲୋକମାନେ ଇଶ୍ବରଙ୍କର ଶ୍ରମରେ ଧାର୍ମିକ ହେବେ ତେମନ୍ତେ ନୋହେ,
୧୫ ମାତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଲିବାର ଲୋକର ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହେବେ । ଯେହେତୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା
ନ ପାଆନ୍ତେ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନେ ଯେବେ ସ୍ବଭାବର ବ୍ୟବସ୍ଥାନୁସାରେ ଆଚାର
କରନ୍ତି, ତେବେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନ ପାଇଲେହେଁ ସେମାନେ ଆପଣାର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସ୍ବରୂପ
୧୬ ଆପଣାମାନେ ହୁଅନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ସ୍ବମନ ସାକ୍ଷୀସ୍ବରୂପ ହେବାର ନିଜ
ବିବେକରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ କିଅବା ନିର୍ଦ୍ଦୋଷୀ କରି ଅନୁରସ୍ଥ ଲେଖିତ
ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ଆପଣାମାନେହେଁ ପ୍ରମାଣ ଦିଅନ୍ତି ।
- ୧୭ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ଯିହୁଦୀୟ ଲୋକ ଅଟ, ପୁଣି ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ନିର୍ଭର କରୁଅଛୁ,
୧୮ ଓ ଇଶ୍ବରରେ ଦର୍ପ କରୁଅଛୁ । ପୁଣି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଶିକ୍ଷିତ ହେବାର ତାହାର ଆଜ୍ଞା
୧୯ ଜ୍ଞାତ ହେଉଅଛି । ପୁଣି ଉତ୍ତମ କଥା ସକଳ ବୁଝୁଅଛୁ, ପୁଣି ଜ୍ଞାନ ଓ ସତ୍ୟ
ଧର୍ମର ମୂଳସ୍ବରୂପ ଯେଉଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ତାହା ତୁମ୍ଭଠାରେ ଥିବାରୁ ଅଳ୍ପ ଲୋକର
୨୦ ପଥଦର୍ଶକ ଓ ଅଳ୍ପକାରରେ ବସିବାର ଲୋକର ଆଲୁଅ, ଆବର ଅଜ୍ଞାନ ଲୋ-
କର ଜ୍ଞାନଦାତା ଓ ବାଳକମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷକ, ଏମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାକୁ କରି ନିଶ୍ଚୟ
୨୧ ମଣୁଅଛୁ । ଏଣୁକରି ପରକୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତେ କି ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉ
ନାହିଁ? ଅବା ଚୋରର ନିଷେଧ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପରକୁ ପ୍ରଚାର କରନ୍ତେ କି ତୁମ୍ଭେ
୨୨ ଆପଣେ ଚୋର କରୁଅଛୁ? ଅବା ପରକୁ ପରଦାର କର୍ମ ନିଷେଧ କରନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେ
କି ଆପଣେ ପରଦାର କରୁଅଛୁ? ଅବା ତୁମ୍ଭେ ଦେବପ୍ରତିମା ଘୃଣାକାରୀ ହୁଅନ୍ତେ
୨୩ କି ଆପଣେ ମନ୍ଦିରର ଦ୍ରବ୍ୟ ହରଣ କରୁଅଛୁ? ହେ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଦର୍ପକାରୀ, ତୁମ୍ଭେ
୨୪ କି ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଲଙ୍ଘନ କରିବାରେ ଇଶ୍ବରଙ୍କୁ ଅଶାଦର କରୁଅଛୁ? ଯେମନ୍ତେ
ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖାଅଛି, “ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସକାଶେ
ଇଶ୍ବରଙ୍କର ନାମର ନିନ୍ଦା ହେଉଅଛି ।”
- ୨୫ ଯେବେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭର ସୁନ୍ଦର ହିନ୍ଦୁ ସଫଳ ଅଟଇ;
ନୋହିଲେ ଯେବେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲଙ୍ଘନ କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭର ସୁନ୍ଦର ଅସୁନ୍ଦର

ହେବ । ଯେହେତୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବିଧି ପ୍ରତିପାଳନକାରୀ ଅସୁନ୍ନତ ହେଲେହେଁ ସେ ୧୭
 କି ସୁନ୍ନତ ମତରେ ଗଣିତ ନୋହୁଏ? ପୁଣି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ସୁନ୍ନତ କର୍ମ ଅଧୀନ ହୁଅ- ୧୮
 ନ୍ତେ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଲଙ୍ଘନ କରୁଅଛୁ ଯେ ତୁମ୍ଭେ, ତୁମ୍ଭକୁ ସ୍ବାଭାବିକ ଅସୁନ୍ନତ ଲୋକ
 ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳିବାର ଦ୍ଵାରା କି ଦୂଷିତ ନାହିଁ? ଏଣୁ ବାହ୍ୟରେ ଯେ ଯିହୁଦୀ, ସେ ୧୯
 ଯିହୁଦୀ ନୋହେ, ଅବା ଅଙ୍ଗର ଯେ ସୁନ୍ନତ ସେ ସୁନ୍ନତ ନୋହେ, ମାତ୍ର ଯେଉଁ-
 ଜନ ଆନ୍ତରିକ ଯିହୁଦୀ, ସେହି ଯିହୁଦୀ ଅଟେ । ଆଉ କେବଳ ଲେଖିତ ବ୍ୟବସ୍ଥା- ୨୦
 ମତେ ନୋହେ, ମାତ୍ର ମନରେ ମାନସିକ ଯେଉଁ ସୁନ୍ନତ, ସେହି ସୁନ୍ନତ; ତାହାର
 ପ୍ରଶଂସା ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ନ ହୋଇ ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ହୁଅଇ ॥

୩ ପଦ୍ୟ ।

ଏଥିରୁ ଯିହୁଦୀ ଲୋକର କି ଅଧିକ? ଅଥବା ସୁନ୍ନତ କ୍ରିୟାର ଲାଭ କି? ୧
 ସଦ୍‌ପ୍ରକାରେ ଅଧିକ । ବିଶେଷତଃ ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଶାସ୍ତ୍ର ସମ୍ପର୍କିତ ୨
 ହୋଇଥିଲା । କେହି ୧ ଅବିଶ୍ଵାସ କଲେହେଁ ସେମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ଵାସ କି ଇଶ୍ଵର- ୩
 ଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସୀପଣ ବ୍ୟର୍ଥ କରି ପାରିବ? କେବେହେଁ ନୋହେ । ମନୁଷ୍ୟ ସମସ୍ତେ
 ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ହେଲେହେଁ ଇଶ୍ଵର ସତ୍ୟବାଦୀ ହେଉନ୍ତୁ । ଯେମନ୍ତ ଲେଖାଅଛି, ୪
 ଯଥା, “ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ବାକ୍ୟରେ ଧାର୍ମିକ ପୁଣି ବିଚାରରେ ଜୟୀ ଜଣା ଯିବ ।”
 ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମରେ ଯେବେ ଇଶ୍ଵରର ଧର୍ମ ପ୍ରକାଶ ହୁଅଇ, ତେବେ କି ୫
 ବୋଲିବା? ଇଶ୍ଵର ଯେ ସମୁଚିତ ଦଣ୍ଡ ଦେଲେ (ଆମ୍ଭେ ମନୁଷ୍ୟର ମତେ କହି) ୬
 ସେ କି ଅଧାର୍ମିକ ହେବେ? କେବେହେଁ ନୋହେ; ତାହା ହେଲେ ସେ କିନ୍ତୁ
 ଜଗତର ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ହୋଇବେ? ଆମ୍ଭର ମିଥ୍ୟା କଥାରୁ ଯେବେ ଇଶ୍ଵରର ୭
 ସତ୍ୟତାର ମହିମା ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି ହେଲା, ତେବେ ଆମ୍ଭେ କିନିମନ୍ତେ ବିଚାରରେ
 ଅପରାଧି ଗଣିତ ହେବା? ଅଥବା ଆସ, ମଙ୍ଗଳ ଉଦ୍ଦେଶରେ ମନ କର୍ମ କର, ୮
 ଏହା ଯେ ଆମ୍ଭ ବିଷୟରେ ଅନେକ ଗ୍ଳାନି କରି କହନ୍ତି, ସେପରି କାହିଁକି ନ
 ବୋଲିବା? ମାତ୍ର ଏମାନଙ୍କର ଦଣ୍ଡ ଯଥାର୍ଥ ।

ତେଣୁ ଆମ୍ଭେମାନେ କି ଅଧିକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ? କିଛିହିଁ ନାହିଁ, ଯେହେତୁ ଯିହୁଦୀ ୯
 କି ଅନ୍ୟଦେଶୀୟ ସମସ୍ତେ ଯେ ପାପର ଅଧୀନ, ଆମ୍ଭେମାନେ ପୁଣ୍ୟରେ ଏହାର
 ପ୍ରମାଣ ଦେଲୁଁ । ଯେମନ୍ତ ଲେଖାଅଛି, ଯଥା, “ଧାର୍ମିକ କେହିତ ନାହିଁ, ଜଣେ- ୧୦
 ହେଁ ନାହିଁ; ଅବା ଜ୍ଞାନୀ କି ଇଶ୍ଵର ଚେଷ୍ଟାକାରୀ କେହି ନାହିଁ । ସମସ୍ତେ ବିପଥ- ୧୧
 ଗାମୀ ଓ କୁକର୍ମକାରୀ; ପୁଣି କେହିତ ସନ୍ନିବିଷ୍ଟ କରଇ ନାହିଁ, ଜଣେହେଁ ନାହିଁ । ୧୨
 ସେମାନଙ୍କର ଗଳାର ନଳୀ ମେଲା କବରସ୍ପର୍ଶ । ସେମାନଙ୍କର ଜିହ୍ଵା ପ୍ରବର୍ତ୍ତନା ୧୩
 ପ୍ରକାଶ କରଇ । ସେମାନଙ୍କ ଓଷ୍ଠ ତଳେ କାଳସର୍ପର ବିଷ ଥାଏ; ସେମାନଙ୍କର ୧୪

୧୫ ମୁଖ ଅଭିଶାପରେ ଓ କଟୁବାକ୍ୟରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ । ସେମାନଙ୍କର ଗୋଡ଼ ରକ୍ତପାତ
 ୧୬ କରବାକୁ ବେଗବାମୀ ହୁଅନ୍ତୁ । ସେମାନଙ୍କର ବାଟରେ ନାଶ ଓ କ୍ଳେଶ ଘଟେ ।
 ୧୭ ସେମାନେ କୁଶଳର ବାଟ ନ ଜାଣନ୍ତି; ପୁଣି ଈଶ୍ବର ବିଷୟକ ଭୟ ସେମାନଙ୍କର
 ୧୮ ଆତ୍ମାର ଅଗୋଚର ।” ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଯାହା ଉକ୍ତ ତାହା ଯେ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅର୍ଥାନ
 ଲେକମାନଙ୍କଠାରେ ଉକ୍ତ, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣି; ଏଣୁ ପ୍ରତିମୁଖ ବନ୍ଦ ହୋଇ
 ୨୦ ସବୁ ଜଗତ ଈଶ୍ବରର ଶ୍ରମରେ ଅପରାଧୀ ହୁଅନ୍ତି । ଏନମନ୍ତେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଲିବାରେ
 କୌଣସି ପ୍ରାଣୀ ଈଶ୍ବରର ସାକ୍ଷାତରେ ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ନୋହିବ, ଯେହେତୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା
 ଦ୍ବାରା ପାପର ଜ୍ଞାନମାତ୍ର ଜନ୍ମେ ।

୨୧ ଏବେ ବ୍ୟବସ୍ଥାର କ୍ରିୟା ଛୁଟା ଈଶ୍ବରଙ୍କର ଯେ ଧର୍ମ, ତାହା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ
 ୨୨ ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟାଗାର ବଚନରେ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇ ପ୍ରକାଶ ହେଉଅଛି, ଅର୍ଥାତ୍ ଯୀଶୁ
 ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ବିଶ୍ବାସ ଦ୍ବାରା ଈଶ୍ବରଙ୍କର ଯେ ଧର୍ମ, ତାହା ସମସ୍ତଙ୍କଠାରେ ପ୍ରକାଶ
 ୨୩ ହୋଇ ସବୁ ବିଶ୍ବାସିମାନଙ୍କର କିତରେ ବର୍ତ୍ତୁଅଛି । ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ କିଛି
 ବିଶେଷ ନାହିଁ, ଯେହେତୁ ସମସ୍ତେ ପାପ କର ଈଶ୍ବରର ମହିମାର ଉତ୍ତମ ପତି-
 ୨୪ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଈଶ୍ବରର ଅନୁଗ୍ରହରେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦ୍ବାରା ବିନାମୂଲ୍ୟରେ
 ୨୫ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇ ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହୁଅନ୍ତି । ଯେହେତୁ ଯାହାର ରକ୍ତରେ ବିଶ୍ବାସ
 କରବାକୁ ହୁଅନ୍ତୁ, ଏପରି ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ବଳିଷ୍ଠତା ତାହାଙ୍କୁ ଈଶ୍ବର ପୂର୍ବେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
 ୨୬ କରିଥିଲେ; ତହିଁରେ ସେ ଆପଣା ସହିଷ୍ଣୁତା ଦ୍ବାରା ପୁନଃକାଳକୃତ ପାପର ମାର୍ଜନା
 କରବାରେ ଆପଣା ନ୍ୟାୟ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି; ପୁଣି ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳେହିଁ ତାହା
 ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି; ଆଉ ଯେଉଁଜନ ଯୀଶୁରେ ବିଶ୍ବାସ କରଇ, ତାହାକୁ ଧାର୍ମିକ
 ଗଣିତ କରିହିଁ ନ୍ୟାୟକାରୀ ହୁଅନ୍ତି ।

୨୭ ଏଥିରେ ଦର୍ପ କରବାର କାହିଁ? ତାହା ଖଣ୍ଡନ ହୁଅନ୍ତୁ । କେଉଁ ବଧିରେ?
 ୨୮ କି କ୍ରିୟାରେ? ତାହା ନାହିଁ, ମାତ୍ର ବିଶ୍ବାସରୁପ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଦ୍ବାରା । ଏନମନ୍ତେ
 ବ୍ୟବସ୍ଥାର କ୍ରିୟା ଛୁଟା ବିଶ୍ବାସରେ ମନୁଷ୍ୟ ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହୁଅନ୍ତୁ, ଏହା ନିଶ୍ଚୟ
 ୨୯ କର । ସେ କି କେବଳ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କର ଈଶ୍ବର, ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନଙ୍କର
 ୩୦ ଈଶ୍ବର ନୁହନ୍ତି? ସେ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନଙ୍କରହିଁ ଈଶ୍ବର ଅଟନ୍ତି; ଯେହେତୁ ଏକ
 ଈଶ୍ବର ବିଶ୍ବାସରେ ସୁନ୍ଦରକୁ ପୁଣି ବିଶ୍ବାସ ଦ୍ବାରା ଅସୁନ୍ଦରକୁ ଧାର୍ମିକ କରି ଗଣିବେ ।
 ୩୧ ତେବେ ବିଶ୍ବାସ ଦ୍ବାରା ଆମ୍ଭେମାନେ କି ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଲେପ କର? ତେମନ୍ତ
 ନୋହେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସୁସ୍ଥିର କର ।

୧ ଏଥିରେ କି ବୋଲିବା? ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁନଃପୁରୁଷ ଅବ୍ରହାମ ଶାଶ୍ବତ କ୍ରିୟାର

କି ପାଇଁ ଅଛି? ସେ ଯେବେ ନିଜ କ୍ରିୟାରେ ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହୁଅନ୍ତା, ତେବେ ସେ ଦର୍ପ କର ପାରନ୍ତା; ମାତ୍ର ଇଶ୍ଵରର ସ୍ଥମ୍ଭରେ ତାହା ନ ହୁଅଇ । ଏଥିରେ ଶାସ୍ତ୍ରରେ କି ଲେଖାଅଛି? ଯଥା, “ଅବ୍ରହାମ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସ କରବାରୁ” ସେ ବିଶ୍ଵାସ ତାହାର ପ୍ରତି ଧର୍ମପଣ ନିମନ୍ତେ ଗଣିତ ହେଲା ।” କର୍ମକାରର ଯେ ବର- ତନ, ସେ ଅନୁଗ୍ରହର ଫଳ ନୋହେ, ମାତ୍ର ତାହାର ଉପାର୍ଜିତ କର ମଣିବାକୁ ହୁଅଇ । ପୁଣି ଯେ ଅଧାର୍ମିକକୁ ଧାର୍ମିକ କର ଗଣନ୍ତି, ତାହାଙ୍କର ଉପରେ ଯେଉଁ କର୍ମଜ୍ଞାନ ଲୋକ ବିଶ୍ଵାସ କରଇ, ତାହାର ସେ ବିଶ୍ଵାସ ଧର୍ମପଣ ନିମନ୍ତେ ଗଣିତ ହୁଅଇ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ନିଜେ କ୍ରିୟାଜ୍ଞାନ ହୋଇଲେ ଇଶ୍ଵର ଯାହାକୁ ଧାର୍ମିକ କର ଗଣନ୍ତି, ତାହାର ପ୍ରାପ୍ତ ଆଶୀର୍ବାଦ ବିଷୟରେ ଦାଉଦଇ ବର୍ଣ୍ଣନା କରଅଛି, ଯଥା, “ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଅପରାଧ କ୍ଷମା ହୋଇଅଛି, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ପାପ ଆଚ୍ଛାଦିତ ହୋଇଅଛି, ସେମାନେ ଧନ୍ୟ । ପରମେଶ୍ଵର ଯାହାର ପାପ ଗଣନା ନ କରନ୍ତି, ସେ ଜନ ଧନ୍ୟ ।”

ଏହି ଉକ୍ତ ଆଶୀର୍ବାଦ ସୁନ୍ଦର କିଅବା ଅସୁନ୍ଦର କାହାର ପ୍ରତି ବର୍ତ୍ତୁଅଛି? ଯେଣୁ ଅବ୍ରହାମର ବିଶ୍ଵାସ ତାହାର ପ୍ରତି ଧର୍ମପଣ ନିମନ୍ତେ ଗଣିତ ହୋଇଲା, ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହା ବୋଲି । କି ପ୍ରକାରରେ ଗଣିତ ହେଲା? କି ତାହାର ସୁନ୍ଦର ସମୟରେ ଅବା ଅସୁନ୍ଦର ସମୟରେ? ସୁନ୍ଦର ସମୟରେ ନୋହେ; ମାତ୍ର ଅସୁନ୍ଦର ସମୟରେ । ଏଣୁ ତାହାର ସୁନ୍ଦର ନ ହେଲେହେଁ ବିଶ୍ଵାସ କରବାରରେ ଯେଉଁ ଧର୍ମପଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା, ତହିଁରେ ସେ ଏହି ସୁନ୍ଦର ଚିହ୍ନ ଏକ ପ୍ରମାଣସ୍ଵରୂପ ହୋଇଲା । ତେଣୁ ସବୁ ଅସୁନ୍ଦର ବିଶ୍ଵାସକାରମାନେ ଯେମନ୍ତ ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହୁଅନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ସେ ସେମାନଙ୍କର ଆଦିପୁରୁଷ ହୋଇଲା । ଆନ୍ତର ଆତ୍ମମାନ- କର ଆଦିପୁରୁଷ ଅବ୍ରହାମର ଅସୁନ୍ଦର ସମୟରେ ଯେଉଁ ବିଶ୍ଵାସ ଥିଲା, ସେଉଁ ବିଶ୍ଵାସ କର ଯେଉଁମାନେ କେବଳ ସୁନ୍ଦର ହୁଅନ୍ତି ତାହା ନୋହେ, ମାତ୍ର ତାହାର ପଦଚିହ୍ନ ଦେଇ ଗମନ କରନ୍ତି, ଏପରି ସୁନ୍ଦରମାନଙ୍କରହିଁ ଆଦିପୁରୁଷ ସେ ହୋଇଲା ।

ଯେଣୁ ଅବ୍ରହାମ ଜଗତର ଅଧିକାରୀ ହୋଇବ, ତାହାକୁ ପୁଣି ତାହାର ବଶକୁ ଏହି ଯେଉଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ବଚନ ଦିଆ ଗଲା, ତାହା ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ନୋହେ, ମାତ୍ର ବିଶ୍ଵାସର ଯେଉଁ ଧର୍ମ ତହିଁରେ ଦିଆଗଲା । ଯେହେତୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅବଲମ୍ବିମାନେ ଯେବେ ଅଧିକାରୀ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ବିଶ୍ଵାସ ନଷ୍ଟ ହୁଅଇ, ପୁଣି ଏ ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୁ ବୃଥା କରା ଯାଏ । ଆନ୍ତର ବ୍ୟବସ୍ଥା କ୍ରୋଧର ଜନକ ହୁଅଇ; ଯେହେତୁ ଯେଉଁଠାରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ, ସେଠାରେ ଆଜ୍ଞାଲଙ୍ଘନ ନାହିଁ । ଏନିମନ୍ତେ କେବଳ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅବଲମ୍ବି ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ନୋହେ, ପୁଣି ଅବ୍ରହାମର

ସଦୃଶ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରତି ସେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଯେମନ୍ତ ଅଟଳ ହୁଅଇ, ଏଥିପାଇଁ
 ୧୭ ଅନୁଗ୍ରହର ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ତାହାର ଅଧିକାର ହୁଅଇ । ଆଉ ଯେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ସଜାବ
 ଓ ଅବହେଳାକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ କରି କହନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କୁ ଅବହେଳା ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ଏମନ୍ତ
 ଯେ ଇଶ୍ୱର, ତାହାଙ୍କର ଗୋଚରରେ ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସମସ୍ତର ଆଦିପୁରୁଷ ଅଟେ,
 ଯେମନ୍ତ ଲେଖାଅଛି, ଯଥା, “ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଅନେକ ଜାତିର ଆଦିପୁରୁଷ କରି
 ନିୟୁତ କରିଅଛୁ ।”

୧୮ ପୁଣି “ତେମନ୍ତ ତୁମ୍ଭର ବନ୍ଧ ହୋଇବେ,” ଏହି ଉକ୍ତି ବଚନ ଅନୁସାରେ
 ଅବହେଳା ଅନେକ ଜାତିର ଆଦିପୁରୁଷ ଯେମନ୍ତ ହେବ, ଏହିହେତୁ ଅସମ୍ଭବ
 ୧୯ ହେଲେହେଁ ସେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ଭରସା କଲେ । ଆଉ ତାହାର ବିଶ୍ୱାସ ଦୁର୍ବଳ ନ
 ହୋଇ ସେ ପ୍ରାୟ ଏକ ଶତ ବରଷ ବୟସ ହେଲେହେଁ ଆପଣା ଦେହର ଜରାବସ୍ଥା
 ୨୦ ଅବା ଆପଣାର ଛତା ସାରାର ରଜନିବୃତ୍ତି, ତାହା ନ ମାନି ଅବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଇଶ୍ୱ-
 ୨୧ ରର ପ୍ରତିଜ୍ଞାରେ କିଛି ସନ୍ଦେହ ନ କଲେ । ମାତ୍ର ଇଶ୍ୱର ଯାହା ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି,
 ତାହା ସେ ସଫଳ କରିବାକୁ ପାରନ୍ତି, ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ବୁଝି ସେ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାର
 ୨୨ ଇଶ୍ୱରର ମହିମା ପ୍ରକାଶ କଲେ । ଏହିହେତୁର ସେ ବିଶ୍ୱାସ ତାହାର ପ୍ରତି ଧର୍ମପଣ
 ୨୩ ନିମନ୍ତେ ଗଣିତ ହେଲା । ତଥାପି ତାହାର ପ୍ରତି ଗଣିତ ହେଲା, ଏହି ଯେ କଥା
 ୨୪ କେବଳ ତାହାର ପାଇଁ ଲେଖାଅଛି, ତାହା ନୋହେ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେହେଁ
 ଲେଖାଅଛି । ଯେହେତୁ ଯେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପାପର ସକାଶେ ସମର୍ପିତ, ପୁଣି
 ୨୫ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମିକ କରି ଗଣିବାର ସକାଶେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱିତ ହୋଇଲେ, ଏମନ୍ତ ଆତ୍ମ-
 ମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ, ତାହାଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁର ଉଠାଇଲକର୍ତ୍ତାଠାରେ ଯେବେ ବିଶ୍ୱାସ
 କରି, ତେବେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସେ ବିଶ୍ୱାସ ଧର୍ମପଣ ନିମନ୍ତେ ଗଣିତ ହୋଇବ ।

* ପଦ୍ୟ ।

୧ ଏଣୁ ବିଶ୍ୱାସରେ ଧର୍ମବନ୍ତ ଗଣିତ ହେବାର ଇଶ୍ୱରର ସଙ୍ଗରେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ
 ୨ ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମ ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ମିଳନ ହେଉଅଛି । ଆଉ ବିଶ୍ୱାସ କରି ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
 ଏହି ଅନୁଗ୍ରହରେ ପ୍ରବେଶି ପ୍ରିୟ ହୋଇ ଆତ୍ମମାନେ ଇଶ୍ୱରର ଅଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ପାଇ-
 ୩ ବାର ଭରସାରେ ଆନନ୍ଦ କରୁ ଥାନ୍ତି । କେବଳ ତାହା ନୋହେ, ପୁଣି କ୍ଳେଶ
 ୪ ଭୋଗରେହେଁ ଆନନ୍ଦ କରି; ଯେହେତୁ କ୍ଳେଶଠାରୁ ଯୈର୍ଯ୍ୟ ଜନ୍ମଇ, ଯୈର୍ଯ୍ୟ-
 ୫ ଠାରୁ ଜ୍ଞାତସାର ଜନ୍ମଇ, ଜ୍ଞାତସାରଠାରୁ ଭରସା ଜନ୍ମଇ, ସେ ଭରସାଠାରୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ
 ନ ଜନ୍ମଇ; ଯେହେତୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଦତ୍ତ ଧର୍ମଆତ୍ମ ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଅନ୍ତଃ-
 ୭ କରଣରେ ଇଶ୍ୱରର ପ୍ରେମ ବ୍ୟାପ୍ତ ହୁଅଇ । ଆତ୍ମମାନେ ନିରାପାୟ ହେଲେହେଁ
 ୮ ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟରେ ପାପମାନଙ୍କର ପାଇଁ ମଲେ । ସୁଜନର ପାଇଁ ପ୍ରାୟେ

କେହି ନ ମରବ, ମଙ୍ଗଳକାର ପାଇଁ କେହି ଅବା ମରବାକୁ ସାହସିକ ହୋଇ-
ଥିବେ । ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେମାନେ ପାପିଷ୍ଠ ହେଲେହେଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପାଇଁ ମଲେ, ୮
ଏଥିରେ ଈଶ୍ବର ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଆପଣା ପ୍ରେମର ସୁପ୍ରକାଶ କରୁଅଛନ୍ତି ।
ଏକମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କର ରକ୍ତପାତରେ ଏକାକୀ ଧର୍ମବନ୍ତ ଗଣିତ ହେବାର ଆମ୍ଭେମା- ୯
ନେ ନିତାନ୍ତ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ବାରା ଦଣ୍ଡର ରକ୍ଷା ପାଇବା । ଆମ୍ଭେମାନେ ଶବ୍ଦ ହେଲେ- ୧୦
ହେଁ ଯେବେ ଈଶ୍ବରର ପୁତ୍ରର ମରଣରେ ତାହାଙ୍କର ସହିତ ମିଳନ ପାଇଲୁଁ,
ତେବେ ମିଳନ ପାଆନ୍ତେ, ତାହାଙ୍କର ଜୀବନରେ ଅବଶ୍ୟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପରଦାଶ
ହେବ । କେବଳ ତାହା ନୋହେ, ମାତ୍ର ଯାହାଙ୍କ ଦ୍ବାରା ଏତେବେଳେ ମିଳନ ୧୧
ପାଇଁ ଏମନ୍ତ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ତାହାଙ୍କ ଦ୍ବାରା ଆମ୍ଭେମାନେ
ଈଶ୍ବରରେ ଆନନ୍ଦ କରୁଥାଉ ।

ଏଣୁ ଏକ ମନୁଷ୍ୟର ଦ୍ବାରା ପାପ ଓ ପାପ ଦ୍ବାରା ମୃତ୍ୟୁ ଜଗତରେ ପ୍ରବେଶିଲା, ୧୨
ତହିଁରେ ସମସ୍ତେ ପାପିଷ୍ଠ ହେବାରୁ ମୃତ୍ୟୁ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କଠାରେ ଘଟିଲା । ଯେଣୁ ୧୩
ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ପାପ ଜଗତରେ ଥିଲା; ମାତ୍ର କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନ
ଥିଲେ ପାପର ଗଣତି ନୁହେଁ । ତେବେହେଁ ଆଗମନ ଜନର ପ୍ରତିରୂପ ଯେ ଆଦମ, ୧୪
ତାହାର କୃତ ପାପର ଭୁଲ୍ ପାପ ଯେଉଁମାନେ କର ନାହାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର
ଉପରେହେଁ ଆଦମଠାରୁ ମୋକ୍ଷା ଯାହା ମୃତ୍ୟୁ ଜୟୀ ହୋଇଲା । ମାତ୍ର ଯେମନ୍ତ ୧୫
ଅପରାଧ, ତେମନ୍ତ ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନ ନୁହେଁ; ଯେହେତୁ ଜଣକର ଅପରାଧରେ
ଯେବେ ଅନେକର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଲା, ତେବେହେଁ ଈଶ୍ବରର ଅନୁଗ୍ରହ ଏକ ଜଣର
ଅର୍ଥାତ୍ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନର ଦ୍ବାରା ଆହୁରି ବାହୁଲ୍ୟରୂପେ ଅନେକର
ପ୍ରତି ବଢ଼ିଲା । ଆଉ ଜଣେକ ପାପକାରୀର ଦ୍ବାରା ଯେମନ୍ତ ହୁଅଇ, ଦାନ ତେମନ୍ତ ୧୬
ନୁହେଁ; ଯେଣୁ ଏକ ଅପରାଧ ଲାଗି ଦଣ୍ଡଭୋଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଆଜ୍ଞା ଖଟିଲା, ମାତ୍ର
ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନ ଅନେକ ପାପ ଲାଗି ଧର୍ମିକ ଗଣତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଖଟିଲା । କାରଣ ୧୭
ଜଣକର ଅପରାଧରେ ଯେବେ ଏକର ଦ୍ବାରା ମୃତ୍ୟୁ ରାଜ୍ୟ କଲା, ତେବେ ଯେଉଁ-
ମାନେ ବାହୁଲ୍ୟ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଧର୍ମସ୍ବରୂପ ଦାନ ପାଆନ୍ତି, ସେମାନେ ସେ ଏକ ଜଣ
ଅର୍ଥାତ୍ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦ୍ବାରା ଜୀବନରେ ଆହୁରି ରାଜ୍ୟ କରବେ । ତେଣୁକରି ଏକ ୧୮
ଜଣର ଅପରାଧର ଦ୍ବାରା ଯେମନ୍ତ ସବୁ ଜନଙ୍କର ପ୍ରତି ଦଣ୍ଡାଜ୍ଞା ଖଟିଲା, ତେମନ୍ତେହେଁ
ଏକ ଜଣର ଧର୍ମର ଦ୍ବାରା ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତିର ନିମନ୍ତେ ଧର୍ମିକ ଗଣତି ସବୁ ଜଣଙ୍କର
ପ୍ରତି ଖଟିଲା । ଆଉ ଜଣଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ମେଣ୍ଟଣରେ ଅନେକ ପାପିଷ୍ଠ ହୋଇଲେ, ୧୯
ତେମନ୍ତ ଜଣକର ଆଜ୍ଞା ପାଳନରେ ଅନେକ ଧର୍ମିକ ଗଣତି ହୁଅନ୍ତି । ଆବର ୨୦
ଅପରାଧର ଗୁଣି ହେବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅସି ପ୍ରବେଶିଲା; ମାତ୍ର ଯେଉଁଠାରେ
ପାପ ବଢ଼ିଲା, ସେଠାରେ ଅନୁଗ୍ରହ ଆହୁରି ବଢ଼ିଲା । ଏଣୁ ପାପ ରାଜ୍ୟ କର ୨୧

ଯେମନ୍ତ ମୃତ୍ୟୁ ଖଟଇ, ତେମନ୍ତ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦ୍ଵାରା ଧର୍ମ ଗଣତ-
ରେ ଅନୁଗ୍ରହ ରାଜ୍ୟ କରି ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଖଟଇ ।

୨ ପଦ ।

- ୧ ଏଥିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ଆନ୍ତର ବଢ଼ି ଯିବାର ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପାପରେ ରହିବା,
- ୨ କି ଏହା ବୋଲିବା? ତାହା ନ ହେଉ । ପାପର ପ୍ରତି ମୃତ ଯେ ଆମ୍ଭେମାନେ,
- ୩ ତହିଁରେ କିପ୍ରକାରେ ଆଉ ଜୀବନ କାଟିବା? ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଯେତେ ଲୋକ ଯୀଶୁ
ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ଭୁବିତ ହେଲୁ, ତେତେ ଲୋକ ତାହାଙ୍କର ମରଣରେ ଭୁବିତ ହୋଇଲୁ,
- ୪ ଏହା କି ଜାଣି ନାହିଁ? ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ମୃତ୍ୟୁଚକ୍ର ଭୁବନରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସହିତ
କବର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ; ତେଣୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପିତାର ପରାକ୍ରମରେ ମୃତ୍ୟୁର ଯେମନ୍ତ ଉତ୍ଥିତ
ହୋଇଥିଲେ, ତେମନ୍ତ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ନୂତନ ଜୀବନ ଧରି ଆଗେବାକୁ ଉଚିତ ।
- ୫ କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେବେ ତାହାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁର ଉପମାରେ ଭାଗୀ ହେ'ଇ,
- ୬ ତେବେ ଉତ୍ଥାନରହିଁ ଭାଗୀ ହୋଇବା । ପାପର ସେବା ଯେମନ୍ତ ଆଉ ନ କରି,
ଏଥିପାଇଁ ପାପରୁ ଶରୀର ନିଷ୍ଠ ହେବାର ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପୁରୁଣା ସ୍ଵଭାବ
- ୭ ତାହାଙ୍କର ସହିତ କ୍ରୁରରେ ହତ ହେଲା, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣି । ଯେହେତୁ
- ୮ ଯେ ମରାଅଛି ସେ ପାପର ମୁକ୍ତ ହେଲା । ଏଣୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର
ସଙ୍ଗରେ ମୃତ ହୋଇ, ତେବେ ତାହାଙ୍କର ସଙ୍ଗରେ ସଜୀବହୁଁ ହୋଇବା, ଏହା
- ୯ ଆମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କରି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୃତ୍ୟୁର ଉତ୍ଥିତ ହୋଇଲେ ମୃତ୍ୟୁର କର୍ତ୍ତୃପଣ
ତାହାଙ୍କର ଉପରେ ଆଉ ନ ଥିବାରୁ ସେ ଆଉ ନ ମରିବେ, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ
- ୧୦ ଜାଣି । ଆଉ ସେ ଯେ ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗ କଲେ ତହିଁରେ ଏକାବେଳେ ପାପର ପ୍ରତି
ମଲେ; ପୁଣି ଯେ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ତହିଁରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ପ୍ରତି ସଜୀବ
- ୧୧ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ତେମନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାପର ପ୍ରତି ମୃତ ପୁଣି ଆତ୍ମମାନଙ୍କର
ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦ୍ଵାରା ଈଶ୍ଵରର ପ୍ରତି ସଜୀବ, ଏହିପରି ଆପଣାମାନଙ୍କର
ବିଷୟରେ ମଣ ।
- ୧୨ ଏନିମନ୍ତେ କୁଅଭିଳାଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାର ପାଇଁ ତୁମ୍ଭ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଦେହରେ ପାପକୁ
- ୧୩ ରାଜ୍ୟ କରିବାକୁ ନ ଦିଅ । ପୁଣି ଆପଣା, ଅଜ୍ଞକୁ ଅଧର୍ମରୁ ଅସ୍ତ୍ର କରି ପାପ
ସେବାରେ ସମର୍ପି ନ ଦିଅ; ମାତ୍ର ମୃତ୍ୟୁର ସଜୀବ ହେବାରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପୁଣି
ଈଶ୍ଵରର ଧର୍ମ ଅସ୍ତ୍ରରେ ଆପଣା, ଅଜ୍ଞକୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ସମର୍ପି ଦିଅ ।
- ୧୪ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଆୟତ୍ତ ନ ହୋଇ ଅନୁଗ୍ରହର ଆୟତ୍ତ ହୋଇଅଛୁ,
- ୧୫ ତେଣୁ ପାପ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉପରେ ଆଉ ରାଜ୍ୟ ନ କରିବ । ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେମାନେ
ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଆୟତ୍ତ ନ ହୋଇ ଅନୁଗ୍ରହର ଆୟତ୍ତ ହୋଇଅଛୁ, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ-

ମାନେ କି ପାପ କରିବା ? ତାହା ନ ହେଉ । ଯେହେତୁ ମୃତ୍ୟୁଜନକ ପାପକୁ, ୧୭
 ଅବା ଧର୍ମଜନକ ଆଜ୍ଞା ପାଳନକୁ, ଏହାର ମଧ୍ୟରେ ଯାହାର ସେବାରେ ଆପଣା-
 ମାନକୁ ସମର୍ପଣ କରି ଆଜ୍ଞାକାଣ୍ଡ ହୁଅ, ତାହାର ଦାସ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଟ, ଏହା
 କି ଜାଣି ନାହିଁ ? ଆଉ ପୂର୍ବରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାପର ଦାସ ଥିଲ ପ୍ରମାଣ, ମାତ୍ର ୧୭
 ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷାର୍ଥ ସ୍ଥଳରେ ତଳା ହୋଇଲ, ତାହାର ଆକୃତି ମନରେ ଧାରଣା
 କରିଅଛୁ, ଏଥିପାଇଁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ ହେଉ । ଏମନ୍ତେ ପାପର ମୁକ୍ତି ୧୮
 ହୋଇ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧର୍ମର ଦାସ ହେଉଅଛୁ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶାନ୍ତାତ୍ମକ ଦୁଃଖଳତା ୧୯
 ସକାଶୁ ଆମ୍ଭେ ମନୁଷ୍ୟର ନ୍ୟାୟ ଏହା ବୋଲି ! ପୂର୍ବରେ ଉତ୍ତର, ଅଧର୍ମ କରି-
 ବାର ପାଇଁ ଯେମନ୍ତେ ପାପର ଓ ଅଶୁଚିର ଦାସପଣରେ ଆପଣା, ଅଙ୍ଗକୁ
 ସମର୍ପଣ କରିଥିଲ, ତେମନ୍ତେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବାପାଇଁ ଏତେବେଳେ ଧର୍ମର ଦାସପଣ-
 ରେ ଆପଣା, ଅଙ୍ଗକୁ ସମର୍ପଣ କର । ଯେହେତୁ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ୨୦
 ପାପର ଦାସଗଣ ଥିଲ, ତେତେବେଳେ ଧର୍ମବର୍ଜିତ ଥିଲ । ତେଣୁ ଯେ ସବୁ କର୍ମ ୨୧
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏବେ ଲଜ ବିଷୟ ବୋଧ କର, ପୂର୍ବରେ ତହିଁର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର
 କି ଲଭ ଥିଲା ? ଯେଣୁ ସେ ସବୁ କର୍ମର ଫଳ ମୃତ୍ୟୁ । ମାତ୍ର ଏତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ- ୨୨
 ମାନେ ପାପର ମୁକ୍ତି ହୋଇ ଇଶ୍ଵରର ଦାସଗଣ ହେବାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପବି-
 ତ୍ରତାର୍ଥ ଫଳ ପୁଣି ଅନନ୍ତ ଜୀବନର ପୁରସ୍କାର ଅଛି । ଯେହେତୁ ପାପର ୨୩
 ବରତନ ମୃତ୍ୟୁ, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦ୍ଵାରା ଇଶ୍ଵରର ଅନୁଗ୍ରହ
 ଦାନ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଅଟଇ ।

୭ ପଦ ।

ହେ ଭ୍ରମାମାନେ, ବ୍ୟବସ୍ଥା ଜାଣିବାର ଲୋକକୁ ଆମ୍ଭେ ବୋଲି । ଜୀବନ ଥିବା ୧
 ଯାହା ମନୁଷ୍ୟର ଉପରେ ବ୍ୟବସ୍ଥାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଛି, ଏହା କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣି
 ନାହିଁ ? ଯେ ସରଳ ସ୍ଵାମୀ ବସ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ, ସେ ସରଳ ବିବାହିତା ତଳା ତାହାର ପ୍ରତି ୨
 ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ବଳା ଆମ୍ଭେ; ମାତ୍ର ସ୍ଵାମୀର ଯେବେ ମୃତ୍ୟୁ ହୁଅଇ, ତେବେ ସେ
 ସ୍ତ୍ରୀ ସ୍ଵାମୀର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ମୁକ୍ତି ହୁଅଇ । ଏମନ୍ତେ ସ୍ଵାମୀ ସଜାବ ଥିଲେ ଯେବେ ୩
 ଆନ ପୁରୁଷକୁ ବିବାହ କରଇ, ତେବେ ସେ ବ୍ୟଭିଚାରୀ ହୁଅଇ । ମାତ୍ର ସେ
 ସ୍ଵାମୀର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଲେ ସେ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ମୁକ୍ତି ହୁଅଇ, ପୁଣି ଆନ ପୁରୁଷକୁ
 ଯେବେ ବିବାହ କରଇ, ତେବେ ସେ ବ୍ୟଭିଚାରୀ ନ ହୁଅଇ । ହେ ଆମ୍ଭର ୪
 ଭ୍ରମାମାନେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଶାନ୍ତ ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭେମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମ୍ଭବେ ମୃତ ହେଉ-
 ଅଛୁ; ଏଣୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେହେନ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଫଳ ଜନ୍ମଇ, ଏଥିପାଇଁ ଆନର
 ସଙ୍ଗରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେ ମୃତାବସ୍ଥାର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବ ହୋଇଅଛୁ, ତାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ

୫ ଭ୍ରମାନ୍ତର କବିତା ହେବାକୁ ଉଚିତ । ଯେଣୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଶାନ୍ତର ଆଶ୍ରୟ କରିବା ସମୟରେ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ମନା ପାପାଭିଳାଷ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଅଙ୍ଗରେ ସଜାବ ହୋଇ ମୃତ୍ୟୁର ପଥ ଉପରେ କଲ । ପୁଣି ଯେଉଁ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅଧୀନ ଥିଲୁ, ତାହାର ପ୍ରତି ଏବେହେଁ ମୃତ ହେବାର ଆତ୍ମମାନେ ଯେମନ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପୁରୁଣା ମତରେ ନୋହି, ଆତ୍ମର ନୂଆ ମତରେ ଇଶ୍ଵରର ସେବା କରି, ଏଥିପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅଧୀନର ମୁକ୍ତି ହୋଇଅଛି ।

୬ ତେବେ କି ବୋଲିବା ? ବ୍ୟବସ୍ଥା କି ପାପଜନକ ? ତାହା କେବେ ନୋହେ; ଯେଣୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନ ଥିଲେ ପାପ କି, ତାହା ନ ଜାଣନ୍ତୁ । ଯେହେତୁ “ଲେଉଟି ନ କରି,” ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଏକଥା ଉକ୍ତ ନ ହୁଅନ୍ତା, ଆତ୍ମେ କୁକାମନା ଜ୍ଞାତସାର ନ ହୁଅନ୍ତୁ । ମାତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ଵାରା ପାପ ଅବକାଶ ପାଇ ଆତ୍ମର ଅନ୍ତରେ ସବୁ ପ୍ରକାର କୁଅଭିଳାଷ ଜନ୍ମାଇଲ । ଯେହେତୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଛୁଡ଼ା ପାପ ମୃତ ଥିଲା । ଏଣୁ ପୂର୍ବରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଛୁଡ଼ା ଆତ୍ମେ ଜୀବନ୍ତ ଥିଲୁ, ପୁଣି ଆଜ୍ଞା ଉପସ୍ଥିତ ହେବାବେଳେ ୧୦ ପାପ ସଜାବ ହୁଅନ୍ତେ ଆତ୍ମେ ମଲୁ । ଏମନ୍ତେ ଜୀବନଦାୟକ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା, ୧୧ ତାହା ଆତ୍ମକୁ ମୃତ୍ୟୁଜନକ ହୋଇଲ । ଯେହେତୁ ଆଜ୍ଞା ଦ୍ଵାରା ପାପ ଅବକାଶ ୧୨ ପାଇଁ ଆତ୍ମକୁ ଭୁଲାଇ, ତହିଁରେ ଆତ୍ମକୁ ସଂହାର କଲ । ଏଥିପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପବିତ୍ର ପୁଣି ଆଜ୍ଞାହିଁ ପବିତ୍ର ଓ ନ୍ୟାୟ ଓ ହିତଦାୟକ ହୁଅଇ ।

୧୩ ତେବେ ଯେ ନିଜେ ହିତଦାୟକ, ସେ କି ଆତ୍ମକୁ ମୃତ୍ୟୁଜନକ ହୋଇଲ ? କେବେହେଁ ନୋହେ; ପୁଣି ପାପ ଯେମନ୍ତ ପାପର ମତ ଦେଖା ଯାଏ, ପୁଣି ଆଜ୍ଞା ଦ୍ଵାରା ପାପକୁ ଯେମନ୍ତ ଅଭିଶପ୍ତ ପାପିଷ୍ଠ ମତ ଦେଖା ହୋଏ, ଏଣୁ ହିତଦାୟକ ବସ୍ତୁ ୧୪ ଦ୍ଵାରା ତାହା ଆତ୍ମଠାରେ ମୃତ୍ୟୁ ଜନ୍ମାଇଲ । ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯେ ପାରମାର୍ଥକ, ଏହା ଆତ୍ମ- ୧୫ ମାନେ ଜାଣି, ମାତ୍ର ଆତ୍ମେ ଶାନ୍ତର ଓ ପାପର କ୍ରିତଦାସ ଅଟେ । ଯେହେତୁ ଯାହା କରୁ, ତାହାର ଆତ୍ମେ ନ ଜାଣି କରୁ, ପୁଣି ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରୁ, ତାହା ନ କରୁ, ୧୬ ମଧ୍ୟ ଯାହା ଘୃଣା କରୁ ତାହା କରୁଥାଏ । ତେଣୁ ଯାହା ଆତ୍ମେ ନ ମଣି, ଏମନ୍ତ କର୍ମ ୧୭ ଯେବେ କରୁ, ତେବେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯେ ଉତ୍ତମ ଏହା ସ୍ଵୀକାର କର । ଏମନ୍ତ ହୋଇଲେ ସେ କର୍ମ ଆତ୍ମେ ନିଜେ କରୁ ଏମନ୍ତ ନୋହେ, ମାତ୍ର ଆତ୍ମର ଅନ୍ତରାତ୍ମା ଯେ ପାପ, ୧୮ ସେହିକରଇ । ଯେହେତୁ ଆତ୍ମରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମର ଶାନ୍ତରେ କୌଣସି ଉତ୍ତମବସ୍ତୁ ବାସ ନ କରଇ, ଏହା ଆତ୍ମେ ଜାଣି । ଆତ୍ମଠାରେ ଇଚ୍ଛା ହେଲେହେଁ କୌଣସି ଉତ୍ତମ ୧୯ କର୍ମ କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ହୋଇ । ଯେହେତୁ ଯେଉଁ ଉତ୍ତମ କର୍ମ କରିବାକୁ ଚାହିଁ, ୨୦ ତାହା ନ କର; ମାତ୍ର ଯେ ମନ୍ଦ କର୍ମ କରିବାକୁ ନ ଚାହିଁ, ତାହା କର । ଏମନ୍ତେ ଯେ କର୍ମ କରିବାକୁ ଆତ୍ମର ଇଚ୍ଛା ନୁହଇ, ତାହା ଯେବେ କର, ତେବେ ଆତ୍ମେ ୨୧ ନିଜେ ତାହା ନ କର, ମାତ୍ର ଆତ୍ମର ଅନ୍ତରାତ୍ମା ଯେ ପାପ, ସେ କରଇ । ଏଣୁ ଉତ୍ତମ

କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ହୋଇଲେ ମନ କରିବାକୁ ଉପସ୍ଥିତ, ଆମ୍ଭଠାରେ ଏମନ୍ତ ଏକ
 ସ୍ୱଭାବ ଦେଖିବାକୁ ପାଇ । ଆମ୍ଭେ ଆନ୍ତରିକ ସ୍ୱଭାବରେ ଇଣ୍ଡରଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ୨୨
 ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଅଛୁ, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭର ଅଙ୍ଗ ମଧ୍ୟେ ଆଉ ଏକ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଦେଖିବାକୁ ୨୩
 ପାଉଅଛୁ, ସେ ଆମ୍ଭର ମାନସିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବିପରୀତେ ଯୁକ୍ତ କରଇ, ଆଉ
 ଆମ୍ଭକୁ ଅଜ୍ଞସ୍ଥିତ ପାପ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଦାସ କରିବାକୁ ଯତ୍ନ କରଇ । ହାୟ ! ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ୨୪
 ମନୁଷ୍ୟ ଯେ ଆମ୍ଭେ, ଆମ୍ଭକୁ ଏହି ମୃତ ଶରୀରର କେ ନିସ୍ତାର କରିବ ? ଆମ୍ଭମାନ- ୨୫
 କର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦ୍ୱାରା ଇଣ୍ଡରଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ଧନ୍ୟବାଦ କରି । ଏମନ୍ତେ ଶରୀର
 ଦେଇ ଆମ୍ଭେ ପାପର ବ୍ୟବସ୍ଥାର, ମାତ୍ର ମନ ଦେଇ ଇଣ୍ଡରର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସେବା
 କରିଥାଉ ।

୮ ପଦ ।

ଏଣୁ ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁର ଅଶ୍ରୁତ ହୋଇ ଶାରୀରିକ ଆଚରଣ ନ କରି ୧
 ପାରମାର୍ଥିକ ଆଚରଣ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଏବେ ଦଣ୍ଡର ପାତ୍ର ନ ହୁଅନ୍ତି । ଯେ- ୨
 ହେତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁ ଦ୍ୱାରା ଜୀବନଦାୟକ ଯେ ଆତ୍ମର ବ୍ୟବସ୍ଥା, ତାହା ପାପ ଓ
 ମୃତ୍ୟୁଦାୟକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଆମ୍ଭକୁ ମୁକ୍ତ କରିଅଛି । ଯେହେତୁ ଶରୀର ଦ୍ୱାରା ଦୁର୍ଭ- ୩
 ଲତା ସକାଶୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯାହା ସାଧିବାକୁ ନ ପାରିଲା, ତାହା ସାଧିବାର ପାଇଁ
 ଇଣ୍ଡର ଆପଣା ପୁଅକୁ ପାପର ବଳି କରି ପାପି ଲୋକର ସଦୃଶ ଶରୀରରେ ପଠାଇ
 ସେ ଶରୀରରେ ପାପର ଦଣ୍ଡ ଦେଲେ । ତେଣୁ ଶାରୀରିକ ଆଚରଣ ନ କରି ପାର- ୪
 ମାର୍ଥିକ ଆଚରଣ କରିଥାଉ ଯେ ଆମ୍ଭେମାନେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବସ୍ଥାର
 ଧର୍ମ କର୍ମ ସିଦ୍ଧ ହୁଅଇ । ଯେଉଁମାନେ ଶାରୀରିକ, ସେମାନେ ଶାରୀରିକ ବିଷ- ୫
 ୟରେ ଆସକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି; ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନେ ପାରମାର୍ଥିକ, ସେମାନେ ଆତ୍ମର
 ବିଷୟରେ ଆସକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି । ଯେହେତୁ ଶାରୀରିକ ଯେ ମାନସ ସେ ମୃତ୍ୟୁଜନକ, ୬
 ମାତ୍ର ପାରମାର୍ଥିକ ଯେ ମାନସ ସେ ଜୀବନ ଓ ଶାନ୍ତିଦାୟକ । ଆଉ ଶାରୀରିକ ୭
 ମାନସ ଇଣ୍ଡରର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଶାସ୍ତ୍ରଭାବ ହେବାର ଇଣ୍ଡରର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅଧୀନ ନ
 ହୁଅଇ, ପୁଣି ହେବାକୁ ନ ପାରିଇ । ଏଥିପାଇଁ ଶାରୀରିକ ହୋଇଲେ କେହି ଇଣ୍ଡ- ୮
 ରଙ୍କୁ ଭୁକ୍ତି କରିବାକୁ ନ ପାରିଇ । ଇଣ୍ଡରର ଆତ୍ମ ଯେବେ ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନ୍ତରେ ୯
 ବାସ କରନ୍ତି, ତେବେ ଭ୍ରମ୍ଭମାନେ ଶାରୀରିକ ନୁହ, ପୁଣି ପାରମାର୍ଥିକ ଅଟେ;
 ମାତ୍ର କେହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଆତ୍ମ ପ୍ରାପ୍ତ ନୋହିଲେ ସେ ଜଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ନ ହୁଅଇ । ଯେବେ ୧୦
 ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ଥାଆନ୍ତି, ତେବେ ପାପ ସକାଶୁ ଶରୀର ମୃତ୍ୟୁର ଅଧୀନ
 ହେଲେହେଁ ଧର୍ମ ସକାଶୁ ଆତ୍ମ ସଜୀବ ହୁଅଇ । ଆଉ ଯୀଶୁକୁ ମୃତ୍ୟୁର ଉପା- ୧୧
 ନୁଲେ ଯେ ଇଣ୍ଡର ତାହାଙ୍କର ଆତ୍ମ ଯେବେ ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ବାସ କରନ୍ତି,

- ତେବେ ଯେ ମୃତ୍ୟୁର ଶ୍ରୀକ୍ଷକୁ ଉଠାଇଲେ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନ୍ତରେ ଆପଣ
ନିବାସୀ ଆତ୍ମ ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଦେହକୁହିଁ ସଜୀବ କରିବେ ।
- ୧୨ ଏଣୁ ହେ ଭାଇମାନେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଶାଶ୍ଵତ ମତାଚରଣ କରିବାକୁ ଶକ୍ତି-
୧୩ ରର ଅର୍ଥାନ ହୋଇଅଛୁ ଏମନ୍ତ ନୋହେ; ଯେହେତୁ ଶାଶ୍ଵତ ମତାଚରଣ
କଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମରବ, ନୋହିଲେ ଆତ୍ମ ଦ୍ଵାରା ଯେବେ ଶକ୍ତିର କର୍ମକୁ
୧୪ ନିପାତ କର, ତେବେ ବଞ୍ଚିବ । କାରଣ ଯେତେ ଲୋକ ଈଶ୍ଵରର ଆତ୍ମ ଦ୍ଵାରା
୧୫ କରା ଯାଆନ୍ତି, ସେ ସମସ୍ତେ ଈଶ୍ଵରର ସନ୍ତାନ ହୁଅନ୍ତି । ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁନର୍ବାର
ଉତ୍ସୁଜନକ ଦାସ୍ୟପଣ ଆତ୍ମ ପାଇ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଆତ୍ମ ଦ୍ଵାରା [ଇଶ୍ଵରକୁ]
୧୬ ପିତା, ବୋଲି ସମୋଦନ କର, ଏମନ୍ତ ପୋଷ୍ୟପୁତ୍ରର ଆତ୍ମ ପାଇଅଛୁ । ଆଉ
ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଈଶ୍ଵରର ସନ୍ତାନ, ଏହା ଆତ୍ମ ଆପଣେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଆତ୍ମ
୧୭ ସହିତ ପ୍ରମାଣ ଦେଉଅଛନ୍ତି । ଏଣୁ ଯେବେ ସନ୍ତାନ ହୋଇ, ତେବେ ଅଧିକାରୀ
ହୋଇ, ଅର୍ଥାତ୍ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଷୟରେ ଅଧିକାରୀ, ପୁଣି ଶ୍ରୀକ୍ଷର ସହିତ ଅଂଶା-
ଧିକାରୀ ହୋଇ । ଆଉ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଯେବେ ଦୁଃଖଭାଗୀ ହୋଇ, ତେବେ
୧୮ ତାହାଙ୍କର ବିଭବର ଭାଗୀ ହୋଇବା । ପୁଣି ଆତ୍ମମାନଙ୍କଠାରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇବ
ଯେ ଉଦ୍‌ବିଷ୍ଣୁ ବିଭବ, ତାହାର କତିରେ ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳର ଦୁଃଖଭୋଗକୁ
୧୯ ତୁମ୍ଭ ଜ୍ଞାନ କର । ଯେହେତୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ପ୍ରକାଶ ହେବାର
୨୦ ନିମନ୍ତେ ସୃଷ୍ଟିମାତ୍ର ଏକାନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟାଶା କରି ରହିଲ । ଯେଣୁ ସୃଷ୍ଟି ସୃଜନରେ ଅସାର
ବ୍ରହ୍ମିତ ହେଲା ତାହା ନୋହେ, ମାତ୍ର ଯେ ତାକୁ ଉଦ୍‌ସାୟକୁ କରି ସେପରି ବ୍ରହ୍ମିତ
୨୧ କରିଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କର ଅଭିପ୍ରାୟରେ ହେଲା । ଯେହେତୁ ସୃଷ୍ଟି ନିଜ କ୍ଷୟର ଆୟ-
ତ୍ତର ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ସନ୍ତାନଗଣର ପରମ ମୁକ୍ତିର ସହଭାଗୀ ହୋ-
୨୨ ଈବ । ଏଣୁ ସବୁସୃଷ୍ଟି ସବୁଏ ଏତେବେଳ ଯାଏ ପ୍ରସବ ବେଦନା ଭୁଲ୍ ବେଦନା-
୨୩ ବ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ଆର୍ତ୍ତସ୍ଵର କରି ଆସୁଅଛୁ, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣି । କେବଳ
ସେ ସବୁ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ପ୍ରଥମଜାତ ଫଳସ୍ଵରୂପ ଆତ୍ମପ୍ରାପ୍ତ ଯେ ଆମ୍ଭେମାନେ,
ଆମ୍ଭେମାନେହିଁ ପୋଷ୍ୟପୁତ୍ର ପଦର ଅର୍ଥାତ୍ ଶକ୍ତିର ମୁକ୍ତି ଅପେକ୍ଷା କରି,
୨୪ ସେଉଁଠି ଅନ୍ତରେ ଆର୍ତ୍ତସ୍ଵର କରୁଥାଉ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଉଦ୍‌ସାରେ ପରିତ୍ରାଣ
ପାଇ, ପୁଣି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ବିଷୟରେ ଯେ ଉଦ୍‌ସା, ସେ ଉଦ୍‌ସା ନୋହେ; ଯେହେତୁ
୨୫ ମନୁଷ୍ୟ ଯାହା ଭୋଗ କରଇ, ତାହାର ଉଦ୍‌ସା କିପରି କରିବ? ଯାହାର ଭୋଗ
କରି ନାହିଁ ଏମନ୍ତ ବିଷୟରେ ଉଦ୍‌ସା ଯେବେ କରି, ତେବେ ଯୈଷ୍ୟ ଧରି ତାହା
୨୬ ପାଇବାର ନିମନ୍ତେ ଅପେକ୍ଷା କରିଥାଉ । ତହିଁରେ ଆତ୍ମହିଁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର
ଦୁର୍ବଳତାର ପ୍ରତୀକାର କରନ୍ତି; ପୁଣି କି ହେତୁର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ହୁଅଇ,
ତାହା ଉପଯୁକ୍ତରେ ନ ଜାଗନ୍ତେ ଆତ୍ମ ଆପଣେ ଅକଥ୍ୟ ଆର୍ତ୍ତସ୍ଵରରେ ଆତ୍ମମାନ-

କର ନିମନ୍ତେ ସାଧନା କରନ୍ତି । ଆଉ ଇଣ୍ଡରର ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ସାଧୁମାନଙ୍କର ୨୭
ପାଇଁ ସାଧନା କରନ୍ତି ଯେ ଆଜ୍ଞା, ତାହାଙ୍କର ଅଭିପ୍ରାୟ ଅନୁଯାୟୀ ଇଣ୍ଡର
ଜାଣନ୍ତି ।

ଆଉ ଇଣ୍ଡରର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ଆହ୍ମାନପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଯେଉଁମାନେ ୨୮
ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି, ସମସ୍ତ ଘଟଣା ମିଳି ସେମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ଜନ୍ମାୟେ, ଏହା
ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣି । ଯେହେତୁ ଇଣ୍ଡର ଅନେକ ଭ୍ରମମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଆପଣା ୨୯
ପୁତ୍ରକୁ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ କରିବାପାଇଁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ପୁରୋଜ୍ଞାତ କଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ
ତାହାଙ୍କର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିର ସାଦୃଶ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ନିମନ୍ତେ ନିୟନ୍ତ୍ର କଲେ । ଆବର ଯେଉଁ- ୩୦
ମାନଙ୍କୁ ନିୟନ୍ତ୍ର କଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ମାନ କଲେ; ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ମାନ
କଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଧାର୍ମିକ କରି ଗଣିଲେ; ଆଉ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଧାର୍ମିକ କରି
ଗଣିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁହିଁ ବିଭବର ଅଧିକାରୀ କଲେ ।

ଏଥିରେ ଆମ୍ଭେମାନେ କି ବୋଲିବା? ଇଣ୍ଡର ଯେବେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସପକ୍ଷ ୩୧
ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ବିପକ୍ଷ ହେବାକୁ ପାରିବ କେ? ଯେ ଆପଣାର ୩୨
ପୁତ୍ରକୁ ରକ୍ଷା ନ କରି ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସମସ୍ତର ପାଇଁ ତାହାଙ୍କୁ ସମର୍ପି ଦେଲେ,
ସେ କି ଅନୁଗ୍ରହ କରି ତାହାଙ୍କୁ ସହିତ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ନ ଦେବେ?
ଇଣ୍ଡରର ମନୋନୀତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଅପବାଦ କରିବେ କେ? କି ଇଣ୍ଡର? ୩୩
ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧାର୍ମିକ କରି ଗଣନା କରନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ଦଣ୍ଡଆଜ୍ଞା ଅବା ୩୪
ଦେବେ କେ? କି ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମ? ସେ ସେମାନଙ୍କର ପାଇଁ ମଲେ, କେବଳ ତାହା
ନୋହେ, ପୁଣି ମୃତ୍ୟୁର ଉଠିଲେ, ଆଉ ଇଣ୍ଡରର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ବରେ ଥାଇ
ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନାହିଁ କରନ୍ତି । ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମର ପ୍ରେମର ସଙ୍ଗତର ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ୩୫
କି ବଢ଼େଇ କରି ପାରିବ? କି କ୍ଳେଶ, କି ଶୋକ, କି ତାତଣା, କି ଦର୍ଦ୍ଦିଷ, କି
ଭଲଜାତା, କି ବିପଦ, କି ଖର୍ଚ୍ଚ, ଏମାନେ କି ପାରିବେ? ଯେମନ୍ତ ଲେଖାଅଛି,
ଯଥା, “ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭର ନିମନ୍ତେ ଧନୁ ଦିନ ମୃତ୍ୟୁ ମୁଖରେ ଅଛୁଁ । ଆମ୍ଭେ- ୩୬
ମାନେ ବଧଯୋଗ୍ୟ ମେଷର ଭୂଲ୍ୟ ଗଣିତ ହେଉଅଛୁଁ ।” ଆବର ଯେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ୩୭
ପ୍ରେମ କରନ୍ତି, ତାହାଙ୍କ ଦ୍ବାରା ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସବୁତୋ-
ଭବେ ଜୟୀ ହୋଇ । ଯେହେତୁ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମ ଦ୍ବାରା ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ୩୮
ଇଣ୍ଡରର ଯେ ପ୍ରେମ, ତାହା ସଙ୍ଗତର ମୃତ୍ୟୁ ଅବା ଜୀବନ, ଅବା ଦୂତ ଅବା
ପ୍ରଧାନ କି ପରାକ୍ରାନ୍ତ (ପଦସ୍ଥ), ଅବା ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବା ଭବିଷ୍ୟତ, ଅବା ଭବିଷ୍ଟ
ଅବା ନାଚସ୍ଥ, ଇତ୍ୟାଦି କୌଣସି ସୃଷ୍ଟି ବିଷୟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ବଢ଼େଇ କରିବାକୁ ନ ୩୯
ପାରିବ, ଏହା ଆମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣି ।

୧ ପଦ ।

୧ ଆମ୍ଭେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ସାକ୍ଷାତେ ସତ୍ୟ କହୁଅଛୁ ମିଥ୍ୟା ନ କହି; ଆଉ ଧର୍ମୀୟର
 ୨ ସାକ୍ଷାତରେ ଆମ୍ଭର ସ୍ବମନ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛି । ଆମ୍ଭର ଅନ୍ତଃକରଣରେ ଭାବ ଦୃଢ଼
 ୩ ଓ ନରନ୍ତର ଖେଦ ଅଟଇ । ବିଶେଷରେ ଶରୀରନୂସାରେ ଆମ୍ଭର ଭ୍ରାତୃଗଣ ଓ
 ୪ ଜ୍ଞାତବର୍ଗର ପରବର୍ତ୍ତେ ଆପେ ଯେମନ୍ତ ଶାପ୍ୟଶ୍ରମ୍ରତ୍ୟେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଠାରୁ ପୃଥକ ହୋଇ
 ୫ ଏମନ୍ତ ଇଚ୍ଛା କରିବାକୁ ପାରନ୍ତୁ । ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଇଶ୍ରାୟେଲ ଲୋକ;
 ୬ ଆଉ ପୋଷ୍ୟପୁତ୍ରତା ଓ ମହିମା ଓ ନିୟମ, ଓ ଦତ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଓ ଧର୍ମସ୍ଥାପନ, ଓ
 ୭ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ବଚନ ଏହି ସବୁର ଅଧିକାରୀ ଅଟନ୍ତି । ପୁଣି ପିତୃଗଣହିଁ ସେମାନଙ୍କର ଅଟନ୍ତି;
 ୮ ଆଉ ଶାସ୍ତ୍ରାନ୍ତର ସମ୍ବନ୍ଧେ ସେମାନଙ୍କର ବଂଶରେ ସେହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ,
 ୯ ଯେ ସର୍ବାଧିପତି ଈଶ୍ବର (ପୁଣି) ସଦାକାଳ ଧନ୍ୟ ॥ ଆମେନ ॥

୧୦ ଈଶ୍ବରଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଯେ ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଅଛି ଏମନ୍ତ ନୋହେ, ଯେହେତୁ ଇଶ୍ରା-
 ୧୧ ଯେଲ ବଂଶରେ ଯେଉଁମାନେ ଜନ୍ମନ୍ତି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଇଶ୍ରାୟେଲ ଲୋକ
 ୧୨ ନୁହନ୍ତି । କିଏବା ଅବ୍ରାହାମର ବଂଶଜାତ ହେବାର ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ତାହାର ସନ୍ତାନ
 ୧୩ ନ ହୁଅନ୍ତି; ମାତ୍ର (ଉକ୍ତ ହେଲା,) “ସିନ୍ଧୁକରେ ତୁମ୍ଭର ବଂଶ ଖ୍ୟାତ ହେବ ।”
 ୧୪ ଅର୍ଥାତ୍ ଔରସଜାତ ସନ୍ତାନ ଯେତେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଈଶ୍ବରର ସନ୍ତାନ
 ୧୫ ନୁହନ୍ତି; ମାତ୍ର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ଜାତ ସନ୍ତାନଗଣ, ସେମାନେହିଁ ତାହାଙ୍କର ବଂଶ
 ୧୬ ଗଣିତ ହୁଅନ୍ତି । ଯେହେତୁ ଅର୍ଦ୍ଧାକାରର ବାକ୍ୟ ଏହି, “ଆମ୍ଭେ ଏହି ସମୟ ଅନୁ-
 ୧୭ କ୍ରମେ ଫେରି ଆସନ୍ତେ ସାରା ଏକ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କରିବ ।” ଆହୁରି ବୋଲି; ଋଷିକା
 ୧୮ ଯେତେବେଳେ ଏକ ଜନ ଦ୍ବାରା ଅର୍ଥାତ୍ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷ ସିନ୍ଧୁକ ଦ୍ବାରା
 ୧୯ ଗର୍ଭଧାରଣ କରିଥିଲା, ତେତେବେଳେ ଈଶ୍ବରଙ୍କର ମନୋନୀତ କରିବାନୁସାରେ
 ୨୦ ଯେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ, ତାହା ଯେମନ୍ତ କର୍ମର ନୋହେ, ମାତ୍ର ଆହ୍ବାନକର୍ତ୍ତାଠାରୁ ସ୍ଥିର
 ୨୧ ହୋଇଥାଏ, ଏହିନମନ୍ତେ ତାହାର ଦୁଇ ସନ୍ତାନ ଭୂମିଷ୍ଠ ହେବାର ପୂର୍ବେ, ଆଉ
 ୨୨ ସେମାନଙ୍କର ଭଲମନ କୌଣସି କର୍ମ କରିବାର ପୂର୍ବେ, ତାହାର ପ୍ରତି ଏହି ବାକ୍ୟ
 ୨୩ ଉକ୍ତ ହୋଇଥିଲା, “ଜ୍ୟେଷ୍ଠ କନିଷ୍ଠର ସେବା କରିବ ।” ଯେମନ୍ତ ଲେଖାଅଛି,
 ୨୪ “ଯାକୁବକୁ ପ୍ରେମଯାତ୍ରୀ ଜ୍ଞାନ କରି ଏସୌକୁ ଅପ୍ରିୟଜ୍ଞାନ କରିଅଛୁ ।”
 ୨୫ ଏଥିରେ ଆମ୍ଭେମାନେ କି ବୋଲିବା? ଈଶ୍ବର କି ଅନ୍ୟାୟକାରୀ? ଏମନ୍ତ ନ
 ୨୬ ହେଉ । ଯେହେତୁ ସେ ମୋଶାକୁ କହିଥିଲେ, “ଯାହାକୁ କୃପା କରିବାକୁ ଆମ୍ଭର
 ୨୭ ଇଚ୍ଛା, ତାହାକୁ କୃପା କରିବା, ପୁଣି ଯାହାକୁ ଦୟା କରିବାକୁ ଆମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା,
 ୨୮ ତାହାକୁ ଦୟା କରିବା ।” ଏନମନ୍ତେ ମନୁଷ୍ୟର ଇଚ୍ଛାର କି ତେଜାର ହୁଅଇ
 ୨୯ ଏମନ୍ତ ନୋହେ, ଦୟାକାରୀ ଈଶ୍ବରଠାରୁ ହୁଅଇ । ଫାରେଂର ବିଷୟରେ ଶାସ୍ତ୍ର-

ରେ ଲେଖାଅଛି, “ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଦ୍ଵାରା ପରାକ୍ରମ ଦେଖାଇବାକୁ ଓ ସମସ୍ତ ଗୃଥିବା-
ରେ ଆପଣା ନାମ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ, ଏହିନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭକୁ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛୁ ।”
ଏହେତୁ ଯେମନ୍ତ ତାହାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା, ସେ କାହାକୁ ଅନୁଗ୍ରହ କରନ୍ତି, ପୁଣି ଯେମନ୍ତ ୧୮
ତାହାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା, ସେ କାହାକୁ ନିଗ୍ରହ କରନ୍ତି ।

ଯେବେ ତୁମ୍ଭେ ବୋଲ, ଏମନ୍ତ ହେଲେ ସେ କିପରି ଦୋଷ ଧରନ୍ତି? ତାହା ୧୯
ଙ୍କର ଇଚ୍ଛା କେ ନିବାରଣ କରିବାକୁ ପାରେ? ହେ ଇଣ୍ଡରର ପ୍ରତିବାଦ ମନୁଷ୍ୟ, ୨୦
ତୁମ୍ଭେତ କେ? ‘ଆମ୍ଭକୁ ଏତେ ଗତିଲ କିପରି?’ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟିବସ୍ତୁ କି ଏମନ୍ତ
କହିବ? ଏକ ମାଟିପିଣ୍ଡର ଝଗ୍ଗେ ପାଣି ମାନସ୍ୟ ହିମ୍ବ ନିମନ୍ତେ ଆନ ପାଣି ଅପ- ୨୧
ମାନ ହିମ୍ବ ନିମନ୍ତେ ଚିତାକୁ କି କୁଲିରରେ ଅଧିକାର ନ ହୁଅଇ? ଇଣ୍ଡର କ୍ରୋଧ ୨୨
ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଓ ନିଜ ଶକ୍ତି ଜଣାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ହୋଇ ବିନାଶର ଉପଯୁକ୍ତ
କ୍ରୋଧପାଣି ସମସ୍ତର ପ୍ରତି ଯେବେ ବହୁତ କାଳ ଅତିସହିଷ୍ଣୁ ହୋଇ ସହନ୍ତି, ପୁଣି ୨୩
ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ବିଭବର ନିମନ୍ତେ ପୁରୋ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଅଛନ୍ତି, ଏମନ୍ତ ଅନୁଗ୍ରହ-
ପାଣିମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଅର୍ଥାତ୍ କେବଳ ସିନ୍ଦୂର୍ଦ୍ଦୟ ନୋହେ, ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନ-
ଙ୍କର ମଧ୍ୟରୁ ଆନ୍ଧ୍ରାନକୃତ ଯେ ଆମ୍ଭେମାନେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତିହିଁ ଯେବେ ୨୪
ଆପଣା ମହିମାରୁପ ଧନ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତେବେତ କି? ଯେମନ୍ତ ୨୫
ହୋଶେୟ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଲେଖାଅଛି, ଯଥା, “ଯେଉଁମାନେ ଆମ୍ଭର ଲୋକ ନ ହେଲେ,
ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣାର ଲୋକ ବୋଲି ଡାକିବା? ପୁଣି ଯେ ଅପ୍ରିୟୁ ଥିଲ, ତାହାକୁ
ପ୍ରିୟୁ କରି ବୋଲିବା । ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ଲୋକ ନୁହ, ଯେଉଁଠାରେ ୨୬
ଏମନ୍ତ ଉକ୍ତ ଥିଲ, ସେଠାରେ ସେମାନେ ଅମର ଇଣ୍ଡରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ବିଖ୍ୟାତ
ହେବେ ।” ଇଣ୍ଡାୟେଲ ଲୋକର ବିଷୟରେ ସିଗାୟୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ କରଇ, ଯଥା, ୨୭
“ଯଦ୍ୟପି ଇଣ୍ଡାୟେଲର ବନ୍ଧର ସଂଖ୍ୟା ସମୁଦ୍ରର ବାଲିର ପ୍ରମାଣ ହୁଅଇ, ତଥାପି
ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ପରସ୍ପର ପାଇବେ । ଯେହେତୁ ନ୍ୟାୟ କରିବାର ପର- ୨୮
ମେଣ୍ଡର ଆପଣା କର୍ମ ସଂକ୍ଷେପରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବେ; ଉମଣ୍ଡଳରେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତରୂପେ
କର୍ମ କରିବେ ।” ଆଉ ଏହାର ପୂର୍ବରେ ସିଗାୟୁ କହିଥିଲ, ଯଥା, “ସୈନ୍ୟା- ୨୯
ଧିପତି ପରମେଶ୍ଵର ଯେବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଳ୍ପ ବାକୀ ନ ରଖନ୍ତେ, ତେବେ
ଆମ୍ଭେମାନେ ସୀଦୋମ ପର ହୁଅନ୍ତୁ, ଓ ଅମୋହର ସମାନ ହୁଅନ୍ତୁ ।”

ଏଥିରେ ଆମ୍ଭେମାନେ କି ବୋଲିବା? ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନେ ଧର୍ମ ନ ଲୋଡ଼ନ୍ତେ ୩୦
ବିଶ୍ଵାସର ଯେ ଧର୍ମ, ତାହା ପାଇଅଛନ୍ତି; ମାତ୍ର ଇଣ୍ଡାୟେଲ ବନ୍ଧ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ ୩୧
ଦ୍ଵାରା ଧର୍ମ ଲୋଡ଼ିବାର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି; ଏହାର କାରଣ କି? ସେମାନେ ୩୨
ବିଶ୍ଵାସରେ ନୋହେ, ବ୍ୟବସ୍ଥାର ହିମ୍ବ ଦ୍ଵାରା ଚେଷ୍ଟା କଲେ, ଯେହେତୁ ସେ-
ମାନେ ସେହି ଝୁଣ୍ଟାଜନକ ପଥରେ ଝୁଣ୍ଟି ପଡ଼ିଲେ । ଯେମନ୍ତ ଲେଖାଅଛି, ଯଥା, ୩୩

“ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ହୁଣ୍ଡିବାର କାରଣ ସୀୟୋନରେ ଖଣ୍ଡେ ପଥର ଅଥଚ ବାଧା-
ଜନକ ଏକ ପାଷାଣ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛୁ; ଯେଉଁଠି ତାହାଙ୍କଠାରେ ପ୍ରତ୍ୟୟ
କରଇ, ସେ କେବେହେଁ ଲଜ୍ଜା ନ ପାଇବ ।”

୧୦ ପଦ ।

- ୧ ହେ ଭଲମାନେ, ଇସ୍ରାୟେଲ ବଣ ଯେମନ୍ତେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବେ, ଏହା
୨ ଆମ୍ଭ ମନର ବାଞ୍ଛା ପୁଣି ଇଶ୍ବରଙ୍କଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଅଟଇ । ଯେଣୁ ଇଶ୍ବରର
୩ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କର ଉଦ୍ବୋଗ ଅଛି, ଏଥିରେ ଆମ୍ଭେ ସାକ୍ଷୀ ଅଛୁ; ମାତ୍ର
ସେମାନଙ୍କର ଉଦ୍ବୋଗ ବିଧି ଅନୁସାରେ ନୋହେ, କାରଣ ଇଶ୍ବରର ଦତ୍ତ ଧର୍ମ
ନ ଜାଣିବାରେ ଆଉ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଧର୍ମ ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବାରେ
୪ ଇଶ୍ବର ଦତ୍ତ ଧର୍ମର ପ୍ରତି ବର୍ଣ୍ଣାଭୂତ ନୋହଲେ । ଯେହେତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଶ୍ବାସ-
୫ କାରକୁ ଧର୍ମ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସାର ଅଟନ୍ତି । ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନର
ଯେ ଧର୍ମ, ତାହା ବିଷୟରେ ମୋଶା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛି, ଯଥା, “ଯେଉଁଠି
୬ ବ୍ୟବସ୍ଥାମତେ କର୍ମ କରଇ, ସେ ତହିଁରେ ବଞ୍ଚିବ ।” ମାତ୍ର ବିଶ୍ବାସର ଯେ ଧର୍ମ,
ସେ ଏମନ୍ତ କହଇ, “ମନେ ଚିନ୍ତା କରି ନ କହ,” ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆଣିବାର
୭ ପାଇଁ “କେ ସ୍ବର୍ଗକୁ ଆସେହୁଣ କରିବ?” ଅବା ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମକୁ ମୃତମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରୁ
୮ ଉଠାଇ ଆଣିବାର ପାଇଁ “କେ ପରଲୋକରେ ଓହ୍ଲାଇ ଯିବ?” ମାତ୍ର ସେ
କି କହଇ? “ବାକ୍ୟ ତୁମ୍ଭଠାରେ ଅଛି,” ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ବିଶ୍ବାସଯୋଗ୍ୟ ବାକ୍ୟ
ଆମ୍ଭେମାନେ ଘୋଷଣା କରି, “ସେ ବାକ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଜିହ୍ବାରେ ଓ ଅନ୍ତଃ-
୯ କରଣରେ ଥାଉ,” ଯଥା, ଯୀଶୁ ପ୍ରଭୁ ଅଟନ୍ତି, ଏହା ଯେବେ ମୁଖରେ ସ୍ବାକାର
କରି, ପୁଣି ଇଶ୍ବର ତାହାଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠାଇଅଛନ୍ତି, ଏହା ଯେବେ ଅନ୍ତଃ-
୧୦ କରଣରେ ବିଶ୍ବାସ କରି, ତେବେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବ । ଯେହେତୁ ଧର୍ମ ପ୍ରାପ୍ତିର
ନିମନ୍ତେ ଅନ୍ତଃକରଣରେ ବିଶ୍ବାସ କରିବାକୁ ହୁଅଇ; ପୁଣି ପରିତ୍ରାଣର ପାଇଁ
୧୧ ମୁଖରେ ସ୍ବାକାର କରିବାକୁ ହୁଅଇ । ଯେମନ୍ତେ ଧର୍ମସୁସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖା, ଯଥା,
“ତାହାଙ୍କର ପ୍ରତି ଯେ କେହି ପ୍ରତ୍ୟୟ କରଇ, ସେ କେବେହେଁ ଲଜ୍ଜା ନ ପା-
୧୨ ରବ ।” ଏଥିରେ ସିନ୍ଦୂଦାୟରେ ଓ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟ ମଧ୍ୟରେ କିଛି ବିଶେଷ ନୋହେ;
ଯେହେତୁ ସମସ୍ତର ଅସ୍ତିତ୍ବ ପ୍ରଭୁ ଯେ, ସେ ଆପଣାର ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନାକାରୀ
୧୩ ସମସ୍ତର ପ୍ରତି (ଅନୁଗ୍ରହର) ନିଧିସ୍ବରୂପ । ଏମନ୍ତେ “ଯେ କୌଣସି ଜନ ପରମେ-
ଶ୍ବରଙ୍କର ନାମ ନେଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କରଇ, ସେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବ ।”
- ୧୪ ତେବେହେଁ ଯାହାଙ୍କଠାରେ ସେମାନେ ବିଶ୍ବାସ କରି ନାହାନ୍ତି, ତାହାଙ୍କଠାରେ
କେମନ୍ତେ କରି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ? ପୁଣି ଯାହାଙ୍କର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଶୁଣିବାକୁ

ପାଇଁ ନାହାନ୍ତି, ତାହାଙ୍କର ପ୍ରତି କିପରିରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ? ଆଉ ଘୋଷଣା- ୧୫
କାର୍ତ୍ତା ନୋହିଲେ କିପରିରେ ଶ୍ରବଣ କରିବେ? ପୁଣି ପ୍ରେମିତ ନୋହିଲେ କି-
ପ୍ରକାରେ ଘୋଷଣା କରିବେ? ଯେମନ୍ତ ଲେଖାଅଛି, “ଯେଉଁମାନେ ସନ୍ନିର
ସୁସମାଗର ଆଗନ୍ତୁ, ଓ ମଙ୍ଗଳର ସମ୍ପାଦ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଚେଣ
କେମନ୍ତ ଶୋଭା ପାଏ!” ମାତ୍ର ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ମଙ୍ଗଳସମାଗର ଗ୍ରାହ୍ୟ ୧୬
କରି ନାହାନ୍ତି । ଯେମନ୍ତ ଯିଶାରୟ ଲେଖିଅଛି, ଯଥା, “ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ଆମ୍ଭ-
ମାନଙ୍କର ମୁଖର ସମ୍ପାଦରେ କେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତୁ?” ଏମନ୍ତରେ ଶ୍ରବଣର ବିଶ୍ୱାସ ୧୭
ଓ ଈଶ୍ୱରର ବାକ୍ୟର ଶ୍ରବଣ ହୁଏ । ତେବେ ପରୁର, ସେମାନେ କି ଶୁଣି- ୧୮
ବାକୁ ପାଇଁ ନାହାନ୍ତି? ଅବଶ୍ୟ ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଁଅଛନ୍ତି, ଯେହେତୁ “ସେମାନ-
ଙ୍କର ଶକ୍ତି ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀରେ ପୁଣି ସେମାନଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଜଗତର ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବ୍ୟାପିଅଛି ।” ପୁଣି ପରୁର, ଇଶ୍ରାୟେଲ କି ଜାଣି ନାହାନ୍ତି? ପ୍ରଥମରେ ମୋଶା ୧୯
ଏକଥା କହିଅଛି, “ଯେଉଁମାନେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଗଣିତ ନୋହିଲେ
ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉତ୍ତମ ମନ ଜନ୍ମାଇବା, ପୁଣି ବିଦ୍ୟାସ୍ଥାନ ଲୋକ
ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବୋଧାନ୍ତି କରବା ।” ଆଉ ଯିଶାରୟ ଅତି ସାହସରେ ୨୦
କହିଲେ, ଯଥା, “ଯେଉଁମାନେ ଆମ୍ଭର ପାଇଁ ଲେଖି ନାହାନ୍ତି, ସେମାନେ ଆମ୍ଭକୁ
ପାଇଁବେ; ପୁଣି ଯେଉଁମାନେ ଆମ୍ଭର ବିଷୟରେ ପରୁର ନାହାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର
ପ୍ରତି ଆମ୍ଭେ ଜଣା ଯିବା ।” ମାତ୍ର ଇଶ୍ରାୟେଲମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସେ କହିଲେ, ୨୧
“ଅଶାନ୍ନାବନ୍ତ ଓ ବିବାଦକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଆମ୍ଭେ ସବୁ ଦିନ ହାତ
ବଢ଼ାଇଅଛୁ ।”

୧୧ ପଦ ।

ଈଶ୍ୱର କି ଆପଣା ଲୋକଙ୍କୁ ଶୁଣି ଦେଇଛନ୍ତି? କି ଏମନ୍ତ କଥା ବୋଲିବା? ୧
ତାହା ନ ହେଉ; ଯେହେତୁ ଅବ୍ରାହାମର ବର୍ଣ୍ଣାୟ ବିନ୍ୟାମୀନର ଗୋଟିଏ ଆମ୍ଭର
ଜନ୍ମ ହେବାର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଏକ ଜଣ ଇଶ୍ରାୟେଲ ଲୋକ ଅଟେ । ଈଶ୍ୱର ଆପଣାର ୨
ପୁତ୍ର ଜାତ ଲୋକଙ୍କୁ ଶୁଣି ଦେଇ ନାହାନ୍ତି । ଏଲିୟର ବିଷୟରେ ଧର୍ମପୁସ୍ତକର
ବାକ୍ୟ କି ତୁମ୍ଭର ଜଣା ନାହିଁ? ଯଥା, “ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭର ୩
ଯଜ୍ଞବେଦି ସବୁ ଭାଙ୍ଗି ତୁମ୍ଭର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟବକ୍ରାନ୍ତଗଣକୁ ବଧ କରିଅଛନ୍ତି, କେବଳ
ଆମ୍ଭେ ଏକାକୀ ହୋଇ ରହିଲୁଁ; ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ପ୍ରାଣ ହରଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା
କରିଅଛନ୍ତି,” ଏହି କଥା ଇଶ୍ରାୟେଲ ଲୋକର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର କିତରେ
ଏଲିୟ ନିବେଦନ କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର ତାହାର ପ୍ରତି ଈଶ୍ୱରଙ୍କର କି ଉତ୍ତର ହେଲା? ୪
“ବିଆଇ ଦେବତାର ଆଗରେ ଯେ ଆଶୁ ପାଡ଼ଇ ନାହିଁ, ଏମନ୍ତ ଆପଣା ପାଇଁ

- * ଆମ୍ଭେ ସାତ ହଜାର ଲୋକ ଅବଶିଷ୍ଟ ରଖିଅଛୁ ।” ସେପ୍ରକାରେ ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ
୭ ସମୟରେହେଁ ଅନୁଗ୍ରହରେ ମନୋମାତ ଅବଶିଷ୍ଟ ଏକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି । ଆଉ
ଅନୁଗ୍ରହରେ ଯେବେ ହୁଅଇ, ତେବେ କ୍ରିସ୍ତାରେ ନୁହଇ, ନୋହିଲେ ଅନୁଗ୍ରହ
ଯେ ସେ ଅନୁଗ୍ରହ ନୋହେ । ମାତ୍ର କ୍ରିସ୍ତାରେ ଯେବେ ହୁଅଇ, ତେବେ ଅନୁ-
ଗ୍ରହରେ ନୋହେ, ନୋହିଲେ କ୍ରିସ୍ତା ଯେ ସେ କ୍ରିସ୍ତା ନୋହେ ।
- ୭ ଏଥିରୁ କି ହୋଇଲା? ଇଣ୍ଡାୟେଲ ଲୋକମାନେ ଯାହା ଲୋଭିଥିଲେ, ତାହା
ପାଇ ନାହାନ୍ତି, ମନୋମାତ ଲୋକମାନେ ପାଇଅଛନ୍ତି, ମାତ୍ର ଆଉ ସମସ୍ତେ
୮ ଅନ୍ଧାରଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଲେ । ଯେମନ୍ତ ଲେଖାଅଛି, “ଦୃଷ୍ଟି ଅସମର୍ଥ ଆଖି ଓ ଶ୍ରବଣ
ଅସମର୍ଥ କର୍ଣ୍ଣ ଦେଇ ପରମେଶ୍ବର ଆଜି ସରକି ସେମାନଙ୍କର ଘୋର ନିନ୍ଦାକୁ
୯ ସ୍ବଭାବ ଘଟାଇଅଛନ୍ତି ।” ଆହୁରି ଦାଉଦ କହିଅଛି, “ସେମାନଙ୍କର ଭୋଜନପାତ୍ର
ସେମାନଙ୍କର ଛୁମ୍ବରେ ଫାନ୍ନ ଓ କଲ ଓ ଝୁଣ୍ଟିବାର ପଥର ଓ ପ୍ରତିଦଣ୍ଡ ଘଟାଇବାର
୧୦ କାରଣ ହେବ । ପୁଣି ଦେଖିବାକୁ ଯେହେନ ନ ପାରିବେ, ତହିଁ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର
ଚକ୍ଷୁ ଅନ୍ଧ ହେବ, ଓ ସଦାବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ପିଠି ନଇଁ ପଡ଼ିବ ।”
- ୧୧ ତେବେହେଁ ନିପାତର ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ଝୁଣ୍ଟିଅଛନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ କି ଏକଥା
ବୋଲି? ତାହା ନ ହେଉ । ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ବୋଗୀ କରିବାପାଇଁ ସେମା-
୧୨ ନଙ୍କ ପଡ଼ିବାରେ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଅଛନ୍ତି । ସେମା-
ନଙ୍କର ପଡ଼ିବାର ଯେବେ ଜଗଜ୍ଜନର ଲଭସ୍ବରୂପ ହୋଇଲା, ଆଉ ସେମାନଙ୍କର
ହ୍ରାସ ଯେବେ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ଲଭସ୍ବରୂପ ହୋଇଲା, ତେବେ ସେ-
୧୩ ମାନଙ୍କର ବୃଦ୍ଧି କି ତହିଁରୁ ଅଧିକ ଲଭସ୍ବରୂପ ନ ହେବ? ଏନିମନ୍ତେ ହେ ଅନ୍ୟ-
ଦେଶୀୟ ଲୋକ ସମସ୍ତେ, ଆମ୍ଭେ ଯେମନ୍ତ ନିଜଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ମନରେ
ଉଦ୍ବୋଗ ଜନ୍ମାଇ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ଲୋକର ପରିତ୍ରାଣ କରି,
୧୪ ଏହିନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କଣ୍ଠରେ ପ୍ରେସ୍ବିଟ ହେବାରୁଁ ଆପଣା ପଦର ମହିମା
୧୫ ପ୍ରକାଶ କରି, ଏମନ୍ତ କଥା କହି । ଯେହେତୁ ସେମାନଙ୍କର ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ହେବାରେ
ଯେବେ ଜଗଜ୍ଜନର ମିଳନ ଲଭ ହୋଇଲା, ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ଗ୍ରାହ୍ୟ ହେ-
୧୬ ବାରେ କି ମୃତ୍ୟୁ ଦେହେଁ ଜୀବନ ଲଭର ତୁଲ୍ୟ ଲଭ ନ ହେବ? ଆଉ ପ୍ରଥମ-
ଜାତ ଫଳ ପବିତ୍ର ହୋଇଲେ ସବୁ ଫଳ ପବିତ୍ର ହୁଅଇ; ପୁଣି ମୂଳ ଯେବେ
୧୭ ପବିତ୍ର ହୁଅଇ, ତେବେ ଶାଖା ସମସ୍ତ ତେମନ୍ତ ହୁଅଇ । ଆଉ କେତେକ ଶାଖା
ଛିନ୍ନ ହେବାରେ ତୁମ୍ଭେ ବନ୍ୟ ଜାତିଗୁଣର ଶାଖା ହୋଇ ଯେବେ ସେ ଶାଖା
ମୂଳରେ ସଂଯୁକ୍ତ ହୁଅନ୍ତେ, ଜାତିଗୁଣ ମୂଳର ରସ ଭୋଗ କରି, ତେବେ ସେ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ
୧୮ ଶାଖାମାନଙ୍କର ନିର୍ଭୟେ ଗର୍ବ ନ କରି । ଆଉ ଯେବେ କରି, ତୁମ୍ଭେ ସେ ମୂଳକୁ
ଧାରଣ ନ କରି, ମାତ୍ର ସେ ମୂଳ ତୁମ୍ଭକୁ ଧାରଣ କରଇ, ଏହା ମନରେ କରି ।

ଯେବେ ବୋଲ, ଆମ୍ଭକୁ ସଂଲଗ୍ନ କରିବାପାଇଁ ସେ ଶାଖାମାନ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇ- ୧୯
 ଲେ । ଭଲ, ଅବିଶ୍ୱାସ ସକାଶ୍ଚ ସେମାନେ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଥିଲେ, ପୁଣି ବିଶ୍ୱାସ ୧୦
 ହାର ତୁମ୍ଭେ ସ୍ଥିର ହେଉଅଛୁ; ଏନିମନ୍ତେ ଅହଙ୍କାର ନ କରି ଭୟକୁ ହୁଅ ।
 ଯେହେତୁ ପରମେଶ୍ୱର ଯେବେ ପ୍ରକୃତ ଶାଖାମାନଙ୍କୁ ନ ରଖିଲେ, ତେବେ ଅବା ୧୧
 ପଛେ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ନ ରଖିବେ । ଏଥିରେ ଈଶ୍ୱରର ଯେହେ ଦୟା, ତେହେ ୧୨
 ଶାସନ କୁହ । ଯେଉଁମାନେ ପଡ଼ିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଶାସନ ପ୍ରକାଶ ହୁଅଇ;
 ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କର ଦୟାରେ ଯେବେ ରହିଥାଅ, ତେବେ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରତି ଦୟା
 ପ୍ରକାଶ ହେବ; ନୋହିଲେ ତୁମ୍ଭେହେଁ ତେମନ୍ତ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିଯିବ । ପୁଣି ସେମାନେ ୧୩
 ଯେବେ ଅବିଶ୍ୱାସରେ ନ ଥାନ୍ତି, ତେବେ ପୁନର୍ବାର ସଂଯୁକ୍ତ ହେବେ, ଯେହେତୁ
 ପୁନର୍ବାର ସଂଯୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅଛି । ତୁମ୍ଭେ ବନ୍ୟ ଜାତିଗୁଣର ୧୪
 କଟା ଶାଖା ହୋଇ ଘାତର ବିରୁଦ୍ଧେ ଯେବେ ଉତ୍ତମ ଜାତିଗୁଣରେ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇ-
 ଅଛୁ, ତେବେ ସେ ଗୁଣର ନିଜ ଶାଖାମାନ କି ନିଜ ଗୁଣରେ ସଂଯୁକ୍ତ ହେବାକୁ
 ନ ପାରଇ ?

ହେ ଭାର୍ଯ୍ୟମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆତ୍ମ ଅଭିମାନ ଯେମନ୍ତ ନ ଜନ୍ମଇ, ଏଥି- ୧୫
 ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ବାଞ୍ଛା କରି, ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ନିଗୂଢ଼ କଥାରେ ଅଜ୍ଞାତ ନ
 ଥାଅ; ଅର୍ଥାତ୍ତ ଯେ ସରଳ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସଂଗ୍ରହ ନୋ-
 ହିବ, ସେ ସରଳ ଅଂଶଭାବେ ଇଶ୍ୱାସ୍ୱେଲ ଲୋକଙ୍କର ଅନଲ ରହିବ; ଅନନ୍ତ-
 ରେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବେ । ଯେମନ୍ତ ଲେଖିତଅଛି, ଯଥା, ୧୬
 “ସିମ୍ବୋଲିକାଲ୍ ଜଣେ ବାଣିଜୀ ଆସି ଯାକୁବର ବଂଶର ଅଧର୍ମ ଦୂର କରିବେ;
 ଏଣୁ ଯେଉଁ ସମୟରେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ଦୂର କରିବା, ସେ ସମୟରେ ୧୭
 ସେମାନଙ୍କର ସହିତ ଆମ୍ଭର ଏହି ନିୟମ ହେବ ।” ମଙ୍ଗଳସମାଗ୍ନର ବିଷୟରେ ୧୮
 ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପକ୍ଷେ ଅପ୍ରିୟବାଦୀ ହେଉଅଛନ୍ତି, ମାତ୍ର ମନୋନୀତ
 କରିବା ବିଷୟରେ ସେମାନେ ପିତୃଲୋକମାନଙ୍କର ପକ୍ଷେ ପ୍ରିୟବାଦୀ ହେଉଅଛନ୍ତି ।
 ଯେହେତୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଦାନ ଓ ଆହ୍ୱାନର ଅନ୍ୟଥା ନ ହୁଅଇ । ଏନିମନ୍ତେ ୧୯
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେମନ୍ତ ପୂର୍ବରେ ଈଶ୍ୱରର ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ ନ କରି ଏବେହେଁ ସେ- ୨୦
 ମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ୱାସ ସକାଶ୍ଚ ଈଶ୍ୱରର ଅନୁଗ୍ରହବାଦୀ ହେଉଅଛୁ, ତେମନ୍ତ ଏହି ୨୧
 ସମୟରେ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କଲେହେଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରାପ୍ତ କୃପା ସକାଶ୍ଚ
 କୃପା ପାଇବେ । ଯେହେତୁ ଈଶ୍ୱର ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରତି କୃପା ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ୨୨
 ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ୱାସବାଦୀ ଗଣନା କରନ୍ତି ।

ଆହା! ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଦ୍ଧିସ୍ୱରୂପ ଧନ କେମନ୍ତ ଗଭୀର! ତାହାଙ୍କର ୨୩
 ରାଜଶାସନର ତତ୍ତ୍ୱ କେମନ୍ତ ବୋଧର ଅଗମ୍ୟ! ତାହାଙ୍କର ପଥ କେମନ୍ତ ଅଗ-

୩୪ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ! ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସଂକଳ୍ପ କେ ଜାଣିଅଛୁ ? ପୁଣି ତାହାଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରୀ
 ୩୫ ଅବା କେ ହୋଇଅଛୁ ? ତାହାଙ୍କର ଉପକାର କେ କରୁଅଛୁ, ତାହା କଲେ ସେ
 ୩୬ ଜଣର ପ୍ରଭୁପକାର କରିବାକୁ ହୁଅଇ ? ଯେହେତୁ ସବୁ ବସ୍ତୁ ତାହାଙ୍କଠାରୁ
 ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଓ ତାହାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ହେଉଅଛନ୍ତି । ତାହାଙ୍କର ଗୌରବ ସବୁଦିନ
 ପ୍ରକାଶ ହେଉ । ଆମେନ ।

୧୨ ପଦ୍ୟ ।

୧ ଏନିମନ୍ତେ ହେ ଭ୍ରମାମାନେ, ଆମ୍ଭେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ଦୟାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି
 ଏହି ମିନତି କର । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଶାନ୍ତରକୁ ସଜାବ ଓ ପବନ ଓ ଗ୍ରାହ୍ୟ
 ବଳିତ୍ୱେ ଇଶ୍ୱରର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କର, ଏହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉପଯୁକ୍ତ
 ୨ ସେବା । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ସଂସାରକ ଆଚାର ନ ହୋଇ ଆପଣା ସ୍ୱଭାବ
 ଫେରାରବାରେ ନୁହେଁ ଆଚାର ହୁଅ; ତହିଁରେ ଇଶ୍ୱରର ଯେ ଅଭିମତ କେ-
 ୩ ମନ୍ତ୍ର ଉତ୍ତମ ଓ ଗ୍ରାହ୍ୟ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ, ଏହା ଜାଣିବାର ହୋଇବ । ଆମ୍ଭକୁ ଦତ୍ତ
 ଅନୁଗ୍ରହ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣକୁ ବୋଲି, କୌଣସି ଜନ
 ଅନୁପଯୁକ୍ତରେ ଆପଣାକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର ନ ମଣି ଇଶ୍ୱର ଯାହାକୁ ଯେମନ୍ତ ପର-
 ମାଣରେ ବିଶ୍ୱାସ ଦେଇଛନ୍ତି, ସେ ତାହା ଅନୁସାରେ ଉପଯୁକ୍ତରେ ଆପଣାକୁ
 ୪ ମଣି । ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏକ ଦେହରେ ଯେମନ୍ତ ଅନେକ ଅଙ୍ଗ ଅଛି,
 ୫ ପୁଣି ସମସ୍ତ ଅଙ୍ଗର ସମାନ କାର୍ଯ୍ୟ ନୋହେ, ତେମନ୍ତ ଆମ୍ଭେମାନେ ଅନେକ
 ହୋଇଲେହେଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଅଙ୍ଗ ପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗରେ ଖାଣ୍ଟରେ ଏକ ଶାନ୍ତ ହେଉ-
 ୬ ଅଛି । ଏନିମନ୍ତେ ଅନୁଗ୍ରହରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ବିଶେଷ ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ
 ହେଲେ କେହି ଯେବେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟବାକ୍ୟ କରଇ, ତେବେ ବିଶ୍ୱାସର ପରମାଣ
 ୭ ଅନୁସାରେ ସେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟବାକ୍ୟ କର । କିଅବା କେହି ଯେବେ ସେବାକାରୀ
 ହୁଅଇ, ତେବେ ସେ ସେବା କର । ଅବା କେହି ଯେବେ ଅଧ୍ୟାପକ ହୁଅଇ,
 ୮ ତେବେ ଅଧ୍ୟାପନ କର । ଅବା ଉପଦେଶକ ହୋଇଲେ ଉପଦେଶ ଦେଉ ।
 ଯେ ଦାତା, ସେ ସରଳ ଭାବରେ ଦାନ କର । ଯେଉଁଜନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରଇ,
 ସେ ଯତ୍ନରେ ତାହା କର । ଯେ ଜନ ଦୟାକାରୀ ହୁଅଇ, ହୁଷ୍ଟ ମନରେ ସେ
 ଦୟା କର ।

୯ ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରେମ ନିଶ୍ଚୟ ହେଉ । ମନ ବିଷୟରେ ବରକୁ ହୋଇ
 ୧୦ ଉତ୍ତମ ବିଷୟରେ ଅନୁରକ୍ତ ହୁଅ । ଭ୍ରାତୃଭାବର ପ୍ରେମରେ ଏକକୁଆରେକ ପ୍ରେମ
 ୧୧ କର ସମାଦରରେ ଏକ ଜଣ ଆରେକକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରି ମଣ । କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆଲସ୍ୟ
 ୧୨ ନୋହେ ଉଦ୍ୟମୀ ମନରେ ପ୍ରଭୁର ପ୍ରତି ସେବା କର । ଭରସାୟୁକ୍ତ ହୋଇ ଆନନ୍ଦ

କର; ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାରେ ଯୈଶ୍ୟଶୀଳ ହୁଅ; ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଉଦ୍ବୋଗୀ ହୋଇ ଥାଅ ।
 ସାଧୁମାନଙ୍କର ଦାନତା ଦୂର କର, ଅତିଥି ସେବାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅ । ତୁମ୍ଭମାନ- ୧୩
 ଙ୍କର ନିଗ୍ରହକାରୀମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କର; ଅଭିଶାପ ନ ଦେଇ ଆଶୀର୍ବାଦ କର । ୧୪
 ଯେଉଁମାନେ ଆନନ୍ଦ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ସହିତ ଆନନ୍ଦ କର; ଯେଉଁମାନେ ୧୫
 ହିନ୍ଦନ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ସହିତ ହିନ୍ଦନ କର । ଏକାଥରେକର ପ୍ରତି ଏକ- ୧୬
 ଭାବ ବହ । ଉଚ୍ଚପଦ ଅଭିମାନୀ ନ ହୋଇ ଇତର ଲୋକମାନଙ୍କର ସହିତ କୋ-
 ମଳ ବ୍ୟବହାର କର । ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନବନ୍ତ କର ନ ବୁଝ । କାହାର ପ୍ରତି ୧୭
 ମନ୍ଦର ପାଲଟେ ମନ୍ଦ ନ କର । ସମସ୍ତଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯେଉଁ କର୍ମ ଉପଯୁକ୍ତ ତାହା
 କର । ଯେବେ ହେବାକୁ ପାରଇ, ତେବେ ସମସ୍ତର ସଙ୍ଗରେ ଯଥାସାଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟେ ୧୮
 ଆଚରଣ କର । ହେ ପ୍ରିୟମାନେ, ପ୍ରତିହଂସା ଆପଣାମାନେ ନ କର ହୋଧକୁ ଛାଡ଼ି ୧୯
 ଦିଅ, ଯେହେତୁ ଲେଖାଅଛି, “ପରମେଶ୍ଵର କହନ୍ତି, ପ୍ରତିଫଳ ଦେବାକୁ ଆମ୍ଭର
 କର୍ମ, ଆମ୍ଭେ ସମୁଚିତ ଦଣ୍ଡ ଦେବା ।” ଏଥିପାଇଁ “ତୁମ୍ଭର ଶତ୍ରୁ ଶୁଦ୍ଧିତ ହେଲେ ୨୦
 ତାହାକୁ ଭୋଜନ କରାଅ; ସେ ତୃଷ୍ଣିତ ହେଲେ ଲଳପାନ କରାଅ; ତହିଁରେ
 ତାହାର ମୁଣ୍ଡରେ ଜ୍ଵଳଦଙ୍ଗାର ରଖି କର ଥୋଇବ ।” କୃତ୍ରିୟରେ ପରଜିତ ୨୧
 ନ ହୋଇ ସ୍ଵକ୍ରିୟରେ କୃତ୍ରିୟକୁ ପରଜୟ କର ।

୧୩ ପଦ୍ୟ ।

ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଶାସନ ପଦର ଅଧୀନ ହୁଅ, ଯେହେତୁ ଯେ ୧
 ସବୁ ଶାସନ ପଦ ଅଛି, ସେ ସମସ୍ତ ଈଶ୍ଵରର ସ୍ଥାପିତ; ଈଶ୍ଵର ବିନୁ ପଦ ସ୍ଥାପନ
 ନ ହୁଅଇ । ଏଥିପାଇଁ ଯେ ଜନ ଶାସନ ପଦର ବିରୁଦ୍ଧେ ଆଚରଣ କରଇ, ସେ ୨
 ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ନିରୂପିତ ଆଜ୍ଞାର ବିରୁଦ୍ଧେ ଆଚରଣ କରଇ; ପୁଣି ଯେଉଁମାନେ
 ତାହା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ସମୁଚିତ ଦଣ୍ଡ ଆପଣାମାନେ ଭୋଗନ୍ତି ।
 ଶାସନକର୍ତ୍ତାଗଣ ସଦାଗ୍ଧର ପ୍ରତି ଭୟଜନକ ନୋହେ, ମାତ୍ର ମନାଗ୍ଧର ପ୍ରତି ୩
 ଭୟଜନକ ହୁଅନ୍ତି । ଶାସନକର୍ତ୍ତାଠାରେ ତୁମ୍ଭେ କି ନିର୍ଭୟ ହେବାକୁ ଚାହୁଁ?
 ତେବେ ସକ୍ଷମ କର, ତହିଁରେ ତାହାଙ୍କଠାରୁ ସୁଖ୍ୟାତି ପାଇବ; ଯେହେତୁ ସେ ୪
 ତୁମ୍ଭର ମଙ୍ଗଳ ନିମନ୍ତେ ଈଶ୍ଵରର ସେବକ ହୋଇଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ମନ କର୍ମ କଲେ
 ଭୟମୁକ୍ତ ହୁଅ; ଯେହେତୁ ସେ ନିରର୍ଥକ ଖଡ଼ଗଧାରୀ ନ ହୁଅଇ; ଯେ, ଲୋକ
 କୁକର୍ମ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ସମୁଚିତ ଦଣ୍ଡ ଦେବାପାଇଁ ଈଶ୍ଵରର ସେବକ ହୋଇ
 ଦଣ୍ଡଦାତା ଅଟଇ । ଏନିମନ୍ତେ କେବଳ ଦଣ୍ଡର ଭୟ ନୋହେ, ମାତ୍ର ସ୍ଵମନର ୫
 ସକାଶୁ ବଶୀଭୂତ ହେବାକୁ ହୁଅଇ । ଆଉ ସେ ସକାଶୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ରାଜ- ୬
 କର ଦେବାକୁ ହୁଅଇ; ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଈଶ୍ଵରର ସେବକ ହୋଇ ଏ

- ୨ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଜ ପ୍ରକୃତ ହୁଅନ୍ତୁ । ଏମନ୍ତରେ ରାଜାକୁ ରାଜସ୍ବ ଦିଅ, ଘାଟିଆ-ମାନଙ୍କୁ ଘାଟ ଦିଅ, ଭୟଘୋଷୀମାନଙ୍କୁ ଭୟ କର, ଆଦରଣୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଆଦର କର । ଏହିରୂପେ ଯେ ଯାହାର ପ୍ରାପ୍ତବ୍ୟ, ତାହା ତାହାକୁ ଦିଅ ।
- ୮ ଏକକୁଆରେକ ପ୍ରେମ ବନ୍ଧୁ ଆଉ କାହିଁରେ କାହାରହିଁ ରୁଣି ନ ହୁଅ; ଯେ-ହେତୁ ପରର ପ୍ରତି ଯେ ପ୍ରେମ କରଇ, ତାହା ଦ୍ବାରା ବ୍ୟବସ୍ଥା ସିଦ୍ଧ ହୁଅଇ । ଏଣୁ “ପରଦାର ନ କର, ବଧ ନ କର, ଚୋର ନ କର, ମିଥ୍ୟାସାକ୍ଷ୍ୟ ନ ଦିଅ, ଲୋଭ ନ କର;” ଇତ୍ୟାଦି ଆଉ ଯେତେ ଆଜ୍ଞା ଅଛି, ତାହା ସମସ୍ତ ଏହି ଏକ ସଂକ୍ଷେପ ଆଜ୍ଞାରେ ଅନ୍ତର୍ଗତ ହୁଅଇ, ଯଥା, “ପ୍ରତିବାସିର ପ୍ରତି ନିକର ଭୁଲ୍ ପ୍ରେମ କର ।”
- ୧୦ ଯେହେତୁ ପ୍ରେମ ପଦ୍ମସିର ମନ ନ ଜନ୍ମାୟେ; ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରେମରେ ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ ହୁଅଇ ।
- ୧୧ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ବିଶ୍ବାସ କରିବାର ଆଦିକାଳରୁ ଏବେହେଁ ପରିବାରର ସମୟ ସନ୍ନିକଟ ହୋଇଅଛି, ଏହା ଜାଣି ଏକ୍ଷଣି ନିନ୍ଦାର ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଜାତ୍ରା ହୋଇବା
- ୧୨ ନିତାନ୍ତ ଉଚିତ । ଶୁଦ୍ଧି ପାହାନ୍ତା ହେଉଅଛି, ଅରୁଣ ଉଦୟ ସମୟ ପ୍ରାୟ ଉପ-ସ୍ଥିତ । ଏଣୁ ଆସ, ରଙ୍ଗରସ ଓ ମତ୍ତତା ପୁଣି ଲଝଟତା ଓ କାମୁକତା ପୁଣି ବିରୋଧ ଓ ଈର୍ଷା, ଏମନ୍ତ ଯେ ଶୁଦ୍ଧିକାଳର ହିଁସା, ତାହା ଶୁଦ୍ଧ ଦୀପ୍ତିର ଉପଯୁକ୍ତ ସଜ୍ଜା
- ୧୪ ପିନ୍ଧି ଦବସର ବିହିତ ସରଳ ଆଚରଣ କର । ଭ୍ରମ୍‌ମାନଙ୍କର ଶାନ୍ତରକ୍ତ ସୁଖାଭି-ଲାଷ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାର ଆୟୋଜନ ନ କରି ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ବସ୍ତ୍ରରୂପେ ପିନ୍ଧି ।

୧୪ ପଦ୍ୟ ।

- ୧ ଯେଉଁଜଣ ବିଶ୍ବାସରେ ଦୁର୍ବଳ ତାହାକୁ ଭୁଲ୍‌ମାନେ ସୁଗ୍ରାହ୍ୟ କର, ମାତ୍ର ସନ୍ଦେହ ବାଦାନ୍ତବାଦ କରିବାର ତାହା ନ କର । ଯେହେତୁ ଜଣେ ବିଶ୍ବାସ କରଇ, ଯେ ସବୁ ଦ୍ରବ୍ୟ ଭୋଜନ କରିବାକୁ ପାରଇ; ଆରେକ ଦୁର୍ବଳ ହେବାରୁ
- ୩ କେବଳ ଶାଗ ଭୋଜନ କରଇ । ସାଧାରଣ ଦ୍ରବ୍ୟ ଯେ ଖାଏ, ସେ ଜଣ ବିଶେଷ ଯେ ଦ୍ରବ୍ୟ ଖାଇବା ଜନକୁ ଭୁଲ୍‌ଜ୍ଞାନ ନ କର; ପୁଣି ବିଶେଷ ଯେ ଦ୍ରବ୍ୟ ଯେ ଖାଏ, ସେ ସାଧାରଣ ଦ୍ରବ୍ୟ ଖାଇବା ଜନକୁ ଦୋଷୀ ନ କର, ଯେହେତୁ ପ୍ରଭୁ ତାହାକୁ
- ୪ ଗ୍ରହଣ କରିଅଛନ୍ତି । ପରର ଦାସକୁ ଦୋଷୀ କରିବାକୁ ଭୁଲ୍‌କେ କେ? ସେ ନିଜ ପ୍ରଭୁଠାରେ ଠଉରବ କଥବା ପଡ଼ବ; ବରଞ୍ଚ ସେ ସ୍ଥିରାକୃତ ହେବ, ଯେହେତୁ
- ୫ ଈଶ୍ବର ତାହାକୁ ସ୍ଥିର ରଖିବାକୁ ପାରନ୍ତି । ଅବା କୌଣସି ଜନ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦିନରୁ ଏକ ଦିନକୁ ବିଶେଷରୂପେ ମାନଇ, ଆଉ କେହି ସମସ୍ତ ଦିନକୁ ସମାନରୂପେ ମାନଇ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଆପଣା ମନେ ବିବେଚନା କରି ସୁସ୍ଥିର ହୁଅ । ଯେଉଁ-

ଜନ ବିଶେଷ ଦିନ ମାନଇ, ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ମାନ୍ୟ କରି ମାନଇ; ଯେ ଜନ ତାହା
ନ ମାନଇ, ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ମାନ୍ୟ କରି ନ ମାନଇ । ଯେ ଜନ ଖାଏ ସେ ଈଶ୍ଵର-
ଙ୍କଠାରେ ଧନ୍ୟବାଦ କରିବାରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ମାନ୍ୟ କରି ଭୋଜନ କରଇ; ଆଉ ଯେ
ଜନ ନ ଖାଏ, ସେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ କରିବାରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ମାନ୍ୟ କରି ଭୋ-
ଜନ ନ କରଇ । ଆଉ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର କେହି ଲୋକ ଯେ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ବଞ୍ଚଇ, ୭
କିବା ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ମରଇ, ତାହା ନୋହେ । ଯେହେତୁ ଯେବେ ବଞ୍ଚୁ, ତେବେ ୮
ପ୍ରଭୁର ନିମନ୍ତେ ବଞ୍ଚୁ; ଅବା ଯେବେ ମରି ଯାଇ, ତେବେ ପ୍ରଭୁର ନିମନ୍ତେ
ମରି ଯାଇ; ଏଣୁ ଜୀବନରେ କି ମରଣରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଭୁର ଅଟୁ । ଯେ- ୯
ହେତୁ ଜୀବନ୍ତ କି ମୃତ ଦୂର ଲୋକର ଯେମନ୍ତ ପ୍ରଭୁ ହୁଅନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ
ମଲେ ଓ ଉତ୍ଥାନ କଲେ ଓ ପୁନର୍ଜୀବିତ ହୋଇଲେ । ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଭାଇକୁ ୧୦
କିପାଇଁ ଦୋଷୀ କର? ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଭାଇକୁ କିପାଇଁ ତୁଚ୍ଛଜ୍ଞାନ କର?
ଯେହେତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ବିଶ୍ଵାସନର ସ୍ଥମ୍ଭରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତର ଠିକ୍ ହେବାକୁ
ହେବ । ଯେମନ୍ତ ଲେଖାଅଛି, ଯଥା, “ପରମେଶ୍ଵର କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ଯେବେ ୧୧
ଅମର ହୋଇ, ତେବେ ଆମ୍ଭଠାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆଶୁ ବଙ୍କା ହେବ, ପୁଣି ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଜନ୍ମା ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଗୁଣାନୁବାଦ କରିବ ।” ଏନିମନ୍ତେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ଆମ୍ଭମାନ- ୧୨
ଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣକୁ ନିଜ କର୍ମର କଥା କହିବାକୁ ହେବ ।

ଏମନ୍ତ ହେଲେ ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଏକକୁଆରେକ ଆଉ କେବେ ଦୋଷୀ ନ ୧୩
କରି, ପୁଣି କୌଣସି ଜଣ ଆପଣାର ଭାଇର ବାଟରେ ବିଘ୍ନସ୍ପର୍ଶ ପଥର ଅବା
ହୁଣ୍ଡିଗାର କାରଣ ଯେମନ୍ତ ନ ପକାଇ, ଏହା ବିବେଚନା କର । କୌଣସି ବସ୍ତୁ ୧୪
ଯେ ସ୍ଵାଭାବିକ ଅଶୁଚି ନ ହୁଅଇ, ଏହା ଆମ୍ଭେ ଜାଣି, ପୁଣି ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଠାରୁ
ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣି ଅଛୁ; ମାତ୍ର ଯେଉଁଜନ କୌଣସି ବସ୍ତୁକୁ ଅଶୁଚି ଜ୍ଞାନ କରଇ,
ତାହାର ପ୍ରତି ସେ ବସ୍ତୁ ଅଶୁଚି ହୁଅଇ । ଏକାରଣ ତୁମ୍ଭର ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ଦ୍ଵାରା ୧୫
ଯେବେ ତୁମ୍ଭର ଭାଇର ମନ ଦୁଃଖିତ ହୁଅଇ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଭାଇର ପ୍ରତି ପ୍ରେମା-
ଚରଣ କର ନାହିଁ । ଯାହାର ନିମନ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆପଣାର ପ୍ରାଣ ଦେଲେ, ତାହାକୁ
ଆପଣା ଖାଦ୍ୟସାମଗ୍ରୀ ଦ୍ଵାରା ନାଶ ନ କର । ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉତ୍ତମ କର୍ମ ୧୬
ନିଜନାୟ ନ ହେଉ । ଯେହେତୁ ଖାଇବାର କି ପିଇବାର ଏ ସବୁ ଈଶ୍ଵର ରାଜ୍ୟର ୧୭
ସାର ନୋହେ; ସାର ହୋଇଅଛି, ଧର୍ମ ଓ ଶାନ୍ତି ଓ ଧର୍ମୀଗୁରୁ ଦ୍ଵାରା ଆନନ୍ଦ ।
ଏହି ସମସ୍ତରେ ଯେଉଁଜନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ସେବା କରଇ, ସେ ଜଣ ଈଶ୍ଵରଠାରେ ୧୮
ସୁଗ୍ରାହ୍ୟ, ପୁଣି ମନୁଷ୍ୟଠାରେହେଁ ସୁଖ୍ୟାତ ହୁଅଇ ।

ଏନିମନ୍ତେ ଆସ, ଯହିଁରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତର ନିର୍ବିରୋଧ ଓ ପରସ୍ପର ନିଷ୍ଠା ୧୯
ହୁଅଇ, ଏମନ୍ତ ଚେଷ୍ଟା କରି । ଖାଦ୍ୟର ନିମନ୍ତେ ଈଶ୍ଵରର କର୍ମର ହାନି ନ ୨୦

ଜନ୍ମାଅ ; ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ ଯେ ଶୁଚି ଏହା ସତ୍ୟ, ତଥାପି ଯେଉଁଠି ଯାହା ଭେଜନ
 ୧ କର ବସ୍ତୁ ପାଞ୍ଚେ, ତାହାର ପ୍ରତି ସେ ଭଲ ନ ହୁଅଇ । ମାଂସ ଭକ୍ଷଣ କି ମଦ୍ୟ-
 ପାନ ଇତ୍ୟାଦି ଯେ କୌଣସି ବସ୍ତୁରେ ତୁମ୍ଭର ଭଲ ଝୁଣ୍ଟି ପଡ଼ଇ, କି ବସ୍ତୁ ପାଏ,
 କି ଦୁର୍ବଳ ହୁଅଇ, ଏମନ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟ ଭେଜନ କି ପାନ କରିବାକୁ ଭଲ ନ ହୁଅଇ ।
 ୨ ଯେବେ ତୁମ୍ଭର ବ୍ୟାସ ଆସେ, ତେବେ ଆପଣାର ଅନ୍ତରେ ଈଶ୍ବରର ଗୋଚ-
 ରେ ତାହା ରଖ । ଯେଉଁଠି ଆପଣାର ଇଚ୍ଛାମତେ ଆପଣାକୁ ଦୋଷୀ ନ କରଇ,
 ୩ ସେ ଧନ୍ୟ । ମାତ୍ର ଯେ କେହି ସଂଶୟ କର ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତ୍ୟୟ ନ କର ଭେଜନ
 କରଇ, ସେ ଅବଶ୍ୟ ଦଣ୍ଡଯୋଗ୍ୟ ହେବ ; କାରଣ ଯେ କୌଣସି ଝିମ୍ବା ବ୍ୟାସର
 ନ ଜାଣଇ, ସେ ପାପମୟ ହୁଅଇ ।

୧୫ ପଦ୍ୟ ।

୧ ବ୍ୟାସରେ ବଳବନ୍ତ ଯେ ଆମ୍ଭେମାନେ, ଆପଣାମାନଙ୍କର ଭୁକ୍ତିଜନକ କର୍ମ-
 ରେ ସତେଜ ନ ହୋଇ ଦୁର୍ବଳ ଲୋକମାନଙ୍କର ବ୍ୟବହାର ସହିବାକୁ ଆମ୍ଭମାନ-
 ୨ ଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଏମିତି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଆପଣା ପଦ୍ଧତିର ହିତର
 ୩ ଓ ନିଷ୍ଠାର ନିମନ୍ତେ ଭୁକ୍ତିଜନକ କର୍ମ କର । ଯେହେତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆପେ ଆପଣାର
 ଭୁକ୍ତିର ଚେଷ୍ଟା ନ କଲେ; ଯେମନ୍ତ ଲେଖିତ, ଯଥା, “ତୁମ୍ଭର ନିମକମାନଙ୍କର
 ୪ ଯେ ନିନ୍ଦା ତାହା ଆମ୍ଭର ଉପରେ ବର୍ତ୍ତିଲ ।” ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେମନ୍ତ ସହି-
 ଶ୍ଚୁତା ଓ ସାନ୍ତ୍ବନାଜନକ ଶାସ୍ତ୍ରର ଭରସା ପାଇ ପାର, ଏମିତି ପୂର୍ବକାଳର ଯେ
 ୫ ସବୁ କଥା ଲେଖାଅଛି, ତାହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉପଦେଶର ପାଇଁ ଅଛି । ସହିଷ୍ଟତାର
 ଓ ସାନ୍ତ୍ବନାର ଆକର ଯେ ଈଶ୍ବର, ସେ ଏମନ୍ତ କରନ୍ତୁ, ଯେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର
 ୬ ନ୍ୟାୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏକ ଜଣ ଅନ୍ୟ ଜଣର ସହିତ ମନର ଐକ୍ୟ ରଖ । ପୁଣି
 ଏକଚିତ୍ତରେ ଥାଇ ଏକମୁଖରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ପିତା ଈଶ୍ବରର
 ୭ ଗୁଣାନୁବାଦ କର । ଆଉ ଈଶ୍ବରର ମହିମା ପ୍ରକାଶର ନିମନ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେମନ୍ତ ତୁମ୍ଭ-
 ମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି, ତେମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏକକୁଆରେକ ଗ୍ରାହ୍ୟ କର ।
 ୮ ଈଶ୍ବରର ଯେ ସତ୍ୟତା ଓ ପିତୃଲୋକର ପ୍ରତି ଯେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା, ତାହା ସୁସ୍ଥିତି
 କରିବାର ପାଇଁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସୁନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନଙ୍କର ସେବକ ହୋଇଥିଲେ, ଏହା ଆମ୍ଭେ
 ୯ ବୋଲି । ଆଉ ଈଶ୍ବରଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ସକାଶ୍ଚି ତାହାଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ କରିବାର
 ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ଉଚିତ ହୁଅଇ, ଯେମନ୍ତ ଲେଖିତ, ଯଥା, “ଏଥିପାଇଁ
 ଆମ୍ଭେ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ତୁମ୍ଭର ଗୁଣାନୁବାଦ କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭର
 ୧୦ ନାମ ଗାୟନ କରିବା” । ଅନ୍ତର ଲେଖାଅଛି, ଯଥା, “ହେ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟ
 ୧୧ ଲୋକ, ତାହାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କର ସହିତ ଆନନ୍ଦ କର ।” ପୁନର୍ବାର ଲେଖା-

ଅଛି, ଯଥା, “ହେ ସଦାଦେଶୀୟମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ଗୁଣାନୁବାଦ
କର; ହେ ଲୋକସମୂହ, ଇଶ୍ଵରର ପ୍ରଶଂସା କର ।” ଆହୁରି ସିଶାଉୟ କହି- ୧୨
ଅଛନ୍ତି, “ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ଉପରେ ଯେ ରାଜ୍ୟ କରିବେ ଓ ଯାହାଙ୍କଠା-
ରେ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନେ ଭରସା କରିବେ, ସିଶୀର ବନ୍ଧରୁ ଏମନ୍ତ ଏକ ଜଣ
ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବେ ।” ଏମନ୍ତରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେମନ୍ତ ଧର୍ମଆଦୁର ପ୍ରଭବର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ୧୩
ଭରସା ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅ, ଏଥିପାଇଁ ସେ ଭରସାଜନକ ଇଶ୍ଵର ବିଶ୍ଵାସ ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭ-
ମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତରେ ଓ ଆନନ୍ଦରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତୁ ।

ହେ ଆତ୍ମର ଭାଇମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉଦ୍‌ଯତ୍ୟରେ ଓ ସଦାପ୍ରକାର ଜ୍ଞାନରେ ୧୪
ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁଣି ଏକକୁଆରେକ ଉପଦେଶ ଦେବାକୁ ତତ୍ପର, ଏହା ଆମ୍ଭେ ସ୍ଥିର ମଣି ।
ତଥାପି ଆମ୍ଭେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଦତ୍ତ ଅନୁଗ୍ରହ ଅନୁସାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବୋଧ ଦେବା ୧୫
ପାଇଁ ଅଂଶକ୍ରମେ ସାହସିକ ହୋଇ ଲେଖିଲୁଁ । ଯେଣୁ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନେ ୧୬
ଯେମନ୍ତ ଧର୍ମଆଦୁର ଦ୍ଵାରା ପବିତ୍ରୀକୃତ ହୋଇ ଗ୍ରାହ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟସ୍ଵରୂପ ହୁଅନ୍ତି,
ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ସୁସମାବୃତ ପ୍ରବୃତ୍ତି ନିମନ୍ତେ ସେହି ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନଙ୍କଠାରେ
ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ସେବକ ଅଛୁଁ । ଏଣୁ ଇଶ୍ଵରର ବିଷୟରେ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦ୍ଵାରା ୧୭
ଆତ୍ମର ଦର୍ପ କରିବାର କାରଣ ଅଛି । ଯେହେତୁ ବାକ୍ୟରେ ଓ ହିନ୍ଦୁରେ ଅର୍ଥାତ୍ ୧୮
ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲକ୍ଷଣ ଓ ଚିହ୍ନରେ ପୁଣି ଇଶ୍ଵରର ଆଦୁର ପ୍ରଭବରେ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟ-
ମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞାବହ କରିବାର ପାଇଁ ଆମ୍ଭ ଦ୍ଵାରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ ସବୁ କର୍ମ ସାଧନ କରି-
ଅଛନ୍ତି, ତାହା ବନ୍ତୁ ଆଉ କୌଣସି କର୍ମର କଥା କହିବାକୁ ଆମ୍ଭେ ସାହସିକ
ନୋହି । ତହିଁରେ ସିରଶାଲମ୍ପଠାର ଉଲ୍ଲେଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ସଦାହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ମଙ୍ଗଳ- ୧୯
ସମାବୃତ ଘୋଷଣା କରିଅଛୁଁ । ଆଜି ଜଣର ବୁଦ୍ଧିଯୁଦରେ ଯେମନ୍ତ ନ ଗୁଚ୍ଛି, ୨୦
ଏଥିପାଇଁ ଯେଂ ସ୍ଥାନର ଲୋକମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ନାମ କେବେ ଶୁଣି ନାହାନ୍ତି,
ସେମାନଙ୍କଠାରେ ମଙ୍ଗଳସମାବୃତ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ଆମ୍ଭେ ଲେଉଟଲୁଁ ।
ଯେମନ୍ତ ଲେଖିତ ଅଛି, “ଯେଉଁମାନଙ୍କଠାରେ ସେ ପ୍ରକାଶିତ ନ ଥିଲେ, ୨୧
ସେମାନେ ଦେଖିବାକୁ ପାରନ୍ତି; ଓ ଯେଉଁମାନେ ଶୁଣିବାକୁ ପାରନ୍ତି ନାହାନ୍ତି,
ସେମାନେ ବିବେଚନା କରିବେ ।”

ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ଆସିବାକୁ ବାଞ୍ଛା କଲେ ଥରକୁଥର ବାଧା ୨୨
ପାଇଁଲୁଁ । ମାତ୍ର ଏତେବେଳେ ଏ ଅଞ୍ଚଳରେ ଗନ୍ତବ୍ୟ ସ୍ଥାନ ଆଉ ନ ଥିବାରୁ, ୨୩
ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଗମନ କରିବାକୁ ବହୁତ ବରସାବଧି ଆତ୍ମର ବଡ଼
ବାଞ୍ଛା ହେବାରୁ, ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦେଶରେ ଯାଏ କରବା, ତେତେ-
ବେଳେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କିଛିରେ ଦେଇ ସିବା । ଯେଣୁ ଆମ୍ଭେ ପ୍ରତ୍ୟାଶା କରି, ୨୪
ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟ ଦେଇ ଯାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବା, ପୁଣି ପ୍ରଥମରେ

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମ୍ଭାଷଣରେ ଏକ ପ୍ରକାର ତୃପ୍ତ ହୋଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସେହି
 ୧୫ ଦେଶରେ ଯତ୍ନରେ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିବା । ମାତ୍ର ଏବେହେଁ ସାଧୁମାନଙ୍କୁ ସେବା କରି-
 ୧୬ ବାକୁ ଆମ୍ଭକୁ ଯିରୁଶାଲମ ନଗରରେ ଯିବାକୁ ହେଲା; କାରଣ ମାକିଦୋନିୟା
 ଓ ଆଖାଇୟା ଦେଶୀୟମାନେ ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥ ଦାନସ୍ଥାନ ସାଧୁମାନଙ୍କର ଉପକାରରେ
 ୧୭ ନିମନ୍ତେ କିଛି ଚୁନା କରିବାକୁ ଭଲ ମଣିଅଛନ୍ତି । ଆଉ ଏହିପ୍ରକାରେ କିଛି ସେ-
 ମାନେ ଭଲ ମଣନ୍ତି ପ୍ରମାଣ, ଯେହେତୁ ସେମାନଙ୍କର ରୁଣଗ୍ରସ୍ତ ସେମାନେ ଅଟନ୍ତି;
 ଯେହେତୁ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନେ ଯେବେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ପାରମାର୍ଥିକ ଧନ ପାନ୍ତି,
 ୧୮ ତେବେ ଏହିକ ଧନ ଦ୍ଵାରା ଉପକାର କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କର ଉଚିତ । ଏନିମନ୍ତେ
 ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଫଳ ଦାନ କରି ଏହି କର୍ମ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଲେ ସ୍ଥାନିୟା
 ୧୯ ଦେଶକୁ ଯାହାର ସମୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟ ଦେଇ ଯିବା । ଆଉ
 ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭ କତିକି ଯାଇ, ତେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର [ସୁସମାଚାରର]
 ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଶୀର୍ବାଦପାତ୍ର ହୋଇ ଯିବା, ଏହା ଆମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ମଣି ।

୩୦ ହେ ଭାଇମାନେ, ଆମ୍ଭେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ନାମରେ ଓ ଧର୍ମୀଗୁରୁ ପ୍ରେମରେ
 ଏହି ବିନତି କରି; ଯେମନ୍ତ ଯିହୁଦୀ ଦେଶସ୍ଥ ଅବିଶ୍ଵାସୀ ଲୋକମାନଙ୍କର ହାତରୁ
 ନିସ୍ତାର ପାଇ, ପୁଣି ଆମ୍ଭର ଏହି ସେବା ସେହି ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥ ସାଧୁମାନଙ୍କଠାରେ
 ୩୧ ଗ୍ରାହ୍ୟ ହୁଅଇ; ଆଉ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଇଚ୍ଛାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କିଛିରେ ଆନନ୍ଦରେ
 ୩୨ ଯାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସହିତ ରହି ଆରାମ ପାଇ, ଏହି ସକଳର ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭର
 ୩୩ ପାଇଁ ଏକାନ୍ତ ମନରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଯତ୍ନବାନ ହୁଅ । ଶାନ୍ତି-
 ଦାୟକ ଈଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତର ସଙ୍ଗରେ ଥାଉନ୍ତୁ ॥ ଆମେନ ॥

୧୭ ପଦ ।

୧ [ହେ ଭାଇମାନେ,] କେକ୍ରିୟା ନଗରସ୍ଥ ମଗ୍ନାଲୀର ଦାସୀକା ଫୈବା ନାମରେ
 ୨ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଧର୍ମି ଭଉଣୀକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସୁଧାଘ୍ରାସ କରି ଦେଇ; ସେ
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାକୁ ପ୍ରଭୁର ଲୋକ ଜାଣି
 ସାଧୁମାନଙ୍କର ବିହିତରୂପରେ ଅଭିଧି କରିବ, ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ତାହାର
 ଯେଂ ପ୍ରୟୋଜନ, ତାହା ଅନୁସାରେ ତାହାକୁ ଉପକାର କରିବ; ଯେହେତୁ
 ୩ ତାହାରଠାରୁ ଅନେକର ବିଶେଷରେ ଆମ୍ଭର ଉପକାର ହୋଇଅଛି । ଆଉ
 ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ସେବା ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭର ସହକାରୀ, ପୁଣି ଆମ୍ଭର ପ୍ରାଣର ନିମନ୍ତେ
 ଆପଣାମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ଦେବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହେଲେ, ଏମନ୍ତ ଯେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଓ ଆକୂଳ,
 ୪ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଆମ୍ଭର ନିମସ୍ତାର ଜଣାଅ । ସେମାନଙ୍କଠାରେ କେବଳ ଆମ୍ଭେ
 ଉପକାରମାନା ଅଛୁ ତାହା ନୋହେ, ଅନ୍ୟଦେଶୀୟ ସବୁ ମଗ୍ନାଲୀ ସେପରି

ଅଟନ୍ତି । ଆଉ ସେମାନଙ୍କର ଗୃହରେ ମଣ୍ଡଳୀୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆମ୍ଭର ନମସ୍କାର ଜଣାଅ । *
 ଆଶିୟା ଦେଶରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ପକ୍ଷେ ପ୍ରଥମଜାତ ଫଲସ୍ବର୍ତ୍ତ୍ୟ ଯେ ଇସେନିତ ବୋଲି
 ଆମ୍ଭର ପ୍ରିୟ ବନ୍ଧୁ, ତାହାକୁ ଆମ୍ଭର ନମସ୍କାର ଜଣାଅ । ଆଉ ବହୁତ ଶ୍ରମ କରି ୭
 ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉପକାର କରିଥିଲା ଯେ ମରୟମ, ତାହାକୁ ଆମ୍ଭର ନମସ୍କାର
 ଜଣାଅ । ଆଉ ପ୍ରେତମାନଙ୍କଠାରେ ସୁଖ୍ୟାତ, ଓ ଆମ୍ଭର ପୂର୍ବରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାଶ୍ରିତ, ୭
 ଓ ଆମ୍ଭର ଜ୍ଞାତ ଓ ସହକର୍ମୀ ଆନ୍ତ୍ରିନିକ ଓ ଯୁନିୟା, ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭର ନମ-
 ସ୍କାର ଜଣାଅ । ଆଉ ପ୍ରଭୁର ଅଶ୍ରିତ ପ୍ରିୟତମ ଆମର୍ସିୟାକୁ ଆମ୍ଭର ନମସ୍କାର ୮
 ଜଣାଅ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ସେବାର ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସହକାରୀ ଉଦ୍ୟାନକୁ ଓ ୯
 ଆମ୍ଭର ପ୍ରିୟତମ ସ୍ଥାପକ ଆମ୍ଭର ନମସ୍କାର ଜଣାଅ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ପ୍ରକୃତ ଭକ୍ତ ଆପି- ୧୦
 ଲିକୁ ଆମ୍ଭର ନମସ୍କାର ଜଣାଅ । ଆଉପ୍ରବୁଲର ପରିଜନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର ଜଣାଅ ।
 ଆମ୍ଭର ଜ୍ଞାତ ହିରୋଦସ୍ସୋନର ପ୍ରତି ଆମ୍ଭର ନମସ୍କାର ଜଣାଅ । ନାର୍କିସର ପରି- ୧୧
 ଜନର ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଭୁର ଅଶ୍ରିତ, ସେମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର ଜଣାଅ ।
 ଆଉ ପ୍ରଭୁର ସେବାରେ ପରିଶ୍ରମକାରୀଣୀ ସୁଫେନା ଓ ସୁପୋସାର ପ୍ରତି ପୁଣି ୧୨
 ପ୍ରଭୁର ସେବାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପରିଶ୍ରମକାରୀଣୀ ଯେ ପ୍ରିୟା ପର୍ସୀ, ତାହାର ପ୍ରତି ଆମ୍ଭର
 ନମସ୍କାର ଜଣାଅ । ପ୍ରଭୁର ମନୋନୀତ ଉପକୃତ, ଓ ଆମ୍ଭର ଧର୍ମମାତାସ୍ବର୍ତ୍ତ୍ୟ ୧୩
 ତାହାର ମାତାକୁ ଆମ୍ଭର ନମସ୍କାର ଜଣାଅ । ଆଉ ଅସୁକୃତ ଓ ଫ୍ରିଗୋନ ଓ ୧୪
 ହର୍ମୀ ଓ ପାବବା ଓ ହର୍ମ ପୁଣି ଏମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗି ଭରମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭର ନମସ୍କାର
 ଜଣାଅ । ଆଉ ଫିଲେଲଗ, ଓ ଯୁଲିଆ, ଓ ନାରୟ, ଓ ତାହାର ଭଉଣୀ, ପୁଣି ୧୫
 ଭଲୁଜା, ଏମାନଙ୍କୁ ପୁଣି ଏମାନଙ୍କର ସହଚର ଯେତେ ସାଧୁମାନେ, ସେମାନଙ୍କୁ
 ଆମ୍ଭର ନମସ୍କାର ଜଣାଅ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏକକୁଆରେକ ଧର୍ମମୟ ତୁମ୍ଭନ ଦେଇ ୧୬
 ନମସ୍କାର କର; ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ମଣ୍ଡଳୀଗଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର ଜଣାଉଅଛନ୍ତି ।

ହେ ଭରମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମିନିତ କରି ବୋଲି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ, ଉପ- ୧୭
 ଦେଶ ପାଇଅଛ, ଯେଉଁମାନେ ତାହା ବିରୁଦ୍ଧେ ଆଚରଣ କରି ବିଚ୍ଛେଦ ଓ ବିପ୍ଳବ
 ଜନ୍ମାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି କରି ସେମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗ ଶୁଦ୍ଧ ଦଅ । ଯେହେତୁ ୧୮
 ସେହି ପ୍ରକାର ଲୋକ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ସେବା ନ କରି ଆପଣା
 ଉଦର ସେବା କରନ୍ତି, ପୁଣି ମିଷ୍ଟବାକ୍ୟ ଓ ଗୁଟୁଭାଷାରେ ସରଳ ଲୋକଙ୍କର ମନ
 ଭୁଲନ୍ତି । ଜଗତର ସବୁ ଲୋକଠାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ ପ୍ରକାଶ ହେ- ୧୯
 ବାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭେ ଆନନ୍ଦ କରି । ତଥାପି ତୁମ୍ଭେମାନେ
 ଯେ ସହର୍ମର ବିଷୟରେ ପଟୁ ହୋଇ ଅସହର୍ମରେ ଅପଟୁ ହୁଅ, ଏହା ଆମ୍ଭର
 ବାଞ୍ଛା । ତାହା ହେଲେ ଶାନ୍ତିଦାୟକ ଈଶ୍ବର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପଦତଳେ ୨୦

ଶୟନକୁ ଅବଲମ୍ବରେ ଦଳି ପକାଇବେ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର
ଅନୁଗ୍ରହ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ହେଉନ୍ତୁ । ଆମେନ ।

୨୧ ଆତ୍ମର ସହକାରୀ ଯେ ତମଥି ପୁଣି ଆତ୍ମର ଜ୍ଞାତ ଲୁକ୍‌ସ୍ । ଓ ଯାସୋନ ଓ
୨୨ ସୋସିପାତର, ଏମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ନମସ୍କାର ଜଣାନ୍ତି । ଏହି ପଦ୍ୟ ଲେ-
ଖକ ତିର୍ତ୍ତିୟ ନାମେ ଯେ ଆମ୍ଭେ, ଆମ୍ଭେର ପ୍ରଭୁର ନାମରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର
୨୩ କରୁଅଛୁ । ଆଉ ଆତ୍ମର ଓ ମଣ୍ଡଲୀର ସବୁ ଲୋକମାନଙ୍କର ଆଦର୍ଶକାରୀ ଯେ
ଗାୟ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର କରୁଅଛି । ଏହି ନାମରେ ଏହି ନଗରର
ତୌଧୁରୀ ଓ କ୍ୟୁର୍ଟ ଜଣେ ଭାଇ, ଏମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର ଜଣାନ୍ତି ।
୨୪ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତର ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ କରନ୍ତୁ ।
ଆମେନ ।

୨୫ ପୂର୍ବକାଳାବଧି ଯେ ନଗର ବିଷୟ ଗୁପ୍ତଭାବରେ ଥିଲା, ପୁଣି ସବୁ ଦେଶୀୟ ଲୋକ
ଯେମନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସର ଅଧୀନ ହୁଅନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ଅନାଦି ଈଶ୍ୱରର ଆଜ୍ଞା ପ୍ରମାଣ-
ରେ ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ବକ୍ରମାନଙ୍କର ଉକ୍ତି କଥାନ୍ତୁଷାରେ ଏବେହେଁ ପ୍ରକାଶ ହେଉଅଛି,
୨୬ ସେ ପ୍ରକାଶିତ ନଗର କଥା ଦ୍ୱାରା ଅର୍ଥାତ୍ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବିଷୟରେ ଆତ୍ମର ପ୍ରବୃତ୍ତି
୨୭ ମଙ୍ଗଳସମ୍ପାଦ୍ଧି ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମରେ ସୁସ୍ଥିର କରିବାକୁ ସମର୍ଥ, ଏମନ୍ତ ଯେ
ଅଦ୍ୱିତୀୟ ସର୍ବଜ୍ଞ ଈଶ୍ୱର, ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦ୍ୱାରା ଅନବରତ ତାହାଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ
ହେଉନ୍ତୁ । ଆମେନ ।

କରନ୍ତୀୟ ମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରତି ପାତ୍ରର ପ୍ରେରଣର ପ୍ରଥମ ଚିଠା ।

୧ ପଦ ।

କରନ୍ତ ନଗରସ୍ଥିତ ଇଣ୍ଡରର ମଣ୍ଡଳୀ ଅଧୀନ ଗ୍ରାମ ଯାଣ ଦ୍ଵାରା ପବନ ଓ
ଆହ୍ୱାନକୃତ ସାଧୁ ଲୋକ ପୁଣି ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନସ୍ଥ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଆତ୍ମମାନ-
ଙ୍କର ଓ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯାଣ ଗ୍ରାମର ନାମରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, ଏମନ୍ତ
ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରତି ଇଣ୍ଡରର ଇଚ୍ଛାରେ ଯାଣ ଗ୍ରାମର ଆହ୍ୱାନକୃତ ପ୍ରେରଣ ପାତ୍ରର
ଓ ସୋସ୍ଥିନ ନାମେ ଜଣେ ଭଲ ଏହା ଲେଖନ୍ତି । ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପିତା ଇଣ୍ଡର
ପୁଣି ପ୍ରଭୁ ଯାଣ ଗ୍ରାମର ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଶାନ୍ତି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ହେଉ ।

ଇଣ୍ଡରର ଯେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହ ଯାଣ ଗ୍ରାମ ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦତ୍ତ ହୋଇଅଛି,
ତାହା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଇଁ ସଦାବେଳେ ଆପଣା ଇଣ୍ଡରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟ-
ବାଦ କର । ଯେହେତୁ ଗ୍ରାମ ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କେ ସବୁ ବିଷୟରେ, ବିଶେଷତଃ
ବକ୍ରାପଣ ଓ ଜ୍ଞାନାଦି ଗୁଣରେ ଗୁଣଯୁକ୍ତ ହୋଇଅଛୁ । ଏହିପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଗ୍ରାମ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସପ୍ରମାଣ ହୋଇଅଛି । ଏନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର
ପ୍ରଭୁ ଯାଣ ଗ୍ରାମର ପୁନରାଗମନର ଅପେକ୍ଷାରେ ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କେ କୌଣସି
କରିରେ ଉଠା ପଡ଼ି ନାହିଁ । ଆଉ ପ୍ରଭୁ ଯାଣ ଗ୍ରାମର ଦିନରେ ଯେମନ୍ତ ତୁମ୍ଭ-
ମାନଙ୍କେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ହୁଅ, ଏଥିପାଇଁ ସେ ଶେଷ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମରେ
ସୁସ୍ଥିର କରି ରଖିବେ । ଯେହେତୁ ଆପଣା ପୁଅ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯାଣ ଗ୍ରାମର
ସହଭାଗୀ ହେବାକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ଇଣ୍ଡର, ସେ ବିଶ୍ଵାସ୍ୟ ।

ହେ ଭଲମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରସ୍ପର ଯେମନ୍ତ କଥାର ଐକ୍ୟ ହୁଅଇ,
ପୁଣି କୌଣସି ଭିନ୍ନଭାବ ନ ଜନ୍ମେ, ବରଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କେ ଯେମନ୍ତ ଏକମନ୍ତେ ଏକ-
ବିଚାରରେ ସଂଯୁକ୍ତ ହୁଅ, ଏଥିପାଇଁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯାଣ ଗ୍ରାମର ନାମରେ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମିନତି କରି । ହେ ଆତ୍ମର ଭଲମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଯେ
ଏକକୁଆରେକର ବାଦାନୁବାଦ ହୋଇଥାନ୍ତେ, ତାହା ଖୋଲି ନାମରେ ପରି-
ଜନ ଦ୍ଵାରା କୁହା ଯାଇଅଛି । ଏଣୁ ଆମ୍ଭେ ବୋଲି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କେହି
କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ପାତ୍ରର ଶିଷ୍ୟ; ଆଉ କେହି କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ଆପଣଙ୍କ; ଆଉ
କେହି କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ କେୟଫାର; * ଆଉ କେହି କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ଗ୍ରାମର ।

* ଅର୍ଥାତ୍ ପିତରର ।

- ୧୩ ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମ କି ବିଭିନ୍ନ ହୋଇଛନ୍ତି? ପାଉଲ କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଇଁ କ୍ରିଷ୍ଟରେ ହତ ହୋଇଅଛନ୍ତି? ଅବା ପାଉଲର ନାମରେ କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁଳିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି?
- ୧୪ ଆମ୍ଭେ କୃଷ୍ଣ ଓ ଗାୟ ବିନ୍ଦୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଆଉ କାହାକୁହିଁ ତୁଳନ ନ ଦେଲୁଁ, ଏଥିରେ ଆମ୍ଭେ ଈଶ୍ବରର ଧନ୍ୟବାଦ କର; ଯେଣୁ ଆମ୍ଭେ ଆପଣାର
- ୧୫ ନାମରେ ତୁଲାଇଅଛୁଁ, ଏକଥା କେହି କହି ନ ପାରଇ । ଆଉ ପ୍ରିଫାନର ପରିଜନକୁ ତୁଳନ ଦେଇଅଛୁଁ, ତାହା ବିନ୍ଦୁ ଆଉ କାହାକୁ ଯେ ତୁଳନ ଦେଇଅଛୁଁ, ଏହା ଆମ୍ଭର ମନରେ ପଡୁ ନାହିଁ ।
- ୧୬ ଆବର ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମ ଆମ୍ଭକୁ ତୁଳନ ଦେବାକୁ ନ ପଠାଇ ମଙ୍ଗଳସମାଗ୍ଧର ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ପଠାଇଲେ; ତାହାହିଁ କିଛି ବାକ୍ସଟୁ ପଟରେ ନୋହେ, ଯେମନ୍ତ
- ୧୭ ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମର କ୍ରିଷ୍ଟ ନିଷ୍ଠା ନ ହୋୟେ । ଯେହେତୁ କ୍ରିଷ୍ଟର ଯେ ଘୋଷଣା, ସେ ବିନାଶ-ପାତ୍ରମାନଙ୍କର କଣ୍ଠରେ ପ୍ରଳାପପାତ୍ର ହୋଇଲେହେଁ ବାଣପାତ୍ରଗଣ ଯେ ଆମ୍ଭେ-
- ୧୮ ମାନେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ଈଶ୍ବରର ଶକ୍ତିସ୍ବରୂପ ଅଟଇ । ଆଉ ଏମନ୍ତ ଲେଖା, ଯଥା, “ଆମ୍ଭେ ଜ୍ଞାନମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ନାଶ କରିବା, ଓ ବୁଦ୍ଧିମନ୍ତମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି
- ୧୯ ବ୍ୟର୍ଥ କରିବା ।” ଜ୍ଞାନୀ କେଉଁଠାରେ? ବିଦ୍ୟାବନ୍ତ କେଉଁଠାରେ? ଅବା ଏହି ଜଗତର ବାଦାନୁବାଦକାଣ୍ଡ କେଉଁଠାରେ? ଏହି ଜଗତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଜ୍ଞାନକୁ ଈଶ୍ବର
- ୨୦ କି ଅଜ୍ଞାନପଣ କରି ନାହାନ୍ତି? ଯେଣୁ ଈଶ୍ବରର ଜ୍ଞାନରେ ଜଗଜ୍ଜନମାନେ ଜ୍ଞାନ ଦ୍ବାରା ଈଶ୍ବରଙ୍କୁ ନ ଜାଣନ୍ତେ ଈଶ୍ବର ସେ ପ୍ରଳାପି ଘୋଷଣାରେ ବିଶ୍ବାସକାର-
- ୨୧ ମାନଙ୍କର ପରିତ୍ରାଣ ସିଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଭଲ ମଣିଲେ । ସିନ୍ଧୁଦାୟମାନେ କୌଣସି ଚିହ୍ନ
- ୨୨ ମାଗନ୍ତି, ପୁଣି ଶ୍ରୀକ ଲେକମାନେ ବିଦ୍ୟା ଲେଉଟନ୍ତି, ତଥାପି କ୍ରିଷ୍ଟରେ ହତ ଯେ ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମ, ତାହାଙ୍କର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଆମ୍ଭେମାନେ ଘୋଷଣା କର । ସେ ସିନ୍ଧୁଦାୟମାନଙ୍କର
- ୨୩ ପ୍ରତି ବିଦ୍ବସ୍ବରୂପ ଆଉ ଶ୍ରୀକ ଲେକମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଅଜ୍ଞାନପଣ; ମାତ୍ର ସିନ୍ଧୁଦାୟ ଲେକ ହେଉ ଅବା ଶ୍ରୀକ ଲେକ ହେଉ, ସମସ୍ତ ଆହ୍ବାନକୃତ ଲେକର ପ୍ରତି ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମ
- ୨୪ ଈଶ୍ବରଙ୍କର ଶକ୍ତି ଓ ଈଶ୍ବରଙ୍କର ଜ୍ଞାନସ୍ବରୂପ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଯେହେତୁ ଈଶ୍ବରର ପ୍ରଳାପ ବିଷୟ ମନୁଷ୍ୟଠାର ଜ୍ଞାନବନ୍ତ ହୁଅଇ, ଆଉ ଈଶ୍ବରର ଦୁର୍ବଳ ବିଷୟ ମନୁଷ୍ୟଠାର ବଳବନ୍ତ ହୁଅଇ ।
- ୨୫ ହେ ଭ୍ରମାମାନେ, ଆପଣାମାନଙ୍କର ଆହ୍ବାନ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଖୁଅଛୁ, ଯେଣୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଏ ସଂସାରର ଜ୍ଞାନବନ୍ତ ଅବା ପ୍ରତାପଶାଳୀ କି ମହାଲେକ-
- ୨୬ ଅନେକ ନାହାନ୍ତି । ମାତ୍ର ଈଶ୍ବର ଜ୍ଞାନବାନମାନଙ୍କୁ ଲଜ୍ଜା ଦେବାର ପାଇଁ ଅଜ୍ଞାନ ବିଷୟ ମନୋମାତ କରୁଅଛନ୍ତି; ପୁଣି ବଳବନ୍ତ ଲେକମାନଙ୍କୁ ଘାବରା କରିବାକୁ
- ୨୭ ଈଶ୍ବର ଦୁର୍ବଳ ବିଷୟକୁ ମନୋମାତ କରୁଅଛନ୍ତି; ପୁଣି ବର୍ତ୍ତମାନ ଲେକର ଗର୍ବ ଗର୍ବ କରିବାକୁ ଜଗତର ମାତ ହେୟ ଅଥଚ ଅବର୍ତ୍ତମାନ ବିଷୟକୁ ଈଶ୍ବର

ମନୋନୀତ କରୁଅଛନ୍ତି; ତେଣୁ ତାହାଙ୍କର ସାକ୍ଷାତରେ କୌଣସି ପ୍ରାଣୀ ଦର୍ପ କର- ୨୯
ବାକୁ ନ ପାରଇ । ମାତ୍ର ତାହାଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଣୁ- ୩୦
ରେ ଅଛ, ଯେ ଈଶ୍ବର ଦ୍ବାରା ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଓ ଧର୍ମ ଓ ପବିତ୍ରତା ଓ ମୁକ୍ତି-
ସ୍ବରୂପ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଏନିମନ୍ତେ ଲେଖା ପ୍ରମାଣେ, “ଯେଉଁଜନ ଦର୍ପ କରଇ, ୩୧
ସେ ପରମେଶ୍ବରରେ ଦର୍ପ କର ।”

୨ ପଦ୍ୟ ।

ହେ ଭାଇମାନେ, ଈଶ୍ବର ଦତ୍ତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଭୃତ କରବାକୁ ଯେଉଁ ସମୟରେ ୧
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କତିକି ଆସିଥିଲୁଁ, ସେ ସମୟରେ ବାକ୍ୟଟୁପଣ କି ବିଦ୍ୟାର ନୈ-
ପୁଣ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କର ଆସିଥିଲୁଁ ତାହା ନୋହେ, ମାତ୍ର ଯାଣୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଓ ତାହାଙ୍କର ୨
ହୃଦରେ ହୃଦ ହେବାର କଥା ଛୁଟା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଆଉ କୌଣସି
କଥା ନ ଜଣାଇବାକୁ ଆମ୍ଭେ ମନରେ ସ୍ଥିର କଲୁଁ । ଆମ୍ଭେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିବଳ ଓ ୩
ଭୟ ଓ କମ୍ବଳସ୍ଥ ହୋଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସହିତ ଥିଲୁଁ । ପୁଣି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଶ୍ବାସ ୪
ମନୁଷ୍ୟର କୌଣସି କୌଶଳରେ ସ୍ଥାପିତ ନ ହୋଇ କେବଳ ଈଶ୍ବରର ବଳରେ
ଯେହ୍ନେ ସ୍ଥାପିତ ହୁଅଇ, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭର କଥୋପକଥନ ଓ ଘୋଷଣା ସାଂସା- ୫
ରିକ ବିଦ୍ୟାର ମନୋହର ବାକ୍ୟମୁକ୍ତ ନ ହୋଇ ଧର୍ମଆତ୍ମର ଓ ଶକ୍ତିର ପ୍ରମାଣ-
ମୁକ୍ତ ଥିଲା ।

ତଥାପି ସୁସିଦ୍ଧ ଲୋକଙ୍କର ସଙ୍ଗରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଜ୍ଞାନର କଥା ବୋଲି; ମାତ୍ର ୬
ଏହି ଜଗତର ଜ୍ଞାନ, କିଅବା ଯେ ନାଶ ଯାଏ ଏମନ୍ତ ଏହି ଜଗତପତିମାନଙ୍କର
ଜ୍ଞାନ ତାହା ନୋହେ; ମାତ୍ର ଜଗତର ସୃଷ୍ଟି ପୂର୍ବରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଗୌରବଜନକ ୭
ଯେଉଁ ନିଗୁଣ ଜ୍ଞାନ ଈଶ୍ବର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରୁଥିଲେ, ସେହି ଜ୍ଞାନର କଥା ଆମ୍ଭେ-
ମାନେ ବୋଲି । ପୁଣି ସାଂସାରିକ ଅଧିପତିମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ କେହି ସେ ଜ୍ଞାନ ୮
ଜାଣି ନାହାନ୍ତି; ଯେବେ ଜାଣନ୍ତେ, ତେବେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟବନ୍ତ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସେମାନେ
ହୃଦରେ ହୃଦ ନ କରନ୍ତେ । ମାତ୍ର ଯେମନ୍ତ ଲେଖାଅଛି, ଯଥା, “ଈଶ୍ବର ଆପ- ୯
ଣାର ପ୍ରେମକାରିମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଯାହା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଅଛନ୍ତି, ତାହା କେହି
କେବେ ତକ୍ଷ୍ଟରେ ଦେଖି ନାହିଁ, ଓ କର୍ଣ୍ଣରେ ଶୁଣି ନାହିଁ, ଓ ମନୁଷ୍ୟର ମନରେ
ତାହା କେବେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ନାହିଁ ।” ମାତ୍ର ଈଶ୍ବର ଆପଣାର ଆତ୍ମ ଦ୍ବାରା ୧୦
ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ତାହା ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛନ୍ତି, ଯେହ୍ନେ ଆତ୍ମ ସବୁ କଥା ଅର୍ଥାତ୍
ଈଶ୍ବରଙ୍କର ନିଗୁଣ ବିଷୟର ଅନୁସନ୍ଧାନ କର ଥାନ୍ତି । ଯେମନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟର ମର୍ମ ୧୧
ମନୁଷ୍ୟର ଅନ୍ତରସ୍ଥ ଆତ୍ମ ବିନ୍ଦୁ ଆଉ କେହି ଜାଣିବାକୁ ନ ପାରଇ, ତେମନ୍ତ
ଈଶ୍ବରଙ୍କର ମର୍ମ ଈଶ୍ବରର ଆତ୍ମ ବିନ୍ଦୁ ଆଉ କେହି ଜାଣିବାକୁ ନ ପାରନ୍ତି । ଏନିମନ୍ତେ ୧୨

ଇଣ୍ଡର ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଯେ, ବିଷୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ତାହା ଯେମନ୍ତେ
 ବୁଝିବାକୁ ପାରି, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେମାନେ ସାଂସାରିକ ଆତ୍ମ ନ ପାଇଁ ଇଣ୍ଡରଙ୍କର
 ୧୩ ଆତ୍ମ ପାଇଁ ଅଛୁ । ସେହି, ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭେମାନେ କଥା କହି, ମନୁଷ୍ୟର କୌ-
 ଶଳରେ ଶିକ୍ଷା ବାକ୍ୟରେ ନୋହେ, ଧର୍ମଆତ୍ମର ଶିକ୍ଷା ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେମାନେ
 ୧୪ ପାରମାର୍ଥିକ ବିଷୟ ପାରମାର୍ଥିକ ବିଷୟରେ ଭୁଲଣା ଦେଇ । ମାତ୍ର ସାଂସାରିକ
 ଯେ ମନୁଷ୍ୟ, ସେ ଇଣ୍ଡରର ଆତ୍ମର ବିଷୟକୁ ପ୍ରଳାପପଣ ମଣି ଗ୍ରାହ୍ୟ ନ କରଇ,
 ପୁଣି ତାହାର ତତ୍ତ୍ୱ ବୁଝିବାକୁ ନ ପାରିଇ, କାରଣ କେବଳ ପାରମାର୍ଥିକ ଜ୍ଞାନରେ
 ୧୫ ତାହା ବୋଧଗମ୍ୟ ହୁଅଇ । ଯେଉଁଠି ପାରମାର୍ଥିକ ସେ ସବୁ ବିଷୟ ଜାଣଇ,
 ୧୬ ମାତ୍ର ତାହାକୁ କେହି ନ ଜାଣନ୍ତି । ଯେହେତୁ “କେ ଇଣ୍ଡରର ମର୍ମ ଜାଣି ତା-
 ହାଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେବାକୁ ପାରିଇ ?” ମାତ୍ର ଶ୍ରୀକ୍ଷର ମର୍ମ ଆତ୍ମମାନଙ୍କଠାରେ
 ଅଛି ।

୩ ପଦ୍ୟ ।

୧ ହେ ଭାଇମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପାରମାର୍ଥିକ ନ ମଣି ସାଂସାରିକ ଓ ଶ୍ରୀକ୍ଷରେ
 ୨ ଶିଶୁପଥ ମଣି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗରେ ଆତ୍ମର କହିବାକୁ ହେଲା । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
 କଠିନ ଖାଦ୍ୟ ନ ଖୁଆଇ ଦୁଗ୍ଧ ଖୁଆଇଅଛୁ; କାରଣ ପୂର୍ବରେ କଠିନ ଖାଦ୍ୟ
 ସହିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ଥିଲ, ପୁଣି ଏସରିକ ସାଂସାରିକ ହେବାରୁ ଏବେହେଁ ଅସମର୍ଥ
 ୩ ଅଛୁ । ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ମାତୃତ୍ୱୀୟ ବିବାଦ ବିରୋଧ ଇତ୍ୟାଦି
 ଏବେହେଁ ଅଛି; ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ସାଂସାରିକ ନୁହ? ପୁଣି ମନୁଷ୍ୟର
 ୪ ଭୁଲ କି ଆତ୍ମର ବ୍ୟବହାର ନ କର? ଯେ ସରିକ ଜଣେ କହଇ, ଆମ୍ଭେ ପାଉଲର;
 ଆଉ ଜଣେ କହଇ, ଆମ୍ଭେ ଆପଲ୍ଲର; ସେ ସରିକ ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ସାଂସାରିକ
 ନୁହ?
 ୫ ତେଣୁ ପାଉଲ କେ? ଆପଲ୍ଲ କେ? ପ୍ରଭୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣଙ୍କୁ ଯେମନ୍ତେ ଦେଲେ,
 ୬ ତେମନ୍ତେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସଜନକ ସେବକମାତ୍ର । ଆମ୍ଭେ ରୁ-
 ୭ ଅଛୁ, ଆପଲ୍ଲ ଜଳ ସଞ୍ଚୁଅଛୁ; ମାତ୍ର ଇଣ୍ଡର ତାହାର ବୃଦ୍ଧି କରୁଅଛନ୍ତି । ଏନିମ-
 ୮ ନ୍ତେ ରୋପକ କିଅବା ସେଞ୍ଚକ କିଛି ନୁହଇ, ପୁଣି ଫଳଦାତା ଯେ ଇଣ୍ଡର, ସେହି
 ୯ ସାର । ଆଉ ରୋପକ ଓ ସେଞ୍ଚକ ଦୁହେଁ ଏକ; ପୁଣି ପ୍ରତିଜଣ ଆପଣା ପରିଶ୍ରମ
 ୧୦ ପ୍ରମାଣେ ଆପଣା, ଫଳ ପାଇବେ । ଆମ୍ଭେମାନେ ସିନା ଇଣ୍ଡରର ସଙ୍ଗ କର୍ମକାରୀ;
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇଣ୍ଡରର ସେବିତ୍ରପ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇଣ୍ଡରର ଗାନ୍ଧୁନୀସ୍ୱରୂପ ।
 ୧୧ ଆମ୍ଭେ ଇଣ୍ଡରଠାରେ ଯେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଅଛୁ, ତଦନୁସାରେ ଜଣେ ନିପୁଣ
 କାରିଗରର ଭୁଲ୍ ବୁନିୟାଦ ବସାଇଅଛୁ; ତାହା ଉପରେ ଆଉ ଲୋକ ଗୁଡ଼ିଇ ।

ମାତ୍ର କିନ୍ତୁ ଗୁହ୍ୟ, ତାହା ବିଷୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ସାବଧାନ ହେଉ ।
 ଯେହେତୁ ଯେ ବଧା ଯାଇଅଛି, ଏମନ୍ତ ଯାଣୁ ଗ୍ରୀଷ୍ମରୁ ବୁନୟାଦ ବନ୍ଧୁ ଆଉ ୧୧
 କୌଣସି ବୁନୟାଦ କେହି ବସାଇବାକୁ ନ ପାରଇ । ଏହି ବୁନୟାଦର ଉପରେ ୧୨
 କେହି ଯେବେ ସୁନା କି ରୂପା କି ରତ୍ନ କି କାଷ୍ଠ କି କୂଟା କି ନିତା, ଯେ କୌ-
 ଣସି ବସ୍ତୁ ଦେଇ ଗୁହ୍ୟ, ତାହାର ସେ ଗାନ୍ଧୁନୀ କି ପ୍ରକାର, ତାହା ପ୍ରକାଶ ୧୩
 ହେବ । ତାହା ବିଚାର ଦିନରେ ଅଗ୍ନିରେ ପ୍ରକାଶ ହେବ, ଏଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣର
 କର୍ମ କି ପ୍ରକାର, ତାହାର ପରୀକ୍ଷା ସେହି ଅଗ୍ନିରେ ହେବ । ପୁଣି ତାହାର ୧୪
 ଉପରେ ଯେ ଜନର ଗାନ୍ଧୁନୀ ସ୍ଥିର ରହିବ, ସେ ପୁରସ୍କାର ପାଇବ । ମାତ୍ର ଯେ ୧୫
 ଜନର ଗାନ୍ଧୁନୀ ଯୋଡ଼ି ଯିବ, ତାହାର କ୍ଷତି ହେବ; ତଥାପି ଅଗ୍ନିରୁ କତା ହେଲା
 ଜନର ପରି ସେ ଆପେ ରକ୍ଷା ପାଇବ ।

ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଈଶ୍ବରର ମନ୍ଦିର, ଆଉ ଈଶ୍ବରର ଆତ୍ମ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ୧୬
 ଅନ୍ତରେ ବାସ କରନ୍ତି, ଏହା କି ଜାଣି ନାହିଁ? କେହି ଯେବେ ଈଶ୍ବରର ମନ୍ଦିର ୧୭
 ନଷ୍ଟ କରଇ, ତେବେ ଈଶ୍ବର ତାହାକୁ ନଷ୍ଟ କରିବେ; ଯେହେତୁ ଈଶ୍ବରର ମନ୍ଦିର
 ପବିତ୍ର ଅଟଇ, ସେହି ମନ୍ଦିର ତୁମ୍ଭେମାନେ ହେଉଅଛ । କୌଣସି ଜନ ଆପଣାକୁ ୧୮
 ନ ଭୁଲଇ; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଯେବେ କେହି ଆପଣାକୁ ସାଂସାରିକ
 ବିଷୟରେ ବୁଦ୍ଧିମନ୍ତ କରି ମିଶଇ, ତେବେ ବୁଦ୍ଧି ପାଇବାର ନିମନ୍ତେ ଆପଣାକୁ
 ମୁଣ୍ଡ କରି ଜାଣୁ । ଯେହେତୁ ଏହି ସଂସାରର ବୁଦ୍ଧି, ତାହା ଈଶ୍ବରର ଗୋଚରେ ୧୯
 ନିବୁଦ୍ଧି; ଯେମନ୍ତ ଲେଖାଅଛି, “ସେ ବୁଦ୍ଧିମନ୍ତକୁ ନିଜ କୌଶଳରୁପ ଜାଲରେ
 ଧରନ୍ତି ।” ଆଉ ଲେଖାଅଛି, “ଜ୍ଞାନମାନଙ୍କର କଲ୍ପଣା ଯେ ଅନର୍ଥକ, ପରମେ- ୨୦
 ଶ୍ବର ତାହା ଜାଣନ୍ତି ।” ଏନିମନ୍ତେ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କରେ ଦର୍ପ ନ ୨୧
 କର; ଯେହେତୁ ସମଗ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଟନ୍ତି, କି ପାଉଲ, କି ଆପଲ୍ଲ, କି ୨୨
 କେୟୁଫା, କି ଜଗତ, କି ଜୀବନ, କି ମରଣ, କି ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଷୟ, କି ଭବିଷ୍ୟତ
 ବିଷୟ, ସମସ୍ତର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର, ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗ୍ରୀଷ୍ମର, ଆଉ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଈଶ୍ବରଙ୍କର । ୨୩

୪ ପଦ ।

ଲୋକେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ବରର ନିଗୂଢ଼ ବିଷୟର ପଞ୍ଚଦାତାସ୍ବରୂପ ଗ୍ରୀଷ୍ମର ସେ- ୧
 ବକ ବୋଲି ଜାଣନ୍ତି । ପୁଣି ପଞ୍ଚଦାତା ଯେ ବିଶ୍ବସ୍ତ୍ର ହୋଇଛି, ଏହା ଆବଶ୍ୟକ । ୨
 ଏଥିରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦ୍ବାରା କି ଆନ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଦ୍ବାରା ଆମ୍ଭେ ଯେ ବିଚାରଇ ୩
 ହୋଇ, ଏହା ଅତି ଅଳ୍ପ ବିଷୟ ମଣି । ନିଜର ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ଆମ୍ଭେ ନୋହି ।
 ଆମ୍ଭେ ଆପଣାକୁ ଦୋଷୀ ନ ମଣି, ତେବେହେଁ ଆମ୍ଭେ ତହିଁରୁ ନିକୌଷ ନୋହି; ୪
 ଆମ୍ଭର ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ଯେ ସେ ପ୍ରଭୁ । ଏନିମନ୍ତେ ପ୍ରଭୁ ଆସିବାର ପୂର୍ବରେ କୌ- ୫

ଶସି ବିଚାର ନ କର; ସେ ଅକାରସ୍ଥିତ ଗୁପ୍ତକଥା ସମସ୍ତ ଆଲୁ ଅରେ ପ୍ରକାଶ କରବେ, ପୁଣି ମନର ଗୁପ୍ତ ଚଢ଼ି ସମସ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରବେ; ସେ ସମୟରେ ଇଶ୍ଵର-ଠାରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେବ ।

- ୭ ହେ ଭ୍ରମାମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଶିକ୍ଷିତ ହୋଇ ଯେମନ୍ତ ଲେଖିତ ବାକ୍ୟରୁ କାହାକୁ ବଢ଼ କର ନ ମଣ, ପୁଣି ଏକ ଜଣର ସପକ୍ଷ ଆନର ବିଷୟ ହୋଇ ଯେମନ୍ତ ଅହଂକାରୀ ନ ହୁଅ, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ
- ୮ ଭବ ଏ ବିଷୟରେ ଆପଣାକୁ ଓ ଆପଣଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତସ୍ଵରୂପ କରଅଛୁ । ଅନ୍ୟଠାରୁ ତୁମ୍ଭକୁ କେ ବିଶେଷ କରନ୍ତି? ଅବା ତୁମ୍ଭକୁ ଦତ୍ତ ନୋହିଲେ ତୁମ୍ଭର ଏମନ୍ତ କେଉଁ ବିଷୟ ଅଛି? ଆଉ ଯେବେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଲୁ, ତେବେ ନ ପାଇଲୁ ବୋଲି କିପାଁ ଦର୍ଶି କରଅଛୁ? ଏବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରିତ୍ରସ୍ତ, ଏବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧନବନ୍ତ ହୋଇ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଅବର୍ତ୍ତମାନରେ ରାଜାପଣ କରଅଛୁ, ପୁଣି ନିଶ୍ଚୟ ରାଜାପଣ କର ଥାଅ, ଏହା ଆମ୍ଭର ବାଞ୍ଛା, ତେଣୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ରାଜହର ଭାଗୀ ହୁଅନ୍ତୁ । ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ବୋଧ କର, ପ୍ରେରିତଗଣ ଯେ ଆମ୍ଭେମାନେ, ଇଶ୍ଵର ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ମରବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ଲୋକ ପରି ଶେଷ କର ଦେଖାଇଅଛନ୍ତି, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଜଗତର ଅଥଚ ଦୂତଗଣର ଓ ମନୁଷ୍ୟ-ଗଣର କୌତୁକ କାରଣ ହେଉଅଛୁ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେମାନେ ମୂର୍ଖ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ଜ୍ଞାନୀ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଦୁର୍ବଳ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ବଳବନ୍ତ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଦରଯୁକ୍ତ, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେମାନେ ଅଶାଦରଯୁକ୍ତ । ଏହି ସରକ ଆମ୍ଭେମାନେ କ୍ଷୁଧାର୍ତ୍ତ ଦୃଷ୍ଟାର୍ତ୍ତ ବସ୍ତ୍ରହୀନ ପ୍ରହାରିତ ଆଶ୍ରମରହିତ ହୋଇ ସ୍ଵହସ୍ତରେ ପରିଶ୍ରମ କରୁଥାଉ । ପୁଣି ଭ୍ରମିତ ହୋଇ ଆଶୀର୍ଷ କର, ତାଡ଼ିତ ହୋଇ ସହ୍ୟ କର, ନିନ୍ଦିତ ହୋଇ ବିନୟ କର । ଆମ୍ଭେମାନେ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଜଗତର ଅଲିପ୍ତ ଓ ତାବତର ଘସାମଳି ପରି ଗଣିତ ହେଉଅଛୁ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଲଜ୍ଜା ଦେବା ପାଇଁ ଏହି ସବୁ କଥା ନ ଲେଖି, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରିୟ ପୁଣିଶାନ୍ତ ମଣି ପ୍ରବୋଧ ଦେଇ । ଯେହେତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଧର୍ମରେ ଯେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦଶ ହଜାର ଉପଦେଶକ ହୁଅନ୍ତି, ତଥାପି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନେକ ପିତା ନାହାନ୍ତି; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ମଙ୍ଗଳସମାଚାର ଦ୍ଵାରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଅଛୁ ।
- ୯ ଏନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବନତି କର, ଯେ ଆମ୍ଭର ଅନୁଗାମୀ ହୁଅ । ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରଭୁରେ ବିଶ୍ଵାସୀ ଆମ୍ଭର ପ୍ରିୟ ଧର୍ମପୁଣି ଯେ ତମଧି, ତାହାକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ପଠାଇଅଛୁ; ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ବିଧି ପ୍ରମାଣରେ ଆମ୍ଭର ଯେମନ୍ତ ଆଚରଣ, ପୁଣି ସବୁ ମଣ୍ଡଳୀରେ ସବିଧା ଆମ୍ଭେ ଯେମନ୍ତ ଉପଦେଶ ଦେଉଥାଉ, ତାହା ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରୁରବ ।

ଆଉ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ନ ଆସିବା, ଏହା ବୁଝି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଥୋ- ୧୮
କାୟେ ଲୋକ ଗର୍ବିତ ହୁଅନ୍ତି । ମାତ୍ର ପ୍ରଭୁର ଇଚ୍ଛା ଯେବେ ଥାୟେ, ତେବେ ୧୯
ଅବଲମ୍ବରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କିଛିରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଏହି ଗର୍ବି ଲୋକଙ୍କର
କେବଳ କଥା କହିବାର ନୋହେ, କ୍ରିୟା କରିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଜାଣିବା । ଯେ- ୨୦
ହେତୁ ଈଶ୍ବରର ରାଜ୍ୟ କଥାରେ ନୋହେ, ମାତ୍ର ସାମର୍ଥ୍ୟରେ ଅଛି । ଏଣୁ ତୁମ୍ଭ- ୨୧
ମାନଙ୍କର କିଛିରେ ବାଘ ଘେନି ଆସିବା, କିଅବା ପ୍ରେମ ଓ ନମ୍ରପଣର ଭାବରେ
ଆସିବା, ଏଥିରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବାଞ୍ଛା କି?

* ପଦ୍ୟ ।

ଆବର ଦେବପୂଜକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେହିଁ ଯେଉଁଠି ବ୍ୟଭିଚାରର ନାମ ଶୁଣା ନ ୧
ଯାୟେ, ଏମନ୍ତ ବ୍ୟଭିଚାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ହେଉଅଛି, ଅର୍ଥାତ୍ ଏକ ଜଣ
ଆପଣା ବିମାତା ଗମନ କରଇ, ଏହି କଥା ସଚରାଚର ଜନରବ ହେଉଅଛି ।
ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଖେଦଯୁକ୍ତ ହୋଇ ଏହିରୂପ କର୍ମକାରୀ ଆପଣାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୨
ନ କାନ୍ତି କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦର୍ପ କରୁଅଛୁ? ଯେଉଁ-ଜଣ ଏହି ଦୁଷ୍ଟମି କରୁଅଛି, ୩
ଆମ୍ଭେ ଶରୀରରେ ଦୂରସ୍ଥ ଥାଇ ଆତ୍ମରେ ନିକଟସ୍ଥ ହୋଇ ଉପସ୍ଥିତ ଜଣର ତୁଲ୍ୟ
ତାହାର ବିଷୟରେ ଏହି ବିଚାର କରୁଅଛୁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ୪
ନାମରେ ଆମ୍ଭର ସହିତ ଆତ୍ମର ଏକତା ହୋଇ ଆମ୍ଭ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଦତ୍ତ
ପରାକ୍ରମ ଦ୍ବାରା ଏ ଜଗତ୍କୁ ଦେହରେ ଦୁଃଖଭୋଗ ହେବା ପାଇଁ ଶୟତାନଠାରେ
ସମର୍ପଣ କର, ତହିଁରେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁର ବିଚାର ଦିନରେ ଏହାର ଆତ୍ମର ପରିବାରଣ ୫
ହୋଇ ପାରିବ ।

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏପ୍ରକାର ଦର୍ପ କରିବାର ଭଲ ନୋହେ । ଅଳ୍ପ ତାପରେ ୬
ଅଟାଗଦା ସବୁ ତାପମୟ ହୋଇ ଯାଏ, ଏହା କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଜଣା ନୋହେ?
ଏନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁରୁଣା ତାପ କାଢି, ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାପଶୂନ୍ୟ ୭
ପରି ହୋଇ ନୂଆ ଗଦାୟେ ସ୍ବରୂପ ହୋଇ ପାରିବ । ଯେଣୁ ନିସ୍ତାର ପଦ୍ୟ [ମେଷ- ୮
ସ୍ବରୂପ] ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ବଳୀକୃତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଏନିମ-
ନ୍ତେ ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ପୁରୁଣା ତାପର ଦ୍ବାରା ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁଷ୍ଟତା ଓ ହିଂସାରୂପ
ତାପ ଦ୍ବାରା ନୋହେ, ମାତ୍ର ତାପଶୂନ୍ୟ ରୋଷୀ ଦ୍ବାରା ଅର୍ଥାତ୍ ସରଳତା ଓ
ସତ୍ୟତା ଦ୍ବାରା ପଦ୍ୟ ପାଳନ କର ।

ବ୍ୟଭିଚାର ଲୋକର ସଙ୍ଗତରେ ସଙ୍ଗ ନ କର, ଏହି କଥା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାକୁ ୯
ଆମ୍ଭେ ଚିତାଇରେ ଲେଖିଲୁଁ । ତଥାତ ସାଂସାରିକ ବ୍ୟଭିଚାର ଲୋଭ ୦ଗ ୧୦
ଦେବପୂଜକ ଇତ୍ୟାଦି ଲୋକମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗରେ ସଙ୍ଗପ୍ରକାରେ ବ୍ୟବହାର କର-

ବାକୁ ନିଷେଧ କଲୁ ତେମନ୍ତ ନୋହେ, ଯେହେତୁ ତାହା କଲେ ସଂସାରର
 ୧୧ ବାହାରକୁ ଯିବାକୁ ହୁଅଇ । ମାତ୍ର କୌଣସି ଜନ ଯେବେ ଭାର ନାମରେ ଖ୍ୟାତ
 ହୋଇ ବ୍ୟଭିଚାର କି ଲୋଭ କି ଦେବପୂଜକ କି ନିନ୍ଦକ କି ମତ୍ତ କି ଠଗାମୀ
 ହୁଅଇ, ତେବେ ଏପରି ଲୋକର ସଙ୍ଗରେ ସଙ୍ଗତ ନ କର, ପୁଣି ଭୋଜନ ନ
 ୧୨ କର, ଏବେ ଏତକ ମାତ୍ର ଲେଖି । ଅଥବା ମଣ୍ଡଳୀର ବାହାରସ୍ଥ ଲୋକଙ୍କର
 ବଚ୍ଚର କରିବାକୁ ଆମ୍ଭର କି ଅଧିକାର? ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ମଣ୍ଡଳୀର ଭିତର
 ଲୋକମାନଙ୍କର ବଚ୍ଚର ନ କର ଥାଅ? ଈଶ୍ବର ସେହି ବାହାରସ୍ଥ ଲୋକମାନ-
 ଙ୍କର ବଚ୍ଚର କରିବେ । ଏଣୁ ଆପଣାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରୁ ସେ ପାପିଷ୍ଠ ଜନକୁ
 କାଟି ଦିଅ ।

୨ ପଦ ।

୧ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ କେହି ପରର ନାମରେ ଗୁହାରି କରନ୍ତେ, ସେ କି
 ନିସାଧ ପାଇଁ ସାଧୁମାନଙ୍କର ଶ୍ଳମ୍ଭରେ ନୋହି, ଅନ୍ୟାୟୀମାନଙ୍କର ଶ୍ଳମ୍ଭରେ ଯିବାକୁ
 ୨ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଅଟଇ? ସାଧୁମାନେ ଯେ ଜଗତର ବଚ୍ଚର କରିବେ, ଏହା କି ତୁମ୍ଭ-
 ମାନଙ୍କର ଜଣା ନାହିଁ? ଆଉ ଜଗତର ବଚ୍ଚର କରିବାକୁ ଯେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
 ହେବ, ତେବେ ଏହି ଅଭିଷ୍ଟୁ ବଚ୍ଚର କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ?
 ୩ ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ଦୂତଗଣର ବଚ୍ଚର କରିବା, ଏହା କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଜଣା
 ୪ ନାହିଁ? ତେବେହେଁ କି ଏହି ସାଂସାରିକ ବିଷୟରେ ବଚ୍ଚର ନ କରିବା? ଏନିମନ୍ତେ
 ୫ ଏହି ସଂସାରର ବିଷୟରେ ଗୁହାରି ନିସାଧ କରିବାକୁ ହେଲେ ତାହାର ବଚ୍ଚର
 କରିବା ପାଇଁ ମଣ୍ଡଳୀର ସ୍ବଦୃଶ୍ୟ ଗଣିତ ଲୋକଙ୍କୁ ନିୟୁକ୍ତ କର, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ-
 ୬ ମାନଙ୍କର ଲଜ୍ଜାର ନିମନ୍ତେ ଏହି କଥା କହି । ଆପଣା ଭାରର ଗୁହାରି ନିସାଧ
 କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଏମନ୍ତ ବୁଦ୍ଧିମନ୍ତ ଲୋକ କି ଗୋଟାଏ
 ନାହିଁ? ଏଥିପାଇଁ କି ଏକ ଭାର ଆନ ଭାରର ସହିତ ବିବାଦ କର ଅବିଶ୍ବାସି
 ୭ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରେ ତାହା ଉପସ୍ଥିତ କରଇ? ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଏକକୁଆରେକ
 ଅପବାଦ କର ଥାଅ, ଏହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିତାନ୍ତ ଦୋଷ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ବରଷ
 ୮ ଅନ୍ୟାୟ କିପାଁ ନ ସହ? କ୍ଷତି ଅବା କିପାଁ ଅର୍ଜୀକାର ନ କର? ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ-
 ମାନେ ତାହା ନ କର ଆପଣା ଭ୍ରମାମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ ଓ କ୍ଷତି କରୁଅଛ ।
 ୯ ଆଉ ଈଶ୍ବରର ରାଜ୍ୟରେ ଅଧାର୍ମିକ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ନ ହୁଅଇ, ଏହା
 କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଜଣା ନାହିଁ? ଏଥିରେ ଭ୍ରାନ୍ତ ନ ହୁଅ; ଯେଉଁମାନେ ବ୍ୟଭିଚାର
 ୧୦ କି ଦେବପୂଜକ କି ପାରଦାରିକ କି ସ୍ତ୍ରୀବତ୍ତ ବ୍ୟବହାର କି ପୁଂମୈଥୁନକାମ, କି ଚୋର
 କି ଲୋଭ କି ମତ୍ତ କି ନିନ୍ଦକ କି ଠକ, ଏମାନେ ଈଶ୍ବରର ରାଜ୍ୟାଧିକାରୀ ନୋହିବେ ।

ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଥୋକାଘେ ଏପ୍ରକାର ଲୋକ ଥିଲେ; ମାତ୍ର ଆମ୍ଭ- ୧୧
ମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁର ନାମରେ, ପୁଣି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଇଶ୍ବରର ଆଜ୍ଞା ଦ୍ବାରା
ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯୋଡ଼ି ଓ ପବିତ୍ରୀକୃତ ଓ ଧର୍ମବନ୍ତ ଗଣିତ ହେଉଅଛୁ ।

ସମସ୍ତ ପଦାର୍ଥ ଆମ୍ଭର ପ୍ରତି ଅନିଷିଦ୍ଧ ହୁଅଇ, ପୁଣି ସମସ୍ତ ମଙ୍ଗଳଜନକ ନ ୧୨
ହୁଅଇ; ଆଉ ସବୁ ଦ୍ରବ୍ୟ ଆମ୍ଭକୁ ଅନିଷିଦ୍ଧ ହୋଇଲେହେଁ କାହାର ଅଧୀନ
ନୋହିବ । ଖାଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଉଦର, ଓ ଉଦରର ନିମନ୍ତେ ଖାଦ୍ୟ, ମାତ୍ର ଇଶ୍ବର ୧୩
ଦୁଇକୁ ନାଶ କରବେ । ଆଉ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶରୀର ବ୍ୟଭିଚାର ନିମନ୍ତେ ନୋହେ,
ମାତ୍ର ପ୍ରଭୁର ନିମନ୍ତେ, ଆଉ ପ୍ରଭୁ ଶରୀରର ନିମନ୍ତେ । ତେଣୁ ଇଶ୍ବର ଯେମନ୍ତ ୧୪
କବରର ପ୍ରଭୁକୁ ଉତ୍ଥାନ କରାଇଅଛନ୍ତି, ତେମନ୍ତ ନିଜ ପରାକ୍ରମ ଦ୍ବାରା ଆମ୍ଭ-
ମାନଙ୍କୁହିଁ ଉଠାଇବେ । ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦେହ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଅଙ୍ଗସ୍ବରୂପ ଏହା ୧୫
କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଜଣା ନୋହେ? ତେବେ କି ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଅଙ୍ଗ ନେଇ ବେଶ୍ୟାର
ଅଙ୍ଗସ୍ବରୂପ କରିବା? କଦାପି ନ ହେଉ । ଯେହେତୁ ବେଶ୍ୟାର ସହିତ ଅଙ୍ଗସଙ୍ଗ ୧୬
ହେଲେ ଦୁଇ ଏକ ଅଙ୍ଗ ହୁଅଇ, ଏହା କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ନ ଜାଣ? ଯେମନ୍ତ
ଇଶ୍ବରର ଉକ୍ତି, ଯଥା, “ଦୁହେଁ ଏକାଙ୍ଗ ହେବେ ।” ତଦ୍ରୂପ ଯେଉଁଠି ପ୍ରଭୁ- ୧୭
ଠାରେ ଆସକ୍ତି, ସେ ପ୍ରଭୁର ସହିତ ଏକାଙ୍ଗ ଅଟଇ । ତେଣୁ ବ୍ୟଭିଚାର କର୍ମର ୧୮
ଦୂରେ ପଳାଅ । ମନୁଷ୍ୟ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସବୁ ପାପ ଆପଣା ଦେହ ଛାଡ଼ି କରଇ;
ମାତ୍ର ଯେଉଁଠି ବ୍ୟଭିଚାର କର୍ମ କରଇ, ସେ ଆପଣା ଦେହର ବିରାଜରେ ପାପ
କରଇ । ଇଶ୍ବରଙ୍କଠାର ପ୍ରାପ୍ତ ଯେ ଧର୍ମୀୟ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନ୍ତରେ ବାସ ୧୯
କରନ୍ତି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶରୀର ତାହାଙ୍କର ମନ୍ଦିରସ୍ବରୂପ, ଏହା କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର
ଜଣା ନୋହେ? ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜର ନୁହ, ଯେହେତୁ ବିଶେଷ ମୂଲ୍ୟରେ କିଣା ୨୦
ହେଲ; ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦେହ [ଆଜ୍ଞା ଇଶ୍ବରଙ୍କର ହୋଇ ଦୁଇ] ଦ୍ବାରା
ଇଶ୍ବରଙ୍କର ମହିମା ପ୍ରକାଶ କର ।

୭ ପଦ ।

ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଆମ୍ଭକୁ ଲେଖି ପଢ଼ିଲ, ତାହାର ଉତ୍ତର ୧
ଏହି । ପୁରୁଷ ତିନିକୁ ନ ଛୁଇଁଲେ ଭଲ; ତଥାପି ବ୍ୟଭିଚାରକର୍ମ ନିବାରଣ ୨
ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁରୁଷ ନିଜର ଏକ ଶ୍ରୀ ହେଉ, ଆଉ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶ୍ରୀ ନିଜର
ଏକ ଶ୍ରୀ ହେଉ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ପ୍ରତି ପୁଣି ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ପ୍ରତି ଯଥାର୍ଥ ୩
ପ୍ରୀତି ବ୍ୟବହାର କର । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଆପଣା ଶରୀରରେ ନିଜର ଅଧିକାର ନୋହେ, ୪
ମାତ୍ର ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ; ତେମନ୍ତ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ନିଜ ଶରୀରରେ ଆପଣାର ଅଧିକାର ନୋହେ,
ମାତ୍ର ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଅଟଇ । ଦୁଇ ଜଣ ଏକପରାମର୍ଶ ହୋଇ ଉପବାସ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା ୫

କରିବାର ଅବକାଶ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ କିଛିକାଳ ଘୃଥକ ଥିବାକୁ ପାର, ଏହା
 ବିନ୍ଦୁ ଏକ ଜଣ ଆନକୁ ବଞ୍ଚିତ ନ କର । ପୁଣି ଇଈସ୍ବର ଅଧୈର୍ଯ୍ୟର ଶୟତାନ
 ଯେମନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତାରେ ନ ପକାୟେ, ଏଥିପାଇଁ ପୁନଃବାର ଆସି ଏକଠା
 ୭ ହୁଅ । ଏହା ଆମ୍ଭେ ଆଜ୍ଞାର ନୋହେ, ମାତ୍ର ପରମର୍ଶ ଦେଇ କହି । ଯେହେତୁ
 ୮ ସମସ୍ତେ ଆମ୍ଭର ସଦୃଶ ହୁଅନ୍ତି, ଏହି ଆମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା; ମାତ୍ର କେହି ଏପ୍ରକାର କେହି
 ସେପ୍ରକାର, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଇଈସ୍ବର ଦତ୍ତ ନିଜ ଗୁଣ ପାଇଅଛ ।

୮ ଏଣୁକରି ଭାର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ୍ରୀନ ଓ ବିଧବା ଲୋକଙ୍କୁ ଆମ୍ଭର ପରମର୍ଶ ଏହି; ଯେବେ
 ୯ ଆମ୍ଭର ସଦୃଶ ରହିବେ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ଭଲ ହେବ; ନୋହିଲେ ସମ୍ଭାଳି-
 ବାକୁ ଯେବେ ସମର୍ଥ ନାହିଁ, ତେବେ ବିବାହ କରନ୍ତୁ, ଯେହେତୁ କାମାନଳରେ
 ୧୦ ଦଣ୍ଡ ହେବାଠାରୁ ବରଞ୍ଚ ବିବାହ କରିବାକୁ ଭଲ । ଆବର ବିବାହତା ଲୋକକୁ
 ୧୧ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ କେବଳ ନୋହି, ପ୍ରଭୁର ଆଜ୍ଞା ହୁଅନ୍ତି, ଭାର୍ଯ୍ୟା ଆପଣା
 ସ୍ବାମୀକୁ ଶୁଦ୍ଧ ନ ଯାଉ; ଯେବେ ଶୁଦ୍ଧ ଯାୟେ, ତେବେ ଅବିବାହତା ରହୁ,
 ଅବା ଆପଣା ସ୍ବାମୀର ସହିତ ପୁନଃବାର ମିଳନ କର । ସେତେପେ ସ୍ବାମୀ ତତ୍ତ୍ବକୁ
 ଦୂର ନ କର ।

୧୨ ଆଉ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ଆଜ୍ଞା ନ କରନ୍ତି, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ବୋଲି, କୌଣସି ଭାର୍ଯ୍ୟ
 ତତ୍ତ୍ବ ଯେବେ ବିଶ୍ବାସ ନ କରି ତାହାର ସଙ୍ଗରେ ରହିବାକୁ ସମ୍ମତ ହୁଅଇ, ତେବେ
 ୧୩ ସେ ଜଣ ଆପଣା ତତ୍ତ୍ବକୁ ଦୂର ନ କର । ସେତେପେ କୌଣସି ତତ୍ତ୍ବର ସ୍ବାମୀ ଯେବେ
 ବିଶ୍ବାସ ନ କରି ତାହାର ସଙ୍ଗରେ ରହିବାକୁ ସମ୍ମତ ହୁଅଇ, ତେବେ ସେ ତତ୍ତ୍ବ
 ୧୪ ଆପଣା ସ୍ବାମୀକୁ ନ ଶୁଦ୍ଧ । ଯେହେତୁ ସ୍ବାମୀ ଅବିଶ୍ବାସୀ ହେଲେ ବିଶ୍ବାସି ତତ୍ତ୍ବ
 ସକାଶୁଁ ଶୁଦ୍ଧି ହୁଅଇ, ଆଉ ଅବିଶ୍ବାସି ସ୍ତ୍ରୀ ବିଶ୍ବାସୀ ସ୍ବାମୀ ସକାଶୁଁ ଶୁଦ୍ଧି ହୁଅଇ,
 ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନଗଣ ଅଶୁଦ୍ଧି ନ ହୋଇ ଏବେହେଁ ଶୁଦ୍ଧି ହୁଅନ୍ତି ।

୧୫ ଆବର ଯେବେ ଅବିଶ୍ବାସି ଜନ ଶୁଦ୍ଧ ଯାୟେ, ତେବେ ଯାଉ; ତହିଁରେ ଭଲ କି
 ଭରଣୀ କେହି ବନ୍ଦ ନ ହୁଅଇ; ପୁଣି ଇଈସ୍ବର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିର୍ବିରୋଧ ଆଚରଣ
 ୧୬ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି । ତହିଁରେ ହେ ତତ୍ତ୍ବ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ସ୍ବାମୀର
 ପରିତ୍ରାଣରେ ହେତୁ ହେବ କି ନାହିଁ, ତାହା କି ଜାଣ? କିଅବା ହେ ପୁରୁଷ, ତୁମ୍ଭେ
 ଆପଣା ତତ୍ତ୍ବର ପରିତ୍ରାଣରେ ହେତୁ ହେବ କି ନାହିଁ, ତାହା କି ଜାଣ?

୧୭ ଆଉ ଇଈସ୍ବର ଅଂଶକ୍ରମେ ଯାହାକୁ ଯେମନ୍ତ ଦାନ କରିଛନ୍ତି, ପୁଣି ଯେମନ୍ତ
 ଅବସ୍ଥାରେ ଥାଇ ପ୍ରଭୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଛନ୍ତି, ସେ ଯେମନ୍ତ ଶୁଦ୍ଧରେ ଆଚରଣ କର,
 ୧୮ ଏପ୍ରକାରେ ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେଇ । ତେଣୁ କୌଣସି ଜନ
 ଯେବେ ସୁନ୍ଦର ହୋଇ ଆହ୍ୱାନ ପାୟେ, ତେବେ ସେ ଅସୁନ୍ଦର ନ ହେଉ; ଅବା
 ୧୯ ଯେଉଁଜନ ଅସୁନ୍ଦର ହୋଇ ଆହ୍ୱାନ ପାୟେ, ସେ ସୁନ୍ଦର ନ ହେଉ । ସୁନ୍ଦର

କିଛି ନାହିଁ, ଅସୁନ୍ନତ କିଛି ନାହିଁ; ପୁଣି ଇଶ୍ବରର ଆଜ୍ଞା ପ୍ରତିପାଳନ ସେହି
ସାର । ଏଣୁ ଯେଉଁଜନ ଯେଉଁ ଅବସ୍ଥାରେ ଥାଇ ଆହ୍ୱାନ ପାୟେ, ସେ ସେହି ୧୦
ଅବସ୍ଥାରେ ଥାଉ । ଯେବେ ଦାସ ହୋଇ ଆହ୍ୱାନ ପାଇଥାଏ, ତହିଁରେ କିଛି ୧୧
ଭବିତ ନ ହୁଏ; ମାତ୍ର ଯେବେ ମୁକ୍ତ ହେବାକୁ ପାଏ, ତେବେ ସିନା ମୁକ୍ତ ହୁଏ ।
ଯେହେତୁ ଯେଉଁଜନ ଦାସ ହୋଇ ପ୍ରଭୁରେ ଆହ୍ୱାନ ପାଏ, ସେ ପ୍ରଭୁର ମୁକ୍ତ ୧୨
ଲୋକ; ପୁଣି ଯେଉଁଜନ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଆହ୍ୱାନ ପାୟେ, ସେ ଶ୍ରୀକ୍ଷର ଦାସ ।
ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶେଷ ମୂଲ୍ୟରେ କିଣା ହୋଇଅଛୁ, ଏଣୁ ମନୁଷ୍ୟର ଦାସଗଣ ନ ୧୩
ହୁଅ । ହେ ଭ୍ରମାମାନେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଯେଉଁ ଅବସ୍ଥାରେ ଥାଇ ଆହ୍ୱାନ ୧୪
ପାୟେ, ସେ ଇଶ୍ବରର ସାକ୍ଷାତରେ ସେହି ଅବସ୍ଥାରେ ଥାଉ ।

ଅବବାହିତା ଲୋକର ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭେ ପ୍ରଭୁଠାରୁ କିଛି ଆଜ୍ଞା ନ ପାଇଲୁ; ୧୫
ତଥାପି ବିଶ୍ୱସ୍ତ ହେବାକୁ ପ୍ରଭୁର ଅନୁଗ୍ରହପାତ୍ର ହୋଇ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ପରମର୍ଶ
ଦେଇ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୁଃଖ ସକାଶୁ ମନୁଷ୍ୟର ଅବବାହିତ ଥିବା ଭଲ ହୁଅଇ, ୧୬
ଆମ୍ଭେ ଏମନ୍ତ ବିଚାର କରି । ଯେବେ ତୁମ୍ଭେ ବିବାହ ବନ୍ଧନରେ ବନ୍ଦ ହୋଇ- ୧୭
ଥାଅ, ତେବେ ତହିଁରୁ ମୁକ୍ତ ହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା ନ କର; ଯେବେ ମୁକ୍ତ ହୋଇ-
ଥାଅ, ଆଜ୍ଞା ସ୍ୱୀକାର ଚେଷ୍ଟା ନ କର । ଅଥବା ବିବାହ କଲେହେଁ ତୁମ୍ଭର ପାପ ନ ୧୮
ହୁଅଇ । ଥାଉ ବାତୋଇ କନ୍ୟା ଯେବେ ବିବାହ କରଇ, ତହିଁରେ ତାହାର ପାପ
ନାହିଁ; ତେବେହେଁ ଏମାନଙ୍କର ଶାଶ୍ୱତ ଦୁଃଖ ଜନ୍ମବ; ପୁଣି ଏକଥା ଆମ୍ଭେ
ଶୁଣି ଦେଇ ।

ହେ ଭ୍ରମାମାନେ, ଆମ୍ଭେ ଏହା ବୋଲି, ସମୟ ଅତି ଅଳ୍ପ ହୁଅଇ; ଏଣୁ ୧୯
ଯେଉଁମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱ ଅଟନ୍ତି, ସେମାନେ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନ ଲୋକର ମତ ହେଉନ୍ତୁ ।
ଯେଉଁମାନେ କାନନ୍ତି, ସେମାନେ ନ କାନିବା ଲୋକର ମତ ହେଉନ୍ତୁ । ଯେଉଁ- ୨୦
ମାନେ ଆନନ୍ଦ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଆନନ୍ଦ ନ କରିବା ଲୋକର ମତ ହେଉନ୍ତୁ ।
ଯେଉଁମାନେ କ୍ଷମାନ୍ତି, ସେମାନେ ଅପରାଧୀ ଲୋକର ମତ ହେଉନ୍ତୁ । ଯେଉଁ- ୨୧
ମାନେ ଏହି ସଂସାରର ବ୍ୟାପାର କରନ୍ତି, ସେମାନେ କୁବ୍ୟାପାର ନ କରନ୍ତି,
ଯେହେତୁ ଏହି ଜଗତର କୌତୁକାକାର ବହି ଯାୟେ । ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେମନ୍ତ ୨୨
ଭବିତ ନ ହୁଅ, ଏହା ଆମ୍ଭର ବାଞ୍ଛା । ଯେଉଁଜନ ଅବବାହିତ, ସେ କିରପେ
ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ତୁଷ୍ଟ କରି ପାରିବ, ଏଥିରେ ସେ ପ୍ରଭୁର ବିଷୟ ଚେଷ୍ଟା କରଇ । ମାତ୍ର ୨୩
ଯେ ବିବାହିତ ହୁଅଇ, ସେ କିପ୍ରକାରେ ଆପଣା ଭାରିଆର ତୁଷ୍ଟି କରି ପାରିବ,
ଏଥିରେ ସାଂସାରିକ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରଇ । ସେତେବେଳେ ବିବାହିତା ଓ ଅବବା- ୨୪
ହିତା ତତ୍ତ୍ୱ ମଧ୍ୟରେ ଏମନ୍ତ ଭେଦ ଅଟଇ । ଅବବାହିତା ସ୍ତ୍ରୀ ଦେହ ଆତ୍ମରେ
ଯେମନ୍ତ ପବିତ୍ର ହୁଅଇ, ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରଭୁର ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରଇ; ମାତ୍ର

ବିବାହିତା ଯେ ସ୍ତ୍ରୀ, ସେ କିପ୍ରକାରେ ସ୍ବାମୀର ଭୁକ୍ତି କରି ପାରିବ, ଏଥିପାଇଁ ସାଂସାରୀକ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରଇ । ଏହି ସବୁ କଥା ଭ୍ରମାନ୍ତରକୁ ଫାନ୍ଦରେ ପକାଇବାର ପାଇଁ କହୁଅଛୁଁ, ତାହା ନୋହେ, ପୁଣି ବିହିତରୂପରେ ଯେମନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ; ଆଉ ଚଞ୍ଚଳ ମନ ନୋହି ପ୍ରଭୁର ସେବାରେ ନିଯୁକ୍ତ ଥିବ, ଏହା ଭ୍ରମାନ୍ତର ମଙ୍ଗଳ ବୁଝି କହୁଅଛୁଁ ।

୩୭ ଆପଣାର କନ୍ୟାର ଯୌବନାବସ୍ଥା ଗଲ୍ଲ, ପୁଣି ବିବାହ ହେବାକୁ ପ୍ରୟୋଜନ ହେଲ୍ଲ, ଏଣୁ ସେ ତାହାର ପ୍ରତି ଅଶୁଚିତ ବ୍ୟବହାର କରଇ, ଏମନ୍ତ କେହି ଯେବେ ବୋଧ କରଇ, ତେବେ ଆପଣାର ଇଚ୍ଛାମତ କଲେ ପାପ ନ ହୁଅଇ; ଏମାନେ

୩୮ ବିବାହ କରନ୍ତୁ । ପୁଣି ଯାହାର ପ୍ରୟୋଜନ ନ ହେଲ୍ଲର ଚିତ୍ତରେ ଦୃଢ଼ କରି ନିଜ ମାନସକୁ ରାଜ୍ୟ କରିବାକୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ହୋଇ ଆପଣା କନ୍ୟାକୁ ବତୋଇ ରଖିବାକୁ

୩୯ ସ୍ଥିର ବିଚାର କରିଅଛି, ସେ ଉତ୍ତମ କର୍ମଇ କରୁଅଛି । ଏଣୁ ଯେଉଁଠି ବିବାହ ଦିଅଇ, ସେ ଭଲ କରଇ; ଆଉ ଯେ ଜଣ ନ ଦିଅଇ, ସେ ଆହୁରି ଭଲ କରଇ ।

୪୦ ଯାବତ ସ୍ବାମୀ ବର୍ତ୍ତମାନ ଥାଏ, ତାବତ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ବିବାହ ବନ୍ଧନରେ ବନ୍ଦ ହୁଅଇ; ମାତ୍ର ସ୍ବାମୀର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲ୍ଲଉତ୍ତରେ ସେ ମୁକୁଳା ହୋଇ ପ୍ରଭୁର ଭକ୍ତ-

୪୦ ମାତ୍ର ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରଇ, ତାହାକୁ ବିବାହ କରି ପାରଇ । ତଥାପି ତାହା ନ କରି ସେମନ୍ତ ରହିଲେ, ସେ ଅଧିକ ସୁଖୀ ହେବ, ଏହି ଆତ୍ମର ବିଚାର; ପୁଣି ବୋଧ ହୁଅଇ, ଯେ ଈଶ୍ବରର ଆତ୍ମ ଆତ୍ମରେହେଁ ଅଟନ୍ତି ।

୮ ପଦ୍ୟ ।

୧ ଦେବପ୍ରସାଦର ବିଷୟରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଅଛି, ଏହା ଆତ୍ମମାନେ ଜାଣି । ତଥାପି ସେହି ଜ୍ଞାନ ଅହଂକାର ଜନ୍ମାୟେ, ମାତ୍ର ପ୍ରେମର ନିଷ୍ଠା

୨ ହୁଅଇ । କେହି ଯେବେ ଭଲଇ, ଆତ୍ମର କିଛି ଜ୍ଞାନ ଅଛି, ତେବେ ଯଥାର୍ଥରୂପେ

୩ ସେ କିଛିହିଁ ନ ଜାଣଇ । ମାତ୍ର ଈଶ୍ବରଙ୍କୁ କେହି ଯେବେ ପ୍ରେମ କରଇ, ତେବେ

୪ ସେ ଈଶ୍ବରଠାରୁ ତାହା ଜ୍ଞାତସାର ହୋୟେ । ଏଣୁ ଦେବତାର ପ୍ରସାଦାଦି ନୈ-

୫ ବେଦ୍ୟ ଖାଇବାର ବିଷୟରେ ଆତ୍ମମାନେ ଜାଣି, ଯେ ଜଗତରେ ଦେବତା କିଛି

୬ ନୋହେ, ପୁଣି ଏକ ଈଶ୍ବର ବିନା ଦ୍ବିତୀୟ ନାସ୍ତି । ଯାହାକୁ ଦେବତା ବୋଲି

୭ ଏମନ୍ତ ଆକାଶରେ କି ପୃଥିବୀରେ ଯେବେ ଅନେକ ଦେବତା ଓ ଅନେକ ପ୍ରଭୁ

୮ ଅଟନ୍ତି, ତଥାପି ଯାହାଙ୍କଠାରୁ ସବୁ ବସ୍ତୁ ଓ ଯାହାଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମମାନେ

୯ ହୋଇଅଛୁଁ, ଏମନ୍ତ ପିତାସ୍ବରୂପ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର କେବଳ ଏକ ଈଶ୍ବର ଅଛନ୍ତି,

୧୦ ପୁଣି ଯାହାଙ୍କର ଦ୍ବାରା ସବୁ ବସ୍ତୁ ପୁଣି ଯାହାଙ୍କଠାରୁ ଆତ୍ମମାନେ ହୋଇଅଛୁଁ,

୧୧ ଏମନ୍ତ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର କେବଳ ଏକ ପ୍ରଭୁ ଯାଣୁ ଗ୍ରାସ୍ତ ଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ସମସ୍ତଙ୍କର

ଏମନ୍ତ ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ; ଯେହେତୁ ଏହି ସରକି ଥୋକାୟେ ଦେବତାକୁ ମାନ ଦେବ-
 ପ୍ରସାଦ ବୋଲି ଭୋଜନ କରନ୍ତି; ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କର ମନ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇ
 କଲୁଷଯୁକ୍ତ ହୁଏ । ମାତ୍ର ଖାଦ୍ୟ ସକାଶୁଁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ସୁଗ୍ରାହ୍ୟ
 ନୋହି; ଯେହେତୁ ଖାଇଲେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର କିଛି ଭଲ ନାହିଁ, ନ ଖାଇଲେ
 ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର କିଛି ମନ ନାହିଁ । ଏଣୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏହି କ୍ଷମତା ଯେମନ୍ତ ଦୁର୍ବଳ
 ଲୋକଙ୍କର ବାଧାସ୍ଵରୂପ ନ ହୁଏ, ଏଥିରେ ସାବଧାନ ହୁଅ । ଯେହେତୁ ଜ୍ଞାନୀ ୧୦
 ଯେ ତୁମ୍ଭେ, ତୁମ୍ଭକୁ କେହି ଯେବେ ଦେବାଳୟରେ ଭୋଜନୋପବିଷ୍ଟ ଦେଖଇ,
 ତେବେ ତାହାର ମନ ଦୁର୍ବଳ ହେବାରୁଁ ସେହି ଦେବପ୍ରସାଦ ଖାଇବାକୁ ସେ ଜଣ
 ସାହସକ ହୋଇବ । ତେଣୁ ଯାହାର ନିମନ୍ତେ ଖାଣ୍ଟ ମଲେ, ଏମନ୍ତ ତୁମ୍ଭର ଦୁର୍ବଳ ୧୧
 ଭଲ, ସେ କି ତୁମ୍ଭର ଜ୍ଞାନ ସକାଶୁଁ ନାଶ ହେବ? ମାତ୍ର ଭ୍ରମମାନଙ୍କର ବିଚ୍ଚରେ ୧୨
 ଏମନ୍ତ ପାପ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଦୁର୍ବଳ ମନକୁ କ୍ଷତି କଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ
 ଖାଣ୍ଟର ବିଚ୍ଚରେ ପାପ କର । ଏନିମନ୍ତେ ମାଂସ ଖାଇବାରୁଁ ଯେବେ ଆମ୍ଭର ଭ୍ରମର ୧୩
 ବିଘ୍ନସ୍ଵରୂପ ହୁଏ, ତେବେ ଭ୍ରମର ବିଘ୍ନସ୍ଵରୂପ ଯେମନ୍ତ ନ ହୋଇ, ଏଥିପାଇଁ
 ଆମ୍ଭେ ଯାବଜ୍ଞୀବନ ମାଂସ ନ ଖାଇବା ।

୧ ପଦ୍ୟ ।

ଆମ୍ଭେ କି ଜଣେ ପ୍ରେରତ ନୋହି? ଆମ୍ଭେ କି ସ୍ଵାର୍ଥୀନ ନୋହି? ଆମ୍ଭେ କି ୧
 ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଦର୍ଶନ କରି ନାହିଁ? ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ପ୍ରଭୁରେ ଆମ୍ଭର
 କର୍ମର ଫଳସ୍ଵରୂପ ନୁହ? ଆନ ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ପ୍ରେରତ ନୋହିଲେ ତୁମ୍ଭ- ୨
 ମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ସିନା ପ୍ରେରତ ଅଟୁଁ; ଯେହେତୁ ପ୍ରଭୁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର
 ପ୍ରେରତ ପଦର ପ୍ରମାଣ ହେଉଅଛୁ । ଆମ୍ଭର ଅପବାଦକମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଆମ୍ଭେ ୩
 ଏହି ଉତ୍ତର ଦେଇ, କି ଭୋଜନ ପାନ କରିବାକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ନାହିଁ? ୪
 କି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରେରତ ଅଥଚ ପ୍ରଭୁର ଭ୍ରମମାନେ ଓ କେୟୁଫା, ଏମାନଙ୍କର ୫
 ମତେ ଧର୍ମ ଉତ୍ତରୀକୁ ବିବାହ କରି ସଙ୍ଗରେ ନେଇ ଯିବାକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଧି-
 କାର ନାହିଁ? କିଅବା ସାଧାରଣ ଶ୍ରମ ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ କି କେବଳ ଆମ୍ଭର ଓ ୬
 ବର୍ଣ୍ଣିବାର ଅଧିକାର ନାହିଁ? ଆପଣା ଧନ ବ୍ୟୟ କରି କେ ସଂଗ୍ରାମ କରିବାକୁ ୭
 ଯାଆନ୍ତେ? ପୁଣି ଦ୍ରାଘାକ୍ଷେତ ରୋପଣ କରି କେ ତାହାର ଫଳ ଭୋଗ ନ କରନ୍ତେ?
 ଆଉ ପଶୁ ପଲ୍ ପାଳନ କରି କେ ପଲ୍ଲର ଦୁଗ୍ଧ ପାନ ନ କରନ୍ତେ? ଆମ୍ଭେ କି ୮
 ମନୁଷ୍ୟର କଥା ପରି କଥା କହି? ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ କି ଏରୂପ ଲେଖି ନାହିଁ? ଯେ- ୯
 ହେତୁ ମୋଶାର ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଲେଖିତ ଅଛି, “ଶସ୍ୟ ବେଙ୍ଗଳାକାରି ବଳଦର
 ମୁହଁ ନ ବାନ୍ଧ ।” ଈଶ୍ଵର କି କେବଳ ବଳଦର ହିତ ଲୋଚନ? ଅବା ବିଶେଷ- ୧୦

ରୂପେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଏକଥା କହନ୍ତି? ଅବଶ୍ୟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଏହି କଥା ଲେଖାଥିଲା । ତେଣୁ ଯେଉଁଠି ଗୁଣ କରଇ, ସେ ଭରସାରେ ଯେମନ୍ତ ଗୁଣ କରଇ, ପୁଣି ଯେଉଁଠି ଭରସା କର ଶସ୍ୟ ବେଙ୍ଗଳା ପକାୟେ,

୧୧ ତାହାର ସେ ଭରସା ଯେହେ ସଫଳ ହୁଅଇ । ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଯେବେ ପାରମାର୍ଥିକ ବିଷୟରୁ ଗଞ୍ଜ ବସନ କରୁଅଛୁ, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର

୧୨ ସାଂସାରିକ ବିଷୟରୁ ଶସ୍ୟର ଯେ ଭାଗୀ ହେବା, ଏ କି ବଡ଼ କଥା? ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉପରେ ଯେବେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ଥାୟେ, ତେବେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ସିନା ଅଧିକ ହୁଅଇ; ତଥାତ ଏହି ଅଧିକାରାନୁସାରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ବ୍ୟବହାର କର ନାହିଁ, କାରଣ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସକାଶୁ ଗ୍ରୀଷ୍ମର ମଙ୍ଗଳସମାଗୁରର

୧୩ ବାଧା ଯେମନ୍ତ ନ ହୁଅଇ, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେମାନେ ସବୁ ବିଷୟ ସହି । ଯେଉଁମାନେ ମନ୍ଦିରରେ ସେବା କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ସେହି ସେବା ଉପଜୀବିକା ହୁଅଇ; ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ବେଦର ସେବା କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ସେହି ସେବା ଉପଜୀବିକା ହୁଅଇ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ଏହା ଜାଣି ନାହିଁ? ସେତେବେଳେ ଯେଉଁମାନେ ମଙ୍ଗଳସମାଗୁର ଘୋଷଣା କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଉପଜୀବିକା ମଙ୍ଗଳସମାଗୁର ହୁଅଇ, ଏହା ପ୍ରଭୁ ନିରୂପଣ କରୁଅଛନ୍ତି ।

୧୪ ଆମ୍ଭେ ଏହିପରି ବ୍ୟବହାର କେବେ କର ନାହିଁ, ଅବା ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଏହା କରବାକୁ ହେବ, ଏଥିପାଇଁ ଏହି କଥା ଆମ୍ଭେ ଲେଖି ନାହିଁ; ଯେହେତୁ କୌଣସି ଲୋକ ଆମ୍ଭର ଏହି ଯଶ ବ୍ୟର୍ଥ କରବାରୁ ବରଞ୍ଚ ଆମ୍ଭର ମରବାର

୧୫ ଭଲ । ଆମ୍ଭେ ଯେବେ ମଙ୍ଗଳସମାଗୁର ଘୋଷଣା କର, ତେବେହେଁ ଆମ୍ଭର ଦର୍ପର ବିଷୟ ନୁହଇ । ଆମ୍ଭର ଉପରେ ଏହି ଭାର ଅଛି, ପୁଣି ମଙ୍ଗଳସମାଗୁର

୧୬ ଘୋଷଣା ନ କଲେ ଆମ୍ଭର ସନ୍ତାପ ଘଟିବ । ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ଯେବେ ସ୍ବଇଚ୍ଛାରେ ଏହି କର୍ମକର, ତେବେ ଆମ୍ଭର ଫଳ ଅଛି; ନୋହିଲେ ଯେବେ ଅନିଚ୍ଛାରେ କର, ତେବେହେଁ ମଙ୍ଗଳସମାଗୁର ପ୍ରଗୁରର ଭାର ଆମ୍ଭର ଉପରେ ଥୁଆ ଯାଇଅଛି ।

୧୭ ଏଥିରେ ଆମ୍ଭର ଫଳ କି? ମଙ୍ଗଳସମାଗୁରରେ ଆମ୍ଭର ଯେ ଅଧିକାର, ତହିଁରେ କୁବ୍ୟବହାର ଯେହେନ କର, ଆମ୍ଭେ ଗ୍ରୀଷ୍ମର ମଙ୍ଗଳସମାଗୁରର ଘୋଷଣା କରୁଁ, ବିନାମୂଲ୍ୟରେ ତାହା କରଥାଉଁ, ଏହି ଆମ୍ଭର ଫଳ ।

୧୮ ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତ ଲୋକର ଅଧୀନପଣର ମୁକ୍ତି ହୋଇଲେହେଁ ଅଧିକ ଲୋକକୁ ସଜି କରବାର ପାଇଁ ସମସ୍ତର ପ୍ରତି ଦାସପଣ ଅଙ୍ଗୀକାର କଲୁଁ । ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କୁ ସଜି କରବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଯିହୁଦୀୟର ମତ ହେଲୁଁ । ବ୍ୟବସ୍ଥାଧୀନ ଲୋକଙ୍କୁ ସଜି କରବାପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ଭେ ବ୍ୟବସ୍ଥା-

୧୯ ଧାନର ତୁଲ୍ୟ ହେଲୁଁ । ପୁଣି ଇଶ୍ବରର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାଧୀନ ନ ହୋଇ ଗ୍ରୀଷ୍ମର

ବ୍ୟବସ୍ଥାଧୀନ ହୋଇ ବ୍ୟବସ୍ଥାହୀନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସଙ୍ଗି କରିବା ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାହୀନର ଭୁଲ୍ ହେଲୁ । ଆମ୍ଭେ ଦୁର୍ବଳ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସଙ୍ଗି କରିବା ଧାର୍ମିକ ଦୁର୍ବଳର ମତ ୧୨ ହେଲୁ; କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଥୋକାପେ ଲୋକର ପରିତ୍ରାଣ ଯେମନ୍ତ ହୁଅଇ, ଏଥିପାଇଁ ଯାହାର ଯେମନ୍ତ ବ୍ୟବହାର, ତାହାର କଥାରେ ତଦନ୍ତ୍ରାରେ ବ୍ୟବହାର କଲୁ । ସେମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗରେ ମଙ୍ଗଳସମାଗ୍ଧର ଫଳର ଭୋଗୀ ଯେମନ୍ତ ୧୩ ହୋଇ, ଏଥିପାଇଁ ମଙ୍ଗଳସମାଗ୍ଧର ଲାଗି ଏସବୁ କଲୁ ।

ଯେଉଁମାନେ ପଣ ପାଇବାକୁ ଚାହାନ୍ତି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଚାହାନ୍ତି, ୧୪ ମାତ୍ର କେବଳ ଏକ ଜଣ ସେହି ପଣ ପାଆନ୍ତି, ଏହା କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଜଣା ନୋହେ? ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେମନ୍ତ ପଣ ପାଇବାକୁ ପାର, ତେମନ୍ତ ଧାର୍ମିକ ଯାଅ । ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ମଲ୍ଲୟୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ସବୁ ବିଷୟରେ ପରିମିତ ଭୋଗୀ ୧୫ ହୁଅନ୍ତି । ସେମାନେ କ୍ଷୟଗାୟ ମୁକୁଟ ପ୍ରାପ୍ତିର ନିମନ୍ତେ ତାହା କରନ୍ତି, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେମାନେ ଅକ୍ଷୟ ମୁକୁଟର ନିମନ୍ତେ ତାହା କର । ଏନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ଧାର୍ମିକ, ୧୬ ମାତ୍ର ବିନାଲକ୍ଷ୍ୟ ନ ଧାର୍ମିକ; ଆମ୍ଭେ ମଲ୍ଲୟୁଦ୍ଧ କର, ମାତ୍ର ବାୟୁର ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାର ଭୁଲ୍ ନୋହି । ପୁଣି ଅନ୍ୟର ପ୍ରତି ମଙ୍ଗଳସମାଗ୍ଧର ଘୋଷଣା କରି ୧୭ ପଛେ ଅବା ଆମ୍ଭେ ଆପଣେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ହୋଇ, ଏହି ଭୟରେ ଇନ୍ଦ୍ରିୟବିକଳ କରି ଶତ୍ରୁରକୁ ଆପଣାର ବଶୀଭୂତ ରଖି ।

୧୦ ପଦ ।

ଆବର ହେ ଭୁବନ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁଣ୍ୟପୁରୁଷ ସମସ୍ତେ ମେଘର ତଳେ ଥାଇ ୧ ସମୁଦ୍ରର ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗମନ କଲେ; ପୁଣି ସମସ୍ତେ ମୋଣାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମେଘରେ ଓ ସମୁଦ୍ରରେ ଭୁବିତ ହୋଇଲେ । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକ ପାରମାର୍ଥକ ୨ ଭକ୍ଷ୍ୟ ଭୋଜନ କଲେ, ପୁଣି ସମସ୍ତେ ଏକ ପାରମାର୍ଥକ ଜଳ ପାନ କଲେ; ଯେ- ୩ ହେତୁ ସେମାନଙ୍କର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପୀ ପାରମାର୍ଥକ ପଦ୍ମତର ନିର୍ଗତ ଜଳ ପାନ କଲେ; ସେହି ପଦ୍ମତ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣର । ତଥାପି ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଅନେକର ପ୍ରତି ଇଶ୍ବର ୪ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବାର ସେମାନେ ଅବଶ୍ୟରେ ମାର୍ଗ ପଡ଼ିଲେ; ଏହି ସବୁ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଅଜ୍ଞାତ ଥାଅ, ଆମ୍ଭର ଏମନ୍ତ ଇଚ୍ଛା ନାହିଁ ।

ଏହି ସବୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ପଟ୍ଟାନ୍ତର ହୋଇଅଛି, ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ଯେମନ୍ତ କାମୀ, ତେମନ୍ତ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେହେ ମନ୍ତ୍ର ବିଷୟର କାମନା ନ କର । ୧ ଆଉ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ଯେମନ୍ତ ଦେବପୁରୁଷ, ତେମନ୍ତ ଆମ୍ଭେ- ୨ ମାନେ ଯେହେ ନ ହୋଇ, ଯେମନ୍ତ ଲେଖାଅଛି, “ଏହି ଲୋକମାନେ ଭୋଜନ ୩ ପାନ କରିବାକୁ ବସିଲେ, ଅନନ୍ତରେ ଲାଲ କରିବାକୁ ଉଠିଲେ ।” ଆଉ ସେମା- ୮

ନଙ୍କର କେତେକ ଲୋକ ଯେମନ୍ତ ବ୍ୟଭିଚାର କର୍ମ କରିବାରେ ତେରଫ ହଜାର ଲୋକ ଏକ ଦିନରେ ମାରା ପଡ଼ିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେହେନ ତେମନ୍ତ ନ କରୁ ।

୧୮ ଆଉ ସେମାନଙ୍କର କେତେକ ଲୋକ ଯେମନ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟକୁ ପରାସ୍ତା କରିବାରେ ସର୍ପ

୧୦ ଦଂଶନରେ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେହେନ ତେମନ୍ତ ନ କରୁ । ଆଉ

ସେମାନଙ୍କର କେତେକ ଲୋକ ଯେମନ୍ତ କନ୍ଦଳ କରିବାରେ ସଂହାରକଠାର

୧୧ ସଂହାର ହେଲେ, ତେମନ୍ତ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେହେନ ନ କରୁ । ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତି

ଏହି ଯେ ସମସ୍ତ ଘଟିଥିଲା, ସେ ସବୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତସ୍ବରୂପ ହୋଇ ଯେଉଁମାନଙ୍କର

ସମୟରେ ଜଗତର ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟୁଗ ପ୍ରବେଶ ହେଉଅଛି, ଏମନ୍ତ ଯେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ-

୧୨ ମାନଙ୍କୁ ଚେତାଇବାର ନିମନ୍ତେ ଲେଖିତ ହୋଇଅଛି । ଏନିମନ୍ତେ ଯେ କେହି

ଆପଣାକୁ ସୁସ୍ଥିର କରି ମଣଇ, ସେ ଯେମନ୍ତ ନ ପଡ଼ଇ, ଏଥିରେ ସାବଧାନ

୧୩ ହେଉ । ଯେଉଁ ପରାସ୍ତା ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରତି ସମ୍ବନ୍ଧ ହୁଅଇ, ତାହା ଛୁଡ଼ା ତୁମ୍ଭମାନ-

ନଙ୍କର ଆଉ କୌଣସି ପରାସ୍ତା ଘଟି ନାହିଁ; ଆଉ ବିଶ୍ବାସ୍ୟ ଯେ ଈଶ୍ବର, ସେ

କୌଣସି ଅସହ୍ୟ ପରାସ୍ତାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପଡ଼ିବାକୁ ନ ଦେବେ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ-

ମାନେ ଯେମନ୍ତ ସହବାକୁ ପାର, ଏଥିପାଇଁ ପରାସ୍ତା ଘଟିବାବେଳେ ସେ ରକ୍ଷାର

ପଥହିଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ ।

୧୪ ହେ ଆମ୍ଭର ପ୍ରିୟତମ ଲୋକ, ଦେବପୂଜାଠାର ପଳାଅ । ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ

୧୫ ବିଜ୍ଞ ଲୋକ ମଣି ଏହା କହି, ଏଣୁ ଆମ୍ଭର ବାକ୍ୟ ବିବେଚନା କର । ଆମ୍ଭେମାନେ

୧୬ ଯେ ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଶର ଧନ୍ୟବାଦ କରି, ତହିଁରେ କି ଆମ୍ଭେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ରକ୍ତର

ସହଭାଗୀ ନୋହିଁ? ପୁଣି ଯେଉଁ ରୋଷି ଭାଙ୍ଗି, ତହିଁରେ କି ଆମ୍ଭେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ

୧୭ ଶରୀରର ସହଭାଗୀ ନୋହିଁ? ଯେମନ୍ତ ଏକ ରୋଷି ଅଛି, ତେମନ୍ତ ଆମ୍ଭେମାନେ

ଅନେକ ହୋଇହିଁ ଏକ ଶରୀରସ୍ବରୂପ ହେଉଅଛୁ, ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ

୧୮ ସମସ୍ତେ ଏକ ରୋଷିର ସହଭାଗୀ । ଇଣ୍ଡାୟେଲ ବଂଶୋଦ୍ଭବ ଲୋକମାନଙ୍କର

ବ୍ୟବହାର ଦେଖ; ଯେଉଁମାନେ ବଳୀକୃତ ସାମଗ୍ରୀ ଭୋଜନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ

୧୯ କି ଯଜ୍ଞ ବେଦର ସହଭାଗୀ ନୁହନ୍ତି? ଦେବତା କିଛି ଅଟଇ, ଅବା ଦେବତା

୨୦ ପ୍ରସାଦ ଯେ କିଛି ଅଟଇ, କି ଆମ୍ଭେ ଏହା କହି? ଏମନ୍ତ ନୋହେ; ପୁଣି ଅନ୍ୟ-

ଦେଶୀୟମାନେ ଯେ ନୈବେଦ୍ୟ କରନ୍ତି, ତାହା ଈଶ୍ବରଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶରେ ନ କରି

ଭୂତମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶରେ କରନ୍ତି; ଏନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭୂତମାନଙ୍କର ସହ-

୨୧ ଭାଗୀ ହୁଅ, ଆମ୍ଭର ଏମନ୍ତ ଇଚ୍ଛା ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଭୁର ପାଦ ଓ ଭୂତ-

ମାନଙ୍କର ପାଦ ବେନରେ ପାନ କରିବାକୁ ନ ପାରିବ; ଅବା ପ୍ରଭୁର ଭୋଜ ଓ

୨୨ ଦେବତାମାନଙ୍କର ଭୋଜ ବେନର ସହଭାଗୀ ହେବାକୁ ନ ପାରିବ । ଆମ୍ଭେମାନେ

କି ପ୍ରଭୁର ହୋଧ ଜନ୍ମାଇବା? ତାହାଙ୍କଠାର ଆମ୍ଭେମାନେ କି ବଳବନ୍ତ?

ଆମ୍ଭର ପ୍ରତି ସବୁ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅନିଷ୍ଟ, ମାତ୍ର ସବୁ ହିତଦାୟକ ନୋହେ; ସବୁ ୧୩
 ଆମ୍ଭର ପ୍ରତି ଅନିଷ୍ଟ, ମାତ୍ର ସବୁ ପରର ନିଷ୍ଠାକାଞ୍ଚ ନ ହୁଅଇ । ଏନିମନ୍ତେ ୧୪
 କେବଳ ଆପଣା ବିଷୟରେ ମନୋଯୋଗୀ ନ ହୋଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜନ ପରର ବିଷୟ-
 ରେହିଁ ମନୋଯୋଗୀ ହୁଅ । ବଜାରରେ ଯେଉଁ ଦ୍ରବ୍ୟ ବକା ଯାଏ, ସ୍ୱମନ ୧୫
 ଲାଗି କିଛି ନ ପଶୁର ତାହା ଭେଜନ କର; କାରଣ “ପୃଥିବୀ ଓ ତାହାର ଯେତେ ୧୬
 ବସ୍ତୁ ସମସ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଅଟନ୍ତି ।” ଅବଶ୍ୟସିମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ କେହି ୧୭
 ତୁମ୍ଭକୁ ଭେଜନର ନିମନ୍ତ୍ରଣ କଲେ ଯେବେ ତୁମ୍ଭେ ଯିବାକୁ ମଙ୍ଗ, ତେବେ ସ୍ୱମନର
 ଲାଗି କିଛି ନ ପଶୁର ଯେଉଁ ସାମଗ୍ରୀ ପରସିବାର ହୁଅଇ, ତାହା ଭେଜନ କର ।
 ମାତ୍ର ଏହି ସାମଗ୍ରୀ ଦେବତାର ପ୍ରସାଦ, ଏମନ୍ତ କଥା ତୁମ୍ଭକୁ ଯେବେ କେହି ୧୮
 କହଇ, ତେବେ ଯେ ତୁମ୍ଭକୁ ଜଣାଇଲା, ତାହାର ଲାଗି ପୁଣି ସ୍ୱମନର ଲାଗି ତାହା
 ଭେଜନ ନ କର । [କାରଣ “ପୃଥିବୀ ଓ ତାହାର ଯେତେ ବସ୍ତୁ, ସେ ସମସ୍ତ ୧୯
 ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଅଟନ୍ତି ।”] ତୁମ୍ଭର ସ୍ୱମନ ଆମ୍ଭେ ବୋଲି, ତାହା ନୋହେ, ୨୦
 ମାତ୍ର ତାହାର । ଯେଣୁ [ଭେଜନ କରିବାକୁ] ଆମ୍ଭର ଯେ ଅଧିକାର, ତାହା
 ପରର ସ୍ୱମନରେ କାହିଁକି ଦୋଷ କରା ଯାଏ? ଆମ୍ଭେ ଯେବେ ଅନୁଗ୍ରହରେ ୨୧
 ଭାଗୀ ହୋଇ, ତେବେ ଯାହା ପାଇଁ ଧନ୍ୟବାଦ କରି ତାହା ପାଇଁ କିମିମନ୍ତେ
 ନିନ୍ଦିତ ହୋଇ? ଏନିମନ୍ତେ ଭେଜନ ପାନ ଇତ୍ୟାଦି ଯେ କର୍ମ କର, ସେ ସମସ୍ତ ୨୨
 ଈଶ୍ୱରର ମହିମା ପ୍ରକାଶର ନିମନ୍ତେ କର । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କର କି ୨୩
 ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନଙ୍କର କି ଈଶ୍ୱରର ମଣ୍ଡଳୀର କାହାରହିଁ ବିଘ୍ନସ୍ୱରୂପ ନ ହୁଅ ।
 ଆମ୍ଭେ ଆପଣାର ହିତ ଯେମନ୍ତ ଚେଷ୍ଟା ନ କରି, ଅନେକର ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ୨୪
 ସେମାନଙ୍କର ହିତ ଚେଷ୍ଟା କରିଥାଉ, ପୁଣି ସବୁ ବିଷୟରେ ସମସ୍ତର ତୁଷ୍ଟି
 ଜନ୍ମାଇବାକୁ ଯତ୍ନ କରିଥାଉ । ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଯେମନ୍ତ ଶ୍ରୀକ୍ଷର ଅନୁକାଞ୍ଚ ହୋଇ, ୨୫
 ତେମନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେହେଁ ଆମ୍ଭର ଅନୁକାଞ୍ଚ ହୁଅ ।

୧୧ ପଦ ।

ହେ ଭ୍ରମାମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସବୁ ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭକୁ ମନରେ କରି ଆମ୍ଭର ୧
 ଦତ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତିପାଳନ କରିଥାଅ, ଏଣୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା କରି । ତେବେହେଁ ୨
 ସ୍ତ୍ରୀର ମସ୍ତକସ୍ୱରୂପ ପୁରୁଷ ଅଟଇ, ପୁରୁଷର ମସ୍ତକସ୍ୱରୂପ ଶ୍ରୀକ୍ଷ ଅଟନ୍ତି, ଶ୍ରୀକ୍ଷର
 ମସ୍ତକସ୍ୱରୂପ ଈଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି, ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣା ହେବାକୁ ଆମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା । ୩
 ପୁରୁଷ ଆଚ୍ଛାଦିତ ମସ୍ତକରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଅବା ଉପଦେଶ* ଦେଲେ ଆପଣାର ୪
 ମସ୍ତକକୁ ଅଣାଦର କରଇ । ପୁଣି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ଅନାଚ୍ଛାଦିତ ମସ୍ତକରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କ ୫

* (ଅବା) ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱବାକ୍ୟ କହିଲେ ।

ଉପଦେଶ* କଲେ ଆପଣା ମସ୍ତକକୁ ଅଣାଦର କରଇ, ଯେହେତୁ ସେହି ତାହାରି
 ୭ ମସ୍ତକ ମୁଣ୍ଡନର ଭୁଲ୍ ହୁଅଇ । କାରଣ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକର ମସ୍ତକ ଅଣାବୃତ୍ତ ଥିବାରୁ
 ସିନା ସେମାନଙ୍କର ମସ୍ତକ ମୁଣ୍ଡନ ଭଲ । ମାତ୍ର ମସ୍ତକ ମୁଣ୍ଡନ କରିବାର କି
 ଶୈର ହେବାର ଯେବେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକର ଲଜ୍ଜା ବିଷୟ ହୁଅଇ, ତେବେ ମସ୍ତକର
 ୮ ଆଚ୍ଛାଦନ କର । ଆଉ ପୁରୁଷ ଇଶ୍ଵରର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କର ଗୌରବସ୍ପର୍ଶ
 ସଜାଣୁ ତାହାର ମସ୍ତକ ଆଚ୍ଛାଦନ କରିବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନ ହୁଅଇ; ମାତ୍ର ତିନି କେ-
 ୮ ବଳ ପୁରୁଷର ଗୌରବସ୍ପର୍ଶ । ଯେହେତୁ ସ୍ତ୍ରୀଠାରୁ ପୁରୁଷର ଉତ୍ପତ୍ତି ହୋଇ ନ
 ୯ ଥିଲା, ପୁରୁଷଠାରୁ ସ୍ତ୍ରୀ ଉତ୍ପତ୍ତି ହୋଇଥିଲା; ଆଉ ତିନିର ପ୍ରୟୋଜନ ହେତୁ
 ପୁରୁଷର ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ ନାହିଁ, ପୁରୁଷର ପ୍ରୟୋଜନ ହେତୁ ତିନିର ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଲା ।
 ୧୦ ଏଥିପାଇଁ ଦୁଇଗଣର ନିମନ୍ତେ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ମସ୍ତକ ଆଚ୍ଛାଦନ ରଖିବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।
 ୧୧ ତଥାପି ପ୍ରଭୁର ବିଧିରେ ତିନିର ବିନ୍ଦୁ ପୁରୁଷ ନ ହୁଅଇ, ଓ ପୁରୁଷର ବିନ୍ଦୁ ତିନି ନ
 ୧୨ ହୁଅଇ; ଯେହେତୁ ଯେମନ୍ତ ପୁରୁଷଠାରୁ ସ୍ତ୍ରୀ ହୋଇଥିଲା, ତେମନ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀଠାରୁ
 ୧୩ ପୁରୁଷ ହୋଇ ଆସୁଅଛି; ମାତ୍ର ସମସ୍ତେ ଇଶ୍ଵରଠାରୁ ହେଉଅଛନ୍ତି । ସ୍ତ୍ରୀଲୋ-
 କର ମସ୍ତକ ଆଚ୍ଛାଦନ ନ କରି ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କି
 ୧୪ ନାହିଁ, ତାହା ଆପଣମାନେ ବିଚାର କରନ୍ତୁ । ପୁରୁଷର ଦୀର୍ଘକେଶ ହେବାର ତା-
 ୧୫ ହାର ଲଜ୍ଜାର ବିଷୟ, ଏହା କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସ୍ଵଭାବରେ ଶିକ୍ଷିତ ନୁହଁ? ପୁଣି ସ୍ତ୍ରୀ-
 ଲୋକର କେଶ ଆଚ୍ଛାଦନ ପାଇଁ ଦତ୍ତ ହେବାର ଦୀର୍ଘକେଶ ହୋଇଲେ ତାହା
 ୧୬ ତାହାର ଗୌରବ ବିଷୟ ହୁଅଇ । ପୁଣି ଏଥିରେ କେହି ଯେବେ ବିବାଦ କରଇ,
 ତେବେ ଇଶ୍ଵରର ମଣ୍ଡଳୀଗଣର ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଏହିପ୍ରକାର ବ୍ୟବହାର ନ
 ହୁଅଇ ।

୧୭ ଆବର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏକଠା ହେବାରେ ହିତ ପ୍ରାପ୍ତ ନ ହୋଇ ଅହିତ ପ୍ରାପ୍ତ
 ୧୮ ହୋଇଅଛୁ, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା ନ କରି । କାରଣ ପ୍ରଥମରେ ମଣ୍ଡଳୀ
 ଏକତ୍ର ହେଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏକକୁଆରେକ ଭିନ୍ନଭାବ ହୁଅଇ, ଏକଥା ଆମ୍ଭେ
 ୧୯ ଶୁଣିବାକୁ ପାଉଅଛୁ, ଆଉ ତହିଁରେ ଆମ୍ଭର କିଛି ପ୍ରତ୍ୟୟ ହୁଅଇ । ହେତୁ
 କି? ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯେଂ ଶୁଦ୍ଧାବୁଦ୍ଧି ଲୋକ, ସେମାନେ ଯେମନ୍ତ ପ୍ରକାଶ ହୁଅନ୍ତି,
 ୨୦ ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଭିନ୍ନ ଦଳ ହେବାର ଆବଶ୍ୟକ ଅଛି । ତୁମ୍ଭେ-
 ମାନେ ଯେଉଁ ସମୟରେ ଏକା ସ୍ଥାନରେ ଏକତ୍ର ହୁଅ, ତେତେବେଳେ ଯେ
 ୨୧ ପ୍ରଭୁର ଭୋଜ ଖାଇବା ପାଇଁ ତାହା ନୋହେଁ । କାରଣ ଭୋଜନ ସମୟରେ
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କେହି କାହାରି ପାଇଁ ନ ରହି ଆପଣାର ଭୋଜ ଭୋଜନ କରଇ,
 ତହିଁପାଇଁ କେହି ଅବା କ୍ଷୁଧିତ ହୁଅଇ, କେହି ଅବା ଅପରିମିତ ଭୋଗୀ ହୁଅଇ ।

* (ଅବା) ଭବିଷ୍ୟତବାଚ୍ୟ କହିଲେ ।

ଭେଜନ ପାନ କରିବାକୁ କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଘର ନାହିଁ? କିଏବା ଇଣ୍ଡରର ୧୨
ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଭୁକ୍ତ ବୋଧ କରି ଖାଦ୍ୟସ୍ଥାନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କି ଲଜ୍ଜା ଦେଉଅଛି? ଏହି
ବିଷୟରେ କି କହିବା? କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା କରିବା? ତାହା କର ନ ପାରି ।

ଆମ୍ଭେ ପ୍ରଭୁଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଯେ ଉପଦେଶ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛି, ତାହା ଏହି; ୧୩
ପରହସ୍ତଗତ ହେବାର ରାସିରେ ପ୍ରଭୁ ଯାଣୁ ରୁଟି ନେଇ ଇଣ୍ଡରର ଗୁଣାନ୍ତୁବାଦ ୧୪
କରି ତାହା ଭର୍ତ୍ତି କହିଲେ, ଏହା ନେଇ ଭେଜନ କରି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ
ଭଗ୍ନ ଆମ୍ଭର ଦେହ ଏହି; ଆମ୍ଭକୁ ସ୍ମରଣ କରିବାପାଇଁ ଏହା କରି । ପୁଣି ଭେ- ୧୫
ଜନ ସାଙ୍ଗ କଲ୍ଲଭୁରେ ତେମନ୍ତ ସେ ପାନପାସି ନେଇ କହିଲେ, ଏହି ପାସି
ଆମ୍ଭର ରକ୍ତରେ ସ୍ଥାପିତ ନୂତନ ନିୟମ ଅଟଇ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେତେ ଥର ଏଥି-
ରେ ପାନ କରି, ତେତେ ଥର ଆମ୍ଭକୁ ସ୍ମରଣ କରିବାପାଇଁ ତାହା କରି । ଏନିମନ୍ତେ ୧୬
ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେତେ ଥର ଏହି ରୋଟି ଖାଅ ପୁଣି ଏହି ପାସିରେ ପାନ କରି,
ତେତେ ଥର ପ୍ରଭୁର ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କର ମରଣ ପ୍ରକାଶ
କରୁଅଛ । ଆଉ ଯେ କେହି ଅଯୋଗ୍ୟ ହୋଇ ପ୍ରଭୁର ଏହି ରୁଟି ଖାସ୍ତେ ୧୭
ଅବା ଏହି ପାସିରେ ପାନ କରଇ, ସେ ପ୍ରଭୁର ଦେହର ଓ ରକ୍ତର ଦାୟୀ ହେବ ।
ଏଥିପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟ ଆଗେ ଆପଣାର ପରଖ କରି ପଛେ ଏହି ରୁଟି ଖାଉ ପୁଣି ୧୮
ଏହି ପାସିରେ ପାନ କର । ଯେହେତୁ ଯେଉଁଠି ଅଯୋଗ୍ୟତ୍ବେ ଭେଜନ ୧୯
ପାନ କରଇ, ସେ ପ୍ରଭୁର ଦେହର ବିଶେଷ ନ ମଣି ଆପଣା ଦଣ୍ଡର ନିମନ୍ତେ
ଭେଜନ ପାନ କରଇ । ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନେକ ଲୋକ ଦୁଃଖ ଓ ପୀଡ଼ିତ ୨୦
ଓ ଅନେକ ମହାନିଦ୍ରାପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି । ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ବିଚାର ଆପଣା- ୨୧
ମାନେ ଯେବେ କରଥାଇ, ତେବେ ଦଣ୍ଡ ପ୍ରାପ୍ତ ନ ହେବା । ପୁଣି ଜଗତର ଲୋ- ୨୨
କର ସଙ୍ଗରେ ଯେହେ ଦଣ୍ଡ ପ୍ରାପ୍ତ ନ ହୋଇ, ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରଭୁଠାରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ
ହୋଇ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହିକ୍ଷଣେ ଶାସ୍ତି ଭୋଗ କରୁଅଛୁ ।

ଏନିମନ୍ତେ ହେ ଆମ୍ଭର ଭାଇମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭେଜନ କରିବାକୁ ଏକଠା ୨୩
ହେଲେ ଏକ ଜଣ ଆନ ଜଣର ପାଇଁ ବସି ରହ । କେହି ଯେବେ କ୍ଷୁଧିତ ହୁଅଇ, ୨୪
ତେବେ ସେ ଆପଣା ଘରେ ଭେଜନ କର; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏକଟି
ହେବାର ଯେମନ୍ତ ଦଣ୍ଡର ହେତୁ ନୋହିବ । ତାହା ଛଡ଼ା ଯେ, ବାକୀ ବିଷୟ
ଅଛି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କିଛିରେ ଆସିବାବେଳେ ଆମ୍ଭେ ତାହା ଶୁଧରୁବା ।

୧୨ ପଦ୍ୟ ।

ହେ ଭାଇମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଧର୍ମଆଦୁର ଦାନ ବିଷୟରେ ଅଜ୍ଞାତ ହୁଅ, ୧
ଆମ୍ଭର ଏମନ୍ତ ବାଞ୍ଛା ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟ ଲୋକ ହୋଇ ୨

ଆପଣାମାନଙ୍କର ବ୍ୟବହାରାନୁସାରେ ମୁକ୍ତ ପ୍ରତିମାରେ ମୋହିତ ଥିଲ, ଏହା ତୁମ୍ଭେ-
 ୩ ମାନେ ଜାଣ । ଏଣୁ ଆମ୍ଭେ ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ, କୌଣସି କେହି ଇଶ୍ବରର
 ଆଗ୍ନରେ କଥା କହିଲେ, ଯିଶୁକୁ ଶାପଦ୍ରବ୍ୟ କର ନ ବୋଲନ୍ତି; ପୁଣି ଧର୍ମଆଗ୍ନର
 ୪ ଅପ୍ରାପ୍ତ କେହି ଯିଶୁକୁ ପ୍ରଭୁ କର ବୋଲିବାକୁ ନ ପାରନ୍ତି । ଆଗ୍ନର ଦାନ
 ୫ ନାନାଦି ପ୍ରକାର, ମାତ୍ର ଆଗ୍ନ ଏକ । ଆଉ ସେବା ନାନା ପ୍ରକାର, ମାତ୍ର ପ୍ରଭୁ
 ୬ ଏକ । ଆଉ ସମସ୍ତଠାରେ ସର୍ବସାଧନକର୍ତ୍ତା ଯେ ଇଶ୍ବର, ତାହାଙ୍କର କର୍ମ ଅନେକ
 ୭ ପ୍ରକାର, ମାତ୍ର ଇଶ୍ବର ଏକ ଅଟନ୍ତି । ଆଗ୍ନର ପ୍ରକାଶିତ ଗୁଣ ହିତର ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ
 ୮ ଜଣକୁ ପ୍ରଦାନ କରା ଯାଏ । ଏମନ୍ତେ ସେ ଏକ ଆଗ୍ନ ଦ୍ବାରା କାହାକୁ ଅବା
 ଜ୍ଞାନର କଥା, ଆଉ ସେ ଆଗ୍ନ ଦ୍ବାରା କାହାକୁ ଅବା ବିଦ୍ୟାର କଥା, ଆଉ ସେ
 ୯ ଆଗ୍ନ ଦ୍ବାରା କାହାକୁ ଅବା ବିଶ୍ବାସ ଦିଅନ୍ତି ଯାଏ । ପୁଣି ସେ ଆଗ୍ନ ଦ୍ବାରା କା-
 ହାକୁ ଅବା ସୁସ୍ଥ କରିବା ଶକ୍ତି, କାହାକୁ ଅବା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକ୍ରିୟା କରିବା ଶକ୍ତି,
 ୧୦ କାହାକୁ ଅବା ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟ କହିବା ଶକ୍ତି । ଏକ ଜଣକୁ ଅବା ପରର ମନ
 ଜାଣିବା ଶକ୍ତି, ଆଉ ଏକ ଜଣକୁ ଅବା ନାନା ଦେଶର ଭାଷା କହିବା ଶକ୍ତି,
 ୧୧ ଆଉ ଜଣକୁ ଅବା ଭାଷାର ଅର୍ଥ କହିବାର ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରା ଯାଏ । ଏହି-
 ଋପରେ ସେ ଏକ ଅଦ୍ବିତୀୟ ଆଗ୍ନ ନିଜ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ପ୍ରତିଜଣକୁ ଅଂଶକ୍ରମେ
 ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରି ସମସ୍ତ କର୍ମ ଆପେ ସାଧନ କରନ୍ତି ।

୧୨ ଶରୀର ଯେମନ୍ତ ଏକ, ପୁଣି ତାହାର ଅଙ୍ଗ ପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ ଅନେକ, ଆଉ ସେ
 ଶରୀରର ଅଙ୍ଗ ଅନେକ ହୋଇଲେହେଁ ଶରୀର ଏକ ହେଲା, ସେହିଋପ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ।
 ୧୩ ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯିହୁଦୀୟ ହୋଇ କି ଅନ୍ୟଦେଶୀୟ ହୋଇ, ଦାସତ୍ବରେ
 ଥାଇ କି ମୁକ୍ତ ଥାଇ, ସମସ୍ତେ ଏକ ଆଗ୍ନ ଦ୍ବାରା ଏକ ଶରୀରଠାରେ ତୁଚ୍ଛ
 ୧୪ ହୋଇଅଛୁ, ଆଉ ଏକ ଆଗ୍ନର ସମସ୍ତେ ପାନକାଣ୍ଡ ହୋଇଅଛୁ । ଶରୀର
 ୧୫ ଏକାଙ୍ଗ ନୋହି, ଅନେକ ଅଛି । ତେଣୁ ପାଦ ଯେବେ ବୋଲିଲ, ଆମ୍ଭେ ହସ୍ତ
 ନୋହି, ଏଥିପାଇଁ ଶରୀରର ଅଂଶ ନୋହି, ତେବେ କି ଏସକାଣ୍ଟ ସେ ଶରୀରର
 ୧୬ ଅଂଶ ନୋହିବ? ଅବା କଣ୍ଠ ଯେବେ ବୋଲିଲ, ଆମ୍ଭେ ଚକ୍ଷୁ ନୋହି, ଏଣୁକରି
 ଶରୀରର ଅଂଶ ନୋହି, ତେବେ ଏସକାଣ୍ଟ ସେ କି ଶରୀରର ଅଂଶ ନୋ-
 ୧୭ ହିବ? ସବୁ ଶରୀର ଯେବେ ଚକ୍ଷୁମୟ ହୁଅଇ, ତେବେ ଶ୍ରବଣ କେଉଁଠାରେ
 ଥାଏ? କିଅବା ସବୁ ଶରୀର ଯେବେ ଶ୍ରବଣମୟ ହୁଅଇ, ତେବେ ଦ୍ରାଘ
 ୧୮ କେଉଁଠାରେ ଥାଏ? ପୁଣି ଏକାଣ୍ଟ ଇଶ୍ବର ଆପଣା ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ଶରୀରର
 ୧୯ ମଧ୍ୟରେ ଅଙ୍ଗ ପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ ସ୍ଥାପନ କରାଅଛନ୍ତି । ନୋହିଲେ ଯେବେ କେବଳ
 ୨୦ ଏକାଙ୍ଗ ହୁଅନ୍ତା, ତେବେ ଶରୀର କେମନ୍ତ ଥାନ୍ତା? ଏଣୁ ବହୁତ ଅଙ୍ଗମୟ
 ୨୧ ଗୋଟାଏ ଶରୀର ଅଟଇ । ଏମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭରେ ଆମ୍ଭର ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ,

ଚକ୍ଷୁ ହସ୍ତକୁ ଏମନ୍ତ କଥା କହି ନ ପାରଇ, ଆଉ ଭୂମ୍ଭରେ ଆମ୍ଭର ପ୍ରୟୋଜନ
ନାହିଁ, ମୁଣ୍ଡ ଚରଣକୁ ଏହା କହି ନ ପାରଇ । ପୁଣି ଶରୀରର ମଧ୍ୟରେ ଯେ ୧୨
ଅଙ୍ଗ ଦୁର୍ବଳ ଦଶଇ, ସେ ସବୁ ଅଙ୍ଗର ଅଧିକ ପ୍ରୟୋଜନ ହୁଅଇ । ଆଉ ୧୩
ଶରୀରର ମଧ୍ୟରେ ଯେ ଅଙ୍ଗ ଅସୁନ୍ଦର ସେ ଅଙ୍ଗକୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଅଧିକ
ଶୋଭାୟୁକ୍ତ କରି; ତେଣୁ ସେ କୁତୃଣ୍ୟ ଅଙ୍ଗ ଆହୁର ସୁତୃଣ୍ୟ ହୁଅଇ । ଯେ ଅଙ୍ଗ ୧୪
ନିଜେ ସୁତୃଣ୍ୟ, ତାକୁ ଶୋଭାୟୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ ।
ଏକମନ୍ତେ ଶରୀର ମଧ୍ୟରେ ଯେମନ୍ତ ଭିନ୍ନଭାବ ନ ହୁଅଇ, ପୁଣି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଙ୍ଗ ୧୫
ଯେମନ୍ତ ଏକକୁଆରେକ ଉପକାରୀ ହୁଅଇ, ଏଥିପାଇଁ ଇଣ୍ଡର ଆଦରଦ୍ଵାରା ଅଙ୍ଗକୁ
ଆହୁର ଆଦର ଦେଇ ସୁନ୍ଦରତ୍ଵେ ସମୁଦାୟ ଶରୀର ରଚନା କରାଅଛନ୍ତି ।
ତେଣୁ ଏକ ଅଙ୍ଗ ଯେବେ ଦୁଃଖିତ ହୁଅଇ, ତେବେ ସବୁ ଅଙ୍ଗ ଦୁଃଖିତ ହୁଅଇ । ୧୬
ଏକ ଅଙ୍ଗ ଯେବେ ଆଦରପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅଇ, ତେବେ ସବୁ ଅଙ୍ଗର ଆନନ୍ଦ ଜନ୍ମଇ ।
ଭୂମ୍ଭେମାନେ ଅଙ୍ଗ ପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ ହୋଇ ଶ୍ରୀକ୍ଷର ଶରୀରସ୍ଵରୂପ ହେଉଅଛୁ । ତେଣୁ ୧୭
ପ୍ରଥମରେ ପ୍ରେରତମାନେ, ଦ୍ଵିତୀୟରେ ଭବିଷ୍ୟତ୍ଵାକ୍ତମାନେ, ତୃତୀୟେ ଉପ- ୧୮
ଦେଶକଗଣ, ଚତୁର୍ଥେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକ୍ରିୟାକାରକ, ତହିଁର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାରକ, ଉପ-
କାରକ, ଶାସନକର୍ତ୍ତା, ନାନା ଭାଷାବାଦୀ, ଏହି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଇଣ୍ଡର ଆପଣା ମଣ୍ଡଳୀ-
ରେ ସ୍ଥାପନ କରାଅଛନ୍ତି । ଏମାନେ ସମସ୍ତେ କି ପ୍ରେରତ? ସମସ୍ତେ କି ଭବି- ୧୯
ଷ୍ୟତ୍ଵାକ୍ତ? ସମସ୍ତେ କି ଉପଦେଶକ? ସମସ୍ତେ କି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକ୍ରିୟାକାରକ?
ସମସ୍ତେ କି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାରକ? ସମସ୍ତେ କି ନାନା ଭାଷାବାଦୀ? ସମସ୍ତେ କି ୨୦
ଭାଷାର୍ଥବାଦୀ? ଏକମନ୍ତେ ଭୂମ୍ଭେମାନେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା ୨୧
କରି; ମାତ୍ର ଆହୁର ଏକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପଥ ଭୂମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇ ଦେଇ ।

୧୩ ପଦ୍ୟ ।

ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର କିଅବା ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଦୂତମାନଙ୍କର ଭାଷାରେ କହିବାକୁ ପାରିଲେ ୧
ଯେବେ ଆମ୍ଭର ପ୍ରେମ ନ ଥାନ୍ତେ, ତେବେ ଆମ୍ଭେ କେବଳ ଶକ୍ତିକାରକ ଭେଦ
କି କାଂକ୍ଷ୍ୟ କରତାଳୀସ୍ଵରୂପ ହୋଇ । ଆବର ଯଦ୍ୟପି ଭବିଷ୍ୟତ୍ଵାକ୍ତାକ୍ଷରେ ପୁଣି ୨
ସବୁ ପ୍ରକାର ନିଗୂଢ଼ କଥାରେ ଓ ସବୁ ପ୍ରକାର ବିଦ୍ୟାରେ ସୁବୋଧ ହୋଇ, ଆଉ
ଯହିଁରେ ପବିତ୍ରକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବାକୁ ପାରି, ଏମନ୍ତ ପୂର୍ବ ବିଶ୍ଵାସହିଁ ଯଦ୍ୟପି
ଆମ୍ଭର ହୁଅଇ, ତେବେହେଁ ପ୍ରେମ ନୋହିଲେ ଆମ୍ଭେତ କିଛି ନୋହି । ଆବର ୩
ଯଦ୍ୟପି ଅନୁକ୍ରମ ନମନ୍ତେ ଆମ୍ଭର ସବୁ ସମ୍ପଦ ଦାନ କରି, କିଅବା ଆପଣା ଦେ-
ହକୁ ଦଗ୍ଧ ହେବାପାଇଁ ସମର୍ପି ଦେଇ, ତେବେହେଁ ପ୍ରେମ ନୋହିଲେ ଆମ୍ଭର
କୌଣସି ଫଳ ନ ହୁଅଇ ।

- ୪ ପ୍ରେମ ଦୀର୍ଘକାଳ ସହଇ ଓ ହୃଦୟାୟୁକ । ପ୍ରେମ ପରଦୃଷ୍ଟି ନୋହେ । ପ୍ରେମ
 * ଦର୍ପନ କରଇ । ଦାମ୍ବିକ ନ ହୁଅଇ । ଅବହୃତ ବ୍ୟବହାର ନ କରଇ । ଆପଣା
 ବିଷୟ ନ ଲେଉଟଇ । ହଠାତ୍ କୋପୀ ନୁହଇ । ପରର ମନ ଭାବନା ନ କରଇ ।
 ୬ ପାପ ବିଷୟରେ ଆମୋଦ ନ କରି ସତ୍ୟ ବିଷୟରେ ଆମୋଦ କରଇ । ସେ ସବୁ
 ୭ ବିଷୟକୁ ତାମ୍ବର, ସବୁ ବିଷୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟୟ କରଇ, ସବୁ ବିଷୟକୁ ଭରସା କରଇ,
 ୮ ସବୁ ବିଷୟକୁ ସମ୍ଭାଳଇ । ଯେବେ ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟ ଆସେ, ତେବେ ତାହାର
 ଶେଷ ହେବ; ଯେବେ ନାନା ଭାଷା ଆସେ, ତେବେ ତାହାର ନିବୃତ୍ତି ହେବ;
 ଯେବେ ବିଦ୍ୟା ଆସେ, ତାହାର ଲେପ ହେବ; ମାତ୍ର ପ୍ରେମର ଲେପ କଦାପି
 ୯ ନୋହିବ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଅଂଶମାତ୍ର ଜାଣି, ଓ ଅଂଶମାତ୍ର ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟ
 ୧୦ ବୋଲି; ମାତ୍ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଲେ ଯେ ଅଂଶମାତ୍ର ତାହାର
 ୧୧ ଲେପ ହେବ । ବାଳକବେଳରେ ଆମ୍ଭେ ବାଳକର ନ୍ୟାୟ କଥା କହିଲୁଁ, ଓ
 ୧୨ ବାଳକର ନ୍ୟାୟ ବିଚାର କଲୁଁ, ଓ ବାଳକର ନ୍ୟାୟ ବୋଧ ପାଇଲୁଁ; ମାତ୍ର
 ୧୩ ବୟସପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ଆମ୍ଭେ ବାଳକର ବିଷୟ ସବୁ ତ୍ୟାଗ କଲୁଁ । ଏ ସମୟରେ
 ଆମ୍ଭେମାନେ ମେଘନାଳ ଦେଇ ଅସ୍ଥିଷ୍ଟତାରେ ଦେଖୁଅଛୁଁ, ମାତ୍ର ସେ ସମୟରେ
 ମୁଖାମୁଖି ପରି ଦେଖିବା; ଏ ସମୟରେ ଆମ୍ଭେ ଅଂଶମାତ୍ର ଜାଣି, ପୁଣି ସେ
 ୧୪ ସମୟରେ ଆମ୍ଭେ ଆପେ ଯେମନ୍ତ ପରିଚିତ, ତେମନ୍ତ ପରିଚୟ ପାଇବା । ଏକାକୀ
 ବିଶ୍ବାସ ଭରସା ପ୍ରେମ, ଏହି ତିନି ଅଟଇ, ମାତ୍ର ଏହାର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରେମର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

୧୪ ପଦ ।

- ୧ ପ୍ରେମର ପଛେ ଗୋଡ଼ାଅ; ପୁଣି ଧର୍ମଆତ୍ମର ଦାନ ବିଶେଷତଃ ଉପଦେଶ*
 ୨ ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର । ଯେହେତୁ ଯେଉଁଜନ ପରର ଭାଷା କହଇ, ସେ ମନୁ-
 ଶ୍ୟର ଉଦ୍ଦେଶରେ ନ କହି ଇଶ୍ବରଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶରେ କହଇ । କାରଣ ଆତ୍ମ
 ୩ ଦ୍ବାରା ନିରୁଦ୍ଧ କଥା କହିଲେହେଁ ତାହା କାହାର ବୋଧର ଗମ୍ୟ ନ ହୁଅଇ; ମାତ୍ର
 ଯେ କେହି ଉପଦେଶ ଦିଅଇ, ସେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ନିଷ୍ଠା ଓ ହୃତୋପଦେଶ ଓ
 ୪ ସାନ୍ନ୍ୟାସ ନିମନ୍ତେ କଥା କହଇ । ଯେଉଁଜନ ପରଭାଷାରେ କହଇ, ସେ ଆପ-
 ଶାର ନିଷ୍ଠା ଜନ୍ମାସେ; ମାତ୍ର ଯେ ଉପଦେଶ ଦିଅଇ, ସେ ମଣ୍ଡଳୀର ନିଷ୍ଠା
 * ଜନ୍ମାସେ । ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଯେ ପରଭାଷା କହିବାକୁ ପାର, ଏହା
 ଆମ୍ଭର ବାଞ୍ଛା; ମାତ୍ର ଉପଦେଶ ଯେହେନ ଦେବାକୁ ପାର, ଏଥିରେ ଆମ୍ଭର ଅଧିକ
 ବାଞ୍ଛା; ଯେହେତୁ ପରଭାଷାବକ୍ତା ଯେବେ ମଣ୍ଡଳୀର ନିଷ୍ଠା ଜନ୍ମାଇବାର ନିମ-
 ୫ ନ୍ତେ ଭାଷାର ଅର୍ଥ ବୁଝାଇ ନ ଦିଅଇ, ତେବେ ତାହାରଠାରୁ ଉପଦେଶକର୍ତ୍ତା
 ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟଇ ।

* (ଅବା) ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟ କହିବାର ।

ହେ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ଏବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଯାଇ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ କିଅବା ୭
 ବିଦ୍ୟାର କଥା ଅବା ଉପଦେଶ* ଅବା ଶିକ୍ଷା, ଏହାର କୌଣସି କଥା ନ କହି
 ଯଦି କେବଳ ପରଭ୍ରାତା ବୋଲି, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କି ଲଭ ହେବାକୁ ପା-
 ରଇ? ଆଉ ନିର୍ଜୀବ ବସ୍ତୁର ମଧ୍ୟରେ ଶବ୍ଦକାଣ୍ଡ ବଂଶୀ ହେଉ ଅବା ଗାଣା ହେଉ ୮
 ତାଳମାନ ନ ରଖି ଯେବେ ବାଜଇ, ତେବେ କେଉଁ ବାଦ୍ୟ କିଅବା ଶବ୍ଦ ହେଉ-
 ଅଛି, ତାହା କେ ବୁଝିବାକୁ ପାରଇ? ଆଉ ତୁମ୍ଭର ଶବ୍ଦ ଯେବେ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ହୋୟେ, ୮
 ତେବେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ କେ ସୁସଜ୍ଜ ହୋଇବ? ତେମନ୍ତ ଜିହ୍ୱାର ଦ୍ୱାରା ଲେକ- ୯
 ମାନଙ୍କର ବୋଧର ଗମ୍ୟ ଯେଉଁ କଥା, ତାହା ଯେବେ ନ ବୋଲି, ତେବେ କି
 ବୋଲୁଅଛି, ଏହା କେ ବୁଝିବାକୁ ପାରଇବ? ବରଞ୍ଚ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କଥା ଆକା-
 ଶକୁ ବୋଲିବାର ପ୍ରାୟେ ହୋଇବ । ଜଗତର ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ପ୍ରକାର ଭ୍ରାତା ୧୦
 ଅଛି ପ୍ରମାଣ, ପୁଣି କୌଣସି ଭ୍ରାତା ଅର୍ଥ ରହିତ ନୋହେ । ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ୧୧
 ଯେବେ ସେ ଭ୍ରାତାର ଅର୍ଥ ବୁଝିବାକୁ ନ ପାରି, ତେବେ ଯେଉଁଜନ କହଇ,
 ସେ ଆମ୍ଭକୁ ମୈତ୍ର ଜ୍ଞାନ କରିବ, ପୁଣି ସେ ଆମ୍ଭର ନିକଟରେ ମୈତ୍ରର ପ୍ରାୟେ ୧୨
 ହୋଇବ । ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନେ ଯେବେ ଆଗ୍ରର ଦାନର ଚେଷ୍ଟା କରିଥାଅ, ତେବେ ୧୩
 ଯେଉଁ ଦାନରେ ମଣ୍ଡଳୀର ନିଷ୍ଠା ହୋୟେ, ତାହା ପ୍ରଚୁରରୂପେ ପାଇବାକୁ
 ଚେଷ୍ଟା କର । ଏଣୁକରି ଯେଉଁଜନ ପରଭ୍ରାତାରେ କହଇ, ସେ ଯେମନ୍ତେ ଅର୍ଥ ୧୪
 ବୁଝାଇବାକୁ ପାରଇ, ଏହା ପ୍ରାର୍ଥନା କର । ଯେବେ ପରଭ୍ରାତାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି, ୧୫
 ତହିଁରେ ଆମ୍ଭର ମନ ପ୍ରାର୍ଥନା କରଇ, ପୁଣି ଆମ୍ଭର ବୁଝାଇବାର ଶକ୍ତି ବିଫଳ
 ହୋୟେ । ତେବେ କି ହୁଅଇ? ଆମ୍ଭେ ଆଗ୍ରରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା, ପୁଣି ଅର୍ଥ ୧୬
 ବୁଝାଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା; ଆଉ ଆଗ୍ରରେ ଗାୟନ କରିବା, ପୁଣି ଅର୍ଥ ବୁଝାଇ
 ଗାୟନ କରିବା । ନୋହିଲେ ତୁମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ ଆଗ୍ରରେ ଧନ୍ୟବାଦ କରିବ, ୧୭
 ତେତେବେଳେ ଉପସ୍ଥିତ ଅବିଧିତ ଲୋକ ତୁମ୍ଭର କଥାର ଭବ ବୁଝିବାକୁ ନ
 ପାରି ତୁମ୍ଭର ଧନ୍ୟବାଦରେ କିରୂପେ ଆମେନ (ଅର୍ଥାତ୍ ହେଉ) ବୋଲିବାକୁ
 ପାରଇବ? ତୁମ୍ଭେ ଉତ୍ତମରୂପେ ଧନ୍ୟବାଦ କରୁଅଛୁ ପ୍ରମାଣ, ତେବେହେଁ ତହିଁ- ୧୮
 ରେ ପରର ନିଷ୍ଠା ନ ହୁଅଇ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସବୁଠାରୁ ଆମ୍ଭେ ବହୁତ ପରଭ୍ରାତା ୧୯
 କହି, ଏଥିରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ କରୁଅଛୁ; ମାତ୍ର ମଣ୍ଡଳୀର ମଧ୍ୟରେ ୨୦
 ଅନ୍ୟ ଭ୍ରାତାରେ ଦଶ ହଜାର କଥା ବୋଲିବାଠାରୁ ବରଞ୍ଚ ଯହିଁରେ ପରର ନିଷ୍ଠା
 ହୁଅଇ, ଏମନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ବୋଧର ଗମ୍ୟ ପାଞ୍ଚୁଟା କଥା କହିବାର ଆମ୍ଭେ
 ଭଲ ଜାଣି ।

ହେ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ତୁମ୍ଭମାନେ ବୁଦ୍ଧିରେ ବାଳକର ପ୍ରାୟେ ନ ହୁଅ, ବରଞ୍ଚ ୨୦

* (ଅବା) ଉପଦେଶବାକ୍ୟ କହିବାର ।

ପରର ହିଂସାରେ ଶିଶୁଗଣର ପ୍ରାୟେ ହୋଇ ବୁଦ୍ଧିରେ ପୂର୍ବ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରାୟେ ହୁଅ ।
 ୨୧ ଯେମନ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖାଅଛି, “ପରମେଶ୍ୱର ବୋଲୁଅଛନ୍ତି, ପରଭ୍ରଷା ପୁଣି
 ବିଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ମୁଖରେ ଆମ୍ଭେ ଏହି ଲେଖମାନଙ୍କୁ ବୋଲିବା, ତେବେହେଁ
 ୨୨ ସେମାନେ ଆମ୍ଭର କଥାରେ ମନ ନିବେଶ କରନ୍ତେ ନାହିଁ ।” ଏଣୁକରି ଏହି ଯେ
 ପରଭ୍ରଷା କହିବାର, ତାହା ଅବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଚିହ୍ନସ୍ୱରୂପ ହୋଇଥିବ,
 ନୋହିଲେ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ନୋହେ, ଆଉ ଉପଦେଶ* ଦେବାର
 ୨୩ ଅବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ଧାର୍ମିକ ନୋହେ, ମାତ୍ର ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ଧାର୍ମିକ । ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ
 ଏକ ସ୍ଥାନରେ ଏକାଦି ହୋଇ ସମସ୍ତେ ଯେବେ ଅନ୍ୟ ଶ୍ରଦ୍ଧା କରନ୍ତି, ତେବେ
 ସେ ସଭାର ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଅଶିଷ୍ଟିତ ଅବା ଅବିଶ୍ୱାସୀ ଲୋକ ଆସନ୍ତେ ସେ
 ୨୪ କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉନ୍ମତ୍ତ ବୋଲିବ ନାହିଁ? ମାତ୍ର ସମସ୍ତେ ଯେତେବେଳେ ଉପ-
 ଦେଶ* ଦିଅନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଯେବେ ଜଣେକି ଅବିଶ୍ୱାସୀ ଅବା ଅଶିଷ୍ଟିତ
 ଆସନ୍ତେ, ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାହାର ପ୍ରବୋଧ ଓ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାହାର
 ୨୫ ବିଚାର ହୋଇବ । ଏଥିରେ ତାହାର ମନର ଗୁପ୍ତ କଥା ସବୁ ପ୍ରକଟ ହେବାର
 ସେ ମୁଖ ମାତ୍ର ପଡ଼ି ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଭଜନା କରି, ଈଶ୍ୱର ନିତାନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର
 ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି, ଏହା ବୋଲିବ ।

୨୬ ହେ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ଆଉ କି ବୋଲିବା? ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କର ଏକତା ହେବାବେଳେ
 କାହାର ଅବା ଗୀତ ଅଛି, କାହାର ଅବା ଉପଦେଶର କଥା ଅଛି, କାହାର ଅବା
 ପରଭ୍ରଷା ଅଛି, କାହାର ଅବା ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟ ଅଛି, କାହାର ଅବା ଅର୍ଥଦାୟକ
 ୨୭ କଥା ଅଛି । ସବୁ ବିଷୟ ନିଷ୍ଠା ହେବା ନିମନ୍ତେ କରା ଯାଉ । ଯେବେ କେହି ପର-
 ଭ୍ରଷା କହିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତେ, ତେବେ ଦୁଇ ଜଣର ଅଧିକ ନ କହି ନିମନ୍ତେ
 ୨୮ କହନ୍ତୁ, ଆଉ ଜଣେ ଅର୍ଥକୁହାଇ ଦେଉ । ମାତ୍ର ଅର୍ଥପ୍ରକାଶକ କେହି ଯେବେ
 ବିଦ୍ୟମାନ ନ ଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେ ମଣ୍ଡଳୀରେ ନାମକ ହୋଇ ରହି ଈଶ୍ୱରଙ୍କର
 ୨୯ ଉଦ୍ଦେଶରେ ଆପଣା ମନରେ ଆପଣାର କଥା ବୋଲୁ । ଆଉ ଦୁଇ କିଅବା ଜଣ
 ଜଣ ଉପଦେଶକ† ଏକ ଉପଦେଶର କଥା ବୋଲୁ, ଅନ୍ୟ ଲୋକେ ସେ ବିଷ-
 ୩୦ ଯରେ ବିବେଚନା କରନ୍ତୁ । ପୁଣି ନିକଟରେ ଥିବାର କୌଣସି ଜଣର ପ୍ରତି ଯେବେ
 ୩୧ କୌଣସି କଥା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବ, ତେବେ ପ୍ରଥମ ଜଣର କଥା ଶେଷ ହୋଇଲେ
 କହ । ସମସ୍ତଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ଓ ସାନ୍ତ୍ୱନା ପ୍ରାପ୍ତିର ନିମନ୍ତେ ଏକ କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମ-
 ୩୨ ସ୍ତ୍ରୁର ଉପଦେଶ ଦେବାକୁ ପାର । ଉପଦେଶକମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଆତ୍ମର ଦାନ ଉପ-

* (ଅବା) ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟ କହିବାର ।

† (ବା) ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟ ।

ଦେଶକମାନଙ୍କର* ଅଧୀନ ଅଟଇ । ଯେହେତୁ ଇଣ୍ଡର ସାଧୁ ଲୋକଙ୍କର ସମସ୍ତ ୩୩
ମଣ୍ଡଳୀରେ ବିରୋଧଜନକ ନୋହି ଶାନ୍ତିଜନକ ହୁଅନ୍ତି ।

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀଲୋକେ ମଣ୍ଡଳୀରେ ନାରବ ହୋଇ ଥାଉନ୍ତୁ; ଯେଣୁକଥା ୩୪
ପ୍ରବୃତ୍ତ କରବାର ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ନୁହଇ; ସେମାନେ ଶାସ୍ତ୍ରର ଉକ୍ତାନୁସାରେ
ଅଧୀନ ହୋଇ ଥାଉନ୍ତୁ । ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କର ଯେବେ କିଛି ପ୍ରବୃତ୍ତବାର ହୋଷ୍ଟେ, ୩୫
ତେବେ ଗୃହରେ ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବୃତ୍ତନ୍ତୁ; ଯେହେତୁ ମଣ୍ଡଳୀର ମଧ୍ୟରେ କଥା
କହିବାର ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନଙ୍କର ଅନୁଚିତ ହୋଷ୍ଟେ ।

ଇଣ୍ଡରଙ୍କର କଥା କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ବାହାର ହୋଇଅଛି? କିଅବା କେ- ୩୬
ବଳ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି? ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କେହି ୩୭
ଯେବେ ଆପଣାକୁ ଉପଦେଶକ କି ପାରମାର୍ଥକ କର ମଣ୍ଡଳ, ତେବେ ତୁମ୍ଭ-
ମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଯେଉଁ କଥା ଲେଖିଅଛୁ, ତାହା ଯେ ପ୍ରଭୁର ଆଜ୍ଞା, ଏହା
ଅଙ୍ଗୀକାର କର । ମାତ୍ର କେହି ଯେବେ ଅଜ୍ଞାନ ହୋଷ୍ଟେ, ତେବେ ସେ ଅଜ୍ଞାନ ୩୮
ହୋଇ ଥାଉ । ହେ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉପଦେଶ ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର, ୩୯
ପୁଣି ପରଭ୍ରାତା କହିବାକୁ କାହାକୁହି ନଷେଧ ନ କର । ବିହିତ ଓ ସୁଧାର ଅନୁ- ୪୦
ସାରେ ସମସ୍ତ କର୍ମ କର ଯାଉ ।

୧୫ ପଦ୍ୟ ।

ହେ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଯେଉଁ ସୁସମାବୃତ୍ତ ପ୍ରବୃତ୍ତ ୧
କରିଥିଲୁ, ଓ ଯାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗ୍ରହଣ କରି ଧର୍ମପଥରେ ସ୍ଥିତ ହେଉଅଛୁ,
ତାହା ପୁନଃବାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ । ଆମ୍ଭର ସେହି ପ୍ରକାଶିତ କଥା ଯେବେ ୨
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସ୍ମରଣରେ ଥାଉ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଯେବେ ମିଥ୍ୟା ନ
ହୋଷ୍ଟେ, ତେବେ ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାଣର ପାତ୍ର । ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ୩
ଯେଉଁ ଉପଦେଶ ପାଇଅଛୁ, ତାହାର ଏହି ପ୍ରଧାନ ଉପଦେଶ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
ସମର୍ପଣ କଲୁ; ଯଥା, ଶ୍ରୀମ୍ଭ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପ ସକାଶେ† ଶାସ୍ତ୍ରର ଲେଖାନୁ- ୪
ସାରେ ପ୍ରାଣ ତ୍ୟାଗ କଲେ, ଓ କବରସ୍ଥ ହେଲାଉଛୁରେ ଶାସ୍ତ୍ରର ଲେଖାନୁସାରେ
ତୃତୀୟ ଦିନେ ଉଠିଲେ । ପୁଣି ପ୍ରଥମରେ କେତୁଫାର ନିକଟରେ, ଅନନ୍ତରେ ୫
ଦ୍ୱାଦଶ ଶିଷ୍ୟର ନିକଟରେ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ । ତହିଁ ଉତ୍ତରେ କୌଣସି ସମୟରେ ୬
ରାତ୍ର ହେବାର ପାଞ୍ଚଶ ଭ୍ରାତାଙ୍କୁ ଅଧିକ ଲୋକର ନିକଟରେହେଁ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ;
ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ କେହି ମହାନିଦ୍ରାତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କର

* (ବି) ରବିଷ୍ୟଭବକ୍ରମାନଙ୍କର ।

† (ଅବ) ମୋଚନ ନମନ୍ତେ ।

- ୭ ଅଧିକ ଅଂଶ ଆଜି ଯାଏଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଛନ୍ତି । ତହିଁ ଉତ୍ତର ଯାକୁବକ୍, ତହିଁ
୮ ସମସ୍ତ ପ୍ରେସ୍‌ବିଟେରିଆନ୍‌ଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ । ସବୁ ଶେଷରେ ଅକାଳଜାତର ପ୍ରାୟେ
୯ ଯେ ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭକୁହିଁ ଦର୍ଶନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଲୁ । ପୁଣି ଇର୍ବରଙ୍କର ମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରତି
ଦୌରାତ୍ମ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରିବାର ପ୍ରେସ୍‌ବିଟେରିଆନ୍‌ଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ଭେ ଅତି-
୧୦ କ୍ଷୁଦ୍ର ଓ ପ୍ରେସ୍‌ବିଟେରିଆନ୍‌ଙ୍କର ଯୋଗ୍ୟ ନୋହି । ତେବେ ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଅବ-
ସ୍ଥାରେ ଅଛୁ, ତାହା ଇର୍ବରଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହରେ ହେଉଅଛି; ଆଉ ଆମ୍ଭର ପ୍ରତି
ଦତ୍ତ ଯେ ତାହାଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ, ସେ ବିଫଳ ହୋଇ ନାହିଁ; ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ
ସମସ୍ତ ପ୍ରେସ୍‌ବିଟେରିଆନ୍‌ଙ୍କର ଅଧିକ ପରିଶ୍ରମ କରିଅଛୁ; ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ନୋହି, ଆମ୍ଭର
୧୧ ସହକାର ଇର୍ବରଙ୍କର ଯେ ଅନୁଗ୍ରହ, ସେ କରିଅଛି । ଏଣୁକରି ଆମ୍ଭର ଦ୍ଵାରା
ହେଉ ଅବା ସେମାନଙ୍କର ଦ୍ଵାରା ହେଉ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସେହିପରି ଘୋଷଣା କର-
ଥାଉ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହିପରି ବ୍ୟାସ କରିଅଛୁ ।
୧୨ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୃତାବସ୍ଥାରୁ ଉଠିଅଛନ୍ତି, ଯେବେ ଏ ସମ୍ପାଦର ଘୋଷଣା ହୋଇ
ଥାଏ, ତେବେ ମଲ୍ଲ ଲୋକଙ୍କର ଉତ୍ଥାନ ହେବ ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ
୧୩ କେହି ଏମନ୍ତ କଥା ବୋଲନ୍ତି କିଆଁ ? ଯେବେ ମଲ୍ଲ ଲୋକମାନଙ୍କର ଉତ୍ଥାନ ନ
୧୪ ହୋଇ, ତେବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଉତ୍ଥାନ ହୋଇ ନାହିଁ; ପୁଣି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଉତ୍ଥାନ
ଯେବେ ନୋହି ଥାଏ, ତେବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଘୋଷଣା କରିବାର ମିଥ୍ୟା, ପୁଣି
୧୫ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବ୍ୟାସର ମିଥ୍ୟା । ପୁଣି ଆମ୍ଭେମାନେହିଁ ଇର୍ବରଙ୍କର ବିଷ-
ୟରେ ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷିତ୍ଵ ଦେଉଅଛୁ; ଯେହେତୁ ମଲ୍ଲ ଲୋକର ଉତ୍ଥାନ
ଯେବେ ନ ହୁଏ, ତେବେ ଯାହାକୁ ଇର୍ବର ଉଠାଇ ନାହାନ୍ତି, ସେହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ସେ
ଉଠାଇଅଛନ୍ତି, ଏକଥା ବୋଲି ଆମ୍ଭେମାନେ ଇର୍ବରଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ
୧୬ ଦେଉଅଛୁ । ମଲ୍ଲ ଲୋକଙ୍କର ଉତ୍ଥାନ ଯେବେ ନ ହୋଇ, ତେବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ-
୧୭ ଳଙ୍କର ଉତ୍ଥାନ ହୋଇ ନାହିଁ । ପୁଣି ଯେବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଉତ୍ଥାନ ହୋଇ ନ ଥାଏ,
ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବ୍ୟାସର ମିଥ୍ୟା, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏତେବେଳ ଯାଏଁ ପାପ-
୧୮ ଗ୍ରସ୍ତ ଅଛୁ । ପୁଣି ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଅନ୍ତରାତ୍ମ ହୋଇ ମହାନିଦ୍ରା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ-
୧୯ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ପ୍ରତି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟାଶା
କେବଳ ଇହକାଳରେ ଯେବେ ହୋଇ, ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ
ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ।
୨୦ ମାତ୍ର ଏବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୃତାବସ୍ଥାରୁ ଉତ୍ଥାନ କରିବାରେ ମହାନିଦ୍ରାପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକ-
୨୧ ମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମଜାତ ଫଳସ୍ଵରୂପ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଯେମନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ମୃତ୍ୟୁ
ହୋଇଅଛି, ତେମନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ମଲ୍ଲ ଲୋକଙ୍କର ଉତ୍ଥାନ ହୋଇଅଛି ।
୨୨ ଆଦମ ଦ୍ଵାରା ଯେମନ୍ତ ସମସ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁର ଅଧୀନ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ତେମନ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା

ସମସ୍ତେର ସଜାବ ହୋଇ ଉଠିବେ । ପୁଣି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଆପଣା ଯଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ
 ଉଠନ୍ତି; ପ୍ରଥମରେ ପ୍ରଥମଜାତ ଫଳସ୍ୱରୂପ ଖାଣ୍ଟି, ଦ୍ୱିତୀୟରେ ତାହାଙ୍କର ଆଗମନ
 ସମୟରେ ସମୁଦାୟ ଖାଣ୍ଟର ଆଣ୍ଟିକ ଲେକ । ଏହିପ୍ରକାରେ ହୋଇଲେ ସେ ସମୁ- ୧୪
 ଦାୟ ଶାସନ ଓ କର୍ତ୍ତାପଣ ଓ ପରାକ୍ରମ ବଶୀଭୂତ କଲିଭରୁ ଯେଉଁ ସମୟରେ
 ଆପଣା ପିତା ଇଣ୍ଡରଙ୍କର ନିକଟରେ ରାଜ୍ୟ ସମର୍ପଣ କରନ୍ତେ, ସେହି ଦିନ ଶେଷ
 ଦିନ ହୋଇବ । ପୁଣି ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖାଣ୍ଟ ସମୁଦାୟ ଶାନ୍ତିକୁ ଆପଣା ଗୋଡ଼- ୧୫
 ତଳରେ ଦଳିତ ନ କରନ୍ତେ, ତାବତ୍ ତାହାଙ୍କୁ ରାଜତ୍ୱ କରିବାକୁ ହୋଇବ ।
 ଶେଷର ଶାନ୍ତି ଯେ ମୃତ୍ୟୁ ସେ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇବ । ଏଣୁ ସେ ତାହାଙ୍କର ଗୋଡ଼ତଳେ ୧୬
 ସମସ୍ତ ରଖିଲେ; ମାତ୍ର ତାହାଙ୍କର ଗୋଡ଼ତଳେ ସମସ୍ତ ରଖିଲେ, ଏମନ୍ତ ଉକ୍ତିରେ ୧୭
 ଏହା ଶୁଣି ବୋଧ ହୁଏ, ସମସ୍ତ ଯେ ତାହାଙ୍କର ଅଧୀନ କଲେ, ସେ ଆପେ
 ଏହାର ମଧ୍ୟରେ ଗଣା ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ପୁଣି ପୁଣିର ଅଧୀନ ସମସ୍ତେ ହେଲେ- ୧୮
 ଉକ୍ତିରେ ତେବେ ଯେ ତାହାଙ୍କର ଅଧୀନ ସମସ୍ତ ରଖିଲେ, ତାହାଙ୍କର ଅଧୀନ
 ପୁଣିହିଁ ଆପେ ହୋଇବେ, ତେଣୁ ଇଣ୍ଡର ସବେ ସବୁ ହୋଇବେ ।

ଆଉ ଯେବେ ମଲ୍ଲ ଲେକମାନଙ୍କର ଉତ୍ଥାନ ନ ହୋଇ, ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ୧୯
 ମଲ୍ଲ ଲେକମାନଙ୍କର ପଦରେ ତୁଳିତ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେ କି ପାଇବେ? ପୁଣି ମଲ୍ଲ
 ଲେକମାନଙ୍କର ପଦରେ କିପରି ତୁଳିତ ହୁଅନ୍ତି? ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ଅବା ଅନୁଷ୍ଠାନ ୨୦
 ପ୍ରାଣ ସଂଶୟାପନ୍ନ ହୋଇ କିପରି? ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ ଖାଣ୍ଟରେ ତୁମ୍ଭମାନ- ୨୧
 ଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭର ଯେଉଁ ଆନନ୍ଦ, ତାହା ଦ୍ୱାରା ରାଣ କରି କହୁଅଛୁ, ଆମ୍ଭେ
 ଦିନକୁଦିନ ମୃତ୍ୟୁର ମୁଖଗତ ହୋଇ । ଏଫିସ ନଗରରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ହାତ ୨୨
 ଅନୁସାରେ ବଣର ପଶୁମାନଙ୍କର ସହିତ ଯେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଅଛୁ, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭର
 ଲଭ କି? ଯେବେ ମୃତ ଲେକମାନଙ୍କର ଉତ୍ଥାନ ନ ହୋଇ, ତେବେ “ଆସ,
 ଆମ୍ଭେମାନେ ଭେଜନ ପାନ କରି, ଯେହେତୁ କାଲି ମରି ଯିବା ।” ଭ୍ରାନ୍ତ ନ ୨୩
 ହୁଅ; କୃଷି-ସର୍ଗରେ ସଦାଶୁର ନାଶ ହୋଇ ଯାଏ । ପାପର ପ୍ରତି ବିମୁଖ ହୋଇ ୨୪
 ଧର୍ମ ବିଷୟରେ ସଚ୍ଚେତନ୍ୟ ହୋଇଥାଅ; ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କାହାରି
 ଇଣ୍ଡରଙ୍କର ବିଷୟରେ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନ ନାହିଁ, ଏ ଯେଉଁ କଥା ବୋଲି, ସେ ତୁମ୍ଭ-
 ମାନଙ୍କର ଲଜ୍ଜାର ବିଷୟ ।

ଆଉ କେହି ଏମନ୍ତ କଥା ପଢ଼ିବେ, ମୃତ ଲେକଙ୍କର ଉତ୍ଥାନ କିପ୍ରକାରେ ୨୫
 ହୋଇବ? ସେମାନେ ଅବା କିପ୍ରକାର ଦେହବନ୍ତ ହୋଇ ଉଠିବେ? ହେ ୨୬
 ଅବୋଧ ଲେକ, ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଗଜ ବୁଣ, ତାହା ନ ମଲେ ଗଜା ବାହାରର
 ନାହିଁ । ଆଉ ଯେଉଁ ଦେହ ହୋଇବ, ତାହା ତୁମ୍ଭେ ନ ବୁଣ; ଗହମ ହେଉ ୨୭
 ଅବା ଆଉ କୌଣସି ଗଜ ହେଉ, କେବଳ ଗଜମାତ୍ର ବୁଣି ଥାଅ; ତହିଁରେ ୨୮

ଈଶ୍ବର ଆପଣାର ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ବାଜିବୁ ଦେହ ଉତ୍ତମ କରନ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍,

୩୯ ସେହି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାଜିବୁ ବଶେଷ ? ଦେହ ଉତ୍ତମ କରନ୍ତି । ଆଉ ସମସ୍ତ ଦେହ

ଏକ ପ୍ରକାର ନୋହେ; ମନୁଷ୍ୟ କି ପଶୁ କି ପକ୍ଷୀ କି ମାଛ, ପ୍ରତ୍ୟେକର ଭିନ୍ନ ?

୪୦ ଦେହ । ଆଉ ଆକାଶସ୍ଥ ବସ୍ତୁ ଓ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ବସ୍ତୁର ଅଛି; ପୁଣି ପୃଥିବୀସ୍ଥ ବସ୍ତୁର

୪୧ ଏକମତ ତେଜ, ଓ ଆକାଶସ୍ଥ ବସ୍ତୁର ଆନ ପ୍ରକାର ତେଜ; ଅର୍ଥାତ୍ ସୂର୍ଯ୍ୟର

ଏକ ପ୍ରକାର ତେଜ, ଚନ୍ଦ୍ରର ଆଉ ଏକ ପ୍ରକାର ତେଜ, ନକ୍ଷତ୍ରଗଣର ଅନ୍ୟ

ପ୍ରକାର ତେଜ; ଯେଣୁ ଏକ ନକ୍ଷତ୍ରର ଆନ ନକ୍ଷତ୍ରର ବଶେଷ ତେଜ ଅଟେ ।

୪୨ ଏହିପ୍ରକାର ମଲ୍ଲ ଲୋକଙ୍କର ଉତ୍ଥାନର ହୋଇବ ।

୪୩ କ୍ଷୟ ଦେହ ବୁଣା ଯାଏ, ପୁଣି ତାହାଠାରୁ ଅକ୍ଷୟ ଦେହ ଉତ୍ପତ୍ତି ହୋଇବ;

ଆବର ଅପମାନୀତ ହୋଇ ବୁଣା ଯାଏ, ଗୌରବଯୁକ୍ତ ହୋଇ ଉତ୍ପତ୍ତି ହୋ-

ଇବ; ଆବର ଦୁର୍ବଳ ହୋଇ ବୁଣା ଯାଏ, ପୁଣି ବଳବନ୍ତ ହୋଇ ଉତ୍ପତ୍ତି

୪୪ ହୋଇବ; ଆବର ପାର୍ଥିବ ଦେହ ବୁଣା ଯାଏ, ସ୍ବର୍ଗୀୟ ଦେହ ଉତ୍ପତ୍ତି ହୋ-

୪୫ ଇବ । ପାର୍ଥିବ ଓ ସ୍ବର୍ଗୀୟ ଏହି ଦୁଇ ପ୍ରକାର ଦେହ ହୋଇବେ । ତହିଁରେ ଏହି-

ପ୍ରକାର ଲେଖିତ ଅଛି, “ପ୍ରଥମ ମନୁଷ୍ୟ ଆଦମ ଜୀବନ୍ତ ପ୍ରାଣୀ,” ମାତ୍ର ଶେଷ

୪୬ ଆଦମ (ଅର୍ଥାତ୍ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ) ଜୀବନଦାୟକ ଆତ୍ମା । ପ୍ରଥମରେ ସ୍ବର୍ଗୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି ନୋହେ,

୪୭ ମାତ୍ର ପାର୍ଥିବ ବ୍ୟକ୍ତି; ତାହାର ପଛେ ସ୍ବର୍ଗୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି । ପ୍ରଥମ ମନୁଷ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁକାର

୪୮ ଜନ୍ମ ପାର୍ଥିବ ଥିଲା, ମାତ୍ର ଦ୍ବିତୀୟ ମନୁଷ୍ୟ ସ୍ବର୍ଗର ଆସନ୍ତା ପ୍ରଭୁ ଅଟନ୍ତି । ଏଣୁକରି

ପାର୍ଥିବ ବ୍ୟକ୍ତିର ଜାତ ଯେ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ, ସେମାନେହେଁ ତାହାର ପ୍ରାୟେ ପାର୍ଥିବ,

ପୁଣି ସ୍ବର୍ଗୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିଠାରୁ ଉତ୍ତମ ଯେତେ ଲୋକେ, ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରାୟେ

୪୯ ସ୍ବର୍ଗୀୟ ହୋଇବେ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେମନ୍ତ ପାର୍ଥିବ ମନୁଷ୍ୟର ଆକୃତିଯୁକ୍ତ ଅଛୁଁ,

ତେମନ୍ତ ସ୍ବର୍ଗୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିର ଆକାରବନ୍ତ ହୋଇବା ।

୫୦ ହେ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯଥାର୍ଥ ବୋଲୁଅଛୁଁ, ରକ୍ତମାଂସ ଦେହବନ୍ତ

ଯେ କେବେହେଁ ଈଶ୍ବରଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାକୁ ନ ପାରଇ; ଯେହେତୁ

୫୧ ଅକ୍ଷୟ ବିଷୟରେ କ୍ଷୟ ବିଷୟର ଅଧିକାର କେବେହେଁ ନ ହୁଅଇ । ଦେଖ,

୫୨ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଗୋଟିଏ ନିଗୂଢ କଥା ପ୍ରକାଶ କର । ଆମ୍ଭେ-

ମାନେ ସମସ୍ତେ ମହାନଦ୍ରାବସ୍ଥ ନୋହୁବା, ପୁଣି ଶେଷର ଦିନରେ ତୁମ୍ଭର ବାଦ୍ୟ-

ରେ ଏକ ଲିତ୍ୟାରେ ବରଞ୍ଚ ନିମିଷମାତ୍ରକେ ସମସ୍ତେ ଆନନ୍ଦ ପାଇବୁ; ଯେହେତୁ

ତୁମ୍ଭର ବାଦ୍ୟ ହୋଇବ, ପୁଣି ମଲ୍ଲ ଲୋକମାନେ ଅକ୍ଷୟ ହୋଇ ଉଠିବେ, ଆଉ

୫୩ ଆମ୍ଭେମାନେ ଉପାନ୍ତର ହୋଇବା । ଯେହେତୁ ଏହି କ୍ଷୟଶୀୟ ଦେହକୁ ଅକ୍ଷୟ-

ରୂପ ବସ୍ତୁ ପିନ୍ଧିବାକୁ ହେବ, ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଦେହକୁ ଅମରରୂପ ବସ୍ତୁ ପରି-

୫୪ ଯାନ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହିହେତୁ ଏହି କ୍ଷୟଶୀୟ ଦେହ ଅକ୍ଷୟରୂପ ବସ୍ତୁ

ପରିଧାନ କଲେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଦେହ ଅକ୍ଷୟରୂପ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିଲେ, ଏହି ଯେ କଥା ଲେଖିତ ଅଛି, ତାହା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହୋଇବ; ଯଥା, “ଜୟରେ ମୃତ୍ୟୁ ଗ୍ରାସ ହୋଇ ଯିବ ।” ହେ ମୃତ୍ୟୁ, ତୁମ୍ଭର ନାନ୍ଦିତ କାହିଁ? ହେ ପରଲୋକ, ତୁମ୍ଭର ଜୟ କେଉଁଠାରେ? ମୃତ୍ୟୁର ନାନ୍ଦିତ ପାପ, ଓ ପାପର ବଳ ବ୍ୟବସ୍ଥା; ମାତ୍ର ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଯେଉଁ ଇଶ୍ଵର ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଜୟଯୁକ୍ତ କରିବ, ତାହାଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ ହେଉ । ଏଣୁକରି ହେ ଆତ୍ମର ପ୍ରିୟ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ପ୍ରଭୁର ସେବାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରିଶ୍ରମ ନିଷ୍ଫଳ ନୋହୁଏ, ଏହା ଜାଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସୁସ୍ଥିର ଓ ନିଶ୍ଚଳ ହୋଇ ପ୍ରଭୁର କର୍ମରେ ସର୍ବଦା ଅତି ଯତ୍ନବାନ ହୁଅ ।

୧୭ ପଦ୍ୟ ।

ସାଧୁମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଚୁନା ବସୟରେ ଗାଲ୍‌ଡାୟ୍ ଦେଶସ୍ଥ ମଣ୍ଡଳୀ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରତି ଯେମନ୍ତ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛି, ସେହି ଅନୁସାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେହେଁ କର; ଅର୍ଥାତ୍, ଆତ୍ମର ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇବା ସମୟରେ ଯେମନ୍ତ ଚୁନା ନ ହୋୟେ, ଏନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଆପଣା ଅର୍ଜିଲ ଅନୁସାରେ ଧନ ସଞ୍ଚୟ କରି ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ନିକଟରେ କିଛି ରଖ । ଆଉ ଆତ୍ମର ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇବାର ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵସ୍ତ୍ର ମଣିବ, ସେମାନଙ୍କୁ ଚିତାଇ ଦେଇ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ହାତରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସେହି ଦାନ ଯିର୍‌ଶାଲମକୁ ପଠାଇ ଦେବା । ପୁଣି ସେଠାକୁ ଯେବେ ଆତ୍ମର ଯିବାର ଉପଯୁକ୍ତ ହୋୟେ, ତେବେ ସେମାନେ ଆତ୍ମର ସଙ୍ଗତେ ଯିବେ । ମାକି-ଦୋନୟା ଦେଶ ଦେଇ ଆତ୍ମକୁ ଯିବାକୁ ହେବ; ଆଉ ଯେଉଁ ସମୟରେ ସେ ଦେଶ ଦେଇ ଯିବା, ସେହି ସମୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟକୁ ଯିବା । ପୁଣି କିଛି ଦିନ ବିଳମ୍ବ କରି ଶୀତକାଳର ଶେଷ ଯାୟେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗରେ ରହିଥିବା; ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମକୁ ବାଟରେ କତାଇ ଆଣି ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇ, ସେଠାରେ ଯାତ୍ରା କରିବା । ଯେହେତୁ ବାଟର ମଧ୍ୟରେ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସହିତ କେବଳ ଥରେ ସାକ୍ଷାତ୍ କରି ଯାଉଁ, ଆତ୍ମର ଏମନ୍ତ ବାଞ୍ଛା ନୋହେ, ମାତ୍ର ଇଶ୍ଵର ଯେବେ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସହିତ କିଛି ଦିନ ବାସ କରିବାକୁ ଆତ୍ମର ବାସନା ଅଛି । ତଥାପି ନିମ୍ନାର ପଦର ପରୁଣ ଦିନ ଯାୟେ ଆମ୍ଭେ ଏଫୀସ ନଗରରେ ଥିବା; ଯେହେତୁ ବହୁତ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଥିଲେ-ହେଁ କାର୍ଯ୍ୟସାଧକ ଅତି ବଡ଼ ଦ୍ଵାର ମେଲୁ ଅଛି ।

ତାମି ଯେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋୟେ, ତେବେ ଯହିଁ-ରେ ସେ ନିର୍ଭୟରେ ଥାଏ, ତହିଁରେ ମନୋଯୋଗ କରିବ, ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ

- ୧୧ ଯେମନ୍ତ, ସେହିଁ ତେମନ୍ତ ପ୍ରଭୃତି କର୍ମରେ ଯତ୍ନବନ୍ତ ଅଛନ୍ତି । କେହି ତାହାକୁ ଅଶା-
ଦର ନ କର; ପୁଣି ସେ ଆମ୍ଭର ନିକଟରେ ଯେମନ୍ତ ଆସିବାକୁ ପାରଇ, ତେମନ୍ତ
ତାହାକୁ ବାଟରେ କତାଇ ଆଣି କୁଶଳରେ ପଠିଆଅ; ଆମ୍ଭେ ଭ୍ରମାନ୍ତର
୧୨ ସହିତ ତାହାର ଆସିବାର ଅପେକ୍ଷା କରି । ଆପଣ ଭାର ବିଷୟରେ ଲେଖି,
ଆମ୍ଭେ ଭ୍ରାତୃଗଣର ସହିତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟକୁ ଯିବାକୁ ତାହାକୁ ବହୁତ ବିନୟ
କଲୁଁ, ମାତ୍ର ଏବେ ଯିବାକୁ କୌଣସିମନ୍ତେ ତାହାର ଇଚ୍ଛା ନୋହେ; ତେବେହେଁ
୧୩ ସୁଯୋଗ ମିଳିଲେ ଅବଶ୍ୟ ଯିବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଚେତନ ହୋଇ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଧର୍ମରେ
୧୪ ସୁସ୍ଥିର ହୁଅ, ସୁପୁରୁଷ ପ୍ରକାଶ କରି ବଳବନ୍ତ ହୁଅ । ପ୍ରେମରେ ସବୁ କର୍ମ ନିଷ୍ପନ୍ନ
କର ।
- ୧୫ ହେ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ଆଖ୍ୟା ଦେଶର ପ୍ରଥମ ଫଳସ୍ବରୂପ ଯେ ସ୍ତ୍ରୀମାନର ପରିଜନ
ବର୍ଗ, ସେମାନେ ସାଧୁ ଲେକମାନଙ୍କର ସେବାରେ ଆବିଷ୍ଟ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଏହା
୧୬ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ । ଏଣୁକରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହିପ୍ରକାର ଲେକର ପୁଣି ତୁମ୍ଭ-
ମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସହକାରୀ ଓ ଶ୍ରମକାରୀର ବଶୀଭୂତ ହୁଅ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି
୧୭ ବିନତି କରୁଅଛୁଁ । ସ୍ତ୍ରୀମାନ ଓ ଫର୍ତ୍ତୁନାତ ପୁଣି ଆଖ୍ୟାକ ଯେ ଏଠାରେ ଆସି-
ଅଛନ୍ତି, ଏଥିରେ ଆହ୍ଲାଦିତ ହୋଇଲୁଁ, ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ସୂଚି
୧୮ ଥିଲା, ତାହା ସେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ବାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଓ
ଆମ୍ଭର ମନ ତୃପ୍ତ ହୋଇଅଛି; ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହିପ୍ରକାର ଲେକମାନଙ୍କୁ
ମାନ୍ୟ କରିବ ।
- ୧୯ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଆଶିଷ୍ଟ ଦେଶସ୍ଥ ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କର ନମସ୍କାର । ପୁଣି ଆକ୍ବିଲ
ଓ ପ୍ରସ୍ବିଲ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଗୃହସ୍ଥିତ ମଣ୍ଡଳୀର ପୁଣି ନମସ୍କାର ଜାଣିବ । ତୁମ୍ଭ-
୨୦ ମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଭ୍ରାତୃଗଣର ନମସ୍କାର ଜାଣିବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ପବନ ତୁମ୍ଭେ
୨୧ ପରସ୍ପର ନମସ୍କାର କର । ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଯେ ପାଉଲ, ଆପଣା ସ୍ବହସ୍ତରେ ଲେଖିତ
୨୨ ନମସ୍କାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଉଅଛୁଁ । ଯେବେ କେହି ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପ୍ରେମ
୨୩ ନ କରଇ, ତେବେ ସେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେଉ,* ପ୍ରଭୁ ଆସୁଅଛନ୍ତି । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର
୨୪ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଅନୁଗ୍ରହ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଥାଉ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁର ଦ୍ବାରା
ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତର ପ୍ରତି ଆମ୍ଭର ପ୍ରେମ ଥାଉ । ଆମେନ ॥

* (ଅବା) ଅନାଥମା ମାରାଣାଥା ।

କରନ୍ତୀୟ ମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରତି ପାତ୍ରର ପ୍ରେରଣର ଦ୍ଵିତୀୟ ଚିଠାଉ ।

୧ ପଦ ।

ଇଣ୍ଡରଙ୍କର ଇଚ୍ଛାରେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ପ୍ରେରଣ ପାତ୍ରର ଓ ଡାମଥୀ ଆମ୍ଭର ଭାର
କରନ୍ତ ନଗରସ୍ଥ ଇଣ୍ଡରଙ୍କର ମଣ୍ଡଳୀକୁ ପୁଣି ସବୁ ଆଖାୟ । ଦେଶସ୍ଥ ସମସ୍ତ ସାଧୁ-
ମାନଙ୍କୁ ଚିଠାଉ ଲେଖନ୍ତି । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତା ଇଣ୍ଡର ପୁଣି ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ-
ଠାରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଶାନ୍ତି ହେଉ ।

ଦୟାମୟ ପିତା ଓ ସବୁସାନ୍ନ୍ୟନାଦାତା ଯେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର
ପିତା ଇଣ୍ଡର, ସେ ଧନ୍ୟ ହେଉନ୍ତୁ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଇଣ୍ଡରଙ୍କଠାରୁ ଯେଉଁ ସା-
ନ୍ନ୍ୟନା ପାଇଁ ଶାନ୍ତିପୁକୁ ହୋଇ, ସେହି ସାନ୍ନ୍ୟନାରେ ଯେମନ୍ତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦୁଃଖି
ଲୋକମାନଙ୍କର ସାନ୍ନ୍ୟନା ଜନ୍ମାଇବାକୁ ପାରି, ଏନିମନ୍ତେ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସବୁ
ପ୍ରକାର ଦୁଃଖ ଭୋଗ ସମୟରେ ସାନ୍ନ୍ୟନା ଦିଅନ୍ତି । ଯେହେତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଭଲ
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦୁଃଖ ଯେମନ୍ତ ବଢ଼ଇ, ତେମନ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସା-
ନ୍ନ୍ୟନା ବଢ଼ଇ । ଏଣୁକରି ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେବେ ଦୁଃଖି ହୋଇ, ତେବେ ତାହା
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସାନ୍ନ୍ୟନା ଓ ପରିବାର ନିମନ୍ତେ ହୁଅଇ, ଯେଣୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି
ଯେଉଁ ଦୁଃଖ ଘଟଇ, ସେହି ଦୁଃଖ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିବାକୁ ତାହା ସାଧନ ହୋୟେ,
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭର ଏହି ଦୃଢ଼ ଭରସା ଅଛି । ପୁଣି ଆମ୍ଭେମାନେ
ଯେଉଁ ସାନ୍ନ୍ୟନା ପାଇଁ ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସାନ୍ନ୍ୟନା ଓ ପରିବାର ନିମନ୍ତେ
ହୋୟେ । ଯେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେମନ୍ତ ଦୁଃଖ ଭୋଗର ଅଂଶୀ ହେଉଅଛୁ,
ତେମନ୍ତ ସାନ୍ନ୍ୟନା ପ୍ରାପ୍ତିର ଅଂଶୀ ହୋଇବ, ଏହା ଜାଣି । ହେ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ଆଶିଷ୍ଟ
ଦେଶରେ ଶକ୍ତିର ଅଭାବ ଓ ଅପରିମିତ ଯେଉଁ ଦୁଃଖର ଭାର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର
ଉପରେ ପଡ଼ଇ, ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅଜଣା ହେବାର ଆମ୍ଭେମାନେ ଇଚ୍ଛା ନ
କରି । ତହିଁରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ବଞ୍ଚିଥିବାରମାତ୍ର ହତଭରସା ହେଲା; ଏଣୁ ଆମ୍ଭେ-
ମାନେ ଯେମନ୍ତ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଉପରେ ନିର୍ଭର ନ ରଖି ମଲା ଲୋକଙ୍କର
ଉପାଧାନକର୍ତ୍ତା ଯେ ଇଣ୍ଡର, ତାହାଙ୍କର ଉପରେ ନିର୍ଭର ରଖି, ଏନିମନ୍ତେ ଆପ-
ଣାମାନଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁ ଆଜ୍ଞାରେ ପ୍ରସ୍ଥିତ ମଣିଲୁ । ଏମନ୍ତ ଭୟାନକ ମୃତ୍ୟୁର ଯେ ଆମ୍ଭ-
ମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି ପୁଣି କରୁଛନ୍ତି, ଆଉ ସେ ଯେ ଏହାର ଉତ୍ତର ଆମ୍ଭ-

୧୧ ମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବେ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଏମନ୍ତ ଭରସା ଅଛି । ପୁଣି ଅନେକର ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହ ଦତ୍ତ ହୁଅଇ, ତହିଁରେ ଅନେକେ ଯେମନ୍ତ ଈଶ୍ଵରର ଧନ୍ୟବାଦ କରନ୍ତି, ଏନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେହିଁ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସହକାରୀ ହୁଅ ।

୧୨ ଆଉ ସାଂସାରିକ ବୁଦ୍ଧିରେ ନୋହେ, ମାତ୍ର ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହରେ ଆତ୍ମେମାନେ ଜଗତର ବିଶେଷତଃ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଅତି ଅକପଟ ଓ ସରଳ ଆଚରଣ କରି ଆସୁଅଛୁଁ, ଏଥିରେ ଯେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ମନ ସାକ୍ଷି ଅଛି, ଏହି ଆତ୍ମ-

୧୩ ମାନଙ୍କର ଆନନ୍ଦର ବିଷୟ । ଆଉ ଯେଉଁ କଥା ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାଠ କରୁଅଛୁ ଓ ଅଙ୍ଗୀକାର କରୁଅଛୁ, ତାହା ବିନୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଆଉ କିଛି ନ

୧୪ ଲେଖୁଁ । ଯେମନ୍ତ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁର ଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଆହ୍ଲାଦ-ଜନକ ହୋଇବ, ତେମନ୍ତ ଆତ୍ମେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆହ୍ଲାଦଜନକ ହୋଇବା; ଏହି କଥା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଂଶରୁମରେ ଅଙ୍ଗୀକାର କରିଅଛୁ, ପୁଣି ଆତ୍ମେ ଅନୁମାନ କରି ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେହିଁ ଅଙ୍ଗୀକାର କରିବ ।

୧୫ ଆଉ ଏହି ଭରସାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟ ଦେଇ ମାଜିଦୋନିୟା ଦେଶକୁ ଯିବା, ପୁଣି ସେଠାର ଦ୍ଵିତୀୟ ଥର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଖ ଦେଇ ଆସି ତୁମ୍ଭମାନ-

୧୬ କର ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମକୁ ଯିହୁଦା ଦେଶର ବାଟରେ କତାର ଆଶିବାକୁ ହୁଅଇ, ଏପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦ୍ଵିତୀୟ ମଙ୍ଗଳର ନିମନ୍ତେ ପୂର୍ବରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କଣ୍ଠରେ ଯିବାକୁ

୧୭ ମନସ୍ଥ କରିଥିଲୁଁ । ଏମନ୍ତ ମନସ୍ଥ କରି ଆତ୍ମେ କି ଗୁଞ୍ଜଲ୍‌ରୂପରେ ବ୍ୟବହାର କରିଅଛୁଁ? ଅଥବା ଯେଉଁ କର୍ମ କରିବାକୁ ସ୍ଥିର କରି, ତାହା କି ସାଂସାରିକ

୧୮ ଭାବରେ ହଁ ହଁ, ନା ନା କରି ସ୍ଥିର କରୁଁ? ତାହା ନୋହେ । ଈଶ୍ଵର ଯେମନ୍ତ ସତ୍ୟ, ତେମନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଆତ୍ମମାନଙ୍କର କଥିତ ଯେ ହଁ ଓ ନାହିଁ,

୧୯ ସେ ପ୍ରମାଣ ଥିଲା । ଯେହେତୁ ଯାହାଙ୍କର କଥା ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଦ୍ଵାରା, ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମର ଓ ଶୀଲର ଓ ତାମସିର ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ପ୍ରବୁଦ୍ଧ ହୋଇ-

୨୦ ଅଛି, ଏମନ୍ତ ଯେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ପୁଣି ଯାଶୁ ଗ୍ରୀଷ୍ମ, ତାହାଙ୍କର ବିଷୟରେ ଯେ ହଁ, ସେ ସଂଶୟଯୁକ୍ତ ନ ହୋଇ ଯଥାର୍ଥ ହଁ ଥିଲା । ଯେହେତୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଦ୍ଵାରା

୨୧ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ମହିମା ଯେମନ୍ତ ପ୍ରକାଶ ପାଏ, ଏନିମନ୍ତେ ଈଶ୍ଵରର ଯେତେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ବାକ୍ୟ, ସେ ସବୁ ତାହାଙ୍କରେ ହଁ, ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାଙ୍କରେ ସତ୍ୟ ହେଲା । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ

୨୨ ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଅଭିଷେକ କରି ଗ୍ରୀଷ୍ମରେ ସ୍ଥିର କରିଅଛୁଁ ଯେ ଈଶ୍ଵର, ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ମନରେ ବରନାସ୍ତୁତ୍ୟ ଧର୍ମୀୟ ଦେଇ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଅଛୁଁ ।

୨୩ ଆତ୍ମେ କେବଳ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଦୟା କରି ଏତେବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ କରିଛୁ ନଗରକୁ ଯାଇ ନାହିଁ, ଏହା ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସାକ୍ଷୀ ମାନି ଆତ୍ମେ ଆପଣା ପ୍ରାଣର ରକ୍ଷା

କରୁଅଛି । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସର ଉପରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ରାଜାପଣ କରୁ ୨୪
ତାହା ନୋହେ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆନନ୍ଦର ସହାୟକାଣୀ ହୋଇ ; ଯେହେତୁ
ବିଶ୍ୱାସରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସ୍ଥିତି ହେଉଅଛି ।

୨ ପଦ ।

ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଦେବାର ପାଇଁ ପୁନର୍ବାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟକୁ ୧
ଯିବା ନାହିଁ, ଏହା ମନରେ ନିଶ୍ଚୟ କଲୁ । ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ଯେବେ ତୁମ୍ଭ- ୨
ମାନଙ୍କୁ କ୍ଳେଶ ଦେଇ, ତେବେ ଯେ ଆମ୍ଭଠାରୁ କ୍ଳେଶ ପାଆନ୍ତେ, ସେ ଜଣ ବନ୍ଧୁ
ଆମ୍ଭକୁ ଆଉ କେ ସୁଖ ଦେବାକୁ ପାରନ୍ତି ? ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆହ୍ଲାଦ ହେଲେ ୩
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତର ଆହ୍ଲାଦ ହୋଇ, ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ବୁଝିଲୁ ; ଏଣୁକି ଆମ୍ଭର
ଉପସ୍ଥିତି ହେବା ସମୟରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭର ସୁଖ ହେବାର ଉଚିତ,
ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଅବା ଆମ୍ଭର ଦୁଃଖ ଜନ୍ମଇ, ଏହିନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏମନ୍ତ ୪
ଚିତାଉ ଲେଖିଅଛି । ଅଧିକ, ବହୁତ ବେଦନା ଓ ମନ ଦୁଃଖରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ
ହୋଇ ବହୁତ ଅଶ୍ରୁପାତ କରି ଏକ ଚିତାଉ ଲେଖିଅଛି, ତାହା କିଛି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
ଦୁଃଖ ଦେବାର ପାଇଁ ଏମନ୍ତ ନୋହେ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଆମ୍ଭର ପ୍ରେମର ୫
ଯେ ବାହୁଲ୍ୟ, ତାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେମନ୍ତ ଜାଣିବ, ଏହିନିମନ୍ତେ । ଏଣୁ ଯେଉଁ- ୬
ଜନ ଆମ୍ଭର ଶୋକର କାରଣ ହେଲା, ଆମ୍ଭେ ଯେହେତୁ ତାହାର ଉପରେ ଅଧିକ
ଭାର ନ ଦେଇ ବୋଲି, ସେ କେବଳ ଆମ୍ଭକୁ ନୋହି, ପ୍ରାୟ ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦୁଃଖ
ଦେଇଅଛି । ସେ ଜଣକୁ ଅନେକର ଦତ୍ତ ଯେଉଁ ଦଣ୍ଡ ସେହି ବହୁତ । ବରଷ ୭
ସେ ଯେମନ୍ତ ଅତିଶୟ ଦୁଃଖରେ ନ ବୁଝଇ, ଏଥିପାଇଁ ତାହାକୁ କ୍ଷମା ଓ ସାନ୍ତ୍ୱନା ୮
କରିବାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଏଣୁକି ବନ୍ଧୁ କର ବୋଲି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ୯
ତାହାର ସହିତ ପ୍ରଣୟ ସ୍ଥିର କର । ଆଉ ସବୁ କର୍ମରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଜ୍ଞାକାଣୀ ୧୦
ହେଉଅଛି କି ନାହିଁ, ଏହାର ପ୍ରମାଣ ପାଇବାର ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଲେଖି-
ଅଛି । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହାର ଯେଉଁ ଦୋଷ କ୍ଷମା କର, ସେ ଦୋଷ ଆମ୍ଭେହେଁ ୧୧
କ୍ଷମା କରି ; ଆମ୍ଭେ ଯେବେ କିଛି କ୍ଷମା କରି ଆଉଁ, ତେବେ ଶ୍ରୀକ୍ଷର ପ୍ରତିନିଧି
ହୋଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ତାହା କରି । ପୁଣି ଶତ୍ରୁତାନଠାରୁ ଯେମନ୍ତ ଆମ୍ଭେ- ୧୨
ମାନେ ବଞ୍ଚିତ ନୋହି, ଏହିନିମନ୍ତେ କରି ; ଯେତୁ ତାହାର କଳ୍ପଣା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର
ଅଜ୍ଞାତସାର ନୋହେ ।

ଆଉ ଶ୍ରୀକ୍ଷର ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରିବାର ପାଇଁ ବୋଧା ନଗରକୁ ଅଇଲା- ୧୩
ଉତ୍ତରେ ପ୍ରଭୁର ଦ୍ୱାରା ସୁଯୋଗଉପ ଦ୍ୱାର ମୁକୁଳା ହେଲେହେଁ, ଆପଣା ଭାର
ଜୀବନ ଦେଖା ନ ପାଇବାରୁ ଆମ୍ଭର ମନ ସ୍ଥିର ନୋହିଲା । ଏଣୁକି ସେମାନ- ୧୪

୧୪ କର ଶ୍ଵମ୍ଭର ମେଲଣି ଘେନି ମାକଦୋନିୟ୍ । ଦେଶକୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲୁ । ଯେ ସବଦା
 ଗ୍ରୀଷ୍ମଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଜୟ୍, କାର କରୁଅଛନ୍ତି, ପୁଣି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା
 ତାହାଙ୍କର ଜ୍ଞାନରୂପ ସୁଗଳ ସବଦି ପ୍ରକାଶ କରୁଛନ୍ତି, ଏମନ୍ତ ଯେ ଇର୍ଶ୍ଵର, ସେ
 ୧୫ ଧନ୍ୟ । ଯେହେତୁରୁ ଦାଶର ପାଦି କି ଦଣ୍ଡର ପାଦି, ବେନର ପ୍ରତି ଆମ୍ଭେମାନେ
 ୧୬ ଇର୍ଶ୍ଵରଙ୍କର ଦ୍ଵାରା ଗ୍ରୀଷ୍ମର ଏକ ସୁବାସସ୍ଵରୂପ ହେଉଅଛି । ଏକର ପ୍ରତି ଆମ୍ଭେ-
 ମାନେ ମୃତ୍ୟୁଦାୟକ ମୃତ୍ୟୁର ଗଳି ଅଛୁ; ଆନର ପ୍ରତି ଆମ୍ଭେମାନେ ଜୀବନଦାୟକ
 ୧୭ ଜୀବନର ଗଳି ଅଛୁ; ମାଦି ଏମନ୍ତ କର୍ମ ସାଧନର ଉପଯୁକ୍ତ କେ ଅଛି? ଯେ
 ଅନେକ ଲୋକ ଇର୍ଶ୍ଵରର ବାକ୍ୟରେ ଭଞ୍ଜି ଦିଅନ୍ତି, ଆମ୍ଭେମାନେ ତେମନ୍ତ ନୋହି,
 ମାଦି ଇର୍ଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ ମାନି ଇର୍ଶ୍ଵରଙ୍କର ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ସରଲଭାବରେ ଗ୍ରୀଷ୍ମର
 ନାମେ କଥା କହି ।

୩ ପଦ ।

୧ ଆମ୍ଭେମାନେ କି ଆପଣାମାନଙ୍କର ସୁଖ୍ୟାତି କରବାକୁ ପୁନର୍ବାର ଆରମ୍ଭ
 କରବା? ପୁଣି ଆନ ଲୋକଙ୍କର ପ୍ରାୟେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଅବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର
 ୨ କରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କରହିଁ କି ସୁଖ୍ୟାତି ଚିଠାଉ ପ୍ରୟୋଜନ ଅଛି? ତୁମ୍ଭେମାନେ
 ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନ୍ତଃକରଣରେ ଲେଖିତ ପୁଣି ସବୁ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର ଦ୍ଵାରା ପଡ଼ା ଓ
 ୩ ଜଣା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଚିଠାଉସ୍ଵରୂପ ଅଟ । ସେହି ଚିଠାଉ କାଲୀକାଲମରେ ଲେଖିତ
 ଏମନ୍ତ ନୋହି, ମାଦି ଅମର ଇର୍ଶ୍ଵରର ଆଜ୍ଞା ଦ୍ଵାରା ଲେଖିତ; ପୁଣି ପଥର ପଟା-
 ରେ ଖୋଲା ନୋହି, ମାଂସସ୍ଵରୂପ ହୃଦୟ ପଟାରେ ଖୋଲା ହୋଇଅଛି; ଏଣୁ-
 କର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସେବାରେ କୃତ ଗ୍ରୀଷ୍ମର ଚିଠାଉସ୍ଵରୂପ, ଏହା
 ନିତାନ୍ତ ପ୍ରକାଶ ହେଉଅଛି ।
 ୪ ଗ୍ରୀଷ୍ମର ଦ୍ଵାରା ଇର୍ଶ୍ଵରଙ୍କର ପ୍ରତି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏହିପ୍ରକାର ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ଵାସ ଅଛି;
 ୫ ନୋହିଲେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଆପଣାର କିଛି ମୀମାଂସା କରବାକୁ ପାରି ଏମନ୍ତ
 ୬ ଯୋଗ୍ୟ ନୋହି, ମାଦି ଇର୍ଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ଯୋଗ୍ୟବନ୍ତ ଅଛୁ । ଆଉ
 ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅକ୍ଷର ସେବକ ନୋହି, ଆତ୍ମର ନୁଆ ନିୟମର ଯୋଗ୍ୟବନ୍ତ
 ସେବକ କରୁଅଛନ୍ତି; ଯେହେତୁ ଅକ୍ଷର ମୃତ୍ୟୁଦାୟକ, ପୁଣି ଆତ୍ମ ଜୀବନ-ଉପା-
 ୭ ଦକ । ଯଦି ପଥରରେ ଖୋଲା ମୃତ୍ୟୁଦାୟକ ପ୍ରସଙ୍ଗର ସେବା ଏମନ୍ତ ତେଜସ୍ଵୀ
 ହୋଇଲ, ଯେ ଇସ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନେ ସେହି ଅଚିରସ୍ଥାୟୀ ତେଜ ହେତୁରୁ
 ୮ ମୋଶାର ମୁଖର ପ୍ରତି ସ୍ଥିରଦୃଷ୍ଟି କର ନ ପାରିଲେ, ତେବେ ତାହାଠାରୁ ଆତ୍ମ
 ୯ ପ୍ରସଙ୍ଗର ସେବା କି ଅଧିକ ତେଜସ୍ଵୀ ନୋହିବ? ଯେହେତୁ ଦଣ୍ଡାଜ୍ଞା ସେବାରେ
 ୧୦ ଯେଉଁ ତେଜ ତାହାଠାରୁ ଧର୍ମପଣ ସେବାର ତେଜ କି ଅଧିକ ନୋହିବ? ବରଂ
 ଏବିଷୟରେ ଏହାର ଉତ୍ତମ ତେଜର କିଛିରେ ସେ ପୂର୍ବର ତେଜ ନିସ୍ତେଜ ହୁଅଇ ।

ଯାହା ଲେଖ ହୁଅଇ, ତାହା ଯେବେ ତେଜବନ୍ତ ହୋଇଲ, ତେବେ ଯାହା ଚିର- ୧୧
ସ୍ଥାୟୀ, ଅବଶ୍ୟ ତାହା ଅଧିକ ତେଜବନ୍ତ ହୋଇବ ।

ଏହିପ୍ରକାର ଭରସା ଥିବାରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଅତି ସାହସ କରି ସବୁ କଥା ୧୨
ବୋଲି । ଇଣ୍ଡାୟେଲ ଲୋକମାନେ ଯେହେନ ସେହି ଅଚିରସ୍ଥାୟୀ ତେଜର ତଦନ୍ତ ୧୩
ଦୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ନ ପାରନ୍ତି, ଏହେତୁ ମୋଶା ଯେମନ୍ତ ଆପଣା ମୁଖରେ ଘୁମଟା
ରଖିଲ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତେମନ୍ତ ନ କରି । ସେମାନଙ୍କର ମନ ଅନ୍ଧାରଗ୍ରସ୍ତ ହୋ- ୧୪
ଇଲ, ଯେହେତୁ ସେହି ପୁରୁଣା ନିୟମର ପ୍ରସଙ୍ଗ ପାଠ କରିବାକୁ ଶଲେ ଆଜି
ଯାଏ ସେହି ଘୁମଟା ଥାୟେ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ତାହା ଲେଖ ହୋଇଅଛି, (ଏହା ନ ଜାଣି- ୧୫
ବାରୁ) ଆଜି ଯାୟେ ମୋଶାର ଗ୍ରନ୍ଥ ପାଠ କରିବା ସମୟରେ ସେହି ଘୁମଟାରେ
ସେମାନଙ୍କର ମନ ଆଚ୍ଛାଦିତ ଥାୟେ । ମାତ୍ର ପ୍ରଭୁର ପ୍ରତି ମନ ଫେରିଲେ ସେହି ୧୬
ଘୁମଟା ଦୂରୀକୃତ ହେବ । ଯେହେତୁ ପ୍ରଭୁ ଆଜ୍ଞା ଅଟନ୍ତି, ଆଉ ପ୍ରଭୁର ଆଜ୍ଞା ୧୭
ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ, ସେହି ସ୍ଥାନରେଇ ମୁକ୍ତି । ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅଶାଚ୍ଛାଦିତ ୧୮
ମୁଖ ହୋଇ ଦର୍ପଣରେ ଯେମନ୍ତ, ତେମନ୍ତ ପ୍ରଭୁର ତେଜକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଁ,
ପ୍ରଭୁର ଆଜ୍ଞା ଦ୍ଵାରା କ୍ରମଶଃ ତାହାଙ୍କର ଭୁଲ୍ ତେଜୋମୟ ମୂର୍ତ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ-
ଅଛି ।

୪ ପଦ୍ୟ ।

ଏଣୁ ଆମ୍ଭେମାନେ କରୁଣା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଏହି ଯେ ସେବକ ପଦ ପାଇଅଛୁଁ, ୧
ଏଥିରେ କ୍ଳାନ୍ତ ନୋହୁଁ । ପୁଣି ଲଜ୍ଜାକର ଗୁପ୍ତ ବିଷୟ ପରିତ୍ୟାଗ କରି କୁଟିଳ ୨
ଆଚରଣ ନ କରି ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଛନ୍ଦ କରି ନ ପ୍ରବୁଦ୍ଧି, ମାତ୍ର ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ
ସାକ୍ଷାତ ମାନି ସତ୍ୟତା ପ୍ରକାଶ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣର ମନର ଗୋଚରରେ ଆପ- ୩
ଣାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରି । ଏଣୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରକାଶିତ ମଙ୍ଗଳସମାଚାର ଯେବେ ୪
କାହାର ପ୍ରତି ଆଚ୍ଛାଦିତ ଥାୟେ, ତେବେ ବୀଶମ୍ଭାନମାନଙ୍କର କିତରେଇ ତାହା
ଆଚ୍ଛାଦିତ ଥାୟେ । ଈଶ୍ଵରର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ତାହାଙ୍କ ତେଜୋମୟ ସୁସମା- ୫
ଚାରର ଆଲୁଅ ଯେମନ୍ତ ଏପରି ଲୋକଙ୍କଠାରେ ପ୍ରକାଶ ନ ପାୟେ, ଏଥିନମନ୍ତେ
ଏହି ଜଗତପତି ଅବିଶ୍ଵାସିମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନଚକ୍ଷୁ ଅନ୍ଧ କରିଅଛି । ଆମ୍ଭେମାନେ ନିଜର ୬
ପ୍ରସଙ୍ଗ ଘୋଷଣା ନ କରି, ମାତ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁ ଯେ ପ୍ରଭୁ, ପୁଣି ଯୀଶୁର ଲାଗି ଆମ୍ଭେ- ୭
ମାନେ ଭ୍ରମମାନଙ୍କର ସେବକ, ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଘୋଷଣା କରି । ଯେହେତୁ ଅନ୍ଧା- ୮
ରର ଆଲୁଅ ପ୍ରକାଶ ହେବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଉଥିଲେ ଯେ ଈଶ୍ଵର, ସେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର
ମୁଖରେ ପ୍ରକାଶିତ ଯେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ମହିମାୟୁକ୍ତ ଜ୍ଞାନରୂପ ତେଜ, ତାହା ଦେଖା-
ଇବାର ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନ୍ତଃକରଣରେ ଆଲୁଅ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ।

ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହି ଧନ ମାଟି ପାଣିରେ ଧରି ରଖି, ତହିଁରେ ପରାକ୍ରମର ୯

- ୮ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆମ୍ଭ ନିଜର ନୋହେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ହୁଅଇ । ଆମ୍ଭେମାନେ ପଦେ,
 କ୍ଳେଶମୁକ୍ତ ହୋଇହିଁ ବ୍ୟସ୍ତ ନୋହି; ଚାହିଁଆଡେ ଘେରିତ ହୋଇହିଁ ନିରାଶ
 ୯ ନୋହି । ତାତଣା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇହିଁ ଅନାଥ ନୋହି; ଅଧଃପତିତ ହୋଇହିଁ
 ୧୦ ନଷ୍ଟ ନୋହି । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦେହରେ ଯେମନ୍ତ ଯୀଶୁର ଜୀବନ ପ୍ରକାଶ ହୋୟେ,
 ଏନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସବଦା ସେହି ଦେହରେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁର ମରଣ ବହି
 ୧୧ ଭ୍ରମଣ କରୁଅଛୁଁ । ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଦେହରେ ଯେମନ୍ତ ଯୀଶୁର
 ଜୀବନ ପ୍ରକାଶ ହୋୟେ, ଏଥିନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଜୀବତୁ ଥାଇ ପ୍ରତିଦିନ
 ୧୨ ଯୀଶୁର ନିମନ୍ତେ ମରଣରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇ । ଏଭାସେ ଆମ୍ଭେମାନେ ମୃତୁଗ୍ରସ୍ତ
 ହେଉଅଛୁଁ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଅଛୁ ।
- ୧୩ “ଆମ୍ଭେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବାରୁ କଥା ବୋଇଲୁଁ” ଏହି ଶାସ୍ତ୍ରୋକ୍ତ ବାକ୍ୟ ଅଛି,
 ସେହି ପ୍ରକାର ଆମ୍ଭେମାନେହେଁ ବିଶ୍ଵାସଜନକ ଆତ୍ମ ପାଇ ବିଶ୍ଵାସ କରି, ଏଣୁ
 ୧୪ କଥା କହୁଅଛୁଁ । ଯେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଉତ୍ଥାନ କରାଇଅଛନ୍ତି, ସେ ଯୀଶୁ ଦ୍ଵାରା
 ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁହିଁ ଉଠାଇ ଆପଣା ସାକ୍ଷାତରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସହିତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
 ୧୫ ଉପସ୍ଥିତ କରିବେ, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣି । ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହିତର
 ପାଇଁ ସବୁ ହେଉଅଛି; ତହିଁରେ ବାହୁଲ୍ୟରୂପ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇବାର ଅନେକ
 ଲୋକର ଧନ୍ୟବାଦ କରିବାରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ମହିମା ବାହୁଲ୍ୟରୂପେ ପ୍ରକାଶ
 ୧୬ ହୋୟେ । ଏହିନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେମାନେ କ୍ଳାନ୍ତ ହେଉ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର
 ବାହ୍ୟ ପୁରୁଷ ଯେବେ କ୍ଷୟ ପାୟେ, ତେବେହେଁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନ୍ତରସ୍ଥ ପୁରୁଷ
 ୧୭ ଦିନକୁଦିନ ଶକ୍ତି ପାଉଅଛି । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏହି ଯେ କ୍ଷଣକାଳସ୍ଥାୟି ହାଲୁକା
 ଦୁଃଖ, ସେ ବାହୁଲ୍ୟରୂପେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟି ଗୁରୁତର ସୁଖର
 ୧୮ ସାଧନା କରୁଅଛି । ଏଥିରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ବସ୍ତୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ନ ରଖି ଅ-
 ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ବସ୍ତୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି; ଯେହେତୁ ଯେଉଁ ବସ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସେ କ୍ଷଣକାଳ-
 ସ୍ଥାୟି; ମାତ୍ର ଯେଉଁ ବସ୍ତୁ ଅପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସେ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟି ।

* ପଦ୍ୟ ।

- ୧ ଆଉ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏହି ତାମ୍ବୁଳରୂପ ପାର୍ଥିବ ଗୃହ ଭର୍ତ୍ତିଗଲେ ଇଶ୍ଵର ନିର୍ମିତ
 ଅହସ୍ତକୃତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏକ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟି ଗୃହ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଅଛି, ଏହା
 ୨ ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣି । ଯେଣୁ ଏ ଗୃହରେ ଥାଉଁ, ଆମ୍ଭେମାନେ କାତର ହୋଇ
 ସେହି ସ୍ଵର୍ଗସ୍ଥ ଗୃହରେ ଆଜ୍ଞାଦିତ ହେବାକୁ ଅତି ବାଞ୍ଛା କରୁଅଛୁଁ । ଏମନ୍ତ
 ୩ ଅଜ୍ଞାଦିତ ହୋଇଲେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ଦେଖା ନ ଯିବା । ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହି
 ୪ ତାମ୍ବୁରେ ବାସ କରି ଭରସାସ୍ଥ ହେବାକୁ କାତରକ୍ତି କରୁଅଛୁଁ । ଆମ୍ଭେମାନେ

ଯେ ଆତ୍ମାଦନ ବର୍ଜିତ ହେବାକୁ ଚାହୁଁ ତାହା ନୋହେ, ମାତ୍ର ଆତ୍ମାଦନପ୍ରାପ୍ତ
 ହେବାକୁ ଚାହୁଁ; ତହିଁରେ ମୃତ୍ୟୁ ଜୀବନରେ ଗ୍ରାସ ହୋଇ ଯିବ । ଆଉ ଏପ୍ରକାର
 ଅବସ୍ଥା ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତକାରୀ ଯେ ଇଶ୍ଵର, ସେ ବରୁଣାସ୍ଵରୂପ ଆପ-
 ଶାର ଆତ୍ମାହିଁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଏନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମେମାନେ ସବଦା
 ସାହସୀ ଅଛୁଁ, ଆଉ ଏହି ଦେହରେ ଯେତେ ଦିନ ପ୍ରବାସୀ ରହି, ତେତେ ଦିନ
 ପ୍ରଭୁଠାରେ ନିବାସୀ ନୋହି, ଏହା ଜାଣି । ଯେଣୁ ଆତ୍ମେମାନେ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଆତ-
 ରଣ ନ କରି ବିଶ୍ଵାସରେ ଆଚରଣ କରି । ପୁଣି ଦେହରେ ପ୍ରବାସ ଶୁଦ୍ଧ ପ୍ରଭୁ-
 ଠାରେ ନିବାସ କରିବାକୁ ବରଞ୍ଚି ଭଲ ମଣି, ଆତ୍ମେମାନେ ସାହସୀ ହୋଇଥାନ୍ତି ।
 ଏଣୁକରି ଏଠାରେ ରହି କଥବା ଏଠାକୁ ଶୁଦ୍ଧ, ତାହାଙ୍କଠାରେ ଆତ୍ମେମାନେ
 ଯେମନ୍ତ ଗ୍ରାହ୍ୟ ହୋଇ, ଏଥିରେ ଯତ୍ନ କରି । ଯେହେତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଆପଣା
 ଦେହରେ କୃତକର୍ମ ଭଲ ଅବା ମନ୍ଦ ହେଉ, ତାହାର ଫଳାଫଳ ପାଇବାର
 ନିମନ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ବିଚାରସନର ଶ୍ରମରେ ଆତ୍ମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାକୁ ହେବ ।
 ଏହେତୁ ପ୍ରଭୁର ଭୟ ବିଷୟ ଜାଣି ଆତ୍ମେମାନେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଣାଇ; ଆଉ
 ଆତ୍ମେମାନେ ଇଶ୍ଵରର ଗୋଚରରେ ପ୍ରକାଶିତ ଅଛୁଁ, ପୁଣି ଅନୁମାନ କରି
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସ୍ଵମନରେହେଁ ପ୍ରକାଶିତ ଅଛୁଁ । ଆତ୍ମେମାନେ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର
 କିଛିରେ ପୁନର୍ବାର ଆପଣାମାନଙ୍କର ସୁଖ୍ୟାତି କରୁଅଛୁଁ ତାହା ନୋହେ; ପୁଣି
 ଯେଉଁମାନେ ମନର କଥା ଛୁଡ଼ା ମୌଖିକ କଥାମାତ୍ରରେ ଦର୍ପି କରନ୍ତି, ସେ-
 ମାନଙ୍କର କଥାର ପ୍ରଭୁତ୍ଵର କରିବାର ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ବିଷୟରେ ଦର୍ପର ହେତୁ
 କରିବାର ଉପାୟ ଜଣାଉଅଛୁଁ । ଆତ୍ମେମାନେ ଯେବେ ହୃଦଜ୍ଞାନ ହୋଇ, ତେବେ
 ସେ ଇଶ୍ଵରର ନିମନ୍ତେ; ଆବର ଯେବେ ସଜ୍ଞାନ ହୋଇ, ତେବେ ସେ
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ । ଯେହେତୁ ଆତ୍ମେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ପ୍ରେମରେ ଆକର୍ଷିତ
 ହୋଇ; କାରଣ ଜଣେ ଯଦ୍ୟପି ସମସ୍ତଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ମଲେ, ତେବେ ସମସ୍ତେ
 ମୃତ ହେଲେ, ଏହା ଆତ୍ମେମାନେ ବିଚାର କରି; ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ସଜ୍ଞାବ
 ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଆଉ ନ ବଞ୍ଚି, ଯେ ସେମାନଙ୍କର
 ନିମନ୍ତେ ମଲେ ଓ ପୁନଶ୍ଚ ଉଠିଲେ, ତାହାଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଯେମନ୍ତ ବଞ୍ଚନ୍ତି, ଏଥି-
 ପାଇଁ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ମଲେ । ଏଣୁ ଏଉତ୍ତର କୁଳ ଅନୁସାରେ କା-
 ହାକୁହିଁ ନ ମାନୁ; ଯେବେ ପୂର୍ବରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟକୁ କୁଳର ଅନୁସାରେ ମାନିଅଛୁଁ,
 ତେବେହେଁ ଆଜିଠାରୁ ଆଉ ମାନିବା ନାହିଁ । କେହି ଯେବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ଅଟଇ, ତେବେ
 ସେ ନୂଆ ସୃଷ୍ଟିସ୍ଵରୂପ ହୋୟେ; ତାହାର ପୁରୁଣା ବିଷୟ ଲୁପ୍ତ ହୋୟେ;
 ଦେଖ, ସବୁ ନୂଆ ହୋଇଅଛି । ପୁଣି ଇଶ୍ଵର ଏହି ସବୁ ସାଧନା କରୁଅଛନ୍ତି;
 ସେହି ଯାଣୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦ୍ଵାରା ଆପଣାର ସଙ୍ଗରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ମିଳଣ କରି ଏହି

- ୧୮ ସଂମିଳଣର ସେବକ ପଦ ଆତ୍ମମାନଙ୍କଠାରେ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଏହିପ୍ରକାରେ ଇଣ୍ଡର ଜଗତଜନର ଅପରାଧ ଗଣନା ନ କରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ଥାଇ ଆପଣାର ସହିତ ସେ-ମାନଙ୍କର ମିଳଣ କରିଅଛନ୍ତି, ପୁଣି ସେହି ସଂମିଳଣର କଥା ଆତ୍ମମାନଙ୍କଠାରେ
- ୧୯ ସମର୍ପି ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଏଣୁକରି ଆତ୍ମେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ନିମନ୍ତେ ଦୂତର କର୍ମ କରୁ-ଅଛୁ; ଯେପରି ଇଣ୍ଡର ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ* ମଣାନ୍ତି, ତେମନ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ବଦଳରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ* ଏହି ମିନତି କରି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇଣ୍ଡରଙ୍କର
- ୨୦ ସହିତ ମିଳିତ ହୁଅ । ଯେହେତୁ ଆତ୍ମେମାନେ ଯେମନ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଦ୍ଵାରା ଇଣ୍ଡରଦତ୍ତ ଧର୍ମସ୍ବରୂପ ହୋଇ, ଏଥିପାଇଁ ଯାହାଙ୍କର ପାପର ଲେଖ ନ ଥିଲା, ତାହାଙ୍କୁ ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ପାପସ୍ବରୂପ କରିଅଛନ୍ତି ॥

୨ ପଦ ।

- ୧ ଏଣୁ ଇଣ୍ଡରଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ବ୍ୟର୍ଥ କରି ପ୍ରହରା ନ କରି, ଆତ୍ମେମାନେ ତାହା-
୨ କର† ସହକାରୀ ହୋଇଛୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ମିନତି କର । ଯେହେତୁ ସେ ବୋଲନ୍ତି, “ଆତ୍ମେ ଶୁଭ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିବା, ପୁଣି ପରିତ୍ରାଣର ଦିନରେ ତୁମ୍ଭର ଉପକାର କରିବା ।” ଦେଖ, ଏବେ ପରମ ଶୁଭ ସମୟ; ଦେଖ,
- ୩ ଏବେ ପରିତ୍ରାଣର ଦିନ ଅଟଇ । ଏହି ସେବକ ପଦ ଯେମନ୍ତ ନିନ୍ଦିତ ନ ହୁଅଇ,
୪ ଏନିମନ୍ତେ କୌଣସି ବିଷୟରେ ବିଘ୍ନ ନ ଜନ୍ମାଇ, ବରଂ ବହୁତ ସହବାରେ କ୍ଳେଶ-
୫ ରେ ଦରିଦ୍ରପଣରେ ବିପଦରେ, ପ୍ରହାରରେ କାରାଗାରର ବନ୍ଦନରେ କଲହରେ
୬ ପରିଶ୍ରମରେ ଜାଗରଣରେ ଉପବାସରେ, ଅନ୍ତର ନିର୍ମଳତାଦ୍ଵାରା ଜ୍ଞାନଦ୍ଵାରା ଚିର-
୭ ସହିଷ୍ଣୁତାଦ୍ଵାରା ପ୍ରୀତିଦ୍ଵାରା ଧର୍ମୀଭୂତଦ୍ଵାରା ଅକପଟ ପ୍ରେମଦ୍ଵାରା, ସତ୍ୟ ବାକ୍ୟଦ୍ଵାରା ଇଣ୍ଡ-
୮ ରର ପରାକ୍ରମଦ୍ଵାରା, ଦକ୍ଷିଣ ବାମରେ ଧର୍ମସ୍ବରୂପ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ରରେ ସୁସଜ୍ଜଦ୍ଵାରା, ସମ୍ମାନ
ଅସମ୍ମାନଦ୍ଵାରା, କ୍ରୋଧ ସୁଯଶଦ୍ଵାରା, ଆଉ କପଟିର ପ୍ରାୟେ, ମାଟି ସତ୍ୟବାଦୀ;
୯ ଅପରିଚିତର ପ୍ରାୟେ, ମାଟି ସୁପରିଚିତ; ମଲ୍ଲର ପ୍ରାୟେ, ମାଟି ଦେଖ, ଆତ୍ମେ-
୧୦ ମାନେ ଜୀବତ; ଶାସ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତର ପ୍ରାୟେ, ମାଟି ଅବିନଷ୍ଟ; ଦୁଃଖିତର ପ୍ରାୟେ, ମାଟି ସବଦା ଆନନ୍ଦିତ; ଦାନସ୍ଥାନର ପ୍ରାୟେ, ମାଟି ଅନେକର ପ୍ରତି ଧନଦାୟକ;
ଅକଞ୍ଚନର ପ୍ରାୟେ, ମାଟି ସର୍ବାର୍ଥକାରୀ, ଏହି ସମସ୍ତରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଇଣ୍ଡର-
ଙ୍କର ସେବକ ଲୈକ ପ୍ରତିପନ୍ନ କରଥାଇ ।

- ୧୧ ହେ କରିକ୍ଷୀୟ ସମସ୍ତ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ମୁଖ ମେଲ ହୋଇଅଛି, ଆତ୍ମମାନଙ୍କର
୧୨ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲଚିତ୍ତ ହୋଇଅଛି । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମନ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ନୋହି-

* (ଅବା) ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ।

† (ଅବା) ପରସ୍ପର ।

ଲେହେଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ମନ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ଅଛି । ଏବେହେଁ ଏହି ୧୩ ପ୍ରେମ ପରଶୋଧର ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ନିଜ ବାଳକଗଣକୁ ଯେମନ୍ତ, ତେମନ୍ତ କହି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କରହିଁ ମନ ସେହି ପ୍ରକାର ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ହେଉ ।

ଅପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷମାନଙ୍କର ସହିତ ଅସମାନତ୍ବେ ଯୋଗୁଁ ନ ଯାଅ, ଯେହେତୁ ଧର୍ମ ୧୪ ପୁଣି ଅଧର୍ମ ଏଦ୍ବାରରେ କି ମିଳଣ ଅଛି? ଅନ୍ଧାରର ସହିତ ଦୀପ୍ତିର ଅବା କି ସମ୍ଭବ ଅଛି? ପୁଣି ବଥାରଦେବର ସହିତ ଶ୍ରୀକ୍ଷର କି ବନ୍ଧୁପଣ? ଅବା ଅବି- ୧୫ ଶ୍ୟାସୀର ସହିତ ବିଶ୍ବାସୀ ଲୋକର କି ଭାଗ? ପୁଣି ଈଶ୍ବରର ମନ୍ଦିରରେ ଅବା ୧୬ ପ୍ରତିମାର କି ସମ୍ପର୍କ? ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅମର ଈଶ୍ବରଙ୍କର ମନ୍ଦିରସ୍ବରୂପ ହୋଇ- ଅଛି; ଯେମନ୍ତ ଈଶ୍ବର ବୋଲୁଅଛନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ବାସ କର ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଗମନାଗମନ କରିବା, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ଈଶ୍ବର ହୋଇବା, ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ଲୋକ ହୋଇବେ ।” ଆଉ ପରମେଶ୍ବର ବୋଲୁ- ୧୭ ଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରୁ ଆସି ଅଲଗା ହୁଅ, ପୁଣି କୌଣସି ଅଶୁଚି ବସ୍ତୁ ନ ଛୁଅ, ତହିଁରେ ସଙ୍ଗତ୍ବିମାନ ପରମେଶ୍ବର ବୋଲୁଅଛନ୍ତି, ୧୮ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାହ୍ୟ କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତା ହେବା, ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ- ମାନେ ଆମ୍ଭର ପୁତ୍ର କନ୍ୟା ହୋଇବ । ଏଣୁକରି ହେ ପ୍ରିୟତମ ମନୁଷ୍ୟମାନେ, ୧୯ ଈଶ୍ବରଙ୍କର ଏହିପ୍ରକାର ପ୍ରତିଜ୍ଞାର କଥା ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତେ ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଦେହର ଓ ଆତ୍ମର ସବୁ ମିଳିତ ବିଷୟର ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପରିଚ୍ଛାଦ କରି ଈଶ୍ବରଙ୍କୁ ଭଜି କରିବାରେ ଧର୍ମକର୍ମ ସାଧନା କରି ।

୭ ପଦ ।

ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାହ୍ୟ କର; ଆମ୍ଭେମାନେ କାହାର ଅନ୍ୟାୟ କରି ୧ ନାହିଁ, କାହାକୁ ଭୁଲ୍ଲ କରି ନାହିଁ, କାହାକୁ ବଞ୍ଚିତ କରି ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭମା- ୨ ନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ କରିବାର ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଯେ ଏହି କଥା ବୋଲି ଏମନ୍ତ ନୋହେ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏମନ୍ତ ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସହିତ ପ୍ରାଣ- ୩ ଧାରଣ କରିବାକୁ ଓ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛୁ, ଏକଥା ଆମ୍ଭେ ପୂର୍ବ- ରେ କହିଅଛୁ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଆମ୍ଭେ ଅତି ସାହସ କରି କହୁଅଛୁ, ୪ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଷୟରେ ଅତି ଦର୍ପ କଥା ବୋଲୁଅଛୁ; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭମାନ- ଙ୍କର ବହୁତ ଦୁଃଖ ହେଲେହେଁ ଆମ୍ଭେ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲଚିତ୍ତ ହୋଇ ଆନନ୍ଦରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଛୁ ।

ମାକଦୋନୟା ଦେଶକୁ ଆଗମନ କଲ୍ଲଭାରେ ବାହାରେ ଯୁଦ୍ଧ ଓ ଭିତରେ ୫ ଭୟ, ଏହିସ୍ବ ସବୁ ଆଡ଼େ ଦୁଃଖଗ୍ରସ୍ତ ହେବାରୁ କ୍ଷଣମାତ୍ର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦେହ-

- ୬ ରେ ବିଶ୍ରାମ ନ ଥିଲା । ମାତ୍ର ଦାନ ଦୁଃଖୀମାନଙ୍କର ସାନ୍ତ୍ବନାକାଣ୍ଡ ଯେ ଈଶ୍ବର,
 ୭ ସେ ଡାକର ଆସିବାରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ବନା ଦେଲେ । ତାହାର ଆସିବାରେ କେ-
 ବଳ ନୋହେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦୃଢ଼ବାଞ୍ଛା ଓ ସନ୍ତୋଷ ପୁଣି ଆତ୍ମର ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭମାନ-
 କଙ୍କର ମନର ପ୍ରୀତି ଦେଖି ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ଯେମନ୍ତ ସାନ୍ତ୍ବନା ପାଇଥିଲା,
 ଆମ୍ଭେ ତାହାର କଣ୍ଠରେ ଏହି ସମସ୍ତର ସମ୍ପାଦ ଶୁଣି ଆତ୍ମର ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇଲୁଁ ।
 ୮ ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଚିଠାଉ ଲେଖି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଦେଇଥିଲୁଁ, ଏଣୁକରି ଅନୁତାପ
 କରୁଅଛୁଁ ପ୍ରମାଣ, ମାତ୍ର ଏବେ ଆଉ ନ କରୁଁ; ଯେଣୁ ସେହି ଚିଠାଉ ଅଳ୍ପ-
 ୯ କାଳ ଯାଆନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦୁଃଖ ଜନ୍ମାଇଥିଲା, ଏହା ଦେଖି । ତୁମ୍ଭେମାନେ
 ଦୁଃଖିତ ହୋଇଥିଲ, ଏଣୁକରି ଆନନ୍ଦିତ ହେଲୁଁ ଏହା ନୋହେ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭ-
 ମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ଦୁଃଖ ଥିଲା, ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମନଫେରଣଜନକ ହେଲା,
 ଏଣୁକରି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ହୋଇଲୁଁ; ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ବରଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶରେ
 ଖେଦ କରୁଥିଲ, ଏଣୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଦ୍ଵାରା କୌଣସିମତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହାନି
 ୧୦ ହୋଇ ନାହିଁ । ଯେହେତୁ ଈଶ୍ବରଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶରେ ଯେଉଁ ଖେଦ, ତାହା
 ପରିତ୍ରାଣଜନକ ଅଖେଦନୀୟ ମନଫେରଣ ଜନ୍ମାୟେ; ମାତ୍ର ସାଂସାରିକ ବିଷ-
 ୧୧ ଯୁରେ ଯେଉଁ ଖେଦ, ସେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଜନ୍ମାୟେ । ଏଥିରେ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେମାନେ
 ଈଶ୍ବରଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶରେ ଯେଉଁ ଖେଦ କରୁଥିଲ, ସେ ଖେଦ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର
 କି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଦ୍‌ଯୋଗ କି ଦୋଷପ୍ରସାଲଣ କି ଅସନ୍ତୋଷ କି ଭୟ କି ଦୃଢ଼-
 ବାଞ୍ଛା କି ଶରଧା କି ଦଣ୍ଡାଞ୍ଜା ଦେବାର, ଏହା ସବୁ ଜନ୍ମାଇଲା; ଏଣୁ ଏବିଷୟରେ
 ୧୨ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ପରିଶୁଦ୍ଧ, ଏହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରମାଣ ଦେଇଅଛୁ । ଏଣୁକରି ଅପ-
 କାରକ କି ଅପ୍ରକୃତ କୌଣସି ଜନକୁ ଦୁଃଖ ଦେବାର ନିମନ୍ତେ ଯେ ଲେଖିଥିଲୁଁ
 ତାହା ନୋହେ; ମାତ୍ର ଈଶ୍ବରଙ୍କର ଶ୍ରେୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଆତ୍ମମାନଙ୍କର
 ୧୩ ଅରୁଦ୍‌ଯୋଗପଣ ଯେମନ୍ତ ପ୍ରକାଶ ପାୟେ, ଏନିମନ୍ତେ ଲେଖିଥିଲୁଁ । ଏଣୁ-
 କର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସାନ୍ତ୍ବନା ପାଇବାର ସମ୍ପାଦ ପାଇ ଆମ୍ଭେମାନେହେଁ
 ସାନ୍ତ୍ବନା ପାଇଲୁଁ; ବିଶେଷରେ ଡାକର ମନ ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କର ଦ୍ଵାରା ତୃପ୍ତ ହେ-
 ୧୪ ବାରୁ ଆମ୍ଭେମାନେହେଁ ତାହାର ଆନନ୍ଦରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲୁଁ । ଯେ-
 ହେତୁ ଡାକର ପାଖରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଷୟରେ ଯେ ଦର୍ପି କରୁଥିଲୁଁ,
 ତହିଁରେ ଲଜ ପାଇଲୁଁ ନାହିଁ; ପୁଣି ଯେମନ୍ତ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି
 ୧୫ ସବୁ ବିଷୟ ସତ୍ୟ ବୋଲି ଥାଉ, ତେମନ୍ତ ଡାକର ଆଗରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ
 ଦର୍ପି କରୁଥିଲୁଁ, ତାହାର ସତ୍ୟ ହୋଇଲା । ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଜ୍ଞାକାଣ୍ଡ
 ୧୬ ହୋଇ ଅତିଶୟ ଭୟରେ ଥରୁଁ, କେମନ୍ତେ ତାହାକୁ ଅତିଥି କରୁଥିଲ, ତାହା
 ସ୍ମରଣ କରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ତାହାର ସ୍ନେହ ଆତ୍ମର ବଢ଼ି ଯାଉଅଛି । ଏହେତୁ

ସବୁ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଆତ୍ମର ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ, ଏଥିରେ ଆହ୍ଲାଦିତ ହେଲୁ ।

୮ ପଦ ।

ହେ ଭ୍ରମାମାନେ, ମାକଦୋନୟା ଦେଶସ୍ଥ ମଣ୍ଡଳୀଗଣକୁ ଦତ୍ତ ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ଯେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହ ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଉଅଛି; ଯେଣୁ ବହୁ ତାତକାଳୀୟ ପରୀକ୍ଷାରେ ସେମାନଙ୍କର ଅତିଶୟ ଦୟାକ୍ଷୟ ହେଲେହେଁ ଅପାର ଆନନ୍ଦ ହେ-
ତୁରୁ ସେମାନେ ବାହୁଲ୍ୟରୂପରେ ଦାନ କଲେ ! ସେମାନେ ଆପଣା ଇଚ୍ଛାରେ ସାଧ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବରଷ ଆମ୍ଭେ ପ୍ରମାଣ ଦେଇ, ସେମାନେ ସାଧ୍ୟର ଅଧିକ ଦାନ-
ରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତହୋଇ, ସାଧୁମାନଙ୍କର ଉପକାରର ପାଇଁ ଯେ ଶୂନ୍ୟ ଓ ଦାନ, ତାହା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ନିତାନ୍ତ ବିନତି କଲେ । ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେ-
ମନ୍ତ ଅନୁମାନ କରିଥିଲୁ, ତେମନ୍ତ ନ କରି, ପ୍ରଥମରେ ପ୍ରଭୁର ଉଦ୍ଦେଶରେ, ତହିଁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ଇଚ୍ଛାରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପି ଦେଲେ । ତହିଁରେ ଘାତ ଯେଉଁ କର୍ମରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବୃତ୍ତି ହୋଇଥିଲା, ସେ କର୍ମ ସିଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାକୁ ବିନୟ କଲୁ ।
ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ବକ୍ରାପଣ ଓ ଜ୍ଞାନ ଓ ସବୁ ଉଦ୍‌ଯୋଗ ଓ ଆତ୍ମ-
ମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ପ୍ରେମ, ଏହି ସମସ୍ତ ଗୁଣରେ ଯେମନ୍ତ ଅତି ଗୁଣବନ୍ତ ଅଛୁ, ତେମନ୍ତ ଏହି ଦାତାପଣ ଗୁଣରେହେଁ ଅତିଶୟ ଗୁଣବନ୍ତ ହୁଅ । ଏକଥା କିଛି ଆଜ୍ଞାତପେ-
ବୋଲୁଅଛି ତାହା ନୋହେ, ମାତ୍ର ଆମ ଲୋକଙ୍କର ଉଦ୍‌ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭ-
ମାନଙ୍କର ପ୍ରେମର ସରଳପଣ ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ବୋଲି । ଯେତୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଧନବନ୍ତ ହେଲେହେଁ ତାହାଙ୍କର ଦୟାକ୍ଷୟ ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେମନ୍ତ ଧନବନ୍ତ ହୁଅ, ଏହେତୁ ସେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଲେ, ତାହାଙ୍କର ଏହି ଅନୁ-
ଗ୍ରହ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଜଣା ଅଛି । ଏହେତୁ ଆମ୍ଭେ ଏହି ପରାମର୍ଶ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଇ; ଏ କର୍ମ କରିବାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉପଯୁକ୍ତ ଅଟଇ, ଯେହେତୁ ଏ କର୍ମ-
ରେ ନୂଆ ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ ହୋଇଅଛୁ ତାହା ନୋହେ; ଆଜକୁ ବରଷେକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦେ ଏ କର୍ମର ଚେଷ୍ଟା କରୁଅଛୁ । ଏଣୁକରି ଏବେ ତାହା ସମାପ୍ତ କର; ଆଉ ପୂର୍ବରେ କର୍ମ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ଯେମନ୍ତ ମନ ଥିଲା, ଆପଣା ସଂସ୍ଥାନାନୁସାରେ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁହିଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ତେମନ୍ତ ମନ ହେଉ । କାହାର ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦ ମନ ଯେବେ ଆମ୍ଭେ, ତେବେ ତାହାର ଯାହା ନାହିଁ ତଦନୁସାରେ ନୋହେ, ଯାହା ଅଛି ତଦନୁସାରେ ତାହା ଗ୍ରାହ୍ୟ ହୋଇବ । ଆମ ଲୋକକୁ ବିଶ୍ରାମ ଦେବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେହେତୁ ଭାରତ୍ରାସ୍ତ୍ର ହୁଅ, ଆତ୍ମର ଏମନ୍ତ ମାନସ ନୋହେ; ବରଷ ତୁଲ୍ୟଦଶା ଯେମନ୍ତ ହୋମ୍ଭେ, ଅର୍ଥାତ୍ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଧନ ବହୁତ ଥିବାରୁ

ଯେମନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ଦାନତା ଦୂର ହୋୟେ, ପୁଣି ଉତ୍ତରକାଳରେ ସେମାନଙ୍କର
ଧନ ବହୁତ ଥିବାରୁ ଯେମନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦାନତା ଦୂର ହୋୟେ, ଏପ୍ରକାରେ
ତୁଲ୍ୟଦଶା ହୋଇବ । ଯେମନ୍ତ ଲେଖାଅଛି, “ଯେଉଁଜନ ଅଧିକ ସଞ୍ଚୟ କଲ,
ତାହାର ଅଧିକ ନୋହିଲ; ପୁଣି ଯେଉଁଜନ ଅଳ୍ପ ସଞ୍ଚୟ କଲ, ତାହାର କିଛି
ଉଣା ନୋହିଲ ।”

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହିତର ନିମନ୍ତେ ଡାକର ମନରେ ଏହି ଉଦ୍‌ଯୋଗ ଜନ୍ମାଇଲେ
ଯେ ଈଶ୍ଵର, ସେ ଧନ୍ୟ ହେଉନ୍ତୁ । ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ବିନୟ ବାକ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କଲ
ତାହା କେବଳ ନୋହେ, ବରଞ୍ଚ ଆପଣ ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ ହୋଇ ଆପଣା ଇଚ୍ଛାରେ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କତିକି ଗଲ । ତେଣୁ ପ୍ରଭୁର ମହିମା ପୁଣି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦାନ-
ଶୀଳପଣ ଏହି ଦୁଇର ପ୍ରକାଶକ ଦାନ କର୍ମର ନିବାହକାରୀ ଯେ ଆମ୍ଭେମାନେ,
ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସହିତ ଯିବାର ପାଇଁ ମଣ୍ଡଳୀଗଣର ଦ୍ଵାରା ନିୟୁକ୍ତ ତାହା କେବଳ
ନୋହେ, ମଙ୍ଗଳସମାଗର ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀରେ ସୁଖ୍ୟାଦିମନ୍ତ, ଏମନ୍ତ ଜଣେ
ଭାଇକୁ ତାହାର ସହିତ ପଠାଇଲୁ । ଆଉ ଯେଉଁ ଗଦାୟେ ଧନ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର
ହସ୍ତରେ ପ୍ରେରିତ ଅଛି, ସେହି ବିଷୟରେ କେହି ଯେମନ୍ତ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରତି
ଦୋଷ ନ ଦିଅଇ, ଏହେତୁ କେବଳ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିରେ ନୋହେ, ମନୁଷ୍ୟର
ଦୃଷ୍ଟିରେହେଁ ଯେଉଁ ଆଗର ବ୍ୟବହାର ବିହିତ ହୋୟେ, ସେ ବିଷୟରେ ସାବ-
ଧାନ ହୋଇଲୁ । ତହିଁରେ ବହୁତ ବିଷୟରେ ଯାହାକୁ ବାରମ୍ବାର ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ
ଦେଖିଅଛୁ, ପୁଣି ଏବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ବିଶ୍ଵାସ କରିବାରୁ ତତୋଽଧିକ
ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ ଦେଖୁ, ଏମନ୍ତ ଜଣେ ଭାଇକୁ ସେମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗତେ ପଠାଇଲୁ ।
ଡାକର ବିଷୟରେ କେହି ଯେବେ ପଚାରନ୍ତି, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଇଁ ସେ
ଆମ୍ଭର ଜଣେ ଅଂଶୀ ଓ ସହାୟ; ପୁଣି ଭ୍ରାତୃଗଣର ବିଷୟରେ କେହି ଯେବେ
ପଚାରନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କର ପ୍ରେରିତ ପୁଣି ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ମହିମା
ପ୍ରକାଶକ । ଏଣୁକରି ସେମାନଙ୍କର ଓ ମଣ୍ଡଳୀ ସମ୍ପଦର ସାକ୍ଷାତରେ ଆପଣାମାନ-
ଙ୍କର ପ୍ରେମ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଷୟରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଦର୍ପ ବାକ୍ୟ ପ୍ରମାଣ
କରି ଦେଖାଅ ।

୯ ପଦ ।

ସାଧୁ ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ବିଚାରଣ କରିବାର ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କତି-
ରେ ଲେଖିବାର ଆମ୍ଭର ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ । କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କେମନ୍ତ
ଉଦ୍ୟମାଚିତ୍ର ତାହା ଜାଣି, ଆଖାୟା ଦେଖିଥିମାନେ ବରସେକ ଗଲ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହେଲେଣି, ମାକଦୋନିୟା ଲୋକମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଆମ୍ଭେ ଏହି ଦର୍ପ କଥା
ବୋଲିଅଛୁ; ଏଣୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉଦ୍‌ଯୋଗପଣ ବହୁତ ଲୋକକୁ ମତାଇ-

ଅଛି । ତେବେହେଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସେହି ଦର୍ପ ଯେମନ୍ତ ବୃଥା ନ ହୋଇ, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କିଛିରେ ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲୁ । ତେଣୁ ଯେମନ୍ତ କହିଲୁ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେହେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅ, ଯେହେତୁ କିଜାଣି ମାକଦୋନିୟାର କୌଣସି ଲୋକ ଯେବେ ଆମ୍ଭର ସହିତ ଆସନ୍ତି, ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେମନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନ ଦେଖନ୍ତି, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଲଜ୍ଜା ପାଇବ ତାହା ନ ବୋଲି, ବରଂ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେ ଦୃଢ଼ ଦର୍ପ କଥା ବୋଲିବାକୁ ଲଜ୍ଜା ପାଇବାକୁ ହେବ । ଏଣୁକରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ଦାନର କଥା ପୂର୍ବରେ ଉକ୍ତ ଥିଲା, ତାହା ଯେମନ୍ତ କୃପାପଣରେ ନୋହି ସ୍ବଚ୍ଛନ୍ଦରେ ହୋଇ, ଏଥିପାଇଁ ଆଗେ ଯାଇ ସେହି ଦାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଆମ୍ଭେ ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ବନୟ କରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ପଠାଇବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ ମଣିଲୁ ।

ଆନ୍ତର ବୋଲି, ଯେ ଅଳ୍ପ ଗଜ ବୁଣର, ସେ ଅଳ୍ପ ଶସ୍ୟ କାଟିବ; ପୁଣି ଯେ ଅଧିକ ଗଜ ବୁଣର, ସେ ଅଧିକ ଶସ୍ୟ କାଟିବ । ଏଣୁକରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ମନର ନିରୂପଣାନୁସାରେ ଅକାତର ହୋଇ ଆପଣା ଲଜ୍ଜାରେ ଦାନ କର, ଯେହେତୁ ଈଶ୍ବର ସ୍ବଚ୍ଛନ୍ଦଦାତାକୁ ଭଲ ଜାଣନ୍ତି । ଯହିଁରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କୌଣସି କିଛି ଅଭାବ ନ ଥାଏ, ପୁଣି ଯହିଁରେ ବହୁତ ପାଇଁ ସବୁ ଉତ୍ତମ କର୍ମରେ ଅଧିକ ଯତ୍ନବନ୍ତ ହୁଅ, ଏମନ୍ତ ସବୁପ୍ରକାର ଅନୁଗ୍ରହ ଈଶ୍ବର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ବତାଇବାକୁ ପାରନ୍ତି । ଯେମନ୍ତ ଲେଖାଅଛି, “ସେ ବିତରଣ କରଇ, ସେ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦାନ ଦିଅଇ, ତାହାର ଧର୍ମ ସଦାକାଳସ୍ଥାୟୀ ।” ଯେ ବୁଣି- ୧୦ ବାର ନିମନ୍ତେ ଗଜ ଓ ଭେଜନ ନିମନ୍ତେ ଅନ୍ନ ଯୋଗାଇ ଦିଅନ୍ତି, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବୁଣିଲର ଗଜ ବତାଇ ଦେଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦାନ କର୍ମର ଫଳ ବୃଦ୍ଧି କରନ୍ତି । ତାହା ହେଲେ ସବୁ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବହୁତ ଦାନପଣରେ ୧୧ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦ୍ବାରା ଈଶ୍ବରର ଧନ୍ୟବାଦ ହେବ । ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏହି ୧୨ ଦାନ କର୍ମରେ ସାଧୁ ଲୋକମାନଙ୍କର ଦାନତା ଦୂର ହେଉଅଛି, କେବଳ ତାହା ନୋହେ; ବରଂ ତାହା ଦ୍ବାରା ଈଶ୍ବରର ଧନ୍ୟବାଦହିଁ ବାହୁଲ୍ୟରୂପରେ ହେଉଅଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଗ୍ରୀଷ୍ମର ସୁସମାବୃତ୍ତର ବଣିଭୂତ ଏହା ସ୍ବାକାର ୧୩ କରୁଅଛି, ପୁଣି ସେମାନଙ୍କର ଆବର ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରତି ବଡ଼ ଦାନଶୀଳ ହେଉଅଛି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏହି ଦାନର ସେମାନେ ଏହାର ପ୍ରମାଣ ପାଇ ଈଶ୍ବରଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ କରୁଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ଈଶ୍ବରର ଅନୁଗ୍ରହର ବାହୁଲ୍ୟ ୧୪ ଦେଖି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତିଶୟ ଶରଧା ବହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ନିତ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛନ୍ତି । ଈଶ୍ବରଙ୍କର ଅକଥନୀୟ ଦାନର ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କର ୧୫ ଧନ୍ୟବାଦ ହେଉ ।

୧୦ ପଦ ।

୧ ପାଉଲ ଯେ ଆମ୍ଭେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷାତରେ କ୍ଷୁଦ୍ର ପୁଣି ଅସାକ୍ଷାତରେ ସାହସିକ ହୋଇ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ନମ୍ରତା ଓ କୋମଳତା ଦ୍ବାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିନୟ କର ।
 ୨ ଯେଉଁମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ମଣନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ବିରୋଧରେ ଯେଉଁ ସାହସରେ ଆମ୍ଭେ ସାହସିକ ହେବାକୁ ମଣିଅଛୁଁ, ଉପସ୍ଥିତ ହେବାର
 ୩ ସମୟରେ ଯେହ୍ନେ ତେମନ୍ତ ସାହସ ନ କର, ଆମ୍ଭର ଏହି ମାଟି ବିନୟ । ଯେ-
 ହେତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଶାନ୍ତରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କରୁଛୁଁ ଶାନ୍ତର ମତାନ୍ତରାରେ ଯୁଦ୍ଧ ନ
 ୪ କର । ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ରରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କର, ସେ ଶାନ୍ତର ନୋହେ, ମାଟି ଗତ ଭର୍ତ୍ତିବାର ନିମନ୍ତେ ଇଶ୍ବରଙ୍କ ଦ୍ବାରା ବଳିଷ୍ଠ ହେଉଅଛି;
 ୫ ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସବୁ ବିତର୍କ ଓ ଇଶ୍ବରର ତତ୍ତ୍ବଜ୍ଞାନର ବିରୋଧି ଅହ-
 କାରୀକ ଯେତେ ଚିନ୍ତା ଅଛି, ସେ ସବୁକୁ ଉପାଟନ କର ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଆଜ୍ଞାରେ
 ୭ ବଶୀଭୂତ କର ରଖି । ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ମାନବାର ସିଦ୍ଧ ହୋଇଲେ
 ସବୁ ଆଜ୍ଞା ଲଘିବାର ଦଣ୍ଡ ଦେବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ଅଛୁଁ ।

୮ ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ବାହ୍ୟଦୃଷ୍ଟି ଅନୁସାରେ ବିଚାର କରୁଅଛୁ? ଆମ୍ଭେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଲୋକ, ଏହା କେହି ଯେବେ ମନେ ପ୍ରତ୍ୟୟ କରଇ, ତେବେ ସେହି ଜଣ ଯୁନବାର ବିବେଚି ଦେଖୁ, ସେ ଆପେ ଯେମନ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଲୋକ, ଆମ୍ଭେମାନେହେଁ
 ୯ ତେମନ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଲୋକ ଅଛୁଁ । ଏଥିରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିନାଶର ନିମନ୍ତେ ନୋହେ, ମାଟି ନିଷ୍ଠାର ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ପରୀକ୍ଷା ଦେଇଅଛନ୍ତି,
 ସେ ବିଷୟରେ ଯେବେ ଆଉ କିଛି ଦର୍ପ କର, ତେବେହେଁ ତହିଁରେ ଲଜ ନ
 ୧ ପାଇବା । ଆମ୍ଭେ ଚିଠାଉରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଭୟ ଦେଖାଉଅଛୁଁ, ଏମନ୍ତ ବୋଧ

୧୦ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନୋହୁ । ଯେଣୁ ଲୋକେ ବୋଲନ୍ତି; ତାହାର ଚିଠାଉ ଅତିଭାସି ପୁଣି ସପ୍ରମାଣ ଅଟଇ; ମାଟି ସାକ୍ଷାତ ହୋଇଲେ ସେ ଦେହରେ ଦୁର୍ବଳ ଓ

୧୧ ତାହାର ବାକ୍ୟ ଭୁଲ୍ଲ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଚିଠାଉରେ ଅସାକ୍ଷାତ ହୋଇ ଯେମନ୍ତ କଥା କହି, ସାକ୍ଷାତ ହୋଇଲେ ତେମନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରବା, ସେମାନେ ଏହା ମନ-

୧୨ ରେ କରନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଆପଣାମାନେ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ସହିତ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଗଣନା କରବାକୁ କି ଭୁଲ୍ଲଣା ଦେବାକୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ସାହସିକ ନୋହିବା; ଯେହ୍ନେ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ପରି-
 ମାଣ ଆପଣାମାନେ କର ଆପଣାମାନଙ୍କର ସହିତ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଭୁଲ୍ଲଣା ଦେଇ

୧୩ ଜ୍ଞାନର ମତେ କର୍ମ ନ କରନ୍ତି । ମାଟି ଆମ୍ଭେମାନେ ପରିମାଣର ଅତିଶୟ ଦର୍ପ ନ କର ଆପଣାମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଇଶ୍ବରଙ୍କର ଦତ୍ତ ପରିମାପକ ଯେଉଁ ଦଉଡି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମୀପ ଯାୟେ ଅଶୁଭ, ସେହି ପରିମାଣ ଅନୁସାରେ ଦର୍ପ କରବା ।

ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସରକ ନିଶ୍ଚେ ନ ଅଣ୍ଟିଲରୁ ଆପଣାମାନଙ୍କର ପରି- ୧୪
ମାଣ ଅଧିକ ବଢାଇ ତାହା ନୋହେ; ଯେହେତୁ ପୂର୍ବରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ସୁସମାଗର
ପ୍ରଭୁର କରବାକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟକୁ ଯାଇଥିଲୁ । ତହିଁରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ୧୫
ନିଜ ପରିମାଣ ଛୁଡା ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କର ଶ୍ରମର ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଦର୍ପ ନ
କରି; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଗୁରୁ ହୁଅନ୍ତେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର
ଦ୍ୱାରା ଅତିଶୟ ବିସ୍ତାରିତ ପରିମାଣ ପାଇବା, ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଶ୍ରମ ଫଳର ୧୬
ବିଷୟରେ କୌଣସି ଦର୍ପ ନ କରି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସେବାୟତ ଲୋକମାନଙ୍କର
ନିକଟରେ ସୁସମାଗର ପ୍ରଭୁର କରବାକୁ ପାଇବା, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏହି ଭରସା
ଅଛି । ଯେଉଁଠି ଦର୍ପ କରଇ, ସେ ପରମେଶ୍ୱରରେ ଦର୍ପ କର । ଯେହେତୁ ୧୭
ଯେଉଁଠି ଆପଣାର ସୁଖ୍ୟାତି କରଇ, ସେ ଗ୍ରାହ୍ୟ ନୋହେ; ମାତ୍ର ପ୍ରଭୁ ଯା- ୧୮
ହାର ସୁଖ୍ୟାତି କରନ୍ତି, ସେ ଗ୍ରାହ୍ୟ ।

୧୧ ପଦ ।

ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ଏହି ନିବୋଧପଣରେ ଯେହେନ କିଛି ସହ୍ୟ କର, ଏହି ୧
ଆମ୍ଭର ବାଞ୍ଛା; ଏକାନ୍ତ ଆମ୍ଭର କଥା କିଛି ସହ । ଆମ୍ଭେ ଏକ ସ୍ୱାମିଠାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ୨
ଖ୍ରୀଷ୍ଟଠାରେ ସମର୍ପଣ କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତା କନ୍ୟାର ପ୍ରାୟେ ବାବଦ
କରିଅଛୁ; ଏଣୁକରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଷୟରେ ମହା ଭବନାରେ ଭବିତ ହେଉ- ୩
ଅଛି । ସର୍ପର ପ୍ରବଞ୍ଚନାରେ ହବା ଯେପ୍ରକାର ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଥିଲୁ, ତେମନ୍ତ
ପକ୍ଷେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ପ୍ରତି ସରଳତାର ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଥିବେ, ଆମ୍ଭର ଏହି ୪
ଭୟ ହେଉଅଛି । ଯାହାର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଭୁର କର ନାହିଁ, ଏମନ୍ତ
ଆନ ବାଣକର୍ତ୍ତୀ* କେହି ଯେବେ ଆସି ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତେ, କିଅବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର
ଅପ୍ରାପ୍ତ କୌଣସି ଆତ୍ମର ପ୍ରାପ୍ତି ହୁଅନ୍ତା, କିଅବା ଯାହା କେବେ ଗ୍ରାହ୍ୟ କରି ୫
ନାହିଁ, ଏମନ୍ତ ଆନ ମଙ୍ଗଳସମାଗରର ପ୍ରାପ୍ତି ହୁଅନ୍ତା, ତେବେ ଭଲ କରି ତାହାର
ବ୍ୟବହାର ସହ୍ୟ କରନ୍ତୁ । ଆମ୍ଭର ବୋଧ ହୋଇଥିବେ ସବୁପ୍ରଧାନ ପ୍ରେରିତଗଣଠାରୁ ୬
ଆମ୍ଭେ କୌଣସି ଅଂଶରେ କ୍ଷୁଦ୍ର ନୋହି । ଯଦ୍ୟପି ଆମ୍ଭେ ବାକ୍ୟରେ ଅପଡ଼ୁ, ୭
ତଥାପି ଆମ୍ଭେ ଜ୍ଞାନରେ ଅପଡ଼ୁ ନୋହି; ମାତ୍ର ସବୁ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର
ଶ୍ରମରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ନିତାନ୍ତ ପ୍ରକାଶିତ ଅଛୁ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉନ୍ନତର ନିମ୍ନ- ୮
ନ୍ତେ ନମ୍ରତାର ଅଙ୍ଗୀକାର କରି ବିନାବର୍ତ୍ତନରେ ଇଶ୍ୱରର ସୁସମାଗର ତୁମ୍ଭମାନ-
ଙ୍କର ନିକଟରେ ପ୍ରଭୁର କରଅଛି, ଏଥିରେ କି ଆମ୍ଭେ ଦୋଷ କରିଅଛୁ? ୯
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସେବା କରିବାର ନିମନ୍ତେ ଆନ ମଣ୍ଡଳୀର ବର୍ତ୍ତନ ଗ୍ରହଣ କରି- ୧୦

* (ଅବା) ଶଶୁ ।

- ୯ ବାବୁ ସେମାନଙ୍କର ଧନ ଅପହରଣ କରିଅଛୁ । ପୁଣି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଯେଉଁ ସମୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲୁଁ ସେ ସମୟରେ କୌଣସି ଦ୍ରବ୍ୟ ନ ଅଣ୍ଟିଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କାହାରି ଉପରେ ସେହି ଭାର ଦେଇ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ମାକିଦୋନିୟା ଦେଶର ଭାରମାନେ ଆସି ଆମ୍ଭର ନ ଅଣ୍ଟିଲେ ଦ୍ରବ୍ୟ ଯୋଗାଇ ଦେଲେ; ପୁଣି ଆମ୍ଭର ନିମନ୍ତେ କୌଣସି ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେମନ୍ତ ଭାରଗ୍ରସ୍ତ ନ ହୁଅ,
- ୧୦ ଏହା ଚେଷ୍ଟା କରିଅଛୁ, ପୁଣି କରିବା । ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ସତ୍ୟତା ଯେବେ ଆମ୍ଭରେ ଥାଏ, ତେବେ ଆଖାୟା ପ୍ରଦେଶରେ ଏହି ଦର୍ପ କଥା କହିବାକୁ କେହି ଆମ୍ଭକୁ ଅଟକ କରି ନ ପାରିବ । କିହେତୁ? ଆମ୍ଭେ କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ ନ କରି? ତାହା ଈଶ୍ବର
- ୧୧ ଜାଣନ୍ତି । ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଲୋକେ ଛୁଦ୍ର ଲୋଡ଼ନ୍ତି, ସେମାନେ ଯେମନ୍ତ ଛୁଦ୍ର ନ ପାଆନ୍ତି, ଏଣୁକରି ଆମ୍ଭେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛୁ, ତାହା ଆନ୍ତର କରିବା; ତହିଁରେ ସେମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଦର୍ପ କରନ୍ତି, ସେ ବିଷୟରେ ଯେମନ୍ତ ଆମ୍ଭ-
- ୧୨ ମାନଙ୍କର ତୁଲ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି । ସେହି ଭଣ୍ଡ ପ୍ରେସ୍‌ବିଟେରିଆନ୍ ମିଥ୍ୟା କର୍ମକାରୀ ସମସ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର
- ୧୩ ପ୍ରେସ୍‌ବିଟେରିଆନ୍‌ଙ୍କର ତୁଲ୍ୟ ବେଶ ଧାରଣ କରନ୍ତି । ଏ କିଛି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ନୋହେ, ଯେ-
- ୧୪ ହେତୁ ଶମ୍ଭୁତାନର ଯେବେ ତେଜସ୍ବୀ ଦୂତର ତୁଲ୍ୟ ବେଶଧାରୀ ହୋୟେ, ତେବେ ତାହାର ସେବକମାନେ ଯେ ଧର୍ମ ସେବକମାନଙ୍କର ବେଶଧାରୀ ହୋଇବେ, ଏ ଅତି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ନୋହେ, ପୁଣି ଆପଣା କ୍ରିଷ୍ଟାନ୍ସାରେ ସେମାନଙ୍କର ଫଳ ହୋଇବ ।
- ୧୫ ଆମ୍ଭେ ପୁନଃବାର ବୋଲି, ଏଥିରେ କେହି ଆମ୍ଭକୁ ନିବୋଧ ଜ୍ଞାନ ନ କର, ପୁଣି ଯେବେ କରଇ, ତେବେ ନିବୋଧର ପ୍ରାୟେ ଆମ୍ଭକୁ ଗ୍ରହଣ କର, ତହିଁ-
- ୧୬ ରେ ଆମ୍ଭେ କିଛି ଦର୍ପ କରି ପାରିବା । ଏହି ଯେ ଏକାନ୍ତ ଦର୍ପର କଥା ବୋଲୁଅଛୁ, ଏହା କିଛି ପ୍ରଭୁର ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ନୋହେ, ନିବୋଧର ପରି ବୋଲୁଅଛୁ । ଅନେକେ କୂଳର ବିଷୟରେ ଦର୍ପ କରନ୍ତି, ଏଣୁକରି ଆମ୍ଭେହିଁ ଦର୍ପ
- ୧୭ କରିବା । ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜେ ବୁଦ୍ଧିମନ୍ତ ସିନା ନିବୋଧର ବ୍ୟବହାର ସୁନ୍ଦରରୂପେ
- ୧୮ ସହିବାକୁ ପାର । ଏଣୁ କେହି ଯେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବଳନରେ ପକାଇ ଦିଅଇ, କିଅବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରାସ କରଇ, କିଅବା ଅପହରଣ କରଇ, କିଅବା ଆପଣାକୁ ଉଚ୍ଚ କରି ମାନଇ, କିଅବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଗାଲରେ ଜାଗୁଡ଼ା ମାରଇ,
- ୧୯ ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏ ସମସ୍ତହିଁ ସହିଥାଅ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଦୁଃଖ, ଏହି ଅପମାନର ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭେ ଏହା ବୋଲି, ଯେ କୌଣସି ବିଷୟରେ ଆମ କେହି ସାହସିକ ହୋୟେ, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଆନ୍ତର ଅଧିକ ସାହସିକ ହୋଇ; ମାତ୍ର ଏହି କଥା ଅଜ୍ଞାନ ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରାୟେ ବୋଲୁଅଛୁ । ସେମାନେ କି ଏକା ଲୋକ? ଆମ୍ଭେହିଁ ଏକା । ସେମାନେ କି ଇସ୍ରାଏଲ? ଆମ୍ଭେହିଁ ଇସ୍ରାଏଲ । ସେମାନେ

କି ଅବହାନର ସନ୍ତାନ? ଆମ୍ଭେହେଁ ଅବହାନର ସନ୍ତାନ । ସେମାନେ କି ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ୧
 ସେବକ? ନିଜୋଧର ପ୍ରାୟେ କହିଲେ ବୋଲି, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆମ୍ଭେ ୨
 ତାହାଙ୍କର ଅଧିକ ସେବକ; ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ବହୁତ ପରିଶ୍ରମରେ ଓ ୩
 ଅସଂଖ୍ୟକ ପ୍ରହାରରେ ଓ ଅନେକଥର ବନ୍ଧଶାଳର ବନ୍ଧନରେ ଓ ବହୁତଥର ପ୍ରାଣ- ୪
 ସଂଶୟରେ ପଡ଼ିଲୁଁ । ଆମ୍ଭେ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କଠାରୁ ପାଞ୍ଚଥର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବଲିଖିତ ପ୍ରହାର, ୫
 ପୁଣି ତିନିଥର ବେତର ମାତ, ପୁଣି ଥରେ ପଥରର ଆଘାତ ଭୋଗ କଲୁଁ; ଆଉ ୬
 ତିନିଥର ଆମ୍ଭକୁ ଜାହାଜ ଭଙ୍ଗା ଘଟିଲା; ଅଗାଧ ଜଳରେ ଏକ ଦିବା ରାତି ସେପଣ ୭
 କଲୁଁ । ଏହିଭାବେ ବହୁତ ଥର ଯାତ୍ରାରେ ଓ ନଦୀ ସଙ୍କଟରେ ଓ ଖଣ୍ଡର ସଙ୍କଟରେ ୮
 ଓ ସ୍ବଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ସଙ୍କଟରେ ଓ ବିଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ସଙ୍କଟରେ ଓ ନଗର ୯
 ସଙ୍କଟରେ ଓ ବଣ ସଙ୍କଟରେ ଓ ସମୁଦ୍ର ସଙ୍କଟରେ; ଓ ଭଣ୍ଡ ଭାରମାନଙ୍କ ସଙ୍କଟ- ୧୦
 ରେ; ଓ ପରିଶ୍ରମରେ ଓ କ୍ଳେଶରେ ଓ ଥରକୁଥର ଜାଗରଣରେ ଓ କ୍ଷୁଧାରେ ଓ ୧୧
 ତୃଷ୍ଣାରେ ଓ ବହୁତଥର ଅନାହାରରେ ଓ ଶୀତରେ ନ ନିଙ୍ଗିଲାରେ କାଳଯାପଣ ୧୨
 କଲୁଁ । ଏମନ୍ତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବାହ୍ୟ ବିଷୟ ଛଡ଼ା ପ୍ରତିଦିନରେ ମଣ୍ଡଳୀ ସମୁଦ୍ରର ୧୩
 ସମ୍ବଲିବାର ଭାର ଆମ୍ଭର ଉପରେ ମାତ ପଡୁଅଛି । କେଉଁଲେକ ଦୁର୍ବଳ ହେଲେ ୧୪
 ଆମ୍ଭେ ଦୁର୍ବଳ ନୋହି? କାହାର ବିଦ୍ଧ ହୋଇଲେ ଆମ୍ଭେ ଉତ୍ତପ୍ତ ନୋହି? ୧୫
 ଯେବେ ଦର୍ପି କଥା ଆମ୍ଭକୁ କହିବାକୁ ହେଲା, ତେବେ ଆଖିର ଦୁର୍ବଳତା ବିଷ- ୧୬
 ଯରେ ଦର୍ପ କର । ଆଉ ଏଥିରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ମିଥ୍ୟା ବାକ୍ୟ ନ ବୋଲି, ତାହା ୧୭
 ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ପିତା ସଚ୍ଚିଦାନନ୍ଦ ପରମେଶ୍ବର ଜାଣନ୍ତି । ଆଉ ୧୮
 ଦମ୍ଭସିକ ନଗରରେ ଅଛନ୍ତି ରାଜାର ବେବର୍ତ୍ତୀ ଆମ୍ଭକୁ ଧରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କର ସୈନ୍ୟ ୧୯
 ସାମନ୍ତ ପ୍ରହରୀର ଦ୍ବାରା ସେହି ନଗରକୁ ରକ୍ଷା କଲା, ପୁଣି ପାଟେଣ୍ଟରେ ଥିବାର ୨୦
 ଗୋଟିଏ ଜଳକବାଟିର ଦ୍ବାର ଦେଇ ଆମ୍ଭକୁ ଖଣ୍ଡେ ଟୋକାଇରେ ଓହ୍ଲାଇ ୨୧
 ଦୟା ସିବାରେ ତାହାର ହସ୍ତର ଆମ୍ଭେ ରକ୍ଷା ପାଇଲୁଁ । ୨୨

୧୨ ପଦ୍ୟ ।

ଦର୍ପ କରବାର ଆମ୍ଭର ଉଚିତ ନୋହେ ପ୍ରମାଣ, ତେବେହେଁ ପ୍ରଭୁର ଦତ୍ତ ୧
 ଦର୍ଶନ ଓ ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶର ବିବରଣ ବୋଲି । ଶୈଳ ବରଷ ଗତ ହେଲା ଆମ୍ଭେ ୨
 ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଆଶ୍ରିତ ଏକ ଲେକକୁ ଜାଣିଲୁଁ, ସେ ଦେହରେ ବର୍ତ୍ତମାନ କି ଅବର୍ତ୍ତମାନ ୩
 ତାହା ନ ଜାଣି, ଇଶ୍ବର ଜାଣନ୍ତି । ସେ ଜଣ ଉଚ୍ଚତମ ସ୍ବର୍ଗରେ ଘେନା ଗଲା, ଏମନ୍ତ ୪
 ଜଣେ ଲେକକୁ ଜାଣିଲୁଁ । ପୁଣି ସେକାଳରେ ସେ ଦେହରେ ବର୍ତ୍ତମାନ କି ଅବର୍ତ୍ତ- ୫
 ମାନ ତାହା ଆମ୍ଭେ ନ ଜାଣି, ଇଶ୍ବର ଜାଣନ୍ତି, ସେ ସ୍ବର୍ଗୋଦ୍ୟାନରେ ଘେନା ୬
 ଯାଆନ୍ତେ ଅକଥନାୟ ଓ ମନୁଷ୍ୟର ଅକଥ୍ୟ ବାକ୍ୟ ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଲା । ଏମନ୍ତ ୭

- ଲୋକର ବସୟରେ ଦର୍ପ କରବା, ନୋହିଲେ ଆପଣାର ଦୁର୍ବଳତା ଛୁଟା ଆଉ କୌଣସି ବସୟରେ ଦର୍ପ କରବା ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଯେବେ ଦର୍ପ କରବାକୁ ଚାହୁଁ, ତେବେହେଁ ସତ୍ୟ ବାକ୍ୟ ବୋଲିବା ହେତୁରୁ ଆମ୍ଭେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ମଧ୍ୟରେ ଗଣିତ ହୋଇବା ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଲୋକେ ଆମ୍ଭକୁ ଯେପ୍ରକାର ଦେଖୁଅଛନ୍ତି ପୁଣି ଆମ୍ଭ-
 ୭ ଠାରୁ ଯାହା ଶୁଣୁଅଛନ୍ତି, ତାହାଠାରୁ ପଛେ ଆମ୍ଭକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜ୍ଞାନ କରନ୍ତି, ଏଣୁ-
 ୮ କର ଆମ୍ଭେ ସେ ବସୟରେ ନିବୃତ୍ତ ହେଲୁଁ । ଆଉ ଏହି ଅପାର ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ସକାଶୁ ପଛେ ଆମ୍ଭେ ଅପରିମିତ ଅଭିମାନ କର, ଏଥିନମନ୍ତେ ଆମ୍ଭର ଅପରି-
 ୯ ମିତ ଅଭିମାନ ନୋହିବାର ପାଇଁ ପ୍ରହାରକାର ଶତ୍ରୁତାନ୍ତର ଦୃଢ଼ସ୍ପର୍ଶ ଏକ କଷ୍ଟକ
 ୧୦ ଆମ୍ଭର ଦେହରେ ବଳିବାକୁ ଦିଆ ହେଲା । ଏଣୁ ତାହାଠାରୁ ଯେମନ୍ତ ମୁକ୍ତି ପାଇ,
 ୧୧ ଏହେତୁ ପ୍ରଭୁର ନିକଟରେ ତନିଥର ପ୍ରାର୍ଥନା କଲୁଁ । ତହିଁରେ ସେ ଆମ୍ଭକୁ ବୋଲିଲେ, ତୁମ୍ଭର ପାଇଁ ଆମ୍ଭର ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରଭୁର ହୋୟେ; ଦୁର୍ବଳତାରେ ଆମ୍ଭର ଶକ୍ତି ପରପୂର୍ଣ୍ଣତାରେ ପ୍ରକାଶ ହୁଅଇ । ଏମନ୍ତ ଆମ୍ଭରେ ଶ୍ରୀକ୍ଷର ଶକ୍ତି ଯେହେନ ଅବସ୍ଥିତ କରଇ, ଏହେତୁ ହୁଷ୍ଟ ହୋଇ ନିଜ ଦୁର୍ବଳତାରେ ଦର୍ପ କରବା ।
 ୧୨ ଏଣୁ ଶ୍ରୀକ୍ଷର ନିମନ୍ତେ ଦୁର୍ବଳତା ନିନ୍ଦା ଦରଦ୍ରତା ବିପକ୍ଷତା କଷ୍ଟ ଇତ୍ୟାଦି ପାଇଲେ ସନ୍ତୋଷ ଅଛୁଁ; ଯେହେତୁ ଦୁର୍ବଳତାର ସମୟରେ ଆମ୍ଭେ ବଳବନ୍ତ ହୋଇ ।
 ୧୩ ଆମ୍ଭେ ସିନା ଦର୍ପ କରବାରୁଁ ନିବୋଧର ପ୍ରାୟେ ହୋଇଅଛୁଁ; ମାତ୍ର ସେ ତୁମ୍ଭ-
 ୧୪ ମାନଙ୍କର ଦୋଷରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଆମ୍ଭର ପ୍ରଶଂସା କରବାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉଚିତ ଥିଲା; ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ କିଛି ନୋହିଲେହେଁ ସର୍ବପ୍ରଧାନ ପ୍ରେସ୍‌ବିଟେରିଆନ୍‌ର
 ୧୫ କୌଣସି ଅଂଶରେ ଉର୍ଣ୍ଣା ନୋହି । ସବୁ ପ୍ରକାରରେ ଯୈର୍ଯ୍ୟ ଧରି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକ୍ରିୟା ଓ ଶକ୍ତି ଓ ଅଭୂତ ଲକ୍ଷଣ ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରେସ୍‌ବିଟେରିଆନ୍ ତିନି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ଥିଲା ।
 ୧୬ ଆମ୍ଭେ ଯେ ଆପଣାର କୌଣସି ଭାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉପରେ ଦେଇ ନାହିଁ, ଏହି ଏକ କଥା ବିନା ଆମ ମଣ୍ଡଳୀର ତୁମ୍ଭମାନେ କେଉଁ ବସୟରେ ଉର୍ଣ୍ଣା
 ୧୭ ଅଛୁ? ଆମ୍ଭର ସେହି ଦୋଷ କ୍ଷମା କର । ଦେଖ, ତୁମ୍ଭମଧ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ-
 ୧୮ ଠାକୁ ଯିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ଅଛୁଁ । ତହିଁରେ ନିଜର କୌଣସି ଭାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ-
 ୧୯ ଠାରେ ଦେବା ନାହିଁ; ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ଚେଷ୍ଟା ନ କର, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଚେଷ୍ଟା କର; ପିତାମାତାର ନିମନ୍ତେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି କରବାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନୋହେ, ବରଂ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ପିତାମାତାକୁ
 ୨୦ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି କରବାକୁ ହୋୟେ । ଆଉ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଯେତେ କାହ୍ନୁ ସ୍ନେହ କର, ତେତିକି ଉର୍ଣ୍ଣା ସ୍ନେହର ପାତ୍ର ଯେବେ ହୋଇ, ତେବେହେଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆତ୍ମା ଲଗି ଆମ୍ଭେ ଅତି ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦରେ ବ୍ୟୟ କରବାକୁ ବରଂ ପ୍ରାଣ

ବ୍ୟୟ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛୁ । ଯାହା ହେଉ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କିଛି ଭରସା କର ୧୭
 ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ କି ଧୂର୍ତ୍ତ ହୋଇ ଛୁଲରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଧରିଅଛୁ? ଭଲ, ୧୭
 ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟକୁ ପଠାଇ ଦେଇଥିଲୁ, ସେମାନଙ୍କର କାହାରି
 ଦ୍ଵାରା କି ଆମ୍ଭର କିଛି ଲଭ ଜନ୍ମିଥିଲା? ଆମ୍ଭେ ଡାକି ବନୟ କରି ତାହାର ୧୮
 ସଙ୍ଗରେ ଜଣେ ଭାଇକୁ ପଠାଇ ଦେଇଥିଲୁ; ସେହି ଡାକ କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକ-
 ଟର କିଛି ଅର୍ଥ ଲଭ କରିଅଛି? ଆମ୍ଭେମାନେ ଏକମନରେ ଏକ ପଦଚିହ୍ନ ଦେଇ
 କି ଗମନ କରି ନାହିଁ? ଆମ୍ଭର ବୋଲି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେ ୧୯
 ଦୋଷ ପ୍ରସାଳନର କଥା ବୋଲୁଅଛୁ, କି ଏହା ବୋଧ କରୁଅଛି? ହେ ପ୍ରିୟ
 ଭ୍ରାତୃଗଣ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିଷ୍ଠାର ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତ କର୍ମ କରି, ଈଶ୍ଵର-
 ଙ୍କର ସାକ୍ଷାତରେ ଶ୍ରୀକ୍ଷର ଦ୍ଵାରା ଏହି କଥା ବୋଲୁଅଛୁ । ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ଉପ- ୨୦
 ସ୍ଥିତ ହୋଇଲେ ପଛେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା ପରି ନ ଦେଖି, ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ-
 ମାନେ ଯେମନ୍ତ ଇଚ୍ଛା ନ କର, ତେମନ୍ତ ତୁମ୍ଭଠାରେ ଆମ୍ଭର ଦେଖା ହୁଅଇ,
 ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଅବା ବାଦାନୁବାଦ ଓ ଈର୍ଷା ଓ କ୍ରୋଧ ଓ
 ବିବାଦ ଓ ପରପରାଧ ଓ ଖଳତା ଓ ତର୍କନ ଓ କଲହ ଏହି ସମସ୍ତ ହୋୟେ ।
 ଆବର ପୁନର୍ବାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଲେ ଈଶ୍ଵର ପଛେ ୨୧
 ଆମ୍ଭକୁ ନୁଆଁଣ କରିବ, ପୁଣି ଯେଉଁମାନେ ଧୂଳରେ ପାର୍ଥୀ ହୋଇ ଆପଣାମାନଙ୍କର
 କୃତ ଅଶ୍ରୁ କର୍ମ ବେଶ୍ୟାଗମନ କାମାଭିଳାଷ ବିଷୟରେ ମନ ଫେରାଇ ନାହାନ୍ତି,
 ଏପ୍ରକାର ବହୁତ ଲୋକର ନିମନ୍ତେ ପଛେ ଆମ୍ଭକୁ ବିଳାପ କରିବାକୁ ହୁଅଇ,
 ଏଥିରେ ଆମ୍ଭର ଭୟ ଅଛି ।

୧୩ ପଦ୍ୟ ।

ଏହି ତୃତୀୟର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କଥାକୁ ଯାଉଅଛୁ; ତହିଁରେ “ଦୁଇ ଚିନ ୧
 ସାକ୍ଷିର ମୁଖର ସବୁ କଥା ସ୍ଥିର ହୋଇବ ।” ଥରେ କହିଥିଲୁ, ପୁଣି ବିଦ୍ୟମାନ ୨
 ଯେସନ ହୋଇ, ତେସନ ପୁନଶ୍ଚ ବୋଲୁଅଛୁ, ଯେଉଁମାନେ ଧୂଳରେ ପାପ
 କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ପୁଣି ଆଉ ୧ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏବେ ଲେଖୁଅଛୁ, ଯେବେ ପୁନ-
 ବାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟକୁ ଯାଇ, ତେବେ ଆଉ କ୍ଷମା କରିବା ନାହିଁ । ବିଶେ- ୩
 ଷରେ ଶ୍ରୀକ୍ଷ ଆମ୍ଭର ଦ୍ଵାରା କଥା କହିବ, ଏହାର ପ୍ରମାଣ ଚେଷ୍ଟା କରୁଅଛୁ; ସେ
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଦୁଷ୍ଟାଳ ନୁହନ୍ତି, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ସବଳ ଅଟନ୍ତି ।
 ସେ ଯେବେ ଦୁଷ୍ଟାଳତା ହେତୁର ହୃଦରେ ହତ ହୋଇଲେ, ତଥାପି ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ୪
 ଶକ୍ତିରେ ସଙ୍ଗୀତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଆଉ ତାହାଙ୍କର ଆଶ୍ରିତ ଆମ୍ଭେମାନେ ତେସନ
 ଦୁଷ୍ଟାଳ ହୋଇଲେହଁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଶକ୍ତିରେ ତାହାଙ୍କର ସହିତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ

- ୫ ସଜାବ ହୋଇବା । ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସରେ ଅଛୁ କି ନାହିଁ, ଏହା ମନରେ ବିବେଚନା କରି ଆପଣାମାନଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା କର; ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଅଛନ୍ତି, ଏହା କି ଆପଣାମାନଙ୍କର ବିଷୟରେ ନ ଜାଣି? ତାହା ନ ହୋଇଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ହୁଅ । ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେମାନେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ନୋହି, ୬ ଏମନ୍ତ ଯେ ଜାଣିବାକୁ ପାରିବ, ଏହା ଆମ୍ଭର ଭରସା ହେଉଅଛି । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ କୌଣସି ପାପାଚରଣ ନ କର, ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଶ୍ରେୟରେ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କର; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଗ୍ରାହ୍ୟ ଗଣିତ ହୋଇ ଏମନ୍ତ ନୁହେଁ, ପୁଣି ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ଗଣିତ ହୋଇଲେହଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ସହମୀ କର, ଏହି ଆମ୍ଭର ପ୍ରାର୍ଥନା । ୮ ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ସତ୍ୟତାର ସପକ୍ଷ ହୋଇ କର୍ମ କରିବାକୁ ପାରି, ମାତ୍ର ୯ ସତ୍ୟତାର ବିପକ୍ଷ ହୋଇ କିଛିହିଁ କରିବାକୁ ନ ପାରି । ଆମ୍ଭେମାନେ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେବେ ବଳବନ୍ତ ହୁଅ, ତେବେ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆହ୍ୱାନର ବିଷୟ; ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ସିଦ୍ଧ ହୁଅ, ଏହି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ୧୦ ପ୍ରାର୍ଥନା । ବିନାଶର ନିମନ୍ତେ ହୋହେ, ମାତ୍ର ନିଷ୍ଠାର ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ପରାକ୍ରମ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ପଛେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇବାରେ ସେହି ପରାକ୍ରମ ପ୍ରକାଶ କରି କଠିଣ ଶାସନ କରି, ଏନିମନ୍ତେ ଏବେ ଉପସ୍ଥିତ ନୋହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଏହି ସବୁ କଥା ଲେଖୁଅଛୁ ।
- ୧୧ ହେ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ଅବଶେଷରେ ବୋଲି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ହେଉ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶାନ୍ତିଯୁକ୍ତ ଓ ଏକମନା ଓ ନିର୍ବିରୋଧୀ ହୋଇ ସିଦ୍ଧ ହୁଅ; ତହିଁରେ ପ୍ରେମ ୧୨ ଓ ଶାନ୍ତିଦାତା ଯେ ଈଶ୍ୱର, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗତେ ବାସ କରିବେ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ପବିତ୍ର ଚୁମ୍ବନ ଦେଇ ଏକକୁଆରେକ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କର । ସାଧୁ ଲୋକମାନେ ୧୪ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରୁଅଛନ୍ତି । ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ପ୍ରେମ ଓ ଧର୍ମଆଦୁର ସହାୟତା ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରେ ହେଉନ୍ତୁ । ଆମେନ ।

ଗାଲ୍‌ଡ଼ାୟ୍ ମଣ୍ଡଳୀଗଣର ପ୍ରତି ପାଉଁଲ ପ୍ରେସ୍‌ର ଚିଠାଉ ।

୧ ପଦ ।

ପାଉଁଲ ପ୍ରେସ୍‌ର ଯେ ଆମ୍ଭେ, (ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ଅବା ମନୁଷ୍ୟର ଦ୍ଵାରା ନୋହି, ମାତ୍ର ଯାଣୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଓ ମୃତାବସ୍ଥାର ତାହାଙ୍କର ଉଠାଇବାକର୍ତ୍ତା ପିତା ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରେସ୍‌ର) ପୁଣି ଆମ୍ଭର ସଙ୍ଗସ୍ଥ ଭାବ ସମସ୍ତେ, ଗାଲ୍‌ଡ଼ାୟ୍ ମଣ୍ଡଳୀଗଣର ପ୍ରତି ଚିଠାଉ ଲେଖୁଅଛୁ । ପିତା ଈଶ୍ଵର ପୁଣି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯାଣୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଠାରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଶାନ୍ତି ହେଉନ୍ତୁ । ପିତା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଇଚ୍ଛା-ନୁସାରେ ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ମନ ସଂସାରରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ଯେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପର ନିମନ୍ତେ ଆପଣାର ପ୍ରାଣ ଦେଲେ, ତାହାଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ ସଦାସର୍ବଦା ହେଉ । ଆମେନ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଅନୁଗ୍ରହରେ ଯେଉଁଠି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କଲୁ, ତାହାକୁ ଶୁଣି ଏମନ୍ତ ବେଗେ ଅନ୍ୟ ମଙ୍ଗଳସମାଚାରରେ ମତାନ୍ତର ହେଲୁ, ଏଥିରେ ଆମ୍ଭେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ମଣି । ମାତ୍ର ସେହି ଅନ୍ୟ ମଙ୍ଗଳସମାଚାର ନୋହେ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ଥିର କରିବାକୁ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ସୁସମାଚାରର ଅନ୍ୟଥା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ, ଏମନ୍ତ ଥୋକାସ୍‌ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ଯେଉଁ ମଙ୍ଗଳସମାଚାର ଘୋଷଣା କରିଅଛୁ ତହିଁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସୁସମାଚାର ଆମ୍ଭେମାନେ ଅବା ସ୍ଵର୍ଗ ଦୂତ କେହି ଯେବେ ଘୋଷଣା କରଇ, ତେବେ ସେ ଶାପ-ବ୍ରସ୍ତ ହେଉ । ପୂର୍ବରେ ଯେଉଁଠି କହିଥିଲୁ, ଏବେହେଁ ସେହି ପ୍ରକାର ବୋଲି; ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ସୁସମାଚାର ଗ୍ରହଣ କରିଅଛୁ, ତହିଁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସୁସମାଚାର କେହି ଯେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ପ୍ରଚାର କରଇ, ତେବେ ସେ ଶାପବ୍ରସ୍ତ ହେଉ । ଆମ୍ଭେ କି ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଅବା ମନୁଷ୍ୟର, କାହାର ପ୍ରସନ୍ନ ଜନ୍ମାଇ? ଅବା ଆମ୍ଭେ କି ମନୁଷ୍ୟକୁ ତୁଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଲୋଡ଼ି? ଯେଣୁ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଯଦି ତୁଷ୍ଟି କରନ୍ତୁ, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ସେବକ ନ ହୁଅନ୍ତୁ ।

ହେ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ଆମ୍ଭ ଦ୍ଵାରା ଯେ ମଙ୍ଗଳସମାଚାର ଘୋଷଣା ହୋଇଥିଲା, ତାହା ଯେ ମନୁଷ୍ୟର ମତାନ୍ତରରେ ନ ହୁଅଇ, ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ । ଯେହେତୁ ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ତାହା ପାଇ ନାହିଁ, ଅବା ଶିକ୍ଷାହିଁ ପାଇ ନାହିଁ; କେବଳ ଯାଣୁ

- ୧୩ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ତାହା ପାଇଁ ଅଛୁ । ଆଉ ସିନ୍ଧୁଦାୟ ମତାବଲମ୍ବୀ ହୋଇ ପୂର୍ବରେ ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେପ୍ରକାର ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରତି ଅଭିଶପ୍ତ ଦୌରାନ୍ତ କରି ତାହାର ନାଶ କରିଥିଲୁ,
- ୧୪ ତାହା ଅବଶ୍ୟ ଶୁଣିଥିବ । ଆଉ ପୂର୍ବପୁରୁଷ ପରମ୍ପରାଗତ ବିଧିରେ ଅଭିଶପ୍ତ ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ ହୋଇ ଆମ୍ଭର ସ୍ଵଜାତୀୟ ଯେତେ ସମ୍ଭବତଃ ଥିଲେ, ସବୁଠାରୁ
- ୧୫ ଆମ୍ଭେ ସିନ୍ଧୁଦାୟ ଧର୍ମରେ ତପ୍ତ ଥିଲୁ । ମାତ୍ର ଆମ୍ଭର ମାତାର ଉଦରରୁ ଆମ୍ଭକୁ ବିଭିନ୍ନ କଲେ ଯେ ପରମ୍ପରା, ସେ ଯେତେବେଳେ ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଆପଣା ଅନ୍ତ-
- ୧୬ ଗ୍ରହରେ ଆମ୍ଭକୁ ଆହ୍ୱାନ କରି ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରସଙ୍ଗ ପ୍ରବୃତ୍ତ କରିବାପାଇଁ ଆପଣା ପୁଣିର ତତ୍ତ୍ଵ ଆମ୍ଭଠାରେ ପ୍ରକାଶ କଲେ, ତେବେ-
- ୧୭ ବେଳେ ଆମ୍ଭେ ରକ୍ତମାଂସର ସହିତ ପରମର୍ଶ ନ କରି, ଅବା ପୂର୍ବ ନିୟୁକ୍ତ ସିର- ଶାଲମ ନଗରସ୍ଥ ପ୍ରେସ୍‌ବିଟେରିଆନ୍ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ନ ଯାଇ, ସେହିକ୍ଷଣି ଆରବ ଦେଶକୁ ଗଲୁ; ତହିଁ ସେଠାର ପୁନର୍ବାର ଦମ୍ଭିଷ୍ଟ ନଗରକୁ ବାହୁଡ଼ି
- ୧୮ ଅଇଲୁ । ଏହିପ୍ରକାରେ ଛନି ବରଷ ଗଲୁଡ଼ିରୁ ପିତରର ସହିତ ଦେଖା କରିବା ପାଇଁ ସିରଶାଲମକୁ ଯାଇ ପନ୍ଦର ଦିନ ଯାଏଁ ତାହାର ସହିତ ବାସ କଲୁ । ମାତ୍ର
- ୧୯ ପ୍ରଭୁର ଭ୍ରାତାଯାକୁବ ବିନ୍ଦୁ ପ୍ରେସ୍‌ବିଟେରିଆନ୍ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ କାହାକୁ ନ ଦେଖିଲୁ ।
- ୨୦ ଏହି ଯେ ସବୁ କଥା ଲେଖି, ଦେଖ, ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ ମାନି ବୋଲି, ଏହା ମିଥ୍ୟା
- ୨୧ ନୋହେ । ତହିଁ ଉତ୍ତର ସୁରୁୟା ଓ କଲିକତା ଦେଶକୁ ଗଲୁ, ପୁଣି ସେ କାଳରେ
- ୨୨ ସିନ୍ଧୁଦାୟ ଦେଶସ୍ଥ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆଶ୍ରିତ ମଣ୍ଡଳୀର ଲୋକମାନଙ୍କର ସହିତ ଆମ୍ଭର ସାକ୍ଷାତ
- ୨୩ ପରିଚୟ ନ ଥିଲା । ଯେଉଁଠି ପୂର୍ବରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଦୂରନ୍ତ କର୍ମ କରି ଧର୍ମ ବିନାଶ କରିଥିଲା, ସେ ଏବେ ସେହି ଧର୍ମର ପ୍ରବୃତ୍ତ କରୁଅଛି, ଏକଥା ମାତ୍ର
- ୨୪ ଶୁଣିଥିଲେ । ତେଣୁ ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ଲାଗି ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ କଲେ ।

୨ ପଦ୍ୟ ।

- ୧ ଅନନ୍ତରେ ଚୋର ବରଷ ଗଲୁଡ଼ିରେ ଆମ୍ଭେ ଖାତକୁ ସଙ୍ଗେ ଘେନି ବର୍ଷ-
- ୨ ବାର ସହିତ ସିରଶାଲମକୁ ପୁନର୍ବାର ଗଲୁ । ଆମ୍ଭେ ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶରେ ଗମନ କରି, ଯେଉଁ ମଙ୍ଗଳସମାପ୍ତର ଆନଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଘୋଷଣା କରି- ଥିଲୁ, ତାହା ସେଠାବର ଲୋକଙ୍କୁ ଜଣାଇଲୁ; ମାତ୍ର ଆମ୍ଭର ପୂର୍ବରେ କିଅବା ବର୍ତ୍ତମାନର ପରିଶ୍ରମ ଯେହେ ବିଫଳ ନ ହୋଇ, ଏଣୁକରି ଯେଉଁମାନେ ମାନ୍ୟ
- ୩ ସେମାନଙ୍କର କିଛିରେ ଗୋପନରେ ଜଣାଇଲୁ । ତେବେହେଁ ଆମ୍ଭର ସଙ୍ଗୀ
- ୪ ଶ୍ରୀକ ଲୋକ ଯେ ଖାତ, ତାହାର ସୁନ୍ଦର କ୍ରିୟା କରିବାକୁ ନୋହିଲା; ଯେଣୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ବିଶେଷ ମୁକ୍ତି ଏହା ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି

ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଅଧୀନ କରି ରଖିବାକୁ ମଣ୍ଡଳୀରେ ଥୋକାପ୍ପେ ଭଣ୍ଡ ଭରମାନେ
 ଛଳରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ । ପୁଣି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ବିଦ୍ୟମାନ ଯେ ଯଥାର୍ଥ
 ମଙ୍ଗଳସମାବ୍ଦର କଥା, ତାହା ଯେମନ୍ତ ରହିବ, ଏଣୁକରି ଦଣ୍ଡେମାଧି ସେମା-
 ନଙ୍କର ପ୍ରତି ଅଧୀନପଣ ଅଙ୍ଗୀକାର କଲୁଁ ନାହିଁ । ଆଉ ଯେଉଁ କେତେକ
 ମାନ୍ୟଲୋକ ପରି ଥିଲେ, ସେମାନେ ପ୍ରଧାନ ଅବା ଅପ୍ରଧାନ, ତହିଁରେ ଆତ୍ମର
 ବିଷୟ କିଛିହିଁ ନାହିଁ, ଯେହେତୁ ଈଶ୍ବର କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟର ମୁଖ ଉପରୋଧ ନ
 କରନ୍ତି; ସେ ମାନ୍ୟ ଲୋକ ବୋଲି ଆତ୍ମକୁ କୌଣସି ନୂଆ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ ନାହିଁ;
 ମାଧି ସୁନ୍ଦରମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ସୁସମାବ୍ଦର ପ୍ରବ୍ଦର କରିବାର ଭାର ଯେମନ୍ତ
 ପିତରକୁ ଦିଅନ୍ତୁ । ଯାଇଥିଲା, ତେମନ୍ତ ଅସୁନ୍ଦର ନିକଟରେ ସେହି ଭାର ଆତ୍ମକୁ
 ଦତ୍ତ ହୋଇଅଛି, ଏହା ଦେଖିଲେ । ଯେହେତୁ ସୁନ୍ଦର ଲୋକମାନଙ୍କର କିଛିରେ
 ପ୍ରେରିତ ପଦର କର୍ମ କରିବା ପାଇଁ ଯେ ପିତରକୁ ସୁସାଧ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ, ଅସୁନ୍ଦର-
 ଙ୍କର କିଛିରେ ସେହି କର୍ମ କରିବାକୁ ସେ ଆତ୍ମକୁ ସେହି ପ୍ରକାର ସୁସାଧ୍ୟ
 ଦେଇଅଛନ୍ତି । ବିଶେଷତଃ ଆତ୍ମେମାନେ ଯେମନ୍ତ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନଙ୍କର
 କିଛିରେ ଯାଇ, ପୁଣି ସେମାନେ ଯେମନ୍ତ ସୁନ୍ଦରମାନଙ୍କର କିଛିରେ ଯାଆନ୍ତି, ଏଥି-
 ପାଇଁ ସୁମୁଷ୍ଟପ ମାନ୍ୟ ଯେ ଯାକୁବ, କେୟୁଫା, ଯୋହନ, ଏମାନେ ଆତ୍ମକୁ ଦତ୍ତ
 ଯେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହ, ତାହା ଜାଣି ଆତ୍ମକୁ ଓ ବର୍ଣ୍ଣିବାକୁ ସହାୟତା ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ
 ଦେଇ ବିଦାୟ କଲେ । ପୁଣି ଦରିଦ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଦାନ ବିଷୟରେ
 ମନୋଯୋଗ କରି, ଆତ୍ମମାନଙ୍କର କିଛିରେ କେବଳ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ; ଆତ୍ମେ-
 ହେଁ ସେ ବିଷୟରେ ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ ହେଲୁଁ ।

ଆଉ ପିତର ଆଶ୍ଚିଯୋଗ ନଗରକୁ ଅଲ୍‌ଲଭ୍‌ଭର ଦୋଷୀ ହେବାରେ ତା-
 ହାର ସମ୍ମୁଖରେ ତାହାକୁ ଅନୁଯୋଗ କଲୁଁ । ଯେହେତୁ ସେ ପୂର୍ବରେ ଅନ୍ୟ-
 ଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ସହିତ ଆହାର ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତା, ମାଧି ଯାକୁବର କିଛିରେ
 ଥୋକାପ୍ପେ ଜଣ ଆଗମନ କରନ୍ତେ, ସୁନ୍ଦରମାନଙ୍କର ଉତ୍ସରେ ସେମାନଙ୍କର ସାଙ୍ଗ
 ତ୍ୟାଗ କରି ଅଲଗା ରହିଲା । ପୁଣି ଅନ୍ୟ ଯିହୁଦୀୟମାନେହେଁ ତେମନ୍ତ ପ୍ରବ-
 ଞ୍ଚନା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ; ତହିଁରେ ବର୍ଣ୍ଣିବାର ସେହି ପ୍ରବଞ୍ଚନାରେ ପ୍ରବଞ୍ଚିତ
 ହୋଇଲା । ପୁଣି ସେମାନେ ସୁସମାବ୍ଦର ମତାନ୍ତରାରେ ଯଥାର୍ଥରୂପ ଆଚରଣ
 କଲେ ନାହିଁ, ଏହା ଦେଖି ଆତ୍ମେ ସମସ୍ତଙ୍କର ସାକ୍ଷାତରେ ପିତରକୁ ଏକଥା
 କହିଲୁଁ, ତୁମ୍ଭେ ନିଜରେ ଯିହୁଦୀ ହୋଇ ଯେବେ ଯିହୁଦୀୟ ମତ ବିରୁଦ୍ଧ ଅନ୍ୟ-
 ଦେଶୀୟ ମତ ଆଚରଣ କରି, ତେବେ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଯିହୁଦୀୟମାନ-
 ଙ୍କର ପ୍ରାୟେ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ କିପରି ପ୍ରବୃତ୍ତି ଦେଉଅଛୁ? ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ-
 ରେ ମନୁଷ୍ୟ ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ନୋହେ, କେବଳ ଯାଣ ଶ୍ରୀକ୍ଷରେ ବିଶ୍ବାସ ଦ୍ବାରା

- ୧୬ ହୋୟେ, ସିନ୍ଧୁଦା ବଶଜାତ ପୁଣି ଆନଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ପ୍ରାୟେ ପାରୀ ନୋହି
 ଯେ ଆମ୍ଭେମାନେ, ଆମ୍ଭେମାନେହିଁ ଏହା ଜାଣି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଦ୍ବିତୀ ଶୁଦ୍ଧ କେବଳ
 ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ବିଶ୍ବାସ ଦ୍ବାରା ଧର୍ମବନ୍ତ, ଗଣିତ ହେବାପାଇଁ ଯାଣୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ବିଶ୍ବାସ
 କରିଅଛୁଁ; ଯେହେତୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ ଦ୍ବାରା କୌଣସି ପ୍ରାଣୀ ଧର୍ମବନ୍ତ, ଗଣିତ
 ୧୭ ନ ହେବ । ମାତ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ବିଶ୍ବାସ କରିବାରେ ଧର୍ମବନ୍ତ, ଗଣିତ ହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା
 କରି ଯେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପାପଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ, ତେବେ କି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପାପର ସେବକ?
 ୧୮ ଏତ୍ତଦ କଦାପି ନ ହେଉ । ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଯାହା ଭୁଲିଅଛୁଁ, ତାହା ଯେବେ ପୁନଃ-
 ୧୯ ବାର ଗୁଞ୍ଜି, ତେବେ ଆପଣାର ଦୋଷ ଆପେ ସ୍ଥିର କରି । ଆମ୍ଭେ ଇଶ୍ବରଙ୍କର
 ଉଦ୍ଦେଶରେ ସଜାବ ହେବାର ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ବାରା ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପ୍ରତି ମୃତ ହୋଇ-
 ୨୦ ଅଛୁଁ । ଆମ୍ଭେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ସହିତ କ୍ରିଶ୍ଚରେ ହିତ ହେଲୁଁ, ତେବେହେଁ ବଞ୍ଚୁଅଛୁଁ;
 ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେତ ନୋହି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆମ୍ଭର ଅନ୍ତରେ ଜୀବନ୍ତ ଅଛନ୍ତି; ଯେ ଆମ୍ଭକୁ
 ପ୍ରେମ କରି ଆମ୍ଭର ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାଣ ଦାନ କଲେ, ଏମନ୍ତ ଯେ ଇଶ୍ବରଙ୍କର ପୁଣି
 କେବଳ ତାହାଙ୍କରେ ବିଶ୍ବାସ କରି ଆମ୍ଭେ ଏବେ ଦେହବନ୍ତ ହୋଇ ଜୀବନ
 ୨୧ କାଟୁଁ । ଆମ୍ଭେ ଇଶ୍ବରଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହକୁ ବିଫଳ ନ କରୁଁ, ଯେହେତୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାର
 ଦ୍ବାରା ଯେବେ ଧର୍ମପଣ ହୁଅନ୍ତା, ତେବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗ ବ୍ୟର୍ଥ ହେଲା ।

୩ ପଦ୍ୟ ।

- ୧ ହେ ନିବୋଧ ଗାଲ୍ଲୀୟା ଲୋକମାନେ, କ୍ରିଶ୍ଚରେ ହିତ ଯାଣୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତୁମ୍ଭମାନ-
 ଙ୍କର ସାକ୍ଷାତରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରୂପରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେହେଁ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେହେ
 ସତ୍ୟ ବାକ୍ୟ ପାଳନ ନ କର, ଏଥିପାଇଁ କେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୋହିତ କରିଅଛୁ?
 ୨ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଗୋଟିଏ କଥା ପଚାରି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ
 ଆତ୍ମ ପାଇଅଛୁ, ତାହା ବ୍ୟବସ୍ଥାର କର୍ମରେ ଅବା ବିଶ୍ବାସଜନକ ବାର୍ତ୍ତା ଶୁଣି-
 ୩ ବାରେ ପାଇଅଛୁ? ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ଏମନ୍ତ ନିବୋଧ, ଯେ ଆତ୍ମାୟ ଧର୍ମରେ
 ୪ ସାଧନାର ଆରମ୍ଭ କରି ଶାନ୍ତରୂପ ଧର୍ମରେ ସିଦ୍ଧ ହୁଅ? ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କି
 ୫ ବ୍ୟର୍ଥରେ ଏହି ସମସ୍ତ କ୍ଳେଶ ଭୋଗ କରିଅଛୁ? ଏମନ୍ତ ହେବାକୁ ପାରଇ । ଯେଉଁ
 ବ୍ୟକ୍ତି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମ ପ୍ରଦାନ କରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷାତରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ
 କଲେ, ସେ କି ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରିବାରେ ଅବା ବିଶ୍ବାସଜନକ ବାର୍ତ୍ତା ଶୁଣିବା-
 ୬ ରେ ତାହା କଲେ? ଯେମନ୍ତ, “ଇଶ୍ବରରେ ଅବ୍ରହାମ ବିଶ୍ବାସ କରିବାରେ ସେ
 ୭ ବିଶ୍ବାସ ଧର୍ମ ନିମନ୍ତେ ତାହାର ପ୍ରତି ଗଣିତ ହେଲା,” ତେମନ୍ତ ଯେଉଁମାନେ
 ବିଶ୍ବାସାବଲମ୍ବୀ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେଇ ଅବ୍ରହାମର ସନ୍ତାନ, ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣ ।
 ୮ ଇଶ୍ବର ଅନ୍ୟଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ବାସ ଦ୍ବାରା ଧର୍ମବନ୍ତ ଗଣିତ କରିବେ,

ଧର୍ମପୁସ୍ତକ ଏହା ଆଗେ ଜାଣି ପୁରକାଳରେ ଅବ୍ରହାମକୁ ସୁସମାଚାର ଜଣାଇଥିଲା,
 ଯଥା, “ତୁମ୍ଭରେ ସମସ୍ତ ଜାତୀୟମାନେ ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇବେ ।” ଏନିମନ୍ତେ ବିଶ୍ୱା- ୧
 ସାବଲମ୍ବା ଯେଉଁମାନେ, ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅବ୍ରହାମର ସହିତ ଆଶୀର୍ବାଦ
 ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି । ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କର୍ମୀବଲମ୍ବା, ସେମାନେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ, ୧୦
 ଯେମନ୍ତ ଲେଖିତଅଛି, “ଯେଉଁଜନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖିତ ସମସ୍ତ କଥା
 ନିଶ୍ଚିତ୍ରୂପେ ପାଳନ ନ କରଇ, ସେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ।” ଆଉ “ଧର୍ମବନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶ୍ୱା- ୧୧
 ସର ଦ୍ୱାରା ବଞ୍ଚିବ,” ଏଣୁକରି ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କର୍ମେ କୌଣସି କେହି ଇଶ୍ୱର-
 ଙ୍କର ଶ୍ରେୟରେ ଧର୍ମବନ୍ତ ଗଣିତ ହେବାକୁ ନ ପାରଇ, ତାହା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହେଉ-
 ଅଛି । ଏଣୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସହିତ ବିଶ୍ୱାସର ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ; ମାତ୍ର “ଯେଉଁଜନ ୧୨
 ସେହି ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରଇ, ସେ ତାହାର ଦ୍ୱାରା ବଞ୍ଚିବ ।” ଆଉ ଅବ୍ର- ୧୩
 ହାମର ଆଶୀର୍ବାଦ ଯେମନ୍ତ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କର
 ଉପରେ ଫଳଇ, ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସର ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେମନ୍ତ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଫଳ-
 ସ୍ୱରୂପ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ, ଏହି ଆଶୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଆପେ ୧୪
 ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଶାପର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି; ଯେମନ୍ତ
 ଲେଖାଅଛି, “ଯେଉଁଜନ ବୃକ୍ଷରେ ଟଙ୍କା ଯାଏ, ସେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ।” ହେ ଭ୍ରାତୃ- ୧୫
 ଗଣ, ଆମ୍ଭେ ମନୁଷ୍ୟର ଘୃତ ପରି କହୁଅଛୁଁ, କେହି ଲୋକ ଯେବେ କୌଣସି
 ନିୟମ ସ୍ଥିର କରଇ, ତେବେ ଆଜ୍ଞା କେହି ତାହାର ଉଚ୍ଚା କି ଅଧିକ କରିବାକୁ ନ
 ପାରଇ । ଅବ୍ରହାମ ଓ ତାହାର ବଂଶର ପ୍ରତି ସମସ୍ତ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଉକ୍ତ ଥିଲା, ତହିଁରେ ୧୬
 ବଂଶ ଶବ୍ଦେ ବହୁବଚନ ନ ଦେଇ ଏକବଚନ ଦେଇ ‘ତୁମ୍ଭର ବଂଶ’ ଲେଖିଅଛି,
 ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏହି ବଂଶ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ । ଏନିମନ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ଯେଉଁ ନିୟମ ଇଶ୍ୱର ନିଶ୍ଚୟ କରି- ୧୭
 ଥିଲେ, ତହିଁ ଗୁରୁ ଶ ଇରଶ ବରଷ ଗଲ୍‌ଉୟର ସ୍ଥାପିତ ଯେ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ସେହି
 ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିୟମର ଅନ୍ୟଥା କରି ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ବିଫଳ କରିବାକୁ ନ ପାରଇ ।
 ଯେହେତୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଦ୍ୱାରା ଯେବେ ଅଧିକାର ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇ, ତେବେ ପ୍ରତି- ୧୮
 ଜ୍ଞାରେ ନୋହେ; ମାତ୍ର ଇଶ୍ୱର ପ୍ରତିଜ୍ଞାରେ ତାହା ଅବ୍ରହାମକୁ ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି ।
 ତେବେ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ କେଉଁ ଫଳ? ଫଳ ଏହି, ଯେଉଁ ବଂଶ ବିଷୟରେ ପର- ୧୯
 ମେଶ୍ୱର ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି, ତାହାର ଅବତାର ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ନ ହୁଅଇ, ସେ
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ପାପ ନିବାରଣ ନିମନ୍ତେ ଦୂତଗଣର ଦ୍ୱାରା ଜଣେ ମଧ୍ୟସ୍ଥର ହସ୍ତରେ
 ସେ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସ୍ଥାପନ ହୋଇଥିଲା । ଏକର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ହୁଅଇ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଇଶ୍ୱର ୨୦
 କେବଳ ଏକ ଅଛନ୍ତି । ତେବେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କି ଇଶ୍ୱରର ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ବରଦ? ତାହା ୨୧
 କଦାପି ନ ହେଉ; ଯେହେତୁ ଜୀବନ ଦେବାକୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଯେବେ ଶକ୍ତି ଥାଆନ୍ତା,
 ତେବେ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଦ୍ୱାରା ଅବଶ୍ୟ ପୁଣ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତା । ମାତ୍ର ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ୨୨

ରେ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ସେ ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ଫଳ ଯେମନ୍ତ ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀର ପ୍ରତି ଫଳରୁ,
 ଏଥିପାଇଁ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପାପାର୍ଥୀନ ଗଣନା କରା ଯାଏ । ଏହେତୁ
 ୧୩ ଭବିଷ୍ୟତ ସମୟରେ ଯେଉଁ ବିଶ୍ୱାସମତ ପ୍ରକାଶ ହୋଇବ, ସେହି ବିଶ୍ୱାସମତ
 ପ୍ରକାଶ ହେବାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଆମ୍ଭେମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅଧୀନ ହୋଇ ବନ୍ଦ ଥିଲୁ ।
 ୧୪ ଏପ୍ରକାରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେମନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସର ଦ୍ୱାରା ଧର୍ମବନ୍ତ ଗଣିତ ହୋଇ, ତାହା
 ପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କିଛିରେ ଘେନି ଯିବାକୁ ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ଗୁରୁ-
 ୧୫ ସ୍ୱରୂପ ଥିଲା । ମାତ୍ର ଏବେ ବିଶ୍ୱାସ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାର ଆମ୍ଭେମାନେ ସେହି ଶିକ୍ଷ-
 ୧୬ କର ଆଉ ବଶୀଭୂତ ହୋଇ ନ ଥାଉଁ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାର
 ୧୭ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେଇ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇଅଛୁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେତେ
 ଲୋକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଠାରେ ଉଦ୍ଧୃତ ହୋଇଅଛୁ, ସମସ୍ତେଇ ଖ୍ରୀଷ୍ଟକୁ ବସ୍ତୁସ୍ୱରୂପ ଗିରିଅଛୁ ।
 ୧୮ ଏଥିରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯିହୁଦୀ ହୁଅ ଅବା ଅନ୍ୟଦେଶୀୟ ହୁଅ, ମୁକ୍ତ ହୁଅ ଅବା
 ବନ୍ଦୀ ହୁଅ, ଆବର ସ୍ତ୍ରୀ ହୁଅ ଅବା ପୁରୁଷ ହୁଅ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରସ୍ପର କୌ-
 ୧୯ ଶସି ବିଶେଷ ନାହିଁ, ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକ । ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ-
 ମାନେ ଯେବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଅଟ, ତେବେତ ଅବ୍ରାହାମର ସନ୍ତାନ ଓ ସେହି ପ୍ରତିଜ୍ଞାର
 ପ୍ରମାଣେ ଅଧିକାରୀ ।

୪ ପଦ ।

୧ ଆମ୍ଭେ ବୋଲି, ଅଧିକାରୀ ଯେତେ ଦିନ ବାଳକ ଥାଆନ୍ତେ, ତେତେ ଦିନ ସମ-
 ଗ୍ରର କର୍ତ୍ତା ହୋଇଲେହେଁ ତାହାର ଓ ଦାସର ମଧ୍ୟରେ କିଛିମାତ୍ର ଭେଦ ନାହିଁ,
 ୨ ପୁଣି ସେ ପିତୃ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ କାଳ ଯାଆନ୍ତେ ଗୁରୁ ଓ ପାଳକଗଣର ଅଧୀନ ଥାଆନ୍ତେ ।
 ୩ ତେମନ୍ତ ଆମ୍ଭେମାନେହେଁ ବାଳକ କାଳରେ ସାଂସାରକ ପ୍ରଥମ ଜ୍ଞାନ ସୂତ୍ରର
 ୪ ଅଧୀନ ଥିଲୁ । ଅନନ୍ତରେ କାଳ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଅନ୍ତେ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅଧୀନତାରୁ ଆମ୍ଭ-
 ୫ ମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବାରେ ଯୋଷ୍ୟପୁତ୍ରପଦ ଦେବାର ପାଇଁ, ଈଶ୍ୱର ଆପଣା ପୁତ୍ରକୁ
 ୬ ସ୍ୱୀକୃତି ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅଧୀନ କରି ପଠାଇଲେ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର
 ସନ୍ତାନ ହେଉଅଛୁ, ଏହିନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ଆତ୍ମର ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ
 ପିତା ୧୫ ସମ୍ବୋଧନ କରି ତାଙ୍କ, ତାହାଙ୍କର ପୁତ୍ରର ସେହି ଆତ୍ମକୁ ସେ ତୁମ୍ଭ-
 ୭ ମାନଙ୍କର ଅନ୍ତଃକରଣରେ ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ଦାସତ୍ୱଠାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ
 ଅଦ୍ୟାବଧି ସନ୍ତାନ ହେଉଅଛୁ; ପୁଣି ସନ୍ତାନ ହେବାରୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱର-
 ଙ୍କର ବିଷୟରେ ଅଧିକାରୀ ହେଉଅଛୁ ।

୮ ଆଉ ପୂର୍ବରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱ ନ ଜାଣିବାରୁ ଯେଉଁମାନେ ଯଥାର୍ଥ ଈଶ୍ୱର
 ୯ ନୁହନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ସେବାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିୟୁକ୍ତ ଥିଲ । ମାତ୍ର ଏବେ ତୁମ୍ଭେ-

* (ଅବା) ଅବା ପିତା । ସେପରି ମାର୍କ ୧୪; ୩୬ । ସେମାୟ ୮; ୧୫ ।

ମାନେ ଇଶ୍ବରଙ୍କର ପରିଚୟ ପାଇଁ ଅଛନ୍ତି, ବରଂ ଇଶ୍ବରଙ୍କଠାରେ ପରିଚିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି; ତେଣୁ ସେହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ଓ ତୁଚ୍ଛ ଯେ ପ୍ରଥମ ଜ୍ଞାନ ସୂଚି ପୁନର୍ବାର ତାହାର ପ୍ରତି କାହିଁକି ଫେରୁଅଛି? କି ତାର ଦାସପଣରେ ରହିବାକୁ ବାଞ୍ଛା କରୁଅଛି? ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶେଷତଃ ଦିନ ମାସ କାଳ ବରଷ ଆଦି ମାନୁଅଛୁ । ଏଣୁ ତୁମ୍ଭ- ୧୦ ମାନଙ୍କର ପାଇଁ ଯେ ପରିଶ୍ରମ କରିଅଛୁ, ତାହା ପଛେ ବିଫଳ ହୁଅଇ, ଆମ୍ଭର ୧୧ ଏହି ଭୟ ହେଉଅଛି ।

ହେ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଧୁ କରୁଁ, ଆମ୍ଭେ ଯେମନ୍ତ ହୋଇ, ତେମନ୍ତ ୧୨ ତୁମ୍ଭେମାନେ ହୁଅ; ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେମନ୍ତ [ଅଟ], ଆମ୍ଭେହେଁ ତେମନ୍ତ [ଥିଲୁଁ]; ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁରେ ଆମ୍ଭର କ୍ଷତି କରି ନାହିଁ । ଆମ୍ଭେ ଯେ ପ୍ରଥମ- ୧୩ ରେ ଦେହର ଦୁର୍ବଳତାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ସୁସମାଗ୍ୟର ପ୍ରବୃତ୍ତି କରିଅଛୁ, ତାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ । ଆଉ ଆମ୍ଭର ଶାନ୍ତରୂପ ପରୀକ୍ଷା ଦେଖିହିଁ ୧୪ ହେୟଜ୍ଞାନ କରି ଆମ୍ଭକୁ ତୁଚ୍ଛ କରି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଇଶ୍ବରଙ୍କର ଜଣେକ ଦୂତର ଓ ସାକ୍ଷାତ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରାୟେ ଆମ୍ଭକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଅଛୁ । ସେ ସମୟରେ ୧୫ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କେତେ ବଡ଼ ଆନନ୍ଦ ଥିଲା! ଯେଣୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭେ ଏହି ପ୍ରମାଣ ଦେଇ ପାରି, ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯେବେ ସାମର୍ଥ୍ୟ ହୁଅନ୍ତା, ତେବେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ବେନି ଚକ୍ଷୁ ଓପାଇ ଆମ୍ଭକୁ ଦେବାର ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲ । ତେଣୁ ସତ୍ୟ କଥା କହିବାରୁ ଆମ୍ଭେ କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ହୋଇଅଛୁ? ସେ- ୧୬ ମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଶ୍ରଦ୍ଧା କରୁଅଛନ୍ତି ପ୍ରମାଣ, ମାତ୍ର ଯଥାର୍ଥତ୍ବରେ ୧୭ ନୋହେ; ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେମନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଶ୍ରଦ୍ଧା କର, ଏହି ଆଶୟରେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ* ଭିନ୍ନ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରୁଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ୧୮ କେବଳ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗରେ ଆମ୍ଭର ଥିବାବେଳେ ନୋହି, ସର୍ବଦା ଉତ୍ତମର ପ୍ରତି ଶ୍ରଦ୍ଧା କରିବାର ଉଚିତ । ହେ ଆମ୍ଭର ଥିଲମାନେ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନ- ୧୯ ଙ୍କର ଅନ୍ତରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୁର୍ତ୍ତିମନ୍ତ ନ ହୁଅନ୍ତି, ସେ ଯାହା ପୁନର୍ବାର ପ୍ରସବ ବେଦନାର ପ୍ରାୟେ ଆମ୍ଭର ବେଦନା ହେଉଅଛି । ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ୨୦ ହୋଇ ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାର କଥା କହିବାକୁ ବାଞ୍ଛା କରି, ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଷୟରେ ସନ୍ଦେହ କରୁଅଛୁ ।

ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅଧୀନ ହେବାକୁ ବାଞ୍ଛାକାରୀ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ୨୧ ପରୁହି, ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବାକ୍ୟ ନ ଶୁଣ? ଯେଣୁ ଏମନ୍ତ ଲେଖିତ ୨୨ ଅଛି, ଅବହାମର ଦୁଇ ପୁଅ ଥିଲା, ଏକ ପୁଅ ଦାସୀର ଗର୍ଭଜାତ, ଆନ ପୁଅ ସାଆ- ନ୍ତାଣୀର ଗର୍ଭଜାତ । ଦାସୀ ଗର୍ଭଜାତ ଯେ, ସେ ସ୍ବଭାବାନୁସାରେ ଜନ୍ମ ହେଲା; ୨୩

* (ଅବା) ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ।

୧୪ ସାଆନ୍ତାଣୀ ଗର୍ଭଜାତ ଯେ, ସେ ପ୍ରତିଜ୍ଞାନୁସାରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଲା । ଏବସୟ୍ ଗୋ-
 ଟିପ୍ପେ ଦୃଷ୍ଟାନୁସାରେ ହୋଇଅଛି, ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଦୁଇ ସ୍ତ୍ରୀ ଇଶ୍ବରଙ୍କର ଦୁଇ
 ନୟନର ସ୍ବରୂପ ହୋଇଛନ୍ତି । ତାହାର ମଧ୍ୟରେ ସାନୟ୍ ପଦ୍ମର ଦତ୍ତ ଯେ
 ଦାସହଜନକ ନୟନ, ସେହି ନୟନର ଦୃଷ୍ଟାନୁ ସ୍ଥଳ ହାଜିର ନାମରେ, ସେହି ଦାସୀ
 ହୋଇଅଛି । ଯେହେତୁ ହାଜିର ଶବ୍ଦରେ ଆରବ ଦେଶସ୍ଥ ସାନୟ୍ ପଦ୍ମକୁ
 ବୁଝାୟେ, ପୁଣି ଆପଣା ବାଳକମାନଙ୍କର ସହିତ ଦାସତ୍ବରେ ଥିବାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ
 ୧୫ ଯିରୁଶାଲମ ନଗରକୁ ବୁଝାୟେ । ମାତ୍ର ସ୍ବର୍ଗସ୍ଥ ଯିରୁଶାଲମ ସାଆନ୍ତାଣୀସ୍ବରୂପ
 ୧୬ ହୋଇ ଆମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କର ଜନନୀ ଅଟଇ । ଯେମନ୍ତ ଲେଖାଅଛି, “ହେ ଅପ୍ରସୂତା
 ବନ୍ଦ୍ୟେ, ତୁମ୍ଭେ ଆନନ୍ଦିତା ହୁଅ, ହେ ଅପ୍ରସବକାରିଣୀ, ତୁମ୍ଭେ ଉଚ୍ଚସ୍ବରରେ ଜୟ-
 ଧ୍ବନି କର, ଯେଣୁ ବାହାଜିତାର ସନ୍ତାନଠାରୁ ଅନାଥାର ସନ୍ତାନ ବହୁସଂଖ୍ୟକ
 ୧୭ ହେଉଅଛନ୍ତି ।” ଏହେତୁ ହେ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ଯେମନ୍ତ ଇଶ୍ବରଙ୍କର ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ଫଳ-
 ୧୮ ସ୍ବରୂପ ଯିସୁହାଙ୍କ ଜନ୍ମିଥିଲା, ଆମ୍ଭେମାନେହେଁ ତେମନ୍ତ ଜନ୍ମିଅଛୁଁ । ପୁଣି ସେ
 କାଳରେ ଯେଉଁଜନ ସ୍ବଭାବାନୁସାରେ ଜନ୍ମିଥିଲା, ସେ ଯେମନ୍ତ ଆତ୍ମାଠାରୁ ଜାତକୁ
 ୧୯ ତାତଖା କରୁଥିଲା, ସେହି ପ୍ରକାର ଏବେହେଁ ହେଉଅଛି । ମାତ୍ର ଧର୍ମପୁସ୍ତକରେ
 କି ଲେଖଇ? “ସେହି ଦାସୀକୁ ଓ ତାହାର ପୁତ୍ରକୁ ବାହାର କର; ଯେହେତୁ
 ସେ ଦାସୀର ପୁତ୍ର, ସାଆନ୍ତାଣୀ ଜାତ ପୁତ୍ରର ସହିତ ସହଭାଗୀ ହେବାକୁ ପାରିବ
 ୨୦ ନାହିଁ ।” ହେ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସେହି ଦାସୀର ବଂଶ ନ ହୋଇ ସାଆ-
 ନ୍ତାଣୀର ବଂଶ ହୋଇଅଛୁଁ ।

୫ ପଦ ।

୧ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ମୁକ୍ତି ପଦରେ ନୟନ କରୁଅଛନ୍ତି, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ-
 ମାନେ ସୁସ୍ଥିର ହୁଅ, ପୁଣି ଦାସସ୍ବରୂପ ଯୁଆଳିରେ ଆରବାର ବନ୍ଦ ନ ହୁଅ ।
 ୨ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ପାଉଲ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟସ୍ବରୂପରେ ବୋଲୁଅଛୁଁ, ଯେବେ ସୁନ୍ନତ
 ହୁଅ, ତେବେ ଗ୍ରୀଷ୍ମଙ୍କର ଦ୍ବାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କିଛିମାତ୍ର ଫଳ ହୋଇବ ନାହିଁ ।
 ୩ ଆଉ ଆମ୍ଭେ ସୁନ୍ନତ କର୍ମୀବଲମ୍ବି ସମସ୍ତଙ୍କର ନିକଟରେ ଏହି ପ୍ରମାଣ ଦେଉଅଛୁଁ,
 ୪ ସେମାନେ ସମଗ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳିବାର ଦାୟିତ୍ବରେ ଦାୟୀ ହେଉଅଛନ୍ତି । ତୁମ୍ଭମାନ-
 ଳଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଯେ କୌଣସି ଲୋକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଦ୍ବାରା ଧର୍ମବନ୍ତ ଗଣିତ ହେବାକୁ
 ଚେଷ୍ଟା କରଇ, ସେ ଅନୁଗ୍ରହର ପତିତ ହେବାକୁ ତାହାର ସଙ୍ଗରେ ଗ୍ରୀଷ୍ମର କୌ-
 ୫ ଣସି ସମ୍ପର୍କ ନ ଥାୟେ । ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟୟରେ ପ୍ରାପ୍ତ ଆତ୍ମର ଦ୍ବାରା ପୁଣ୍ୟସ୍ବରୂପ
 ୬ ଫଳର ପ୍ରତ୍ୟାଶା କରୁଁ । ଗ୍ରୀଷ୍ମଙ୍କର ଧର୍ମରେ ସୁନ୍ନତ କି ଅସୁନ୍ନତ ଦୁଇର କିଛି ଫଳ
 ୭ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ପ୍ରେମଜନକ ଯେ ବିଶ୍ବାସ, ସେହି ସାର । ତୁମ୍ଭେମାନେ ସ୍ବଚ୍ଛନ୍ଦରେ

ଦୌଡ଼ୁଥିଲ; ଏଣୁ ସେ ସତ୍ୟବାଟ ଶୁଭବାକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏମନ୍ତ ବାଧା କେ
ଜନ୍ମାଇଲ? ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଅଛି, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏମନ୍ତ
ମତି ଦେଇ ନାହିଁ । ଅଳ୍ପ ତାପ ଗଦାୟେ ସୁଜାକୁ ତାପମୟ କରଇ । ତୁମ୍ଭେ-
ମାନେ ଯେ ଅନ୍ୟମତି ନୋହିବ, ପ୍ରଭୁଠାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭର
ଏମନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ ହେଉଅଛି; ମାତ୍ର ଯେଉଁଠି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ଥିର କରୁଅଛି, ଯେ
କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ହେଉ, ସେ ଆପଣାର ଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବ । ହେ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ଆମ୍ଭେ ଯେବେ
ସୁନ୍ଦର ବିଧି ପ୍ରଚାର କରିଥାଉଁ, ତେବେ ତାତକାଳ ଭୋଗ କରିଅଛୁଁ କିପାଇଁ?
ତାହା କଲେ କୁଣ୍ଡର ବାଧା ଲେପ ହୁଅନ୍ତୁ । ଯେଉଁଠି ମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମନକୁ
ଅସ୍ଥିର କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଯେହ୍ନେ କଟା ଯାଆନ୍ତି, ଏହି ଆମ୍ଭର ବାଞ୍ଛା ।

ହେ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୁକ୍ତି ପାଇବାର ନିମନ୍ତେ ଆହୂତ ହୋଇଅଛୁ, ୧୩
ପୁଣି ସେହି ମୁକ୍ତି ଶାଶ୍ୱତ ଅଭିଳାଷରେ ନ ଖଟାଅ, ବରଂ ପ୍ରେମରେ ଏକକୁ-
ଆରେକ ସେବା କର । ଯେହ୍ନେ “ପରକୁ ଆପଣାର ଭୁଲ୍ ପ୍ରେମ କର,” ଏହି ୧୪
ଗୋଟିୟେ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କଲେ ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ ସିଦ୍ଧ ହୋଇଯେ । ମାତ୍ର ୧୫
ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେବେ ଏକକୁଆରେକ ହିଂସା ବହି ଏକ ଜଣ ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ ଗ୍ରାସ
କର, ତେବେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆପଣାମାନେ ଯେହ୍ନେ ନଷ୍ଟ ନ ହୁଅ, ଏହି
ବିଷୟରେ ସାବଧାନ ।

ଆମ୍ଭେ ଏହା କହି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମଭାବରେ ଆଚରଣ କର, ତହିଁରେ ୧୬
ଶାଶ୍ୱତ ଅଭିଳାଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ କରିବ । ଆତ୍ମର ଭାବ ଶାଶ୍ୱତ ଭାବର ସହିତ ୧୭
ବିରୋଧ କରଇ; ପୁଣି ଶାଶ୍ୱତ ଭାବ ଆତ୍ମର ଭାବର ସହିତ ବିରୋଧ କରଇ, ଏହି
ଦୁଇର ଏକକୁଆରେକ ବିରୋଧ ହେବାରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇଚ୍ଛାମତ କର୍ମ କରିବାକୁ
ନ ପାର । ମାତ୍ର ଆତ୍ମର ଭାବରେ ଯେବେ ଚାଲିତ ହୁଅ, ତେବେ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ୧୮
ଅଧୀନ ନୁହ । ଆଉ ପରଦାର ବେଶ୍ୟାଗମନ ଅଶୌଚସ୍ୱିୟ । କାମାଭିଳାଷ, ପ୍ରତିମା- ୧୯
ପୂଜା କୁହୁକ ଶବ୍ଦତା ବିବାଦ ଦ୍ୱେଷ ହୋଇ କଲହ ଭେଦ ବିଧିବିରୋଧ, ଈର୍ଷା ୨୦
ବଧ ମତ୍ତତା ଲଞ୍ଜିତତା, ଇତ୍ୟାଦି ସମସ୍ତ ନିତାନ୍ତ ଶାଶ୍ୱତ କର୍ମ, ଏହା ବିଷୟରେ ୨୧
ଯେମନ୍ତ ପୂର୍ବରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବୋଲିଥିଲୁଁ, ସେହି ପ୍ରକାର ଏବେହେଁ ବୋଲୁ-
ଅଛୁଁ, ଯେଉଁଠି ମାନେ ଏହି ପ୍ରକାର କର୍ମ କରନ୍ତି, ସେମାନେ କେବେହେଁ ଈଶ୍ୱର-
ଙ୍କର ରାଜ୍ୟରେ ଅଧିକାର ପାଇବାକୁ ପାରିବେ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ପ୍ରେମ ଆନନ୍ଦ ଶାନ୍ତି ୨୨
ସହିଷ୍ଣୁତା ଦୟା ଭଦ୍ରତା ବିଶ୍ୱସ୍ତତା, ମୃଦୁତା ପରମିତଭୋଗ ଇତ୍ୟାଦି ଯେ ଆତ୍ମର ୨୩
ଫଳ, ଏ ସମସ୍ତର ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନୋହେ । ଆଉ ଯେଉଁଠି ମାନେ ୨୪
ଶାଶ୍ୱତ ଅଟନ୍ତି, ସେମାନେ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଅଭିଳାଷ କାମାଦିର ସହିତ ଶାଶ୍ୱତ ଭାବକୁ
କୁଣ୍ଡରେ ହତ କରିଅଛନ୍ତି । ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେବେ ଆତ୍ମରେ ସଜୀବ ହୋଇ, ୨୫

୨୭ ତେବେ ଆମ୍ଭ ଭାବରେ ଆଚରଣ ହୁଁ କର । ପୁଣି ଏକାଧାରେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଦେଖାଇ
କରି ଅସାର ଗର୍ବ ନ ହେଉ ।

୨ ପଦ ।

୧ ହେ ଭ୍ରାତୃଗଣ, କେହି ଯେବେ କୌଣସି ଦୋଷରେ ପଡ଼ଇ, ତେବେ ପାର-
ମାର୍ଥକ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, କିଜାଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ହେଁ ପଛେ ପଛାଣାରେ ପଡ଼ିବ,
୨ ଏହା ବିବେଚନା କରି ନମ୍ରଭାବରେ ତାହାକୁ ପୁନର୍ବାର ସଜାତ କର । ପୁଣି
୩ ଏକାଧାରେକର ବୋହୁ ବହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଆଜ୍ଞା ପ୍ରତିପାଳନ କର । କୌଣସି ଲୋକ
ଅସାର ହେଲେହେଁ ଆପଣାକୁ ଯେବେ ବଡ଼ କରି ମଣାଇ, ତେବେ ସେ ଆପ-
୪ ଣକୁ ଭଣ୍ଡାୟେ । ଏଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜନ ନିଜର କର୍ମ ଆପେ ପରଖ କର, ତହିଁରେ
୫ ଆନଠାର ନୋହିଲେ ଆପଣାଠାର ଆନନ୍ଦ ପାଇବ । ଯେହେତୁ ପ୍ରତିମନୁଷ୍ୟ
ଆପଣା ୨ ବୋହୁ ବହିବ ।

୬ ଯେ ବାକ୍ୟରେ ଉପଦେଶ ପାଏ, ସେ କଣ ଉପଦେଶକୁ ସବୁ ଉତ୍ତମ
୭ ପଦାର୍ଥ ଭାବ କରି ଦେଉ । ଭ୍ରାତୃ ନ ହୁଅ; ଇଶ୍ବର ଭଣ୍ଡା ନ ଯାଆନ୍ତି; ମନୁଷ୍ୟ
୮ ଯେ ଯାହା ବୁଝଇ, ସେ ତାହାର କାଟିବ । ଶରୀରର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯେଉଁଜନ
ବୁଝଇ, ସେ ଶରୀରର ବିନାଶରୂପ ଫଳ ପାଇବ; ମାତ୍ର ଯେ ଜନ ଆତ୍ମାର ଉଦ୍ଦେ-
୯ ଶରେ ବୁଝଇ, ସେ ଆତ୍ମାର ଅନନ୍ତଜୀବନରୂପ ଫଳ ପାଇବ । ଏଣୁ ସୁକର୍ମ କରି-
ବାରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଶ୍ରାନ୍ତ ନ ହେଉଁ; ଯେହେତୁ କ୍ଳାନ୍ତ ନୋହିଲେ ଉପଯୁକ୍ତ
୧୦ ସମୟରେ ଫଳ ପାଇବା । ଏଥିପାଇଁ ସୁଯୋଗ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ସବୁ ଲୋକର,
ବିଶେଷରେ ବିଶ୍ବାସକାର ପରିବାରର ମଙ୍ଗଳ କର ।

୧୧ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଆମ୍ଭେ ନିଜ ହାତରେ କେତେ ବଡ଼ ଚିଠାଉ ଲେଖିଲୁଁ,
୧୨ ଏହା ଦେଖୁଅଛୁ । ଯେଉଁମାନେ ସଂସାରରେ ସୁଖ୍ୟାତି ଲୋଡ଼ନ୍ତି, ସେମାନେ
ଖ୍ରୀଷ୍ଟର କ୍ରିଶ୍ଚ ହେଉଛନ୍ତି ଯେମନ୍ତ ତାତଶା ନ ପାଆନ୍ତି, କେବଳ ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭ-
୧୩ ମାନଙ୍କୁ ସୁନ୍ଦର କରାଇବାକୁ ଯତ୍ନ କରନ୍ତି । ତଥାପି ସେମାନେ ସୁନ୍ଦର ହେଲେହେଁ
ଆପଣାମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନ ପାଳନ୍ତି; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସୁନ୍ଦର କ୍ରିଷ୍ଟାରେ ଦର୍ପ
୧୪ କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସୁନ୍ଦର ହେବାକୁ ଲୋଡ଼ନ୍ତି । ପୁଣି ଯାହା ଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭେ
ସଂସାରର ପ୍ରତି ହତ, ଆଉ ସଂସାର ହୁଁ ଆମ୍ଭର ପ୍ରତି ହତ, ଏମନ୍ତ ଯେ ଆମ୍ଭମା-
ନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର କ୍ରିଶ୍ଚ, ତାହା ଛଡ଼ା ଆଉ କାହିଁରେ ଦର୍ପ କରିବାକୁ
୧୫ ଆମ୍ଭକୁ କଦାଚ ନ ହେଉ । ଯେହେତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ-ଯୀଶୁରେ ସୁନ୍ଦର କିଛି ନାହିଁ ଅସୁନ୍ଦର
୧୬ କିଛି ନାହିଁ; ମାତ୍ର ନୂଆ ସୃଷ୍ଟି, ସେହି ସାର । ଆଉ ଏହି ନିୟମାନୁସାରେ ଯେତେ
ଲୋକେ ଆଚରଣ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ପୁଣି ଇଶ୍ବରଙ୍କର ସମସ୍ତ ଇଶ୍ଵାସ୍ୟେଲଠାରେ

କହୁ । ଓ ଶାନ୍ତି ହେଉ । ଏଥିଉତ୍ତର କେହି ଲୋକ ଆମକୁ ଦୁଃଖ ନ ଦେଉ, ୧୭
ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ନିଜ ଦେହରେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁର ଚିହ୍ନ ଧାରଣ କରି । ହେ ଭାଇ- ୧୮
ମାନେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଅନୁଗ୍ରହ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆତ୍ମାରେ
ଥାଉ । ଆମେନ ।

ଏଫିଶୀୟ ମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରତି ପାଉଲ ପ୍ରେରିତର ଚିଠାଉ ।

୧ ପଦ ।

ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ ପ୍ରମାଣେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ପ୍ରେରିତ ଯେ ପାଉଲ, ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ୧
ଯୀଶୁରେ ବିଶ୍ଵାସକାରୀ ଏଫିଶୀୟ ସାଧୁମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଚିଠାଉ ଲେଖଇ । ଆମ୍ଭ- ୨
ମାନଙ୍କର ପିତା ଇଶ୍ଵର ଓ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଠାରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ
ଓ ଶାନ୍ତି ହେଉ ।

ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ପିତା ଇଶ୍ଵର ଧନ୍ୟ; ସେ ଆପଣା ଶ୍ରମରେ ୩
ପ୍ରେମରେ ପବିତ୍ର ଓ ନିଷ୍ଠାଳଙ୍କ ହେବାପାଇଁ ଜଗତ ପତ୍ତନର ପୂର୍ବରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ୪
ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ମନୋନୀତ କରି ତାହାଙ୍କରେ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ସମ୍ପଦ ସମଗ୍ର ପାରମାର୍ଥିକ ଆଶୀ-
ର୍ବାଦ ଦେଇ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ଷ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଇଅଛନ୍ତି । ଆଉ ସେ ଆପଣା ଗୌ- ୫
ରବନ୍ଦକୁ ଅନୁଗ୍ରହର ପ୍ରଣୟା ହେତୁର ସ୍ଵଚ୍ଛନ୍ଦ ସୁମତି ଅନୁସାରେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦ୍ଵାରା
ଆପଣାଠାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟପୁତ୍ର କରି ନିର୍ଭୟ କରିଅଛନ୍ତି । ଆଉ ଆପଣା ୬
ନିର୍ଭୟ ଅନୁଗ୍ରହ ଅନୁସାରେ ତାହାଙ୍କର ରକ୍ତରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପରିତ୍ରାଣ ଅର୍ଥାତ୍
ପାପମୋଚନ ପାଇ, ଏମନ୍ତ ସେ ପ୍ରିୟତମରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସୁଗ୍ରାହ୍ୟ କରାଇଅଛନ୍ତି; ୭
ପୁଣି ସେହି ଅନୁଗ୍ରହରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବାହୁଲ୍ୟରୂପେ ସର୍ବପ୍ରକାର ଜ୍ଞାନ ଓ ବିବେକ ୮
ପ୍ରଦାନ କରିଅଛନ୍ତି । ଆଉ ଆପଣା ସ୍ଵଚ୍ଛନ୍ଦ ସୁମତି ଅନୁସାରେ ତାହାଙ୍କର ସ୍ଵମନେ ୯
ପୂର୍ବକୃତ ନିତେ ବାସ୍ତା, ଅର୍ଥାତ୍ ସମୟର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ଭୟ ଅନୁକ୍ରମରେ ୧୦
ସ୍ଵର୍ଗରେ ଥାଇଁ ଅବା ପୃଥିବୀରେ ଥାଇଁ ସମଗ୍ରକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ସଂଗ୍ରହ କରିବେ,
ଏହା ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଅଛନ୍ତି । ଆଉ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରତ୍ୟୟକାଶ ୧୧
ଏମନ୍ତ ଆମ୍ଭେମାନେ, ଯେହେତୁ ତାହାଙ୍କର ଗୌରବର ପ୍ରଣୟାର ହେତୁ ହେବା,
ଏଥିପାଇଁ ଯେ ଆପଣା ସ୍ଵଚ୍ଛନ୍ଦ ପରମର୍ଶ ଅନୁସାରେ ସବୁ କର୍ମ ସାଧନ କରନ୍ତି, ୧୨
ତାହାଙ୍କର ଏହି ଅଭିମତ ପ୍ରମାଣେ ଆମ୍ଭେମାନେହେଁ ପୂର୍ବରେ ନିର୍ଭୟିତ ହୋଇ ସେ
ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦ୍ଵାରା ଅଧିକାର ପାଇଅଛୁଁ । ସେ ସତ୍ୟବାକ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା- ୧୩

ଜନକ ମଙ୍ଗଳସମାଶ୍ରୟ ଶୁଣନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେହେଁ ତାହାଙ୍କଠାରେ ପ୍ରତ୍ୟୟ କଲ; ପୁଣି ପ୍ରତ୍ୟୟ କରନ୍ତେ ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ଫଳସ୍ବରୂପ ଯେ ଧର୍ମୀକୁ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଚିହ୍ନିତ ହେଲ । ଆଉ ଆପଣା ଗୌରବର ପ୍ରଶଂସା ନମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କର କିଣିଲ ଲୋକର ମୁକ୍ତିପଦ ପ୍ରାପ୍ତ ନ ହେବା ଯାହେ, ସେ ଧର୍ମୀକୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଅଧିକାରର ବନ୍ଦନା-ସ୍ବରୂପ ଅଟନ୍ତି ।

- ୧୫ ଏଣୁକରି ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଠାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ବଶ୍ୟାସ, ପୁଣି ସବୁ ସାଧୁ-
 ୧୬ ମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ସ୍ନେହ ଏହାର ସମ୍ପାଦ ପାଇ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଲାଗି ଆମ୍ଭେ ନିରନ୍ତର ଧନ୍ୟବାଦ କରି ଆମ୍ଭର ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଇ
 ୧୭ ଏହି ନିବେଦନ କରି । ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଗୌରବମୟ ପିତା ଇଶ୍ଵର, ତାହାଙ୍କୁ ସ୍ଵୀକାର କରିବା ନମନ୍ତେ ଜ୍ଞାନଦାତା ଓ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ-
 ୧୮ ବୋଧକ ଆଜ୍ଞା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଉନ୍ତୁ । ତହିଁ ଜ୍ଞାନରୂପ ଚକ୍ଷୁପ୍ରସନ୍ନ ହେଲେ ତାହା-
 ୧୯ ଙ୍କର ଆହ୍ୱାନର ଯେଉଁ ଭରସା, ସେ କି, ଆଉ ସାଧୁମାନଙ୍କର ଲାଗି ତାହାଙ୍କର ନିୟନ୍ତ୍ର ମହିମାୟୁକ୍ତ ଅଧିକାର, ସେ କି, ଆଉ ବଶ୍ୟାସକାରୀ ଯେ ଆମ୍ଭେମାନେ,
 ୨୦ ଆତ୍ମମାନଙ୍କଠାରେ ତାହାଙ୍କର ଅତିଶୟ ମହାପରାକ୍ରମ, ସେ କି, (ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ମହାପରାକ୍ରମ ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ସାଧନ କରି ତାହାଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁର ଉଠାଇ ସବୁ କର୍ତ୍ତୃପଣ ପରାକ୍ରମ ପ୍ରଭବ ରାଜା, ଇତ୍ୟାଦି ଇହଲୋକ ପରଲୋକ ମଧ୍ୟରେ ଯେତେ ବଶ୍ୟାତ
 ୨୧ ନାମ, ସେ ସମସ୍ତ ଉପରେ ତାହାଙ୍କୁ ଉନ୍ନତ କରି ସ୍ବର୍ଗସ୍ଥ ନିଜ ଦକ୍ଷିଣ ପାଖରେ
 ୨୨ ତାହାଙ୍କୁ ବସାଇ ସମଗ୍ର ବିଷୟ ତାହାଙ୍କର ପଦତଳେ ରଖିଲେ; ପୁଣି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ ପୂର୍ଣ୍ଣିକାଘାର ପୂରଣ ଯେ ତାହାଙ୍କର ମଣ୍ଡଳସ୍ବରୂପ ଶାହାର, ସେ ଶାହାରର
 ୨୩ ମୁଣ୍ଡ ତାହାଙ୍କୁ କରି ମଣ୍ଡଳୀର ସବୁ ବିଷୟର ଉପରେ ନିୟନ୍ତ୍ର କଲେ, ସେହି ପରା-
 କ୍ରମର ତଦନ୍ତ) ଯେହ୍ନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜାଣିବାକୁ ଦେଉନ୍ତୁ ।

୨ ପଦ୍ୟ ।

- ୧ ଆଉ ଏହି ସଂସାରର ଶାନ୍ତିନୁସାରେ ପୁଣି ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ପରାକ୍ରମ ପ୍ରାପ୍ତ
 ୨ ରାଜା, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଏବେହେଁ ଅଶାନ୍ତାକାନ୍ତମାନଙ୍କର ମନରେ କର୍ମ ସାଧନ କରୁଅଛି, ତାହାର ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୂର୍ବରେ ଆଚରଣ କରି-
 ୩ ବାରେ ଆଜ୍ଞା ଲଙ୍ଘନରେ ଓ ପାପରେ ମୃତ ଥିଲ । ଆନ୍ତର ସେପରି ଲୋକମାନ-
 ୪ ଙ୍କର ସଙ୍ଗରେ ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତେହେଁ ଇନ୍ଦ୍ରିୟର ବର୍ଣ୍ଣାଭୂତ ହୋଇ ଶାହାରିକ ଓ ମାନସିକ କାମନା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ପୂର୍ବରେ ଆଶ୍ରୟ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତେ ସ୍ଵଭାବରେ
 ୫ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ନ୍ୟାୟହିଁ କ୍ରୋଧର ପାଶ ଥିଲୁ । ଏମନ୍ତ ପାପରେ ମୃତ ହେଲେ-
 ୬ ହେଁ ଦୟାର ସାଗର ଯେ ଇଶ୍ଵର, ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଯେଉଁ ମହାପ୍ରେମ

ବହୁଥିଲେ, ସେ ପ୍ରେମରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ସହୃଦ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସଜାବ କରିଅଛନ୍ତି । ଏଣୁ
 ଅନୁଗ୍ରହରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଅଛ । ଏପ୍ରକାର ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁ ଦ୍ଵାରା
 ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ତାହାଙ୍କର ଯେ କରୁଣା, ତହିଁରେ ଯେମନ୍ତ ତାହାଙ୍କର ଅନୁ-
 ଗ୍ରହରୂପ ସେ ଅପରିମିତ ଧନ ଉଦ୍‌ବିଷ୍ଣୁତ୍ଵମୁଖରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବେ, ଏଥିନିମନ୍ତେ
 ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର ଉଠାଇ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁର ଦ୍ଵାରା ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ସ୍ଥାନରେ ବାସ କରାଇ-
 ଛନ୍ତି । ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ଵାସ ଦ୍ଵାରା ଅନୁଗ୍ରହରେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଅଛ; ୮
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିଜଠାରୁ ଦୂର ଅଛ ଏମନ୍ତ ନୋହେ, ମାତ୍ର ସେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର
 ଦାନ ହେଉଅଛି । କେଣସି କେହି ଯେମନ୍ତ ଦର୍ପ ନ କରଇ, ଏଥିପାଇଁ ତାହା
 କ୍ରିଷ୍ଟର ନ ହୁଅଇ । ଯେଣୁ ଈଶ୍ଵର ଯେଉଁ ସୃଷ୍ଟିପ୍ତାନୁସାରେ ଆଚରଣ କର- ୧୦
 ବାକୁ ଧୂଳରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ନିରୂପଣ କରିଥିଲେ, ତାହା ସାଧିବା ପାଇଁ ଅମ୍ଭେ-
 ମାନେ ତାହାଙ୍କର କୃତକର୍ମ ହୋଇ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁରେ ସ୍ଥୁତି ହୋଇଅଛୁ ।

ଧୂଳରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବଶାନ୍ତମୟରେ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନେ ହୋଇ ହସ୍ତକୃତ ୧୧
 କାପୁକ ସୁନ୍ଦରୀ ଲୋକ ଦ୍ଵାରା ଅହୁନ୍ତ ଗଣିତ ଥିଲ, ସେ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ୧୨
 ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଭିନ୍ନ, ଇଣ୍ଡୋଲ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଧିକାରେ ଅଗଧିକାଂଶ, ପ୍ରତିଜ୍ଞାଯକ୍ତ
 ନିୟମରେ ନିରଂଶୀ, ପୁଣି ଉପସାଧାନ ହୋଇ ଜଗତରେ ଈଶ୍ଵରରହୃଦ ଥିଲ,
 ଏହା ମନରେ କର । ଏମନ୍ତ ଧୂଳରେ ଦୂରସ୍ଥ ହୋଇଲେହେଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁରେ ୧୩
 ଅଧିକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ରକ୍ତପାତରେ ଏବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିକଟସ୍ଥ ହେଉଅଛ । ଯେଣୁ ୧୪
 ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ମିଳନକର୍ତ୍ତା ହୋଇ ଦୁହିଙ୍କି ଏକ କରୁଛନ୍ତି, ଅଥଚ ସନ୍ନି ସ୍ଥିର
 କରନ୍ତେ ଆପଣା ଦ୍ଵାରା ବେନର ଏକ ନୂଆ ଲୋକ କରିବା ପାଇଁ, ପୁଣି ଆପଣା ୧୫
 ହୃଦରେ ବୈଶ୍ଵାତ୍ମବ ନାଶ କର ଏକ ଦେହ ଦ୍ଵାରା ଈଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ବେନର
 ସଂମିଳନ କରିବା ପାଇଁ ସେ ବୈଶ୍ଵାତ୍ମବ ବଢ଼େଇ ପାଟେଣ୍ଡା ଭାଙ୍ଗିଅଛନ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍ ୧୬
 କର୍ମ ଶାସ୍ତ୍ରର ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଯେଉଁ ଦଣ୍ଡାଜ୍ଞା, ତାହା ଆପଣା ଦେହରେ ଲେପ
 କରିଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ନିକଟସ୍ଥ ଯେ ସେମାନେ, ପୁଣି ଦୂରସ୍ଥ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ୧୭
 ବେନର କତିରେ ଆସିମିଳନ ମୋରୁର ପ୍ରଭୁର କରିଅଛନ୍ତି । ଯେଣୁ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ୧୮
 ଆମ୍ଭେମାନେ ଦୂହେଁ ଏକ ଆତ୍ମରେ ପିତାର ନିକଟକୁ ସିବାର ବାଟ ପାଇଅଛୁ ।

ଏହେତୁ ଏବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଦେଶୀ ଓ ପ୍ରବାସୀ ଆଉ ନ ହୋଇ ସାଧୁ- ୧୯
 ମାନଙ୍କର ସହବାସୀ ହେବାରୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ପରିଜନରେ ମିଶିଅଛ । ଅଉ ଯେ ୨୦
 ଗାନ୍ଧୁଜୀର କୋଣର ପ୍ରଧାନ ପଥରସ୍ଵରୂପ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ପୁଣି କାନ୍ଥର ମୂଳଦୁଆ-
 ସ୍ଵରୂପ ପ୍ରେମିତ ଓ ଉଦ୍‌ବିଷ୍ଣୁବକ୍ରାଗଣ, ସେହି ଗାନ୍ଧୁଜୀର ମୂଳଦୁଆର ଉପରେ
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ଚଢ଼ା ହେଉଅଛ । ପୁଣି ସେହି କୋଣର ପଥରରେ ସବୁ ଗାନ୍ଧୁଜୀ ୨୧
 ସୁସଂଯୁକ୍ତ ହେବାରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ପବିତ୍ର ମନିରସ୍ଵରୂପ ହୋଇ ଉଠୁଅଛ । ତହିଁ- ୨୨

ରେ ତୁମ୍ଭେମାନେହେଁ ଆଜ୍ଞା ଦ୍ଵାରା ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନର ନିମନ୍ତେ ଏକତ୍ର ହୁଅ ।
ହେଉଅଛି ।

୩ ପଦ ।

- ୧ ଏନିମନ୍ତେ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟ ଲୋକ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ
୨ ଆମ୍ଭେ ପାଉଲ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ବନ୍ଦୀ ହୋଇଅଛୁ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭ-
୩ ଠାରେ ସମର୍ପିତ ଯେ ଇଶ୍ଵରଦତ୍ତ ଅନଗ୍ରହପଦ, ତାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିଥିବ ।
- ୪ ଆଉ କିପ୍ରକାରେ ଇଶ୍ଵର ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ସେହି ନିଗୂଢ଼ କଥା ଆମ୍ଭକୁ
୫ ଜଣାଇଅଛନ୍ତି, ତାହା ପୂର୍ବରେ ସଂକ୍ଷେପରୂପରେ ଲେଖିଅଛୁ । ତାହା ପଢିଲେ
୬ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ନିଗୂଢ଼ ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭର କି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଅଛି, ତାହା ଜାଣିବାକୁ ପାର ।
- ୭ ଆଉ ସୁସମାଚାରରେ ଦ୍ଵାରା ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନେ ସମାନ ଅଧିକାରୀ ଓ ଏକ ଶତ୍ରୁ
୮ ରସ୍ତା ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ସମାନ ଭାଗୀ ହେବେ, ଏକଥା ଏବେ
୯ ଆମ୍ଭର ଦ୍ଵାରା ପବିତ୍ର ପ୍ରେରିତ ଓ ଉପାଦେୟକ୍ରମାବଳୀର ନିକଟରେ ଯେମନ୍ତ ପ୍ରକାଶିତ
୧୦ ଅଛି, ଦୂରକାଳର ଲୋକମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ତେମନ୍ତ ପ୍ରକାଶିତ ନ ଥିଲା । ଆଉ
୧୧ ଆମ୍ଭକୁ ଦତ୍ତ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହସ୍ଵରୂପ ଯେ ଦାନ, ପୂର୍ଣ୍ଣ କର୍ମ ସାଧନରେ ତାହା-
୧୨ ଙ୍କର ଯେ ପରାହମ, ତଦନୁସାରେ ଆମ୍ଭେ ସେହି ମଙ୍ଗଳସମାଚାରର ପ୍ରଚାରକ
୧୩ ହୋଇଅଛୁ । ଏଣୁ ଯାହାଙ୍କରେ ବିଶ୍ଵାସ କର ଆମ୍ଭେମାନେ ଦୃଢ଼ ଭକ୍ତିରେ ଇଶ୍ଵ-
୧୪ ରଙ୍କ ଶ୍ରେଣୀରେ ଯିବାକୁ ସାହସ ପାର, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସେହି ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ
୧୫ ସେ କି ଲାବସ୍ଥାର ପୂର୍ବର ଯେଉଁ ମନସ୍ଥ ସ୍ଥିତି କରିଥିଲେ, ତଦନୁଯାୟୀ ମଣ୍ଡଳୀର
୧୬ ଦ୍ଵାରା ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ବହୁବିଧ ଜ୍ଞାନ ଯେହ୍ନେ ଏତେବେଳେ ସ୍ଵର୍ଗସ୍ଥ ପ୍ରଧାନ ଓ ବିହମ୍ବ-
୧୭ ମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ଯିବ, ଆଉ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଦ୍ଵାରା ସବୁ ଦୃଢ଼ିଭୁକ୍ତ ଯେ
୧୮ ଇଶ୍ଵର, ତାହାଙ୍କରେ ଯେଉଁ ନିଗୂଢ଼ ବାକ୍ୟ ଗୁପ୍ତ ଥିଲା, ତହିଁରେ ସମାନାଧିକାର-
୧୯ ପଣ ଯେହ୍ନେ ସବୁ ଲୋକଙ୍କୁ ଜଣାଯିବ, ଆଉ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ
୨୦ ବୋଧର ଅଗମ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରୂପ ନିଧିର ସୁସମାଚାର ଆମ୍ଭେ ଯେହ୍ନେ ଘୋଷଣା କରି,
୨୧ ଏଥିପାଇଁ ସବୁ ସାଧୁମାନଙ୍କର କ୍ଷୁଦ୍ରତମର କ୍ଷୁଦ୍ର ଯେ ଆମ୍ଭେ, ଆମ୍ଭକୁ ଏହି ଅନଗ୍ରହ
୨୨ ପଦ ଦୟା ଯାଇଅଛି । ଏହେତୁ ଆମ୍ଭେ ମିନତି କରି ବୋଲି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର
୨୩ ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭର ଯେଉଁ କ୍ଳେଶଭୋଗ, ତହିଁରେ ଉତ୍ତସାହସ ନ ହୁଅ, ଯେହ୍ନେତୁ
୨୪ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଗୌରବସ୍ଵରୂପ ହେଉଅଛି ।
- ୨୫ ଏହି ଅଭିପ୍ରାୟେ ସ୍ଵର୍ଗସ୍ଥ କିଅବା ପୃଥିବୀର ସମୁଦାୟ ପରିବାର ଯାହାଙ୍କର
୨୬ ନାମରେ ବିଖ୍ୟାତ, ଏମନ୍ତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ପିତା, ତାହାଙ୍କର
୨୭ ଶ୍ରେଣୀରେ ଆମ୍ଭେ ଅଣ୍ଟା ପାତି [ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛୁ] । ସେ ଯେମନ୍ତ ଆପଣା
୨୮ ଗୌରବରୂପ ନିଧି ପ୍ରମାଣେ ଆପଣା ଆଜ୍ଞା ଦ୍ଵାରା ବଳ ଦେଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନ୍ତ-

ରସ୍ତା ପୁରୁଷକୁ ବଳିଷ୍ଠ ହେବାକୁ ଦେବେ । ଶ୍ରୀକ୍ଷ ବଶ୍ୟାସ ଦ୍ଵାରା ଯେମନ୍ତ ତୁମ୍ଭ- ୧୭
ମାନଙ୍କର ଅନ୍ତଃକରଣରେ ଅଧିଷ୍ଠାନ କରିବେ । ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରେମରେ ୧୮
ବନ୍ଧୁମୂଳ ଓ ସ୍ଥୂଳକୃତ ହେବାରୁ ବୋଧର ଅଗମ୍ୟ ଯେ ଶ୍ରୀକ୍ଷର ପ୍ରେମ, ତାହାର
ବୋଧ ପାଇଁ କେତେ ଲମ୍ବ କେତେ ଓଠାର କେତେ ଗଭୀର କେତେ ଉଚ୍ଚ, ଏହା ୧୯
ସମସ୍ତ ସାଧୁମାନଙ୍କର ସହୃଦ ଜ୍ଞାନସାର ହେବାକୁ ପାରିବ, ପୁଣି ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ସବୁ
ପୂର୍ଣ୍ଣତାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇବ ।

ଏଣୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଅନ୍ତରେ କର୍ମସାଧନ କରୁ ଅଛୁ ଯେଉଁ ସାଧ୍ୟ, ତଦନୁସାରେ ୨୦
ଯେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ମାଗିବାର କିଅବା ବୁଝିବାରଠାରୁ ଅତିଶୟ ଅଧିକ କରିବାକୁ
ପାରନ୍ତି, ତାହାଙ୍କର ପ୍ରତି ଶ୍ରୀକ୍ଷ ଯାଶୁର ଦ୍ଵାରା ସବୁ ପୁରୁଷାନୁକ୍ରମରେ ମୁଗମୁଗାନୁ ୨୧
ଯାହେ ମଣ୍ଡଳୀର ମଧ୍ୟରେ ଗୁଣାନୁବାଦ ହେଉ । ଆମେନ ।

୪ ପଦ୍ୟ ।

ଏନିମନ୍ତେ ପ୍ରଭୁର ବନ୍ଦୀ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ବିନୟ କର, ତୁମ୍ଭେମାନେ ୧
ଯେଉଁ ଆହ୍ୱାନରେ ଆହ୍ୱାନକୃତ ହୋଇଅଛୁ, ତାହାର ଉପଯକ୍ତ ମତରେ ଆଚ- ୨
ରଣ କର । ଅର୍ଥାତ୍ ସବୁ ପ୍ରକାର ନମ୍ର ମୃଦୁ ଯେଉଁଥିରୁ ଧର୍ମ ପ୍ରେମରେ ଏକକୁ- ୩
ଆରେକ ଉପକାରୀ ହୋଇ, ଶାନ୍ତିରୂପ ବନ୍ଧନରେ ଆତ୍ମର ଐକ୍ୟ ରଖିବାର ନିମନ୍ତେ ୪
ଯତ୍ନବନ୍ତ ହୁଅ । ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ଯେମନ୍ତ ଏକ ଆହ୍ୱାନରେ ଆହ୍ୱାନକୃତ ହୋଇ ୫
ଏକ ପ୍ରତ୍ୟାଶା ହୋଇଅଛୁ, ତେମନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତର ଏକ ଦେହ, ଏକ ୬
ଆତ୍ମା, ଏକ ପ୍ରଭୁ, ଏକ ବିଶ୍ଵାସ, ଏକ ତୁବନ, ପୁଣି ସବୋପରିସ୍ଥ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅନ୍ତ- ୭
ର୍ଯ୍ୟାମୀ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତି ପିତାସ୍ଵରୂପ ଏକ ଇଶ୍ଵର ସବୁର ଅଛନ୍ତି ।

ମାତ୍ର ଶ୍ରୀକ୍ଷର ଦାନର ପରିମାଣାନୁସାରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଗକୁ ୮
ବିଶେଷ ଅନୁଗ୍ରହ ଦିଅ ହୋମ୍ଭେ । ଯେମନ୍ତ ଲେଖାଅଛୁ, “ସେ ଉଦ୍ଧୈ ଆରୋ- ୯
ହଣ କରି ବନ୍ଦୀଗଣକୁ ବନ୍ଦୀ କରି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବର ଦେଲେ ।” ସେ ଉଦ୍ଧୈ ୧୦
ଆରୋହଣ କଲେ, ଏହି ବାକ୍ୟର ଏହି ଅର୍ଥ, ସେ ଆଗେ ନାଚସ୍ଥିତ ପୃଥିବୀରେ ୧୧
ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲେ । ଆଉ ଯେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲେ, ସେହି ସମସ୍ତଙ୍କର ୧୨
ପୂର୍ଣ୍ଣକାରୀ ହୋଇବାର ପାଇଁ ସବୁଉପରିସ୍ଥ ସ୍ଵର୍ଗାରୋହଣ କଲେ । ଆଉ ସେ କେ- ୧୩
ତେକ ଜନକୁ ପ୍ରେରଣ ଓ କେତେକ ଜନକୁ ଉପାଧ୍ୟକ୍ଷକ୍ରା, ଓ କେତେକ ଜନକୁ ୧୪
ମଙ୍ଗଳସମାଗ୍ଧର ପ୍ରଭୁରକ, ଓ କେତେକ ଜନକୁ ପାଳକ ଓ ଉପଦେଶକ କରି ୧୫
ନିଯୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍ ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଯେ ଯାଏ ବିଶ୍ଵାସର ପୁଣି ୧୬
ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁଣି ବିଷୟକ ଜ୍ଞାନର ଐକ୍ୟରେ ମିଳି ସିଦ୍ଧପୁରୁଷର ଅବସ୍ଥା, ଅର୍ଥାତ୍ ୧୭
ଶ୍ରୀକ୍ଷର ପୂର୍ଣ୍ଣତାର ଯୋଗ୍ୟ ବୟସର ପରିମାଣ ନ ପାଇଁ ସେପରିକି ପ୍ରଭୁର ୧୮

- ସେବାକର୍ମ ସାଧନ ନିମନ୍ତେ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଶରୀରର ନିଷ୍ଠା ନିମନ୍ତେ ପବିତ୍ର ଲୋକ-
ମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥିର କରିବାର ଏହି ଉପାୟ ସେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିଅଛନ୍ତି । (କି ନିମନ୍ତେ ?)
- ୧୪ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେମନ୍ତ ଆଉ ବାଲକ ନ ଥାଉ, ପୁଣି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଚାହୁଣ୍ଡା
ଓ ଭ୍ରାନ୍ତିଜନକ ଛଳର ଧୂର୍ତ୍ତପଣରୁପ ତରଙ୍ଗମୟ ସମୁଦ୍ରେ ଭାସି ସବୁ ପ୍ରକାର ଶିକ୍ଷା
- ୧୫ ବାୟୁରେ ଚାଲିଯିବ ନ ହୋଇ; ମାତ୍ର ପ୍ରେମରେ ସତ୍ୟତାର ଅବଲମ୍ବୀ ହୋଇ
- ୧୬ ଯେହେନ ସବୁ ବିଷୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଉପଦେଶରେ ଗୁଚ୍ଛି ପାଉ । କାରଣ ସେହିତ
ମସ୍ତକସ୍ପର୍ଶ, ପୁଣି ତାହାଙ୍କଠାରୁ ଆପଣା, ପରିମାଣାନୁସାରେ ଏକ, ଅଙ୍ଗର
ଉପକାରରେ ଉପକାରକ ସକ୍ତି ସମସ୍ତର ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତ ଶରୀର ସଂଯୁକ୍ତ ଓ ସଂସକ୍ତ
ହୋଇ ପ୍ରେମରେ ନିଷ୍ଠା ପାଉଁ, ଆପଣାର ଗୁଚ୍ଛି ସାଧନ କରୁଅଛୁ ।
- ୧୭ ପ୍ରଭୁର ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆଦେଶ ଓ ବିନୟ କରି ବୋଲୁଁ, ଅନ୍ୟ,
ଦେଶୀୟମାନେ ଯେମନ୍ତ ମତିଭ୍ରମ ହୋଇ ଆଚରଣ କରନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତେମନ୍ତ
- ୧୮ ଆଚରଣ ଆଉ ନ କର । ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଅଜ୍ଞାନରୂପ ଅନ୍ଧକାରରେ ଅନ୍ଧ
ହୋଇ କଠିଣ ମନର ଓ ଆନ୍ତରିକ ଅଜ୍ଞାନପଣ ହେତୁରୁ ଇଶ୍ଵରୀୟ ଜୀବନରୁ
- ୧୯ ବିମୁଖ ଓ ଚେତନରହିତ ହୋଇ, କାମର ଅଭିଳାଷରେ ଲାଲସା କରି ସବୁ ଅଶୁଚି
- ୨୦ କର୍ମ କରିବାକୁ ପ୍ରକୃତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏପ୍ରକାରରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଧର୍ମ
- ୨୧ ଶିକ୍ଷା କରି ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଯୀଶୁର ଦ୍ଵାରା ଯେ ସମସ୍ତ ସତ୍ୟବାକ୍ୟ କଥିତ ଥିଲା, ସେ
- ୨୨ ସବୁ ଶୁଣି ଶିକ୍ଷିତ ହୋଇଅଛୁ । ଏହେତୁ ଇନ୍ଦ୍ରିୟର ମୋହରେ ଭ୍ରଷ୍ଟ ଯେ
ପୁରୁଣା ସ୍ଵଭାବ, ତାହାର ବଶରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୂର୍ବରେ ଆଚରିଅଛୁ, ସେହି ସ୍ଵଭାବ
- ୨୩ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ମନର ଭାବେ ନୂଆ କରାଯାଅ; ପୁଣି ସହର୍ମରେ ଓ ସତ୍ୟ ଧର୍ମରେ
- ୨୪ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ମୁକ୍ତିର ଅନୁସାରେ ସୃଷ୍ଟ ଯେ ନୂତନ ସ୍ଵଭାବ, ତାହା ଗ୍ରହଣ କର ।
- ୨୫ ଏଣୁ ହେ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମିଥ୍ୟା ବାକ୍ୟ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ପ୍ରତ୍ୟେକେ
ପ୍ରତିବାସିର ସହିତ ସତ୍ୟ ଆଲାପ କର, ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ପରସ୍ପର ଅଙ୍ଗ-
- ୨୬ ସ୍ପର୍ଶ ହୋଇଅଛୁ । ଆଉ କ୍ରୋଧିତ ହୋଇଲେ ପାପଗ୍ରସ୍ତ ନ ହୁଅ; ସୂର୍ଯ୍ୟ
- ୨୭ ଅସ୍ତ ନୁହେଁ କ୍ରୋଧ ତ୍ୟାଗ କର; ପୁଣି ଶତ୍ରୁତାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାନ ନ ଦିଅ । ଯେଉଁଠି
- ୨୮ ଜନ ଚୋର କରିଅଛୁ, ସେ ଆଜଠାରୁ ଚୋର ନ କର, ମାତ୍ର ଦନସ୍ଥାନମାନ-
ଙ୍କର ଦାନତା ଦୂର କରିବାକୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ହେବାର ପାଇଁ ନିଜ ହସ୍ତରେ ସହର୍ମ କରି
- ୨୯ ପରିଶ୍ରମ କର । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମୁଖରୁ କୌଣସି କଦର୍ଯ୍ୟ ଆଲାପ ବାହାର ନ
ହେଉ, ମାତ୍ର ଶ୍ରୋତାଗଣର ନିଷ୍ଠାରେ ଉପକାରଜନକ ସଚ୍ଚିଆଲାପ ହେଉ ।
- ୩୦ ଆଉ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ଯେଉଁ ଧର୍ମଆଦ୍ଧର ଦ୍ଵାରା ମୁକ୍ତିର ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ
- ୩୧ ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଅଛୁ, ତାହାଙ୍କର ଅସନ୍ତୋଷ* ନ ଜନ୍ମାଅ । କିନ୍ତୁବାକ୍ୟ କୋପ

ରାଗ କଲହ ନିଜା ସବୁ ହିଂସାଆଦି ଭୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂର ହେଉ । ଆଉ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର
ହେତୁର ପରମେଶ୍ୱର ଭୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେମନ୍ତ କ୍ଷମା କରିଅଛନ୍ତି, ଭୁମ୍ଭେମାନେ
ତେମନ୍ତ ଦୟାଳୁ ଓ କୋମଳାନ୍ତଃକରଣ ହୋଇ ପରସ୍ପର କ୍ଷମା କର ।

* ପଦ ।

ଭୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରିୟ ବାଳକମାନଙ୍କର ପରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଅନୁଗାମୀ ହୁଅ । ଆଉ
ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେମନ୍ତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରି ଫୁଲି ନିବେଦ୍ୟ ଓ ବଳିଷ୍ଠତା ହୋଇ
ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଆପଣାକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ, ଭୁମ୍ଭେ-
ମାନେହେଁ ପ୍ରେମରେ ତେମନ୍ତ ଆଚରଣ କର । ମାତ୍ର ବେଶ୍ୟାଗମନ ସମସ୍ତ ଅଶୁଚି-
ତ୍ୱମ୍ଭା ଲୋଭ କଥବା କୁହୁତବାକ୍ୟ ଉଚ୍ଚିତ୍ତ ପ୍ରଳାପ ହାସ୍ୟପଟ୍ଟହାସ୍ୟାଦି ଅପ୍ର-
କୃତ ଫିୟା, ସାଧୁମାନଙ୍କର ଯେମନ୍ତ ଅଚ୍ଚିତ୍ତ, ତେମନ୍ତ ଏ ସବୁର ଉଚ୍ଚାରଣ
ମାତ୍ର ଭୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ନ ହେଉ, ବରଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ ହେଉ ।
ବ୍ୟଭିଚାର କଥବା ଲକ୍ଷଣ କି ଦେବପୁଜକର ପ୍ରମାଣ ଲୋଭ, ଏମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର
ଅଥଚ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ରାଜ୍ୟରେ ଅଧିକାରୀ ନୁହନ୍ତି, ଏହା ଭୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ ।
ଏହେତୁ ସାବଧାନ, ଅନର୍ଥକ ବାକ୍ୟରେ କେହି ଭୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନ ଭୁଲୁ, ଯେ-
ହେତୁ ଏପରି କୁକର୍ମୀ ହେତୁର ଅଶାନ୍ନାବହ ଲୋକମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର କ୍ରୋଧ-
ପାତ୍ର ହୁଅନ୍ତି । ଭୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସହଭାଗୀ ନ ହୁଅ । ଭୁମ୍ଭେମାନେ
ପୂର୍ବରେ ଅନିକାରମୟ ଥିଲୁ, ଏବେ ପ୍ରଭୁରେ ଆଲୁ ଅମୟ ହୋଇଅଛୁ; ଏହେତୁ
ଆଲୁ ଅର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ପ୍ରାୟେ ଆଚରଣ କର । ସମସ୍ତ ସୁଫିୟା ଓ ଧର୍ମ ଓ
ସତ୍ୟ କଥାରେ ଆଗୁର ଫଳ ହୁଅଇ । ଯେ ପ୍ରଭୁର ସୁଗ୍ରାହ୍ୟ କର୍ମ, ତାକୁ ଭଲ
କରି ମଗ । ଆଉ ଅନିକାରର ନିଷ୍ଠଳ କର୍ମର ସହଭାଗୀ ନ ହୋଇ, ବରଂ ତାର
ଦୋଷ ପ୍ରକାଶ କର । ଯେହେତୁ ସେମାନଙ୍କର କୃତ ଯେ ସମସ୍ତ ଶୁଦ୍ଧ କର୍ମ, ତାହା
ଭୁତ୍ତରେ କହିବାର ମାତ୍ର ଲଜ୍ଜାର ବସୟ । ପୁଣି ଦୁଷ୍ଟକର୍ମର ଯେ ସମସ୍ତ ଦୋଷ,
ତାହା ଆଲୁ ଅରେଇ ପ୍ରକାଶ ହୋୟେ; ମାତ୍ର ଯାହା ଦ୍ୱାର ପ୍ରକାଶ ହୋୟେ,
ତାକୁ ଆଲୁ ଅ ବୋଲି ଯାୟେ । ଏଣୁକରି ଉକ୍ତ ଅଛି, ହେ ନିଦ୍ରାଳୁ ଲୋକ,
ଭୁମ୍ଭେ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇ ମୃତାବସ୍ଥାରୁ ଉଠ, ତହିଁରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଭୁମ୍ଭକୁ ଦାସି ଦାନ
କରିବେ ।

ଭୁମ୍ଭେମାନେ ଅଜ୍ଞାନର ପରି ଆଚରଣ ନ କରି ଜ୍ଞାନର ପ୍ରାୟେ ସାବଧାନ
ହୋଇ ଆଚରଣ କର । ପୁଣି କାଳ ମଳ ଅଟଇ, ଏହେତୁ ଦିନ ସଫଳ କର; ଏ
ଅବୋଧର ପରି ନ ଥାଇ ପ୍ରଭୁର ଈଷ୍ଟ କର୍ମରେ ତପ୍ତ ହୁଅ । ଆଉ ଯାହା-
ଠାରୁ ଅଭ୍ୟାସର ଜନ୍ମଇ, ଏମନ୍ତ ସୁରାଧାନରେ ମତ୍ର ନ ହୁଅ, ମାତ୍ର ଆଗୁରେ

- ୧୯ ପରପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଅ । ପୁଣି ଗୀତ ଓ ଧନ୍ୟବାଦର ଗାୟନ ଓ ପାରମାର୍ଥିକ କାର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ପରସ୍ପର ଆଲୋଚନା କରି ପ୍ରଭୁର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମନର ସହିତ ସୁନାଦ ଓ ଗାୟନ କର ।
- ୨୦ ଆଦର ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ନାମ ଘେନି ସବଦା ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ
- ୨୧ ନିମନ୍ତେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ଶ୍ରମରେ ଧନ୍ୟବାଦ କର । ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ପ୍ରତି ଭୟ କର ଏକ ଜଣ ଅନ୍ୟ ଜଣର ବଶୀଭୂତ ହୁଅ ।
- ୨୨ ହେ ନାହିଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେମନ୍ତ ପ୍ରଭୁର ବଶୀଭୂତା, ତେମନ୍ତ ଆପଣା
- ୨୩ ସ୍ଵାମିର ବଶୀଭୂତା ହୁଅ । ଯେହେତୁ ମଣ୍ଡଳୀରୂପ ଶରୀର ସମ୍ବଳରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେମନ୍ତ ମସ୍ତକସ୍ପର୍ଶ ହୋଇ ଶରୀରର ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା ହୋଇଅଛନ୍ତି, ତେମନ୍ତ ସ୍ଵାମିହିଁ
- ୨୪ ସ୍ଵୀର ମସ୍ତକସ୍ପର୍ଶ । ଏହେତୁ ମଣ୍ଡଳୀ ଯେମନ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ବଶୀଭୂତ, ତେମନ୍ତ ନାହି-
- ୨୫ ଗଣ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଆପଣା ସ୍ଵାମିର ବଶୀଭୂତ ହେଉନ୍ତୁ । ଆଉ ହେ ପୁରୁଷ-
- ୨୬ ମାନେ, ବାକ୍ୟରୂପ ଜଳ ପ୍ରକାଶର ଦ୍ଵାରା ମଣ୍ଡଳୀକୁ ପରିଷ୍କାର କରିବାର ପାଇଁ, ପୁଣି ସମସ୍ତ କଳଙ୍କ ଝୁନ୍ତାଦି ରହିତ ଦୋଷ ବିନା ପବିତ୍ର ତେଜସ୍ଵୀ ସେହି ମଣ୍ଡ-
- ୨୭ ଳୀକୁ ଆପଣାର ନିକଟରେ ସ୍ଥାପିତ କରିବାର ପାଇଁ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେମନ୍ତ ଆପଣାର ପ୍ରାଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଇ ତାହାର ପ୍ରତି ପ୍ରେମ ପ୍ରକାଶ କଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେହିଁ ଆପଣା
- ୨୮ ସ୍ଵୀର ପ୍ରତି ସେହି ପ୍ରକାର ପ୍ରେମ କର । ଆଉ ଆପଣା ଦେହର ପ୍ରତି ଯେମନ୍ତ ପ୍ରେମ ହୋୟେ, ସ୍ଵୀର ପ୍ରତିହିଁ ସ୍ଵାମିର ସେହିରୂପ ପ୍ରେମ କରିବାର ଉଚିତ; ଯେ-
- ୨୯ ହେତୁ ଯେଉଁଠି ଜନ ଭାର୍ଯ୍ୟାକୁ ପ୍ରେମ କରଇ, ସେ ଆପଣାକୁ ପ୍ରେମ କରଇ । ଆଉ ଆପଣାର ଦେହକୁ କେହି କେବେ ହିଂସା ନ କରଇ, ପୁଣି (ସମସ୍ତେ) ତାହାର
- ୩୦ ଭରଣପୋଷଣ କରନ୍ତି; ପ୍ରଭୁହିଁ ମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରତି ତଦ୍ରୂପ କରନ୍ତି । ଯେହେତୁ
- ୩୧ ଆତ୍ମେମାନେ ତାହାଙ୍କର ଦେହର ମାଂସ ହାତ ଅବୟବସ୍ପର୍ଶ ହୋଇଅଛୁଁ । “ଏଣୁ କରି ପୁରୁଷ ଆପଣା ପିତାମାତାକୁ ଶୁଦ୍ଧ ନିଜ ସ୍ଵୀରେ ଆସକ୍ତ ହୋଇବ, ଆଉ ସେ
- ୩୨ ଦୁହିଁ ଏକାକୀ ହୋଇବେ ।” ଏବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଓ ମଣ୍ଡଳୀର ବିଷୟରେ ଆତ୍ମେ ଏହି
- ୩୩ ଯେ କଥା ବୋଲୁଁ, ଏ ଅତି ନିଶ୍ଚିତ ବାକ୍ୟ । ତଥାପି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଆପଣା ସ୍ଵୀକୁ ଏହି ପ୍ରକାର ଆତ୍ମଭାବେ ପ୍ରେମ କର, ପୁଣି ସ୍ଵୀହିଁ ସ୍ଵାମିକୁ ସମାଦର କର ।

୨ ପଦ୍ୟ ।

- ୧ ହେ ବାଳକଗଣ, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପିତାମାତାର
- ୨ ଆଜ୍ଞାକାରୀ ହୁଅ, ଯେହେତୁ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ । “ଆପଣା ପିତାମାତାକୁ ସମାଦର
- ୩ କର, ତାହା କଲେ କଲ୍ୟାଣ ହେବାର” ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭର ଦୀର୍ଘାୟୁ ହୋଇ ପା-
- ୪ ରବ,” ପ୍ରତିଜ୍ଞାୟୁକ୍ତ ପ୍ରଥମାଜ୍ଞା ଏହି । ଆଉ ହେ ପିତା ସମସ୍ତେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ

ଆପଣା ଯନ୍ତ୍ରାନ୍ତମାନଙ୍କୁ ହୁଏ ନ କର; ମାତ୍ର ପ୍ରଭୁର ଶିକ୍ଷା ଓ ଉପଦେଶ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିପାଳନ କର ।

ହେ ଦାସ ସମସ୍ତେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଯେମନ୍ତ, ତେମନ୍ତ ଭୟଙ୍କର ଓ ସଜ୍ଜିତ ହୋଇ ସରଳ ମନରେ ଆପଣା ଯନ୍ତ୍ରାନ୍ତ ପ୍ରଭୁମାନଙ୍କର ଆଜ୍ଞାକାରୀ ହୁଅ । ମନୁଷ୍ୟର ସେବା ନ ମଣି ପ୍ରଭୁର ସେବା ମଣି ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତୋଷର ନିମନ୍ତେ ଦୁଃଖି ସେବା ନ କର ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ସେବକ ଜ୍ଞାନ କରି ମନ ଦେଇ ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଅଭିମତ କର୍ମ ସାଧନ କର । ଯେହେତୁ ସ୍ୱାଧୀନ ହେଉ ଅବା ପରାଧୀନ ହେଉ, ଯେ କେହି କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ କରଇ, ସେ ପ୍ରଭୁର ନିକଟରେ ସେ କର୍ମର ଫଳ ପାଇବ, ଏହା ଜାଣ । ଆଉ ହେ କର୍ତ୍ତା ସମସ୍ତେ, ତୁମ୍ଭେମାନେହେଁ ସେହି ଅନୁସାରେ ବ୍ୟବହାର କର ଆପଣା ଦାସଗଣର ପ୍ରତି ଭର୍ତ୍ତନା ନ କର, ଯେଣୁ ଯେ କାହାର ମୁଖ ଉପରୋଧ ନ କରନ୍ତି, ସ୍ୱର୍ଗରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏମନ୍ତ ଜଣେ କର୍ତ୍ତା ଅଛନ୍ତି, ଏହା ଜାଣ ।

ହେ ଆତ୍ମର ଭ୍ରାତୃଗଣ, ଶେଷ କଥା ଏହି; ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଭୁର ଉପରେ ନିର୍ଭର ଦେଇ ତାହାଙ୍କର ବଳରେ* ବଳବନ୍ତ ହୁଅ । ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଦତ୍ତ ସଜ୍ଜାରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ସୁସଜ୍ଜ କର, ତହିଁରେ ଶତ୍ରୁତାଣର ସବୁ ଚତୁରତ୍ୱପଣ ନିବାରଣ କରି ପାରିବ । ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ କେବଳ ରକ୍ତମାଂସ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ ନ କରି କର୍ତ୍ତାପଣ ବିରୁଦ୍ଧେ ପରାକ୍ରମିଗଣର ବିରୁଦ୍ଧେ ଏହି ସଂସାରର ଅନ୍ଧକାରର କର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧେ ପୁଣି ଆକାଶସ୍ଥ ପାପାତ୍ମମାନଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥାଉ । ଏହେତୁ ଦୁଃସମୟରେ ଯେମନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ଆକ୍ରମଣ ନିବାରଣ କରି ସର୍ବଜୟୀ ହୋଇ ଅଟଳ ରହିବାକୁ ପାର, ଏହେତୁ ଈଶ୍ୱର ଦତ୍ତ ସମସ୍ତ ସଜ୍ଜାରେ ସୁସଜ୍ଜ ହୁଅ । ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟତାସ୍ୱରୂପ କଟିବନ୍ଧନରେ କଟି ବାନ୍ଧି, ଧର୍ମସ୍ୱରୂପ ବୁକପଟା ବୁକରେ ଦେଇ, ଶାନ୍ତିଦାୟକ ସୁସମାବୃତ୍ତସ୍ୱରୂପ କଠାଉ ଗୋଡ଼ରେ ପିନ୍ଧି ଅଟଳ ହୋଇ ଥାଅ । ବିଶେଷରେ ଯହିଁରେ ପାପାତ୍ମର ଅଗ୍ନିବାଣ ସବୁ ନିଭୁରବାକୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ହୁଅ, ଏମନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସସ୍ୱରୂପ ତାଲ ଧର । ତାହା ଛଡ଼ା ପର-ବାଣସ୍ୱରୂପ ମୁଣ୍ଡର ସାଜ ବାନ୍ଧି ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ବାକ୍ୟସ୍ୱରୂପ ଆତ୍ମର ଖଣ୍ଡା ଘେନ । ସର୍ବପ୍ରକାର ନିବେଦନରେ ଓ ମାଗିବାରେ ସର୍ବଦା ଆତ୍ମ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ପୁଣି ସମସ୍ତ ସାଧୁମାନଙ୍କର ପାଇଁ କାମନା କର ସେହି ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଏକାନ୍ତ ଉଦ୍ୟମ କରି ସଚେତନ ହୁଅ । ଆଉ ଜଞ୍ଜିରରେ ବନ୍ଦ ଜଣେ ସୁସମାବୃତ୍ତ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଦୃଢ଼ ଯେ ଆମ୍ଭେ, ଆତ୍ମର ମୁଖ ସାହସ କରି ଫିଟାଇଲେ ସେହି ସୁସମାବୃତ୍ତ ନିଗତ ବା କ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଯେମନ୍ତ ଆତ୍ମକୁ ବକ୍ରାପଣ ଦତ୍ତ ହୋୟେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯଥା

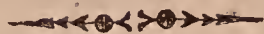
* (ବା) ଶକ୍ତିର ପରାକ୍ରମରେ ।

ବିହିତ ସାହସ କରି ଯେମନ୍ତ ପ୍ରଭୃତି କରିବାକୁ ପାରି, ଏହିଭାବେ ଆମ୍ଭର ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ।

- ୨୧ ଆଉ ଆମ୍ଭର ପ୍ରତି କିଏ ଘଟଣା ହୋଇଅଛି, ଇତ୍ୟାଦି ଆମ୍ଭ ବିଷୟ ସମସ୍ତ
ତୁଣିକି ନାମରେ ପ୍ରଭୃତି ବିଶ୍ୱସ୍ତ ସେବକ ଜଣେ ପ୍ରିୟ ଭାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣା-
୨୨ ଲବ । ଏମନ୍ତେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମାପ୍ତିର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ତୁମ୍ଭମାନ-
ଙ୍କର ମନରେ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବାକୁ ତାହାକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ପଠାଇଲୁ ।
୨୩ ପିତା ଇଶ୍ୱର ପୁଣି ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସମସ୍ତ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସର ସହିତ ପ୍ରେମ
୨୪ ଓ ଶାନ୍ତି ଦେଉନ୍ତୁ । ଯେତେ ଲୋକ ଅକପଟଭାବରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ
ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି,* ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ ହେଉ । ଆମେନ ।

* (ଅବା) ଯେତେ ଲୋକ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ପ୍ରତି ଅକପଟ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ।

ଫିଲିପୀନ୍ ମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରତି ପାଉଲ ପ୍ରେସବର ଚିଠାଉ ।

୧ ପଦ ।

ପାଉଲ ଓ ଡାମଟି ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଦୁଇ ଦାସ ଫିଲିପୀ ନଗରସ୍ଥ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁର ସମସ୍ତ ସାଧୁମାନଙ୍କର ପ୍ରତି, ପୁଣି ବେବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କର ଓ ଦାକନମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଚିଠାଉ ଲେଖୁଅଛନ୍ତି । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତା ପରମେଶ୍ୱର ଓ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଠାରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଶାନ୍ତି ହେଉନ୍ତୁ ।

ତୁମ୍ଭେମାନେ ସୁସମାଗ୍ୟରର ଅଂଶୀ ହୋଇଅଛୁ, ଏହା ଜାଣି ପ୍ରଥମରୁ ଆଜି ଯାଏ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସଦା ସ୍ମରଣ କରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ କରୁଁ; ଆମ୍ଭେ ଆନନ୍ଦ ହୋଇ ନିୟତ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତର ନିମନ୍ତେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ନିକଟରେ ନିବେଦନ କରୁଁ । ଯେଣୁ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନ୍ତରେ ଉତ୍ତମ କର୍ମ ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି, ସେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି କର୍ମର ସାଧନ କରିବେ, ଏଥିରେ ଆମ୍ଭର ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି । ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତର ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭର ଏମନ୍ତ ଭାବବାର ଉଚିତ; ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭର ବନ୍ଧନରେ ଓ ଉତ୍ତର ଦେବାରେ ଓ ମଙ୍ଗଳସମାଗ୍ୟରର ପ୍ରତିପନ୍ନ କରିବାରେ ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ଆମ୍ଭର ପ୍ରାପ୍ତ ଅନୁଗ୍ରହରେ ଭାଗୀ ହେବାରୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ହୃଦୟରେ ରଖି । ଯେଣୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ପ୍ରେମରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ କିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରେମ କରି, ଏଥିରେ ଈଶ୍ୱର ଆମ୍ଭର ସାକ୍ଷୀ ଅଛନ୍ତି । ଆଉ ଜ୍ଞାନ ଓ ବିବେଚନା ପ୍ରମାଣେ ବେଳକୁବେଳ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରେମର ଚୂର୍ଚ୍ଚି ଯେମନ୍ତ ହୋୟେ, ପୁଣି ଉତ୍ତମ ବିଷୟ ଭଲ ମଣି ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସରଳ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ହୋଇ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦ୍ୱାରା ଯହିଁରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ମହିମା ଓ ପ୍ରଶଂସା ପ୍ରକାଶ ପାୟେ, ଏମନ୍ତ ଧର୍ମରୂପ ଫଳରେ ଯେମନ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଫଳବନ୍ତ ହୁଅ, ଆମ୍ଭେ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଁ ।

ହେ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ଆମ୍ଭର ପ୍ରତି ଯେଂ ଘଟଣା ହୋଇଅଛି, ତହିଁରେ ସୁସମାଗ୍ୟରର କର୍ମ ନିଷ୍ଫଳ ନୋହି ଆନ୍ତର ସଫଳ ହୋଇଅଛି, ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବାକୁ ବାଞ୍ଛା କରି । ପୁଣି ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭର ଯେ ବନ୍ଧନ, ତାହା ସଜାଗାବେ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସବୁଠାରେ ପ୍ରକାଶ ହେଉଅଛି । ତାହା କେବଳ

- ନୋହେ, ପ୍ରଭୁର ଅଶ୍ରୁତ ବନ୍ଧୁତ ଭ୍ରାତୃଗଣ ଆମ୍ଭର ବନ୍ଧନ ଦେଖି ଆନ୍ତର ଦୁଇ
 ୧୫ ମନ ବାନ୍ଧି ନିର୍ଭୟରେ କଥା କହିବାକୁ ସାହସୀ ହେଉଅଛନ୍ତି । ଥୋକାସ୍ତେ ଦ୍ଵେଷୀ
 ଓ ପ୍ରତିକୂଳ ହୋଇ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ପ୍ରସଙ୍ଗ ପ୍ରଚାର କରୁଅଛନ୍ତି; ମାତ୍ର ଥୋକାସ୍ତେ,
 ୧୬ ଅବା ଅନୁକୂଳ ହୋଇ ପ୍ରଚାର କରୁଅଛନ୍ତି । ଏମନ୍ତ କେହି? ଆମ୍ଭର ବନ୍ଧନର
 କ୍ଳେଶକୁ ଆନ୍ତର ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ବୁଝି ବିରୋଧରେ ଓ କୁଟିଳଭାବରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର କଥା
 ୧୭ ପ୍ରଚାର କରୁଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଆତ୍ମମାନେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସୁସମାଚାରର ପ୍ଲାପିବା
 ନିମନ୍ତେ ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇଅଛୁ, ଏହା ଜାଣି ପ୍ରେମଭାବରେ ତାହା କରୁଅଛନ୍ତି ।
 ୧୮ ତେଣୁ ସଭାବରେ କିଅବା ଅସଭାବରେ, ଯେ କୌଣସିମତେ ହେଉ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟର
 କଥା ପ୍ରଚାର ହେଉଅଛି, ଏଥିରେ ଆମ୍ଭେ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇ ପୁଣି ଆନନ୍ଦିତ ହେବା ।
 ୧୯ ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନାର ଓ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଆଦୁର ସହାୟ ଦ୍ଵାରା ଏ
 ୨୦ ସବୁର ଆମ୍ଭର ଉଦ୍ଧାର ହୋଇବ, ଏହା ଆମ୍ଭେ ଜାଣି । ଆମ୍ଭର ଏକାନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟୟ
 ଓ ଭରସା ପ୍ରମାଣେ ଆମ୍ଭେ କୌଣସିମତେ ଲଜ୍ଜିତ ନୋହୁବା; ପୁଣି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାହସ
 ଧରି ସବୁବେଳେ ଯେମନ୍ତ, ଏବେହେଁ ତେମନ୍ତ, ଅବା ଜୀବନରେ ଅବା ମରଣ-
 ୨୧ ରେ, ଆମ୍ଭର ଦେହ ଦ୍ଵାରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ମହିମା ପ୍ରକାଶ ହୋଇବ । ଯେଣୁ ଆମ୍ଭକୁ ବନ୍ଧୁ-
 ୨୨ ଥିବାର ଖ୍ରୀଷ୍ଟ [ନିମନ୍ତେ] ଅଟଇ; * ମାତ୍ର ମରବାର ଆମ୍ଭର ଲଭ । ଏମନ୍ତ ଯେବେ
 ଦେହବନ୍ତ ହୋଇ ବନ୍ଧୁ ଆମ୍ଭର ପରିଶ୍ରମ ସଫଳ ହୁଅଇ, ତେବେହେଁ କି ମନୋ-
 ୨୩ ନୀତ କରିବା, ଏହା ଆମ୍ଭେ ସ୍ଥିର କରି ନ ପାରି । ଆମ୍ଭକୁ ଦୁଇ ଆଡେ ଲାଗୁଅଛି;
 ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ସଙ୍ଗେ ଥିବାର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭଲ ଅଛି, ଏଣୁ ବିଯୋଗ ହେବାକୁ ଆମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା;
 ୨୪ ମାତ୍ର ଦେହବନ୍ତ ହୋଇଥିବାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହୃଦର ପାଇଁ ଅଧିକ ଆବଶ୍ୟକ ।
 ୨୫ ଏଣୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସଜାତ ଆନନ୍ଦ ବୃଦ୍ଧି କରିବାର ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ବନ୍ଧୁ ଥାଇ
 ୨୬ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତର ସହିତ କିଛି ଦିନ ରହିବା, ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣି । ଏଥିରେ
 ଆମ୍ଭର ଫେରି ଆସିବାର ଆମ୍ଭର ବିଷୟରେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆନନ୍ଦ
 ଆନ୍ତର ବଢ଼ି ଯିବ ।
 ୨୭ ଏଣୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ କିଅବା
 ନ ହୋଇ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ପରସ୍ପର ଏକ ଆଦୁରେ ସ୍ଥିର ହେଉଅଛୁ, ପୁଣି ଏକ
 ମନରେ ସୁସମାଚାରର ଧର୍ମର ପାଇଁ ଯତ୍ନ କରିଅଛୁ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଷୟରେ
 ଏମନ୍ତ ସମ୍ପାଦ ଯେହେଁ ଶୁଣିବାକୁ ପାଇ, ଏଥିନିମନ୍ତେ କେବଳ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ମଙ୍ଗଳ-
 ୨୮ ସମାଚାର ପ୍ରମାଣେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉପଯୁକ୍ତ ଆଚରଣ ହେଉ । ଆଉ ତୁମ୍ଭର
 ବିପକ୍ଷମାନଙ୍କର ସକାଶାତ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଭାତ ନ ହୁଅ; ଯେହେତୁ ତାହା
 ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ବିନାଶର ଲକ୍ଷଣ ଅଟଇ, ମାତ୍ର ଇଶ୍ଵର ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର

* (ଅବା) ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭର ଜୀବନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ।

† (ବା) ପ୍ରାଣପଣ ।

ପ୍ରତି ପରସ୍ପର ଲକ୍ଷଣ ହେବ । ଯେଣୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ୨୯
ତାହା କେବଳ ନୋହେ, ପୁଣି ତାହାଙ୍କର ପାଇଁ ଦୁଃଖଭୋଗ କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭମାନ-
ଙ୍କର ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ ଦତ୍ତ ହେଉଅଛି । ପୂର୍ବରେ ଆମ୍ଭକୁ ଯେପ୍ରକାର ଯୁଦ୍ଧ କରି- ୩୦
ବାକୁ ଦେଖିଥିଲ, ଆଉ ଏବେହେଁ ଯେପ୍ରକାର ଯୁଦ୍ଧର କଥା ଶୁଣୁଅଛୁ, ତୁମ୍ଭେ-
ମାନେହେଁ ତେମନ୍ତି ଯୁଦ୍ଧ କରିଅଛୁ ।

୨ ପଦ୍ୟ ।

ଏଣୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ଯେବେ କୌଣସି ସାନ୍ତୁନା, ଯେବେ କୌଣସି ଆନନ୍ଦଜନକ ୧
ପ୍ରେମ, ଯେବେ ଆତ୍ମାର କୌଣସି ସହାୟତା, ଯେବେ କୌଣସି କରୁଣା ଦୟାଦି
ଆସେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏକ ଅନ୍ତଃକରଣ ଏକ ପ୍ରେମର ପ୍ରେମୀ ଏକ ତେଜ୍ଜ୍ୱା ୨
ଏକ ପରମର୍ଶ ହୋଇ ଆମ୍ଭର ଆନନ୍ଦ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କର । ବିରୋଧ କି ଅସାରଗର୍ବି ୩
ହେବାରୁ କୌଣସି କର୍ମ ନ କର, ମାତ୍ର ନମ୍ରସ୍ୱଭାବ ଧରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଆପଣା-
ଠାରୁ ଆନକୁ ଉତ୍ତମ ଜ୍ଞାନ କର । ପ୍ରତିଜ୍ଞା କେବଳ ଆପଣା ବିଷୟରେ ନୋହେ, ୪
ମାତ୍ର ପରର ବିଷୟରେହେଁ ମନୋଯୋଗ କର ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁର ଯେପ୍ରକାର ସ୍ୱଭାବ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କରହିଁ ସେହି ପ୍ରକାର ହେଉ । ୫
ସେ ଇଶ୍ୱରରୂପୀ ହୋଇ ଆପଣାକୁ ଇଶ୍ୱରର ତୁଲ୍ୟ ମଣିବାକୁ ଅପହରଣ ବୋଧ ୬
ନ କରି ଆପଣାକୁ ଶୂନ୍ୟ କରି ମନୁଷ୍ୟ ବେଶ ଧରି ଦାସରୂପୀ ହୋଇଲେ । ଏମନ୍ତେ ୭
ମନୁଷ୍ୟରୂପରେ ଦେଖା ଯାଇ ସେ ଆପଣାକୁ ନ୍ୟୁନ କରି ମୃତ୍ୟୁର ଅର୍ଥାତ୍ କୃଣୀୟ ୮
ମୃତ୍ୟୁର ଭୋଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଆଜ୍ଞାକାରୀ ହେଲେ । ଏଣୁକରି ଇଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କୁ ଅତି ୯
ଉଚ୍ଚପଦସ୍ଥ କଲେ, ପୁଣି ସ୍ୱର୍ଗ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ପାତାଳସ୍ଥିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ଯେମନ୍ତ ଯୀଶୁ
ନାମରେ ଆଶୁ ପାତନ୍ତି, ଆଉ ପିତା ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ମହିମା ପ୍ରକାଶର ନିମନ୍ତେ ଯୀଶୁ ୧୦
ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ ସେ ପ୍ରଭୁ ଅଟନ୍ତି, ଏହା ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଯେମନ୍ତ ସ୍ୱୀକାର କରଇ, ଏଥି- ୧୧
ପାଇଁ ସମସ୍ତ ନାମର ଉପରେ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଧାନ ନାମ ଦେଲେ ।

ହେ ଆମ୍ଭର ପ୍ରିୟ ଭାଇମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେମନ୍ତ ସବଦା ଆଜ୍ଞାକାରୀ ୧୨
ହୋଇଅଛୁ, ଆମ୍ଭର ସାକ୍ଷାତରେ କେବଳ ନୋହେ, ଏବେହେଁ ଆମ୍ଭର ଅସାକ୍ଷା-
ତରେ ଅଧିକରୂପେ ହେଉଅଛୁ, ତେମନ୍ତି ଭୟ ଓ କ୍ରମରେ କରି ଆପଣା ୨ ପର-
ସ୍ପର କର୍ମ ସାଧନ କର । ଯେହେତୁ ଇଚ୍ଛା କରିବାକୁ ଓ କର୍ମ ସାଧିବାକୁ ଇଶ୍ୱର ୧୩
ଆପଣା ଅନୁଗ୍ରହରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନ୍ତରେ ସାଧନ କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଓ ବିବାଦ ୧୪
ବିନ୍ଦୁ ସମସ୍ତ କର୍ମ କର, ତହିଁରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜୀବନ-
ରୂପ ବାକ୍ୟ ପ୍ରକାଶକ ହୋଇ ଜଗତର ଜ୍ୟୋତିଷ୍ଠରୂପ ତେଜାଲୁ ଅଟ, ଏହି ୧୫
କୁଟିଳ ଓ ବିପଥମାମି ଜାତିମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଓ ନିଷ୍ଠୁପଟ ଓ ଇଶ୍ୱରଙ୍କର

- ୧୬ ନିଶ୍ଚଳଙ୍କ ସନ୍ତାନ ହୋଇବ । ତହିଁରେ ଆମ୍ଭର ଚେଷ୍ଟା ଓ ପରିଶ୍ରମ ନିରର୍ଥକ ନୋହିବାର ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଦିନରେ ଆମ୍ଭର ଆନନ୍ଦ ହୋଇବ ।
- ୧୭ ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଯେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଓ ସେବାତ୍ମ୍ୟ ଯଜ୍ଞରେ ହୋମ ପରି ଦତ୍ତ ହୋଇ, ତେବେହେଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତର ସହିତ ଆନନ୍ଦ ଓ ଉଲ୍ଲାସ କରିବା । ଏଣୁକରି ତୁମ୍ଭେମାନେହେଁ ଆମ୍ଭର ସହିତ ଆନନ୍ଦ ଓ ହୁଷ୍ଟ ହୁଅ ।
- ୧୮ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଜାଣି ଯେମନ୍ତ ପରିତ୍ରପ୍ତ ହୋଇ, ଏହେତୁ ତମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କିଛିରେ ଶୀଘ୍ର ପଠାଇ ଦେବା, ଏହା ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁରେ ଆମ୍ଭେ ଭରସା କରି । ଆମ୍ଭର ପାଖରେ ସବୁ ପ୍ରକାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ଚିନ୍ତାକାରକ ତାହାର ସମଭାବ ଆଉ କେହି ନାହିଁ । ଯେହେତୁ ସମସ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁର ବିଷୟ ୨୨ ନ ଲୋଡ଼ି ଆପଣା ୨ ବିଷୟ ଲୋଡ଼ନ୍ତି । ମାତ୍ର ପିତାର ସହିତ ପୁତ୍ର ଯେମନ୍ତ, ଆମ୍ଭର ସହିତ ତେମନ୍ତ ସେ ମଙ୍ଗଳସମାଗ୍ନରର ସେବା କରିଅଛୁ, ତାହାର ଏହି ପ୍ରମାଣ ୨୩ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଅଛି । ଏହେତୁ ଆମ୍ଭକୁ କିନ୍ତୁ ଘଟିବ, ତାହା ଜାଣି ଆମ୍ଭେ ବହନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ତାହାକୁ ପଠାଇବାକୁ ଭରସା କରୁଅଛୁ ।
- ୨୪ ତେବେହେଁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଶୀଘ୍ର ଉପସ୍ଥିତ ହେବା, ଏହା ପ୍ରଭୁ- ୨୫ ରେ ପ୍ରତ୍ୟୟ କରୁଅଛୁ । ତାହା ଛଡ଼ା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦୂତ ପୁଣି ଆମ୍ଭର ଆବଶ୍ୟକ ବସ୍ତୁ ଆଣିବା ଲୋକ, ଯେ ଆମ୍ଭର ଭାଇ ଓ ଆମ୍ଭର ସହକାରି ଇସାୟାସ୍ବତ ନାମରେ ସହସେନା, ତାହାକୁହଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କିଛିକୁ ପଠାଇବାକୁ ପ୍ରୟୋଜନ ୨୬ ବୁଝିଲୁଁ; ଯେହେତୁ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦର୍ଶନାକାଂକ୍ଷୀ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାର ୨୭ ସମ୍ବାଦ ଶୁଣିବାରୁ ସେ ବଡ଼ ଭବିତ ଥିଲା । ସେ ପ୍ରାୟ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ପାଉଁଟ ଥିଲା ପ୍ରମାଣ; ମାତ୍ର ଇଶ୍ବର ତାହାର ପ୍ରତି କୃପା କରିଅଛନ୍ତି; କେବଳ ତାହାର ପ୍ରତି ଏମନ୍ତ ନୋହେ, ଆମ୍ଭର ଦୁଃଖର ଉପରେ ଦୁଃଖ ଯେମନ୍ତ ନ ଘଟଇ, ଏଥି- ୨୮ ପାଇଁ ଆମ୍ଭର ପ୍ରତି କୃପା କରିଅଛନ୍ତି । ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାକୁ ପୁନର୍ବାର ଦେଖି ଯେମନ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅ, ପୁଣି ଆମ୍ଭର ଦୁଃଖର ଉତ୍ତରା ଯେମନ୍ତ ହୋୟେ, ୨୯ ଏହେତୁ ଆମ୍ଭେ ତାହାକୁ ଅତି ଶୀଘ୍ର ପଠାଇଲୁଁ । ଏଣୁ ଅତି ହରସ ହୋଇ ପ୍ରଭୁର ନିମନ୍ତେ ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କର, ପୁଣି ଏହିପରି ଲୋକଙ୍କର ମର୍ଯ୍ୟାଦା କର ।
- ୩୦ ଯେଣୁ ଆମ୍ଭର ସେବା କରିବାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ଶୁଦ୍ଧି ଥିଲା, ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ସେ ଆପଣାର ପ୍ରାଣକୁ ହେଲା କରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟର କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ମଲ୍ଲପ୍ରାୟେ ହୋଇଲା ।

୩ ପଦ ।

- ୧ ହେ ଆମ୍ଭର ଭ୍ରାତୃଗଣ, ଶେଷରେ ବୋଲି, ପ୍ରଭୁରେ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅ । ଏକଇ ପ୍ରକାର କଥା ବାରମ୍ବାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଲେଖିବାକୁ ଆମ୍ଭର କିଛିହିଁ କ୍ଳେଶ ନାହିଁ,

ମାସ ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ରକ୍ଷା ହୋଇଥିବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ କୁକୁରମାନଙ୍କର
 ବିଷୟରେ ଜାଗ, କୁକର୍ମକାରମାନଙ୍କର ବିଷୟରେ ଜାଗ, ପରିଚ୍ଛେଦକମାନଙ୍କର
 ବିଷୟରେ ଜାଗ । ଆମ୍ଭେମାନେ ସୁନ୍ଦର ଲୋକ; ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭାର ଦ୍ଵାରା
 ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ସେବା କରାଯାଉଛି ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମା ଯୀଶୁରେ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇ କୁଳରେ ନିର୍ଭର
 ଦେଇ ନାହିଁ । ମାସ ଆମ୍ଭର କୁଳରେ ନିର୍ଭର ଦେବାର କାରଣ ଅଛି; ପୁଣି
 ଆମ୍ଭେ କୁଳରେ ନିର୍ଭର ଦେବାକୁ ପାରି, ଏମନ୍ତ ଯେବେ କେହି ବୁଝଇ, ତେବେ
 ଆମ୍ଭେ ତହିଁର ଅଧିକ ଦେବାକୁ ପାରୁ । ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ଅକ୍ଷମ ଦିନରେ
 ସୁନ୍ଦର ପ୍ରାପ୍ତ, ପୁଣି ଇଣ୍ଡୋନେସିଆର ବର୍ଗୀୟ, ବିନାମାନର ଗୋଷ୍ଠୀ, ଏକା କୁଳଜାତ
 ଏକାୟ, ବ୍ୟବସ୍ଥା ମତ ପ୍ରମାଣେ ଫାରୁଶୀ, ଧର୍ମୀମାନଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀର ନିଗ୍ରହକାରୀ,
 ବ୍ୟବସ୍ଥିତ ଧର୍ମୀଚରଣରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଥିଲୁ । ମାସ ସେହି, ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭର
 ଯେଉଁ ଲଭ ଥିଲା, ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମାର ନିମନ୍ତେ ସେ ସବୁକୁ ହାନି ମଣିଲୁ । ଆମ୍ଭର
 ଆମ୍ଭେ ଆପଣାର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମାଙ୍କର ଉତ୍ତମ ଜ୍ଞାନର ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତକୁ ନିତାନ୍ତି
 ହାନି ମଣି; ପୁଣି ତାହାଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ସବୁ ବିଷୟରେ ହାନି ଭୋଗ କରି
 ତାକୁ ସତା କୁଟାପଇ ମଣି । (କିମନ୍ତେ?) ଯେମନ୍ତ ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମାଙ୍କର ଧନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ,
 ଆଉ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଲିବାର ନିଜ ଧର୍ମରେ ଧର୍ମବନ୍ତ ନ ହୋଇ ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମାଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସ
 କରବାର ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ଵାସ ଦ୍ଵାରା ଇଶ୍ଵର ଦତ୍ତ ଯେଉଁ ଧର୍ମ, ତହିଁରେ ଧର୍ମବନ୍ତ
 ହୋଇ ଯେମନ୍ତ ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମାଙ୍କର ଆଶ୍ରୟରେ ଗ୍ରାହ୍ୟ ହୋଇ । ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମାଙ୍କୁ
 ଓ ତାହାଙ୍କର ଉତ୍ଥାନର ଶକ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କର ଦୁଃଖର ସହଭାଗୀ ଜାତ ହୋଇ, ପୁଣି
 ତାହାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁର ଆକୃଷ୍ଟ ଗ୍ରହଣ କରି କୌଣସିମତେ ମୃତ୍ୟୁର ଉତ୍ଥାନ ପାଇବାକୁ
 (ଚେଷ୍ଟା କରୁଅଛୁ) । ଆମ୍ଭେ ଯେ ଏବେ ସମସ୍ତ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛୁ, କି ସିଦ୍ଧି
 ହୋଇଅଛି, ତାହା ନୋହେ, ମାସ ଯାହା ପାଇ ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଧରାଗଲୁ, ତାହା
 ଧରବାର ପାଇ ଆମ୍ଭେ ଦୌଡ଼ୁଅଛୁ । ହେ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ଆମ୍ଭେ ଯେ ତାହା ଧରି-
 ଅଛୁ, ଏମନ୍ତ ଜ୍ଞାନ କରୁ ନାହିଁ । ପୁଣି ପଶ୍ଚାତ୍ତର ବିଷୟ ମନରେ ନ କରି
 ଆଗର ବିଷୟ ପାଇବାକୁ ଅତିଶୟ ଆଗବଦି, ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମା ଯୀଶୁ ଦ୍ଵାରା ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵର ଇଶ୍ଵର-
 ଙ୍କର ଆହ୍ୱାନର ବାଜାରୁ ଫଳକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଆମ୍ଭେ ଦୌଡ଼ୁଅଛୁ, ଏହି ଏକ
 କର୍ମ ଆମ୍ଭେ କରୁଥାଉ । ଏଣୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯେତେ ଲୋକ ସିଦ୍ଧ ହେବାକୁ
 ଚାହାନ୍ତି, ଆସ, ସମସ୍ତେ ଏମନ୍ତ ଜ୍ଞାନ କର; ମାସ କୌଣସି ବିଷୟରେ ଯେବେ
 ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାର ବୋଧ ହୋଇଥିବ, ଇଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ତାହାର ଉଦୟ
 କରିବେ । ତେବେହେଁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯେପରିମନ୍ତେ ଗମ୍ୟ ହୁଅଇ, ଆସ, ଆମ୍ଭେ-
 ମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ସେହି ଅନୁସାରେ ଆଚରଣ କର ।

ହେ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ଅନୁଗାମୀ ହୋଇ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ତୁଲ୍ୟ

ଆତ୍ମିକମାନଙ୍କର ଆତ୍ମର ବିବେଚନା କର; ଯେଣୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର
 ୮ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତସ୍ବରୂପ ଅଟୁ । ଯେହେତୁ ଅନେକର ଆଚରଣ ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭେ ବାରମ୍ବାର
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବୋଲିଅଛୁ, ଏବେହେଁ ଫଳନ କରି କହୁଅଛୁ, ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର
 ୧୧ ଦୃଷ୍ଟର ଶତ୍ରୁ; ଶେଷରେ ସେମାନଙ୍କର ବିନାଶ ଘଟିବ । ସେମାନେ ଉଦରକୁ
 ଈଶ୍ବର କରି ମଣି ଲଜ୍ଜାର ବିଷୟ ଦର୍ପ କରି ମାନନ୍ତି, ସେମାନେ ସଂସାରର
 ୨୦ ବିଷୟରେ ଆସକ୍ତ ଥାନ୍ତି । ମାତ୍ର ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଦେଶ ସ୍ବର୍ଗେ ସ୍ଥିତ, ସେହିଠାବର
 ୨୧ ବାଣକର୍ତ୍ତା ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଆସିବାର ଅପେକ୍ଷା କରୁ । ସେ ଯେଉଁ ମହା-
 ଶକ୍ତି ପ୍ରମାଣରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆପଣାର ବଶୀଭୂତ କରି ପାରନ୍ତି, ସେହି ଶକ୍ତି ଦ୍ବାରା
 ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଶ୍ବର ଦେହକୁ ଉପାନ୍ତର କରି ଆପଣାର ତେଜୋମୟ ଶରୀରର
 ତୁଲ୍ୟ କରିବେ ।

୪ ପଦ୍ୟ ।

୧ ଏଣୁ ହେ ଆତ୍ମର ଆନନ୍ଦ ଓ ମୁକ୍ତିସ୍ବରୂପ, ହେ ପ୍ରିୟତମ ଓ ଇଷ୍ଟତମ ଓ ଅଦ୍ଭି-
 ଶୟ ପ୍ରିୟ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ପ୍ରକାରେ ପ୍ରଭୁରେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ଥାଅ ।
 ୨ ହେ ଇସ୍ତେବୟା, ହେ ସୁନ୍ଦରୀ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିନୟ କରି ବୋଲୁ, ତୁମ୍ଭେ-
 ୩ ମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ଏକଚିତ୍ତ ହୁଅ । ହେ ଆତ୍ମର ସତ୍ୟ ସହକାଶୀ, ତୁମ୍ଭକୁହି
 ବିନୟ କରି ବୋଲୁ, ମଙ୍ଗଳସମାଗର ପ୍ରଭୁର କରିବାର ସମୟରେ ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀ-
 ଗଣ ଆତ୍ମର ସହିତ ପରିଶ୍ରମ କରିଅଛନ୍ତି, ପୁଣି ଯେଉଁମାନଙ୍କର ନାମ ଜୀବନ
 ପୃସ୍ତକରେ ଲେଖାଅଛି, ଏମନ୍ତ କ୍ଳାମନ ଆଦି ଆତ୍ମର ଅନ୍ୟ ସହକାରୀମାନଙ୍କର
 ଉପକାର କର ।

୪ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସବଦା ପ୍ରଭୁରେ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅ; ପୁନର୍ବାର ଆମ୍ଭେ ବୋଲି,
 ୫ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମୃଦୁପଣ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କର କିତରେ ସୁପ୍ରକାଶ
 ୬ ହେଉ; ଯେହେତୁ ପ୍ରଭୁ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଛନ୍ତି । ଏଣୁ କୌଣସି ବିଷୟରେ ଭବିତ
 ନୋହି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧନ୍ୟବାଦ କରି ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଓ ମାଗିବାରେ ଈଶ୍ବରଙ୍କର
 ୭ ଶ୍ରମରେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ନିବେଦନ ସବୁ ଜଣାଅ । ତହିଁରେ ସମସ୍ତ ବୁଦ୍ଧିର
 ଅଗମ୍ୟ ଯେ ଈଶ୍ବରଙ୍କର ଶାନ୍ତି, ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଓ
 ୮ ମନର ରକ୍ଷା କରିବ । ହେ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ଅବଶେଷରେ ବୋଲି, ଯେଉଁ ବିଷୟ
 ସତ୍ୟ, କି ଆଦରଣୀୟ, କି ଯଥାର୍ଥ, କି ନିର୍ମଳ, କି ହିତଦାୟକ, କି ସୁଖ୍ୟାତ, ଏମନ୍ତ
 କୌଣସି ପ୍ରକାର ଗୁଣଯୁକ୍ତ କିଅବା ପ୍ରଶଂସନୀୟ କଥା ଯେବେ ଥାଏ, ତେବେ ସେ
 ୯ ବିଷୟରେ ମନୋଯୋଗ କର । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମର ନିକଟରେ ଯାହା ଦେଖି
 ଶୁଣି ଓ ଶିକ୍ଷା ପାଇ ଗ୍ରହଣ କରିଅଛୁ, ସେହି ଅନୁସାରେ ଆତ୍ମର ବ୍ୟବହାର
 କର; ତହିଁରେ ଶାନ୍ତିଦାୟକ ଈଶ୍ବର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗୀ ହୋଇବେ ।

ପୁଣି ଆମ୍ଭର ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମନୋଯୋଗ ଥିଲା ପ୍ରମାଣ, ମାତ୍ର ସୁଯୋଗ
 ଥିଲା ନାହିଁ; ଏବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସେହି ଚିନ୍ତା ଯେ ପୁନର୍ବାର ବହୁଅଛି, ଏ
 ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭେ ପ୍ରଭୁଠାରେ ଅତି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଲୁଁ । ଆମ୍ଭର ଅଭାବ
 ବିଷୟରେ ଏକଥା ବୋଲୁଅଛୁଁ ତାହା ନୋହେ, ଯେହେତୁ ଯେ କୌଣସି
 ଅବସ୍ଥାରେ ଥାଇ, ତହିଁରେଇ ସନ୍ତୋଷ ରହିବାକୁ ଶିକ୍ଷା ପାଇଲୁଁ । ଦୟାକର
 ଭୋଗ କରିବାକୁ ପାରି, ପୁଣି ପ୍ରଭୁର ଐଶ୍ବର୍ଯ୍ୟ ହିଁ ଭୋଗ କରିବାକୁ ପାରି; ଯେ
 କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଅବା ଯେ କୌଣସି ଅବସ୍ଥାରେ ହେଉ, ପ୍ରଭୁର ଆଦାର କି
 ଅଶାହାର, ପୁଣି ପ୍ରଭୁର ଐଶ୍ବର୍ଯ୍ୟ କି ଦାନତା ଭୋଗ କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷିତ ହୋଇ-
 ଅଛୁଁ । ଆମ୍ଭର ଶକ୍ତିବାତା ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ତାହାଙ୍କର ସହାୟତାରେ ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତ
 କରିବାକୁ ପାରି । ତଥାପି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ଦାନତାର ସମୟରେ ସଙ୍କୋଳି-
 ବାରେ ଉତ୍ତମ କର୍ମ କଲ । ହେ ଫିଲିପୀୟ ଲୋକମାନେ, ମାକିଦୋନୀୟା ଦେଶ-
 ରେ ପ୍ରଥମ ଥର ମଙ୍ଗଳସମାଗ୍ନର ପ୍ରଗ୍ନର କଲ୍ପଦ୍ରବ୍ୟ ଆମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ
 ସେଠାରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲୁଁ, ସେ କାଳରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିନ୍ଦୁ ଅନ୍ୟ ମଣ୍ଡଳୀର
 ସହିତ ଦାନାଦାନ ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭର କୌଣସି ବେତ୍ତର ନ ଥିଲା, ଏହା ତୁମ୍ଭେ-
 ମାନେ ଜାଣ । ଆମ୍ଭର ଥେସଲନିକା ନଗରରେ ଥିବାର ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ
 ଆମ୍ଭର ଦାନତା ହେତୁର ଥରେ ନୋହେ, ଦୁଇଥର ଦାନ ପଠାଇଥିଲ । ଆମ୍ଭେ
 ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଦାନର ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ତାହା ନୋହେ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭ-
 ମାନଙ୍କର ହିସାବରେ ବହୁ ଲଭଜନକ ଫଳର ପ୍ରାର୍ଥନା କରି । ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭର
 କିଛିହିଁ ଅଭାବ ନାହିଁ, ସମସ୍ତ ପ୍ରଭୁର ଅଛି; ଈଶ୍ବରଙ୍କର ଗ୍ରାହ୍ୟ ଓ ତୁଷ୍ଟିଜନକ
 ସୁଗନ୍ଧି ନୈବେଦ୍ୟସ୍ବରୂପ ଯେଉଁ ଦ୍ରବ୍ୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇଫାଞ୍ଜିତର ଦ୍ବାରା ପଠାଇ-
 ଅଛୁ, ତାହା ପାଇ ଆମ୍ଭେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଛୁଁ । ଆମ୍ଭର ଈଶ୍ବର ଆପଣା ଗୌରବ
 ନିଧି ଅନୁସାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁର ଦ୍ବାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସବୁ ପ୍ରୟୋଜନ ନିର୍ବାହ
 କରିବେ । ସବଦା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତା ଈଶ୍ବରଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ ହେଉ; ଆମେନ । ୨୦
 ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସାଧୁ ଜନକୁ ନମସ୍କାର କର । ଆମ୍ଭର ସଖି ଭ୍ରାତୃଗଣ
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର କରୁଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ସମସ୍ତ ସାଧୁ ଲୋକର ବିଶେଷକରି
 କାଲସରର ପରିଜନର ନମସ୍କାର ଜାଣିବ । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର
 ଅନୁଗ୍ରହ ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରତି ହେଉ । ଆମେନ ॥

କଲ୍ୟାଣ ମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରତି ପାଞ୍ଚଲ ପ୍ରେମର ଚିତାଉ ।

୧ ପଦ ।

୧ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ପ୍ରମାଣେ ଯାଶୁ ଗ୍ରୀଷ୍ମର ପ୍ରେମର ପାଞ୍ଚଲ, ପୁଣି ଜମିଥିବୁ
ନାମରେ ଭାଇ, କଲ୍ୟାଣ ନଗର ନିବାସୀ ସାଧୁ ଓ ଗ୍ରୀଷ୍ମରେ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ଭ୍ରମାନଙ୍କର
୨ ପ୍ରତି ଚିତାଉ ଲେଖୁଛନ୍ତି । ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପିତା ଇଶ୍ଵର ଓ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ ଗ୍ରୀଷ୍ମଠାରୁ
ଭ୍ରମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଶାନ୍ତି ହେଉନୁ ।

୩ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଯାଶୁରେ ଭ୍ରମାନଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସ ଓ ସାଧୁମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଭ୍ରମାନଙ୍କର
୪ ଯେଉଁ ପ୍ରେମ, ଏହାର ସମ୍ପାଦ ଶୁଣି ଆତ୍ମେମାନେ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଭ୍ରମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ
ରକ୍ଷିତ ଭରସା ହେତୁର ଆପଣାମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ ଗ୍ରୀଷ୍ମର ପିତା ଇଶ୍ଵରଙ୍କର
୫ ଧନ୍ୟବାଦ କର ନିଜେ ଭ୍ରମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ଥାଉଁ । ଭ୍ରମେ-
ମାନେ ସେହି ଭରସାର ବୃତ୍ତନ୍ତ ଯେ ମଙ୍ଗଳସମାପ୍ତର ସତ୍ୟ ବାକ୍ୟରେ ଶୁଣି-
ଅଛି, ତାହା ସବୁ ଜଗତରେ ଯେମନ୍ତ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଅଛି, ସେହିଭାବେ ଭ୍ରମ-
୬ ମାନଙ୍କର ନିକଟରେହେଁ ହୋଇଅଛି; ଅର୍ଥାତ୍ ଭ୍ରମେମାନେ ଯେଉଁ ସମୟରୁ
ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହର କଥା ଶୁଣି ସତ୍ୟଭାବେ ଜାଣି ହୋଇଅଛି, ସେହି ସମୟରୁ
୭ ଭ୍ରମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେହେଁ ଫଳବାନ ହୋଇଅଛି । ଏହି କଥା ଆତ୍ମମାନଙ୍କର
ପ୍ରିୟ ସହଦାସ ଓ ଭ୍ରମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଗ୍ରୀଷ୍ମର ବିଶ୍ଵସ୍ତ ସେବକ ଯେ ଏପାପ୍ରା,
୮ ତାହାରଠାରୁ ଭ୍ରମେମାନେ ଶିଖିଅଛି; ଆହୁରି ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରମାନଙ୍କର
ପାରମାର୍ଥକ ପ୍ରେମ ଜଣାଇଅଛି ।

୯ ଏଣୁ ଏ ସମ୍ପାଦ ପାଞ୍ଚଲ ଦିନରୁ ଭ୍ରମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଅବିରତ ଆତ୍ମେ-
ମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ଏହି ଆକାଂକ୍ଷା କରଥାଉ । ଭ୍ରମେମାନେ ଯେହେନ ସମ୍ପ-
ଦାୟ ଜ୍ଞାନରେ ଓ ପାରମାର୍ଥକ ବୁଦ୍ଧିରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ବିଷୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
୧୦ ଜ୍ଞାନବନ୍ତ ହୁଅ । ପୁଣି ଇଶ୍ଵରର ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞାନରେ ବଢି ଯେହେନ ସବୁ ସକର୍ମର ଫଳ-
ରେ ଫଳବନ୍ତ ହୋଇ ପ୍ରଭୁର ଯୋଗ୍ୟ ଓ ସର୍ବସନ୍ତୋଷଜନକ ଆଶ୍ରମରେ ପଡ଼ୁ
୧୧ ହୁଅ । ଆଉ ଯେହେନ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ମହିମାୟୁକ୍ତ ଶକ୍ତିଧାରୀରେ ଆନନ୍ଦର ସହିତ ସବୁ
୧୨ ସହୃଦ୍ଧିପଣ ଓ ଯୈର୍ଯ୍ୟାବଲମ୍ବନଜନକ ସବୁ ବଳରେ ବଳବନ୍ତ ହୁଅ । ଆବର
ତେଜସ୍ଵିତ ସାଧୁମାନଙ୍କ ଅଧିକାର ଭୋଗିବାକୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଯୋଗ୍ୟ କରନ୍ତି

ଯେଉଁ ପିତା, ତାହାଙ୍କର ଗୁଣାନୁବାଦ କର । ଯେଣୁ ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧାରର ୧୩
 କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ଭଙ୍ଗ କର ଆପଣା ପ୍ରିୟ ପୁଣିର ରାଜ୍ୟସ୍ଥ ପ୍ରଜା କର ଅଛନ୍ତି, ତାହା- ୧୪
 କର ରକ୍ତ ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମେମାନେ ପରହାଣ, ଅର୍ଥାତ୍ ପାପମୋଚନ ପାଇଅଛୁ ।
 ସେ ଅଦୃଶ୍ୟ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିସ୍ଵରୂପ ପୁଣି ସମଗ୍ର ସୃଷ୍ଟିର ଆଦିକର୍ତ୍ତା । ଯେଣୁ ୧୫
 ସିଂହାସନ କି ରାଜପଦ କି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କି ପରାକ୍ରମ, ସ୍ଵର୍ଗରେ କି ପୃଥିବୀରେ, ଦୃଶ୍ୟ ୧୬
 ଅବା ଅଦୃଶ୍ୟ ହେଉ, ଯେତେହେଁ ବସ୍ତୁ ଆୟେ, ସମଗ୍ର ତାହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଓ ତାହା-
 କର ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି । ସେ ସମଗ୍ର ବସ୍ତୁର ଅଗ୍ରୀୟ ପୁଣି ତାହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ୧୭
 ସମଗ୍ରର ସ୍ଥିତି ହେଉଅଛି । ଆଉ ସବୁ ବସ୍ତୁରେ ଯେହେନ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରଧାନପଣ ୧୮
 ହୁଅଇ, ଏଥିପାଇଁ ସେ ଆଦି ଓ ମୃତ୍ୟୁର ପ୍ରଥମ ଉତ୍ପାଦକ ହୋଇ ମଣ୍ଡଳୀରୂପ
 ଶରୀରରେ ମୁଗ୍ଧସ୍ଵରୂପ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଯେହେତୁ ସମୁଦାୟ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଯେହେନ ତାହା- ୧୯
 କରେ ବାସ କରନ୍ତି, ପୁଣି ତାହାଙ୍କର କ୍ରିୟାର ରକ୍ତ ଦ୍ଵାରା ସଜି କର ତାହା ଦ୍ଵାରା ୨୦
 ଆପଣାର ସହିତ ସ୍ଵର୍ଗ କି ପୃଥିବୀରେ ସ୍ଥିତି ସମଗ୍ରର ମିଳଣ କରନ୍ତି, ପିତାର ଏମନ୍ତ
 ରକ୍ତ । ଏନିମନ୍ତେ ପୂର୍ବକାଳରେ ପାପାଚରଣ ସକାଶ୍ଚ ଈଶ୍ଵରଠାରୁ ବିମୁଖ ଓ ୨୧
 ମନରେ ତାହାଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ଥିଲ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ସାକ୍ଷୀ- ୨୨
 ତରେ ପବିତ୍ର ଓ ନିଷ୍ଠାଳ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ କର ସ୍ଥାପନ କରବା ପାଇଁ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଆପଣା
 ମାଂସପିଣ୍ଡ ଶରୀରର ମରଣ ଦ୍ଵାରା ଆପଣାର ସହିତ ମିଳଣ କରଛନ୍ତି । ଏନିମନ୍ତେ ୨୩
 ସ୍ଵର୍ଗର ନୀତିସ୍ଥ ସବୁ ଜଗତ ଲୋକର ପ୍ରତି ପ୍ରକାଶିତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ମଙ୍ଗଳ-
 ସମାବୃତ ଶୁଣିଅଛୁ, (ଯାହାର ଜଣେ ସେବକ ଆମ୍ଭେ ପାଉଲ ଅଛୁଁ,) ଏମନ୍ତ
 ମଙ୍ଗଳସମାବୃତର ଭରସାର ଅଟଳିତ ହୋଇ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗ୍ରୀଷ୍ମର ଧର୍ମରେ
 ବନ୍ଧୁମୁଳ ଓ ସ୍ଥିର ହୋଇଥାଅ ।

ଏବେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ନିଜ ଦୁଃଖରେ ଆନନ୍ଦ କରୁଁ; ପୁଣି ୨୪
 ଗ୍ରୀଷ୍ମର କ୍ଳେଶଭୋଗ କରବାର ଯେ କିଛି ବାକୀ ଆୟେ, ତାହା ଆମ୍ଭେ ତାହା-
 କର ଶରୀରସ୍ଵରୂପ ମଣ୍ଡଳୀର ନିମନ୍ତେ ନିଜ ଶରୀରରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାଧନ କରୁଁ ।
 ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ମଣ୍ଡଳୀର ସେବକ ହୋଇଅଛୁଁ; ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ନିୟୋଗାନୁ- ୨୫
 ସାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଈଶ୍ଵରର ବାକ୍ୟ ପ୍ରବୃତ୍ତ କରବାର ଭାର ଆତ୍ମ-
 ଠାରେ ସମର୍ପିତ ହୋଇଅଛି । ଏହି ନିଗୂଢ ବାକ୍ୟ ପୂର୍ବକାଳେ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ- ୨୬
 ଠାରେ ଅପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ଏବେହେଁ ସାଧୁମାନଙ୍କଠାରେ ସ୍ପଷ୍ଟକାଶ ହୋଇଅଛି;
 ଆଉ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଏହି ନିଗୂଢ ବାକ୍ୟର ଯେଉଁ ଗୌରବସ୍ଵରୂପ ୨୭
 ନିଧି ବର୍ତ୍ତଇ, ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବାକୁ ଈଶ୍ଵର ବାଞ୍ଛା କଲେ । ସେହି ନିଗୂଢ
 ବାକ୍ୟର ସାର ଏହି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନ୍ତରେ ଗୌରବର ଭରସାଜନକ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ।
 ଏନିମନ୍ତେ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଯିଶୁରେ ସିଦ୍ଧ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟକୁ ତାହାଙ୍କର ନିକଟରେ ସ୍ଥାପିତ ୨୮

କରିବାକୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୁ ଚେତନା ଓ ସଂପ୍ରକାର ଜ୍ଞାନଜନକ ଉପ-
 ୧୯ ଦେଶ ଦେଇ ତାହାଙ୍କର କଥା ଘୋଷଣା କରୁ । ଆବର ଆମ୍ଭଠାରେ ବଳବନ୍ତ-
 ଋଷେ ସଫଳ ହିସ୍ତାକାଶ ଯେ ତାହାଙ୍କର ପରାକ୍ରମ, ତାହା ଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭେ ଏଥିରେ
 ଅତି ଯତ୍ନେ ପରିଶ୍ରମ କରୁଥାଉ ।

୨ ପଦ ।

୧ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଓ ଲଘ୍ଵେଦକେୟା ମଣ୍ଡଳୀର ଆଉ ଆମ୍ଭର ମୁଖ ଅଦର୍ଶି ସବୁ
 ଲୋକର ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭର କିପ୍ରକାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେହେ ବୋଧ
 ୨ ହୁଅଇ, ଏହା ଆମ୍ଭର ବାଞ୍ଛା । ସେମାନେ ଯେମନ୍ତ ପ୍ରେମରେ ବନ୍ଦ ହୋଇ ମନ-
 ରେ ଶାନ୍ତିଯୁକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ପୁଣି ସବୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନରୂପ ଧନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଯେମନ୍ତ
 ୩ ପିତା ଈଶ୍ଵର ଓ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ନିଗୁଣ ବାକ୍ୟ ସ୍ଵୀକାର କରନ୍ତି । ସେହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ-
 ୪ ରେ ସବୁ ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଦ୍ଧିରୂପ ଧନ ଗୁପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । କେହି ଯେମନ୍ତ
 ମନୋହର ବାକ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନ ଭୁଲୁଥିବେ, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଏହା ବୋଲି ।
 ୫ ଯେହେତୁ ଶରୀରରେ ଯଦ୍ୟପି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖରେ ନ ଥାଉ, ତେବେହେଁ ମନ-
 ରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କିଛିରେ ଥାଉ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସୁରୁତ ଓ ଅଟଳ
 ୬ ବିଶ୍ଵାସ ଦେଖି ଅନନ୍ଦ କରୁଅଛୁ । ଏଣୁ ପ୍ରଭୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଯେମନ୍ତ ଗ୍ରହଣ
 ୭ କରିଅଛୁ, ତେମନ୍ତ ତହିଁରେ ଆଚରଣ କର; ତାହାଙ୍କଠାରେ ବନ୍ଦମୂଳ ଓ ଗୁହ୍ନିତ
 ହୋଇ ପ୍ରାପ୍ତିଶା ପ୍ରମାଣେ ବିଶ୍ଵାସରେ ନିଷ୍ଠା ହୁଅ, ପୁଣି ଧନ୍ୟବାଦ କରୁ ୧
 ତହିଁରେ ଆନ୍ତର ବଢ଼ି ଯାଅ ।

୮ ସାବଧାନ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିରୁଦ୍ଧ ସାଂସାରିକ ସୁବିଧାନୁସାରେ ମନୁଷ୍ୟର ପର-
 ଖରାବତ ବାକ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ଦେଇ ନିରର୍ଥକ କାପଟ୍ୟ ବିଦ୍ୟାରେ କେହି ଯେମନ୍ତ ତୁମ୍ଭ-
 ୯ ମାନଙ୍କୁ ନ ଭୁଲୁଥିବେ । ଯେହେତୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ଦେହବନ୍ତ ହୋଇ
 ୧୦ ଅଧିଷ୍ଠାନ କରନ୍ତି । ଆଉ ଯେ ସକଳ ରାଜ୍ୟର ଓ ପରାକ୍ରମର ମୁଣ୍ଡପୁରୁଷ ତାହାଙ୍କ-
 ୧୧ ଠାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସିଦ୍ଧ ହେଉଅଛୁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର କୃତ ସୁନ୍ଦର ଦ୍ଵାରା
 ଅର୍ଥାତ୍ ଶରୀରର ପାପ ସମୂହ ଛାଡ଼ିବାପ୍ରାୟ ଅସ୍ପ୍ରକୃତ ସୁନ୍ଦର ଦ୍ଵାରା ସୁନ୍ଦର କର
 ୧୨ ଯାଇଅଛୁ । ପୁଣି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ସହିତ କବରଶାୟୀ ହୋଇ ତାହାଙ୍କର
 ଉତ୍ଥାପକ ଈଶ୍ଵରର ପରାକ୍ରମରେ ବିଶ୍ଵାସ କରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ସହିତ ଉତ୍ଥାପିତ ହୋଇ-
 ୧୩ ଅଛୁ । ପୁଣି ପାପରେ ଓ ଶାରୀରିକ ଅସୁନ୍ଦର ଅବସ୍ଥାରେ ମୃତ ଯେ ତୁମ୍ଭେ-
 ମାନେ, ଈଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସବୁ ପାପ କ୍ଷମା କରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କର ସଙ୍ଗ-
 ୧୪ ରେ ସଜାବ କରିଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ବୈରସ୍ପରୂପ ଯେଉଁ ବ୍ୟବସ୍ଥାସମ୍ବନ୍ଧ ରୂପେ
 ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଖଠିଥିଲା, ସେ ତାକୁ ସୁଦ୍ଧି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କାଢ଼ି ନେଇ

ଆପଣା ହୃଦରେ କଣ୍ଠା ମାରିଛନ୍ତି* । ତହିଁରେ ପ୍ରଧାନ ଓପରାହମୀ ଭୂତଗଣକୁ ଦମନ ୧୫
କରି ଜୟ ଯକାର ଶବ୍ଦରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶରୂପେ ଲଜ୍ଜା ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ଏଣୁ ଖାଦ୍ୟାଖାଦ୍ୟ ପେୟାପେୟ ଉତ୍ସବ ପ୍ରତିପଦ ବିଶ୍ରାମବାର ଏ ସମସ୍ତ ବିଷ- ୧୬
ୟରେ କାହାକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉପରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରବାକୁ ନ ଦିଅ । ଯେହେତୁ ୧୭
ସ୍ବୟଂ ବସ୍ତୁ ଯେ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ତାହାଙ୍କର ଆଗତ ବିଷୟରେ ଏହି ସବୁ କେବଳ ପ୍ରତିବିମ୍ବ-
ସ୍ବରୂପ ହୁଅନ୍ତୁ । ଆଉ ଯେଉଁଠି ଜନ ଭଣ୍ଡ ନମ୍ରପଣ ଓ ସ୍ବଇଚ୍ଛାରେ ଦୂତଗଣର ସେବା ୧୮
କରି ସାଂସାରିକ ମନରେ ବ୍ୟର୍ଥଗର୍ବିତ ହୋଇ ଅବୃଣ୍ୟ ବିଷୟର ଚର୍ଚ୍ଚା କରଇ,
ପୁଣି ଯାହାଙ୍କଠାରୁ ସମସ୍ତ ସନ୍ନି ଓ ଶିର ଦ୍ବାର ସବୁ ଶରୀର ସଂଯୁକ୍ତ କି ପ୍ରତି- ୧୯
ପାଳିତ ହୋଇ ମହାବୃଦ୍ଧିରେ ବଢ଼ଇ, ଏମନ୍ତ ମୁଣ୍ଡସ୍ବରୂପ ଗ୍ରୀଷ୍ମକୁ ଅମାନ୍ୟ କରଇ,
ତାହା ଦ୍ବାର ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଫଳରେ ବଞ୍ଚିତ ହେବାକୁ ନ ଦିଅ ।

ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେବେ ସାଂସାରିକ ହିନ୍ଦୀ ସୂତ୍ରର ପ୍ରତି ଗ୍ରୀଷ୍ମର ସହିତ ମୃତ ୨୦
ହୋଇଅଛୁ, ତେବେ ଭୁଞ୍ଜିବାମାତ୍ରେ ନିଷ୍ଠା ଯେ ସମସ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟ, ତାହା ନ ଛୁଅ, ୨୧
ନ ଖାଅ, ହାତରେ ନ ଘେନ, ଏହି ଯେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ବିଧି ଓ ଆଜ୍ଞା ସାଂସା-
ରିକ ଲୋକଙ୍କର ଭୁଲ୍ ତାହାର ବର୍ଣ୍ଣାଭୂତ ହୁଅ କିପାଇଁ? ସେହି ବିଧି ଶରୀରର ୨୨
ପୋଷଣାର୍ଥେ ଆଦରଣୀୟ ନୋହେ, ପୁଣି ସ୍ବେଚ୍ଛା ଭଜନା ଓ ନମ୍ରପଣ ଓ ଶାରୀ- ୨୩
ରିକ କ୍ଳେଶରେ ଜ୍ଞାନର ସାବୁଣ୍ୟ ମାତ୍ର ପ୍ରକାଶ ହୋୟେ ॥

୩ ପଦ୍ୟ ।

ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେବେ ଗ୍ରୀଷ୍ମର ସହିତ ଉତ୍ସାହିତ ହୋଇଅଛୁ, ତେବେ ଇଣ୍ଡର- ୧
ଙ୍କର ଦକ୍ଷିଣ ପାଖରେ ଉପବିଷ୍ଟ ଯେ ଗ୍ରୀଷ୍ମର ବାସସ୍ଥାନ, ସେହି ସ୍ଥାନର ବିଷୟ
ଅନୁଷ୍ଠାନ କର । ନୀତସ୍ଥ ବିଷୟରେ ମନ ଆସକ୍ତ ନ କରି ଉପରସ୍ଥ ବିଷୟରେ ୨
ଆସକ୍ତ ହୁଅ । ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୃତ ଅଛୁ, ପୁଣି ଗ୍ରୀଷ୍ମଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଇଣ୍ଡର- ୩
ଠାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଜୀବନ ଗୁପ୍ତ ଅଛି । ଏହେତୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଜୀବନସ୍ବରୂପ ୪
ଯେ ଗ୍ରୀଷ୍ମ, ସେ ଯେଉଁ ସମୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇବେ, ସେ କାଳରେ ତୁମ୍ଭେ-
ମାନେହେଁ ତାହାଙ୍କର ସହିତ ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇବ ।

ଏନମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବେଶ୍ୟାଗମନ, ଅଶୁଚିହିନ୍ଦୀ, ଅବିହତ ସ୍ନେହ, କୃତ୍ୟ- ୫
ଭିଳାଷ, ଦେବପୂଜାରୂପ ଲୋଭ, ପୃଥିବୀରେ (ଇନ୍ଦ୍ରିୟର) ଏହି ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ
ନିପାତ କର । ଏହି ସମସ୍ତ କର୍ମ ହେତୁରୁ ଆଜ୍ଞାଲଘ୍ବନକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କର ୬
ପ୍ରତି ଇଣ୍ଡରଙ୍କର କ୍ରୋଧ ବଢ଼ିବ । ପୂର୍ବରେ ତୁମ୍ଭେମାନେହେଁ ସେମାନଙ୍କର ସହିତ ୭
କାଳକ୍ଷେପ କରି ଏହି ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲ । ମାତ୍ର ଏବେ କ୍ରୋଧ ରାଗ ୮
ହିଂସା ନିନ୍ଦାକଥା ମୁଖର କୁର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଆଲାପ, ଏହି ସମସ୍ତ ଦୂର କର । ଆଉ ତୁମ୍ଭେ- ୯

* (ଅବା) ଆପଣା ହୃଦ ଦ୍ବାର ଲେପ କରିଛନ୍ତି ।

- ୧୦ ମାନେ ଜଣେ ଅନ୍ୟର ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟାକଥା ନ କୁହ । ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ କର୍ମର ସହିତ ପୁରୁଣା ସ୍ୱଭାବ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଅନୁସାରେ ଜ୍ଞାନରେ
- ୧୧ ପୁନର୍ବାର ନିର୍ମିତ ଯେ ନୁଆ ସ୍ୱଭାବ, ତାହା ଗ୍ରହଣ କରିଅଛ । ସେହି ନୁଆ ସ୍ୱଭାବର ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଯିହୁଦୀୟ କିଅବା ଅନ୍ୟଦେଶୀୟ, ସୁନ୍ଦର ଅବା ଅସୁନ୍ଦର, ମୈତ୍ର ଅବା ସୁଧୀୟ, ସ୍ୱାଧୀନ ଅବା ପରାଧୀନ, ଏମାନଙ୍କର କାହାର
- ୧୨ କିଛି ମାଧ୍ୟ ବିଶେଷ ନାହିଁ, ପୁଣି ସମସ୍ତରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସବୁ ଅଟନ୍ତି । ଏହେତୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ମନୋମାତ ଲୋକମାନଙ୍କର ତୁଲ୍ୟ ପବନ ଓ ପ୍ରିୟ ହୋଇ ଆନ୍ତରିକ ଦୟା
- ୧୩ ଅନୁଗ୍ରହ ନମ୍ରତା ମୃଦୁତା ଚୈର୍ଯ୍ୟଧାରଣ, ଏହି ସମସ୍ତରେ ବିଭୂଷିତ ହୁଅ । ଯେବେ କାହାର ସହିତ କାହାର ବିବାଦ ହୋଇଥିବ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସହ୍ୟ କରି ଏକକୁଆରେକ ସମା କର; ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେମନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମା କରିଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ-
- ୧୪ ମାନେହେଁ ତେମନ୍ତ କର । ଆନ୍ତରିକ ବିଶେଷରେ ସିଦ୍ଧିଦାୟକ ପ୍ରେମ ବନ୍ଧନରେ ବନ୍ଧ ହୁଅ । ପୁଣି ଈଶ୍ୱର ଦତ୍ତ ଯେ ଶାନ୍ତିର ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏକ ଦେହରେ ଆତ୍ମାନକୃତ ହୋଇଅଛ, ସେହି ଶାନ୍ତି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମନରେ ବିରାଜମାନ
- ୧୫ ହେଉ; ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗୁଣାନୁବାଦୀ ହୁଅ । ପୁଣି ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ବାକ୍ୟ ସମୁଦାୟ ଜ୍ଞାନରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମନରେ ଥାଉ; ଆଉ ଗୀତ ଓ ଧନ୍ୟବାଦ ଗାୟନ ଓ ପାରମାର୍ଥିକ ସଂକୀର୍ତ୍ତନରେ ପରସ୍ପର ଉପଦେଶ ଓ ପରାମର୍ଶ ଦେଇ
- ୧୬ ମନର ଭକ୍ତିରେ ପ୍ରଭୁର ଉଦ୍ଦେଶରେ ଗାୟନ କର । ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ କର୍ମରେ କିଅବା ବଚନରେ ଯାହା କର, ତାହା ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁର ନାମରେ ସାଧନ କରି ତାହାଙ୍କର ଦ୍ୱାରା ପିତା ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ କର ।
- ୧୭ ହେ ସ୍ତ୍ରୀଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଭୁର ବିଧାନ ମତରେ ସ୍ୱାମିର ବର୍ଣ୍ଣାଭୂତା ହୁଅ ।
- ୧୮ ହେ ସ୍ୱାମିଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଧର୍ମଧାର ପ୍ରତି ପ୍ରେମ କର, କଟୁ ବ୍ୟବହାର ନ କର । ହେ ବାଳକଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ପିତାମାତାର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର; ଯେହେତୁ ଏହି କର୍ମ ପ୍ରଭୁର ସନ୍ତୋଷଜନକ ହୋଇଥିବ । ହେ
- ୧୯ ପିତୃଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ବାଳକମାନଙ୍କର ହୋଧ ନ ଜନ୍ମାଅ, ପଛେ ସେମାନଙ୍କର ମନ ଭଙ୍ଗ ହୋଇଥିବ । ହେ ଦାସଗଣ, କେବଳ ସାକ୍ଷାତରେ ମନୁଷ୍ୟର
- ୨୦ ତୁଷ୍ଟିଜନକ କର୍ମ ନ କରି, ଈଶ୍ୱରରେ ଭୟ କରି ମନର ସରଳତାରେ ସବୁ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ପ୍ରଭୁ ଗଣର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର । ପୁଣି ପ୍ରଭୁ ଠାରୁ ସ୍ୱର୍ଗାଧିକାରସ୍ୱରୂପ ଫଳ ପାଇବ, ଏହା ଜାଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ କର୍ମ କର,
- ୨୧ ତାହା ମନୁଷ୍ୟର ଉଦ୍ଦେଶରେ ନ କରି ପ୍ରଭୁର ଉଦ୍ଦେଶରେ ଏକାନ୍ତ ଚିତ୍ତରେ କର,
- ୨୨ ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଭୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ସେବା କରୁଅଛ । ମାଧ୍ୟ ଯେଉଁଜନ ଅସଙ୍ଗତ କର୍ମ କରଇ, ସେହି ଆପଣାର ଅସଙ୍ଗତ କର୍ମର ପ୍ରତିଫଳ ପାଇବ; ତହିଁ-

ରେ ମୁଖାପେକ୍ଷା କିଛି ନୋହୁଏ । ଆଉ ହେ କର୍ତ୍ତାଗଣ, ସ୍ୱର୍ଗରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କରହିଁ ୧୭
ଜଣେ କର୍ତ୍ତା ଅଛନ୍ତି, ଏହା ଜାଣି ଆପଣା ୨ ଦାସଗଣର ପ୍ରତି ଯଥାର୍ଥ ଓ ଉଚିତ
ବ୍ୟବହାର କର ।

୪ ପଦ ।

ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ନିତ୍ୟ ୨ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୁଅ, ପୁଣି ଧନ୍ୟବାଦ କରି ତହିଁରେ ୧
ଜାଗ୍ରତ ଥାଅ । ଆଉ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଯେଉଁ ନିଗୂଢ଼ ବାକ୍ୟ ହେଉଛି ଆମ୍ଭେ ବନ୍ଦି ୨
ହୋଇଅଛୁ, ସେହି ବାକ୍ୟ ପ୍ରକାଶର ନିମନ୍ତେ ଈଶ୍ୱର ଯେମନ୍ତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ୩
ପାଇଁ ପ୍ରବୃତ୍ତ କରିବା ଦ୍ୱାର ମୁକୁଳା କରନ୍ତି, ପୁଣି ଆମ୍ଭେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରୂପେ ଯେମନ୍ତ ୪
ତାହା ପ୍ରବୃତ୍ତ କରିବାକୁ ପାରି, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଇଁ ଏହା ପ୍ରାର୍ଥନା କର । ପୁଣି ୫
ମଣ୍ଡଳୀର ବହିର୍ଭୂତ ଲୋକମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଜ୍ଞାନର ପରି ଆଚରଣ କରି ସମୟ
ସଫଳ କର । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣଙ୍କୁ କିରପରେ ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ହୋୟେ, ଏହା ଯେ- ୬
ମନ୍ତ ଜାଣିବ, ଏଥିପାଇଁ ଅନୁଗ୍ରହରୂପ ଲବଣରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆଲୋପ ସଫଦା
ଆସ୍ତ୍ରାଦୟକୁ ହେଉ ।

ଆମ୍ଭର ପ୍ରିୟ ଭ୍ରାତା ଓ ସହଦାସ ଯେ ତୁଣିକ ନାମରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ବିଶ୍ୱସ୍ତ ସେ- ୭
ବକ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭର ସମସ୍ତ କଥା ଜଣାଇବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ କେମନ୍ତ ୮
ଅଛ ତାହା ଜାଣିବା ପାଇଁ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମନକୁ ସାନ୍ତନା କରିବା ପାଇଁ,
ତାହାକୁ ଓ ଅନାସିମ ନାମରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଜଣେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ପ୍ରିୟ ଭାଇକୁ ତୁମ୍ଭ- ୯
ମାନଙ୍କର କିଛିରେ ପଠାଇଲୁ; ସେମାନେ ଏଠାବର ସମସ୍ତ ସମାବୃତ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
ଜଣାଇବେ । ଯାହାର ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଦେଶ ପାଇଲ, ଏମନ୍ତ ଯେ ୧୦
ବର୍ଣ୍ଣିକାର ଭଣଜା ମାର୍କ ସେ ଯେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କିଛିରେ ଆସଇ, ତେବେ
ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କର; ସେ ଓ ଆମ୍ଭର ସହବନ୍ଦୀ ଯେ ଅରସ୍ତାଣି, ଓ ଯସ୍ତ ଯାହାର
ଉପାଧି ଯାଣୁ, ଏହି ସବୁ ସୁନ୍ଦର ଲୋକ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିମସ୍ତାର ଦିଅନ୍ତି । କେବଳ ୧୧
ଏମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭର ସହକାରୀ ହୋଇ ଆମ୍ଭର ଶାନ୍ତିଦାୟକ
ହୋଇଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଜଣେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଦାସ ଯେ ଏପାପ୍ରା, ସେ ୧୨
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିମସ୍ତାର କରଇ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେହେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ସମଗ୍ର ଇଷ୍ଟ-
କ୍ରିୟାରେ ସିଦ୍ଧ ସଫୁଣ୍ଡି ହୋଇ ରହିବ, ଏଥିପାଇଁ ସେ ଯତ୍ନରେ ନିତ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କର-
ଅଛ । ଏହି ଜଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଓ ଲୟୋଦକେୟା ଓ ହିୟୁରପଲ ମଣ୍ଡଳୀର ୧୩
ଲୋକମାନଙ୍କର ହିତର ନିମନ୍ତେ କେତେ ବଡ଼ ଉଦ୍ଦୋଗୀ ଅଟଇ, ଏଥିରେ ଆମ୍ଭେ
ତାହାର ସାକ୍ଷୀ ଅଛୁ । ପ୍ରିୟ ବୈଦ୍ୟ ଯେ ଲୁକ, ସେ ଓ ଗାମା, ବେନଜଣ ତୁମ୍ଭ- ୧୪
ମାନଙ୍କୁ ନିମସ୍ତାର କରନ୍ତି । ଲୟୋଦକେୟା ନିବାସି ଭରମାନଙ୍କୁ ଓ ନୁମଫାକ ଓ ୧୫
ତାହାର ଗୃହସ୍ଥିତ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ନିମସ୍ତାର ଜଣାଇବ । ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ଏହି ୧୬

ଚିଠାଉ ପାଠ ହେଲାଉତ୍ତରେ ଲୁହେଁଦକେୟୁମାନଙ୍କର ମଣ୍ଡଳୀକୁ ପାଠ କରିବାକୁ
 ୧୭ ଦୟୁ ; ପୁଣି ଲୁହେଁଦକେୟୁମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଚିଠାଉ ତୁମ୍ଭେମାନେହେଁ ପଢ । ଆଉ
 ଆଖିପୁକୁ ବୋଲ, ସାବଧାନ, ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରଭୁର ନିକଟେ ଯେଉଁ ସେବାର ପଦ
 ୧୮ ପାଇଅଛୁ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ତାହାର କର୍ମ କର । ଆମ୍ଭେ ପାଉଲ ଆପଣା ହସ୍ତାକ୍ଷରରେ
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର ଜଣାଉଅଛୁ । ଆମ୍ଭର ବନ୍ଧନ ସ୍ମରଣ କର । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର
 ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ ହେଉ । ଆମେନ ।

ଥେସଲନିକାୟ ମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରତି ପାଉଲ ପ୍ରେରିତର ପ୍ରଥମ ଚିଠାଉ ।

୧ ପଦ ।

୧ ପାଉଲ ଓ ଟିମୋଥୀ ଓ ଡିମିତ୍ରି ନାମେ ତିନି ଜଣ, ପିତା ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ଓ
 ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଆଶ୍ରିତ ଥେସଲନିକାୟ ମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରତି ଚିଠାଉ ଲେଖନ୍ତି ।
 ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତା ଇଶ୍ଵର ପୁଣି ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଠାରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି
 ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଶାନ୍ତି ହେଉନ୍ତୁ ।
 ୨ ହେ ପ୍ରିୟ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତା ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ଶ୍ରମରେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ
 ଖ୍ରୀଷ୍ଟଠାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସରେ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ, ପ୍ରେମରେ ଯେଉଁ ପରି-
 ୩ ଶ୍ରମ, ଭରସାରେ ଯେଉଁ ଯେର୍ଯ୍ୟ, ଏ ଆଦି ସ୍ମରଣ କରି ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା-
 ମାନଙ୍କର ନିୟତ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନାମ ବୋଲି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତର
 ୪ ନିମନ୍ତେ ନିତ୍ୟ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ କରୁଥାଉ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର
 ୫ ମନୋମାତ ହୋଇଅଛୁ, ଏହା ଜାଣି; ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଆମ୍ଭମାନ-
 ଙ୍କର ମଙ୍ଗଳସମାଖ୍ୟ କେବଳ କଥାମାତ୍ର ନୋହି ଶକ୍ତିରେ ଓ ଧର୍ମୀତ୍ଵରେ ଆବର
 ବହୁ ପ୍ରମାଣଯୁକ୍ତ ହୋଇ ପ୍ରବେଶ ହେଲା; ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ
 ଥାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ କିପ୍ରକାରେ ବ୍ୟବହାର କରିଅଛୁ, ତାହା ତୁମ୍ଭେ-
 ୬ ମାନେ ଜାଣ । ତୁମ୍ଭେମାନେହେଁ ଅନେକ କ୍ଳେଶ ଭୋଗରେ ଧର୍ମୀତ୍ଵର ଦତ୍ତ
 ଆନନ୍ଦର ସହିତ ବାକ୍ୟ ପ୍ରସଂସା କରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁଣି ପ୍ରଭୁର ଅନୁକାଶ ହୋଇ
 ୭ ମାକିଦୋନିୟା ଆଖାୟାଦ ଦେଶସ୍ଥ ସବୁ ବିଶ୍ଵାସୀମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତସ୍ପର୍ଶ୍ୟ ହୋଇ-
 ୮ ଅଛୁ । ଆଉ ମାକିଦୋନିୟା ଓ ଆଖାୟା ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରଭୁର
 ବାକ୍ୟ ପ୍ରସ୍ଫୁଟିତ ଅଛି ତାହା କେବଳ ନୋହେ, ପ୍ରାୟ ସବୁଠାରେଇ ଇଶ୍ଵରରେ
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସର କଥା ବ୍ୟାପ୍ତ ହୋଇଅଛି; ଏଣୁକରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର

ବିଷୟରେ କୌଣସି କଥା କହିବାର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭ-
ମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମ୍ଭେମାନେ କିପ୍ରକାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛୁ, ଅଥଚ
ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅମର ଓ ସତ୍ୟ ଈଶ୍ବରଙ୍କର ସେବା କରିବାର ନିମନ୍ତେ, ପୁଣି
ଆପଣାର ଯେଉଁ ପୁଅକୁ ସେ ମୃତ୍ୟୁର ଉଠାଇଅଛନ୍ତି, ଏମନ୍ତ ଆଗାମୀ ହୋଇଥିବ
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା ଯୀଶୁ, ତାହାଙ୍କର ସ୍ବର୍ଗର ଅଧିକାର ଅପେକ୍ଷା କରିବାର
ନିମନ୍ତେ କେମନ୍ତ କରି ପ୍ରତିମାଗଣକୁ ଛାଡ଼ି ଈଶ୍ବରଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରିଅଛୁ, ଏ ସବୁ
କଥା ସେମାନେ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ।

୨ ପଦ୍ୟ ।

ହେ ଭ୍ରମମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆଗମନ ବୃଥା
ହୋଇ ନାହିଁ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ । ପୁଣି ପୂର୍ବରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଫିଲିପୀ
ନଗରରେ ଅନେକ ପ୍ରକାର ଦୁଃଖ ଓ ଅପମାନ ସହି ଈଶ୍ବରଙ୍କର ଦ୍ବାର ସାହସ
ପାଇଁ ବନ୍ଧୁତ ଯତ୍ନ କରି ନିର୍ଭୟରେ ଈଶ୍ବରଙ୍କର ମଙ୍ଗଳସମାଚାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର
କିଛିରେ ପ୍ରବୃତ୍ତି କଲୁଁ, ତାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜ୍ଞାତସାର ଅଛୁ । ଯେହେତୁ
ଆମ୍ଭେମାନେ ଭ୍ରାନ୍ତିରେ କିଅବା ଅଶୁଚିହିୟାରେ କିଅବା ପ୍ରବଞ୍ଚନାରେ ତୁମ୍ଭ-
ମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଇ ନାହିଁ । ପୁଣି ଈଶ୍ବରଠାରୁ ପରୀକ୍ଷିତ ହୋଇ ଆମ୍ଭ ହସ୍ତ-
ରେ ମଙ୍ଗଳସମାଚାର ସମର୍ପିତ ହେବାରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ମନୁଷ୍ୟଗଣର ଭୁଲ୍ଲିଜନକ
ନୋହି ଅନ୍ତଃକରଣର ପରୀକ୍ଷକ ଈଶ୍ବରଙ୍କର ଭୁଲ୍ଲିଜନକ ହୋଇ ପ୍ରବୃତ୍ତି କର-
ଥାଇ । ଆମ୍ଭେମାନେ କେବେ ମନୋରକ୍ଷାର କଥା କହି ଛୁଲସ୍ବରୂପ ବସ୍ତୁରେ
ଲୋଭକୁ ତାଙ୍କି ନାହିଁ, ତାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ; ଏଥିରେ ଈଶ୍ବରର ସାକ୍ଷୀ
ଅଛନ୍ତି । ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ କିଅବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ, କିଅବା
ଅନ୍ୟ କାହାଠାରୁ ସମ୍ପ୍ରମ ତେଜ୍ଞା କରି ନାହିଁ; ତେବେହେଁ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରୀଷ୍ମର
ପ୍ରେରତ ମଣି ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉପରେ ଭର ଦେବାକୁ ପାରନ୍ତୁ; ମାତ୍ର
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ମୃଦୁଭାବ ହୋଇ ଯେମନ୍ତ କୌଣସି ମାତା ସୁନୟାୟି
ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିପାଳନ କରଇ, ସେଭାବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳା-
କାଂକ୍ଷା ହୋଇ କେବଳ ଈଶ୍ବରଙ୍କର ମଙ୍ଗଳସମାଚାର ଦେବାକୁ ନୁହଇ, ଆପଣା
ପ୍ରାଣହୀଁ ଦେବାକୁ ସମ୍ମତ ଥିଲୁଁ; ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରିୟ-
ପାତ୍ର ହୋଇଅଛୁ । ହେ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେମାନେ କେତେ
ପରିଶ୍ରମ ଓ କ୍ଳେଶ ଭୋଗ କଲୁଁ, ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କାହାରି ଉପରେ ଭର ନ
ଦେବାକୁ କିପ୍ରକାରେ ଦିନରୂପି ପରିଶ୍ରମ କରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କିଛିରେ ଈଶ୍ବରଙ୍କର
ମଙ୍ଗଳସମାଚାର ପ୍ରବୃତ୍ତି କଲୁଁ, ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସ୍ମରଣେ ଅଛୁ । ଆଉ
ବିଶ୍ବାସି ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଆମ୍ଭେମାନେ କେମନ୍ତ ପବିତ୍ର

- ଯଥାର୍ଥ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରୂପ ଆଚରଣ କଲୁଁ, ଏବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆବର ଇଶ୍ବର
 ୧୧ ସାକ୍ଷୀ ଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ପିତା ଯେମନ୍ତ ବାଳକମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦିଅନ୍ତୁ, ସେହି
 ପ୍ରକାର ଆମ୍ଭେମାନେହିଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣକୁ ଉପଦେଶ ଓ ସାନ୍ତ୍ବନା
 ୧୨ ଦେଇ ଆପଣା ରାଜ୍ୟରେ ଓ ଗୌରବରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନକାରୀ ଯେ ଇଶ୍ବର,
 ତାହାଙ୍କର ଉପଯୁକ୍ତ ଆଚରଣ କର, ଏହି ଯେ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲୁଁ, ତାହାକୁ
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ ।
- ୧୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ସମୟରେ ଆମ୍ଭଠାରୁ ଇଶ୍ବରଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଶୁଣି ଗ୍ରହଣ
 କଲ, ସେ କାଳେ ତାକୁ ମନୁଷ୍ୟର ବାକ୍ୟ ନ ମଣି, ମାତ୍ର ସେ ଯେମନ୍ତ ନିତାନ୍ତ
 ଅଛି, ତେମନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନ୍ତରେ କାର୍ଯ୍ୟସାଧକ ଯେ ଇଶ୍ବର-
 ଙ୍କର ବାକ୍ୟ, ତାକୁ ଏପରି ମଣି ଗ୍ରହଣ କଲ ; ଏଣୁକରି ଆମ୍ଭେମାନେ ନିତ୍ୟ
 ୧୪ ଇଶ୍ବରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ କର । ହେ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସିନ୍ଦୃସାୟ ଦେଶସ୍ଥ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ
 ଯୀଶୁରେ ଆଶ୍ରିତ ଇଶ୍ବରଙ୍କର ମଣ୍ଡଳୀର ଲେକମାନଙ୍କର ଅନୁକାରୀ ହୋଇଅଛୁ,
 ଆଉ ସେମାନେ ଯେମନ୍ତ ସିନ୍ଦୃସାୟ ଲେକଠାରୁ ଦୁଃଖଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, ସେପ୍ର-
 ୧୫ କାର ତୁମ୍ଭେମାନେହିଁ ସ୍ୱଦେଶୀୟ ଲେକଠାରୁ ଦୁଃଖଭୋଗ କରିଅଛୁ । ସେହି
 ସିନ୍ଦୃସାୟମାନେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଓ ଉବିଷ୍ୟତ୍ୱକୃତଗଣକୁ ବଧ କରିଅଛନ୍ତି, ପୁଣି
 ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତିହିଁ ତାତପା କଲେ, ସେମାନେ ଇଶ୍ବରଙ୍କର ଅସନ୍ତୋଷଜନକ
 ୧୬ ଓ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟର ବିପତ୍ତି ଆଚରଣ କର, ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ପରିତ୍ରାଣର
 ନିମନ୍ତେ ପ୍ରବୃତ୍ତ କରିବାକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିଷେଧ କରି ଆପଣା ପାପ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କର-
 ଳୁନ୍ତି ; ଏଣୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ନିଃଶେଷ ଯାଏ ହୋଧ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅ ।
- ୧୭ ହେ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ଆମ୍ଭେମାନେ କିଛି କାଳ ଯାଏଁ ସାକ୍ଷାତଭାବେ ତୁମ୍ଭମାନ-
 ଙ୍କଠାରୁ ବିଚ୍ଛେଦ ହୋଇ ମନରେ ବିଚ୍ଛେଦ ନୋହିବାରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମୁଖକୁ
 ଦେଖିବାକୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଅଭିଶପ୍ତ ଆକାଂକ୍ଷାରେ ବେଳକୁବେଳ ଯତ୍ନ କଲୁଁ ।
- ୧୮ ପୁଣି ଶୟତାନ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିପ୍ଳବ ନ ଜନ୍ମାଇଲେ ଆମ୍ଭେମାନେ, ବିଶେଷରେ
 ଆମ୍ଭେ ପାଉଲ, ଦୁଇ ଏକ ଥର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତୁ ।
- ୧୯ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟାଶା ଓ ଆନନ୍ଦ ଓ ଦର୍ପସ୍ୱରୂପ ଯେଉଁ ମୁକୁଟ, ତାହା ଆମ୍ଭ-
 ମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଆସିବା କାଳରେ ତାହାଙ୍କର ଶ୍ରେମୁରେ କି ତୁମ୍ଭେ-
 ୨୦ ମାନେ ନୁହଁ ? ଅବଶ୍ୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଗୌରବ ଓ ଆନନ୍ଦର କା-
 ରଣ ଅଟେ ।

୩ ପଦ ।

ଏଣୁ ଆଉ ସମ୍ଭାଳି ନ ପାରିବାରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆଧୀନ ନଗରରେ ଏକାକୀ
 ଥିବାକୁ ବଢ଼ିବୁ; ପୁଣି ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ କ୍ଳେଶରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କୌଣସି
 କେହି ଯେମନ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନ ହୁଅଇ, ଏଣୁକରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ବିଷୟରେ
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେଇ ସୁସ୍ଥିର କରିବାକୁ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ମଙ୍ଗଳସମାଗ୍ନରେ ଆମ୍ଭ-
 ମାନଙ୍କର ସହକାରୀ ଭାବେ ଓ ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ସେବକ ଯେ ଜାମିୟତ୍, ତାହାକୁ ତୁମ୍ଭ-
 ମାନଙ୍କର କତିକି ପେଶିଲୁ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଏହି କ୍ଳେଶରେ ନିୟନ୍ତ୍ର ଅଛୁ,
 ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ । ଆଉ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏହି ଦୁର୍ଗତ ଘଟିବ, ଏକଥା
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କତିକି ଥିବାବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ବୋଲିଥିଲୁ, ପୁଣି ସେହି
 ପ୍ରକାର ହେଉଅଛି, ଏହାର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ । ଏଣୁ ପରାସ୍ତକ ଅବା ତୁମ୍ଭ-
 ମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତା କଲେ ପଛେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରିଶ୍ରମ କୃଥା ହୋଇବ, ଏହି ଭା-
 ବନା ଆଉ ସମ୍ଭାଳି ନ ପାରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଜାଣିବାକୁ ତାହାକୁ ପଠା-
 ଈଲୁ । ମାତ୍ର ଜାମିୟତ୍ ଏବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟର ଫେରି ଆସି ତୁମ୍ଭମାନ-
 ଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଓ ପ୍ରେମର କଥା, ପୁଣି ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେମନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେ-
 ଶିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କର, ତେମନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସବଦା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରି
 ଦେଶିବାକୁ ଅତି ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛୁ, ଏ ଆଦି ବିଷୟରେ ଶୁଭ ସମାଗ୍ନ ଦେଲା ।
 ଏଣୁ ହେ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ହେତୁରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତ ଦୁଃଖ-
 ରେ ଓ କ୍ଳେଶରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଇଁ ସାନ୍ତ୍ୱନାୟୁକ୍ତ ହୋଇଲୁ । ଯେହେତୁ
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଭୁର ଆଶ୍ରୟରେ ସୁସ୍ଥିର ଥିବାରୁ ଏବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ବଞ୍ଚି ଥାଉ ।
 ଆମ୍ଭେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ଶ୍ରେୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଷୟରେ ନାନାଦି ପ୍ରକାର
 ଆନନ୍ଦରେ ଆନନ୍ଦୟୁକ୍ତ ହେଉଅଛୁ, ତେଣୁକରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଇଁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ-
 ଠାରେ ପୁନର୍ବାର କେତେ ଧନ୍ୟବାଦ କରିବାକୁ ପାରିବା? ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱା- ୧୦
 ସର ଯେ କିଛି ଉପାୟ ଅଛି, ତାହା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସହଯୋଗ
 ଦେଖା କରିବାକୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଦ୍ୱିବାସୀ ଅତିଶୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛୁ । ଆମ୍ଭ- ୧୧
 ମାନଙ୍କର ପିତା ଇଶ୍ୱର ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କତି-
 ରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଗମନର ବାଟ ସୁଗମ କରନ୍ତୁ । ପୁଣି ଯେଉଁ ସମୟରେ ଆମ୍ଭ- ୧୨
 ମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସବୁ ସାଧୁ ଲୋକର ସହଯୋଗ ଆଗମନ କରିବେ, ସେ
 କାଳରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତା ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ଶ୍ରେୟରେ ପବିତ୍ରତାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର
 ମନକୁ ଯେମନ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରୂପେ ସ୍ଥିର କରନ୍ତୁ, ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଆମ୍ଭ- ୧୩
 ମାନଙ୍କର ଯେପରି ପ୍ରେମ, ପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରଶ୍ଚର ଓ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରତି ସେ-
 ରୂପ ପ୍ରେମର ଆହୁରି ବୃଦ୍ଧି କରନ୍ତୁ ।

୪ ପଦ ।

- ୧ ହେ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ଆନ୍ତର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁର ଦ୍ଵାରା ବନୟ କର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ଉପଦେଶ ଦେଇ ବୋଲି, କେମନ୍ତ ପ୍ରକାରରେ ଆଚରଣ କର ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସନ୍ତୋଷ କରବାକୁ ହୁଅଇ, ଏହି ଯେ କଥା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଶିକ୍ଷି-
 ୨ ଅଛ, ସେହି ଅନୁସାରେ କରବାକୁ ଆନ୍ତର ଅଭିଶପ୍ତ ଯଜ୍ଞବନ୍ତ ହୁଅ । ଯେହେତୁ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁର ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କିପ୍ରକାର ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛୁ, ତାହା ତୁମ୍ଭେ-
 ୩ ମାନେ ଜାଣ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପବିତ୍ରପଣ ହେବାରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ଅଭିମତ;
 ୪ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେହେତୁ ବ୍ୟଭିଚାର ପରିତ୍ୟାଗ କର, ପୁଣି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଯେହେତୁ
 ୫ ପବିତ୍ରତା ଓ ସମ୍ମାନରେ ଆପଣା । ଦେହକୁ ରକ୍ଷା କର, ପୁଣି ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଅଜ୍ଞାତ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ପ୍ରାୟେ ଇନ୍ଦ୍ରିୟର ବଶୀଭୂତ ନ ହୁଅ, ପୁଣି କାମୁକ
 ୬ ହୋଇ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଭ୍ରାତାର ପ୍ରତି କୌଣସି ପ୍ରବଞ୍ଚନା ନ କର । ଆମ୍ଭେମାନେ ପୂର୍ବରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେ ପ୍ରକାର କହି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥିଲୁ, ସେ ଅନୁସାରେ ପ୍ରଭୁ
 ୭ ସେହି ଦୁର୍ଘର୍ମକାରମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଫଳ ଦେବେ । ଯେହେତୁ ଇଶ୍ଵର ଅଶୁଚି ହିୟା କରବାକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ ନ କର ସହିୟା କରବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରଅଛନ୍ତି ।
 ୮ ଏଣୁ ଅବଜ୍ଞାକାରୀ ଯେ ସେ କେବଳ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅବଜ୍ଞା ନ କରଇ, ପୁଣି ଯେ ଆପଣାର ଧର୍ମଆତ୍ମ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ସେହି ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଅବଜ୍ଞା କରଇ ।
 ୯ ଭ୍ରାତୃପ୍ରେମ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭର ଲେଖିବାର ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ; ଯେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏକକୁଆରେକ ପ୍ରେମ କରବାକୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଶିକ୍ଷିତ ଅଛ, ଏଣୁ
 ୧୦ ପୁଣି ସବୁ ମାନବୋଦ୍ଧିୟା ଭ୍ରମମାନଙ୍କର ପ୍ରତିହିଁ ତାହା କରଅଛ; ତେବେହେଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବନୟ କର ବୋଲି, ହେ ଭ୍ରମମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆନ୍ତର ପ୍ରେମ
 ୧୧ ବୃଦ୍ଧି କର । ପୁଣି ମଣ୍ଡଳୀର ଭିନ୍ନ ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରତିହିଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆଚରଣ
 ୧୨ ଯେମନ୍ତ ସରଳ ହୁଅଇ, ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କୌଣସି ଅଭାବ ନ ଥାୟେ, ଏଣୁକରି ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁଠି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛୁ, ସେଠିରେ ନିର୍ବିରୋଧୀ ହୋଇ ଆପଣା । ବିଷୟ ଚଳାଇ ଆପଣା । ହସ୍ତରେ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କର ।
 ୧୩ ହେ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ପ୍ରତ୍ୟାଶାହୀନ ଅନ୍ୟ ସଙ୍କଳ ଲୋକମାନଙ୍କର ନ୍ୟାୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେମନ୍ତ ଶୋକାକୁଳ ନ ହୁଅ, ଏହି ନିମନ୍ତେ ମହାନିଦ୍ରୁତ ଲୋକମାନଙ୍କର ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଅଜ୍ଞାତ ଥାଅ, ଏହା ଆମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା ନୋହେ ।
 ୧୪ ଯୀଶୁ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କର ପୁନର୍ବାର ମୃତ୍ୟୁର ଉଠିଲେ, ଏହି କଥାରେ ଯେବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସ ହୋୟେ, ତେବେ ଯୀଶୁର ଆଶ୍ରିତ ମହାନିଦ୍ରୁତ ଲୋକ-
 ୧୫ ମାନଙ୍କୁ ଇଶ୍ଵର ଅବଶ୍ୟ ତାହାଙ୍କର ସହିତ ଆଣିବେ । ଏହେତୁ ପ୍ରଭୁର ବାକ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବୋଲି, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଭୁର ଆଗମନ

ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବନ୍ତ ଅବଶିଷ୍ଟ ଥିବେ, ସେମାନେ ମହାନିନ୍ଦ୍ରୁତ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଗ୍ର-
ଗାମୀ ହୋଇବେ ନାହିଁ । ଯେହେତୁ ଜୟ ଧାରୟନ ଓ ପ୍ରଧାନ ସ୍ୱର୍ଗ ଦୂତର ୧୭
ଉଚ୍ଚଶକ୍ତି ଓ ଇଶ୍ୱରର ତୁମ୍ଭ ବାଦ୍ୟର ସହିତ ପ୍ରଭୁ ଆପେ ସ୍ୱର୍ଗର ଓହ୍ଲାଇଲେ
ପ୍ରଥମରେ ଗ୍ରୀଷ୍ମାଶ୍ରୀତ ମହାନିନ୍ଦ୍ରୁତ ଲୋକମାନଙ୍କର ଉତ୍ଥାନ ହୋଇବ । ଅନନ୍ତରେ ୧୮
ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଜୀବନ୍ତ ଅବଶିଷ୍ଟ ଥିବେ, ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ
ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରବାକୁ ସେମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ମେଘରଥେ ଆକାଶରେ ନିଆ
ଯିବେ; ଏହିଭାବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସବଦା ପ୍ରଭୁର ସହିତ ଏକତ୍ର ରହିବା । ଏନି- ୧୮
ମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି କଥାରେ ପରସ୍ପର ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା କର ।

୫ ପଦ୍ୟ ।

ହେ ଭ୍ରାତୃଗଣ, କାଳର କି ବିଶେଷ ସମୟର ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭର ୧
ଲେଖିବାର ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ; ଯେହେତୁ ରାବିକାଳର ଚୋରର ପ୍ରାୟେ ପ୍ରଭୁର ୨
ଦିନ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପେଇ ଉତ୍ତମରୂପେ ଜାଣ । ଅର୍ଥାତ୍ ୩
ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଶାନ୍ତି ଓ ନିର୍ବିଘ୍ନତା ଅଛି, ଯେଉଁ ସମୟରେ ଲୋକମାନେ ଏମନ୍ତ
କଥା ବୋଲିବେ, ତତ୍ସମ୍ମୁଖୀ ଗର୍ଭିଣୀର ପ୍ରସବ ବେଦନାର ପ୍ରାୟେ ଅକ୍ଷୟାତ୍ ୪
ସେମାନଙ୍କର ବିନାଶ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ତହିଁରେ କେହି ବଞ୍ଚିବାକୁ ପାରିବେ ନାହିଁ ।
ମାତ୍ର ହେ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଜ୍ଞାରେ ନ ଥିବାରୁ ସେ ଦିନ ତୁମ୍ଭମାନ- ୫
ଙ୍କର ନିକଟରେ ଚୋରର ପ୍ରାୟେ ହଠାତ୍ ଉପସ୍ଥିତ ନୋହିବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ୬
ସମସ୍ତେ ଆଲୁଅ ଓ ଦିବସର ସନ୍ତାନ ହୋଇଅଛୁ; ଆମ୍ଭେମାନେ ରାତି ଓ ଅଜ୍ଞ-
କାରର ଲୋକ ନୋହି । ଏହେତୁ ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ୭
ପ୍ରାୟେ ନିନ୍ଦ୍ରାତ ନୋହି ଜାଗ୍ରତ ହୋଇ ସତେଜନ ଥାଉଁ । ଯେଉଁମାନେ ନିନ୍ଦ୍ରା ୮
ଯାଆନ୍ତି, ସେମାନେ ରାତିରେଇ ନିନ୍ଦ୍ରା ଯାଆନ୍ତି; ଧୂଣି ଯେଉଁମାନେ ମତ୍ତ ହୁଅନ୍ତି,
ସେମାନେ ରାତିରେହେଁ ମତ୍ତ ହୁଅନ୍ତି । ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେମାନେ ଦିବସର ସନ୍ତାନ ହୋଇ ୯
ପ୍ରତ୍ୟୟ ଓ ପ୍ରେମରୂପ ବୁଦ୍ଧିପଟା ବୁଦ୍ଧିରେ ଦେଇ, ଓ ବାଣର ଉରସାସ୍ୱରୂପ ମୁଣ୍ଡର
ସାଜ ବାଜି ଜାଗ୍ରତ ଥାଉଁ । ଯେହେତୁ ଇଶ୍ୱର ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ କ୍ରୋଧର ପାତ୍ର ୧୦
ହେବା ପାଇଁ ନିୟୁକ୍ତ ନ କରି, ଆମ୍ଭ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଦ୍ୱାରା ପରିବାଣର ଅଧି-
କାରୀ ହେବା ପାଇଁ ନିୟୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ଏଣୁ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇ କିଅବା ନିନ୍ଦ୍ରାତ ହୋଇ ୧୧
ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେମନ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ସହିତ ଜୀବନାଧିକାରୀ ହୋଇ, ଏଥିପାଇଁ ସେ ଆତ୍ମ-
ମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାଣ ଦେଲେ । ଏଣୁକରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁପ କରଅଛୁ, ୧୨
ସେ ପ୍ରକାର ପରସ୍ପର ଉପଦେଶ ଦେଇ ଆପଣାମାନଙ୍କର ସାନ୍ତ୍ୱନା କରି ନିଷ୍ଠା
ଜନ୍ମାଅ ।

୧୨ ହେ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଭୁରେ ବେବର୍ତ୍ତୀ-
 ଋପରେ ନିୟନ୍ତ୍ର ହୋଇ ପରିଶ୍ରମ କରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦିଅନ୍ତି, ସେମା-
 ୧୩ ନଙ୍କୁ ମାନ୍ୟ କର, ପୁଣି ପ୍ରେମ ପ୍ରକାଶ କରି ସେମାନଙ୍କର କର୍ମ ହେତୁରୁ ଅତି-
 ଶୟ ସମାଦର କର; ଆପଣାମାନେହେଁ ପରସ୍ପର ପ୍ରଣୟ କର, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି
 ୧୪ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଏହି ନିବେଦନ । ହେ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆହୁରି ବିନୟ କରି,
 ତୁମ୍ଭେମାନେ କୁଶଳଆଚ୍ଛନ୍ନମାନଙ୍କୁ ଅନୁଯୋଗ କର, ସ୍ୱପ୍ନମନାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବୋଧ
 ୧୫ ଦିଅ, ଦୁର୍ବଳମାନଙ୍କୁ ଟେକି ରଖ, ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରତି ସହିଷ୍ଣୁ ହୁଅ । ଆଉ ସାବଧାନ,
 କେହି ତୁମ୍ଭର ହିଂସା କଲେହେଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାର ପ୍ରତିହିଂସା ନ କର;
 ୧୬ ଆତ୍ମୀୟ ପୁଣି ଆଉ ସବୁର ପ୍ରତି ନିତ୍ୟ ଶୌଚନ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କର । ସବଦା
 ୧୭ ଆନନ୍ଦ କର । ନିରନ୍ତର ପ୍ରାର୍ଥନା କର । ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଧନ୍ୟବାଦ କର, ଯେ-
 ୧୮ ହେତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁର ଦ୍ୱାରା ଏହି ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଅଭିମତ ।
 ୧୯ ଧର୍ମଆତ୍ମାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦାଶ ନ କର । ପ୍ରଚ୍ଛନ୍ନ ବାକ୍ୟକୁ ଅବଜ୍ଞାନ ନ କର । ସବୁ ବିଷୟର
 ୨୦ ପରୀକ୍ଷା କରି ଯାହା ଭଲ, ତାହା ଧରି ରଖ । ପାପର ଶ୍ଚୟମାଧିର* ନିବୃତ୍ତି
 ୨୧ ହୁଅ । ତହିଁରେ ଶାନ୍ତିଦାୟକ ଈଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପରେ ପବିତ୍ର କରନ୍ତୁ;
 ୨୨ ପୁଣି ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଆଗମନ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର
 ୨୩ ଆତ୍ମ ପ୍ରାଣ ଦେହ ସମସ୍ତହିଁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରୂପରେ ରକ୍ଷିତ ହେଉ । ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
 ୨୪ ଅନ୍ଧାନ କରିଅଛନ୍ତି, ସେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ହୋଇ ତାହା କରିବେ । ହେ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ଆତ୍ମ-
 ୨୫ ମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର । ପବିତ୍ର ତୁମ୍ଭନରେ ଭ୍ରାତୃଗଣକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କର ।
 ୨୬ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ଚିଠାଉ ସବୁ ସାଧୁ ଭ୍ରାତୃଗଣଙ୍କୁ ପାଠ କରାଇବ, ପ୍ରଭୁର ନାମ-
 ୨୭ରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେଉଅଛି । ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର
 ଅନୁଗ୍ରହ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ହେଉ । ଆମେନ ॥

(ବା) ସବସ୍ତକାର ମନର ।

ଥେସଲନିକାୟ ମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରତି ପାଉଲ ପ୍ରେରିତର ଦ୍ଵିତୀୟ ଚିଠାଉ ।

୧ ପଦ୍ୟ ।

ପାଉଲ ଓ ସିଲ୍‌ବାନ ଓ ଡିମିତ୍ରିୟ ନାମେ ତିନି ଜଣ, ପିତା ଇଶ୍ଵରର ଓ ପ୍ରଭୁ ୧
ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଆଶ୍ରିତ ଥେସଲନିକାୟ ମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରତି ଚିଠାଉ ଲେଖନ୍ତି । ଆମ୍ଭମାନ- ୨
ଙ୍କର ପିତା ଇଶ୍ଵର ଓ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଠାରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ ଓ
ଶାନ୍ତି ହେଉ ।

ହେ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସ ବେଳକୁବେଳ ବଢ଼ୁଅଛି, ପୁଣି ପ୍ରତ୍ୟେକ ୩
ଜଣର ପ୍ରତି ପରସ୍ପର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରେମର ବୃଦ୍ଧି ହେଉଅଛି, ତେଣୁ ତୁମ୍ଭମା-
ନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଯଥାବିହିତ ସବଦା ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ କରବାର ଆମ୍ଭମା-
ନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏମନ୍ତ ସହିଷ୍ଣୁତା ଓ ବିଶ୍ଵାସ ଦ୍ଵାରା ସବୁ ୪
ତାତ୍ତ୍ଵ ଓ ଦୁଃଖ ଭୋଗୁଅଛ, ଏହା ଜାଣି ଆମ୍ଭେମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ମଣ୍ଡଳୀ-
ଗଣର ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଷୟରେ ଦର୍ପ କରୁଥାଉ । ଏଥିରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ୫
ଯଥାର୍ଥ ବିଚାରର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଲକ୍ଷଣ ଅଟଇ, ଯେତୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ଯେଉଁ ରାଜ୍ୟ ନିମ-
ନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହା ଭୋଗୁଅଛ, ସେ ରାଜ୍ୟର ଯୋଗ୍ୟତା ଏପରି ଗଣତି
ହୋଇ ପାରିବ । ଏଣୁ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଆପଣାର ପରାକ୍ରମ ଦୂତମାନଙ୍କର ସହିତ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ୬
ପ୍ରକାଶ ହୋଇବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କ୍ଳେଶଦାୟକ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଫଳ-
ତ୍ଵେନ କ୍ଳେଶ ଦେବାର, ଆବର କ୍ଳିଷ୍ଟ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭମାନ- ୭
ଙ୍କର ସହିତ ବିଶ୍ରାମ ଦେବାର ଇଶ୍ଵର ଦୃଷ୍ଟିରେ ନ୍ୟାୟ କର୍ମୀ ହୋଇବ । ସେତକି- ୮
ବେଳେ ସେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ନ ଜାଣିବାର ଲୋକ, ଓ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ମଙ୍ଗଳ-
ସମାବର୍ତ୍ତର ନ ମାନିବାର ଲୋକ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନନ୍ତା ଅଗ୍ନିରେ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ;
ତହିଁରେ ସେମାନେ ପ୍ରଭୁର ଶ୍ଵମୁର ଓ ତାହାଙ୍କର ତେଜୋମୟ ପରାକ୍ରମଠାରୁ ୯
ଅନନ୍ତ ଯନ୍ତ୍ରଣାତ୍ମକ ଶାନ୍ତି ପାଇବେ । ସେ ଦିନରେ (ଯୀଶୁ) ଆପଣା ସାଧୁମାନ- ୧୦
ଙ୍କର ଦ୍ଵାରା ଗୌରବଯୁକ୍ତ ହେବାକୁ, ପୁଣି ସମୁଦାୟ ବିଶ୍ଵାସିମାନଙ୍କର ଦ୍ଵାରା ମାନ୍ୟ-
ମାନ ହେବାକୁ ଆସିବେ; ଯେତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏହି
ସାକ୍ଷ୍ୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଅଛ । ଏହେତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ସବଦା ତୁମ୍ଭ- ୧୧
ମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ, ଯଥା ; ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଇଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ

ଏହି ଆହ୍ୱାନର ଯୋଗ୍ୟପାତ୍ର କରନ୍ତୁ; ପୁଣି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଆପଣା

୧୨ ଅନୁଗ୍ରହର ସବୁ ସୁଧଭିଳାଷ ଓ ବିଶ୍ଵାସର କର୍ମ ଶକ୍ତିରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତୁ । ତାହା ହେଲେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଈଶ୍ଵର ଓ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଅନୁଗ୍ରହାନୁସାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ନାମ ଗୌରବଯୁକ୍ତ ହେବ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେହିଁ ତାହାଙ୍କର ଦ୍ଵାରା ଗୌରବଯୁକ୍ତ ହୋଇବ ।

୨ ପଦ ।

୧ ହେ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଆଗମନ ଓ ତାହାଙ୍କର ସମାପରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଏକଠାବ ହେବାର ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ନିବେ-

୨ ଦନ କରି; ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଆଗମନ ଦିନ ଯେ ଅତି ନିକଟ ଘନାୟେ, ଏହି କଥା ଯଦି କେହି ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ନାମ କରି କୌଣସି ଆତ୍ମର ଦ୍ଵାରା କିଅବା ବାକ୍ୟର ଦ୍ଵାରା କିଅବା ପଦ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରକାଶଇ, ତହିଁରେ ହଠାତ୍ ଚଞ୍ଚଳ ଅନ୍ତଃକରଣ ଓ ଉଦ୍‌ବେଗୀ ନ

୩ ହୁଅ । କୌଣସିମତେ କାହାକୁହିଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭ୍ରାତୃ ଜନ୍ମାଇବାକୁ ନ ଦିଅ;

୪ ସେ ଦିନର ପୂର୍ବରେ ଧର୍ମଲେଖ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇବ; ପୁଣି ଯେଉଁଜନ ବିରୋଧପଣ କରି ସବୁ ଦେବ ଓ ସବୁ ପୂଜନୀୟ ବିଷୟଠାର ଆପଣାକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରି ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ମନ୍ଦିରରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ତୁଲ୍ୟ ଉପବିଷ୍ଟ ଆପଣାକୁ ଈଶ୍ଵରତ୍ଵେ ପ୍ରକାଶ କରିବ, ଏମନ୍ତ ଯେ ବିନାଶରପାତ୍ର* ପାପପୁରୁଷ, ସେ ସୁପ୍ରକାଶ ହୋଇ ଉପସ୍ଥିତ

* ହୋଇବ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଥିବାବେଳେ ଏହି ଯେ କଥା ବୋଲିଥିଲୁଁ,

୬ ତାହା କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସ୍ମରଣରେ ନାହିଁ? ଆପଣା ସମୟରେ ପାପପୁରୁଷର ପ୍ରକା-

୭ ଶିତ ହେବାର ପାଇଁ ଏବେ କି ବାଧା ଅଛି, ତାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ । ଏହି

କାଳରେ ଅପରାଧର ନିଗୁଡ଼ କର୍ମ ଗୁପ୍ତସ୍ଵରୂପେ ସଫଳ ହେଉଅଛି, ପୁଣି ବର୍ତ୍ତମାନ

୮ ବାଧକ ଯାବତ୍ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ନୋହିବ, ତାବତ୍ ବାଧକ ଥିବ । ଅନନ୍ତରେ ଯେଉଁ

ପାପ ପୁରୁଷକୁ ପ୍ରଭୁ ଆପଣା ମୁଖର ନିଃଶ୍ଵାସରେ ବିନାଶ କରିବେ, ପୁଣି ଆପଣାର

୯ ଆଗମନର ତେଜରେ ସଂହାର କରିବେ, ସେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇବ । ଭ୍ରାତୃର

ସମସ୍ତ ପରାକ୍ରମ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ ଓ ଲକ୍ଷଣ ଓ ଅପରାଧର ସମୁଦାୟ କପଟରେ

ଶତ୍ରୁତାନର ଶତ୍ରୁତାନୁସାରେ ବିନାଶପାତ୍ରମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ସେହି ପାପପୁରୁଷର

୧୦ ଆଗମନ ହୋଇବ । ଯେହେତୁ ସେମାନେ ନିଜ ପରିତ୍ରାଣର ନିମନ୍ତେ ସତ୍ୟତାର

୧୧ ପ୍ରେମରେ ସମ୍ମତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି, ଏଣୁକରି ପରମେଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟା

୧୨ କଥାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରାଇବାକୁ ଭ୍ରାନ୍ତଜନକ ମାୟା ପଠାଇ ଦେବେ । ତହିଁରେ

ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ୟ କଥାରେ ବିଶ୍ଵାସ ନ କରି ଅଧର୍ମରେ ସନ୍ତୋଷ ହୁଅନ୍ତି,

ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଦଣ୍ଡର ପାତ୍ର ହୋଇବେ ।

* (ଅବା) ପୁଅ ।

ହେ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ଓ ପ୍ରଭୁର ପ୍ରିୟ ଲେକେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ସବଦା ୧୩
 ଇଶ୍ବରଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ କରିବାର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ; ଯେହେତୁ ଇଶ୍ବର
 ଆଦ୍ୟର ଆଜ୍ଞାର ପବିତ୍ରତାରେ ଓ ସତ୍ୟ କଥାର ବିଶ୍ବାସରେ ପରିତ୍ରାଣର ପାଇଁ
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରି, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଐଶ୍ବର୍ଯ୍ୟର ୧୪
 ଭାଗୀ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରବୃତ୍ତି ମଙ୍ଗଳସମାଗ୍ଧର ଦ୍ବାରା ତୁମ୍ଭ-
 ମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଅଛନ୍ତି । ଏନିମନ୍ତେ ହେ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ- ୧୫
 ମାନଙ୍କର କଥା କିମ୍ବା ପଦରେ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଉପଦେଶ ଶିକ୍ଷିତ ହୋଇଅଛୁ,
 ତହିଁରେ ମନୋଯୋଗ କରି ସୁସ୍ଥିର ହୁଅ ।

ଆଉ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆପେ, ପୁଣି ଯେ ପ୍ରେମ କରି ଆମ୍ଭ- ୧୬
 ମାନଙ୍କୁ ନିତ୍ୟ ଶାନ୍ତି ଓ ଅନୁଗ୍ରହରେ ଉତ୍ତମ ଭରସା ଦିଅନ୍ତି, ଏମନ୍ତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ୧୭
 ପିତା ଇଶ୍ବର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମନକୁ ପ୍ରବୋଧ ଦେଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୁବାକ୍ୟରେ ଓ
 ସହିର୍ମରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥିର କରନ୍ତୁ ।

୩ ପଦ୍ୟ ।

ହେ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ଅବଶେଷରେ ବୋଲି, ଇଶ୍ବରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ୧
 ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁଠି ତଳିତ ଅଛି, ତେମନ୍ତ ଅବଧିତରୂପରେ ଯେହେନ ସବଦ
 ତଳିତ ଓ ମାନ୍ୟ ହୋଇପୁ, ପୁଣି ଅବବେତକ ଓ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କଠାର ୨
 ଯେହେନ ଆମ୍ଭେମାନେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କର;
 ଯେହେତୁ ସମସ୍ତଙ୍କର ବିଶ୍ବାସ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଯେଉଁ ପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥିର କରି ୩
 ମନର ରକ୍ଷା କରିବେ, ସେ ବିଶ୍ବସ୍ତ । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ତୁମ୍ଭେ- ୪
 ମାନେ ପାଇଅଛୁ, ସେହି ଅନୁସାରେ କର୍ମ କରଅଛୁ ଓ କରିବ, ପ୍ରଭୁରେ ଆମ୍ଭେ-
 ମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଷୟରେ ଏମନ୍ତ ବିଶ୍ବାସ କର । ଇଶ୍ବରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରି- ୫
 ବାକୁ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ପ୍ରାୟେ ଯେଉଁ ଧରିବାକୁ ପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମନକୁ ମଣାଉନ୍ତୁ ।

ହେ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ନାମରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ୬
 ଆଜ୍ଞା ଦେଇ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ଭାର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କଠାର ପ୍ରାପ୍ତ ଉପଦେଶ
 ଅନୁସାରେ ଆତ୍ମର ବ୍ୟବହାର ନ କରି ତାହାର ଭଲଟା କର୍ମ କରନ୍ତି, ସେମାନ-
 ଙ୍କର ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ପୃଥକ ହୁଅ । ଯେହେତୁ କେଉଁ ପ୍ରକାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ୭
 ଅନୁକାମା ହେବାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉଚିତ, ତାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ । ଆଉ ୮
 ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି କୁବ୍ୟବହାର କରି ନାହିଁ, ଓ
 ବିନାମୂଲ୍ୟରେ କାହାର ଅନ୍ନ ଭୋଜନ କରି ନାହିଁ, ବରଞ୍ଚ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କାହା-
 କୁ କୌଣସି ଭାର ନ ଦେବା ପାଇଁ କ୍ଳେଶ ସମ୍ଭାଳି ଦିବାରାଏ ପରିଶ୍ରମ କରି

- ୧୮ କାର୍ଯ୍ୟ କଲୁ । ଏଥିରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ ଏମନ୍ତ ନୋହେ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେମନ୍ତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନୁକାଂକ୍ଷା ହୁଅ, ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର
- ୧୯ ନିକଟରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିୟେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତସ୍ବରୂପ କରି ରଖିଲୁ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କିଛିରେ ଥିବାବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେଉଥିଲୁ, ଯେବେ
- ୨୦ କେହି କାର୍ଯ୍ୟ ନ କରିବ, ସେ ଭୋଜନ ନ କରି । ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ କେହି କୁବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି, ପୁଣି ଆପଣାମାନଙ୍କର କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ନ କରି
- ୨୧ ଅବଧିକାରଚର୍ଚ୍ଚା କରୁଅଛନ୍ତି, ଏହା ଶୁଣୁଅଛୁ । ଏଣୁ ସେହି ପ୍ରକାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ନାମରେ ବନ୍ଦୀ କରି ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେଉଁ, ସେମାନେ ଶାନ୍ତଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଆପଣାମାନଙ୍କର ଖାଦ୍ୟସାମଗ୍ରୀ ଭୋଜନ
- ୨୨ କରନ୍ତୁ । ହେ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ସହର୍ମ କରିବାରେ କ୍ଳାନ୍ତ ନ ହୁଅ । ଯେବେ କେହି
- ୨୩ ଏହି ଚିଠାଉରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର କଥାର ବଣ ନ ହୁଅଇ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନି ରଖ, ପୁଣି ତାହାକୁ ଲଜ୍ଜା ଦେବାର ପାଇଁ ତାହାର ସହିତ
- ୨୪ ଆଶ୍ରୟ ବ୍ୟବହାର ନ କରି । ତଥାପି ତାହାକୁ ଶାନ୍ତି ଜ୍ଞାନ ନ କରି, ମାତ୍ର ଭ୍ରାତୃଭାବରେ ଚେତନା ଦିଅ । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶାନ୍ତିଦାତା ଯେଉଁ ପ୍ରଭୁ, ସେ ସର୍ବଦା ସର୍ବପ୍ରକାରରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ଦେଉନ୍ତୁ । ପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତର ସଙ୍ଗୀ ହେଉନ୍ତୁ ।
- ୨୫ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚିଠାଉରେ ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ହସ୍ତାକ୍ଷରର ଚିହ୍ନ ଦେଇ ଲେଖି ଥାଉଁ, ଆମ୍ଭେ ପାଉଲ ଏହି ଚିଠାଉରେ ସେହି ହସ୍ତାକ୍ଷରରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର ଜଣାଉଅଛୁ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତର ପ୍ରତି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଅନୁଗ୍ରହ ହେଉ । ଆମେନ ।

ଜମିନିପୁର ପ୍ରତି ପାଉଲ ପ୍ରେସ୍‌ର ପ୍ରଥମ ଚିଠାଉ ।

୧ ପଦ୍ୟ ।

ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଭରସାଜନକ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ପୁଣି ବାଣକର୍ତ୍ତା ଇଶ୍ଵରର
ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ପ୍ରେସ୍‌ର ପାଉଲ ଆପଣାର ସତ୍ୟ ଧର୍ମପୁଣି ଜମିନି-
ପୁରକୁ ଚିଠାଉ ଲେଖୁଅଛନ୍ତି । ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପିତା ଇଶ୍ଵର ଓ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ-
ଠାରୁ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ ଦୟା ଶାନ୍ତି ହେଉ ।

ଆମ୍ଭେ ମାନବୋଦ୍ଧୂୟା ଦେଶକୁ ଯାଏ କରବାବେଳେ ଥୋକାସ୍ତେ ଲୋକ
ଯେମନ୍ତ କୌଣସି ନୂଆ ଉପଦେଶ ନ ଦିଅନ୍ତି, ପୁଣି ନାନା ଇତିହାସ ଅଶେଷ
ବିଶ୍ଵାସଲି ଆଦିରେ ମନୋଯୋଗ ନ କରନ୍ତି, ଏପରି ଆଜ୍ଞା ସେମାନଙ୍କୁ ଦେବା
ପାଇଁ ଏପରି ନଗରରେ ରହିବାକୁ ତୁମ୍ଭକୁ ବିନୟ କଲୁଁ । ଯେହେତୁ ଏ ସବୁ
କେବଳ ବିବାଦ ଜନ୍ମାୟେ, ଓ ବିଶ୍ଵାସ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ନିୟମ ବିଷୟେ
ନିଷ୍ଫଳ ଥାଏ । ଯେଣୁ ନିର୍ମଳାନୁକରଣ ଉତ୍ତମ ମନ ଅକଳ୍ପିତ ବିଶ୍ଵାସଠାରୁ
ଯେଉଁ ପ୍ରେମ, ଆଜ୍ଞାର ଏହି ଫଳ ହୁଅଇ । ଏହାଠାରୁ କେତେକ ଲୋକ ବିମୁଖ
ହୋଇ ନିରର୍ଥକ ବାଦାନୁବାଦ କରନ୍ତି, ବିପଥରେ ଯାଆନ୍ତି, ପୁଣି ଆପଣା-
ମାନେ କି ବୋଲନ୍ତି, ଅବା ନିଜ କଥାର ମର୍ମ କି, ତାହା ନ ଜାଣି ବ୍ୟବସ୍ଥାର
ଉପଦେଶକ ହେବାକୁ ବାଞ୍ଛା କରନ୍ତି । ପୁଣି ସେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯେବେ ଉପଯୁକ୍ତ-
ରୂପରେ ମାନ୍ୟ ହୁଅଇ, ତେବେ ଫଳଦାୟକ ହୁଅଇ, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣି ।
ଆଉ ସେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କୌଣସି ଧାର୍ମିକର ବିରୁଦ୍ଧରେ ନୋହି; ଅଧାର୍ମିକ ଅବାଧ୍ୟ
ଦୁର୍ଗୁଣ ପାର୍ଥୀ ଅପବିତ୍ର ଅଶୁଚି ପିତୃହନ୍ତା ମାତୃହନ୍ତା ମନୁଷ୍ୟଘାତକ ବେଶ୍ୟା-
ଗାମୀ ପୁଂମୈଥୁନକାଣ୍ଡ ମନୁଷ୍ୟବୈର ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମିଥ୍ୟାଶ୍ରବଣକାଣ୍ଡ, ଏହି ସମସ୍ତର
ବିରୁଦ୍ଧରେ । ପୁଣି ଆମ୍ଭର ନିକଟରେ ସମ୍ପର୍କିତ ସଚ୍ଚିଦାନନ୍ଦ ଇଶ୍ଵରର ତେଜୋ-
ମୟ ସୁସମାବୃତ୍ତ ଅନୁଯାୟୀ ହିତୋପଦେଶର ବିପରୀତରେ ଯେ କୌଣସି କଥା
ହୁଅଇ, ତାହାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିରୂପିତ ଅଛି, ଏହା ଆମ୍ଭେ ଜାଣି ।

ଯେ ଆମ୍ଭକୁ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ଜ୍ଞାନ କରି ସେବା ପଦରେ ନିୟୁକ୍ତ କରାଅଛନ୍ତି, ଏମନ୍ତ
ଯେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ବଳଦାତା ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ତାହାଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ କରୁ
ଥାଉ । ପୂର୍ବରେ ଆମ୍ଭେହେଁ ପାପୀ ତାତ୍ତ୍ଵଶାଳୀ ହିଂସକ ଥିଲୁଁ; ମାତ୍ର ଅଜ୍ଞାନ-
୧୦

ପଣରେ ଅବଶ୍ୟାସ ଦ୍ଵାରା ସେ କର୍ମ କଲୁଁ, ଏହିନିମନ୍ତେ କୃପାପାତ୍ର ହୋଇଲୁଁ ।

୧୪ ପୁଣି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁରେ ବିଶ୍ଵାସ ଓ ପ୍ରେମଜନକ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁର ଅନୁଗ୍ରହ

୧୫ ଆତ୍ମର ପ୍ରତି ଅତି ପ୍ରଭୁର ହେଲା । ଆଉ ପାପି ଲୋକମାନଙ୍କର ପରିତ୍ରାଣର ନିମନ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁ ଜଗତରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଲେ, ଏକଥା ବିଶ୍ଵାସ୍ୟ ଓ ସମଗ୍ରେ

୧୬ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ । ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ପାପିମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଧାନ; ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପାଇବାକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବେ, ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ହେବାର ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମାରେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚିରସହିଷ୍ଣୁତା

୧୭ ଯେମନ୍ତ ପ୍ରଥମରେ ପ୍ରକାଶ ପାୟେ, ଏହିନିମନ୍ତେ ଦୟାପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଲୁଁ । ଅନାଦି ଅକ୍ଷୟ ଅଦୃଶ୍ୟ ରାଜା ଯେ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ସର୍ବଜ୍ଞ ଈଶ୍ଵର, ତାହାଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ମହିମା ସର୍ବଦା ପ୍ରକାଶ ହେଉ । ଆମେନ ।

୧୮ ହେ ପୁଣି ଝମଧିୟୁ, ତୁମ୍ଭର ବିଷୟରେ ପୂର୍ବୋକ୍ତ ଯେ, ଉଦ୍‌ବିଷ୍ୟତ୍ଵାକ୍ୟ, ସେହି ବାକ୍ୟ ପ୍ରମାଣେ ଆମ୍ଭେ ଏହି ଆଜ୍ଞା ସମର୍ପି ଦେଇ । ତୁମ୍ଭେ ସେହି ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ଉତ୍ତମ ଯୁକ୍ତ କର, ପୁଣି ପ୍ରତ୍ୟୟ ଓ ଉତ୍ତମ ମନ ରକ୍ଷା କର । ଏହି ସମସ୍ତ ପରି-

୧୯ ତ୍ୟାଗ କରିବାର କାହାର, ବିଶ୍ଵାସରୂପ ଜାହାଜ ଭଙ୍ଗା ହୋଇଅଛି । ଏପରିମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ହୁମିନାୟ ଓ ସିକନ୍ଦର ଅଛି; ପୁଣି ସେ ଦୁଇଜଣ ଯେମନ୍ତ ପାଷଣପଣ ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା ପାନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶୟ-

୨୦ ତାନର ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲୁଁ ।

୨ ପଦ ।

୧ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେମନ୍ତ ଶାନ୍ତିରୂପରେ ଓ ନିର୍ବିରୋଧରେ ଥାଇ ସବୁ ଧର୍ମରେ ଓ ସଦାଚରଣରେ କାଳକ୍ଷେପଣ କରି, ଏଥିପାଇଁ ସର୍ବସାଧାରଣ ଲୋକର ନିମନ୍ତେ ବିଶେଷ କରି ରାଜା ଓ ଶାସନକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ନିକଟରେ ବିନୟ ନିବେଦନ ପ୍ରାର୍ଥନା ଧନ୍ୟବାଦ ଆଦି କରିବାକୁ ହୁଅଇ, ଆମ୍ଭେ ପ୍ରଥମେ

୨ ଏହି ଉପଦେଶ ଦେଇ । ଯେଣୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଦୀର୍ଘକର୍ତ୍ତା ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ସାକ୍ଷାତରେ ୪ ଏହି କର୍ମ ଉତ୍ତମ ଓ ସୁଗ୍ରାହ୍ୟ ହୁଅଇ; ଯେହେତୁ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ଯେହେତୁ ଦୀର୍ଘ ଓ ସତ୍ୟ ବାକ୍ୟର ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ଏହି ତାହାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା । ଅଦ୍ଵିତୀୟ ଏକ ଈଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି; ପୁଣି ତାହାଙ୍କର ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ଏକ

୬ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଯେ ପୁରୁଷ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ; ସେ ସମସ୍ତର ମୁକ୍ତିର ମୂଲ୍ୟାର୍ଥେ ଆପଣାର ପ୍ରାଣ ଦେଲେ, ଏହାର ପ୍ରମାଣ ଯଥାସମୟରେ ଦେବାକୁ ହୁଅଇ । ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ପ୍ରଭୁରକ ଓ ପ୍ରେରତ ଅଥଚ ବିଶ୍ଵାସ୍ୟ ପୁଣି ସତ୍ୟବାକ୍ୟରେ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟ-

୮ ମାନଙ୍କର ଉପଦେଶକ ପଦରେ ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇଅଛୁ; ଆମ୍ଭେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ସତ୍ୟ

କଥା କହି, ମିଥ୍ୟା କହି ନାହିଁ । ଏଣୁ ପୁରୁଷମାନେ ଯେ ପବିତ୍ର ହସ୍ତ ତୋଳି
ନିଷ୍ପେଧରେ ଓ ନିର୍ବିରୋଧରେ ସବୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, ଏହି ଆତ୍ମର ଆଜ୍ଞା ।

ଆବର ନାଶ୍ତାଗଣ କେଶବେଶ ସୁନା ମୁକ୍ତାଦି ଆଭରଣ ପୁଣି ବହୁମୂଲ୍ୟ ବସ୍ତୁ
ଦ୍ଵାରା ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଭୂଷିତ ନ କରି ଲଜ୍ଜା ଓ ସୁକୁଚିରେ କରି ଯୋଗ୍ୟ ବସ୍ତୁ ୧୦
ପିନ୍ଧି ଈଶ୍ଵରର ସେବକା ସ୍ତ୍ରୀଗଣର ପର ସନ୍ତୁଷ୍ଟି ପୂର୍ବକ ଭୂଷଣରେ ଭୂଷିତ ହେଉନ୍ତୁ,
ଏହି ଆତ୍ମର ବାଞ୍ଛା । ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷର ବଶାଭୂତା ହୋଇ ମୌନାଭାବରେ ଶିକ୍ଷା କର; ୧୧
ଯେହେତୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ କିଅବା ପୁରୁଷର ଉପରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରବାକୁ ଆମ୍ଭେ ୧୨
ନାଶ୍ତାକୁ ଅନୁମତି ନ ଦେଇ; ମାତ୍ର ସେ ମୌନାଭାବରେ ଥାଉ । ଯେହେତୁ ହବାର ୧୩
ପୂର୍ବରେ ଆଦମ ପ୍ରଥମ ସୃଷ୍ଟ ହେଲା । ପୁଣି ସେ ଭ୍ରନ୍ତ୍ୟୁକୁ ନ ଥିଲା, ସ୍ତ୍ରୀ ଭ୍ରନ୍ତ୍ୟୁକୁ ୧୪
ହୋଇ ଅପରାଧିନୀ ହେଲା । ତଥାପି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ଯେବେ ବିଶ୍ଵାସ ପ୍ରେମ ପବିତ୍ରତା ୧୫
ଓ ସୁକୁଚିରେ ସ୍ଥିର ଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସନ୍ତାନ ପ୍ରସବରେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବ ।

୩ ପଦ ।

କେହି ଯେବେ ଧର୍ମବେବର୍ତ୍ତୀ ପଦ ଲେଖଇ, ତେବେ ସେ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ ଲେ- ୧
ଖଇ, ଏକଥା ନିଶ୍ଚୟ । ମାତ୍ର ଆବଶ୍ୟକ ଏହି, ଯେ ବେବର୍ତ୍ତୀ ଦୋଷରହିତ ହୋଇ ୨
ଏକ ତିହାର ସ୍ଵାମୀ ସତର୍କ ଧୀର ସଦାବୁଦ୍ଧ ଆତ୍ମଧ୍ୟକାଶୀ ଶିକ୍ଷା ଦେବାରେ ନିପୁଣ
ହୁଅଇ । ମନ୍ଦ୍ୟପାୟୀ ନାହିଁ, ପ୍ରହାରକ ନାହିଁ, କୁହ୍ନିତ ଲୋଭ ନାହିଁ, ପୁଣି ମୃଦୁ ୩
ନିର୍ବିରୋଧୀ ନିର୍ଲୋଭ, ଯେ ଆପଣା ଘରକୁ ଭଲମତେ ସଜାଡି ଆପଣା ସନ୍ତାନ- ୪
ଗଣକୁ ସୁକୁଚିରୂପେ ବଶରେ ରଖଇ । ଯେହେତୁ ଯେ କେହି ନିଜ ପରିବାରର ୫
ଶାସନ କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ, ସେ କିପ୍ରକାରେ ଈଶ୍ଵରର ମଣ୍ଡଳୀକୁ ସମ୍ଭାଳିବାକୁ
ପାରିବ? ଆଉ ସେ ଅହଙ୍କାରରେ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ହୋଇ ଶୟତାନର ଦଣ୍ଡଯୋଗ୍ୟ ଯେ- ୬
ମନ୍ତ୍ର ନୁହଇ, ଏହିନିମନ୍ତେ ନୂତନ ଶିଷ୍ୟ ବେବର୍ତ୍ତୀ ନୋହୁ । ପୁଣି ଅପମାନରେ କି ୭
ଶୟତାନର ଜାଲରେ ଯେମନ୍ତ ନ ପଡ଼ଇ, ଏହିନିମନ୍ତେ ମଣ୍ଡଳୀର ଉନ୍ନ ଲୋକ
ଦ୍ଵାରା ସୁଖ୍ୟାତି ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାର ତାହାର ଆବଶ୍ୟକ ।

ସେତେପେ ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ଧାକନମାନେ* ଧୀର ଦ୍ଵିଧାବାକ୍ୟରହିତ ପାନଦୋଷ ୮
ବର୍ଜିତ ଧନରେ ନିର୍ଲୋଭ, ନିର୍ମଳ ମନରେ ଧର୍ମର ନିଗୁଡ଼ ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞାନ ରଖନ୍ତି । ପୁଣି ୯
ସେମାନେ ପ୍ରଥମରେ ପରୀକ୍ଷିତ ହୋଇ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ହେଲେ ଧାକନ ପଦର କର୍ମରେ ୧୦
ନିଯୁକ୍ତ ହେଉନ୍ତୁ । ସେମାନଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀଗଣ† ସେତେପେ ଧୀର ଅଶପବାଦକ ସତର୍କ ୧୧
ସବୁ ବିଷୟରେ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ହେଉନ୍ତୁ । ଆଉ ଧାକନମାନେ କେବଳ ଏକ ସ୍ତ୍ରୀର ସ୍ଵାମୀ ୧୨
ହୋଇ ଆପଣା ୧ ସନ୍ତାନ ଇତ୍ୟାଦି ପରିଜନଗଣର ଉପରେ ଉଚିତମତେ ଶାସନ

* ଅର୍ଥାତ୍ ସେବକମାନେ ।

† (ବା) ସେବକା ସକଳ ।

୧୩ କରନ୍ତି । ଯେହେତୁ ଯେଉଁମାନେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତରୂପରେ ଦାକନ ପଦର କର୍ମ ସାଧନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁର ଧର୍ମରେ ବହୁ ଉଦ୍ଦୋଗ ଓ ପ୍ରଧାନ ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ।

୧୪ ଆମ୍ଭେ ଶୀଘ୍ର ତୁମ୍ଭର ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇବା, ଆମ୍ଭର ଏମନ୍ତ ଭରସା

୧୫ ଅଛି । ମାତ୍ର ଯେବେ ତହିଁରେ ବିଳମ୍ବ ହୁଅଇ, ତେବେ ସତ୍ୟ ବାକ୍ୟର ପ୍ରମୁ ଓ ଭିତ୍ତିମୂଳକୁ ଇଶ୍ଵରର ଗୃହରେ, ଅଥଚ ଅମର ଇଶ୍ଵରର ମଣ୍ଡଳୀରେ, କି-ପ୍ରକାର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ହୁଅଇ, ତାହା ଯେମନ୍ତ ତୁମ୍ଭେ ଜ୍ଞାତ ହୁଅ,

୧୬ ଏହିହେତୁ ଏହି ବିଷୟରେ ଲେଖୁଅଛୁ । ପୁଣି ଧର୍ମର ଅତି ନିଗୁଡ଼ ବାକ୍ୟ ଏହି, ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ, ଇଶ୍ଵର ଦେହବନ୍ତ ହୋଇ ପ୍ରକାଶିତ, ଆଗୁରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷୀକୃତ, ଦୂତଗଣର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ, ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ, ଜଗ-ତର ବିଶ୍ଵାସପାତ୍ର ହୋଇ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟରେ ଗୃହୀତ ହେଲେ ।

୪ ପଦ୍ୟ ।

୧ ଧର୍ମଆତ୍ମା ସ୍ଥିରରୂପରେ କହିଅଛନ୍ତି, ଶେଷକାଳରେ କେତେକ ଲୋକ ଅଗ୍ନି
୨ ଚିହ୍ନିତ ମାଂସର ନ୍ୟାୟ କଠିଣମନା ମିଥ୍ୟାବାଦର କପଟପଣ ଦ୍ଵାରା ଭ୍ରାନ୍ତିଜନକ
୩ ଆଗୁରେ ଓ ଭୂତଗଣର ଶିକ୍ଷାରେ ମଣିତ ହୋଇ ଧର୍ମଭ୍ରଷ୍ଟ ହେବେ । (ସେହି ମିଥ୍ୟାବାଦମାନେ) ବିବାହ ନିଷେଧ କରବେ, ପୁଣି ବିଶ୍ଵାସୀ ଓ ସତ୍ୟ ଜାଣିବାର ଲୋକ ଦ୍ଵାରା ଧନ୍ୟବାଦରେ କର ଗ୍ରାହ୍ୟ ଯେ ସବୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ସ୍ଥିରବସ୍ତୁ, ତାହା
୪ ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେବେ । ପୁଣି ଇଶ୍ଵରର ଧନ୍ୟବାଦ ଦ୍ଵାରା ଗ୍ରହଣ କଲେ
୫ ଇଶ୍ଵରର କୌଣସି ସ୍ଥିରବସ୍ତୁର ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ନୁହେଁ, ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମ; ଯେବୁ ଇଶ୍ଵ-
୬ ରର ବାକ୍ୟ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦ୍ଵାରା ସେ ସମସ୍ତ ପବିତ୍ରୀକୃତ ହୁଅଇ । ଏହିହେତୁର ଭ୍ରାନ୍ତିଗଣର ପ୍ରତି ଏ ସମସ୍ତ କଥା ପ୍ରକାଶ କଲେ ତୁମ୍ଭେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଉପଯୁକ୍ତ ସେବକ ହୋଇ ଧର୍ମର ପ୍ରାପ୍ତ କଥା ଓ ସୁଶିକ୍ଷିତ ହିତୋପଦେଶ ଦ୍ଵାରା ମନରେ ସୁଖ ହୋଇବ ।

୭ ତୁମ୍ଭେ ବୃଦ୍ଧା ସ୍ତ୍ରୀଜାତିର ପାଷଣ୍ଡ କାହାଣୀ ସବୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଧର୍ମସେବା-
୮ ରେ ଯତ୍ନବାନ ହୁଅ; ଯେହେତୁ ଶାରୀରିକ ଯେ ସାଧନ, ସେ ଅଳ୍ପ ବିଷୟରେ ଫଳଦାୟକ ହୁଅଇ; ମାତ୍ର ଧର୍ମସେବା ଇହକାଳରେ ଓ ପରକାଳରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞାୟୁକ୍ତ ହୋଇ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଫଳଦାୟକ ହୁଅଇ । ଏକଥା ବିଶ୍ଵାସ୍ୟ ପୁଣି ସମସ୍ତର
୯ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ; ଆଉ ଏହିନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେମାନେହିଁ ପରିଶ୍ରମ ଓ ନିଦ୍ରା ଭୋଗ କରୁଅଛୁ, ଯେହେତୁ ଯେ ସବୁ ଲୋକଙ୍କର ବିଶେଷରେ ବିଶ୍ଵାସିଗଣର ରକ୍ଷା-କର୍ତ୍ତା, ସେହି ଅମର ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ଭରସା କରୁଅଛୁ ।

ତୁମ୍ଭେ ଏହି କଥା ପ୍ରକ୍ତ କରି ଉପଦେଶ ଦିଅ । ଆଉ ତୁମ୍ଭର ଯୌବନା- ୧୧
 ବସ୍ତ୍ରା ସକାଶେ ତୁମ୍ଭକୁ କେହି ଯେମନ୍ତ ତୁଚ୍ଛ ନ କରଇ, ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଆଳାପରେ ୧୨
 ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରେମରେ ସ୍ଵଭାବରେ ବନ୍ଦ୍ୟାସରେ ଶୁଚିପଣାଦିରେ ବନ୍ଦ୍ୟାସିବର୍ଗର ଦୃଷ୍ଟାନୁ-
 ଗ୍ରହ ହୁଅ । ଆମ୍ଭେ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଉପସ୍ଥିତ ନୋହି, ତାବତ୍ ତୁମ୍ଭେ ଅଧ୍ୟୟନ- ୧୩
 ରେ ପ୍ରବୋଧାୟକାରେ ଉପଦେଶରେ ମନୋଯୋଗ କର । ପୁଣି ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟ ୧୪
 ଅନୁସାରେ ସଭାସ୍ଥ ପ୍ରାଣନମାନଙ୍କର ହସ୍ତାର୍ପଣର ଦ୍ଵାରା ଯେଉଁ ଦାନ ପାଇଅଛୁ,
 ତାକୁ ହେଲା ନ କର । ଆଉ ସମସ୍ତର କଥାରେ ତୁମ୍ଭର ଗୁଣଗୁଣି ଯେମନ୍ତ ୧୫
 ପ୍ରକାଶ ହୋୟେ, ଏଥିପାଇଁ ମନୋଯୋଗ କରି ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଏକାନ୍ତ
 ଚିନ୍ତା ଦେଇ ଅଭ୍ୟାସ କର । ଆପଣାର ବିଷୟରେ ଆବର ଉପଦେଶର ବିଷୟରେ ୧୬
 ସତର୍କ ହୋଇ ଥାଅ, ନିତ୍ୟ ଚର୍ଚ୍ଚାରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୁଅ, ତାହା କଲେ ଆପଣାର
 ପୁଣି ଶ୍ରୋତାମାନଙ୍କର ପରିତ୍ରାଣ କରିବ ।

* ପଦ୍ୟ ।

ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରାଣନକୁ ନ ଧମକାଅ, ମାତ୍ର ତାହାକୁ ପିତୃତୁଲ୍ୟ, ଓ ଯୁବାମାନଙ୍କୁ ୧
 ଭ୍ରତୃତୁଲ୍ୟ, ପୁଣି ପ୍ରାଣନ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ମାତୃତୁଲ୍ୟ, ଆବର ଅତି ଶୁଦ୍ଧମନେ ଯୁବକମାନଙ୍କୁ ୨
 ଭଗ୍ନୀତୁଲ୍ୟ ମଣି ବିନୟ କର । ଯଥାର୍ଥ ବିଧବାମାନଙ୍କୁ ସମାଦର କର । ଯେ ୩
 କୌଣସି ବିଧବାର ପୁତ୍ର କିବା ପୌତ୍ର ଥାୟେ, ସେମାନେ ପ୍ରଥମରେ ଆପଣା ପରି- ୪
 ଜନର ସେବା କରିବାକୁ ଓ ପିତାମାତାର ପ୍ରଭୁପକାର କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା କରନ୍ତୁ;
 ଯେହେତୁର ଏପ୍ରକାର କ୍ରିୟା ଈଶ୍ଵରର ସାକ୍ଷାତରେ ଉତ୍ତମ ଓ ଗ୍ରାହ୍ୟ ହୁଅଇ ।
 ଆଉ ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରକୃତ ବିଧବା ଓ ଅନାଥା, ସେ ଈଶ୍ଵରର ଆଶ୍ରୟରେ ଥାଇ ୫
 ଦିବାର୍ତ୍ତା ନିବେଦନ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କାଳକ୍ଷେପ କରଇ । ମାତ୍ର ଯେଉଁ ୬
 ବିଧବା ସୁଖଭୋଗରେ ଆସକ୍ତା, ସେ ଜୀବଜଗାରେ ମୃତା ହୁଅଇ । ଏଣୁ ସେମାନେ ୭
 ଯେମନ୍ତ ଅନିନ୍ଦନୀୟ ହୁଅନ୍ତୁ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ଦିଅ ।
 କେହି ଯେବେ ଆର୍ତ୍ତାୟ ବନ୍ଧୁବର୍ଗର, ବିଶେଷରେ ଆପଣା ପରିଜନର ପ୍ରତିପାଳନ ନ ୮
 କରଇ, ତେବେ ସେ ଧର୍ମଚ୍ୟୁତ ହୋଇ ଅବିଶ୍ଵାସିତାର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ହୁଅଇ ।

ଆଉ ଷାଠିୟେ ବରଷର ଉତ୍ତା ନୋହିଲ୍ଲ ଯେ ନାହିଁ ଏକ ପତିବ୍ରତା ହୋଇ ୯
 ସନ୍ତାନରେ ଯଥାର୍ଥ ସୁଖ୍ୟାତି ହୋଇଅଛି, ଅଥଚ ବାଳକପୋଷଣ, ଆଦିଅଧ୍ୟ କର- ୧୦
 ବାର, ସାଧୁମାନଙ୍କର ଚରଣ ପୌତ କରିବାର, ଦୁଃଖି ଲୋକର ଉପକାର, ଏ
 ଆଦି ସମସ୍ତ ସୁକର୍ମରେ ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ ହୋଇଅଛି, ସେହି ବିଧବାଉପରେ ଗଣିତା ୧୧
 ହୋୟେ । ମାତ୍ର ଯୁବକ ବିଧବାମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାହ୍ୟ ନ କର; କାରଣ ସେମାନେ ଶ୍ରୀକ୍ଷର ୧୨
 ବିରୁଦ୍ଧରେ ସ୍ଵେଚ୍ଛାଚାରିଣୀ ହୋଇ ପୁନର୍ବାର ବିବାହ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ।

- ୧୨ ଏପ୍ରକାରେ ପୂର୍ବଧର୍ମ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଦଣ୍ଡପାତ୍ର ହୋଇବେ । ଏହା ଶୁଦ୍ଧ ସେମାନେ
 ୧୩ ଘରେ, ଭ୍ରମଣ କରି ଅଳସା ହୋୟେ ତାହା କେବଳ ନୋହେ, କ୍ରମଶଃ
 ୧୪ କୁଗଳ୍ୟ ଓ ଅସାଧାରଣତର୍କୀ କରି ଅଯୋଗ୍ୟ କଥା କହିବାକୁ ଶିଖନ୍ତି । ଏହି
 ହେତୁରୁ ଯୁବକ ବ୍ୟବସାୟରେ ଯେ ପୁନର୍ବାର ବ୍ୟବହାର କରି ସନ୍ତାନ ଉତ୍ପତ୍ତି କରି-
 ବେ, ଘରକାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ, ପୁଣି ନିଜା କରିବାକୁ ଶାସ୍ତ୍ରଗଣକୁ କୌଣସି ସୁଯୋଗ
 ୧୫ ନ ଦେବେ, ଏହି ପରି ଆତ୍ମର ଇଚ୍ଛା । ଯେହେତୁ ଥୋକାୟେ ଜଣ ଏବେହେଁ
 ୧୬ ଶତ୍ରୁତାନ୍ତର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପନା ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଆଉ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ କି ବିଶ୍ୱାସକାରୀ
 ଯେ କୌଣସି ଜଣର ପରିବାର ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟବ ଆୟେ, ସେ ମଣ୍ଡଳୀର ଉପରେ
 ଭାର ନ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କର ଉପକାର କରୁ; ତହିଁରେ ମଣ୍ଡଳୀ ପ୍ରକୃତ ବ୍ୟବାର
 ଉପକାର କରିବାକୁ ପାରିବ ।
- ୧୭ ଯେଉଁ ପ୍ରାଣନମାନେ ଉତ୍ତମରୂପରେ ଶାସନ କରନ୍ତି, ବିଶେଷରେ ଯେଉଁ-
 ମାନେ ଇଣ୍ଡରର ବାକ୍ୟ ପ୍ରବୃତ୍ତି ଓ ଉପଦେଶ ଦ୍ୱାରା ପରିଶ୍ରମ କରନ୍ତି, ସେମାନେ
 ୧୮ ଦ୍ୱିଗୁଣ ସମାଦର* ପାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ ଗଣିତ ହେଉନ୍ତି । ଯେହେତୁରୁ ଶାସ୍ତ୍ରରେ
 ଏହା ଲେଖାଅଛି, “ତୁମ୍ଭେ ଶସ୍ୟ ବେଙ୍ଗଳାକାରି ବଳଦର ମୁଖ ନ ବାଜି ।”
 ୧୯ ଆହୁରି ଯଥା, “ପରିଶ୍ରମକାରୀ ଆପଣା ମୂଲ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟ ହୁଅଇ ।” ଦୁଇ ଢିନି ସାକ୍ଷି
 ୨୦ ବିନୁ ପ୍ରାଣନର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅପବାଦ କଥା ଗ୍ରହଣ ନ କର । ପୁଣି ଯେମନ୍ତ ଅନ୍ୟ
 ଲୋକେ ଭାବି ହୁଅନ୍ତି, ଏହିନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତର ସାକ୍ଷାତରେ ଅପରାଧି ଲୋକଙ୍କୁ
 ୨୧ ପମକାଅ । ଆମ୍ଭେ ଇଣ୍ଡରର ଓ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଓ ମନୋନୀତ ଦବ୍ୟ ଦୁର୍ତ୍ତ-
 ଗଣର ସାକ୍ଷାତରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେଉଅଛୁ, ତୁମ୍ଭେ ମୁଖାପେକ୍ଷା କି
 ପକ୍ଷପାତ ନ କରି ଆତ୍ମର ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ପାଳନ କର ।
- ୨୨ ଅକସ୍ମାତ୍ କାହାର ଉପରେ ହସ୍ତାର୍ପଣ ନ କର, ପୁଣି ପର ପାପରେ ପାପଗ୍ରସ୍ତ
 ୨୩ ନ ହୁଅ; ଆପଣାକୁ ଶୁଚିକରି ରଖ । ପୁଣି ତୁମ୍ଭର ଉଦରପୀତା ଓ ବାର,
 ଦୁର୍ବଳତାର ନିମନ୍ତେ କେବଳ ଜଳ ପାନ ନ କରି କିଛି ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ କର ।
 ୨୪ କାହାର ପାପ ବିଚାରର ଆଗେ, କାହାର ଅବା ପଛେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋୟେ ।
 ୨୫ କାହାରହିଁ ସହର୍ମ ସେ ପ୍ରକାର ଆଗେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋୟେ; ପୁଣି ଅନ୍ୟମତ ହେଲେ
 ଚିରକାଳ ଗୁପ୍ତ ଥିବାକୁ ନ ପାରିବ ।

୨ ପଦ୍ୟ ।

- ୧ ଯେତେ ଲୋକ ଦାସପଣରୂପ ଯୁଥାଲିର ଅଧୀନ, ସେମାନେ ଆପଣା ପ୍ରଭୁ-
 ମାନଙ୍କୁ ସର୍ବସମାଦରର ଯୋଗ୍ୟ ଜ୍ଞାନ କରନ୍ତି, ତେଣୁ ଇଣ୍ଡରର ନାମ ଓ ଉପ-

*ଅର୍ଥାତ୍ ଭକ୍ତ ।

ଦେଶର ନିଜା ନୋହିବ । ପୁଣି ବିଶ୍ୱାସି ପ୍ରଭୁମାନଙ୍କର ଅଧୀନ ଦାସମାନେ ଭଲ
 ହେବା ସକାଶେ ଆପଣା ପ୍ରଭୁମାନଙ୍କୁ ଅବଜ୍ଞା ନ କରନ୍ତୁ, ପୁଣି ସେମାନେ
 ବିଶ୍ୱସନାୟ ଓ ପ୍ରିୟ, ଆବର କର୍ମର ଫଳଭୋଗି, ଏହା ଜାଣି ସେମାନଙ୍କୁ ଆନ୍ତରିକ
 ସେବା କରନ୍ତୁ; ଏପ୍ରକାର ଶିକ୍ଷା ଓ ଉପଦେଶ ଦିଅ । କେହି ଯେବେ ଅନ୍ୟ
 ପ୍ରକାର ଶିଖାୟେ, ପୁଣି ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ହୃଦ ବାକ୍ୟ ଓ ଈଶ୍ୱର
 ସେବାର ଉପଯୁକ୍ତ ଉପଦେଶ ନ ମଙ୍ଗଲ, ତେବେ ସେ ଅହଂକାରରେ ଫୁଲି
 ନିଜାନ୍ତୁ ଅଜ୍ଞାନ, ପୁଣି ବିବାଦ ଓ ବାଗ୍‌ଯୁଦ୍ଧରେ ମସ୍ତ । ତହିଁର ଈର୍ଷା ଓ ବିରୋଧ
 ଓ ଅପବାଦ ଓ ଅନିଷ୍ଟଚିନ୍ତା ଓ ଭ୍ରଷ୍ଟମନା ଲୋକମାନଙ୍କର ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟତା-
 ବର୍ଜିତ ହୋଇ ଯେଉଁମାନେ ଈଶ୍ୱର ସେବାକୁ ଲଭିନି (ବ୍ୟବସାୟ) ଜ୍ଞାନ
 କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ବିତଣ୍ଡା ଜନ୍ମେ; ଏପ୍ରକାର ଲୋକଠାରୁ ଦୂରରେ ରହ ।

ମାତ୍ର ସନ୍ତୋଷ ମନର ସହିତ ଈଶ୍ୱର ସେବା ଯେ, ସେହି ଯଥାର୍ଥ ଲଭ ।
 ଏହି ଜଗତରେ ଆମ୍ଭେମାନେ କିଛି ସଙ୍ଗେ ଆଣି ନାହିଁ, ପୁଣି ଏଠାର କିଛି ସଙ୍ଗେ
 ନେଇ ନ ଯାଉବା, ଏହା ନିଶ୍ଚୟ; ଏଣୁ ଅନ୍ନ ବସ୍ତ୍ର ଥିଲେହେଁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର
 ସନ୍ତୋଷ ଥିବାର ଉଚିତ । ଯେଉଁମାନେ ଧନ ଲୋଭ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେ ପତ୍ନୀ-
 ଶ୍ୱାରେ ଓ ଫାନ୍‌ରେ ପୁଣି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିନାଶରେ ଓ ନରକରେ ମଗ୍ନକାରୀ
 ଅନେକ ଅଜ୍ଞାନ ଓ ହିଂସାଜନକ ଅଭିଳାଷରେ ପଡନ୍ତି । ଯେଣୁ ଧନଲୋଭ ସବୁ
 ଅନିଷ୍ଟର ମୂଳ; ତହିଁରେ କାମନା କରି କେତେକ ଲୋକ ଧର୍ମଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇ
 ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ନାନା ଦୁଃଖରେ ବିକ୍ରି ପକାଇଅଛନ୍ତି ।

ହେ ଈଶ୍ୱରର ଲୋକ, ତୁମ୍ଭେ ଏହି ସମସ୍ତର ପଲାଇ ଧର୍ମ ଓ ଈଶ୍ୱର ସେବା
 ପ୍ରତ୍ୟୟ ପ୍ରେମ ଯୈଷ୍ୟ ମୃଦୁତା, ଏହି ଆଦର ଅନୁଗାମୀ ହୁଅ । ପୁଣି ପ୍ରତ୍ୟୟର
 ଉତ୍ତମ ଯୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଧର; ତାହାପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମାନ
 ପାଇଅଛ, ପୁଣି ବହୁତ ସାକ୍ଷିର ସାକ୍ଷାତରେ ଉତ୍ତମ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛ । ଏହି
 ଆଦେଶ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେ ନିଷ୍କଳଙ୍କ
 ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରୂପରେ ପାଳନ କର, ଏହା ସମଗ୍ରର ସଜୀବକର୍ତ୍ତା ଈଶ୍ୱରର ସାକ୍ଷାତରେ,
 ପୁଣି ପବ୍ଳୟ ପିଲାତର ଶ୍ରେଣୀରେ ଉତ୍ତମ ସାକ୍ଷ୍ୟଦାତା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁର ସାକ୍ଷାତରେ,
 ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ । ସେ ଯେ ଏକାକୀ ନିତ୍ୟ, ଅଗମ୍ୟ ତେଜୋନିବାସୀ,
 ଯାହାଙ୍କର ଦର୍ଶନ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ କେବେହେଁ ପାଇ ନାହିଁ, ପୁଣି ପାଇବାକୁ
 ନ ପାରଇ, ଏମନ୍ତ ଯେ ପ୍ରଭୁମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ, ଓ ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା, ଅଦ୍ୱିତୀୟ
 ସମ୍ରାଟ୍ ସଚ୍ଚିଦାନନ୍ଦ ପରମେଶ୍ୱର, ସେ ଆପଣା ସମୟରେ ଏହା ଦର୍ଶାଇବେ ।
 ତାହାଙ୍କର ମହିମା ଓ ଅନନ୍ତ ପରାକ୍ରମ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉ । ଆମେନ ।

ଯେଉଁମାନେ ଏହି ସଂସାରର ଧନରେ ଧନୀ, ସେମାନଙ୍କୁ ଧନ ଗର୍ବିତ ନୋହି-

- ବାକୁ, ଓ ଚଞ୍ଚଳ ଧନରେ ପ୍ରତ୍ୟୟ ନ କରିବାକୁ, ମାତ୍ର ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଭୋଗାର୍ଥ-
ରେ ପ୍ରଭୁର ଦ୍ରବ୍ୟଦାତା ଯେ ଅମର ଈଶ୍ଵର, ତାହାଙ୍କରେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବାକୁ,
୧୮ ପୁଣି ଲୋକମାନଙ୍କର ଉପକାରରେ ଓ ସନ୍ତୁଷ୍ଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଧନରେ ଧନ ହେବାକୁ, ପୁଣି
୧୯ ବିତରଣରେ ଓ ଦାନରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାକୁ, ପୁଣି ପରକାଳରେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ
ପାଇଁବା ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ତମ ଧନ ସଞ୍ଚୟ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦିଅ ।
- ୨୦ ହେ ଜମିଦାରୀ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାଠାରେ ସମର୍ପିତ କଥାକୁ ରଖ । ଅଧର୍ମ ପାଷଣ
ବକୁଆପଣ ପୁଣି ମିଥ୍ୟାଜ୍ଞାତ ବିଦ୍ୟାର ବିତଣ୍ଡା ଶୁଦ୍ଧ ଦୟା; ଯେଣୁ ଏହାକୁ ମାନ୍ୟ
୨୧ କରିବାର ଥୋକାୟେ ଲୋକ ଧର୍ମର ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ତୁମ୍ଭର ପ୍ରତି ଅନୁ-
ଗ୍ରହ ହେଉ । ଆମେନ ॥
-

ଜାମିତିର ପ୍ରତି ପାଠକ ପ୍ରେମର ଦ୍ଵିତୀୟ ଚିଠା ।

୧ ପଦ ।

ଶ୍ରୀ ଯାଶୁରେ ଜୀବନର ଯେଉଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା, ତଦନୁସାରେ ଇଶ୍ଵରର ଇଚ୍ଛାରେ ଯାଶୁ ଶ୍ରୀକ୍ଷର ଜଣେ ପ୍ରେମିତ ଯେ ପାଠକ, ସେ ଆପଣା ପ୍ରିୟ ପୁଅ ଜାମିତିକୁ ଚିଠାଉ ଲେଖଇ । ପିତା ଇଶ୍ଵର ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ ଶ୍ରୀକ୍ଷାଠାର ତୁମ୍ଭର ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ ଦୟା ଶାନ୍ତି ହେଉ ।

ଆମ୍ଭେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଆପଣା ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ନିରନ୍ତର ତୁମ୍ଭକୁ ସ୍ମରଣ କରିବାରେ ପୂର୍ବପୁରୁଷର ମହାନୁସାରେ ପବିତ୍ର ମନରେ ଯେଉଁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସେବା କରି, ତାହାଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ କରୁଅଛୁ । ଯେଉଁ ବିଶ୍ଵାସ ପ୍ରଥମରେ ତୁମ୍ଭର ମାତା-ମନ୍ତ୍ରୀ ଲେଖିଠାରେ ପୁଣି ତୁମ୍ଭର ମାତା ଉଦ୍‌ଜ୍ଞାରେ ଥିଲା, ଆବର ଦୃଢ଼ ବୋଧ କରି ତାହା ତୁମ୍ଭଠାରେହିଁ ଅଛି, ତୁମ୍ଭର ସେହି ଅକପଟ ବିଶ୍ଵାସ ମନରେ କରି ତୁମ୍ଭର ଅଶ୍ରୁପାତ ହେଉ କରି ଆନନ୍ଦରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାର ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଖିବାକୁ ବଡ଼ ବାଞ୍ଛା କରି ।

ଏହିହେତୁ ଆମ୍ଭର ହସ୍ତାର୍ପଣ ଦ୍ଵାରା ଇଶ୍ଵରର ଯେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନ ତୁମ୍ଭଠାରେ ଅଛି, ତାହା ଉତ୍କଳ କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭକୁ ସ୍ମରଣ କରୁଅଛୁ । ଇଶ୍ଵର ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଭୟଜନକ ଆତ୍ମ ନ ଦେଇ ଶକ୍ତି ପ୍ରେମ ସତ୍ତ୍ଵଜନକ ଆତ୍ମକୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଏହିହେତୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁର ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ସାକ୍ଷ୍ୟ, ଓ ତାହାଙ୍କର କାରଣ ବର୍ଣ୍ଣା ଯେ ଆମ୍ଭେ, ଏହି ଦୁଇର ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେ ଲଜ୍ଜିତ ନୋହୁଁ ଇଶ୍ଵରର ଦତ୍ତ ଶକ୍ତିାନୁସାରେ ସୁସମାଗର ନିମନ୍ତେ ଦୁଃଖର ସହଭାଗୀ ହୁଅ । ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ରାଣର ପାତ୍ର କରି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାନ ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମାନ କଲେ ; ଆତ୍ମମାନଙ୍କ କର୍ମ ହେତୁରୁ ନୋହେ, ମାତ୍ର ଆପଣାର ନିରପେକ୍ଷାନୁସାରେ ଅନୁଗ୍ରହରେ ତାହା କଲେ । ସେହି ଯେ ଅନୁଗ୍ରହ ସୃଷ୍ଟିର ପୂର୍ବରେ ଶ୍ରୀ ଯାଶୁ-ରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଦତ୍ତ ହୋଇଅଛି, ତାହା ମୃତ୍ୟୁ ଜୟକାନ୍ତା ପୁଣି ମଙ୍ଗଳସମାଗର ଦ୍ଵାରା ଜୀବନ ଓ ଅମରତା ପ୍ରକାଶକାନ୍ତା ଯେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଶାଶ୍ଵତ ଯାଶୁ ଶ୍ରୀକ୍ଷା ତାହାଙ୍କର ଅବତାର ଦ୍ଵାରା ଏବେହେଁ ପ୍ରକାଶ ହେଉଅଛି । ଏଥିରେ ଆମ୍ଭେ ଅନ୍ୟ-ଦେଶାତ୍ମମାନଙ୍କର କିପରି ମଙ୍ଗଳସମାଗରର ପ୍ରଭୁରକ ଓ ପ୍ରେମିତ ଓ ଶିକ୍ଷକ

- ୧୨ ପଦରେ ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇଅଛୁ । ଏହିହେତୁରୁ ଆମ୍ଭେ ସେ ସମସ୍ତ ଦୁଃଖଭୋଗ କରି, ତଥାପି ଲଜ୍ଜିତ ନୋହି; ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ଯାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି, ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣି, ପୁଣି ତାହାଙ୍କର ହସ୍ତରେ ଆମ୍ଭର ଯାହା ସମର୍ପିତ ଅଛି, ତାହା ସେ ମହାଦାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ପାରନ୍ତି, ଏଥିରେ ଆମ୍ଭର ସୁପ୍ରତ୍ୟୟ ଅଛି ।
- ୧୩ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭଠାରୁ ଯେଉଁ ହୃତଦାୟକ କଥାର ବିଧାନ ଶୁଣିଅଛୁ, ଗ୍ରୀଷ୍ମ
- ୧୪ ଯାଣୁରେ ପ୍ରତ୍ୟୟ ଓ ପ୍ରେମର ସଙ୍ଗେ ତାହାକୁ ଏକାନ୍ତ ଧର । ଆଉ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନୁବର୍ତ୍ତି ଧର୍ମଆଜ୍ଞା ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭର ନିକଟରେ ସମର୍ପିତ ଯେ ଉତ୍ତମ ବିଷୟ, ତାହା ରକ୍ଷା କର ।
- ୧୫ ଆଉ ପୁଣି ଓ ଦୁର୍ମଗିନି ଇତ୍ୟାଦି ଆଶିୟା ଦେଶସ୍ଥ ସବୁ ଲୋକ ଆମ୍ଭକୁ ପରି-
- ୧୬ ତ୍ୟାଗ କରି ଯାଇଅଛନ୍ତି, ଏହା ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ । ପୁଣି ପ୍ରଭୁ ଅନାଗିତ୍ୟର ପରି-
- ୧୭ ବାରକୁ ଅନୁଗ୍ରହ କରନ୍ତୁ; ଯେହେତୁରୁ ସେ ଆମ୍ଭର ଜଞ୍ଜିରରେ ଲଜ୍ଜିତ ନୋହି
- ୧୮ ଆମ୍ଭକୁ ପୁନଃ ଉଦ୍ଧାସ କରି ଦେଲା । ଆଉ ସେ ରୋମ ନଗରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ
- ୧୯ ଯଦ୍ୱା କରି ଖୋଜି ଆମ୍ଭର ଉଦ୍ଦେଶ ପାଇଲା । ଏହିହେତୁ ସେ ଯେମନ୍ତ ସେହି ମହାଦାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ କୃପା ପାପ୍ପେ, ପ୍ରଭୁ ଏମନ୍ତ ଅନୁଗ୍ରହ କରନ୍ତୁ । ଆଉ ଏଫିଶ ନଗରରେ ଥିବାରେ ସେ କେତେ ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭର ସେବା କରିଅଛି, ଏହା ତୁମ୍ଭେ ଉତ୍ତମରୂପରେ ଜାଣ ।

୨ ପଦ ।

- ୧ ହେ ଆମ୍ଭର ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଯାଣୁର ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହ, ତାହାର
- ୨ ବଳରେ ବଳବାନ ହୁଅ । ପୁଣି ବହୁତ ସାକ୍ଷିଗଣ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣୀକୃତ ଆମ୍ଭର ଯେ
- ୩ ଉପଦେଶ ଶ୍ରବଣ କରିଅଛୁ, ତାହା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁହିଁ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ନିୟୁତ ଏମନ୍ତ
- ୪ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରେ ଅର୍ପଣ କର । ଯାଣୁ ଗ୍ରୀଷ୍ମର ଏକ ଜଣ ଉତ୍ତମ ଯୋ-
- ୫ ଧାର ନ୍ୟାୟ କ୍ଳେଶ ସମ୍ଭାଳ । ଯେହେତୁ ସୈନ୍ୟ ପଦରେ ନିୟୋଗକର୍ତ୍ତାର ତୁଷ୍ଟିର
- ୬ ନିମନ୍ତେ ଯୋଦ୍ଧା ସାଂସାରିକ ବ୍ୟବହାରରେ ଆସକ୍ତ ନୁହେଁ । ଆଉ ଯେ ଜନ
- ୭ ମଜ୍ଜିୟୁକ୍ତ କରଇ, ସେ ନିୟୁମାନୁଷାରେ ଯୁଦ୍ଧ ନ କଲେ କେବେହେଁ ମୁକୁଟ ପାଇ-
- ୮ ବାକୁ ନ ପାରଇ । ପୁଣି କୃଷକ ଯେ ପ୍ରଥମରେ ତାହାର ପରିଶ୍ରମ, ପଛନ୍ତେ ଫଳ
- ୯ ଭୁଞ୍ଜିବାର ହୁଅଇ । ଆମ୍ଭେ ଯାହା ବୋଲି, ତହିଁରେ ମନୋଯୋଗ କର, ପୁଣି ପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ସବୁ ବିଷୟରେ ବୁଦ୍ଧି ଦେଉନ୍ତୁ ।
- ୧୦ ଆମ୍ଭର ମଙ୍ଗଳସମାଚାରର ପ୍ରମାଣେ ଦାଉଦର ବଶଜାତ ଯାଣୁ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ମୃତୁରୁ
- ୧୧ ଉଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଏହା ସ୍ମରଣ କର । ସେଥିର ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭର ନ୍ୟାୟ ବଳନ ଦଶା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଦୁଃଖଭୋଗ କରିଅଛୁ, ମାତ୍ର ଇଶ୍ୱରର ବାକ୍ୟ

ବନ୍ଧୁ ନୁହେଁ । ମନୋନୀତ ଲୋକମାନେ ଯେମନ୍ତ ଯାଣୁ ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମ ଦ୍ଵାରା ପରିବୀଣ ପାଇଁ ୧୦
 ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଅନନ୍ତ ଐଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ଏହି ସମସ୍ତ ସହି
 ଆଉଁ । ପୁଣି ଏହି କଥା ସତ୍ୟ; ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେବେ ତାହାଙ୍କର ନ୍ୟାୟ ମର, ୧୧
 ତେବେ ତାହାଙ୍କର ନ୍ୟାୟ ସଜୀବ ହୋଇବା; ଯେବେ କ୍ଳେଶ ସମ୍ଭାଳି, ତେବେ ୧୨
 ତାହାଙ୍କର ନ୍ୟାୟ ରାଜପଣ କରିବା; ପୁଣି ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେବେ ତାହାଙ୍କୁ ଅସ୍ଵୀ-
 କାର କରି, ତେବେ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ଵୀକାର କରିବେ । ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ୧୩
 ଯଦ୍ୟପି ଅବଶ୍ୟାସି ହୋଇ, ତଥାପି ସେ ବିଶ୍ଵସ୍ତ୍ର ଥାନ୍ତି; ସେ ଆପଣାକୁ ଅସ୍ଵୀକାର
 କରି ନ ପାରନ୍ତି ।

ତୁମ୍ଭେ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ସ୍ମରଣ କରି ଶ୍ରୋତାମାନଙ୍କର ଅହିତ ଓ ଭ୍ରଷ୍ଟ- ୧୪
 କାର ବାକ୍ୟଯୁକ୍ତ ନ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁର ସାକ୍ଷାତରେ ବନ୍ଧୁ କରି ।
 ପୁଣି ଈଶ୍ଵରର ସାକ୍ଷାତରେ ଗ୍ରାହ୍ୟ, ଓ ଅନନ୍ତନାୟକ କର୍ମକାରୀ, ଓ ସତ୍ୟବାକ୍ୟ ୧୫
 ବିଭାଗ କରିବାରେ ନିପୁଣ ଆପଣାକୁ ଦେଖାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର । ପୁଣି ଅଶୂଚି ୧୬
 ଅସାର ବକ୍ତୃତାପଣ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ମଣ, ଯେହେତୁ ସେ କଥା ଆହୁର ଅଧର୍ମରେ ବଢ଼ି
 ଯିବ । ସେମାନଙ୍କର କଥା ପୁରୁ ଘାଆ ପରି ଖାଇ ଯିବ; ସେପରି ଲୋକ ହୁମି- ୧୭
 ନାୟ ଓ ଫିଲ୍ଲତ ଅଛନ୍ତି, ମୃତମାନଙ୍କର ଉତ୍ଥାନ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି, ସେମାନେ ୧୮
 ଏହା ବୋଲି ସତ୍ୟ ଧର୍ମରେ ଭ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ପୁଣି ଥୋକାପ୍ତେ ଲୋକର
 ଧର୍ମର ମୂଳ ଉଲ୍ଲୁଅଛନ୍ତି । ତଥାପି ଈଶ୍ଵରର ଭିତ୍ତିମୂଳ ଅଟଳରୂପରେ ୧୯
 ସ୍ଥିର ଅଛି, ପୁଣି ତାହାର ଉପରେ ଏହି କଥା ମୁଦ୍ରାକ୍ତିତ ଥାଏ, ‘ପରମେ-
 ଶ୍ଵର ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜାଣନ୍ତି,’ ଆବର ‘ଯେ ଜନ ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମର ନାମ ଘେନଇ,
 ସେ ଅଧର୍ମ ପରିତ୍ୟାଗ କର ।’ ପୁଣି ପ୍ରଧାନ ଗୃହରେ ସୁନା ଓ ରୂପାର ପାତ୍ର ଅଛି, ୨୦
 କେବଳ ତାହା ନୋହେ, କାଷ୍ଠର ଓ ମୃତ୍ତିକାର ପାତ୍ର ହିଁ ଅଛି; ତାହାର କେହି
 ଅବା ସମ୍ମାନର ପାତ୍ର ଓ କେହି ଅବା ଅପମାନର ପାତ୍ର ହୁଅନ୍ତି । ମାତ୍ର ଯେ ୨୧
 ଜନ ଅଧର୍ମୀଦର ଆପଣାକୁ ପରିଷ୍କାର କରଇ, ସେ ପ୍ରଭୁର କାର୍ଯ୍ୟର ଯୋଗ୍ୟ,
 ସବୁ ସର୍ବତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ, ଓ ପବିତ୍ରୀକୃତ ସମ୍ମାନର ପାତ୍ର ହେବ ।

ଏହିହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଯୌବନାବସ୍ଥାର ଅଭିଳାଷ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଯେଉଁମାନେ ୨୨
 ପବିତ୍ର ମନରେ ପ୍ରଭୁର ପ୍ରତି ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ଧର୍ମ ପ୍ରତ୍ୟୟ
 ପ୍ରେମ ଶାନ୍ତି, ଏହି ସମସ୍ତରେ ସଚେଷ୍ଟ ହୁଅ । ଆଉ ଅଜ୍ଞାନପଣିୟା ଅସଙ୍ଗତ ଯେ ୨୩
 ସବୁ ବିତଣ୍ଡା କଥା, ସେ କେବଳ କମଳ ଜନ୍ମାପ୍ତେ, ଏହା ଜାଣି ତାହା ଅସ୍ଵୀ-
 କାର କର । ଯେହେତୁ କମଳ କରିବାର ପ୍ରଭୁର ଦାସର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ୨୪
 ସମସ୍ତର ପ୍ରତି ନମ୍ରପଣ ସୁଶିକ୍ଷା ସହିଷ୍ଣୁତା ପ୍ରକାଶ କରି ମୁଦୁଭବରେ ବିରୋଧିଗଣକୁ
 ଉପଦେଶ ଦେବାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଯେହେତୁ କିଜାଣି, ଯେବେ ଈଶ୍ଵର ସତ୍ୟ କଥା ୨୫

୧୭ ସ୍ବାକାର କରବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମନଫେରଣରୂପ ବର ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ଶୟ-
ତାନର ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ମୋହଜାଲରେ ଜଡ଼ିତ ଏହି ଲୋକମାନେ ଚେତନା
ପାଇଁ ତାହାର ସେହି ଜାଲର ଉଦ୍ଧାର ପାଇବାକୁ ପାରନ୍ତି ।

୩ ପଦ୍ୟ ।

୧ ଶେଷରେ ଅତି ଦୁର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟାର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ଏହା ଜ୍ଞାତ ହୁଅ । ଯେ-
୨ ହେତୁରୁ ସେ କାଳର ଲୋକମାନେ ଆତ୍ମପ୍ରେମୀ ଓ ଲୋଭୀ ଓ ଆତ୍ମଶ୍ରୀ ଓ
ଅହଂକାରୀ ଓ ନିନ୍ଦକ ଓ ପିତାମାତାର ଅନାଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ଓ ଉପକାରଅମାନକ ଓ
୩ ଅପବିତ୍ର, ଓ ସ୍ବାଭାବିକ ସ୍ନେହରହତ ଓ ନିୟମୋଲ୍ଲଙ୍ଘୀ ଓ ମିଥ୍ୟାପବାଦକ ଓ
୪ ଅଜ୍ଞତେନ୍ଦ୍ରିୟ ଓ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଓ ସାଧୁଯୁଗାକାରୀ, ଓ ବିଶ୍ବାସଘାତକ ଓ ଦୁଃସାହସୀ ଓ
୫ ଦାମ୍ଭିକ, ଇଶ୍ବରଠାରୁ ସୁଖର ଅଧିକ ଅଭିଳାଷୀ, ପୁଣି ଧର୍ମର ବେଶ ଧାରଣ କର
୬ ଧର୍ମର ଶକ୍ତି ଅସ୍ବାକାରକାରୀ ହେବେ; ଏମନ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗ ଶୁଦ୍ଧ । ଯେ-
ହେତୁ ପାପରେ ଭରାଜାନ୍ତ ଓ ଶାନ୍ତରକ ନାନା ସୁଖାଭିଳାଷରେ ମଗ୍ନ ଯେ ଅବଳା
୭ ନାଶ ଜାତି ସଦୃଶ ଶିକ୍ଷା ପାଇଲେହେଁ କଦାପି ସତ୍ୟ କଥାକୁ ବୁଝିବାକୁ ସମର୍ଥ
ନୁହନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଗୃହରେ ଯେଉଁମାନେ ପଣି ସେମାନଙ୍କୁ ଫାନ୍ଦରେ ଧରନ୍ତି,
୮ ସେମାନେ ଏହି ପ୍ରକାର ଲୋକ । ଯେମନ୍ତ ଯାନ୍ତ ଓ ଯାନ୍ତି ମୋଶାର ପ୍ରତି
ବିରୋଧାଚରଣ କରୁଥିଲେ, ସେଠାରେ ମନରେ ଦୁଃଖ ଓ ଧର୍ମଭ୍ରଷ୍ଟ ଏହି ଲୋକ-
୯ ମାନେହେଁ ସତ୍ୟ ଧର୍ମର ପ୍ରତି ବିରୋଧାଚରଣ କରୁଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ସେମାନେ ଆଉ
ଆଗେ ବଢ଼ି ଯିବାକୁ ନ ପାରନ୍ତି; ଯେହେତୁ ସେ ଯାନ୍ତ ଓ ଯାନ୍ତିର ମୂଢ଼ତା
ଯେମନ୍ତ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା, ଏମାନଙ୍କରୁ ସେତେବେଳେ ହେବ ।

୧୦ ମାତ୍ର ଆତ୍ମର ଯେପ୍ରକାର ଉପଦେଶ ଆତ୍ମର ବ୍ୟବହାର ଅଭିପ୍ରାୟ ବିଶ୍ବାସ
୧୧ ଚିରସହସ୍ପତା ପ୍ରେମ ଯୈର୍ଯ୍ୟ ତାତତ୍ତ୍ବ କ୍ଳେଶଭୋଗ, ବିଶେଷରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟୋପ ଲକ୍ଷ-
ନିୟମ ଲୁପ୍ତାଦି ନଗରରେ ଆତ୍ମର ଉପରେ ଯାହା ଘଟିଥିଲା, ଆଉ କିପ୍ରକାର ତାତତ୍ତ୍ବ
ସହଅଛୁ, ଏହା ତୁମ୍ଭର ଅଗୋଚର ନାହିଁ; ମାତ୍ର ସେହି ସମସ୍ତର ପ୍ରଭୁ ଆତ୍ମକୁ
୧୨ ଉଦ୍ଧାର କରୁଅଛନ୍ତି । ଆଉ ଯେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁର ଆଶ୍ରିତ ହୋଇ
ଧର୍ମକର୍ମରେ କାଳକ୍ଷେପ କରବାକୁ ଚାହାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ତାତତ୍ତ୍ବ ଘଟିବ ।
୧୩ ମାତ୍ର ପାପିଷ୍ଠ ପ୍ରବଞ୍ଚକ ଲୋକମାନେ ଭ୍ରାନ୍ତ ହୋଇ ପୁଣି ଭ୍ରାନ୍ତ ଜନ୍ମର ବେଳକୁ-
ବେଳ ଆହୁରି ଦୁଃଖ ହୋଇବେ ।

୧୪ ତୁମ୍ଭେ କାହାଠାରୁ ଶିଖିଅଛୁ, ଏହା ଜାଣି ଶିକ୍ଷିତ ଓ ନିଶ୍ଚୟ ଜ୍ଞାତ ବାକ୍ୟରେ
୧୫ ନିବଞ୍ଚିତ ହୋଇଥାଅ । ଯେହେତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁରେ ପ୍ରତ୍ୟୟ ଦ୍ବାରା ପରବାଣ-
ଜନକ ଜ୍ଞାନ ଦେବାକୁ ସମର୍ଥ ଯେଉଁ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର, ତାହା ତୁମ୍ଭେ ବାଲ୍ୟକାଳାବଧି

ଜାଣିଅଛୁ । ସମଗ୍ର ଶାସ୍ତ୍ର ଇଣ୍ଡରବେଶ ଦ୍ଵାରା ଦତ୍ତ, ପୁଣି ଉପଦେଶ ଓ ଅନୁଯୋଗ ୧୭
 ଓ ଶାସନ ଓ ଧର୍ମଶିକ୍ଷାର୍ଥେ ଏମନ୍ତ ଫଳଦାୟକ, ଯେ ତହିଁରେ ଇଣ୍ଡରର ଲୋକ ୧୭
 ସିଦ୍ଧ ଓ ସବୁ ଉତ୍ତମ କର୍ମ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅନ୍ତି ।

୪ ପଦ୍ୟ ।

ଏଣୁ ଯେ ପୁନର୍ଭଗମନ କରି ରାଜତ୍ଵ ପଦ ପାଇ ଜୀବନ୍ତ ଓ ମୃତ ଲୋକମାନ- ୧
 କର ବର୍ଗର କରବେ, ସେହି ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଆବର ଇଣ୍ଡରର ସାକ୍ଷାତରେ ୨
 ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଏହି ଦୃଢ଼ ଆଜ୍ଞା ଦେଉଅଛୁ । ତୁମ୍ଭେ ବାକ୍ୟ ଘୋଷଣା କର, ୨
 ସମୟରେ ଅସମୟରେହେଁ ତହିଁରେ ଉଦ୍ଘୋଷା ହୁଅ; ପୁଣି ସର୍ବପ୍ରକାର ଦାର୍ଦ୍ଦ-
 ସହିଷ୍ଣୁତାରେ ଓ ଉପଦେଶରେ ଲୋକବିଶେଷକୁ ଅନୁଯୋଗ ଶାସନ ଓ ପ୍ରବୋଧ ୩
 କର । ଯେହେତୁ ଯେଉଁ ସମୟରେ ଲୋକମାନେ ସଦୁପଦେଶ ନ ସହି କଣ୍ଠିକଣ୍ଠି-
 ଯୁକ୍ତ ହୋଇ ଆପଣା ୪ ଅଭିଳାଷାନୁସାରେ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ସତ୍ୟ ୪
 ବାକ୍ୟରେ କଣ୍ଠି ନ ଦେଇ ଉପକଥା ଶ୍ରବଣରେ ନିବିଷ୍ଟଚିତ୍ତ ହେବେ, ଏପରି ସମୟ
 ଆସିବ । ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ସବୁବେଳେ ସଚେତନ ହୁଅ, ଦୁଃଖ ସମ୍ଭାଳ, ମଙ୍ଗଳସମା- ୫
 ଚାର ପ୍ରଚାରକର କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କର, ଆପଣାର ସେବକପଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ।

ଏବେ ଆମ୍ଭର ବିଯୋଗ ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ପ୍ରାଣ ଉତ୍ସର୍ଗ କରି- ୬
 ବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛୁ । ଆମ୍ଭେ ସେହି ଉତ୍ତମ ଯୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରାଣପଣ କରିଅଛୁ, ଗମ- ୭
 ନର ପଥ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ଧର୍ମପାଳନ କରି ଆସିଅଛୁ । ଅଦ୍ୟାବଧି ଆମ୍ଭର ନିମନ୍ତେ ୮
 ଏକ ଧର୍ମରୂପ ମୁକୁଟ ରଖା ଅଛି; ତାହା ବର୍ଗର ଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵରେ ଯଥାର୍ଥ ବର୍ଗରକର୍ତ୍ତା
 ପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭକୁ ଦେବେ; ମାତ୍ର ଆମ୍ଭକୁ କେବଳ ନୋହେ, ଯେତେ ଲୋକ ତାହା-
 କର ଆଗମନ ଆକାଂକ୍ଷା କରନ୍ତି, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁହିଁ ଦେବେ ।

ତୁମ୍ଭେ ବହନ କରି ଆମ୍ଭର ନିକଟରେ ଆସିବାକୁ ଯତ୍ନ କର । ଯେହେତୁ ଦାମା ୯
 ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ସଂସାର ଭଲ ମଣି ଆମ୍ଭକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଥେସଲନିକାକୁ ଯାଇ- ୧୦
 ଅଛି; କ୍ରିଷ୍ଟି ଗାଲିଲୟାକୁ, ଜାତସ୍ ଦାଲମାଥଆକୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି । ତାହା ଶୁଣି
 ତୁମ୍ଭକୁ ଆମ୍ଭେ ଏଫିଶ ନଗରରେ ପଠାଇଲୁ । ଏହିକ୍ଷଣେ ଆମ୍ଭର ସଙ୍ଗରେ ୧୧
 କେବଳ ଲୁକ ଅଛି । ଏହିହେତୁ ଆମ୍ଭର ସେବାପଦର ଉପକାରୀ ଯେ ମାର୍କ ତା- ୧୨
 ହାକୁ ସଙ୍ଗେ ଘେନି ଆସ । ପୁଣି ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞାଦାନବସ୍ଥୁ ଆମ୍ଭେ କାସ୍ତର ସହିତ ୧୩
 ବୋୟା ନଗରରେ ଶୁଣି ଆସିଅଛୁ, ତାହା ପୁଣି ପୁସ୍ତକ ସମସ୍ତ, ବିଶେଷରେ ଚର୍ମର
 ପୁସ୍ତକ ସଙ୍ଗେ ନେଇ ଆସ । ସିକନ୍ଦର କିଂସାରି ଆମ୍ଭର ବହୁତ ଅନିଷ୍ଟ କରିଅଛି, ୧୪
 ତହିଁରେ ପ୍ରଭୁ ତାହାର କର୍ମର ସମୁଚିତ ପ୍ରତିଫଳ ଦେଉନ୍ତୁ । ତୁମ୍ଭେ ତାହା- ୧୫
 ଠାରୁ ସାବଧାନ ଥାଅ, ଯେହେତୁ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର କଥାର ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିପତ୍ତି

- ୧୭ କଲ । ପୁଣି ଆମ୍ଭର ପ୍ରଥମ ପ୍ରଭୁତ୍ଵର କରବା ସମୟରେ କେହି ଆମ୍ଭର ସପକ୍ଷ ନୋହିଲ, ସମସ୍ତେହେଁ ଆମ୍ଭକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ, ଏହା ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଗଣିତ ।
- ୧୮ ନୋହୁ । ପୁଣି ଆମ୍ଭ ଦ୍ଵାରା ଯେମନ୍ତ ମଙ୍ଗଳସମାଗ୍ଧରର ପ୍ରଭୁର କର୍ମ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋୟେ, ଓ ସବୁ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ସେ ମଙ୍ଗଳସମାଗ୍ଧର ଶୁଣନ୍ତି, ଏହିନମନ୍ତେ ପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ଆମ୍ଭକୁ ବଳବାନ କଲେ, ତହିଁରେ ସିଂହର ମୁଖର ଆମ୍ଭେ ମୁକ୍ତ ହୋଇଲୁଁ । ପୁଣି ପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭକୁ ସମୁଦାୟ ମନ କର୍ମର ମୁକ୍ତ କରି ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ରକ୍ଷା କରିବେ; ସବଦା ତାହାଙ୍କର ପ୍ରତି ଧନ୍ୟବାଦ ହେଉ । ଆମେନ ।
- ୧୯ ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରିସ୍ତିଲକୁ ଓ ଆକୁଲାକୁ ପୁଣି ଅମାଣିଫରର ପରିଜନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର ୨୦ କର । ଇରାସ୍ତ କରିନ୍ତ ନଗରରେ ରହିଅଛି, ପୁଣି ଏଫିମ ପୀଡ଼ିତ ହୋଇବାର ୨୧ ଆମ୍ଭେ ତାହାକୁ ମିଳିତ ନଗରରେ ଶୁଦ୍ଧ ଆସିଅଛୁଁ । ତୁମ୍ଭେ ହେମନ୍ତକାଳର ପୂର୍ବରେ ଏଠାରେ ଆସିବାକୁ ଯତ୍ନ କର । ଉତ୍କଳ ପୁତ୍ର ଲୁନ କ୍ଲୋଦିୟା ପୁଣି ସବୁ ୨୨ ଭଲମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ନମସ୍କାର କରିଅଛନ୍ତି । ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତୁମ୍ଭର ହୃଦୟ-ବର୍ତ୍ତୀ ହେଉନ୍ତୁ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ ହେଉ । ଆମେନ ।

ଜାତସର ପ୍ରତି ପାଉଲ ପ୍ରେସ୍‌ବିଟେରିଆନ୍ ଚିଠାଉ ।

୧ ପଦ ।

ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ମନୋମାତ ଲୋକମାନଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସାର୍ଥେ ପୁଣି ଅନନ୍ତ ଜୀବନର ଆଶାରେ ଧର୍ମ ସେବାଜନକ ସତ୍ୟବାକ୍ୟ ସ୍ଵୀକାର କରାଇବା ନିମନ୍ତେ, ଯେ ପାଉଲ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ଦାସ ଓ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ପ୍ରେସ୍‌ବିଟେରିଆନ୍ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ସେ ସାଧାରଣ ବିଶ୍ଵାସାନୁସାରେ ଆପଣାର ସତ୍ୟ ଧର୍ମପୁତ୍ର ଜାତସର ପ୍ରତି ଚିଠାଉ ଲେଖୁଅଛନ୍ତି । ସତ୍ୟବାଦ ଇଶ୍ଵର ଆଦିକାଳର ପୂର୍ବେ ସେହି ଅନନ୍ତ ଜୀବନର ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ, ପୁଣି ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟରେ ଘୋଷଣା ଦ୍ଵାରା ଆପଣା ବାକ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କଲେ; ଆଉ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ବାଣକର୍ତ୍ତା ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ସେହି ଘୋଷଣାର କର୍ମ ଆତ୍ମାରେ ସମର୍ପିତ ହୋଇଅଛି । ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପିତା ଇଶ୍ଵର ପୁଣି ବାଣକର୍ତ୍ତା ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଠାରୁ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ ଦୟା ଶାନ୍ତି ହେଉ ।

ଅସଫୁର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସମସ୍ତ ସଫୁର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ, ପୁଣି ଆତ୍ମର ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନଗରରେ ପ୍ରାଚୀନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିୟୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଆମ୍ଭେ ଶ୍ରୀଜା ଉପଦ୍ଵୀପରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଶୁଣି ଅଛୁ । ଯେଉଁଜନ ଅନିନ୍ଦନୀୟ, ଏକ ସ୍ତ୍ରୀର ସ୍ଵାମୀ, ଯାହାର ବାଳକଗଣ ବିଶ୍ଵାସୀ, ଦୁଷ୍ଟାଚାରରେ ଅପବାଦିତ ନୋହେ, କି ଅବାଧ୍ୟ ନୋହେ, [ତାହାକୁ ନିୟୁକ୍ତ କର] । ଯେହେତୁ ଇଶ୍ଵରର ଉତ୍ତରଘୋଷିତ ପରି ଅନିନ୍ଦନୀୟ ହେବାର; ପୁଣି ସ୍ଵେଚ୍ଛାଚାରୀ, ଓ ହଠାତ୍ କ୍ରୋଧୀ ଓ ପାନାସକ୍ତ, ଓ ପ୍ରହାରକ, ଓ କୁହ୍ନିତ ଧନଲୋଭୀ ନୋହେ, ମାତ୍ର ଆତ୍ମପ୍ରକାଶ ଓ ସାଧୁଲୋକ ଅନୁରକ୍ତ ଓ ସତର୍କ ଓ ଧର୍ମଶୀଳ ଓ ପବିତ୍ର ଓ ପରିମିତଭୋଗୀ ହେବାର; ପୁଣି ବିଧର୍ମୀଚାରମାନଙ୍କୁ ହିତୋପଦେଶ ଦେଇ ବିନୟ କରି ପ୍ରବୋଧ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇ ଉପଦେଶାନୁସାରେ ବିଶ୍ଵାସ ଯୋଗ୍ୟ ବାକ୍ୟର ପାଳନ କରିବାର, ଏହି ସମସ୍ତ ଧର୍ମବେବର୍ତ୍ତୀର ଆବଶ୍ୟକ ହୁଅଇ । ଯେଣୁ ଅନେକ ଲୋକ ବିଶେଷରେ ସୁନ୍ଦର-ମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ଅବାଧ୍ୟ ଓ ଅସାରବକ୍ତା ଓ ପ୍ରବଞ୍ଚକ ଅଛନ୍ତି, ଏମାନେ କୁହ୍ନିତ ଧନର ପାଇଁ ଅଯୋଗ୍ୟ ଉପଦେଶ ଦ୍ଵାରା କେତେକ ଲୋକର ପରିବାର ସବୁର ସୁମତି ନଷ୍ଟ କରନ୍ତି; ଏମାନଙ୍କର ମୁଖ ବନ୍ଦ କରିବାର ଉଚିତ । ଆଉ ‘ଶ୍ରୀଜା ନିବାସି ଲୋକମାନେ ନିତ୍ୟ ମିଥ୍ୟବାଦୀ, ହିଂସକ ପଶୁତୁଲ୍ୟ, ଅଳସୁଆ

- ୧୩ 'ପେଟୁକମାନେ,' ଏହି କଥା ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ଜଣେ କବିହିଁ କହିଅଛୁ । ଏହି ସାକ୍ଷ୍ୟ ସତ୍ୟ; ଏହିହେତୁ ସିନ୍ଦୂଦାୟ କାହାଣୀ ପୁଣି ସତ୍ୟଧର୍ମର ବମୁଖ ଲୋକଙ୍କର ଆଦେଶ ନ ମାନ ସେମାନେ ଯେମନ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଧର୍ମରେ ଯଥାର୍ଥ ଧାର୍ମିକ ହୁଅନ୍ତି,
- ୧୪ ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୂତରୂପେ ଧମକାଅ । ଯେଉଁମାନେ ନିଜରେ ନିର୍ମଳ,
- ୧୫ ସେମାନଙ୍କର କିତରେ ସମସ୍ତ ନିର୍ମଳ; ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନେ ନିଜରେ ଅପବିତ୍ର ଅବିଶ୍ୱାସୀ, ସେମାନଙ୍କର କିତରେ କୌଣସି ବସ୍ତୁର ଶୁଚି ନୁହେଁ, ଯେହେତୁ
- ୧୬ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱଜ୍ଞାନ ଓ ସମନ ଅଶୁଦ୍ଧ । ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଜାଣି, ଏହା ସେମାନେ ବାକ୍ୟରେ ବୋଲନ୍ତି; ମାତ୍ର କର୍ମରେ ନାସ୍ତିକ ହୋଇ ଗର୍ହିତ ଓ ଅନାଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହୋଇ ସବୁ ସହିଯିବାକୁ ଅସାହ୍ୟ କରନ୍ତି ।

୨ ପଦ ।

- ୧ ତୁମ୍ଭେ ହିତୋପଦେଶର ଉପଯୁକ୍ତ କଥା କୁହ, ପୁଣି ଯହିଁରେ ପ୍ରାଣନ ଲୋକ-
 ୨ ମାନେ ସଚେତନ ଓ ଧୀର ଓ ସତର୍କ ହୋଇ ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ପ୍ରେମ ଓ ଧୈର୍ଯ୍ୟ-
 ୩ ରେ ସୁସ୍ଥିର ହୁଅନ୍ତି । ଆଉ ପ୍ରାଣନାମାନେହେଁ ଯହିଁରେ ଅପବାଦକାରିଣୀ ଓ
 ୪ ଅପରମିତ ମଦ୍ୟପାୟିନୀ ନୋହି, ସାଧୁଲୋକମାନଙ୍କର ସଦୃଶ ଶୁଦ୍ଧଗୁଣ ଓ
 ୫ ସୁଶିକ୍ଷାଦାୟିନୀ ହୁଅନ୍ତି, ବିଶେଷରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଯେମନ୍ତ ଅନନ୍ତ ହୁଅନ୍ତି,
 ୬ ଏନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ଯହିଁରେ ଯୁବକ ନାୟମାନଙ୍କୁ ସୁଶୀଳା ଅର୍ଥାତ୍ ପଥରେ
 ୭ ଅନୁରକ୍ତା ଓ ସନ୍ତାନସ୍ନେହବତୀ, ଓ ସତର୍କା ଓ ଶୁଚି ଓ ଗୃହିଣୀ ଓ ଉତ୍ତମା ଓ
 ୮ ସାମିବଶୀଭୂତା ହେବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୁଅନ୍ତି (ଏମନ୍ତ ଶିକ୍ଷା ଦିଅ) । ଆଉ ଯୁବାମାନ-
 ୯ କୁହିଁ ସତର୍କ ହେବାକୁ ବିନୟ କର । ତୁମ୍ଭେ ସବୁ ବିଷୟରେ ଆପେ ସହିଯିବାରେ
 ୧୦ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତସ୍ୱରୂପ ହୋଇ ଉପଦେଶରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ, ଧୀର, ସରଳଭାବ, ପୁଣି ଯେଉଁ
 ୧୧ ହିତବାକ୍ୟ ଅଙ୍ଗଶୂନ୍ୟ, ଏସବୁ ପ୍ରକାଶ କର, ତହିଁରେ ବିପକ୍ଷ ଲୋକ ତୁମ୍ଭମାନ-
 ୧୨ ଙ୍କର କୌଣସି ଦୋଷ ଧର ନ ପାରିବାରୁ ଲଜ୍ଜିତ ହୋଇବ । ଆଉ ଦାସଗଣ
 ୧୩ ଚୈର୍ଯ୍ୟ କିବା ଅପଣା ୨ ପ୍ରଭୃତ ବାକ୍ୟରେ କୌଣସି ପ୍ରଭୃତର ନ କର ବଶୀଭୂତ
 ୧୪ ହୋଇ ଯହିଁରେ କର୍ତ୍ତାର ସନ୍ତୋଷ ଜନ୍ମଇ ଓ ଉତ୍ତମ ବିଶ୍ୱସ୍ତତା ପ୍ରକାଶ ହୁଅନ୍ତି,
- ୧୫ ଏପ୍ରକାରେ ସବୁ କର୍ମ କର ସବୁ ବିଷୟରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଶାଣକର୍ତ୍ତା ଈଶ୍ୱରର
 ଉପଦେଶ ଭୂଷଣ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଅ ।
- ୧୬ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ପରିଶୀଳନକ ଯେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହ, ତାହା ସବୁ ଲୋକଙ୍କର ପ୍ରତି
 ୧୭ ଉଦୟ ହୋଇ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି, ଯେ ଆତ୍ମମାନେ ଅଧର୍ମ ଓ ସାଂସାରିକ ଅଭି-
 ୧୮ ଲାଷ ତ୍ୟାଗ କରି ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ସଂସାରରେ ସୁବିବେକ ନ୍ୟାୟବନ୍ତ ଧାର୍ମିକ ହୋଇ-
 ୧୯ କାଳ କାଟି, ପୁଣି ଆନନ ପ୍ରାପ୍ତିର ଭରସାରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ମହତ୍ତ୍ୱ ଈଶ୍ୱର ଓ

ବାଣକର୍ତ୍ତୀ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଦେଉଳ ପ୍ରକାଶ ହେବାର ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିବା । ଯେଣୁ ୧୪
ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସମୁଦାୟ ପାପର ମୁକ୍ତି କରିବାକୁ ଓ ସହିଷ୍ଣୁରେ ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ
ଆପଣାର ଏକ ବିଶେଷ ଲୋକଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରିବାକୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆପଣାକୁ
ଦେଲେ । ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହି ସବୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ଉପଦେଶ ଓ ଅନୁଯୋଗ ୧୫
କର; ତୁମ୍ଭକୁ ତୁଚ୍ଛ କରିବାକୁ କାହାକୁହିଁ ନ ଦୟା ।

୩ ପଦ୍ୟ ।

କର୍ତ୍ତା ଓ ପ୍ରଧାନ ପଦସ୍ଥମାନଙ୍କର ଅଧୀନ ହେବାକୁ, ଶାସନକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ୧
ପାଳନ କରିବାକୁ, ସବୁ ସହିଷ୍ଣୁରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିବାକୁ ପରର ନିନ୍ଦା ନ କରିବାକୁ,
ପୁଣି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଓ ନମ୍ର ହୋଇ ସମସ୍ତର କିଛିରେ ସର୍ବପ୍ରକାର ମୃଦୁପଣ ଦେଖା-
ଇବାକୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରାଅ । ଯେହେତୁ ପୂର୍ବରେ ଆମ୍ଭେମାନେହିଁ ୩
ନିବୋଧ ଅନାଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ଭୁଲ୍‌ଯୁକ୍ତ, ନାନା ଅଭିଳାଷ ସୁଖାଦିର ସେବକ, ହିଂସା-
ରେ ଓ ଈର୍ଷାରେ କାଳକ୍ଷେପକ, ଦୃଷ୍ଟିତ ପୁଣି ଏକକୁଆରେକ ଦୃଶାକାଶ ଥିଲୁଁ ।
ମାତ୍ର ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ବାଣକର୍ତ୍ତୀ ଈଶ୍ଵରର ପ୍ରେମ ପୁଣି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଅନୁ- ୪
ଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଅନ୍ତେ, ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସ୍ଵକୃତ ପୁଣ୍ୟରେ ନୋହେ, ମାତ୍ର ୫
ପୁନର୍ଜନ୍ମର* ପ୍ରସାଳନରେ ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ବାଣକର୍ତ୍ତୀ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମ-
ମାନଙ୍କର ଉପରେ ବାହୁଲ୍ୟରୂପରେ ବର୍ଷିତ ଯେ ଧର୍ମୀୟ, ତାହାଙ୍କର ନୂତନ ସ୍ଵଭାବ ୬
ଦେବାରେ ଆପଣା ଦୟାନୁସାରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ରାଣ କଲେ । ତହିଁରେ ୭
ଆମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ଵରର ଅନୁଗ୍ରହରେ ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହୋଇ ଭରସାରେ ଅନନ୍ତ
ଜୀବନର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହୋଇଅଛୁଁ । ଏ କଥା ସତ୍ୟ; ଏଣୁ ଯହିଁରେ ଈଶ୍ଵ- ୮
ରର ବିଶ୍ଵାସିଗଣ ସହମି କରିବାକୁ ମନୋଯୋଗ କରନ୍ତି, ଏମନ୍ତ ଦୃଢ଼ତାରେ ସେ
ସମସ୍ତ କଥା ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଅ, ଆତ୍ମର ଏହି ଇଚ୍ଛା; ଯେହେତୁ ମନୁଷ୍ୟମାନ-
ଙ୍କର ପକ୍ଷରେ ସେ ସମସ୍ତ କ୍ରିୟାରେ ଉତ୍ତମ ଓ ଫଳଦାୟକ । ପୁଣି ନିଷ୍ଠୁଳ ଯେ ୯
ସମସ୍ତ ବାଦାନୁବାଦ ଓ ବଶାବଳୀ ଓ ବିରୋଧ ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବିବାଦ, ଏଆଦିକୁ
ଛାଡ଼ି ଦିଅ; ଯେହେତୁ ଏହି ସମସ୍ତ ନିରର୍ଥକ ଓ ମିଥ୍ୟା । ଯେ ଜନ ଧର୍ମଭ୍ରଷ୍ଟ ୧୦
ତାହାକୁ ଦୂର ଏକ ଥର ଅନୁଯୋଗ କଲବାଦ ବାହାର କର; ଯେଣୁ ଏପରି ୧୧
ଲୋକ ଭ୍ରାନ୍ତ ହୋଇ ପାପ କରି ଆପଣାର ଦୋଷୀକୃତ ହୁଅନ୍ତୁ, ଏହା ଜାଣ ।

ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ନିକଟରେ ଆର୍ତ୍ତିମା କି ତୁଣିକକୁ ପଠିଆଇଲେ ତୁମ୍ଭେ ନିକପ- ୧୨
ଲରେ ଆତ୍ମର କିଛି ଆସିବାର ଯତ୍ନବାନ ହୁଅ; ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଥାଇ ଶୀତ-
କାଳ କ୍ଷେପଣ କରିବାକୁ ମନସ୍ଥ କଲୁଁ । ପୁଣି ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ଜାନା ଓ ଆପଣ ୧୩

* (ବା) ପୁନର୍ଜନ୍ମରୂପ ।

ଏଠାକୁ ଆସିବାରେ ଯେମନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର କିଛି ଅଭାବ ନୁହେଁ, ଏମନ୍ତ ଯଦ୍ୱାରା
୧୪ ସେମାନଙ୍କୁ ବାଟର ଉପକାର କରି ଦିଏ । ଆଉ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଅନୁଗତ ଲୋକ-
ମାନେ ଯେମନ୍ତ ନିଷ୍ଠାଳ ନୁହନ୍ତି, ଏହିନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ବ୍ୟୟ
୧୫ ଅର୍ଥରେ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବସାୟ ଶିକ୍ଷା କରନ୍ତି । ଆତ୍ମର ସର୍ବି ସବୁ ଲୋକ ତୁମ୍ଭକୁ
ନମସ୍କାର ଜଣାଉଅଛନ୍ତି; ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ମ ଲାଗି ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି,
ସେମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର କର । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତର ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ ହେଉ ।
ଆମେନ ।

ଫିଲମୋନର ପ୍ରତି ପାଉଲ ପ୍ରେରିତର ଚିନ୍ତା ।

୧ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ହେତୁରୁ ବନ୍ଦୀ ପାଉଲ ଓ ତାମଧ୍ୟେ ନାମରେ ଜଣେ ଭ୍ରାତା,
୨ ଆପଣାମାନଙ୍କର ପ୍ରିୟ ସହକାରୀ ଫିଲମୋନଙ୍କୁ ପୁଣି ପ୍ରିୟ ଆର୍ଥୟ । ଓ ସହସେନା
୩ ଆଶିଷ୍ଟ ଆଦି ତୁମ୍ଭର ଗୃହସ୍ଥିତ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଚିନ୍ତା ଲେଖୁଅଛନ୍ତି । ଆତ୍ମମାନଙ୍କର
ପିତା ଇଶ୍ବର ଓ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଠାରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଶାନ୍ତି
ହେଉନ୍ତୁ ।

୪ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁର ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭର ବିଶ୍ୱାସ ଓ ସବୁ ସାଧୁମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭର ପ୍ରେ-
୫ ମର ବର୍ଣ୍ଣନା ଶୁଣି ଆମ୍ଭେ ଇଶ୍ବରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ କର, ସବଦା ଆତ୍ମର ପ୍ରାର୍ଥନାରେ
୬ ତୁମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ନିବେଦନ କରି, ଯେମନ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁର ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଯେ
ଉତ୍ତମ ଗୁଣ, ତାହା ତୁମ୍ଭ ବିଶ୍ୱାସଜାତ ଦାନପଣର ସ୍ୱୀକାର ଦ୍ୱାରା ସଫଳ ହୁଅଇ ।
୭ ଯେଣୁ ହେ ଆତ୍ମର ଭ୍ରାତା, ତୁମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ସାଧୁ ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ-
ଅଛି, ଏହିହେତୁରୁ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରେମରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଶାନ୍ତିମୁକୁ ଓ ପରମାତ୍ମାଦିତ
ହୋଇଲୁ ।

୮ ଯଦ୍ୟପି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦ୍ୱାରା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଯୋଗ୍ୟବନ୍ତ ହୋଇ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମରେ ତୁମ୍ଭକୁ
୯ ଆଜ୍ଞା ଦେବାକୁ ପାରି, ତଥାପି ପ୍ରାଚୀନ ପାଉଲ ଆମ୍ଭେ ଏକାନ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ହେତୁରୁ
୧୦ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ପ୍ରେମରେ ତୁମ୍ଭକୁ ବିନୟ କରି ନିବେଦନ କରୁଅଛୁ । ଆତ୍ମର
ବଳନ ସମୟରେ ଆତ୍ମ ଦ୍ୱାରା ଧର୍ମରେ ଜାତ ଯେ ଅନାଶିମ* ନାମରେ ଆତ୍ମର ପୁତ୍ର,
୧୧ ତାହାର ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭକୁ ନିବେଦନ କରୁଅଛୁ । ସେ ପୂର୍ବରେ ତୁମ୍ଭର ଅନିଷ୍ଟ-
୧୨ କାରୀ ଥିଲା, ମାତ୍ର ଏହିକ୍ଷଣେ ତୁମ୍ଭର ଓ ଆତ୍ମର ହୃଦକାରୀ ହୋଇଅଛି । ଏହି-

* ଏହି ନାମର ଅର୍ଥ ହୃଦକାରୀ ।

ହେତୁ ଆମ୍ଭେ ତାହାକୁ ତୁମ୍ଭର କଥାରେ ପଠାଉଅଛୁ; ତୁମ୍ଭେ ତାହାକୁ ଆମ୍ଭର
 ପ୍ରାଣର ତୁଲ୍ୟ ମଣି ଗ୍ରହଣ କରିବ । ମଙ୍ଗଳସମାବ୍ଦର ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭର ବକ୍ତନ ୧୩
 ଦଶାରେ ତୁମ୍ଭର ସ୍ଥାନରେ ଆମ୍ଭ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ତାହାକୁ ରଖିବାକୁ ଆମ୍ଭର
 ମନ ଥିଲା । ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭର ଅନୁଗ୍ରହ ଯେମନ୍ତ ବଳାନୁସାରେ ନୁହଇ, ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ୧୪
 ହୁଅଇ, ଏହିନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭର ସମ୍ମତ ନ ପାଇ କିଛିହିଁ କରିବାକୁ ନ ମର୍ଜିଲୁ ।
 ଆଉ କିଜାଣି, ତୁମ୍ଭେ ଯେମନ୍ତ ଚିରକାଳର ନିମନ୍ତେ ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବ, ୧୫
 ଏଥିପାଇଁ ସେ କିଛିକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ପୃଥକ ହୋଇଥିଲା । ଏତେବେଳେ ୧୬
 ତୁମ୍ଭେ ତାହାକୁ ଦାସର ନ୍ୟାୟ ନୋହି, ପୁଣି ଦାସଠାରୁ ଅଧିକ ଅଧର ପ୍ରିୟ
 ଭାବର ନ୍ୟାୟ ଗ୍ରହଣ କରିବ, ସେ ଆମ୍ଭର ବିଶେଷ ପ୍ରିୟତମ, ତେଣୁ ମାନବ ପୁଣି
 ପ୍ରଭୁ ଦୁଇ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭର ତତ୍ତ୍ୱୋପକ ପ୍ରିୟତମ ହୋଇବେ । ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଯେ- ୧୭
 ବେ ଆମ୍ଭକୁ ସଖା ବୋଲି ମାନ୍ୟ କର, ତେବେ ତାହାକୁ ଆମ୍ଭର ସଦୃଶ ବୁଝି
 ଗ୍ରହଣ କରିବ । ସେ ଯେବେ ତୁମ୍ଭର କୌଣସି ଅନ୍ୟାୟ କରି ଥାନ୍ତେ, କି ତୁମ୍ଭ- ୧୮
 ଠାରେ ଋଣଗ୍ରସ୍ତ ହୁଅଇ, ତେବେ ତାହା ଆମ୍ଭର ବୋଲି ଗଣନା କର । ଆମ୍ଭେ ୧୯
 ତାହା ପରିଶୋଧ କରିବା, ଏହା ଆମ୍ଭେ ପାଉଲ ସ୍ବହସ୍ତରେ ଲେଖୁଅଛୁ; ମାତ୍ର
 ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭଠାରେ ପ୍ରାଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଋଣୀ ଅଛୁ, ଏକଥା ନ କହି । ହେ ଭାଇ, ୨୦
 ତୁମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭୁରେ ଆମ୍ଭର ଆନନ୍ଦ ହେଉ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରଭୁରେ ଆମ୍ଭର ପ୍ରାଣକୁ
 ଆରାମ କର । କାରଣ ଯାହା ବୋଲି, ତୁମ୍ଭେ ତତ୍ତ୍ୱୋପକ କରିବ, ତାହା ଜାଣି ୨୧
 ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହୋଇବ, ଏଥିରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ତୁମ୍ଭକୁ ଏପ୍ରକାର ଲେ-
 ଖୁଅଛୁ । ତୁମ୍ଭର ପ୍ରାର୍ଥନା ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେ ଯେ ତୁମ୍ଭର ନିକଟରେ ସମର୍ପିତ ହେବା, ୨୨
 ଆମ୍ଭର ଏମନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ ହେଉଅଛି; ଏହିହେତୁ ଆମ୍ଭର ନିମନ୍ତେ ଏକ ବସା ପ୍ରସ୍ତୁତ
 କରି ରଖିବ । ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭର ସହକାରି ଯେ ଏପାତ୍ରୀ, ପୁଣି ମାର୍କ ୨୩
 ଆରିସ୍ତାର୍ଗ ଦାମା ଲୁକ, ଏମାନେ ଆମ୍ଭର ସହକାରି ତୁମ୍ଭକୁ ନିମନ୍ତର ଜଣାଉ- ୨୪
 ଅଛନ୍ତି । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଅନୁଗ୍ରହ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହୃଦୟବର୍ତ୍ତୀ ୨୫
 ହେଉ । ଆମେନ ।

ଏକାମ୍ରମାନଙ୍କର ପ୍ରତି (ପାଉଲ ପ୍ରେସ୍‌ବିଟେରିଆନ୍) ଚିଠା ।

୧ ପଦ ।

- ୧ ପୂର୍ବକାଳରେ ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ତ୍ରାଗଣର ଦ୍ଵାରା ପିତୃଲୋକମାନଙ୍କୁ ନାନା ସମୟରେ ନାନା ପ୍ରକାରେ ବୋଲିଥିଲେ ଯେ ଈଶ୍ଵର, ସେ ଏହି ଶେଷ କାଳରେ
୨ ଆପଣା ପୁତ୍ରର ଦ୍ଵାରା ଆମ୍ରମାନଙ୍କୁ ବୋଲିଅଛନ୍ତି । ସେହି ପୁତ୍ରକୁ ସର୍ବାଧିକାଂଶ
୩ କରି ତାହାଙ୍କର ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତ ଜଗତର ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି । ଆବର ସେ ଈଶ୍ଵର-
ଙ୍କର ମହିମାର ତେଜ ଅଥଚ ସାରର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ହୋଇ ଆପଣାର ଶକ୍ତିରୂପ ବାକ୍ୟ-
ରେ ସମସ୍ତକୁ ଧାରଣ କରି ଆପଣାର ବଳି ଦ୍ଵାରା ଆମ୍ରମାନଙ୍କର ପାପର ମାର୍ଜନା
୪ କରି ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵସ୍ଥ ମହାମହିମର ଦକ୍ଷିଣ ପାଖରେ ବସିଲେ । ସେ ଅଧିକାର ଦ୍ଵାରା
ଯେମନ୍ତ ଦିବ୍ୟ ଦୂତଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ନାମ ପ୍ରାପ୍ତ, ତେମନ୍ତ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ତାହା-
୫ ଙ୍କର ମହତ୍ତ୍ଵ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଯେହେତୁ “ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ରର ପୁତ୍ର, ଆଜି ଆମ୍ଭେ
ତୁମ୍ଭକୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଅଛୁ,” ଆଉ “ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପିତା ହୋଇବା, ତୁମ୍ଭେ
ଆମ୍ରର ପୁତ୍ର ହୋଇବ,” ଦିବ୍ୟ ଦୂତଗଣର ମଧ୍ୟରେ ଈଶ୍ଵର କାହାକୁ କେତେ-
୬ ବେଳେ ଏହା ବୋଲିଲେ? ପୁନଶ୍ଚ ଯେଉଁ ସମୟରେ ସେ ପ୍ରଥମଜାତଙ୍କୁ ଜଗ-
ତରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇଲେ, ସେ କାଳରେ ଏହା ବୋଲିଲେ, “ଈଶ୍ଵରଙ୍କର
୭ ଦୂତଗଣ ଏହାଙ୍କୁ ଭଜନା କରନ୍ତୁ ।” ଆଉ ଦୂତଗଣର ବିଷୟରେ କହିଲେ, “ସେ
ଆପଣା ଦୂତଗଣଙ୍କୁ ବାୟୁସ୍ଵରୂପ, ଆପଣା ସେବକଗଣଙ୍କୁ ଅଗ୍ନି ଶିଖାସ୍ଵରୂପ କରନ୍ତି ।”
୮ ମାତ୍ର ପୁତ୍ରର ବିଷୟରେ କହିଲେ, “ହେ ଈଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭର ରାଜସିଂହାସନ ଅନନ୍ତ
୯ କାଳସ୍ଥାୟୀ, ତୁମ୍ଭର ରାଜଦଣ୍ଡ ଯଥାର୍ଥ ଦଣ୍ଡ । ତୁମ୍ଭେ ଧର୍ମକୁ ପ୍ରେମ କରଅଛୁ, ପାପକୁ
ଦୃଢ଼ା କରଅଛୁ, ଏଣୁକରି ଈଶ୍ଵର, ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ୍ଭର ଈଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭର ସର୍ବିଗଣ-
୧୦ ଠାରୁ ଅଧିକ ଆନନ୍ଦରୂପ ତୈଳରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଅଭିଷେକ କରିଛନ୍ତି ।” ଆନ୍ତର
ଯଥା, “ହେ ଈଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେ ଆଦ୍ୟରେ ପୃଥିବୀର ମୂଳ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛୁ, ପୃଥି
୧୧ ଆକାଶ ମଣ୍ଡଳର ତୁମ୍ଭର ହସ୍ତକୃତ । ସେ ସବୁ ବିନଶ୍ଟ ହୋଇବ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ
ନିତ୍ୟ; ସେ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁର ପ୍ରାୟେ ଜର୍ଜରୀଭୂତ ହୋଇବ, ପୃଥି ତୁମ୍ଭେ ବସ୍ତୁର ପ୍ରାୟେ
୧୨ ଗୁଡ଼ିଆଇଲେ ତାହା ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇବ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ନିତ୍ୟ, ତୁମ୍ଭର ବର୍ଷର କ୍ଷୟ
୧୩ କେବେହେଁ ନ ହେବ ।” ଆଉ “ତୁମ୍ଭର ଶତ୍ରୁଗଣଙ୍କୁ ଯାବତ୍ ତୁମ୍ଭର ପାଦପୀଠ ନ

କରି, ତାବତ୍ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ଦକ୍ଷିଣ ପାଖରେ ବସି ଥାଅ,” ଇଣ୍ଡର ଏହି କଥା କି ଦିବ୍ୟ ଦୂତଗଣର ମଧ୍ୟରେ କାହାକୁ କେବେ କହିଲେ? ଯେଉଁମାନେ ପର- ୧୪
 ଦ୍ଵାରର ଅଧିକାରୀ ହୋଇବେ, ସେମାନଙ୍କର ସେବାର ନିମନ୍ତେ, ପ୍ରେରଣ ଏହି
 ଦୂତଗଣ କି ସମସ୍ତେ ସେବାକାରୀ ଅଛନ୍ତି ନୁହନ୍ତି?

୨ ପଦ ।

ତେଣୁକରି ଶୁଣିଲା କଥାକୁ ଆହୁରି ନିତାନ୍ତ ମନୋଯୋଗ କରିବାକୁ ଆମ୍ଭ- ୧
 ମାନଙ୍କର ଉଚିତ, ନୋହିଲେ ଅବା କୌଣସି ସମୟରେ ତାହା ପାସୋରି ଯାଏ ।
 ଯେଣୁ ଦିବ୍ୟ ଦୂତଗଣର ଉକ୍ତ ବାକ୍ୟ ଅଟେ ହେବାର ଯଦି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅପରାଧର
 ଓ ଆଜ୍ଞା ଲଙ୍ଘନର ସମ୍ମୁଚିତ ପ୍ରତିଫଳ ହୋଇଲା, ତେବେ ଏମନ୍ତ ମହା ପରଦ୍ଵାର
 ହେଲା କଲେ ଆମ୍ଭେମାନେ କିପ୍ରକାରେ ବଞ୍ଚିବା? ତାହା ପ୍ରଥମରେ ପ୍ରଭୁର ଦ୍ଵାରା ୨
 ଉକ୍ତ, ତହିଁ ତାହାଙ୍କର ଶ୍ରୋତାଗଣର ଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ପ୍ରତିପନ୍ନ
 ହେଲା, ଆବର ଇଣ୍ଡର ନାନା ଚିହ୍ନ ଅଭୁତ ଲକ୍ଷଣ ବହୁବିଧ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକ୍ରିୟା, ପୁଣି ୪
 ଆପଣା ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ଧର୍ମଆଦୁର ବିଶେଷ ଦାନମାନ ଦ୍ଵାରା ସପ୍ରମାଣ ଦେଲେ ।

ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଭବିଷ୍ୟତ ସଂସାରର କଥା ବୋଲି, ସେ ସଂସାରକୁ ୫
 ସେ ଦିବ୍ୟ ଦୂତଗଣର ଅଧୀନ କରି ନାହାନ୍ତି । ପୁଣି କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ କେହି ୬
 ଏମନ୍ତ ପ୍ରମାଣ ଦେଇ ବୋଲଇ, ଯଥା, “ମନୁଷ୍ୟ କେ, ଯେ ତୁମ୍ଭେ ତାହାକୁ
 ମନରେ କରି ଥାଅ? ପୁଣି ମନୁଷ୍ୟର ସନ୍ତାନ ଅବା କେ, ଯେ ତୁମ୍ଭେ ତାହାକୁ
 ସମ୍ଭାଳି ଥାଅ? ଦିବ୍ୟ ଦୂତଗଣଠାରୁ ତାହାକୁ ଅଳ୍ପ* ଉଣା କରିଅଛ, ତୁମ୍ଭେ ୭
 ତାହାକୁ ମହିମା ଓ ସମ୍ମାନପୂର୍ବ ମୁକ୍ତରେ ଭୂଷିତ କରିଅଛ; ଓ ତୁମ୍ଭର ହସ୍ତକୃତ
 ବସ୍ତ୍ରର ଉପରେ ତାହାକୁ କର୍ତ୍ତ୍ତିପଣ ଦେଇଅଛ; ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କର
 ପଦତଳସ୍ଥ କରିଅଛ ।” ଏଣୁ ତାହାଙ୍କର ଚରଣ ତଳରେ ସମସ୍ତ ବଶୀଭୂତ ହୁଅନ୍ତେ ୮
 ତାହାଙ୍କର ଅବଶୀଭୂତ କିଛିହିଁ ଥିବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଏତେବେଳ ଯାଏଁ ଆମ୍ଭେ-
 ମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କର ପଦତଳସ୍ଥ ବଶୀଭୂତ ଦେଖୁ ନାହିଁ । ତେବେହେଁ ୯
 ଯେଉଁ ଯାଣୁ ଇଣ୍ଡରଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହରେ ପ୍ରତିଜଗର ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁର ଆସ୍ବାଦ ପାଇ-
 ବାକୁ ଦିବ୍ୟ ଦୂତଗଣଠାରୁ ଅଳ୍ପ* ନ୍ୟୁନାକୃତ ଥିଲେ, ତାହାଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗର
 ସକାଶେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଗୌରବ ଓ ସମ୍ମାନପୂର୍ବ ମୁକ୍ତରେ ଭୂଷିତ ଦେଖୁଅଛୁ ।
 ଆଉ ଯାହାଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଓ ଯାହାଙ୍କର ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତ ବସ୍ତ୍ରର ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଲା, ୧୦
 ଅପାର ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଗୌରବରେ ଆଶିବାରେ ସେମାନଙ୍କର ଦ୍ଵାରର
 ସେନାପତିକୁ ଦୁଃଖଭୋଗରେ ସିଦ୍ଧ କରିବାର ତାହାଙ୍କର ଉପଯୁକ୍ତ ହେଲା । ଏଥିରେ ୧୧

* (ବା) ଅଳ୍ପକାଳ ।

ଯେ ପବନି କରନ୍ତି, ଓ ଯେଉଁମାନେ ପବନୀକୁ ହୁଅନ୍ତି, ଦୁହେଁ ଏକର ହୁଅନ୍ତି;
 ୧୨ ଏନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲ କରି କହିବାକୁ ସେ ଲଜ୍ଜିତ ନୁହନ୍ତି । ତହିଁରେ ସେ
 ବୋଇଲେ, ଯଥା, “ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଭ୍ରତୃଗଣର ନିକଟରେ ତୁମ୍ଭର ନାମ ପ୍ରଚାର
 ୧୩ କରିବା, ଓ ମଣ୍ଡଳୀର ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରଶଂସା କରିବା ।” ପୁନଶ୍ଚ, “ଆମ୍ଭେ
 ତାହାଙ୍କଠାରେ ଅନୁସରଣ କରିବା ।” ପୁନର୍ବାର, “ଆମ୍ଭକୁ ଓ ଈଶ୍ବର ଦତ୍ତ
 ୧୪ ଆମ୍ଭର ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଦେଖ ।” ଆଉ ସେହି ସନ୍ତାନଗଣ ରକ୍ତମାଂସଯୁକ୍ତ ହେବାକୁ
 ମୃତ୍ୟୁ ଶକ୍ତିର ନିଦାନ ଯେ ଶୟତାନ, ତାହାକୁ ମୃତ୍ୟୁର ଦ୍ବାର ଦମନ କରିବା ପାଇଁ,
 ୧୫ ପୁଣି ମୃତ୍ୟୁ ଭୟରେ ଯାବତୁଜୀବନ ବନିନବ୍ରସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା
 ୧୬ ପାଇଁ ଆପେହେଁ ସେ ପ୍ରକାର ରକ୍ତମାଂସଯୁକ୍ତ ହୋଇଲେ । ଯେହେତୁ ସେ ଦୂତ-
 ୧୭ ଗଣର ଉପକାର ନ କରି ଅବହମ୍ଭର ବଂଶର ଉପକାର କରନ୍ତି । ଏହେତୁ ଲୋକ-
 ମାନଙ୍କର ପାପର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବାର ପାଇଁ ଈଶ୍ବରଙ୍କର ବିଷୟରେ ଜଣେ
 ଦୟାଳୁ ଓ ବିଶ୍ବସ୍ତ ମହାଯାଜକ ହେବାକୁ ସବୁ ପ୍ରକାରେ ଆପଣା ଭ୍ରତୃଗଣର
 ୧୮ ତୁଲ୍ୟ ହୋଇବାର ତାହାଙ୍କର ଉଚିତ ହୋଇଲା । ତହିଁରେ ସେ ଆପେ ପରୀକ୍ଷିତ
 ହୋଇ ଦୁଃଖଭୋଗ କରିବାର ପରୀକ୍ଷିତମାନଙ୍କର ଉପକାର କରିବାକୁ ପାରନ୍ତି ।

୩ ପଦ ।

୧ ହେ ସ୍ବର୍ଗୀୟ ଆତ୍ମାନର ସହଭାଗି ପବନି ଭ୍ରତୃଗଣ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ମନ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରେରଣ
 ୨ ଓ ମହାଯାଜକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁର ପ୍ରତି ମନୋଯୋଗ କର । ଯେହେତୁ ଆପଣା ସମସ୍ତ
 ପରିବାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୋଶା ଯେମନ୍ତ ସେ ତେମନ୍ତହେଁ ଆପଣା ନିୟୋଗକର୍ତ୍ତାଙ୍କର
 ୩ ପ୍ରତି ବିଶ୍ବାସପାବୀ । ପରିବାରକର୍ତ୍ତା ଯେମନ୍ତ ପରିବାରଠାରୁ ସମ୍ପ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥିବେ,
 ୪ ତେମନ୍ତ ସେ ମୋଶାଠାରୁ ଅଧିକ ସମ୍ପ୍ରାନ୍ତ ଅଛନ୍ତି । ଯେତେ ପରିବାର ଅଛି,
 ସମସ୍ତର ଗୋଟିଥିବେ, କର୍ତ୍ତା ଅଛନ୍ତି; ପୁଣି ବିଶ୍ବରକର୍ତ୍ତା ଯେ, ସେ ଈଶ୍ବର ।
 ୫ ମୋଶା ବକ୍ତବ୍ୟ କଥାର ପ୍ରମାଣର ନିମନ୍ତେ ସେବକ ହୋଇ ସବୁ ପରିବାର ମଧ୍ୟ-
 ରେ ବିଶ୍ବସ୍ତ ଥିଲା; ପୁଣି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୁଣି ହୋଇ ଆପଣା ପରିବାରର ପ୍ରଧାନ ହୋଇ
 ୬ ବିଶ୍ବସ୍ତ ଅଛନ୍ତି, ଆଉ ଯେବେ ଭରସାଜାତ ସାହସ ଓ ଆନନ୍ଦ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ
 ଦୃଢ଼ କରି ରଖି, ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କର ପରିବାର ହୋଇ ।
 ୭ ଏହିହେତୁରୁ ଧର୍ମଆତ୍ମ ଏହିଉପ କହନ୍ତି, “ଆଜି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେବେ ତାହା-
 ୮ ଙ୍କର କଥା ଶୁଣିବାକୁ ଲଜ୍ଜା କର, ତେବେ ଯେମନ୍ତ ବିବାଦର ସ୍ଥାନରେ ଓ ବନସ୍ତ-
 ୯ ରେ ପରୀକ୍ଷାର ଦିନରେ, ତେମନ୍ତ ଆପଣା ମନକୁ କଠିଣ ନ କର । ସେଠାରେ
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ଆମ୍ଭର କର୍ମ ଦେଖିଲେହେଁ ଆମ୍ଭର ବିଷୟରେ
 ୧୦ ବିଚାର କରି ଚାଲିବ ବରଷ ଯାଆନ୍ତେ ଆମ୍ଭର ପରୀକ୍ଷା ନେଲେ । ସେ କାଳରେ

ଆମ୍ଭେ ସେହି ବନ୍ଧର ପ୍ରତି ବିରକ୍ତ ହୋଇ କହିଲୁଁ, ସେମାନେ ସଦା ଆନ୍ତଃ-
 କରଣରେ ଭ୍ରାନ୍ତ ହୋଇ ଆମ୍ଭର ବାଟ ନ ଜାଣନ୍ତି, ଏହିକାରଣୁ କ୍ରୋଧରେ ରାଗ ୧୧
 କଲୁଁ, ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ବିଶ୍ରାମରେ ପ୍ରବେଶ ନୋହିବେ ।” ଏହିହେତୁ ହେ ୧୨
 ଭ୍ରାମାନେ, ସାବଧାନ, ଯେମନ୍ତ ଆମର ଇଶ୍ବରଙ୍କଠାରୁ ବିମୁଖ କରିବାର ଭ୍ରମ-
 ମାନଙ୍କର କାହାରି ଦୁଷ୍ଟମୟ ଅବଶ୍ୟାସି ଆନ୍ତଃକରଣ ନ ହୁଅଇ । ପୁଣି ପାପର ୧୩
 ବଞ୍ଚନାରେ ଯେମନ୍ତ ଭ୍ରମମାନଙ୍କର କେହି କଠିଣମୟ ନୁହଇ, ଏଥିପାଇଁ ଆଜର
 ଦିନ ଆଜୁଁ ଏକକୁଆରେକ ଦିନକୁଦିନ ଉପଦେଶ କର । ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ୧୪
 ଯେଉଁ ସୁପ୍ରତ୍ୟୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଅଛୁଁ, ତାହା ଯେବେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ
 ସ୍ଥିର ହୋଇ ଧରୁଁ, ତେବେ ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମ ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇ । ଉକ୍ତ ଅଛି, ଯେ “ଆଜି ୧୫
 ଯେବେ ଭ୍ରମେମାନେ ତାହାଙ୍କର କଥା ଶୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କର, ତେବେ ବିବାଦର
 ସ୍ଥାନରେ ଯେମନ୍ତ, ତେମନ୍ତ ଆପଣା ଅନ୍ତଃକରଣକୁ କଠିଣ ନ କର ।” ଏଥିରେ ୧୬
 କେଉଁ ଲୋକ କଥା ଶୁଣି ବିବାଦ କଲେ? କି ମୋଶାର ଦ୍ଵାର ମିଶର ଦେଶର
 ନିର୍ଗତି (ପ୍ରାୟ) ସମସ୍ତ ନୋହେ? ଗୁଳିଶ ବରଷ ଯାଏଁ ସେ କେଉଁମାନଙ୍କର ୧୭
 ପ୍ରତି ବିରକ୍ତ ହେଲେ? ଯେଉଁମାନେ ପାପ କଲେ ଅଥଚ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଶବ
 ଅରଣ୍ୟରେ ପଡ଼ିଲା, କି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ନୋହେ? ଆଉ “ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ୧୮
 ବିଶ୍ରାମରେ ପ୍ରବେଶ ନୋହିବେ,” ସେ ଏହି ଯେ ରାଗ କଲେ, ଏହା ଅବା
 କେଉଁମାନଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧରେ? କି ଅବିଶ୍ଵାସୀମାନଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧରେ ନୋହେ?
 ଏହିହେତୁ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ଵାସ ସକାଶୁ ପ୍ରବେଶିବାକୁ ନ ପାରିଲେ, ଏହା ଆମ୍ଭେ- ୧୯
 ମାନେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇ ।

୪ ପଦ୍ୟ ।

ଏଣୁ ତାହାଙ୍କର ବିଶ୍ରାମରେ ପ୍ରବେଶିବାର ଯେଉଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଥାଏ, ଆମ୍ଭମାନ- ୧
 ଙ୍କର କେହି ଅବା ପଛେ ସେହି ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ଫଳରେ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇ, ଏ ବିଷୟ-
 ରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭୟ କରିବାର ଉଚିତ । ଯେହେତୁ ଏହି ମଙ୍ଗଳସମାଗର ୨
 ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର କିତରେ ଯେମନ୍ତ, ସେମାନଙ୍କଠାରେଇ ତେମନ୍ତ ପ୍ରବୃତ୍ତି ହୋଇ-
 ଥିଲା; ମାତ୍ର ବିଶ୍ଵାସୀମାନଙ୍କୁ ହୋଇ ତାହା ନ ଶୁଣିବାର ସେ ପ୍ରବୃତ୍ତି ବାକ୍ୟ
 ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଫଳଦାୟକ ନୋହିଲା । ଯେଣୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କରି ୩
 ତାହାଙ୍କର ବିଶ୍ରାମରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ । ଯେମନ୍ତ ସେ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ କ୍ରୋଧ-
 ରେ ରାଗ କଲୁଁ, ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ବିଶ୍ରାମରେ ପ୍ରବେଶ ନୋହିବେ,” ତେମନ୍ତେହିଁ
 ଜଗତର ପତ୍ତନ ଅବଧି କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେଲେହିଁ [ସେ ବିଶ୍ରାମ କଲେ] । ଯେ- ୪
 ହେତୁ ସେ ସପ୍ତମ ଦିନର ବିଷୟରେ କୌଣସି ଏକ ସ୍ଥାନରେ ଏହିଭାବେ କହି-
 ଅଛନ୍ତି, “ଇଶ୍ବର ସପ୍ତମ ଦିନରେ ଆପଣାର ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟର ବିଶ୍ରାମ କଲେ ।” ଆଉ ୫

- ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଉକ୍ତ ଅଛି, “ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ବିଶ୍ରାମରେ ପ୍ରବେଶ ନୋହୁବେ ।”
- ୭ ଏଣୁ କୌଣସି ଲୋକଙ୍କୁ ସେ ବିଶ୍ରାମରେ ପ୍ରବେଶିବାକୁ ହେବାରୁ ପୁଣି ଯେଉଁ-
ମାନଙ୍କର କିଛିରେ ତାହା ପୂର୍ବରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ସେମାନେ ଅବଶ୍ୟସ
ସକାଶୁ ତହିଁରେ ପ୍ରବେଶ ନୋହୁବାରୁ ସେ ପୁନର୍ବାର ଏକ ଦିନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରି
- ୮ ଏତେକାଳ ଉତ୍ତରେ ଦାଉଦ ଦ୍ଵାରା ଆଜି କରି କହନ୍ତି, ଯେମନ୍ତ ଉକ୍ତ ଅଛି,
“ଯେବେ ତାହାଙ୍କର କଥା ଶୁଣିବାକୁ ଲଜ୍ଜା କରି, ତେବେ ଆଜି ଆପଣା,
“ଅନ୍ତଃକରଣକୁ କଠିନ ନ କର ।” ଯେଣୁ ସିହୋଶୁଆ ଯେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ରାମ
ଦେବାକୁ ପାରନ୍ତା, ତେବେ ଈଶ୍ଵର ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ଆଉ ଦିନର ବିଷୟରେ କୌ-
୯ ଣସି କଥା ନ କହନ୍ତେ । ଏହିନିମନ୍ତେ ଈଶ୍ଵରର ଲୋକମାନଙ୍କର ପାଇଁ ବିଶ୍ରାମର*
୧୦ ଭୋଗିବାର ବାଜା ଥାଏ । ଯେହେତୁ ଯେଉଁଜନ ତାହାଙ୍କର ବିଶ୍ରାମରେ ପ୍ରବେଶ
୧୧ ହୋଇଥାଏ, ସେ ଈଶ୍ଵରର ନ୍ୟାୟ ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟରୁ ବିଶ୍ରାମ ପାଏ । କେହି
ଯେମନ୍ତ ସେହି ଅବଶ୍ୟସର ପଟ୍ଟାନ୍ତର ଅନୁସାରେ ନ ପଡ଼ଇ, ଏଥିପାଇଁ ଆସ,
ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କର ବିଶ୍ରାମରେ ପ୍ରବେଶିବାକୁ ଯତ୍ନ କରି ।
- ୧୨ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ବାକ୍ୟ ସଚେତନ, ପ୍ରଭବମୁକ୍ତ, ଦ୍ଵିଧାର ଖଡ୍ଗଠାରୁ ଖଣ୍ଡ, ପୁଣି
ପ୍ରାଣ ଆତ୍ମା, ଗଣ୍ଡି ମଜ୍ଜା, ଏହି ସମସ୍ତର ପରିଭେଦକ ଓ ବିଚ୍ଛେଦକାଶୀ, ପୁଣି ମନର
୧୩ ସଂକଳ୍ପ ଓ ମର୍ମଜ୍ଞାତା । ଆବର ଯାହାଙ୍କଠାରେ ଆପଣା କଥା କହିବାକୁ ହୁଏଲ,
କିଛିମାତ୍ର ତାହାଙ୍କର ଅଗୋଚର ନୋହେ; ତାହାଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିରେ ସବୁ ବିଷୟ
ଅନାବୃତ୍ତ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ଅଛି ।
- ୧୪ ଆଉ ଉଚ୍ଚତମ ସ୍ଵର୍ଗରେ ପ୍ରବିଷ୍ଟ ଯେ ଈଶ୍ଵରର ପୁତ୍ର ଯୀଶୁ, ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର
ପ୍ରଧାନ ମହାଯାଜକ ହେବାରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଦୃଢ଼ତାରେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ମତ
୧୫ ଧର । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦୁର୍ବଳପଣ ସହଭୋଗୀ ହେବାକୁ ଅସମର୍ଥ, ଏମନ୍ତ ମହା-
ଯାଜକ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ନୁହନ୍ତି; ମାତ୍ର ସେ ପାପ ରହିତ ହୋଇ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ମତେ
୧୬ ସଙ୍ଗତୋତ୍ସବରେ ପଞ୍ଚାକ୍ଷିତ ହେଲେ । ଏହିହେତୁ ଆସ, କୃପା ପ୍ରାପ୍ତ ନିମନ୍ତେ ପୁଣି
ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟରେ ଉପକାରକ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇବାର ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେମାନେ ନିର୍ଭ-
ୟରେ ଅନୁଗ୍ରହ ସିଂହାସନର କିଛିରେ ଯାଉ ।

* ପଦ୍ୟ ।

- ୧ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମହାଯାଜକ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନିଆ ଯାଇ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର
ପକ୍ଷରେ ଈଶ୍ଵରୋଦ୍ଦେଶ୍ୟ କର୍ମରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଦେବଦ୍ୟ ଓ ପାପର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ
୨ ଉତ୍ତରଣ କରିବାକୁ ନିଯୁକ୍ତ ଅଛି । ଆଉ ସେ ଅଜ୍ଞାନ ଓ ବିପଥଗାମୀ ଲୋକମାନଙ୍କର

* (ବା) ବଞ୍ଚମବାରର ।

ଦୁଃଖରେ ଦୁଃଖି ହେବାକୁ ପାରଇ, ଯେହେତୁ ସେ ଆପେ ଦୁଃଖତାରେ ବେଶ୍ଟିତ
ଅଛି; ଏହି କାରଣ ଯେମନ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କର ପାଇଁ, ତେମନ୍ତ ଆପଣାର ପାଇଁହିଁ
ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ବଳିଦାନ କରିବାର ତାହାର ପ୍ରୟୋଜନ ଅଛି ।

ହାତେଶର ଭୁଲ୍ଲ ଈଶ୍ବର ଦ୍ବାରା ନିୟନ୍ତ୍ର ନୋହିଲେ ଯେମନ୍ତ କେହି ଆପେ
ଏହି ସଂଭ୍ରମ ନ ନିଅଇ, ସେତେପେ ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମ ମହାଯାଜକ ପଦ ନେବାକୁ ଆପଣାର
ସଂଭ୍ରମ ଆପେ ନ କଲେ । ପୁଣି “ଭୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ପୁତ୍ର, ଆମ୍ଭେ ଆଜି ଭୁମ୍ଭକୁ ଜନ୍ମ
ଦେଲୁ,” ଏତେପେ ଆଉ ଏକ ଗୀତରେ ଉକ୍ତ ଅଛି, “ଭୁମ୍ଭେ ମଲ୍ଲକାସେଦକର
ମତାନୁସାରେ ନିତ୍ୟ ଯାଜକ,” ଏମନ୍ତ କଥା ଯେ କହିଲେ, ସେ ତାହାଙ୍କର ସଂଭ୍ରମ
କଲେ । ଆଉ ଯେ ମୃତ୍ୟୁର ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ସମର୍ଥ, ତାହାଙ୍କଠାରେ ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମ ଆପଣା
ଦେହବନ୍ତ ସମୟରେ ଅତିଶୟ କ୍ରନ୍ଦନ ଓ ଅଶ୍ରୁପାତ କରି ବିନୟ ହୋଇ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରି ଯାହାକୁ ଭୟ କଲେ, ତାହାଠାରୁ ମୁକ୍ତ ହେଲେ । ପୁଣି ସେ ପୁତ୍ର ହେ-
ଲେହେଁ ଦୁଃଖଭୋଗରେ ଆଜ୍ଞା ବହନ ଅଭ୍ୟାସ କଲେ । ଏହିପ୍ରକାରେ ସିଦ୍ଧ
ହୋଇ ନିଜ ଆଜ୍ଞାକାରମାନଙ୍କର ଅନନ୍ତ ପରିତ୍ରାଣକାରକ ହୋଇ ମଲ୍ଲକାସେ-
ଦକର ମତାନୁସାରେ ମହାଯାଜକତ୍ବେ ଈଶ୍ବର ଦ୍ବାରା ବିଖ୍ୟାତ ହେଲେ ।

ତାହାର ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନେକ କଥା ଅଛି, ପୁଣି ଭୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ୧୧
କର୍ଣ୍ଣି ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେବାର ତାହା ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଦୃଷ୍ଟିର ହେଉଅଛି । କାରଣ ସମ- ୧୨
ୟାନୁସାରେ ଭୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷକପଣ ହେବାର ଉଚିତ, ମାତ୍ର ଏବେହେଁ ଥରକୁ-
ଥର କେହି ଯେ ଭୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ବର ବାକ୍ୟର ପ୍ରଥମ ସୂତ୍ର ଶିକ୍ଷା କରାୟେ, ପୁଣି
କଠିନ ଦ୍ରବ୍ୟ ଭୋଜନ ନ କରଇ କେବଳ ଦୁଗ୍ଧ ପାନ କରାୟେ, ଏମନ୍ତ ଭୁମ୍ଭ-
ମାନଙ୍କର ପ୍ରୟୋଜନ ଅଛି । ଆଉ ଦୁଧଖିୟା ଯେ, ସେ ବାଲକ ସକାଶେ ଧର୍ମ ୧୩
ବାକ୍ୟରେ ନିୟୁତ ନୋହେ; ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନେ ବୟସ ପ୍ରାପ୍ତ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ- ୧୪
ମାନେ ଜ୍ଞାନେନ୍ଦ୍ରିୟର ଅଭ୍ୟାସର ଭଲ ମନ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ କରିବାକୁ ସୁଶିକ୍ଷିତ ହୁଅନ୍ତି,
ସେମାନଙ୍କର କଠିନ ଦ୍ରବ୍ୟ ଖାଦ୍ୟ ହୁଅଇ ।

୨ ପଦ ।

ଏହିହେତୁର ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ଯୋଗ୍ୟ କର୍ମର ମନଫେରଣ, ଈଶ୍ବ- ୧
ରର ପ୍ରତି ବିଶ୍ବାସ, ଭୁବନର ଶିକ୍ଷା, ହସ୍ତାର୍ପଣ, ମୃତ ଲୋକମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚିକାର,
ଅନନ୍ତ ବିଚାରଜ୍ଞା, ଏହି ସମସ୍ତର ଦ୍ବାରା ପୁନର୍ବାର ଭିତ୍ତିମୂଳ ସ୍ଥାପନ ନ କରି,
ବରଞ୍ଚ ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମ ବାକ୍ୟର ଏହି ପ୍ରଥମ ସୂତ୍ର ଶୁଦ୍ଧ ସିଦ୍ଧ ହେବାକୁ ଯତ୍ନବାନ ହେଉଁ ।
ଈଶ୍ବରଙ୍କର ଅନୁମତି ହୋଇଲେ ଏହା କରିବା ।

ଯେଉଁମାନେ ଏକ ଥର ଦୀପ୍ତିମୟ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଓ ଧର୍ମାତ୍ମର ସହଭାଗୀ ୪

* ହୋଇ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଦାନର ଓ ଈଶ୍ୱରର ଉତ୍ତମ ବାକ୍ୟର ପୁଣି ଭବିଷ୍ୟତକାଳର
୨ ଶକ୍ତିର ରସ ଆସାଦନ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଯେବେ ମନେ ମନେ ପୁନର୍ବାର ଈଶ୍ୱ-
ରର ପୁଣିକୁ କୃଷ୍ଣରେ ହତ କରି ତାହାକୁ ଲଜ୍ଜାସ୍ତବ କରି ଆଉ ଥରେ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି,
ତେବେ ପୁନଶ୍ଚ ସେମାନଙ୍କର ମନ ଫେରିବ ନୁହେଁ କରାବାର ଅସାଧ୍ୟ ହୁଅଇ ।
୩ ଯେହେତୁ ଯେଉଁ ଭୂମି ଆପଣାର ଉପରେ ପୁନଃ ପଡ଼ିଲା ବୃକ୍ଷ ଜଳରେ ସିଞ୍ଚିତ
ହୋଇ କୃଷକମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଯୋଗ୍ୟ ଶସ୍ୟାଦି ଉତ୍ପନ୍ନ କରଇ, ସେ ଈଶ୍ୱ-
ରଙ୍କଠାରୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅଇ । ପୁଣି ଯେଉଁ ଭୂମି କେବଳ ଅଗରାଦି କଣ୍ଟା
ଗଛ ଉତ୍ପନ୍ନ କରଇ, ସେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ଓ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ଅବଶେଷରେ ପୋତା
ଯାଏ ।

୪ ହେ ପ୍ରିୟ ସମସ୍ତ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯଦ୍ୟପି ଏମନ୍ତ କଥା କହି, ତଥାପି ତୁମ୍ଭେ-
ମାନେ ତାହାଠାରୁ ଉତ୍ତମ ହୋଇ ପରିବାରର ପଥରେ ଅଛ, ଏମନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ
୧୦ କରି । ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସାଧୁଲୋକଙ୍କୁ ଯେ ସେବା କରିଅଛ, ପୁଣି କର-
ଅଛ, ତାହା ଦ୍ୱାରା ଯେ ପରିଶ୍ରମ ଆଉ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମର ପ୍ରତି ପ୍ରେମ ପ୍ରକାଶ
୧୧ କରିଅଛ, ତାହା ଯେ ସେ ପାସୋରିବେ, ଏମନ୍ତ ଅନ୍ୟାୟକାରୀ ନୁହନ୍ତି । ତୁମ୍ଭେ-
୧୨ ମାନେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଦୃଢ଼ ଭରସା କରିବାକୁ ଅତି ଯତ୍ନବାନ ହୁଅ, ପୁଣି
ଅଳସୁଆ ନୋହି, ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରତ୍ୟୟ ଓ ଚିରସହସ୍ତତା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ଫଳା-
ଧିକାରୀ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଅନୁକାରୀ ହୁଅ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହି ବାଞ୍ଛା କରି ।
୧୩ ଯେହେତୁ ଈଶ୍ୱର ଅକ୍ରହାମର ନିକଟରେ ରାଗ କରିବାକୁ ଆପଣାର ନାମଠାରୁ
ଆଉ କୌଣସି ମହତ୍ତ୍ୱ ନାମ ନ ପାଇବାରୁ ଆପଣା ନାମ ନେଇ ରାଗ କରି କହି-
୧୪ ଲେ, “ଆମ୍ଭେ ଅବଶ୍ୟ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି ତୁମ୍ଭର ଅତିଶୟ ବଶ ବୁଦ୍ଧି
୧୫ କରିବା ।” ତହିଁରେ ସେ ଚିରସହସ୍ତତା କରି ସେହି ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ଫଳ ପାଇଲା ।
୧୬ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ପ୍ରମାଣର ନିମନ୍ତେ ଓ ବିବାଦର ମେଣ୍ଟଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମହତର
୧୭ ନାମ ନେଇ ରାଗ କରନ୍ତି । ଏହିହେତୁ ଈଶ୍ୱର ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ଆପଣା
ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ବାକ୍ୟର ଅଟଳ ପ୍ରମାଣ ବାହୁଲ୍ୟରୂପରେ ଦେଖାଇବାକୁ ବାଞ୍ଛା କରି
୧୮ ରାଗ ଦ୍ୱାରା ସେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ସ୍ଥିର କଲେ । ତେଣୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର
ଅଗ୍ରସ୍ଥିତ ଆଶ୍ରୟରୂପ ଭରସାକୁ ଧରିବା ପାଇଁ ପଳାୟନକାରୀ ହୋଇ, ଯେଉଁ
ଦୂର ଅଟଳ ବିଷୟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ମିଥ୍ୟା କହିବାର ଅସାଧ୍ୟ, ତଦ୍ୱାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
୧୯ ସାନ୍ତୁନୀ ପାଇ ପାରି । ସେ ଭରସା ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ମନର ନିଶ୍ଚଳ ଟାଣ ଲଙ୍ଘନ-
୨୦ ସ୍ୱରୂପ ହୋଇ ବିଚ୍ଛେଦ ବସ୍ତାବୃତ ଅନ୍ତର ସ୍ଥାନେ ଲାଗିଅଛି । ସେ ସ୍ଥାନରେ
ମଲ୍ଲକାଷେପକର ମତାନ୍ତରାରେ ନିତ୍ୟ ମହାଯାଜକ ହୋଇ ଯାଶୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର
ନିମନ୍ତେ ଅଗ୍ରସରସ୍ୱରୂପ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

୭ ପଦ୍ୟ ।

ଏହି ମଲ୍ଲକାଷେପକ ସଙ୍ଗୋପରସ୍ତୁ ଇନ୍ଦ୍ରର ଯାଜକ, ଶାଲମର ରାଜା ହୋଇ ୧
 ନୃପତିମାନଙ୍କ ସଂହାରଠାରୁ ଅବ୍ରହ୍ମାମର ବାହୁଡ଼ ଆସିବାବେଳେ ଭେଟ ପାଇ ୨
 ତାହାକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତେ, ଅବ୍ରହ୍ମାମ ତାହାଙ୍କୁ ସମୁଦାୟ ଦ୍ରବ୍ୟର ଦଶମାଂଶ ୩
 ଦେଲା । ସେ ଜଣ ପ୍ରଥମରେ ଧର୍ମ ରାଜା, ପଛନ୍ତେ ଶାଲମର ରାଜା ଅର୍ଥାତ୍ ୪
 ଶାନ୍ତିର ରାଜା ଅଟନ୍ତି, ପୁଣି ତାହାଙ୍କର ପିତା ଓ ମାତା ଓ ବଂଶର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଓ ୫
 ଆୟୁର ଆରମ୍ଭ ଓ ଜୀବନର ଅନ୍ତ, ଏହି ସବୁ ନାହିଁ; ଏଥିରେ ଇନ୍ଦ୍ରରଙ୍କର ପ୍ରସ୍ତର ୬
 ସଦୃଶୀକୃତ ଅଟନ୍ତି; ଆହୁରି ସେ ନିତ୍ୟଯାଜକ ଥାନ୍ତି । ବିବେଚନା କରି ଦେଖ, ୭
 ଯାହାଙ୍କୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଅବ୍ରହ୍ମାମ ଲୁଟ ଦ୍ରବ୍ୟର ଦଶମାଂଶ ଦେଲା, ୮
 ସେ କେମନ୍ତ ପ୍ରଧାନ ଲୋକ । ଲେବାର ସନ୍ତାନମାନେ ଯାଜକପଦ ଗ୍ରହଣ କରି ୯
 ବ୍ୟବସ୍ଥାନୁସାରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅର୍ଥାତ୍ ଅବ୍ରହ୍ମାମଜାତ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଭ୍ରା- ୧୦
 ମାନଙ୍କଠାରୁ ଦଶମାଂଶ ଗ୍ରହଣର ଆଜ୍ଞା ପାଇଲେ, ମାତ୍ର ଏହି ଜନ ସେମାନଙ୍କର ୧୧
 ବଂଶରେ ଗଣିତ ନୋହି ଅବ୍ରହ୍ମାମଠାରୁ ଦଶମାଂଶ ଗ୍ରହଣ କରି ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ଅଧି- ୧୨
 କାରିକି ଆଶୀର୍ବାଦ କଲା । ପୁଣି କ୍ଷୁଦ୍ର ଜନ ମହତ୍ତ୍ୱ ଲୋକଠାରୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ୧୩
 ହୁଅନ୍ତୁ, ଏଥିରେ କିଛି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଆଉ ଏହି କାଳରେ ଯେଉଁମାନେ ୧୪
 ଦଶମାଂଶ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ମରନ୍ତି; ମାତ୍ର ସେ କାଳରେ ଯେଉଁଜନ ୧୫
 ଦଶମାଂଶ ଗ୍ରହଣ କରୁଅଛନ୍ତି, ସେ ଯେ ନିତ୍ୟଜୀବୀ ଏହାର ପ୍ରମାଣ ଅଛି । ଆଉ ୧୬
 ଦଶମାଂଶ ଗ୍ରହଣକର୍ତ୍ତା ଲେବା ଆପେ ଅବ୍ରହ୍ମାମ ଦ୍ୱାରା ଦଶମାଂଶ ପ୍ରଦାନ କରି- ୧୭
 ଅଛି, ଏହାହିଁ କୁହା ଯିବାକୁ ପାରନ୍ତୁ; ଯେହେତୁ ଯେଉଁ ସମୟରେ ମଲ୍ଲକା- ୧୮
 ଶେପକ ତାହାର ପିତାର ସଙ୍ଗେ ଭେଟ ପାଇଲା, ସେ କାଳରେ ଲେବା ତାହାର ୧୯
 ଅନ୍ତରେ ଥିଲା ।

ଆଉ ଯାହାଠାରୁ ଲୋକମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଇଲେ, ସେହି ଲେବାୟ ଯାଜକ- ୨୦
 ପଣ ଦ୍ୱାରା ଯେବେ ମନୁଷ୍ୟ ସିଦ୍ଧ ହେବାକୁ ପାରନ୍ତା, ତେବେ ହାରୋଗର ମତା- ୨୧
 ନୁସାରେ ବିଖ୍ୟାତ ନୋହି ମଲ୍ଲକାଷେପକର ମତ ନୁସାରେ ଆଉ ଏକ ଯାଜକର ୨୨
 ଉଦୟ ହେବାର କି ପ୍ରୟୋଜନ ଥିଲା? କାରଣ ଯାଜକତ୍ୱ ବଦଳି ହୋଇଲେ ୨୩
 ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅବଶ୍ୟ ବଦଳି ହୁଅନ୍ତୁ । ପୁଣି ଯେଉଁ ବଂଶର କେହି କେତେବେଳେ ୨୪
 ବେଦର କର୍ମ କରି ନାହିଁ, ଏମନ୍ତ ବଂଶର ଜନ୍ମ ଏକ ଜଣର ବିଷୟରେ ପୂର୍ବର ୨୫
 ଉକ୍ତି ଅଛି । ଯେଣୁ ପ୍ରମାଣ ଏହି, ଯେ ଯାଜକପଣ ବିଷୟରେ ମୋଶା ଯେଉଁ ୨୬
 ବଂଶର କଥା କିଛିହିଁ ନ କହିଲା, ସେହି ଯିହୁଦୟ ବଂଶରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୂର ୨୭
 ଉଦୟ ହେଲା । ଆହୁରି ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ଏହି, ଯେ ମଲ୍ଲକାଷେପକର ମତାନୁସାରେ ୨୮
 ଆଜି ଯେଉଁ ଯାଜକର ଉଦୟ ହେବ, ସେ ସାଂସାରିକ ମତାନୁସାରେ ନିୟୁକ୍ତ ୨୯

- ୧୭ ନୋହି ଅକ୍ଷୟ ଜୀବନର ଶକ୍ତି ଅନୁସାରେ ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଯେହେତୁ
 ଇଣ୍ଡର ଏହି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ମଲ୍ଲକାଶେଦକର ମତାନୁସାରେ ଏକ ନିତ୍ୟ
 ୧୮ ଯାଜକ ଅଟ ।” ଦୃଢ଼ ଓ ନିଷ୍ଠାଳ ହେବାର ସେହି ଅଗ୍ରବର୍ତ୍ତି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଲେଖ
 ୧୯ ହୋଇଅଛି, ଏହି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ; ଯେହେତୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଦ୍ଵାରା କୌଣସି ବିଷୟର ସିଦ୍ଧି
 ହୋଇ ନାହିଁ, ପୁଣି ଯାହା ଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ଇଣ୍ଡରର ନିକଟବର୍ତ୍ତି ହୋଇ,
 ଏମନ୍ତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭରସା ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ହୁଅନ୍ତୁ ।
- ୨୦ ଆଉ ରାଣ ବିନ୍ଦୁ ଯାଣୁ ଯାଜକପଦରେ ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି, ଏଣୁକରି ସେ
 ୨୧ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନିୟମର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଯେହେତୁ ସେ ଯାଜକମାନେ ରାଣ ବିନ୍ଦୁ
 ଯାଜକପଦରେ ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, ମାତ୍ର “ପରମେଶ୍ଵର ଏହି ଯେ ରାଣ କଲେ,
 ସେ ତାହାର ଅନ୍ୟଥା ନ କରବେ, ତୁମ୍ଭେ ମଲ୍ଲକାଶେଦକର ମତାନୁସାରେ ଏକ ନିତ୍ୟ
 ୨୨ ଯାଜକ,” ଯେ ତାହାଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିଲେ, ତାହାଙ୍କର ସେହି ରାଣଦ୍ଵାରା (ଯାଣୁ)
 ୨୩ ନିୟୁକ୍ତ ଥିଲେ । ଆଉ ସେମାନେ ମୃତ୍ୟୁର ଅଧୀନ ହେବାର ଚିରସ୍ଥାୟୀ ହେବାକୁ
 ୨୪ ନ ପାରିବାରେ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ବହୁତ ଯାଜକ ହୋଇଲେ । ମାତ୍ର ଏ (ଯାଣୁ) ନିତ୍ୟସ୍ଥାୟୀ
 ୨୫ ସକାଶେ ଅନ୍ୟର ଅପ୍ରାପ୍ତବ୍ୟ ଯାଜକପଣ କରନ୍ତି । ଏଣୁ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କର
 ଦ୍ଵାରା ଇଣ୍ଡରର କତିକି ଆସନ୍ତି, ସେ ସେମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ନିବେଦନ କରିବାକୁ
 ନିତ୍ୟ ଜୀବିତ ଥିବାର ସର୍ବତୋଭାବରେ* ସେମାନଙ୍କୁ ବାଣ କରିବାକୁ ପାରନ୍ତି ।
- ୨୬ ଆଉ ପବିତ୍ର, ଅହିଂସକ, ନିର୍ମଳ, ପାପିଗଣଠାରୁ ଭିନ୍ନ, ପୁଣି ସ୍ଵର୍ଗର ଉଚ୍ଚାକୃତ,
 ୨୭ ଏମନ୍ତ ଏକ ମହାଯାଜକ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ତେଣୁ ମହାଯାଜକ-
 ଗଣର ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଥମରେ ଆପଣାର ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପାପର ନିମନ୍ତେ
 ନିତ୍ୟ ବଳିଦାନ କରିବାର ତାହାଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ; ଯେହେତୁ ସେ ଆପ-
 ଣାକୁ ଉତ୍ତର କର ଲୋକମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ସେହି କର୍ମ ଏକାବେଳେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
 ୨୮ କଲେ । ଆଉ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅସିଦ୍ଧ ମନୁଷ୍ୟକୁ ମହାଯାଜକ ପଦରେ ନିୟୁକ୍ତ କରଇ;
 ପୁଣି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉତ୍ତର ଯେ ରାଣର କଥା ଥିଲା, ସେ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ସିଦ୍ଧି
 ପ୍ରାପ୍ତିକୁ ନିୟୁକ୍ତ କରଇ ।

୮ ପଦ ।

- ୧ ସେ ପୁଣ୍ୟୋକ୍ତ କଥାର ସାର ଏହି, ଯେ ସ୍ଵର୍ଗରେ ମହାମହିମ ସିଂହାସନର ଦକ୍ଷିଣ
 ୨ ପାଖରେ ଉପବିଷ୍ଟ ହୋଇ ମନୁଷ୍ୟର ଅସ୍ଥାପିତ, ଅର୍ଥାତ୍ ପରମେଶ୍ଵରର ସ୍ଥାପିତ,
 ଯଥାର୍ଥତମୂର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ସେବା କର୍ମରେ ନିବିଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି, ଏମନ୍ତ ଏକ ମହା-
 ୩ ଯାଜକ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମହାଯାଜକ ଯେମନ୍ତ ଦାନ ବଳିଆଦି
 ଉତ୍ତର କରିବାକୁ ନିୟୁକ୍ତ ଅଛନ୍ତି, ସେହିପରି ତାହାଙ୍କର କିଛି ଉତ୍ତର ବିଷୟ ଆପ୍ତେ,

* (ପଦା) ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ।

ଏମନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ପୁଣି ସେ ଯେବେ ପୃଥିବୀରେ ଥାଆନ୍ତେ, ତେବେ ଯାଜକ
 ନୁହନ୍ତେ; କାରଣ ଯେଉଁମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥାନୁଯାୟୀ ନୈବେଦ୍ୟାଦି ଉତ୍ସର୍ଗ କରନ୍ତି,
 ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ସେବାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧାମାତ୍ର ହୁଅନ୍ତି, ଏମନ୍ତ ଯାଜକମାନେ ଅଛନ୍ତି ।
 ଯେମନ୍ତ ମୋଶା ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁର ନିର୍ମାଣ କରବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହୋଇ ଇଶ୍ୱରଠାରୁ
 ଉପଦେଶ ପାଇଲେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଇଶ୍ୱର ତାହାକୁ କହିଲେ, “ସାବଧାନ, ପଦ୍ମତରେ
 ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଆକୃତି ଦେଖିଅଛୁ, ସେ ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତ ନିର୍ମାଣ କର ।” ପୁଣି
 ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ମହାଯାଜକ ଏକାକୀ ତହିଁର ଅଧିକ ପରମ ସେବା ପଦ ପାଇ-
 ଛନ୍ତି, କାରଣ ସେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଙ୍ଗୀକାରରେ ସ୍ଥାପିତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନିୟମର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଅଟନ୍ତି ।
 ସେ ପ୍ରଥମ ନିୟମ ଯେବେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହୁଅନ୍ତା, ତେବେ ଦ୍ୱିତୀୟ ନିୟମ କରବାର
 କିଛି ପ୍ରୟୋଜନ ନ ଥାନ୍ତା । ମାତ୍ର ସେ (ତାହାର*) ଦୋଷ ଦେଇ କହନ୍ତି,
 “ପରମେଶ୍ୱରର ଏହି ଉକ୍ତି ଅଛି, ଦେଖ, ଯେଉଁ ସମୟରେ ଆମ୍ଭେ ଇଶ୍ରାୟେଲ
 ଗୋଷ୍ଠୀର ଓ ସିନ୍ଦୃଦାୟ ଗୋଷ୍ଠୀର ସଙ୍ଗେ ଏକ ନୂତନ ନିୟମ ସ୍ଥିର କରବା, ଏମନ୍ତ
 ସମୟ ଆସୁଅଛି । ପରମେଶ୍ୱର ଆହୁର କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ଯେ ଦିନରେ ସେମାନଙ୍କର
 ପିତୃଲୋକମାନଙ୍କର ହସ୍ତ ଧାରଣ କରି ମିଶର ଦେଶର ଉଦ୍ଧାର କରି ସେମାନଙ୍କର
 ସଙ୍ଗେ ନିୟମ ସ୍ଥିର କଲୁ, ସେହି ଦିନର ବ୍ୟବସ୍ଥାନୁସାରେ ନୋହେ; ଯେହେତୁ
 ଆମ୍ଭର ନିୟମ ସେମାନେ ଅମାନ୍ୟ କରିବାରେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ମନୋ-
 ଯୋଗ ନ କଲୁ; ପୁଣି ପରମେଶ୍ୱର କହନ୍ତି, ସେ ଦିନର ଉତ୍ତରେ ଆମ୍ଭେ ଇଶ୍ରା-
 ଯେଲ ଗୋଷ୍ଠୀର ସଙ୍ଗେ ଏହି ନିୟମ ସ୍ଥିର କରବା, ସେମାନଙ୍କର ଚିତ୍ତରେ ଆମ୍ଭର
 ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେବା, ଓ ଅନ୍ତଃକରଣେ ତାହା ଲେଖିବା, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ଇଶ୍ୱର
 ହେବା, ପୁଣି ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ଲୋକ ହୋଇବେ । ଏଣୁ ‘ତୁମ୍ଭେ ପରମେ-
 ଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଜାଣ,’ ଏକଥା ବୋଲି ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ପଡୋଶିକୁ ଓ
 ଆପଣା ଭାଇକୁ ଉପଦେଶ ନ ଦେବେ; କାରଣ ଆକାଳ ବୃଦ୍ଧ ସମସ୍ତେହିଁ
 ଆମ୍ଭକୁ ଜାଣିବେ । ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟିୟା ସମସ୍ତ କ୍ଷମା କରି
 ସେମାନଙ୍କର ପାପ ଓ ଅପରାଧ ଆଉ କେବେହିଁ ସ୍ମରଣରେ ନ ଆଣିବା ।” ଏହି
 ପ୍ରକାରେ ସେ ନୂତନ ନିୟମର କଥା କହି ପ୍ରଥମକୁ ପୁରାତନ କଲେ; ଆଉ ଯେ
 ପୁରାତନ ଓ ଜାଣି, ତାହାର ଲେଖ ହେବାର ସମୟ ହୋଇଅଛି ।

୧ ପଦ ।

ପ୍ରଥମ ନିୟମାନୁସାରେ ଇଶ୍ୱରାବତାର ନାନା ସ୍ଥାପନା ପୁଣି ସାଂସାରିକ ପବିତ୍ର
 ସ୍ଥାନ ଥିଲା । ନିର୍ମିତ ତମ୍ବୁର ଯେ ପ୍ରଥମ କୋଠାରେ ଶାପବୃକ୍ଷ ଓ ମେଜ ଓ

*(ଏକା) ସେମାନଙ୍କର ।

- ୩ ଦର୍ଶନରେଖା ଥିଲା, ସେ କୋଠରୀ ପବିତ୍ର ନାମରେ ବିଖ୍ୟାତ ହେଲା । ଦ୍ଵିତୀୟ ବିଚ୍ଛେଦବସ୍ତ୍ରର ପଛଭାଗରେ ମହାପବିତ୍ର ନାମରେ ସେ ତମ୍ବୁର ଯେ ଆନ କୋଠରୀ, ୪ ତାହା ଭିତରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣମୟ ଧୂପାଗ ଓ ସବୁଆଡ଼େ ସୁନାମଣ୍ଡିତ ନିୟମର ସିନ୍ଦୂକ ; ତହିଁରେ ମାନ୍ଦାର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଘଟ, ହାରେଶର ମଞ୍ଜୁରୀତ ଦଣ୍ଡ, ଖୋଦିତ ନିୟମ ପଥର ; ୫ ପୁଣି ତଦୁପରି ଦୟାସନର* ଶୁଭ୍ରାକାଶ ତେଜୋମୟ କରବଗଣ ଥିଲେ, ଏହି ୬ ସମସ୍ତର ବିଶେଷ ତତ୍ତ୍ଵ ଏବେ କହି ନ ପାରି । ଏହି ସମସ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ ଯାଜକ-ଗଣ ଈଶ୍ଵରର ସେବା କରିବାକୁ ତମ୍ବୁର ପ୍ରଥମ କୋଠରୀରେ ସଜ୍ଞଦା ଗମନା- ୭ ଗମନ କରନ୍ତେ, ମାତ୍ର ଦ୍ଵିତୀୟ କୋଠରୀରେ ମହାଯାଜକ ଏକାକୀ ପ୍ରତିବରଷରେ ଥରେ ପ୍ରବେଶ ହୁଅନ୍ତା ; ଆଉ ଆପଣାର ପୁଣି ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଜ୍ଞାନ-କୃତ ପାପର ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାର ରକ୍ତ ନ ନେଇ ପ୍ରବେଶ ନ ହୁଅନ୍ତା । ୮ ଏଥିରେ ଧର୍ମଆତ୍ମ ଏହି ଅର୍ଥ ଜଣାନ୍ତି, ପ୍ରଥମ ତମ୍ବୁ ଥିଲେ ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ୯ ପ୍ରବେଶର ପଥ ପ୍ରକାଶିତ ନୁହଇ । ଆଉ ସେ ତମ୍ବୁ ବର୍ତ୍ତମାନକାଳର ଏକ ଆଦର୍ଶ- ୧୦ ସ୍ଵରୂପ ; ଯେହେତୁ ସିଦ୍ଧି କରିବାର କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିରୂପିତ, କେବଳ ବିଶେଷ ଖାଦ୍ୟ ଓ ଯେୟ ଓ ବିବିଧ ତୁବନ ସାଂସାରକ ସେବାର ସଙ୍ଗେ ଯେଉଁ ଦାନ ବଳିଦାନାଦି ସାଧକର ମନ ସିଦ୍ଧି କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ, ସେହି ସମସ୍ତ ପ୍ରଥମ ତମ୍ବୁରେ ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ ହୁଅନ୍ତା ।
- ୧୧ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଭବିଷ୍ୟତ ମଙ୍ଗଳ ଦେବାର ନିମନ୍ତେ ମହାଯାଜକରୂପରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଏହି ସୃଷ୍ଟିର ଭିନ୍ନ ଅହସ୍ତକୃତ ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ତମ୍ବୁ ଦେଇ [ଯାଇ] ୧୨ ଶୁଗଳର କି ଗୋବତ୍ସାର ରକ୍ତ ସଙ୍ଗେ ନୋହେ, ମାତ୍ର ଆପଣାର ରକ୍ତର ସଙ୍ଗେ ଏକାବେଳେ ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ଆମ୍ରମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଅନନ୍ତ ୧୩ ମୁକ୍ତି ପାଇଅଛନ୍ତି । ବୃଷ ଶୁଗଳର ରକ୍ତ ପୁଣି ଗାଗଡ଼ସ୍ଥ ଅଙ୍ଗରେ ପ୍ରକ୍ଷେପ କରି- ୧୪ ବାରେ ଯେବେ ଅଶୁଚି ଲୋକମାନଙ୍କର ଶରୀର ଶୁଚି ହୋୟେ, ତେବେ ନିତ୍ୟ ଆତ୍ମ ଦ୍ଵାରା ଈଶ୍ଵର ଉଦ୍ଦେଶରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଆପଣାକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ତାହାଙ୍କର ରକ୍ତ କି ମୃତ୍ୟୁଯୋଗ୍ୟ ହିୟାର ଅମର ଈଶ୍ଵରର ସେବାର୍ଥେ ତୁମ୍ଭ- ୧୫ ମାନଙ୍କର ମନକୁ ତତୋଧିକ ପବିତ୍ର ନ କରିବେ ? ଆଉ ଆତ୍ମାନାକୃତ ଲୋକ-ମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଅନନ୍ତ ଅଧିକାର ପ୍ରାପ୍ତିର ନିମନ୍ତେ ସେ ମୃତ୍ୟୁ ଦ୍ଵାରା ପୂର୍ବ ୧୬ ନିୟମ ଲଘ୍ଵନରୂପ ଅପରାଧ ମାର୍ଜନାର୍ଥେ ନୂତନ ନିୟମର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ହେଲେ । ନିୟମ ୧୭ ସିଦ୍ଧି କରିବାକୁ ଗଲେ ନିୟୁକ୍ତ ବଳିର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟାଇବାର ପ୍ରୟୋଜନ ଅଛି । ଆଉ ନିୟୁକ୍ତ ବଳି ଜୀବତ ଥିଲେ ନିୟମ ସିଦ୍ଧି ନୁହଇ ; ପୁଣି ବଳି ମୃତ ହେଲାଭାବରେ ୧୮ ତାହା ସ୍ଥିର ହୁଅଇ । ଏହିନିମନ୍ତେ ସେ ପୂର୍ବ ନିୟମର ରକ୍ତପାତ ବନ୍ଦୁ ସିଦ୍ଧି ନୋ-

ହୁଏ । ପୁଣି ମୋଶା ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ବ୍ୟବସ୍ଥାନୁସାରେ ସବୁ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରକାଶ ୧୯
 କରି ଜଳ ପୁଣି ସିନ୍ଦୂରବର୍ଣ୍ଣ ମେଷରୂପେ ଓ ଏସୋବର ସହିତ ଗୋବତ୍ସାର ଓ
 ଶୁଗଲର ରକ୍ତ ନେଇ ପୁସ୍ତକରେ ପୁଣି ସବୁ ଲୋକର ଗାଏରେ ପ୍ରକ୍ଷେପ କରି
 କହିଲା, “ଇଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସହିତ ଯେ ନିୟମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିଅଛନ୍ତି, ଏହି ୧୦
 ତାହାର ରକ୍ତ ।” ପୁଣି ତମ୍ଭରେ ଓ ସେବାର ପାଦରେ ସେ ରକ୍ତ ପ୍ରକ୍ଷେପ କଲା । ୧୯
 ଆଉ ବ୍ୟବସ୍ଥାନୁସାରେ ପ୍ରାୟ ସବୁ ବସ୍ତୁର ରକ୍ତ ଦ୍ଵାରା ପବିତ୍ରୀକୃତ ହେଲା, ପୁଣି ୧୯
 ରକ୍ତପାତ ବନ୍ଧୁ ପାପମୋଚନ ନୁହଇ । ଏହିନିମନ୍ତେ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ୧୯
 ଯେଉଁ ସ୍ଥାନ, ସେ ଏହି ସମସ୍ତ ଯାଗ ଦ୍ଵାରା ପବିତ୍ରୀକୃତ ହୁଅଇ ; ମାତ୍ର ସ୍ଵର୍ଗୀୟ
 ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଏହାଠାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବଳି ଦ୍ଵାରା ପବିତ୍ରୀକୃତ ହେବାର ଉଚିତ ।
 ଏହିହେତୁର ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଏକାଠିରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ- ୧୯
 ରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ସତ୍ୟ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତସ୍ଵରୂପ ଯେ ହସ୍ତକୃତ
 ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ, ତହିଁରେ ପ୍ରବେଶ ନୋହି ଯଥାର୍ଥ ସ୍ଵର୍ଗରେଇ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ ।
 ପୁଣି ମହାଯାଜକ ପ୍ରତିବର୍ଷରେ ପରର ରକ୍ତ ନେଇ ଯେମନ୍ତ ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ୧୯
 ପ୍ରବେଶ ହୁଅନ୍ତି, ସେତେ ପୁନଃ ଆପଣାକୁ ଉତ୍ତର କରିବାକୁ ଗ୍ରୀଷ୍ମର ପ୍ରୟୋଜନ
 ନୋହେ ; ଯେହେତୁ ତାହା ହେଲେ ସୃଷ୍ଟିର ପ୍ରଥମାବଧି ଅନେକ ଥର ତାହାଙ୍କର ୧୯
 ମୃତ୍ୟୁ ହୁଅନ୍ତା । ମାତ୍ର ଏବେ ସେ ପାପକୁ ଖଣ୍ଡାଇବା ପାଇଁ ଆପଣାକୁ ବଳିତ୍ଵ-
 ରେ ଉତ୍ତର କରିବାକୁ ଥରେ ଶେଷକାଳର ଅବସ୍ଥାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ।
 ଆଉ ମନୁଷ୍ୟର ଯେମନ୍ତ ଏକାଥରେ ମୃତ୍ୟୁ ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ବର୍ତ୍ତର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅଛି, ୧୯
 ସେତେ ଗ୍ରୀଷ୍ମହିଁ ଅନେକର ପାପ ଭୋଗିବା ପାଇଁ ଏକାଥରେ ଉତ୍ତରୀକୃତ
 ହେଲେ ; ପୁଣି ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କର ଅପେକ୍ଷା କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ପର- ୧୯
 ଦ୍ଵାରା ନିମନ୍ତେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଥର ସେ ପାପ ଭୋଗ ବନ୍ଧୁ ଦର୍ଶନ ଦେବେ ।

୧୦ ପଦ ।

ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭବିଷ୍ୟତ ମଙ୍ଗଳର ନିତାନ୍ତ ମୂର୍ତ୍ତି ନୁହଇ, ଶୁଦ୍ଧାସ୍ଵରୂପମାତ୍ର ହେବାର ୧
 ନିତ୍ୟ ଏକତ୍ଵ ବାର୍ଷିକ ବଳିଦାନ ଦ୍ଵାରା ଶରଣାଗତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସିଦ୍ଧ କରିବାକୁ
 ସମର୍ଥ ନୁହଇ । ଯେହେତୁ ସାଧକମାନେ ଏକାବେଳେ ପରଶ୍ଚୂତ ହେଲେ ପୁନ- ୧
 ବାର ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ପାପ ବୋଧ ନୋହିବାରେ ସେମାନେ କି ସେ ଉତ୍ତରୀ
 କର୍ମର ନିବୃତ୍ତି ନୁହନ୍ତେ ? ମାତ୍ର ସେ ବଳିଦାନ ଦ୍ଵାରା ବରଷକୁବରଷ ପାପ ସ୍ମରଣ ୧
 ହେଲା । ଏହିହେତୁର ବୃଷର କି ଶୁଗଲର ରକ୍ତ ଦ୍ଵାରା ପାପମୋଚନ ସମ୍ଭବ ୧
 ନୁହଇ ।

ଏକାରଣ (ଗ୍ରୀଷ୍ମ) ଜଗତରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ବଳିଦାନ ୧

୬ ଓ ନୈବେଦ୍ୟ ନ ମଙ୍ଗି ଆମ୍ଭର ଶରୀର ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲ । ହୋମ ଓ ପାପମୋଚନ
 ୭ ନମନ୍ତେ ବଳିଦାନ ତୁମ୍ଭେ ଇଚ୍ଛା କର ନାହିଁ; ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ କହିଲୁଁ, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ
 ଆସୁଅଛୁଁ, ଧର୍ମପୁସ୍ତକରେ ଆମ୍ଭର ବିଷୟରେ ଲେଖିତ; ହେ ଇଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭର
 ୮ ଇଚ୍ଛାକ୍ରିୟା ସାଧିବାକୁ ଆମ୍ଭେ ଆସୁଅଛୁଁ ।” ତୁମ୍ଭେ ବ୍ୟବସ୍ଥାନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରୀକୃତ
 “ବଳିଦାନ, ନୈବେଦ୍ୟ, ହୋମ ଓ ପାପ ନମନ୍ତେ ବଳିଦାନ ନ ମାଗ, ପୁଣି ତାହା
 ୯ ଇଚ୍ଛା ନ କର,” ଏମନ୍ତ ଉପରଲେଖିତ କଥା କହିଲାଉତ୍ତରେ ସେ କହିଲେ,
 “ହେ ଇଶ୍ଵର, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଇଚ୍ଛାକ୍ରିୟା ସାଧିବାକୁ ଆସୁଅଛୁଁ,” ଏହା
 ବୋଲି ସେ ଦ୍ଵିତୀୟ କଥାକୁ ସ୍ଥିର କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଥମ କଥାକୁ ଲେଖ କଲେ ।
 ୧୦ ଏଣୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଅରେ ଆପଣା ଶରୀର ଉତ୍ତର କରବାରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେହି
 ଇଚ୍ଛାକ୍ରିୟା ଦ୍ଵାରା ପବିତ୍ରୀକୃତ ହୋଇଅଛୁଁ ।

୧୧ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯାଜକ ଦିନକୁଦିନ ଉପାସନା ଓ ପାପ ମୋଚନରେ ଅସମର୍ଥ ଏକ-
 ୧୨ ଋଷ ବଳି ପୁନଃ ଉତ୍ତର କରବାକୁ ଠିକ୍ ହୁଅନ୍ତି; ମାତ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପାପର ମୋଚ-
 ନାର୍ଥେ ଏକ ବଳି ଉତ୍ତର କରି ସବୁଦିନ ଇଶ୍ଵରର ଦକ୍ଷିଣରେ ଉପବିଷ୍ଟ ହୋଇ,
 ୧୩ ଅଦ୍ୟାବଧି ଯାବତ୍ ତାହାଙ୍କର ଶତ୍ରୁବର୍ଗ ତାହାଙ୍କର ପାଦପୀଠ ନୁହନ୍ତି, ତାବତ୍
 ୧୪ କାଳ ଅପେକ୍ଷା କରୁଅଛନ୍ତି; କାରଣ ଏକ ଉତ୍ତର ଦ୍ଵାରା ସେ ପବିତ୍ରୀକୃତ ଲୋକ-
 ୧୫ ମାନଙ୍କୁ ଅନନ୍ତକାଳରେ ସିଦ୍ଧ କରନ୍ତି । ପୁଣି ଏହାର ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର
 ପ୍ରତି ଧର୍ମଆତ୍ମ ସ୍ଵୟଂ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି; ଅନ୍ୟ କଥାର ଉତ୍ତରେ ଏ ଲେଖାଅଛି,
 ୧୬ “ପରମେଶ୍ଵର କହନ୍ତି, ସେ ଦିନର ଉତ୍ତରେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ସହିତ ଏହି
 ନିୟମ ସ୍ଥିର କରିବା; ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତଃକରଣରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେବା,
 ୧୭ ସେମାନଙ୍କର ମନରେ ତାହା ଲେଖିବା, ପୁଣି ସେମାନଙ୍କର ପାପ ଓ ଅପରାଧ ଆଉ
 ୧୮ କେବେହେଁ ସ୍ମରଣରେ ନ ଆଣିବା ।” ଏଣୁ ପାପ ମୋଚନ ହୋଇଲେ ପାପାର୍ଥେ
 ଉତ୍ତରର ଆଉ ପ୍ରୟୋଜନ ନ ଆମ୍ଭେ ।

୧୯ ହେ ଭ୍ରମାମାନେ, ଯୀଶୁ ସ୍ଵଶରୀରରୁ ବିଚ୍ଛେଦବସ୍ତୁ ଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିମ-
 ୨୦ନ୍ତେ ଜୀବନଦାୟକ ନୂତନ ଏକ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଅଛନ୍ତି, ତାହା ଦ୍ଵାରା ମହାପବିତ୍ର
 ୨୧ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶିବାକୁ ତାହାଙ୍କର ରକ୍ତ ଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସାହସ ଅଛି । ପୁଣି
 ୨୨ ଇଶ୍ଵରର ମନ୍ଦିର ଉପରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ମହାଯାଜକ ଜଣେ ଥିବାରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ
 ପାପ ବୋଧ ବିଷୟରେ ପ୍ରସ୍ଥାଳିତ ମନ ଓ ନିର୍ମଳ ଜଳରେ ଯୋଡ଼ି ଶରୀର ହୋଇ
 ସରଳ ଅନ୍ତଃକରଣ ଘେନି ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ଵାସରେ କର (ଇଶ୍ଵରଙ୍କର) କର୍କଶ ଆସୁ ।
 ୨୩ ପୁଣି ଯେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି, ସେ ବିଶ୍ଵସ୍ତ; ଏହିହେତୁ ପ୍ରତ୍ୟାଶାର ଯେ ବାକ୍ୟ
 ୨୪ ଆମ୍ଭେମାନେ ସ୍ଵୀକାର କରିଅଛୁଁ, ତାହା ଦୃଢ଼ କରି ଧରୁଁ; ପୁଣି ପ୍ରେମ ଓ ସକ୍ରି-
 ୨୫ୟାରେ ଏକକୁଆରେକ ପ୍ରବର୍ତ୍ତକରକୁ ମନୋଯୋଗ କରୁଁ । ଥୋକାଏ ଲୋକ-

ମାନଙ୍କର ନ୍ୟାୟ ସତ୍ତା କରିବାର ତ୍ୟାଗ ନ କରି ମହାଦନ ନିକଟ ଘନାୟେ ଦେ-
ଖିଲେ, ଆନ୍ତର ଉପଦେଶ କରୁ ।

ସତ୍ୟ ଧର୍ମର ଜ୍ଞାନ ପାଇଲୁ ଉତ୍ତରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେବେ ପୁନର୍ବାର ସ୍ବେଚ୍ଛା-
ରେ ପାପ କରି, ତେବେ ସେ ପାପର ଆଉ କୌଣସି ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ନ ଥାଏ;
କେବଳ ଶତ୍ରୁନାଶକ କ୍ରୋଧାନଳର ଓ ଦଣ୍ଡର ଭୟଜନକ ଅପେକ୍ଷା ଥାଏ । ୧୨
ମୋଶାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭୁଲ୍ଲ କରିବାର ମନୁଷ୍ୟ ଯେବେ ଦୁଇ ଭିନ୍ନ ସାକ୍ଷି ପ୍ରମାଣେ ୧୮
ଦୟାବର୍ଜିତ ହତ ହେଲା, ତେବେ ବୁଝ, ଯେଉଁଠି ଇଶ୍ବରର ପୁଅକୁ ଅବଜ୍ଞା ୧୯
କରଇ, ଓ ଯେ ନିୟମର ରକ୍ତ ଦ୍ବାରା ସେ ପବିତ୍ରୀକୃତ ହେଲା, ତାହା ଅପବିତ୍ର
ଜ୍ଞାନ କରଇ, ଓ ଅନୁଗ୍ରହରୂପ ଆତ୍ମକୁ ଅପମାନ କରଇ, ସେ କେତେ ବଡ଼ ଘୋର-
ତର ଦଣ୍ଡର ଯୋଗ୍ୟ ହେବ? ଯେହେତୁ ପରମେଶ୍ବର କହନ୍ତି, “ପ୍ରତିଫଳ ଦେବାର ୩୦
ଆମ୍ଭର କର୍ମ, ଆମ୍ଭେ ସମୁଚିତ ଦଣ୍ଡ ଦେବା ।” ପୁନଶ୍ଚ, “ପରମେଶ୍ବର ଆପଣା
ଲୋକଙ୍କର ବିଚାର କରିବେ,” ଏକଥା ଯେ କହିଅଛନ୍ତି, ତାହାକୁ ଆମ୍ଭେମାନେ
ଜାଣି । ଅମର ଇଶ୍ବରର ହସ୍ତରେ ପଡ଼ିବାର ବଡ଼ ଭୟାନକ ବିଷୟ । ୩୧

ଭୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଦିନରେ ଦାସ୍ତୀପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ନାନା ଦୁଃଖରୂପ ଭରି ୩୨
ସଂଗ୍ରାମ ସହିଥିଲ, ସେହି ପୂର୍ବ ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର । ସେବେଲେ ଭୁମ୍ଭେମାନେ ୩୩
ଅଂଶକ୍ରମରେ ନିଜା ଓ କ୍ଳେଶରେ କୌତୁଜାକୃତ ହୋଇଥିଲ, ପୁଣି ଅଂଶକ୍ରମରେ
ଏହିରୂପ ନିଜତ ଲୋକମାନଙ୍କର ସଖା ହୋଇଥିଲ । ଅଥଚ ଆମ୍ଭର ବଳନର ୩୪
ଦୁଃଖରେ ଭୁମ୍ଭେମାନେ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଥିଲ, ପୁଣି ସ୍ବର୍ଗରେ ଭୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର ଆନ୍ତର
ଉତ୍ତମ ନିତ୍ୟଧନ ଅଛି, ଏହା ଜାଣି ଆନନ୍ଦରେ ଆପଣା ୩୫ ସାମଗ୍ରୀର ଲୁଚି ସହି-
ଥିଲ । ଏହିହେତୁ ଅନେକ ପୁରସ୍କାରଜନକ ଭୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର ସାହସ ପରିତ୍ୟାଗ ନ ୩୬
କର । ଯେହେତୁ ଭୁମ୍ଭେମାନେ ଯହିଁରେ ଇଶ୍ବରର ଇଚ୍ଛା ପାଳନ କରି ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ୩୭
ଫଳ ପାଆ, ଏମନ୍ତ ସହିଷ୍ଣୁ ହେବାର ଭୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର ପ୍ରୟୋଜନ ଅଛି । “ଯେ ୩୮
ଆସିବେ, ସେ ଅଳ୍ପ ଦିନର ମଧ୍ୟରେଇ ଆସିବେ, ବିଳମ୍ବ ନ କରିବେ ।” “ଧାର୍ମିକ ୩୯
ଯେ ସେ ବିଶ୍ବାସ ଦ୍ବାରା ବଞ୍ଚିବ, ମାତ୍ର ଯେବେ ଧର୍ମ ତ୍ୟାଗ କରଇ, ତେବେ ତହିଁରେ
ଇଶ୍ବରର ଆତ୍ମ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନୋହିବେ ।” ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେମାନେ ବିନାଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୪୦
ଧର୍ମତ୍ୟାଗିମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ନୋହି, ଆତ୍ମର ପରିତ୍ରାଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ବାସିମା-
ନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଅଛୁ ।

୧୧ ପଦ ।

ବିଶ୍ବାସ ଯେ, ସେ ଭରସା କରିବା ବିଷୟର ନିଶ୍ଚୟକାରୀ ପୁଣି ଅଦୃଶ୍ୟ ବିଷ-
ୟର ପ୍ରମାଣବାତା* ଅଟଇ । ଏଣୁ ଏହା ଦ୍ବାରା ପ୍ରାଣନାମାନେ ସୁଖ୍ୟାତି ପାଇଲେ ।

* (ଅବା) ବିଶ୍ବାସ ଭରସା କରିବା ବିଷୟର ସାର ପୁଣି ଅଦୃଶ୍ୟ ବିଷୟର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷକାରୀ ।

- ୩ ଆଉ ଇନ୍ଦ୍ରର ବାକ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ଜଗତ ସୃଷ୍ଟ ହେଲା, ପୁଣି କୌଣସି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ବସ୍ତୁର ଏହି ସମସ୍ତ ଦୃଶ୍ୟ ବସ୍ତୁର ସୃଷ୍ଟି ନୋହିଲା, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ଵାସ ଦ୍ଵାରା ଜାଣି ।
- ୪ ପୁଣି ହାବଲ ବିଶ୍ଵାସ ଦ୍ଵାରା କର୍ମନଠାରୁ ଇନ୍ଦ୍ରର ଉଦ୍ଦେଶରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରି ତାହାର ସେହି ଦାନର ପ୍ରତି ଇନ୍ଦ୍ରର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ଆପେ ଯେ ଧାର୍ମିକ ଏମନ୍ତ ପ୍ରମାଣ ପାଇଲା; ଏକାରଣ ସେ ମୃତ ହେଲେହେଁ ଅଦ୍ୟାବଧି କଥା
- ୫ କହୁଅଛି । ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ହନୋକ ବିଶ୍ଵାସର ଦ୍ଵାରା ମୃତ୍ୟୁର ଆତ୍ମାଦାନ ନ ପାଇ ଅନ୍ତର୍ହିତ ହେଲେ; ଆଉ ଇନ୍ଦ୍ର ତାହାକୁ ଅନ୍ତର୍ହିତ କଲେ କେହି ତାହାର ଉଦ୍ଦେଶ ନ ପାଇଲେ; ପୁଣି ଅନ୍ତର୍ଜ୍ଞାନର ଧୂବରେ ସେ ଯେ ଇନ୍ଦ୍ରର ସନ୍ତୋଷ
- ୬ ଜନ୍ମାଇଥିଲା, ତାହାର ଏମନ୍ତ ପ୍ରମାଣ ଥିଲା । ପୁଣି ବିଶ୍ଵାସ ବନ୍ଧୁ ଇନ୍ଦ୍ରଙ୍କୁ ତୁଷ୍ଟ କରିବାର ଅସାଧ୍ୟ; ଇନ୍ଦ୍ର ଯେ ଅଛନ୍ତି ଓ ଆପଣାର ଅନ୍ତେଷ୍ଠକାରିମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାରଦାତା, ଏ କଥାରେ ଇନ୍ଦ୍ରଙ୍କର କ୍ଷମାରେ ଆସନ୍ତା ଲୋକର ବିଶ୍ଵାସ
- ୭ କରିବାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଆଉ ନୋହ ବିଶ୍ଵାସରେ ଅପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭବିଷ୍ୟତ ବିଷୟରେ ଇନ୍ଦ୍ରଠାରୁ ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ ପାଇ ଭୟାର୍ତ୍ତ ହୋଇ ନିଜ ପରିଜନ ରକ୍ଷାର ନିମନ୍ତେ ଏକ ଜାହାଜ ନିର୍ମାଣ କଲା; ତହିଁରେ ସେ ଜଗଜ୍ଜନର ଦୋଷ ଦେଖାଇ ବିଶ୍ଵାସ-ଜାତ ଧର୍ମର ଅଧିକାରୀ ହେଲା ।
- ୮ ଆଉ ଅବ୍ରାହାମ ପ୍ରାପ୍ତବ୍ୟ ଅଧିକାର ସ୍ଥାନରେ ଯାଏଁ କରିବାକୁ ନିମନ୍ତ୍ରିତ ହେଲେ ବିଶ୍ଵାସରେ ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହେଲା, ପୁଣି କେଉଁଠାକୁ ଯିବାର ହୁଅଇ, ତାହା ନ
- ୯ ଜାଣିଲେହେଁ ଯାଏଁ କଲା । ସେହି ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ଅଂଶାଧିକାରୀ ଯେ ଯିସ୍ତାକ ଓ ଯାକ୍ବବ, ଏମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ସେ ବିଶ୍ଵାସ ଦ୍ଵାରା ତମ୍ଭରେ ବାସ କରି ବିଦେଶୀର
- ୧୦ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦେଶରେ ପ୍ରବାସ କଲା । ଯେହେତୁ ସେ ଇନ୍ଦ୍ରର ନିର୍ମିତ ଓ
- ୧୧ ରକ୍ଷିତ ଏକ ଭିତ୍ତିମୂଳୟୁକ୍ତ ନଗରର ଅପେକ୍ଷାରେ ଥିଲା । ଆଉ ସାରା ପ୍ରତିଜ୍ଞା-କାରୀକୁ ବିଶ୍ଵାସ୍ୟ ଜ୍ଞାନ କରିବାରେ ରଜୋନିବୃତ୍ତ ହେଲେହେଁ ବିଶ୍ଵାସରେ ଗର୍ଭ-
- ୧୨ ଧାରଣ କରିବାର ଶକ୍ତି ପାଇ ପୁଣି ପ୍ରସବ କଲା । ଏଥିପାଇଁ ମୃତପରି ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି-ଠାରୁ ଆକାଶର ନକ୍ଷତ୍ରଗଣର ନ୍ୟାୟ ଓ ସମୁଦ୍ର ତୀରସ୍ଥ ବାଲିର ପରି ଅସଂଖ୍ୟ
- ୧୩ ଲୋକ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଲେ । ଏମାନେ ସବୁ ବିଶ୍ଵାସରେ ପ୍ରାଣ ଶୁଦ୍ଧିଲେ; ସେମାନେ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ନୋହିଲେ, ମାତ୍ର ଦୂରରେ ତାକୁ ଦେଖି ଶ୍ରଦ୍ଧା କରି ଆଲିଙ୍ଗନ କରିବାରୁ ସଂସାରରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ବିଦେଶୀ ଓ ପ୍ରବାସୀ ସ୍ଵୀକାର
- ୧୪ କଲେ । ଯେଣୁ ଯେଉଁମାନେ ଏମନ୍ତ କଥା ସ୍ଵୀକାର କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଆପଣା ଦେଶ ଅନ୍ତେଷ୍ଠ କରନ୍ତି, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରି ବୋଲନ୍ତି । ଆଉ ସେମାନେ ଯେଉଁ ଦେଶ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଆସିଥିଲେ, ତାହା ଯେବେ ସ୍ମରଣ କରନ୍ତେ, ତେବେ
- ୧୫ ଅବଶ୍ୟ ସେ ଦେଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଗମନର ସୁଯୋଗ ପାଇବାକୁ ପାରନ୍ତେ । ମାତ୍ର

ସେମାନେ ଅତୁଳ୍ୟ ଦେଶର ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଦେଶର ଭରସାକାଶ୍ଚ ଥିଲେ; ଏଣୁ ଇଣ୍ଡର ସେମାନଙ୍କର ଇଣ୍ଡରଋଷରେ ବିଖ୍ୟାତ ହେବାକୁ ଲଢ଼ିତ ନୁହନ୍ତି; ଯେ-
ହେତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଏକ ନଗର ସ୍ଥାପନ କରିଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ଅବ- ୧୭
ହାମ ପରୀକ୍ଷିତ ହୋଇ ବିଶ୍ୱାସରେ ଯିସ୍ତାକକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲ; ଅର୍ଥାତ୍ “ଯିସ୍ତାକରେ ୧୮
ତୁମ୍ଭର ବନ୍ଧ ବିଖ୍ୟାତ ହେବ,” ସେ ଏ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପାଇଁ ଉତ୍ତରେ ଯାହାର ବିଷ-
ୟରେ ଏମନ୍ତ ଉକ୍ତ ଥିଲା, ସେହି ଅଦ୍ୱିତୀୟ ପୁଣି ଯିସ୍ତାକକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲ ।
ଯେହେତୁ ଇଣ୍ଡର ତାହାକୁ ମୃତାବସ୍ଥାର ଉଠାଇବାକୁ ସମର୍ଥ, ସେ ଏହା ସ୍ଥିର ୧୯
ମଣିଲା; ପୁଣି ତଦନୁସାରେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ନିମନ୍ତେ ସେହି ଅବସ୍ଥାର ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ
କଲ ।

ବିଶ୍ୱାସରେ ଯିସ୍ତାକ ଭବିଷ୍ୟତ ବିଷୟରେ ଯାକୁବ ଓ ଏସୌକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ୨୦
କଲ । ବିଶ୍ୱାସରେ ଯାକୁବ ଆପଣା ମରଣକାଳରେ ମୁଷଫର ଦୁଇ ପୁଅକୁ ଆଶୀ- ୨୧
ର୍ବାଦ କଲ, ପୁଣି ଯକ୍ଷିର* ଅଗ୍ରଭାଗରେ (ଆଉଜ) ଆରାଧନା କଲ । ଆଉ ମୁଷଫ ୨୨
ବିଶ୍ୱାସରେ ସ୍ୱମରଣକାଳରେ ଇବ୍ରାହୀମ୍‌ର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମିଶର ଦେଶର
ଯାହାର କଥା କହି ଆପଣା ଅସ୍ଥି ବିଷୟରେ ଆଜ୍ଞା ଦେଲ । ବିଶ୍ୱାସରେ ମୋଶା ୨୩
ଭୂମିଷ୍ଠ ହେଲେ ଅତି ସୁନ୍ଦର ଦଶିବାରେ ତାହାର ପିତାମାତା ରାଜାର ଆଜ୍ଞାରେ
ଭାତ ନୋହି ତାହାକୁ ତିନି ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୁଚାଇ କରି ରଖିଲେ । ଏଉଡ଼ର ୨୪
ସେ ବୟସପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତେ, ବିଶ୍ୱାସରେ ଫାରୋଂ ରାଜାର ନାତିଋଷେ ବିଖ୍ୟାତ
ହେବାକୁ ନ ମଣିଲା । ଯେଣୁ ସେ ପାପଜାତ କ୍ଷଣିକ ସୁଖଭୋଗଠାରୁ ଇଣ୍ଡରର ୨୫
ଲୋକର ସଙ୍ଗେ ଦୁଃଖଭୋଗ କରିବାକୁ ବାଞ୍ଛା କଲ; ପୁଣି ପୁରସ୍କାରର ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ୨୬
କରି ମିଶର ଦେଶୀୟ ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିର ଗ୍ରାହଣ ନିମନ୍ତେ ନିନ୍ଦିତ ହେବାର ଲଭ
ମଣିଲା । ଏଉଡ଼ର ଯେ ଅଦୃଶ୍ୟ, ତାହାଙ୍କର ଦର୍ଶନ ପାଇବା ପ୍ରମାଣେ ସେ ୨୭
ସୁସ୍ଥିର ହୋଇ ରାଜାର କ୍ରୋଧରେ ଭାତ ନୋହି ବିଶ୍ୱାସରେ ମିଶର ଦେଶକୁ ପରି-
ତ୍ୟାଗ କଲ । ଆଉ ପ୍ରଥମଜାତମାନଙ୍କର ସଂହାରକର୍ତ୍ତା ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ୨୮
ଯେମନ୍ତ ସ୍ୱର୍ଗ ନ କରଇ, ଏହିନିମନ୍ତେ ସେ ବିଶ୍ୱାସରେ ନିସ୍ତାରଭୋଜ ପୁଣି ରକ୍ତ-
ପ୍ରକ୍ଷେପ ବଧି ପାଳନ କଲ । ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସରେ ଶୁଷ୍କ ଭୂମିରେ ଗମନର ନ୍ୟାୟ ୨୯
ସୂର୍ଯ୍ୟ ସାଗରର ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗମନ କଲେ; ମାତ୍ର ମିଶରୀୟ ଲୋକମାନେ ସେଋଷ
କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହେବାରେ ମଗ୍ନ ହେଲେ । ବିଶ୍ୱାସରେ ସାତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୩୦
ଯିହାଣୋ ନଗରର ପାଚେରୀ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ କରିବାରେ ସେ ପାଚେରୀ ପଡ଼ି ଗଲ ।
ବିଶ୍ୱାସରେ ରାହାବ ନାମରେ ବେଶ୍ୟା ଚରଗଣକୁ କୁଶଳରେ ଅତିଥି କରିବାରେ ୩୧
ଅବିଶ୍ୱାସିଗଣର ସଙ୍ଗେ ବିନଷ୍ଟ ନୋହିଲା ।

୩୨ ଅଧିକ କି କହିବା? ଗିରିପ୍ରେମ, ବାରକ, ଶାମଶୋନ, ସିପ୍ରାହ, ଦାଉଦ, ଶାମୁପ୍ରେଲ, ଭବିଷ୍ୟତକ୍ରାମାନେ, ଏହି ସମସ୍ତର ଗୁଣକୁ କହିବାର ଧାର ସମସ୍ତ ନ ଅର୍ଥକ । ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ରାଜ୍ୟ ପରାସ୍ତ କଲେ, ଧର୍ମକର୍ମ ସାଧିଲେ, ୩୪ ପ୍ରତିଜ୍ଞାମାନ ପାଇଲେ, ସିଂହର ମୁଖ ବନ୍ଦ କଲେ, ନିର୍ମୁର ତେଜ ଶକ୍ତି ନିଭାଇଲେ, ଖଜୁର ଦାଉର ମୁକ୍ତ ହେଲେ, ଦୁର୍ବଳ ହୋଇ ବଳବନ୍ତ ହୋଇଲେ, ଯୁଦ୍ଧରେ ୩୫ ଜୟଯୁକ୍ତ ହୋଇ ବିପକ୍ଷଗଣର ସୈନ୍ୟ ପରାସ୍ତ କଲେ । ନାଶାଗଣ ଉତ୍ଥାନ ଦ୍ୱାରା ଆପଣା ୨ ମୃତମାନଙ୍କୁ ସଜାବ ହୋଇ ପାଇଲେ; ଆତ୍ମମାନେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଉତ୍ଥାନ ପାଇବାର ନିମନ୍ତେ ରକ୍ଷାର ଗ୍ରହଣ ନ କରିବାର ପ୍ରହାରରେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭୋଗ ୩୬ କଲେ । ଆତ୍ମମାନେ ନିଜା କୋତାମାତ୍ର ଆବର ବଳନ ଓ କାରାଗାରରେ ପଶୁ- ୩୭ କ୍ଷିତ ହେଲେ । ଆଉ କେହି ଅବା ପଥର ଆଘାତରେ ହତ ଓ କେହି ଅବା କରତ ୩୮ ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱିଖଣ୍ଡ, ଓ ପରାକ୍ଷିତ, ଓ ଖଜୁର ଦ୍ୱାରା ନଷ୍ଟ ହେଲେ । ପୁଣି କେହି ୨ ମେ- ୩୯ ଶର ଓ ଶୁଗଲର ଚର୍ମରେ ଆଚ୍ଛାଦିତ, ଦାନସ୍ଥାନ, ଦୁଃଖିତ ଓ ତାତିତ ହୋଇ ଅର- ୪୦ ଣ୍ୟରେ ଓ ପବନରେ ଓ ପଶୁ ଗୁହାରେ ଓ ପୃଥିବୀର ଗହ୍ୱରାଘରେ ଭ୍ରମଣ କଲେ; ୪୧ ଏହି ସଂସାର ସେମାନଙ୍କର ଯୋଗ୍ୟ ନୋହିଲା । ଏହି ସମସ୍ତେ ବିଶ୍ୱାସରେ ସୁଖ୍ୟାତି ୪୨ ପାଇଲେ, ମାତ୍ର ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଫଳପ୍ରାପ୍ତ ନୋହିଲେ । ଯେହେତୁ ଈଶ୍ୱର ଆତ୍ମମାନ- ୪୩ ଙ୍କର ନିମନ୍ତେ କୌଣସି ଅଭ୍ୟୁତ୍ଥାନ ବିଷୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରଖି ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ବନ୍ଧୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସିଦ୍ଧ ହେବାକୁ ନ ଦେଲେ ।

୧୨ ପଦ୍ୟ ।

୧ ଏନିମନ୍ତେ ଏତେ ସାକ୍ଷିରୂପ ମେଘରେ ବେଷ୍ଟିତ ହେବାର ଆସ, ଆତ୍ମମାନେହେଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭାର ଓ ଅନାୟାସବାଧକ* ପାପକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ସହିଷ୍ଟ ହୋଇ ଆତ୍ମ- ମାନଙ୍କର ଗମନର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପଥରେ ଧାର ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଧର୍ମର ଆଦିକର୍ତ୍ତା ଓ ୨ ସିଦ୍ଧିଦାତା ଯାଶୁକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର । ସେ ଆପଣା ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ଆନନ୍ଦ ପ୍ରାପ୍ତିର ନିମନ୍ତେ ଅପମାନ ଭୁକ୍ତ ବୋଧ କରି କୃଷିର ଯନ୍ତ୍ରଣା ସମ୍ଭାଳି ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ସିଂହାସନର ୩ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବସିଅଛନ୍ତି । ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେମନ୍ତ ଆପଣା ୨ ମନରେ ଶ୍ରାନ୍ତ କ୍ଳାନ୍ତ ନୁହ, ଏଥିପାଇଁ ଯେ ପାପିଗଣଠାରୁ ଆପଣା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏତେ ପ୍ରତି- ୪ କୁଳାଚରଣ ସହିଲେ, ତାହାଙ୍କୁ ସୁବିବେଚନା କର । ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାପର ବିରୁ- ୫ ଢରେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ଏ ଯାହା ରକ୍ତ ବ୍ୟୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ପ୍ରତିଯତ୍ନ କରି ନାହିଁ । ଆଉ ପୁଣିଗଣର ପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଯେ ଉପଦେଶ ଉକ୍ତ ଅଛି, ତାହା କି ଭୁଲି- ଅଛି? “ହେ ଆତ୍ମର ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରର ଦତ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଭୁଲ୍ଲ ନ କର, ୬ ପୁଣି ତାହାଙ୍କଠାରୁ ଧମକ ପାଇ କ୍ଳାନ୍ତ ନୁହ । ଯେହେତୁ ପରମେଶ୍ୱର ଯାହାକୁ

* (ବା) ସ୍ୱଭାବତଃ ।

ପ୍ରେମ କରନ୍ତି, ତାହାକୁ ଶାସ୍ତି ଦିଅନ୍ତି; ପୁଣି ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁଅକୁ ଗ୍ରାହ୍ୟ କରନ୍ତି, ତାହାକୁ ପ୍ରହାର କରନ୍ତି ।” ଏହିହେତୁର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେବେ ଶାସ୍ତି ସମ୍ଭାଳ, ତେବେ ଇଣ୍ଡର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ପୁଅଭବରେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି; ଯେହେତୁ ପିତା ଯାହାକୁ ଶାସ୍ତି ନ ଦିଅନ୍ତି, ଏମନ୍ତ ପୁଅ କେ? ମାତ୍ର ଯେ ଶାସ୍ତି ସମସ୍ତର ଅଧିକାର ଅଛି, ତାହା ଯେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନୋହେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁଅ ନୋହି ନିତାନ୍ତ ଜାରଜାତକ ଅଛି । ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେବେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଶାସ୍ତିରକ ଶାସ୍ତିକାର ପିତୃଗଣର ସମ୍ମାନ କଲୁଁ, ତେବେ କି ତତୋଧିକ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଆତ୍ମର ପିତାର ବର୍ଣ୍ଣାଭୂତ ହୋଇ ନ ବଞ୍ଚିବା? ସେମାନେ ଅଳ୍ପଦିନ ୧୦ ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ୨ ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ଶାସ୍ତି ଦେଲେ; ମାତ୍ର ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ହୃଦର ନିମନ୍ତେ ଅର୍ଥାତ୍ ଆପଣା ପବିତ୍ରତାର ଅଧିକାରୀ କରବାପାଇଁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦିଅନ୍ତି । ଶାସ୍ତି ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ କିଛିହିଁ ଆନନ୍ଦଜନକ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ୧୧ ଦୁଃଖଜନକ ହୁଅଇ, ତଥାପି ପଛେ ତାହା ଦ୍ଵାରା ଶିକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି-ଦାୟକ ଧର୍ମରୂପ ଫଳ ପ୍ରଦାନ କରଇ ।

ଏହିହେତୁର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅବଶ ହସ୍ତ ଓ ଦୁଃଖ ଆଣ୍ଟୁ ସବଳ କର, ପୁଣି ୧୨ ଯହିଁରେ ଦୁଃଖର ସନ୍ନିସ୍ଥାନ ଭଗ୍ନ ନ ହୋଇ ସୁସ୍ଥ ଥାୟେ, ଚରଣର ନିମନ୍ତେ ୧୩ ଏମନ୍ତ ସରଳ ପଥ କର । ସମସ୍ତର ସଙ୍ଗେ ମିଳନ, ପୁଣି ଯାହା ବିନ୍ଦୁ କେହି ପରମେ-୧୪ ଶ୍ଵରର ଦର୍ଶନ ନ ପାଇବ, ଏମନ୍ତ ଯେ ପବିତ୍ରତା, ତାହା ଚେଷ୍ଟା କର । କେହି ୧୫ ଅବା ଇଣ୍ଡରର ଅନୁଗ୍ରହର ପତର, କିଅବା ଚକ୍ରଦାର ମୂଳ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇ ଦୁଃଖ ଦିଅଇ, ପୁଣି ତାହା ଦ୍ଵାରା ଅନେକେ ଅପବିତ୍ର ହୁଅନ୍ତି; ଅବା କେହି ପଛେ ୧୬ ଲକ୍ଷ୍ମଣ, କିଅବା ଅରେ ଖାଦ୍ୟର ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଭଗ ବିଦ୍ୟୁତ୍‌କାରୀ ଯେ ଏସୌ, ତାହାର ନ୍ୟାୟ ବିଧିମାର୍ଗର ହୁଅନ୍ତି, ଏବିଷୟରେ ଅତି ଜାଗ୍ରତ ହୁଅ । ଯେହେତୁ ପଶ୍ଚାତରେ ଆଶୀର୍ବାଦର ଅଧିକାରୀ ହେବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେହେଁ ସେ ୧୭ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ହେଲା, ପୁଣି ସଜ୍ଜଳ ନୟନରେ ଚେଷ୍ଟା କଲେହେଁ [ପିତାର] ମନ ଫେରାଇବାକୁ ଉପାୟ ନ ପାଇଲା, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ ।

ଆଉ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ପଦ୍ମ, ପ୍ରଜ୍ଵଳିତ ଅଗ୍ନି, ଆଜି, ଅଜ୍ଞକାର, ହୃଦ, ତୁମ୍ଭର ବାଦ୍ୟ, ୧୮ ପୁଣି ବାଦ୍ୟର ରବ, ଏହି ସମସ୍ତର ନିକଟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆସି ନାହିଁ । ଶ୍ରୋତୃ-୧୯ ବର୍ଗ ଏହା ଶୁଣି ଆପଣାମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଏମନ୍ତ ରବ ଯେମନ୍ତ ଆଉ ନ ହୁଅଇ, ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । କାରଣ “କୌଣସି ପଶୁ ଯେବେ ପଦ୍ମକୁ ଛୁଁଅଇ, ୨୦ ତେବେ ସେ ପ୍ରସ୍ରାବ୍ୟାତରେ କମ୍ପା ଶୂଳରେ ହତ ହେବ;” ଏହି ଆଜ୍ଞା ସେମାନେ ସହିବାକୁ ନ ପାରିଲେ, ପୁଣି ସେହି ଦର୍ଶନ ଏମନ୍ତ ଭୟଙ୍କର ଯେ ମୋଶା କହିଲା, ୨୧ ଆମ୍ଭେ ବଡ଼ ଭୀତି ଓ କର୍ମିତ ଅଛୁଁ । ମାତ୍ର ସୀୟୋନ ପଦ୍ମ, ଓ ଅମର ଇଣ୍ଡରର ୨୨

- ୧୩ ନଗର, ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଯିର୍ଗାଲମ, ଓ ଅସଂଖ୍ୟ ଦବ୍ୟଦୂତ, ଓ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଲେଖିତ ପ୍ରଥମଜାତମାନଙ୍କର ମହାସଭା, ଓ ମଣ୍ଡଳୀ, ଓ ଜଗତର ବିଚାରକାରୀ ଇଶ୍ୱର, ଓ
- ୧୪ ସାଧୁ ସିଦ୍ଧ ଲୋକମାନଙ୍କର ଆଦୁଗଣ, ଓ ନୂତନ ନିୟମର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଯାଶୁ, ପୁଣି ହାବଲର ରକ୍ତଠାର ମଙ୍ଗଳବାଦୀ ପ୍ରୋକ୍ଷଣର ରକ୍ତ, ଏହି ସମସ୍ତର ନିକଟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆସିଅଛୁ ।
- ୧୫ ସାବଧାନ, ବାକ୍ୟବାଦୀକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅବଜ୍ଞା ନ କର; ଯେହେତୁ ଲୋକମାନେ ଯେବେ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ବାକ୍ୟବାଦୀକୁ ଅବଜ୍ଞା କରି ନ ବଞ୍ଚିଲେ, ତେବେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ
- ୧୬ ବାକ୍ୟବାଦକର ବିମୁଖ ହେଲେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ବଞ୍ଚିବାର ଆନ୍ତର ଅସାଧ୍ୟ । ସେବେଳେ ତାହାଙ୍କର ରବ ପୃଥିବୀକୁ ହଲାଇଲା; ମାତ୍ର ଏବେ ସେ ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲେ, “ଆମ୍ଭେ ଆଉ ଥରେ ପୃଥିବୀକୁ ହଲାଇବା, ତାହା କେବଳ ନୋହେ
- ୧୭ ଆକାଶକୁ ହଲାଇବା ।” “ଆଉ ଥରେ” କହିବାରେ ସେ ଏହି ବୋଧ ଦିଅନ୍ତି, ଯେ ଅଟଳ ବସ୍ତୁର ରହିବା ନିମନ୍ତେ ଟଳଟଳ ବସ୍ତୁ ସବୁ ନିର୍ମିତ ପରି ହୋଇ
- ୧୮ ସ୍ଥାନାନ୍ତରୀଣ ହୋଇବ । ଏହିହେତୁରୁ ଆସ, ଅଟଳ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଅନୁଗ୍ରହପାତ୍ର ହୋଇ ଭୟ ଓ ଭକ୍ତିରେ ଗ୍ରାହ୍ୟରୂପରେ ଇଶ୍ୱରର
- ୧୯ ସେବା କରି ଥାଉଁ । ଯେଣୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଇଶ୍ୱର ସଂହାରକ ଅଗ୍ନିସ୍ପର୍ଶ୍ୟ ।

୧୩ ପଦ୍ୟ ।

- ୧ ଭ୍ରାତୃ ପ୍ରେମ ରହି ଥାଉ । ଆତ୍ମିକ ବ୍ୟବହାର ନ ପାସୋର; ଯେହେତୁ
- ୨ ତହିଁରେ କେହି ନ ଜାଣି ଦବ୍ୟ ଦୂତଗଣଙ୍କର ଅତିଥି କରିଅଛନ୍ତି । ବନ୍ଧଗଣକୁ
- ୩ ଆପଣାମାନଙ୍କର ସହବନ ମଣି ସ୍ମରଣ କର, ପୁଣି ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଦେହଯୁକ୍ତ ଜାଣି
- ୪ ଦୁଃଖି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କର । ବିବାହ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରେ ମର୍ଯ୍ୟାଦାଦାୟକ ଓ ତାହାର ଶଯ୍ୟା ଶୁଚି; ମାତ୍ର ଯେ କେହି ବ୍ୟଭିଚାର ଓ ପାରଦାୟକ, ତାହାକୁ
- ୫ ଇଶ୍ୱର ଦଣ୍ଡ ଦେବେ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମର ବ୍ୟବହାରରେ ନିର୍ଲୋଭ ହୋଇ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରାପ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଥାଅ; ଯେହେତୁ ଇଶ୍ୱର କହିଅଛନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ
- ୬ ତୁମ୍ଭକୁ କଦାଚ ନ ଛାଡିବା, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ କଦାଚ ତ୍ୟାଗ ନ କରିବା ।” “ଏଣୁ ଇଶ୍ୱର ଆତ୍ମର ସପକ୍ଷ ଅଛନ୍ତି, ମନୁଷ୍ୟ ଯାହା କରି ପାରିବ, ତହିଁରେ ଆତ୍ମର
- ୭ ତର ନାହିଁ,” ଏକଥା ଆମ୍ଭେମାନେ ନିର୍ଭୟରେ କହିବାକୁ ପାରି । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉପରେ ଯେଉଁମାନେ ବେବର୍ତ୍ତୀପଣ କରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କର ସେମାନଙ୍କର ଆଚରଣର ଅଭିପ୍ରାୟ ବୁଝି
- ୮ ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସର ଅନୁକ୍ରାନ୍ତ ହୁଅ । ଯାଶୁ ଗ୍ରୀଷ୍ମ କାଲି ଆଜି ସକାଳ ସମୟରେ ଅଛନ୍ତି ।

ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିବିଧ ନୂତନ ଶିକ୍ଷା ଦ୍ଵାରା ବିଚଳିତ ନ ହୁଅ; ଯେହେତୁ ଯେଉଁଠି ୧
 ଖାଦ୍ୟ ବିଶେଷ ତ୍ୟକ୍ତକହାମାନଙ୍କର ଲଭ ଶୂନ୍ୟ ହେଲା, ତହିଁରେ ଅନ୍ତଃକର-
 ଣର ପୋଷଣ ନୋହି ବରଞ୍ଚ ଅନୁଗ୍ରହରେ ପୋଷଣ ହେବାର ଭଲ । ଯେଉଁଠି ୧୦
 ବେଦର ସାମଗ୍ରୀ ତମ୍ଭୁସ୍ଥିତ ସେବକମାନଙ୍କର ଭୋଜନ କରିବା ଉଚିତ ନୋହେ,
 ଏମନ୍ତ ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଛି । ଆଉ ପାପମୋଚନାର୍ଥରେ ଯେ ୧୧
 ପଶୁଗଣର ରକ୍ତ ମହାଯାଜକ ଦ୍ଵାରା ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଅଣା ଯାଏ, ସେ-
 ମାନଙ୍କର ଶରୀର ଶୁଦ୍ଧି ବାହାରେ ଦଗ୍ଧ ହୁଅଇ । ଏହିହେତୁରୁ ଯାଶୁ ଆପଣା ୧୨
 ରକ୍ତ ଦ୍ଵାରା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରିବାର ନିମନ୍ତେ ନଗର ଦ୍ଵାରର ବାହାରେ
 ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗ କଲେ । ଏଣୁ ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଅପମାନ ସହି ୧୩
 ତାହାଙ୍କର କନ୍ଦରେ ଶୁଦ୍ଧିର ବାହାରକୁ ଯାଉଁ । ଯେହେତୁ ଏଠାରେ ଆମ୍ଭମାନ- ୧୪
 ଙ୍କର କୌଣସି ଚିରସ୍ଥାୟୀ ନଗର ନାହିଁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଏକ ଭବିଷ୍ୟତ ନଗରର
 ଚେଷ୍ଟାରେ ଅଛୁ । ଏହିହେତୁରୁ ଆସ, ତାହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ସବଦା ୧୫
 ଈଶ୍ଵରର ପ୍ରଶଂସାର୍ଥେ ବଳି ଅର୍ପଣ ତାହାଙ୍କର ନାମ ଧନ୍ୟବାଦୀ ଓଷ୍ଠାଧରର
 ଫଳ ଉତ୍ତର କରୁ । ପରୋପକାର ଓ ଦାନ କରିବାକୁ ନ ପାସୋର, ଯେହେତୁ ୧୬
 ଏପରି ବଳିରେ ଈଶ୍ଵର ପରମ ସନ୍ତୋଷ ହୁଅନ୍ତି ।

ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଧର୍ମବେବର୍ତ୍ତୀମାନଙ୍କୁ ମାନ୍ୟ କରି ସେମାନଙ୍କର ଆଜ୍ଞାର ୧୭
 ବଶୀଭୂତ ହୁଅ; ଯେହେତୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ନିକାଶ ଦେବାକୁ ହୁଅଇ, ଏପରି
 ଲୋକଙ୍କର ତୁଲ୍ୟ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆଗର ପ୍ରହର କର୍ମ କରୁଥାନ୍ତି; ତହିଁ-
 ରେ ସେମାନେ ଦୁଃଖରେ ନୋହି ଆନନ୍ଦରେ ତାହା କରି ପାରିବେ; ଦୁଃଖରେ
 କଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କିଛି ଲଭ ନାହିଁ । ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିମ- ୧୮
 ନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର; ଯେଣୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଉତ୍ତମ ମନ ରଖି ସବ୍ ବିଷୟରେ
 ସଦାଚରଣ କରିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରି, ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣି । ପୁଣି ଶୀଘ୍ର ଯେମନ୍ତ ୧୯
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ସମ୍ପର୍କିତ ହୋଇ, ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
 ଆହୁରି ଅଧିକ ବିନୟ କରି ।

ଯେଉଁଠି ଶାନ୍ତିଦାତା ଈଶ୍ଵର ଚିରସ୍ଥାୟୀ ନୟନର ରକ୍ତ ଦ୍ଵାରା* ପ୍ରଧାନ ମେଷ- ୨୦
 ପାଳକକୁ, ଅର୍ପଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁକୁ ମୃତାବସ୍ଥାର ଆଶିଷଛନ୍ତି, ସେ
 ଆପଣା ଇଚ୍ଛା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସବୁ ସକ୍ରିୟରେ ସିଦ୍ଧ କରନ୍ତୁ; ପୁଣି ଯେ ୨୧
 ସମସ୍ତ କର୍ମ ତାହାଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଗ୍ରାହ୍ୟ, ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଯାଶୁ ଗ୍ରାହ୍ୟ
 ଦ୍ଵାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତୁ; ସେହି ଗ୍ରାହ୍ୟର ମହିମା ସବଦା ପ୍ରକାଶିତ ହେଉ । ଆମେନ ।

ହେ ଭାର୍ଯ୍ୟମାନେ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସଂକ୍ଷେପରେ ପଦ୍ୟ ଲେଖିଲୁଁ, ତୁମ୍ଭେ- ୨୨

* (ଅବା) ରକ୍ତଧାରା ।

ମାନେ ଆମ୍ଭର ଉପଦେଶ କଥାରେ ମନୋଯୋଗ କର, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ବିନୟ
 ୧୩ କର । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭଲ ଉପଥ ମୁକ୍ତ ହେଲା, ଏ ସମାଜର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣି-
 ଥିବ । ସେ ଯେବେ ଶୀଘ୍ର ଆସିବ, ତେବେ ତାହାର ସହୃଦ ଯାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର
 ୧୪ ସଙ୍ଗେ ସାକ୍ଷାତ କରବା । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ସମସ୍ତ ଧର୍ମବେଦକୁ ଓ ସାଧୁ-
 ୧୫ ମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର କର । ଆଉ ଲଟାଲିଆ ଦେଖିବୁ ଲୋକମାନଙ୍କର ନମସ୍କାର
 ଜାଣିବ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ ହେଉ । ଆମେନ ।

ଯାକୁବର ସଙ୍ଗସାଧାରଣ ଚିଟାଉ ।

୧ ପଦ ।

- ୧ ଯାକୁବ ନାମରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଓ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଏକ ଦାସ ଛନ୍ଦ-
 ଉନ୍ନ ଦ୍ଵାଦଶ ଗୋଷ୍ଠିକୁ ନମସ୍କାର କର ଚିଟାଉ ଲେଖୁଅଛି ।
- ୨ ହେ ଆମ୍ଭର ଭ୍ରାତୃଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ସମୟରେ ନାନା ପ୍ରକାର ପତ୍ନୀ-
 ୩ ଶାରେ ପତ୍ନୀକ୍ଷିତ ହୁଅ, ସେତେବେଳେ ବିଶ୍ଵାସର ପତ୍ନୀଶାଠା ଯୈର୍ଯ୍ୟର ଉତ୍ପତ୍ତି
 ହୋୟେ, ଏହା ଜାଣି ସେହି ପତ୍ନୀଶାକୁ ସବୁ ପ୍ରକାର ଆନନ୍ଦର ବିଷୟ ଜ୍ଞାନ କର ।
 ୪ ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେମନ୍ତ ସିଦ୍ଧି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ କୌଣସି ଗୁଣରେ ସ୍ଥାନ ନ ହୁଅ,
 ଏହେତୁ ଯୈର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ ସଫଳ ହେବାକୁ ଦିଅ ।
- ୫ ଯେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କାହାରି କୌଣସି ଜ୍ଞାନର ଉତ୍ତମ ଆୟେ, ତେବେ
 ଉତ୍ତମ ବିନୁ ବାହୁଲ୍ୟରୂପରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଦାତା ଯେ ପରମେଶ୍ଵର, ତାହାଙ୍କର
 ୬ ସ୍ଥମ୍ଭରେ ସେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର; ତହିଁରେ ତାହାକୁ ଦିଆ ଯିବ । ମାତ୍ର ନିଃସନ୍ଦେହ
 ହୋଇ ସେ ବିଶ୍ଵାସରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର; ଯେହେତୁ ଯେଉଁଜନ ସନ୍ଦେହଯୁକ୍ତ
 ସେ ଜନ ବାୟୁରେ ଚାଲିତ ଚଞ୍ଚଳ ସମୁଦ୍ରର ଲହରୀର ତୁଲ୍ୟ ଅସ୍ଥିର ହୋୟେ ।
 ୭ ଏଣକିହି ଏପରି ଲୋକ ଯେ ପ୍ରଭୁଠାରୁ କିଛି ପାଇବ, ଏହା ସେ ମନରେ ନ
 ୮ କର । ଦୋମନା ଲୋକର କୌଣସି ଗତି ସ୍ଥିର ନୁହଇ ।
- ୯ ଆଉ ଯେଉଁ ଭଲ ଦରିଦ୍ର, ସେ ଆପଣା ଉଚ୍ଚପଦରେ ଆନନ୍ଦିତ ହେଉ; ପୁଣି
 ୧୦ ଯେଉଁ ଭଲ ଧନବନ୍ତ, ସେ ଆପଣା ନୀଚ ପଦରେ ଆନନ୍ଦିତ ହେଉ, ଯେହେତୁ
 ୧୧ ସେ ଘାସର ଫୁଲର ପ୍ରାୟେକ ଝଡ଼ ପଡ଼ିବ । ଯେଣୁ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଉଦୟ ତାପରେ
 ଯେମନ୍ତ ତୃଣ ଶୁଦ୍ଧି ଯାୟେ, ଓ ତାହାର ଫୁଲ ଝଡ଼ି ପଡ଼ଇ, ପୁଣି ତାହା ଋଷର

ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ନାଶ ହୋୟେ, ତେମନ୍ତ ଧନ ଲୋକର ଆପଣାର ସବୁ ଗଢରେ ହାଉଁଲି ପଡିବ ।

ଯେଉଁଜନ ପରାକ୍ରମୀ ସହର, ସେ ଧନ୍ୟ, ଯେହେତୁ ପରାକ୍ରମୀ ହେଲେଉଡ଼ରେ ୧୨
ପ୍ରଭୁ ଆପଣାର ପ୍ରେମକାନ୍ତମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଜୀବନରୂପ ମୁକୁଟ ଦେବାକୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା
କରିଅଛନ୍ତି, ସେ ସେହି ମୁକୁଟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇବ । କାହାର (ମନ) ପରାକ୍ରମୀ ହେଲେ, ୧୩
ଆମ୍ଭର ଏହି ପରାକ୍ରମୀ ଇଶ୍ଵରଠାରୁ ହେଉଅଛି, ଏମନ୍ତ କଥା ସେ ନ ବୋଲୁ;
ଯେହେତୁ ଇଶ୍ଵର ମନରେ ପରାକ୍ରମୀ ନୁହନ୍ତି, ପୁଣି ସେ କାହାକୁ ମନ ପରାକ୍ରମୀ ନ
କରନ୍ତି । ମାତ୍ର ଆପଣା ଯେ ଲୋଭରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଓ ଆକର୍ଷିତ ହୋଇଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ୧୪
ଜଣର ମନ ପରାକ୍ରମୀ ହୁଅଇ । ତହିଁରେ ସେହି ଲୋଭ ଗର୍ଭଧାରଣୀର ଭୁଲ୍ଲ ଷାପ ୧୫
ଜନ୍ମାୟେ, ପାପ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଲେ ମୃତ୍ୟୁ ଜନ୍ମାୟେ । ହେ ଆମ୍ଭର ପ୍ରିୟ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ୧୬
ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭ୍ରାନ୍ତ ନ ହୁଅ । ଯେ କିଛି ଉତ୍ତମ ଦାନ କି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁଗ୍ରହ, ସେ ୧୭
ସବୁ କେବଳ ଉପରରୁ ଆସଇ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହାଙ୍କଠାରେ ଅନ୍ୟଥା ଭାବ କଥକା
କୌଣସି ବିକାରର ଲେଶମାତ୍ର ନାହିଁ, ଏମନ୍ତ ଯେ ଦୀପ୍ତିର ଉପାଦାନ (ଇଶ୍ଵର)
ତାହାଙ୍କଠାରୁ ଆସଇ । ତାହାଙ୍କର ସୃଷ୍ଟିର ମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେମନ୍ତ ଏକ ୧୮
ମତ ପ୍ରଥମ ଫଳସ୍ଵରୂପ ହୋଇ, ଏଥିପାଇଁ ସେ ଆପଣାର ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ସତ୍ୟ ବାକ୍ୟ
ଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ । ଏହେତୁ ହେ ଆମ୍ଭର ପ୍ରିୟ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ୧୯
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଶୁଣିବାରେ ଭୟତ ଓ କହିବାରେ ଧୀର ହୁଅ; କ୍ରୋଧରେହେଁ ଧୀର
ହୁଅ; ଯେହେତୁ ମନୁଷ୍ୟର କ୍ରୋଧର ଇଶ୍ଵର ଗ୍ରାହ୍ୟ ଧର୍ମ ଜନ୍ମଇ ନାହିଁ । ୨୦

ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସବୁ ଅଶୁଚି କର୍ମ ପୁଣି ଅଭବାଦ ହିଂସା ପରିତ୍ୟାଗ କରି ୨୧
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆତ୍ମ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ସମର୍ଥ, ଏମନ୍ତ ଯେ ହୋଇଲା ବାକ୍ୟ ତାହା
ନମ୍ରଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରି । ପୁଣି ଶ୍ରୋତାମାତ୍ର ହୋଇ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନା ନ ୨୨
କରି ବାକ୍ୟର କର୍ମକାରୀ ହୁଅ । ଯେହେତୁ ଯେ କେହି ବାକ୍ୟାନୁସାରେ କର୍ମ ନ ୨୩
କରି ଶ୍ରୋତାମାତ୍ର ଥାୟେ, ସେ ଦର୍ପଣରେ ସ୍ଵାଭାବିକ ମୁଖ ଦର୍ଶନକାରୀ ମନୁଷ୍ୟର
ଭୁଲ୍ଲ, ଯେଣୁ ସେ ଆପଣାକୁ ଦେଖିଲେହେଁ ଆପେ କେମନ୍ତ, ତାହା ସେଠାରୁ ୨୪
ଯାଇ ପାସୋଇ ଯାୟେ । ମାତ୍ର ଯେ କେହି ମୁକ୍ତିଦାୟକ ସିଦ୍ଧ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଦୃଷ୍ଟି- ୨୫
ପାତ କରି ତହିଁରେ ନିବିଷ୍ଟ ଥାୟେ, ସେ ବିସ୍ମରଣକାରୀ ଶ୍ରୋତା ନୋହି କର୍ମକରି-
ବାରୁ ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଧନ୍ୟ ହୋୟେ । ଯେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କେହି ଆପ- ୨୬
ଣାକୁ ଧର୍ମିକ କରି ମଣଇ, ପୁଣି ଆପଣା ଜିହ୍ଵାକୁ ନ ସମ୍ଭାଳି ସ୍ଵଅନୁଷ୍ଠାନକୁ
ଭୁଲ୍ଲୟେ, ତେବେ ତାହାର ସେ ଧର୍ମର ବୃଥା ହୋୟେ । ପିତୃମାତୃହୀନ ଓ ବିଧବା- ୨୭
ଗଣର ଦୁଃଖାବସ୍ଥାରେ ସଙ୍କୋଳିବାର, ପୁଣି ସଂସାରର ଆପଣାକୁ ନିଷ୍ଠୁଳଙ୍କ-

ଉପରେ ରକ୍ଷା କରିବାର, ଏହାର ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପିତା ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ଶ୍ଵମୁରେ ପବିତ୍ର
ଓ ନିର୍ମଳ ଧର୍ମ ହୋୟେ ।

୨ ପଦ ।

- ୧ ହେ ଆତ୍ମର ଭ୍ରାତୃଗଣ, ତେଜସୀ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଧର୍ମ ପାଳନ କରିବାରେ
- ୨ ମନୁଷ୍ୟର ମୁଖାପେକ୍ଷା ନ କର । ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସଭାରେ ସୁନାର ମୁଦ୍ରା
ଓ ସୁଶୁକ୍ଳ ନୂଗା ପିନ୍ଧି କୌଣସି ଲୋକ ଅଛଲେ, ପୁଣି ମଲିନ ନୂଗା ପିନ୍ଧି କୌ-
- ୩ ଣସି ଦରଦ୍ର ଅଛଲେ, ଯେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ଶୁକ୍ଳ ନୂଗା ପିନ୍ଧିବାର ଲୋ-
- ୪ କକୁ ଆଗେ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରି, ଏହି ଉତ୍ତମ ସ୍ଥାନରେ ବସିବା ହେଉନ୍ତୁ, ଏମନ୍ତ କଥା
ବୋଲି ଥାଅ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ରହ, କିଅବା ଆତ୍ମର
- ୫ ଏହି ପାଦର ପିତାରେ ଆସି ବସ, ଦରଦ୍ରକୁ ଏହା ବୋଲି ଥାଅ, ତେବେ ଏଥିରେ
ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ପରସ୍ପର ପକ୍ଷପାତୀ ଓ ଅପ୍ରକୃତ ବିଚାରର ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ନୁହ?
- ୬ ହେ ଆତ୍ମର ପ୍ରିୟ ଭ୍ରାତୃମାନେ, ଶୁଣ, ଇଶ୍ଵର ଆପଣାର ପ୍ରେମକାରିମାନଙ୍କୁ ଯେ
ରାଜ୍ୟ ଦେବାକୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି, ସେହି ରାଜ୍ୟର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଓ ବିଶ୍ଵାସ
ଧନରେ ଧନବନ୍ତୁ କରିବା ନିମନ୍ତେ କି ଜଗତର ଦରଦ୍ର ଲୋକଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରି
- ୭ ନାହାନ୍ତି? ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦରଦ୍ର ଲୋକଙ୍କୁ ତୁଚ୍ଛଜ୍ଞାନ କରି ଥାଅ । ଆଉ
ଧନବନ୍ତୁମାନେ କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଉପଦର୍ଶି ନ କରନ୍ତି? ଓ ବିଚାରସନର
- ୮ ଶ୍ଵମୁରେ କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବଳହାରରେ ଘେନି ନ ଯାନ୍ତି? ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ
ମର୍ଯ୍ୟାଦାବନ୍ତ ନାମରେ ବିଖ୍ୟାତ ହୋଇଅଛୁ, ସେମାନେ କି ସେ ନାମର ନିନ୍ଦା
- ୯ ନ କରନ୍ତି? ପୁଣି “ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରତିବାସିକୁ ଆପଣା ଭୂଲ୍ୟ ପ୍ରେମ କର ।” ଶାସ୍ତ୍ରରେ
ଉକ୍ତ ଯେ ସବପ୍ରଧାନ* ଆଜ୍ଞା, ତାହା ଯେବେ ପାଳନ କରି ଥାଅ, ତେବେ
- ୧୦ ଉତ୍ତମ କର । ନୋହିଲେ ଯେବେ ପକ୍ଷପାତ କର, ତେବେ ପାପ କର, ପୁଣି
- ୧୧ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମେଣ୍ଟାଣରେ ନିଶ୍ଚିତ ଦୋଷୀ ହୁଅ । ଯେହେତୁ ସବୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଲି
କେହି ଯେବେ ଗୋଟିକି ବିଷୟରେ ଢୁଠି କରଇ, ତେବେ ସେହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ-
- ୧୨ ରେଇ ଦୋଷୀ ହୋୟେ । ଯେହେତୁ “ତୁମ୍ଭେ ପରଦାର ଗମନ ନ କର,” ଏକଥା
ଯେ କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେ ନରହତ୍ୟା ନ କର,” ଏହାର ସେ କହନ୍ତି । ଏଣୁକରି
ତୁମ୍ଭେ ଯେବେ ପରଦାର ଗମନ ନ କରି ନରହତ୍ୟା କର, ତେବେ ଆଜ୍ଞା ଲଙ୍ଘନ-
- ୧୩ କାରୀ ହୋଇବ । ମୁକ୍ତିଦାୟକ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ବିଚାରିତ ହେବାକୁ ହୁଅନ୍ତୁ ଯେଉଁ
- ୧୪ ଲୋକ, ସେମାନଙ୍କର ପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ କଥା ବୋଲ, ପୁଣି କର୍ମ କର । ଯେ-
ହେତୁ ଯେଉଁଠି ପରକୁ ଦୟା କରଇ ନାହିଁ, ତାହାର ନିର୍ଦ୍ଦୟତ୍ଵରେ ଦଣ୍ଡ
ହେବ; ପୁଣି ଦୟା ଦଣ୍ଡର ଉପରେ ଜୟଧ୍ଵନି କରଇ ।

* (ପଦା) ସକାର ମୋକ୍ଷ ।

ହେ ଆତ୍ମର ଭ୍ରମମାନେ, କର୍ମସ୍ଥାନ ଲୋକ ଯେବେ ବୋଲଇ, ଆତ୍ମର ବିଶ୍ୱାସ ୧୪
 ଅଛି, ତେବେ ସେ ବିଶ୍ୱାସରେ କି ଫଳ? ଏପରି ବିଶ୍ୱାସର କି ତାହାର ପରିଣାମ
 ହେବାକୁ ପାରଇ? ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କିଅବା ଭ୍ରମ ଯେବେ ବସ୍ତୁ-
 ସ୍ଥାନ ଓ ନିତ୍ୟାନନ୍ତର ଖାଦ୍ୟସ୍ଥାନ ହୋଇ, ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କେହି ଯେବେ ୧୫
 ଶରୀରର ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ବସ୍ତୁ କିଛିହିଁ ନ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହା ବୋଲଇ, ୧୬
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉଷ୍ଣ ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ହୋଇ କୁଣ୍ଡଳରେ ଯାଅ, ତେବେ ତହିଁରେ କି
 ଲଭ? ସେହିଭାବେ କର୍ମ ସହାୟ ବିନୁ ବିଶ୍ୱାସ ଏକାକି ମୃତ ହୋଇ ଥାଏ । ୧୭
 ଆଉ କେହି ଯେବେ ଏହି କଥା ବୋଲଇ, ତୁମ୍ଭର ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି, ପୁଣି ଆତ୍ମର ୧୮
 କର୍ମ ଅଛି, ତେବେ କର୍ମ ବିନୁ* ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମକୁ ଆପଣା ବିଶ୍ୱାସ ଦେଖାଅ, ଆଉ
 ଆତ୍ମେ କର୍ମରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆପଣାର ବିଶ୍ୱାସ ଦେଖାଇବା । ଏକ ଈଶ୍ୱର ଅଛନ୍ତି, ୧୯
 ଏହା ତୁମ୍ଭେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛ, ସେ ଉତ୍ତମ ଅଟଇ; ପୁଣି ଭ୍ରମମାନେହେଁ
 ସେହିଭାବେ ବିଶ୍ୱାସ କରି କର୍ମେତ ହୁଅନ୍ତି । ଏହେତୁ ହେ ନିବୋଧ ମନୁଷ୍ୟ, କର୍ମ ୨୦
 ବିନୁ ବିଶ୍ୱାସ ମୃତ ହୋଇ ଥାଏ, ତୁମ୍ଭେ କି ଏହା ଜାଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ?
 ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଅବସ୍ଥାମ ଯଜ୍ଞବେଦର ଉପରେ ଆପଣାର ପୁଣି ସିଦ୍ଧା- ୨୧
 କକୁ ଉତ୍ତରୀ କରନ୍ତେ, କି କର୍ମରେ ଧର୍ମବନ୍ତ ଗଣିତ ନୋହିଲ? ତାହାର ହିସା ୨୨
 ଦ୍ୱାରା ସେହି ବିଶ୍ୱାସ କର୍ମଣ୍ୟ ହୋଇଲ, ପୁଣି ସେହି କର୍ମର ତାହାର ବିଶ୍ୱାସର
 ସିଦ୍ଧ ହେଲ, ଏହା ତୁମ୍ଭେ କି ଦେଖି ନାହିଁ? ଆଉ “ଅବସ୍ଥାମ ଈଶ୍ୱରରେ ବିଶ୍ୱାସ ୨୩
 କରନ୍ତେ, ସେହି ବିଶ୍ୱାସ ତାହାର ପ୍ରତି ଧର୍ମର ନିମନ୍ତେ ଗଣିତ ହେଲ,” ଏହି ଯେ
 ଶାସ୍ତ୍ରର ଲେଖା, ତାହା ତେତେବେଳେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହେଲ, ଆଉ ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର
 ମିତ୍ର ନାମରେ ବିଖ୍ୟାତ ହୋଇଲ; ଏଣୁ ମନୁଷ୍ୟ ଯେ କେବଳ ବିଶ୍ୱାସରେ ନୋହି ୨୪
 କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ଧର୍ମିକ ଗଣିତ ହୋଇ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଖୁଅଛ । ଆଉ ୨୫
 ରାହାବ ନାମରେ ବେଶ୍ୟା ଦୂତଗଣକୁ ଅଭିଧି କରି ପଛେ ଆନ ବାଟ ଦେଇ ସେ-
 ମାନଙ୍କୁ ବିଦାୟ କରନ୍ତେ, ସେ କି ସେହି ପ୍ରକାରେ କର୍ମରେ ଧର୍ମବନ୍ତ ଗଣିତା
 ନୋହିଲ? ଏହେତୁ ଆତ୍ମ ବିନୁ ଯେମନ୍ତ ଦେହ ମୃତ, ତେମନ୍ତ କର୍ମ ବିନୁ ବିଶ୍ୱାସ ୨୬
 ମୃତ ହୋଇ ।

* ପଦ୍ୟ ।

ହେ ଆତ୍ମର ଭ୍ରମମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅପାର ଶିକ୍ଷକ ନ ହୁଅ, ଯେହେତୁ ୧
 ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଆତ୍ମର ଦଣ୍ଡ ହେବ, ଏହା ଜାଣି । ଆଉ ଆତ୍ମେମାନେ ସମସ୍ତେ ୨
 ବହୁତ ବିଷୟରେ ଝୁଣ୍ଟିପଡ଼; ଯେବେ କେହି ବାକ୍ୟରେ ଝୁଣ୍ଟି ନ ପଡ଼ଇ, ତେବେ
 ସେ ସିଦ୍ଧ ପୁରୁଷ ହୋଇ ସବୁ ଅଜ୍ଞପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷକୁ ବଶରେ ରଖି ପାରଇ । ଦେଖ, ୩

* (ଅବା) କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ।

- ଆମ୍ଭେମାନେ ଆଜ୍ଞାକାର କରିବାପାଇଁ ଘୋଡ଼ାର ମୁଖରେ ଲଗାମ ଦେଇ ସେ-
 ୪ ମାନଙ୍କର ସବୁ ଶରୀରକୁ ଫେରାଇ । ଆବର ଜାହାଜର ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି କରି ଦେଖ,
 ସେ ଏତେ ବଡ଼ ଆକୃତି ପୁଣି ପ୍ରତିଶ୍ରୁ ବତାସରେ ଶୁଲିତ ହେଲେହେଁ ଜଣେ
 ମହା ଖଣ୍ଡେ କ୍ଷୁଦ୍ର ଫଳାଫଳ ଦ୍ଵାରା ଆପଣାର ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ତାହା ଫେରାୟେ ।
 ୫ ସେତେବେଳେ ଜିହ୍ଵା ଅତି କ୍ଷୁଦ୍ରାଙ୍ଗ ଅଟେ, ପୁଣି ଅତି ବଡ଼ କଥା କହଇ । ଆମ୍ଭର
 ୬ ଦେଖ, ଅଳ୍ପ ଅଗ୍ନି କେତେ ବଡ଼ ବନକୁ ଭସ୍କରଣ କରଇ । ଜିହ୍ଵା ଅଗ୍ନିସ୍ଵରୂପ
 ଓ ଜଗତ ପାପାରଣ୍ୟସ୍ଵରୂପ । ଜିହ୍ଵା ଆମ୍ଭ ଅଙ୍ଗର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସେପରି ହୋଇ ସବୁ
 ଦେହକୁ ଅଶୁଚି କରି ସୃଷ୍ଟିର* ଘାତକୁ† ଜ୍ଵାଳାୟେ, ପୁଣି ଆପେହେଁ ନରକାନଳ-
 ୭ ରେ ପ୍ରଜ୍ଵଳିତ ହୁଅଇ । ଆବର ପଶୁ ପକ୍ଷି ସର୍ପ ଜଳଚର ଏଆଦି ଜନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ
 ୮ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର ବଶ୍ୟ ଥିଲେ, ଆଉ ଏବେହେଁ ବଶ୍ୟ ଅଛନ୍ତି; ମାତ୍ର ମୃତ୍ୟୁନିକ
 ଗରଳରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ଯେ ଦୁଷ୍ଟ ଅବଶ ଜିହ୍ଵା, ତାହାକୁ କୌଣସି କେହି ବଶୀଭୂତ
 ୯ କରିବାକୁ ନ ପାରନ୍ତି । ଗୋଟିମ୍ଭେ ଜିହ୍ଵାରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପିତା ଇଶ୍ଵରଙ୍କର
 ୧୦ ଧନ୍ୟବାଦ କରୁଁ, ଓ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ମୂର୍ତ୍ତିସ୍ଵରୂପ ନିର୍ମିତ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଶାପ୍ୟ ଦେଉଁ; ଆମ୍ଭ-
 ମାନଙ୍କର ଗୋଟିମ୍ଭେ ମୁଖରୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ଓ ଶାପ୍ୟ ଦୁଇ ବାହାର ହୋୟେ; ହେ
 ୧୧ ଆମ୍ଭର ଭ୍ରମମାନେ, ଏମନ୍ତ ହେବାର ଉଚିତ ନୋହେ । ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କି ଗୋଟିମ୍ଭେ
 ୧୨ ବାଟରେ ମିଠା ଓ ପିତ୍ତ ଦୁଇ ପ୍ରକାର ପଣି ବାହାର କରଇ? ହେ ଆମ୍ଭର ଭ୍ରମ-
 ମାନେ, ତମ୍ଭର ବୃକ୍ଷରେ କି ଜାତି ଫଳ ଧରି ପାରଇ? କିଏବା ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତାରେ
 କି ତମ୍ଭର ଫଳ ଧରି ପାରଇ? ସେହି ପ୍ରକାର ଗୋଟିମ୍ଭେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟରୁ ଲୁଣିୟା ଓ
 ମିଠା ଦୁଇ ପ୍ରକାର ଜଳ ଉତ୍ପତ୍ତି ନ ହୁଅଇ ।
 ୧୩ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ କେହି ଯେବେ ଜ୍ଞାନ ଓ ସୁବୋଧ ଥାୟେ, ତେବେ ସେ-
 ୧୪ ସଦାଚରଣ କରି ଜ୍ଞାନଯୁକ୍ତ ବିନିତରେ ଆପଣାର କର୍ମ ପ୍ରକାଶ କର । ପୁଣି ତୁମ୍ଭ-
 ମାନଙ୍କର ମନ ମଧ୍ୟରେ ଯେବେ କିଛି ଦ୍ଵେଷ କଳିଆଦି ଥାୟେ, ତେବେ ଦର୍ପ ନ
 ୧୫ କର, ପୁଣି ସତ୍ୟର ବିରୁଦ୍ଧରେ ମିଛ ନ କୁହ । ସେହି ଜ୍ଞାନ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵର ନିର୍ଗତ ହୁଅଇ
 ୧୬ ନାହିଁ, ପୁଣି ସଂସାରିକ ଶାସ୍ତ୍ରାରିକ ଭୌତିକ ହୋୟେ । ଯେହେତୁ ଯେଉଁ
 ସ୍ଥାନରେ ଈର୍ଷା ଓ କଳି, ସେହି ସ୍ଥାନରେଇ ଗତବନ୍ଧ ଓ ସବୁ ଦୁଷ୍କର୍ମ ଥାୟେ ।
 ୧୭ ମାତ୍ର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵର ନିର୍ଗତ ଯେ ଜ୍ଞାନ, ସେ ଆଦ୍ୟରେ ନିର୍ମଳ, ଅନନ୍ତରେ ଶାନ୍ତିଯୁକ୍ତ,
 ସରଳ, ନମ୍ରଶୀଳ, ପୁଣି ଦୟାରେ ଓ ଉତ୍ତମ ଫଳରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ, ଆବର ପକ୍ଷପାତ
 ୧୮ ଓ କପଟପଣ ରହିତ ହୋୟେ । ଆଉ ଧର୍ମରୂପ ବାଜି ଶାନ୍ତିକାର ଲୋକ ଦ୍ଵାରା
 ଶାନ୍ତିରେ ବୁଣାଯାୟେ ।

*(ଅବା) ସଂସାରର ।

† ତହକୁ ।

୪ ପଦ୍ୟ ।

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ ଓ ସଂଗ୍ରାମ କାହାଠାର ହୋଇଥିଲା? ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଅଙ୍ଗପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗରେ ଯେ ବିପତ୍ତିଭରା ସୁଖାଭିଳାଷ, ତାହାଠାର କି ନୋହେ? ତୁମ୍ଭମାନେ ବାଞ୍ଛା କର, ପୁଣି କିଛିହିଁ ପ୍ରାପ୍ତ ନ ହୁଅ; ପୁଣି ତୁମ୍ଭମାନେ ବଧ କରି ଈର୍ଷା କର, ତଥାତ ପାଇଁ ନ ପାର, ତହିଁରେ ସଂଗ୍ରାମ ଓ ଯୁଦ୍ଧ କର । ତୁମ୍ଭମାନେ ନ ପାଅ, କାରଣ ପ୍ରାର୍ଥନା ନ କର । ଆଦର ଯେବେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ତେବେ ଆପଣା । ଅଭିଳାଷରେ ବ୍ୟୟ କରିବାର ନିମନ୍ତେ ଅବିହତମତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ଏହିନିମନ୍ତେ ନ ପାଅ । ହେ ବ୍ୟଭିଚାର ଓ ବ୍ୟଭିଚାରୀଗଣ, ଏହି ଜଗତର ମିତ୍ରପଣ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ଶତ୍ରୁପଣ ହୋଇଥିଲା, ଏହା କି ତୁମ୍ଭମାନେ ନ ଜାଣ? ଯେ କେହି ସଂସାରର ମିତ୍ର ହେବାକୁ ବାସନା କରନ୍ତି, ସେହି ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ଶତ୍ରୁ, ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଯେ ଏହା ବ୍ୟର୍ଥ କରି କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭମାନେ କି ଏମନ୍ତ ବୁଝ? ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଅନ୍ତରସ୍ଥ ଆତ୍ମା କି ଈର୍ଷା କରିବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତି ଦିଅନ୍ତି? ବରଞ୍ଚ ସେ ଆହୁର ଅନୁଗ୍ରହ ଦିଅନ୍ତି; ଏହେତୁ କଥିତ ଅଛି, “ଇଶ୍ଵର ଆତ୍ମଜ୍ଞାନମାନଙ୍କୁ ବିରୋଧ କରି ବିନୟମାନଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଦିଅନ୍ତି ।” ଏଣୁକରି ତୁମ୍ଭମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ବଶୀଭୂତ ହୁଅ; ପୁଣି ଶତ୍ରୁତାକୁ ପ୍ରତିବାଧା କର, ତହିଁରେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟର ପଳାଇବ । ଆଉ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅ, ତାହା ହେଲେ ସେହିହିଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବେ । ହେ ପାପିଗଣ, ତୁମ୍ଭମାନେ ହସ୍ତ ଶୁଚି କର; ହେ ଦ୍ଵିମନୀ ଲୋକ ସମସ୍ତ, ତୁମ୍ଭମାନେ ଆପଣା ମନକୁ ନିର୍ମଳ କର । କାତର ହୁଅ, ପୁଣି ଶୋକ ଓ ବିଳାପ କର; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହାସ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଶୋକ ଜନ୍ମ ହେଉ, ପୁଣି ଆନନ୍ଦର ସ୍ଥାନରେ ଅଶ୍ରୁହର୍ଷ ହେଉ । ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଶ୍ରମରେ ନମ୍ର ହୁଅ, ତହିଁରେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଭଜ କରିବେ ।

ହେ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ତୁମ୍ଭମାନେ ଏକକୁଆରେକ ଦୋଷୀ କରି ନ ବୋଲ; ଯେ-ହେତୁ ଭରଣ ଦୋଷୀ ଓ ଭରଣ ବିଚାର କଲେ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଦୋଷାହେପଣ ଓ ବିଚାର କରିବାର ହୋଇଥିଲା । ଯେବେ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବିଚାର କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନକାରୀ ନୋହି ତାହାର ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ହୋଇଅଛୁ । ରକ୍ଷା ଓ ବିନାଶ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ, ଏମନ୍ତ ଏକ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ଓ ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ଅଛନ୍ତି; ତେଣୁ ପରର ବିଚାର କରିବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତି ଯେ ତୁମ୍ଭେ, ତୁମ୍ଭେତ କେ?

ଆହେ ବୁଝ, ତୁମ୍ଭମାନେ କହୁଅଛୁ, ଆଜି କିଅବା କାଲି ଆମ୍ଭମାନେ ଅମୃତ ନଗରକୁ ଯାଇ ସେ ସ୍ଥାନରେ ବର୍ଷେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥାଇ କିଶାବକା କରି ଲଭ କରିବା; ତଥାପି କାଲି କି ଘଟିବ, ତାହା ତୁମ୍ଭମାନେ ନ ଜାଣ; ଯେ-ହେତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଜୀବନ କି? କ୍ଷଣକେ ଦୃଶ୍ୟ ହେଲେହିଁ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଥିଲା

୧୫ ଯେଉଁ କୁହୁଡ଼ି, ସେ ତାହା ତୁଲ୍ୟ । ଏଣୁକରି ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ମୀ ହୋଇଲେ
ଆମ୍ଭେମାନେ କିଛି ଦିନ ବଞ୍ଚି ଥାଉ ଏ କର୍ମ କଥାବା ସେ କର୍ମ କରିବା, ଏମନ୍ତ
୧୬ କଥା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବକ୍ତବ୍ୟ ହୁଅନ୍ତୁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏବେ ଦର୍ପ କଥାରେ ଆନନ୍ଦ
୧୭ ହେଉଅଛି; ସେ ଆନନ୍ଦ ମନ । ପୁଣି ଯେ କେହି ସହର୍ମ କରିବାକୁ ଜାଣି ତାହା
ନ କରଇ, ତାହାର ପାପ ହୋଇବ ।

* ପଦ୍ୟ ।

୧ ହେ ଧନବନ୍ତ, ସମସ୍ତ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏବେ ବୁଝ; ପୁଣି ଆଗାମି ଦୁଃଖର ନିମ-
୨ ନ୍ତେ କାନ୍ଦ ଓ ବିଳାପ କର । ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ପଡ଼ି ଯିବ, ଓ
ନୁଗାମାନ ପୋକେ କାଟି ଧୁନ୍ଦୁରା କରିବେ; ତୁମ୍ଭ ସୁନା ଓ ରୂପା କଲଙ୍କି ହୋଇ
୩ ଯିବ । ବିଶେଷରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବରଫରେ ସେହି କଲଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବ, ପୁଣି
ଅଗ୍ନିର ପ୍ରାୟେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମାଂସକୁ ଗ୍ରାସ କରିବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶେଷ
୪ କାଳର ପାଇଁ ଧନ ସଞ୍ଚୟ କରଅଛି । ଦେଖ, ଯେଉଁ କୃଷକମାନେ ତୁମ୍ଭମାନ-
ଙ୍କର ଶସ୍ୟ ଛେଦନ କରଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ୟାୟ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତନ
ଦେଇ ନାହିଁ, ଏହିନିମନ୍ତେ ସେ ସମସ୍ତେ ଆତ୍ମହର କରଅଛନ୍ତି; ପୁଣି ସେହି
କୃଷକମାନଙ୍କର ଆତ୍ମହର ସୈନ୍ୟାଧିପତି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର କର୍ଣ୍ଣରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ-
୫ ଅଛି । ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଦୁଷ୍ଟପୁଷ୍ଟ ହୋଇ ସୁଖଭୋଗରେ କାଳ କଟାଇ-
ଅଛି; ପୁଣି ମହାଭୋଜ ଦିନର ପ୍ରାୟେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ମନକୁ ତୃପ୍ତ କରଅଛି ।
୬ ଅବର ଯେଉଁ ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବରଫରେ କିଛି କର ନାହିଁ,
ତାହାଙ୍କୁ ଦୋଷୀ କରି ବଧ କରଅଛି ।

୭ ହେ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଭୁର ଅଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ସହ୍ୟ କର ଥାଅ ।
ଦେଖ, କୃଷକମାନେ କ୍ଷେତର ବନ୍ଧୁମୂଲ୍ୟ ଫଳର ଅପେକ୍ଷା କର ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ
୮ ବୃକ୍ଷି ଯାବତ୍ତ ନ ହୋଇ, ତାବତ୍ତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସହ୍ୟ କର ଥାଆନ୍ତୁ । ଏଣୁକରି
ତୁମ୍ଭେମାନେହେଁ ଦୀର୍ଘ ସହସ୍ତପଣ ଧରି ଆପଣା ମନରେ ସୁସ୍ଥିର ଥାଅ; ପ୍ରଭୁର
୯ ଆଗମନ ନିକଟ ଘନାୟେ । ହେ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେମନ୍ତ ଦଣ୍ଡ ପ୍ରାପ୍ତ ନ
ହୁଅ, ଏଣୁକରି ଏକକୁଆରେକ ହିଂସା ନ କର; ଦେଖ, ବିଶ୍ଵରକ୍ଷା ଦ୍ଵାରର
୧୦ ନିକଟରେ ଉଭା ହୋଇଅଛନ୍ତି । ହେ ଆତ୍ମର ଭ୍ରାତୃମାନେ, ଯେ ଉଦ୍‌ବିଷ୍ଣୁବକ୍ରା-
ଗଣ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ନାମରେ କହିଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖଭୋଗ
୧୧ ଓ ଦୀର୍ଘକାଳ ସହସ୍ତପାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତସ୍ଵରୂପ କରି ଜ୍ଞାନ କର । ଦେଖ, ଯେଉଁମାନେ
ପୈତୃଣୀଳ, ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଧନ୍ୟ କର ମଣି; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମବର

ଧୈର୍ଯ୍ୟଧାରଣର କଥା ଶୁଣିଅଛୁ, ପୁଣି ପ୍ରଭୁର ଶେଷ (କର୍ମ) ଦେଖିଅଛୁ, ଯେଣୁ ପ୍ରଭୁ ଅତି ଦୟାଳୁ ଓ କରୁଣାୟୁକ୍ତ ଅଟନ୍ତି ।

ହେ ଆତ୍ମର ଭ୍ରାତୃଗଣ, ବିଶେଷ କରି ସ୍ୱର୍ଗର କି ପୃଥିବୀର କି ଆନ ବସ୍ତୁର ୧୨ ନାମ ଘେନି ରାଣ ନ କର ; ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେମନ୍ତ ଦଣ୍ଡ ପ୍ରାପ୍ତ ନ ହୁଅ, ଏନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହାଁ ଶବ୍ଦ, ହାଁ ହେଉ ; ପୁଣି ନାହିଁ ଶବ୍ଦ, ନାହିଁ ହେଉ ।

ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କେହି ଯେବେ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ଆସେ, ତେବେ ସେ ୧୩ ପ୍ରାର୍ଥନା କର । କେହି ଯେବେ ଆନନ୍ଦିତ ଆସେ, ତେବେ ସେ ଧର୍ମ ଗୀତ ଗାଉ ।

ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କେହି ଯେବେ ପୀଡ଼ିତ ଆସେ, ତେବେ ସେ ମଣ୍ଡଳୀର ୧୪ ପ୍ରାଣନବର୍କକୁ ଡକାଉ ; ପୁଣି ସେମାନେ ପ୍ରଭୁର ନାମରେ ତୈଳ ମଞ୍ଜାର ତାହାର ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ । ତହିଁରେ ବିଶ୍ୱାସଜାତ ପ୍ରାର୍ଥନାର ସେ ପୀଡ଼ିତ ଲୋକ ୧୫ ବଞ୍ଚିବ, ପୁଣି ପ୍ରଭୁ ତାହାକୁ ସୁସ୍ଥ କରିବେ ; ଆଉ ଯେବେ ସେ କୌଣସି ପାପ

କରି ଆସେ, ତାହାର ମାର୍ଜନା ହୋଇବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏକକୁଆରେକ ଆପଣା- ୧୬ ମାନଙ୍କର ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର କର, ପୁଣି ସୁସ୍ଥ ହେବାର ନିମନ୍ତେ ଜଣେ ଆନ ଜଣର

ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ; ଯେହେତୁ ଧାର୍ମିକ ଲୋକର ଏକାନ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନା ଅତି ସଫଳ ହୋଇଥାଏ । ଏଲ୍ଲାହ୍ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରାୟେ ସୁଖଦୁଃଖଭୋଗୀ ହୋଇ ଅନା- ୧୭

ବୃକ୍ଷର ପାଇଁ ଦୃଢ଼ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲ, ତେଣୁ ଦେଶରେ ଢଳି ବରଷ ଛୁଅ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୧୮

ନେ ଅନାବୃକ୍ଷି ହୋଇଲ । ଅନନ୍ତରେ ଆଉ ଥରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତେ ଅକାଶର ୧୯ ପାଣି ବର୍ଷିବାରୁଁ ଦେଶରେ ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନିଲା ।

ହେ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କୌଣସି ଲୋକ ସତ୍ୟଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ହେଲେ ୨୦ କେହି ଯେବେ ତାହାକୁ ଫେରାନ୍ତେ, ତେବେ ଯେଉଁ ଲୋକ ପୁନର୍ବାର ପାପିକୁ ୨୦ ଭ୍ରାନ୍ତପଥରୁ ଫେରାନ୍ତେ, ସେ ତାହାର ଆତ୍ମକୁ ମୃତ୍ୟୁର ରକ୍ଷା କରଇ, ପୁଣି (ତାହାର) ବହୁତ ପାପର ଆଚ୍ଛାଦନ କରଇ, ଏହା ସେ ଜାଣୁ ।

ପିତର ପ୍ରଥମ ସଂସାଧାରଣ ଚିଠାଉ ।

୧ ପଦ ।

୧ ପିତା ଇଶ୍ବରଙ୍କର ପୂର୍ବଜ୍ଞାନାନୁସାରେ ଆତ୍ମର ପବିତ୍ରକରଣରେ ଆଜ୍ଞାପାଳନ, ପୁଣି ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ରକ୍ତରେ ଛୁଟ୍ଟିବାର ନିମନ୍ତେ ପନ୍ଥା, ଗାଲିଲୟ, କାପାଦକୟା, ଆଣିୟା, ବିଥୁନୟାଦି ଦେଶରେ ଛନ୍ଦିତ ମନୋନୀତ ପ୍ରବାସିମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ପ୍ରେରଣା ପିତର ଚିଠାଉ ଲେଖଇ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ବାହୁଲ୍ୟରୂପରେ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଶାନ୍ତି ହେଉ ।

୨ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ପିତା ଇଶ୍ବର ଧନ୍ୟ; ସେ ଅଦୃଶ୍ୟ କୃପା କରି ମୃତାବସ୍ଥାର ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଉତ୍ଥାନ ଦ୍ବାରା, ଅକ୍ଷୟ ନିର୍ମଳ ଅଜର ଅଧିକାର ବିଷୟରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଜୀବନଦାୟକ ଭରସା ପାଇବା ନିମନ୍ତେ

୩ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ଦେଇଛନ୍ତି । ପୁଣି ଶେଷକାଳରେ ପ୍ରକାଶ ଯୋଗ୍ୟ ପରି-
୪ ଦାଶ ପାଇଁ ବିଶ୍ବାସ ଦ୍ବାରା ଇଶ୍ବରଙ୍କର ଶକ୍ତିରେ ରକ୍ଷିତ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ତୁମ୍ଭ-
୫ ମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ସେହି ଅଧିକାର ସ୍ବର୍ଗରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଅଛି । ଏଥିରେ ତୁମ୍ଭେ-

୬ ମାନେ ଦୁଃଖିତ ହୋଇଲେହେଁ ସମ୍ପ୍ରତି ପ୍ରୟୋଜନାନୁସାରେ କିଛି କାଳର
୭ ନିମନ୍ତେ ନାନାଦି ପରୀକ୍ଷାରେ ଦୁଃଖିତ ହେଉଅଛି । ତହିଁରେ ଅଗ୍ନି ପରୀକ୍ଷିତ
୮ କ୍ଷୟକୁ ସୁନାର ବହୁମୂଲ୍ୟବାନ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଶ୍ବାସର ପରୀକ୍ଷା, ତାହା ଯୀଶୁ

୯ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ପ୍ରକାଶ ହେବାର ସମୟରେ ପ୍ରଶଂସାର ଓ ସଂଭ୍ରମର ଓ ଗୌରବର
୧୦ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାକୁ ନ ଦେଖିହଁ ପ୍ରେମ କରୁଅଛ; ପୁଣି
୧୧ ଏବେହେଁ ନ ଦେଖି ତାହାଙ୍କରେ ବିଶ୍ବାସ କରି ଅକଥନୟ ଓ ସ୍ବର୍ଗୀୟ ଆନନ୍ଦରେ

୧୨ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇ ବିଶ୍ବାସର ଫଳସ୍ବରୂପ ଯେ ଆତ୍ମର ପରିଦାଶ, ତାହା ପାଉଅଛି ।

୧୩ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଯେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହ ହେଉଅଛି, ତାହାର ପ୍ରଚ୍ଛଦକ ପୂର୍ବକାଳର
୧୪ ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ତୃଗଣ ସେହି ପରିଦାଶ ବିଷୟରେ ଚେଷ୍ଟା ଓ ଅନୁସନ୍ଧାନ କଲେ ।

୧୫ ଆବର ଆଗାମୀ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଦୁଃଖଭୋଗ ପୁଣି ପଶ୍ଚାତ୍ତ ଗୌରବର ପ୍ରମାଣଦାତା ଯେ
୧୬ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଆତ୍ମ, ସେ କାହାର ଓ କେଉଁ ସମୟର ବିଷୟ-

୧୭ ରେ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ, ତାହା ସେମାନେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କଲେ । ତହିଁରେ ଏହି
୧୮ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ସେବା ନ କରି ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସେବା
୧୯ କରୁଅଛନ୍ତି, ଏହା ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା; ଆଉ ସେହି ଯେ

ସକଳ ବିଷୟ ଦବ୍ୟଦୁର୍ଦ୍ଦଶାହିଁ ନିରାଶର କରବାକୁ ବାଧୁ କରନ୍ତି, ତାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ବର୍ଗର ପ୍ରେରତ ଧର୍ମୀଙ୍କର ସହାୟତାରେ ମଙ୍ଗଳସମାପ୍ତର ପ୍ରଚ୍ଛନ୍ନକମାନଙ୍କର ଦ୍ବାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାତ କରା ଯାଇଅଛି ।

ଏନିମନ୍ତେ ମନରୂପ ଅଶ୍ଳା ବାନ୍ଧି ସଜାଗ ହୋଇ ଯାଣୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ପ୍ରକାଶିତ ହେ- ୧୩
ବାର ସମୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଯେ ଅନୁଗ୍ରହ ବର୍ତ୍ତିବ, ତାହାର ଭରସାରେ
ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଥାଅ । ଆଉ ପୂର୍ବର ଅଜ୍ଞାନ ସମୟର କୁଅଭିଳାଷ ଅନୁସାରେ ୧୪
ବ୍ୟବହାର ନ କରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆତ୍ମାନକର୍ତ୍ତା ଯେମନ୍ତ ପବିତ୍ର, ତୁମ୍ଭେମାନେହେଁ ୧୫
ଆଜ୍ଞାବର୍ତ୍ତି ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ପ୍ରାୟେ ସବୁ ଆଚରଣରେ ସେହି ପ୍ରକାର ପବିତ୍ର ହୁଅ ।
ଯେହେତୁ ଲେଖିତ ଅଛି, “ଆମ୍ଭେ ପବିତ୍ର, ଏଣୁକରି ତୁମ୍ଭେମାନେହେଁ ପବିତ୍ର ୧୬
ହୁଅ ।” ଆଉ ଉପରୋଧ ବିନ୍ଦୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକର କର୍ମାନୁସାରେ ବିଚାର କରନ୍ତି ୧୭
ଯେ ପିତା, ତାହାଙ୍କର ସ୍ଥଳରେ ଯେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା କରବାର ହୋୟେ,
ତେବେ ଭୟ କରି ଆପଣାମାନଙ୍କର ପ୍ରବାସ କାଳ କ୍ଷେପଣ କର । ତୁମ୍ଭେମାନେ ୧୮
ଆପଣା ୨ ପୂର୍ବପୁରୁଷର ପରମ୍ପରାଗତ ନିରର୍ଥକ ଆଚରଣରୁ ଚ୍ୟା କି ସୁନା ପରି
କ୍ଷୟୀବସ୍ତୁ ଦ୍ବାରା ମୁକ୍ତ ନୋହି, ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଓ ନିଷ୍ଠୁଳଙ୍କ ଯୁବାମେଷର ପ୍ରାୟେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ୧୯
ବହୁମୂଲ୍ୟ ରକ୍ତରେ ମୁକ୍ତ ହୋଇଅଛୁ, ଏହା ଜାଣିଅଛୁ । ସେ ଜଗତ ଆରମ୍ଭର ୨୦
ପୂର୍ବରୁ ନିଯୋଜିତ ଥିଲେ, ପୂର୍ଣ୍ଣ ଈଶ୍ବରଙ୍କଠାରେ ଯେମନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଶ୍ବାସ
ଓ ଭରସା ହୋୟେ, ଏନିମନ୍ତେ ମରଣରୁ ତାହାଙ୍କୁ ଉଠାଇ ଗୌରବ ଦେଲେ ୨୧
ଯେ ଈଶ୍ବର, ସେହି ଈଶ୍ବରଙ୍କଠାରେ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ବାରା ବିଶ୍ବାସକାର ଯେ ତୁମ୍ଭେ-
ମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଶେଷ କାଳରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଲେ । ତହିଁରେ ୨୨
ତୁମ୍ଭେମାନେ ସତ୍ୟ ଧର୍ମ ପାଳିବାରେ ଆତ୍ମ ଦ୍ବାରା ଆପଣା ୨ ମନ ନିର୍ମଳ କରି
ନିଷ୍ଠପଠିତ୍ବରେ ଭଲମାନଙ୍କର ସହିତ ଏକକୁଆରେକ ପ୍ରେମ କରିଅଛୁ, ଏନିମନ୍ତେ
ପବିତ୍ର ଅନୁକରଣ ସହିତ ଏକକୁଆରେକ ନିତାନ୍ତ ପ୍ରେମ କର । ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ- ୨୩
ମାନେ କ୍ଷୟୀ ବାଳର ନୋହେ, ମାତ୍ର ଅକ୍ଷୟ ବାଳର, ଅର୍ଥାତ୍ ଈଶ୍ବରଙ୍କର ଜୀବନ-
ଦାୟକ ଓ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ବାକ୍ୟରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଅଛୁ । ଆଉ “ପ୍ରାଣି- ୨୪
ମାତ୍ର ଢୁଙ୍ଗର ନ୍ୟାୟ, ଓ ମନୁଷ୍ୟର ଶୋଭା ଢୁଙ୍ଗ ଫୁଲର ପ୍ରାୟେ; ଢୁଙ୍ଗ ଶୁକ ଯାୟେ,
ତାହାର ଫୁଲ ହୁଏ ପତଇ; ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ବରଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ।”
ଆଉ ସେହି ବାକ୍ୟ ମଙ୍ଗଳସମାପ୍ତର ଦ୍ବାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ପ୍ରଚ୍ଛନ୍ନ ଅଛି ॥ ୨୫

୨ ପଦ ।

ଏନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସବୁ ଦ୍ବେଷ, ଓ ସବୁ ପ୍ରକାର ଛୁଲ, କପଟ, ଈର୍ଷା, ୧
ସବୁ ପରନିନ୍ଦା ପରିତ୍ୟାଗ କରି ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାର ନିମନ୍ତେ ନୂଆଜାତ ଶିଶୁର ପରି ୨

- ୩ ସତ୍ୟ ବାକ୍ୟରୂପ ଦୁଗ୍ଧ ପାନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କର । ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ
୪ ପ୍ରଭୁର ଅନୁଗ୍ରହର ସ୍ବାଦ ଜାଣିଅଛ । ଆଉ ଯେ ମନୁଷ୍ୟର ଦ୍ଵାରା ଅବଜ୍ଞାକୃତ,
ପୁଣି ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ଦ୍ଵାରା ମନୋନୀତ ବହୁମୂଲ୍ୟ ଜୀବତ ପଥରସ୍ଵରୂପ ହୁଅନ୍ତି,
ତାହାଙ୍କର ଶ୍ରେଣୀରେ ଆସି ଜୀବତ ପଥରମୟ ପାରମାର୍ଥିକ ଗୋଟିୟେ ମନ୍ଦିର-
୫ ରୂପରେ ନିର୍ମିତ ହେଉଅଛ । ପୁଣି ଯାଣୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଦ୍ଵାରା ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ଶ୍ରେଣୀରେ
ଗ୍ରାହ୍ୟ ଯେ ପାରମାର୍ଥିକ ବଳି, ତାହା ଉତ୍ତରୀ କରିବାକୁ ପବିତ୍ର ଯାଜକସ୍ଵରୂପ
୬ ହେଉଅଛ । ଯେହେତୁ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖିତ ଅଛି, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ମନୋ-
ନୀତ ବହୁମୂଲ୍ୟ ପ୍ରଧାନ କୋଣର ଗୋଟିୟେ ପଥର ସିଂହାସନରେ ସ୍ଥାପିତ କରି;
ତହିଁରେ ଯେଉଁଠି ପ୍ରତ୍ୟୟ କରିବ, ସେ କେବେହେଁ ଲଜ୍ଜିତ ନୋହିବ ।”
୭ ଏହେତୁ ପ୍ରତ୍ୟୟକାରୀ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ସେ ବହୁମୂଲ୍ୟ
ଅଟନ୍ତି; ମାତ୍ର ଆଜ୍ଞା ମେଣ୍ଟିବାକାରୀମାନଙ୍କର କଥାରେ “ଶାନ୍ତିବା ଲୋକେ ଯେଉଁ
ପଥର ତୁଚ୍ଛ କରିଥିଲେ, ସେ କୋଣର ପ୍ରଧାନ ପଥର ହୋଇ ବାଧାଜନକ ଓ
୮ ଝୁଣ୍ଟି ପଡ଼ିବାର କାରଣ ହୋଇଅଛି ।” ସେମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ବାକ୍ୟରେ ଅମା-
୯ ନକ ହୋଇ ଝୁଣ୍ଟିଲେ; ତହିଁରେହିଁ ସେମାନେ ନିୟୁକ୍ତ ହେଲେ । ମାତ୍ର ଯେ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅଜ୍ଞାନର ଆପଣାର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଆଲୁଅ ମଧ୍ୟରେ ଆହ୍ୱାନ କଲେ,
ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେମନ୍ତ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା ପ୍ରକାଶ କର, ଏହିନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେ-
ମାନେ ମନୋନୀତ ବଶ ଓ ରାଜକାୟ ଯାଜକକୁଳ ଓ ପବିତ୍ର ପ୍ରଜା ପୁଣି କିଣା
୧୦ ଲୋକ ହୋଇଅଛ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୂର୍ବରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଲୋକ ଥିଲ ନାହିଁ,
ମାତ୍ର ଏବେ ତାହାଙ୍କର ଲୋକ ହୋଇଅଛ; ପୂର୍ବରେ ତାହାଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇ
ନାହିଁ, ଏବେ ଅନୁଗ୍ରହପାତ୍ର ହୋଇଅଛ ।
୧୧ ହେ ପ୍ରିୟ ଭ୍ରମାମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ବିନୟ କରି ବୋଲି, ତୁମ୍ଭେମାନେ
ପ୍ରବାସୀ ଓ ବିଦେଶୀ ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରାୟେ ମନର ପ୍ରତିକୂଳରେ ଯୁକ୍ତକାର
୧୨ ଶାସ୍ତ୍ରର ସୁଖାଭିଳାଷର ନିଗୂଢ଼ ହୁଅ । ପୁଣି ଯେ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନେ ଦୁର୍ଦ୍ଦର୍ଶ-
କାରୀମାନଙ୍କର ପ୍ରାୟେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କଲଙ୍କ କଲେ, ସେମାନେ ଯେମନ୍ତ ତୁମ୍ଭ-
ମାନଙ୍କର ସୁନ୍ଦରୀ ଦେଖି ଅନୁଗ୍ରହ* ଦିନରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଚୁଣାନ୍ତୁବାଦ କରନ୍ତି,
ଏହିନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ସଦାଚରଣ କର ।
୧୩ ପୁଣି ମନୁଷ୍ୟର ସ୍ଥାପିତ ଯେ, ଶାସନ ପଦ ଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଭୁର ନିମ୍ନ-
୧୪ ନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କର ବଶୀଭୂତ ହୁଅ; ବିଶେଷରେ ରାଜାଙ୍କୁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆଉ ଦେଶା-
ଧିପତି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦୁଷ୍ଟର ଦମନ ଓ ସନ୍ତର ପ୍ରଶଂସା ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରେରଣ
୧୫ ଜ୍ଞାନ କରି ମାନ । ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେହେଁ ସର୍ତ୍ତ କରି ନିବୋଧ ମନୁଷ୍ୟ-

* (ଅବା) ଦୁଷ୍ଟି କରିବାର ଦିନରେ ।

ମାନଙ୍କର ଅଜ୍ଞାନପଣକୁ ନିବୃତ୍ତି କରି ରଖ, ପୁଣି ମୁକୁ ହୋଇଛି ଅପଣାମାନଙ୍କର ୧୬
ମୁକ୍ତିକୁ ଦେଖର ଆଛାଦନସ୍ବରୂପ ନ କରି ଇଶ୍ବରର ଦାସଗଣର ନ୍ୟାୟ ହୁଅ,
ଏହି ଇଶ୍ବରଙ୍କର ଅଭିମତ ।

ସବୁ ଲୋକଙ୍କର ସମାଦର କର । ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କର । ଇଶ୍ବରଙ୍କୁ ଭୟ ୧୭
କର । ପୁଣି ରାଜାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କର ।

ହେ ଦାସଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସବୁମତେ ସମାଦରରେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ- ୧୮
ଗଣର ବର୍ଣ୍ଣାଭୂତ ହୁଅ ; କେବଳ ଭଲ ଓ ଦୟାଳୁ ପ୍ରଭୁର ନୋହେ, ମାତ୍ର ନିଷ୍ଠୁର-
ମାନଙ୍କରହିଁ ବର୍ଣ୍ଣାଭୂତ ହୁଅ । ଯେହେତୁ କେହି ଯେବେ ଇଶ୍ବରଙ୍କୁ ମାନ୍ୟ କରିବା ୧୯
ହେତୁରୁଁ ଅନ୍ୟାୟ ଭୋଗ କରି କ୍ଳେଶ ସହଇ, ତେବେ ତାହାର ସେହି କର୍ମର
ଶ୍ରାହ୍ୟ ହୋୟେ ; ନୋହିଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେବେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଦୋଷ ୨୦
ହେତୁରୁଁ ଜାଗ୍ରତା ଖାଇ ସହ୍ୟ କର, ତେବେ ତହିଁରେ ପ୍ରଶଂସା କି? ମାତ୍ର
ସକ୍ରିୟ । କରିବାରେ କୌଣସି ଦୁଃଖ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ଯେବେ ତାହା ସହ୍ୟ କର,
ତେବେ ସେ ଇଶ୍ବରଙ୍କର ଶ୍ରାହ୍ୟ କର୍ମ ପ୍ରମାଣ । ଆଉ ସେନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେ- ୨୧
ମାନେ ନିମନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇଅଛୁ ; ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେମନ୍ତ ଶ୍ରୀକ୍ଷର ପଦଦ୍ବିନି
ଦେଇ ଗମନ କର, ଏଥିପାଇଁ ସେ ଆପେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଇଁ ଦୁଃଖଭୋଗ କରି
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିୟେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେଖାଇଲେ । ସେ କୌଣସି ପାପ କରି ନାହାନ୍ତି, ୨୨
ପୁଣି ତାହାଙ୍କର ମୁଖରେ କୌଣସି ଛଳର କଥା ନ ଥିଲା । ସେ ନିକଟ ହୋଇ- ୨୩
ଲେ ଫେରି ନିନ୍ଦା କରି ନାହାନ୍ତି, ଅବା ଦୁଃଖ ପାଇଲେହେଁ କାହାକୁ ଭୟାନି
କରି ନାହାନ୍ତି, ପୁଣି ନ୍ୟାୟ ବିଚାରକର୍ତ୍ତୀର କଥାରେ ଆପଣାକୁ ସମର୍ପି ଦେଲେ ।
ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେମନ୍ତ ପାପର ପକ୍ଷରେ ମର ଧର୍ମର ପକ୍ଷରେ ସଜୀବ ହୋଇ, ୨୪
ଏହିନିମନ୍ତେ ସେ କ୍ଷୁଣ୍ଣ କାଠରେ ଆପଣା ଦେହରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପର ଭାର
ବହଲେ ; ତାହାଙ୍କର ପ୍ରହାରରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଅଛୁ । ଯେହେତୁ ୨୫
ପୂର୍ବରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ହଜିଲା ମେଣ୍ଟାର ନ୍ୟାୟ ଥିଲା ; ମାତ୍ର ଏବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର
ଆତ୍ମର ପାଳକ ଓ ବେବର୍ତ୍ତୀର ନିକଟରେ ଫେରି ଆସିଅଛୁ ।

* ପଦ୍ୟ ।

ହେ ସ୍ତ୍ରୀଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେହେଁ ଆପଣା ୨ ସ୍ବାମିର ବର୍ଣ୍ଣାଭୂତ ହୁଅ । ଯେହେତୁ ୧
ତାହା ହେଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କାହାର ୨ ସ୍ବାମିମାନେ ଯେବେ (ଇଶ୍ବରଙ୍କର) ବାକ୍ୟ
ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରନ୍ତି, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସଭୟ ପବନ ଆଚରଣ ଦେଖି ବାକ୍ୟ ୨
ବିନ୍ଦୁ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ଆଚରଣ ଦ୍ବାରା ଆକର୍ଷିତ ହୋଇବେ । ଆଉ କେଶବେଶ ଓ ୩
ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଆଭରଣ ଓ ସୁନ୍ଦର ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିବାର ଇତ୍ୟାଦି ବାହ୍ୟଭୂଷଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର

- ୪ ଭୂଷଣ ନୋହି, ଇଣ୍ଡରକର ଶ୍ରେଣୀରେ ବହୁମୂଲ୍ୟ କୋମଳ ସ୍ୱଭାବ, ଓ ଶାନ୍ତିମୁକୁ
- ୫ ମନର ଯେ ଗପ୍ତ ସ୍ୱଭାବ, ତାହାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅକ୍ଷୟ ଭୂଷଣ ହେଉ । ପୂର୍ବ-
କାଳର ଧାର୍ମିକା ଇନ୍ଦ୍ରାଗଣ ଇଣ୍ଡରଠାରେ ଭରସା କରି ଆପଣା ଧାର୍ମିକ ବଶୀ-
- ୬ ଭୂତା ହୋଇ ଏହି ପ୍ରକାରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଭୂଷିତ କରିଥିଲେ । ସେହି ପ୍ରକାର
ସାରା ଅବସ୍ଥାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ତାହାର ଆଜ୍ଞାକାରଣୀ ହେଲା; ତୁମ୍ଭେମାନେହେଁ
ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରି କିଛି ଭୟରେ ଭରସା ନୋହି ତାହାର କନ୍ୟାସ୍ୱରୂପ ହୋଇଅଛୁ ।
- ୭ ହେ ପୁରୁଷଗଣ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା-କର୍ମରେ ଯେମନ୍ତ କୌଣସି ବାଧା ନ
କଲେ, ଏହିନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେହେଁ ଜ୍ଞାନରେ ଇନ୍ଦ୍ରାଗଣର ସହିତ ସହବାସ କରି
ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମା ବଳ ପାଏ ଓ ଆପଣାମାନଙ୍କର ସହିତ ଏକ ଜୀବନରୂପ ଅନୁ-
ଗ୍ରହ ଦାନର ଅଧିକାରଣୀ ଜାଣି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ।
- ୮ ବିଶେଷରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକମନା, ପରଦୃଷ୍ଟଭେଗୀ, ଭ୍ରାତୃପ୍ରେମ-
କାଣ୍ଡ, ଦୟାବନ୍ତ ଓ ସଭାବ ହୁଅ । ଅନିଷ୍ଟର ପରିଶୋଧରେ ଅନିଷ୍ଟ କଥାବା
ନିନ୍ଦାର ପରିଶୋଧରେ ନିନ୍ଦା ନ କରି, ବରଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଶୀର୍ବାଦର ଅଧିକାଂଶ
- ୯ ହେବାର ନିମନ୍ତେ ନିମନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇଅଛୁ, ଏହା ଜାଣି ଆଶୀର୍ବାଦ କର । ଯେହେତୁ
“ଯେଉଁଜନ ଜୀବନକୁ ପ୍ରେମ କରି ସୁଖଭୋଗରେ କାଳ କାଟିବାକୁ ପାଞ୍ଚଇ,
ସେ ମନ ବାକ୍ୟର ଆପଣା ଜିହ୍ୱାକୁ ପୁଣି ପ୍ରବର୍ତ୍ତନା ବାକ୍ୟର ଆପଣା ଓଷ୍ଠାଧରକୁ
- ୧୦ ରସା କର । କୁହୁଁ ତ୍ୟାଗ କରି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କର, ଶାନ୍ତି ଚେଷ୍ଟା କରି ତହିଁରେ
୧୧ ପ୍ରବୃତ୍ତି ଥାଉ । ଧାର୍ମିକଗଣର ପ୍ରତି ଇଣ୍ଡରକର ଦୁଷ୍ଟି, ପୁଣି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥ-
ନାର ପ୍ରତି ତାହାଙ୍କର କର୍ତ୍ତୃ ଅଛୁ; ମାତ୍ର ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଇଣ୍ଡର ବିମୁଖ
- ୧୨ ଅଛନ୍ତି ।” ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେବେ ଉତ୍ତମର ଅନୁକାଂକ୍ଷା ହୁଅ, ତେବେ କେ
୧୩ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ହିଂସା କରି ପାରିବ? ମାତ୍ର ଧର୍ମର ନିମନ୍ତେ ଯେବେ କ୍ଳେଶଭୋଗ
କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧନ୍ୟ ହେବ । ଏଣୁ ସେମାନଙ୍କର ଭୟରେ ଭୀତ
- ୧୪ ଓ ଭୀତ ନୋହି, ମନ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପବନ କରି ମାନ । ଆଉ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନ୍ତଃକରଣସ୍ଥ ଭରସାର ବିଷୟ ଯେ କେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପଚାରିବ,
ତାହାକୁ ମୃଦୁ ପୁଣି ଆଦରଭାବରେ ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ସଙ୍ଗଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅ ।
- ୧୫ ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଧର୍ମ ଅନୁଯାୟୀ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉତ୍ତମାଚରଣର ଅପବାଦ
କରନ୍ତି, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କା ବୋଲି ମିଥ୍ୟା ବୋଲିବାରେ ଯେମନ୍ତ
୧୬ ଲଜ୍ଜିତ ହୁଅନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭଲ ମନ ରଖ । ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କର ଦୁଃଖଭୋଗ
କରିବାଠାରୁ ବରଂ ସୁକର୍ମ କରି ଇଣ୍ଡରକର ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ଦୁଃଖଭୋଗ କରିବାର
- ୧୭ ଭଲ । ଯେହେତୁ ଇଣ୍ଡରକର ସହିତ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ମିଳଣ କରାଇବାର ପାଇଁ
ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆପଣେ ଧାର୍ମିକ ହୋଇ ଅଧାର୍ମିକମାନଙ୍କର ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଥରେ ଯାପ ନାଶାର୍ଥ

ଦୁଃଖଭୋଗ କଲେ, ସେ ଦେହରେ ହୃତ ହୋଇ ଆତ୍ମରେ ସଜୀବ ହୋଇଲେ ।
 ଆବର ସେ ତଦ୍ଭାବ ଯାଇ ବନ୍ଧସ୍ଥାନସ୍ଥିତ ଆତ୍ମଗଣକୁ ଘୋଷଣା କଲେ । ପୂର୍ବରେ ୧୯
 ନୋହର ଦିନରେ ଜାହାଜର ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ଯାଏଁ ଯେଉଁ ସମୟରେ ଇଣ୍ଡର- ୨୦
 କର ସହିଷ୍ଣୁତା ପ୍ରକାଶ ହେଲା, ସେହି ସମୟରେ ଏହି ଆତ୍ମଗଣ ଅମାନକ ଥିଲେ ।
 ସେହି ଜାହାଜରେ ଅଳ୍ପଲୋକ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଠପ୍ରାଣୀ ଜଳରେ ରକ୍ଷା ପାଇଲେ; ସେ ୨୧
 ପ୍ରମାଣେ ତୁବନ ତଦନୁଭ୍ୟ ହୋଇ (ଦେହର ମଳିଣ ଦୂର କରିବାର ନୋହି, ମାତ୍ର
 ଇଣ୍ଡରଙ୍କର ପ୍ରତି ଭଲ ମନର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବାର) ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦ୍ଵାରା
 ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଏତେବେଳେ ରକ୍ଷା କରୁଅଛୁ । ସେ (ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ) ସ୍ଵର୍ଗରେ ଯାଇ ୨୨
 ଇଣ୍ଡରଙ୍କର ଦକ୍ଷିଣ ହାତରେ ଥାନ୍ତେ, ଦୁତଗଣ ପୁଣି ପରଫାନ୍ତ ଓ ପ୍ରଧାନ ପଦସ୍ଥ
 ସବୁ ତାହାଙ୍କର ବଶୀଭୂତ ହୁଅନ୍ତୁ ।

୪ ପଦ୍ୟ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଦେହରେ ଦୁଃଖଭୋଗ କରିବାର ତୁମ୍ଭେମାନେ- ୧
 ହେଁ ସେତେ ମନ ଧରି ସୁସଜ୍ଜିତ ହୁଅ । ଯେହେତୁ ଯେ କେହି ଦେହରେ ଦୁଃଖ- ୨
 ଭୋଗ କରୁଥାଏ, ସେ ପାପର ମୁକ୍ତ ହୋଇ ମାନବ ଇଚ୍ଛାର ବଶୀଭୂତ ନୋହି,
 ଜୀବନ ଥିବା ଯାଏଁ ଇଣ୍ଡରଙ୍କର ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ କାଳ କ୍ଷେପଣ କରଇ । ଯେ- ୩
 ହେତୁ କାମ, କ୍ରୁଅଭିଳାଷ, ମଦ୍ୟପାନ, ରଙ୍ଗରସ, ମତ୍ତତା, ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ ଦେବ-
 ପୂଜା, ଏହି ସବୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଦେବପୂଜକମାନଙ୍କର ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ କର୍ମ କରି-
 ବାରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପରମାତ୍ମର ଯେ କ୍ଷୟ ହୋଇଅଛି, ସେହି ବହୁତ । ଏପ୍ର- ୪
 କାର ସଙ୍ଗନାଶତ୍ରୟ ପକ୍ଷରେ ଦୌଡ଼ ଯିବାକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ସେମାନଙ୍କର
 ସଙ୍ଗି ନ ହୁଅ, ଏଥିରେ ସେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ମଣି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା କରନ୍ତି । ମାତ୍ର ୫
 ଜୀବନ୍ତ ଓ ମୃତ ଲୋକମାନଙ୍କର ବିଚାର କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ଯେ ଇଣ୍ଡର, ତାହା-
 ଙ୍କର ଶ୍ରେଣୀରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ୬ କର୍ମର ନିକାଶ ଦେବାକୁ ହେବ । ଏଣୁକରି ୭
 ଯେଉଁମାନେ ମରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ମାନବ ଦେହରେ ଦଣ୍ଡାଜ୍ଞା ପାଇଲେହେଁ
 ଇଣ୍ଡରଙ୍କର ସହିତ ଯେମନ୍ତ ଆତ୍ମରେ ବଞ୍ଚୁ ଥାନ୍ତି, ଏନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କର ନିକ-
 ଠରେ ମଙ୍ଗଳସମାବୃତ୍ତ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେଲା ।

ସବୁ ବିଷୟର ଅନ୍ତିମକାଳ ଉପସ୍ଥିତ; ଏଣୁକରି ସତର୍କ ହୋଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି- ୭
 ବାରେ ଜାଗି ରହ । ବିଶେଷରେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଏକକୁଆରେକ ନିତାନ୍ତ ୮
 ପ୍ରେମ କର; ଯେହେତୁ ପ୍ରେମ ବାହୁଲ୍ୟ ପାପର ଆଚ୍ଛାଦନ କରଇ । ଅକାତର ୯
 ହୋଇ ଏକକୁଆରେକ ଆଦିଧ୍ୟ କର; ଏହିତ୍ରୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ୧୦
 ଯେଉଁତ୍ରୟ ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନ ପାଇଅଛି, ସେହି ପ୍ରକାର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ବହୁ

- ୧୧ ଦୟାରେ ଉତ୍ତମ ଭଣ୍ଡାରଘରୟା ପ୍ରାୟେ ଏକକୁଆରେକ ବିତରଣ କର । କେହି କଥା କହିଲେ ସେ ଇଣ୍ଡରଙ୍କର ବାକ୍ୟପ୍ରମାଣେ କଥା ବୋଲୁ; ଆଉ ସେବା କରିବାକୁ ହେଲେ ଇଣ୍ଡରଙ୍କ ଦତ୍ତ ଯୋଗ୍ୟପଣାନୁସାରେ ସେବା କର; ତହିଁରେ ସବୁ ବିଷୟରେ ଯାଣୁ ଶ୍ରୀକ୍ଷକ ଦ୍ଵାରା ଇଣ୍ଡରର ମହିମା ପ୍ରକାଶ ହୋଇବ; ସେହି ଶ୍ରୀକ୍ଷକଠାରେ ଗୌରବ ଓ ପରାକ୍ରମ ସଙ୍ଘଦା ହେଉ । ଆମେନ ।
- ୧୨ ହେ ପ୍ରିୟବର୍ଗ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରାକ୍ରମ ଅଗ୍ନିସ୍ଵରୂପ ଯେଉଁ ତାତପା ଉପସ୍ଥିତ ହେଉଅଛି, ତାହା ଅସମ୍ଭବ ଘଟଣା ଭଳି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ନ କର । ପୃଣି ଶ୍ରୀକ୍ଷକ ଦୁଃଖର ଭାଗି ହେଲେହେଁ ଆନନ୍ଦ କର; ତହିଁରେ ତାହାଙ୍କର ମହିମା ପ୍ରକାଶିତ ହେବାବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆନନ୍ଦରେ ପୁଲକିତ ହୋଇବ । ଆଉ ଯେବେ ଶ୍ରୀକ୍ଷକର ନାମର ନିମନ୍ତେ ନିନ୍ଦିତ ହୁଅ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧନ୍ୟ; ଯେଣୁ ଗୌରବ ଓ ଇଣ୍ଡରର ଆଜ୍ଞା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଅଧିଷ୍ଠାନ ହୁଅନ୍ତି; ସେ ସେମାନଙ୍କର ଆଡ଼େ ନିନ୍ଦିତ ହୋଇଲେହେଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଖରେ ସମ୍ମାନ ଅଟନ୍ତି । ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କେହି ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ କି ଶୈର କି ଦୁଷ୍ଟକର୍ମକାଣ୍ଡ କି ଅପରାଧକାରକର୍ତ୍ତକ ଏଆଦି ହେବାର ଯେମନ୍ତ ଶାସ୍ତି ଭୋଗ ନ କରଇ । କେହି ଯେବେ ଶ୍ରୀକ୍ଷିପ୍ତାନ ହେବା ହେତୁରୁ କ୍ଳେଶ ପାୟେ, ତେବେ ଲଜ୍ଜିତ ନୋହୁ ।
- ୧୩ ଦୁଃଖର ନିମନ୍ତେ ଇଣ୍ଡରଙ୍କର ଗୁଣାନୁବାଦ କର । ଆଉ ଇଣ୍ଡରଙ୍କର ପରିବାରରେ ଦଣ୍ଡ ଦେବାର ଆରମ୍ଭ ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଉଅଛି, ସେହି ଦଣ୍ଡ ଯେବେ ପ୍ରଥମରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ଫଳଇ, ତେବେ ଇଣ୍ଡରଙ୍କର ମଙ୍ଗଳସମ୍ଭାରର ଅଶାଞ୍ଜବହ ଲୋକଙ୍କର ଶେଷ ଗତି କି ହୋଇବ? ଆଉ ଯେବେ ଧାର୍ମିକ ଲୋକଙ୍କର ପରିତ୍ରାଣ ହେବାର ଦୁଃସାଧ୍ୟ ହୋୟେ, ତେବେ ଅଧାର୍ମିକ ଓ ପାପିଷ୍ଠ ମନୁଷ୍ୟ କେଉଁଠାରେ ଶରଣ ନେବେ? ଇଣ୍ଡରଙ୍କର ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ଯେଉଁମାନେ ଦୁଃଖଭୋଗ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କର ଆପଣା । ଆତ୍ମକୁ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରେ ସମର୍ପଣ କରନ୍ତୁ ।

* ପଦ୍ୟ ।

- ୧ ଶ୍ରୀକ୍ଷକ ଦୁଃଖଭୋଗର ଏକ ସାକ୍ଷୀ, ଆବର ପ୍ରକାଶ ହୋଇବ ଯେ ଗୌରବ, ତାହାର ଭାଗି, ଏମନ୍ତ ଆମ୍ଭେ ପ୍ରାଣନ ହୋଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣନବର୍ଗର ପ୍ରତି ବିନୟ କର ବୋଲି । ଇଣ୍ଡରଙ୍କର ଯେଉଁ ଫଳ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଥାଏ, ତାକୁ ପାଳନ କର; ବଳାହୀନ୍ଦ୍ରରେ ନୋହେ, ମାତ୍ର ସ୍ଵେଚ୍ଛାନୁସାରେ; କୃତ୍ରିମ ଲଭର ନିମନ୍ତେ ନୋହେ, ମାତ୍ର ସ୍ଵଚ୍ଛନ୍ଦ ମନରେ ତାହାର ପାଳକପଣ ସାଧନ କର । [ଇଣ୍ଡରଙ୍କର] ଅଧିକାର ଉପରେ ପ୍ରଭୁପଣ ନ କର ପଲର ଦୁଷ୍ଟାନୁସ୍ଵରୂପ

ହୁଅ । ତହିଁରେ ପ୍ରଧାନ ପାଳକ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅମଳିତା ଗୌରବରୂପ ମୁକୁଟ ପାଇବ ।

ହେ ଯୁବା ଲୋକ, ତୁମ୍ଭେମାନେହେଁ ପ୍ରାଣନମାନଙ୍କର ବର୍ଣ୍ଣାଭୂତ ହୁଅ, ପୁଣି ସମସ୍ତେ ଏକକୁଆରେକର ବର୍ଣ୍ଣାଭୂତ ହୋଇ ନମ୍ରଭାବରେ ବିଭୂଷିତ ହୁଅ; ଯେହେତୁ ଈଶ୍ବର ଅହଂକାରମାନଙ୍କୁ ବିରୋଧ କରି ନମ୍ର ଲୋକଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ କରନ୍ତି । ଏନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ବରଙ୍କର ବଳବନ୍ତ ହସ୍ତର ତଳରେ ନମ୍ର ହୋଇଥାଅ, ତହିଁରେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ ସମୟରେ ଉନ୍ନତ କରିବେ । ଈଶ୍ବର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ମନୋଯୋଗ କରୁଅଛନ୍ତି, ଏଣୁକରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ସବୁ ଚିନ୍ତାର ଭାର ତାହାଙ୍କର ଉପରେ ଦିଅ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିପକ୍ଷ ଶତ୍ରୁତା ନିହର ପ୍ରାୟେ ଗର୍ଜନ କରି କାହାକୁ ଗ୍ରାସିବ, ଏହା ଖୋଜି ବୁଲୁଅଛୁ, ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇ ସାବଧାନ ଥାଅ । ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଜଗନ୍ନିବାସି ଭ୍ରମାମାନଙ୍କର ଏମନ୍ତ ଦୁଃଖଭୋଗ ହେଉଅଛି, ଏହା ଜାଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧର୍ମରେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ତାହାର ସଙ୍ଗରେ ଯୁଦ୍ଧ କର ।

ଅନନ୍ତ ଗୌରବ ପାଇବାର ନିମନ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁ ଦ୍ବାରା ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ସମୁଦାୟ ଅନୁଗ୍ରହଦାତା ଈଶ୍ବର, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କ୍ଷଣିକ ଦୁଃଖ ଭୋଗର ଉତ୍ତରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସିଦ୍ଧ ସ୍ଥିର ସବଳ ପୁଣି ନିଶ୍ଚଳ କରନ୍ତୁ । ତାହାଙ୍କଠାରେ ଗୌରବ ଓ ପରାକ୍ରମ ସବୁବେଳେ ହେଉ । ଆମେନ ।

ଯେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସୁସ୍ଥିର ଅଛୁ, ତାହା ଈଶ୍ବରଙ୍କର ସତ୍ୟ ଅନୁଗ୍ରହ, ଏଥିରେ ବିନୟ କରି ପ୍ରମାଣ ଦେଇ, ଯେ ସିଲ୍ବାନକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଭ୍ରାତା ବୋଧ କରି, ତାହାର ଦ୍ବାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସଂକ୍ଷେପରେ ଚିଟାଉ ଲେଖିଲୁଁ । ବାବେଲସ୍ଥ ମନୋନାଥ ମଣ୍ଡଳୀ ପୁଣି ଆତ୍ମର ପୁତ୍ର ମାର୍କ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର ଜଣାଉଅଛନ୍ତି । ପ୍ରେମ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କରେ ଏକକୁଆରେକ ନମସ୍କାର କର । ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ଥିବାର ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ହେଉ । ଆମେନ ।

ପିତରର ଦ୍ଵିତୀୟ ସନ୍ଦେଶାଧ୍ୟାୟର ଚିଟାଉ ।

୧ ପଦ ।

- ୧ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଈଶ୍ଵରର ଅଧିକ ଦାଣକର୍ତ୍ତା ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଧର୍ମରେ ଯେଉଁ-
ମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରାୟେ ଅମୂଲ୍ୟ ବିଶ୍ଵାସ ପାଇଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତି
ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଦାସ ଓ ପ୍ରେରଣ ଯେ ଶିମୋନ ପିତର, ସେ ଚିଟାଉ ଲେଖୁଅଛନ୍ତି ।
- ୨ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଈଶ୍ଵର ଅଧିକ ଯୀଶୁ ପ୍ରଭୁ ବିଷୟକ ଜ୍ଞାନ ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର
ପ୍ରତି ବାନ୍ଧୁଲ୍ୟରୂପରେ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଶାନ୍ତି ହେଉ ।
- ୩ ଯେ ଗୌରବର ଓ ସାହସର ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ଵାନ କରିଅଛନ୍ତି,
ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣିବାରୁ ସେ ଆପଣା ଈଶ୍ଵରୀୟ ଶକ୍ତି ପ୍ରମାଣେ ଜୀବନର ଓ ଈଶ୍ଵର
ସେବାର ସମ୍ପର୍କୀୟ ସବୁ ବିଷୟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଆଉ କୁଅଭିଳାଷ
ଦ୍ଵାରା ଯେଉଁ ଭ୍ରଷ୍ଟପଣ ସଂସାରରେ ଅଛି, ତାହା ଯେମନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତ୍ୟାଗ
କରି ଈଶ୍ଵରୀୟ ସ୍ଵଭାବର ସହଭାଗୀ ହୁଅ, ଏଥିପାଇଁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବଡ଼
ଓ ବହୁମୂଲ୍ୟ ପ୍ରତିଜ୍ଞାମାନ ଦେଇ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅତି ଯତ୍ନ
କରି ବିଶ୍ଵାସରେ ସାହସ, ସାହସରେ ଜ୍ଞାନ, ଜ୍ଞାନରେ ପରିମିତଭୋଗ, ପରିମିତଭୋଗ-
ରେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ, ଧୈର୍ଯ୍ୟରେ ଈଶ୍ଵର ସେବା, ଈଶ୍ଵର ସେବାରେ ଭ୍ରାତୃସ୍ନେହ, ଭ୍ରାତୃ-
ସ୍ନେହରେ ପ୍ରେମ, ଏହି ସବୁ ଅନୁକ୍ରମେ ଯୁକ୍ତ କର । ଏହି ସବୁ ଯେବେ ତୁମ୍ଭ-
ମାନଙ୍କର ଅନ୍ତରେ ହୋଇ ବୃଦ୍ଧି ପାୟେ, ତେବେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ
ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଜ୍ଞାନରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅଲସ ଓ ବିଫଳ ଥିବାକୁ ନ ଦେବେ । ମାତ୍ର ଯେଉଁ
ଜଣର ଏହି ସବୁ ନାହିଁ, ସେ ଆପଣାର ଆତ୍ମା ମୁହଁ ଅଳ୍ପ ହୋଇ ଆପଣା ଯୁବକ
ପାପର ପରିଚ୍ଛାର ବିଷୟ ପାସୋରିଅଛନ୍ତି । ଏହେତୁ ହେ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ
ଆପଣାମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଓ ମନୋନୀତତା ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ଆହ୍ଵାନ ଯତ୍ନ କର ।
- ୪ ଯେଣୁ ଏପରି କର୍ମ କଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କେବେହେଁ ପଡ଼ିତ ନୋହିବ । ବିଶେଷ
କରି ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଦାଣକର୍ତ୍ତା ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଅନନ୍ତ ସ୍ଵର୍ଗରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
ସମ୍ମାନରୂପରେ ପ୍ରବେଶ ଦେବାକୁ ଦିଆ ଯିବ ।
- ୫ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେବେ ଏହି ସବୁ ବିଷୟ ଜାଣି ଥାଅ, ପୁଣି ଏହି ବିଦ୍ୟମାନ
ସତ୍ୟ କଥାରେ ସୁସ୍ଥିର ହୁଅ, ତେବେହେଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତାହା ସବଦା ସ୍ମରଣ

କରାଇବାକୁ ଆମ୍ଭେ ହେଲା ନ କରିବା । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆମ୍ଭକୁ ୧୩
 ଯେଉଁଠି ଜଣାଇଅଛନ୍ତି, ସେହି ପ୍ରମାଣେ ବେଗେ ଆମ୍ଭକୁ ଏହି (ଶରୀରରୂପ) ତମ୍ଭ
 ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ହେବ, ଏହା ଜାଣି ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ତମ୍ଭରେ ଥାଇ, ସେ ୧୪
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵରଣ କରାଇ ପ୍ରବୃତ୍ତି ଦେବାକୁ ଆମ୍ଭେ ବିହତ ବୁଝୁଅଛୁ ।
 ଆଉ ଆମ୍ଭର ପରଲୋକ ପ୍ରାପ୍ତି ହେଲାଉଥିବେ ଏହା ଯେମନ୍ତ ସବୁବେଳେ ତୁମ୍ଭ- ୧୫
 ମାନଙ୍କର ସ୍ଵରଣରେ ଥାନ୍ତେ, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଉଦ୍ୟମ କରୁଅଛୁ । ଯେତେ- ୧୬
 ବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ପରାକ୍ରମ ଓ ଆଗମନର କଥା ତୁମ୍ଭ-
 ମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଲୁଁ, ସେ କାଳରେ କୌଣସି କଳ୍ପିତ କାହାଣୀ କଥା ନ କହି,
 ତାହାଙ୍କର ମହିମାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ କହିଲୁଁ । ଅର୍ଥାତ୍, “ଯହିଁରେ ଆମ୍ଭର ୧୭
 ପରମ ସନ୍ତୋଷ, ଆମ୍ଭର ସେହି ପ୍ରିୟ ପୁଅ ଏ,” ଏମନ୍ତ ବୋଧକ ଆକାଶବାଣୀ
 ମହିମାୟୁକ୍ତ ତେଜର ତାହାଙ୍କର ପ୍ରତି ବାହାର ହେବାରେ ସେ ପିତା ଈଶ୍ଵରଙ୍କ-
 ଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଗୌରବ ପାଇଲେ । ସେ କାଳରେ ତାହାଙ୍କର ସହିତ ପବିତ୍ର ୧୮
 ପଦ୍ମରେ ଥାଇ ସ୍ଵର୍ଗର ନିର୍ଗତ ସେହି ବାଣୀ ଆମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିଲୁଁ । ମାତ୍ର ଏହା ୧୯
 ଶୁଦ୍ଧ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆନ୍ତର ନିଶ୍ଚୟ ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟ ଅଛି; ଏହେତୁ ଅରଣୋ-
 ଦୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ଅନିକାରମୟ ସ୍ଥାନରେ ଯେ ପ୍ରକୃତିତ ଦାୟି ଥାନ୍ତେ, ଏ
 ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟ ତାହାର ଭୁଲ୍ ଜ୍ଞାନ କରି ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନ୍ତଃ-
 କରଣରେ ପ୍ରଭୁ ନିଷ୍ଠାର ଉଦୟ ନ ହୁଅଇ, ତାବତ୍ ତାହାର ପ୍ରତି ମନୋ-
 ଯୋଗ କରିବାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉଚିତ । ଶାସ୍ତ୍ରର ଲେଖିତ ଯେ ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟ, ୨୦
 ସେ କାହାରି ନିଜ ଆଶୟରୁ ନୋହେ; ଯେହେତୁ ମନୁଷ୍ୟ ଇଚ୍ଛାର ଭବିଷ୍ୟତ- ୨୧
 ବାକ୍ୟ ପୂର୍ବରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ପବିତ୍ର ଲୋକମାନେ
 ଧର୍ମଆତ୍ମ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରବୃତ୍ତି ପାଇ ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟ କହିଲେ, ଏହା ବିଶେଷ-
 ଋପରେ ଜାଣ ।

୨ ପଦ ।

ଆଉ ପୂର୍ବରେ ଯେମନ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଭଣ୍ଡ ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟାଗଣ ୧
 ଥିଲେ, ସେହି ପ୍ରକାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେହେଁ ଭଣ୍ଡ ଉପଦେଶକମାନେ
 ହୋଇବେ; ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର କ୍ଷମ୍ଭକର୍ତ୍ତା ପ୍ରଭୁକୁ ନାସ୍ତି କରି ଗୁପ୍ତ-
 ରୂପରେ ବିନାଶକ ବିରୁଦ୍ଧ ଧର୍ମ ପ୍ରଚାର କରିବାରୁ ଆପଣାମାନେ ହଠାତ୍ ଆପଣା-
 ମାନଙ୍କର ବିନାଶ ଘଟାଇବେ । ଆଉ ବହୁତେ ସେମାନଙ୍କର ବିନାଶ ବାଟରେ ୨
 ଗମନ କରନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କର ଦ୍ଵାରା ସତ୍ୟ ବାଟର ନିନ୍ଦା ହେବ । ଆଉ ସେମାନେ ୩
 ଲୋଭ ହେତୁର କଳ୍ପିତ ବାକ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ଲାଭ କରିବେ; ମାତ୍ର

ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ପୂର୍ବ କଥିତ ଦଣ୍ଡ ଶୀଘ୍ର ଫଳିବ, ଓ ଅବଳମ୍ବରେ ସେମାନ-
ନଙ୍କର ବିନାଶ ଘଟିବ ।

୪ ଈଶ୍ଵର ପାପି ଦୂତବର୍ଗକୁ କ୍ଷମା ନ କରି ନରକରେ ନିଃସେଧ କରି ଅନିକାର-

୫ ଋଷ ଶାଙ୍କୋଲିରେ ବାନ୍ଧି ବିଚାରର ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ରଖିଲେ; ପୁଣି ପୁରୁଣା

ଜଗତର ପ୍ରତି ଦୟା ନ କରି ଅସ୍ଥମ ଜଣ ଯେ ଧର୍ମପ୍ରବୃତ୍ତ ନୋହୁ, ତାହାକୁ

୬ ରକ୍ଷା କରି ପାରିବୁ ଲୋକମାନଙ୍କର ସହିତ ଜଗତକୁ ଜଳରେ ମଗ୍ନ କଲେ । ପୁନଶ୍ଚ

ସିଦ୍ଧୋମ ଓ ଅମୋଗ୍ନ ନଗର ସବୁ ଭସ୍ମ କରି ବିନାଶଋଷ ଦଣ୍ଡ ଦେଇ ଭବିଷ୍ୟତ-

୭ ପାପିମାନଙ୍କର ଗୋଟିୟେ ଦୃଷ୍ଟାନୁଷ୍ଠୟ କଲେ; ମାତ୍ର ସେହି ଦୁର୍ଗତମାନଙ୍କର

୮ ପାପାଚରଣରେ ଦୁଃଖିତ ଯେ ଧାର୍ମିକ ଲୋକ, ତାହାକୁ ରକ୍ଷା କଲେ । ସେହି

ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ସେହି ପାପିମାନଙ୍କର ସହିତ ସହବାସ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କର

୯ ପାପାଚରଣ ଦେଖି ଶୁଣି ଦନକୁଦନ ଅତିଶୟ ମନସ୍ତାପ କରିଥିଲା । ଈଶ୍ଵର ଆପଣା

ସେବାକାରୀ ଲୋକଙ୍କୁ ପରାସ୍ତାର ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ, ପୁଣି ଅଧାର୍ମିକମାନଙ୍କୁ,

୧୦ ବିଶେଷତଃ ଯେଉଁମାନେ କାମାଭିଳାଷରେ ଅସତ୍ ଆଚରଣ କରନ୍ତି ଓ ରାଜ-

ଶାସନ ଅବଜ୍ଞା କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡର ନିମନ୍ତେ ବିଚାରର ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରକ୍ଷା

କରିବାକୁ ଜାଣନ୍ତି । ସେମାନେ ଦୁଃସାହସି ସ୍ଵେଚ୍ଛାବୁଦ୍ଧ ପୁଣି ଉଚ୍ଚପଦସ୍ଥ ସମସ୍ତ-

ଙ୍କର ନିନ୍ଦା କରିବାକୁ ଭୟ ନ କରନ୍ତି ।

୧୧ ପୁଣି ଦିବ୍ୟ ଦୂତଗଣ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ବଳବନ୍ତ ଓ ପରାକ୍ରମୀ ହୋଇଛନ୍ତି ପ୍ରଭୁର

ଶ୍ରମରେ ସେମାନଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ନିନ୍ଦା କରି ଅପବାଦ ନ କରନ୍ତି ।

୧୨ ମାତ୍ର ଧୃତ ଓ ବିନଷ୍ଟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଜାତ ଯେ ସ୍ଵାଭାବିକ ଅଜ୍ଞାନ ପଶୁଗଣ,

ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାୟେ ହୋଇ ସେମାନେ ଯାହା ନ ବୁଝନ୍ତି, ତାହାର ନିନ୍ଦା କରି

ଆପଣା ୧ ଅଧର୍ମର ଫଳ ପାଇ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଭୁଲ୍ଲକ୍ଷଣରେ ସଙ୍ଗନାଶ ହୋ-

୧୩ ଇବେ । ସେମାନେ ଦିନବେଳେ ଭୋଜନପାନରେ ଆସକ୍ତ ହେବାର ସୁଖ ମଣନ୍ତି,

ପୁଣି ଆପଣାମାନଙ୍କର କପଟପଣରେ କୌତୁକ କରି ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କର ସହିତ ଭୋ-

୧୪ ଜନ କରିବାରେ କଳଙ୍କୀ ଓ ଦୋଷୀ ହୁଅନ୍ତି । ସେମାନେ ପାରଦାୟକପଣରେ

ପରପୂର୍ଣ୍ଣ ଆକ୍ଷିପ୍ତକ୍ତ; ପାପାଚରଣରୁ ଅନିବୃତ୍ତ; ଚଞ୍ଚଳମତିମାନଙ୍କୁ ଭୁଲଣକାରୀ;

୧୫ ଆପଣାମାନେ ଲୋଭରେ ଆକ୍ରାନ୍ତମନା ଓ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ବଣ ହୁଅନ୍ତି । ସେମାନେ

ସରଳ ବାଟ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ପାପର ବରତନରେ ପ୍ରେମକାରୀ ଯେ ବିପ୍ରେରର

ପୁଣି ବାଲିୟମ, ତାହାର ବାଟର ବାଟୋଇ ହେବାରୁ ଭ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

୧୬ ସେହି ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ତା ଆପଣା ଅପରାଧର ନିମନ୍ତେ ଧମକ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା; ଯେହେତୁ

ଦୁର୍ଜ୍ଞା-ପଶୁ ମନୁଷ୍ୟ ଭାଷାରେ କଥା କହି ତାହାର ଉନ୍ନତ କର୍ମ ନିଷେଧ କଲା ।

୧୭ ସେମାନେ ନିର୍ଜଳ କୂଅ ଓ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ବାୟୁବୃତ୍ତିତ ମେଘସଂଘ, ସେମାନଙ୍କର

ନିମନ୍ତେ ନିତ୍ୟ ଘୋରତର ଅନ୍ଧକାର ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଅଛି । ସେମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ୧୮
 ଅନ୍ଧକାରର କଥା କହି ଶାଶ୍ଵତ ସୁଖର ଅଭିଳାଷ ଓ କାମ କ୍ରିତାରେ ଭ୍ରାନ୍ତ-
 ଶ୍ଵେତମାନଙ୍କଠାରୁ ନିତାନ୍ତ ମୁକ୍ତିଲାଭ ଲୋକଙ୍କୁ ଭୁଲନ୍ତି । ପୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତିର ୧୯
 ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି ଆପଣାମାନେ ଦୁଷ୍ଟପଣର ଦାସ ହୁଅନ୍ତି; ଯେହେତୁ ଯାହାର ଦ୍ଵାରା
 ଯେ ପରସ୍ତ ହୋଇଥିବେ, ସେ ତାହାର ଦାସ ହୋଇଥିବେ । ସେମାନେ ଯେବେ ଦାସ- ୨୦
 କର୍ତ୍ତା ପ୍ରଭୁ ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଜ୍ଞାନ ଦ୍ଵାରା ଥରେ ସଂସାରର ଅଶୁଚିତ୍ତ୍ଵ ପରିତ୍ୟାଗ
 କରି ପୁନର୍ବାର ତହିଁରେ ଧରାଯାଇ ପରସ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ପ୍ରଥମରୁ ସେମାନଙ୍କର
 ଶେଷ ଗତି ଆହୁରି ମନ୍ଦ ହୋଇଥିବେ । ଯେହେତୁ ଥରେ ଧର୍ମର ବାଟ ଜାଣି ଆଉ ୨୧
 ଥର ଆପଣାମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ସମ୍ପର୍କିତ ପବିତ୍ର ଆଜ୍ଞାର ବିମୁଖ ହେବାଠାରୁ
 ବରଞ୍ଚ ସେ ଧର୍ମର ବାଟ ନ ଜାଣିଥିବାର ସେମାନଙ୍କର ଭଲ । ପୁଣି କୁକୁର ଆପଣା ୨୨
 ବାନ୍ତି ଖାଇବାକୁ ଓ ଯୌତ ଦୁଶ୍ଵର କାନ୍ଦୁଥିବେ ଲୋଡ଼ିବାକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରି-
 ଅଛି, ଏହି ଯେ ସତ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କଥା ତାହାର ସେମାନଙ୍କ ଆଡ଼େ ଫାଲୁଅଛି ।

୩ ପଦ୍ୟ ।

ହେ ପ୍ରିୟବର୍ଗ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେମନ୍ତ ପବିତ୍ର ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ତୃଗଣ ଦ୍ଵାରା ପୂର୍ବୋକ୍ତ ୧
 ବାକ୍ୟ, ଓ ଦାସକର୍ତ୍ତା ପ୍ରଭୁର ପ୍ରେରଣା ଯେ ଆମ୍ଭେମାନେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆଜ୍ଞା
 ହେଉଛି, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଏହି ଦ୍ଵିତୀୟ ପଦ୍ୟ ଲେଖୁଅଛୁ, ୨
 ପୁଣି ଦୁଇ ପଦ୍ୟରେ ସ୍ମରଣକରାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସରଳ ମନକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଦେଉ-
 ଅଛୁ । ପ୍ରଥମେ ଏହା ଜ୍ଞାତ ହୁଅ, ଶେଷକାଳରେ ଆପଣାମାନଙ୍କର କୃତ୍ତି- ୩
 ଲାସାନୁସାରେ ଆଚରଣକାରୀ ନିଜର ଲୋକ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ କହିବେ, ‘ପ୍ରଭୁର ୪
 ଆଗମନର କଥା କେଉଁଠାରେ? ଯେହେତୁ ପିତୃଲୋକଙ୍କର ମହାନଦ୍ରା ପ୍ରାପ୍ତି-
 ଠାରୁ ସୃଷ୍ଟିର ଆରମ୍ଭରେ ସବୁ ଯେମନ୍ତ ଥିଲା, ସେହି ପ୍ରକାରେ ଥାଉ ।’ ପୁଣି ୫
 ପୂର୍ବରେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ଜଳର ନିର୍ଗତ ଓ ଜଳରେ ସ୍ଥିତ ପୃଥିବୀ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର
 ବାକ୍ୟରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା; ପୁଣି ତହିଁର ସେହି ଜଗତ ଜଳପ୍ଳାବିତ ହୋଇ ୬
 ବିନାଶ ହୋଇଲା, ଏହା ସେମାନେ ଆପଣା ଇଚ୍ଛାରେ ଅଜ୍ଞାତ ଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ୭
 ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ପୃଥିବୀ ସେହି ବାକ୍ୟରେ ଅଧାର୍ମିକ ଲୋକମାନ-
 ଙ୍କର ବିନାଶକ ବିଚାରର ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଅଗ୍ନିର ନିମନ୍ତେ ସଜ୍ଜିତ ଓ ରକ୍ଷିତ ଅଛି ।
 ଏହେତୁ ହେ ପ୍ରିୟବର୍ଗ, ପ୍ରଭୁର ଶ୍ଵମୁରେ ଗୋଟିଥିବେ ଦିନ ସହସ୍ର ବର୍ଷର ଭୁଲ୍ ଓ ୮
 ସହସ୍ର ବର୍ଷ ଗୋଟିଏ ଦିନର ଭୁଲ୍, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଜ୍ଞାତ ନୁହ । କେତେକ ୯
 ଲୋକ ଯେମନ୍ତ ବିଲମ୍ବ ବୁଝନ୍ତି, ସେହିରୂପେ ପ୍ରଭୁ ଆପଣାର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ବିଷୟରେ
 ବିଲମ୍ବ ନ କରନ୍ତି; ପୁଣି କାହାର ଯେମନ୍ତ ବିନାଶ ନୋହି ସମସ୍ତେ ମନ ଫେରନ୍ତି,

- ୧୦ ଏହା ବାସନା କର ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଅତି ବଡ଼ ସହିଷ୍ଣୁତା କରନ୍ତି । ପୁଣି ରାବିକାଳର ଚୋରର ପ୍ରାୟେ ପ୍ରଭୁର ଦିନ ଆସିବ; ସେହିକାଳେ ଘୋର ଶବ୍ଦରେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଲୁପ୍ତ ହେବ, ପୁଣି ମହାତାପରେ ମୂଳବସ୍ତୁ ସବୁ ମିଳାଇ ଯିବ, ପୁଣି ପୃଥିବୀ ଓ ତାହାର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସବୁ ବସ୍ତୁ ଦଗ୍ଧ ହୋଇବ ।
- ୧୧ ଏସବୁ ଯେବେ ଲୁପ୍ତ ହୋଇବ, ତେବେ ଯେଉଁ ଦିନରେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଦଗ୍ଧ ହୋଇ ଲୁପ୍ତ ହୋଇବ, ଓ ମହାତାପରେ ମୂଳବସ୍ତୁ ସବୁ ମିଳାଇ ଯିବ,
- ୧୨ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ସେହି ଦିନର ଆଗମନ ଅପେକ୍ଷା ଓ ଆକାଂକ୍ଷା କର ସବୁ ପବିତ୍ର ଆଚରଣରେ ଓ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ସେବାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କିପ୍ରକାର ମନୁଷ୍ୟ ହୋ-
- ୧୩ ରବାର ଉଚିତ? ମାତ୍ର ଆତ୍ମେମାନେ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରତିଜ୍ଞାନୁସାରେ ଯହିଁରେ ଧର୍ମ ଆୟେ, ଏମନ୍ତ ନୂଆ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ନୂଆ ପୃଥିବୀର ଅପେକ୍ଷାରେ ଅଛୁ ।
- ୧୪ ଏହେତୁ ହେ ପ୍ରିୟବର୍ଗ, ତୁମ୍ଭେମାନେହେଁ ଏହି ସବୁର ଅପେକ୍ଷା କର ଯହିଁରେ କଳଙ୍କ ଓ ଦୋଷରହିତ ହୋଇ ତାହାଙ୍କଠାରୁ ଶାନ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅ, ଏମନ୍ତ ଯହିଁ କର । ଆଉ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁର ଦୀର୍ଘସହିଷ୍ଣୁତାକୁ କେବଳ ପରିହାଣଜନକ ଜ୍ଞାନ କର, ଏହାର ଆତ୍ମର ପ୍ରିୟ ଭଲ ପାଉଲ ଆପଣାକୁ ଯେମନ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଦତ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ତଦନୁସାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଲେଖିଅଛି । ତାହାର ସବୁ ଚିଠାଉରେହେଁ ସେ ଏହି ବିଷୟର କଥା କହଇ; ତହିଁରେ ବହୁତ କଥା ଦୁର୍ଗମ୍ୟ ହେବାରୁ ଯେଉଁମାନେ ଅସିକ୍ଷିତ ଓ ଚଞ୍ଚଳ, ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ବିନାଶାର୍ଥରେ ଅନ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ବଚନର ପ୍ରାୟେ ତାହାରହିଁ ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥ କରନ୍ତି । ହେ ପ୍ରିୟବର୍ଗ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏସବୁ ବିଷୟ ପୂର୍ବରେ ଜାଣିବାର ପାପି ଲୋକମାନଙ୍କର ଭ୍ରାନ୍ତିରେ ଭ୍ରାନ୍ତ ହୋଇ ଆପଣାମାନଙ୍କର ନିଷ୍ଠାରୁ ଯେମନ୍ତ ପଡ଼ିତ ନ ହୁଅ, ଏନିମନ୍ତେ ସାବଧାନ ହୁଅ । ପୁଣି ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ବାଣକର୍ତ୍ତା ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଅନୁଗ୍ରହରେ ଓ ଜ୍ଞାନରେ ନିମଗ୍ନ ବଢ଼ି ଯାଅ । ଏବେହେଁ ଓ ସବଦା ତାହାଙ୍କର ଗୌରବ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉ । ଆମେନ ।

ଯୋହନର ପ୍ରଥମ ସନ୍ଦେଶାଧ୍ୟାୟର ଚିନ୍ତା ।

୧ ପଦ ।

ଆଦ୍ୟର ଯେ ଅଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କର ରବ ଆମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିଅଛୁ, ଯାହାଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ ପାଇଁ ଆଶିରେ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରୁଅଛୁ, ପୁଣି ସ୍ବହାତରେ ଶ୍ରଦ୍ଧା କରୁଅଛୁ, ସେ ଜୀବନରୂପ ବାକ୍ୟ । ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଜୀବନରୂପ ପ୍ରକାଶମାନ ହେଲେ, ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖିଅଛୁ, ଓ ତାହାଙ୍କର ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛୁ; ପୁଣି ଯେ ପିତାର ସଙ୍ଗରେ ଥିଲେ, ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ, ସେହି ଅନନ୍ତ ଜୀବନକୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାତ କରାଉଅଛୁ । ଆଉ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସହିତ ଯେମନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସହଭାଗ* ହୋୟେ, ଏଥିପାଇଁ ଯାହା ଦେଖିଅଛୁ, ଓ ଶୁଣିଅଛୁ, ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ; ଯେଣୁ ପିତା ଓ ତାହାଙ୍କର ପୁତ୍ର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ସହିତ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ନିତାନ୍ତ ସହଭାଗ* ହୁଅନ୍ତୁ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆନନ୍ଦ ଯେମନ୍ତ ପରପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଅନ୍ତୁ, ଏଥିପାଇଁ ଏହି ସବୁ ବୁଝନ୍ତୁ ଲେଖି ।

ଯେଉଁ ସମାର୍ଥର ତାହାଙ୍କର କିଛିରେ ଶୁଣିଅଛୁ, ଯାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କିଛିରେ ଜଣାଇ, ତାହା ଏହି ଈଶ୍ବର ଜ୍ୟୋତିର୍ବିରୂପ; ତାହାଙ୍କଠାରେ ଅଜ୍ଞକାରର ଲେଖନ ନାହିଁ । ତାହାଙ୍କର ସହିତ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସହଭାଗ* ଅଛି, ଏହି କଥା ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେବେ ବୋଲି ଅଜ୍ଞକାରରେ ଭ୍ରମଣ କରି, ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସତ୍ୟ ପାଳନକାରୀ ନୋହୁଁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ହୋଇ । ମାତ୍ର ସେ ଯେମନ୍ତ ଜ୍ୟୋତିରେ ନିବାସି, ସେହି ପ୍ରକାର ଆମ୍ଭେମାନେହେଁ ଜ୍ୟୋତିରେ ଯେବେ ଗମନ କରି, ତେବେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଏକତ୍ବ ଆରେକ ମିଶ୍ରଭାବ ଅଛି; ପୁଣି ତାହାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରକ୍ତ ସବୁ ପାପର ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପରିଷ୍କାର କରଇ । ଆଉ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର କୌଣସି ପାପ ନାହିଁ ଏମନ୍ତ କଥା ଯେବେ ବୋଲି, ତେବେ ଆପଣାମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ବଞ୍ଚନା କରି, ପୁଣି ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଅନ୍ତରେ ସତ୍ୟ ଧର୍ମ ନାହିଁ । ଯେବେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ପାପ ଆପଣାମାନେ ସ୍ବୀକାର କରି, ତେବେ ଈଶ୍ବର ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପାପ କ୍ଷମା କରିବାକୁ ଓ ସବୁ ଅଧର୍ମର ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପରିଷ୍କାର

* (ଅବା) ମିଶ୍ରଭାବ ।

୧୦ କରବାକୁ ବର୍ଣ୍ଣସ୍ତ୍ର ଓ ନ୍ୟାୟକାଣ୍ଡ ଅଟନ୍ତି । ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ କେବେ ପାପ କରି ନାହିଁ, ଏମନ୍ତ କଥା ଯେବେ ବୋଲି, ତେବେ ଇଶ୍ବରଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବୋଲି ହୋୟେ, ପୁଣି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନ୍ତରେ ତାହାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ନାହିଁ ।

୨ ପଦ୍ୟ ।

୧ ହେ ପ୍ରିୟ ବାଳକଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେମନ୍ତ ପାପ ନ କର, ଏମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ଏହି କଥା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଲେଖୁଁ । କେହି ଯେବେ ପାପ କରଇ, ତେବେ ପିତାର ପୁଅରେ ଧାର୍ମିକ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସପକ୍ଷବାଦୀ ଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପର ନିମନ୍ତେ, ତାହା କେବଳ ନୋହେ, ସମୁଦାୟ ଜଗତର ପାପର ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥୁକ୍ତି ଅଟନ୍ତି ।

୩ ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେବେ ତାହାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରି, ତେବେ ତାହାଙ୍କୁ ୪ ଜାଣି, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ବୁଝିବାକୁ ପାରି । ପୁଣି ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ ନ କରି ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣି, ଏମନ୍ତ କଥା ଯେବେ କେହି ବୋଲଇ, ତେବେ ସେ ସତ୍ୟଧର୍ମ-ହୀନ ହୋଇ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ହୋୟେ । ଯେ କେହି ତାହାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରଇ, ତାହାର ଅନ୍ତରେ ଇଶ୍ବରଙ୍କର ପ୍ରେମ ନିତାନ୍ତ ସିଦ୍ଧି ହୋୟେ; ତାହା ହେଲେ ୬ ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କରେ ଅଛୁଁ, ଏହା ଜାଣି । ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କରେ ଥାଉ, ଏମନ୍ତ କଥା ଯେ ବୋଲଇ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଭୁଲ୍ ତାହାର ଆଚରଣର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହୁଅଇ ।

୭ ହେ ଭ୍ରମାମାନେ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି କୌଣସି ନୂଆ ଆଜ୍ଞା ଲେଖି ଏମନ୍ତ ନୋହେ; ପ୍ରଥମାବଧି ଯେଉଁ ପୁରୁଣା ଆଜ୍ଞା ଅଛି, ତାହା ଲେଖି; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ କଥା ପ୍ରଥମାବଧି ଶୁଣି ଆସୁଅଛୁ, ସେ ଏହି ପୁରୁଣା ଆଜ୍ଞା ।

୮ ତେବେହେଁ ଏକ ନୂତନ ଆଜ୍ଞା ଲେଖି, ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଓ ତାହାଙ୍କର ବସ୍ତୁ-ରେ ସତ୍ୟ ହୋୟେ, ଯେଣୁ ଅନ୍ଧାର ଭୁଟି ଯାଉଅଛି, ଏବେ ସତ୍ୟ ଜ୍ୟୋତିଃ ୯ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଅଛି । ପୁଣି ଯେ କେହି ଆପଣା ଭ୍ରମକୁ ଘୃଣା କରି ଆମ୍ଭେ ଜ୍ୟୋତି-

୧୦ ରେ ଅଛୁଁ, ଏମନ୍ତ କଥା ବୋଲଇ, ସେ ଅଦ୍ୟାପି ଅନ୍ଧକାରରେ ଅଛି । ଯେ ଜନ ଆପଣା ଭ୍ରମକୁ ପ୍ରେମ କରଇ, ସେହି ଜ୍ୟୋତିରେ ଥାୟେ, ତାହାର କୌ- ୧୧ ଣସି ବଦ୍ଧ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଯେ କେହି ଆପଣାର ଭ୍ରମକୁ ଘୃଣା କରଇ, ସେ ଅନ୍ଧକାରରେ ଅଛି; ପୁଣି ଅନ୍ଧକାର ତାହାର ଆଖି ଅନ୍ଧ କରିବାର ସେ କେଉଁ-ଆଡ଼େ ଯାଉଅଛି, ତାହା ଜାଣିବାକୁ ନ ପାରି ଅନ୍ଧାରେଇ ଭ୍ରମଣ କରଇ ।

୧୨ ହେ ପ୍ରିୟ ବାଳକଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କର ନାମର ସକାଶେ ପାପ କ୍ଷମା ପାଉଅଛୁ, ଏଣୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଲେଖି । ହେ ପିତୃଗଣ, ଯେ ଅଦ୍ୟର ଅଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଚିହ୍ନିଅଛୁ, ଏଣୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଲେଖୁଁ । ହେ ଯୁବା-

ମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାପୀଙ୍କୁ ଜୟ କରଅଛୁ, ଏଣୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି
ଲେଖି । ହେ ପ୍ରିୟ ବାଳକଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପିତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିଅଛୁ, ଏଣୁ ଆମ୍ଭେ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଲେଖି । ହେ ପିତୃଗଣ, ଯେ ଆଦ୍ୟର ଅଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ୧୪
ଚିହ୍ନିଅଛୁ, ଏଣୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଲେଖିଲୁଁ । ହେ ଯୁବାଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ
ବଳବନ୍ତ, ପୁଣି ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ବାକ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନ୍ତରେ ଅଛି, ପୁଣି ପାପୀଙ୍କୁ
ଜୟ କରଅଛୁ, ଏଣୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଲେଖିଲୁଁ । ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ୧୫
ସଂସାରକୁ କି ସାଂସାରିକ ବିଷୟକୁ ପ୍ରେମ ନ କର; ଯେ କେହି ସଂସାରକୁ ପ୍ରେମ
କରଇ, ତାହାର ଠାରେ ପିତାର ପ୍ରେମ ନ ଥାଏ । ଯେହେତୁ ଶାଶ୍ଵତର ସୁଖା- ୧୬
ଭିଲାଷ, ତନ୍ମୁର ସୁଖାଭିଲାଷ, ଲୌକିକ ଗର୍ବ, ଏହି ସାଂସାରିକ ବିଷୟ ସବୁ
ପିତାଠାରୁ ନୋହେ, ସଂସାରର ହୁଅଇ । ଆଉ ସଂସାର ଓ ତାହାର ସୁଖଭୋଗ ୧୭
ଅନିତ୍ୟ; ମାତ୍ର ଯେଉଁଜନ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ପାଳନ କରଇ, ସେ ନିତ୍ୟସ୍ଥାୟୀ ।

ହେ ପ୍ରିୟ ବାଳକଗଣ, ଶେଷର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ; ସେକାଳରେ ଭଣ୍ଡ ଖାଣ୍ଟ* ୧୮
ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇବେ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିଅଛୁ; ପୁଣି ଏବେ ବହୁତ ଭଣ୍ଡ
ଖାଣ୍ଟ* ହେଉଅଛନ୍ତି, ଏଣୁକରି ଏହି ଯେ ଶେଷକାଳ, ତାହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ-
ଅଛୁଁ । ସେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ବାହାରି ଗଲେ, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପକ୍ଷର ୧୯
ନୁହନ୍ତି; ଯେହେତୁ ତାହା ହେଲେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସହିତ ଥାଆନ୍ତେ; ସେମାନେ
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପକ୍ଷର ନୁହନ୍ତି, ଏହା ପ୍ରକାଶ ହେବାର ପାଇଁ ବାହାର ହୋଇଲେ ।
ମାତ୍ର ଧର୍ମଆତ୍ମାଠାରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଅଭିଷେକ ଅଛି, ତାହା ଦ୍ଵାରା ୨୦
ତୁମ୍ଭେମାନେ ସବୁ ଜାଣୁଅଛୁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ସତ୍ୟଧର୍ମକୁ ନ ଜାଣିବାରୁ ଆମ୍ଭେ ୨୧
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଲେଖିଲୁଁ ତାହା ନୋହେ; ମାତ୍ର ସତ୍ୟଧର୍ମ ଜାଣିଅଛୁ, ପୁଣି ସତ୍ୟ-
ଧର୍ମର ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ମିଛ ନାହିଁ, ଏନିମନ୍ତେ ଲେଖିଲୁଁ । ଯୀଶୁ ଯେ ମଣିହୁ† ୨୨
ଅଟନ୍ତି, ଏହା ଯେଉଁଜନ ନାସ୍ତି କରଇ, ତାହା ବନ୍ଧୁ ଆଉ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ କେ
ଅଛୁ? ଯେଉଁଜନ ପିତା ଓ ପୁତ୍ରକୁ ନାସ୍ତି କରଇ, ସେ ଭଣ୍ଡ ଖାଣ୍ଟ* ଅଟଇ ।
ଯେ କେହି ପୁତ୍ରକୁ ନାସ୍ତି କରଇ, ସେ ପିତାଙ୍କୁ ଅପ୍ରାପ୍ତ; ମାତ୍ର ଯେ କେହି ପୁତ୍ରକୁ ୨୩
ସ୍ଵୀକାର କରଇ, ସେ ପିତାଙ୍କୁହିଁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅଇ । ଏଣୁକରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଦ୍ୟର ୨୪
ଯେଉଁ କଥା ଶୁଣିଅଛୁ, ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମନରେ ଥାଉ । ସେହି ଆଦ୍ୟର
ଶୁଣିଲ କଥା ଯେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମନରେ ଥାଏ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେହେଁ
ପିତାରେ ଓ ପୁତ୍ରରେ ଥିବ । ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଯେଉଁ ବିଷୟରେ କହି ୨୫
ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରଅଛନ୍ତି, ସେହି ଅନନ୍ତ ଜୀବନ । ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଭୁଲଇ- ୨୬
ବାକୁ ଚାହାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ବିଷୟରେ ଏହି କଥା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଲେଖିଲୁଁ ।

* (କଥା) ଖାଣ୍ଟାରି ।

† ଅର୍ଥାତ୍ ଅଭିଷେକା ସାଗବର୍ତ୍ତ ।

୨୭ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଦ୍ଵାରା ପ୍ରାପ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନ୍ତରସ୍ଥ ଅଭିଷେକ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କରେ ଥିବାରୁ
ଆମ କେହି ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦିଅଇ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏମନ୍ତ ପ୍ରୟୋ-
ଜନ ନାହିଁ; ସେହି ଅଭିଷେକ ସବୁ ବିଷୟରେ ଉପଦେଶ କରାଯେ ଓ ସତ୍ୟ
ହୋଇ, ତହିଁରେ ମିଛର ଲେଶ ନାହିଁ; ଏହେତୁ ସେ ଯେମନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
୨୮ ଉପଦେଶ ଦେଇଅଛି, ତେମନ୍ତ ତାହାଙ୍କରେ ଥାଅ । ହେ ପ୍ରିୟ ବାଳକଗଣ,
ଏବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କରେ ଥାଅ; ତାହା ହେଲେ ସେ ଯେଉଁ ସମୟରେ
ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇବେ, ସେହିକାଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସାହସିକ ହୋଇବା, ପୁଣି ତାହା-
୨୯ କର ଆଗମନ ସମୟରେ ତାହାଙ୍କର ଶ୍ଵମୁରେ ଲଜ୍ଜିତ ନୋହିବା । ଆଉ ସେ
ଧାର୍ମିକ ଅଟନ୍ତି, ଏହା ଯେବେ ଜାଣ, ତେବେ ଯେ କେହି ଧର୍ମକର୍ମ କରଇ, ସେ
ତାହାଙ୍କଠାରୁ ଜାତ, ଏହାର ଜାଣ ।

୩ ପଦ୍ୟ ।

୧ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ପୁତ୍ରରୂପରେ ବିଖ୍ୟାତ ହେଉଅଛୁ,
ଏଥିରେ ପିତା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କେମନ୍ତ ପ୍ରେମ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛନ୍ତି; ପୁଣି ଜଗତର
୨ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣି ନାହାନ୍ତି, ଏମିତେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନ ଜାଣନ୍ତି । ହେ
ପ୍ରିୟଗଣ, ଏବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ଵରର ପୁତ୍ରମାନେ ଅଛୁ; ପୁଣି ପଛେ କି
ହୋଇବା, ତାହା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ନାହିଁ; ତେବେହେଁ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରକାଶିତ
ହେବାର ସମୟରେ ତାହାଙ୍କର ତୁଲ୍ୟ ହୋଇବା, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣି;
୩ ଯେହେତୁ ସେ ଯେମନ୍ତ ଅଛନ୍ତି, ତେମନ୍ତ ତାହାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବା । ପୁଣି ସେ
ଯେମନ୍ତ ପବିତ୍ର, ତାହାଙ୍କଠାରେ ଏହି ଭରସା ପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଆପଣାକୁ
୪ ତେମନ୍ତ ପବିତ୍ର କରଇ । ଯେଉଁଜନ ପାପ କରଇ, ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲଘ୍ଵନ
୫ କରଇ; ଯେହେତୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଲଘ୍ଵନ ପାପ । ଆଉ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପ
ହରବା ନିମନ୍ତେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ପୁଣି ତାହାଙ୍କରେ ପାପ ନାହିଁ, ଏହା
୬ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ । ଯେ କେହି ତାହାଙ୍କରେ ଥାଏ, ସେ ପାପାଚରଣ ନ କରଇ;
ଯେ କେହି ପାପାଚରଣ କରଇ, ସେ କେବେହେଁ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖି ନାହିଁ, ପୁଣି
୭ ଜାଣିହିଁ ନାହିଁ । ହେ ପ୍ରିୟ ବାଳକଗଣ, ସାବଧାନ, କେହି ଯେମନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନ-
ଙ୍କର ଭ୍ରାତୃ ନ ଜନ୍ମାୟେ; ଯେ କେହି ଧର୍ମାଚରଣ କରଇ, ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ତୁଲ୍ୟ
୮ ଧାର୍ମିକ ହୋଇ । ପୁଣି ଯେ କେହି ପାପାଚରଣ କରଇ, ସେ ଶତ୍ରୁତାନର ସନ୍ତାନ
ହୋଇ, କାରଣ ଶତ୍ରୁତାନ ଆଦ୍ୟର ପାପ କରି ଆସୁଅଛି, ପୁଣି ଶତ୍ରୁତାନର କାର୍ଯ୍ୟ
୯ ବିନାଶ କରିବାକୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ପୁତ୍ର ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଯେ କେହି ଈଶ୍ଵ-
ରଙ୍କଠାରୁ ଜାତ ହୁଅଇ, ତାହାର ଅନ୍ତରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ବାସି୍ୟ ଥିବାରୁ ସେ

ପାପାତରଣ ନ କରଇ, ପୁଣି ଈଶ୍ବରଙ୍କଠାରୁ ଜାତ ହେତୁର ପାପାତରଣ କର-
ବାକୁ ନ ପାରଇ । ଏଥିରେ କେ ଈଶ୍ବରର ସନ୍ତାନ, ଅବା କେ ଶୟତାନର ୧୦
ସନ୍ତାନ, ଏହା ପ୍ରକାଶ ହୋୟେ । ଯେଉଁଜଣ ଧର୍ମାତରଣ ପୁଣି ଆପଣା ଭାଇର
ପ୍ରତି ପ୍ରେମ ନ କରଇ, ସେ କଦାଚ ଈଶ୍ବରଙ୍କଠାରୁ ଜାତ ନୋହେ ।

ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଏକକୁଆରେକ ପ୍ରେମ କରବାକୁ ହୋୟେ, ଏହି ଆଜ୍ଞା ତୁମ୍ଭେ- ୧୧
ମାନେ ଆଦ୍ୟର ଶୁଣିଅଛୁ । ପୁଣି ପାପାଭର ସନ୍ତାନ ଯେ କର୍ମିନ, ତାହାର ପ୍ରାୟେ ୧୨
ନ ହୁଅ; ସେ ଆପଣା ଭାଇକୁ ବଧ କଲ । କିମନେ ତାହାକୁ ବଧ କଲ?
କାରଣ ଏହି, ତାହାର ନିଜ କର୍ମ ପାପମୟ, ପୁଣି ଭାଇର କର୍ମ ଧର୍ମମୟ ଥିଲା ।
ହେ ଆତ୍ମର ପ୍ରିୟ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ଜଗତ ଲୋକମାନେ ଯେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରନ୍ତି, ୧୩
ତହିଁରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ନ କର । ଭ୍ରମାନଙ୍କର ସହୃଦ ପ୍ରେମ କରବାରେ ଆମ୍ଭେ- ୧୪
ମାନେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଶୁଦ୍ଧ ଜୀବନରେ ପ୍ରବେଶିଅଛୁ, ଏହା ଜାଣି; ଯେ କେହି ଆପଣା
ଭାଇକୁ ପ୍ରେମ ନ କରଇ, ସେ ମୃତ୍ୟୁରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ଥାୟେ । ଯେ କେହି ଆପଣା ୧୫
ଭାଇକୁ ଘୃଣା କରଇ, ସେ ନରଦାତକ ହୋୟେ; ପୁଣି ନରଦାତକର ଅନ୍ତରେ
ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ବସତି ନ କରଇ, ଏହା ତୁମ୍ଭମାନେ ଜାଣ । ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ୧୬
ନିମନ୍ତେ ଆପଣାର ପ୍ରାଣ ସମର୍ପି ଦେଲେ, ଏଥିରେ ପ୍ରେମ ଜଣା ଯାୟେ; ଏହେତୁ
ଭ୍ରମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ଦାନ କରବାର ଉଚିତ । ନୋ- ୧୭
ହିଲେ ସାଂସାରିକ ଧନବନ୍ତ ହୋଇ ଆପଣା ଭାଇର ସ୍ଥାନତା ଦେଖିଲେହେଁ
ଯେବେ କେହି ତାହାର ପ୍ରତି ଆପଣାର ଦୟା ରୋଧ କରଇ, ତେବେ ତାହାର
ଅନ୍ତରେ ଈଶ୍ବରଙ୍କର ପ୍ରେମ କିପ୍ରକାରେ ରହିବାକୁ ପାରଇ? ହେ ଆତ୍ମର ପ୍ରିୟ ୧୮
ବାଳକଗଣ, ଆସ, ଆମ୍ଭମାନେ କେବଳ ବାକ୍ୟରେ କି ମୁଖରେ ପ୍ରେମ ନ କର
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଓ ସତ୍ୟତାରେ ପ୍ରେମ କର ।

ତହିଁରେ ଆମ୍ଭମାନେ ଯେ ସତ୍ୟ ଧର୍ମର ପଥ, ଏହା ଜାଣିବାରୁ ତାହାଙ୍କର ୧୯
ଶ୍ରେଣୀରେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ମନ ସୁସ୍ଥିର କରବାକୁ ପାରିବା । ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ମନ ୨୦
ଯେବେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ କରଇ, ତେବେ ଈଶ୍ବର ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ମନର ମହତ
ପୁଣି ସବୁ ଜାଣନ୍ତି । ହେ ପ୍ରିୟଗଣ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ମନ ଯେବେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ୨୧
ନ କରଇ, ତେବେ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ଶ୍ରେଣୀରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସାହସ ହେବ । ପୁଣି ୨୨
ଆମ୍ଭମାନେ ଯାହା ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ସେ ସବୁ ତାହାଙ୍କଠାରୁ ପାଇବା; ଯେ-
ହେତୁ ଆମ୍ଭମାନେ ତାହାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର ତାହାଙ୍କର ଗୋଚରରେ
ଯେଉଁ କର୍ମ ଗ୍ରାହ୍ୟ ହୋୟେ, ତାହାର ସାଧନ କର ଥାଉଁ । ଆଉ ତାହା- ୨୩
ଙ୍କର ପୁଣି ଯାଣୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ନାମରେ ବିଶ୍ବାସ କର ତାହାଙ୍କର ଦତ୍ତ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ
ଏକକୁଆରେକ ପ୍ରେମ କରବାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ଏହି ତାହାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା । ଯେଉଁଜଣ ତା- ୨୪

ହାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରଇ, ସେ ତାହାଙ୍କରେ ଥାନ୍ତେ, ଓ ସେହି ତାହାଠାରେ ଥାଆନ୍ତି; ଆଉ ସେ ଯେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କରେ ଥାଆନ୍ତି, ଏହା ଆମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କର ଦତ୍ତ ଆତ୍ମ ଦ୍ଵାରା ଜ୍ଞାତସାର ହେଉଅଛି ।

୪ ପଦ ।

୧ ହେ ପ୍ରିୟ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ଏହି ଜଗତର ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ଉନ୍ନତ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟବକ୍ରା ଅସିଅଛନ୍ତି; ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସବୁ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ* ବିଶ୍ଵାସ ନ କର, ପୁଣି ସେମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଆସନ୍ତା ଲୋକ କି ନାହିଁ, ସେ ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷକ-ଗଣଙ୍କୁ* ପରୀକ୍ଷା କର; ତହିଁରେ କେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଶିକ୍ଷକ* ତାହା ଜାଣିବାକୁ ପାରିବ । ଯେଣୁ ଯାଣୁ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଦେହବନ୍ତ ହୋଇ ଅସିଅଛନ୍ତି, ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶିକ୍ଷକ* ଏହା ସ୍ଵୀକାର କରଇ, ସେହି ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ହୋଇଥାନ୍ତେ; ଆଉ ଯାଣୁ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଦେହବନ୍ତ ହୋଇ ଅସିଅଛନ୍ତି, ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶିକ୍ଷକ* ଏହା ସ୍ଵୀକାର ନ କରଇ, ସେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ନୋହେ; ପୁଣି ଯେ ଉନ୍ନତ ଗ୍ରୀଷ୍ମର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆଗମନର ଓ ଜଗତରେ ଏବେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାର କଥା ଶୁଣିଅଛୁ, ସେ ଏହି ଶିକ୍ଷକ* ।

୪ ହେ ପ୍ରିୟ ବାଳକଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଜାତ ହେବାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜୟ କରଅଛୁ; ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଜଗତର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀଠାରୁ ବଡ଼ ଅଟନ୍ତି । ସେମାନେ ସଂସାରର ଜାତ, ଏନିମନ୍ତେ କେବଳ ସାଂସାରିକ କଥା କହନ୍ତି, ପୁଣି ସଂସାରମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କର କଥା ମାନନ୍ତି । ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ହୋଇ; ଯେ କେହି ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଜାଣଇ, ସେହି ଆତ୍ମମାନଙ୍କର କଥା ମାନଇ; ଯେ କେହି ଇଶ୍ଵରଠାରୁ ଜାତ ନୋହେ, ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର କଥା ମାନଇ ନାହିଁ । ଏହିପ୍ରକାରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସତ୍ୟ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ* ପୁଣି ଭ୍ରାତୃ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ* ଜାଣିବାକୁ ପାରି ।

୭ ହେ ପ୍ରିୟବର୍ଗ, ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଏକକୁଆରେକ ପ୍ରେମ କର; ଯେହେତୁ ପ୍ରେମ ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ହୋଇଥାନ୍ତେ; ଆଉ ଯେ କେହି ପ୍ରେମ କରଇ, ସେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଜାତ ହୋଇଥାନ୍ତେ, ପୁଣି ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଜାଣଇ । ଯେଉଁଜନ ପ୍ରେମ ନ କରଇ, ସେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ତତ୍ତ୍ଵ ନ ଜାଣଇ; ଯେହେତୁ ଇଶ୍ଵର ପ୍ରେମସ୍ଵରୂପ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେମନ୍ତ ଜୀବନ ପାଇ, ଏହି ଅଭିପ୍ରାୟରେ ଇଶ୍ଵର ଆପଣାର ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ରକୁ ଏହି ଜଗତରେ ପଠାଇଲେ, ଏଥିରେ ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଆପଣାର ପ୍ରେମ ପ୍ରକାଶ କଲେ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କଲୁଁ ତାହା ନୋହେ, ମାତ୍ର ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କର ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପାପର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କର ଆପଣା

* ଏ ସବୁ ସ୍ଥାନରେ ଗ୍ରୀକ ଭାଷାରେ ଅଳ୍ପ ପୁଣି ଅଳ୍ପଗଣ ଲେଖିତ ।

ପୁଣିକୁ ପଠାଇଲେ ; ଏହା ନିତାନ୍ତ ପ୍ରେମ । ହେ ପ୍ରିୟଗଣ, ଇଶ୍ବର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ୧୧
ପ୍ରତି ଯେବେ ଏତେ ପ୍ରେମ କଲେ, ତେବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କରର ଏକକୁଆରେକ ପ୍ରେମ
କରିବାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । କେହି କେବେ ଇଶ୍ବରଙ୍କୁ ଦେଖି ନାହିଁ ; ପୁଣି ଆମ୍ଭେମାନେ ୧୨
ଯେବେ ଏକକୁଆରେକ ପ୍ରେମ କରି, ତେବେ ଇଶ୍ବର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନ୍ତରେ
ଥାଆନ୍ତି, ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କରେ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରେମ ସିଦ୍ଧ ହୋଇପାରେ । ଆଉ ଆମ୍ଭମାନ- ୧୩
ଙ୍କର ପ୍ରତି ଆପଣା ଆତ୍ମା ପ୍ରଦାନ କରିବାରୁ ସେ ଯେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କରେ ଥାଆନ୍ତି, ଓ
ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କରେ ଥାଉ, ଏହା ଜ୍ଞାତସାର ଅଛି ।

ପୁଣି ପିତା ଆପଣା ପୁଣିକୁ ଜଗତର ପରିସାଧକାତ୍ମା କରି ପଠାଇଅଛନ୍ତି, ଏହା ୧୪
ଦେଖି ଆମ୍ଭେମାନେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛୁ । ଏଥିରେ ଯୀଶୁ ଇଶ୍ବରଙ୍କର ପୁଣି, ୧୫
ଏହା ଯେ କେହି ସ୍ୱୀକାର କରଇ, ସେ ଇଶ୍ବରରେ ଥାଉ, ପୁଣି ଇଶ୍ବର ତାହା-
ଠାରେ ଥାଆନ୍ତି । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଇଶ୍ବରଙ୍କର ପ୍ରେମ ଅଛି, ଏହା ଆମ୍ଭେ- ୧୬
ମାନେ ଜ୍ଞାତସାର ହୋଇ ବିଶ୍ୱାସ କରି । ଇଶ୍ବର ପ୍ରେମସ୍ବରୂପ ; ଆଉ ଯେଉଁ
ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରେମରେ ଥାଉ, ସେ ଇଶ୍ବରରେ ଥାଉ, ପୁଣି ଇଶ୍ବରର ତାହାଠାରେ
ଥାଆନ୍ତି । ଏହିପ୍ରକାର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରେମ ସିଦ୍ଧ ହୋଇପାରେ, ତହିଁରେ ୧୭
ବିଚାର ଦିନରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସାହସ ହେବ ; ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହା-
ଙ୍କର ଭୁଲ୍ ହୋଇ ଏହି ଜଗତରେ ଥାଉ । ପ୍ରେମରେ ଭୟ ନ ଥାଉ ; ଯେ- ୧୮
ହେତୁ ସିଦ୍ଧ ପ୍ରେମ ଭୟକୁ ଦୂର କରଇ ; ଭୟରେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଅଛି ; ଯେଉଁଜନ ଭୟ
କରଇ, ସେ କେବେହେଁ ପ୍ରେମରେ ସିଦ୍ଧ ନୋହେ । ସେ ଆଦ୍ୟରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ୧୯
ପ୍ରେମ କରିଅଛନ୍ତି, ଏନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେମାନେହେଁ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରି । ଯେଉଁ- ୨୦
ଜନ ନିଜ ଭ୍ରାତାକୁ ଘୃଣା କରି, ‘ଆମ୍ଭେ ଇଶ୍ବରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଅଛୁ,’ ଏମନ୍ତ
କଥା ବୋଲଇ, ସେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ; ଯେହେତୁ ଆପଣାର ଯେଉଁ ଭାଇକୁ ଦେଖି-
ଅଛି, ତାହାକୁ ଯେବେ ପ୍ରେମ ନ କରଇ, ତେବେ ଯେଉଁ ଇଶ୍ବରଙ୍କୁ ଦେଖି
ନାହିଁ, ତାହାଙ୍କୁ କେମନ୍ତେ ପ୍ରେମ କରିବାକୁ ପାରିବ ? ଯେ ଜନ ଇଶ୍ବରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ ୨୧
କରଇ, ସେ ଆପଣା ଭାଇକୁ ପ୍ରେମ କର, ଏହି ଆଜ୍ଞା ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କ-
ଠାରୁ ପାଇଅଛୁ ।

* ପଦ ।

ଯୀଶୁ ମଣିହ* ଅଟନ୍ତି, ଏହା ଯେଉଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ବିଶ୍ୱାସ କରଇ, ସେହି ୧
ଇଶ୍ବରଙ୍କଠାରୁ ଜାତ ; ପୁଣି ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜନ ଜନ୍ମଦାତାଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରଇ, ସେ
ତାହାଙ୍କଠାରୁ ଜାତ ଲୋକକୁ ପ୍ରେମ କରଇ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେତେବେଳେ ୨
ଇଶ୍ବରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରି ଓ ତାହାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରି, ତେତେବେଳେ ତାହା-

* ଅର୍ଥାତ୍ ଅଭିଷେକ ସାଗବର୍ତ୍ତ ।

- ୩ କର ବାଳକଗଣକୁ ପ୍ରେମ କର, ଏହା ଜାଣି । ତାହାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନରେଇ
 ଇଶ୍ବରଙ୍କର ପ୍ରତି ପ୍ରେମ ପ୍ରକାଶ ହୋୟେ; ଆଉ ତାହାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ସବୁ କଠିଣ
 ୪ ନୋହେ । ଯେ କେହି ଇଶ୍ବରଙ୍କଠାରୁ ଜାତ, ସେ ଜଗତକୁ ଜୟ କରଇ; ପୁଣି
 ୫ ଜଗତର ଜୟକାଞ୍ଚସ୍ବରୂପ ଯେଉଁ ଜୟ, ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ବିଶ୍ବାସ । ଯୀଶୁ
 ଇଶ୍ବରଙ୍କର ପୁତ୍ର, ଏହା ଯେଉଁ ଲୋକ ବିଶ୍ବାସ କରଇ, ତାହା ଛୁଡ଼ା ଜଗତର
 ୬ ଜୟକାଞ୍ଚ କେ? ଏହି ମଣିଷ* ଯୀଶୁ ଜଳ ଓ ରକ୍ତ ଦ୍ବାରା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଲେ;
 ଜଳ ଦ୍ବାରା କେବଳ ନୋହେ, ରକ୍ତ ଓ ଜଳ ଦ୍ବାରାହିଁ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଲେ;
 ୭ ସତ୍ୟତାସ୍ବରୂପ ଯେଉଁ ଆତ୍ମ, ସେ ଏହି ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷୀ ଅଛନ୍ତି । [ଯେହେତୁ
 ପିତା ବାକ୍ୟ ଧର୍ମଆତ୍ମ, ଏହି ଛନ ସ୍ବର୍ଗରେ ସାକ୍ଷୀ ଅଛନ୍ତି, ପୁଣି ଏ ଛନରେ ଏକ ।]
 ୮ ଆଉ ଆତ୍ମ ଜଳ ରକ୍ତ, ଏହି ଛନ [ପୃଥିବୀରେ] ସାକ୍ଷୀ ଅଛନ୍ତି, ପୁଣି ଏ ଛନର
 ୯ ଗୋଟିୟେ ସାକ୍ଷ୍ୟ । ଆତ୍ମମାନେ ଯେବେ ମନସ୍ୟର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଗ୍ରାହ୍ୟ କର, ତେବେ
 ଇଶ୍ବରଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ତାହାଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋୟେ, ଇଶ୍ବର ଆପଣା ପୁତ୍ରର ବିଷୟରେ
 ୧୦ ଆପେ ଏହି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଯେଉଁଜନ ଇଶ୍ବରଙ୍କର ପୁତ୍ରରେ ବିଶ୍ବାସ
 କରଇ, ସେ ଆପଣା ଅନ୍ତରେ ସେହି ସାକ୍ଷ୍ୟ ପାୟେ; ପୁଣି ଇଶ୍ବରଙ୍କଠାରେ
 ଅବିଶ୍ବାସୀ ଯେଉଁଜନ, ସେ ତାହାଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ କରଇଅଛନ୍ତି; ଯେହେତୁ ଇଶ୍ବର
 ଆପଣା ପୁତ୍ର ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ତହିଁରେ ବିଶ୍ବାସ ନ
 ୧୧ କରଇ । ଇଶ୍ବର ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ପୁଣି ସେହି ଜୀବନ
 ୧୨ ତାହାଙ୍କର ପୁତ୍ରରେ ଅଛି, ଏହି ତାହାଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ । ଯେଉଁଜନ ପୁତ୍ରକୁ ଗ୍ରାହ୍ୟ
 କରଇ, ସେ ଜୀବନ ପାଏ; ମାତ୍ର ଯେଉଁଜନ ଇଶ୍ବରଙ୍କ ପୁତ୍ରକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରଇ,
 ୧୩ ସେ ଜୀବନ ନ ପାଏ । ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଅଛି, ଏହା ଜାଣି ଇଶ୍ବର-
 ଙ୍କର ପୁତ୍ରର ନାମରେ ଯେମନ୍ତ ବିଶ୍ବାସରେ ଆସ, ଏନମନ୍ତେ ଇଶ୍ବରର ପୁତ୍ରର
 ନାମରେ ବିଶ୍ବାସକାରୀ ଯେ ଭ୍ରମ୍ଭମାନେ, ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମେ ଏହା ଲେଖିଲୁଁ ।
 ୧୪ ଆତ୍ମମାନେ ଯେବେ ତାହାଙ୍କର ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ କୌଣସି ପ୍ରାର୍ଥନା କର,
 ତେବେ ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସେହି ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣନ୍ତି, ତାହାଙ୍କର ପ୍ରତି ଆତ୍ମମାନ-
 ୧୫ ଙ୍କର ଏମନ୍ତ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ବାସ ଅଛି । ପୁଣି ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ନିବେଦନ ଶୁଣନ୍ତି,
 ଏହା ଯେବେ ଜାଣି, ତେବେ ତାହାଙ୍କର ଶ୍ରମ୍ଭରେ ଯାହା ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ତାହା
 ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ହୋଇବ, ଏହା ଆତ୍ମମାନେ ଜାଣି ।
 ୧୬ କେହି ଯେବେ ଆପଣା ଭାଇକୁ ଅପୃଭୁଜନକ ପାପ କରବାକୁ ଦେଖଇ, ତେବେ
 ସେ ତାହାର ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରବ; ତହିଁରେ ଯେଉଁଜନ ମୃତ୍ୟୁଜନକ ପାପ
 କର ନାହିଁ, ଇଶ୍ବର ତାହାଙ୍କୁ ଜୀବନ ଦେବେ; ମୃତ୍ୟୁଜନକ ଏକ ପ୍ରକାର ପାପ

ଅଛି, ପୁଣି ସେହି ପାପର ବକ୍ଷସ୍ରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ହୋଇଥିଲା, ତାହା ଆମ୍ଭେ
 ନ ବୋଲି । ସବୁ ଅଧର୍ମର ପାପ, ପୁଣି କେତେକ ପାପ ମୃତ୍ୟୁଜନକ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ୧୭
 ଯେ ଜନ ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଜାତ, ସେ ପାପାଚରଣ ନ କରି ଆପଣାକୁ ରକ୍ଷା ୧୮
 କରଇ, ପୁଣି ପାପାତ୍ମ ତାହାର ହାନି* କରିବାକୁ ନ ପାରଇ, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ
 ଜାଣି । ପୁଣି ଆମ୍ଭେମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଜାତ, ତାହା ଛାଡ଼ି ସବୁ ଜଗତର ୧୯
 ଲୋକ ପାପାତ୍ମର ଅଧୀନ ହୋଇ ଥାଆନ୍ତି† ଏହା ଜାଣି । ଆଉ ସତ୍ୟମୟ ୨୦
 ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ତତ୍ତ୍ଵ ଜଣାଇବାକୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ପୁତ୍ର ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
 ଜ୍ଞାନ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ଏହା ଜାଣି, ପୁଣି ଆମ୍ଭେମାନେ ସେହି ସତ୍ୟମୟର ଅର୍ଥାତ୍
 ତାହାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଆଶ୍ରୟରେ ଅଛୁ; ସେ ସତ୍ୟମୟ ଇଶ୍ଵର ଓ
 ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଅଟନ୍ତି । ହେ ପ୍ରିୟ ବାଲକଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେବପ୍ରତିମାର ୨୧
 ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କର । ଆମେନ ॥

* (ଅବା) ସ୍ଵର୍ଗ ।

† (ଅବା) ପାପରେ ପଡ଼ି ରହନ୍ତି ।

ଯୋହନର ଦ୍ଵିତୀୟ ଚିଠାଉ ।

- ୧ ପ୍ରାଚୀନ ଯେ, ସେ ମନୋନୀତ ସାଆନ୍ତାଣୀକୁ ପୁଣି ତାହାର ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଚିଠାଉ ଲେଖୁଅଛି; କେବଳ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟଧର୍ମ ହେତୁର ପ୍ରେମ କରି ତାହା ନୋହେ, ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟ ସତ୍ୟଧର୍ମ ଜାଣନ୍ତି, ସମସ୍ତେ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ।
- ୨ ସେହି ପ୍ରେମର ମୂଳ ଯେ ସତ୍ୟଧର୍ମ, ତାହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନ୍ତରେ ଅଛି, ପୁଣି ସବୁବେଳେ ଥିବ । ପିତା ଈଶ୍ଵର ପୁଣି ସେହି ପିତାର ପୁତ୍ର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଠାରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟରେ ଓ ପ୍ରେମରେ ଅନୁଗ୍ରହ ଦୟା ଓ ଶାନ୍ତି ହେଉ ।
- ୪ ଆମ୍ଭେମାନେ ପିତାଠାରୁ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ପାଇଅଛୁ, ସେହି ଅନୁସାରେ ସତ୍ୟ-ଧର୍ମରେ ତୁମ୍ଭର କେହି ବାଳକ ଆଚରଣ କରି ଆଆନ୍ତି, ଏହା ଜାଣି ଆମ୍ଭେ ବଡ଼ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇଲୁ । ହେ ସାଆନ୍ତାଣୀ, ସମ୍ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭକୁ କୌଣସି ଗୋଟିୟେ ନୂଆ ଆଜ୍ଞା ଲେଖି ତାହା ନୋହେ, ମାତ୍ର ଏକକୁଆରେକ ପ୍ରେମ କରିବାକୁ ହୋୟେ, ଏହି ଯେ ଆଜ୍ଞା ଆମ୍ଭେମାନେ ଆଦ୍ୟରୁ ପାଇଅଛୁ, ତାହାର ନିବେଦନ କରି ।
- ୬ ତାହାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆଚରଣ କରିବାର ପ୍ରେମର ସାର; ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ଆଦ୍ୟରୁ ଶୁଣିଅଛୁ, ସେହି ଅନୁସାରେ ଆଚରଣ କର, ଏହି ତାହାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ଅଛି । ମାତ୍ର ବହୁତ ପ୍ରବଞ୍ଚକ ସଂସାରରେ ଆସି ମନୁଷ୍ୟରୁପି ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଅବତାର ସ୍ଵୀକାର ନ କରନ୍ତି; ଏହି ଲୋକେଇ ପ୍ରବଞ୍ଚକ ଓ ଭଣ୍ଡ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ।
- ୮ ଏହେତୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବକୃତ କର୍ମ ସବୁ ଯେମନ୍ତ ବିଫଳ ନୋହେ, ବରଞ୍ଚ ତାହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁରସ୍କାର ପାଇ, ଏହିନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ରରେ ସାବଧାନ ହୁଅ । ଯେ କେହି ଆଜ୍ଞା ଲଙ୍ଘନ କରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଉପଦେଶରେ ନ ଥାଏ, ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ସହିତ ତାହାର ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ; ପୁଣି ଯେ କେହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଉପଦେଶରେ ଥାଏ, ସେ ପିତାର ଓ ପୁତ୍ରର ସମ୍ପର୍କୀୟ ଲୋକ । ଯେବେ କେହି ଏହି ଉପଦେଶ ନ ଘେନି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କଥାରେ ଆସଇ, ତେବେ ତାହାକୁ ଅତିଥି ନ କର, ପୁଣି ‘ମଙ୍ଗଳ ହେଉ,’ ଏମନ୍ତ କଥା ତାହାକୁ ନ ବୋଲ । ଯେହେତୁ ‘ମଙ୍ଗଳ ହେଉ,’ ଏମନ୍ତ କଥା କେହି ତାହାକୁ ବୋଲିଲେ, ତାହାର ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ଭାଗୀ ହୋୟେ ।
- ୧୨ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବହୁତ କଥା ଜଣାଇବାକୁ ହୋୟେ; ମାତ୍ର କାଗଜ ଓ କାଳୀ-ରେ ତାହା କହିବାକୁ ନ ଚାହିଁ; ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆନନ୍ଦ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାର ନିମନ୍ତେ

ଭୃମ୍ଭାନଙ୍କର ଶ୍ଳମ୍ଭରେ ଯାଇ ସମ୍ଭୁଷ ହୋଇ କଥାବାର୍ତ୍ତା କର, ଏହି ଆମ୍ଭର ଭରସା ଅଛି । ଭୃମ୍ଭର ମନୋନୀତ ଭିତ୍ତର କାଳକମାନେ ଭୃମ୍ଭକୁ ନମସ୍କାର ଜଣାଉଅଛନ୍ତି । ଅମେନ ।

ଯୋହନର ଭୃଷ୍ୟ ଚିଟାଉ ।

ପ୍ରାଗନ ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ପ୍ରିୟତମ ଗାୟକୁ ସତ୍ୟଧର୍ମ ହେତୁର ପ୍ରେମ କର, ତାହାର ପ୍ରତି ଚିଟାଉ ଲେଖୁଅଛୁ ।

ହେ ପ୍ରିୟ, ସବୁ ବିଷୟରେ ଭୃମ୍ଭର ମଙ୍ଗଳ ହେଉ, ଯେମନ୍ତ ଆତ୍ମରେ ତେମନ୍ତ ଦେହରେହେଁ ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ ହେଉ, ଏହି ଆମ୍ଭର ପ୍ରାର୍ଥନା । ଅଲ୍ଲ ଭାଗବତ ମୁଖର ଭୃମ୍ଭର ସତ୍ୟଧର୍ମ ଗ୍ରହଣର ଓ ସତ୍ୟ ଧର୍ମାଚରଣର ପ୍ରମାଣ ପାଇ ଆମ୍ଭେ ବଡ଼ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇଲୁଁ । ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭର ବାଳକଗଣ ସତ୍ୟ ଧର୍ମରେ ଆଚରଣ କରୁଅଛନ୍ତି, ଏହି ସମ୍ବାଦ ଶୁଣିବାର ଆମ୍ଭର ଆନନ୍ଦର ଆଉ ବଡ଼ ବିଷୟ ନାହିଁ । ହେ ପ୍ରିୟ, ଭୃମ୍ଭେ ଭ୍ରାତୃଗଣର ବିଶେଷରେ ବିଦେଶି ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଯେଉଁ କର୍ମ କରୁଅଛୁ, ତାହା ସବୁର ଶ୍ରଦ୍ଧାବନ୍ତ ହୋଇ କରୁଅଛୁ । ସେମାନେ ମଣ୍ଡଳୀର ଶ୍ଳମ୍ଭରେ ଭୃମ୍ଭର ପ୍ରେମର ବିଷୟରେ ପ୍ରମାଣ ଦେଲେ; ଭୃମ୍ଭେ ଯେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହାକାଳରେ ଈଶ୍ବର ସେବାର ଯୋଗ୍ୟ ଉପକାର ଦିଅ, ତେବେ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କରବ; ଯେହେତୁ ସେମାନେ (ପ୍ରଭୁର) ନାମରେ ଯାହା କରୁଅଛନ୍ତି, ଆନନ୍ଦେଶ୍ବରମାନଙ୍କର ନିକଟରେ କିଛି ଗ୍ରହଣ ନ କରନ୍ତି । ଏହେତୁ ସତ୍ୟ ଧର୍ମର ସହାୟ ହେବାର ନିମନ୍ତେ ଏଭିଧ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆଦିଧ୍ୟ କରବାର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

ଆମ୍ଭେ ମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରତି ଚିଟାଉ ଲେଖିଲୁଁ, ମାତ୍ର ଦୟାବିଧୀ ସେହି ମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରଇ । ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିରୋଧ କରି ବହୁତ କଷ୍ଟବାକ୍ୟ ବୋଲଇ; ପୁଣି ତହିଁରେହେଁ ତୃପ୍ତ ନୋହିବାକୁ ଭାଗବତଙ୍କୁ ଆପେ ଅତିଥି ନ କରଇ, ପୁଣି ଆଜି କେହି କରବାକୁ ମର୍ଜିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ମନା କରଇ, ଆଉ ମଣ୍ଡଳୀର ବାହାର କରଇ; ଏନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ସମୟରେ ଆସିବା, ସେ ସମୟରେ ଏହି ଯେ ସବୁ କର୍ମ କରଇ, ତାହା ତାହାକୁ ସ୍ମରଣ କରାଇବା । ହେ ପ୍ରିୟ, ଭୃମ୍ଭେ ଅସହର୍ମର ଅନୁଗାମୀ ନୋହି ସହର୍ମର ଅନୁଗାମୀ ହୁଅ; ଯେ କେହି ସହର୍ମ କରଇ, ସେହି ଈଶ୍ବରଙ୍କଠାରୁ

୧୨ ଜାତ; ମାତ୍ର ଯେ ଅସହମ କରଇ, ସେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଜାଣି ନାହିଁ । ଦାମିତ୍ରିୟର ବିଷୟରେ ସବୁ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ସତ୍ୟଧର୍ମ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛନ୍ତି, ଯୁଦି ଆମ୍ଭେମାନେହେଁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛୁ, ଆଉ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଯେ ସତ୍ୟ ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ ।

୧୩ ତୁମ୍ଭକୁ ବହୁତ ବିଷୟ ଜଣାଇବାକୁ ହୋଇଥିବ, ମାତ୍ର କାଳୀ ଓ କଲମରେ ୧୪ ତାହା କରବାକୁ ନ ଚାହିଁ; ବେଗେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଖିବାକୁ ଓ ସମ୍ମୁଖ ହୋଇ କଥା-ବାର୍ତ୍ତା କରବାକୁ ଆମ୍ଭର ଭରସା ଅଛି । ତୁମ୍ଭର ମଙ୍ଗଳ ହେଉ । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ମିତ୍ରଗଣ ତୁମ୍ଭକୁ ନମସ୍କାର କରୁଅଛନ୍ତି; ତୁମ୍ଭେହେଁ ପ୍ରତ୍ୟେକର ନାମ ଘେନି ମିତ୍ର-ଗଣକୁ ନମସ୍କାର କର ।

ସିନ୍ଧୁଦାର ସଂସାଧାରଣ ଚିଟାଉ ।

ଯେଉଁମାନେ ପିତା ଈଶ୍ବରଙ୍କ ଦ୍ବାରା ପବିତ୍ରୀକୃତ ଓ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଦ୍ବାରା ଆହ୍ବାନୀକୃତ ଓ ରକ୍ଷିତ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ସିନ୍ଧୁଦା ନାମରେ ଯାକୁବର ଭ୍ରାତା ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଦାସ ଚିଟାଉ ଲେଖୁଅଛୁ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଦୟା ଶାନ୍ତି ପ୍ରେମ ବାନ୍ଧୁଲ୍ଲଭ୍ୟରେ ହେଉ ।

ହେ ପ୍ରିୟବର୍ଗ, ଯେଉଁ ସମୟରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାଧାରଣ ପରିତ୍ରାଣ ବିଷୟ ଲେଖିବାକୁ ବହୁତ ଯତ୍ନ କରୁଥିଲୁଁ, ସେହି ସମୟରେ ସାଧୁ ଲେକମାନଙ୍କୁ ଏକବାର ସମର୍ପିତ ଯେଉଁ ଧର୍ମ, ତାହାର ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରାଣପଣ କରି ଉଦ୍ଧୋଗୀ ହୁଅ, ବିନୟ କରି ଏହି କଥା ଲେଖିବାର ଆବଶ୍ୟକ ବୁଝିଲୁଁ । ଯେଣୁ କରି ପୂର୍ବରେ ଲେଖିତ ଦଣ୍ଡପାତ୍ର ଥୋକାପ୍ରେ ଜଣ ଗୁପ୍ତଭାବରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶିଅଛନ୍ତି; ଏହି ଅଧୀର୍ଷିକମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଈଶ୍ବରର ଅନୁଗ୍ରହରେ ନିର୍ଭର କରି ଲଞ୍ଜିତାଚରଣ କରନ୍ତି, ପୁଣି ଅଦ୍ବିତୀୟ ପ୍ରଭୁ ଈଶ୍ବରଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟକୁ ନାସ୍ତି କରନ୍ତି । ଏହି ସବୁ କଥା ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଜାଣିଥିଲେହେଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରାଇବାକୁ ଚାହୁଁ; ଯେଣୁ ପରମେଶ୍ବର ମିଶର ଦେଶର ନିଜ ଲେକମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କଲେହେଁ ତହିଁ ଉଦ୍ଧାରେ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ବାସି ହେଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସନ୍ଦ୍ବାର କଲେ । ପୁଣି ଯେଉଁ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଆପଣାଏ, ପଦରେ ନ ରହି ବାସସ୍ଥାନ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ, ଈଶ୍ବର ସେମାନଙ୍କୁ ମହାବିଚାର ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ବନ୍ଦନରେ ବନ୍ଦ କରି ଘୋର ଅଜ୍ଞକାରର ମଧ୍ୟରେ ରଖିଅଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାୟେ ବିପଥଗାମୀ ସିଦ୍ଧୋମ ଅମୋରା ଆଦି ଚାରିଆଡ଼ସ୍ଥ ନଗର ନିବାସିମାନେ ବେଶ୍ୟାଗମନ ଓ ପୁଂମୈଥନ କରିବାରୁ ଅନିବାରଣ ଅଗ୍ନିରେ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତସ୍ବରୂପ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ସେହି ପ୍ରକାରେ ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ କୁସ୍ବପ୍ନଦର୍ଶକମାନେ ଶତ୍ରୁରକୁ ଅଶୁଚି କରନ୍ତି, ପୁଣି ରାଜଶାସନପଦକୁ ଅବହେଳା କରି ମାନ୍ୟପଦସ୍ଥମାନଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା କରନ୍ତି । ପୁଣି ଯେଉଁ ସମୟରେ ମୀଖାପ୍ରେଲ ନାମରେ ପ୍ରଧାନ ଦବ୍ୟଦୂତ ମୋଶାର ଦେହର ବିଷୟରେ ଶୟତାନର ସହିତ ବିବାଦ କଲା, ସେ ସମୟରେ ସେ ତାହାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିନ୍ଦାର ଅପବାଦ ନ କରି କେବଳ ଏହି କଥା ବୋଲିଲା, ପରମେଶ୍ବର ତୁମ୍ଭକୁ ଧମକାଉଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଏମାନେ ଯାହାର ତତ୍ତ୍ବ ନ ଜାଣନ୍ତି, ତାହାର ନିନ୍ଦା କରନ୍ତି; ପୁଣି ଅଜ୍ଞାନ ପଶୁଗଣର ପ୍ରାୟେ ସ୍ବଭାବରେ ଯାହା ବୁଝନ୍ତି, ତାହା ଦ୍ବାରା ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି । ହାୟ, ସେମାନେ କର୍ଯ୍ୟନର ପ୍ରାୟେ ବିପଥଗାମୀ ହୋଇ-

- ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ପୁରସ୍କାରର ନିମନ୍ତେ ବାଲିପୁରର ଭ୍ରାନ୍ତିରେ ଭ୍ରାନ୍ତ ହେଉ-
 ୧୨ ଅଛନ୍ତି, ପୁଣି କୋରହର ଆଜ୍ଞା ମେଣ୍ଟନରେ ବିନଷ୍ଟ ହେଉଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ
 ଯେଉଁ କାଳରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସହିତ ଭେଜନ କରନ୍ତି, ସେ କାଳରେ ନିର୍ଭ-
 ଯୁରେ ଅଧିକ ଭୋକ୍ତା ହେବାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରେମ ଭେଜରେ କଲଙ୍କ ହୁଅନ୍ତି ।
 ୧୩ ଆଉ ସେମାନେ ବାୟୁଗୁଳିତ ନିର୍ଜଳ ମେଘସ୍ବରୂପ, ପୁଣି ଦୁରଧର ମୃତ, ମୂଳ
 ଉପାଦାନର ଅଫଳନ୍ତି ଶୁକିଲ ବୃକ୍ଷରସ୍ବରୂପ, ପୁଣି ଲଜ୍ଜାରୂପ ଫେଣା ଉତ୍ସାର-
 କାରି ସମୁଦ୍ରର କଲ୍ଲୋଳ ତରଙ୍ଗସ୍ବରୂପ ଅଟନ୍ତି; ଯେଉଁମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଘୋର
 ଅନ୍ଧାର ସବଦା ସ୍ଥାପିତ ଅଛି, ଏମନ୍ତ ଭ୍ରମଣକାରି ନିଷସିଗଣସ୍ବରୂପ ହୁଅନ୍ତି ।
 ୧୪ ଆଉ ଆଦମଠାରୁ ସପ୍ତମ ପୁରୁଷ ଯେ ହନୋକ, ସେ ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟରେ ସେ-
 ପରିମାନଙ୍କର ବିଷୟରେ ଏହା ବୋଲିଲେ, 'ଦେଖ, ପରମେଶ୍ବର ଆପଣା ଅୟତ୍ତ,
 ସାଧୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସଙ୍ଗରେ କରି ସମସ୍ତର ବିଚାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆସୁଅଛନ୍ତି,
 ୧୫ ତହିଁରେ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଯେ ପାପିଷ୍ଠ ଅଧର୍ମିକମାନେ ନାନାଦି ପ୍ରକାର
 ଅଧର୍ମ କର୍ମ କରି ତାହାଙ୍କର ବିଚାରରେ କଠୋର ଦୃଢ଼ବାକ୍ୟ ସବୁ କହିଅଛନ୍ତି,
 ୧୬ ସେହିହେତୁର ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ କରିବେ ।' ସେମାନେ କନ୍ଦଳିଆ ଦୁର୍ମୁଖ
 ସ୍ବେଚ୍ଛାଗୁର ହୋଇ ଅତି ଦାମ୍ଭିକ ବାକ୍ୟ ବୋଲନ୍ତି, ପୁଣି ଲଭର ନିମନ୍ତେ ମନୁଷ୍ୟ-
 ଗଣର ମୁଖ ଉପରୋଧ କରନ୍ତି ।
 ୧୭ ହେ ପ୍ରିୟମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ପ୍ରେରତ-
 ୧୮ ଗଣର ପୁରୋକ୍ତ ଉପଦେଶ ସ୍ମରଣ କର । ଯେହେତୁ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
 ଜଣାଇଛନ୍ତି, ଯେ ଶେଷକାଳରେ ଆପଣାମାନଙ୍କର କୁଅଭିଳାଷାନୁସାରେ ଅଧର୍ମୀ-
 ୧୯ ଗୁର ନିନ୍ଦକମାନେ ଉଠିବେ । ଏପରିମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପୃଥକ କରି ସାଂସା-
 ରକ ପୁଣି ଆତ୍ମରହିତ ହୁଅନ୍ତି ।
 ୨୦ ହେ ପ୍ରିୟଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଅନ୍ତପବିତ୍ର ଧର୍ମରେ ଆପଣା-
 ୨୧ ମାନଙ୍କୁ ନିଷ୍ଠା କରି ଧର୍ମଆତ୍ମରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର; ପୁଣି ଈଶ୍ବରଙ୍କର ପ୍ରେମରେ
 ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥିର ରଖି ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର
 ୨୨ କୃପାର ଅପେକ୍ଷା କରି ଥାଅ । ବିଶେଷ କରି କେତେକ ଲୋକଙ୍କୁ ଦୟା କର;
 ୨୩ ଓ କେତେକ ଲୋକଙ୍କୁ ଭୟ ଦେଖାଇ ଅଗ୍ନିର ଟାଣି ନେଇ ରକ୍ଷା କର । ପୁଣି
 ଦେହର କୁଦାଗୀ ନୁହାକୁହିଁ ଦୃଶ୍ୟ କର ।
 ୨୪ ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପଡ଼ିବାର ରକ୍ଷା କରି ପରମ ଆନନ୍ଦରେ ଆପଣାର ତେଜର
 ଶ୍ରେମୁରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ କରି ରଖିବାକୁ ସମର୍ଥ, ଯେ ଅଦ୍ବିତୀୟ ସର୍ବଜ୍ଞ ବାଣକର୍ତ୍ତା ଈଶ୍ବର,
 ୨୫ ତାହାଙ୍କର ଗୌରବ ମହିମା ପରାକ୍ରମ ଓ କର୍ତ୍ତୃପଣ ଇହକାଳ ଓ ସଦାକାଳ ପ୍ରକାଶ
 ହେଉ । ଆମେନ ।

ଯୋହନର ପ୍ରତି ପ୍ରକାଶିତ ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟ ।

୧ ପଦ ।

ଇଶ୍ଵର ଆପଣା ସେବକମାନଙ୍କୁ ଶୀଘ୍ର ହୋଇବାର ଘଟଣା ଜଣାଇବାକୁ ଏହି ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ସମର୍ପଣ କଲେ, ତହିଁ ସେ ଆପଣା ଦୂତ ଦ୍ଵାରା ଆପଣା ସେବକ ଯୋହନକୁ ତାହା ଜ୍ଞାତ କର ପଠାଇଲେ । ଯୋହନ ଇଶ୍ଵରର ବାକ୍ୟର ବିଷୟରେ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ସାକ୍ଷ୍ୟର ବିଷୟରେ ଯାହା ଦର୍ଶନ କରୁଅଛି, ତାହା ବିଷୟରେ ପ୍ରମାଣ ଦେଲା । ଯେଉଁଠି ଏହି ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟ ପାଠ କରଇ, ପୁଣି ଯେଉଁଠି ମାନେ ଏହା ଶୁଣନ୍ତି, ପୁଣି ଏଥିରେ ଲେଖିତ ଆଜ୍ଞା ପାଲଟି କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଧନ୍ୟ; ଯେହେତୁ କାଳ ସନ୍ନିକଟ ହେଉଅଛି ।

ଯୋହନ ଆଶିଷ୍ଟ ଦେଶସ୍ଥ ସପ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରତି ଲେଖୁଅଛି । ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭୂତ ଭବିଷ୍ୟତ ଅଟନ୍ତି, ପୁଣି ଯେଉଁ ସପ୍ତଥାକୁ ତାହାଙ୍କର ସିଂହାସନର ଶ୍ଵପ୍ନରେ ଅଛନ୍ତି, ପୁଣି ଯେ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ସାକ୍ଷୀ ଓ ମୃତ ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମଜାତ ପୁଣି ପୃଥିବୀର ରାଜାଧିରାଜ ଏମନ୍ତ ଯେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଏମାନଙ୍କଠାରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଶାନ୍ତି ହେଉ । ଯେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କର ଆପଣା ରକ୍ତରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପାପରୁ ପ୍ରସାଳଣ କର ଆପଣା ପିତା ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ରାଜା ଓ ଯାଜକରୂପରେ ସଂସ୍ଥାପନ କରୁଅଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କର ମହିମା ପୁଣି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସଦା-ସବଦା ଆଉନ୍ତୁ । ଆମେନ ।

ଦେଖ, ସେ ମେଘାବୃତ ହୋଇ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ପୁଣି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚକ୍ଷୁ ତାହାକୁ ଦେଖିବ, ଆଉ ଯେଉଁଠି ମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବିନିର୍ଦ୍ଧିଲେ, ସେମାନେଇ ଦେଖିବେ; ପୁଣି ପୃଥିବୀସ୍ଥ ସମସ୍ତ ବଂଶୀୟ ଲୋକ ତାହାଙ୍କର ସକାଶୁଁ ହାହାକାର କରବେ । ଏମନ୍ତ ହେଉ । ଆମେନ । ଆମ୍ଭେ କି ଓ କ୍ଷ, ଆମ୍ଭେ ଆଦି ଓ ଅନ୍ତ, ଏମନ୍ତ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭୂତ ଭବିଷ୍ୟତ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପ୍ରଭୁ, ସେ ଏହା କହନ୍ତି ।

ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ରାଜ୍ୟରେ ଓ କ୍ଳେଶରେ ଓ ଧୈର୍ଯ୍ୟରେ ସହଭାଗୀ ଏମନ୍ତ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭାଇ ଯୋହନ, ଆମ୍ଭେ ଇଶ୍ଵରର ବାକ୍ୟ ପୁଣି ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ସାକ୍ଷ୍ୟ ସକାଶେ ପାମ୍ଭ ବୋଲି ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥାଉ । ପ୍ରଭୁର ଦିନରେ ଆମ୍ଭେ ଆତ୍ମରେ ଆବିଷ୍ଟ ଥିଲୁଁ; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭର ପରୁଷଗର ତୁମ୍ଭର ଶକ୍ତିର ନ୍ୟାୟ ଏହି ପ୍ରକାର

- ୧୧ ବାକ୍ୟବାଦୀ ମହାରବ ଶୁଣିଲୁଁ । ଆମ୍ଭେ କି ଓ କ୍ଷ, ଆଦି ପୁଣି ଅନ୍ତଃସ୍ବରୂପ, ଏବେ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଦର୍ଶନ ପାଇବ, ତାହା ପୋଥିରେ ଲେଖି ଏଫିସ ଓ ସ୍ମିର୍ନା ଓ ପର୍ଗାମ ଓ ଥୁସ୍ତାଦେରା ଓ ସାର୍ଦି ଓ ଫିଲଦେଲଫିୟା ଓ ଲୁଡ଼ବକେସ୍, ଆଣିୟାର
- ୧୨ ସପ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀର କତକ୍ତୁ ପଠାଅ । ଆମ୍ଭର ପ୍ରତି ଏପ୍ରକାର ରବ ହୁଅନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ବକ୍ରାର ଦର୍ଶନାର୍ଥରେ ପଲ୍ଲୁଆଡେ ଫେରିଲୁଁ, ଏମନ୍ତ ଫେରିଲେ ଆମ୍ଭେ ସପ୍ତ ସୁବର୍ଣ୍ଣ
- ୧୩ ପ୍ରଦୀପ ଦେଖିଲୁଁ । ପୁଣି ସପ୍ତ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଦୀପର ମଧ୍ୟରେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରର ନ୍ୟାୟ ଏକ ଜଣକୁ ଦର୍ଶନ କଲୁଁ; ତାହାଙ୍କର ପାଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ବସ୍ତ୍ରରେ ଆଚ୍ଛନ୍ନ, ପୁଣି ବକ୍ଷ-
 ୧୪ ସ୍ଥଳରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପଟୁକା ବଳା ଅଛି; ମେଣ୍ଟାରେ ମଧ୍ୟ ନ୍ୟାୟ ଓ ହେମର ନ୍ୟାୟ ତାହାଙ୍କର ମସ୍ତକ ଓ କେଶ ଶୁକ୍ଳବର୍ଣ୍ଣ, ଆଉ ଅଗ୍ନିଶିଖାର ନ୍ୟାୟ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଚନ୍ଦ୍ର,
 ୧୫ ଓ ଭୂତିରେ ପରିଷ୍କୃତ ସୁପିଡ଼ଲର ନ୍ୟାୟ ତାହାଙ୍କର ଚରଣ, ଗଭୀର ଜଳ କଲ୍ଲୋ-
 ୧୬ ଲର ନ୍ୟାୟ ତାହାଙ୍କର ରବ; ତାହାଙ୍କର ହସ୍ତରେ ସପ୍ତ ନକ୍ଷତ୍ର ଅଛି, ତାହାଙ୍କର ମୁଖର ଦ୍ୱିଧାର ଗାଞ୍ଜ ଅସ୍ତ୍ର ବାହାର ଅଛି, ପୁଣି ମଧ୍ୟାହ୍ନକାଳର ପ୍ରଚଣ୍ଡ ସୂର୍ଯ୍ୟର
 ୧୭ ନ୍ୟାୟ ତାହାଙ୍କର ବଦନ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଅଟନ୍ତି । ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖି ଆମ୍ଭେ ମୃତବହ ହୋଇ ତାହାଙ୍କର ଚରଣରେ ପଡ଼ିଲୁଁ; ତେଣୁ ସେ ଆମ୍ଭର ଗାତ୍ରରେ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଦେଇ
 ୧୮ କହିଲେ, ଭୟ ନ କର, ଆମ୍ଭେ ଆଦି ଓ ଅନ୍ତଃସ୍ବରୂପ; ଆମ୍ଭେ ସ୍ବୟଂଜାଣା ହେଲେ-
 ୧୯ ହେଁ ମୃତ ହେଲୁଁ, ପୁଣି ଦେଖ, ସଦାକାଳ ଜୀବତମାନ ଅଟୁଁ; ଆମେନ; ଆଉ
 ୨୦ ଆମ୍ଭର ହସ୍ତରେ ମୃତୁର ଓ ପରଲୋକର କିଛି ଅଛି । ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ଦେଖି-
 ଅଛି, ଓ ଯେ ବହୁମାନ ଓ ଭବିଷ୍ୟତ ଦେଖିବ, ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଲେଖ ।
- ୨୦ ଆମ୍ଭର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ଯେ ସପ୍ତ ନକ୍ଷତ୍ର ଓ ସପ୍ତ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଦୀପ ଦେଖୁଅଛୁ, ତାହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ଏହି; ସେହି ସପ୍ତ ନକ୍ଷତ୍ର ସପ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀର ଦୂତ, ପୁଣି ସପ୍ତ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଦୀପ ସପ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ଜାଣିବ ।

୨ ପଦ ।

- ୧ ଏଫିସ ନଗରସ୍ଥ ମଣ୍ଡଳୀର ଦୂତକୁ ଏମନ୍ତ ଲେଖି ପଠାଅ ! ଯେ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ-
 ୨ ରେ ସପ୍ତ ନକ୍ଷତ୍ର ଧାରଣ କରନ୍ତି, ପୁଣି ସପ୍ତ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଦୀପର ମଧ୍ୟରେ ଗମନା-
 ଗମନ କରନ୍ତି, ସେ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରତି ଏହିରୂପ କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ପ୍ରକାର କ୍ରିୟା ଓ ପରିଶ୍ରମ ଓ ଯୈର୍ଯ୍ୟ କରଅଛୁ, ଆଉ ଦୁଷ୍ଟଗଣର କ୍ରିୟା ସହି ନ ପାର, ପୁଣି ଯେଉଁମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରତ ଲୋକ କର ବୋଲନ୍ତି, ମାତ୍ର ଯଥାର୍ଥ
 ୩ ପ୍ରେରତ ନୁହନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରି ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ନିଷ୍ପତ୍ତ କରଅଛୁ । ପୁଣି କ୍ଳାନ୍ତ ନ ହୋଇ ଆମ୍ଭର ନାମର ନିମନ୍ତେ ପରିଶ୍ରମ କରି ଯୈର୍ଯ୍ୟ ଧରି ଅନେକ
 ୪ ସହ୍ୟ କରଅଛୁ, ଏ ସମସ୍ତ ଆମ୍ଭେ ଜାଣି । ତଥାପି ତୁମ୍ଭର ବରଫରେ ଆମ୍ଭର କିଛି କଥା ଅଛି, ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଆଦ୍ୟ ପ୍ରେମ ପରିତ୍ୟାଗ କରଅଛୁ ।

କେଉଁଠାରୁ ତୁମ୍ଭର ପତନ ହୋଇଅଛି, ଏହା ହେଉ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଫେରାଅ, ପୁଣି ଆଦ୍ୟ କର୍ମ କର; ଯେବେ ମନ ନ ଫେରାଅ, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ହିଁ ଆସି ତୁମ୍ଭର ପ୍ରତ୍ୟାପ ସ୍ଥାନରୁ ଦୂର କରିବା । ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ନିକଲୟତାୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଯେଉଁ କର୍ମ ଘୃଣା କରି, ତାହା ତୁମ୍ଭେ ଘୃଣା କରି ଥାଅ, ଏହି ତୁମ୍ଭର ଏକ ବିଶେଷ ଗୁଣ ଅଛି । ମଣ୍ଡଳୀଗଣର ପ୍ରତି ଆତ୍ମା ଯେଉଁ କଥା କହନ୍ତି, ଯାହାର କଣ୍ଠି ଅଛି, ସେ ତାହା ଶୁଣୁ । ଯେ ଜନ ଜୟୀ ହୁଅନ୍ତୁ, ତାହାକୁ ଆମ୍ଭେ ଇଶ୍ବରର ଉଦ୍ୟାନରେ ଉତ୍ସବ ଅମୃତ ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଭୁଞ୍ଜିବାକୁ ଦେବା ।

ଆଉ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣା ନଗରସ୍ଥ ମଣ୍ଡଳୀ ଦୂତର ନିକଟରେ ଏମନ୍ତ ଲେଖି ପଠାଅ । ଯେ ମୃତ ହୋଇ ପୁନର୍ଜୀବିତ ହେଲେ, ଏମନ୍ତ ଯେ ଆଦି ଅନ୍ତସ୍ୱରୂପ, ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଏହା କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭର କ୍ରିୟା କ୍ଳେଶ ଦାନତା ଆମ୍ଭେ ଜାଣି, ତଥାପି ତୁମ୍ଭର ଧନ ଅଛି; ପୁଣି ଯେଉଁମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ସିନ୍ଦୂସାଲେକ ବୋଲନ୍ତି, ମାତ୍ର ସିନ୍ଦୂସା ନ ହୋଇ ଶୟତାନର ସଭାସ୍ଥ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ନିନ୍ଦା ଆମ୍ଭେ ଜାଣି । ଯେ ଦୁଃଖ ଭୋଗିବାକୁ ହେବ, ତହିଁରେ ଭୟାର୍ତ୍ତ ନ ହୁଅ; ଦେଖ, ଶୟତାନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ହେବାର ପାଇଁ କାହାକୁ କାରାଗାରରେ ପକାଇ ଦେବ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦୁଃଖ ଦଶ ଦିନ ହେବ; ତୁମ୍ଭେ ମରଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଥାଅ, ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଜୀବନରୂପ ମୁକୁଟ ଦେବା । ମଣ୍ଡଳୀଗଣର ପ୍ରତି ଆତ୍ମା ଯେ କଥା କହନ୍ତି, ଯାହାର କଣ୍ଠି ଅଛି, ସେ ତାହା ଶୁଣୁ । ଜୟକାନ୍ତ ଯେ, ସେ ଦ୍ୱିତୀୟ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଶକ୍ତି ନ ପାଇବ ।

ଆବର ପର୍ଗାମ ନଗରସ୍ଥ ମଣ୍ଡଳୀ ଦୂତର ପ୍ରତି ଏମନ୍ତ ଲେଖି ପଠାଅ । ଦ୍ୱିତୀୟ ଶତାବ୍ଦୀରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭର କ୍ରିୟା ପୁଣି ଯେଉଁଠାରେ ଶୟତାନର ସିନ୍ଦୂସାସନ, ସେଠାରେ ତୁମ୍ଭର ବସତି ଅଟେ, ଆଉ ଯେ ସମୟରେ ଆଦ୍ରପା ନାମରେ ଆମ୍ଭର ବିଶ୍ୱସ୍ତ ସାକ୍ଷୀ ଶୟତାନର ନିବାସ ସ୍ଥାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ହତ ହୋଇଥିଲା, ସେ କାଳରେ ଆମ୍ଭର ନାମ ମାନି ଆମ୍ଭର ଧର୍ମ ଅସ୍ୱୀକାର କରି ନାହିଁ, ଏହି ସବୁ ଆମ୍ଭେ ଜାଣି । ତେବେହେଁ ତୁମ୍ଭର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମ୍ଭେ କିଛି କଥା ଅଛି, ଯେହେତୁ ଯେଉଁଜନ ଦେବତା ପ୍ରସାଦ ଭୋଜନ ଓ ପରସ୍ପର ମନରୂପ ବାଧା ଇଣ୍ଡାପେଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ସମ୍ମୁଖ ବାଟରେ ପକାଇବାକୁ ବାଲକ ରାଜାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲା, ସେହି ବାଲୟାମର ମତାବଲମ୍ବିଗଣଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ସ୍ଥାନ ଦେଇଅଛ । ଅଥଚ ଆମ୍ଭର ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ ଯେ ନିକଲୟତାୟମାନଙ୍କର ମତ, ସେ ମତାବଲମ୍ବିମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ରୟ ଦେଇଅଛ । ମନ ଫେରାଅ; ନୋହିଲେ ଆମ୍ଭେ ଶୀଘ୍ର ତୁମ୍ଭର ନିକଟରେ ଆସି ଆପଣା ମୁଖସ୍ଥିତ ଖର୍ଚ୍ଚ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା । ମଣ୍ଡଳୀଗଣର ପ୍ରତି ଆତ୍ମା ଯେଉଁ କଥା କହନ୍ତି, ଯାହାର

କଣ୍ଠି ଅଛି, ସେ ତାହା ଶୁଣୁ । ଜୟକାଣ୍ଡ ଯେ, ତାହାକୁ ଆମ୍ଭେ ଗୁପ୍ତ ମାନ୍ୟ ଖାଇବାକୁ ଦେବା, ପୁଣି ଯେଉଁ ନାମ ଗ୍ରହଣକର୍ତ୍ତା ବନ୍ଧୁ ଅନ୍ୟଠାରେ ଜ୍ଞାତ ନୋହେ, ଏମନ୍ତ ନୂଆ ନାମ ମୁଦ୍ରାକ୍ତିତ ଏକ ଶ୍ରେୟସୀର ତାହାକୁ ଦେବା ।

୧୮ ଆଉ ଥୁମ୍ବାତେରା ନଗରସ୍ଥ ମଣ୍ଡଳୀ ଦୂତର ପ୍ରତି ଏମନ୍ତ ଲେଖି ପଠାଅ । ଅଗ୍ନିଶିଖା ସଦୃଶ ଚକ୍ଷୁଯୁକ୍ତ ଓ ସୁପିତ୍ତଳ ସଦୃଶ ଚରଣଯୁକ୍ତ ଯେ ଈଶ୍ବରର ପୁତ୍ର, ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି । ତୁମ୍ଭର କ୍ରିୟା ପ୍ରେମ ସେବା ବିଶ୍ବାସ ଯୈର୍ଯ୍ୟ ପୁଣି ତୁମ୍ଭର ଏହି ସମସ୍ତ କର୍ମ ପ୍ରଥମର ଶେଷରେ ଆହୁର ଅଧିକ ହୁଅଇ, ତାହା ଆମ୍ଭେ ଜାଣି । ତେବେହେଁ ତୁମ୍ଭର ବିରଜରେ ଆମ୍ଭର କିଛି କଥା ଅଛି, ଯେହେତୁ ଯିଜେବଲ ନାମରେ ଯେଉଁ ନାମ ଆପଣାକୁ ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ତ୍ରୀ ବୋଲି ଆମ୍ଭର ଦାସଗଣକୁ ବେଶ୍ୟାଗମନ ଓ ଦେବପ୍ରସାଦ ଭୋଜନ କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ତୁଲୁଅଛି, ତାହାର କ୍ରିୟା ତୁମ୍ଭେ ସହ୍ୟ କରୁଅଛ । ଆମ୍ଭେ ତାହାକୁ ବ୍ୟଭିଚାର କ୍ରିୟାର ମନ ଫେରାଇବାକୁ ସମୟ ଦେଲେହେଁ ସେ ଆପଣା ମନ ନ ଫେରାଇ । ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତାହାକୁ ଶୟ୍ୟାଗତ କରିବା, ପୁଣି ଯେଉଁମାନେ ତାହାର ସଙ୍ଗେ ବ୍ୟଭିଚାର କର୍ମ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଯେବେ ଆପଣା କ୍ରିୟା ସକାଶୁ ମନ ନ ଫେରାନ୍ତି, ତେବେ ତାହାର ସଙ୍ଗେ ସେମାନଙ୍କୁ ମହାକ୍ଳେଶରେ ଶୟ୍ୟାଗତ କରିବା, ପୁଣି ମୃତ୍ୟୁରେ ତାହାର ସନ୍ତାନଗଣକୁ ନଷ୍ଟ କରିବା । ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ଚିତ୍ତର ଓ ମନର ପରୀକ୍ଷକ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣକୁ ଆପଣା କର୍ମୀନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିଫଳ ଦେଇ, ଏହା ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ଜାଣିବାକୁ ପାରିବେ । ପୁଣି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଥଚ ଥୁମ୍ବାତେରା ନଗରସ୍ଥ ସମୁଦାୟର ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଏ ଶିକ୍ଷାରେ ଶିକ୍ଷିତ ନୁହନ୍ତି, ଓ ଶତ୍ରୁତାନର ନିଗୂଢ଼ ବିଷୟ ବୋଲି ତାହା ଗୋଚର ନୁହନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ କହି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ଆଉ କୌଣସି ଭାର ନ ଦେବା । ପୁଣି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ଯାହା ଅଛି, ତାହା ଆମ୍ଭର ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯଦ୍ଧ କରି ରଖ । ଯେଉଁଜନ ଜୟୀ ହୋଇ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ଭର କର୍ମ ପାଳନ କରିବ, ଆମ୍ଭେ ଯେମନ୍ତ ପିତାଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛୁ, ସେଭିଏ ତାହାକୁ ଦେଶାଧିପତି ପରାକ୍ରମ ଦେବା । ତହିଁରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଲେହନଦ୍ରବ୍ୟ ଦ୍ବାରା ଶାସନ କଲେ କୁମ୍ଭାରର ପାତ୍ରର ନ୍ୟାୟ ସେମାନେ ଚୁଣ୍ଡି ହେବେ । ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ତାହାକୁ ପ୍ରଭୁତ ନକ୍ଷତ୍ର ଦେବା । ମଣ୍ଡଳୀଗଣର ପ୍ରତି ଆଜ୍ଞା ଯେ କଥା କହନ୍ତି, ଯାହାର କଣ୍ଠି ଅଛି, ସେ ତାହା ଶୁଣୁ ।

୩ ପଦ ।

୧ ଆଉ ସାଦି ନଗରସ୍ଥ ମଣ୍ଡଳୀର ଦୂତର ପ୍ରତି ଏମନ୍ତ ଲେଖି ପଠାଅ । ଯାହାର ସମୀପରେ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ସପ୍ତ ଆଜ୍ଞା ଓ ସପ୍ତ ନକ୍ଷତ୍ର ଅଛନ୍ତି, ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଏହି କଥା

କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭର କ୍ରିୟା ଆମ୍ଭେ ଜାଣି, ତୁମ୍ଭେ ନାମରେ ଖାଉନ୍ତା, ମାଦ ନିଶ୍ଚେ ମୃତ ଅଛ, ଏହା ଆମ୍ଭେ ଜାଣି । ଜାଣିତ ହୋଇ ଲୁପ୍ତ ପ୍ରାୟ ଅବଶିଷ୍ଟ ବସ୍ତୁ ସବୁକୁ ସବଳ କର; ଯେହେତୁ ଈଶ୍ବରଠାରେ ତୁମ୍ଭର କର୍ମ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ପାଇ ନାହିଁ । ଏହିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେ କରୁଅ ଶିକ୍ଷା ପାଇଅଛ ଓ ଶ୍ରବଣ କରଅଛ, ତାହା ସ୍ମରଣ କର ପାଳନ କର, ପୁଣି ମନ ଫେରାଅ । ଏବିଷମ୍ଭରେ ଯେବେ ସାବଧାନ ନ ଥାଅ, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ଚୋରର ନ୍ୟାୟ ତୁମ୍ଭଠାରେ ଆସିବା, ପୁଣି କେଉଁ ଦଣ୍ଡରେ ତୁମ୍ଭର ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା, ତାହା ଜାଣିବାକୁ ନ ପାରିବ । ତେବେହେଁ ଯେଉଁମାନେ ପରସ୍ପରବିତ୍ତ ମଲିଣ କର ନାହାନ୍ତି, ଏମନ୍ତ ସାଦି ନଗରସ୍ଥ ଥୋକାୟେ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି; ସେମାନେ ଯୋଗ୍ୟବନ୍ତ ହେବାର ଶୁକ୍ଳବସ୍ତ୍ରରେ ଆମ୍ଭର ସଙ୍ଗେ ଗମନାଗମନ କରବେ । ଯେଉଁଠି ଜୟ କରଇ, ସେ ଶୁକ୍ଳବସ୍ତ୍ରାନ୍ୱିତ ହେବ; ପୁଣି ଜୀବନରୂପ ପୁସ୍ତକର ତାହାର ନାମ ଲୁପ୍ତ ନ କରି ଆମ୍ଭର ପିତାର ଓ ତାହାଙ୍କର ଦୂତଗଣର ସାକ୍ଷାତରେ ତାହାର ନାମ ସ୍ୱୀକାର କରିବା । ମଣ୍ଡଳୀଗଣର ପ୍ରତି ଆଗ୍ନି ଯେ କଥା କହନ୍ତି, ଯାହାର କଣ୍ଠି ଅଛି, ସେ ତାହା ଶୁଣୁ ।

ଆଉ ଫିଲିଦେଲଫିୟା ନଗରସ୍ଥ ମଣ୍ଡଳୀ ଦୂତର ପ୍ରତି ଏମନ୍ତ ଲେଖି ପଠାଅ । ଦାଉଦର କଣ୍ଠ ଆପଣା ହସ୍ତରେ ଥିବାରେ ଯେ ଫିଟାଇଲେ ଅନ୍ୟ କେହି ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ନ ପାରିଇ, ଓ ବନ୍ଦ କଲେ ଅନ୍ୟ କେହି ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ନ ପାରିଇ, ଏମନ୍ତ ଯେ ପବନ ଓ ସତ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, ସେ ଏହି କଥା କହନ୍ତି । ତୁମ୍ଭର କ୍ରିୟା ଆମ୍ଭେ ଜାଣି, ତୁମ୍ଭର କିଛି ବଳ ହେବାର ଆମ୍ଭର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରଅଛ, ପୁଣି ଆମ୍ଭର ନାମକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି ନାହିଁ, ଏହିମନ୍ତେ ଦେଖ, ଯେ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ କରିବାକୁ କାହାର ସାଧ୍ୟ ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭର ଶ୍ରେମ୍ଭରେ ଏମନ୍ତ ଏକ ଦ୍ୱାର ମୁକୁଳା କରଅଛୁ । ପୁଣି ଯେଉଁମାନେ ଯିହୁଦୀ ନୋହ ମିଥ୍ୟାରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଯିହୁଦୀ କରି ବୋଲନ୍ତି, ଦେଖ, ଏମନ୍ତ ଶତ୍ରୁତାନର ସଭସ୍ଥ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଣି ତୁମ୍ଭର ଚରଣରେ ପ୍ରଣାମ କରାଇବା; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ତୁମ୍ଭକୁ ପ୍ରେମ କଲୁ, ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବା । ଆଉ ସମ୍ଭାଳିବାକୁ ଆମ୍ଭର ଯେ ଆଜ୍ଞା, ତାହା ତୁମ୍ଭେ ପାଳନ କରଅଛ, ଏହିମନ୍ତେ ଗୃଥିବସ୍ଥ ଲୋକର ପରୀକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ପରୀକ୍ଷାର କାଳ ସବୁ ଜଗତରେ ଆସିବ, ତାହାଠାରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ରକ୍ଷା କରିବା । ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ବେଗେ ଆସୁଅଛୁ; ତୁମ୍ଭର ମୁକ୍ତକୁ ଯେମନ୍ତ କେହି ହରି ନ ଦିଅଇ, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭଠାରେ ଯାହା ଅଛି, ତାହା ଯତ୍ନ କରି ରଖ । ଯେଉଁଠି ଜୟ କରଇ, ସେ ଆଉ କେତେବେଳେ ଯେମନ୍ତ ବାହାରକୁ ନ ଯାୟେ, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ତାହାକୁ ଈଶ୍ବରର ମନ୍ଦିରର ପ୍ରସ୍ତୁତରୂପ କରିବା; ଆଉ ଆମ୍ଭର

- ଇଶ୍ଵରର ନାମ, ପୁଣି ଇଶ୍ଵରର ରାଜଧାନୀ ଯେ ସ୍ଵର୍ଗର ଆଗତ ଅର୍ଥାତ୍ ନୂତନ ସିରଶାଲମ୍ବ ଏମନ୍ତ ଆମ୍ଭର ଇଶ୍ଵରର ନଗରର ନାମ, ଓ ଆପଣାର ଏକ ନୂତନ ନାମ ତାହାର ଉପରେ ଲେଖିବା । ମଣ୍ଡଳୀଗଣର ପ୍ରତି ଆତ୍ମା ଯେ କଥା କହନ୍ତି, ଯାହାର କଣ୍ଠି ଅଛି, ସେ ତାହା ଶୁଣୁ ।
- ୧୪ ଆଉ ଲୁଠିଦକେୟା ନଗରସ୍ଥ ମଣ୍ଡଳୀର ଦୁଇର ପ୍ରତି ଏହିପ୍ରକାର ଲେଖି ପଠାଅ । ଯେ ଆମେନ, ଯେ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ଓ ସତ୍ୟ ସାକ୍ଷୀ, ପୁଣି ଯେ ଇଶ୍ଵରର ସୃଷ୍ଟିର କର୍ତ୍ତା, ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଏମନ୍ତ କହନ୍ତି । ତୁମ୍ଭର କ୍ରିୟା ଆମ୍ଭେ ଜାଣି; ତୁମ୍ଭେ ଶୀତଳ ନୁହ, ପୁଣି ଉଷ୍ମ ନୁହ; ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଶୀତଳ କିବା ଉଷ୍ମ ହୁଅ, ଏହି ଆମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା । ଏନିମନ୍ତେ ଶୀତଳ ଓ ଉଷ୍ମ ନୋହି ଇଷଦୁଷ୍ଟ ହେବାରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆପଣା ମୁଖର ଉଦ୍ଧାର କରିବା । ତୁମ୍ଭେ କହୁଅଛୁ, ଆମ୍ଭେ ଧନବନ୍ତ, ଓ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ବର୍ଜିତ ହୋଇଅଛୁ, ଆମ୍ଭର କାହିଁରେ ଅଭାବ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଦାନହୀନ ଦୁଃଖୀ ଦରିଦ୍ର ଅଛ ଓ ଉଲଙ୍ଘନ, ଏହା ନ ଜାଣିବାର ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଏହି ସମ୍ପରମର୍ଶ ଦେଉ । ତୁମ୍ଭେ ଧନବନ୍ତ ହେବାର ପାଇଁ ଆମ୍ଭର ନିକଟର ଅଗ୍ନିରେ ପରିଷ୍କୃତ ସୁବର୍ଣ୍ଣ କିଣ, ଆଉ ତୁମ୍ଭର ନଙ୍ଗଲାର ଲଜ୍ଜା ଦୂର କରିବାର ପାଇଁ ଶୁକ୍କବସ୍ତ୍ର କିଣି ପରିଧାନ କର, ପୁଣି ତୁମ୍ଭର ଦୃଷ୍ଟି ପ୍ରସନ୍ନ ହେବାର ପାଇଁ ଅଞ୍ଜନ କିଣି ଚକ୍ଷୁରେ ଲେପନ କର । ଆମ୍ଭର ପ୍ରେମର ପାଦମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ଅନୁଯୋଗ ଓ ଶାସ୍ତି କରଥାଉଁ; ଏନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେ ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ ହୋଇ ମନ ଫେରାଅ ।
- ୧୦ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଠିକ୍ ହୋଇ ଦ୍ଵାରରେ ଆଦାତ କରୁଅଛୁ; ତହିଁରେ ଯେ କେହି ଆମ୍ଭର ରବ ଶୁଣି ଦ୍ଵାର ଫିଟାଇ ଦେବ, ଆମ୍ଭେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ତାହାର ସଙ୍ଗେ ଭୋଜନ କରିବା, ପୁଣି ସେ ଆମ୍ଭର ସଙ୍ଗରେ ଭୋଜନ କରିବ । ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଯେମନ୍ତ ଜୟ କରି ପିତାର ସଙ୍ଗେ ତାହାଙ୍କର ସିଂହାସନରେ ବସିଲୁଁ, ସେଉଁଠି ଯେଉଁଠି ଜୟ କରିଲୁ, ଆମ୍ଭେ ତାହାକୁ ଆପଣା ସିଂହାସନରେ ଆପଣାର ସଙ୍ଗେ ବସିବାକୁ ଦେବା । ମଣ୍ଡଳୀଗଣର ପ୍ରତି ଆତ୍ମା ଯେଉଁ କଥା କହନ୍ତି, ଯାହାର କଣ୍ଠି ଅଛି, ସେ ତାହା ଶୁଣୁ ।

୪ ପଦ୍ୟ ।

- ୧ ଏହିଉପ ହେଲା ଦେଖୁଁ, ସ୍ଵର୍ଗରେ ଏକ ମୁକୁଳା ଦ୍ଵାର ଦେଖିଲୁଁ, ତହିଁର ଯେଉଁ ପ୍ରଥମ ରବ ଶୁଣିଲୁଁ, ତାହା ତୁମ୍ଭ ରବର ନ୍ୟାୟ ଆମ୍ଭର ସହିତ କଥା-ବାର୍ତ୍ତା କରି କହିଲା, ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଆସ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରତି ଆଗତ ବିଷୟ ପ୍ରକାଶ କରିବା । ତହିଁରେ ତକ୍ଷିଣାତ୍ ଆମ୍ଭେ ଆତ୍ମାରେ ନିବିଷ୍ଟ ହେଲୁଁ, ପୁଣି ସ୍ଵର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାପିତ ଏକ ସିଂହାସନ, ତହିଁ ଉପରେ ସୂର୍ଯ୍ୟକାନ୍ତମଣି ଓ ପ୍ରକାଳମଣିର ନ୍ୟାୟ ଏକ ଜଣକୁ ଦେଖିଲୁଁ । ସେ ସିଂହାସନର ଗୃହ ପାଖରେ ରୁଣୀର ନ୍ୟାୟ

ଏକ ମେଘଧନୁ ଅଛି, ପୁଣି ସିନ୍ଦ୍ରାସନର ଚାରି ପାଖରେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗର ସିନ୍ଦ୍ରାସନ
 ଉପରେ ଶୁକ୍ଳବସ୍ତ୍ର ପରିହୃତ ସୁବର୍ଣ୍ଣ କିରୀଟଧାରୀ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗର ପ୍ରାଚୀନ ଲେକ
 ଅଛନ୍ତି । ସେ ସିନ୍ଦ୍ରାସନର ବଜ୍ରାଳି ଓ ମେଘଗର୍ଜନ ଓ ଶବ୍ଦ ହେଉଅଛି; ପୁଣି
 ସିନ୍ଦ୍ରାସନର ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରଜ୍ଜ୍ୱଳିତ ସପ୍ତ ପ୍ରଦୀପ, ଅର୍ଥାତ୍ ଇଶ୍ବରଙ୍କର ସପ୍ତ ଆତ୍ମା ।
 ସିନ୍ଦ୍ରାସନର ଅଗ୍ରରେ ସ୍ଫଟିକ ପରି ନିର୍ମଳ ଏକ ସମୁଦ୍ର (ଉପ ପାଣି) ଅଛି, ପୁଣି
 ସିନ୍ଦ୍ରାସନର ମଧ୍ୟରେ ଓ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଆଗେ ପଛେ ସବାଙ୍ଗରେ ଚକ୍ଷୁଯୁକ୍ତ ଚାରି
 ପ୍ରାଣୀ ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ପ୍ରାଣୀ ସିନ୍ଦ୍ର ସଦୃଶ, ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରାଣୀ ଗୋବତ୍ସା ସଦୃଶ,
 ତୃତୀୟ ପ୍ରାଣୀ ମନୁଷ୍ୟର ନ୍ୟାୟ ମୁଖଧାରୀ, ପୁଣି ଚତୁର୍ଥ ପ୍ରାଣୀ ଉତ୍ତରୀ ଗୃଧ୍ର
 ସଦୃଶ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଣୀର ଛକ୍ଷୁ ପକ୍ଷ, ସେମାନେ ଭିତରେ ଓ ବାହ୍ୟରେ ଚକ୍ଷୁରେ
 ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ । ପୁଣି ସେମାନେ ଦିବାସ୍ମିତରେ ନିବୃତ୍ତ ନୋହି ବର୍ତ୍ତମାନ ଭୂତ ଭବି-
 ଷ୍ୟତ ସବଶକ୍ତିମାନ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ବର ଧର୍ମ ଧର୍ମ ଧର୍ମ, ଏହି କଥା କହନ୍ତି । ପୁଣି
 ପ୍ରାଣିଗଣ ଯେଉଁ ସମୟରେ ସେ ସିନ୍ଦ୍ରାସନୋପବିଷ୍ଟ ନିତ୍ୟଜୀବିତ ପୁରୁଷର ଏହି-
 ଉପ ଗୌରବ ଓ ସମ୍ବନ୍ଧ ଓ ଧନ୍ୟବାଦ କରନ୍ତି, ସେ କାଳରେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥିତ
 ଚବିଶ ପ୍ରାଚୀନ ଲେକ ସେ ସିନ୍ଦ୍ରାସନରେ ଉପବିଷ୍ଟ ଜଣର ଶ୍ରମରେ ଉତ୍ତର
 ହୋଇ ନିତ୍ୟଜୀବୀ ପୁରୁଷକୁ ପୂଜା କରି ଆପଣାମାନଙ୍କର ମୁକୁଟ ସିନ୍ଦ୍ରାସନ ଶ୍ରମ-
 ରେ ଥୋଇ ଦେଇ କହନ୍ତି, ହେ ପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ମହିମା ଓ ଗୌରବ ଓ ପରାକ୍ରମ
 ଗ୍ରହଣର ଯୋଗ୍ୟ, ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ସବବସ୍ତୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା-
 ରେ ସମସ୍ତର ସୃଷ୍ଟି ହେଲା ଓ ସ୍ଥିତି ହେଉଅଛନ୍ତି ।

* ପଦ ।

ଅନନ୍ତରେ ସେ ସିନ୍ଦ୍ରାସନୋପବିଷ୍ଟ ପୁରୁଷର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ଭିତରେ ବାହା-
 ରେ ଲେଖିତ ଓ ସପ୍ତ ମୁଦ୍ରାରେ ଅଙ୍କିତ ଏକ ପୁସ୍ତକ ଦେଖିଲୁଁ । ଏଥିଉପରେ
 ଏହି ପୁସ୍ତକ ଫିଟାଇ ତାହାର ମୁଦ୍ରା ଫେଡ଼ିବାକୁ କେ ଯୋଗ୍ୟ ଅଛି? ଏହି କଥା
 ମହାଶୟ କରି ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ଏକ ପ୍ରବଳ ଦୂତକୁ ଆମ୍ଭେ ଦେଖିଲୁଁ । ପୁଣି
 ସ୍ବର୍ଗ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ପାତାଳର ମଧ୍ୟରେ ସେ ପୁସ୍ତକ ଫିଟାଇବାକୁ ଅବା ତାହାର ପ୍ରତି
 ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରିବାକୁ କାହାର ସାଧ୍ୟ ନୋହିଲା । ଏଣୁ ପୁସ୍ତକ ଫିଟାଇବାକୁ ତାହାର
 ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ କାହାର ଯୋଗ୍ୟପଣ ନ ହେବାରୁ ଆମ୍ଭେ ଅନେକ ରୋଦନ
 କଲୁଁ । ତହିଁରେ ସେହି ପ୍ରାଚୀନଗଣର ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଆତ୍ମକୁ କହିଲା, ରୋ-
 ଦନ ନ କର, ଦେଖ, ଯେ ସିନ୍ଦ୍ରାସନ ଗୋଷ୍ଠିର ସିନ୍ଦ୍ରାସନ ଓ ଦାଉଦର ମୂଲସ୍ବରୂପ,
 ସେ ପୁସ୍ତକକୁ ଫିଟାଇ ତାହାର ସପ୍ତ ମୁଦ୍ରା ଫେଡ଼ିବାକୁ ପରାକ୍ରାନ୍ତ ହୁଅନ୍ତି । ପୁଣି
 ଆମ୍ଭେ ଦେଖୁଁ, ସେ ସିନ୍ଦ୍ରାସନର ଓ ଚାରି ପ୍ରାଣୀର ଓ ପ୍ରାଚୀନଗଣର ମଧ୍ୟରେ

- ସପ୍ତଶୃଙ୍ଗଯୁକ୍ତ ପୁଣି ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରେରିତ ଇଶ୍ବରର ସପ୍ତ ଅଗ୍ନିସ୍ବରୂପ ସପ୍ତ ଚକ୍ଷୁଯୁକ୍ତ
 ୭ ଏମନ୍ତ ବଳିରୂପେ ହତ ଏକ ଯୁବାମେଷକୁ ଠିକ୍ ହେବାର ଦେଖିଲୁଁ । ତହିଁ ସେ
 ୮ ଆସି ସିଂହାସନୋପବିଷ୍ଟ ପୁରୁଷର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତର ସେ ପୁସ୍ତକ ନେଲେ । ସେ
 ପୁସ୍ତକ ନିମ୍ନନ୍ତେ ଚାହିଁ ପ୍ରାଣୀ ଓ ଚତୁର୍ବିଂଶତି ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଲୋକ ପ୍ରତ୍ୟେକର ଗଣା
 ଓ ସାଧୁମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନାସ୍ବରୂପ ଧୂପେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ବର୍ଣ୍ଣମୟ ପାଦ ନେଇ ଯୁବାମେଷର
 ୯ ଶ୍ରେଣୀରେ ଉବୁଡ଼ି ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ । ଆଉ ସେମାନେ ଏହି ଏକ ନୂଆ ଗୀତ ଗାନ
 କରି କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ସେ ପୁସ୍ତକ ନେବାକୁ ଓ ତାହାର ମୁଦ୍ରା ଫିଟାଇବାକୁ
 ଯୋଗ୍ୟ; ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଆପେ ବଳିସ୍ବରୂପ ହୋଇ ଆପଣାର ରକ୍ତ ଦ୍ବାରା
 ପ୍ରତ୍ୟେକ ବନ୍ଧ ଓ ଭାଷାବାଦ ଲୋକ ଓ ରାଜ୍ୟ ଓ ଦେଶଠାର ଇଶ୍ବରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେ-
 ୧୦ ଶରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିଅଛୁ । ପୁଣି ଇଶ୍ବରଙ୍କର ପକ୍ଷରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ
 ରାଜା ଓ ଯାଜକ କରିଅଛୁ; ଏଣୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ପୃଥିବୀର ଉପରେ ରାଜପଣ
 ୧୧ କରିବା । ତଦନନ୍ତରେ ଆମ୍ଭେ ଦେଖୁଁ, ସେ ସିଂହାସନ ଓ ପ୍ରାଣିବର୍ଗ ଓ ପ୍ରାଣୀ-
 ଗଣର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଅପାର ଦବ୍ୟଦୂତର ରବ ଶୁଣିଲୁଁ; ପୁଣି ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା
 ୧୨ ସହସ୍ର ଗୁଣ ସହସ୍ର ଓ ଅସଂଖ୍ୟ ଗୁଣ ଅସଂଖ୍ୟ । ସେମାନେ ଉଚ୍ଚସ୍ବରରେ କହିଲେ,
 ପରାକ୍ରମ ଧନ ଜ୍ଞାନ ଶକ୍ତି ସମ୍ବୃଦ୍ଧ ଗୌରବ ଧନ୍ୟବାଦ, ଏ ସମସ୍ତ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ
 ୧୩ ବଳିସ୍ବରୂପ ହତ ଯେ ଯୁବାମେଷ ସେହି ଭାର୍ଜନ ହୁଅନ୍ତୁ । ପୁଣି ସ୍ବର୍ଗ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ପାତାଳ
 ଓ ସମୁଦ୍ରର ମଧ୍ୟସ୍ଥିତ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀର ଏହି କଥା ଶୁଣିଲୁଁ, ସିଂହାସନ ଉପବିଷ୍ଟ
 ପୁରୁଷର ଓ ଯୁବାମେଷର ଧନ୍ୟବାଦ ସମ୍ବୃଦ୍ଧ ମହିମା କର୍ତ୍ତ୍ତୃପଣ ସବଦା ହେଉନ୍ତୁ ।
 ୧୪ ଆଉ ସେ ଚାହିଁ ପ୍ରାଣୀ କହିଲେ, ଆମେନ । ପୁଣି ଚବିଶ ପ୍ରାଣୀ ଲୋକ ଉବୁଡ଼ି
 ହୋଇ ଅନନ୍ତକାଳ ଖବିତ ପୁରୁଷକୁ ଭଜନା କଲେ ।

୨ ପଦ ।

- ୧ ଅନନ୍ତରେ ସେ ଯୁବାମେଷ ସପ୍ତ ମୁଦ୍ରାର ପ୍ରଥମ ମୁଦ୍ରା ଫିଟାନ୍ତେ ‘ଆସି ଦେଖ,’
 ସେ ଚାହିଁ ପ୍ରାଣୀର ଏକ ପ୍ରାଣିକୁ ମେଘଗର୍ଜନର ନ୍ୟାୟ ଏହି କଥା କହିବାକୁ ଶୁଣି
 ୨ ଆମ୍ଭେ ଅବଲୋକନ କଲୁଁ । ତହିଁ ଦୃଷ୍ଟି କରୁଁ, ଏକ ଶ୍ବେତ ଅଶ୍ବକୁ ଦେଖିଲୁଁ,
 ପୁଣି ତାହାର ଆଗେହୁଣକାନ୍ଧର ଏକ ଧନୁ, ଓ ତାହାକୁ ଏକ ମୁକୁଟ ଦତ୍ତ ହେଲା;
 ଆଉ ସେ ଜୟକାନ୍ତା ହୋଇ ପୁନଃପୁନଃ ଜୟ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲା ।
 ୩ ଏଥିଉତ୍ତର ସେ ଦ୍ବିତୀୟ ମୁଦ୍ରା ଫିଟାନ୍ତେ ‘ଆସି ଦେଖ,’ ଦ୍ବିତୀୟ ପ୍ରାଣୀର ଏହି
 ୪ କଥା ଶୁଣିଲୁଁ । ତହିଁ ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ଆଉ ଏକ ଅଶ୍ବ ବାହାର ହେଲା; ପୁଣି ତାହାର
 ଆଗେହୁଣକାନ୍ଧକୁ ପୃଥିବୀର ଶାନ୍ତି ଦୂର କରିବାର ପାଇଁ ଓ ଲୋକମାନେ ଯେହେ-

ଏକକୁଆରେକ ବଧ କରନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ପରାକ୍ରମ ତାହାଙ୍କୁ ଦତ୍ତ ହେଲା, ଆଉ ତାହାଙ୍କୁ ଏକ ବଡ଼ ଖଡ୍ଗ ଦତ୍ତ ହେଲା ।

ପୁଣି ତୃତୀୟ ମୁଦ୍ରା ଫିଟାନ୍ତେ ‘ଆସି ଦେଖ,’ ତୃତୀୟ ପ୍ରାଣୀର ଏହି କଥା ଶୁଣିଲୁଁ । ତହିଁ ଦେଖୁଁ, ଏକ କଳା ଅଣ୍ଟାକୁ ଦେଖିଲୁଁ, ତାହାର ଆଗେହଣ-କାନ୍ଦର ହାତରେ ଏକ ପରମାଣ ଦଣ୍ଡ ଥିଲା । ପୁଣି ଚାରିଅଣା ମୂଲ୍ୟରେ ଏକ ସେର ଗହମ ଓ ଚାରିଅଣାରେ ଛନ ସେର ଯବ, ଆଉ ତିନି ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସର କ୍ଷତି ନ କର, ସେ ଚାରି ପ୍ରାଣୀର ମଧ୍ୟରୁ ଏମନ୍ତ ଏକ ରବ ଶୁଣିଲୁଁ ।

ତହିଁ ଚତୁର୍ଥ ମୁଦ୍ରା ଫିଟାନ୍ତେ ‘ଆସି ଦେଖ,’ ଚତୁର୍ଥ ପ୍ରାଣୀର ଏହି କଥା ଶୁଣିଲୁଁ । ପୁଣି ଦେଖୁଁ, ଏକ ପାଣ୍ଡୁବର୍ଣ୍ଣ ଅଣ୍ଟାକୁ ଦେଖିଲୁଁ, ତାହାର ଆଗେହଣ-କାନ୍ଦର ନାମ ମୃତ୍ୟୁ, ପୁଣି ତାହାର ପଶ୍ଚାତ୍ତବର୍ତ୍ତୀ ପରଲୋକ; ତହିଁରେ ଖଡ୍ଗ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ମହାମାରୀ ଓ ବନଜନ୍ତୁ ଦ୍ଵାରା ପୃଥିବୀର ଚତୁର୍ଥାଂଶର ଲୋକକୁ ନଷ୍ଟ କରିବାକୁ ସେ ଦୁହିଁଙ୍କୁ ପରାକ୍ରମ ଦତ୍ତ ହେଲା ।

ଅନନ୍ତରେ ପଞ୍ଚମ ମୁଦ୍ରା ଫିଟାନ୍ତେ ଯେଉଁମାନେ ଈଶ୍ଵରର ବାକ୍ୟର ନିମନ୍ତେ ପୁଣି ସେ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବାରେ ହତ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ଆତ୍ମାକୁ ବେଦର ତଳେ ଦେଖିଲୁଁ । ସେମାନେ ଉଚ୍ଚେଷ୍ଠରରେ ଏମନ୍ତ କହିଲେ, ହେ ଧର୍ମ ସତ୍ୟମୟ ପ୍ରଭୁ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ବଧକାରୀ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ଲୋକମାନଙ୍କର ବିଚାର କରିବାକୁ ପୁଣି ପ୍ରତିଫଳ ଦେବାକୁ ଆଉ କେତେ ବିଳମ୍ବ କରିବ? ଏଥିରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକକୁ ଶୁକ୍ଳବସ୍ତ୍ର ଦତ୍ତ ହେଲା, ପୁଣି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରି ହତ ହେବେ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସହଦାସ ଓ ଭ୍ରାତୃମାନେ, ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ପୂରା ନ ହେବ, ସେହି କିଛିକାଳ ଯାତ୍ତେ ସ୍ଥିର ହେବାକୁ, ସେମାନଙ୍କୁ କୁହା ଗଲା ।

ପୁଣି ଷଷ୍ଠ ମୁଦ୍ରା ଫିଟାନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ଅନାଇ ଦେଖିଲୁଁ, ମହା ଭୂମିକମ୍ପ ହେଲା; ପୁଣି ସୂର୍ଯ୍ୟ ଲେମ୍ବୁକୁ କମ୍ପଳର ନ୍ୟାୟ କଳାବର୍ଣ୍ଣ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ହେଲା; ପୁଣି ପ୍ରବଳ ବାୟୁରେ ଚାଲିତ ହେବା ଉର୍ମିର ବୃକ୍ଷରୁ ଯେମନ୍ତ ଅପକୃଷ୍ଟ ଫଳମାନ ପଡ଼ଇ, ସେଉଁସ ଆକାଶର ପୃଥିବୀରେ ନକ୍ଷତ୍ରଗଣ ପଡ଼ିଲେ । ପୁଣି ଚର୍ମପୁସ୍ତକ ଜଡ଼ା ଯିବାର ନ୍ୟାୟ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ବହିଗଲା, ପୁଣି ପବନ ଓ ଉପଦ୍ରାବ ସମସ୍ତ ସ୍ଥାନାନ୍ତରେ ଚାଲିତ ହେଲା, ପୁଣି ପୃଥିବୀସ୍ଥ ରାଜାମାନେ ପ୍ରଧାନ ଲୋକେ ଧନୀ ସେନାପତି ବଳବାନ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ, ପୁଣି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦାସ କି ମୁକ୍ତଜଣ ଗୁହାରେ ଓ ପବନର ପଥରର ମଧ୍ୟରେ ଲୁଚି କରି କହିଲେ, ହେ ପବନ ଓ ପଥର ସବୁ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଉପରେ ପଡ଼ି ସିଂହାସନସ୍ଥ ଜନର ଶ୍ଵମୁରୁ ଓ ଯୁବାମେଷର କ୍ରୋ-

୧୭ ଧର ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଘୋଡ଼ାଇ ରଖ । ଯେହେତୁ ତାହାଙ୍କର କ୍ରୋଧର ମହାଦିନ
ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା; ପୁଣି ଠିକ୍ ହେବାକୁ ପାରିବ କେ?

୭ ପଦ୍ୟ ।

୧ ଅନନ୍ତରେ ସମୁଦ୍ର କି ପୃଥିବୀ କି କୌଣସି କୃଷାଦିର ଉପରେ ଯେମନ୍ତ ବାୟୁ
ନ ବହଇ, ଏମିତିମନ୍ତେ ପୃଥିବୀର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଠିକ୍ ହୋଇ ଚାରି ଜଣ ଦବ୍ୟଦୂତକୁ
୨ ପୃଥିବୀର ଚାରିବାୟୁ ଧରିବାକୁ ଦେଖିଲୁଁ । ପୁଣି ଅମର ଈଶ୍ଵରର ମୁଦ୍ରାଧାରା ପୂର୍ବ-
୩ ଦିଗର ଉତ୍ତରାସୀ ଆଉ ଏକ ଦୂତକୁ ଦେଖିଲୁଁ । ସେ ପୃଥିବୀ ଓ ସମୁଦ୍ରର
ହିଂସା କରିବା ଆଜ୍ଞାପ୍ରାପ୍ତ ଚାରି ଜଣ ଦୂତକୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହି କଥା କହିଲେ,
ଆମ୍ଭେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଦାସଗଣର କଥାଳରେ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ମୁଦ୍ରାର
ଚିହ୍ନ ନ ଦେଇ, ତାବତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମୁଦ୍ର ଓ ପୃଥିବୀ ଓ ତାହାର ମଧ୍ୟର
୪ କୃଷାଦିର ହିଂସା ନ କର । ପୁଣି ମୁଦ୍ରାକ୍ରିତ ଲୋକର ସଂଖ୍ୟା ଶୁଣିଲୁଁ । ସିନ୍ଧୁ-
୫ ଦାର ବଂଶରେ ଦ୍ଵାଦଶ ସହସ୍ର ଲୋକ, ଚବେନର ବଂଶରେ ଦ୍ଵାଦଶ ସହସ୍ର, ଗାଦର
୬ ବଂଶରେ ଦ୍ଵାଦଶ ସହସ୍ର; ଆଶେରର ବଂଶରେ ଦ୍ଵାଦଶ ସହସ୍ର, ନପ୍ରାଲୀର ବଂଶରେ
୭ ଦ୍ଵାଦଶ ସହସ୍ର, ମିନିଶିର ବଂଶରେ ଦ୍ଵାଦଶ ସହସ୍ର; ଶିମିୟୋନର ବଂଶରେ ଦ୍ଵାଦଶ
୮ ସହସ୍ର, ଲେବୀର ବଂଶରେ ଦ୍ଵାଦଶ ସହସ୍ର, ଇଷାଖର ବଂଶରେ ଦ୍ଵାଦଶ ସହସ୍ର; ସିବୁ-
ଲୁନର ବଂଶରେ ଦ୍ଵାଦଶ ସହସ୍ର, ଯୁଷଫର ବଂଶରେ ଦ୍ଵାଦଶ ସହସ୍ର, ପୁଣି ବିନ୍ୟା-
ମିନର ବଂଶରେ ଦ୍ଵାଦଶ ସହସ୍ର, ଏହି ଇଶ୍ରାୟେଲର ସମୁଦାୟ ବଂଶର ମଧ୍ୟରେ
ଏକ ଲକ୍ଷ ଶ୍ଵେତାଲିଙ୍ଗ ସହସ୍ର ଲୋକ ମୁଦ୍ରାରେ ଚିହ୍ନିତ ହେଲେ ।

୯ ଅନନ୍ତରେ ଦେଖୁଁ ଦେଖିଲୁଁ, ସବଦେଶୀୟ ସବବଂଶୀୟ ସବଜାତୀୟ ସବ-
ଭାଷାବାଦୀ ଅଗଣ୍ୟ ଲୋକ ଶୁକ୍ଳବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧି ଓ ତାଳବାନ୍ତୁଙ୍ଗା ହସ୍ତରେ ଧରି ସିନ୍ଦ୍ରା-
ସନର ଓ ଯୁବାମେଷର ଶ୍ଵମୁରେ ଠିକ୍ ହୋଇ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତାଙ୍କ କହିଲେ;
୧୦ ସିନ୍ଦ୍ରାସନୋପବିଷ୍ଟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଈଶ୍ଵରର ଓ ଯୁବାମେଷର ପ୍ରତି ପରିବାର
୧୧ ଜୟଧ୍ଵନି ହେଉ । ପୁଣି ସମସ୍ତ ଦବ୍ୟଦୂତ ସେହି ସିନ୍ଦ୍ରାସନର ଓ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗର ଓ
ଚାରିପ୍ରାଣୀର ଚାରିଆଡ଼େ ଠିକ୍ ହେଲେ; ତହିଁ ସିନ୍ଦ୍ରାସନର ସମ୍ମୁଖରେ ଉଭୂତ
୧୨ ହୋଇ ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଭଜନା କରି କହିଲେ, ଆମେନ; ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଈଶ୍ଵରର
ଧନ୍ୟବାଦ ମହିମା ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଶଂସା ସମ୍ବୃନ୍ଧ ପରାକ୍ରମ ଓ ଶକ୍ତି ସଦାକାଳ ହେଉ ।
ଆମେନ ॥

୧୩ ଏଥିରେ ସେ ପ୍ରାଚୀନଗଣର ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଆତ୍ମକୁ ପଚାରିଲା, ଶୁକ୍ଳବସ୍ତ୍ର ପରି-
୧୪ ହିତ ଏହି ଲୋକମାନେ କେ? ପୁଣି କେଉଁଠାରୁ ଆସିଅଛନ୍ତି? ଆମ୍ଭେ ଉତ୍ତର
କଲୁଁ, ହେ ଅବଧାନ, ତୁମ୍ଭେଇ ତାହା ଜାଣ । ତେଣୁ ସେ ଆତ୍ମକୁ କହିଲା,

ଏମାନେ ବହୁତ କ୍ଳେଶର ବାହାର ଯୁବାମେଷର ରକ୍ତରେ ଆପଣା । ବସ୍ତ୍ର ଧୋଇ-
 ବାର ଶୁକ୍କବର୍ଣ୍ଣ କର ଆସିଅଛନ୍ତି । ଏହିନିମନ୍ତେ ଈଶ୍ବରର ମନ୍ଦିରରେ ସିନ୍ଦ୍ରା- ୧୫
 ସନର ସମ୍ମୁଖରେ ଥାଇ ଦବାଶି ତାହାଙ୍କର ସେବା କରନ୍ତି, ପୁଣି ସିନ୍ଦ୍ରାସନୋ-
 ପବିଷ୍ଟ ପୁରସ୍ତ ଏମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରବେ; ଏମାନଙ୍କର କ୍ଷୁଧା କି ତୃଷ୍ଣା ୧୬
 ଆଉ ନୋହିବ, ପୁଣି ଏମାନଙ୍କର ଗାନ୍ଧିରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ କରଣ କି କୌଣସି ଉଦ୍ଭୟ ନ
 ଲାଗିବ । ଯେହେତୁ ସିନ୍ଦ୍ରାସନର ମଧ୍ୟସ୍ଥିତ ଯୁବାମେଷ ସେମାନଙ୍କୁ ଚରାଇବେ, ଓ ୧୭
 ଅମୃତ ଜଳର ନିର୍ହରଠାରେ ନେଇ ଯିବେ, ପୁଣି ଈଶ୍ବର ସେମାନଙ୍କର ଆତ୍ମାର
 ଲେଉଟକ ସବୁ ପୋଛି ଦେବେ ।

୮ ପଦ୍ୟ ।

ଅନନ୍ତରେ ସପ୍ତମ ମୁଦ୍ରା ଫିଟାନ୍ତେ ଦେଇ ଦଣ୍ଡ କାଳ ସ୍ବର୍ଗ ନିଃଶବ୍ଦ ହେଲା । ୧
 ପୁଣି ଈଶ୍ବରଙ୍କ ଶ୍ଳମ୍ବରେ ଠିଆ ହେବାର ସାତ ଦୂତକୁ ଦେଖିଲୁଁ; ପୁଣି ସେ ଦୂତ- ୨
 ଗଣକୁ ସାତ ଭୂତ ଦେଖିଲୁଁ । ତହିଁ ଆଉ ଏକ ଦୂତ ହସ୍ତରେ ସ୍ବର୍ଣ୍ଣ ଧୂଆଣ ୩
 ନେଇ ବେଦର ନିକଟରେ ଆସି ଠିଆ ହେଲା, ପୁଣି ସେ ସିନ୍ଦ୍ରାସନର ଶ୍ଳମ୍ବ ସ୍ବର୍ଣ୍ଣ
 ବେଦର ଉପରେ ଯେମନ୍ତ ସମସ୍ତ ସାଧୁ ଲୋକର ପ୍ରାର୍ଥନାର ସଙ୍ଗେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ,
 ଏକାରଣ ତାହାକୁ ବହୁତ ଝୁଣା ଦେଇ ଦେଲା । ତହିଁରେ ଈଶ୍ବରଙ୍କର ଶ୍ଳମ୍ବରେ ୪
 ସାଧୁ ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନାର ସଙ୍ଗେ ଦୂତର ହସ୍ତର ଝୁଣାର ଧୂମ ଉଠିଲା ।
 ପୁଣି ସେ ଦୂତ ଧୂଆଣ ନେଇ ବେଦର ଅଗ୍ନିରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ପୃଥିବୀରେ ପକାଇ ୫
 ଦେଲା; ତହିଁରେ ଶବ୍ଦ ଓ ମେଘଗର୍ଜନ ଓ ବିଜୁଳି ଓ ଭୂମିକମ୍ପ ହେଲା ।

ପୁଣି ସାତ ଭୂତ ପ୍ରାପ୍ତ ସେ ସାତ ଦୂତ ଭୂତବାଦ୍ୟ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ୬
 ହେଲେ । ତହିଁରେ ପ୍ରଥମ ଦୂତ ଭୂତଧ୍ବନି କରନ୍ତେ, ଶିଳା ଓ ରକ୍ତମିଶ୍ରିତ ଅଗ୍ନି ୭
 ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ପୃଥିବୀରେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହେଲା; ତହିଁରେ ବୃକ୍ଷର ଢୁଙ୍ଗାୟ ଅଂଶ ପୁଣି
 ସମୁଦାୟ ଶାଗୁଆବର୍ଣ୍ଣ ଭୂଗ ଦଗ୍ଧ ହେଲା ।

ଦ୍ବିତୀୟ ଦୂତ ଭୂତ ବଜାନ୍ତେ ଅଗ୍ନିରେ ପ୍ରଜ୍ଜ୍ବଳିତ ମହାପବତ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟରେ ୮
 ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହେଲା । ତହିଁରେ ସମୁଦ୍ରର ଢୁଙ୍ଗାୟାଂଶ ଜଳ ରକ୍ତ ହେଲା; ଓ ତାହାର ୯
 ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଢୁଙ୍ଗାୟାଂଶ ଜୀବଜନ୍ତୁ ମରିଗଲେ, ଓ ଜାହାଜ ସମୁଦାୟର ଢୁଙ୍ଗାୟାଂଶ
 ନଷ୍ଟ ହେଲା ।

ତହିଁ ଢୁଙ୍ଗାୟ ଦୂତ ଭୂତ ବଜାନ୍ତେ ଆକାଶର ଉଜ୍ଜ୍ବଳ ପ୍ରଦୀପର ନ୍ୟାୟ ଏକ ୧୦
 ମହାତାରା ଖସି ନଦନଦୀର ଢୁଙ୍ଗାୟାଂଶ ଓ ନିର୍ହରର ଉପରେ ପଡିଲା, ସେ ତା- ୧୧
 ରର ନାମ ନାଗଦଅଣା; ତହିଁରେ ଜଳର ଢୁଙ୍ଗାୟାଂଶ ନାଗଦଅଣାର ନ୍ୟାୟ
 ପିଣ୍ଡ ହେଲା । ଆଉ ସେ ଜଳ ପିଣ୍ଡ ହେବାର ଅନେକ ମନୁଷ୍ୟ ତାହା ପାନ
 କରି ମଲେ ।

୧୨ ତହିଁ ଚତୁର୍ଥ ଦୂତ ଭୂତା ବଜାନ୍ତେ, ସୂର୍ଯ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ନକ୍ଷତ୍ରର ତୃତୀୟାଂଶ ଆଦ୍ୟାତ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାର ପ୍ରତ୍ୟେକର ତୃତୀୟାଂଶ ଅନ୍ଧକାରରେ ବ୍ୟାପ୍ତ ହେଲା, ପୁଣି ଦିବସର ତୃତୀୟାଂଶ ଅନ୍ଧାରମୟ ହେଲା, ପୁଣି ରାତ୍ରିରହିଁ ସେତେପ ହେଲା । ତେବେ ଆମ୍ଭେ ଦେଖୁଁ, ସ୍ବର୍ଗର ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଉତ୍ତନ୍ତ୍ର । ଏକ ଦୂତର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉକ୍ତ ଏହି କଥା ଶୁଣିଲୁଁ, ହେ ପୃଥିବୀନବାସିମାନେ, ହାୟ ହାୟ ହାୟ, ଯେଣୁ ଆହୁରି ଅବଶିଷ୍ଟ ତିନି ଦୂତ ଭୂତାଧୁନି କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ଅଛନ୍ତି ।

୧ ପଦ ।

୧ ଅନନ୍ତରେ ପଞ୍ଚମ ଦୂତ ଭୂତା ବଜାନ୍ତେ, ସ୍ବର୍ଗର ଏକ ନକ୍ଷତ୍ରକୁ ପୃଥିବୀରେ ପଡ଼ିବାକୁ ଦେଖିଲୁଁ; ପୁଣି ଅତଳସ୍ପର୍ଶ କୁଣ୍ଡର ଚାନ୍ଦି ତାହାକୁ ଦତ୍ତ ହେଲେ ସେ
 ୨ ଅତଳସ୍ପର୍ଶ କୁଣ୍ଡ ଫିଟାଇଲେ । ତହିଁରେ ସେ କୁଣ୍ଡର ମହାଭାଣ୍ଡର ଧୂମର ନ୍ୟାୟ ଧୂମ ଉଠିବାରେ ସେ ଧୂମର ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଅନ୍ଧକାରରେ ଆବୃତ ହେଲା ।
 ୩ ପୁଣି ସେ ଧୂମର ପୃଥିବୀରେ ପଙ୍ଗପାଲର ଆଗମନ ହେଲା, ଓ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ବିଶ୍ବର
 ୪ ପରାକ୍ରମ ନ୍ୟାୟ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାକ୍ରମ ଦତ୍ତ ହେଲା । ପୁଣି ପୃଥିବୀର କୌଣସି ତୃଣ
 ୫ କି ଶାଗୁଆବଣ୍ଟି ଶସ୍ୟ କି ବୃକ୍ଷାଦିର ହିଂସା ନ କରିବାକୁ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର କପାଳ-
 ୬ ରେ ଇଶ୍ବରାୟ ମୁଦ୍ରାର ଚିହ୍ନ ନାହିଁ, କେବଳ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହିଂସା କରି-
 ୭ ବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦତ୍ତ ହେଲା । ପ୍ରାଣ ହରଣ କରିବାକୁ ନୋହେ, ମାତ୍ର
 ୮ ପାଞ୍ଚ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଳେଶ ଦେବାକୁ ପଙ୍ଗପାଲକୁ ବଳ ଦତ୍ତ ହେଲା,
 ୯ ଓ ବିଶ୍ବ ଦଂଶନର ଜ୍ୱାଳାର ନ୍ୟାୟ ସେ ପଙ୍ଗପାଲର ଦଂଶନର ଜ୍ୱାଳା ହୁଅଇ ।
 ୧୦ ସେହି କାଳରେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ମୃତ୍ୟୁର ଅନ୍ୱେଷଣ କରିବେ, ମାତ୍ର କୌଣସି ପ୍ରକା-
 ୧୧ ରେ ନ ପାଇବେ; ସେମାନେ ମୃତ୍ୟୁର ଆଶା କରିବେ, ମାତ୍ର ମୃତ୍ୟୁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ
 ୧୨ ପଳାଇବ । ସେ ପଙ୍ଗପାଲର ଆକୃତି ଯୁକ୍ତ ନିମନ୍ତେ ସକ୍ତ ଅଶ୍ବର ନ୍ୟାୟ, ମସ୍ତକ-
 ୧୩ ରେ ସୁକର୍ଣ୍ଣ ମୁକୁଟ, ଓ ମାନବର ମୁଖର ନ୍ୟାୟ ସେମାନଙ୍କର ମୁଖ, ସ୍ତ୍ରୀଲୋକର
 ୧୪ କେଶ ସବୁଟା ସେମାନଙ୍କର କେଶ, ସିଂହ ଦନ୍ତର ନ୍ୟାୟ ଦନ୍ତ, ଲେହ ବୁକପଟାର
 ୧୫ ନ୍ୟାୟ ସେମାନଙ୍କର ବୁକପଟା, ପୁଣି ରଗରେ ଧାଉଁବାର ବହୁତ ଅଶ୍ବଯୁକ୍ତ ଅନେକ
 ୧୬ ରଥର ଶବ୍ଦ ପରି ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷର ଶବ୍ଦ ହୁଅଇ, ଓ ବିଶ୍ବର ନ୍ୟାୟ ସେମାନଙ୍କର
 ୧୭ ଲଙ୍ଗୁଳ, ତହିଁମଧ୍ୟରେ ନାହୁତ ଅଛି; ପୁଣି ପାଞ୍ଚ ମାସ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ହିଂସା
 ୧୮ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କର ପରାକ୍ରମ । ସେ ପଙ୍ଗପାଲର ରାଜା ଅତଳସ୍ପର୍ଶ କୁଣ୍ଡର
 ୧୯ ଦୂତ, ତାହାର ନାମ ଏବ୍ରୀ ଭାଷାରେ ଅବଦୋନ, ପୁଣି ଗ୍ରୀକ ଭାଷାରେ ଅପଲ୍ଲନ
 ୨୦ [ଅର୍ଥାତ୍ ବିନାଶକ] । ଏହି ଏକ ସନ୍ତାପ ଗତ ହେଲା, ଦେଖ, ଭବିଷ୍ୟତ ଆଉ
 ୨୧ ଦୂର ସନ୍ତାପ ସନ୍ନିକଟ ଅଛି ।

ତହିଁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଦୂତ ତୁମ୍ଭ ବଜାନ୍ତେ ଇଶ୍ବରର ଶ୍ରୀମୁଖ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବେଦର ଚାରି ରୂପାର ୧୩
 ସ୍ପଷ୍ଟ ତୁମ୍ଭାଧୀନ ଦୂତର ପ୍ରତି ଉକ୍ତ ଏହି କଥା ଶୁଣିଲୁଁ, ଫରାଦ ନାମରେ ମହା- ୧୪
 ନଦୀରେ ବନ ଯେ ଚାରି ଦୂତ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ କୁମୁଳାଇ ଦିଅ ।
 ତେତେବେଳେ ଏକ ବରଷ ଏକ ମାସ ଏକ ଦିନ ଏକ ଘଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ମନୁଷ୍ୟର ୧୫
 ତୃଷ୍ଣାୟାଂଶ ନଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଯେ ଚାରି ଦୂତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରା ଯାଇଥିଲେ, ସେମାନେ
 ମୁକୁଳା ଗଲେ । ସେ ଅଶ୍ବାରୋହଣକାରୀ ସୈନ୍ୟର ସଂଖ୍ୟା କୋଡ଼ିମ୍ଭେ କୋଟି ୧୬
 ଥିଲା, ପୁଣି ସେ ସଂଖ୍ୟାର କଥା ଆମ୍ଭେ ଶୁଣିଲୁଁ । ଏହିଭାବେ ଆମ୍ଭେଇ ସେହି ୧୭
 ଅଶ୍ବଗଣକୁ ଓ ତାହାର ଆରୋହଣକାରୀମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କଲୁଁ; ସେମାନଙ୍କର
 ବୁକପଟା ଅଗ୍ନି ଓ ନୀଳପଥର ଓ ଗନ୍ଧକସ୍ବରୂପ, ପୁଣି ସିଂହର ମସ୍ତକର ନ୍ୟାୟ ୧୮
 ସେ ଅଶ୍ବଗଣର ମସ୍ତକ, ଓ ମୁଖର ଅଗ୍ନି ଧୂମ ଗନ୍ଧକ ବାହାର ହେଲା । ସେ ଛନି ୧୯
 ଉତ୍ପାତଠାରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଖର ବାହାରିଲା ଅଗ୍ନି ଧୂମ ଗନ୍ଧକରେ ତୃଷ୍ଣାୟାଂଶ
 ମନୁଷ୍ୟ ନଷ୍ଟ ହେଲେ । ଯେହେତୁ ଅଶ୍ବମାନଙ୍କର ମୁଖରେ ଓ ଲଙ୍ଗୁଳରେ ହିଂସା ୨୦
 କରିବା ଶକ୍ତି ଥିଲା; କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ଲଙ୍ଗୁଳ ସର୍ପର ଲଙ୍ଗୁଳ ପରି ହୋଇ
 ମୁଣ୍ଡମୁକ୍ତ ହେବାରୁ ସେମାନେ ତଦ୍ବାରା ହିଂସା କରନ୍ତି । ପୁଣି ଏହି ଉତ୍ପାତରେ ୨୧
 ଅବଶେଷ ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ନୋହିଲା, ସେମାନେ ଦର୍ଶନ ଶ୍ରବଣ
 ଗମନାଦି କ୍ରିୟାରେ ଅସମର୍ଥ, ଏମନ୍ତ ସ୍ବର୍ଣ୍ଣ ଚାପା ପିତ୍ତଳ ପଥର କାଷ୍ଠନିର୍ମିତ ପ୍ରତିମା
 ଓ ଭୂତଗଣର ପୂଜା ତ୍ୟାଗ ନ କରି ସ୍ବହସ୍ତକୃତ କର୍ମର ମନ ନ ଫେରାଇଲେ,
 ପୁଣି ବଧ କୁହ୍ମକ ବ୍ୟଭିଚାର ଚୌର୍ଯ୍ୟ ଆଦି ଆପଣାମାନଙ୍କର କ୍ରିୟାର ମନ ନ ୨୨
 ଫେରାଇଲେ ।

୧୦ ପଦ୍ୟ ।

ଏଥିଉତ୍ତର ଆମ୍ଭେ ଆଉ ଏକ ମହାବଳବନ୍ତ ଦୂତକୁ ସ୍ବର୍ଗର ଓହ୍ଲାଇବାକୁ ୧
 ଦେଖିଲୁଁ । ତାହାର ମେଘବଦ୍ଧ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ, ଓ ମସ୍ତକର ଉପରେ ମେଘଧନୁ, ୨
 ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟର ନ୍ୟାୟ ମୁଖ, ଓ ଅଗ୍ନି ଖମ୍ବର ନ୍ୟାୟ ଚରଣ, ପୁଣି ହସ୍ତରେ ଖଣ୍ଡେ
 ସାନ ମେଲଇଲା ପୁସ୍ତକ ଅଛି । ସେ ଦକ୍ଷିଣ ଚରଣ ସମୁଦ୍ରର ଉପରେ ଓ ବାମ ୩
 ଚରଣ ପୃଥିବୀରେ ରଖି ଠିଆ ହୋଇ ସିଂହ ଗର୍ଜନର ସଦୃଶ ହୁଙ୍କାର ଶବ୍ଦ କଲା,
 ଓ ଶବ୍ଦ କଲାଉତ୍ତରେ ମେଘଗର୍ଜନର ନ୍ୟାୟ ସାତ ରବ ହେଲା । ଏହି ଗର୍ଜନର ୪
 ସାତ ରବ ହେଲା ଆମ୍ଭେ ତାହାର ବିବରଣ ଲେଖିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହେଲୁଁ; ପୁଣି
 ଆମ୍ଭର ପ୍ରତି ଉକ୍ତ ଏହି ଏକ ଆକାଶବାଣୀ ଶୁଣିଲୁଁ, ମେଘଗର୍ଜନର ଶବ୍ଦରେ ଏହି ୫
 ଯେ ବିବରଣ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା, ତାହା ଗୁପ୍ତରେ ରଖି ନ ଲେଖ । ପୁଣି ସମୁଦ୍ର- ୬
 ରେ ଏକ ଚରଣ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଏକ ଚରଣ ଦେଇ ଠିଆ ହେବା ଦୂତକୁ ଯେ
 ଆମ୍ଭେ ଦେଖିଲୁଁ, ସେ ସ୍ବର୍ଗଆଡ଼େ ଏକ ହସ୍ତ ଉଠାଇ ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ଓ ତହିଁରେ ୭

ଯେତେ ବସ୍ତୁର ପୁଣି ପୃଥିବୀର ଓ ତହିଁରେ ଯେତେ ବସ୍ତୁର ପୁଣି ସମୁଦ୍ରର ଓ ତହିଁରେ ଯେତେ ବସ୍ତୁର ଯେ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ଅମର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା, ତାହାଙ୍କର ନାମ ଉଚ୍ଚାରଣ କରି ଏହି ରାଣ କଲ, ଆଉ ସମୟ* ନୋହବ; ପୁଣି ଈଶ୍ବର-ଠାରୁ ଆପଣା ଦାସ ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟାଗଣର ପ୍ରତି ଯେମନ୍ତ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ସେହି ସପ୍ତମ ଦୂତର କଥା ହେବାର ଦିନରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେବେଳେ ସେ ତୁଳାଧିନୀ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି, ତେତେବେଳେ ଈଶ୍ବରର ନିଗୂଢ ବାକ୍ୟ ସଫଳ ହେବ ।

୮ ଏଥିଉତ୍ତର ଯେଉଁ ଆକାଶବାଣୀ ଶୁଣିଥିଲୁ, ସେ ଆତ୍ମକୁ ଆଉ ଥରେ କହିଲା, ଯେ ଦୂତ ସମୁଦ୍ରର ଉପରେ ଏକ ଚରଣ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଆରେକ ଚରଣ ଦେଇ ଠିଆ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କର ନିକଟରେ ଯାଇ ତାହାଙ୍କର ହସ୍ତର ମେଲି-
୯ ରୁଲ ଶୁଦ୍ଧ ପୁସ୍ତକ ନିଅ । ତେବେ ଆମ୍ଭେ ସେହି ଦୂତର ନିକଟରେ ଯାଇ କହିଲୁ, ଏହି ଶୁଦ୍ଧ ପୁସ୍ତକ ଆମ୍ଭକୁ ଦିଅ । ତହିଁରେ ସେ କହିଲେ, ନେଇ ଭୋଜନ କର; ଏହା ଉଦରରେ ତିକ୍ତ ରସ ହେବ, ମାତ୍ର ମୁଖରେ ମଧୁର ନ୍ୟାୟ ସୁସ୍ବାଦୁ ଲାଗିବ ।
୧୦ ଏଥିରେ ଆମ୍ଭେ ଦୂତର ହସ୍ତର ସେହି ଶୁଦ୍ଧ ପୁସ୍ତକ ନେଇ ଭୋଜନ କରନ୍ତୁ, ମୁଖରେ ଅତି ମଧୁର ରସ ବୋଧ ହେଲା, ପୁଣି ଉଦରରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇବା-
୧୧ ମାତ୍ରେ ତିକ୍ତ ହେଲା । ତହିଁ ସେ ଆମ୍ଭକୁ କହିଲେ, ନାନା ରାଜ୍ୟର ନାନା ଦେଶ-ରେ ନାନା ଭାଷାବାଦୀ ଲୋକମାନଙ୍କର ପୁଣି ନୃପତିବର୍ଗର ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଉ ଥରେ ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟ କହିବାକୁ ହେବ ।

୧୧ ପଦ୍ୟ ।

୧ ଆମ୍ଭକୁ ମାଧର ପଦ୍ମକାର ନ୍ୟାୟ ଏକ ନଳ ଦତ୍ତ ହେଲା, ପୁଣି ସେ ଦୂତ ଠିଆ ହୋଇ ଆମ୍ଭକୁ କହିଲେ, ଉଠ, ଈଶ୍ବରର ମନ୍ଦିର ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସେବକଗଣର ଓ
୨ ବେଦର ମାଧ୍ୟମ କର । ମାତ୍ର ମନ୍ଦିରର ବାହାର ଅଗଣା ଶୁଦ୍ଧ, ତାହାର ମାଧ୍ୟମ ନ କର; କାରଣ ତାହା ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନଙ୍କୁ ଦତ୍ତ ହୋଇଅଛି, ଆଉ ସେମାନେ
୩ ବୟାଳିଶ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପବିତ୍ର ନଗର ପାଦତଳରେ ଦଳି ପକାଇବେ । ତହିଁ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଦୁଇ ସାକ୍ଷିକୁ ପରାକ୍ରମ ଦେବା, ତହିଁରେ ସେମାନେ ଚଟ ପରି-
୪ ଧାନ କରି ଏକ ସହସ୍ର ଦୁଇ ଶତ ପାଠିୟେ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟ କହି-
୫ ବେ । ସେମାନେ ଜଗତ ଈଶ୍ବରର ଶୁଣୁଛନ୍ତି ଛିଡା ହେବାର ଦୁଇ ଜାତିବୃକ୍ଷସ୍ବରୂପ
୬ ଓ ଦୁଇ ପ୍ରଦାପସ୍ବରୂପ । ଯେବେ କେହି ସେମାନଙ୍କୁ ହିଂସା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରଇ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ମୁଖର ଅଗ୍ନି ବାହାର ହୋଇ ସେହି ଶବ୍ଦକୁ ଭସ୍ମ

କରିବ; ଯେବେ କେହି ସେମାନଙ୍କର ହିଂସା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରଇ, ତେବେ ଏହିଭାବରେ ତାହାକୁ ବିନଷ୍ଟ ହେବାକୁ ହେବ । ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟ କହିବାର ଦିନ ଯାଏଁ ଯେମନ୍ତ ବୃକ୍ଷ ନୁହଇ, ଏହିନିମନ୍ତେ ଆକାଶ ରଜ କର-
 ବାକୁ ସେମାନଙ୍କର ପରାକ୍ରମ ଥିବ; ପୁଣି ଜଳକୁ ରକ୍ତ କରିବାକୁ ଓ ଇଚ୍ଛାମତ ଅରକୁଅର ପୃଥିବୀସ୍ଥ ଲୋକଙ୍କୁ ସବୁ ପ୍ରକାର ଉପାତଗ୍ରସ୍ତ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କର ପରାକ୍ରମ ଥିବ । ପୁଣି ସେମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତେ, ଅତଳସ୍ପର୍ଶ କୁଣ୍ଡର ଯେ ପଶୁ ଉଠିବ, ସେ ସେମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ସଂଗ୍ରାମ କରିବାରେ ଜୟ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିବ । ତହିଁରେ ଯେ ନଗରରେ ପ୍ରଭୁ କ୍ରୁଶରେ ହତ ହୋଇ-
 ଥିଲେ, ପାରମାର୍ଥୀକରୁପରେ ସିନ୍ଦୋମ ଓ ମିଶର ନାମକ ବିଖ୍ୟାତ ସେହି ମହା-
 ନଗରର ରାଜପଥରେ ସେମାନଙ୍କର ଶବ ପଡ଼ିଥିବ । ପୁଣି ନାନା ରାଜ୍ୟର ବନ୍ଧର ଓ ଭ୍ରଷାବାଦ ଓ ଦେଶର ଲୋକମାନେ ସେହି ଶବକୁ ସାତେ ଦିନ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଖିଲେହେଁ ସେମାନଙ୍କୁ କବର ଦେବାକୁ ଅନୁମତି ନ ଦେବେ । ପୁଣି ୧୦
 ଏହି ଦୂର ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟ । ପୃଥିବୀସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଯଦୃଶା ଦେଉଥିଲେ, ଏହି-
 ନିମନ୍ତେ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ସେମାନଙ୍କର ଉପରେ କୌତୁକ କରି ଆନନ୍ଦ ହୋଇ ଏକକୁଆରେକ ଉପହାର ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ସାତେ ଦିନ ଦିନର ଉତ୍ସ- ୧୧
 ରେ ସେମାନଙ୍କ ଶରୀରରେ ଈଶ୍ଵରଠାରୁ ଜୀବାତ୍ମ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ ସେମାନେ ପାଦରେ ଛୁତା ହେବେ; ପୁଣି ଏହା ଦେଖି ସମସ୍ତେର ଅତଶୟ ବାସୟକୁ ହେବେ । ତହିଁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଏହି ଆକାଶବାଣୀ ଶୁଣିଲୁଁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ୧୨
 ଉପରକୁ ଆସ; ଏଥିରେ ସେମାନେ ମେଘାଋତ ହୋଇ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଗମନ କଲେ, ଏହା ସେମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁଗଣ ଦର୍ଶନ କଲେ । ଆଉ ସେକାଳରେ ଏମନ୍ତ ଭୂମିକମ୍ପ ୧୩
 ହେଲା, ଯେ ତତ୍ପର ନଗରର ଦଶମାଂଶ ପଡ଼ିବାରେ ସାତ ସହସ୍ର ମନୁଷ୍ୟ ମରା ପଡ଼ିଲେ; ପୁଣି ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ଭୁତ ହୋଇ ସ୍ଵର୍ଗସ୍ଥ ଈଶ୍ଵରର ଧନ୍ୟବାଦ କଲେ । ଏହି ଦ୍ଵିତୀୟ ସନ୍ତାପ ଗତ ହେଲା, ଦେଶ, ଜଙ୍ଗଲ ସନ୍ତାପ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଅଛି । ୧୪
 ପୁଣି ସପ୍ତମ ଦୂତ ବଜାନ୍ତେ, ‘ଜଗତର ସମୁଦାୟ ରାଜ୍ୟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁର ୧୫
 ଓ ତାହାଙ୍କର ଖ୍ରୀଷ୍ଟର* ହେଉଅଛି, ପୁଣି ସେ ସବଦା ରାଜତ୍ଵ କରିବେ,’ ଏହି ମହାରବରେ ସ୍ଵର୍ଗ ବ୍ୟାପ୍ତ ହେଲା । ପୁଣି ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥିତ ସିଂହାସନୋପବିଷ୍ଟ ୧୬
 ଚତୁର୍ବିଂଶତି ପ୍ରାଚୀନ ଲୋକ ଉତ୍ପତ୍ତି ହୋଇ ଈଶ୍ଵରର ଧନ୍ୟବାଦ କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ହେ ସବଶକ୍ତିମାନ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭୂତ ଭବ- ୧୭
 ଷ୍ୟତ୍ ବିକାଳସ୍ଵରୂପ, ତୁମ୍ଭର ଧନ୍ୟବାଦ କରି, ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ମହାପରା-
 କ୍ରମ ପ୍ରକାଶ କରି ରାଜତ୍ଵ କରୁଅଛ । ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରତି କ୍ରୁଦ୍ଧ ୧୮

* ଅର୍ଥାତ୍ ମଣୀହର ବ୍ୟବସାୟ ଅଭିଷେକ ଜନର ।

ଥିଲେ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭର ହୋଧ ପ୍ରକାଶ ଓ ମୃତ ଲୋକମାନଙ୍କର ବନ୍ଧୁର କରିବାର ସମୟ, ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ୍ଭର ଦାସ ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟଗଣ ଓ ସାଧୁ ଲୋକ ଓ ତୁମ୍ଭର ନାମରେ ଭୟକାର ସାନ ଓ ବଡ଼ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ଦେବାର, ପୁଣି ପୃଥିବୀର ନାଶକାରମାନଙ୍କୁ ନଷ୍ଟ କରିବାର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ।

୧୧ ତହିଁ ଈଶ୍ଵରର ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ମନ୍ଦିରର ଦ୍ଵାର ମେଲା ହେବାରେ ତହିଁରେ ପ୍ରଭୁର ନିୟମର ସିନ୍ଦୂକ ସୁପ୍ରକାଶ ହେଲା, ପୁଣି ବଜୁଲି, ମେଘଗର୍ଜନ, ଶବ୍ଦ, ଭୂମିକମ୍ପ ଓ ମହାଶିଳାବୃଷ୍ଟି, ଏହି ସମସ୍ତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା ।

୧୨ ପଦ ।

୧ ତଦନନ୍ତରେ ସ୍ଵର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଅତି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଦର୍ଶନ ହେଲା, ସୂର୍ଯ୍ୟଭୂଷଣା ଓ ପାଦତଳେ ଚନ୍ଦ୍ରଧାରଣୀ ଓ ମସ୍ତକରେ ଦ୍ଵାଦଶ ନକ୍ଷତ୍ରଯୁକ୍ତ ମୁକୁଟଧାରଣୀ ଓ ଗର୍ଭବତୀ ଏକ ସ୍ତ୍ରୀ ଥିଲା; ସେ ପ୍ରସବ ବେଦନାରେ ବ୍ୟଥିତା ହୋଇ ଆତ୍ମସ୍ଵର କଲା; ପୁଣି ଆଉ ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଦର୍ଶନ ହେଲା, ସପ୍ତ ମସ୍ତକରେ ସପ୍ତ ମୁକୁଟ ଓ ଦଶ ଶୃଙ୍ଗଯୁକ୍ତ ଏକ ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ନାଗ ଲଙ୍ଗୁଳରେ ଆକାଶସ୍ଥ ତୃତୀୟାଂଶ ନକ୍ଷତ୍ରଗଣକୁ ଆକର୍ଷଣ କରି ପୃଥିବୀରେ ନିଃକ୍ଷେପ କଲା । ଆଉ ସେହି ନାଗ ପ୍ରସବ ବେଦନାରେ ସ୍ତ୍ରୀର ପ୍ରସବ କରିବା ସମୟରେ ତାହାର ସନ୍ତାନକୁ ଗ୍ରାସ କରିବାକୁ ତାହାର ଶ୍ଵମୁରେ ଯାଇ ଛିଡ଼ା ହେଲା । ପୁଣି ଲେହଦଣ୍ଡ ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟ ଶାସନ କରିବାକୁ ପାରିଲା, ଏମନ୍ତ ଏକ ପୁଅକୁ ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରସବ କଲା; ତତ୍ତ୍ଵକ୍ଷଣାତ୍ ସେ ସନ୍ତାନ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଓ ତାହାଙ୍କର ସିଂହାସନର ନିକଟରେ ଅଣା ଗଲା । ପୁଣି ଏକ ସହସ୍ର ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ଷାଠିଏ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାର ପ୍ରତିପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଈଶ୍ଵର ଅରଣ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ, ସେ ସ୍ଥାନକୁ ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ପଳାଇଲା ।

୨ ତଦନନ୍ତରେ ସ୍ଵର୍ଗରେ ସଂଗ୍ରାମ ହୋଇଲା; ମୀଖାୟେଲ ପୁଣି ତାହାର ଦୁର୍ଗଗଣ ସେହି ନାଗର ସଙ୍ଗେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ, ତହିଁରେ ସେହି ନାଗ ଓ ତାହାର ଦୁର୍ଗଗଣ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ, ମାତ୍ର ଜୟ କରିବାକୁ ନ ପାରିବେ ସ୍ଵର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନ ଆଉ ପ୍ରାପ୍ତ ନୋହଲା । ପୁଣି ସବ ଜଗତ ପ୍ରବଞ୍ଚକ ଓ ଅପବାଦକ ନାମରେ ବିଖ୍ୟାତ ପୁରାତନ ସର୍ପ ଅର୍ଥାତ୍ କୁହୁଲ ନାଗ ଯେ ଶୟତାନ, ସେ ନିଜ ଦୁର୍ଗଗଣର ସଙ୍ଗେ ପୃଥିବୀରେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହେଲା । ଏଥିରେ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଆମ୍ଭେ ଏହି ପ୍ରକାର ଏକ ମହାରବ ଶୁଣିଲୁଁ, ‘ଏକାକୀ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଈଶ୍ଵରର ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରତାପ ଓ ରାଜ୍ୟ ପୁଣି ତାହାଙ୍କ ଶ୍ରୀକ୍ଷର ପରାକ୍ରମ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି; ଯେହେତୁ ଦିବାସି ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଈଶ୍ଵରର ଶ୍ଵମୁରେ ଅପବାଦ କରିଥାଏ ଯେ ଭ୍ରାତୃଗଣର ଅପବାଦକ,

ସେ ଅଧଃପତିତ ହୋଇଅଛି । ପୁଣି ସେମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଆପଣା ପ୍ରାଣକୁ ୧୧
 ପ୍ରିୟ ନ ମଣି ଯୁବାମେଷର ରକ୍ତ ଓ ଆପଣା ସାକ୍ଷ୍ୟ ବାକ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ତାହାକୁ ଜୟ
 କରିଅଛନ୍ତି । ଏହିମନ୍ତେ ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ସ୍ଵର୍ଗ ନିବାସିଲେକ ଆନନ୍ଦ କରନ୍ତୁ; ମାତ୍ର ହେ ୧୨
 ପୃଥିବୀ ଓ ସମୁଦ୍ରନିବାସିମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସନ୍ତାପ ହେବ; ଯେହେତୁ ଶତ୍ରୁ-
 ତାନ ଆପଣା କାଳ ସଂକ୍ଷେପ ଜାଣି ଅତି କୋପଯୁକ୍ତ ହୋଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ
 ଓହ୍ଲାଇ ଅସିଅଛି । ପୁଣି ସେ ନାଗ ଆପଣାକୁ ପୃଥିବୀରେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ଦେଖି ସେ ୧୩
 ପୁତ୍ର ପ୍ରସବକାରଣୀ ସ୍ତ୍ରୀର ପ୍ରତି ବିପକ୍ଷତା କଲ । ପୁଣି ସେ ନାଗର ମୁଖର ଯେ- ୧୪
 ମନ୍ତ୍ର ସେ ସ୍ତ୍ରୀ କାଳ ଦୂର କାଳ ଅର୍ଦ୍ଧକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ରକ୍ଷା ପାୟେ, ଏହି ନିମ୍ନ-
 ନ୍ତେ ଅରଣ୍ୟରେ ସ୍ଵସ୍ଥାନକୁ ଉଡିବାକୁ ତାହାକୁ ବଡ଼ ଗୁପ୍ତ ପକ୍ଷିର ନ୍ୟାୟ ଦୂର
 ପକ୍ଷ ଦତ୍ତ ହେଲା । ପୁଣି ସେ ନାଗ ସେ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଭସାଇବାର ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ୧୫
 ମୁଖର ନଦୀର ନ୍ୟାୟ ସ୍ରୋତ ଜଳ ଉତ୍ତୀରଣ କରି ତାହାର ପଛେ ପକାଇଲା ।
 ପୁଣି ପୃଥିବୀ ଆପେ ବିପାତ୍ତି ହୋଇ ନାଗର ମୁଖର ବାହାର ହେଲା ନଦୀକୁ ପାନ ୧୬
 କରି ସ୍ତ୍ରୀର ଉପକାର କଲ । ଏମନ୍ତ ହେଲା ନାଗ ନାଗର ପ୍ରତି ଆନ୍ତରିକ ହୁଇ ୧୭
 ହୋଇ ତାହାର ବନ୍ଧର ଅବଶିଷ୍ଟ ଲେକମାନଙ୍କର ଅର୍ଥାତ୍ ଇଶ୍ଵରର ଆଜ୍ଞା
 ପାଳନକାରୀ ଓ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ସାକ୍ଷିଗଣର ସଙ୍ଗେ ସଂଗ୍ରାମ କରିବାକୁ ଗଲା ।

୧୩ ପର୍ବ ।

ଅନନ୍ତରେ ଆମ୍ଭେ ସମୁଦ୍ରସ୍ଥ ବାଲୁକାର ଉପରେ ଛିଡା ହୋଇ ସମୁଦ୍ର ଜଳର ୧
 ଏକ ପଶୁକୁ ଉଠିବାକୁ ଦେଖିଲୁଁ; ତାହାର ସପ୍ତ ମସ୍ତକ, ଓ ଦଶ ଶୁଙ୍ଘ, ପୁଣି ଦଶ
 ଶୁଙ୍ଘରେ ଦଶ ମୁକୁଟ, ପୁଣି ମସ୍ତକରେ ଇଶ୍ଵର ନିନ୍ଦାର୍ଥ ନାମ ଲେଖାଅଛି ।
 ଏମନ୍ତ ଯେଉଁ ପଶୁକୁ ଆମ୍ଭେ ଦେଖିଲୁଁ, ସେ ପଶୁ ଚିତାବ୍ୟାଘ୍ରର ନ୍ୟାୟ, ପୁଣି ୨
 ଭଲ୍ଲିକ ସଦୃଶ୍ୟ ତାହାର ଚରଣ, ଓ ସିଂହ ମୁଖର ନ୍ୟାୟ ତାହାର ମୁଖ; ସେହି
 ନାଗ ଆପଣାର ପରାକ୍ରମ ଓ ସିଂହାସନ ଓ ରାଜପଣ ସମସ୍ତ ତାହାକୁ ସମର୍ପଣ
 କଲ । ସେ ପଶୁର ସାତ ମସ୍ତକର ମଧ୍ୟରେ ଏକ ମସ୍ତକ ଆଘାତରେ ହତ ପ୍ରାୟ ୩
 ଦେଖିଲୁଁ; ମାତ୍ର ତାହାର ସେ ମରଣ ଭୁଲ୍ଲ୍ୟ କ୍ଷତ ସୁସ୍ଥ ହେଲା; ପୁଣି ପୃଥିବୀସ୍ଥ
 ସମୁଦାୟ ଲୋକ ସେ ପଶୁର ବିଷୟରେ ଚମତ୍କାର ଜ୍ଞାନ କଲେ । ସେହି ନାଗ ୪
 ତାହାକୁ ଆପଣା ରାଜପଣ ଭର ସମର୍ପଣ କରିବାର ସମସ୍ତେ ନାଗକୁ ପ୍ରଣାମ କଲେ,
 ପୁଣି ସେ ପଶୁର ଭୁଲ୍ଲ୍ୟ କେ ଅଛି? ଓ ତାହାର ସଙ୍ଗେ କେ ସଂଗ୍ରାମ କରିବାକୁ
 ପାରଇ? ଏହା ବୋଲି ସେମାନେ ସେ ପଶୁକୁ ପ୍ରଣାମ କଲେ । ପୁଣି ପଶୁ ୫
 ଯେମନ୍ତ ଅହଙ୍କାରର କଥା ଓ ନିନ୍ଦା ବାକ୍ୟ କହିବାକୁ ପାରଇ, ଏହିନିମନ୍ତେ
 ତାହାକୁ ଏକ ମୁଖ ଦତ୍ତ ହେଲା, ଓ ବୟାଳିଣ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ

- ୬ ପରାକ୍ରମ ଦୟା ଗଲ । ସେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଓ ତାହାଙ୍କର ନାମକୁ ଓ ତାମୁକୁ ଓ ସ୍ଵର୍ଗସ୍ଥ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ଵରର ବରଦେ ନିନ୍ଦା କରିବାକୁ ଆପଣା ମୁଖ ବସ୍ତ୍ରାର କଲ ।
- ୭ ପୁଣି ସାଧୁମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଜୟ କରିବାକୁ ପୁଣି ସଦାବଶୀୟ ସଦାଭିଷାବାଦୀ ସଦାଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃପଣ କରିବାକୁ ତାହାକୁ
- ୮ ପରାକ୍ରମ ଦତ୍ତ ହେଲା । ତହିଁରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ନାମ ଜଗତ ସୃଷ୍ଟିର ପୂର୍ବରୁ ବଳିକୃତ ଯୁବାମେଷର ଜୀବନରୂପ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ନାହିଁ, ସେହି ସମସ୍ତ ପୃଥି-
- ୯ ବାସ୍ତ ଲୋକ ତାହାକୁ ପ୍ରଣାମ କରିବେ । ଯାହାର କର୍ଣ୍ଣ ଅଛି, ସେ ଶୁଣୁ । ଯେଉଁ-
- ୧୦ ଜନ ଅନ୍ୟକୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଇ ଯାଆନ୍ତେ, ସେ ଆପେ ବନ୍ଦପଣରେ ନିଆ ଯିବ; ପୁଣି ଯେ କେହି ଝଡ଼ରେ ନାଶ କରଇ, ସେ ଆପେ ଝଡ଼ରେ ନଷ୍ଟ ହେବ । ଏଥି-
- ରେ ସାଧୁମାନଙ୍କର ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଓ ବିଶ୍ଵାସ ଅଛି ।
- ୧୧ ତଦନନ୍ତରେ ଆମ୍ଭେ ଆଉ ଏକ ପଶୁକୁ ପୃଥିବୀର ଉଠିବାକୁ ଦେଖିଲୁଁ, ତାହାର ଯୁବାମେଷର ଭୂଲ୍ୟ ଦୂର ଶୂଙ୍ଗ ଥିଲା, ପୁଣି ସେ ନାଗପରି କଥା କହିଲା ।
- ୧୨ ସେ ପ୍ରଥମ ପଶୁର ସାକ୍ଷାତରେ ତାହାର ସମସ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପଣ କଲ, ପୁଣି ଯେ ପ୍ରଥମ ପଶୁର ମୃତବଦ୍ଧ ଷଡ଼ ସୂସ୍ଥ ହେଲା, ତାହାକୁ ପୃଥିବୀକୁ ଓ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ସବୁ ଲୋକକୁ
- ୧୩ ପ୍ରଣାମ କରାଇଲା । ପୁଣି ମନୁଷ୍ୟର ସାକ୍ଷାତରେ ସ୍ଵର୍ଗର ପୃଥିବୀରେ ଅଗ୍ନି ବୃଷ୍ଟି ହୁଅଇ, ଏମନ୍ତ ନାନା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଫିୟା ଦେଖାଇ ପଶୁର ସାକ୍ଷାତରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ-ଫିୟା କରିବାକୁ ତାହାକୁ ଯେଉଁ ପରାକ୍ରମ ଦତ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ତାହା ଦ୍ଵାରା ପୃଥି-
- ୧୪ ବାସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କର ଭ୍ରନ୍ତ ଜନ୍ମାଇଲା । ପୁଣି ଯେଉଁ ପଶୁ ଝଡ଼ ଆଦାତରେ ଷଡ଼ମସ୍ତକ ହୋଇ ଜୀବତ ଅଛି, ତାହାର ପ୍ରତିମା ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ପୃଥିବୀସ୍ଥ
- ୧୫ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲା । ଆଉ ସେହି ପଶୁର ପ୍ରତିମା ଯେମନ୍ତ କଥା କହିବାକୁ ପାରଇ, ପୁଣି ଯେ କେହି ସେ ପଶୁର ପ୍ରତିମାକୁ ନ ଭଜିବ, ତାହାକୁ ବଧ କରା-ଯିବ, ଏଥିପାଇଁ ପଶୁର ପ୍ରତିମାର ପ୍ରାଣ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାକୁ ତାହାକୁ ପରାକ୍ରମ ଦତ୍ତ
- ୧୬ ହେଲା । ପୁଣି ସାନ କି ବଡ଼, ଧନୀ କି ଦରିଦ୍ର, ବଳୀ କି ମୁକ୍ତ, ସମସ୍ତର ଦକ୍ଷିଣ
- ୧୭ ହସ୍ତରେ କି କପାଳରେ ତାହାର ଚିହ୍ନଧାରଣ କରାଇଲା । ଆଉ ସେ ପଶୁର ଚିହ୍ନ କିଅବା ନାମ କିଅବା ନାମର ସଂଖ୍ୟା ଯେ କେହି ଧାରଣ ନ କରଇ, ତାହାକୁ
- ୧୮ ଫୟୁବଫୟୁ କରିବାକୁ ନିଷେଧ କଲା । ଏଥିରେ ଜ୍ଞାନ ଦେଖା ଯାଆନ୍ତେ; ଏମନ୍ତେ ଯେଉଁ ଜନ ଜ୍ଞାନବନ୍ତ ସେ ଏହି ପଶୁର ସଂଖ୍ୟା ଗଣନା କର; ଯେହେତୁ ତାହା ମନୁଷ୍ୟର ଗଣନାରେ ଛୁଅ ଶତ ଛୁଷଠି ସଂଖ୍ୟା ହୁଅଇ ॥

୧୪ ପଦ୍ୟ ।

- ୧ ପୁଣି ଦେଖୁଁ, ସାୟେନ ପଦ୍ମତର ଉପରେ ଠିଆ ହେବାର ଏକ ଯୁବାମେଷକୁ ଆଉ ତାହାଙ୍କର ପିତାର ନାମ କପାଳରେ ଲେଖା ଏକ ଲକ୍ଷ ଗୌରାଲିଖ ସହସ୍ର

ଲୋକକୁ ଆମ୍ଭେ ଦେଖିଲୁଁ । ପୁଣି ସ୍ବର୍ଗର ସମୁଦ୍ର ଜଳର କଞ୍ଚୋଳର ଓ ଗଭୀର ମେଘଗର୍ଜନର ନ୍ୟାୟ ଧ୍ବନି ଶୁଣିଲୁଁ, ଆନ୍ତର ଗାଣା ବାଦ୍ୟକାନ୍ଦଗଣର ଗାଣା ଶୁଣିଲୁଁ । ଆଉ ସିଂହାସନର ଛମ୍ପୁରେ ଚାରି ପ୍ରାଣର ଓ ପ୍ରାଣନଗର ସାକ୍ଷାତ୍-ରେ ସେମାନେ ଏକ ନୂତନ ଗୀତ ଗାନ କଲେ; ପୁଣି ପୃଥିବୀରୁ ମୁକ୍ତ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୈତ୍ତ୍ବଲିଖ ସହସ୍ର ଲୋକ ବନ୍ଧୁ ଆଉ କେହି ସେ ଗୀତ ଶିଖିବାକୁ ନ ପାରିଲେ । ସେମାନେ ଶୁଚି ହେବାର ବେଶ୍ୟା ସଂସର୍ଗରେ ଅପବିତ୍ରୀକୃତ କେବେ ନୁହନ୍ତି; ପୁଣି ଯେ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଯୁବାମେଷ ଗମନ କଲେ, ସେ ସ୍ଥାନରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପୀ ହୋଇଲେ; ପୁଣି ମନୁଷ୍ୟର ମଧ୍ୟରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଈଶ୍ବରର ଓ ଯୁବାମେଷର ଉଦ୍ଦେଶରେ ପ୍ରଥମଜାତ ଫଳସ୍ବରୂପ ହୁଅନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ମୁଖରେ କୌଣସି କପଟ ପ୍ରାପ୍ତ ନୁହଇ; ସେମାନେ ଈଶ୍ବରର ସିଂହାସନର ଛମ୍ପୁରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ହୁଅନ୍ତି ।

ତଦନନ୍ତରେ ଆମ୍ଭେ ପୃଥିବୀର ସବଦେଶୀୟ ସବବଶୀୟ ସବଭାଷାବାଦୀ ସବ-ରାଜ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଘୋଷଣା କରିବାର ନିମନ୍ତେ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ମଙ୍ଗଳ-ସମାର୍ଚ୍ଚର ପ୍ରାପ୍ତ ଆକାଶ ମଧ୍ୟରେ ଉଡ଼ନ୍ତୁ । ଆରେକ ଦୂତକୁ ଦେଖିଲୁଁ, ସେ ଉଚ୍ଚ-ସ୍ବର କରି କହିଲା, ଈଶ୍ବରଙ୍କର ବିଚାର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ; ଏନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ ଉପୁ କରି ତାହାଙ୍କର ମହିମା ପ୍ରକାଶ କର; ଆଉ ଯେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ପୃଥିବୀ ସମୁଦ୍ର ନିର୍ହର ଇତ୍ୟାଦି ସମସ୍ତର ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କୁ ଭଜନା କର । ପୁଣି ଆଉ ଏକ ଦୂତ ତାହାର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପୀ ହୋଇ ଏହି କଥା କହିଲା, ବାବେଲ ନାମରେ ଯେ ମହାନଗରୀ, ସେ ପଡ଼ିଗଲା, ସେ ପଡ଼ିଗଲା, ଯେହେତୁ କୋପ ଓ ବ୍ୟଭିଚାରରୁପ ମନ୍ଦରା ସବୁ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ପାନ କରାଇଅଛି । ପୁଣି ତାହାର ପଛେ ଆଉ ଏକ ଦୂତ ଆସି ଉଚ୍ଚସ୍ବର କରି କହିଲା, ଯେବେ କେହି ସେହି ପଶୁକୁ କିଅବା ତାହାର ପ୍ରତିମାକୁ ପ୍ରଣାମ କରଇ, ଅଥବା ତାହାର ଚିହ୍ନ ଆପଣା କପାଳରେ କି ହସ୍ତରେ ଧାରଣ କରଇ, ତେବେ ସେ ଜଣ ଈଶ୍ବରର କୋପରୂପ ଯେ ଅମିଶ୍ରିତ ମନ୍ଦରା ଦଗ୍ଧରୂପ ପାଣିରେ ତଳା ଯାଇଅଛି, ସେ ମନ୍ଦରା ପାନ କରିବ, ପୁଣି ପବିତ୍ର ଦୂତଗଣର ଓ ଯୁବାମେଷର ସାକ୍ଷାତରେ ଗନ୍ଧକ ଅଗ୍ନିରେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ପାଇବ । ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ସେହି ପଶୁକୁ କିବା ତାହାର ପ୍ରତିମାକୁ ନମସ୍କାର କରନ୍ତି ଓ ତାହାର ନାମର ଚିହ୍ନ ଧାରଣ କରନ୍ତି, ସବଦା ସେମାନଙ୍କର ଯାତନାର ଧୂମ ଉଠିବ, ପୁଣି ସେମାନେ ଦିବାରାତ୍ରୀର ମଧ୍ୟରେ ବିଶ୍ରାମ ନ ପାଇବେ । ଏଥିରେ ସାଧୁମାନ-ଙ୍କର ଅଥଚ ଈଶ୍ବରର ଆଜ୍ଞା ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଧର୍ମ ପାଳନକାରୀମାନଙ୍କର ଯୈର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ଅଛି । ଅନନ୍ତରେ ସ୍ବର୍ଗର ଆମ୍ଭର ପ୍ରତି ଉକ୍ତ ଏହି କଥା ଶୁଣିଲୁଁ, ଲେଖା ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଭୁରେ ଥାଇ ମରନ୍ତି, ସେମାନେ ଏକ୍ଷର ଧନ୍ୟ; ଆଗୁହିଁ ଏମନ୍ତ

କହିନ୍ତି;* ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଶ୍ରମର ବଣ୍ଟାମ ପାନ୍ତି, ପୁଣି ସେମାନଙ୍କର କର୍ମ ସେମାନଙ୍କର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପୀ ହୁଅନ୍ତୁ ।

- ୧୪ ତଦନନ୍ତରେ ଦେଖୁଁ, ଶ୍ଵେତବର୍ଣ୍ଣ ମେଘ ପୁଣି ତଦୁପବିଷ୍ଟ ସୁବର୍ଣ୍ଣ କିରୀଟୀ ଓ ହସ୍ତରେ ଡାମ୍ବ ଦା ଧାର ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରର ନ୍ୟାୟ ଏକ ଜଣକୁ ଆମ୍ଭେ ଦେଖିଲୁଁ ।
- ୧୫ ପୁଣି ମନ୍ଦିରରୁ ଆଉ ଏକ ଦୂତ ବାହାର ହୋଇ ସେ ମେଘାଋତ ଜଣକୁ ଉଚ୍ଚୈଃସ୍ଵରରେ କହିଲା, ପୃଥିବୀର ଶସ୍ୟ ସମସ୍ତ ପରିପକ୍ୱ ହେବାରେ ଶସ୍ୟ ଛେଦନର
- ୧୬ ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ; ଏନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେ ଦା ଲଗାଇ ଶସ୍ୟ ଛେଦନ କର । ତେଣୁ ମେଘାଋତ ଜଣ ଆପଣାର ଦା ଲଗାଇ ପୃଥିବୀର ଶସ୍ୟ ଛେଦନ କରନ୍ତେ, ପୃଥି-
- ୧୭ ବାର ସମୁଦାୟ ଶସ୍ୟ କଟା ହେଲା । ତଦନନ୍ତରେ ସ୍ଵର୍ଗସ୍ଥ ମନ୍ଦିରରୁ ଆଉ ଏକ
- ୧୮ ଡାମ୍ବ ଦା ଧାର ଦୂତ ବାହାର ହେଲା; ଆଉ ଅଗ୍ନିର ଅଧିପତି ଏକ ଦୂତ ଯଜ୍ଞ-ବେଦିଠାରୁ ବାହାର ହୋଇ ସେ ଡାମ୍ବ ଦା ଧାର ଜଣକୁ ଉଚ୍ଚୈଃସ୍ଵରରେ ଏହି କଥା କହିଲା, ପୃଥିବୀସ୍ଥ ଦ୍ରାକ୍ଷାଫଳ ସମସ୍ତ ପରିପକ୍ୱ ହୋଇଅଛି; ଏନିମନ୍ତେ
- ୧୯ ଆପଣା ଡାମ୍ବ ଦା ଲଗାଇ ପୃଥିବୀର ଦ୍ରାକ୍ଷାଫଳର ପେଣ୍ଡା ଛେଦନ କର । ତହିଁରେ ଦୂତ ପୃଥିବୀରେ ଦା ଦେଇ ତାହାର ଦ୍ରାକ୍ଷାଫଳ ଛେଦନ କରି ଇଶ୍ଵରର କ୍ରୋଧ-
- ୨୦ ଋଷ ପେଷଣୀ ଯନ୍ତ୍ରରେ ତାହା ପକାଇଲା । ପୁଣି ନଗରର ବାହାରେ ସେ ପେଷଣୀ ଯନ୍ତ୍ରରେ ତାହା ପେଷଣ କଲେ, ତା ମଧ୍ୟରୁ ରକ୍ତ ବାହାର ହୋଇ ଏକ ଶ କୋଶ ସରଳ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ଅଖ୍ୟ ଲଗାମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାପ୍ତ ହେଲା ।

୧୫ ପଦ ।

- ୧ ପୁଣି ସ୍ଵର୍ଗରେ ଆମ୍ଭେ ଆଉ ଏକ ବଡ଼ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଚିହ୍ନ ଦେଖିଲୁଁ; ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ଉତ୍ପାତରେ ଇଶ୍ଵରର କ୍ରୋଧ ସଫଳ ହୁଅନ୍ତୁ, ଏମନ୍ତ ଉତ୍ପାତକାର ସାତ ଦୂତ ଦେଖିଲୁଁ । ପୁଣି ଅଗ୍ନିମିତ୍ରିତ ଏକ କାତମୟ ସମୁଦ୍ର ପ୍ରାୟ ପାଣିକୁ ଦେଖିଲୁଁ; ଏଥିରେ ଯେଉଁମାନେ ସେହି ପଶୁକୁ ପୁଣି ତାହାର ପ୍ରତିମାକୁ ଓ ତାହାର ନାମର ଚିହ୍ନ ଓ ସଂଖ୍ୟାକୁ ଜନ୍ମ କରାଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଇଶ୍ଵରର ବାଣୀଧାରୀ ହୋଇ ସେ କାତମୟ ସମୁଦ୍ରରେ ଠିଆ ହୋଇ ଇଶ୍ଵରର ଦାସ ମୋଶାହ ଓ ମୁକାମେଶର ଗାୟନରେ ଶ୍ରବ କରି କହିଲେ, ହେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭର କର୍ମ ଅତି ମହତ୍ତ୍ୱ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ; ହେ ସାଧୁମାନଙ୍କର† ଶକ୍ତି, ତୁମ୍ଭର ପଥ ସରଳ ଓ ଯଥାର୍ଥ; ଏନିମନ୍ତେ ହେ ପ୍ରଭୁ, କେ ତୁମ୍ଭକୁ ଭୟ ନ କରିବ? ପୁଣି କେ ତୁମ୍ଭର ନାମର ଗୌରବ ନ କରିବ? ଯେଣୁ କେବଳ ତୁମ୍ଭେ ପବିତ୍ର ଅଟ; ତୁମ୍ଭର

* (ଅବା) ଅସ୍ତ୍ର ବହୁଅଛନ୍ତି, ସତ୍ୟ ।

† (ଅବା) ଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ।

ଦଣ୍ଡ ସୁପ୍ରକାଶ ହେବାରେ ସବଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେଇ ଆସି ତୁମ୍ଭର ଶ୍ରେଣୀରେ ଭଜନା କରିବେ ।

ଏଭାବର ଆମ୍ଭେ ଦେଖୁଁ, ସ୍ୱର୍ଗରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ତମ୍ଭର ନ୍ୟାୟ ମନ୍ଦିରର ଦ୍ୱାର ମେଲି ଦେଖିଲୁଁ । ଏଥିରେ ପବନ ଶୁଭ୍ରବର୍ଣ୍ଣ ବସ୍ତ୍ରାନ୍ୱିତ ପୁଣି ବକ୍ଷସ୍ଥଳରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପଟୁକା ବଳା, ଏମନ୍ତ ସାତ ଉପାତଜନକ ସାତ ଦୂତ ମନ୍ଦିରର ବାହାର ହୋଇଲେ, ଚାରି ପ୍ରାଣର ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପ୍ରାଣୀ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟି ଈଶ୍ୱରର କ୍ରୋଧରେ ପରପୂର୍ଣ୍ଣ ସାତ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପାଦ ସେ ସାତ ଦୂତଙ୍କୁ ଦେଲେ । ଆଉ ଈଶ୍ୱରର ତେଜ ଓ ପରା-
କ୍ରମଜାତ ଯେ ଧୂମ, ତହିଁରେ ମନ୍ଦିର ପରପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା; ପୁଣି ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ସେ ସାତ ଦୂତର ସାତ ଉପାତ ସମାପ୍ତ ନୋହିଲା, ତାବତ୍ତ କେହି ମନ୍ଦିରର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶିବାକୁ ନ ପାରିଲା ।

୧୭ ପଦ୍ୟ ।

ଏଥୁଁ ମନ୍ଦିରର ସେ ସାତ ଦୂତର ପ୍ରତି ଉକ୍ତ ଏହି ମହା ରବ ଶୁଣିଲୁଁ, ତୁମ୍ଭେ-
ମାନେ ଯାଇ ଈଶ୍ୱରାୟ କ୍ରୋଧର ସାତ ପାଦ ପୃଥିବୀରେ ତାଳି ଦିଅ ।

ପ୍ରଥମ ଦୂତ ପୃଥିବୀରେ ଆପଣା ପାଦ ତାଳନ୍ତେ ପଶୁର ନାମାଙ୍କିତ ପୁଣି ତାହାର ପ୍ରତିମା ସେବକ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଶରୀରରେ ଗଳିତ ଓ ବ୍ୟଥିତ ଘାଆ ହୋଇଲା ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତ ଆପଣା ପାଦ ନେଇ ସମୁଦ୍ରର ଉପରେ ତାଳନ୍ତେ ସମୁଦ୍ରର ଜଳ ମୃତ ଲୋକର ରକ୍ତ ସଦୃଶ ହେବାରେ ତାହା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଜୀବଜନ୍ତୁ ସମସ୍ତେଇ ପ୍ରାଣ-
ତ୍ୟାଗ କଲେ ।

ତୃତୀୟ ଦୂତ ସମସ୍ତ ନଦୀରେ ଓ ନିର୍ଜରରେ ଆପଣାର ପାଦ ତାଳି ଦେଲା, ତହିଁରେ ସମସ୍ତ ଜଳ ରକ୍ତ ହୋଇ ଗଲା । ତେବେ ଜଳାଧିପତି ଦୂତର ଏହିରୂପ କଥା ଶୁଣିଲୁଁ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଭୂତ ଭବିଷ୍ୟତ୍ତ୍ୱ ବିକାଳସ୍ୱରୂପ, ତୁମ୍ଭେ ଯଥାର୍ଥକାଶ୍ଚ, ଏହିନିମନ୍ତେ ଏମନ୍ତ ଯଥାର୍ଥ ବିଚାର କରିଅଛ । ଯେହେତୁ ଲୋକ-
ମାନେ ତୁମ୍ଭର ସାଧୁଗଣର ଓ ଭବିଷ୍ୟତ୍ତ୍ୱବାକ୍ତାଗଣର ରକ୍ତପାତ କରିଥିଲେ, ଏକାରଣ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ତପାନ କରିବାକୁ ଦେଇଅଛ, ଯେଣୁ ସେମାନେ ଯୋଗ୍ୟ-
ବନ୍ତ । ଅନନ୍ତରେ ବେଦର ନିକଟର ଆଉ ଏକ ଦୂତର ଏହି କଥା ଶୁଣିଲୁଁ, ଏମନ୍ତ ହେଉ, ହେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭର ଦଣ୍ଡ ସମସ୍ତର ସତ୍ୟ ଓ ଯଥାର୍ଥ ।

ଚତୁର୍ଥ ଦୂତ ଆପଣା ପାଦ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଉପରେ ତାଳନ୍ତେ ତାହାକୁ ଅଗ୍ନିରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦଗ୍ଧ କରିବାକୁ ପରାକ୍ରମ ଦିଆ ଗଲା । ତହିଁରେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସନ୍ତାପରେ ଦହୁ ହୋଇ ଏହି ସମସ୍ତ ଉପାତରକର୍ତ୍ତା ଯେ ଈଶ୍ୱର, ତାହା-
ଙ୍କର ଗୌରବ କରିବା ପାଇଁ ମନ ନ ଫେରିବ ତାହାଙ୍କର ନାମର ନିନ୍ଦା କଲେ ।

- ୧୦ ପଞ୍ଚମ ଦୂତ ଆପଣା ପାଦ ସେହି ପଶୁର ସିଂହାସନର ଉପରେ ଡାଳି ଦେଲେ; ତହିଁରେ ତାହାର ରାଜ୍ୟ ଅନିକାରମୟ ହେଲା, ପୁଣି ଲୋକମାନେ ବେଦନା
- ୧୧ ସକାଶେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଜିହ୍ବାକୁ କାମୋଡ଼ିଲେ । ପୁଣି ଆପଣାମାନଙ୍କର ବେଦନା ଓ ଘାଆ ସକାଶେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା କଲେ; ଆଉ ଆପଣାମାନଙ୍କର କୁକର୍ମର ମନ ନ ଫେରାଇଲେ ।
- ୧୨ ଷଷ୍ଠ ଦୂତ ଆପଣା ପାଦ ଫରାତ ନାମରେ ମହାନଦୀରେ ଡାଳିଲା; ତହିଁରେ ପୂର୍ବଦଗସ୍ତ ନୃପତିବର୍ଗର ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ଅର୍ଥରେ ସେ ନଦୀର ଜଳ ଶୁଖି ହୋଇ ଗଲା । ପୁଣି ସେହି ନାଗର ଓ ପଶୁର ଓ ଭଣ୍ଡ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟର ମୁଖର
- ୧୪ ବେଙ୍ଗର ନ୍ୟାୟ ତିନି ଅଶୁଭ ଆତ୍ମାକୁ ବାହାର ହେବାକୁ ଦେଖିଲୁଁ । ସେ ଭୂତାତ୍ମାଗଣ ସଙ୍ଗତମାନ ଈଶ୍ୱରର ମହାଦନରେ ଯୁଦ୍ଧର ନିମନ୍ତେ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ସମୁଦାୟ ଭୂପତିମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଗମନାଗମନ କରି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ
- ୧୫ କ୍ରିୟା ଦେଖାଇଲେ । ପୁଣି ଏକା ଭାଷାରେ ହିମିଗିଦୋନ ନାମରେ ବିଖ୍ୟାତ
- ୧୬ [ଅର୍ଥାତ୍ ହିମିଗିଦୋନ ପଦ୍ମତରେ] ସେମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ଏକତ୍ର କଲେ । ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଚୋରର ମତେ ଆସୁଅଛୁଁ; ଯେ ଜଣ ଜାଣତ ହୋଇ ଉଲଗ୍ନ ନ ବୁଲଇ, ଆଉ ତାହାର ଲଜ୍ଜା ବିଷୟ ଯେମନ୍ତ ଦେଖା ନ ଯାଏ, ଏଥିପାଇଁ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ସଜାଡ଼ କଲେ, ସେ ଧନ୍ୟ ।
- ୧୭ ପୁଣି ସପ୍ତମ ଦୂତ ଆପଣା ପାଦ ଆକାଶର ମଧ୍ୟରେ ଡାଳିଲେ, ତହିଁରେ ‘ସମାପ୍ତ ହୋଇଅଛି,’ ଏହି ଏକ ମହାରବ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ମନ୍ଦର ଓ ସିଂହାସନର ବାହାର ହେଲା । ଆବର ଶବ୍ଦ ମେଘଗର୍ଜନ ଓ ବଜୁଳି ହେଲା, ପୁଣି ସୃଷ୍ଟି ଅବଧି ଯେଉଁପ ବଡ଼ ଭୂମିକମ୍ପ କେହି କେବେ ଦେଖି ନାହିଁ, ଏମନ୍ତ ଅତି ଘୋର ଭୂମିକମ୍ପ ହେଲା ।
- ୧୮ ଏଥିରେ ପ୍ରଧାନ ନଗର ତିନି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ ହେଲା, ପୁଣି ନାନା ଦେଶର ନଗର ଭୂମିଗତ ହେଲା, ବିଶେଷରେ ବାବେଲ ନାମରେ ମହାନଗରକୁ ଆପଣା ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ
- ୧୯ କ୍ରୋଧରୂପ ମଦରା ପାଦ ଦେବାକୁ ଈଶ୍ୱରର ସ୍ମରଣରେ ପଡ଼ିଲା । ପୁଣି ପ୍ରତ୍ୟେକ
- ୨୦ ଉପଦ୍ୱୀପ ପଳାଇଲା ଓ ପବନ ସମସ୍ତ ଲୁଚିଲେ । ପୁଣି ଆକାଶର ଏକ ମହଣ ପରିମିତ ଶିଳାବୃଷ୍ଟି ହେଲା; ଏହି ଶିଳାବୃଷ୍ଟିରୂପ ଉତ୍ପାତ ସକାଶେ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରର ନିନ୍ଦା କଲେ; ଯେହେତୁ ତହିଁର ଅତ୍ୟନ୍ତ ବଡ଼ ଉତ୍ପାତ ହେଲା ।

୧୭ ପଦ ।

- ୧ ସେ ପାଦଧାର ସାତ ଦୂତର ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ନିକଟରେ ଆସି ଆମ୍ଭର ସଙ୍ଗରେ ଆଳାପ କରି କହିଲା, ଏଠାରେ ଆସ, ପୃଥିବୀସ୍ଥ ନୃପତିବର୍ଗ ଯେଉଁ ବେଶ୍ୟାର ସଙ୍ଗରେ ବ୍ୟଭିଚାର କର୍ମ କରୁଅଛନ୍ତି, ପୁଣି ପୃଥିବୀର ନିବାସିମାନେ ଯାହାର ଲମ୍ପ-

ଟିକାଉପ ମନ୍ଦ୍ୟପାନରେ ମତ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ସେହି ଜଳରାଶିର ଉପରେ ଉପବିଷ୍ଣୁ
 ପ୍ରଧାନ ବେଶ୍ୟାର ଦଣ୍ଡ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଖାଇବା । ସେ ଏହା ବୋଲି ଆତ୍ମରେ ଆତ୍ମକୁ
 ଅରଣ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ନେଇଗଲା; ତହିଁରେ ନିନ୍ଦାରୁପ ନାମରେ ପରପୁଣି ସିନ୍ଦୂରବର୍ଣ୍ଣ
 ସଙ୍ଗଣହାର, ଓ ସପ୍ତ ମସ୍ତକ ଓ ଦଶ ଶୃଙ୍ଗମୁକ୍ତ ଏକ ପଶୁ ଆରୋହଣରେ ଜଣେ
 ନାୟକୁ ଦେଖିଲୁଁ । ସେ ନାୟ ବାଇଗଣିଆ ଓ ସିନ୍ଦୂରବର୍ଣ୍ଣ ବସ୍ତ୍ର ପରିହୃତ, ପୁଣି
 ସୁବର୍ଣ୍ଣ ମଣି ମୁକ୍ତାଦରେ ବଦୂଷିତା, ଓ ଆପଣା ବ୍ୟଭିଚାରରୁପ ଘୃଣାଜନକ ଅଶୃଚି
 ସାମଗ୍ରୀରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ଏକ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପାଦ ହସ୍ତରେ, ପୁଣି ନିଗୂଢ ତତ୍ତ୍ୱ ଓ ପ୍ରଧାନ
 ବାବେଲ ଓ ସବୁ ପୃଥିବୀର ବ୍ୟଭିଚାର ଓ ଅଶୃଚି କ୍ରିୟାର ଜନନୀ, ଏହି ନାମ
 ତାହାର କପାଳରେ ଲେଖିତ । ଆଉ ସାଧୁଗଣର ଓ ଯାଶୁର ସାକ୍ଷିଗଣର ରକ୍ତ-
 ରେ ମତ୍ତ ସେ ନାୟକୁ ଦେଖିଲୁଁ; ପୁଣି ଦେଖନ୍ତେ ଆତ୍ମର ଅତିଶୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜ୍ଞାନ
 ହେଲା । ତହିଁରେ ସେ ଦୂତ ଆତ୍ମକୁ କହିଲା, ତୁମ୍ଭେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜ୍ଞାନ କରୁଅଛ କିପା? ୨
 ଆମ୍ଭେ ସେହି ନାୟର ଓ ତାହାର ବାହନର ଅର୍ଥାତ୍ ସପ୍ତ ମସ୍ତକ ଓ ଦଶ ଶୃଙ୍ଗ-
 ମୁକ୍ତ ପଶୁର ନିଗୂଢ ତତ୍ତ୍ୱ ତୁମ୍ଭକୁ ଜଣାଇବା । ତୁମ୍ଭେ ଯେ ପଶୁକୁ ଦେଖିଅଛ, ୮
 ସେ ପୁଷ୍ପରେ ଥିଲା, ପୁଣି ଏକାକୀ ନାହିଁ; ପୁନର୍ବାର ସେ ଅତଳସ୍ତର୍ଣ କୁଣ୍ଡର
 ଉଠି ବିନାଶ ପାଇବ; ସୃଷ୍ଟିକାଳାବଧି ଜୀବନ ପ୍ରସ୍ତକରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ନାମ
 ଲେଖିତ ନାହିଁ, ଏମନ୍ତ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ଲୋକେ ଭୂତ ଓ ଏକାକୀ ଅବର୍ତ୍ତମାନ ଓ
 ଭବିଷ୍ୟତ ପଶୁକୁ ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜ୍ଞାନ କରିବେ । ବୁଦ୍ଧିମନ୍ତ ଲୋକେ ଏହା ବୁଝନ୍ତୁ । ୯
 ଯାହାର ଉପରେ ସେ ନାୟ ବସୁଅଛି, ତାହାର ସାତ ମସ୍ତକ ସପ୍ତ ପଦ୍ମବର୍ଣ୍ଣରୁପ,
 ପୁଣି ସେ ସାତ ପଦ୍ମ ସାତ ରାଜାର ସ୍ୱରୂପ; ସେମାନଙ୍କର ପାଞ୍ଚ ଜଣ ପତିତ ୧୦
 ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଛି; ଆଉ ଏକ ଏକାକୀ ହୋଇ ନାହିଁ, ହେଲେ
 ଅନ୍ଧକ୍ଷଣ ଥିବ । ଯେଉଁ ପଶୁ ଭୂତ ଓ ଏକାକୀ ବର୍ତ୍ତମାନ, ସେ ଅଷ୍ଟମ; ପୁଣି ୧୧
 ସପ୍ତ ରାଜାର ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତମ ହୋଇ ବିନଷ୍ଟ ହେବ । ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଦଶ ଶୃଙ୍ଗ ୧୨
 ଦେଖିଅଛ, ସେ ଦଶ ରାଜାସ୍ୱରୂପ; ସେମାନେ ଅଦ୍ୟାପି ରାଜ୍ୟପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ
 ନାହାନ୍ତି; ପୁଣି ପଶୁର ସଙ୍ଗେ ଏକ ମୁହୂର୍ତ୍ତେ ରାଜାର ପରାକ୍ରମ ପାଇବେ । ସେ- ୧୩
 ମାନେ ଏକପରାମର୍ଶ ହୋଇ ଆପଣାମାନଙ୍କର ପରାକ୍ରମ ଓ ଶକ୍ତି ପଶୁକୁ ଦେଇ
 ଯୁବାମେଷର ସଙ୍ଗେ ସଂଗ୍ରାମ କରିବେ । ପୁଣି ଯୁବାମେଷ ସେମାନଙ୍କୁ ଜୟ କର- ୧୪
 ବେ; ଯେହେତୁ ସେ ପ୍ରଭୁଗଣର ପ୍ରଭୁ ଓ ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା, ପୁଣି ଯେଉଁ-
 ମାନେ ତାହାଙ୍କର ସଙ୍ଗରେ ଥାନ୍ତି, ସେମାନେ ନିମନ୍ତ୍ରିତ ଓ ମନୋମାତ ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ।
 ପୁଣି ସେ ଆତ୍ମକୁ ଆହୁର କହିଲା, ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଜଳରାଶିରେ ବେଶ୍ୟାକୁ ଉପ- ୧୫
 ବିଷ୍ଣୁ ହେବାକୁ ଦେଖିଅଛ, ସେହି ଜଳରାଶି ରାଜ୍ୟ ଓ ଦେଶୀୟ ଭାଷାବାଦ ଲୋକ-
 ସମୂହ ଜାଣିବ । ଆଉ ପଶୁରେ ଯେଉଁ ଦଶ ଶୃଙ୍ଗ ଦେଖିଅଛ, ସେମାନେ ୧୬

ସେ ବେଶ୍ୟାକୁ ଘୃଣା କରବେ, ପୁଣି ତାହାକୁ ଦାନସ୍ଥାନ ଓ ନଙ୍ଗାଳା କର ତାହାର
 ୧୭ ମାଂସ ଭୋଜନ କରବେ, ତାହାକୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରବେ । ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ
 ଆପଣା ଉକ୍ତ ବାକ୍ୟ ସଫଳ ନୁହେଁ, ତାବତ୍ କାଳ ଈଶ୍ବର ଆପଣା ମନସ୍ଥ ସିଦ୍ଧ
 କରବାକୁ ପୁଣି ଏକବାକ୍ୟ କର ସେହି ପଶୁକୁ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରବାକୁ ସେମା-
 ୧୮ ନଙ୍କର ପ୍ରବୃତ୍ତି ଦେବେ । ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଯେ ନାଶକ ଦେଖିଅଛୁ, ସେ ପୃଥିବୀସ୍ଥ
 ରାଜାଗଣର ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ବକାରଣୀ ମହାନଗର ଜାଣିବ ।

୧୮ ପଦ୍ୟ ।

୧ ତଦନନ୍ତରେ ଆମ୍ଭେ ଆଉ ଏକ ମହାବଳବାନ ଦୂତକୁ ସ୍ବର୍ଗର ଓହ୍ଲାଇବାକୁ
 ୨ ଦେଖିଲୁଁ; ତାହାର ତେଜରେ ପୃଥିବୀ ଆଲୁଅମୟ ହେଲା । ପୁଣି ସେ ମହାଶୟ
 କର ଉଦ୍ଭବରେ କହିଲା, ବାବେଲ ମହାନଗର ପଡ଼ଗଲା, ପଡ଼ଗଲା, ତାହା
 ଭୂତଗଣର ବାସସ୍ଥାନ ଓ ସମସ୍ତ ଅଶୁଚି ଭୂତର ଆବାସ ଓ ସମସ୍ତ ଅପବିତ୍ର
 ୩ କୁହାଯିବ ପକ୍ଷର ପିଞ୍ଜରସ୍ବରୂପ ହୋଇଅଛି । ଯେହେତୁ ସମସ୍ତ ଦେଶୀୟ ଲୋକ
 ତାହାର ବ୍ୟଭିଚାରଜାତ କୋପରୂପ ମନ୍ଦର ପାନ କରୁଅଛନ୍ତି, ପୁଣି ପୃଥିବୀସ୍ଥ
 ସବୁ ନୃପତିବର୍ଗ ତାହାର ସଙ୍ଗେ ବ୍ୟଭିଚାର କର୍ମ କରୁଅଛନ୍ତି, ପୁଣି ତାହାର ସୁଖ-
 ଭୋଗର ବାହୁଲ୍ୟ ସକାଶୁ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ବଣିଆମାନେ ଧନବନ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।
 ୪ ଅନନ୍ତରେ ସ୍ବର୍ଗର ଉକ୍ତ ଆହୁର ଏହି ଏକ ରବ ଶୁଣିଲୁଁ, ହେ ଆତ୍ମର ଲୋକେ,
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେମନ୍ତ ଏହି ବାବେଲର ପାପର ଭାଗୀ ନ ହୁଅ, ଓ ତାହାର
 ୫ ଉତ୍ପାତରେ ଗ୍ରସ୍ତ ନ ହୁଅ, ଏଥିପାଇଁ ତାହାର ମଧ୍ୟରୁ ବାହାରକୁ ଆସ । ଯେହେତୁ
 ତାହାର ପାପ ସ୍ବର୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଉଠିଅଛି, ପୁଣି ତାହାର ଦୁର୍ଜନ ଈଶ୍ବରର ସ୍ବରାଜ୍ୟ-
 ୬ ରେ ଆସିଅଛି । ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦାନ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ
 ତାହାକୁ ତାହୁଣ ପ୍ରତିଦାନ କର; ପୁଣି ତାହାର କ୍ରିୟାର ସବୁଣ ଦ୍ବିଗୁଣ ପ୍ରତିଫଳ
 ଦୟ; ସେ ଯେ ପାନପାତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଅଛି, ତହିଁରେ ତାହାକୁ ଦ୍ବିଗୁଣ ଦୟ ।
 ୭ ସେ ଯେତେ ଆପଣାକୁ ଗୌରବ କରୁଅଛି, ଓ ସୁଖରେ କାଳକ୍ଷେପଣ କରୁଅଛି,
 ତାହାକୁ ତେତେ ଯଥୁଣୀ ଓ ଶୋକ ଦୟ; ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ବିଧବା ନୋହି,
 ରାଣୀ ହୋଇ ବିରଜମାନ ଅଛୁଁ, ପୁଣି କଦାଚ ଶୋକ ନ ପାଇବା, ସେ ଆପଣା
 ୮ ମନେ ଏମନ୍ତ କଥା କହୁଅଛି । ଏନମନ୍ତେ ଏକ ଦିନେ ତାହାକୁ ଏହି ସମସ୍ତ
 ଉତ୍ପାତ ଘଟିବ; ଅଥଚ୍ ମାତ୍ର ଓ ଶୋକ ଓ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଘଟିଲେ ଶେଷରେ ଅଗ୍ନି-
 ରେ ଦଗ୍ଧ ହେବ; ଯେହେତୁ ତାହାର ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପ୍ରଭୁ ପରମେ-
 ୯ ଶ୍ବର । ପୁଣି ପୃଥିବୀର ଯେ ସମସ୍ତ ରାଜା ତାହାର ସଙ୍ଗରେ ବ୍ୟଭିଚାର କର୍ମ ଓ
 ସୁଖରେ କାଳକ୍ଷେପଣ କରୁଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ତାହାର ଦହନର ଧୂମ ଦେଖି

ବିଳାପ ଓ ଫଳନ କରିବେ । ପୁଣି ତାହାର ଯନ୍ତ୍ରଣାର ଭୟ ସକାଶେ ଦୂରରେ ୧୦
ଠିକ୍ ହୋଇ ଏହି କଥା କହିବେ, ହାୟ, ହାୟ, ମହାନଗରୀ ବାବେଲ ! ହେ
ବଳବତ୍ତ ନଗରୀ, ଏକ ଦଣ୍ଡରେ ତୁମ୍ଭର ଦଣ୍ଡ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି ।

ପୁଣି ପୃଥିବୀସ୍ଥ ବାଣିଜ୍ୟକାରମାନେ ତାହାର ନିମନ୍ତେ ଫଳନ ଓ ବିଳାପ କରି- ୧୧
ବେ ; ଯେହେତୁ ସେମାନଙ୍କର ବାଣିଜ୍ୟର ସାମଗ୍ରୀ ଆଉ କେହି ନ କରିବେ ।
ସୁନା ରୂପା ମଣିମୁକ୍ତା ସରନ୍ତୁଗା ବାଇଗଣିୟାବର୍ଣ୍ଣ ସିନ୍ଦୂରବର୍ଣ୍ଣ ବସ୍ତ୍ର ପଟବସ୍ତ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର- ୧୨
ନାଦି କାଷ୍ଠ ହସ୍ତିଦନ୍ତର ସବୁ ପ୍ରକାର ପାଦ, ଓ ବହୁମୂଲ୍ୟ କାଷ୍ଠର ପିତ୍ତଳର ଲେହାର
ମର୍ମରାଦର ସବୁ ପ୍ରକାର ପାଦ, ପୁଣି ତାଲଚିନି ସୁଗନ୍ଧଦ୍ରବ୍ୟ ମର୍ଦ୍ଦନର ଦ୍ରବ୍ୟ ଗନ୍ଧ- ୧୩
ରସ ମଦରା ତୈଳ ଉତ୍ତମ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଗନ୍ଧମ ଗୋର ମେଣ୍ଡା ଘୋଡ଼ା ରଥ ଦାସ ମନୁଷ୍ୟ-
ମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ଇତ୍ୟାଦି ବାଣିଜ୍ୟର ସାମଗ୍ରୀ । ଆଉ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରାଣର ବାଣ୍ଟିତ ୧୪
ଫଳ ସମସ୍ତ ଓ ସବୁ ସ୍ୱସ୍ତାଦୁ ଓ ମନୋହର ଦ୍ରବ୍ୟ, ସମସ୍ତ ତୁମ୍ଭଠାର ଗଲ ; ତୁମ୍ଭେ
ଆଉ କେବେହେଁ ସେ ସମସ୍ତର ଉଦ୍ଦେଶ ନ ପାଇବ । ପୁଣି ସେ ସମସ୍ତ ବ୍ୟବ- ୧୫
ସାୟରେ ଧନବନ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଏମନ୍ତ ସମସ୍ତ ମହାଜନ ତାହାର ଯନ୍ତ୍ରଣାର
ଭୟରେ ଦୂରରେ ଠିକ୍ ହୋଇ ଫଳନ ଓ ବିଳାପ କରୁଁ କହିବେ, ହାୟ ! ୧୬
ହାୟ ! ହେ ମହାନଗରୀ, ତୁମ୍ଭେ ସର ବସ୍ତ୍ରରେ ବାଇଗଣିୟାରଙ୍ଗର ବସ୍ତ୍ରରେ ସିନ୍ଦୂର-
ବର୍ଣ୍ଣ ବସ୍ତ୍ରରେ ବସ୍ତ୍ରାନ୍ୱିତ, ସୁବର୍ଣ୍ଣ ମଣିମୁକ୍ତାଦି ଭୃଷଣରେ ଭୂଷିତ ଥିଲ, ପୁଣି ୧୭
ଏବେ ଏକ ଦଣ୍ଡର ମଧ୍ୟରେ ସେ ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିର ଲେପ ହୋଇଅଛି । ପୁଣି ୧୮
ଜାହାଜର କର୍ତ୍ତାଗଣ ଓ ଜଳପଥରେ ସେଠାବର ଗମନକାରୀ ସମସ୍ତେ ଓ ନାବିକ
ଲୋକ ପୁଣି ସମୁଦ୍ରସ୍ଥିତ ବ୍ୟବସାୟୀ ଲୋକ, ଏମାନେ ଦୂରରେ ଠିକ୍ ହୋଇ
ନଗର ଦାହର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱଗତ ଧୂଆଁ ଦେଖି ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ କହିବେ, ଏମନ୍ତ ମହା- ୧୯
ନଗରୀର ଭୂଲ୍ୟ ଆଉ କି ନଗରୀ ଅଛି ? ଏହା ବୋଲି ସେମାନେ ମସ୍ତକରେ ଧୂଳି ୨୦
ପକାଇ ଫଳନ ଓ ବିଳାପ କରୁଁ ଉଚ୍ଚ କରି କହିବେ, ହାୟ ! ହାୟ ! ଯେ ମହା-
ନଗରୀର ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟରେ ସକଳ ସମୁଦ୍ରର ଜାହାଜୀୟ କର୍ତ୍ତାମାନେ ଧନବନ୍ତ ହୋଇ-
ଅଛନ୍ତି, ଏମନ୍ତ ନଗରୀ ଏକ ଦଣ୍ଡର ମଧ୍ୟରେ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇ ଗଲା । ପୁଣି ହେ ୨୧
ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଲୋକ, ସାଧୁ ଲୋକ, ପ୍ରେମିତଗଣ, ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ତ୍ରୀଗଣ ସମସ୍ତ, ତୁମ୍ଭେ-
ମାନେ ଏଥିରେ ଆନନ୍ଦ କର ; ଯେହେତୁ ଈଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହେତୁର ଏହାର
ଏମନ୍ତ ସମୁଚିତ ଦଣ୍ଡ ଦେଲେ ।

ଏମନ୍ତରେ ଏକ ବଳବନ୍ତ ଦୂତ ବଡ଼ ଚକର ଏକ ପଟର ସଦୃଶ ଖଣ୍ଡେ ପଥର ୨୨
ନେଇ ସମୁଦ୍ରରେ ପକାଇ କହିଲା, ଏହାର ଭୂଲ୍ୟ ଏହି ବଡ଼ ବାବେଲ ନଗରୀ
ବଳରେ ତଳେ ପକାଇ ଦିଅ । ଯିବ, ଆଉ କେବେହେଁ ତାହାର ଉଦ୍ଦେଶ ପ୍ରାପ୍ତ
ନୋହିବ । ଏନିମନ୍ତେ ଗାଣାବାଦକ ଓ ବାଦ୍ୟକର ଓ ବଶୀବାଦକ ଓ ଭୂତବାଦକ, ୨୩

ସମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଆଉ ଯନ୍ତ୍ର ନ ବଜାଇବେ; ପୁଣି ବ୍ୟବସାୟ ନିମନ୍ତେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଶିଳ୍ପକାରୀ ତୁମ୍ଭର ମଧ୍ୟରେ ଆଉ ପ୍ରାପ୍ତ ନ ହେବେ; ୨୩ ପୁଣି ତଳ ପେଶର ଶବ୍ଦ ତୁମ୍ଭର ମଧ୍ୟରେ ଆଉ ଶୁଣା ନ ଯିବ । ପୁଣି ପ୍ରଜାପର ଆଲୁଅ ତୁମ୍ଭର ମଧ୍ୟରେ ଆଉ ଦେଖା ନ ଯିବ; ବର କନ୍ୟାର କଥା ତୁମ୍ଭର ମଧ୍ୟରେ ଆଉ ଶୁଣା ନ ଯିବ; ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭର ବଣିଜମାନେ ପୃଥିବୀର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଧାନ ଥିଲେ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭର ମାୟାରେ ଦେଖାଯିବ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ମୋ- ୨୪ ହିତ ହେଲେ । ଆଉ ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟ ଶୁଣି କି ସାଧୁମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଯେତେ ଲୋକର ବଧ ହୋଇଅଛି, ସମସ୍ତର ରକ୍ତ ତୁମ୍ଭର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା ।

୧୧ ପଦ ।

୧ ତଦନନ୍ତରେ ସ୍ୱର୍ଗର ଉକ୍ତ ଅନେକ ଲୋକର ଏହି ଏକ ମହାଶବ୍ଦ ଶୁଣିଲୁଁ, ହାଲିଲୁୟା,* ପରବାଣ ଓ ପ୍ରତାପ ଓ ସମ୍ମାନ ଓ ଶକ୍ତି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ପର- ୨ ମେଶ୍ୱରଙ୍କର । ପୁଣି ତାହାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦଣ୍ଡ ଯଥାର୍ଥ ଓ ନ୍ୟାୟ; ଯେହେତୁ ଯେଉଁ ମହାବେଶ୍ୟା ଆପଣା ବ୍ୟଭିଚାର କ୍ରିୟାରେ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ଲୋକଙ୍କୁ ଭୁଷ୍ଟ କରି- ୩ ଥିଲା, ସେ ତାହାର ଦଣ୍ଡ କରି ଆପଣା ସେବକମାନଙ୍କର ରକ୍ତପାତର ପ୍ରତିଫଳ ତାହାକୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ପୁନଃବାର କହିଲେ, ହାଲିଲୁୟା; ପୁଣି ତା- ୪ ହାର ଧୂଆଁ ନିତ୍ୟ ଉଠିଲା । ଆଉ ସେହି ଚବିଶ ପ୍ରାଣନ ଓ ଚାରି ପ୍ରାଣୀ ଉଭୟ ହୋଇ ସିଂହାସନସ୍ଥ ଈଶ୍ୱରର ଭଜନା କରି କହିଲେ, ଆମେନ; ହାଲିଲୁୟା । ୫ ତହିଁ ଉତ୍ତର ସେହି ସିଂହାସନରୁ ଏହି ଏକ ଶବ୍ଦ ହେଲା, ହେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବକ- ୬ ଶା, ହେ ତାହାଙ୍କର ଭୟକାରୀଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସାନ ହୁଅ କି ବଡ଼ ହୁଅ, ସମସ୍ତେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଈଶ୍ୱରର ପ୍ରଶଂସା କର । ପୁଣି ଅପାର ଜଳର କଲ୍ଲୋଳ- ୭ ଧ୍ୱନି ଓ ଘୋର ମେଘଗର୍ଜନ ଶବ୍ଦର ତୁଲ୍ୟ ଲୋକସମୂହର ଏହି ରବ ଶୁଣିଲୁଁ, ହାଲି- ୮ ଲୁୟା; ଯେହେତୁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ରାଜତ୍ୱ କରନ୍ତି । ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଆନନ୍ଦ ଓ ଉଲ୍ଲାସ କରୁଁ, ଓ ତାହାଙ୍କର ସମ୍ମାନ କରୁଁ, ଯେହେତୁ ଯୁବାମେଷର ବିବାହ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଲା, ଆଉ ତାହାଙ୍କର କନ୍ୟା ଆପଣାକୁ ସୁସ- ୯ କ୍ରିତା କରିଅଛି । ତାହାକୁ ନିର୍ମଳ ସର ଶୁକ୍ଳବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିବାକୁ ଦତ୍ତ ହେଲା; ୧୦ ସେ ସରବସ୍ତ୍ରକୁ ସାଧୁମାନଙ୍କର ପୁଣ୍ୟ ଜାଣିବ । ତହିଁ ସେ ଆମ୍ଭକୁ ଏହି କଥା କହିଲା, ଯେଉଁମାନେ ଯୁବାମେଷର ବିବାହ ଭୋଜରେ ନିମନ୍ତ୍ରିତ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେ ଧନ୍ୟ, ଏହା ଲେଖା; ସେ ପୁନଃବାର ଆମ୍ଭକୁ କହିଲା, ଏହି ସମସ୍ତ ଈଶ୍ୱରର ସତ୍ୟ

* ଅର୍ଥାତ୍, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ କର ।

ପଡ଼ନ୍ତେ ସେ ଆମ୍ଭକୁ କହିଲା, ସାବଧାନ, ଏହା ନ କର; ଯେମନ୍ତ ତୁମ୍ଭେ ଓ ଯୀଶୁର ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ତୁମ୍ଭର ଭ୍ରାତୃଗଣ, ତେମନ୍ତ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଏକଜଣ ସହଦାସ ଅଛୁ; ଈଶ୍ବରଙ୍କୁ ଭଜନା କର; ଯେହେତୁ ଯୀଶୁର ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟର ସାର ।

ଅନନ୍ତରେ ଆମ୍ଭେ ଦେଖୁଁ, ସ୍ବର୍ଗ ଦ୍ବାର ମେଲା ହୁଅନ୍ତେ ଏକ ଧଳା ଅଣ୍ଟାକୁ ୧୧ ଦର୍ଶନ କଲୁ; ତାହାର ଉପରେ ଯେ ଆରୋହଣ କରିଥିଲେ, ତାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ବାସୀ ଓ ସତ୍ୟବାଦୀ କର କହନ୍ତି, ସେ ଯଥାର୍ଥତ୍ବରେ ବିଚାର ଓ ମୁକ୍ତ କରନ୍ତି । ତା- ୧୨ ହାଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଅଗ୍ନି ଶିଖାବଦ୍ଧ, ତାହାଙ୍କର ମସ୍ତକରେ ଅନେକ ମୁକୁଟ, ପୁଣି ତହିଁରେ ଏମନ୍ତ ଏକ ନାମ ଲେଖା, ଯେ ତାହା ଆପେ ବିନା ଅନ୍ୟ କେହି ନ ଜାଣନ୍ତି । ଆଉ ରକ୍ତରେ ବୁଡ଼ିଲା ବସ୍ତ୍ର ତାହାଙ୍କର ପରିଧାନ; ଓ ତାହାଙ୍କର ବିଶ୍ୟାତ ୧୩ ନାମ ଈଶ୍ବରର ବାକ୍ୟ । ପୁଣି ସ୍ବର୍ଗର ସୈନ୍ୟଗଣ ଶୁକ୍ଳବର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ମଳ ସର ବସ୍ତ୍ରାନୁଦିତ ୧୪ ଓ ଶ୍ବେତ ଅଶ୍ବାରୂପ ହୋଇ ତାହାଙ୍କର ପଛେ ଗମନ କଲେ । ତାହାଙ୍କର ୧୫ ମୁଖର ନିର୍ଗତ ଯେ ଏକ ଡାକ୍ତରୀ ଖଡ୍ଗ, ତାହା ଦ୍ବାରା ସେ ଅନ୍ୟ ଦେଶର ପ୍ରହାର କରନ୍ତି, ପୁଣି ଲୋହଦଣ୍ଡ ଦ୍ବାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସନ କରନ୍ତି; ସେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଈଶ୍ବରର ପ୍ରତୀକ୍ରମ କ୍ରୋଧସ୍ବରୂପ ଦ୍ରାକ୍ଷାପେଷଣ ଯନ୍ତ୍ରରେ ସେମାନଙ୍କ ଦଳନ କରନ୍ତି । ଆଉ ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା ଓ ପ୍ରଭୁମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ, ଏହି ନାମ ତାହାଙ୍କର ବସ୍ତ୍ରର ୧୬ ଓ ଜଙ୍ଗର ଉପରେ ଲେଖାଅଛି ।

ଅନନ୍ତରେ ଆମ୍ଭେ ସୂର୍ଯ୍ୟର ମଧ୍ୟରେ ଠିପ୍ପା ହେବାର ଏକ ଦୂତକୁ ଦେଖିଲୁ; ୧୭ ସେ ଆକାଶରେ ଉଡ଼ିବାର ସବୁ ପକ୍ଷର ପ୍ରତି ଉଚ୍ଚ ଶବ୍ଦରେ ଡାକିଲା, ଆହୋ ସମସ୍ତେ, ପରମେଶ୍ବରଙ୍କର ବଡ଼ ଭୋଜରେ ଆସି ସଭାସ୍ଥ ହୁଅ । ପୁଣି ରାଜଗଣର ୧୮ ସେନାପତିବର୍ଗର ବିକ୍ରମି ଲୋକମାନଙ୍କର, ଅଶ୍ବଗଣର ଅଶ୍ବାରୂପଗଣର, ପୁଣି ମୁକ୍ତି ବନ୍ଧ, ସାନ ବଡ଼, ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟଗଣର ମାଂସ ଉତ୍ତେଜ କର । ସେ ଅଶ୍ବାରୂପ ୧୯ ଜନର ଓ ତାହାଙ୍କର ସୈନ୍ୟର ସଙ୍ଗେ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ସେହି ପଶୁକୁ ଓ ସୈନ୍ୟ ସାମନ୍ତର ସଙ୍ଗେ ପୃଥିବୀର ରାଜାଗଣକୁ ଏକତ୍ର ହେବାକୁ ଦେଖିଲୁ । ତହିଁରେ ୨୦ ସେହି ପଶୁ, ପୁଣି ତାହାର ସଙ୍ଗେ ଯେଉଁ ଭଣ୍ଡ ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ତା ତାହାର ସାକ୍ଷାତରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମମାନ କର ପଶୁର ଚିହ୍ନଗ୍ରାହମାନଙ୍କୁ ଓ ତାହାର ପ୍ରତିମାପୂଜକମାନଙ୍କୁ ଭୁଲାଇଥିଲେ, ସେହି ଦୁହେଁ ଧରା ପଡ଼ିଲେ; ସେମାନେ ଜୀବିତ ଥାଇ ଅଗ୍ନି ଓ ଗନ୍ଧକରେ ପ୍ରଜ୍ଜ୍ବଳିତ ହୃଦରେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହେଲେ । ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ୨୧ ସେହି ଅଶ୍ବାରୂପ ଜନର ମୁଖର ନିର୍ଗତ ଖଡ୍ଗରେ ହତ ହେଲେ; ପୁଣି ପକ୍ଷ ସମସ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ମାଂସ ଖାଇ ତୃପ୍ତ ହେଲେ ॥

୨୦ ପଦ୍ୟ ।

- ୧ ଅନନ୍ତରେ ଆମ୍ଭେ ଅତଳଞ୍ଜିର୍ଣ୍ଣ କୁଣ୍ଡର ଚାରି ଓ ଏକ ମହାଶିକୁଳି ହାତରେ କର
 ୨ ଏକ ଦୂତକୁ ସ୍ୱର୍ଗର ଓହ୍ଲାଇବାକୁ ଦେଖିଲୁଁ । ସେହି ଦୂତ ନାଗ ନାମରେ ବୃଦ୍ଧ
 ସର୍ପକୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଅପବାଦକ ଶୟତାନକୁ ଧରି ସହସ୍ର ବର୍ଷ ବନ୍ଦ ରଖିବାକୁ ଅଗାଧ
 କୁଣ୍ଡର ମଧ୍ୟରେ ପକାଇ ଦେଇ କୁଣ୍ଡର ମୁଖ ବନ୍ଦ କରି ମୁଦ୍ରାର ଚିହ୍ନ ଦେଲା ।
 ୩ ତହିଁରେ ସହସ୍ର ବର୍ଷ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୋହିଲେ ସେ ସମୁଦାୟ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଭ୍ରାନ୍ତ
 କରିବାକୁ ନ ପାରନ୍ତେ; ତହିଁ ଉତ୍ତର ଅଳ୍ପକାଳ ତାହାର ମୁକ୍ତ ହେବ ।
 ୪ ପୁଣି ଆମ୍ଭେ କେତେକ ସିଂହାସନ ଓ ତାହାର ଉପବିଷ୍ଟଜନମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ
 କଲୁଁ; ସେମାନଙ୍କୁ ବିଚାର କରିବାର ଭାର ଦତ୍ତ ହେଲା; ଆଉ ଯୀଶୁର ସାକ୍ଷ୍ୟ
 ଓ ଈଶ୍ୱରର ବାକ୍ୟର ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ମସ୍ତକ ଛେଦନ ହୋଇଥିଲା,
 ପୁଣି ଯେଉଁମାନେ ସେହି ପଶୁକୁ ଓ ତାହାର ପ୍ରତିମାକୁ ପୂଜା କରି ନାହାନ୍ତି, ପୁଣି
 ତାହାର ଚିହ୍ନ ଆପଣା ୨ କପାଳରେ ଓ ହସ୍ତରେ ଧାରଣ କରି ନାହାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର
 ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁହିଁ ଦେଖିଲୁଁ; ସେମାନେ ଏକ ସହସ୍ର ବର୍ଷ ଜୀବତ ଥାଇ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ସଙ୍ଗେ
 ୫ ରାଜତ୍ୱ କଲେ । ପୁଣି ଯାବତ୍ ସହସ୍ର ବର୍ଷ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହଇ, ତାବତ୍ ଅବଶିଷ୍ଟ ମୃତମାନେ
 ୬ ସଜୀବ ନୋହିଲେ; ଏହି ପ୍ରଥମ ଘୁନରୁଥାନ । ଯେଉଁମାନେ ଏହି ପ୍ରଥମ ଘୁନ-
 ରୁଥାନର ଅଂଶୀ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେଇ ଧନ୍ୟ ଓ ପବିତ୍ର; ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦ୍ୱିତୀୟ
 ମୃତ୍ୟୁର କିଛି ଅଧିକାର ନାହିଁ; ସେମାନେ ଈଶ୍ୱର ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯା-
 ୭ ଜକ ହୋଇ ସହସ୍ର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ତାହାଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ରାଜତ୍ୱ କରିବେ । ଏଉ-
 ଉର ସହସ୍ର ବର୍ଷ ଗତ ହେଲେ ଶୟତାନକୁ କାରାଗାରର ମୁକ୍ତ କରି ଯିବ ।
 ୮ ତହିଁରେ ସେ ପୃଥିବୀର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥିତ ସମୁଦାୟ ରାଜ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ସମୁଦ୍ରର ବାଲି
 ସବୁଟା ଅସଂଖ୍ୟ ଯେ ଗୋଗ ଓ ମାଗୋଗ, ସେମାନଙ୍କୁ ଭୁଲାଇ ସଂଗ୍ରାମର ନିମ-
 ୯ ନ୍ତେ ଏକତ୍ର କରିବାକୁ ବାହାରକୁ ଯିବ । ସେମାନେ ପୃଥିବୀର ପ୍ରସ୍ଥ ଦେଇ ଆସି
 ସାଧୁମାନଙ୍କର ଶୁଭଖ୍ୟାକୁ ଓ ପ୍ରିୟ ନଗରକୁ ଘେରିବେ; ଏଥିରେ ଈଶ୍ୱରର ନିକ-
 ୧୦ ଠର ସ୍ୱର୍ଗନିର୍ଗତ ଅଗ୍ନି ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରିବ । ପୁଣି ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ସେହି
 ପଶୁ ଓ ଭଣ୍ଡ ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ତା ଅଛନ୍ତି, ସେହି ଅଗ୍ନି ଓ ଗଜକର ହୃଦରେ ସେମା-
 ନଙ୍କର ଭ୍ରାନ୍ତକାରକ ଶୟତାନ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହେବ; ସେ ସ୍ଥାନରେ ସେମାନେ ଅନନ୍ତ-
 କାଳ ଯବାହାସି ଯଥାଶୀଘ୍ର ଭୋଗ କରିବେ ।
 ୧୧ ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ଆମ୍ଭେ ଏକ ମହାଶୁଭ୍ର ସିଂହାସନ ଓ ତଦୁପବିଷ୍ଟ ଏକ ଜଣକୁ
 ଦର୍ଶନ କଲୁଁ । ତାହାଙ୍କର ସମ୍ମୁଖର ପୃଥିବୀ ଓ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ପଲାଇଲା; ସେ-
 ୧୨ ମାନଙ୍କର ଆଉ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ନୋହିଲା । ଅନନ୍ତରେ ସାନ କି ବଡ଼ ସମସ୍ତ ମୃତ
 ଲୋକଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶ୍ରେଣୀରେ ଠିକ୍ ହେବାକୁ ଦେଖିଲୁଁ; ଏଥିରେ ପୁସ୍ତକମାନ

ଫିଟା ଗଲ, ବିଶେଷରେ ଜୀବନ ପୁସ୍ତକ ନାମେ ଆଉ ଏକ ପୁସ୍ତକ ଫିଟା ଗଲ ; ପୁଣି ପୁସ୍ତକମାନର ଲେଖିତ ବଚନରେ ଆପଣା । କର୍ମାନୁସାରେ ସେହି ସମସ୍ତ ମୃତ ଲୋକଙ୍କର ବିଚାର ହେଲା । ଆଉ ସମୁଦ୍ର ଆପଣାଠାରେ ସ୍ଥିତ ସବୁ ମୃତ ଲୋକଙ୍କୁ ଶୁଣି ଦେଲା, ପୁଣି ମୃତ ଓ ପରଲୋକ ଆପଣା ଠାରେ ସ୍ଥିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପି ଦେଲେ, ପୁଣି ଆପଣା । କର୍ମାନୁସାରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ବିଚାର ହେଲା । ତହିଁ ମୃତ ଓ ପରଲୋକ ଅଗ୍ନି ହ୍ରଦରେ ପକା ଗଲେ ; ଏହି ଦ୍ଵିତୀୟ ମୃତ । ପୁଣି ଜୀବନ ପୁସ୍ତକରେ ଯାହାର ନାମ ଲେଖା ନ ଥିଲା, ସେ ଅଗ୍ନି ହ୍ରଦରେ ପକା ଗଲା ।

୨୧ ପଦ୍ୟ ।

ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ଏକ ନୂତନ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ନୂତନ ପୃଥିବୀକୁ ଦେଖିଲୁଁ ; ପୂର୍ବ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ପୂର୍ବ ପୃଥିବୀର ଲୋପ ହେଲା, ପୁଣି ସମୁଦ୍ରର ଆଉ ନୋହିଲା ।

ଆମ୍ଭେ ଯୋହନ ସେହି ଧର୍ମନଗରୀ ନୂତନ ସିରଶାଲମକୁ ବରର ନିମନ୍ତେ ଯେମନ୍ତ କନ୍ୟା ବିଭୂଷିତା, ସେତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥାଇ ଇଶ୍ଵରର ନିକଟରୁ ସ୍ଵର୍ଗର ବାହାର ହୋଇ ଓହ୍ଲାଇବାକୁ ଦେଖିଲୁଁ । ପୁଣି ସ୍ଵର୍ଗର ଏହି ଗଭୀର ଆକାଶବାଣୀ ଶୁଣିଲୁଁ, ଯଥା, ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଇଶ୍ଵରର ବାସସ୍ଥାନ ଅଛି, ପୁଣି ସେ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରବେ, ତହିଁରେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କର ଲୋକ ହେବେ, ସେ ଆପେ ସେମାନଙ୍କର ଇଶ୍ଵର ହୋଇ ସେମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ଥିବେ । ପୁଣି ଇଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁର ସବୁ ଜଳ ଯୋଛି ଦେବେ, ତହିଁରେ ମରଣ ଆଉ କେବେହେଁ ନୋହିବ, ପୁଣି ଶୋକ କି ଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵ କି ବ୍ୟଥା କିଛିର ଆଉ ନୋହିବ ; ଯେହେତୁ ପୂର୍ବ ବିଷୟ ସମସ୍ତ ଗତ ହୋଇଅଛି । ପୁଣି ସେହି ସିନ୍ଦ୍ଵାସନୋପବିଷ୍ଟ ଜଣ କହିଲେ, ଏହି ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତ ବିଷୟର ନୂତନ ସୃଷ୍ଟି କରୁଅଛୁଁ ; ସେ ପୁନର୍ବାର ଆମ୍ଭକୁ କହିଲେ, ଲେଖ ; ଯେହେତୁ ଏକଥା ସତ୍ୟ ଓ ବିଶ୍ଵାସନୀୟ । ସେ ଆଉ ଥରେ ଆମ୍ଭକୁ କହିଲେ, ସମାପ୍ତ ହେଲା ; ଆମ୍ଭେ କି ଓ କ୍ଷ, ପୁଣି ଆଦି ଓ ଅନ୍ତ ; ଯେଉଁଜନ ତୃଷ୍ଣିତ ଅଛି, ତାହାକୁ ଆମ୍ଭେ ବିନାମୂଲ୍ୟରେ ଜୀବନରୂପ ନିର୍ହରର ଜଳ ପାନ କରବାକୁ ଦେବା । ପୁଣି ଯେଉଁଜନ ଜୟୀ ହୁଅଇ, ସେ ସମସ୍ତର ଅଧିକାରୀ ହେବ ; ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ତାହାର ଇଶ୍ଵର ହେବା ଓ ସେ ଆମ୍ଭର ପୁଣି ହେବ । ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନେ ଭୟଶୀଳ ଅବିଶ୍ଵାସୀ ଘୃଣ୍ୟକର୍ମକାରୀ ହତ୍ୟାକାରୀ ବେଶ୍ୟାଗାମୀ ମାୟାବା ଦେବପୂଜକ, ସେମାନେ ଓ ସବୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ, ଅଗ୍ନି ଓ ଗନ୍ଧକ ପ୍ରଜ୍ଵଳିତ ହ୍ରଦରେ ଅଧିକାର ପାଇବେ ; ଏହି ଦ୍ଵିତୀୟ ମୃତ ।

- ୧ ଅନନ୍ତରେ ସେହି ସାତ ଶେଷ ଉପାଦରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାତ ପାଦ୍ୟାନ୍ତ ସାତ ଦୂତର ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଆତ୍ମର ନିକଟରେ ଆସି ଆତ୍ମର ସଙ୍ଗେ ଆଲାପ କରି କହିଲା, ଏଠାରେ ଆସ, ସେହି କନ୍ୟା ଅଥଚ ଯୁବାମେଷର ଭୂର୍ଯ୍ୟାକୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଖା-
- ୧୦ ଇବା । ଏଥିରେ ସେ ଆଗୁରେ ଆବଶ୍ୟ ଆତ୍ମକୁ ଏକ ବଡ଼ ଉଚ୍ଚ ପଦ୍ମତଳକୁ ନେଇ ସେହି ଧର୍ମମୟ ମହାନଗରୀ ଯିବିଶାଳମକୁ ଇଶ୍ବରର ନିକଟରେ ସ୍ବର୍ଗର ବାହାର ହୋଇ
- ୧୧ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିବାକୁ ଆତ୍ମକୁ ଦେଖାଇଲା । ସେ ନଗରରେ ଇଶ୍ବରର ଜ୍ୟୋତିଷ ବଢ଼ିଲା, ପୁଣି ତାହାର ତେଜଃ ବହୁମୂଲ୍ୟ ରତ୍ନ ଅର୍ଥାତ୍ ସୂର୍ଯ୍ୟକାନ୍ତମଣିର ନ୍ୟାୟ
- ୧୨ ଓ ସ୍ପଷ୍ଟିକର ନ୍ୟାୟ ନିର୍ମଳ । ସେ ନଗରର ପାଚେରୀ ଅତି ଉଚ୍ଚ ଓ ବଡ଼; ତାହାର ପୂର୍ବଦିଗରେ ତିନି ଦ୍ବାର, ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ତିନି ଦ୍ବାର, ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ତିନି ଦ୍ବାର,
- ୧୩ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ତିନି ଦ୍ବାର, ସମୁଦାୟରେ ଦ୍ବାଦଶ ଦ୍ବାର ଅଛି । ସେହି ଦ୍ବାଦଶ ଦ୍ବାରର ଉପରେ ଦ୍ବାଦଶ ଦୂତ ଥାଆନ୍ତି, ଦ୍ବାରର ଉପରେ ଇଶ୍ରାୟେଲ ବଣର ଦ୍ବା-
- ୧୪ ଦଶ ଗୋଷ୍ଠିର ନାମ ଲେଖା । ପୁଣି ସେ ପାଚେରୀର ଦ୍ବାଦଶ ଗୁନିୟାଦ ଅଛି, ତହିଁରେ ଯୁବାମେଷର ବାର ପ୍ରେରଣର ନାମ ଲେଖାଅଛି ।
- ୧୫ ଏଉଡ଼ାରେ ଯେ ଆତ୍ମର ସଙ୍ଗେ କଥୋପକଥନ କଲେ, ତାହାଙ୍କର ହସ୍ତରେ ସେ ନଗର ଓ ତାହାର ଦ୍ବାର ଓ ପାଚେରୀର ପରିମାପକ ଗୋଟାଏ ସ୍ବର୍ଣ୍ଣ ନଳ
- ୧୬ ଅଛି । ସେ ନଗର ଚତୁଷ୍କୋଣ, ତାହାର ଦୀର୍ଘ ଓ ପ୍ରସ୍ଥ ସମାନ; ପୁଣି ସେହି ନଳରେ ନଗରର ପରିମାପକ କଲେ ଦ୍ବାଦଶ ସହସ୍ର ଖର ପରିମାପକ ହେଲା, ଓ
- ୧୭ ତାହାର ଦୀର୍ଘ ପ୍ରସ୍ଥ ଉଚ୍ଚ ଏକ ସମାନ । ପୁଣି ତାହାର ପାଚେରୀର ପରିମାପକ କଲେ ମନୁଷ୍ୟର ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ଦୂତର ଏକ ଶତ ଚୌରାଶି ହାତ ପରିମାପକ ହେଲା ।
- ୧୮ ସୂର୍ଯ୍ୟକାନ୍ତମଣିନିର୍ମିତ ତାହାର ପାଚେରୀ, ପୁଣି ସେ ନଗର ସ୍ବର୍ଣ୍ଣନିର୍ମିତ ଓ ନିର୍ମଳ
- ୧୯ କାଚର ସଦୃଶ୍ୟ । ପାଚେରୀର ଗୁନିୟାଦ ସମସ୍ତ ନାନା ପ୍ରକାର ମୂଲ୍ୟବାନ ରତ୍ନରେ
- ୨୦ ଭୂଷିତ । ତାହାର ପ୍ରଥମ ସୂର୍ଯ୍ୟକାନ୍ତର, ଦ୍ବିତୀୟ ମାଳକାନ୍ତର, ତୃତୀୟ ଲାଲଜୀର, ଚତୁର୍ଥ ମରକତର, ପଞ୍ଚମ ବୈଦୂର୍ଯ୍ୟର, ଷଷ୍ଠ ଚୂର୍ଣ୍ଣାର, ସପ୍ତମ ଚନ୍ଦ୍ରକାନ୍ତର, ଅଷ୍ଟମ ଗୋଦନ୍ତର, ନବମ ପଦ୍ମରାଗର, ଦଶମ ଲଣ୍ଠନାୟର, ଏକାଦଶ ଫିରୋଜର, ଦ୍ବାଦଶ
- ୨୧ ମାଣିକ୍ୟର ଥିଲା । ପୁଣି ଏକ ମୁକ୍ତାନିର୍ମିତ ଏକ ଦ୍ବାର, ଏହିଭାବେ ଦ୍ବାଦଶ ମୁକ୍ତାରେ ଦ୍ବାଦଶ ଦ୍ବାର; ନଗରର ସମସ୍ତ ପଥ ଉତ୍ତମ ସ୍ବର୍ଣ୍ଣ ଅଥଚ ନିର୍ମଳ
- ୨୨ କାଚର ସାଦୃଶ୍ୟ ହେଲା । ଏହି ନଗରର ମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ଭେ ଗୋଟିଏ ମନ୍ଦିର ନ ଦେଖିଲୁଁ, କାରଣ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ବର ପୁଣି ଯୁବାମେଷ ତାହାର
- ୨୩ ମନ୍ଦିରସ୍ବରୂପ ଅଛନ୍ତି । ଆଲୁଅ ନିମନ୍ତେ ସେ ନଗରରେ ଚନ୍ଦ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟର କିଛି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ; ଯେହେତୁ ଇଶ୍ବରର ତେଜ ସେ ନଗରକୁ ଦୀପ୍ତିମାନ କରନ୍ତି, ଓ
- ୨୪ ତହିଁରେ ଯୁବାମେଷ ଆଲୁଅସ୍ବରୂପ ଅଛନ୍ତି । ଦେଖିୟ ମୁକ୍ତା ଲୋକ ସମସ୍ତେ

ସେହି ଜ୍ୟୋତିରେ ଗମନାଗମନ କରବେ ; ପୁଣି ପୃଥିବୀର ପତି ସମସ୍ତେ ତାହାର ମଧ୍ୟରେ ଆପଣା ୨ ଐଶ୍ବର୍ଯ୍ୟ ଓ ମହିମା ଆଣିବେ । ସେ ନଗରର ଦ୍ଵାର ଦିନରେ ୨୫ କେତେବେଳେ ଚାଲି ନ ଥାଏ, ପୁଣି ସେ ସ୍ଥାନରେ ରାତି ନୁହଇ । ଲୋକମାନେ ୨୭ ତାହାର ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ଦେଶର ଐଶ୍ବର୍ଯ୍ୟ ଓ ମହିମା ଆଣିବେ । ପୁଣି ତାହାର ୨୭ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଅପବିତ୍ର କି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କି ମିଥ୍ୟାକାଣ୍ଡ ଜନ କଦାଚ ପ୍ରବେଶ ହେବାକୁ ନ ପାରିବ ; ଯେଉଁମାନଙ୍କର ନାମ ଯୁବାମେଶ୍ଵର ଜୀବନ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖାଅଛି, କେବଳ ସେମାନେଇ ପ୍ରବେଶ ହେବାକୁ ପାରିବେ ।

୨୨ ପଦ୍ୟ ।

ତଦନନ୍ତରେ ସେ ଦୂତ ଇଶ୍ଵରର ଓ ଯୁବାମେଶ୍ଵର ସିଂହାସନର ନିର୍ଗତ ସ୍ଫୁଟିକ ପରି ୧ ନିର୍ମଳ ଅମୃତ ଜଳର ନଦୀ ଆମ୍ଭକୁ ଦେଖାଇଲା । ସେ ନଦୀର ଓ ତାହାର ବାଟର ୨ ଦୁଇ ପାଖରେ ଦ୍ଵାଦଶ ପ୍ରକାର ଫଳଦାୟକ ଅମୃତ ବୃକ୍ଷ ଅଛି ; ସେ ବୃକ୍ଷ ପ୍ରତି-ମାସରେ ଆପଣା ଫଳ ଫଳଇ, ଆବର ତାହାର ପତ୍ରରେ ଦେଖିଯୁଁ ଲୋକମାନଙ୍କର ଆରୋଗ୍ୟ ଜନ୍ମଇ । ଆଉ କୌଣସି ଶାପ ନୋହିବ, ପୁଣି ଇଶ୍ଵରର ଓ ୩ ଯୁବାମେଶ୍ଵର ସିଂହାସନ ତାହାର ମଧ୍ୟରେ ଅଛି । ତାହାର ସେବକମାନେ ତା-୪ ହାକୁ ସେବା କରି ତାହାଙ୍କର ମୁଖ ଦର୍ଶନ କରନ୍ତି, ଓ କପାଳରେ ତାହାଙ୍କର ନାମର ଚିହ୍ନ ଧାରଣ କରନ୍ତି । ସେ ସ୍ଥାନରେ ରାତି ନୋହେ, ପୁଣି ସେମାନଙ୍କର ୫ ପ୍ରଦୀପ କି ସୂର୍ଯ୍ୟ କରଣର ପ୍ରୟୋଜନ ନ ଥାଏ, ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କର ଦୀର୍ଘସ୍ଵରୂପ ହୁଅନ୍ତି ; ଆଉ ସେମାନେ ନିତ୍ୟ ୨ ରାଜହ କରନ୍ତି ।

ଅନନ୍ତରେ ସେ ଆମ୍ଭକୁ କହିଲା, ଏ ସମସ୍ତ କଥା ବିଶ୍ଵସନୀୟ ଓ ସତ୍ୟ ; ୭ ଧାର୍ମିକ ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟାଗର ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵର ଆପଣା ସେବକମାନଙ୍କୁ ଶୀଘ୍ର ଘଟି-ବାର ବିଷୟ ଜଣାଇବାକୁ ଆପଣା ଦୂତକୁ ପଠାଇଅଛନ୍ତି । (ଯାଶୁ କହିନ୍ତି,) ୭ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଅଛୁ ; ଯେ ଜନ ଏହି ପୁସ୍ତକର ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟ ପାଳନ କରଇ, ସେହି ଧନ୍ୟ ।

ଆମ୍ଭେ ଯୋହନ ଏହି ସମସ୍ତ ଦେଖିଲୁଁ ଓ ଶୁଣିଲୁଁ ; ପୁଣି ଏହିରୂପେ ଦେଖି ୮ ଶୁଣି ଯେଉଁ ଦୂତ ଆମ୍ଭକୁ ଏହି ସମସ୍ତ ଦେଖାଇଲା, ତାହାକୁ ଭଜନା କରିବାକୁ ତାହାର ପଦ ତଳରେ ପଡ଼ିଲୁଁ । ତହିଁ ସେ ଆମ୍ଭକୁ କହିଲା, ସାବଧାନ, ଏହା ନ ୯ କର ; ଯେହେତୁ ଯେମନ୍ତ ତୁମ୍ଭେ ପୁଣି ତୁମ୍ଭର ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟା ଭ୍ରାତୃଗଣ ପୁଣି ଏହି ପୁସ୍ତକର ବାକ୍ୟ ପାଳନକାରୀଗଣ, ସେତେ ଆମ୍ଭେ ଏକଜଣ ସହଦାସ ୧ ଅଛୁ ; ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଭଜନା କର । ପୁନର୍ବାର ସେ ଆମ୍ଭକୁ କହିଲା, ତୁମ୍ଭେ ଏହି ୧୦ ପୁସ୍ତକର ଭବିଷ୍ୟତବାଚନ ସମସ୍ତ ମୁଦ୍ରାକ୍ରିତ ନ କର ; ଯେହେତୁ ସମସ୍ତ ନିକଟ-

- ୧୧ ବର୍ତ୍ତା । ଯେ ଅନ୍ୟାୟୀ ହୁଅଇ, ସେ ଅନ୍ୟାୟୀ ଥାଉ; ଯେ ଅଶୁଚି ହୁଅଇ, ସେ ଅଶୁଚି ଥାଉ; ଯେ ଧର୍ମିକ ହୁଅଇ, ସେ ଧର୍ମିକ ଥାଉ; ପୁଣି ଯେ ପବିତ୍ର ହୁଅଇ, ସେ ପବିତ୍ର ଥାଉ ।
- ୧୨ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ (ଯୀଶୁ) ହଟିଇ ଆସୁଅଛୁଁ; ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଆପଣା ୨
- ୧୩ କର୍ମାନୁସାରେ ଫଳ ଦେବାକୁ ଆମ୍ଭଠାରେ ପୁରସ୍କାର ଅଛି । ଆମ୍ଭେ କି ଓ କ୍ଷ, ପୁଣି
- ୧୪ ଆଦି ଓ ଅନ୍ୟ, ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ । ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରନ୍ତି,* ସେମାନେଇ ଧନ୍ୟ; ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଅମୃତ ଚାଷର ଅଧିକାରୀ ହେବେ,
- ୧୫ ପୁଣି ଦ୍ଵାର ଦେଇ ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇବେ । ମାତ୍ର କୁକୁରଗଣ ମାୟାବା ବେଶ୍ୟାଗାମୀ ମନୁଷ୍ୟହତ୍ୟାକାରୀ ଦେବପୁଜକ ମିଥ୍ୟାକୁ ସ୍ନେହକାରୀ ପୁଣି ମିଥ୍ୟାର
- ୧୬ ଉତ୍ପାଦକ, ଏହି ସମସ୍ତ ଲୋକମାନେ ତାହାର ବାହାରେ ରହିବେ । ଆମ୍ଭେ ଯୀଶୁ ମଣ୍ଡଳୀଗଣର ମଧ୍ୟରେ ଏହି ସମସ୍ତ ବଚନ ସପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଆପଣା ଦୂତକୁ ପଠାଇଅଛୁଁ । ଆମ୍ଭେ ଦାଉଦର ମୂଳ ଓ ଫଳ, ପୁଣି
- ୧୭ ଉଜ୍ଜଳ ପ୍ରଭାତ ନିଷିଦ୍ଧରୂପ । ଆଜ୍ଞା ଓ କନ୍ୟା କହୁଅଛନ୍ତି, ଆସ; ପୁଣି ଯେ ଶ୍ରବଣ କରଇ, ସେହି ବୋଲୁ, ଆସ; ଯେଉଁଜନ ଦୃଷ୍ଟାର୍ଥ ହୁଅଇ, ସେ ଆସ; ଆଉ ଯେ କେହି ଇଚ୍ଛା କରଇ, ସେ ବିନାମୂଲ୍ୟରେ ଅମୃତ ଜଳ ଗ୍ରହଣ କର ।
- ୧୮ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଲୋକେ ଏହି ପୁସ୍ତକର ଭବିଷ୍ୟତବଚନ ଶ୍ରବଣ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣକୁ ଆମ୍ଭେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ କହୁଅଛୁଁ, ଯଦ୍ୟପି କେହି ଅନ୍ୟ ବାକ୍ୟରେ ଏହି ସମସ୍ତ ବଚନର ଗୁଚ୍ଛି କରଇ, ତେବେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ତାହାକୁ ଏହି
- ୧୯ ପୁସ୍ତକର ଲେଖିତ ଉତ୍ପାଦ ସମସ୍ତ ଗୁଚ୍ଛି କରି ଦେବେ । ଆଉ କେହି ଯେବେ ଏହି ଭବିଷ୍ୟତ ପୁସ୍ତକର କଥା ଲେଖ କରଇ, ତେବେ ଈଶ୍ଵର ଜୀବନରୂପ ପୁସ୍ତକର ଓ ଧର୍ମନଗରର ପୁଣି ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖିତ ବିଷୟର ତାହାର ଅଂଶ ଲେଖ
- ୨୦ କରିବେ । ଯେ ଏହି କଥାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି, ସେ କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ଅବଶ୍ୟ ହଟିଇ
- ୨୧ ଆସୁଅଛୁଁ । ଆମେନ; ଯେ ଆଜ୍ଞା, ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ, ଆସୁନ୍ତୁ । ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରତି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଶ୍ରୀକ୍ଷର ଅନୁଗ୍ରହ ହେଉ । ଆମେନ ।

* (ଅବା) ସେଉଁମାନେ ଆପଣା ୨ ବସ୍ତ୍ର ଯୋତ କରନ୍ତି ।

ଧର୍ମପୁସ୍ତକର ଅନ୍ତରାଗ ସମାପ୍ତ ।

ଧର୍ମପୁସ୍ତକର ଦୁଇ ଭାଗରେ ଦୁଇ ବିଶେଷ ଲେଖନ ସମୂହ ସଞ୍ଚୟ ହୋଇଅଛି । ପୁରୁଣା ଭାଗରେ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଯାକୁବର ବଂଶ ପ୍ରତି କାଳକ୍ରମେ ଇଂରାଜୀର ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ ସମସ୍ତ ଥାଏ; ଅନ୍ତର୍ଭାଗରେ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଓ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେରଣମାନଙ୍କର ଧର୍ମ-ଭାବରେ ଶିକ୍ଷିତ ବାକ୍ୟ ସମୂହ ଥାଏ । ପ୍ରଥମ ଭାଗରେ ଉତ୍ତରାଳିଶ ଖଣ୍ଡ, ଏହି ସବୁକୁ ପ୍ରାଚୀନ ଯିହୁଦୀ ଲେଖକ ତିନି ଭାଗରେ ଭିନ୍ନ କଲେ । ୧, ମୋଶାର ଲେଖିତ ପାଞ୍ଚ ଖଣ୍ଡ । ୨, ଉବିଷ୍ୟତ ବୋଲି ଦ୍ଵିତୀୟ ଭାଗରେ ଯିହୋଶୁଆଠାର ୨ ରାଜାବଳି ଯାଏ ପୁଣି ଯିଶାୟାଠାର ମଲ୍ଲିଖି ଯାଏ । ୩, ଧର୍ମ ଲେଖନ ବୋଲି, ତୃତୀୟ ଭାଗରେ ଦାଉଦର ଗୀତ, ହିତୋପଦେଶ, ଆୟୁବ, ପରମଗୀତ, ଋଥ, ବିଳାପ, ଧର୍ମୋପ-ଦେଶକ, ଏଷ୍ଟର, ଦାନିୟେଲ, ଏଜ୍ରା, ନିହିମିୟା ଓ ଦୁଇ ବଂଶାବଳୀ ପୁସ୍ତକ । ଓଡ଼ିୟା ତର୍ଜମାରେ ତକତ୍ତ ଅନୁକ୍ରମେ ଠିକ ନ ହୁଅଇ । ମାତ୍ର ସମସ୍ତେ କହନ୍ତି, ଆଦିପୁସ୍ତକ ପ୍ରଥମରେ ଲେଖିତ ଥିଲା, ପୁଣି ମଲ୍ଲିଖି ଶେଷରେ ଲେଖିତ ଥିଲା ।

ଆଦର ଦାଉଦର ଗୀତପୁସ୍ତକ ଏକ ଅଲଗା ଖଣ୍ଡ ହୋଇଅଛି, ପୁଣି ଆଉ ସମୁ-ଦାୟ ପୁସ୍ତକ ବତସାନ ତେପନ ପ୍ରକରଣରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇଲା, ତେଣୁ ଉତ୍ତରାଳି-ୟରେ ପ୍ରତି ବିଶ୍ରାମବାର ଏକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ପାଠ ହେବାର ପୁରୁଣା ଭାଗ ସମୁଦାୟ ଏକ ବରଷରେ ପଢ଼ା ଯାନ୍ତା । ଓଡ଼ିୟା ଭାଷାରେ ଯେମନ୍ତ ଏକା ଭାଷାରେ ତେମନ୍ତ କଥାର ମଧ୍ୟରେ କିଛି ଫାଙ୍କ ନ ଥାଇ, ସବୁ ଅକ୍ଷର କଥା ଲଗାଲଗି ଥିଲା, କାଳକ୍ରମେ ସହଜେ ପଢ଼ିବାର ନମନ୍ତେ କଥାର ମଧ୍ୟରେ ଫାଙ୍କ କରିବାର ଓ ବିଶ୍ରାମ ହେବାର ଚିହ୍ନ ଦିଆ ଗଲା । କେହି କହନ୍ତି, ଏଜ୍ରା ଯାଜକ ଏହା କଲା ।

ମଣିହର ୧୨୪୦ ବରଷରେ ହୁଗୋ ବୋଲି ଏକ ଧର୍ମୋପଦେଶକ ଧର୍ମପୁସ୍ତ-କକୁ ପଦ୍ମରେ ଓ ପଦରେ ଭାଗ କଲା । ତହିଁ ଉତ୍ତର ନାଥାନ ବୋଲି ଏକ ଯିହୁଦୀ ପଣ୍ଡିତ ମଣିହର ୧୫୦୦ ବରଷରେ ଏହି ବିଭାଗକୁ ସୁଧୁରାଇ ପଦ ଓ ପଦ ଅନୁ-ସାରେ ଗୋଟାଏ ଶବ୍ଦର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପୁସ୍ତକ ରଚନ କଲା । ପ୍ରାୟ ସେ ସମୟରେ ଫ୍ରାନ୍ସ ଦେଶର ରାଜାର ଶ୍ରୀପାକାର ରବର୍ଟ ସ୍ତ୍ରୀମାନ ଧର୍ମପୁସ୍ତକର ଅନ୍ତର୍ଭାଗକୁ ପଦ୍ମରେ ଓ ପଦରେ ବିଭକ୍ତ କଲା । କୌଣସି କଥା ପାଇବାକୁ ଏଥିରେ ବହୁତ ଉପକାର ହୁଅଇ, ମାତ୍ର କେବେ ଉଲ୍ଲେଖେ ବିଭାଗ ନୋହି ପାଠର ଅଭିପ୍ରାୟ କିଛି ଅସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଅଇ । ପାଠକ ଏହା ମନରେ ରଖି ସାବଧାନରେ ପଢ଼ ।

ଧର୍ମପୁସ୍ତକର ମଧ୍ୟମ ଓ ସବୁଠୁଁ ସାନ ପଦ୍ମ ୧୧୭ ଗୀତ । ମଧ୍ୟମ ପଦ୍ମ ୧୧୮ ଗୀତର ୧୮ ପଦ । ଏଜ୍ରାର ୭ ପଦର ୨୧ ପଦରେ ଇଙ୍ଗରାଜ ଭାଷାର ସବୁ ଅକ୍ଷର ଅଛି । ୧ ରାଜାବଳୀ ପୁସ୍ତକର ୧୧ ପଦ ଓ ଯିଶାୟାର ୩୭ ପଦ ଏକ ସମାନ ଅଟଇ; ଆବର ଦ୍ଵିତୀୟ ଶାମୁଏଲ ୨୨ ପଦ ଓ ୧୮ ଗୀତ ପ୍ରାୟ ସମାନ ଅଟଇ ।

ଅଧ୍ୟାପକମାନେ ଧର୍ମସ୍ତମ୍ଭର ଉତ୍ତର ଲେଖି ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅର୍ଥ ଜଣାଇଲେ, ଏଣୁ ପଣ୍ଡିତ ବିଶେଷ ଥିଲେ ।

ଏକିକୃତମାନେ । ଏମାନେ କହିଲେ, ପରଲୋକର କିଅବା ଇନ୍ଦ୍ରିୟଲୋକର ଧର୍ମ ଶାସନର କିଛି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ, ଏଣୁ ଐହିକ ସୁଖମାତ୍ର ସାର ।

କରସଂଗ୍ରହକାରୀ । ଏମାନଙ୍କୁ ପଠୁଆର କରସମ୍ପାଦକ କିଅବା ଘାଟିଆ ନାମ ଦିଆ ଯାଏ । ଏମାନଙ୍କର ଦୁଇ ବର୍ଗ; କରସମ୍ପାଦକମାନେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲୋକ ହୋଇ କଲେକ୍ଟର କର୍ମ ପରି କର୍ମ କଲେ; ଆଉମାନେ ଘାଟିଆ ଲୋକ ହୋଇ ନାନା ପ୍ରକାର ଉପଦ୍ରବ ଅନ୍ୟାୟ ଆଦି କର୍ମ କଲେ ।

ଗାଲିଲ୍ୟୁ ଦଳ, ଧର୍ମ ଓ ରାଜନୀତି ମିଶାଇ ରାଜଦ୍ରୋହୀ ଥିଲେ ।

ନାଜରଥାୟ ମତ, ଏମାନେ ଅତି ଶୁଦ୍ଧ ସତ୍ତ୍ୱାଚରଣ କଲେ; ଶାମଶୋନ, ଏଲିୟା, ରେଖଗାୟମାନେ, ଯୋହନ ଡୁବକ ଆଦି ଏହି ମତାବଲମ୍ବୀ ଥିଲେ ।

ନିକଲ୍ୟୁଥାୟ ମତ, ଏହି ବୈଧର୍ମ୍ୟ ଆରମ୍ଭମାନେ ଦେବପୂଜକମାନଙ୍କର ପ୍ରସାଦ ଆଦି ଖାଇ ନାନା ଅଶୁଚି କର୍ମ କରିବାରୁ ଧର୍ମର ନିନ୍ଦକ ହେଲେ; କେହି କହନ୍ତି, ଏମାନେ ଆପଣା ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱମାନଙ୍କୁ ଏକ ସମାନ ଜ୍ଞାନ କରି ବ୍ୟବହାର କଲେ ।

ଫାର୍‌ସିମାନେ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମତାବଲମ୍ବୀ ଥିଲେ । ଏମାନେ ପ୍ରାଚୀନଗଣର ପୂର୍ବପର ବାକ୍ୟ ଇତ୍ୟରଙ୍କର କଥାର ସମାନ ମାନ ଅନେକ ବାହ୍ୟ ଧର୍ମକର୍ମ ପାଳନ କରିବାରୁ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗ ଯୋଗ୍ୟ ମଣିଲେ, ଏମନ୍ତ ଅହଂ-କାରୀ ହୋଇ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଭୁଲି କଲେ । ରାଜଗଣ, ଅର୍ଥାତ୍ ଗୁରୁ, ଅଧ୍ୟାପକ ଆଦି ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ଏହି ମତର ଲୋକ ଥିଲେ ।

ପ୍ରେତମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଦର୍ଶନ ପାଇ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଙ୍ଗଳସମ୍ପାଦ୍ଧିର ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ନିୟୁକ୍ତ ଥିଲେ ।

ବାଲ୍ୟୁମ ମତାବଲମ୍ବୀମାନେ, ଏମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କୁ ଦେବପ୍ରସାଦ ଆଦି ଖାଇବାକୁ ଓ ଦେବପୂଜକ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚରଣ କରିବାକୁ ମଣାଇଲେ ।

ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ, ପଣ୍ଡିତମାନେ କିଅବା ମୌଲିବାବିଶେଷ ଥିଲେ ।

ଭଣ୍ଡ ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାନେ, ଏମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଗୁରୁ କରି ମଙ୍ଗଳସମ୍ପାଦ୍ଧିର ବିରୁଦ୍ଧ ଉପଦେଶ ଶିଖାଇଲେ ।

ଲବର୍ଡିନାୟ ଲୋକ, ରୋମ ରାଜ୍ୟର ନିଷ୍ଠୁର ପ୍ରଜାମାନେ ଥିଲେ ।

ଶମିରେଣ ଜାତି, ଅସଲରେ ଦେବପୂଜକ ଥିଲେ, ପୁଣି ଅଶୁର ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଦେଶରୁ ଅଣି ଇଣ୍ଡିୟାରେ ଦେଶରେ ସ୍ଥାପନ କଲ, ଯଥା;

୨ ରାଜାବଲିର ୧୭ ପଦ୍ମ । ଏଉଁଭାବେ ସେମାନେ ମୋଣାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗ୍ରହଣ କରି
ଗିରିଜାମ ପଦ୍ମରେ ମନ୍ଦିର ଗତି ଇତ୍ୟାଦିକୁ ସେବା କଲେ, ଏଥିରେ ସେମାନେ
ଶ୍ରୀକ୍ଷୁର ଆସିବାର ଅପେକ୍ଷା କରି ରହିଲେ, ଯଥା, ଯୋହନ ୪ ପଦ୍ମ ୨୫ ପଦ୍ମ ।

ସାଦୁଜ୍ଞାନାନେ, ଏମାନେ ପ୍ରାୟ ନାସ୍ତିକ ହୋଇ ଧର୍ମ ଦୂତର ଥିବାର, ଆଗରୁ
ଅମର ଗତି, ଦେହର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଇତ୍ୟାଦି ଉପଦେଶ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ ।

ସ୍ତ୍ରୋତ୍ପତ୍ତିମାନେ କହିଲେ, ଦେବତା ହେଉ କି ମନୁଷ୍ୟ ହେଉ ସମସ୍ତେ ଅଦୃ-
ଷ୍ଟର ଅଧୀନ ହୋଇ ସୁଖ ଦୁଃଖ ଧର୍ମାଧର୍ମ କିଛି ନ ମାନିବାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

ହେରେନ୍ଦ୍ରପ୍ରାମାନେ, ହେରେନ୍ଦର ପକ୍ଷପାତୀ ହୋଇ ରାଜାର ଓ ରୋମାନମାନ-
ଙ୍କର ତୁଷ୍ଟି କରିବାର ନିମନ୍ତେ ନାନା ନିଷେଧ କର୍ମ କଲେ ।

ନାନା ପଦ୍ମ ଦିନର ବିବରଣ ପଦ୍ୟ ।

ଶାବତ ଦିନ । ଏହି ବିଶ୍ରାମ ଦିନ ସବୁଠୁ ମାନ୍ୟ ଥିଲା, ଯଥା, ଆଦିପୁସ୍ତକ
୨ ପଦ୍ମ ୩ ପଦ୍ମ । ଯାହାପୁସ୍ତକ ୨୦ ପଦ୍ମ ୮ ପଦ୍ମଠାରୁ ୧୧ ପଦ୍ମ ଯାଏଁ ।

ଦିନକର ବଳି । ଏହା ସକାଳେ ସଞ୍ଜବେଳେ ଇଶ୍ରାୟେଲ ବଣର କୃତ ପାପ
ନିମନ୍ତେ ନିର୍ଦ୍ଦାଶୀ ଯୁବାମେଷ ଅଗ୍ନିରେ ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ ! ବିଶ୍ରାମ ଦିନର ପ୍ରଭାତେ
ଓ ସଞ୍ଜବେଳେ ଦୁଇ ଯୁବାମେଷର ଉତ୍ସର୍ଗ ହେଲା ।

ମହାପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତର ଦିନ । ଏହି ଦିନେ ମହାଯାଜକ ପ୍ରଥମରେ ଆପଣା ପାଇଁ ଏକ
ଗୋରୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲା, ତହିଁଉଁଭାବେ ସେ ଦୁଇ ଛେଳି ଘୋନି ମଣ୍ଡଳିର ତାମ୍ବୁର
ଦ୍ଵାରର ପାଖରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଶ୍ଵମୁକୁ ଆଣିଲା; ପୁଣି ଏକ ଛେଳି ବଳିଦାନ କରି
ତାହାର ରକ୍ତ ବିଛେଦବସ୍ତ୍ରର ମଧ୍ୟରେ ଆଣିଥିଲା, ଓ ଆନ ଛେଳିର ମୁଣ୍ଡରେ ଦୁଇ
ହାତ ଥୋଇ ଇଶ୍ରାୟେଲ ବଣର ସବୁ ପାପ ସ୍ମାରକ କରି ସେହି ଛେଳିର ମୁଣ୍ଡରେ
ତାହା ସମର୍ପଣ କଲା, ଏଥିଉଁଭାବେ ସେ ଛେଳିକୁ ଘୋର ବଣରେ ଶୁଦ୍ଧ ଦେଲା ।

ଅମାବସ୍ୟା ପଦ୍ମ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧର୍ମତ୍ତ୍ଵେ ଆନନ୍ଦରେ ପ୍ରତିପାଳନ କରା ଯାଏଁ ।

ନିସ୍ତାର ପଦ୍ମର ଭୋଜର ସ୍ଥାପନ, ଯାହା ପୁସ୍ତକର ୧୨ ପଦ୍ମରେ ଦେଖ ।

ପେଣ୍ଡିକ୍ଷୁ, ଅର୍ଥ ପଞ୍ଚାଶ, ଯଥା ଲେଖା ୨୩ ପଦ୍ମ ୧୫ ପଦ୍ମ ।

ଯୁବଲ୍ଲା, ଅର୍ଥାତ୍ ଶାବତର ବରଷ, ଏହି ପଦ୍ମ ସପ୍ତମ ବରଷରେ ଘଟିଲା, ଯଥା,
ଲେଖା ୨୫ ପଦ୍ମ ୧ ପଦ୍ମଠାରୁ ୭ ପଦ୍ମ ଯାଏ । ୧୮

ଅତି ବଡ଼ ଯୁବଲ୍ଲା, ମହାଶାବତର ବରଷ, ଅର୍ଥାତ୍ ସାତ ଯୁବଲ୍ଲାର ଶେଷରେ,
କିଅବା ପଶ୍ଚିମ ବରଷରେ ନିଯୁକ୍ତ ଥିଲା । ଯଥା, ଲେଖା ୨୫ ପଦ୍ମ ।

ତାମ୍ବୁର ପଦ୍ମ, ଯଥା, ଲେଖା ୨୩ ପଦ୍ମ ୧୧ ।

